

تہ فسیری قولگانہ

بہ رزقہ بابیر

Www.AliBapir.net
Youtubel/AliBapir
Media/MeerOffice

بہ رگی پیچہ ام
تہ فسیری سوورہ قی (الأنعام)

عہ لی بابیر

تہ فسرری قورٹانی

بہ رر و ہر

علی باپیر

بہ رگی پینجہم

تہ فسرری سوورہ تی (الأنعام)

پښتانه ي کتیب

ناوی کتیب : ته فسیری قورټانی به رزو به پیژ.

نوسه: علی بایر.

نه خسه سازی ناوه وه: عزالدین محمد عمر.

توره و سالی چاپ: یه که م ۱۴۳۶ ک - ۲۰۱۵ ز.

تیراژ: ۲۰۰۰ دانه.

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (۷) ی سالی (۲۰۱۲) ی پی دراوه

مافی له چاپدانه وه ی پاریزراوه بو نوسه ر

پیشہ کی ہم تہ فسیرہ بہ گشتی

الْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران،

﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء، ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہرپیزو خوشہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بؤ مروقی برودار - کہ ئەو تەمەنە ی لە خزمەت دوایین کتییی خوا (قورئان) دا بەسەر دەبری، جا بە هەر شیوەیەک لە شیوەکانی لە

(۱) ئەو پێی دەگوترێ: (خطبة الحاجة) که پێغه مبه‌ر ﷺ هاو‌ه‌لانی به‌رپیزی فی‌رده‌کرد پێش ه‌هر قسه‌یه‌کی گ‌رنگ بیلین، وه‌ك وتاری جومعه‌و داخوازیی‌کردن (خطبة) و .. ه‌ت‌د، وه‌ ئەم وتاره‌ ه‌هر كام له‌: الترمذی: (۱۱۰۵)، والنسائی: (۱۱۰۴)، وابن ماجه‌: (۱۸۹۲) وأحمد: (۳۷۲۰)، وطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه‌و (مسلم) یش به‌شیکی هیناوه‌.

خزمه‌تدابووندا بێ؛ خویندنه‌وه، تی‌فکرین و رامان، فی‌کردن، کارپیکردن ... هتد، به‌باشترین جیگرتن جیگا ده‌گری و خاوه‌نه‌که‌ی له دنیاو دوا‌و‌ژدا لێی به‌هرمه‌نده.

منیش که - وه‌ک باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردو‌ته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌شهر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم، به‌ فه‌رمایشتی به‌رزو بێ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم، به‌ر له ته‌مه‌نی بیست سالی‌یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پیزو پیز له‌به‌ر بکه‌م، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تی‌وه‌رامانی نایه‌ته پر به‌رکه‌ته‌کانی و، لی‌وردبوونه‌ودیان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تی‌کرای کتیب و نامیکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره هه‌ر ئە‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا نی‌سلام بی‌جگه له قورئان پاشان سوننه‌تی پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ، که ئە‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جی‌به‌جی‌کردن و کارپیکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بی‌گومان نه‌خیر.

ئ‌نجا له‌می‌ژ سالی‌ش بوو که براو خوشکانیکی د‌ل‌سۆزی نزیک و ناشنام، دا‌وایان لی‌ده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به دانانی ته‌فسیر و لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له ر‌ه‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته د‌ل‌مه‌وه، که ناوی خوای لی‌به‌ینم و ده‌ست به‌و کاره گه‌وره‌و گرنگه بکه‌م، به‌ل‌کو ورده ورده به‌پیی‌ بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله هه‌ندیکی لی ئە‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بو ده‌ره‌خسی که بتوانم خیرایی تی‌دا بکه‌م و خۆمی بو به‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه، خوا پشتیوان بێ ته‌واوی بکه‌م، ئە‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئە‌م ته‌فسیر و لی‌کدانه‌وه‌یه‌شم وی‌رای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئە‌و ته‌فسیرانه‌ی که با‌ون و ده‌ستم پی‌یان گه‌یشته‌وه، بریتیه له وردبوونه‌وه‌و تی‌وه‌رامانی خۆم له خودی قورئان، چونکه بی‌گومان قورئان هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن یفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پی‌غه‌مه‌به‌ری خوا ﷺ، چونکه پی‌غه‌مه‌به‌ری خواش روونکه‌ره‌وه (مُبیین)ی قورئانه، وه‌ک خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفْكَرُونَ﴾ (٤٤) النحل،

واته: وه زی‌کرمان بو لای تو ناردو‌ته خوار تا‌کو ئە‌وه‌ی بو خه‌ل‌کی نی‌را‌وته‌وه‌ خوار، بۆیان روون بکه‌یه‌وه، وه به‌ل‌کو خوشیان بی‌ر‌بکه‌نه‌وه.

ئومێدیشم وایه - به یارمه‌تی خوای به‌خشهر ﷻ - شایسته‌یی ئەوهم هه‌بێ ته‌فسیرو لێکدان‌ه‌وه‌یه‌کی وا بۆ قورئان پێشکەش به‌ مسوڵمانانی کوردستان بکەم، که له قورئان بو‌ه‌ش‌ئێته‌وه‌و مایه‌ی به‌هره‌و سوودی خوێنه‌ران بێ، به‌تایبه‌تیش که زیاتر له سی (۳۰) ساڵه له‌گه‌ڵ قورئانی به‌رزو مه‌زن و ته‌فسیره‌کانی و کتێبه‌کانی سوننه‌تا خه‌ریکم و ده‌یان کتێب و به‌ره‌می جۆراو‌جۆرم له زۆربه‌ی بواره‌کانی زانسته‌کانی شه‌ریعه‌تا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشه که ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم له‌لایه‌ن ئەمه‌ریکاوه - له (۲۰۰۳/۷/۱۰ تا‌کو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - ده‌رفه‌تیکی گه‌وره‌و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوول‌بوونه‌وه‌ی کتێبی خوا (تبارک و تعالی)، وه بۆ په‌یدا‌بوونی تیگه‌یشته‌نی تایبه‌ت له‌باره‌ی زۆریک له ئایه‌ته‌کانی‌یه‌وه، ئەم راس‌تییه‌ش له کتێبی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره‌وشاوه‌ته‌وه^(۱)، به‌لام هه‌لبه‌ته نالێم و هه‌یچ‌کە‌سیش بۆی نیه ب‌لێ: که ئەم ته‌فسیره‌ی من تیروته‌واوه، چونکه وێ‌رای سنووردار‌بوونی توانا و ب‌پرستم له به‌ران‌به‌ر کتێبی له هه‌موو رووی‌که‌وه ر‌ه‌ها (مطلق) و ب‌ئێسنوور (لا محدود)ی خوا‌دا، نه‌ش‌مو‌یست‌وه که زۆر به‌م‌لا‌ولا‌دا ب‌چ‌م و ب‌چ‌مه ن‌ی‌و هه‌ندێک ورده‌کاریه‌وه، که یان من تێیدا پ‌س‌پۆرو شار‌ه‌زا نیم، یان خوێنه‌ر پ‌ی‌ویستی پ‌ی‌ی نیه، له کاتێک‌دا ده‌یه‌وێ له قورئان تێ‌ب‌گات‌و، بزانی خوا (تبارک و تعالی) راس‌ته‌وخۆ چی پ‌ی‌ ف‌ه‌رم‌و‌وه؟!

ئ‌نجا هه‌ر لێ‌ره‌شه‌وه به‌ پ‌ی‌ویستی ده‌زانم پ‌ر به‌ د‌ل سوپاسی ئەو برا گه‌نجه‌ پ‌ووح سووک و گورجو گۆل و د‌ل‌سۆزه ب‌ک‌م (حه‌زی نه‌کرد ناوی به‌ینم)، که هه‌ل‌سا به‌ نووسینه‌وه‌و ه‌ی‌ئانه سه‌ر کاغ‌ه‌زو، پاشان تایی‌کردن و دوا‌یی پ‌یدا‌چوونه‌وه‌و هه‌له‌گیریی، سه‌رجه‌م ئەم زنجیره‌ ده‌رسه، که له ئە‌سل‌دا له شی‌وه‌ی وتار (محاضرة) دا پ‌ێش‌ک‌ه‌ش ک‌راون، هه‌روه‌ها هه‌ل‌سا به (تخریج)ی سه‌رجه‌م ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، له سه‌رچاوه‌ متمانه پ‌یک‌راوه‌کانه‌وه‌و، زه‌حمه‌ت و ماندووبوونیکی زۆری به‌

(۱) ئەو کتێبه که ئێستا چاپ ک‌راوه که‌وتۆته به‌رده‌ستی خوێنه‌ران‌و، سه‌رجه‌م هه‌شت به‌رگ‌و ده‌وری س‌ئ هه‌زار و پ‌نج سه‌د (۳۵۰۰) لاپه‌ره‌یه‌و، هه‌ول‌م‌داوه به‌گشتی تێ‌دا باسی سه‌رجه‌م لایه‌نه‌کانی ئ‌یسلام ب‌ک‌م‌و، تاکه سه‌رچاوه‌شم قورئان بووه، وێ‌رای ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرە کێشاوە، خوا بە باشترین شیوە پاداشتی بداتەووە، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(١)، لە خواى بەرزو بى‌هاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورن و کچان لەنێو گەلەکەماندا زۆر بکات.

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکەى وەك: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سوورەتێک بۆخۆی شتێکی سەربەخۆیەو سەرچەم ئایەتەکانی وەك ئالْقەکانی زنجیرێک پیکەووە پەيوەستن، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بۆ سى (٣٠) بەش (جزء) و شەست (٦٠) (حزب)، شتێکە لەلایەن زانایانەووە کراوە، بۆ ئاسانکاریى خویندنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بۆ بەشەکان (أجزاء)ى ناکەین و بە گوێرەى سوورەتەکان بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

دوا قسەشم ئەوێهە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەى دەرس و وتار پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی خوا ﷻ دەستی پیکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە ئەوانەمان لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم پێشەکەییەووە هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

دووشەممە ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧ هەولێر

(١) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش سوورەتی (الأعراف)، سەرگەرمی سوورەتی (الأنفال)ەو عەزمیشی جەزم کردووە، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکەى بێ.

پێشەکی ئەم بەرگە

خوێنەرە بەرپێزو سەنگینهکان !

ستاییش و شوکرانەى شایستە بۆ خۆى بەخشەر ﷻ، کە یارمەتى داین سوورەتى (الأنعام) یش – کە ئەم بەرگى پێنجەمە دەگیریتە خۆى – تەفسیر بکەین و بیخەینەگەڵ چوار بەرگەکەى پێشووی: {تەفسیری قورئانى بەرزو بەپێز}.

شایانى باسیشە کە سوورەتى (الأنعام) لە ریزبەندیى موصحف (ترتیب المصحف) دا یەكەمین سوورەتى مەككەیی یە، بۆیە هەولمان داوە لە سەرەتای ئەم بەرگەو، وێرای سوورەتى (الأنعام) پێناسەى كۆى قورئانى مەككەییى بکەین و، هێڵە گشتییەكانى بخەینەروو.

هەروەها لەم بەرگەدا بە پێویستمان زانیو: هەژدەستەى درێژ بکەین لەبەر دەم هەندێك بابەتى بوونناسیی و ئێمانیی و عەقیدەیی دا، بە پێى تەفسیرکردنى ئەو ئایەتە بەهێزو پێزانەى، کە لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتوون.

خۆى میهرەبان و بە بەزەیی هەرچى زیاتر لە هیدایەت و توفیقى خۆیمان بۆ زیاد بکات، لە پێشکەشکردنى ئەم تەفسیرەو، سەرجهەم کاروبار و چالاکییەکانمان داو هێزو پێزی باشتریان تیخات.

سبحانک اللّهم وبحمدک، أشهد أن لا اله الا أنت، أستغفرک وأتوب إلیک

١ ی ذى الحجة ١٤٣٦ ک

١٤ ی مایسى ٢٠١٥ ز

هەولێر

پیناسەیی سوورەتی (الأنعام) و نیوهرۆکەکی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى وَسَلَّمُ وَبَارَكَ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، مِنَ الصَّحْبِ وَالْأَزْوَاجِ وَالْقُرَابَةِ وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

بەڕێزان !

خوا ﷺ پشتیوان بێ هەول دەهێن بەر لەوێ راستەوخۆ بچینه سەر تەفسیرکردنی ئەم سوورەتە موبارەکە، پیناسەییەکی بکەین و، بێگە و گرنگیی و پلە و پایە بێخەینەرۆو، پاشان سەردیرو نیوهرۆکی بابەتەکانی دەخەینەرۆو.

یەكەم: ئەم سوورەتە لە ریزبەندی (مُصْحَف) دا، واتە: ئەو قورئانەیی كە بە دەستێوە دەگرین، شەشەمین سوورەتە، وە ژمارە ئایەتەکانی بە رێ زۆربەیی زانایان (۱۶۵) ه، هەندیکیشیان گوتوویانە: (۱۶۷) ه، وە كەمترو زیاتریشیان گوتە.

دووم: ئەم سوورەتە یەكێكە لە سوورەتە مەككەییەكان، كە دەگوترێ: سوورەتی مەككەیی، واتە: ئەو سوورەتانەیی كە پێش كۆچ کردنی پێغەمبەر ﷺ و هاوێڵە بەرێزەکانی لە مەككەو بو مەدینە، هاتوونە خوار، بەتایبەتی خودی پێغەمبەر ﷺ پێش ئەوێ كۆچ بکات لە مەككەو بو مەدینە، وە هەر سوورەتێك دواي كۆچکردن هاتبێتە خوار، پێی دەگوترێ: سوورەتی مەدینەیی، واتە: ئەو سوورەتانەیی كە مەككەیین، مەرج نیە لە نیو مەككە هاتبە خوار، هەرودها سوورەتە مەدینەییەكان، با دوايش لە مەككە هاتبە خوار، بەلام مادام كەوتبەنە پاش كۆچکردنی پێغەمبەر ﷺ بو مەدینە، هەر پێیان دەگوترێ: سوورەتی مەدینەیی.

دیاره زۆربەیی زانایان گوتوویانە: ئەم سوورەتە سوورەتێکی مەككەییە، وە هیچ ئایەتی مەدینەیی تیادا نیە، چونكە هەندێ سوورەتی دیکە هەن، سوورەتی

مەككەیین، بەلام ڕەنگە چەند ئایەتێکی مەدینەیی یان ڕەگەڵ کەوتبن، یاخود سوورەتێک مەدینەییە، بەلام چەند ئایەتێکی مەككەیی ڕەگەڵ کەوتبن، بەلام زۆربەی هەرە زۆری زانیان دەلێن: ئەم سوورەتە هەمووی مەككەییە، وە هیچ ئایەتی مەدینەیی ڕەگەڵ نەكەوتوون.

هەندیکیش گوتووین: دوو ئایەتی مەدینەیی ڕەگەڵ کەوتوون، ئەوانیش: ئایەتی ژمارە (٩١) کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾﴾، وە ئایەتی ژمارە (١٤١) کە دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مَتَشَكِّبًا وَغَيْرَ مُتَشَكِّبٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾﴾.

وە هەندیکیش دەلێن: شەش ئایەتی مەدینەیی تییدان، سییان: ئایەتەکانی ژمارە (٢١ و ٢٢) کە خوا (جل جلاله) دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُغْلِبُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾﴾، وە ئایەتی ژمارە (٩١) کە پێشتر نامازەمان پێدا، کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، وە سێ ئایەتەکی دیکەش: ئایەتەکانی ژمارە: (١٥١ و ١٥٢ و ١٥٣)ن، کە دە (١٠) وەصیەتەکانیان تییدان.

بەلام بە سەرئەندانی نیوڕۆکی ئەو دوو ئایەتە، یاخود ئەو شەش ئایەتە، بۆمان دەرەكەوێ، کە هیچ شتێک ئێمە ناچار ناکات بلێین: ئەو ئایەتانە مەدینەیین، چونکە ئەوانیش هەموویان لەگەڵ جەوو و سڕوشتی ئایەتە مەككەییەکان و، سوورەتە مەككەییەکاندا دەگونجێن.

سییه: سوورپهتی (الأنعام) به رای سهرحهم زانایان تهنیا سوورپهتیکه له سوورپهته دریژدهکان، (چونکه جوزئیک زیاتره) که ههمووی به یهک جارو به یهک شهو دابهزیوه^(١)، وه لهوبارهوه چهند فهرمایشتی که هه:

فهرمایشتی یهکهه: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ سُورَةُ الْأَنْعَامِ، سَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، ثُمَّ قَالَ: لَقَدْ شِيعَ هَذِهِ السُّورَةُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مَا سَدَّ الْأَفْقَ﴾^(٢)، واته: جابیری کوری عهبدوللا (خوا لیان رازی بی)، دهلی: کاتیک سوورپهتی (الأنعام) دابهزی، پیغههمبهری خوا ﷺ خوی به پاک گرت { (سُبْحَانَ اللَّهِ) ی کرد }، دواپی فهرمووی: ئەم سوورپهته ژماریهکی نهوهنده زۆر له فریشتهکان هیئاویانه، (یانی وهک ریزلیگرتن بهرپیان کردوه لهو شوینهوه که خوی پهروهردگار دابهزاندوه) که ئاسویان پر کردبوو، یانی: ژمارهی فریشتهکان نهوهنده زۆر بوون، ئاسو لهوان پر بوو بوو.

فهرمایشتی دووهه: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْأَنْعَامِ بِمَكَّةَ لَيْلًا جُمْلَةً، حَوْلَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجَارُونَ بِالتَّسْبِيحِ﴾^(٣)، واته: عهبدوللا کوری عههباس (خوا لیان رازی بی)، دهلی: سوورپهتی (الأنعام) به یهک جار به شهوی له مهککه دابهزی، وه ههفتا ههزار فریشته له دهوری بوون، (واته ههفتا ههزار فریشته لهگهل جبریل دا هاتبوون، که دیاره ئهسلای وهی ههمووی جبریل هیئاویهتی، بهلام نهوجاره، ههفتا ههزار فریشتهی لهگهلدا بوون) دهنگیان بهرزو دهکردهوه به (سُبْحَانَ اللَّهِ) گوتن.

(١) بهلام من پیموایه زۆریک له سوورپهته مهککهیهکان - نهگهر نهلیم - ههموویان - به یهکجارو له یهک کاتدا دابهزیون .

(٢) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بِرَقْم: (٢٤٣١)، الْحَاكِمُ بِرَقْم: (٣٢٢٦)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: قُلْتُ: وَأَقْرَهُ ابْنُ كَثِيرٍ، لَكِنْ رَدَّهُ الذَّهَبِيُّ، فَالْحَدِيثُ إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، لَا سَيِّمًا وَلَهُ شَوَاهِدٌ كَثِيرَةٌ مُوَصَّوْلَةٌ وَمُرْسَلَةٌ، أَنْظَرُ: مُوسَوْعَةُ: فَضَائِلُ سُورِ وَأَيَاتِ الْقُرْآنِ، قِسْمُ الصَّحِيحِ، الْجُزْءُ الْأَوَّلُ، ص ٢٥٥، ٢٦١، الشَّيْخُ مُحَمَّدُ بْنُ رِزْقٍ بَنِ طَرْهُونِي.

(٣) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الْكَبِيرِ"، ج ١٢، ص ٢١٥، وَرَوَاهُ أَبُو عُبَيْدٍ فِي فَضَائِلِ الْقُرْآنِ: ص ١٢٩، وَابْنُ الضَّرِيرِ فِي فَضَائِلِ الْقُرْآنِ: ص ١٥٧، مِنْ طَرِيقِ حَمَادِ بْنِ سَلَمَةَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ بِهِ، وَفِي إِسْنَادِهِ عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ وَهُوَ ضَعِيفٌ.

دیاره ئەوە مەرج نیە خەڵک گوێی لێبووبی، بەلام دیاره پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو هەوالەیی داوەوە عەبدوللای کۆری عەباسیش لەووە دەگیرێتەو.

فەرماشتی سییەم: ﴿عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أُنْزِلَتْ عَلَيَّ سُورَةُ الْأَنْعَامِ جُمْلَةً وَاحِدَةً يُشِيعُهَا سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، لَهُمْ زَجَلٌ بِالتَّسْبِيحِ، وَالتَّحْمِيدِ﴾^(۱) واتە: ئوبەیی کۆری کەعب (خوا لێی رازی بی)، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: سوورەتی (الأنعام) م بە یەك جار دابەزیە سەر، حەفتا هەزار فریشتە هینایان بەرپیان کرد، دەنگیان بەرزکردبوو بە (سُبْحَانَ اللَّهِ) كردن و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) گوتن.

چوارەم: ئەم سوورەتە (۷۸) جار وشەیی موبارەکی (اللہ)ی تیدا دووبارە بۆتەو، وە (۵۰) جار وشەیی (رَبِّی) تیدا هاتو، وشەیی: (اللہ) دیاره ناوی تایبەتی خۆی پەروردگار، وە (رَبِّی) یانی: پەروردگار، ئەویش هەر یەکیکە لە سیفەتەکانی خۆی بێوینە، وە (۳۲) جار وشەیی (هُوَ) بۆ خۆی پەروردگار بەکارهاتو، هەموویان پێناسەی **﴿ هُوَ الَّذِي ﴾**، وە وشەیی (قُلْ) واتە: بلی، کە خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بلی، (۴۲) جار بەکارهاتو، کە ئەو (۴۲) جارە، بە زۆری دەرباری خوا بەیەك گرتنە واتە: تەنیا خوا بە پەروردگارو، بە بەدیھێنەر، بە پەرستراو دەزانین.

پنجەم: ئەم سوورەتی (الأنعام) د، یەكەمین سوورەتی مەككەییە، لە دوا سوورەتی (الفاتحة) کە لە بەرگی یەكەمی ئەم زنجیرە دەرسەدا تیپەرپۆ، کە تەفسیری دەکەین، بۆیە بە پێویستی دەزانم کە لەبارەیی نۆڤەرۆکی قورئانی مەككەییەو بەگشتی، وە سوورەتە مەككەییەکانەو، وە ئەو پانتاییە کە لە کۆی قورئاندا گرتوویانەتەو، بدوین، پێش ئەوەی بێنە سەر نۆڤەرۆک و بابەتەکانی سوورەتی (الأنعام).

سوورەتە مەككەيەكان: پانتايى و نىۋەرۈكەكان

بەپىزان !

قورئان ھەممۇى لە دوو قۇئاغى ژيانى پىغەمبەردا ﷺ دابەزىوہ: قۇئاغىكان (۱۳) سال دىخايەنئ، ئەو كاتە بووہ كە پىغەمبەر ﷺ لە مەككە بووہ، وە قۇئاغى دووہم كە (۱۰) سال و چەند مانگىك دىخايەنئ، ئەو كاتە بووہ كە پىغەمبەر ﷺ كۆچى كردوہ بۇ مەدىنە و لە مەدىنە بووہ، نىجا دوايى كە لە مەدىنە چۆتە دەرى و قورئانى بۇ ھاتوہ، لە جەنگى (تبوك) دا، لە شام بۇى ھاتوہ، لە شويىنكى دىكە بۇى ھاتوہ، گرنگ ئەوہىە وەك پىشتەر گوتمان، قورئانى مەدىنەيى، واتە: ئەو قورئانەي كە لە قۇئاغىكا بۇ پىغەمبەر ﷺ ھاتوہ، كە پىغەمبەر ﷺ تىيدا لە مەدىنە نىشتەجى بووہ.

نىجا ھەموو زانايان لەسەر ئەوہ يەك دەنگن كە قورئان (۱۱۴) سوورەتە، وە لەو (۱۱۴) سوورەتە، زۆربەي ھەرە زۆرى زانايان لەسەر ئەوہ يەك دەنگن كە (۸۶) سوورەتيان مەككەيىن، (۲۸) سوورەتيشيان مەدىنەيىن، وە پانتايى ئەم دوو بەشەش بە شىۋە نىكەيى (بصورتە تقرىبە) ، دوو لەسەر سىي قورئان سوورەتە مەككەيەكان پىكى دىنن، كە لە ماوہى (۱۳) سالدا دابەزىون، وە يەك لەسەر سىي قورئان و تۆزىك زياترىش مەدىنەيىە و لە ماوہى (۱۰) سالدا دابەزىوہ.

بەنسبەت نىۋەرۈك و ھىللە گشتىەكانى سوورەتە مەككەيەكانىش يان قورئانى مەككەيى، دەلىين: لەبەرئەوہى كە بە زۆرى وايە ئىنسان چۆن بىرىكاتەوہ وە عەقىدەي چۆن بى و تىروانىنى و جىھان بىنىنى چۆن بى، ھەلسوكەوتىشى وادەبى، وە ژيان و گوزەرانىشى وادەبى، بۇيە خوا ﷻ لە وەحى كۇتايى خۇيدا كە قورئانە - وە من پىم وايە ھەموو كىتبەكانى دىكەي خواي پەرۋەردگارىش ھەر وابوون - خوا بۇ مروفەكان، سەرەتا باسى بوونناسىي و جىھانبىنىي و ئىمان و عەقىدەي بۇ كردوون و، بۇى باسى

لايەنى عىبادەت و چۆنىەتى مامەلەکردن لەگەڵ خوادا، کردوون، وە بۆى باسى خوو رەوشت کردوون، ئنجا دوايى ھاتۆتە سەر باسى چۆنىەتى مامەلەکردن لەنىو خۆيانداو، بوارو بابەتەکانى: سياسىي و ئابوورىي و گۆمەلایەتیی و جەنگ و ناشتی و پەيوەندىيەکان و ھتد

ئنجا خواى کاربەجى کە دەزانى ئىنسان بىرکردنەو تەسەرپووفى چۆنە، ئاواش رەفتار دەکات، تەماشە دەکەى ئەو کەسەى ئىمانى بە خوا ھەيە، ئىمانى بە پۆزى دوايى ھەيە، ئىمانى بە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھەيە، وە ئىمانى بە ھەموو ئەو شتانە ھەيە کە پىغەمبەران ھەواليان پىداون، وە پىغەمبەرى خاتەم ھەوالى پىداون، ھەلسوکەوتەکانىشى مسولمانانەن، وە کەسک کە برىواى بەو شتانە نيە، ھەلسوکەوتەکانىشى نامسولمانانەن، چونکە بە تەئکىد ھەلسوکەوتى ئىنسان، ھەلقولاوى بىرو برىواو بووناسيى و جىھانبىنى ئىنسانە، بۆيە خواى پەروردگار لە قورئانى مەككەيى دا - کە وەك گوتمان (۸۶) سوورەتەو دوو لەسەر سىي قورئان پىکىدینى - بە پلەى يەکەم باسى بووناسيى کردو، کە بە ئىنگىلىزى پى دەلین: (Ontology) (ئۆنتولوگى) وە بە عەرەبى دەلین: (مَعْرِفَةُ الْوُجُود)، يان (علم الوجود) واتە: باسى ئەو کە:

ئىنسان چىيە؟ لە کوئ ھاتو؟ كى ھىناويەتى؟ بۆچى ھاتو؟ بۆ کوئ دەچى؟ ئەم ژيانە دنيايىيە چىيە؟ ئايا ژيانى دىکەى بە دوادا دى؟ پاشان ئەو بوونە کە ئىنسان تىيدا دەژى، ئەو ئاسمانانە، ئەو ئەستىرانە، ئەو زەوييە، ئەو دەورووبەرە، چىيە؟ بۆچى دروست بوو؟ كى خاوەنىيەتى؟ چۆن بەرپۆ دەچى؟ سەرەنجامى چۆن دەبى؟ ھەر دەمىنى؟ يان لەنىو دەچى و نامىنى؟ وە ئايا دواى ئەو کە لەنىو دەچى، چى دىکەى دیتە جى؟

پاشان لە قورئانى مەككەيى دا باسى ئەو کراو کە ئىنسان دەبى ھەلۆيستی لە بەرانبەر خاوەنى ئەو بوونەو ھەردا چۆن بى، ئىمانى پى بىنى، ئىمانى پى نەھىنى؟ بىپەرستى، يان نا؟ ئەگەر بىپەرستى، چۆنى بىپەرستى؟ چۆن يادى بکات؟ چۆن لىي بترسى؟ چۆنى خوشبوئ؟ چۆن پشتى پى بپەرستى؟ چۆن بۆى ملکەج بى؟ وە ئايا ئەو بەرنامەو شەرىعەتە کە ناردوويەتى، چۆنى مامەلە لەگەلدا بکات؟

وہ ئنجا ئىنسان دەبى رەشتە و ھەئسوکەوتى چۆن بى؟ ئايا راست بىژبى، يان درۆزن بى؟ دەستپاك بى، ياخود ناپاك بى؟ بە رەحم بى، يان بى رەحم بى؟، ئازابى، يان ترسنۆك بى؟، بەخشندە بى، يان چرووك و رژد بى؟ بە ئىنصاف بى ياخود بى ئىنصاف بى؟ ... ھتە، ھەرودھا مەسەلەى (بارى كەسپىتى) كە ئىنسان دەبى چۆن ژيانى خىزانى پىكەوہ بى؟ ئەوانە لە قورئانى مەككەى دا زۆر باسكارون، بەئكو چەقى قورئانى مەككەى ئەو بابەتانەن: بووناسى، وە ئيمان و عەقىدە بە ھەموو بەشەكانىيەوہ، وەك ئيمان بە خوا ﷻ بە سىفەتەكانى خوا، بە بەدپەنەرەيەتتى خوا، بە پەرورەدگارپىتى خوا، بە خاوەندارپىتى خوا، بە سەرپەرشتىارپىتى خوا، بە پەرستراوپىتى خوا، بە ناوہ ھەرە چاكەكانى و سىفەتە بەرزەكانى.

وہ پاشان ئيمان بە فرىشتەكان، كە خوا زۆربەى كاروبارى بوون (وجود)ى بە فرىشتەكان سپاردوہ، وە ئيمان بە كىتەبەكانى خوا، كە فرىشتەكان دەيانەپن، وە ئيمان بە پىغەمبەرەن (عليھم الصلوة والسلام) كە نوپنەر و رەوانەكراوى خوان، وە ئيمان بە رۆژى دواى كە ئەو رۆژەيە ئىنسان تپیدا بە خزمەت خوا دەگاتەوہ، وە بە دیدارى خوا دەگاتەوہ و لپرسىنەوہى لەگەڵدا دەكات، وە سزای دەدا، ئەگەر خوار رۆشتبى، يان پاداشتى دەداتەوہ، ئەگەر راست رۆشتبى.

وہ لە قورئانى مەككەى دا ئەو تىبىنى دەكرى: ھەمیشە خواى زاناو شارەزا بە چەند وشەيەك دواندەكانى خوى ئاراستە كردوون، ئەوانىش:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾، واتە: ئەى مرؤف ! واتە: مرؤف جارى پيش ئەوہى بزائرى

ئيمان دىنى، يان ناھيىنى؟ رەشە يان سپىيە؟ عەرەبە يان غەيرى عەرەبە؟ پياوہ يان ئافرەتە؟ گچكەيە يان گەورەيە؟ خویندەوارە يان نەخویندەوار؟ بەرپرسە ياخود سادەيە؟ دەولەتمەندە يان نەدارە؟ ھەرچى ھەيە، بالای قەدو قياھەى دیمەنى چۆنەو چۆن نىە؟ دوينراو (مخاطب)ى خوايە.

٢- ئنجا وشەى: ﴿يَبْنَىٰ عَادَمَ﴾، واتە: ئەى وەجەى ئادەم ! واتە: ئەى ھەموو ئەوانەى

كە لە ئادەم ﷺ پاش كەوتوون و رەجەئەكان دەچیتەوہ سەر ئادەم ﷺ، كە بىگومان مرؤف ھەمووى دەچیتەوہ سەر ئادەم ﷺ.

۳- وه وشهۍ: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، واته: ئهۍ خهلكينه !.

۴- ههرودها وشهۍ: (بشر)، وهك دهفهرموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ

نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾﴾ الفرقان، بهلام وهك نازناوو ناوونيشاني دواندن،

ئهو سييانه ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ﴾، ﴿يَتَبَيَّ عَادَمَ﴾، ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، وه تهنانته

يهك جاريش له قورئاني مهككهۍ دا خوا به: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئيمهۍ

مرؤفي نه دواندوه، كه دوايي حيكمهتهكهۍ روون دهكه مهوه، ئهوه به نسبته قورئاني مهككهبييهوه.

دياره قورئاني مهدينهۍ كه وهك گوتم وهك ژماره بيستو ههشت (۲۸) سوورپهته، وه وهك قهباردهش يهك له سههر سئي قورئاني، مهدينهبييه، سوورگهۍ سههركيۍ و ئهو مهدارهۍ كه قورئاني مهدينهۍ تيدا دهسوورئ، بريتيه له ريكجستني ژيان و گوزهراني كومهلگاي مسولمان، وه رينمايكردي كومهلگاي مسولمان، له هه موو جوارهكاني حوكم و سياسته و نابووړي و بازركاني و خيزاني و كومهلايه تي و جهنگ و ئاشتتي و پهيوهنديهكان و، ئهدهبه گشتيهكان و ههلسوكهوته كومهلايه تي بهكان ... هتد، وه له قورئاني مهدينهۍ دا، تهنيا دوو شيوه بهكارهاتوون بو دواندن ئينسانهكان، ئهوانيش:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، واته: ئهۍ خهلكينه، وه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، واته: ئهۍ ئهوانهۍ ئيماننان هيئاوه ! ئنجا ئايا حيكمهتي ئهوه چييه؟ حيكمهتهكهۍ ئهوهيه كه:

پيش ئهوهۍ مرؤف مسولمان بي، خواي بهديهينهر وهك مرؤف دهيدويني: ئهۍ ئينسان، ئهۍ وهچي ئادهم ! ئهۍ خهلكينه، ئنجا ئه مه چي لي ودردهگيري؟ ئه مه ئهوهۍ لي ودردهگيري كه: ئهو شهريعهتهۍ خواي پهروهر دگار، ئهو دينه كوتاييهۍ خوا، بو ئينسان هاتوه، وهك ئينسان، نهك تهنيا بو فلان گهل، يان فلان رهگهز، يان فلان رهنگ، يان فلان چين و تويز، بهلكو بو ئينسان هاتوه، وهك ئينسان، ئنجا ئهو ئينسانه وهك گوتم: ئينتيمي نه تهوهۍ ههر ئينتيمايهكه، عه ره به يان غهيري عه ره به؟ وه له رووي رهنگهوه: رهش پيسته، يان سپي پيسته؟ وه له رووي قه دو قيافهيهوه: جوانه يان نا؟ له رووي سهرووت و سامانهوه: دهوله مهنده، يان ههژاره؟ وه له رووي پيگهۍ

كۆمەلەيتى و سىياسىيە: پەلدارە يان سادە ؟ وە لە رۆوى رەگەزەو: مېيە يان نىرە؟ وە لە رۆوى تەمەنەو: گەنجە يان پىرە، يان مىندالە؟ ھەموويان دەگرىتەو، ديارە قورئانى مەدىنەيش كە دەفەرەمۆ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، واتە: ئەي خەلکىنە! چونكە ديسان ئەو خەلکە كە ئيمانان ھىناو، كۆمەلە خەلکىن، وە بۆ ئەوھش خۆى پەرورەدگار وای دواندوون، چونكە قەوارەيەك كە ئىسلام دايدەنئ و بنىاتى دەنئ، ھەر بۆ مسوئلمانان نىە، ئەو دەولەتەى كە پىغەمبەر ﷺ لە مەدىنە پىگەيھىناو، جوولەكەشى تىدا بوون، ھاوبەشدانەرىشى تىدا بوون، مونافىقىشى تىدا بوون، نەصرانىيشى تىدا بوون، بۆيە خوا دەفەرەمۆ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، واتە: ئەي خەلکىنە! تاكو مسوئلمان و غەيرى مسوئلانىش بگرىتەو، وە كە دەشفەرەمۆ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، واتە: ئەي ئەوانەى ئيمانان ھىناو! ديسان ئيمانداران ھەموويان: نىرن، مېن، پىرن، گەنجن، وردن، درشتن، خويئندەوارن، نەخويئندەوارن، بەرپرسن، سادەن، ھەموويان دەگرىتەو.

ئىنجا بۆجى خۆى كاربەجئ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، تەنبا لە سوورەتە مەدىنەيەكاندا بەكارىھىناو، وە لە مەككە بەكارى نەھىناو؟ وەلام: چونكە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، واتە: ئەي ئەوانەى ئيمانان ھىناو! دواندە لەگەل كۆمەلگايەك دا لە مەدىنە، كە كۆمەلگای مسوئلانانەو دۆى ئەو دەروست بوو، كە لەوئ پشتيوانان پەيدا بوون، كۆچەرەكانىش بۆ ئەوئ چوون، وە پىغەمبەر ﷺ، پەيماننامەيەكى نووسى بۆ چۆنەتى مامەلە پىكەوکردنى پىكەتەكانى مەدىنە، بە كۆچەرەكان و پشتيوانان، بە ھەموو تىرەكانيانەو، ھەرودھا جوولەكەكان و موشرىكەكان، دۆى ئەو ئىنجا كۆمەلگايەك دەروست بوو و ئەو كاتە خوا فەرەمۆى: ئەي ئەوانەى ئيمانان ھىناو! بەلام پىشتەر مسوئلانان وەك تاكەكان (أفراد) ھەبوون، كۆمەلگايەكان نەبوو، تاكو بتوانن شەرىعەت پىادە بكەن و بە ھەللاو ھەرامەكانى خواو پابەند بن و بتوانن ئەمرو نەھىيەكانى خوا جىبەجئ بكەن، بۆيە لە قۇناغى مەككەدا خۆى پەرورەدگار زياتر ئەو ئەركانەى ناردوون كە بە تاك دەكرىن، وەك: بوونناسى و ئيمان و عەقىدەو، عىبادەتى شەخسىي و ھەلەسوكەوت و رەوشتەكان، كە ئەوانە ھەموويان بە تاكەكان دەكرىن، بەلام ئەو ئەركانەى كە لە مەدىنە ناردوونىە

خوار، بە تاک جیبەجی ناکرێن، وەك دەرڤەمۆی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كِتَابَ عَلَيَّكُمْ الصِّيَامُ﴾ (١٨٣) البقرة، ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ (٢١٦) البقرة، ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ﴾ (١١٠) البقرة، ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ (٢٨٢) البقرة، ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (١٣٠) آل عمران، ئەوانە هەموویان دیارە بە دەستە جەمعی جیبەجی دەکرێن، بە قەوارەبەك جیبەجی دەکرێن، جا پیرەمیڤدی شاعیریش دەلی :

کاکە خوا کاری نابەجی ناکا تا کێو نەبینی بەفری تی ناکا

خوای زاناو شارەزا زانیویەتی کە مسوڵمانان ناتوانن لە مەککە یاساگانی شەریعەت جیبەجی بکەن، بۆیە لەوێ نەیناردوونە خواری، هەندیک لە زانیان دەلێن: تەنانت نوێژیش لە مەدینە فەرز بوو، بەلام رای راست نەهویە کە لە کاتی شەڕۆیی و بەرزبوونەوه (الإسراء والمعراج) لە سالی دەیهەم، یان یازدەیهەمی پێغەمبەراییەتی دا فەرز بوو، بەلام بە تەئکید پۆژووگرتنی مانگی رەمەزان لە سالی دووهمی کۆچی دا فەرز بوو، وە زەکات لە مەدینە فەرز بوو، وە حەج لە مەدینە فەرز بوو، وە جەنگ و جیهاد لە مەدینە فەرز بوو، هەروەها سزا شەرعییەکان، وەك سزای دزی و، سزای زینا و، سزای کوشتن و، سزای بوختانی داوین پیسی و، سزای پێگری و... هتد، ئەوانە هەموویان لە مەدینە فەرز بوون، چونکە هەتا قەوارە دەسلەلاتیک نەبی، ئەوانە جیبەجی ناکرێن.

ئنجە بەراستی هەتا ئینسان ئیمانی نەبی، کردەوهی باشی لی چاوەڕوان ناکرێ، وە پاشان مسوڵمانان تاكو خاوەنی ئیرادەو ئیداردی خوێان نەبن، ناتوانن ژیان و گوزەردانی سیاسی و ئابووری و کۆمەلایەتی خوێان بە گوێرە شەریعەت پێکبخەن، کەواتە: هەبوونی قەواردی سیاسی پێویستە و پیش ئەوه، حوکمی جیبەجی کردنی ئەو یاسایانە جیا، بۆیەش ئەوه روون دەکەمەوه، چونکە هەندی کەس تەماشای واقعیەکە دەکات، دەلی: بۆچی لە بازارەکان شەڕاب دەفرۆشری و، قومار دەکری و،

دەبىستىن زىنا دەكرى، قەتل دەكرى، بەلام لە جىياتى ئەۋەدى سزاي شەرىعى بىدرى،
 ھەپس دەكرى ؟ ۋەلام: لە راستىدا ئەۋە ياسايانە بە قەۋاردى سىياسىي ۋە دەسلەلاتى
 سىياسىي جىبەجى دەكرى، مەسۇلمانان دەبى دەسلەلاتى سىياسىيان ھەبى، ئەۋجار
 جىبەجىكرىدى ئەۋە سزا شەرىعىيانەيان لەسەر فەرزە، ۋە لە پىش ئەۋە سزا
 شەرىعىيانەش دا، جىبەجى كىردى باقى لايەنەكانى دىكە شەرىعتە، كە گرنگىرىنيان
 دابىنكرىدى پىداۋىستىيە سەرەكىيەكانى تاك تاكى كۆمەلگايە، ۋە چەسپاندى
 دادگەرىيە، ۋە لابرندى ستمەۋ نەھىشتى گەندەلىيە، نەھىشتى جىاۋازىيە لەنپوان
 چىن ۋە تۈپرەكانى كۆمەلگادا، ۋە نەھىشتى قۇرخكارىيە، ئەۋانە ھەموۋيان كە
 دەكرى؟ ۋە بە كى دەكرى؟ بىگومان بە كۆمەلگايەك كە خاۋەنى دەسلەلاتى سىياسى
 بى بەسەر خۇيەۋەۋ، خاۋەنى ئىرادەۋ ئىدارەۋ خۇي بى.

پاشان پىدادەكرىدى ياساكانى شەرىعتە ناگونجى بىجگە لە قەناعەتى زاتىي
 تاكەكانى كۆمەلگا، ھىچ پالئەرىكى دىكە ھەبى، واتە: دەبى خەلك بۇخۇي
 قەناعەتى ۋابى ۋە ئىمانى ھەبى بەۋ شەرىعتە، ئىنجا دەگونجى شەرىعتە بەسەر ئەۋ
 كۆمەلگايەدا جىبەجى بكرى، كەۋاتە: كۆمەلگا ئەگەر ئەۋ قەناعەتى نەبى، با خۇشى
 بە مەسۇلمان بزانى، كە لە ھەقىقەتدا ئەۋ كاتە ئەۋ خۇ بە مەسۇلمان زانىنە،
 نىشانەيەكى پرسىارى گەرەۋ لەسەرەۋ ئىشكالىكى زلى تىدايە، چۈنكە كەسك خۇي
 بە مەسۇلمان بزانى، دەبى قەناعەتلىشى بەۋە بى، كە دەبى شەرىعتە خۇي بەسەردا
 جىبەجى بكرى، بەلام گریمان ئەۋە خەلكىكى ۋا ھەبۋ، كە ئىستا زۇر لە مەسۇلمانان
 ۋان، ئىنجا ئايا بەھۋى نەزانىنەۋەيە؟ يان بەھۋى ناچارىيەۋەيە، يان بەھۋى لاسايى
 كىردنەۋەۋەيە؟ يان بەھۋى خالەتى نىفاقەۋەيە؟! گرنگ ئەۋەيە كۆمەلگايەك
 تاكەكانى قەناعەتلىكى زاتىيان نەبى، كە دەبى شەرىعتەيان بەسەردا پىدادە بكرى،
 ناگونجى بەسەريان پىدادە بكرى، چۈنكە دىن ناگونجى بەزۇر بەسەر خەلكدا فەرز
 بكرى، ۋەك خوا فەرموۋىيەتى: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ ﴿البقرة، ۲۵۶﴾ واتە: تۈبىزى
 كىردن ۋە ناچارىيە كىردن لە دىندارىيە دا نىيە.

كەۋاتە: خوا (عز وجل) پىش ئەۋەدى بە مەسۇلمانانى بىفەرەمۋى: دەبى چى بىكەن ۋە
 چۈن بىكەن؟ ۋە ئەمرو نەھى ۋە ھەلال ۋە ھەراميان بۇ دىيارى بىكات، بوۋنناسىي ۋە
 ئىمانى لىي ھالى كىردن، دىيارە ئىمەش بە ھەمان شىۋە: دەبى سەرەتا ۋەك ئىنسان

وئەلامى ئەو پىرسىيارانە بىدەينەو: ئەم بوونە چىيە؟ كى دروستى كردو؟ وە بۆچى دروستى كردو؟ ئنجا ئايا مروؤف بۆچى لەسەر ئەم زەوييە دانراو؟ وە چى لى داواكراو وە دەبى چى بىكات؟ وە چۆن بىكات؟ ئنجا ئايا دواى ئەم ژيانە، ژيانى دىكە ھەيە، يان نا؟ وە ئايا پىويستە چۆن لەگەل بەدەيھنەر و خواوونى ئەم بوونەوەرەدا مامەلە بىكەين؟ وە ئايا چاك و خراپ، ھەلال و ھەرام، راست و چەوت، كى ديارىيان دەكات و چى و چىن؟! دەبى ئىنسان پىشى وئەلامى ئەو پىرسىيارانەى لە ھەقل و دلدا رۆشن بى، ئنجا ئەركە شەرعىيەكانى دەكەونە سەر شان، وە ئنجا دەتوانى بە شەرىعەتەو پابەندى، چ وەك ژيانى تاكىسى خۆى، چ وەك ژيانى خىزانى و كۆمەلەيەتى و سياسى.

لیرەشدا من دەمەوى ئامازە بىكەم بە مەسەلەيەكى گىرنگ، كە كاتى خۆى زانايانى ئىسلام لە كىتبەكانىندا باسيان كردو، لە باسى ئىمان و عەقىدەدا كە ئەو كاتە پى گوتراو: (علم الكلام) ئەويش ئەوھىيە كە كاتىك ھاتوون باسى خواى پەرورەدگارىان كردو، بە وشەى (صانع) دروستكەر، كارساز، وەسفیان كردو، كە من بۆخۆم تىبىنىيم لەسەر ئەو وشەيە ھەيە، چونكە خوا دەفەرەموى: ﴿وَلِلَّهِ

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ الأعراف، واتە: خوا ناوى ھەرە چاكى ھەن، تەنیا بەو ناو ھەرە چاكانەى بانگى بىكەن، وە واز لەوانە بێنن، كە لە ناوھەكانى خوادا لادانىان كردو، لەمەو دوا سزای ئەوھىان دەدرىتەو.

بۆيە من پىموايە وشەى (صانع) نابى بۆ خوا بەكاربەيىرى، مەگەر بگوتى: تەرەجەمەى: بەدەيھنەر (خالق)، وشەى (خالق) يەكەكە لە ناوھەكانى خواى پەرورەدگار، بەلام وشەى: (صانع) لە قورئاندا نەھاتو، وە لە سوننەتى پىغەمبەرىشدا ﷺ نەھاتو.

لیرەدا مەبەستم ئەوھىيە: كە زانايانى ئىسلام لە باسى بەدەيھنەرەيەتى خوادا بەزۆرى باسى (صانع) يەتى خوايان كردو، واتە: ئەو كە خوا ئەم كەون و كائىناتەى دروست كردو، كىتبەكانى عەقىدەى ئىسلامىيە كە كاتى خۆى نووسراون، زياتر باسى

چەسپاندنى بوونى بەدییەنەر (إثبات الخالق)، يان (إثبات الصانع) يان کردو، بۆ وینە: (العقيدة النسفية) و (تهذيب الكلام) كە دینە سەر باسى خۆى پەروردگار، زیاتر جەخت لەسەر لایەنى بەدییەنەرایەتیی و پەروردگاریەتیی خوا دەکەنەو، ئنجا لیردا دەبى ئەو بەزانین کە زانایان کاتى خۆى لە کتیبەکانى خۆیان دا زیاتر جەختیان لەسەر ئەو لایەنە کردۆتەو، لەبەر ئەو بوو کە ئەو کاتە جەو بارودۆخە فیکرییەکە وای خواستو، ئەگەرنا وە ئەبى عەقیدەى ئىسلامی تەنیا بریتى بى لەو لایەنە.

ئنجا ئیستاش زۆر کەس کە باسى خوا بەیەگگرتن دەکات، تەنیا باسى ئەو دەکات کە دەبى تەنیا خوا بپەرستى و هاوبەشى بۆ دانەنرى، واتە: تەنیا جەخت لەسەر لایەنى خوا بەیەگگرتن (توحید) دەکەنەو، لەویش زیاتر لایەنە عیبادیەکەى، دیارە ئەو دىسان واقعیك وای کردو، کە مسوولمان ئاوا بپریکەنەو، بۆ وینە: ئەگەر تەماشای کتیبەکەى (محمد بن عبدالوهاب) بکەین، کە باسى تەوحید دەکات، هەرودەها زۆر لە کتیبى دیکەى مەشرەپ سەلەفى، زیاتر سەر باسى ئەو بابەتە دەکەن، ئنجا کە تۆ تەمasha دەکەى، پیت وایە عەقیدەى ئىسلامی تەنیا ئەو دىە! یان تەمasha دەکەى (ابن تیمیة) پەجمەتى خۆى لى و هەندىك لە زانایان کە باسى خوا بەیەگگرتن (توحید) یان کردو، زیاتر باسى ناو و سیفەتەکان (الأسماء والصفات) یان کردو، چونکە زیاتر باسى ئەو شتانەیان کردو کە لە سەردەمى ئەواندا ئیشکال و مشتومریان لەسەر بوو، کە هەندىك کەس هەبوون، وىستووینە سیفەتەکانى خوا هەموویان تەئویل بکەن، بە جۆرىك کە سیفەتەکان لە خوا دابرن، کە پىیان گوتراو: (المُعْطَلَة) و (الْجَهْمِيَّة). بەلام ئەو دى گرنگە ئەو دىە کە ئیمە دەبى باسى ئیمان و عەقیدەى ئىسلامی بکەین، وەك لە قورئان و سوننەتدا هاتو، نەك وەك کاردانەو بۆ واقعیكى دیارییکراو، بىنى تەنیا لایەنىكى لى باس بکەى !

هەلبەتە وەك گوتم: ئەو زانایانە کە کاتى خۆى وایان کردو، پەنگە پاساوى خۆیان بووبى، بەلام بەراستى ناگونجى ئەو کتیبانە وەك کتیبى عەقیدەى ئىسلامی، یاخود وەك کتیبى ئیمان و پایەکانى ئیمان، تەمasha بکەین، چونکە باسى ئەوانى تیدا نیە، تەركیزو جەختیان لەسەر لایەنىك کردۆتەو، کە لە سەردەمى خۆیاندا وای پىویست کردو، چونکە ئەو لایەنە زیاتر هیرشى لەسەر بوو، یاخود ئەو

لايەنە زياتر پيويست بوو بۇ مسوئلمانان روون بکړتەو، بەلام دەبى ئيمان و عەقيدە ئىسلامىي له قورئان و سوننەتەو بىنن، نەك له هەندىك كتيبهو، وەك من له كتيبهكەى خوځدا (ئيمان و عەقيدە ئىسلامىي لهبەر رۆشنايى قورئان و سوننەت دا) كە شەش (۶) بەرگه، لهویدا باسەم كړدو، وە پاشان عەقيدە ئىسلامىي نابى هېچ ناويكى لى بنرى: وەك سەلەفى، خەلەفى، ئەشعەرىي، ماتوريدىي، نا، بەللى ئىمە هەندىك زانامان هەبوون: ئەبو حەسەنى ئەشعەريمان بوو، وە ئەبو مەنصورى ماتوريدىمان بوو، فلان زاناي دىكەمان بوو، رېزمان بۆيان هەيه، بەلام عەقيدە ئىسلامىي، پەيوەندىي به هېچ كەسكەو نيه، وە به هېچ قۇناغيكشەو نيه، نه پەيوەندىي تەنيا به سەلەفەو، نه به خەلەفەو، نه به ئەبو حەسەنى ئەشعەريەو، نه به ئەبو مەنصورى ماتوريدىيەو، نه به ئەحمەدى كورى حەنبەلەو، نه به باقلانيەو، نه به فلان كەسەو ئەوانه هەموويان زانايانى ئىسلام بوون، بەلام كە باسى ئيمان و عەقيدە ئىسلامىي يان كړدو، باسى پايهكانى ئيمانان كړدو، وەك گوتەم جارى وايه لهبەر رۆشنايى، ياخود لهزير زەختى واقعەكەى خوځاندا، جەختيان لەسەر لايەنىك كړدوتەو، بەلام ئەمە ماناي وانیه كە عەقيدە ئىسلامىي هەر نەوهندەيه، بەلكو دەبى تەماشاي هەموو قورئان و سوننەت بكەى، ئنجا تىگەشتنىكى هاوسەنگت دەربارەى ئيمان و عەقيدە ئىسلامىي بۇ دروست دەبىو، كتيبي زانايانىش هەر كەسەو له بوارى خوځدا سوودى لى دەبينن، پەرحمەتى خوايان لىبى و خوا پاداشتيان بداتەو، بەلام ناتوانى هېچ كام لهو كتيبانە بكەيه بەرنامە، نه ئەو دى تەحاويى، نه ئەو دى موخەممەدى كورى عەبدولوهابو، نه ئەو دى ئىبنو تەيمىيە، نه (العقيدة النسفية) و نه (تهذيب الكلام) و نه (المواقف)، هەر كام لهوانه مروّف تەنيا دەرمانى سووديان لى بىنن، وەك كەلهپوورىك، وە لەراستىدا كتيبهكانى دىكەش هەروان، وەك كتيبه فيقهيهكانو، كتيبهكانى دىكە كە دەربارەى تەزكىهى نەفس نوسراون، وەك بەرهمى زانايان سووديان لى دەبينن، بەلام نابى خوځمانيان پى بېستينەو، موو به موو بيانكەين به بەدىل بۇ قورئان و سوننەت، ئەو هەلەيهكى زور گەورەيهو، تەنيا قورئان و سوننەت وەلامى هەموو پرسيارەكانى هەموو سەردەمەكانيان تىدان، چ له رووى عەقيدەو، چ له رووى فيقهەو، چ له رووى تەزكىهەو، بەلام هېچ كتيبيك وەلامى پرسيارەكانى هەموو رۆزگارەكانى تىدا نين و وەلامى پرسيارەكانى رۆزگارى خو دوتەو.

ئىنجا پىويستە ئەوۋەش بگوتىرى كە قورئانى مەككەيى، سى لەسەر چوارى پانتايى يەكەى تەر خانكراوۋە بۇ بەسەرھاتى پىشوو، بەتايىبەت بەسەرھاتى پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) لەگەل گەلەكانياندا، چونكە ئەوۋە نەزانى دىنيا چۆن ھاتوۋە چۆن رابىردوۋە؟ نازانى ئىستاش جى بكات، وە نازانى بۇ داھاتوۋش چۆن بەرنامە دابنى، لەبەر ئەوۋە خویندەنەوۋە مىژوو زۆر گرنگە، زۆر گرنگە بزانى لە پىش تۇدا جى گوزەراوۋە، وەك خواى پەرورەدگار دەفەرەمۆى: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَى

الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى... ﴿١١٧﴾ يوسف، واتە: لە بەسەرھاتى ئەواندا (واتە: پىغەمبەرەن و گەلەكانيان) پەندە ھەيە بۇ خاوەن عاقلان، قسەيەك نەبوۋە كە ھەلبەسترايى... ھەرودھا خوا بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرەمۆى: ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا ثَبَتَ بِهِ فُؤَادُكَ... ﴿١٢٠﴾ هود، واتە: وە بەسەرھاتى پىغەمبەرەنت بۇ دەخوینىنەوۋە كە دل و عەقلى تۆ زياتر پى دەچەسپى و بەر جاوت رۆشن دەكاتەوۋە.

ئىنجا بە بۇجوۋى من كە سى لەسەر چوارى قورئانى مەككەيى تەر خان كراوۋە بۇ بەسەرھات و مىژوۋى بەشەر، ئاماژەيە بەوۋە كە ژيانى بەشەر سى لەسەر چوارى رابىردوۋە، لەوكتەوۋە كە قورئان دابەزىوۋە، سى لەسەر چوارى لەوۋە پىش تىپەريوۋە، وە يەك لەسەر چوارى ماوۋە، واتە: ژيانى بەشەر زۆرى رۆيشتوۋە كەمى ماوۋە، وەك لە فەرمايشتىكى پىغەمبەریشدا ﷺ ئاماژەى پىدەدا كە دەفەرەمۆى:

﴿إِنَّمَا أَجْلُكُمْ فِي أَجَلٍ مِّنْ خَلَا مِّنَ الْأُمَمِ كَمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ وَمَغْرِبِ الشَّمْسِ، وَمِثْلُكُمْ وَمِثْلُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى كَمِثْلِ رَجُلٍ اسْتَعْمَلَ عُمَلَاءَ، فَقَالَ: مَنْ يَعْمَلُ لِي إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ عَلَى قِيرَاطٍ، فَعَمِلْتُ الْيَهُودُ، فَقَالَ: مَنْ يَعْمَلُ لِي مِنْ نِصْفِ النَّهَارِ إِلَى الْعَصْرِ عَلَى قِيرَاطٍ، فَعَمِلْتُ النَّصَارَى ثُمَّ أَنْتُمْ تَعْمَلُونَ مِنَ الْعَصْرِ إِلَى الْمَغْرِبِ بِقِيرَاطَيْنِ قِيرَاطَيْنِ، قَالُوا: نَحْنُ أَكْثَرُ عَمَلًا وَأَقْلُ عَطَاءً، قَالَ: هَلْ ظَلَمْتُكُمْ مِنْ حَقِّكُمْ؟ قَالُوا: لَا قَالَ: فَذَلِكَ فَضْلِي أُوتِيهِ مَنْ شِئْتُ ﴿١﴾. واتە: كاتى مانەوۋە ئىوۋە

لەسەر زەوى لەچاۋ ئۆممەتانى پىشوو، وەك ماۋدى نىۋان نوپۇزى ئىۋارە (عصر) و خورئاۋابوون (شىۋان) ۋايە.

{يانى: لە بەيانىيەۋە ھەتا نوپۇزى عەصر چەندە، لەچاۋ نىۋان عەصرو شىۋان، ماۋدى مانەۋدى ئۆممەتانى پىش ئىۋەش، لەچاۋ تەمەنى ئىۋە، ئەۋەندەيە...}

ئىجا ئەۋەش وەك گوتە: ئاماژەيە بەۋە كە ئۆممەتى پىغەمبەر ﷺ ۋاپىدەچى تەمەنەكەي يەك لەسەر چوار كۆى تەمەنى مەۋفائەتىي بى، ئەۋەش ھەر ھەلەنجانىك ۋ تىگەشتىكى خۆمەۋ، دەگونجى لىكۆلىنەۋە لە شۆينەۋارەكان، ئەۋە زىاتر دەرېخات، ۋە بە تەئكىد ژيانى بەشەر بەشى زىاترى پۇشتەۋە، بەلام نازانين ئايا كەمەتى ماۋە، يان نا؟ ئەۋە ديارە ھەر خوا دەيزانى.

ئىجا با بىينە سەر نىۋەرۆكى مەبەستەكانى سوورەتى (الأنعام): ئەگەر بەگشتى سەرئى سوورەتە مەككەيەكان، يان قورئانى مەككەيى بدەين، دەتوانين بلىين: لە سى سوورگەدا دەسورپىنەۋە:

يەكەم: خوا بەيەكگرتن.

دوۋەم: پىغەمبەرايەتى ۋەەحى.

سىيەم: دۋارپۇزو باسى بەھەشت ۋ دۆزەخ.

سوورەتى (الأنعام) یش لە روۋى قەبارەۋە پاش (الأعراف) گەۋرەترين سوورەتى مەككەيە، ئەم سوورەتەش وەك ھەموو سوورەتە مەككەيەكان بەگشتى باسى ئەۋ سى بابەتە دەكات:

۱/ باسى خوا بەيەكگرتن: باسى ئەۋە كە ھەر خوا ﷻ بەدەيەنەرەۋ، ھەر خوا ﷻ پەرۋەردگارەۋ، ھەر خوا ﷻ خاۋەنە، ۋە خوا بەتەنيا سەرپەرشتىياري كەۋن ۋ كائىنات دەكات، ۋە دەبى ھەر خوا ﷻ بىپرستىۋ، بەندايەتىي بۇ بىكرىۋ، مىلى بۇ كەچ بىكرىۋ، ۋە لە ھەموو كەس ۋ لە ھەموو شتى زىاتر خۇش بوىستىۋ ۋ بە گەۋرە بگىرىۋ، شەرمى لى بىكرىۋ، ترسو سامى بەرانبەر بنوینىۋ، پشتى پى بىپرستىۋ، ۋە نەرزو قوربانىي دەبى ھەر بۇ ئەۋ بىكرىۋ، دەبى سەرچەم

دروشمەكانى خواپەرستى ھەر پېشكەشى ئەو بىر، ۋە دەبى ياساۋ
بەرنامەكانى ژيان، ھەر لەو وەرگىرىن.

٢/ ۋە سوورگەى دوووم بابەتى پىغەمبەرايەتى ۋە ھى بۆ ھاتنى پىغەمبەرانە
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ۋە بەسەرھاتيان لەگەڵ قەومەكانيان: چيان گوتوۋ؟
چيان لى ھاتوۋ؟ سەرەنجاميان چۆن بووۋ؟ پەيامەكەيان چى بووۋ؟ كى
ئىمانى بە پىغەمبەران ھىناوۋ؟ كى دژيان بوو، بە زۆرى؟!

٣/ ۋە پاشانىش بابەتى دواړۆ: سەرەنجام چۆن دەبى؟ ئەم كەون و كائىناتە
سەرەنجامى چى لى دى؟ چۆن قىامەت دى؟ ۋە دواى زىندووبوونەو، ژيانى
بەھەشت و دۆزەخ چۆن دەبى؟ ئەم سوورەتى (الأنعام)، لەم سى سوورگەيەدا
دەسوورپتەو، ۋەك باقى سوورەتە مەككەيىھەكان.

ئىنجا ۋەك گوتمان: وشەى بلى (قُلْ) لە سوورەتى (الأنعام)دا، زۆرتىن پىژەى
دووبارەبوونەو، ۋە لە ھىچ سوورەتىكى دىكەدا ئەوئەندە دووبارە نەبۆتەو، ۋە
ئەو (٤٢) جارە، مەگەر چۆن دەنا ھەمووى دەربارەى خوا بەيەكگرتنە، كە خوا بە
پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ئاۋا بە ھاۋى بەش پەرستەكان بلى، ئەوئەيان بۆ روون بکەو،
ئەوئەيان بۆ روون بکەو، ۋەك دوايى دەيىنين كە زانايانى زمان بەو شىۋازە دەللىن:
شىۋازى دان پىپىدانان (أسلوب التقرير)، (تقرير) واتە: وابكەى كە بەرانبەرەكەت
دانى پىدا بنى، بۆ وئىنە: دەفەرموى:

﴿ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَأَطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ (١٤)

﴿ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذَنِي حَكَمًا ﴾ (١١٤)

﴿ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا ﴾ (١٤٠)

﴿ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا ﴾ (١٦٤)

ناوونیشانهکانی بابەتەکانی سوورەتی (الأنعام)

هەلبەتە من بە سەرنجدانی خۆم، ئەگەر نا دەگونجی ناوونیشانی زیاتریش لە سوورەتی (الأنعام) دەربێنین، بەلام من سی (٣٠) ناوونیشانم دەرھێناون :

یەكەم: باسی یەكتایی خوا لە بەدیھێنەراییەتیدا، كێ هەموو شتیکی پەیدا كردو؟ كێ هەموو شتیکی بەدیھێناو؟ تەنیا خۆی بالادەست، وە تەنیا خوا پەروردگارەو تەنیا دەبێ خواش بپەرستێ، وە باسی ناوو سیفەتەکانی خوا، وە بەلگە هێنانەوێ جوړاو جوړ لەوبارەو، زۆربەى ئایەتەکان دەکەونە ژێر ئەو ناوونیشانەو.

دووەم: سەرنج راكێشانی مەروُف ، بۆ دیاردەو دیمەنە سروشتییە دڵ بزۆینەکان، وە کردنیان بە بەلگەى پەروردگارێتیى و بى ھاوتایی خواو تەنیاى خوا، لە پەرستەران و بەندایەتیی بۆ کرانى دا؛ ئەوەش ناوونیشانیکی دیکەیه، کە زۆر لە ئایەتەکان دەخاتەو ژێر خۆی.

سییەم: ناساندنی خوا بە کردەوێکانی، کە خوا زانیاری و دەستەلات و بەزەیی بى سنووری هەیه، بە هەموو وردەکارییهکانی دروستکاروێکانی ئاگادارە، وە مراندن و خەواندن، وە دەربازکردن لە گرفتارییهکان، وە ناردنی سزا لە سەرئۆ و لە خواری بۆ ئەوانەى کە سەرپێچیی دەکەن...هتد، بەشێکن لە کارەکانی خوا ﷻ.

چوارەم: ڕوونکردنەوێ ئەو ڕاستییە، کە خوا بەیەكگرتن شتیکی خوارسك (فطري)ە لە دەروونی ئینساندا، وە عەقل و زانست و واقعیی ژیاى مەروُف، ناچارى دەکەن، کە خواناس بى و خواپەرست بى.

پنجەم: سەلماندنی پێغەمبەراییەتیى و وحى و، بەرپەرچدانەوێ تۆمەت و گومانى بى پروایان، بە بەلگەى عەقلىی و زانستیی و واقعیی.

شەشەم: راگەيانندى ئەو راستىيە كە ويڭکردنى بەشەر، وە پەيام و بەرنامە بۇ رەوانە نەکردنىان لەلايەن خەي پەرورەدگارەو، شتېكى نا شايستەيەو ناگونجى خەي كاربەجى بەشەر ويڭ بکات، وە پەيام و بەرنامەيان بۇ نەنېرى، وە ئەو لەگەل كاربەجى و بەزەي و زاناي خەي پەرورەدگاردا ناگونجى.

حەوتەم: راگەيانندى ئەو راستىيە كە يەككە لە ياساكانى خوا، لە ژيانى بەشەردا، ئەوئەيە كە هېچ كۆمەلگايەك مادام بىئاگا بى، پېش ورياكردنەو و ناردنى پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خوا خەلگەكەي نافەوتېنى، خەي پەرورەدگار ئەو راستىيەي لە چەند شوينىك لەم سوورەتەدا دووبارە كەردۆتەو.

هەشتەم: خستە رووى ئەو راستىيە كە پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەلزارەدى نيو بەشەرن، وە لە هەموو سيفەتېكى بەرزو جوان لە لووتكەدا بوون، بۆيە پېويستە بكرنە سەرمەشق.

نۆيەم: باسى دوا رۆژو ئىسپاتى رۆژى دوايى، كە ئەو رۆژە خەنەيەو هەر دى، وە لېرسىنەوئە تېدا دەبى و سزاو پاداشت دەبى، وە هەبوونى بەهەشت و دۆزەخ، دادگەريى خەي پەرورەدگار دەپخوازى.

دەيەم: ھۆشداريى دان بە بېيروايان و ئاگادار كەردنەوئەيان، لەو كە ئەوانەي بېيروان بە خوا و بە رۆژى دوايى، بە پېغەمبەران، لە رۆژى دوايى دا پەشيمان دەبنەو، بەلام ديارە پەشيمانىيەكەيان هېچ سووديان پى ناگەيەنى.

يازەدەيەم: باسى ھەندىك ئىشوكارى ھەندىك لە فرىشتەكان لە ژيانى بەشەردا، وەك پاراستنى مەرفەكان و، تۆمار كەردنى كەردەوكانيان، وە گيان كېشانيان.

دوازەدەيەم: باسى پووجىي بېرۆكەي ھاوبەش دانەران، ئەوانەي كە فرىشتەكانيان بە كچى خوا دادەنان، وە شەيتانەكانىشان بە كورى خوا دادەنا.

سېزەدەيەم: راگەيانندى ئەو راستىيە كە ئىسلام تاكە دىنى خوا بوو بۇ ھەموو پېغەمبەران لە ئادەمەو تا خاتەم، ھەر بۆيەش كە دەگوترى: (الْأَدْيَانُ السَّمَاوِيَّةُ)

ئەو ھەلەيەو لەراستىدا يەك دىنى ئاسمانىي ھەيە: ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ

الْإِسْلَامُ ﴾ آل عمران، بەلام چەند بەرنامەيەكى ئاسمانىيان ھەن، وەك خوا

دەفەر مۆی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ المائدة، واتە: بۆ هەر کام لە ئێوە {ئەو مسوولمان و جوولەكەو نەصرانیو خواوەن كەتیبەكان} بەرنامە یەكەمان داناو، بەلام نەیفەر موو (لِكُلِّ مِنْكُمْ جَعَلْنَا دِينًا)، ئایین (دین) وەك بەرنامە یەكی گشتییە، كە ئیسلامە، بەلام لە وردەكاری یەكەماندا، شەریعەتەكان جوړاو جوړن.

چار دەیه: خوا تاكە سەرچاوەی یاسادانان و دیاریکردنی حەلال و حەرام و ئەمرو نەهییه، وە هیچ كەس بۆی نیە بچیتە ئەو یازنە یەو، مەگەر بە مۆلەتی شەریعەت و لە چوارچێوەی فراوانی شەریعەتدا، واتە: لە چوار چێوەی شەریعەتدا كە زانایان ئیجتیهاد دەكەن و، یاسا هەڵدەهێنن و دادەنێن، ئەوەی كە خوا ئیزنی لەسەر بێ لە چوار چێوەی شەریعەتدا، یاسا هەڵبەنجرێ و ئیجتیهاد بكێ، ئەو قەیناكا، بەلام یاسایەك داگیرێ پێچەوانە بێ لەگەڵ شەریعەتدا و تێكگیرێ، ئەو ديارە كوفرەو شیركە.

پاز دەیه: لەم سوورەتەدا چەند ئایەتێك باسی ئەو دەكەن كە بەختیاری ئینسان، یاخود روورەشی و مالدویرانی ئینسان، بەرھەمی كردووەكانی خۆیەتی، وە خوا لە بەرانبەر چاكەدا، بە دە بەرانبەر، وە لە بەرانبەر خراپەدا، هەر یەك بە یەك، حسابی دەكات.

شاز دەیه: باسی ئازادیی مۆفەكەكان لە چوار چێوەی ویستی رەهای خوادا، وە لە چوارچێوەی یاساكانی خوادا، كە بۆ ژيانی مۆفە دانراون، واتە: ئینسان ئازادە، بەلام لە ژێر پكێفی ئێزادە رەها (مطلق)ی خوا دایە، وە لە چوارچێوەی ئەو یاسایانە دایە كە خوا دایان، بۆ نموونە: خۆی پەروردگار یاسای داناو، كە ئینسان ئەگەر بچێ بۆ سەرێ، دەبێ ئامرازێکی پێ بێ، ئەگەر بتهوێ بفری، ناتوانی، مەگەر ئامرازێكت پێ بێ، وە ئەگەر چوو یە نیو ئاوی، دەبێ مەلە بزانی، كە مەلەت زانی، ئازادی و لەنیو ئاوەكەدا دەتوانی خۆت دەر باز بكە.

حەف دەیه: دادگەریی رەهای خوا ﷻ، خوا باسی دادگەریی خۆی كردو، كە ئەویش ئەو داخواری دەكات، كە تاك و كۆمەلەكان، مامەلە ی حیوازیان لەگەڵدا بكرێ و چاكەكاران سەرفرازو، بەختەو ورو، ستهمكاران و لاپیووان، مالدویران و بێ

مرادبن، نەك ھەموویان یەك حیسابیان بۆ بکری، لەم سوورەتەدا ئەو بابەتە زۆر جەختی لەسەر کراوئەتەو.

ھەژدەھەم: بە ھۆی ئیمانەوہ ئینسان سینگى گوشاد دەبی، وە دلى ئارام دەبی، وە بە پیچەوانەوہ: کوڤرو شیرك دەبنە مایەى دل تەنگیى و سەغلەتیى و تەنگە نەفەسیى و ناپەحەتیى و دەردەدارىی ئینسان.

نۆزدەھەم: دەستکاریى کردنى ھەلال و ھەرام، بەبى مۆلەتى شەریعت، سەرچاوەکەى نەفامییه و نەزانینە، نابى هیچ کەس دەستکاریى ھەلال و ھەرام بکات، بەلکو لەپاستییدا دەستکاریى کردنى ھەلال و ھەرام، لە نەزانینەوہ دى، وە ئەگەر ئەو کەسەش کە دەستکاریى ھەلالىك دەکات، کە خوا ھەلالى کردوہ و ئەو ھەرامى دەکات، یان ھەرامىك کە خوا دایناوہ، ئەو ھەلالى دەکات، ئەگەر بە عەقیدەوہ بى، مرقوف پىشى لە ئىسلام و ئیمان دەردەچى.

بیستەم: خستنه رووى ئەو راستییه، کە گوشتە قەدەغە کراوہ سەرەکیەکان بەس ئەم چوارەن: مردار، خوین، گوشتى بەراز، سەربراو بۆ غەیری خوا، واتە: لە گوشتەکان غەیری ئەو چوارە هیچیان قەدەغە نین، وەك دواىى باسى دەکەین، ھەلبەتە لەوبارەشەوہ زانایان مەشتومرێکیان ھەبە.

بیست و یەكەم: لەم سوورەتەدا بەلگە ھینراوئەتەوہ، لەسەر ئەوہ کە کافرەکان بیانوویان نەبى بۆ ھاوبەش بۆ خوا دانان، وە شت قەدەغەکردن، بەوہ کە خوا ئەوہى لەوان ویستوہ، وە راگەیانندنى ئەو راستییه کە ئەوہ بۆچوونى موشریکەکانە کە دەلین: ئیمە بۆیە ھاوبەشمان بۆ خوا داناوہ، شتمان ھەلال و ھەرامو کردوہ، چونکە خوا ویستوویەتى، خواى پەرورەدگار بەلگە لەسەر ئەوہ دینیتەوہ و ئەوہ ھەلەوہشینیتەوہ و دەیانخاتە روو کە ئەوہ قسەییەکی پووچە، چونکە بەللى ئیرادەى خوا گشتگیرەوہ رەھایە، بەلام خواى پەرورەدگار هیچ کات شتى خراپى لە بەندەکان نەویستوہ، خوینان کە خراپە پەیدا دەکەن.

ئنجنا ئایا کافر دەبن، موشرىك دەبن، مونافىق دەبن، خراپەکاریى دەکەن، ھەلال و ھەرام دەستکاریى دەکەن؟ تا کوئایى.

بیست و دووهم: لەم سوورەتەدا مەزھەبێکی هەڵبژێاریوە و پێشواڕێکی بە زەویدا، وە سەرئێوەکانی شۆنەواری گەلانی پێشوو، وە پەند وەرگرتن لە سەرئێوەکانیان.

بیست و سێهەم: ئەو راستییە پوون کراوەتەو، کە موحەممەد ﷺ لەسەر هەمان رێبازی ئیبراھیمی خەلیلە، وە ئەھلی تەوحیدەو دوورە لە شیرک، وە یەكەمینی مسوڵمانانە، چونکە ئەو کاتە کافرەکان دەیانگوت: ئێمە لەسەر رێبازی ئیبراھیمین ﷺ، بەلام خۆی پەروردگار لەم سوورەتەدا پوونی دەکاتەو، کە نەخێر، تەنیا موحەممەد (پێغەمبەری خاتەم) لەسەر رێبازی ئیبراھیمە ﷺ.

بیست و چوارەم: خوا فەرمان بە پێغەمبەری خاتەم دەکات، کە خۆراگر بێ، و پشوو درێژ بێ، وەك پێغەمبەرانێ پێشوو، لە بەرانبەر بە درۆ دانان، و، نازاردان، و، ناپەرەت کرانیدا لەلایەن خەڵکەو.

بیست و پێنجەم: خوا فەرمان بە پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ دەکات، بەو کە گرنگی بدات بە مسوڵمانانی ڕەش و ڕووت، ئەو بێوادارە شۆنەووتوانە کە هەزارو نەدارو سادەن، ئاگای لەوان بێ، وە لەبەر سەرقال بوون بە زەلزەکان و خۆ بەزەلگرەکانەو، ئاگای لە ڕەش و ڕووتەکان نەبێ.

بیست و شەشەم: ئەو راستییە پوونکراوەتەو کە ھیدایەتی خۆی کاربەجێ مایە زیندوو بوونەو، ئینسانە، لە پووی مەعنەوویەو، وە کافر بوونیشی مایە مردنەتی، واتە: ئینسان وەك چۆن مردنی جەستەیی ھەیە، مردنی مەعنەوویی ھەیە، وە وەك چۆن ژیانی جەستەیی ھەیە، ژیانی مەعنەوویی ھەیە.

بیست و حەوتەم: خوا فەرمان بە پێغەمبەر ﷺ دەکات، کە موژدە بدات بە ئیمانداران: کە گوناح و خراپەکانیان کە بە نەقامیی کردوویان، پاش گەرانیوەی ڕاست، لەلایەن خۆی پەروردگارەو، لەو گوناح و خراپەیان دەبەخشرێ.

بیست و ھەشتەم: پوونکردنەو ئەو راستییە کە پاش ھاتنی نیشانە گەرەکانی قیامەت، ئیمانی مەزھەبێکی نابێ، یانی: دوا ئەو کە نیشانە گەرەکان دەردەگەون، ئینسان ئیمانیش بێ، بێسوودە، کە یەكێک لە نیشانە گەرەکان: ھەڵھاتنی خۆرە لە خۆرئاواو، وە یەکی دیکە ھاتنی یەئج و جوج مەئج و جوجە... ھتد.

بىستو نۆيەم: روونكرندنەودى ئەو راستىيە كە ئىسلام مايەى يەك رىزىى و تەبايى مسوئلمانانە، بۆيە پەرتەوازەدى مسوئلمانان، ھۆكارى دەرچوونيانە لە بازنەى ئىسلام، ھەلبەتە پەرتەوازەيەك كە سەربكىشى بۆ خەلەلى عەقىدەيى گەورە لە بازنەى ئىسلام بەردەدر.

سى يەم: خستەرووى ئەو راستىيە كە مروققەكان چىنشىنى خوان لەسەر زەوى، وە خوا بەھوى ئەودەو كە پىيداۋن، وە بەرزىى و نزمىى تىدا كەردەو، خستوونىەتە تاقىكرندنەو.

دىارە بۆيەش ئامازەم بەم ئايەتانە نەكر، كە دەلالەت لەسەر ئەو ئاۋونىشانانە دەكەن، چونكە دوايى بە درىژى باسيان دەكەين، بەلام بەراستىيى مەن بۆ دابەشكردى ئەم سوورەتە بەسەر چەند دەرسىكدا، چەند رۆژىك تىۋەرپامانم كەرد، زۆر وردبومەو: سبحان الله، ئەم سوورەتى (الأنعام)ە، وەك دەريايەك وايە، كە شەپۆل لە دواى شەپۆل دى، وە زۆر لە سوورەتە مەدينەيەكان ئاسانە دابەشيان بىكەى بۆ چەند بىرگەيەك، ھەر بىرگەى بۆ چەند دەرسىك، بەلام سوورەتى (الأنعام) زۆر بەزەحمەتە، چونكە وەك چۆن دەريا شەپۆل لە دواى شەپۆل دى، ئاۋايە، ئەودەش بەلگەيە لەسەر ئەودى كە بەيەك جار ھاتۆتە خوار، وە ئەمەش ئەو دەگەيەنئى كە بابەتى عەقىدەو ئيمان پلە پلەيى تىدا نيە، بە پىچەوانەى بەرنامەكانى ژيانەو، بۆيەش ياساكانى شەرىعەت پلە پلەيىان تىدايە، خۋاى پەروردگار لە سالى دوۋەمى كۆچىدا رۆژووگرتنى فەرز كەردەو، بەلام دواى سالىكى دىكە يان زياتر، زەكات، ئنجا دوايى حەج، بەلام ئيمان و عەقىدە بەيەك جار ھاتۆتە خوار، چونكە ئەو حەقىقەتتە ئىنسان بە عەقل و دلى وەرىدەگرى .

شاينى باسيشە:

من جوگرافىاي ئەو (۱۶۵) ئايەتەم دابەش كەردەو بۆ نۆزدە (۱۹) دەرس، جگە لەم دەرسى يەكەمە كە پىشەككىى بوو، بەم جۆرە :

دەرسى يەكەم: لە ئايەتى: (۱ تا ۱۰).

دەرسى دوۋەم: لە ئايەتى: (۱۱ تا ۲۱).

دەرسی سییەم: لە ئایەتی: (٢٢ تا ٣٢).

دەرسی چوارەم: لە ئایەتی: (٣٣ تا ٣٩).

دەرسی پینجەم: لە ئایەتی: (٤٠ تا ٤٩).

دەرسی شەشەم: لە ئایەتی: (٥٠ تا ٥٨).

دەرسی حەوتەم: لە ئایەتی: (٥٩ تا ٦٧).

دەرسی هەشتەم: لە ئایەتی: (٦٨ تا ٧٣).

دەرسی نۆیەم: لە ئایەتی: (٧٤ تا ٩٠).

دەرسی دەیەم: لە ئایەتی: (٩١ تا ٩٤).

دەرسی یازدەهەم: لە ئایەتی: (٩٥ تا ١٠٥).

دەرسی دوازدەهەم: لە ئایەتی: (١٠٦ تا ١١٧).

دەرسی سێزدەهەم: لە ئایەتی: (١١٨ تا ١٢٧).

دەرسی چواردەهەم: لە ئایەتی: (١٢٨ تا ١٣٥).

دەرسی پازدەهەم: لە ئایەتی: (١٣٦ تا ١٤٤).

دەرسی شازدەهەم: لە ئایەتی: (١٤٥ تا ١٥٠).

دەرسی حەفدەهەم: لە ئایەتی: (١٥١ تا ١٥٣).

دەرسی هەژدەهەم: لە ئایەتی: (١٥٤ تا ١٦٠).

دەرسی نۆزدەهەم: لە ئایەتی: (١٦١ تا ١٦٥).

لە کۆتایی پێناسەمان دا بۆ سوورەتی (الأنعام)، ئەم چەند دەقە دینین:

١/ { عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: إِذَا سَرَّكَ أَنْ تَعْلَمَ جَهْلَ الْعَرَبِ فَاقْرَأْ مَا فَوْقَ

الثَّلَاثِينَ وَمِائَةٍ فِي سُورَةِ الْأَنْعَامِ: ﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ

عِلْمٍ إِلَى قَوْلِهِ ﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ ^(١)، واتە: عەبدوللای کوری عەبباس خوا لییان رازی بێ، دەلی: ئەگەر پێت خۆشە نەزانیی عەرەبەکان بزانی، ئەو ئەیه‌تی (١٢٠) بە پشتەووە لە سوورەتی (الأنعام) بخوینەو: **﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾** ^{هەتا} **﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾**.

٢/ (فخرالدین الرازی) گوتووێه‌تی: { قَالَ الْأَصُولِيُّونَ: هَذِهِ السُّورَةُ اخْتُصِتْ بِنُوعَيْنِ مِنَ الْفَضِيلَةِ، أَحَدُهُمَا: أَنَّهَا نَزَلَتْ دَفْعَةً وَاحِدَةً، وَالثَّانِي: أَنَّهَا شِيعَهَا سَبْعُونَ أَلْفًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ، وَالسَّبَبُ فِيهِ أَنَّهَا مُشْتَمِلَةٌ عَلَى دَلَائِلِ التَّوْحِيدِ، وَالْعَدْلِ، وَالنَّبُوَّةِ، وَالْمَعَادِ، وَإِبْطَالِ مَذَاهِبِ الْمُبْطِلِينَ وَالْمُلْحِدِينَ، وَذَلِكَ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ عِلْمَ الْأَصُولِ فِي غَايَةِ الْجَلَالَةِ وَالرَّفْعَةِ، وَأَيْضًا فَإِنْزَالُ مَا يَدُلُّ عَلَى الْأَحْكَامِ قَدْ تَكُونُ الْمَصْلَحَةُ أَنْ يَنْزِلَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى قَدَرِ حَاجَتِهِمْ، وَبِحَسَبِ الْحَوَادِثِ وَالنَّوَازِلِ، وَأَمَّا مَا يَدُلُّ عَلَى عِلْمِ الْأَصُولِ، فَقَدْ أَنْزَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى جُمْلَةً وَاحِدَةً، وَذَلِكَ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ تَعْلُمَ عِلْمِ الْأَصُولِ وَاجِبٌ عَلَى الْفُضُولِ لَا عَلَى التَّرَاخِي } ^(٢)، واتە: زانیانی بنچینه‌کانی دین، گوتووێه‌نه: ئەم سوورەته دوو جووره چاکی هەن، کە تایبه‌تن به‌خوێه‌و: یه‌که‌میان: ئەو‌هیه‌ که هه‌مووی به‌یه‌ک جار دابه‌زیو.

یه‌که‌میان: ئەو‌هیه‌ که هه‌مووی به‌یه‌ک جار دابه‌زیو.
دوو‌ه‌میشیان: ئەو‌هیه‌ که (٧٠) هه‌زار له‌ فريشته‌کان به‌پێیان کردو‌ه‌ له‌گه‌ڵی هاتوون.

ه‌و‌ی ئەو‌ه‌ش که ئەم سوورەته ئەم دوو فه‌زله‌ی هه‌یه‌، ئەو‌هیه‌: که به‌لگه‌کانی خوا به‌یه‌گگرتنی تێدان، وه‌ باسی دادگه‌ریی خواو، باسی پێغه‌مبه‌رایه‌تی و وه‌حی، وه‌ باسی رۆژی دوا‌ی و، باسی پووجه‌ل‌کردنه‌وه‌ی بیروبو‌چوونی ئەوانه‌ که بێ‌پروان، وه‌

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٣٣٢٤).

(٢) التفسير الكبير للفخرالدین الرازی، ج ١٢، ص ١٢٢، ١٢٣.

ئەمەش ئەو دەگەیه‌نی که زانیاری بنچینه‌کانی دین (واته: عەقیدە)، لەو پەری بەرزوی و لەو پەری گەریگی دایه، و ئەو دەگەیه‌نی که یاسا شەریعیەکان جاری وایه بەرژەو ندیی لەو دەدا دەبی که خۆی بەرز بەپێی پێداویستی، و بەپێی ڕووداوەکان و بەپێی پێش‌هاتەکان ئەو ئایەتانهی که بنچینه شەریعیەکانیان تێدان و، یاسا شەریعیەکانیان تێدان، دایان بەزینی، بەلام ئەو ئایەتانهی که ئیمان و عەقیدەیان لی وەر دەگیرین، خۆی بەرز بەپێی کجار دایبە زاندوون، و ئەو دەگەیه‌نی که فیروونی زانیاری بنچینه‌کانی دین (مەبەست پێی ئیمان و عەقیدەیه) دەستبەجی پێویستە، ئەک بەکاوه‌خۆ، (مەبەست ئەو دیه حوکمه شەریعیەکان بۆ وینه: نوێزو ڕۆزو زه‌کات و حەج و جەنگ و جیهاد، هەر کات لەسەر ت پێویست بوون، دەبی حوکمه شەریعیەکانیان بزانی، بەلام ئیمان و عەقیدە پێویستە هەولبەدی دەستبەجی هەر چی لەبارە ئیمان و عەقیدە هاتوه، بیزانی، ئەک بە پله‌پله‌یی).

٣/ (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) دەربارە سوورەتی (الأنعام) دەلی: (هِيَ أَجْمَعُ سُورَةُ الْقُرْآنِ لِأَحْوَالِ الْعَرَبِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَأَشَدُّهَا مَقَارَعَةً فِي الْجِدَالِ وَالْإِحْتِجَاجِ عَلَى سَفَاهَةِ أَحْوَالِهِمْ)^(١)، واته: ئەم سوورەته کۆکەرە وەرترین سوورەته‌کانی قورئانه، بۆ حال و باڵی نەقامەکان لە سەر دەمی نەفامید، (بە تاییهت له ڕوی عەقیدەیانە و هەرووی هەلسوکه‌وتیانە و)، و بە توندترین شیوه‌ش و تووێژ ده‌کات، و بە لگه‌ له‌سەر نەفامیی و له‌سەر بی‌ئاگاییان دینیتەوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی یەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

خوا پشتیوان بۆ ئەم دەرسەماندا، دە (١٠) ئایەتی یەكەمی سوورەتی (الأنعام) دەتویژێنێوە، لە ئایەتی (١ تا ١٠)، کە خۆی بەرزو مەزن بە ستایشکردنەوه خۆی دەناسێنێ، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾. وە خۆی بە بەدیھێنەری ئاسمانەکان و زەوی و پەیداکەری تاریکییەکان و ڕووناکیی دەناسێنێ، وە دوایی ئاماژە بە ھەلۆیستی لادەرانی بۆ ڕوایان دەکات.

پاشان باسی ئەو راستییە دەکات، کە ئێمە ی مەرفی لە قور دروست کردو، وە کاتی دیاریکراویشی بۆ کۆتایی پێھێنانی ژیاھمان، چ وەك تەك تاکمان، چ وەك کۆمەل، واتە: کۆی مەرفایەتی، دیاری کردو، دوایی ئەو دەخاتە ڕوو کە لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەر بۆخۆی پەرسێت، (واتە: پەرسێت ڕوای راستەقینە)، وە نەھێنی و ئاشکرا ھەلۆسوکەوتەکانمان ھەمووی دەزانێ.

ئەجا خوا باسی ھەلۆسوکەوتی کافرەکان دەکات لە بەراوەر ئایەتەکانی خوادا، وە ھەر شەھیان لێدەکات لەسەر بەدرۆ دانانی ھەق و گالە پێکردنی، وە دوایی سەرنجی بۆ ڕوایان ڕادەکێشێ بۆ مێژوو، وە سەرنجی شۆمی پێشینە بەدرۆزان و لادەرەکانیان دەخاتە بەرچا، وە پاشان لە وەلامی بیانووگرتن و داواکاریی بێجێی کافرەکاندا، کە ئەوان بیانووین دەگرت و دەیانگوت: دەبوایە کتیبیکمان بۆی، نەك پێغەمبەر ﷺ، ئایەتەکان بخوینێتەو، وە دەبوایە کتیبیکمی نوسراومان بۆی و دەستی لێ بدەین، خواش ﷻ دەفەرموێ: ئەگەر کتیبیکیشمان بۆ ناردبان کە لەسەر شتێک نووسرابایە، وە دەستیشان لێ دابایە، دیسان دەیانگوت: ئەو جادووێکی ئاشکرایە.

وە دوایی بەرپەرچیان دەداتەو، لە وەلامی ئەویدا کە داوا دەکەن، فریشتەیان بۆ دابەزێ، وە دەفەرموێ: ئەگەر فریشتەمان دابەزاندبایە، ئەو نەدەبوو مایە

هیدایه‌تیا، وه سه‌ره‌نجام شایسته‌ی ئه‌وه ده‌بوون که خوای په‌روه‌ردگار، وه‌ک میلیله‌تانی پێشوو که موعجزه‌یه‌کی ئاشکرایان بو هاتوهو، ئیمانیا پێ نه‌هیناوه، کو‌تاییا پێ هاتوه.

وه له کو‌تاییدا خوای به به‌زه‌یی ڕوو له پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌کات، وه دلی ده‌داته‌وه پێی ده‌فه‌رموئ: له پێش تۆشدا گالته به پیغه‌مبه‌رانی دیکه کراوهو سه‌ره‌نجامیش گالته‌که‌ران سه‌ریان به فه‌تاره چوو.

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۚ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝۱ ۚ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ۚ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُوتُونَ ۝۲ ۚ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝۳ ۚ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝۴ ۚ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَهْلُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۵ ۚ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝۶ ۚ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝۷ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۝۸ ۚ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلِيْسُونَ ۝۹ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۱۰ ۚ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((بە ناوى خواى بە بەزەبى بەخشندە، ستايش بۇ ئەو خوايەى كە ئاسمانەكان و زەوى ھېناوئە دى و تاريكييەكان و پرووناكىي پەيدا كىردوون، كەچى دواى ئەوئەش ئەوانەى كە بىبېروان، پەرستراوانى دىكە لەگەل پەروردگارياندا يەكسان و بەرانبەر دەكەن! ﴿۱﴾ (خو) ئەو كەسەيە كە لە قورئ دروستى كىردوون و، پاشان كاتىكى ديارىكراوى "بۇ كۆتايى پېھىنانى تاك تاكتان" داناو، وە كاتىكى ناوبرا و (ديارىكراو) یش لەلاى خوئ ھەيە، (بۇ كۆتايى پېھاتنى ھەمووانتان لەسەر زەوى) كەچى دواى ئەوئەش (ئەى كافىرەكان!) ئىوہ لە گومان و دوولئى دانە! ﴿۲﴾ وە ئەو، خوايە لە ئاسمانەكان و لە زەويدا، نھىنى و ئاشكراتان دىزانى، وە دىزانى چى دەكەن ﴿۳﴾ وە ھىچ نىشانەيەك لە نىشانەكانى پەروردگارى خويانىان بۇ نايەت، مەگەر پىشتى تىدەكەن ﴿۴﴾ ئىجا بىگومان ئەوان كاتىك ھەقيان بۆھات، بەدرويان دانا، بە مسۆگەرىى لەمەودوا ھەوالى ئەوديان بۇ دى كە گالئەيان پى دەكرد، ﴿۵﴾ ئايا سەرنجيان نەداوہ لەپىش واندا چەند سەدەمان لەنىو بىردوون، كە بە جورىك لە زەويدا بالادەستمان كىردبوون، ئىوہمان ئاوا بالادەست نەكردوہ وە بارانى بەخورزەممان بۇ ناردن، وە پروبارگەلمان بەژىر (خانوبەرەيان) دا رەوان كىردن، بەلام سەرنەجام بەھوى گوناھەكانيانەوہ، فەوتاندىمانن، وە دواى وان (خەلگى) سەدەى دىكەمان پىگەياندى ﴿۶﴾ (دەلئىن: كىتبى نووسراومان بۇ بىنە) وە ئەگەر (گىرمان) بەرنامەيەكمان بە نووسراوى دابەزاندىبايە سەرت و دەستىشان لىدابايە، ديسان ئەوانەى بىبېروان دەيانگوت: ئەو جادوويەكى ئاشكرايە ﴿۷﴾ وە گوتيان: دەبووايە فرىشتەى دابەزىبايەسەر! ئىجا ئەگەر فرىشتەمان دابەزاندىبايە (وہ ئىمانيان پى نەھىنابايە) كاريان تەواو دەبوو و چاودروانىشيان نەدەكرا ﴿۸﴾ وە ئەگەر رەوانەكراومان گىرپايە بە فرىشتە، دەمانكردە پياو، لەو حالەتەشدا ئەو تىكەلكىردن و سەر لىتتىكدانەى ئىستا دەيكەن، ئىمەش دەمانكرد (واتە: ئەگەر ئىستا ھۆكارى بىروا نەھىنانيان بە پىغەمبەر ئەوئەى كە مەرفىكى پياو، خو ئەگەر فرىشتەش بووايە ھەر دەبوو لەسەر شىودى

پیاویك بووايه، ئەگەرنا نه‌يانده‌بینو، له‌و حاله‌شدا هه‌مان ئیشکالیان بۆ دروست ده‌بوو) ﴿۹﴾ وه‌ بیگومان له‌پیش تو‌دا "ئه‌ی موحه‌مه‌د!" گائته‌ به‌ پیغه‌مبه‌ران کرا، به‌لام سه‌ره‌نجام ئه‌وه‌ی گائته‌یان پێده‌کرد، ده‌وری ئه‌وانه‌یانی دا، که گائته‌یان پێده‌کرد ﴿۱۰﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌ وشه‌کان

(الْحَمْدُ لِلَّهِ): (الْحَمْدُ: الثَّنَاءُ بِالْفَضِيلَةِ، وَهُوَ أَحْصَى مِنَ الْمَدْحِ، وَأَعَمُّ مِنَ الشُّكْرِ، (الْحَمْدُ) بریتیه له‌ مه‌دحکردنی که‌سێک به‌و سیفه‌ته‌ باشانه‌ی که‌ تێیدان، به‌لام (حَمْد) تایبه‌تتره‌ له‌ (مَدْح)، وه‌ گشتی تریشه‌ له‌ (شُكْر)، چونکه‌ مه‌دح په‌یوه‌ندی ته‌نیا به‌ که‌سێکه‌وه‌ نیه‌ که‌ به‌ ویستی خۆی چاکه‌یه‌ک بکات، یان سیفه‌تیکی باشی هه‌بێ، به‌لکو ده‌گونجێ مه‌دحی شتیکی ماددی بێ ژيانیش بکه‌ین، به‌لام (حَمْد) ته‌نیا به‌رانبه‌ر به‌ زاتیك ده‌گوترێ، که‌ به‌ ئیختیاری خۆی چاکه‌ بکات، یاخود که‌ سیفه‌تی باشی تێدان، بۆیه‌ ده‌لی: (وَأَعَمُّ مِنَ الشُّكْرِ)، چونکه‌ شوکر ته‌نیا له‌ به‌رانبه‌ر نیعمه‌ت دایه‌، له‌ به‌رانبه‌ر چاکه‌و نیعمه‌تی‌کدا شوکر ده‌کری، به‌لام (حَمْد) مه‌رج نیه‌، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ تۆ ستایشی ده‌کە‌ی به‌هۆی چاکه‌یه‌که‌وه‌ بێ، که‌ له‌وه‌وه‌ به‌ تۆ که‌یشتبێ.

(خَلَقَ): (الْخَلْقُ: أَصْلُهُ التَّعْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا احْتِدَاءٍ)، (خَلَقَ) بریتیه له‌ ئەندازه‌گیریه‌کی راست، وه‌ به‌کاریش ده‌یئێری له‌ به‌دییه‌نانی شتی‌کدا، بێئه‌وه‌ی ئه‌و شته‌ ئه‌سلیکی بووبێ، یاخود چاولیکه‌ری تێدا کرابێ، یانی: خوا ﷻ ئه‌و زه‌وی و ئاسمانانه‌ی دروست کردوون و له‌ نه‌بوون هێناوه‌یه‌ دی.

(وَجَعَلَ): (جَعَلَ: لَفْظُ عَامٍّ فِي الْأَفْعَالِ كُلِّهَا) وشه‌یه‌کی گشتیه‌، هه‌م بۆ په‌یداکردنی شتی‌ک، وه‌ هه‌م بۆ گۆڕینی له‌ حالیکه‌وه‌ بۆ حالیک، وشه‌ی (جَعَلَ) بۆ هه‌موو ئه‌و

حَالَهُ تَانِهِ بَه كَارْدِي: (صَارَ، أَوْجَدَ، أَوْجَدَ شَيْئًا مِنْ شَيْءٍ، صَيَّرَ شَيْئًا إِلَى حَالَةٍ دُونَ أُخْرَى، الْحُكْمُ بِشَيْءٍ عَلَى شَيْءٍ)، واتە: بوو، پەیدای کرد، شتیکی لە شتیك پەیدا کرد، شتیکی لە حالیكەوه بو یەکی دیکە گوێری، حوكمیکی بە شتیك بەسەر شتیك دا دا.

(يَعْدِلُونَ): وشە (يَعْدِلُونَ) دوو واتای هەن، (عَدَلَ) بە مانای (سَوَّى) دئی، واتە: یەكسانی کرد (أَي: يَجْعَلُونَ لَهُ عَدِيلًا) یانی: هاوتای بو دادەنێن، یاخود (عَدَلَ) بە مانای (جارو انحراف) ستهمی کردو لایدا، دئی، ئەو کاتە (يَعْدِلُونَ) بە مانای (يَنْحَرِفُونَ) واتە: لادەدەن، دئی.

(أَجَلًا): (الْأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ، وَأَصْلُهُ اسْتِيفَاءُ الْأَجَلِ، أَي: مُدَّةُ الْحَيَاةِ)، (أَجَلَ) بریتیه لە کاتیکی دیارییکراو بو شتیك، وه له ئەسڵدا له وه وه هاتوه، كه ئەو كهسه یاخود ئەو شته، ماوهی ژبانهكهی خوی تهواو دهكات، دهلی: فلان كهس ئە جەلی هاتوه، واتە: ماوهی ژبانهكهی تهواو بووهو كۆتایی هاتوه.

(تَمْتَرُونَ): واتە: دهكهونه گومانهوه، دهلی (الْمَرِيَّةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ وَهُوَ أَخْصُ مِنْ الشَّكِّ، وَالْمُمَارَاةُ: الْمُحَاجَّةُ فِيمَا فِيهِ مَرِيَّةٌ)، (تَمْتَرُونَ) له (مَرِيَّةٌ) وه هاتوه، بریتیه له دوو دلی له شتیكدا كه تایبهتیه له گومان، بهلام (مُمَارَاةٌ) بریتیه له موافقه شه كردن له شتیكدا كه گومانی تێدايه.

(قَرَنَ): واتە: سه ده، ئیستا كه دهلیین: (قَرَنَ) واتە: سه د سال، بهلام مه رج نیه هه ر سه د سال بی، (الْقَرْنُ: الْقَوْمُ الْمُقْتَرِنُونَ فِي زَمَنٍ وَاحِدٍ وَجَمْعُهُ قُرُونٌ) (قَرَنَ) بریتیه له خه لکیك كه له ماوهیهکی دیارییکراودا پیکه وه دهژین، جا هه ندیکیان گوتوو یانه: قه رن سه د ساله، هه ندیک گوتوو یانه: حه فتا ساله، هه ندیکیشیان به كه متر یاخود زیاتریان داناوه.

(مَكَّنَهُمْ): واتە: بالاده ستمان کردبوون، دهست رۆشتوو مان کردبوون، توانامان پێدا بوون، چونکه دهلی: (مَكَّنَ لَهُ فِي الشَّيْءِ: جَعَلَ لَهُ عَلَيْهِ سُلْطَانًا) واتە:

دەستەلاتی پێدا بەسەر ئەو شتەدا، (مَكَّنَ فَلَانًا مِنَ الشَّيْءِ: أَمْكَنَهُ مِنْهُ، وَتَمَكَّنَ: علا شأنه)، واتە: فلان توانای بە فلانکەس دا بەسەر ئەو شتەدا، (وَتَمَكَّنَ) واتە: بالادەست بوو، وه دەست رویشتوو بوو.

(مَدْرَارًا): واتە: بە خورزەم، دەلی له ئەسلدا له (دِر)دوو هاتوو، (الدِّرَّةُ: كَثْرَةُ اللَّبَنِ وَسَيْلَانُهُ وَالْجَمْعُ دَرَرٌ، وَسَمَاءٌ مِدْرَارٌ: تَدْرُّ بِالْمَطَرِ) ئازەلیك شیرى زۆر تێدابی، مانگیه، مەپ، بزە، حوشتە، شیرى زۆرى تێدابی، دەگوتری: شیرەكەى زۆر دى، (سَمَاءٌ مِدْرَارٌ) ئاسمانیك كه بارانەكەى بە خورزەم بباری و هەلپێژی.

(قِرطَاسٍ): دەلی: (القِرطَاسُ: مَا يَكْتَبُ فِيهِ)، ئیستاش دەلێن (قِرطَاسِيَّة) كه لیڕەدا دیارە بە کاغەز دەگوتری، بەلام له قورئاندا (قِرطَاس) هەر شتیكه لهسەرى بنووسری، پێست بى، بەردى تەنك بى، گەلای درەخت بى، کاغەز بى، چەرم بى، هەرچی بى.

(وَلَلْبَسَا عَلَيْهِم): واتە: لیمان تیکەل دەکردن، دەگوتری: (لَيْسَ التَّوْبُ يَلْبَسُهُ لُبْسًا، وَلَبَسَ عَلَيْهِ يَلْبَسُ لُبْسًا: خَلَطَ، وَفِي الْأَمْرِ لُبْسَةٌ: أَيِ شَبْهَةٍ وَلَيْسَ بِوَاضِحٍ) واتە: بەرگەكەى پۆشى، دەپۆشی بەپۆشین، بەلام (لَبَسَ عَلَيْهِ يَلْبَسُ لُبْسًا) ئەو شتەى لى تیکەل کرد، (وَفِي الْأَمْرِ لُبْسَةٌ) واتە: ئەو شتە (لَبَسَ)ى تێدایە، واتە: شوبههێ تێدایە، یاخود پۆشن نیه.

(فَحَاقَ): واتە: دابەزى، دەورى دا، خوا ﷻ فەرموویەتى {وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ}، أي لا ينزل ولا يصيب {هەندیک گوتووینانە: (حَاقَ) واتە: دابەزى، وه هەندیک گوتووینانە: واتە: دەورى دا.

(سَخَرُوا): واتە: گالتهیان پێکرد، له عەرەبیدا دەگوتری: (سَخَرَ مِنْهُ، سَخَرَبَهُ) هەردووکیان بە مانای گالتهی پێکرد، دى، ئنجا (سَخَرَ بِهِ سَخْرًا، وَسَخَرًا وَسُخْرِيَّةً: هَزِيءَ بِهِ) هەموویان بە مانای گالته پێکردن، دین.

(**يَسْتَهْزِئُونَ**): (الهُزءُ: مَرْحٌ فِي خُفْيَةٍ) واته: (هُزءٌ) يان (هُزواً) به مانای گالته‌پیکردنیکی په‌نهانه، له زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌گوتری: (هَزَّتْ بِهِ وَاسْتَهْزَأَتْ، وَالْإِسْتِهْزَاءُ: ارْتِيَادُ الْهُزءِ، وَإِنْ كَانَ قَدْ يُعْبَرُ بِهِ عَنْ تَعَاطِي الْهُزءِ)، واته: گالته‌م پیکرد، به شیوه‌یه‌کی په‌نهان.

مانای گشتی ئایه‌ته‌کان

خوای به به‌زه‌یی به (بسم الله الرحمن الرحيم) واته: (به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده) ده‌ست پیده‌کات، وه‌ك جَارِي دِيكَه‌ش گوتوو‌مانه: كه ئینسان ده‌لی: (بسم الله الرحمن الرحيم) ده‌بی سێ شتان له‌ دل و می‌شکی خۆی ناماده‌ بکات:

یه‌که‌م: به ناوی خوای به به‌زه‌یی و به‌خشنده ئه‌و کاره ده‌که‌م و بۆ خوای ده‌که‌م.

دووهم: ئه‌م کاره به‌پێی شه‌ریعه‌تی خوا ده‌که‌م.

سی‌یه‌م: ئه‌م کاره ده‌که‌م به‌ شان و شه‌وکه‌تی خۆم نا، به‌لکو به‌ یارمه‌تی خوا و به‌ ئاسانکاریی خوا، هه‌ر سێ واتایه‌که‌ ده‌بی له‌ دڵدا ناماده‌ بن، چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌ر کام له‌و سی‌یانه، لادانه:

۱- کاره‌که‌ت بۆ خوا نه‌بی، شیرکه.

۲- کاره‌که‌ت به‌پێی شه‌رعی خوا نه‌بی، ئینحراف و بیدعه‌ته.

۳- کاره‌که‌ت پال‌بده‌یه‌ لای خۆت، ئه‌وه عوجبه‌و به‌ خۆ سه‌رسام‌بوونه، وه‌ نه‌گیرانه‌وه‌ی فه‌زله‌ بۆ خاوه‌نی فه‌زل.

دیاره ئه‌م (۱۰) ده‌ ئایه‌ته‌ له‌ سووره‌تی (الأنعام) دا، وه‌ك پێشه‌کی وان، وه‌ له‌ هه‌موو سووره‌ته‌کانی قورئان دا خوای په‌روه‌ردگار چه‌ند ئایه‌تێك وه‌ك پێشه‌کیی دینی، هه‌روه‌ك چۆن چه‌ند ئایه‌تی‌کیش هه‌ن، وه‌ك کۆتایی، لێ‌رده‌دا خوا به‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات،

ده‌فه‌رموی: **﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ﴾**

الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿۴۱﴾، ستایش بۆ خواجه‌ك كه ئاسمانه‌كان و زه‌وی هیناونه دی، وه تاریکییه‌كان و پرووناکیی گپ‌راون، ئنجا دواى ئه‌وه‌ش، ئه‌وانه‌ی بی‌پروان، شتانی دیکه له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاریاندا یه‌کسان ده‌که‌ن، ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

يَعْدِلُونَ ﴿۴۲﴾، واته: دواى ئه‌وه‌ش كه خوا به‌دیینه‌ری ئاسمانه‌كان و زه‌وییه، وه هه‌رچی حاله‌ته‌کانی كه له ئاسمانه‌كان و زه‌وی دا هه‌ن، كه تاریکیی و پرووناکیی، له هه‌موو حاله‌ته‌کانیان گشتی ترن، هه‌موویان خواى په‌روه‌ردگار په‌یدایک‌ردوون، كه‌چی دواى ئه‌وه‌ش ئه‌وانه‌ی بی‌پروان، هه‌ندیک له دروستکراوه‌کانی خوا له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاریاندا یه‌کسان ده‌که‌ن، ئه‌وه واتایه‌کی، یاخود ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

يَعْدِلُونَ ﴿۴۳﴾، واته: لاده‌دن له په‌روه‌ردگاریان، ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان واته: جگه له خوا له‌گه‌ل خوا‌دا یه‌کسان ده‌که‌ن له په‌رست‌راند، وه ئه‌وه‌ی دوو‌میان واته: لاده‌دن له په‌رستنی خوا، بۆ په‌رستنی جگه له خواى بئ‌هاوت‌ا، كه دیاره‌ ئی‌مه دوا‌یى له مه‌سه‌له گ‌رنگه‌کاندا، زیات‌ر تیشك ده‌خه‌ینه سه‌ر مه‌سه‌له‌ی ستایش کردن بۆ خوا، كه لی‌ره‌دا خوا بۆ‌چی وا ده‌ست پ‌ی‌ده‌کات؟ بۆ‌چی به‌کسه‌ر ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ستایش بۆ خواجه‌؟! وه دوا‌یى پروونی ده‌که‌ینه‌وه، ده‌فه‌رمو‌ی: خوا كه ئاسمانه‌كان و زه‌وی دروست کردوون، مه‌به‌ست پ‌ی‌ی چیه‌؟

ئنجا دواى ئه‌وه‌ی خوا ﷻ با‌سی بو‌ونه‌وه‌ری فراوانی کرد، با‌سی ئاسمانه‌كان و زه‌وی کرد، ئنجا د‌ی‌ته سه‌ر با‌سی بو‌ونه‌وه‌ری گ‌چ‌که، كه ئینسانه، چون‌که ئینسانیش بو‌ونه‌وه‌ریکی ب‌چ‌وو‌که، ده‌فه‌رمو‌ی ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ

مُسَمًّى عِنْدَهُ ۚ ثُمَّ أَنْتُمْ مَمْرُونٌ ﴿۴۴﴾، خوا ئه‌و كه‌سه‌یه كه ئی‌وه‌ی له قو‌ور دروست‌کرد‌وه، ئایا ئی‌مه له قو‌ور دروست بو‌وین؟ دوا‌یى پروونی ده‌که‌مه‌وه، ئه‌وه چۆنه؟ به‌ ته‌ئ‌کید ئاده‌م ﷺ با‌پ‌یره گ‌ه‌وه‌ری به‌شه‌ر له قو‌ور دروست بو‌وه، ئه‌وه دیاره، به‌لام ئه‌دی بۆ‌چی خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی: ئی‌وه‌مان له قو‌ور دروست کرد‌وه؟ ئایا مه‌به‌ست پ‌ی‌ی ئه‌وه‌یه كه مادام با‌پ‌یره گ‌ه‌وره‌تان كه ئاده‌مه ﷻ له قو‌ور دروست بو‌وه‌و، ئی‌وه‌ش له ئاده‌م وه‌پاش

کەوتوون، کەواتە: ھەمووتانی لە قوور دروست کردووە؟ یاخود مەبەست پێی ئەو دیە: کە وەك چۆن جەستەى ئادەم ﷺ لە قوور دروست بوو، جەستەى ئیووش پێکھاتەکانى ھەر دەچنەووە بۆ قوورى زەوى؟ چونکە قور (طین) چیه؟ (گل + ئاو = قور) ھەموو پێکھاتەکانى جەستەى ئینسانیش دەگەرێنەووە بۆ ئاوو، بۆ خاك ﴿ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ﴾، دواى خوا کاتیکی دیاری کرد، واتە: بۆ ئەو بوونە، بۆ ئاسمانەکان و زەوى، کاتیکی دیاریکردووە ﴿ وَأَجَلَ مَُسَمًّى عَبْدًا ﴾، وە کاتیکی دیاریکراویش لەلای خۆیەتى، دەشگونجێ مەبەست پێی ئەو دیە، کە: خواى کاربەجى بۆ مردنى ھەر کامیکتان کاتیکی دیاری کردووە، وە کاتیکی دیاریکراو و ناوبراو لەلای خوا ھەیه بۆ کۆتایی پێھێنانى ژيانى ھەمووتان لەم سەر زەویە، وە لە راستیدا دووھمیان: زیاتر دەچیتە عەقلەووە، بە بۆچوونى من، ئەگەرنا ئەوى دیکەش ھەندیک لە زانایان گوتووایە: واتە: خوا کاتیکی دیاری کردووە بۆ ھەمووتان، بۆ وینە: ئەو ئینسانە ئەگەر ھىچ نەساغ نەبێ و کەس نەیکوژى و شتیکی بەسەر نەیەت، ھەفتا سال ھەشتا سال، نەوود سال دەژی، بەلام کاتیکی دیاریکراو لەلای خوا ھەیه، خوا دەزانێ کە ئەو ئینسانە، تەمەنە سروشتیەکەى خۆى تەواو ناکات و بە بیست سالی، یان بە سى سالی بە رووداوى سەیارە دەمرێ، تووشى نەخۆشیەکی تاییبەت دەبێ، تەمەنى کۆتایی پێدێ، بەلام ئەوى دیکەیان زیاتر دەچیتە عەقلەووە ئەوم پێ راستتر، کە مەبەست لە ئەجەلى یەكەم، واتە: کاتی دیاریکراو بۆ مردنى ھەر کامیکمان، وە مەبەست لە کاتی ناوبراو (أَجَلَ مُسَمًّى) کاتی کۆتایی پێھاتنى ئەم بوونەوھریە، کە لە نیویدا دەژین، ﴿ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴾، دواى لەگەڵ ئەوھشدا کە خواى پەروردگار سەرھتاو کۆتایی ھەمووتانى دیاری کردووە بەدەستە، ئنجا ئیوہ دەکەونە گومانیشەووە، ئەى بیبروایەکان؟!

دیارە لێرەدا رووی دواندن لە بیبروایانە، نەك لە ئیمانداران، چونکە ئیمانداران ناکەونە گومانەووە، ئیمە دەزانین و دانیان کە خوا بەدیھێنەرى ئیمەیه، وە ژيان و نەمان و بوونمان بە دەست خواى پەروردگار، لەو کاتەووە کە دیەوێ، دەبین، وە لەو کاتەدا کە خوا دیەوێ، کۆتایمان پێ دێ، کەواتە: لێرەدا رووی دواندن لە بیبروایەکانە.

نُجَا دِیسان خوا بە شتیکی دیکە خوێ دەناسینی و دەفەر موی: ﴿ وَهُوَ اللَّهُ فِي

السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ﴾، وە ئەو، خوایە لە ئاسمانەکان و لە زەویدا، لیژەدا مەبەست

چییه؟ واتە: هەر ئەو خوایە بێ ھاوتایەیه کە شایستەیی پەرسترا، یاخود: هەر ئەو خوایە کە کارهەڵسورپێنەری ئەو بوونە وەرەیه لە ئاسمانەکان و لە زەویدا، تەنیا ئەو شایستەیی پەرسترا. چونکە کافرەکان دەیانگوت: بەئێ، لە ئاسمانەکان دا هەر خوا بەدیهێنەر و پەرورەدگار و پەرستراوە، بەلام لەسەر زەوی غەیری خوایان دەهێنایە ریزی خوا ﷻ، دەیانگوت: ئەوانیش بۆیان هەیه، خەلال و حەرام دا بنین، ئەمرو نەهیان بەسەردا بکەن، بەبێ گەرانی وە بۆ لای خوا! بۆیە خوا ﷻ دەفەر موی: هەر

ئەو خوایە لە ئاسمانەکان و لە زەویدا ﴿ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴾، پەنھانتان و ئاشکراتان دەزانێ، وە دەزانێ چی دەکەن، هەر خوا دەزانێ پەنھانتان چییە و ئاشکراتان چییە؟ وە دەشزانێ چ کردە و دەیهێ بە دەست دین.

نُجَا خوا ﷻ دیتە سەر باسی ھاوئێستی بیی پەر وایەکان و دەفەر موی: ﴿ وَمَا

تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴾، وە هیچ نیشانەیهێ لە نیشانەکانی خۆی پەرورەدگاریان بۆ نایەت، مەگەر پشتی تێدەکەن.

ئایا لیژەدا مەبەست لە نیشانە چییە؟ دەگونجی مەبەست پێی رستەکانی قورئان بێ، رستەکانی قورئان خوا ناوی لێناون نایەت، وە دەگونجی مەبەست پێی موعجیزەیی پیغمبەران بێ (عليهم الصلاة والسلام)، وە دەگونجی مەبەست پێی دیاردەو دیمەنە سروشتییەکان بێ، وە دەگونجی مەبەست پێی ئەو شتانە بێ کە روو دەدن، وە ک

لە سەردەمی پیغمبەردا ﷺ کە مانگ لەت بوو، وە ک خوا دەفەر موی: ﴿ اقْتَرَبَ

السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ﴾ ① القمر، دەگونجی مەبەست پێ ھەر کامیک لەوانە بێ،

دەفەر موی: ھەر کام لە نیشانەکانی پەرورەدگاریان بۆ بێ، حەتمەن پشتی تێدەکەن، لەجیاتێ ئەو سەرنجی بدن، وە بە ھۆی ئەو نیشانانەو، خاوەنی نیشانەکە، کە پەرورەدگارە بیناسن، پشتی تێدەکەن!

دوایی دەفەر موی: ﴿ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ﴾، هەقیان بە درۆزانی، دواى ئەوەی کە بۆیان هاتبوو، هەق لیڤردا بریتیه لەم قورئانە، یان بریتیه لە پیڤەمبەر ﷺ، یان بریتیه لەو ئیسلامەى کە ئەم قورئانە و ئەم پیڤەمبەرە هیناویانە، ئەو هەقیان بە درۆزانی، دواى ئەوەی کە بۆ لایان هات، ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَأُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾، لە مەودوا بە تەئکید ئەوەی کە گالتهیان پێدەکرد، هەواله‌که‌یان بۆ دى، واتە: دەزانن کە ئەو هەقە: خوايەك، پەرورەدگارێك ناردبووی، ئەو هەقە، کە قورئانە، یان پیڤەمبەرە ﷺ، یان ئیسلامە، وە لیڤر سینه‌وه‌ش دەکات لەگەڵ ئەو کەسانەدا کە هەقی بۆ ناردوون و پشتیان تێکردووە بە درۆیان داناووە گالتهیان پێکردووە، چونکە خۆی پەرورەدگار سى شتى باس کردوون:

(إِعْرَاضُ، تَكْذِيبُ، إِسْتِهْزَاءُ) پشت هەڵکردن، بە درۆ دانان، گالته‌پیکردن، پله پله، چونکە پشت تێکردن سووکترە لە بە درۆدانان، وە بە درۆدانان (شتێك بە درۆ دابنێی و بڵێی: راست نیە و پروام پێ نیە)، سووکترە لەوەی گالته‌ی پێبکەى، دیارە ئەوانە وردە وردە هەر پێیان لێ هەڵباناو، ئنجا ئەمە ئەو دەگەیه‌نێ کە کوفر هەندیکى هەندیکى رادەکیشی، و، گوناھەکان هەندیکیان هەندیکیان رادەکیشن.

ئنجا خۆی پەنھانزان سەرنجیان بۆ میژوو رادەکیشی، خوا ﷻ لە قورئاندا زۆر جار سەرنجی بەشەر بۆ میژوو رادەکیشی، پێشی خۆی پەرورەدگار سەرنجیانى بۆ دەورووبەریان راکیشا، بۆ ئاسمانەکان و زەوى، ئنجا سەرنجیان رادەکیشی بۆ میژووی میلیه‌تانى پێشوو، دەفەر موی: ﴿ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ ﴾، ئایا نەیانبینیوه؟! نەیانبینیوه بە چاوى سەر نا، بەلکو چاوى عەقل و دڵ، چونکە دیارە گەلە پێشووەکان، گەلى نووح، گەلى هوودو، گەلى صالح، وە گەلانى پیڤەمبەرانی دیکە، ناتوانین بیانبینین تێپەرپون، کەواتە: بە چاوى عەقل و دڵ تەماشای میژوو بکەن، ئایا نەیانبینیوه: لە پێش واندای چەند کۆمەلگا و چەند سەدەمان فەوتاندوون، کە ئەوان چۆن بوون؟ ﴿ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ ﴾، دەست رۆیشتوو مان کردبوون لە زەویدا، کردبوومان بە خاوەنى پێگە و تواناو دەسەلات، ﴿ مَا لَهُمْ نُمُكِّنْ لَكُمْ ﴾، ئیمکانییه‌ت و توانایه‌کمان بە وان دابوو، بە ئیوهمان نەداو، ئەى کافرەکانى مەککە!

لێردا مەبەست پێی کافرەکانی مەككەییە، نەك کافرەکانی ئیستا، چونکە ڕەنگە ئەو توانایە هیژکی زەبەلاحی وەك ویلایهتە یەكگرتوووەکانی ئەمریکا ئیستا هەیهتی، لە میژووی بەشەردا شتی وا نەبووبی، بەلام لێردا مەبەست پێی کافرەکانی ئەو کاتەییە، کە قورئان لە نیویاندا دابەزیوە، دەفەرموێ: توانایە کمان دابوو کافرەکانی پێش ئیوە، کە بە ئیوەمان نەداوە، ئەو خەلکی مەككە و دەورووبەری! کە دیارە خەلکی مەككە توانایەکی ماددی وایان نەبووە، بگرە تەنانەت دەوڵەتیان نەبووە، ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾، وە باران و هەوری بە خورزەممان بۆ ناردبوون، هەوری پڕ لە بارانمان بۆ ناردبوون، بۆ ئەوەی ولاتیان بۆ ئاودێر بکات ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾، وە ڕووباری زۆرمان بۆ گێراوون کە بە ژێر کۆشک و بالەخانەکانیاندا دەڕۆیشتن، بەلام سەرەنجام چییان لێ هات؟ ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَوْمَهُمْ﴾، بە هۆی گوناھەکانیانەوە فەوتاندمان، واتە: لە هیچیان کەم نەبوو، ئیمکانیەتیکی زۆریان هەبوو، بەلام بە هۆی گوناخ و تاوانەکانیانەوە، فەوتاندمان و لە بەینمان بردن، ﴿وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾، وە دواى هەر کامێك لەو کۆمەڵگایانە، کۆمەڵگایەکی دیکەمان پەیدا کرد، دواى هەر کام لەو سەدانە، سەدهیەکی دیکەمان هیانە جی، کەواتە: ئەو کافرەکانی سەردەمی پێغەمبەر ﷺ، وە کافرەکانی هەر ڕۆژگاریکی دیکەش! ئیوەش بترسین لەوەی کە ئەگەر هەلۆیستی ئەو کافرە پێشووانەتان هەبێ، لە پشتتیکردن لە بەرنامەى خواو، بە درۆ دانانیو، گالتە پیکردنی، هەمان سەرەنجام کە بەسەر ئەوان هاتو، بەسەر ئیوەش بێ.

ئنجای دێتە سەر باسی هەلۆیستیکی دیکەیان، کە دیارە ئەوان پێشنیاریان کردووە بۆ پێغەمبەر ﷺ کە ئەو قورئانەیان لە کتیبیکدا، لە نووسراویکدا بۆن بیئێ، دەستی لێبدەن، وەك لە سوورەتی (الإسراء) دا دەفەرموێ: ﴿... وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ ۚ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾، واتە: دەبێ بجێ بۆ ئاسمانی لەویدا کتیبمان بۆ بیئێ، نووسراویك، وە برپاشت پێ ناکهین،

نُجَا خُوا ﷺ دهفه رموی: ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ

ننجا باسی بیانوویه کی دیکه یان دهکات، دهفه رموئ: گوتیان: دهبوایه فریشته یه ک دابه زیته سه ری، له چه ند شوینی دیکه ش له قورئاندا له سوورته مه ککه بیه کاند،

خوای پەرۆردگار باسی ئەو بیانووی کافرەکان دەکات، بۆ نموونە: ﴿ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ

بَشَرًا رَسُولًا ۚ ﴾ الإسراء، گوتمان: ئایا خوا بەشەرێکی بە پیغەمبەر و پەرۆندەگراو ناردووە، دەبوایە فریشتەیهك بێ، چونکە بەشەر ئەوێ لێ ناوەشیتەووە، شایستەیی ئەو نیه، خوا فەرماشتی لەگەڵ بکات و وەحی بۆ بنێری، دەبێ مەلایکیەت بێ، جا خوا دەفەرموی: ﴿ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۚ ﴾، دەلێن: دەبوایە فریشتەیهك دابەزیتە سەری، گوتمان: باشە قەیناکا موحەممەد ئەو بەشەرە، بەلام با فریشتەیهکی لەگەڵدا بێ، فریشتەکە بێ: ئەو موحەممەد ﷺ پیغەمبەری خوا، خواش دەفەرموی: ﴿ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۚ ﴾، وە ئەگەر فریشتەمان دابەزاندا بوایە کار تەواو دەبوو، دوایی چاوەڕێشیان نەدەکر، چی تەواو دەبوو؟ واتە: یاسا سوننەتی خوا وابوو، لە میژووی بەشەردا کە بۆ هەر کام لە میللەتان موعجیزەیهکی بەرھەستی بۆ ناردن و ئیمانیا بێ نەهینابی، کۆتایی پێھێناون. وەک گەلی فیرعەون کە موسا ﷺ گۆچانەکە دەستی پێشاندا و ئیمانیا بێ نەهینا، خوا فەوتاندنی لە ئاویدا.

وہ گەلی عاد کە خوای بەرز ھود ﷺ نارد بۆ لایان ئیمانیا بێ نەهینا، دیارە موعجیزەیی ھەبوو، بەلام خوا باسی موعجیزەکە نەکردووە.

وہ گەلی ئەموود خوا ﷺ پیغەمبەر صالح ﷺ نارد بۆ لایان موعجیزەیهکی دا، کە بریتی بوو لە حوشریک، کە لە شاخیک، لە بەردیکی گەورە ھاتە دەری، حوشریکی زیندوو کە بایی ھەموو خەلکی شارەکە شیرێ تێدا بوو، بەلام ئیمانیا بێ نەهینا و حوشرەکیان سەربری، خوای بالادەستیش فەوتاندنی... ھتد.

کەواتە: ئیوہش ئەگەر موعجیزەیهکی واتان بۆ ھاتب، وە فریشتەیهك دابەزیاب، کۆتاییتان بێ دەھات، ئەمە واتایەکی.

واتایەکی دیکە ئەوێ کە ئیوہ ناتوان فریشتە ببینن، وە ئەگەر فریشتە لەسەر شیوہی خوای ھاتباب، بەرچاوتان، لە بەین دەچوون و تەحەممولی دیتنیتان نەدەکرد.

که واته: تۆش ئەی موحەممەد ﷺ! که سەرودری پیغەمبەرانى و کۆتایى
 هەموویانى، تۆش ریزپەرەنى لەو یاساو بنچینهیەى که گائەت پى دەکرى، بە لکو
 لە پيش تۆدا پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) گائەیان پیکراوه، بە لām خۆی
 کاربەجى سزای ئەو گائەتە پیکەرانی داوه، واته: ئەو گەلەى تۆش خۆی دادگەر
 نایەلئ ئاوا وهک بەرزەکی بانان بۆی دەرچن، بە لکو سەرەنجام تووشى سزا دەبن.

چەند مەسەلەیه کی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: که دەفه رموی: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴾، ستایش بو ئه خوایه ی که ئاسمانه کان و زهوی دروستکردوون، وه تاریکاییه کان و پروناکیی گێراون، دوا یی ئه وانه ی که بێ پروان له پهروهردگاریان لادهدن، یاخود جگه له پهروهردگاریان یه کسان و بهران بهر دهکن له گهڵ په رستراوان دا له په رستندا.

پێویسته بزانی که پێنج سوورەتی له قورئاندا به ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾، دهستیان پێکردوه:

یهكەم: سوورەتی (الفاتحة)یه: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾.

دووهم: سوورەتی (الأنعام)ه: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴾.

سییهم: سوورەتی (الكهف)ه: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ

يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴾.

چوارهم: سوورەتی (سبا)ه: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴾.

پێنجهم: سوورەتی (فاطر)ه: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ

الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى وَثَلَّثَ وَرُبَعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾.

ئنجایا ئایا ئەمە چی دەگەیهنی؟ ئەمە ئەو دەگەیهنی که خوا ﷻ که بوخۆی ستایشی خۆی دەکات، دیارە خوا بوخۆی لە هەموو کەس چاکتر دەزانێ دەبێ چۆن مامەلە لەگەڵ خوادا بکری، خوا دەیهوێ ئێمە فیڕ بکات و کە دەفەرموێ:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾، واتە: خوا ستایش بو کراوە، وە مەدح و سەنا هەڵدەگری، و دەبێ مەدح بکری و پەسند بکری و ستایش بکری لەلایەن ئینسانەو، لەلایەن جیننەو، لەلایەن فریشتەو، لەلایەن هەموو دروستکراوەکانەو.

ئنجایا لێردا خوا ﷻ خۆی بە دوو سیفەت دەناسی: بە (خَلْقُ) و بە (جَعْلُ) ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾، ﴿ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ﴾، ئاسمانەکان و زەوی بەدیھێناون، وە تاریکیی و ڕووناکیی تیدا گێراون، کەواتە: ئەم بوونە، خاوەنەگە و بەدیھێنەرەگە، خواپە، وە هەرچی تەصەرپروفا تیشیدا دەکری، کە وەك گۆتە: دیارترین شت لە حالەت و گۆرانکاریەکان لە بوونەووەردا، بریتیە لە تاریکیی و ڕووناکیی، کە دوو حالەتی زۆر گشتیین، ئەوەش دیسان، ئەو تەصەرپروفاش تەنیا خۆی پەرورەدگار دەیکات.

سێ بابەتی گرنگ :

(۱) حیکمەتی رستە (الْحَمْدُ لِلَّهِ):

بوچی خوا نەیفەرموو: (أَحْمَدُ اللَّهِ)، بەلکو فەرموویەتی: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾؟! وەلام: چونکە (أَحْمَدُ اللَّهِ)، واتە: من ستایشی خوا دەکەم، بەلام ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾، واتە: خوا شایستەیی ستایشکردنە، ئنجای چ خوا ستایشی خۆی بکات، چ فریشتە بیکەن، چ جند بیکەن، وە چ ئینسان بیکەن، چ دروستکراوەکانی دیکە بیکەن، وەك خۆی پەرورەدگار لە سوورەتی (الإسراء) دا دەفەرموێ: ﴿ وَإِنْ مِّن شَيْءٍ إِلَّا

يَسْبِغْ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴾ ﴿ ۴۴ ﴾، واتە: هیچ شتێک نیە کە خوا بە پاک نەگری و ستایشی نەکات، بەلام ئیوە تییان ناگەن،

هیچ شتێك نیه له گەردیلەوه بگره، له چله گیایەكهوه بگره، له خانه و شانەیهكهوه بگره، هەرچی دروستکراوی خوایه، هەمووی خوا بە پاك دەگرێ و ستایشی دەکات، ئنجا ئەگەر فەرمووبای: (أَحْمَدُ اللَّهِ)، واتە: ئەو کەسە ی که قورئان دەخوینێ، هەر ئەو ستایشی خوا دەکات، بەلام ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، واتە: ستایش بۆ خوا لەلایەن هەموو دروستکراوەکانی خواوه، وه لەلایەنی خوشیەوه.

پاشان ئەگەر فەرمووبای: (أَحْمَدُ اللَّهِ)، ڕەنگە ئەو کەسە که وایدەگوت، قسەکە ی درۆ دەرچووبایه، چونکە ئەگەر ئەو کە دەلێ: من ستایشی خوا دەکەم، بەلام له وکاتەدا بێئاگا بێ، ئەوه قسەکە ی ناپاست دەردهچێ.

وه ئنجا گوتنی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ستایش بۆ خوا، هیچ ئیددیعای تێدا یه، بەلام که دەلێی (أَحْمَدُ اللَّهِ)، من ستایشی خوا دەکەم، جوړێك له ئیددیعای تێدا ههیه، که زۆریش زەحمەتە ئینسان بتوانێ ستایشی خوا بکات، بەلام که دەلێ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، واتە: ستایش بۆ خوا، جا چ ئینسان توانی ئەو ستایشه بکات، که به تەئکید بێجگه له زاتی خوا خۆی، هیچ کەس ناتوانی وهك بۆ خوا شایستەیه، ستایشی بکات و مەدحی بکات و پێیهههلا بلی، وه ئەو سیفەته بەرزو ناوه هەرچاكانه ی باس بکات.

۲) جیاوازی نیوان (حَمْد) و (مَدْح) و (شُكْر):

سێ وشەمان هەن، که بریتین له : (حَمْد) و (مَدْح) و (شُكْر)، ئایا جیاوازیان چیه؟

(حَمْد) تەنیا ئاراسته ی که سێك دهکری، که به ویستی خۆی چاکه یهك دهکات، یاخود سیفەتی چاک ی تێدا هەن، واتە: دەبی خواوهنی ئیراده و ئیختیار بێ، بەلام (مَدْح) ئاراسته ی هەر شتێك دهکری، با ئیختیاریشی نهبی، بۆ وینه: من مەدحی ڕۆژ دهکەم، مەدحی خواردنێك دهکەم، مەدحی گوڵێك دهکەم که جوانه، که هیچیان ئیختیاریان نیه، بەلام (حَمْد) ستایشکردن، تەنیا بۆ که سێکه که خواوهنی ئیختیاره، ئەوه جیاوازی نیوان (حَمْد) و (مَدْح).

وہ پاشان (شُكْر) تەنیا لە بەرانبەر نەعمەت دایە، ھەرچەندە لە کوردەواریی خۆماندا (حَمْدٌ وَمَدْحٌ وَ شُكْر) ھەموویان تێکەڵن، ھەر دەلێن: سوپاس، بەلام من جیام کردۆتەو، (حَمْدٌ)م کردووە بە ستایش، (شُكْر)م کردووە بە سوپاس، بۆ وێنە، دەلێی: (أَشْكُرُكَ) یانی: سوپاست دەکەم، (شُكْر) لە بەرانبەر نەعمەت دایە، دەبێ چاکەییەک بووبێ لەو لایەنەو بۆ تۆ، ئنجا تۆ (شُكْر)ی دەکەیت، بەلام (حَمْدٌ) نەبەستراوەتەو بە چاکەو، ئیە دەلێن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، خوای بەرز سەرچاوەی ھەموو چاکەکانە، بۆیە لەو کاتەدا کە تۆ ستایشی خوا دەکەیت، چاکەکان ناھێنێ پێش چاوی خۆت، کە لەبەرئەوێ کە خوا ﷻ چاکە لەگەڵدا کردووی، تۆش ستایشی بکەیت، بەلکو ھەر لەبەرئەو کە شایستەیی مەدح و سەنایەو، لەبەر سێفەتە پەسەندەکانی دەلێی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ئنجا کە دەلێی: (الشُّكْرُ لِلَّهِ) لەبەر چاکە و نەعمەتەکانی، ئەو جیاوازی سەرەکیی ئەو سێ وشەیە.

۳) کورتە باسیک دەربارەی ئاسمانەکان و زەوی :

خوا ﷻ باسی ئاسمانەکان و زەوی دەکات، بۆ زانیاریتان لە قورئاندا خوا ﷻ ھەرکام لە: وشە (السَّمَاء)ی بەکارھێناوە، وە وشە (السَّمَاوَات)ی بەکارھێناوە، وە وشە (سَبْعَ السَّمَاوَات)یشی بەکارھێناوە.

ئنجا لە زمانی عەرەبی، ھەر شتێک کە لە سەر ووی تۆو بێ، (كُلُّ مَا فَوْقَكَ)، (كُلُّ مَا عَلَيْكَ) پێی دەگوترێ: (السَّمَاء)، ئنجا ئەو (السَّمَاء)ە، دەگونجێ مەبەست پێی سەقفی خانوو بێ، وە دەگونجێ مەبەست پێی ھەور بێ، وە دەگونجێ مەبەست پێی جەو بێ، وە دەگونجێ مەبەست پێی رەھا (مُطْلَق)ی سەرەو بوون بێ، وە دەگونجێ مەبەست پێی ئەو حەوت ئاسمانانە بن، کە ئیە نازانین سنوورەکیان کوێیەو نیوانەکیان چییە، کە خوای پەروردگار باسی کردوون، وە لە سوننەتی پیغەمبەریشدا ﷺ بەتایبەتی لە بەسەرھاتی شەوڕۆو بەرزبوونەو (الْإِسْرَاءُ وَالْمَعْرَاجُ)دا پیغەمبەر ﷺ باسی حەوت

ئاسمانەكان دەكات، لە ھەر ئاسمانىك كىي لىبووھو؟ چۆن بووھ؟ كەواتە ئاسمان واتە: سەرەوھ.

ئەدى زەوى چىيە؟ زەوى ئەوھىيە كە ئىمە لەسەرى دەژىن، ئنجا ئايا خرۆكەى زەوى لەنىو ئاسماندا چىيە؟ خرۆكەى زەوى يەككە لە نۆ (۹) خرۆكەى كۆمەلەى خۆر كە بە رىزبەندىى برىتىن لە: (عطار، زهرة، أرض، مريخ، مشري، زحل، يورانوس، نبتون، بلوتو)، ئەوانە نۆ خرۆكەن، كە بە دەورى خۆردا دەخولینەوھو پىيان دەگوترى كۆمەلەى خۆر.

خۆر چىيە؟ خۆر يەككە لە ئەستىرەكانى مەجەرەى كاكىشان، كە ئىمە دەللىن: كاكىشان عەرەب دەللىن: (درب التبان) واتە: رېي كاكىشان، فارس دەللىن: (راھى شىرى) واتە: ئەو رېيەى كە شىرى پىدا ھاتوھ شىرى لى پڑاوه، وھ ئىنگلىز دەللىن (Milky way) واتە: رېي شىرى، كە ئەو كاكىشانە دەورى سەد مىليار ئەستىرەى تىدايە، يەككە لە ئەستىرەكانى ئەو كاكىشانە ئەو خۆرەى ئىمە، كە نە ئەستىرەىكى زۆر گەورە، نە زۆر گچكە، سەد مىليار ئەستىرەى وھ ئەو خۆرەى ئىمە لەو كاكىشانەدا ھەيە، ئنجا ئايا چەند كاكىشان ھەن لە ئاسماندا؟ تا ئىستا بەمەزەنتە زانايان دەللىن: دەورى سەد مىليار كاكىشان ھەيە، يانى بە ژمارەى ئەستىرەكانى نىو مەجەرەى كاكىشان كە سەد مىليار، ئنجا ئايا دەبى مولىكى خوا چەند فراوان بى؟!؟

وھ ھەندىك لەو كاكىشانانە ھەن كە بە سەدان مىليۇن سالى تىشكى تىشكەكەيان دەگاتە ئىرە، واتە: ئەو تىشكەى كە دەگاتە ئىمە، ھى سەدان مىليۇن سال لەمەوبەرە، كە تىشك لە چركەيەكدا سى سەد ھەزار كىلۆمەتر دەبرى، ئنجا سى سەد ھەزار (۳۰۰۰۰۰) كىلۆمەتر لە چركەيەكدا جاران (X) ى (۶۰) بكە بۆئەو خولەكت بۆ دەربچى، پاشان ئەنجامەكەى جارانى (۶۰) بكە بۆئەو سەعات بۆ دەربچى، ئنجا ئەنجامەكەى جارانى (۲۴) بكە بۆئەو رۆژو شەوت بۆ دەربچى، پاشان ئەنجامەكەى جارانى (۳۶۵) بكە بۆئەو سالىكت بۆ دەربچى، ئنجا ئەو ماوھىيەى كە تىشك لە سالىكتا دەبىرى، پىي دەگوترى: سالى تىشكى، كەچى ھەندىك لە كاكىشانەكان بە سەد مىليۇن سالى تىشكى، ئنجا

تیشکەکەیان دەگاتە ئێره، که بۆ زانیاریتان خۆر تیشکەکەیی بە هەشت خولەك (دقیقە) دەگاتە ئێمهو، هی مانگ بە چرکەیهك و یەك لەسەر سیی چرکەیهك تیشکەکەیی دەگاتە ئێمه، له حالیکدا که مانگ (قمر) سی سەدو حەفتاو ئەوەندە هەزار کیلۆمەتر له ئێمهوه دووره، کهچی به چرکەیهك و، یەك لەسەر سیی چرکەیهك تیشکەکەیی دەگاتە ئێمه!

کهواته: ئەم بوونهوهره زۆر فراوانه، ئنجا وەنەبێ بوونهوهر بریتی بێ له کۆی حەوت ئاسمانهکان، به لکو له پراستیدا هەرچی دەر دەرکەوێ له کاکێشانهکان و له ئەستێرهکانیان، هەمووی له سنووری ئاسمانی یەكەم دایه، چونکه خوای پەرودرگار دای ئەوهی بای حەوت ئاسمانهکان دهکات. دهفهرموی: **وَلَقَدْ**

زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ ﴿۵﴾ الملك، واته: به تهئکید نیزیکیترین ئاسمانی له ئیوهمان به جرایان رازاندۆتهوه، کهواته: هەرچی ئەستێرهیهو خرۆکهیهو ئەوانهیی که به دەوریاندا دهخولینهوه، هەمووی له سنووری ئاسمانی یەكەم دایه، ئنجا ئەوهش سنوورەکەیی له کۆی کۆتایی دێ؟ نازانین، ئنجا له سهرووی ئەوهشهوه، شەش ئاسمانی دیکه و چی و چی دیکه هەن؟

کهواته: ئەم بوونهوهره که ئێمه تییدا دهژین زۆر فراوانه، ئنجا وهك گۆتم زهویش به قهباره زۆر بچووکه، به لām به پێگه زۆر زۆر گرنگو گهورهیه، چونکه تاکه شوینیک که ژيانی له سههر ههبی، ژيانی زیندهوهر، ئەم زهوییهی ئێمهیه، ئەوهی تا ئیستا زانیاری سهلماندوویهتی، هەر ئەوهیهو ژيانی مروّف و جند تهنیا له سههر ئەم زهوییهی ئێمهیه.

ئنجا هەر بهم بۆلهیهوه فهرمودهیهکی پیغهمبەر ﷺ ههیه، هەرچهنده سههنه دهکەیی به لای هەندیك له زانیانهوه بهییهیزه، که زۆر جییی سهرنجه، پیغهمبهری خوا بۆمان بای بوون (وجود) دهکات، که ئەمه دهقی فهرموده کهیه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «بَيْنَمَا نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ وَأَصْحَابُهُ، إِذْ أَتَى عَلَيْهِمُ سَحَابٌ، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ: أَتَدْرُونَ مَا هَذِهِ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: هَذِهِ الْعَنَانُ، هَذِهِ رَوَايَا الْأَرْضِ، يَسُوقُهَا اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْكُرُونَهُ، وَلَا

يَدْعُوهُ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَا فَوْقَكُمْ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهَا الرِّقِيعُ: سَقْفٌ مَحْضُوطٌ، وَمَوْجٌ مَكْضُوفٌ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهَا؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهَا خَمْسُمِائَةِ عَامٍ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَا فَوْقَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّ فَوْقَ ذَلِكَ سَمَاءَيْنِ، (بَعْدُ) مَا بَيْنَهُمَا خَمْسُمِائَةِ سَنَةٍ، ثُمَّ قَالَ كَذَلِكَ، حَتَّى عَدَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ، مَا بَيْنَ كُلِّ سَمَاءَيْنِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَا فَوْقَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: إِنَّ فَوْقَ ذَلِكَ الْعَرْشُ، وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ السَّمَاءِ بَعْدُ مَا بَيْنَ السَّمَاءَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَا الَّذِي تَحْتَكُمْ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: إِنَّهَا الْأَرْضُ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَا تَحْتَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: إِنَّ تَحْتَهَا أَرْضًا أُخْرَى، بَيْنَهُمَا مَسِيرَةُ خَمْسُمِائَةِ سَنَةٍ، حَتَّى عَدَّ سَبْعَ أَرْضَيْنِ، بَيْنَ كُلِّ أَرْضَيْنِ مَسِيرَةُ خَمْسُمِائَةِ سَنَةٍ، ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ! لَوْ أَنَّكُمْ دَلَّيْتُمْ بِحَبْلِ إِلَى الْأَرْضِ السُّفْلَى، لَهَبَطَ عَلَى اللَّهِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ

وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (٣) الحديد (١).

واته: ئەبو هورەپرە خوا لێی رازی بێ دەگیرێتەوه، دەلی: له کاتیکیدا که پیغه مبهەر ﷺ و هاو ده له (به ریزه) کانی دانیشتبون، هه ورێکیان به سه ردا هات، پیغه مبهری خوا هه رمووی: ده زانن ئەمه جیهه؟ گوتیان: خواو پیغه مبهری خوا زانن (ئەوه ئەده بیکی به رزی هاو ده لان بووه، له خزمهت پیغه مبهردا ﷺ که شتی زانی بیهشیان نه یانگوتوه: فلان شته یه، گوتوو یانه: خواو پیغه مبهری خوا زانن، دهنه ده یان توانی بلین: ئەوه هه وره، زانیو یانه هه وره، به لام گوتوو یانه: نه وه که نه یه نییه کی دیکه ی له ژیردا هه بی، با پیغه مبهری خوا، خو ی پیمان بلن) پیغه مبهەر ﷺ هه رمووی: ئەوه هه وره، وه ئەوانه ئاو دیر کهری زهویین، (زهوی ئاو دیر ده کهن)، خوای پایه بهرز بهردهوام ئەم هه ورانه ده نیڕی بو که سانیک که نه سوپاسی ده کهن، نه لیشی ده پارینه وه، له گه له ئەوه شدا ولاتیان بو ئاو دیر

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (٨٨١٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (٣٢٩٨)، وَقَالَ: غَرِيبٌ، وَالتَّطْبِرَانِي فِي "مُسْنَدِ الشَّامِيِّينَ" بِرَقَم: (٢٦٦٥)، وَضَعَفَهُ كُلُّ مِنَ الْأَلْبَانِي وَشُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ وَأَيْمَن صَالِحِ شُعْبَانَ.

دەكات، دواىی فەرمووی: دەزانن لە سەر ووتانە وە چى هەیه؟ گوتیان: خواو پیغەمبەرى خوا زانترن، فەرمووی: ئەو ناسمانە لە سەر ووتانە وە، سەربانیکی پارێزراوە، وە شەپۆلیکی کۆکراوەیە، (ئاو پیناسەى ئاسمانى کرد)، دواىی فەرمووی: دەزانن لە نیوان ئیو و ناسماندا ماوەى چەندە؟ گوتیان: خواو پیغەمبەرى خوا زانترن، فەرمووی: لە نیوان ئیو و ناسماندا پینج سەد ساڵ، دواىی فەرمووی: دەزانن لە سەر ووتانە وە (واتە: ئاسمانى یەكەم) چى هەیه؟ گوتیان: خواو پیغەمبەرى خوا زانترن، فەرمووی: لە دواى ئەویشە وە دوو ئاسمانى دیکە هەن، کە لە نیوانیاندا پینج سەد ساڵ پێیە، هەتا حەوت ئاسمانى ژماردن، دواىی فەرمووی: لە نیوان هەر دوو ئاسماناندا وەك ماوەى نیوان ئاسمان و زەوى وایە، (واتە: هەموو پینج سەد ساڵ، پینج سەد ساڵ لەیەك دوورن)، دواىی فەرمووی: دەزانن لە سەر ووتانە وە چى هەیه؟ گوتیان: خواو پیغەمبەرى خوا زانترن، فەرمووی لە سەر ووتانە وە، عەرپش هەیه (بارەگای خوا هەیه)، وە لە نیوان عەرپش و ئاسماندا، (واتە: ئاسمانى حەوتەم لەگەڵ عەرپش) ماوەى نیوان دوو ئاسمانان هەیه، (واتە: پینج سەد ساڵ) دواىی فەرمووی: دەزانن چى لە ژێرتانە؟ گوتیان: خواو پیغەمبەرى خوا زانترن، فەرمووی: خڕۆکەى زەوى، دواىی فەرمووی: دەزانن لە ژێر خڕۆکەى زەوییه وە، زەوییه کی دیکە هەیه، پینج سەد ساڵ پێیە، لەم زەوییهى خۆمانە وە (واتە: بە بارى خوارى دا) هەتا حەوت زەوى ژماردن، لە نیوان هەردوو زەویياندا پینج سەد ساڵ پێیە، (واتە: بەرەو خوار) دواىی فەرمووی: سویند بەو کەسەى کە گیانى موحەممەدى بەدەستە، ئەگەر پیاویک بە پەتیک شۆر بکەنە وە بەرەو زەوى یەكەم، بەرەو زەوى خوارى خوارى، دیکە ویتە سەر خوارى پەروردگار! (واتە: ئەو پیاو دیکە ویتە سەر خوارى پەروردگار) دواىی ئەم

ئایەتەى خویندە وە: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

﴿ ۳ ﴾ الخدید، واتە: خوا یەكەمە، دوا هەمینە، ئاشکرایە، پەنھانە، وە بە هەموو شتێك زانیە.

دیاره ئەم فەرموودەیه زۆر جیی سەرنجەو بە پێی ئەم فەرمايشته - که فەرمايشتی دیکەش هەن، بەلام ئەم فەرمايشته فەرمايشتیکی تاکە لەو بارەو - وا دیتە بەرچاو، که نوێترین زانست که بەشەر پێی دەگات، سەبارەت بە تیروانین دەربارەى بوونەوێرو ئاسمانەکان و زەوی و بوون: خۆی پەرودگار بە پیغەمبەرى خۆی ﷺ گوتو، بەلام لە قەدەر عەقلى خەلکی ئەو رۆژگارە قسەى کردو، یانی پیغەمبەر ﷺ که دەفەرموئ: ئاسمانی یەكەم پینج سەد سال لیتانەو دوورە، نەیفەرموو پینج سەد سال بە چ پێوێرێک؟ ئیمە باسمان کرد، که هەندێک لە کەهکەشەکان جەند ملیۆن سال، سالی تیشکی لە یەكدی دوورن، ئایا ئەو پێوێرەى که پیغەمبەر ﷺ مەبەستی بوو، سالی تیشکی، سالیکی دیکەیه، یان شتیکی دیکەیه که لە تیشک خیراترە، یان مەبەستی پێی چی بوو؟ وە ئایا (پینج سەد) هەکە، مەرجه تەنیا پینج سەد (۵۰۰) بێ، دەگونجی مەبەستی پێی ژمارەیهکی زۆر بێ، واتە: مەسافەیهکی زۆر دوور؟ وایدەچی مەبەستی ئەوێ دوو میان بێ، بەلام پیغەمبەر ﷺ لە قەدەر عەقلى خەلک قسەى کردو، که فەرموویەتی: لە نیوان هەردوو ئاسماناندا، پینج سەد سال رپیه، واتە: ماوێیهکی زۆر زۆر هەیه، ئەو کاتە ژمارەى پینج سەد (۵۰۰) ژمارەیهکی زۆر بوو، وەك لە قورئاندا خۆی پەرودگار ژمارەى حەفتای (۷۰) بەکارهیناو، بۆ وینە: دەفەرموئ: ﴿إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ التوبة، واتە: ئەگەر حەفتا جار داوی لیبوردنیان بۆ لە خوا بکەى، خوا لییان خۆش نابێ، ئایا ئەگەر بیکاتە حەفتا یەك جار، خوا لییان خۆش دەبێ؟ نەخیر، ئەدی بۆچی دەفەرموئ: حەفتا؟ یانی هەرچەندە زۆر بۆیان لە خوا داوی لیبوردن بکەى، خوا لییان خۆش نابێ، بۆ نموونە: جاری وایە تۆ چوار جار، چووی بۆ لای کەسیك دەلێی: هەزار جار هاتم بۆ لات، تۆ هەر نەهاتی، دیاره هەزار جار نەچووی، چوار، پینج جار چووی و قسەکەت بەس بۆ زیدەرۆی (مُبَالَغَة) یە.

بەهەر حال، ئەوێ که دەموئ سەرەنجتانى بۆ رابکێشم ئەوێه، که لیردا پیغەمبەر ﷺ شتیك دەفەرموئ، ئەویش ئەوێه که لە سەرۆوی حەوت

ئاسمانەكانەو، عەرپشە، وە عەرپشیش ئەوئەندە دوورە لە ئاسمانەكانەو، كە ئىمە نازانین ئەو ماوەیە بە چ پۆمەرێكە، وە وا پێدەچێ زیاتر مەبەست ئەووبێ كە زۆر دوورە، عەرپشیش زۆر لە ئاسمانى حەوتەمەو دوورە، بە بارى سەرى دا، ھەر وەك چۆن ئاسمانى يەكەم زۆر لە ئىمە دوورە، ئەو پىنج سەد سالاھى بۆ ئەوئەيە كە تۆ بزانى زۆر زۆر دوورە، چونكە ديارى نەكردو، ئەو پىنج سەد سالاھى بە رۆشنى كەروبارە، بە ڤاكردنە، بە رۆشنى بالندەيە، بە خىرايى دەنگە، بە خىرايى تيشكە، بە خىرايى شتىكى دىكەيە لە تيشك خىراتر؟ ديارى نەكردو ئىمەش لەخۆمانەو ناتوانين ديارى بكەين.

كەواتە: ئەم بوونەوورە، پىغەمبەر ﷺ بە ھاوئەلانى بەريزى و بە ئۆمەتیشى فەرموو، كە زۆر زۆر فراوانە، واتە: ئەوئەي كە كاتى خوى بىردۆزەي (بطلیموس) كە گوتووئەي: زەوى وەك سىنپىيەك وایە لەسەر ئاوى، ئاسمانیش گۆمبەزىكە بەسەرى دادراو، نەستىرەكانیش گۆپىن و تىي چەقینراون، مانگ و رۆزیش لە شوینى خویان وەستانون، پىغەمبەرى خوا ﷺ بە پىي ئەو فەرمايشتە، ئەوئەي بەدرۆ خستۆتەو، كە وانیەو، ئەو ئاسمانانە زۆر زۆر دوورن، وە راست نىە ئاسمان گۆمبەز بى بەسەر زەوى دا داربى، بەلكو پىنج سەد (۵۰۰) سال لە زەوى دوورە، واتە: زۆر زۆر دوورە، ئنجا حەوت ئاسمان لەسەر يەكن، لە نىوان ھەر دوو ئاسمانان دا مەسافەيەكى زۆر زۆر ھەيە، ئاسمانەكانیش لەگەل عەرپش زۆر زۆر لىك دوورن، پاشان پىغەمبەرى خوا ﷺ شتىكى دىكەي باسكردو، دەفەرموئ: لە خوار ئەو زەويەي ئىمەو زەويەكى دىكە ھەيەو، ئەم زەويە لەگەل ئەو زەويەي خوارى، پىنج سەد سال رى لىك دوورن، دوايى زەويەكى دىكە، دوايى زەويەكى دىكە، تا حەوت زەوى، وە ئنجا ئاماژەي بە شتىكى سەرنجراکيش كرددو، دەفەرموئ: ئەگەر پياويك بە حەبلىك بەردنەو بۆ زەوى يەكەم، دەكەويتە سەر خوى بى وینە! لىرەدا مەبەستى پىغەمبەرى خوا ئەوئەيە كە تىمان بگەيەنئ ئەم زەويەي ئىمە ھەر چوار دەورى ئاسمانە، ئىستا سەرەوئەي زەوى لە كوئ دەردەكەويتەو؟ لە بن پىي ئەمرىكەيەكان دەردەكەوي، ياخود لە بن پىي ئوستاىيەكان، چونكە زەوى ئاوايە، بە بەرگىكى دەريايى دەور دراو، دوايى بە دەورىكى ھەواييش دەور دراو، وە لە ھەزادا دەخولیتەو بە دەورى

خۆی و بە دەوری خۆردا، واتە: تۆ ئەگەر پەتیک بەردەیه‌وه له‌ولاش له ئاسمانه‌وه
دەردەچی و له‌ فەزاوه دەردەچی! پێغه‌مبەری خوا ﷺ مەبەستی پێ ئەوه بووه،
بە‌لام بۆیه له‌جیاتى ئاسمان وشەى (خوا)ى بە‌کارهێناوه، چونکە خواى بەرزو
مەزن (تبارک وتعالى) له‌ سەر‌ووی دروستکراوه‌کانى خۆیه‌وه.

ئنجبا خوا دە‌فەرموێ: ﴿ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ﴾، وشەى (جَعَلَ) چەند
واتایەکی هەن، وه‌ك: دروستى كرد، هێنايه‌ دى، گۆرى، كه‌واته: ﴿ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ﴾، واته: دروستى كردوون، پاخود تاریکیه‌كان و ڕووناکیى له‌ شته‌كانى
دیکه پەیدا كردوون، وه‌ك خواى پەر‌وهر‌دگار دە‌فەرموێ: ﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ
أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا... ﴾ (۷۲) النحل، واته: وه‌ خوا له‌ خۆتان هاوسەرى بۆ دروست
كردوون، بە‌لام به‌ نسه‌ت کافره‌كانه‌وه، دە‌فەرموێ: ﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ
هُم عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا... ﴾ (۱۱) الزخرف، واته: ئەو فریشتانه‌ی كه‌ به‌نده‌ی خواى
به‌ به‌زه‌یین، کردیان به‌ مێنه‌، واته: له‌ عه‌قلى خۆیان دا گۆریان.

وه‌ مەبەست له‌ (الظلمات) هەر ئه‌و تاریکایانه‌ن كه‌ ده‌یان‌بینن، به‌‌لام
ڕووناکی ئه‌و شته‌یه، كه‌ شته‌كانى پێ ده‌بینى، وه‌ تاریکی ئه‌وه‌یه كه‌ شته‌كان
نابینی، خواى پەر‌وهر‌دگار تاریکیه‌كانى به‌ كو هێناوه، فەرموویه‌تى: (ظلمات)،
له‌به‌رئە‌وه‌ی تاریکیه‌كان جو‌راو جو‌رن، به‌‌لام (نور)ى به‌ تاك هێناوه، ده‌شگونجی
مه‌به‌ست له‌ (ظلمات) گومرایى و سه‌رگه‌ردانییه‌كان بن، گونا‌هه‌كان بن، وه‌
مه‌به‌ست له‌ (نور) هه‌ق بێ، كه‌ هه‌ق یه‌كێكه‌، به‌‌لام ناهه‌ق زۆره (۲ + ۲ = ۴)،
ئەنجامی راست هەر (۴)ه، به‌‌لام (۵) و (۳) و (۶) هەر هه‌موویان هه‌لەن، هەر
ژماره‌یه‌كى دیکه بلێی، جگه‌ له‌ (۴) هه‌لەیه، كه‌واته: هه‌لە زۆرن و جو‌راو جو‌رن،
به‌‌لام هه‌ق یه‌كێكه‌، هه‌ل‌به‌ته‌، هیچ تیگه‌یرانی‌ش نیه‌ كه‌ بلێین: مه‌به‌ست له‌
(ظلمات) و (نور) تاریکیه‌كان و ڕووناکیه‌كان، هه‌م تاریکی و ڕووناکی ماددی و
به‌ره‌هه‌ستن، هه‌م ه‌ی مه‌عنه‌وین، واته: مه‌به‌ست پێیان هه‌ق و ناهه‌قه‌.

وہ کہ دھہرموی: ﴿ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴾، ئەوہ دوو واتای
هەن:

۱/ ئەگەر بڵیئى ﴿ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ﴾ ڤاوہستى و دوايى بڵیئى:
﴿ يَعْدِلُونَ ﴾، واتە: ئەوانەى کوفریان بە پەرورەدگاریان کردوہ، لادەدەن،
واتە: لادەدەن بەرەو ناھەق، ئەوہ مانایەکی.

۲/ دەشگونجى بڵیئى: ﴿ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴾، واتە: ئەوانەى
بیپرەوان، یەکسان دەکەن لەگەڵ پەرورەدگاریان دا، واتە: دروستکراوەکان لەگەڵ
خوادا یەکسان دەکەن لە پەرستراندا.
ئنجأ ئەوانەى شارەزای زمانى عەرەبیین، دەلێن: ئەو (ب)ى دەچیتە سەر
﴿ بِرَبِّهِمْ ﴾، ئەگەر پەيوەست (متعلق) بى بە ﴿ يَعْدِلُونَ ﴾ دوە، ئەو کاتە
ئاوای لى دى: ﴿ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴾، واتە: یەکسان دەکەن بە
پەرورەدگاریان، وە دەشگونجى (ب) پەيوەست (متعلق) بى بە (کفر)ا دوە، واتە:
ئەوانەى کە کوفر بە پەرورەدگاریان دەکەن، لادەدەن، کەواتە: وشەى (يَعْدِلُونَ)
یان بە مانای (يُسَوُّونَ) یەکسان دەکەن، دى، یان بە مانای (يَنْحَرِفُونَ) لادەدەن، دى.
ئنجأ کە دھہرموی:

خو ئاسمانەکان و زموى دروستکردوون و تاریکاییەکان و ڤووناکیى داناون،
پاشان دھہرموی: ﴿ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، ئنجأ دواى ئەوہش ئەوانەى کە بیپرەوان
بە پەرورەدگاریان، لادەدەن، یاخود هاوبەشى بو دادەنێن و دروستکراوەکان لەگەڵ
خوادا یەکسان دەکەن، بۆیە وایفەرمووہ، چونکە: وشەى (ثُمَّ لِيُتْرِكَ مَعَ
التَّارَخِي)، واتە: (ثم) بو ریزبەندییە، بەلام کە ماوەى پى بجى، وەك بڵیئى دوور
بکەوێتەوہ، بو وینە: دەلێئى: (جَاءَ مُحَمَّدٌ ثُمَّ أَحْمَدُ) واتە: موحمەد هات،
دوايى ماوەیەکی پێچوو، ئنجأ ئەحمەد هات، بەلام ئەگەر گووت: (جَاءَ مُحَمَّدٌ

فَأَحْمَدُ، واتە: موحەممەد ھاتو يەكسەر ئەحمەدیش بە دواى دا ھات، ئنجا لىردەدا بۆيە (ثم) بەكارھىنراو، چونكە لە عەقلى ئىنسانەو دەورە دواى بەدھىنەرايەتى خوا بۆ بوون، لە پەرستنى وى لابدرى.

مەسەلەى دووھەم: كە دەفەرموى: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ

مُسَمًّى عِنْدَهُ. ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴾: سى ھەلۆستە لە بەردەم ئەم ئايەتە موبارەكەدا دەكەين:

ھەلۆستەى يەكەم: كە دەفەرموى: ﴿ خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ﴾، ئاماژەى بەو كە: ئەى بەشەر! خوا ئىوہى لە قورئ دروست كەردو، كە ھەركامىك لە نىمە ئەگەر شوئىنىكى بە قور بى، زوو دەچى بىشواتەو، كەچى خواى زاناو توانا دەفەرموى: ئىوہمان لە قور دروستكەردو، خۆتان لى نەگورئ! ئەو كەرەستەى جەستەى ئىوہى لى پىكھاتو، شتىكى زور نا بەرچاو، ئەگەر پرىشكە قورپىكتان پىوہ بنووسى، زوو لە خۆتانى دەكەنەو، ئىوہ ئەو قورە دروست بوون، بۆيە خۆتان لى نەگورئو لەخۆبايى مەبن، ئىنسان بە جەستەكەى گەورە نەبوو، جەستەكەى لە قور دروست بوو، وەك ھەر دروستكراوئىكى دىكەى ئەم زەوييە، بەلكو ئىنسان بە رووحەكەى گەورە دەبى، رووحەكە لە خواوہى، وە رووحىش بە چى پاك دەبى؟ بە ئيمان و تەقواو بە پەيوەندى لى گەل خواى پەروردگاردا.

كەواتە: ئەو شتانەى كە پەيوەنديان بە جەستەتەنەو ھەيە، قەدو قىافەو، جوانى و سەرودتو سامان و، خواردن و خواردنەو، جىلو بەرگو، كۆشك و تەلارو... ھتە، ھەموو پەيوەندى بە بەدەنەو ھەيە، خۆتانى پى ھەلمەكىشن، بەلكو ئەو پەيوەندى بە رووحتانەو ھەيە: ئيمان و تەقواو، يادى خواو، چاكەو طاعتو سىفەتى بەرز، بەو دىلخۆش بن.

(طين): يانى قور، قور لە چى دروست دەبى؟ (تراب + ماء) واتە: گل لەگەل ئاو كۆدەبىتەو، قورى لى پىكدى، ديارە شتىكى ئاشكرايە كە ئىنسان جەستەكەى لەم خاكە دروست بوو، بەلام پىغەمبەر ﷺ بۆ زياتر ھۆشياركردنەو ئىمە

دهفهرموی: ﴿النَّاسُ بَنُو آدَمَ وَآدَمُ مِنْ تُرَابٍ﴾^(۱)، واته: خهك رۆلهی ئادهمن، ئادهمیش له گله.

ئنجایا که خوا ﷺ دهفهرموی: ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾: مهبهستی له: له قور دروستکرانی ئیمه چییه؟ ئهوه دوو مهبهست دهگهیهنی:

یهکهه: باپیره گهوهی ئیوه که ئادهمه ﷺ راستهوخۆ له قور دروست بووه، ئهوه دیاره چونکه خوی پهرهردگار له چهندان ئایهتدا، وه پیغهمبهریش ﷺ له چهندان فهرمایشدا، باسیان فهرموو، که باپیره گهوهی ئیوه یهگسه له قور دروست بووه، ئیوهش رۆلهی ئهون، کهواته: ئیوهش له قور دروست بوون.

دووهم: یاخود ئیوه راستهوخۆ له قورئ نههاتوو نه ده، بهلکو ناراستهوخۆ له قور دروست بوون، چون؟ جارئ ئهوه (نُطْفَةٍ) یهه که ئیمهه لی دروست دهبین، (نُطْفَةٍ) که له چی دروست دهبی؟ له خوین دروست دهبی، خوین له چی دروست دهبی؟ له خواردنی ههزمکراو، خواردنی ههزمکراو له چی دروست دهبی؟ لهو شتانهی که دهیانخوین، ئهوه شتانهی که دهیانخوین چیین؟ یان پرووهکه، یان ئازدهله، یان ئاوه، وهك: گهنم و جۆ و نيسك و نۆك و ماش و سهوزده و میوه و گوشت و ئاو، که ههموویان له زهوی پهیدا دهبن، یانی: (نُطْفَةٍ) کهش ههه لهو شتانه که له زهوی پهیدا دهبن، دروست بووه، بۆیهش خوی پهرهردگار دهفهرموی:

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾^(۷) السجدة، واته:

خوا ئهوه کهسهیه که هههوه شتهکانی به چاکترین شیوه دروست کردوه، وه

دروستکردنی ئینسانی له قورپوه دهست پیکردوه، واته: ئادهم ﷺ ﴿ثُمَّ جَعَلْ

نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ﴾، دواپی وهچهکهی له خولاصهیهك له ئاوکی

کهه بایهخ، یان ئاوکی قیزهون، وهدهیناوه، که مهبهست پپی تووی پیاوو هیلکو لهی ئافرهته.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۰۷۹۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۱۱۶)، وَالْبَيْهَقِيُّ بِرَقْم: (۲۰۸۵۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۹۵۶) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَحَسَنُهُ كُلُّ مِنَ الْأَلْبَانِي وَشُعَيْب الْأَرْنَؤُوط.

ههروههها له سوورهتی (المؤمنون) دا خوا دهفهرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ طِينٍ ﴿۱۲﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿۱۳﴾﴾، واته:

وه بیگومان ئینسانمان له خولاصهیهك له قور دروست کردوه، دواپی کردوو مانه به نوتفه له شوینیکی سهقامگیردا، که مه بهست پیی منداللدانی دایکه، ئنجا

دهگونجی مه بهست له (مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ طِينٍ) ئادهم ﷺ بی، که ئادهم ﷺ له

قوری زهوی وه رگیراوه، دهشگونجی مه بهست پیی هه ره ئه و قوناغدی پیش بوونه

نوتفه ئینسان بی، که ئاوی پیاوو هیلکولای ئافرهت (حیمن الرجل و بویضة

المرأة) پیکه وه ئاویته ده بن و کۆده بنه وه، ئنجا به ره ره دووکیان نوتفه

پیکدین، واته: حه یوانی مه نه ویی، یانی: زینده وهریکی دیکه پیکدین، که پیی

دهگوتری: (نطفة). ئنجا ئه و نوتفه یه دواپی گه شه دهکات و ده بیته (مضغة) و

قوناغهکانی دیکه ده بری و، ده بیته کۆر په له و له دایک ده بی.

که واته: ئه ی به شه ره! ئیوه له وه دروست بوون، سُبْحَانَ اللَّهِ! به شه ره زۆر بی

ئاگایه! زۆر جار ئینسان له بیر ده جیته وه له کویوه هاتوه؟ له جییه وه

دروست بووه؟ له شتیك دروست بووی که به زه ره بین نه بی نابینری؟ چونکه

هه ندیک خه لکی عه وام واده رانی: ئاوی پیاوو ئافرهت هه مووی تیکه له ده بی و

ئنجا ده بیته کۆر په له! نا، زینده وهریکی زۆر بچووک له ئاوی پیاودا له گه له

زینده وهریکی زۆر بچووک له ئاوی ئافرهتدا، که هه چیان به چاو نابینری، یه ک

ده گرن، که دوا یه هگرتنیشیان هه ره به چاو نابینری، ئنجا ئه وه یه دواپی ورده

ورده له نیو منداللدانی ئافرهت دا گه شه دهکات و گه وه ده بی و ده بیته کۆر په له و،

ده بیته ئه و ئینسانه ی که دواپی ده بیته پیاویکی پر به کراسی و زۆر جار ان

خوا به هه ق ناناسی!!

هه له وه سه ته ی دووه م: که ده فه رموی: ﴿ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ. ثُمَّ أَنْتُمْ

تَمَرُّونَ﴾، واته: دواپی خوا کاتیکی دیاریکرد، وه کاتیکی ناوبرا ویش له لای

خویه تی.

كاتىكى ديارى كرد: يانى: بۇ ھەر كامىكتان ماوئەكە ژيانى ديارى كردو.

﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ﴾، وە كاتىكى ناوبراويش لەلای خۆيەتى، ئەو كاتە ناوبراوە، مەبەست پىي كۆتايى ھاتنى ژيانى بەشەرە لەسەر زەوى، ھەموو لايەك: كافرو مسولمان، ئىستا لەسەر ئەو يەك دەنگن كە رۆژىك دى ئەم سەرزەوييەى ئيمە نامىنى، ئەم كۆمەلەى خۆرە، نامىنى، رۆژىك دى تيشكى خۆر كۆتايى دى، كە رۆژانە بە مليونان تەن تيشكى رۆژ سەرف دەبى و ھەمووى تەقینەووى نيوكيە، كاتىك دى كۆتايى پى بى.

ھەندىكىش دەلین: مەبەست لە ئەجەلى يەكەم ئەوئەكە خەلى كاربەجى دايانە ھەر بەشەرەك بە شۆوى ئاسايى و سروشتى ئەوئەكە بژيەت، بۇ وئەكە: ھەفتا سال، ھەشتا سال، نەودد سال، سەد سال، ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ﴾، بەلام خوا لە زانبارى بىسنوورى خۆيدا، زانوييەتى فلان كەسە، ژيانە سروشتيەكەى خۆى بەرپى ناكات، سەيارە لىي دەدات، نووشى نەخۆشيەكى كۆپىر دى، نەفەرەك دەيكوژى، شتىكى بۇ رىكەدەكەوى و ژيانەكەى كۆتايى دى.

بەلام من مانای يەكەم پى راستەرە، كە مەبەست لە ئەجەلى يەكەم ﴿ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا﴾، واتە: بۇ ھەر كامىكتان ئەجەلىكى دانەو: (قَضَىٰ لِكُلِّ مِنْكُمْ أَجَلًا) ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ﴾، كاتى ديارىكراوى كۆتايى ھاتنى ژيانى ھەموو مرؤفەكان لەسەر زەوى، لەلای خۆيەتى، يانى بەس خوا دەيزانى.

ھەلوەستەى سىيەم: كە دەفەرموى: ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾، يانى: دواى ئەوئەكە خوا ﷻ ئاواى دروست كردوونو، بەو شۆو ھىنانوونو، كە نە ژيانتان بەدەست خۆتانەو، نە ھاتنتان و نە كۆتايى ژيانتان، ھىچى بەدەست خۆتان نىە، كەچى ئىو دەكەونە گومانىشەو؟! كە مەبەست پىي كافرەكانە، (ثُمَّ لِلتَّائِبِ مَعَ التَّائِبِ) ه، واتە: (ثم) بۆ رىزبەنديە، بەلام كە ماوئە پى بچى، يانى دواى ئەوئەكە ئەوجار دەكەونە گومانەو! شتىكى زۆر بىجىيە، بکەويە گومان لەوئەدا

که خوا نه توانی زیندووت بکاتهوه! لهوهدا که خوایهکی بهرزو گهوره که نه کهون و کائینات و نه بازارهی ساز کردوه، کهچی تو گومانتههبی بتوانی زیندووت بکاتهوه، تو نهبووی و توی هیناوته دی، ئایا ئیستا که گهردیلهکانی بوونی تو بهزهویدا بلا ودهبنهوه، ناتوانی کویان بکاتهوه؟! ههموو خاوهن صهنعاتیک دواي ئهوهی صهنعاتهکهی تیکدهچی، یان دهشکی، دهتوانی دروستی بکاتهوه، وهك دهفهرموی: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ﴾ (۱۰۵) الانبیاء، واته: وهك چۆن یهکههجار دروستمان کردوه، دهیگیڕینهوه.

مهسهلهی سییهم: که دهفهرموی: ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ﴾، وه ئهوه خوایه له ئاسمانهکان و له زهویدا، نهیانی و ئاشکراتان دهزانی و، دهزانی چی دهکهن، ئههه دوو واتای ههه، وهك توێژهرهوانی قورئان گوتووینه:

(۱) که دهفهرموی: ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾، واته: (وَهُوَ اللَّهُ الْعَظِيمُ مُدَبِّرُ مَعْبُودٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ) ئهوه خوایه مهزنهی که کارسازو کارههئسورپینهره له ئاسمانهکان و له زهویدا، واته: ههر ئهوه بهدییهینهرو پهروهردگار و خاوهن و کارسازه.

(۲) یاخود که دهفهرموی: ﴿وَهُوَ اللَّهُ﴾، (الله): ههندیك له زانیان دهئین: (إِلَه) ده، (ال)ی چۆته سهری، یانی: (إِلَه الْحَقِّ) واته: ههر خوا پهراسترای ههقه له ئاسمانهکان و زهویدا، کهواته: وهك چۆن له ئاسمانان دا، فریشته تهنیا خوا دهپهرستن، ئیوهش ئهی خهکی سهر زهوی! لهسهر زهوی تهنیا خوا بپهرستن، مهجن ههندیك له دروستکراوهکان بکهنه هاوبهشی خوا له پهراستراوا، ئهه ئایهته وهك ئهوه ئایهتهی سوورهتی (الزخرف) که دهفهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ

إِلَهُهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ (۸۴)، واته: ههر ئهوه که له ئاسمان پهراستراوه، وه لهسهر زهویش ههر ئهوه پهراستراوه، وه ئهوه کاربهجیی زانیه.

نَجَا مِنْ لِيْرهه دهمهوى شتِيكتان بۇ روون بكمههوه، زۇر كەس بەتايبهتى
ئەوانەى مەشرەب سەلەفەين لە شتِيكدا بەهەلەدا چوون، كە دەلّين: خوا لە
ئاسمانە، هينديكيان زۇر بە سادەيى تەماشاي ئەو تەعبيرە دەكەن، پييانوايە
خوا لە ئاسمانىيەو لەسەر كورسييهك دانىشتووه ... هتدا!

ئيمە دەلّين: خوا لەسەر غەرشى خويەتى، بەلام بە تەئكىد كاتيك بووه
كە نە غەرش بووه، نە ئاسمان بووه نە زەوى بووه، خوا پيويستى بە غەيرى
خوى نيه، نە پيويستى بە غەرشەو نە بە كورسييهو نە بە ئاسمانە، ئەو كاتە
خوا چۇن بوو، ئيستاش ھەر واىە، ئەدى لەسەر غەرش بوونى خوى پەروردگار
چۇنە؟ ئيمە دەلّين: كە دەفەرموى: ﴿ شَمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ۚ ﴾ الخديد، دوايى
خوا چووه سەر غەرش، يان بەرز بۇوه بۇ سەر غەرش، ئەوه بە پيى زمانى
غەربى ماناكەى ديارە، بەلام بۇ خوى بىويستە دەبىي بلّين: وەك بۇ خوا
شايسەيەو ئيمە نازانين، ئيمە كە دەلّين: ديتنى خوا، ديتنى ئيمە بە چاوه،
بەلام ئايا ديتنى خوا بە چاوه؟ نەخير، بيستنى ئيمە بە گوئيە، ئايا خوى
پەروردگار بە گوئى دەبيستى؟ نەخير، ھەروەھا ئيمە بە پيى دەرۆين و بە
دەست شت دەكەين و، بە زمان قسان دەكەين، بەلام سيفەتەكانى خوى
پەروردگار پەيوەندىيان بە ئەندامانەو نيه.

كەواتە: خوا كە دەفەرموى: ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ ﴾ الشورى، واتە: ھيچ
شتيك وەك خوا نيه، لەسەر غەرش بوونى خوى بەرز تايبەتە بە خواوہ ﷻ،
ھەروەك چۇن سيفەتەكانى ديكەى وەك ھى دروستكراوہكان نين، لەسەر غەرش
بوونى خواو، لە ئاسمان بوونى خواش، ئەويش تايبەتە بە خوى پەروردگارەوہ،
وەك بۇ خوا شايسەيە، نەك وەك و ديتە زەينى ئيمەوہ، مەخلووقيك ديتە
سەر كورسى، يان لەنيو مەخلووقيكدا دەبىي، ئەوه ھەمووى نەگونجاوہ بۇ خوى
پەروردگار، بۇيە كە دەلّين: خوا لە ئاسمانە، يان كە دەفەرموى: ﴿ وَهُوَ الَّذِي فِي

السَّمَاءِ ۚ ﴾، ئەوہى كە لە ئاسمانە، ديارە مەبەست پيى خوايە، بەلام ئايا ئاسمان
مەبەست پيى چيىە؟ يانى ئەوہى كە لە سەر ووتانەو مەوہ لە سەر ووى

دروستکراوەکانەو دەیه، بۆیه زانیان گوتووینە: (اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ بَاطِنٌ عَنْ خَلْقِهِ)، خوا لەسەر عەرشی خۆیەتی لە دەرەوێ دروستکراوەکانی خۆیەتی، بەو شیوەی کە بۆ خوا شایستەیه.

کەواتە: نەیه تە زینتەنەو بەلێن: خۆی پەرودرگار لەنیو ئاسمانی دایە ! چونکە خوا ﷻ وەک هیچ کام لەو شتانە نیە کە دیتە زینەو خەیاڵی ئیەو، وەک زانیان گوتووینە: (وَكُلُّ مَا جَرَى بِأَلِكِ، فَإِنَّهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ) هەرچی بە دلتدا دی، بە خەیاڵتدا دی، خۆی پەرودرگار ئەو نیە، چونکە خۆی بێ وینە، بۆخۆی و خۆی پێناسە کردووە دەفەرموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (۱۱) الشوری، واتە: هیچ شتێک وەک خوا نیە، وە خوا وەک هیچ شتێک نیە، نە لە زاتی دا، نە لە سیفەتەکانی دا، ئنجا کە دەفەرموی: خوا لە زەویە، واتە: دەبی لە زویدا هەر تەنیا خوا بپەرستێ، یان حوکی خوا لە زەویە، سیفەتەکانی خوا بەسەر خەلکی سەر زویشدا زالن.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا

عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾، وە هیچ کام لە ئایەتەکانی پەرودرگاریان بۆ نایەت و هیچ نیشانەیهک لە نیشانەکانی پەرودرگاریان بۆ نایەت، مەگەر هەر پشتی تێدەکەن، لێردا کە دەفەرموی: ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ﴾، هیچ نیشانەیهکیان بۆ نایەت، ﴿مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾، لە نیشانەکانی پەرودرگاریان، مەگەر هەر پشتی تێدەکەن، واتە: کافرەکان هەر جوړە بەلگەو نیشانەیهکیان بۆ بێ هەر پشتی تێدەکەن، وەک بلێی: برپاریان داو، سەرنجی ئایەتەکانی خوا نەدەن، برپاریان داو نەیانەوئ خوا بناسن و نەیانەوئ خوا بپەرستن، خوا دەناسن کە خاوەنی کەون و کائیناتە، بەلام نایانەوئ خوا بناسن، وەک پەرستراو، وەک پەرودرگار، وەک تاکە خاوەن، کە دەبی هەر بەندایەتی بۆ ئەو بکەن.

هەلبەتە وشەى (آية) لە قورئاندا زۆر ھاتووە چەند واتایەکی ھەن:

۱/ له ئه‌سلدا (آیه) به مانای نیشانه (العلامة) دئ، چونکه زه‌که‌رییا دواى ئه‌وه‌ی

که خوا صلى الله عليه وسلم موژده‌ی پێدا، که کورپان ده‌بی، گوتی: ﴿ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي

آيَةً قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝۱۰ ﴾ مریم، واته:

خوایه ! نیشانه‌یه‌که‌م پێده، (خوا) فه‌رمووی نیشانه‌که‌ت ئه‌وه‌یه که هه‌تا سئ شه‌وان نه‌توانی قسان بکه‌ی (زارت بگێری)، بۆیه دوا‌یی که قه‌ومه‌که‌ی قسه‌یان له‌گه‌ل کرد، ئاماژه‌ی بۆ کردن، چونکه زمانی گیرا بوو، که ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه بوو، یه‌حیا بۆته ئوتفه‌و له زگی دایکی دایه.

۲/ وه به مانای (معجزة) ش هاتوه، موعجیزه واته: نیشانه‌یه‌که که پێغه‌مبه‌ریک صلى الله عليه وسلم بیکاته به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خوایه.

۳/ وه به مانای دیارده‌و دیمه‌نه‌ سه‌روشتیه‌کانیش هاتوه، وه‌ک ده‌فه‌رموئ:

﴿ وَكَانَ مِنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

﴿ ۱۰۵ ﴾ یوسف، واته: زۆر نیشانه هه‌ن له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا به لایاندا تێده‌په‌رن، به‌لام پشتیان تێده‌که‌ن.

۴/ هه‌روه‌ها به مانای رسته‌کانی قورئانیش هاتوه، ئایه‌ته‌کانی قورئان، واته: رسته‌کان که قورئانیان لئ پێکدئ.

۵/ وه به مانای رووداوی سه‌یریش هاتوه، وه‌ک شه‌ق بوونی مانگ له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا صلى الله عليه وسلم، کافره‌کان داواى موعجیزه‌یه‌کیان له پێغه‌مبه‌ری خوا کرد، گوتیان: مانگمان بۆ شه‌ق بکه، ئاماژه‌ی بۆ کرد، مانگ له‌ت بوو، له سووره‌تی

(القمر) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝۱۱﴾ وَإِنْ يَرَوْا ءَايَةً

يَعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿ ۱۲ ﴾، واته: قیامه‌ت نزیک بۆوه و مانگ له‌ت

بوو، وه ئه‌گه‌ر ئایه‌تی‌ک، نیشانه‌یه‌که‌ بی‌نین (که مه‌به‌ست پێی رووداوی له‌ت بوونی مانگه)، پشتی تێده‌که‌ن و ده‌لێن: ئه‌وه جادوو‌یه‌کی به‌رده‌وامه. (یانئ: ئه‌مه‌ش هه‌ر جادوو‌یه).

کەواتە: وشە (آیە) بەو پێنج واتایانە هاتو، بۆیە کە خوا ﷻ دەفەرموێ:

﴿ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴾، دەگونجی

مەبەست پێی رسته‌کانی قورئان بێ، وە دەگونجی مەبەست پێی موعجیزەکان بێ، وە دەگونجی مەبەست پێی ئەو رووداوانە بێ، کە نیشانەن لەسەر ئەوێ کە موحمەد ﷺ پیغەمبەری خوايە.

مەسەلە ی پێنجەم: کە دەفەرموێ: ﴿ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ

أَنْبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾، ئەوانە هەقیان بە درۆ دانا، دوا ئەوێ بۆیان هات، لەمەودوا هەوایی ئەوێ کە گالته‌یان پێدەکرد، بۆیان دی.

(النَّبَأُ: الْخَبَرُ الْمُهْم) واتە: هەوایی گرنک، کە دەفەرموێ: ﴿ فَسَوْفَ

يَأْتِيهِمْ أَنْبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾، لەمەودوا هەوایی ئەوێ کە گالته‌یان

پێدەکرد، بۆیان دی، واتە: ئەو شتێ کە گالته‌یان پێدەکرد، دی، یاخود سزای ئەو گالته‌ پێکردنەیان بۆ دی، هەر دوو واتاکە هەیە، نجا خوا ﷻ سێ وشە بەکارهێناون بۆ ئەو کافرانە، کە بریتین لە: (إِعْرَاض، تَكْذِيب، إِسْتِهْزَاء) پیشی

فەرموویەتی: ﴿ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴾،

وە هیچ نیشانەیه‌ک لە نیشانەکانی پەرورەدگاریان بۆ نایەت، مەگەر هەر پشتی تێدەکەن، پشت تێکردن، بەکەمین قوناغی کافر بوونە، بەکەمین قوناغی بەرەو کوفر چوون، ئەوێ کە ئینسان پشت لە ئایەتەکانی خوا بکات، پشت لە دینی خوا بکات، دوا ی بە درۆ دانا، ئەو جار گالته‌ پێکردن.

کەواتە: کوفر پلەپلە ئینسان پێدا رۆ دەچێ، پیشی کوفریکی سووکترە،

دوا وردە وردە قورس دەبێ، دوا یە وردە وردە قورسترو قوولتر دەبێتەو، خوا پەنامان بدات، هەروەها ئیمانیش هەروایە، ئیمانیش ئینسان یەکسەر نابێتە ئیماندارێکی زۆر ئیمان دامەزراو ئیمان کامل، ئەو پلەپلەیی یە سونەتی خوا یە لە دروستکراوەکانی دا، لە فەرمانەکانی دا (التَّدرُّج: سُنَّةُ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ، وَفِي أَمْرِهِ)، خوا شتەکانیشی بە پلەپلەیی دروستی کردوون، وە فەرمانەکانیشی کە

ناردوون بە پلەپلەیی ناردوونی، هەموو شتیکی لێکرا حەلال نەکردووە، هەموو شتیکیشی لێکرا حەرام نەکردووە، بەلکو پلەپلەیی تیدا ڕەچاو کردووە.

مەسەلە ی شەشەم: **﴿ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ**

مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا

الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴾،

چەند هەلۆستەیهك لهبەردەم ئەم ئایەتە موبارەكەدا دەكەین:

یەكەم: **﴿ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ ﴾**، ئەگەر ماناكە ی

بە سادەیی لێكدەینەووە، واتە: ئایا نەیانبینی لە پێش وانداندا چەند سەدەمان

فەوتاندن، یانی: چەند كۆمەلگا كە لە سەدەیهكدا بەیەكەو دەژیان، بەلام ئایا

مەبەست لەو بینینە چیه؟ مەبەست لێی بینیی عەقلە، وەك

ڕوونكەرەوانی مانای قورئان گوتووین: (الرُّؤْيَا هُنَا قَلْبِيَّةٌ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةً)،

یانی: بینین لێردا بینینی دلە نەك چاوە، ئایا بە عەقل نازان لە پێش واندان

چەندان كۆمەلگای دیکە فەوتاون، لە ئەنجامی ئەویدا كە برۆیان بە ئایەتەكانی

خاوە بە پیغەمبەرانی خوا نەکردووە، ئایا میژووین نەخویندۆتەووە،

نەیانبیستووە؟!

دووهم: **﴿ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ ﴾**، (قرن) واتە: جیل، یان

كۆمەلگا، یان كۆمەلە خەلكێك كە لە كاتیكدا كە پێكەو دەژین، لێرەشەویدە

كە زانیان وشە (قَرْن) یان بۆ سەد سال، یان بۆ حەفتا سال، بەكارهێناوە،

بەلام لێردا كە دەفەرموی: **﴿ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ ﴾**، چونكە سەد

سال بۆخۆی لە بەین ناچێ، مەبەست ئەو خەلكیە كە لەو سەد سالەدا

ژیاون، یان لەو حەفتا سالەدا بەیەكەو دەژیاون، ئەو خەلكە فەوتاون، كەواتە:

مەبەست لە (قرن) واتە: خەلكێك كە لەو سەدەیداو لەو كاتەدا بەیەكەو

ژیاون.

سییهم: که دههه رموی: ﴿مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ﴾، زۆر جیل و کۆمه‌لگامان فهوتاندن له پێش واند، که له زهویدا بههیزمان کردبوون، نیشه جێمان کردبوون، دهسه‌لات و توانای ماددییمان پێدابوون، که ئه‌وه‌مان به ئیوه نه‌دابوو، له زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لێ: (أَمْكَّنَّا فِي الْأَرْضِ، أَوْ مَكَّنَّا فِي الْأَرْضِ)، هه‌ردووکی یه‌ک مانای هه‌یه، واته: له زهویدا پێگهی پێداو چه‌سپاندى، ده‌سته‌لاتی پێدا، ده‌ست رۆیشه‌تووی کرد، بالاده‌ستی کرد، ده‌هه‌رموی: له پێش ئه‌واندا ئه‌و کافره‌ی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ، وه کافره‌کانی سه‌رده‌می ئیمه‌ش و زۆر گه‌ل و کۆمه‌لگامان فهوتاندوون، که له‌وان به‌تواناتر بوون.

هه‌لبه‌ته به‌ پله‌ی یه‌کهم مه‌به‌ستی پێی کافره‌کانی قوریشه، که له مه‌که‌که له دژی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ راوه‌ستابوون، واته: ئه‌و توانا و ئیمکانیه‌ته‌ ماددییه‌ی که دابوو مان به‌ کافره‌کانی پێش ئیوه، که له نه‌نجای ئه‌وه‌دا بریوان به‌ پێغه‌مبه‌رانی خوا نه‌کرد، فهوتاندمان، ئه‌و ئیمکانیه‌ته‌مان نه‌داوه به ئیوه، ئه‌وان له ئیوه توانادارتر بوون، ده‌ست رۆیشه‌تووتر بوون، ده‌وله‌مه‌ندتر بوون، به‌ ده‌سته‌لات‌تر بوون، که‌چی هه‌ر فهوتاندیشمان، که‌واته: ئیوه به ئاسانه‌تر ده‌فه‌وتین، هه‌رچه‌نده‌ بۆ خوای توانا ئاسان و قورس نیه، هه‌مووی وه‌ک یه‌که، خوا ئه‌گه‌ر ویستی شتێک بێ، هه‌ر پێویست ناکات پێشی بفه‌رموی بیه، هه‌ر که ویستی یه‌کسه‌ر ده‌بی، وه‌ک ده‌هه‌رموی: ﴿إِنَّمَا

قَوْلُنَا لَشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٢٠﴾﴾ النحل، ئه‌و جار باسیان ده‌کات که ئه‌و گه‌لانه، ئه‌و کۆمه‌لگایانه چۆن بوون.

چواره‌م: ده‌هه‌رموی: ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾، وه ئاسمانمان، واته: بارانی هه‌ورمان به‌ خورزه‌م به‌سه‌ردا باراندن، (السَّمَاء) لێره‌دا مه‌به‌ست پێی هه‌ور (سَحَاب)ه، یاخود مه‌به‌ست پێی باران (مَطَر)ه، واته: باران بارینی

بە خورزەم، بە پێژنە، چونکە وشە (مِدْرَار) لە (دِرَّة) دەه هاتووە (دِرَّة) ش بریتییە لەوێ کە گوانی ئازەلێک بدۆشی و شیریکی زۆر لێ بپێژی، ئنجای ئەگەر باران زۆر بوو، پووێباریش زۆر دەبن، بۆیە دەفەرموی: پووێباریشمان گێڕابوو بە ژێر کۆشک و بالەخانەکانیاندا دەپوێشتن، واتە: نێعمەتی زۆرمان پێدا بوون، ئێمەکانیەتو توانای زۆرمان پێدا بوون، وڵاتمان بۆ ئاوەدان کردبوونەو، کوردەواریی خوێشان دەلێن: (ئاوو ئاوەدانی).

پێنجەم: کە دەفەرموی: ﴿ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴾، بەهۆی گوناھەکانیانەووە فەوتاندا، واتە: ئێوەش وریابن، ئەگەر لەسەر گوناھان بەردەوام بن، هەمان چارەنووسی ئێوانتان دەبێ.

شەشەم: کە دەفەرموی: ﴿ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴾، لە دواى وان سەددی دیکەمان پێگەیاندا، واتە: ئەگەر ئێوەش لابەرین، جیلی دیکەو خەڵکی دیکە، کە لە سەدەیکە دیکە جیا لە سەددی ئێوەدا دەژین، دێن و دەبنە میراتگری ئێوە، ئەو هەپەشەیکە خۆی کاربەجێ دەیکات.

کەواتە: پەند لە پیشووانتان وەرگیرن، هەڵەى ئێوان دووبارە مەکەنەو، بۆئەوێ هەمان چارەنووسی پەشی کە بەسەر وان هاتو، بەسەر ئێوەش نەیت.

مەسەلەى حەوتەم: کە دەفەرموی: ﴿ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ

لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴾، هەڵبەتە ئەمە لە وەلامی داواکاریی و پیشنیار و بیانو گرتنی کافرەکاندا، دیارە ئەوان بیانوویان بە پێغەمبەر ﷺ گرتو، کە دەبێ خوا ﷻ نامەیهکیان بۆ بنێرێ، پێغەمبەریش ﷺ بیاناداتی و نووسرابێ لە خۆی پەروردگارەو بۆ ئەبو جەهل، بۆ ئەبو سوفیان، بۆ نەضرى گورى حاريت، بۆ عوتبە، بۆ شەيبە، بۆ فلان، بۆ فیسار! موحەممەد پێغەمبەرى منەو ئیمانی پێ بنن! چونکە دەیانگوت: بە چى بزانی کە تۆ پێغەمبەرى!!

وهك له سوورەتی (الإسراء) دا خوا دەفەر مووی: ﴿ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝۱۰ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝۱۱ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝۱۲ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ ۝۱۳ ﴾، واتە: (کافرەکان)

دەلێن: وه ئیمانێ بۆ ناهێنین هەتا، وه دەبێ بچێ بۆ ئاسمانی، وه بپرواش بە چوونە ئاسمانە کەت و بە بەرزبوونە وەت ناهێنین، هەتا کتیبێک، نامە یە کەمان بۆ نەهێنی بیخوینێنە وه، نامە له خوا ی پەر وەر دگارد وه بۆ فلانی کورێ فلان! ئیمان بە موحەممەد بێنە، پیغەمبەری منە !!

تەماشائەو بیانوو وه بێ عەقلانە یە بکەن! وهك بڵێی خوا ﷻ (بەشەرێک بێ، کوێخای دییهك بێ، حوکمرانیێک بێ، له شوینیێک، زۆر پەکی له سەر وان کەوتبێ، داخۆ ئیمانی پێ دینن، یان نا؟)، ئنجا لهوێ خوا بە پیغەمبەر ﷺ

دەفەر مووی: ﴿ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝۱۳ ﴾، واتە: بڵێ: پاکیی بۆ پەر وەر دگارد {کە من داوای شتی وای لێ بکەم} من تەنیا بەشەرێکی ڕەوانە کراوم، هەرگیز ئەو شتانە له خوا داوا ناکەم، خوا نامە بۆ چەند کەس بنێرێ؟ ئەگەر نامە ی بۆ سەردەمی وان ناردبایە، کافرەکانی ئیستا دەیانگوت: دەبێ نامە بۆ ئیمەش بنێرێ، ئەو هەموو نامانە چۆن دەنێردرێن؟!

ئنجا لیڕەدا دەفەر مووی: ﴿ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ

لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝۱۴ ﴾، وه ئەگەر کتیبێک له نووسراوێکدا بنێرین بۆ سەر تو، (کتاب) واتە: نووسراو، یاخود نامە، نامە یەك له شتیێک دا کە له سەری بنووسرێ، {قرطاس: دەگونجێ چەرم بێ، پیست بێ، گەلای درەخت بێ، بەردی تەنک بێ، وه دەشگونجێ کاغەز بێ، وهك ئیستا هە یە، هەمووی دەگریته وه} بە دەستی خوێان دەستی لێ بدن، ئەو جار ئەوانە ی

بىبېروان دەللىن: ئەو جادوويەكى ئاشكرايە، واتە: ئەگەر ئەو شىمان كىرەبايە
 ھەر ئىمانىيان نەدەھىناو دەيانگوت: ئەو جادوويە، ئەگەرنا نامە چۆن لە
 ئاسمانى دى؟ ئەمە سىجرە كىرەوتە، كەواتە: خۇاى پەرۋەردگار مەبەستى لەو
 ئايەتە موبارەكە ئەو دىيە، كە ئەوانە كەللەپەرقو نەسەلمىن و عىنادن، ئەى
 پىغەمبەر ﷺ! خەمىيان لى مەخۇ، تۆ موعجىزەو بەلگەى خۇت پىيە، كە ئەو
 قورئانەيە، وە بەرنامەى خۇت پىيە، بەلگەو ھەر بۇخۇت موعجىزەى، وەك
 مەولەوى شاعىر دەللى:

ھەتىو وە ئەدەو ئومى عەللامە لەمە موعجىزەتر موعجىزە كامە

واتە: منداللىكى بى بابو دايك، ئەو ھەموو ئەدەبۇ رەۋشە بەرزە، كە
 مامۇستاي بەشەرە لە ئەدەبدا، بە بەلگەى ئەو دى خۇاى پەرۋەردگار شى دەربارەى
 رەۋشتى بەرزى فەرەموويەتى: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ۴ القلم، واتە:
 بىگومان تۆ (ئەى موحەممەد ﷺ) لەسەر رەۋشتىكى زۆر گەۋرەو مەزنى.
 (ئومى عەللامە) نەخوئىندەوار بىو عەللامەيەك بى، ھەموو خەلگ بە
 شانازىيەو ئەمادەبى قوتابى وى بى، ئەدى ئەگەر ئەو خۇاى فەرى نەكەردبى،
 لە كوى فەىر بوو؟ كەواتە: پىغەمبەر ﷺ ھەر خۇى موعجىزەيەو ھەر خۇى
 بەلگەى پىغەمبەرايەتى خۇيەتى، كەواتە: تۆ نوقسانىيت نىە، لە بەلگەدا، بەلام
 ئەوانە نوقسانىيان ھەبە لەو كە ناسەلمىن و نايانەو دى دان بە ھەق دابىنن،
 ئەم ئايەتە وەك ئەو ئايەتەنەى سوورەتى (الحجر)، لە ئايەتەكانى (۱۴و۱۵) دا

خۇا دەفەرەموى: ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرَجُونَ﴾ ۱۴

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ﴾ ۱۵، واتە: وە ئەگەر
 دەرگايەكىان بۆ بىكەينەو بىچن بەرەو ئاسمانىو بەرز بىنەو (دەرگايان بۆ
 بىكەينەو پەيزەكەشىيان بۆ دابىنن بۆ ئاسمانى بىچن) ئەو جار دەللىن: ئەو
 ئىمە چاومان بەستراو، بەلگە ئىمە جادوومان لىكراو، واتە: ئەگەر دەرگاشيان بۆ
 بىكەينەو پەيزەكەشىيان بۆ بەردەينەو خوارىو بىچن بۆ ئاسمانىش، دەللىن: ئەو
 فەلئەمان لىكراو جادوومان لىكراو ھەلخەلەتتىراوين.

هەروەها لە سوورەتی (الطور) لە ئایەتی (۴۴) دا دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ يَرَوْا

كَسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾، واتە: ئەگەر پارچە ناسمانیکیشیان بەسەردا بەردەینەو (پارچەیهك ناسمانیان بەسەردا بەربێتەو، بۆ وێنە: یەكێك لە خرۆكەكان بەربێتەو) دەلێن: ئەو هەوریكە كەلەكە بوو لەسەر یەك، دیسان دانی پێدا ناهێن.

مەسەلەى هەشتەم: كە دەفەرموئ: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ

لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ﴾، وە (كافرەكان) گوتیان: دەبوایە فریشتەیهك دابەزێتە سەری (یانى: فریشتەیهكى لەكەلدابى، بلى من شايدەم كە ئەو موخەممەدە پێغەمبەرى خوايە)، وە ئەگەر ئیە فریشتەمان دابەزاندبوایە كار تەواو دەبوو، دواى چاوەرێشيان نەدەكرا، یانى: چى كار تەواو دەبوو؟ واتە: ئەگەر فریشتە بنێرین سوننەت و قانونى خوا وایە، فریشتە بۆ سزا دەنێرێ، بۆیە دەنێرێ، كە ئەو قەومە بھەوتی، ئنجا ئەگەر فریشتە بنێرین بۆ فەوتاندنیان دەنێرین، هەروەك چۆن فریشتەى نارد بۆ قەومى لوط (عليه السلام)، دواى ئەو بوو قەومى لوطیان ژێرموژوور كرد.

ئنجا ئەم ئایەتە وەك ئەو ئایەتانەى سوورەتی (الحجر) وایە، كە خوا دەفەرموئ: ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ (۶) لَوْ مَا

تَأْتِنَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۷) مَا نُنْزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ (۸) واتە: وە گوتیان: ئەى ئەو كەسەى كە (ذكرى

دابەزێندراوەتە سەر! بێگومان تۆ شیتى، ئەدى بۆچى فریشتەمان بۆ ناهێنى، ئەگەر لە راستانى، (خواس ﷺ) وەلام دەداتەو دەفەرموئ: فریشتان دانابەزێنن، مەگەر بە هەق نەبێ، وە ئەگەر فریشتەمان دابەزاندبايە، چاوەرێمان نەدەکردن، واتە: فریشتان دابەزێنن، بۆ ئەو هیان دادەبەزێنن لە بەینیان بەرن، خواس ﷺ نەویستووە ئەوانە لەبەین بەرى، بۆیە فریشتەى دانەبەزاندوون.

ههروهها له سوورەتی (الفرقان) له ئایەتەکانی (۲۱و۲۲) دا خۆی پەروردگار

دەفەر موی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُتُ أَوْ نَرَىٰ

رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿۷۶﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا

بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿۷۷﴾، واتە: ئەوانەى كە

ئومێدیان بە دیداری ئێمە نیە، گوتیان: بۆچی فریشتە دانابەزیتە سەرمان،

یان بۆچی پەروردگارمان نابینن؟ (خو دەفەر موی) خۆیان زۆر پێ گەورە بوو،

و زۆر تووشی مله‌وپی و سەرکێشیی بوون، ئەو پۆژەى كە فریشتەكان دەبین

موژدە بۆ ئەوان (بۆ تاوانباران) نیە، لەو پۆژەدا، وە دەلێن: دەبێ هیچ كەسێك

هەبێ بەلامان لێ لابداو بۆمان ببێتە پەرژین و بۆمان ببێتە دیوارێك؟! بەلام

نەخێر، هیچ كەس بەلای خوا ناگیرێتەوه، ئنجا كە خوا دەفەر موی: ئەگەر

فریشتەمان ناردبایە کاریان تەواو دەبوو، زانیان چوار مانایان بۆ ئێك داوئەوه:

یەكەم: ئەگەر فریشتە هاتبایە، بەس بۆ سزادانیان دەهات و كۆتاییان پێ دەهات.

دووهم: ئەگەر فریشتەیان دیتبایە، تەحەممولیان نەدەکرد، فریشتە ببین

لەسەر شیوهی خۆی، بەشەر ناتوانی و تەحەممول ناکات فریشتە ببینی.

سییەم: ئەگەر فریشتەیان دیتبایە، قۆناغی تاقیکردنەوه كۆتایی پێ دەهات،

چونكە ئەگەر فریشتە بێ، مانای وایە مرۆف لەنیو تاقیکردنەوهدا وەلامی

پرسیارەکانی وەرگرتووە! بەلام ئیمتیحان ئاوا نیە، خۆی کارەجی ئێمە تاقی

دەكاتهوه لەم ژيانە دنیایەدا، خۆی لە ئێمە پەنھان کردووە، فریشتە نابینن،

دۆزخ نابینن، قیامەت جارێ نەهاتووە غەیبە، خۆی پەنھانزانیشت كە باسی

ئیمانداران دەكات، بەوه دەسفیان دەكات كە برۆیان بە پەنھان هەیهو

دەفەر موی: ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۷۷﴾﴾

البقرة، ئنجا ئەگەر تۆ هەموو شتەكان ببینی، ئەوه كەى تاقیکردنەوهیە، ئەوه

مانای وایە قۆناغی تاقیکردنەوه بەسەر دەجێ و كۆتایی دێ.

چوارەم: ئەگەر فریشتەیان دیبایە، وە ئیمانیاان پێ نەهینابایە، شایستەى سزای مەرگ دەبوون.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەر موی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا

عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبَسُونَ﴾، وە ئەگەر پێغەمبەرمان گیرابایە بە فریشتە، دەبوو ئەو فریشتەییەمان گیرابایە بە پیاو، ئەو کاتیش ئەودى کە ئیستا لە خۆیاى تیکەل دەگەن، دیسان لیمان تیکەل دەکردن، یانى: چى؟ واتە: ئەگەر موخەمەد ﷺ کە بەشەر یەکەو کورپى عەبدوللای کورپى عەبدولموتەلیبى کورپى عەبدولمەنافە، تا دەچیتەووە سەر عەدنان و ئەویش دەچیتەووە سەر ئیسماعیل و، ئەویش دەچیتەووە سەر ئیبراهیم، ئەگەر ئەو پێغەمبەرە ﷺ بەشەر نەبووایە، فریشتەیهك بووایە، دەبوو بچیتە سەر شیوێ بەشەریك، پیاویك، چونکە پێغەمبەران هەموویان لە پیاوان بوون، ئنجابا سەرنج بدەین: پیاویك هاتووە دەلى: من پێغەمبەرى خوا، کاکە تۆ کى؟ من فریشتەم، ئەدى بۆچى لەسەر شیوێ پیاو؟ ئاخى خوا منى بردۆتە سەر شیوێ پیاو، بۆئەودى بتوانن بمبین، لەسەر شیوێ خۆم ناتوانن بمبین، ئنجابا کى دەلى: تۆ فریشتەى ...؟ سەرەنجام لییان تیکەل دەبوو.

بۆیە خوا دەفەر موی: ﴿وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبَسُونَ﴾، وە لیمان تیکەل دەکردن، ئەودى ئیستا لە خۆیاىیان تیکەل کردووە، واتە: ئەگەر فریشتەشمان ناردبایە، ئەگەر لەسەر شیوێ خۆى بووایە بۆ سزا دەبوو و، لەبەین دەچوون، وە ئەگەر خۆشى بردبایە سەر شیوێ پیاویك، دیسان ئەوانە لییان تیکەل دەبوو، وە ئەو ئامانجەى ئەوانى هەر نەدەپێکا.

کەواتە: هاتنى فریشتە دوو حالەتى دەبوون:

یەكەم: یان لەسەر شیوێ راستەقینەى خۆى دەبوو، کە ئەو کاتە نەیان دەتوانى ببینن، یان ئەگەر بینباشیان تەحەممولیان نەدەکرد، وەك چۆن پێغەمبەر ﷺ کە جبریلی لەسەر شیوێ خۆى بینى، زۆر ترسا! ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ فَتْرَةِ الْوَحْيِ، فَقَالَ فِي حَدِيثِهِ: بَيْنَا أَنَا

أَمْشِي إِذْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِّنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ بَصْرِي فَإِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَرُعِبْتُ مِنْهُ، فَرَجَعْتُ، فَقُلْتُ: زَمِّلُونِي^(۱)، واتە: جابیری کوپی عەبدوللا خوا لە خووی و بابی پازی بی، دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ باسی ئەو کاتە ی دەکرد کە وەحی پەچرا بوو، لە کاتی قسەکردنی دا دەیفەرموو: لە کاتیەک دا کە دەرویشتم گویم لە دەنگیەک بوو لە ئاسمان، چاوم بەرز کردەو، ئەو فریشتەییە کە لە (ئەشکەوتی) حیرا ھاتە لام (لەسەر شیوەی پیاویک و سێ جار بەخوێوە گوشتی، وە گوشتی: بخوینە)، تەماشام کرد لەسەر کورسییەک دانیشتو، نیوان ئاسمان و زەوی پەر کردبوو، لێی ترسام، وە گەرنامەو و گوتم: دامیوشن.

کەواتە پیغەمبەری خواش تەحەممولی نەکردو لەسەر شیوەی خووی فریشتە ببینی، ئەدی خەلکی دیکە چۆن تەحەممولی دەکات؟ ئەو ئەگەر لەسەر شیوەی خووی بی.

دوو دەم: وە ئەگەر لە شیوەی پیاویکیش دا بووایە، - وەك گوتم - لییان تیکەڵ دەبوو دەیانگوت: کی دەلی تۆ مەلایکیەتی؟ ئاخر مەلایکیەتم و چوومەتە سەر شیوەی پیاوو؟ ئاخر چۆن بزانی؟ ئەگەر نا بیگومان پیغەمبەر ﷺ چەند جارێک جبریلی لەسەر شیوەی (دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ) ببینیو، (أم سلمة) خوا لێی پازی بی، گوتوویەتی: جبریل دەچوو سەر شیوەی (دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ) کە یەکیەک بوو لە ھاوێلان و پیاویکی زۆر جوان بوو، لەسەر شیوەی وی دەیبینی، ئەگەر شیوەی چووبایە سەر پیاویک.

مەسەلە ی دەیم و کۆتایی: کە دەفەرموی: ﴿ وَلَقَدْ أَسْهَرْنَا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۱۰﴾، ئەو دەلێدێ وەبە بۆ پیغەمبەر ﷺ، خوا دەفەرموی: لەپێش تۆشدا گالتە بە زۆر لە

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۶۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۳۳۲۵) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَحْمَدُ برقم: (۱۴۵۲۳)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۲۹۹۳) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

پیغه مبهراڼ کراوه، بهلام ئهوهی که گالتهیان پیدهکرد، گالته پیکراوهکه دواپی دهورهی دان.

پیغه مبهراڼ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی دهگوتن: خوا دهتانهوتیئی، خوا بوومهلهرزهتان بو دینی، خوا لافاوتان بو دهنیری و دهتانخنکیئی، کهچی ئهوان گالتهیان پیکردوه، ئیدی سهرنجام ئهوه شتهی که گالتهیان پیکردوه، دهوری داوڼ، یاخود ئهوهی که گالتهیان پیدهکرد، که هاتنی قیامهته، قیامهتی ئهوان هات، ههلبهته قیامهتی گهورهش بهتهئکید بهریویه، وشه (حَاق) ههندیك به (أَحَاط) واته: دهوری دان، وه ههندیكیش به (جَاءَ وَنَزَلَ) هات، وه دابهزی، لیکیان داوتهوه.

کهواته: ئهه موحه مهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ توش وهك ئهوه پیغه مبهراڼه که خهئکه کهیان گالتهیان پیدهکردن، ئهوه ههرهشانهی که تو لییان دهکهی، که له قورئاندا هاتوون، بهتهئکید ئهگهر ئیمان نههینن، ئهوه ههرهشانه بو ئهوانیش دینه دی، ئنجا چ له کاتیك دا که له ژیاندان، بیته دی، چ له دواي مردن، بویان بیته دی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی دووهم

پیناسهی ئهم دهرسه

له‌م دهرسه‌مان دا ئایه‌ته‌کانی (۱۱ تا ۲۱) واته: یازده (۱۱) ئایه‌ت ته‌فسیر ده‌کهن، له‌م یازده ئایه‌ته‌دا خوا ﷺ ده‌ جاران وشه‌ی (قل) ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌ی ده‌کات، که‌ دیاره‌ له‌م سووره‌ته‌دا به‌گشتی چلو دوو جار (۴۲) جار ئه‌و وشه‌یه‌ دووباره‌ بو‌ته‌وه‌، خوا‌ی تائو ته‌نبا له‌م ئایه‌تانه‌دا به‌ پیغه‌مبه‌ری خو‌ی ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: به‌ هاوبه‌شدانه‌ره‌کان ب‌ئ: به‌ زه‌ویدا ب‌رۆن و سه‌رنج بدن، ئایا سه‌ره‌نجامی به‌ درۆ دانه‌رانی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) چۆن بو‌وه‌؟ پاشان ده‌فه‌رمو‌ی: لییان ب‌پرسه‌: ئایا ک‌ی خوا‌ه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌؟ وه‌ پ‌ی‌یان ب‌ئ: ئایا بی‌جگه‌ له‌ خوا دۆست و پشتیوانی‌کی دیکه‌ ب‌گرم؟ واته‌: که‌سی دیکه‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌نیه‌ که‌ بیکه‌مه‌ دۆست و مشوورخو‌ری خو‌م.

پاشان خوا به‌ پیغه‌مبه‌ری خو‌ی ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: که‌ به‌ هاوبه‌ش بو‌ خوادانه‌ره‌کان رابگه‌یه‌ن‌ئ: که‌ فه‌رمانی ب‌یکراوه‌، (واته‌: پیغه‌مبه‌ر له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ فه‌رمانی ب‌یکراوه‌) که‌ یه‌که‌مین گه‌ردنکه‌ج ب‌ئ بو‌ خوا، وه‌ له‌ هاوبه‌ش بو‌ خوادانه‌ران نه‌ب‌ئ، وه‌ هه‌روه‌ها پ‌ی‌یان رابگه‌یه‌ن‌ئ: که‌ ترسی س‌رای په‌روه‌ردگاری هه‌یه‌، له‌ رۆژی‌کی مه‌زند، ئه‌گه‌ر ب‌یت و گیرۆده‌ی شیرک و هاوبه‌ش بو‌ خوادانان ب‌ئ.

دوایی خوا‌ی ب‌ئ و‌ینه‌ باسی چه‌ند سیفه‌تی‌کی مه‌زنی خو‌ی ده‌کات: که‌ هه‌ر ئه‌و خ‌ی‌رو شه‌ری به‌ده‌سته‌، وه‌ به‌سه‌ر به‌نده‌کانیان‌ه‌وه‌ بالاده‌سته‌، وه‌ کاربه‌ج‌یی شاره‌زایه‌، ئنجا جار‌یکی دی فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ری خو‌ی ﷺ ده‌کات: که‌ پرس‌یار له‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان بکه‌: ئایا شایه‌دی دانی ک‌ی گه‌وره‌تره‌ له‌ شایه‌دی دان دا؟ دوایی هه‌ر بو‌خو‌ی وه‌لام ده‌داته‌وه‌ که‌: خوا خوا‌ی بالاده‌ست و زاناو شارم‌زا شایه‌دی نی‌وانمانه‌، وه‌ک قورئانی‌شی بو‌ ناردووم که‌ پ‌یتان رابگه‌یه‌نم، وه‌ به‌ هه‌ر که‌سی‌کی دیکه‌ش که‌ پ‌یی ده‌گات.

وہ پاشان فەرمانى پىدەكات كە يەكتايى خواو تەنيايى خوا رابگەيەنى، وہ دەيخاتەپوو كە خاودن كتيبەكان جوولەكەو نەصرانييەكان و ئەوانى ديكە، قورئان، يان موحمەد ﷺ وەك كورەكانى خويان دەناسن، وەك چۆن مروق كورى خوى دەناسى، لەنيو منداالاندا ئەگەر بيبينى، ئەوانيش ئاوا دەزانن كە موحمەد ﷺ پيغەمبەرى خوايەو، قورئان دوايىن كتيبى خوايە، بەلام لە سۆنگەى خو دۆراندنيانەو، كە خويان لەدەستداو، ئيمان ناھين.

وہ لە كۆتاييدا خوا دەفەرموى: هيچ كەس سستەمكارتر نيە لەو كەسەى كە درۆ بە ناوى خواوہ دەكات، واتە: ھاويەش بو دادەنى، يان ئايەتەكانى خوا بە درۆ دەزانى.

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴾ ۱۱ ﴿ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُنِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ ۱۲ ﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ ۱۳ ﴿ قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَلْحَدُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ ۱۴ ﴿ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ ۱۵ ﴿ مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴾ ۱۶ ﴿ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ۱۷ ﴿ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴾ ۱۸ ﴿ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ لَا تَذَرُكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَيْنَكُمُ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴾ ۱۹ ﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ ۲۰ ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴾ ۲۱ ﴿

مانای وشە بە وشە نایەتەکان

(("ئەو موحەممەد" پێیان بۆ: بە زەویدا برۆن و بگەرین، پاشان سەرنج بدەن! سەرەنجامی بە درۆ دانەرە (ی پێغەمبەرە) چۆن بوو! ﴿ ۱۱ ﴾ بۆ: ئایا ئەو دی لە ئاسمانەکان و زەوی دایە هێ کێیە؟ بۆ: هەر هێ خوا، بەزەیی پێداهااتنەو (بەرانبەر بە دروستکراوەکان) ی لەسەر خۆی پێویست کردو، بێگومان لە پۆزی قیامەتدا بەردو گۆرەپانی کۆکردنەو کۆتان دەکاتەو، کە هیچ گومانێ تێدانیە، ئەوانە (ی بێپروان) خۆیانیان لە دەست داو، بۆیە ئیمان ناھێنن ﴿ ۱۲ ﴾ و هەرچی دەکەوێتە ژێر ڕکیزی شەو و پۆژەو، هێ وێ، و ئەو بێسەری زانایە ﴿ ۱۳ ﴾ بۆ: ئایا جگە لە خوا، دۆست و سەرپەرشتیارێکی دیکە بگرم، پەیداکەری ئاسمان و زەوی، لە حالیکدا کە ئەو خۆراک دەدات و خۆراک نادری؟ بۆ: بە دلتیایەو و من فەرمانم پێکراوە یەکەمین کەس بێ، کە ملکەج دەبی (بۆ خوا) و پێم گوتراو: کە لە ھاوبەش دانەرەن نەبی! ﴿ ۱۴ ﴾ بۆ: من ئەگەر سەرپێچیی لە پەروردگارم بکەم، لە سزای پۆژیکی مەزن دەترسم ﴿ ۱۵ ﴾ هەر کەس لەو پۆژەدا لێی لابدری، ئەو (خوا) بەزەیی پێداهااتو، و هەر ئەوێش بردنەو دیەکی پوونە ﴿ ۱۶ ﴾ و ئەگەر خوا تووشی زیانیکت بکات، جگە لە خۆی هیچ کەس لای نابات، و ئەگەر چاکەییەکیشت تووش بکات، ئەو بێگومان لەسەر هەموو شتێک بە توانایە ﴿ ۱۷ ﴾ و ئەو (خوا) بەسەر بەندەکانیەو و ملپێکە چکەرە، و ئەو کاربەجیی شارەزایە ﴿ ۱۸ ﴾ بۆ: ئایا چ شتێک شایە دیدانەکە ی گەورەترە؟ بۆ: خوا، لە نیوان من و ئێوەدا شایە دە (کە تەنیا خوا پەرستراوی راستەقینە) و ئەو قورئانەم بۆ نیڕاوە، کە ئێوە پێ وریا بکەمەو، هەر کەسێکی دیکەش کە پێی دەگات، ئنجا ئایا ئێوە شایەیدی دەدەن کە لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە هەن؟ بۆ: من شایەیدی (وا) نادەم، بۆ: بێگومان پەرستراوی هەق تەنیا یەک پەرستراوە، و من دوورو بەرێیم لەو شتانە ی دەیانکەنە ھاوبەش (بۆ خوا) ﴿ ۱۹ ﴾ ئەوانە ی کتێبمان پێداون دەیناسن (قورئان، یان

موحه مەهد) وەك چۆن كۆرەكانیان دەناسن، ئەوانە (ی بێپروان) خۆیانیان دۆراندووە، بۆیە ئیمان ناھێنن ﴿۲۰﴾ ئنجا ئایا كۆ سەتەمكارترە لە كەسێك درۆ بە ناوی خواوە بكات (كە گوايە هاوبەشی هەن) یان بپروای بە ئایەتەكانی نەبێ، بێگومان سەتەمكاران سەرەراز نابن ﴿۲۱﴾)

شیکردنەوێ هەندێك لە وشەکان

(كَنَبَ): واتە: نووسی، بەلام لێرەدا بەو مانایە نایەت، وەك لە چەند شوێنی دیکە قورئانیش دا ئەم وشەییە ھاتووە، بەلکو بە مانای (أَثْبَت، قَدَر، أَوْجَب، فَرَض، أَلْزَم) واتە: چەسپاندی، بپاریدا، بپووستی کرد، بپاریکی یەکلاکەرەوێ دا.

(سَكَنَ): (السكن، السُّكُونُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ بَعْدَ تَحَرُّكِهِ)، (سكن) بریتییە لە سەقامگیربوونی شتێك و ئارامگرتنی دواى ئەوێ كە جوولاوێ. (وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْإِسْطِطَانِ وَأَسْمُ الْمَكَانِ نَحْو: سَكَنَ فُلَانٌ، مَكَانَ كَذَا، سَكَنَ: مِنَ السَّكَنِ، أَوْ السَّكُونِ، مَسْكَنٌ وَجَمْعُهُ مَسَاكِنٌ) واتە: (سكن) لە نیشتەجێبوونیشدا بەكار دەھێنرێ، وە بریتییە لە ناوی شوێنیش، دەگوترێ: لە فلان شوێن نیشتەجێ بوو، كەواتە: وشەى (سكن) كە لێرەدا ھاتووە، لە زمانى عەرەبیدا دەگونجێ بە مانای وەستان بێ دواى جوولە، وە بە مانای نیشتەجێبوون بێ لە شوێنێك، وە (مسكن) بە (مساكن) كۆ دەكرێتەوێ.

(وَلِيًّا): واتە: دۆستان، سەرخەرتان، پشتیوانتان، (الْوَلَاءُ وَالْتَوَالِي: أَنْ يَحْصُلَ شَيْئَانِ فَصَاعِدًا حُصُولًا لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا، وَيُسْتَعَارُ ذَلِكَ لِلْقُرْبِ مِنْ حَيْثُ الْمَكَانُ، وَمِنْ حَيْثُ النَّسَبَةُ وَالِدَيْنِ، وَالصَّدَاقَةُ، وَالنَّصْرَةُ، وَالْإِعْتِقَادُ)، وشەى (وَلَاءُ وَ تَوَالِي) مانایان ئەوێە كە دوو شت بە دواى یەكدی دابێن، وە ھیچ شتێكى دیکەیان نەكەوێتە نێوانەوێ، وە دەخوازێتەوێ بۆ نزیکی لە رووی شوێنەوێ، یاخود لە رووی خزمایەتی و نەسەبەوێ، یاخود لە رووی ئایین و مەزھەبەوێ، یان

لە ڕووی برادەراییەتی و سەرخستنهوه، یان لە ڕووی بیروبوپرواوه، وشە: (وَلَايَةُ) بە مانای سەرپەرشتییکردن، یاخود کار بە ئەستۆوهگرتن دى، وه وشە: (وَلَايَةُ) ش بەمانای یارمەتییدان دى، وه وشە: (الْوَلِيُّ وَالْمَوْلَى: يُسْتَعْمَلَانِ فِي كُلِّ ذَلِكَ) هەرکام لە (وَلِيٌّ) و (مَوْلَى) بەیەک واتا بەکار دێن، واتە: سەرپەرشتییکردن یاخود سەرپەرشتییکردن.

(فَاطِرٌ): (فَاطِرٌ) و (خَالِقٌ) مانایان هەکە، واتە: بەدیهێنەر، پەیداکەر، بەلام وشە (فَطَرَ) بە مانای (شَقَّ) دى، (أَصْلُ الْفَطْرِ: الشَّقُّ طَوْلًا، وَفَطَرَ: أَبْدَعَ وَ أَوْجَدَ) ئەسلى (فطر) بریتى به له جیابوو نهوه به باری درێژی دا، وه زیاتر سەرنجى ئەوه دەدرى، له حاله تىكى نه بوونی به وه جیای کردۆته وه، هیناویەته حاله تى بوون، که واتە: (فَاطِرٌ) به مانای داهینەر (مبدع) و پەیداکەر (مُوجِدٌ) دى.

(يُصَرِّفُ): (الصرف: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ أَوْ إِبْدَالُهُ بغيره)، (صرف) بریتى به له وهى که شتێک له حالیکه وه بۆ حالێک بگۆڕى، یان له حالیکه وه لابدهى بۆ حاله تىكى دى، واتە: بگۆڕى، یاخود لای بهرى، شتێکی دیکه بهی نیه شوینی.

(كَاشَفَ): واتە: لابەر، چونکه له (كَشَفَ) وه هاتوه، دهلى: (كَشَفَ الشَّيْءَ وَكَشَفَ عَنْهُ: رَفَعَ عَنْهُ، مَا يُؤَارِيهِ وَيُعْطِيهِ، وَأَظْهَرَهُ، وَكَشَفَ غَمَّهُ أزاله)، وشە (كَشَفَ) به مانای دەر خستنی شتێک دى، که سێک که شتێکی شار دۆته وهو دایبۆشیوه، له سه هری لاده بردى، وه به مانای ناسکرکردن و پێشان دان دى، وه (كَشَفَ غَمَّهُ: أزاله) واتە: غه مه که ی لابرد.

(الْقَاهِرُ): له (قَهْرٌ) وه هاتوه، (القَهْرُ الْغَلْبَةُ وَالتَّذْلِيلُ مَعًا، وَيُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا) (قَهْرٌ) بریتى به له زالبوون و ملپیکه چ کردن پیکه وه، وه به کاریش دهی نرى بۆ هەر یهکیکیان به جیا.

(شَيْءٌ): واتە: شت، ئایا دروسته ئەم وشه یه بۆ خوا به کار بهی نرى؟ ده لێین: به لى، به لام خوا پاکى بۆ وى شتیکه، نهک وهک شتان (إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ شَيْءٌ لَا

كَالْأَشْيَاءِ! چونكه (هُوَ الَّذِي يَصْحُحُ أَنْ يُعْلَمَ وَيُخْبَرَ عَنْهُ، وَيَقَعُ عَلَى الْمَوْجُودِ وَالْمَعْدُومِ...) (شَيء) بریتیه له هەر شتێك كه بگونجی هه‌والی له‌باروه بدری، یان بگونجی و بزانی، وه بۆ شتێك به‌كاردی، كه هه‌بی، یاخود هه‌تا شتێك كه نه‌شبێ له زیهنی خه‌لكدا هه‌بی، به‌لام له واقیعدا بوونی نه‌بی.

(شَهَادَةٌ) (من الشُّهُودِ وَالشَّهَادَةِ: الْحُضُورُ مَعَ الْمُشَاهِدَةِ، إمَّا بِالْبَصَرِ أَوِ الْبَصِيرَةِ) واته: (شَهَادَةٌ) له (شُهُودٌ) و (شَهَادَةٌ)وه هاتوه، كه به مانای ئاماده‌بوون دی له‌گه‌ڵ بینیندا، چ بینینی به‌چاو، چ بینینی به‌عه‌قل، وه (الشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ بِمُشَاهَدَةِ بَصِيرَةٍ أَوْ بَصَرٍ) (شَهَادَةٌ) بریتیه له قسه‌یه‌ك كه دهرده‌جی له كه‌سیكه‌وه كه عیلمیكه‌یه، به‌هۆی ئه‌وه‌وه كه به‌چاو شتی بینیه، یاخود به‌عه‌قل دهرگی پێكردوه، بۆی په‌یدا‌بووه.

(لَا تُذِرْكُمْ): (مُنْذِرٌ) ترسینه‌ر، یان وریاكه‌ر وه (الْإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ، كَمَا أَنَّ التَّبَشِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ) (إِنْذَارٌ) بریتیه له هه‌والدانێك كه ترساندنێ له‌گه‌ڵ دابی، هه‌ر وه‌ك چۆن (تَبَشِيرٌ) بریتیه له هه‌وال پێدانێك كه دڵ خۆشیی تێدابی.

(بَرٍّ): (أَصْلُ الْبُرِّ وَالْبَرَاءَةِ وَالتَّبَرِّي: التَّنَجِّي مِمَّا يُكْرَهُ مجاورته، وَلَذَا قِيلَ بَرِئْتُ مِنَ الْمَرَضِ بَرًّا يَبْرُءُ، (تَبَرِّي) بریتیه له‌وه كه مرو‌ف خۆی له شتێك به‌دوور بگری، كه پێی ناخۆش بێ لێی نزیك بێ، بۆیه گوتراوه: له نه‌خۆشییه‌كه‌م چاك بوومه‌وه، له زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌گوتری: (بَرِئْتُ مِنَ الْمَرَضِ) چونكه خۆی دوورگرتوه له نه‌خۆشییه‌كه‌ی، كه ئه‌و پێی ناخۆشه هه‌یبی.

(خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ): واته: خۆیان له‌ده‌ستداوه، یان خۆیان دۆرانداوه (أَضَاعُوا وَأَهْلَكُوا أَنْفُسَهُمْ) مرو‌ف كه ده‌ستمايه‌كه‌ی كه‌م بكات، یان نه‌مینی، زه‌ره‌ری كردوه.

مانای گشتی ئایەتەکان

پێشتر باسمان کرد کە دە (۱۰) ئایەتی پێشی وەك پێشەکی وابوون، بۆ کۆی باسو بابەتەکانی سوورەتی (الأنعام)، کە وەك گۆتمان: سوورەتی (الأنعام) زیاتر باسی یەکتایی خوا ﷻ دەکات، کە تەنیا خوا بەدیھێنەرە، وە تەنیا خواش دەبێ پەرستراو بێ و بەندایەتی بۆ بکری، ئنجا ئەم دەرسەمان، تەوەرە سەرەکییەکی بریتییە لەو کە خوا ﷻ دە (۱۰) جارێ بە پێغەمبەری ﷺ دەفەرموی: بَلَى، واتە: پێیان بڵی، چەند پرسیارێکیان لێ بکە، یان چەند فەرمانێکیان پێ بکە: کە نایا ئەوانە تەنیا خویان بە پەرستراو دانەناوە، جگە لە خوا شتی دیکەیان پەرستووە سەرەنجامیان چۆن بوو؟ وە کۆمەڵێک لە سیفەتەکانی خۆی بێ ھاوتا کە بەلگەو پاساوی ئەوەن، کە دەبێ تەنیا ئەو بەندایەتی بۆ بکری و بپەرستری، تەوەرە سەرەکییەکی ئەویدیە.

سەرەتا خۆی کاربەجێ دەفەرموی: ﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴾، بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: تۆ پێیان بڵی، بە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بڵی: بە زەویدا برۆن، یاشان سەرەنج بەدەن و وردبەنەو! ﴿ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴾، نایا ئەوانە پێغەمبەرانیان بە درۆ دانناوەو بپێروابوون بە پێغەمبەران، بە کۆتیبەکانی خوا، سەرەنجامیان چۆن بوو؟ تەماشای بکەن! واتە: ئەگەر سەرەنجامی ئەوان تەماشای بکەن، پەندیان لێ وەردەگرن، ئێوە وەك ئەوان ناکەن، چونکە ئەم دنیا بە شاری بێ خاوەن نیە، خاوەنێکی ھەیە کە خۆی پەروردگارە، وە ئەو خاوەنە شایستەیی ئەویدیە کە تەنیا ئەو بەندایەتی بۆ بکری و ملکەچی بۆ بکری، کە بەندایەتی کردنەکەمان بۆ ئەو ملکەچ کردنمان تەنیا بۆ ئەو، ئەویدیە کە ئەو ھیدایەت بەرنامەیی ئەو دەینیری بە پێغەمبەران خۆیدا (عليهم الصلاة والسلام)، لێیان وەربگیرن، وە ژيانی خۆمان: ژيانی تاکييمان، ژيانی کۆمەڵایەتییمان، سیاسیییمان، بە ھەموو رەھەندەکانیانەو، بەو شیویدی بگوزەرنیین و رێک بخەین، کە ھیدایەت و بەرنامەیی خوا دیاریکردووە.

ئنجای دیسان بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: پرسیاریکی دیکەیان لێ بکات: وه سەرئانجیان وەردەسوورپێنی بۆ کتیبی بوونەو وەرۆ، دەفەرموی: ﴿ قُلْ لِمَنْ مَافِي

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، پێیان بڵێ: ئایا هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، هی کییه؟! کێ دەتوانی بڵێ: خاوەنی خۆرم، خاوەنی مانگم، خاوەنی ئەستێرەکانم، خاوەنی بارانم، خاوەنی چیاکانم، خاوەنی کانی و سەرچاوەکانم! کەس هەیە بتوانی ئیددیعای ئەو بکات؟ بێگومان نەخێر، هەر خۆی بالادەست خاوەنیا، جانی و پرسیارکردنە لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوترێ (الأسلوب التقريري) واتە شیوازی ئەو کە تۆ بەرانبەرە کەت ناچار بکە دانی بەویدا بێنی، کە تۆ مەبەستتە، نەك وەلامێکی دیکە بداتەو: کێ خاوەنی هەرچیە کە لە ئاسمانەکان و لە زەوی دایە؟ ﴿ قُلْ لِلَّهِ ﴾، بڵێ بێگومان هەر خوا، هەموو هی خوا، هەر خوا خاوەنە،

﴿ كُنْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ﴾، بەزەیی نواندنی بەرانبەر بە دروستکارەکانی لەسەر خۆی پێویست کردو، واتە خوا ﷻ کە پیغەمبەری بۆ ناردوون، وە کتیبی پێدا ناردو، لە سۆنگە ئەو وەوێە کە خوا بەزەیی بە ئێوەدا هاتۆتەو و پەرەمتان پێ دەکات، بۆیە پیغەمبەری بۆ ناردوون، کە موحەممەد ﷺ، کە تەواوکەری کاری هەموو پیغەمبەران پێش خۆیەتی، وە کتیبی بۆ ناردوون، کە بریتیه لە فەرماشتی خۆی، ئەو لە رووی پەرەم بەزەییەو، ئەو لە گەڵ ئێوەدا کردو، کەواتە:

پەرەمتی خوا وەر بگرن و وابکەن کە پەرەمتی خوا بتانگریتەو، ﴿ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى

يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ﴾، وە بە دنیایی یەو هەر بەهۆی بەزەیی خوشیەو خوا برپاری داو، چونکە ئەو (ل) لامە لامی قەسەمە، یانی: سویند بە خوا، خوا کۆتان دەکاتەو بەرەو گۆرەپانی رۆژی قیامت، کە هیچ گومانی تێدا نیە ئەو رۆژە دێ، ئەویش هەر بەهۆی بەزەیی خۆیەو، تاكو چاکە چاکەکاران زایە نەبێ، وە ئەوانە ستمیان کردو، لێیان بپرسریتەو کە ئەو دێ دیسان بەزەیی و پەرەمتی خوا، کە ئەو دێ ئەو ئایا ئەوانە بپروان چیان لێ دێ؟ سەرەنجامیان

چوون دەبێ؟ دەفەرموی: ﴿ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾،

ئەوانەى خۇيانيان لە دەست داو، بۇيە برپا ناھيئەن، ديارە ئەو تەعبيرە زۆر وردەو دەبى باش سەرنجى لى بىدەين: ئەگەر وەك روالەت تەماشای بکەين، ئاوايە: ئيمان نەھيئان ھۆکارە، خۆ لە دەست دان دەرەنجامە، دەبوو فەرموبای: **(الَّذِينَ لَا**

يُؤْمِنُونَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ) ئەوانەى ئيمان ناھيئەن، خۇيان لە دەست داو، بەھۆى نەبوونى ئيمانەو، لەسەر بوونەكەى خۇيان قەرزاز دەبنەو، بەلام خوا ﷻ فەرموويەتى: **(الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ)**، ئەوانەى خۇيانيان لە دەست داو، بۇيە ئيمان ناھيئەن، بۇجى ئەو شۆوازە بەکارھاتو؟ ئەمە وەك دوايىش باسى دەكەين، خواى زانا ئەوئى گىرگە، كە ئەنجامەكەيەو دەرەنجامەكەيە، پيشى خستەو، ھۆکارەكەى دوا خستەو، ياخود بۇيە ئەو شۆوازە بەکارھاتو كە: ئەوانەى خواى بى وئە بە شايستەى ئەوئى نەزانيون دەر بازو سەرفرازبن، وە دۆرانى لە چارەنووسيون، ئەوانەن كە برپا ناھيئەن، واتە: بە ھۆى ئەوئەو كە خوا دۆرانى لە چارە نووسيون، بۇيە ئيمان ناھيئەن.

ئىنجا جاريكى دىكە سەرنجيان رادەكىشى، بۆكات (زمان)، پيشى سەرنجى راکيشان - وەك توئىژدەوانى قورئان گوتوويانە - بۆ شوئىن (مکان) ھەرچى لە شوئەكان دا ھەيە، وە فەرمووى: **(قُلْ لِمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ)**، ھەرچى شوئىنىك لە ئاسمان و زەوى دايە، ھەمووى ھى خوايە، ئىنجا سەرنجيان

رادەكىشى بۆ (زمان)، ھەرچى لە كاتەكاندايە، دەفەرموئى: **(وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآلِ**

وَالنَّهَارِ)، چونكە دوو حالەت ئەگەريان ھەيە لە كاتەكاندا: يا تاريكىي، يان رووناكيي، يان شەو، يان رۆژ، واتە: لە تاريكييدا، يان لە رووناكييدا، ھەر ئەو دوو حالەتەش ھەن، ھەموو بوون بگەرئى، يان تاريكە، يان رووناكە، يان شەو، يان رۆژ، يانى: ھەرچى لە شەودابى و ھەرچى لە رۆژدابی، ھەمووى ھى خوايە ﷻ

(وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)، وە خوا بيسەرى زانايە، وا مەزانە كە لە تاريكييدابن دەنگتان نابىستى، ھەميشە خوا پيتان زانايە و ئاگادارە، كەواتە: خوا خاوەندارىتتى

رەھاي ھەيە بۇ ھەموو شتېك، ھەرچى لە ھەر شوئىنېكە، وە ھەرچى لە ھەر كاتېكدايە، ھەر خوا خاوەنپەتە، ئنجا مادام وابى: دەبى تەنیا ھەر ئەوئىش پەرستراوبى، بۆيە دوايى دەفەرموى: ﴿ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخِذْ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ ﴾، بلى: ئايا بېجگە لە خوا ﷻ سەرپەرشتيارىكى دىكە بگرم، كەسىكى دىكە بگەمە مشوورخۆرى خۆم، كە شىوازى ژيانم فىربكات و حەلال و حەرامم بۇ دابىئو، ئەمرو نەھىم ئاراستە بكات؟ وە بزانم داخو چۆن بژىم؟ چۆن نەژىم؟ ژيانى خۆم چۆن رېك بخەم؟ ئايا جگە لە خوا كەسىكى دىكە شايسەتەيى ئەوئى ھەيە بىكەمە سەرپەرشتيارو مشوورخۆرى خۆم؟ ﴿ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، لە حالېكدا

كە ئەو بەدېھىنەرو پەيدا كەرى ئاسمانەكان و زەويە، ﴿ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ ﴾، وە لە حالېكدا كە خوا خۇراك دەدا بە غەيرى خۆى، وە ھىچ كەس خۇراك نادا بەو، واتە: ھەموو شتېك پىويستە ئەو بېژىيەنئ، بەلام ئەو پىويستى بە غەيرى خۆى نىە؟ ئەو پرسىار كەرنە ديارە پرسىار كەرنى نكوولئى لىكەرانەيە (الاستفهام الإنكارى) واتە: تۆ چاوەرپى وەلام ناكەى، وەلامەكەى لەنيو خۇيدايە، ئەگەر تۆ بە كەسىك بلىئى: ئەو مېز نىە؟! ئەدى ئەو دىوار نىە؟ ئەو گلۆپ نىە؟ نامازەش بگەى بۇ گلۆپ، واتە: گلۆپە، واتايەكەى لەنيو خۇيدايە، لىرەشدا كە دەفەرموى: ئايا جگە لە خوا بگەم بە سەرپەرشتيارى خۆم، مشوورخۆرى خۆم، دۆستى خۆم، لە حالېكدا كە بەدېھىنەرى ئاسمانەكان و زەويە، ئەو بژىوو خۇراك دەدات بە غەيرى خۆى، وە ئەو خۇراكى پى نادى؟ واتە: ھەموو شتې پىويستى بەو ھەيە، بەلام ئەو پىويستى بە

ھىچ شتېك و ھىچ كەسىك نىە، ﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ ﴾، بلى: فەرمانم پىكراو، كە يەكەم كەس بم كە ملكەج دەبم بۇ خوا ﷻ، وە من يەكەم

كەسم كە ملكەج دەبم بۇ خواو قەناعەتم پىيەتە، ﴿ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾، وە نەھىم لىكراو و پىم گوتراو: لە ھاوبەش بۇ خوا دانەرەن مەبە، لەوانە مەبە كە ھاوبەش بۇ خوا دادەنئىن.

ئىنجا جارىكى دىكە ديسان خوا بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ

عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾، پىيان بلى: من ئەگەر سەرپىچىيى لە پەرودگارم بکەم، لە ئازارى رۆژىكى مەزن دەترسم، واتە: من كە پىغەمبەرى خوام و ھەلبەت ئىردراوى خوام، لە كاتىكدا سەرپىچىيى لە پەرودگارم بکەم، لە ئازارو سزاي رۆژىكى مەزن دەترسىم، ئايا ئىوھ لىي ناترسىن، ئەى موشرىكەكان؟ ئىوھ زياتر شايستەى ئەوھن كە بترسىن، من پىغەمبەرى خوام، ھەلبەت ئىردەى خوام، خوشەويستى خوام، لىي دەترسىم، ئەدى ئىوھ چۆن لىي ناترسىن ؟ ﴿ مَن يُصِرْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴾، ھەر كەسك ئەو سزايەى لى لادىرى لەو رۆژەدا، ئەوھ بە تەئكىد خوا بەزەيى لەگەل نواندە، وە ھەر ئەوھش بردنەوھو سەرکەوتنىكى ئاشكراو پوونە، كەواتە: بە ھۆى چيەوھ، سزاي رۆژى مەزن لە ئىنسان لادەدرى؟ بە ھۆى خوا بەيەكگرن و ئىمانەوھ، بە ھۆى ئەوھوھ كە بەو شىوھە مامەلەى لەگەلدا بکەى كە شايستەيەتى، كەواتە: ئىوھش ھەولبدەن ئىمان بىنن، وە خوا بەيەكگرن، بۆ ئەوھى خوا بەزەيى پىتاندا بىتەوھ لەو رۆژەدا، وە تاكو ئەو سەرکەوتن و بردنەوھ مەزنەتان بەقسەت بى.

ئىنجا دوايى خواي پەرودگار روو لە پىغەمبەر ﷺ دەكات، بەلام بە تەئكىد مەبەست پىي ھاوبەش بۆ خوادانەرەكانە، وەك دەلى: (ديوار لەگەل تۆمە، گويىوانە گويىت لى بى) چونكە ھەرەشەيە لەوان، بەلام رووى نواندن لە پىغەمبەرى ﷺ خوايە، دەفەرموى: ﴿ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ

يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾، وە ئەگەر خوا ﷻ بىەوئ زيانىكت تووش بكا، ھىچ كەس لىت لانايات، وە ئەگەر بىەوئ چاكەيەكىشت تووش بكات، لەسەر ھەموو شتىك بە توانايە، ئىنجا مادام ھەر خوا زيان گەيانندن و سوود گەيانندن بەدەستە، كەواتە: دەبى ھەر ئەو بپەرستى، وەك گوتەم ئەوانە ھەموويان بەلگە ھىنانەوھن، كە دەبى تەنيا خوا ﷻ بەندايەتەى بۆ بكرى، تەنيا خوا ملكەچيى بۆ بكرى و بپەرستى، بەلام ئاگاداربىن! كە تەنيا خواپەرستن، واتە: ئەوپەرى ملكەچيى و

ئەوپەری خوشوێستن، ئەوپەری لیترسان، ئەوپەری بە گەورەگرتن، ئەوپەری پشت پێ بەستن، تەنیا بۆ خوا بێ، وە ئەمەش ئەوە دەخوازێ کە هەرچی پێغەمبەری خوا موحەممەد ﷺ لە خواوە هەوالی پێدەداو دەیهێنێ، هەمووێت قبوول بێ، بە عەقل تێی بگە، بە دل قبوولت بێ، بە زمان دانی پێدابێنێ، وە بە ئەندامەکانی جەستەشت جێبەجێ بکە، ئەوە مانای بەندایەتییه، نەك لیڤەدا خەلکی بە سادەیی و بە شیوەیهکی جۆزئیی لێی تێبگات، کە: نوێژو رۆژووی تەنیا بۆ خوا بێ، بەلام دوایی لە بواری سیاسیی و لە بواری کۆمەڵایەتی، و لە بواری ئابووری دا، گوێ نەداتە شەریعات (نەخێر، تەنیا خوا پەرست، وە تەنیا بەندایەتی بۆ خوا کردن، واتە: لە هەموو بواردەکانی ژياندا ملکه‌جی خوا بێ.

ئنجای خۆی پەروردگار لەسەر زیاتر خستەپرووی سیفەتەکانی خۆی بەردەوام دەبێ و دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾، وە خوا بەسەر بەندەکانییە وە بالادەستە و مل پێ کەچکەریانە، ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَرِيُّ﴾، وە خوا کاربەجێیه و شارەزایه.

ئنجای جارێکی دیکە ڕوو لە پێغەمبەر ﷺ دەکات و دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً﴾، پێیان بلێ: چ شتێک شایەدییەکی گەورەترە، چ شتێک ئەگەر شایەدی بدا شایەدییەکی لە هی هەموو کەس گەورەترە؟ ﴿قُلِ اللَّهُ﴾، بلێ خوا، شایەدییەکانی خوا لە شایەدییەکانی هەموو کەسیک و شتێک گەورەترە، کەواتە پێیان بلێ: ﴿شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾، بلێ: خوا لە نیوان ئێمە و ئێوەدا شایەدە، واتە: خوا شایەدی منە کە من پێغەمبەری خوام.

ئنجای ئایا شایەدییەکانی خوا بۆ (محمد) پێغەمبەر ﷺ کە پێغەمبەری خوایه، لە چیدا بەرجەستە بوو؟ ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾، یانی: شایەدی دانی خوا بۆ من، لەوەدا بەرجەستە دەبێ، کە ئەم قورئانەم بۆ نێراوە لەلایەن خواوە، کەواتە ئەم قورئانە بەلگە و موعجیزە و ئیسپاتکەری پێغەمبەرایەتی موحەممەد ﷺ،

پېغەمبەرى خوا ﷺ غەيرى قورئان بەلگەيەكى دىكەى نەھىئاوئەتەوہ بۇ ئىسپاتى پېغەمبەرايەتى خۇى، ھەرچەندە زۆر موعجىزەى دىكەى ھەبوون، بەلام بۇ ئىسپاتى پېغەمبەرايەتى خۇى، بەس ئەم قورئانەى بە بەلگە ھىئاوئەتەوہ، بۇچى؟

چونكە ئەگەر پېغەمبەرى خوا ﷺ بۇ نمونە: ئاۋ ھاتن لە نيوان پەنجەكانى، كە چەند جار ئەوہ دووبارە بۇتەوہ، وە زۆربوونى خواردنى كەم، خواردنىكى كەم بەشى دوو سى نەفەرى كردوہ، بەلام دوايى چەند سەد نەفەر لىيان خواردوہ، دواى ئەوہى دووعاى لەسەر كردوہ، وە ئەوہ كە دەنكە چەوو بەرد، تەسبيحاتى لەدەست دا كردوہ، وە ئەوہ كە ھەور سىبەرى لىكردوہ، وە ئەوہ كە ئەو بەنكە دارخورمايەى وتارى لەسەر دەدا، وەك بەچكە خوشتر نالاندى و گريا، كاتىك پېغەمبەر ﷺ لەسەرى لاچوو، چونكە مەنبەرىكىان بۇ دروست كرد، چووہ سەر مەنبەرەكە، وە ئەوانەى لە مزگەوتەكە دا بوون، ھەموويان گويان لى بوو كە وەك بەچكە خوشتر باراندى، ھەتتا پېغەمبەر ﷺ لە مەنبەرەكە دابەزى و چوو دەستىكى پىدا ھىئا، ئەمجار بىدەنگ بوو، وە زۆر شتى دىكەى لەو جورانە^(۱).

ئەگەر پېغەمبەر ﷺ يەككە لەو شتانەى كردبايە بەلگە لەسەر پېغەمبەرايەتى خۇى، ئىمە ئىستا پەكمان دەكەوت، چونكە ئەوانەى ئەوكاتە بىنيويانە، ھەر بۇ ئەوان دەبووہ بەلگە، ئەدى ئىمە چى بكەين؟! بەلام نەخىر، خوا موعجىزەو بەلگەيەكى داوہ بە پېغەمبەرى خاتەم (موحەممەد) ﷺ كە ئەو كاتەو ئىستاو دواى ئىستاو لە ھەموو كاتو شوئەكاندا، وەك يەك بەلگەيە، كە قورئانە، ئەم قورئانە كە خوا بۇ پېغەمبەرى ﷺ ناردوہ، وە تەھەددائى ئىنس و جندى پىكردوہو پىشئ فەرموويەتى: قورئانىكى وا بىئن، دوايى بۇى سووك كردوون و فەرموويەتى دە (۱۰) سوورەتى وا بىئن، دواى سووكتىرى كردوہو فەرموويەتى: يەك سوورەتى وا بىئن، ئەگەر بىروا ناكەن، بەوہ كە قورئان فەرمايشتى خوايە، بۇ پېغەمبەرى خۇى ﷺ

ناردوہ، بەلام ھەر نەيانتوانيوہ، كەواتە: كە دەفەرموى: ﴿ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ

(۱) لە بەرگى چوارەمى كتيبى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) كە باسى پېغەمبەرى خاتەم (محمد) ﷺ و سىرەو ژيان و موعجىزەكانى تىدايە، زۆرىك لەو موعجىزەنەى لەسەر دەستى پروويان داوہ تۆماركراون و ناماژە بە سەرچاوەكانيان كراوہو دەقەكانيان (تخرىج) كراون.

وَأَوْحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ ﴿٩٤﴾، بۆی خوا لە نێوان من و ئێوەدا شایەدەو ئەم قورئانەم بە سروش بۆ نێردراوە، واتە: شایەدیی دانی خوا بۆ راستیەتی پیغەمبەرایەتی پیغەمبەری خوێ (موحەممەد ﷺ) لەم قورئانەدا بەرجەستەیه.

ئەجا ئایا خوا ئەم قورئانە بۆچی بۆ ناردووە؟ ﴿لَا تُذِرْكُم بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾، بۆئەو ئێوەی پێ بترسینم، وە هەر کەسیکی دیکەش کە پێی دەگات، ئەجا دوایی پیغەمبەر ﷺ دیسان دەپرسی، کە خوا پێی دەفەرموێ، ﴿أَيُّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى﴾، ئایا ئێوە شایەدیی دەدەن کە لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە هەن؟ ئایا شایەدیی وا دەتوانن بێ؟ ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾، بۆی: من شایەدیی وا نادەم، چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ شایەدیی بە هەق نەبێ نادات، بەلام هەر کەسێ بۆی ئیسپات نابێ، چونکە غەیری خۆی بێ هاوت، هەمووی دروستکراوی خوا، پەرستراوی خوا، یان وەک خۆتە، کە بەشەرە، یان لە خوار خۆتە، کە شتەکانی دیکەن، ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾، بۆی: بێگومان ئەو (واتە: خوا ﷻ) پەرستراوی بەهەقە، تەنیا یەک پەرستراوە، ﴿وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾، وە بێگومان من دوورم و حاشا دەکەم لەوەی ئێوە دەیکەن بە هاوبەش بۆ خوا.

ئەجا خوا بەلگەو شایەدییەکی دیکە لەسەر راستیەتی موحەممەد ﷺ و پیغەمبەرایەتیەکی باس دەکات، کە بریتیە لە شایەدیی دانی خاوەنی کتیبەکان، دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْزِفُونَهُ كَمَا يَعْزِفُونَ أَثْنَاءَهُمْ﴾، ئەوانە ی کتیبمان پێداون، دەیناسن، وەک چۆن کۆرەکانی خۆیان دەناسن، دەگونجێ مەبەست لە (دەیناسن) واتە: موحەممەد ﷺ دەناسن، یاخود قورئان دەناسن، کە کتیبی خوا، وەک چۆن کۆرەکانی خۆیان دەناسن.

گێڕاوەتەووە کە عومەری کورێ خەتتاب خوا لیێ رازی بی به عەبدوڵلای کورێ سەلامی گوتووە: (أَتَعْرِفُ مُحَمَّدًا كَمَا تَعْرِفُ ابْنَكَ؟)، واتە: ئایا موحمەد ﷺ دەناسی وەك چۆن کورێ خۆت دەناسی؟ ئەویش گوتووێت: بەلێ زیاتریش لە کورەكەم موحمەد دەناسم کە پێغەمبەری خوا، چونکە خوا بە ئەمینی ئاسمانی دا کە بریتێه لە جبریل، ناردووێت بۆ ئەمینی سەر زەوی، کە موحمەد ﷺ، وە نیشانەکانی هەموو لە کتێبەکانی ئیمەدا هاتوون لەبەرئەوە من زیاتر لەوێ کە دەزانم کورەكەم کورێ منە زیاتر لەو دەزانم کە موحمەد پێغەمبەری خوا ﷺ، زۆربەى تەفسیرەکان ئەو پرسیارە وەلامەى نیوان عومەرو عەبدوڵلای کورێ سەلامیان هیناوە خوا، لە هەردووکیان رازی بی^(۱).

ئنجای دەفەرموئ: ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، جارێکی دیکە دووبارەى دەکاتەووە دەفەرموئ: ئەوانە خۆیان لەدەست داو، بۆیە ئیمان ناهێن، کە وەك گوتم لەراستیدا ئیمان نەهێنانیان، هۆکاری خۆ لەدەست دانیانە، بەلام خۆی پەرەردگار دەرەنجامەکەى پیش خستووە.

لە کۆتایی دا دەفەرموئ: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾، وە کێ ستمکارتەرە لە کەسێک درۆ بە ناوی خواوە هەڵدەبەستێ، یاخود ئایەتەکانی خوا بە درۆ دەزانێ، واتە: یەکیەک لەو دوو گوناھە، یان هەردووکیان دەکات، ﴿مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، درۆ بە ناوی خواوە دەکات، واتە: دەلێ: هاوبەشی

هەن، ئەوەش درۆ هەڵبەستنه بۆ خوا، ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾، یاخود ئایەتەکانی خوا بە درۆ دەزانێ، واتە: بپروا بە پێغەمبەرایەتی موحمەد ﷺ ناکات، وە بپروا بەو ناکات کە قورئان بۆ موحمەد ﷺ هاتووە، واتە: هەر کەسێک یەکی لەو دوو گوناھەى هەبێ، لە هەموو کەس ستمکارتەرە، چ جایی هەردووکیانی هەبن، ﴿إِنَّهُ لَا

يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، بێگومان ئەوانەى ستمکارن، سەرفراز نابن.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ

عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴾ ۱۱، ئەم ته‌عبیره به‌لای که‌مه‌وه له دوو شوینی دیکه له

قورئاندا هاتوه:

۱/ له سوورپه‌تی (النمل) دا، خوا ﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا

كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴾ ۱۱، واته: بلی به زه‌ویدا برۆن و سه‌رنج بدن،

سه‌ره‌نجامی تاوانباران چۆن بووه؟

۲/ له سوورپه‌تی (العنکبوت) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا

كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

﴾ ۲۰، واته: بلی به زه‌ویدا برۆن سه‌ره‌نجیش بدن خوا چۆن دروستکراوه‌کانی

ده‌ست پیکردوه، دواایش بو جاریکی دیکه دواى ئەوه‌ی که فه‌وتان، ده‌یان‌ه‌ینی‌ته

کایه‌وه‌و دروستیان ده‌کاته‌وه؟!

ئەوه نوکته‌یه‌کی ره‌وانبیزییه، زیاتر ئەوانه‌ی پسپۆری زمانى عه‌ره‌بیین،

لیی تیده‌گهن، ده‌لین: له‌م نایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

انظُرُوا ﴾، واته: بلی به زه‌ویدا برۆن و دواى سه‌رنج بدن، به‌لام له سوورپه‌تی

(النمل) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا ﴾، به زه‌ویدا برۆن و سه‌رنج

بدن، له وى به (ثم)، لی‌ره به (ف) ئایا جیاوازییان چیه؟! (ثم) له‌گه‌ل پیتی

(ف) هه‌ردووکیان بو (عطف)، ئەگه‌ر بلیی: (جاء زيد فعمر) یان (جاء زيد ثم

عمر) یه‌که‌میان واته: زه‌ید هات یه‌کسه‌ر به دوایدا عومه‌ر هات، به‌لام دووهمیان

واته: زه‌ید هات دواى ماوه‌یه‌ك عومه‌ریش هات، که‌واته: هه‌ردووکیان بو

(عَطْف)ن، بەلام وشەى (ثُمَّ)، دەلى: بەكاوهخۆ (تراخى) و دووری (بعد) دهگهیهنى، واتە: ماوهیهکی پێ دهچى، بەلام (ف) یهكسەر بهدوایدا، جا ئهوه

لیڕه‌دا یانی چی؟ ئه‌وه‌ی یه‌كه‌میان كه ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

فَانظُرُوا﴾، واتە: كه به زه‌ویدا رۆیشتن، یه‌كسەر سه‌رنج بدن، ئه‌وه‌ی دیکه

ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا﴾، به زه‌ویدا برۆن و، دواى به

كاوه‌خۆ سه‌رنج بدن، ئه‌ویش چونكه م‌رؤف دوو حاله‌تى هه‌ن:

۱- جارى وایه ئینسان سه‌فه‌ر ده‌كات، سه‌فه‌ریكى ئاسایى ده‌كات، بازگانییه، گه‌شتیكه، خوا ده‌فه‌رموئ: له‌و حاله‌ته‌دا كه تۆ سه‌فه‌ر ده‌كه‌ی، با بۆ مه‌به‌ستیكى دیکه‌ش سه‌فه‌رت كرد بى، مادام دیارد‌ه‌و دیمه‌نه‌كان ده‌بینى، سه‌رنجان لی‌بده، ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا﴾.

۲/ چونكه مه‌به‌ستتان له سه‌فه‌ره‌كه‌تان سه‌رنج‌دانى نایه‌ته‌كانى خ‌واى

په‌روه‌ر‌دگاره، بلى به زه‌وى دا برۆن و یه‌كسەر سه‌رنج بدن، ﴿قُلْ سِيرُوا فِي

الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾.

ئ‌نجا ئه‌م نایه‌ته سى شتى لى وهر‌ده‌گیرىن:

أ/ كه خوا ده‌فه‌رموئ: پ‌ی‌یان بلى: به زه‌ویدا برۆن و سه‌رنج بدن، سه‌ره‌نجامى ئه‌وانه‌ی كه پ‌ی‌ش‌تر پ‌ی‌غه‌مه‌به‌رانیان به‌درۆ زانیوه، چۆن بووه؟ واته: ئی‌وه‌ش ب‌ترس‌ین، ئه‌گه‌ر وه‌ك وان ب‌كه‌ن، وه‌ك وانتان به‌سه‌ر بى، چونكه هه‌ر كه‌س‌یك به‌رپى كه‌س‌یك‌دا بر‌وات، ئه‌و كه‌سه به‌ج سه‌ره‌نجام‌یك گه‌یش‌توه، ئه‌ویش به‌هه‌مان سه‌ره‌نجام ده‌كات.

ب- ژيانى به‌شه‌ر به یاساكانى خوا به‌رپ‌ی‌وه ده‌چى، وه ئه‌وه‌ش یاسای خ‌وايه، كه ئه‌وانه‌ی پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ران به‌درۆ ده‌زانن، ئه‌وانه گونا‌ه‌بارو تاوان‌بارن و سزا ده‌در‌ین، كه‌واته: ئه‌وه یاسایه‌كى خ‌وايه و نا‌گ‌ور‌ئ و گ‌ور‌انى به‌سه‌ردا نایه‌ت، وه‌ك ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ ﴿۲۳﴾ فاطر،

واتە: سوننەتی خواو یاسای خوا نە دەگۆردرێ و نە لادەدرێ، کەواتە: تەماشای بکەن، لە پێش ئێوەدا هەر کەسێک پێغەمبەرانی خواى بەدرۆ زانیبێ سەرەنجامەکەى خراپ بوو، کەواتە: ئێوە وەك وان مەبن، چونکە ئێوە یاسای خۆیەو بەسەر ئێوەشدا دەچەسپێ، وەك چۆن بەسەر ئێوانى پێش ئێوەدا چەسپێوە.

ج- خوا دەفەر موی: لە میژوو بکۆڵنەو، وە خوا فەرمان بە بەشەر دەکات کە لە میژوو بکۆڵیتەو: ﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا ﴾، بە زەویدا برۆن، چونکە گەرێان بە زەویدا دوو گەرێانە: سەفەرکردنی کردەیی، وە سەفەرکردنی تیۆریی، گەرێانی کردەیی، ئەوەیە کە هەر بە کردەو بەرۆی بۆ وینە: بچی بۆ میسر، ئەهەرێمان بێینی، وە بچی شوینی عادو سەموود بێینی، لەلای شام نیوان شامو دوورگەى عەرەبیی دا، وە بچی بۆ یەمەن سەددی مەئربو شوینەواری سەبەئییەکان بێینی، وە بچی بۆ شوینەکانی دیکە، لە هیند لە چین ... هتد، وە حالەتیکی دیکەى گەرێان بریتییه لە گەرێانی فیکری، واتە: کتێب بخوینەو وە میژوو بخوینەو، ئنجا کە دەفەر موی: ﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا ﴾، هەردووکی دەگریتەو، واتە: هەم بە جەستە برۆی بگەرێی، بپشکنی، یاخود کتێب بخوینەو وە سەرچاوەکانی میژوو بپشکنی، کە میلیەتان سەرەنجامیان چۆن بوو؟ بەتایبەت ئەوانەى کە پێغەمبەرانی خۆیان بە ناراست داناو، وە سەرپێچیان لیکردوون.

مەسەلەى دووهم: کە دەفەر موی: ﴿ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُنَّ

عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا

أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾، خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفەر موی: پرساریان

لێ بکات، کە ئەم شیوازە لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوترێ: (الأسلوب التقريري)

واتە: شیوازیك کە تۆ بەرانبەرەكەت ناچار بكەى دانى پێدا بنێ، واتە:

پرسیاریکی لێ بکەى کە وەلامەکەى دیار بێ، بۆ نموونە: ئاوت لە پێش بێ،

پێی بلێی: ئەو ئا و نیه؟! ئاگرت له پێش بێ، پێی بلێی: ئەو ئاگر نیه دەسووتی؟ ... هتد، خوا ﷻ دەفەرموی: ئەگەر لیان بپرسی بلێی: هەرچی له ئاسمانەکان و زەوی دا هەیه، هی کییه؟ ئەگەر کەسێ ئیحتیرامی عەقڵی خۆی بگری، هەر دەلی: هی خوایه، خۆ نالێ هی منە، یا هی فلان کەسە، ئەدی له پێش ئەودا، ئەدی له دواى ئەو کە ئەو دەفەرموی: لێردا مەبەست لەم پرسیارو وەلامە ئەودیه کە مادام خوا خواوەنی ئاسمانەکان و زەوییه و ئەودی له ئاسمانەکان و زەوی دایە، خواوەنەکی خوایه، کەواتە: دەبی هەر ئەو بپەرستری، بەندایەتی بۆ بکری، هەر ئەو بە پەروردگار بزانری، بۆیه دەفەرموی: ﴿ قُلْ لِلَّهِ ﴾، بۆخۆت وەلام بدەو، بلێ: هەرچی له ئاسمانەکان و زەویدایە هی خوایه.

ئنجا خوا ﷻ باسی سیفەتێکی دیکەى خۆی دەکات کە بریتیه له بەزەیی نواندن، بەلام بە شیوازیك نا کە بفەرموی: (هو الرحمن) یان (هو الرحيم) (هو یرحمکم)، بەلکو دەفەرموی: ﴿ کُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ ﴾، لەسەر خۆی ڕەحمەتی پێویست کردو، واتە: لەسەر خۆی پێویستی کردو کە بەزەیی بە دروستکراوەکانی دابی، دیارە خوا ﷻ هیچ شتیکی لەسەر پێویست نیه، بەلام ئەگەر بۆخۆی لەسەر خۆی پێویست بکات، دەبی، ئنجا ئەو له نیوان ئەشاعیرە و موعتەزێلەدا، کێشە و مشتومڕێکی زۆری لەسەرە: موعتەزێلە گوتووینە: دەگونجی خوا شتی لەسەر پێویست بێ، ئەشاعیرە گوتووینە: خوا ناگونجی شتی لەسەر پێویست بێ، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿ لَا يُسْئَلُ عَمَّا ﴾ **يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ** ﴿ ۳۲ ﴾ **الْأَنْبِيَاءَ**، واتە: خوا پرسیارى لى ناکری لەو کە دەیکات، ئەوان پرسیاران لى دەکری.

بەلام وەلامی راست ئەودیه، کە هیچ کەس ناتوانی هیچ شتێک لەسەر خوا پێویست بکات، بەلام خوا ئەگەر بۆخۆی شتیکی لەسەر خۆی پێویست کرد، ئەو لەسەر خۆی پێویستی دەکات، بۆ وینە دەفەرموی: ﴿ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ﴿١٠﴾، واته: رځمه‌تی من هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، یانی: زالمیشی گرتۆته‌وه، شه‌یتانی‌شی گرتۆته‌وه ! به‌ئێ له دنیا‌دا، رځمه‌تی خوا هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، به‌لام ئایا مانای وایه له قیامه‌تیش خوا رځم به هه‌موو شتێک و به هه‌موو که‌س ده‌کات؟ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که له هه‌مان

شوین دا دەفەر موئ: ﴿ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ

يَنْقُوتُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴾ (۱۵۶)، واتە: وه به‌زەیی

من هه‌موو شتیکی گرتۆتەوه، به‌لام له‌مه‌ودوا (له‌ پۆژی دوا‌یی دا) بی‌گومان ته‌نیا بو‌ ئه‌وانه‌ی ده‌نوو‌سم که‌ پارێز ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن، وه‌ ئی‌مان به‌ نایه‌ته‌کانمان دی‌نن، که‌واته‌: په‌حمه‌تی خوا له‌ دوا‌پۆژدا تایبه‌ته‌ به‌ ئه‌ه‌لی ئی‌مانه‌وه، به‌لام له‌ دنیا‌دا بو‌ هه‌موو که‌سه‌، بو‌ وینه‌: باران په‌حمه‌تی خوا‌یه‌و بو‌ هه‌موو که‌سی ده‌نی‌ری، با په‌حمه‌تی خوا‌یه‌، ئه‌و هه‌موو نی‌عه‌ته‌، په‌حمه‌تی خوان و هه‌موو دروست‌کراوه‌کان و هه‌موو به‌نده‌کان، به‌ چا‌ک و خراپه‌وه‌ لی‌یان به‌هره‌مه‌ندن.

ننجا له‌وباره‌شه‌وه‌ فەرما‌یشتی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ زۆرن، بو‌ وینه‌: یه‌که‌یک له‌ فەر‌مووده‌کان ئه‌مه‌یه‌: ﴿ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ كِتَابًا فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ، إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي ﴾ (۱)، واته‌: ئه‌بو‌ هوریره‌ خوا لی‌ی رازی بی‌، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەر‌موویه‌تی: دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا دروست‌کراوه‌کانی دروست کردن، نووسراویکی نووسی له‌لای خوی دانا له‌سه‌ر عه‌رش: بی‌گومان به‌زە‌ییم پی‌ش تووره‌ییم که‌وتۆتە‌وه‌.

هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه‌ ئه‌مه‌ش فەر‌موده‌یه‌کی دی‌که‌یه‌: ﴿ عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِائَةَ رَحْمَةٍ، كُلُّ رَحْمَةٍ طَبَاقَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَجَعَلَ مِنْهَا فِي الْأَرْضِ رَحْمَةً، فَبِهَا تَعْطِفُ الْوَالِدَةُ عَلَى وَلَدِهَا، وَالْوَحْشُ وَالطَّيْرُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أَكْمَلَهَا بِهَذِهِ الرَّحْمَةِ» ﴾ (۲)، واته‌: سه‌لمانی فارسی‌ی خوا لی‌ی رازی بی‌، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەر‌موویه‌تی: خوا‌ی به‌رز ئه‌و پۆژه‌ی که‌ ناسمانه‌کان و

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۱۱۲)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۱۹۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۹۰۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۶۱۴۴).

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۳۷۷۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۹۱۱)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۷۶۲۸)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ.

زەوی دروست کردن، سەد (۱۰۰) پەحمەتی دروست کرد، هەر پەحمەتییکیان پەری نیوان ئاسمانەکان و زەویە، لەو سەد (۱۰۰) پەحمەتە، یەکیکی خستە سەر زەوی، بەو یەک پەحمەتە دایک بەزەیی بە مندالی دادی، (دیارە بابیش بەزەیی بە مندالی دادی، بەلام پەحمەتی دایک زیاترە)، وە هەروەها ئازەل و درندەو بالندەو پەرەور هەموویان بەزەییان بە یەکدی دادی، هەر بەو پەحمەتە، ئنجا کە پۆزی قیامەت داها، خوا نەوودو نو (۹۹) پەحمەتەکی دیکە لەگەڵ ئەو پەحمەتە دی دەخاتە کار، بۆ لیخۆشبوونی ئەوانە کە گوناھبارن، (دیارە ئەوانە ی ئەهلی ئیمانن، چونکە ئەو ی ئیمانی نەبن، دیارە پەحمەتی خۆی پەرەردگار نایگریتەو).

ئنجا کە دەفەر موی: ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفِتْمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، ئەمەش بەرجەستەکەری پەحمەتی خوا، واتە: بەهۆی پەحمەتی خواوە، خوا کۆتان دەکاتەو، ئەگەر خوا بەزەیی بە دروستکارەکانیدا نەهاتبایەو، لیان دەگەر، دوابی چاک و خراپ هەموو لەبەین دەچوون، کەس لیپرسینەو ی لەگەڵدا نەدەگرا، بەلام ئەو پێچەوانە ی پەحمەت و بەزەیی یە.

مەسەلە ی سییەم: کە دەفەر موی: ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، وەک پێشتر گوتم: بە پەوالت دەبوو ئاوابی: (الَّذِينَ لَمْ يُؤْمِنُوا خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ) ئەوانە ی ئیمانیا نەهیناوە، سەرەنجام خۆیا ن دۆرانداوە.

وشە ی ﴿خَسِرُوا﴾، یانی: (ضَيَعُوا وَأَهْلَكُوا) واتە: خۆیا ن فەوتانداوە، بەلام

خۆی کاربەجی ئەو دتا لیڕەدا شیوازەکی گۆریو، فەرموویەتی: ﴿الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، بۆچی؟ چونکە خۆ لە دەست دان و خۆ دۆراندن، ئەو یە کە ئینسان لەسەر بوونەکی خۆی قەرزدار بێتەو، ئنجا ئەو دەرەنجامە، ئیمان نەهینانیش هۆکارە، بەلام خۆی کاربەجی دەرەنجامەکی پێش خستو، چونکە ئەو گرنگترە بە نەسبەت بێپروایانەو لە دوا پۆژدا، وە هۆکارەکی دوا خستو، کە بریتیە لە ئیمان نەهینان.

ئىنجا ئەمە ئەۋەشى لى وەردەگىرى كە كەسىك بېيەرۋايە، پىيى وانەبى شىتىكى
گرنگى كردو، ئەى باباى كافرا! تۆ بۆيە ئيمان ناھىنى، چونكە خوا نەيويستو
تۆ سەرفرازو بەختەۋەر بى، كەۋاتە: شانازى بە بى ئيمانىيە كەى خۆتەۋە مەكە،
پىت ۋا نەبى شىتىكى گەۋرەت كردو، ئەسلەن خۋاى دادگەر ويستى لەسەر
نەبوۋە تۆ ئيمان بىنى، لەبەرئەۋەى شايسىتە نى، شايسىتەى سەرفرازىيەك نى،
كە بەرھەمى ئيمانە، بەلگە شايستەى خەسارەت و دۇرانيكى، كە بەرھەمى
كوفەرە، بۆيە با كافرەكان شانازى بە بى ئيمانىيە ۋ بە كوفرى خۇيانەۋە
نەكەن و، پىيان ۋابى شىتىكى گەۋرەيان كردو و تەجەددەى ئىرادەى خۋايان
كردو ! ئىنجا ئەۋە لە قورئاندا لە شوپىنى دىكەش دا ھاتو، بۆ ۋىنە:

وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾، واته: بلى بيگومان
 زهر مره ندانى راسته قينه نه وانهن، كه خويان و مال و منداليان له روژى
 قيامه تدا له دهست ددهن، ئا ئه وه زيانبارى ئاشكرايه ! مرووف خويشى مال و
 منداله كه خيشى له دهست داوه، ليك دابراون !

الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَا اِنَّ الظَّٰلِمِيْنَ فِيْ

عَذَابِ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾، واته: وه ئهوانه‌ی بر‌واردان گوتیان: بی‌گومان
خه‌سارتمه‌ندان خو‌یان و که‌سوکاریان له‌ده‌ست دا له رۆزی قیامه‌تدا، بی‌گومان
سته‌مکاران له ئازار و سزایه‌کی به‌رده‌وامدان، که‌واته: مادام ئیمان نه‌هینان
مایه‌ی زیانباریه، ئه‌ی ئینسانه‌کان! ئیمان بی‌نن، بۆئه‌وه‌ی تووشی زیانباری
نه‌بن.

مەسەلەى چوارەم: **كە خوا ﷻ دەفەرموى:** ﴿ **وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ**

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ 》， واتە: وە موڵكى خواپە ھەرچى كە لە شەوو و رۆژدا سەقامگىر دەبێ، وە ئەو بىسەرى زاناپە.

وشەى: (**سَكَنَ**) لە زمانى عەرەبىدا بە دوو واتا دى:

۱/ بە مانای ئامادەبوو (حَضَرَ).

۲/ وە بە مانای نىشتەجێ بوو (أَقَامَ) ش دى.

واتە: (سُكُونٌ) دەگونجى لە بەرانبەر (تَحَرُّكٌ) دا بێ، واتە: ھەرچى دەجووڵێ و ھەرچى كە ناجووڵێ، ھەمووى ھى خواپە لە شەوو و رۆژاندا، ياخود ھەرچى سەقامگىر دەبێ لە شەو و رۆژاندا، ھى خواپە، وە مەبەست لە شەوو و رۆژيش ئەوەیە كە شتەكانى نێو بوونەوەر بەگشتى، دوو ھالەتى گشتيان ھەيە، كە ھەموويان دەگرنەو: كە بریتين لە: تاريكى و ڕووناكى، يانی: تاريكى و ڕووناكى دوو ھالەتى ھەرە گشتين، بۆ ھەموو دروستكراوەكان، ھەموو دروستكراوەكان، يان لە تاريكى دان، يان ڕووناكى دا، كەواتە: نایەتەكەى پيشى باسى ئەوەى كرد كە ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەيە، ھى خواپە، واتە: ھەرچى پەيوەندى بە شوینەكانەو ھەيە، لێرەدا رايگەيانندو كە ھەرچى پەيوەندى بە كاتەكانەو ھەيە، ھى خواپە ﷻ لێرەدا خاى زاناو توانا بۆيە ئەو دەخاتە ڕوو، يانی: مادام خوا ﷻ خاوەنى ھەموو شوینەكانەو، ھەموو ئەو شتانەى كە لە شوینەكاندا نىشتەجین، وە خاوەنى ھەموو كاتەكانەو ھەموو ئەو شتانەى كە كاتيان بەسەردا دین و تاريكى و ڕووناكيان بەسەردا دین، كەواتە: جێى خۆپەتى، وە شایستەيە كە تەنیا ئەو بپەرسى، وە بەندايەتى تەنیا بۆ ئەو بكرى.

مەسەلەى پێنجەم: **كە دەفەرموى:** ﴿ **قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنْكَ الْفَيْءَ وَالْيَدِ الْيُسْرَى السَّمَواتِ**

وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ 》， جارێكى دىكە خوا بە پیغەمبەر ﷺ

دەفەر موی: بفرموی و بپرسی کە ئەو پرسیارەش، پرسیاریکی نکو و نایەتەکانی (الْإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي) و مەبەست ئەوە نیە وەلامەکەى وەر بگریه وە، بەلکو وەلامەکەى لەنیو خویداىە، بۆ وینە: کەسێک ئاوى لەبەر دەم بێ، بلی: ئەوە ئا و نیە؟ دەبى تۆ بلی: با، یان ئەگەر کەسێک لەسەر کورسییەک دانیشتبێ، بلی: ئەوە کورسى نیە؟ دەبى بلی، با، لێردا خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: پێیان بلی: ئایا بێجگە لە خوا بکەمە دۆست و سەرپەرشتیاری خۆم ﴿ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، لە کاتیکیدا کە ئەو پەیدا کەرى ئاسمانەکان و زەوییه؟ ﴿ وَهُوَ يُطْعِمُ ﴾، وە ئەو خۆراک دەدات بە غەیری خۆی و بژێویان پێ دەداوت دەیانزێینى، ﴿ وَلَا يُطْعَمُ ﴾، وە هیچ کەسێکیش بژێو بە وى نادات، واتە: خوايەک ﷻ بەو شیوہیە بێ، هەر ئەو شایستەییە بکریتە سەرپەرشتیار و مشوورخۆر و دۆست و جێی پشت پێبەستن، وشەى (وَلِي) لە زمانى عەرەبیدا بە مانای: نزیک دى، وە بە مانای دۆست دى، وە بە مانای پشتیوان دى، وە بە مانای یارمەتیدەر دى، وە بە مانای مشوورخۆر دى، بە مانای سەر خەر دى {واتە: کەسێک کە سەرت دەخات}، وە بە مانای کەسێک کە پشتی پێ دەبەستى و کارى خۆتى پێ دەسپێرى، هەموو ئەو واتایانەى هەن.

ئنجما ئەم نایەتە وەک ئەو نایەتەکانى سوورەتى (الأعراف)ە، کە خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿ كُنْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ (۲) اتبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ (۳) ، (خوا باسى قورئان دەکات دەفەر موی:) ئەم کتێبە، کتێبێکە بۆ تۆ نێردراوەتە خوار، با لە سینەتدا هیچ سەغڵەتیی لەبارەو نەبێ، (واتە: بەرانبەر بە هیچ شتێک لە کتێبى خوادا، هەست بە سەغڵەتیی مەکە، ئەو پیغەمبەر! ﷺ) بۆ ئەوەى خەلکی پێ وریا بکەیه وەو بترسێنى، وە بۆ ئەوەى بێر خەرەو بێ بۆ ئیمانداران، بە دواى ئەوە بکەون کە لە پەروردگار تانە وە بۆتان دابەزێندر او (واتە: بە دواى ئەو قورئانە بکەون) وە جگە لە خوا، بە

دوای سەرپەرشیاری دیکە و مشوورخوڕانی دیکە مەکەون، کەمێک نەبێ بیر ناکەنەوه، {یاخود پەند وەرناگرن}.

کەواتە: (وَلِي) کەسیکە کە بەرنامەت بۆ دادەنێ و کە لیڕە دەفەرموێ:

﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَخَذُ وَلِيًّا﴾، بلی: ئایا جگە لە خوا بکەم بە بەرنامە دانەر، یان مشوورخوڕ، یان کار هەڵسورپنەری خۆم؟! بە تەئکید نەخێر، دیارە وشە (وَلِي) مانای پەرستراو (معبود) یش دەگرتە نیو خۆی، چونکە پەرستراوی (الالهية) بەشیکی بریتیه لەوه، کە پەرستراو سەرپەرشتیی پەرستارەکانی خۆی دەکات، (مَعْبُود) سەرپەرشتی بەندە (عَبْد)ەکانی خۆی دەکات، وە مشووریان دەخواو کاربان بۆ هەڵدەسووڕینی، وە بەرنامەیان بۆ دادەنێ و رێنمایان دەکات.

ئنجای ئەو رستەیه کە دەفەرموێ: ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا

يُطْعَمُ﴾، پێشتر باسی وشە (فاطر)مان کرد، کە لە (فَطْر)دو هاتوه، (فَطْر) واتە: (شَق) هەندیک لە توێژەرەوانی قورئان دەلێن: ئەمە ئاماژەیه بەوه، کە ئیستا وەک بێدۆزیەك بۆ سەرەتای دروستبوونی بوونەوه، هەندیک لە زانیانی گەردووناس و فیزیایان باسی دەکەن، کە بریتیه لە تەقینەوهی گەوره (الانفجار الكبير) ئەویش ئەوهیه کە کاتیك بووه ئەو بوونه، کە ئیستا لە ئاسمانەکان و زویدا بەرجهستەیه، هەمووی یەك شت بووه، بەلام تەقینەوهیهکی گەورە تیدا پەیدا بووه، وە ئەو بەشەکانی لێ دروست بوون، هەلبەتە هەندیکیان دەلێن: زیاتر کۆمەڵە خۆر، واتە: خۆر و نۆ خڕۆکەکانی دەوری، ئەو حالەتەیه بەسەردا هاتوه، بەلام هەندیکیان دەلێن: نەخێر لەراستیدا هەموو ئەو کەهکەشانانە کە هەن، هەموویان ئەو حالەتەیان بەسەردا هاتوه، وەک لە سوورەتی (الانبیاء) لە ئایەتی ژمارە (۳۰)دا خوا ﷻ ئاماژە بۆ دەکات،

دەفەرموێ: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا

فَفَتَقْنَاهُمَا... ﴿۳۰﴾، واتە: ئایا ئەوانە بیپرۆان نازانن نەیانبینیوه، (واتە: بە

چاوی عەقل و دڵ نەیانبینیوە، ئەگەرنا کەس بە چاوی سەر نەیبینیوە) کە ئاسمانەکان و زەوی پێکەوه لکاو بوون، لێکمان جیاکردنەوه!

ئنجـا بۆ زانیاریتان ! ئەم ئایەتە موبارکە ئیعجازییکی زانستی تێدایە، کە ئاماژە دەکات بە نوێترین بیردۆزی زانیاری کە ئیستا باس دەکری، بۆ چۆنیەتی دروستبوونی بوونەوهر، ئەویش ئەوەیە کە کاتی خۆی ئەم بوونەوهره یەك شت بوو و دوای لێك جیابووتەوه، لێك جیابوونەوهکەشی، خوا وشەى: **(فَفَتَقْنَاهُمَا)** ی بۆ بەکارهێناوه، (فتق) ئەوەیە کە شتێك لە شتێك جیابییتەوه، بەلام یەكجاری لێ دوورنەکەوتەوه^(۱)، ئەگەر ئینسان بلۆقیك لە جەستەى پەیدا بـئ، بەلام لێ جـانەبیتهوه پـی دەگوتری: (فتق)، دیارە زەوی یەكجاری لە خۆر جـانەبوتهوه و بە هـیزی کـیشکردن (جاذبیه) هەر بەیەكەوه پەيوەستن، هەڵبەتە ئیمە ئایەتەکانی قورئان ماکەج ناکەین بۆ بیردۆزه زانستییهکان، هەتا نەبن بە حەقیقەتی زانستی، چونکە ئەوەی خوا دەیفەرموئ: هەر ئەوه راستە، بەلام زانیاری بەشەر بەزۆری پـژەیهی (نسبی) یەو بەشێك لە حەقیقەتی بـو دەرەکەوئ، دوای حەقیقەتی بە تەواوی بۆ دەرەکەوئ، یان جاری وایە شتێکی بۆ دەرەکەوئ، دوای شتێکی پـوونتری بۆ دەرەکەوئ، لەوهی پـیش بەشیمان دەبیتهوه، لەبەرئەوه نابـئ قورئان بە دواى بیردۆزه زانستییهکان بخەین، تاكو دەبن بە حەقیقەتی زانستی، کە ئەو کاتە دیارە حەقیقەتی زانستی، لەگەڵ ئەوهی کە وهـی دەیفەرموئ، هەمیشە یەکن، چونکە زانست باسی دروستکراوی خوا دەکات، وهـییش فەرمايشتى خوايه، هەمیشەش کردەوهی خوا لەگەڵ فەرمايشتى خوا یەکن، بۆیە زانیانی ئیسلام دەلـین: هـیچ کاتـێك ناگونجـئ عەقـلی ساغ (سليم) لەگەڵ وهـی راست (صحيح) تـیك بـگیرـین، عەقـلی ساغ لەگەڵ وهـییهك کە لە پـیـهکی راستەوه بە ئیمە گەیبـئ، هەرگیز تـیـکـناگیرـین، وهـ (ابن الرشـد) کـتـیـبـی هـیه بە ناوی (فصل المقال فيما بين الشريعة والحكمة من الاتصال) واتە: (قسهی

(۱) بـروانه: المعجم الوسيط، ص: ۶۷۲، (التَّقُّ: الشَّقُّ... بروز جُزء من الأمعاء من فتحة في جدار البطن.

پوون دەربارە ی پەیوەندی نیوان شەریعت و عەقل)، کە ئەو وشە ی عەقل بە
حیکمەت وەسف دەکات.

دیارە لە سوورەتی (فصلت) یشدا خوای پەرورەدگار ئاماژە بەو مەسەلە یە

دەکات، کە دەفەر موی: ﴿ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿ ۱۱ ﴾، واتە خوا ویستی ئاسمان دروست

بکات، کە ئەو کات لە شیۆدی دوو کەل دابوو، کە ئەو وەش دیسان ئەو بیردۆزە یە

کە دەلی: تەقینە وە ی گە وەرە بوو، وە ئەو کاتە ماددە ی بوونە وەر لە شیۆدی

گازیکی زۆر چەر و پەر دا بوو، پە یەکی گەرمیی زۆر بە هیزی هە بوو، لە

ئەنجامدا لە نیۆ خۆیدا تەقیوە تە وە، هە ئێ تە وە ک گوتیم زانست نیست و دەلی،

بە لām دیارە ئە گەر وە حی بە راشکاوی گوتبای، شیۆزەکی چۆن بوو، ئیمە

لە و ی دە وە ستاین، ئە وە ی خوا بیفەر موی، هەر ئە وە یە، بە لām نایە تە کە ئاماژە

بە وە دەکات کە ئاسمانە کان پێش ئە وە ی دروست بین، یان بوونە وەر پێش ئە وە ی

دروست بئی، دوو کە ل (گاز) بوو، وە لە سوورەتی (الانبیاء) یشدا دەفەر موی

﴿ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ﴾، واتە: پێکە وە لکا و بوون، لیکمان جیا کردنە وە.

ئنجاکە دەفەر موی: ﴿ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ ﴾، خوا خۆراک دەدات، بژیو

دەدات بە غەیری خۆ ی، نە یفەر موو: بە ک ی؟ ﴿ وَهُوَ يُطْعِمُ ﴾، بەرکار

(مفعول) دەکی قوتینرا و (محذوف) ه، یانی: (يطعم المخلوقات)، ﴿ وَلَا يَطْعَمُ ﴾

بە لām خۆراکی پێ نادری، یانی: خوا هە موو دروستکرا وە کان دە ژیه ن ی و ژینیان پ ی

دەدات، چ خواردنی ماددی یان بداتی، وە ک ژیاندار و ئینسان و زیندە وەر و پەر وەر، چ

خواردنی مەعنە وی یان بداتی کە فریشتە کانن، یان هەر جوړە خواردنیکی

دیکە یان بداتی، کە ئیمە نازانین چی یە، گرنگ ئە وە یە هەر چی بژیو، خوا

دەیدات بە دروستکرا وە کان ی، چ بژیوی ماددی ی ب ی، یان مەعنە وی ی، یان هەر

شتیکی دیکە ب ی، بە لām خوای ب ی نیاز پ یویستی بە دروستکرا وە کان ی ن یە

بژیوی بۆ دابین بکەن، لە بەر ئە وە ی خوا پ یویستی بە غەیری خۆ ی ن یە، وە

يَهْكِيكَ لَه سَيْفُهُ تَهْكَانِي خَوَا ئَهْوَ دِيه كَه (الصَّمَد) ه، واتە: جیی نیازو بئنیازە، پێویستی بە غەیری خۆی نیەو، غەیری خۆیشی هەموو پێویستی بەو هەیه، ئنجا چ بۆ خواردن بێ، چ بۆ هیدایەت بێ، چ بۆ پەیدا بوون بێ، چ بۆ بەردەوام بوون بێ، وەك موصا (عليه السلام) فەرموویەتی: ﴿ قَالَ رَبَّنَا الَّذِي

أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَى ﴿٥٠﴾ طه، واتە: (موصا) گوتی: پەروردگارمان ئێو زاتەیه بوونی بە هەموو شتێك بەخشیووە، دوایی رێنماییشی کردووە، چۆن بژی؟

کەواتە: بۆ پەیدا بوونیان و بۆ بەردەوام بوونیان، وە بۆ بژیو پێدرانیان، هەموویان پێویستییان بە خۆی زاناو توانایە، کەواتە: ئێمە موشریکەکان! تەنیا ئێو خۆیە شایستەیی پەرستنه، کە هەموو دروستکراوەکانی دەزیەن، بەلام پێویستی بە هیچیان نیە، بۆخۆی بێ نیازو هەمووشیان پێویستییان بەو، دیارە پێشتر باسمان کرد، کە ئەم سوورەتی (الأنعام) ه، بە زۆری باسی خوا بەیهکگر نە، کە دەبێ تەنیا خوا بەندایەتی بۆ بکری، و، بپەرسێ، بە مانای فراوانی بەندایەتی و پەرستن.

مەسەلە ی شەشەم: کە دەفەرموی: ﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ

عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَن يُصِرْفَ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ، وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾، چەند هەلۆستەیهك له بەرانبەر ئەم سێ ئایەتە موبارەکەدا دەکەین.

سەرەتاش دەئێین: خوا ﷻ لێردا دووجار بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی، کە

بەو شیوەیه قسە لەگەڵ هاوبەش دانەرەکاندا بکە: ﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ

أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ ﴿١٧﴾، بلی: من فەرمانم پێکراوە، یەکەمین کەس بێم کە ملکەچ دەبم بۆ خوا.

لَيْتَانِ تَيَّكُنْهُ جَيَّ وَشَهَى (مُسْلِمٌ) (إِسْمُ فَاعِلٍ) ه، لەسەر كَيْشَى (مُفْعَل) واتە: ملکہ چ، کە بە کوردی دەلێن: مسوڵمان، واتە: ملکہ چ بۆ خوا، خوا دەفەر موی: تۆ پێیان بلێ: من فەرمانم پیکراوە: یەكەمین کەس بێ، کە ملکہ چ دەبم، بۆ خوا، ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، وە پێشمگوتراوە: لە ھاوبەشدانەران نەبى، کەواتە: ئەوێ کە بە ئیوێ رادەگەییەنم، پێش ئیو، خۆم پێوێ پابەندم خۆم پێوێ پابەند کراوم، وە ئەوێ کە بە ئیوێ دەلێم مەیکەن، پێش بۆ خۆم نایکەم.

ئەم سێ ئایەتە چەند شتێکیان لێ وەر دەگیرێ:

یەكەم: ئەوێ کە من بە ئیوێ دەلێم: ملکہ چ بۆ خوا، بەندەبێ بۆ خوا، تەنیا خوا بپەرست، پێش ھەمووتان بۆخۆم پابەند کراوم بەوێو، وە من پێش ھەمووتان ملکہ چ بۆ خوا، وە لە ھەمووتان بەندەترم بۆ خوا، ئنجا ئەمە زۆر گرنگە، زۆر خەلکی بەرپرس شتی باش بە خەلک دەلێن، بەلام بۆ خۆیان نایکەن، دەلێن: جارێک مەلایەك ئامۆژگاریی خەلکی کردو، دوایی شتێک بوو بۆخۆی نەیکردو، گوتووینە: مامۆستا تۆ واتگوتو، ئەویش گوتووینە: خەلکینە! بە قسەم بکەن، بە کردووم مەکەن، بەلام لەراستیدا خەلک پێش ئەوێ گوی بۆ قسەت بگرێ، تەماشای کردووت دەکات، وە ئەگەر قسەکانت مۆری کردووکانتان پێو نەبێ، ئەو پارەى قەلبەو بەسەرتدا دەدەنەو، نایانەوێ، خەلک دەلێن: دیارە مامۆستا بۆخۆی برپوای بە قسەکانی خۆی نیە، ئەگەر نا ئیشی پێ دەکردن، ئەگەر بۆخۆت کار بە قسەکانت نەکەى، خەلک دەلێن: دیارە ئەو قسانەى خۆى بە راست نازانى، چونکە بۆخۆى لە ھەموو کەس لە پێشتەر، کە سوود بە خۆى بگەییەنێ، ئەگەر قسەکانى خۆى پێ چاکن، بۆخۆى دەبێ ئەو چاکەى بەکات، پێغەمبەر (عليهم الصلاة والسلام) جیاوازیان چى بوو لەگەڵ خەلکی دیکەدا، لەگەڵ فەیلەسووفەکان و بیرمەندەکان دا، لەگەڵ ئەوانەدا کە ویستووینە چاکسازی بکەن؟ جیاوازیان ئەو بوو کە ھىچ قسەى یەکیان نەکردو، کردوویان پێ نەکردبێ، بەلکو کردوویان لە قسەیان بەجێ نەماو،

بەلکو کردەوهیان لە قسەیان زیاتر نەبووبی، کەمتر نەبووه، تەماشای ژيانی پێغەمبەران بکەن، پۆلەت و دەروونیان یەك بووه، قسە و کردەوهیان یەك بووه، دڵ و زمانیان یەك بووه، بۆیە ئەوێ کە ئەهلی ئیصاف بووبی، کەوتۆتە ژێر کاریگەرییان، ئەوێ کە خوا هیدایەتی بۆ نووسیوی، بەلام خەلکی دیکە دەبینی وانیە، بۆ وینە: سوقرات و ئەفلاتوون و ئەرستۆ کتیبیان نووسیون، بەلام ڕەنگە لە هەشتی مشتیان لە قسەکانی خۆیان جیبەجی نەکردبێ، فلان کەسیک شتی نووسیوهو گوتوه، بەلام لەوانەیە ئەوێ کە گوتوویەتی زۆری ژيانی و کردەوهکانی پێچەوانەی قسەکانی خۆی بووبی، بەلام پێغەمبەران (علیهم الصلاة والسلام) دوو فلیقانی لە بوونیاندا نەبووه، بۆچی؟ چونکە ئەوێ کە بە خەکیان ڕاگەیانداوه، وەك بەندایەتی بۆ خوا، پێشی بۆخۆیان کاریان بیکردوه.

دووهم: کە دەفەرموی: ﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ ﴾، ئەمە ئەوێ لێ وەردەگیرێ کە بانگخوازو پێشەواو بەرپرس، دەبی لە پێش خەلکەوه پابەندی شەریعت بێ، دەبی لەپێش وادا ملکەج بێ بۆ خوا، وە لەپێش وانیشتا پابەندبێ بەو بەرنامەو شەریعتەوه کە خوا دەینیری.

سێیەم: ئنجا دوایی کە دەفەرموی: ﴿ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾، بلی: من ئەگەر سەرپێچی لە پەروردگارم بکەم، لە سزای ڕۆژیکی مەزن دەترسێم، واتە: من لە بەرانبەر خوادا، مافی لاملی و سەرپێچیم نیە، بەلکو ئەوێ کە بە ئیوێ ڕادەگەیهنم، ئەگەر سەرپێچی لە پەروردگارم بکەم، منیش شایستەم کە خۆی دادگەر سزام بدات، لە ڕۆژیکی مەزندا.

چوارەم: پاشان کە دەفەرموی: ﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾، یانی: ئەم دوو بە یەکەوه، بلی: من فەرمانم پیکراوه یەکەمین کەس بێ، کە ملکەج دەبم، وە پێم گوتراوه کە لە

هاوبەش بۆ خوا دانەرەن نەبەم، کەواتە: ملکه چ بوون بۆ خوا، لەگەڵ
 هاوبەش پەیدا کردن بۆ خوا، پێچەوانەی یەکیدین، هەر کەسێ ملکه چ
 خوا بێ، هاوبەشی بۆ پەیدا ناکات، وە هەر کەسێک هاوبەشی بۆ خوا پەیدا
 کرد، ملکه چ خوا نەبوو وە خوا بێ یەک نەگرتووە، جا چ شیرکی گچکەبێ،
 کە ئەو مانای وایە بە شیوەیهکی جوژنێی ملکه چ خوا نەبوو، وە چ
 شیرکی گەورە بێ، کە مانای وایە بە شیوەیهکی گشتی ملکه چ خوا نەبوو،
 واتە: شیرک و مسوڵمانەتی تێکەڵگیرین، ئەگەر ئینسان مسوڵمان بێ،
 موشریک نابێ، وە ئەگەر موشریک بێ، مانای وایە مسوڵمان نیە، دیارە
 مەبەستم شیرکی گەورەیه، ئەگەرنا شیرکی بچوووک وەک: سویند بە
 غەیری خوا خواردن، وە بەکارهێنانی هەندێک تەعبیر وەک (ماشاء الله
 وشئت)، وە پیا کە شیرکی بچوووکە، ئەوانە ئینسانیان پێ لە بازەنی ئیمان و
 ئیسلام دەرنای، بەلام شیرکی گچکە گوناھی گەورەیهو، ئینسانی پێ
 گوناھبار دەبێ.

پێنجەم: کە دەفەر موی: ﴿ مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ

الْمُبِينُ ﴾، هەر کەسێک سزای ئەو رۆژە مەزنی لێ لابدرێ، ئەو بە تەئکید
 خوا بەزەیی پێدا هاتۆتەو. وشە (قد) بۆ (تحقیق)ە، یانی: بە تەئکید
 هەرکەس ئەو سزایە ئەو رۆژی لێ لابدرێ، خوا بەزەیی پێدا هاتۆتەو،

﴿ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴾، وە ئەو بەزەیی بردنەو بە ئامانج گەشتنێکی روون و
 ئاشکرایە، بەلام کێ سزای سەختی رۆژی قیامەتی لێ لادەدرێ؟ لەراستیدا
 کەسێک کە لە دنیا دا، وایکردبێ، بەزەیی خوا پێ ببێ، واتە: کەسێک لە
 رۆژی دوا پێدا رەحمەت و بەزەیی خوا دەگیرێتەو، کە وایکردبێ لە دنیا دا
 بیگیرێتەو، بە بەلگەی هەر دوو نایەتی ژمارە (۱۵۶ و ۱۵۷) لە سوورەتی

(الأعراف) دا، کە خوا دەفەر موی: ﴿ وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ

فَسَاكُتُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

﴿ ۱۵۶ ﴾ ، واتە: بەزەیی من هەموو شتیکی گرتۆتەو، ئەو لە دنیادا، بەزەیی خوا هەموو شتیکی گرتۆتەو (بەلام ئەدی لە قیامەت دا، هەموو کەسیک دەگرێتەو؟ نەخیر، دەفەرموی) لە قیامەت دا پێویستی دەکەم بۆ ئەوانەی کە لە دنیادا پارێز لە خوا دەکەن و تەزکیە دەکەن، (یان زەکات دەدەن)، و ئەوانەی کە ئیمان بە نایەتەکانمان دین، کەواتە: ئەو لە دنیادا ئەهلی تەقوا نەبووبی و ئەهلی زەکات دان نەبووبی و، ئەهلی ئیمان نەبووبی بە نایەتەکانی خوا، لە قیامەت دا لە پەرحمەتی خوا بێبەش دەبی، ئنجا دوایی ئەوانە پێناسە دەکات: ﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ ﴾ ﴿ ۱۵۷ ﴾ ، ئەوانەی بە دواي پەوانەکراوی پیغمبەری نەخۆش دەوار دەکەون کە موحمەد ﷺ .

هەرودەها لە سوورەتی (الأعراف) لە نایەتی (۵۶) دا خوای پەرورەدگار بۆمان باس دەکات کە پەرحمەتی خوا شایستەیی هەموو کەس نیە، دەفەرموی: ﴿ إِنَّ

رَحْمَتُ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ ۵۶ ﴾ ، واتە: بێگومان بەزەیی خوا لە چاکەکاران نزیکە، ئەدی لە خراپە کاران؟ ئەو بە تەئکید تووڕەیی خوا لەوان نزیکە، چونکە خوای بەرزو مەزن کاربە جێیە، هەر کەسە وەك خۆی مامەڵەیی لەگەڵدا دەکات، وە خوای زاناو شارەزا خاوەن داد (عدل) و خاوەن چاکە (فضل)یە، دادەکەیی بۆ سزا دانە، بەلام چاکەکەیی بۆ پاداشتدانەو، وەك خوا

بۆ سزای خراپەو بۆ پاداشتدانەو، فەرموویەتی: ﴿ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ

فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ ﴿ ۱۶۰ ﴾

الأنعام، واتە: خوای پەرورەدگار خاوەنی (فضل)ە، لەگەڵ ئەوانەدا کە بە قسەیی دەکەن، وە خاوەنی (عدل)ە، لەگەڵ ئەوانەدا کە بە قسەیی ناکەن، بەلام ستمیان

لێ ناکات، وەك دەفەرموی: ﴿ وَلَا يُظْلَمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴾ ﴿ ۴۹ ﴾ ، الکەف، واتە:

پەرورەدگار ستم لە هیچ کەس ناکات، بەلام پەر بە پێستی خۆیان مامەڵەیان

لەگەڵدا دەکات، بەلام ئەوانەى کە ملکه چن بۆ خوای بەخشەر، بە یەك بە دە، پاداشتیان دەداتەوه، بەلکو تاكو یەك بە ههوسەدیش زیاتر دەروا، وەك لە سوورەتی (البقرة) دا ئاماژەى پیکراوه .

مەسەلەى هەوتەم: کە دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا

هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، لیڕەدا پروی دواندن لە پیغەمبەرە ﷺ، بەلام مەبەستى پێ هەموو کەس و هەموو مەرفەکانن، بەتایبەت ئەو هاوبەشدانەرانی کە پیغەمبەر ﷺ بانگی کردوون، هەروەها ئەوانەى سەردەمى ئیەمەش، چ هاوبەشدانەر بن، چ کافر بن، چ موناڤیق بن، چ مولحید بن، هەرچی بن، خوای پەروردگار وەك حەقیقەتیك پروونی دەکاتەوه، بەلام پروو لە پیغەمبەر ﷺ دەکات و دەفەرموئ: وە ئەگەر خوا تۆ تووشی زیانیك بکات، هیچ کەس جگە لە خۆی ئەو زیانەت لى دوو ناخاتەوه، وە ئەگەر چاکەیهکەت بۆ بێنێ لەسەر هەموو شتێك بە توانایه.

ئەجا ئایا وشەى (ضر) یانى چی؟ (الضر: سوء الحال إمّا في نفسیه، وإمّا في بدنه لعدم جارحة ونقص، وإمّا في حالة ظاهرة من قلة مال وجاه) زیان بریتیه لە حاڵی خراپ، جا چ کە لە نەفسى دا تووشى خەم و خەفەت دەبێ، چ لە بەدەنى دا تووشى نەخۆشیی، یان کەم ئەندامی دەبێ، چ لە حالەتی رۆالەتی دا تووشى نەداریی و هەژاری و مال و یرانی و کۆچ و کۆچباریی و دەر بە دەری و دەبێ، (راغب الأصفهاني) دەلێ: (الضر: الإسم الجامع لما ينال الإنسان من المكروه) دەلێ (الضر) ناویکی کۆکەرەوهیه، بۆ هەر شتێك کە ئینسان پێی ناخۆشەو تووشى دێ، جا لە نەفسى دا بێ، لە بەدەنى دا بێ، یان

لە مالى دابی، وە کە دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، (خیر) دەلێ: (الخیر: وهو ضد الشر، وهو ما يرغب فيه الكل) (خیر) پیچەوانەو دژی (شر)ە، وە (خیر) ئەوهیه کە هەموو کەس بۆی ئارەزوومەندەو پێی خوشە.

ئەوێ که خوا لەم ئایەتەدا دەیهوێ بیفەرموێ - بە تیگەشتنی من - ئەوێه: که ئەگەر زیانیگمان تووش بێ، بێجگە لە خوا کەس بوێ لاناچی، وە ئەگەر تووشی خێریگیش بین، بە تەئکید خوا لەسەر هەموو شتێک بە توانایە و دەتوانێ هەموو خێریگمان بە نسیب بکات، وە دەشتوانێ هەموو شەر و زیان و خراپەیه کمان لێ لاببات.

ئنجما که دەفەرموێ: ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾، لە زمانێ عەرەبییدا (لا کاشف)، دەڵێن: ئەم (لایە، بۆ (نفي الجنس)ه، واتە: (جنس)ی لادەر، بۆ ئەو زیان و زەرەر و ناردەجەتییه نیه و هیچ کەس ناتوانێ، وە ئەوێ دیکەش که دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِيَدِهِ فَمَا يَصْلُحْ لَهُ شَيْءٌ قَدِيرٌ﴾، ئەوێش شیوازی کورت هەلەینان (حصر)ه.

کورتە باسێک دەربارەی

چەمک و واتای: هەموو شتێک بە دەستی خوا بوون

ئەم حەقیقەتە، حەقیقەتی گرنگە و خوا لە قورئاندا گرنگی زۆری پێداوە و لە چەند ئایەتەدا باسکراوە، هەروەها پێغەمبەر ﷺ لە چەندان فەرماشتدا باسکردووە، چونکە: بە زۆری خەڵک که تووشی شیرک دێ، یان لەبەرئەوێه که چاوەڕوانی خێریک لە کەسێک، یان لە شتێک دەکات، یان چاوەڕوانی لابردنی زەرەریکی لێدەکات، واتە: یان بۆ ئەوێه که زیانیکی لێ دووربخاتەو، یان دەیهوێ خێریکی بۆ بێنێ، خوا لە چەندان شوێن لە قورئاندا، رایگەیانداوە که زیان دوورخستنەو (دفع الضر)، وە سوود هێنان (جلب النفع) تەنیا بە خوایه، جگە لە خوا هیچ کەس ئەو توانایە نیه.

هەلبەتە لیڤەدا مەبەست ئەوە نیە کە من کەسیک خەریکە دەخنکی، دەچم دەریدینم و سوودی پێ دەگەیهنم، یان زەرەری لێ دوور دەخەمەوه، یاخود کەسیک هەزارە سوودی پێدەگەیهنم و هاوکاری دەکەم، مەبەست ئەو حالەتەنە نین، تاكو یەکیك بوی هەبێ بلی: چۆن غەیری خوا هیچ سوود و زیانی بەدەست نیە؟! دەلێین: ئەوە راستە، بەلام لیڤەدا مەبەست ئەوەیە کە ئەوە سەربەخۆ (بالاستقلال) نیە، چونکە: تۆ هی خۆت نی، وە یارمەتیەکەشت کە پەیدات کردو، هی خۆت نیە، وە ئەندامەکانت کە بەکاریان دینی، وە ئیمکانەتیەکەت کە بەکاری دینی، هەموویان هی خوان، ئەوەی کە بە سەربەخویی شتەکان هی خۆینی و زیانیان پێ دوور دەخاتەوه لە ئێمە، وە، قازانجیان پێ نزیك دەخاتەوه لە ئێمە، تەنیا خواپە.

ئنجایا لە راستیدا ئەوە مەسەلەیهکی زۆر گرنگە، بۆئەوهی خەلك تووشی شیرك نەبێ، نەهلی تەوحید بێ، بۆیە - وەك گوتم - لە چەند شوینیك لە قورئاندا خۆی پەرودرگار ئەو راستییە بەیان کردو، هەروەها پیغەمبەری خواش ﷺ لە چەندان فەرموودی دا، بۆ وێنە:

۱/ له سوورەتی (یونس) دا دەفەرموی: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا

كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرَدِّكْ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۷﴾، واتە: وە خوا ئەگەر زیانیکت تووش

بکات، جگە لە خۆی کەس ناتوانی لایبەت، وە ئەگەر بیهوی چاکەیهکت بۆ بێنیتە پیش، هیچ کەس ناتوانی بەخششی خوا دوور بخاتەوه، خوا هەر کەسیک بیهوی لە بەندەکانی تووشی خێرو قازانجی دەکات، وە ئەو لیڤوردهی بە بەزەیی یە.

۲/ وە له سوورەتی (فاطر) دا دەفەرموی: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا

مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲﴾، واتە:

دەرگای هەر رەحمەت و بەزەییەك خوا بۆ خەلکی بیکاتەوه، هیچ کەس

ناتوانی بیگری (ئەگەر خوا ویستی پەحمت پێ بکات، ئەو پەحمتە بە کەس ناگیرێ) وە ئەگەر خوا ویستی پەحمتێکت لێ بگیرێتەو وە شتیکت نەدات، کەس ناتوانی بتداتی، لەدوای وی، خوا زالی کاربەجییە.

۳/ وە لە سوورەتی (الزمر) دا دەفەرموی: ﴿ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَتُ ضُرِّيَّ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ

مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۲۸﴾، پێیان

بڵێ: پێم بڵێن: ئایا دەبینن، ئایا دەزانن ئەوانەی کە لە حیاتی خوا لییان دەپارێنەو (بەشەرن، بەردن، مانگان، خرۆکەن، ئەستێرن، حیزین، هەرچی هەن ئەوانەی کە چاوەروانییان لییان هەیە) ئەگەر خوا بیهوێ زیانیکم تووش بکات، ئەوان دەتوانن ئەو زیانەم لێ لابەن، یان ئەگەر خوا بیهوێ بەزەییەکی بە مندا بێتەو (چاکەییەکم بە نسیب بکات) دەتوانن نەهیڵن ئەو چاکە و بەزەییەکی خوا بۆ من بێت و لێم بگرنەو؟!

دیارە: نەخێر وەلامەکە هێندە روونە، پێویست ناکات بڵێن: نەخێر،

بۆیە دەفەرموی: ﴿ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ﴾، بڵێ: خوام بەسە، ﴿ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾، پشت بەستوان تەنیا پشت بەو دەبەستن.

۴/ وە پێغەمبەری خوا ﷺ لەوبارەو فەرموودە زۆرن، بۆ وێنە: ﴿ عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ ﴾^(۱)، واتە: موغیرە کوری شوعبە خوا لێی رازی بێ، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ کە لە نوێژی دەبۆو (سەلامی دەداوە) دەیفەرموو:

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ أَخْرَجَهُ: الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۸۴۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۳۳۷)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۱۶۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۵۰۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۹)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۲۰۰۵)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۳۴۱)، وَابْنُ خُرَيْمَةَ بِرَقْم: (۷۴۲)، وَأَبِي عَوَانَةَ بِرَقْم: (۲۰۷۰).

بێجگە لە خوا هیچ پەرستراو نین، تاکەو هاوبەشی نین، مۆلک هەر هی ئەوە، ستایش هەر بۆ ئەوە، وە ئەو لەسەر هەموو شتێک بە توانایە، ئەو خوایە! هەر شتێک تۆ بێبەخشی، کەس ناتوانی پێی لێ بگرێ (پێگر نیە لەوەی کە تۆ بێبەخشی) وە هەر شتێک کە تۆ نەبێبەخشی، بەخشر بۆی نیە، (واتە: هەر شتێک کە تۆ بتەوی نەبی، کەس ناتوانی بێبەخشی)، وە خاوەن سامان، مال و سامانەکە لە بەرانبەر تۆدا سوودی پێناگەیهێنێ.

۵/ هەر لەوبارەو ئەم فەرمايشتهش ههیه: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ: يَا غُلَامُ! إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظْ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظْ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ، إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ، إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ، وَجَفَّتِ الصُّحُفُ﴾^(۱)، واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس خوا لە خووی بابی پازی بێ، دەلی: رۆژێک لە پشت پێغه مبهری خواوه ﷺ سوار بوو بووم (ئەو کاتە میرمندال بووه) فەرمووی: ئەو رۆڵە! چەند وشەیهکت فێر دەکەم: خوا بپاریزە خوا دەتپاریزی، (واتە: دینی خوا بپاریزە، فەرمانەکانی خوا بپاریزە، جا ئەگەر فەرمانن جێبەجێیان بکە، ئەگەر قەدەغەن خۆتیان لێ بە دوور بگرە)، خواش دەتپاریزی، خوا بپاریزە لەوەی کە لێت توورە بێ، خوا بەرەو رووی خۆت دەبینی (واتە: هەمیشە خۆی پەرورەدگار یارو یاوهرت دەبی) وە ئەگەر داوات کرد بەس لە خوا داوا بکە، وە ئەگەر یارمەتیت وەرگرت، بەس داوا یارمەتی لە خوا بکە {واتە: بۆ ئەو شتانە ی کە تەنیا بە خوا دەکری، ئەگەرنا تۆ بە برادەریکی خۆت بلی: ئەو ئەو قەڵەمەم نادەیه، شتێکی پێ بنووسم؟ ئەو قەیناکا، کەسێک داوا یارمەتی لێبکە ی کە بەو دەکری، بەلام ئەو شتانە ی کە تەنیا بە خوا دەکری، بەس لە خوا یان داوا بکەو، ئەو ئەو تەنیا بە خوا دەکری، وەك: شیفای نەخۆشیی، سەر خستن، ژێرخستن،

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۶۶۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۵۱۶)، قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

دەولەمەندبوون، هەزارکەوتن، عەزیزبوون، زەلیلبوون تا کۆتایی، چاوەڕوانیی ئەوانە لە غەیری خوا مەکە، وە بزانه ئەگەر ئۆممەت هەموو کۆبینەوه (واتە: بەشەرییەت هەمووی کۆببێتەوه) کە سوودیکت پێبگەیەنن بە شتێک، ناتوانن سوودت پێ بگەیەنن، مەگەر خوا بۆی نووسیبی (یان: ئەگەر خەڵکێک هاوکارییەکیشی کردی و سوودیان پێ گەیاندی، (پیش ئەوهی دەستی وان ببینی، دەستی خوا ببینە، بۆ ئەوهی سوپاسی خوا بکە و پیشی ئەوان، چاکەکە لە خوا بزانه، ئەگەر خوا بۆی نەنووسیای و خوا لە دڵی نەنابان، وە ئەگەر خوا ھۆکارەکانی ساز نەکردبان، ئەو شتەت بۆ نەدەبوو) وە بزانه کە ئەگەر هەموو مەزھەکان کۆببنەوه، زیانیکت پێ بگەیەنن بە شتێک، ناتوانن ئەو زیانەت پێ بگەیەنن، مەگەر خوا بۆی نووسیوی و خوا بەسەرت بپێنێ، قەڵەم ھەلگیراون، وە لایەپرەکانیش وشکبوونەوه، (مەبەست ئەوهیە هەموو شتێک لە زانیاریی خوادا ھەیە، کەواتە: پشت بە خوا ببەستە).

۶/ ھەر وەھا ئەم فەرموودەیەش ھەیە: ﴿ كُنْتُ رَدِيفَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا غُلَامُ، أَوْ يَا غُلِيمُ! أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ، فَقَالَ: أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ، تَعْرِفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ، وَأَعْلَمْ: أَنَّ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبِكَ، وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَأَعْلَمْ: أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ، وَأَنَّ الْفَرْجَ مَعَ الْكَرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴾^(۱)، واتە: پۆزێک لە پشت پیغەمبەر ﷺ سوار بوو بووم، گوتی: ئەو کورپزگە! (کورە بچکۆلە!) ھەندیک وشەت فیڕ دەکەم، خوا بەھۆیانەوه سوودت پێدەگەیەنێ: خوا

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۸۰۴)، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيح، وَأَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بَرَقْم: (۱۰۷۴)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْكَبِيرِ" بَرَقْم: (۱۱۵۶۰)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۶۳۰۳).

بۆیە ھەردووکیان ڕیوایەتە ھێنان، چونکە نیوە پۆکەکیان لێک جیا، ڕەنگە بگوترێ: نایا پیغەمبەر ﷺ ئەوەیان پێ فەرموو، یان ئەوەیان پێ فەرموو؟ دەڵێن: ھەردووکیان پێ فەرموو، بەلام (ترمذی) ئەو ڕایانە کە ئەو لێیەوه وەرگرتوون، ئەو بەشەیان لەلا بوو، (طبرانی) و (حاکم) پێش بەشەکی دیکە، ئنجا ئەگەر ھەدیسیک بە دوو سێ ڕیوایەت ھات، نابێ بگوترێ: دەبێ کامیان راست بێ؟ مادام شتەکان تێکناگیرێن، ھەردووکیان فەرموو، بەلام ڕایەکیان ھەندیک ھێناو، بەشەکی دیکەش، یەکی دیکە ھێناویەتی.

بپارێزە لە پیش خۆت دەیبینی، لە فەرھانییداو لە کاتی ئاسانییدا خۆت بە خوا بناسی، لە سەغڵەتیدا دەتناسی (واتە: کاتیەک کە لە فەرھانییداو هیچ گرفت نیە، تۆ بەندە چاکى خوا بە، کە لێت قەوما، خوا مشوورخۆریکی باشت دەبێ، یارمەتیدەر و ھاوکاریکی باشت دەبێ)، وە بزانه ئەوێ کە تووشت نەبوو، نەدەگونجا تووشت بێ، وە ئەوێ کە تووشت بوو، نەدەگونجا تووشت نەیت^(۱)، وە بزانه کە سەرکەوتن لەگەڵ خۆراگری دایە، وە دروو لێکرانەو لەگەڵ خەم و خەفەت دایە، وە لەگەڵ زەحمەت و تەنگانەدا ئاسانی ھەیە.

واتە: ئەو شتانە ھەموویان لێک نزیکن، کە تووشی خەفەتیکی بووی، وامەزانه کە قەت لێی دەرپاز نابێ، خەریکە دەرووت لێ بییتەو، وە ئەگەر تووشی سەغڵەتیەکی بووی، وامەزانه تازە ھەوراز و ھەرگیز سەزناکەوی، ھەر ھیندەت زانی سەردەکەوی و شوێنەبیەو، وە ئەگەر خۆراگریش بێ سەرکەوتو دەبێ.

مەسەلەى ھەشتەم: کە دەفەر موی: ﴿ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ

الْخَبِيرُ ۚ، وە خوا بالادەستە بەسەر بەندەکانیەو وە مل پێکەچکەریانە، وە ئەو کاربەجیی شارەزایە، وشەى (قەر) لە زمانى عەرەبیدا دەلێ: (القَهْرُ: الغَلَبَةُ وَالتَّذْلِيلُ مَعًا) بریتىە لە زال بوون و مل پێکەچکردن، کەواتە: (قاهر) بوونى خوا ﷻ بەسەر بەندەکانیەو، یانى: ھەم بالادەستە، وە ھەم ملیشیان پێکەچ

(۱) ئینسان ئەگەر ئەو حەقیقەتە بزانی: کە ئەوێ تووشی نەبوو، نەدەگونجا تووشی بێ، وە ئەوێ کە تووشی بوو، نەدەگونجا تووشی نەیت، جا چ بۆ چاکە بێ، چ بۆ خراپە بێ! جارى وایە کە سێک قوتار دەبێ لە بەلایەک، کە ڕوو لە خەلکیک دەکات و ئەو دەرپازی دەبێ، لە خوشییان خەنى دەبێ، ڕەنگە وایزانى ئەو بە ئازایەتی خۆی بوو، نا، ئەو خوا نەینووسیوو، دەستی خوا ببینە، خوا نەیهیشت ئەو تووشی تۆ بێ، جارى وایە خیریکی بە وی دەبرێ، یان پێی نابری، لە حالەتی پێپراندن زۆر دلخۆش دەبێ، لە حالەتی پێنەپراندن، زۆر سەغڵەت دەبێ، ئەگەر پێت بر، خوا نووسیویەتی، ئەگەر پێت نەبر، دیارە خوا نەینووسیوو، زۆر خەفەتی بۆ دامەگرە، بۆیە پێغەمبەر ﷺ وادەفەر موی.

دەکات، ئنجای ئەوەی بە خوشی خوێ ملی بو خوا ﷻ کەچ دەکات، کە مسوولمانان، وە ئەوەی بە خوشی خوێ مل بو خوا کەچ نەکات، دوازی هەر ملکەچی خوا دەبێ، لە سەرەمەرگدا، وە دوازی دەکەوێتە بەردەستی فریشتان و هەر ملکەچی خوا، ئیمە لە هەندیک شتدا ئیختیارمان هەیە، دەتوانین ملکەچی خوا بین، دەستوانین ملکەچی خوا نەبین، لە بەشە ئیختیارییەکەمان دا، بەلام بەشیکی دیکە ئیجبارییان هەیە لە زیانماندا، بۆ وینە: کێ دەتوانێ نەخوا، نەخەوێ، بە چا و نەبینی، بە گوێ نەبیستی، بە پێیان نەروا، لەژێر چەتری ئاسمانی خوادا نەبی، لەسەر زەوی خوا نەبی، ئا و نەخواتەو، هەوا هەلنەمژی... هتد؟ ئەوانە هەموویان ملکەچی ئینسانن بۆ خوا، تۆ ناچاری دەبی هەوا هەلنەمژی، ئەگەر دەرەوێ بژی، ناچاری دەبی ئاو بۆیەو، خواردن بخوێ، دەبی بخەو، دەبی بە پێیان برۆ، بەکورتیی: ملکەچی یاساگانی خۆی پەرودرگاری، لە بەشە ئیجبارییەکت دا، بەلام ئازایەتی ئەوەیە لەو بەشەدا کە دەتوانی ملکەج نەبی، ملکەج بی، واتە: لە بەشە ئیختیارییەکت دا، وە سزا و پاداشتی لێ هەوێ دایە.

کورتە بائیک دەربارەی لەسەرەووبوونی خوا (فوقیەتە)

دەمەوێ هەندیک باسی لەسەرەووبوون (فوق)یەتی خۆی بی وینە بکەم، خوا ﷻ لێردا کە دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾، واتە: خوا بەلادەستەو مل پێ کەچکەرە بەسەر بەندەکانیەو، لێردا مەبەست پێی بەرزایی (علو) نیە، بەو مانایە کە لە نایەتەکانی دیکەدا، ئاماژە پێکراوە، کە دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوِيَ عَلَى الْعَرْشِ﴾، الأعراف، یان دەفەرموێ: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ ١٠، فاطر، یان دەفەرموێ: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ ١١، المعارج، بەلکو لێردا مەبەست پێی

(فوق)یه‌تی مه‌عنه‌وییه، به‌لام دهربارهی ئه‌وه که خوا ﷺ له سه‌رووی دروستکراوه‌کانی خۆیه‌تی، به‌راستی به‌زایه‌دان و تیپه‌پراندن (إفراط، وتفریط)ی تیکه‌وتوه، من دهمه‌وی له‌وباره‌وه تیشکیک بجه‌مه سه‌ر به‌رزوی (علوی) خوای بی‌هاوتا، به‌و شیوه‌یه که بو خوا شایسته‌یه، نه‌ک به‌و شیوه‌یه‌ی که دیته زیهنی ئیمه‌وه، بو وینه: که بلیم ئه‌م کتیبه له‌سه‌ر ئه‌م میزه داده‌نیم، به‌و چه‌مکه نا، چونکه ئه‌وه هی دروستکراوه، به‌لام خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ﴾

شَءٌ ۝ (۱۱) الشوری، واته: هیچ شتیك وهك خوا نیه، كه‌واته: زاتی خوا وهك هیچ كام له زاته‌كان نیه، وه سیفه‌ته‌کانیشی، وهك هیچ كام له سیفه‌ته‌كان نین، به‌لام چه‌ندان ئایه‌تو چه‌ندان فه‌رمایشی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویانه، وه به‌ عه‌قل و فیه‌رتیش دیاره که خوا له سه‌رووی دروستکراوه‌کانی خۆیه‌تی، به‌ شیوه‌یه‌ک که بو خوا شایسته‌یه، با سه‌رنج به‌دین :

۱ - له سوورده‌تی (الزمر)دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ﴾

الْحَكِيمِ ۝ (۱) ، واته: دابه‌زاندنی کتیب له‌لایهن خوای زالی کاربه‌جیوه‌یه، كه‌واته: ئه‌م کتیبه له سه‌ریوه دابه‌زینراوه، له سه‌ره‌وه بو خواری هاتوه، ئیمه‌ی خه‌لکی سه‌ر زه‌وی، له خواریین، خوای په‌روه‌دگار کتیبی له ئاسمانه‌وه دابه‌زاندوه له سه‌ریوه، وه که ده‌شفه‌رموی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ﴾

الله ۝، كه‌واته: خوای په‌روه‌دگاریش له سه‌ره‌وه‌یه.

۲ - وه له سوورده‌تی (فاطر)دا خوا به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿... إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلَمُ﴾

الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۝ (۱۰) ، واته: وشه‌ی چاك و پاك به‌ره‌و خوا به‌رز ده‌بیته‌وه، وه کرده‌وی باش به‌رز ده‌کاته‌وه (واته: ئه‌و وشه چاك و پاكه به‌رز ده‌کاته‌وه)، كه‌واته: خوا له به‌رزیه‌و ئیمه‌ش له خواریین، وشه‌ی چاك و

پاکیش زور له زانایان ده‌لین: ﴿الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ وشه‌ی (توحید)ه‌و بو لای

خوا بهرز ده‌بیته‌وه، که‌واته: خوا له به‌رزیه، هه‌لبه‌ته له به‌رزیه بوونی خوا، به‌و شیوه‌یه که بو خوا شایسته‌یه.

۳ - هه‌روه‌ها له سوورپه‌تی (النساء) دا خوا ده‌رباره‌ی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام که جووله‌که‌کان ده‌لین: کوشتوو‌مانه و نه‌صرانییه‌کان ده‌لین: به‌لێ جووله‌که‌کان له خاچیانداوه و به‌و بۆنه‌وه‌ش سه‌لێب به‌ ملی خویاندا ده‌کهن، خوا به‌ درۆیان ده‌خاته‌وه و ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا قَتْلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷﴾ **بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۝۱۵۸**، واته: به‌ ته‌ئکید ئه‌وان (جووله‌که‌کان و رۆمانه‌کان) عیسیان نه‌کوشت، به‌لکو خوا به‌ره‌و لای خوی به‌رز کردوه، که‌واته: خوی په‌ره‌ر دگار له به‌رزیه.

۴ - وه له سوورپه‌تی (المعارج) دا باسی فریشته‌کان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝۴﴾، واته: فریشته‌کان و رووح به‌ره‌و خوا به‌رز ده‌بنه‌وه، له رۆژیکدا که ئه‌ندازه‌که‌ی په‌نجا هه‌زار ساڵه (۵۰۰۰)، (که رۆژی قیامه‌ته)، که‌واته: له‌و رۆژدا فریشته‌کان به‌گشتی، وه رووح (که جبریه) به‌ره‌و خوا به‌رز ده‌بنه‌وه، که ئه‌و رۆژه‌ش ئه‌ندازه‌که‌ی په‌نجا هه‌زار ساڵه (۵۰۰۰)، واته: رۆژیک زۆر درێژه.

۵ - وه له جه‌وت نایه‌تانه‌دا خوی کار به‌جی باسی ئه‌وه ده‌کات که چۆته سه‌ر عه‌رش، ده‌فه‌رموی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۝۵﴾ **طه، ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾** **الأعراف،** دوا‌یی خوا چوو ده‌سه‌ر عه‌رش، به‌رز بووه بو سه‌ر عه‌رش، چۆن؟ به‌و شیوه که بو خوا شایسته‌یه.

۶ - پاشان پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له جه‌نگی (بنی قریظه) دا که به‌ دیل گیرابوون، وه سه‌عدی کوری مو‌عاز سه‌روکی عه‌شیره‌تی ئه‌وس بوو و بریندار بوو، وه به‌نی قوره‌یزه‌ش هاوپه‌یمانی سه‌عدی کوری مو‌عاز بوون، پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموی: ئایا رازین سه‌عد بکه‌مه جه‌گه‌م؟ گوتیان: به‌لێ، گوتی: سه‌عد تو جه‌گه‌می، چی له‌و دیلانه بکه‌م که په‌یمانان شکاندوه؟ سه‌عد گوتی: ئایا هه‌ر بریارێک بده‌م جیبه‌جی ده‌کری؟ پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموی: به‌لێ،

گوئی: بەسەر ئەو کەسەش دا کە لەو چادەرە دایە (لەبەر ئەدەب نەیگوت: بەسەر تۆشدا) پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەلێ، گوئی: من بپاریار دەدەم ئەوانەیان کە باڵغ و پیاو، بکوژرێن، چونکە ئەوانە غەدر و خیانتیان کرد لە ئیسلام و لە مسوڵمانان، پێغەمبەر ﷺ یش فەرمووی: ﴿قَدْ حَكَمْتُ بِحُكْمِ اللَّهِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ﴾^(۱)، واتە: حوکمیکت تێدا کردن، کە حوکمی خوایە کە لە سەر ووی حەوت ئاسمانانەودیه.

واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو خوایە کە لە سەر ووی حەوت ئاسمانانەودیه، حوکمەکی تۆ موافیقی حوکمی ئەو، دیارە پێغەمبەر ﷺ زانیویەتی کە خۆی بەرز ئەووی پێ خوشە.

۷ - هەروەها پێغەمبەر ﷺ لە دوایە کدا کە راز و نیار لەگەڵ خوادا دەکات، دەفەرموێ: ﴿أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ﴾^(۲)، واتە: خوایە! تۆ لە سەر ووی، هیچ شتێک لە سەر ووی تۆوە نیە.

۸ - ئنجبا بەلگەیهکی عەقڵیی و فێطریی لەو بارەو بێنینهو، بۆیەش جەخت لەسەر ئەو مەسەلەیه دەکەمەو، چونکە هەندیک مەلای خۆمان کە بەداخەو کارتیکراو بەووی پێی دەلێن: فیکری ئەشعەری، یان ماتورییدی، دەلێن: خوا لە هەموو شوێنیکە، بەلام خوا بۆخۆی لە حەوت ئایەتاندا دەفەرموێ: من لەسەر عەرشم، بەلام چۆن لەسەر عەرشم؟ بەو شیوەو بەو مانایە کە بۆ خوا شایستەیه، نەك وەك وشکە سەلەفییەکی ناحالیی، یان ئەوانە کە جەستینەر (مجسمە)ن، دەلێن، کە پێیان وایە خوا لەسەر

کورسییەك دانیشتووە! نا، چونکە رستە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾^(۱۱) الشوری، واتە: هیچ شتێک وەك خوا نیە، پێچەوانە کە ئەو، بەلام ناستوانین بلێین: خوا لە هەموو شوێنیکە، بەلکو دەلێن: خوا لە دەر ووی

(۱) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي "الْكَبْرِ" ج ۹، ص ۶۳، وَالْبَزَّازُ بِرَقْم: (۱۰۹۱)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقْم: (۱۴۹)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي "السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ" بِرَقْم: (۲۷۴۵).

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۷۱۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۴۸۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۸۳۱)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۹۶۶) وَابْنُ خَرَّازٍ فِي (الأدب المفرد) بِرَقْم: (۱۲۱۲).

دروستکراوەکانی خۆیەتی، وە خوا لە سەرەوێ دروستکراوەکانی خۆیەتی، وەك له عەقیدە (طحاوی) دا هاتو: (اللّٰهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰی مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَاطِنٌ عَنْ خَلْقِهِ)، خوا لەسەر عەرشی خۆیەتی، لە دەرەوێ دروستکراوەکانی خۆیەتی، بەو شیوەیە کە بۆ خوا شایستەییە، وە هەندیک کە دەلێن: خوا لە ئاسمانە، وە دەزانن خوا لەنیو ئاسمانی دایە، ئاخر خوا لەنیو دروستکراوی خۆیدا نابێ! خوا لە سەرەوێ دروستکراوەکانی خۆیەتی، وە بەو شیوەیەش کە بۆ خوا شایستەییە، لەسەر عەرشە کەییەتی .

۹ - نَجَّا لَهُ وَبَارَكَ لَهُ وَهُوَ بِهِ سَرَّاهُ هَيْهَ، كَـ خَاوێ تەفسیری: (روح المعاني) (محمود الألوسي) هیناویەتی دەلی: (ذكر محمد بن طاهر المقدسي أن الشيخ أبا جعفر الهمداني حضر مجلس إمام الحرمين، وهو يتكلم في نفي صفة العلو ويقول: كان الله تعالى ولا عرش، وهو الآن على ما كان، فقال الشيخ أبو جعفر: أخبرنا يا أستاذ! عن هذه الضرورة التي نجدها في قلوبنا فإنه ما قال عارف قط: يا الله! إلا وجد في قلبه ضرورة بطلب العلو لا يلتفت يمنية، ولا يسرة، فكيف تدفع هذه الضرورة عن أنفسنا؟ قال: فلطم الإمام على رأسه ونزل، وأظنه، قال: وبكى، وقال حيرني الهمداني!)^(۱)، واتە: موحەممەدی کۆری تاهیری مەقەدسی دەگێڕێتەو، کە شیخ ئەبو جەعفەری هەمەدانی لە کۆری ئیمامی جەرمەیندا (کە ناوی جووہینیە) دادەنیشی (کە زانیایەکی زۆر گەورە ئەهلی سوننەت و جەماعەتە) لەوکاتەدا ئیمامی جەرمەین باسی ئەفی سەفەتی بەرزیی لە خوا دەکات، گوتی: خۆی بەرز بوو، عەرش نەبوو، ئیستاکەش هەر وەك ئەو کاتە وایە، شیخ ئەبو جەعفەرش دەلی:

ئەو مامۆستا! هەواڵمان پێیدە بۆچی خۆمان ناچار دەبینین، هیچ خۆناسیک نەگوتو: (یا الله) مەگەر لە دلیدا هەست دەکات کە پێویست بەو دەکات روو لە سەری بکات، ئەو بۆچی وایە هیچ ئاوپ بە لای راست و بە لای چەپدا ناداتەو؟ دەلی: ئیمامی جەرمەین دەستی بەسەر سەری خۆیدا داو

(لەسەر مېنبەر بوو، يان كورسى بوو، لىي دابەزى و گوتى: وابزانم گرياو گوتى: ھەمەدانىي سەرسامى كردم!)

ديارە پرسىارەكەى زۆر بەجىبوو، چونكە ئىمامى ھەرمەين بۇ خوشى كە پاراوتەتەو ھەر وای كردود، ئنجا ئەگەر خوا لە سەرەو ە نىە، بۆچى وادەكەى؟ كەواتە: لەراستیدا لە سەرەو ەبوونى خواى پەرودەگار، شتىكە ھەم دەفەكانى قورئان و سوننەت دەيگەيەنن، ھەم ەقل و فیتەرتى ساغیش، كەواتە: بۆيە ئەو ە بەزايەدان (تفريط)ە، كە نكوولئى لەو ە بكەى خوا لە سەرەو ى دروستكراو ەكانى خۆى بئى، وەك بۇ خوا شايستەيە، بەلام ئەو ەتان لەبیرنەجئ (وەك بۇ خوا شايستەيە)، وە من يەك بەرگ كئىبم لەو بارەو ە نووسىو ە. (ناو و سىفەتە بەرزەكانى خوا) كە بەرگى (۲)ى (ئيمان و ەفیدەى ئىسلامىيە)، بەلام لە ھەمان كاتدا دەبئ ئاگامان لە تىپەراندىش بئى، بە رەھايى نەلئین خوا: لە سەرەو ەيە، واتە: كە سەرەنجام بگوترى: خواى پەرودەگار وەك دروستكراو ەكان لە سەرەو ەيە، چونكە ئەو ە ەلەيە، يان بلئى خوا لە ئاسمانە، وە پئت وابئ خوا لەنيو ئاسمانئىيە، يان: خوا كورسى ەيە و ەرشى ەيە و خوا لەسەر كورسى و ەرش دانىشتو ە ! ئەو ە دروستكراو ەكان وان، بەلام خواى بئويئە وانيە، وە خواى بەرزو مەزن نە پئويستى بە كورسى ەيە و، نە بە ەرش و، نە بە ئاسمان، بەلام خوا بۇخۆى ەوالئى بە ئىمە داو و دەفەرموى بەرزبوو ە بۇ سەر ەرش، يان چوو ە سەر ەرش، ئىمەش خواى مەزن بەو ە وەسف دەكەين، كە خۆى پئ وەسف كردود، بەلام چۆنيەتییەكەى خوا بۇخۆى دەزانئ، وە ماناكەشى بۇ ئىمە ديارە، بەلام ئەو مانايەى كە بۇ ئىمە ديارە كە بریتیە لە: (چوونەسەر) و (نیشتەجئ بوون) و (بەرزبوونەو ە)، ئەو مانايە بۇ خوا بەكارنايەت، ھەرەك چۆن زانینی ئىمە بەھوى ەقل و دەماغەو ەيە، بەلام زانینی خواى بەرز پئويستى بەو ە نىە، وە قسەكردنى ئىمە بە زمان و قورگو و سندوقى دەنگە، بەلام فەرمایشتەكردنى خواى بئويئە، وانيە، وە بینینی ئىمە بە بىلبیلە و گلئینەى چاو ە، بەلام بینینی خواى تاك وانيە، وە بیستنى ئىمە بە گوئ و بەو ئەندامانەيە كە گوئیان لئ پئكەتو ە، پەردەى گوئ و سندان و چەكوش و ئەوانە، بەلام

بیستنی خوی بی‌وینه وانیه، که‌واته: به‌هه‌مان شی‌وه‌ش (له‌سه‌روبوون) ی خوی په‌رو‌ردگارو (به‌رزبوونه‌ودی خوا بو‌سه‌ر عه‌رش) یش به‌هه‌مان شی‌وه به‌و شی‌وه‌یه که‌بو‌خوا شایسته‌یه.

۱۰ - (الاولوسی) خاوه‌نی (روح‌المعانی) قسه‌یه‌کی جوان ده‌کات له‌وباره‌وه ده‌لی: (وَبِالْجُمْلَةِ يَجِبُ تَنْزِيهِ اللَّهِ تَعَالَى عَنْ مُشَابَهَةِ الْمَخْلُوقِينَ وَتَفْضِيضِ عِلْمِ مَا جَاءَ مِنَ الْمُتَشَابِهَاتِ إِلَيْهِ عَزَّ شَأْنُهُ، وَالْإِيمَانُ بِهَا عَلَى الْوَجْهِ الَّذِي جَاءَتْ عَلَيْهِ وَالتَّأْوِيلُ الْقَرِيبُ إِلَى الذَّهْنِ الشَّائِعِ بِظِيْرِهِ فِي كَلَامِ الْعَرَبِ مِمَّا لَا بَأْسَ بِهِ عِنْدِي، عَلَى أَنَّ بَعْضَ الْآيَاتِ مِمَّا أَجْمَعَ عَلَى تَأْوِيلِهَا السَّافِ وَالْخَلْفُ) ^(۱)، واته: به‌گورتیی: ده‌بی خوا به‌پاک بگیری له‌ودی که‌وه‌ک دروست‌کراوه‌کانی بجی، وه‌ئهو نایه‌ته‌موت‌ه‌شابی‌هانه‌ی که‌هاتوون و ئیه‌تیان ناگه‌ین، ده‌بی زانیاریه‌که‌یان حه‌واله‌ی خوا بکریته‌وه، وه‌ئیمان بی‌نین پی‌یان به‌و شی‌وه‌یه‌ی که‌هاتوون، به‌لام نه‌گهر به‌ته‌ئویل کردنی‌کیش که‌له‌عه‌قله‌وه نزیک بی ته‌ئویل بکرین، وه‌به‌وه که‌له‌قسه‌ی عه‌ره‌بانیش دا باوبی، به‌لای منه‌وه ئاساییه، وه‌به‌ته‌ئکید هه‌ندی‌ک نایه‌تیش هه‌موو زانیانی پی‌شین و دوایین له‌سه‌ر ته‌ئویل کردنیان یه‌که‌ه‌نگن.

منیش ده‌لیم: بو‌وینه: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَلَا إِنَّ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ ^(۴) الحدید، خوا له‌گه‌لتانه له‌هه‌ر شوینی‌ک بن، ئیمام نه‌حه‌مه‌دو هه‌موو زانیان ده‌لین: ده‌بی ته‌ئویل بکری و نابی بگوتری: خوا ئیستا لی‌ره‌یه، واته: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ ﴾، خوا له‌گه‌لتانه، به‌چی و چو‌ن؟ (أَيَّ بَعْلَمِهِ، وَقُدْرَتِهِ، وَسُلْطَانِهِ) به‌ زانیاریه‌که‌ی و به‌توانایه‌که‌ی و به‌ده‌سته‌لاکه‌ی، به‌لام بو‌خوی لی‌ره‌نیه، نه‌گهر لی‌ره‌بی، نه‌دی چو‌ن له‌سه‌ره‌ودی دروست‌کراوه‌کانی خو‌یه‌تی، هه‌ندی‌ک له‌ نایه‌ته‌کان هه‌ر ده‌بی ته‌ئویل بکرین، هه‌موو زانیان له‌سه‌ر نه‌وه یه‌که‌ه‌نگن، به‌لام ده‌بی ته‌ئویلی‌ک بی، بگو‌نجی له‌گه‌ل زانی عه‌ره‌بیدا، وه‌نه‌بیته‌هوی لابردنی سیفه‌ته‌کانی خوا.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەرموئ: ﴿ قُلْ أَى شَىْءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِئٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴾

پنج هەلۆهستە لەبەردەم ئەم ئایەتە موبارەکەدا :

هەلۆهستەى یەكەم: لێردا خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ﴿ قُلْ أَى شَىْءٍ

أَكْبَرُ شَهَدَةً ﴾، لە هاوبەش دانەرەکان بپرسە، بـئـى: چ شتێك شایەدیی دانەكەى گەورەترە، واتە: كـى شایەدیی دانەكەى گەورەترە؟ دوایى خواى كاربەجئ هەر بۆخۆى، وەلام دەداتەوهو دەفەرموئ: ﴿ قُلِ اللَّهُ ﴾، بـئـى: خوا، ئەگەر شایەدیی بدا، شایەدیی دانەكەى لە هى هەموو كەس گەورەترە، لێردا رانایان دەلـئـن: دەگونجئ مەبەست لە شایەدیی لەسەردراو خوا بەیەكگرتن بـئـ، واتە: كـى ئەگەر شایەدیی بدا بۆ راستیتیی خوا بە یەكگرتن، شایەدیی دانەكەى گەورەترە! دیارە دوایى وەلام دەداتەوه كە ئەگەر خوا شایەدیی بدا، لەسەر ئەوه كە تەنیا خوا بپەرسـترـئـ، تەنیا بەندایەتیی بۆ خوا بكـرـئـ، شایەدیی دانەكەى لە هى هەموو شتێك و لە هى هەموو كەس گەورەترە.

هەندیکیشیان گوتووینە: دەگونجئ لێردا مەبەست لەو بابەتەى كە شاھیدیی لەسەر دەدرئ، پیغەمبەرایەتیی موحەممەد ﷺ بـئـ، واتە: ئایا چ شتێك ئەگەر شایەدیی بدات لەسەر ئەوه كە موحەممەد ﷺ پیغەمبەرى خوايە، شایەدیی دانەكەى گەورەترە؟

هەلۆهستەى دووهم: چۆنیەتى شایەدیی دانى خوا لەسەر تەوحید، لەسەر ئەوه كە تەنیا خۆى دەبـئـ بپەرسـترـئـ و بەندایەتیی بۆ بكـرـئـ، بە چەند جوړیکە:

جوۆری یەكەم: بەو نیشانە و بەلگانی که له دروونی ئینسان و له

ئاسۆیهکاندا دایناون، وهك دهفهرموئ: ﴿ سَنُرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي

أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۚ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

شَهِيدٌ ﴿ ۵۳ ﴾ فصلت، واتە: لەمەودوا نیشانەکانی خۆمان له دروونیاندا، وه

له ئاسۆیهکاندا، (واتە: له دەروربەریاندا) بۆیان دەردهخەین، تاكو بۆیان دەرکەوئ که خوا هەقە، یان قورئان هەقە.

جوۆری دووهم: له شایەدییانی خۆی بالادەست و بئ هاوتا، لەسەر راستی

خوا بەیەكگرتن، بریتیه له عەقل و سەروشته ساغەکان، که خوا دروستی

کردوون، واتە: هەموو عەقڵیکی سەلیم و هەموو سەروشتیکی ساغ، دەزانئ

که خوا تاکە پەرستراوه، وه تاکە زاتیکی دەبئ بەندایەتی بۆ بکری.

جوۆری سێیەم: له شایەدییانی خوا لەسەر خوا بەیەكگرتن، بریتیه له

نایەتەکانی قورئان، واتە: ئەو رێستەکانی که قورئانیان لئ پیکدی، له

نایەتەکاندا خۆی پەروردار شایەدییانی خۆی ڕاگەیانده، وه

قورئانی ش له سۆنگە ئهوهوه که دەستەوسانکەر و هیچ کەس ناتوانئ

وهك قورئان بپنئ، کهواتە: قورئان بەلگه و شایەده لەسەر ئەوه که تەنیا

خوا شایستە پەرستنه.

جوۆری چوارەم: بریتیه له موعجزەکان، هیچ پێغه مبهريک نهبووه سهلات و

سهلامی خوا لەسەر هەموویان بئ، مەگەر موعجزەیهکی دراودتی، پپی

ئیسپات کردوه که پێغه مبهری خوایه، موعجزەش بریتیه له شتیک که

بەرانبەرەکان دەستەوسان دەکات، کهواتە: موعجزەکانی پێغه مبهرایەتیش،

وه قورئان بۆ خوۆشی که موعجزە پێغه مبهری خاتەمه، بهلگه لهسەر

ئەوه که خوا تاکە پەرستراوی هەقە، بهلام ئایا ئەگەر مەبەست لهو

شته که شایەدی لەسەر دەدرئ، پێغه مبهرایەتی موحەممەد ﷺ بئ،

خوا چۆن شایەدی لەسەر داوه؟

یەكەم: ئەوێ كه خوا پێغەمبەرایەتی بە پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ سپاردووە، بۆخۆی بەلگەیه لەسەر ئەوێ كه پێغەمبەرە، چونكه: هەر كەسێك تەماشای حال و ژيان و بەسەرھاتی موحەممەد ﷺ بكات، بە ناشكرا دەستی خوا دەبینی، چ پێش پێغەمبەرایەتی، وە چ دوا پێغەمبەرایەتی، وە دُنیا دەبێ كه موحەممەد ﷺ پێغەمبەری خوايە، مەولەوی شاعیر لەوبارەو شیعریکی ھەیه دەلێ:

هەتیو وە ئەدەو ئوممی عەلامە لەمە موعجیزتر موعجیزە کامە!

پێغەمبەر ﷺ بێ باب بوو، بەلکو بێ دایکیش بوو، ئنجا لەگەڵ ئەوێدا لە لووتکە ی بەرز ی ئەدەب و ئاکاردا بوو، پاشان نەخوێندەوار بوو، وە لە لووتکە ی زانست و مەعریفەت و شارەزاییدا بوو، ئنجا لەپراستییدا کاتێک منداڵ بەی، دایک و باب گەورە بێ، وە خاوەنی رەوشت و ئەدەبیکی مەزن بێ، وە کاتێک کەسێک نەخوێندەوار بێ، کەچی لە لووتکە ی مەعریفەت و شارەزایی و زانستدا بێ، کەواتە: دیارە خوا فێری کردووە و خۆی پەرورەدگار لەسەر ئەو ئەدەب و رەوشتە جوانە پەرورەدی کردووە.

دووهم: ھەرودھا خۆی پەرورەدگار بەھۆی قورئانەو شایەدی دەدا کە موحەممەد ﷺ پێغەمبەری خوايە، چونکە قورئانیکی لە خواوە بۆ ھاتو، کە ھیچ کەس ناتوانی ئەک قورئانیکی وا، بگرە دە (۱۰) سوورەت، بەلکو یەک سوورەتی واش بینی، کەواتە: دیارە موحەممەد ﷺ رەوانەکراوی خوايە و قورئانی بۆ ھاتو.

سییەم: جوړیکی دیکە شایەدیدانی خۆی بێھاوتا لەسەر پێغەمبەرایەتی موحەممەد ﷺ، بریتیه لە موژدەدانی کتیبە پێشووەکان، وە پێغەمبەران ی پێشو (عليهم الصلاة والسلام) لەسەر پێغەمبەرایەتی موحەممەد ﷺ، دیارە ئیستاش کتیبە پێشووەکان، واتە: پەیمانی کۆن و پەیمانی نوێ، دیارە کە دەگوترێ: پەیمانی کۆن (العهد القديم) واتە: تەرپات و ھەموو ئەو کتیبانە ی کە لەگەڵ تەرپات دان، وە کە دەگوترێ پەیمانی نوێ (العهد

الجدید)، واتە: چوار ئینجیلەکان و کتێبەکانی دیکە ی که له گەڵیاندا، وه ئیستاش له پهیمانی کۆن و نوێ، له زۆر شوێنان دا، له گەڵ ئەوهش دا که دهستکاری کران و گۆڕدراون، دهردهکهوێ که پێغه مبه رانی پێشو و (عليهم الصلاة والسلام)، مووسا و عیسا به پله ی به که م، پاشان هه مو و ئەو پێغه مبه رانه ی دیکه، که له پهیمانی کۆن و نوێدا ناویان هاتوه، موژده یان داوه که له دوا قوناغی ژیا نی به شه ردا، پێغه مبه ری کۆتایی دی، وه ئەو نیشانه ی که ئەوان گوتوو یانن: ته نیا به سه ر پێغه مبه ر (محمد ﷺ) دا ده چه سین.

هه لوه سه ته ی سییه م: که خوا ده فه رموی: ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ زانایان ئەوه یان کردوه به به ئگه که وشه ی (شیء) که به کوردی یانی (شت) هه ر شتی که بوونی هه یی، بۆ خوا به کاردی، چونکه (شیء) شت، بریتیه له هه ر شتی که بگۆجی هه وایی لی بده ی، وه بگۆجی بزانی، دیاره خوای په روه ر دگاریش زانراوه هه وایی لی ده ری، به لام به ته نکید وشه ی (شیء) یه کیك نیه له ناوه چاکه کانی خوا، له به ره نه وه ناتوانی بلی: (یا شیء)، بۆچی؟! چونکه خوا سبجانه و ته عالی ده فه رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾

﴿فَادْعُوهُ بِهَا﴾ (۱۸۰) ﴿الأعراف﴾، خوا ناوه هه ره چاکه کانی هه ن، به وان لی پاری نه وه، به لام وشه ی (شیء) له و ناوانه نیه که بۆ خوا به کاره اتوون، به لکو وشه و ته عبیری کی گشتیه که خوای به رزو مه زنیش ده گری ته وه، به لی خوا شت (شیء) ه، به لام (لیس کالأشیاء) وه ک شته کانی دی نیه، ئەو به دیه ی نه ره و شته کانی دیکه هه موویان به دیه ی نه راون.

هه لوه سه ته ی چواره م: له به رده م ئەو رسته یه دا ده که ی: ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا

الْقُرْآن﴾، وه ئەم قورئانه م بۆ ره وانه کراوه، که واته: که ده فه رموی: بلی خوا شایه ده له نیوان من و ئیوه دا، وه ک گوتم له سه ر راستی تی خوا به یه کگرتن (توحید)، یاخود له سه ر راستی موحه ممه د ﷺ که پێغه مبه ری

خوایه، دواپی ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ هَٰذَا الْقُرْآنُ﴾، وه ئهم قورئانه‌م بۆ ره‌وانه‌ کراوه، واته: وه‌ک به‌لگه‌ی ئی‌سپاتی خوا به‌یه‌ک‌گرتن، یاخود به‌لگه‌ی ئی‌سپاتی پی‌غه‌م‌به‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ، ئه‌وه ئهم قورئانه‌م بۆ نی‌ردراوه، که به‌لگه‌و شایه‌ده، ئنجا ئامانجی ره‌وانه‌کرانی قورئان، به‌یان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تُنذِرُکُمْ بِهِۦ وََمَنْ بَلَغَ﴾، بۆ‌ئه‌وه‌ی ئی‌وه‌ی پی‌ وریا بکه‌مه‌وه‌و ئی‌وه‌ی پی‌ بترسی‌نم، وه ههر که‌سی‌کی دیکه‌ش که قورئانی پی‌ ده‌گات، دیاره وشه‌ی (إِنْذَار) له‌ زمانی عه‌ره‌بی‌دا ده‌لی: (الْإِنْذَارُ: إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ) بریتیه له‌ ناگادار‌کردنه‌وه له‌گه‌ل ترساندن دا، قورئان هاتوه بۆ‌ئه‌وه‌ی خه‌لک وریا بکاته‌وه‌و بی‌داریان بکاته‌وه‌و، وه بشیان ترسی‌نی که ئینسان به‌ هه‌وه‌نته‌ دروست نه‌کراوه، به‌لکو ئاینده‌یه‌کی زۆر ترسناک چاوه‌رپی ده‌کات، که بریتیه له‌ لی‌پی‌چانه‌وه وه لی‌پرسی‌نه‌وه له‌لایه‌ن خ‌وای داد‌گه‌ره‌وه.

که‌واته ده‌بی ئینسان بزانی چۆن ده‌زی؟ چی ده‌کات؟ چۆن ده‌کات؟ ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ بَلَغَ﴾، که ئه‌وه هه‌موو سه‌ده‌و وه‌چه‌کانی دیکه‌ی د‌وای سه‌ده‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ تا دنیا به‌ کۆ‌تا دی، ده‌گری‌ته‌وه، چونکه هه‌ندی‌ک گوتوو‌یانه: قورئان ته‌نیا بۆ عه‌ره‌ب هاتوه، وه ته‌نیا بۆ رۆژگاری خ‌وای هاتوه، به‌لام ئهم رسته قورئانییه که ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تُنذِرُکُمْ بِهِۦ وََمَنْ بَلَغَ﴾، قورئانه‌م بۆ نی‌ردراوه، تا‌کو ئی‌وه‌ی پی‌ وریا بکه‌مه‌وه‌و، وه ههر که‌سی دیکه‌ش که پی‌ی ده‌گات د‌وای ئی‌وه، که‌واته: قورئان ته‌نیا بۆ گه‌لی عه‌ره‌ب نه‌هاتوه. وه ئه‌مه ئه‌وه‌شی لی‌ وهرده‌گیری که له‌سه‌ر مس‌و‌لمانان فه‌رزه ئهم قورئانه بگه‌یه‌نن به هه‌موو میلیه‌تان، وه بی‌گه‌یه‌نن به هه‌موو مرۆفه‌کان، چونکه خوا له‌سه‌ر

زمانی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ هَٰذَا الْقُرْآنُ لَا تُنذِرُکُمْ بِهِۦ وََمَنْ بَلَغَ﴾

﴿بَلَغَ﴾، ئهم قورئانه‌م بۆ ره‌وانه‌کراوه، تا‌کو ئی‌وه‌ی پی‌ وریا بکه‌مه‌وه‌و، وه هه‌موو ئه‌وانی دیکه‌ش که پی‌یان ده‌گات، که‌واته: فه‌رزه له‌سه‌ر ئۆمه‌ته‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر

وَسَلَّمَ، ئەو لە سەردەمی خۆیدا بە خەلکی رۆژگاری خۆی گەیاندووە، چ ئەوەی راستەوخۆ پێی گەیاندووە، چ ئەوەی بە نامە بۆ پادشاکانی رۆم و فارس و میصرو حەبەشەو، وە لەسەر ئۆممەتە کەشی پێویستە، هەر جیلێک لە جیلەکانی ئۆممەتی پێغەمبەر ﷺ ئەم قورئانە بە هەموو زمانەکان هەول بەدات تەرجمە ی بکات، وە بیگەیهێنێ بە مەزەبەتیی، تاکو ئەوەی کە خوا ویستووێتی، ئەوانی پێ وشیار بکاتەووە ئەو پەيامە ی خوا بزانن چییە؟

(القرطبي) دەڵێ: کە دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ بَلَغَ﴾، واتە: وە هەر کەسێک کە بالغ بووبێ، ئەم قورئانە یی بگەیهێنم، بەلام لەراستیدا ئەم واتایە بپهێژە، هەرچەندە ئەوەش دەگرتەووە، چونکە ئەو کاتە هەر کەس بالغ بووبێ لەسەری فەرز دەبێ، بە دوا ی قورئان بکەوێ، ئەوە راستە، بەلام لێردا ﴿وَمَنْ بَلَغَ﴾، واتە: ئێوەشی پێ وریا بکەمەووە، وە هەر کەسێکی دیکەش کە پێی دەگات.

ئنجای پێغەمبەر ﷺ لەوبارەووە کە فەرزە لە دوا ی خۆی ئۆممەتە کە ی قورئان بگەیهێنن بە خەلک، فەرمووێتی: ﴿بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ﴾^(۱)، واتە: نایەتیگیش بێ لە مەنەووە بیگەیهێنن، (بۆچی دەفەرموێ لە منەووە؟ چونکە ئەم قورئانە هەمووی لە پێی پێغەمبەرەووە ﷺ گەیشتووە، کەواتە: لەسەر ئۆممەتە کە ی فەرزە کە ئەم قورئانە، وە ئەم ئیسلامە بگەیهێنن بە خەلکی دەورووبەریان) وە لە بەنی ئیسرا ئیلیشەووە بگێرێنەووە هیچ سەغڵەتی ی تێدا نیە، (واتە: ئەم هەوال و شتانە ی کە لە کتیبەکانیاندا هاتوون، با زانیاریتان لەسەری هەبێ و بزانن چییان گوتووە، هەرچەندە راست و درۆشی تێکەل کراو، بەلام دیارە وەک بەسەر هات و مەعلووماتی میژوو یی، دەتوانن سوودیان لێ ببینن، نەک وەک دین، چونکە وەک دین ئەووە تەنیا قورئان و سوننەتی پێغەمبەر ﷺ بۆ ئێمە دینیکی پابەندکەرە،

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۶۴۸۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۴۶۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۶۶۹)، وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۶۲۵۶)، وَالدَّارِمِيُّ بَرَقْم: (۵۴۲).

بەلام ئەگەر ئینسان شارەزاییشی هەبێ دەرباری کتیبەکانی خاوەن کتیبان،
چ هی جوولەگەو نەصرانیی، یان هی ئەوانی دیکە، شتیکی باشە).

دوایی دەفەر موی: ﴿وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ﴾،
و هەر کەسێک بە ئانقەست درۆ بە زمانی منەو بەکات، با شوینی خۆی لە
ئاگری دۆزەخدا هەلبگرێ، بۆچی دەفەر موی: (مُتَعَمِّدًا)؟ تۆ شتیکت پێ
دەگات دەلێن: ئەو هەدیسی پێغەمبەر ﷺ، تۆش دەیگێڕێوەو دەلێی:
پێغەمبەر ﷺ وایفەر موو، واش نیە و فەر موو دە پێغەمبەر ﷺ نیە، ئایا
تۆ وەبەر ئەو هەر پەشەیه دەکەوی؟ نەخیر، بۆچی؟ چونکە تۆ بە ئانقەست
ئەووت بە دەمی پێغەمبەر ﷺ بلاوە کردۆتەو، تۆ واتزانێوە
فەر موو دەیه، و ئەگەر وا نەبوایە، زۆر لە زانیان وەبەر ئەو هەر پەشەیه
دەکەوتن، بەلام ئەگەر تۆ بزانی شتیکی فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ نیە، و
بشلی: پێغەمبەر وایفەر موو، ئەو بەو هۆیەو ئینسان وەبەر ئەو
هەر پەشەیه دەکەوی، بەلام ئەگەر نەزانی لە پرووی سەنەدەو، دەقیکی بە ئیمە
گەشتو پیمانوایه کە فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ بە دەمی پێغەمبەر ﷺ بلاوی
دەکەینەو، بەلام هی ئەویش نیە، ئەو لەو حالەتەدا ئینسان وەبەر ئەو
هەر پەشەیه ناکەوی، چونکە بە ئانقەست درۆی بە ناوی پێغەمبەر ﷺ نەکردو.

هەلۆستە ی پێنجەم: کە دەفەر موی: ﴿أَيُّكُمْ لَشَّهَدُونَ أَتَّعَ اللَّهُ إِلَهَةً

أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ﴾، دیتەو
سەر باسی خوا بەیەدگرتن (توحید)، دەفەر موی: ئایا (ئەو کافرەکان و
بتپەرستەکان و ئەو هاوبەشەکان، یاخود ئەو خەلکینە بەگشتی!) ئیو
شایەدیی دەدەن کە لەگەڵ خوادا پەرستراوانی دیکە هەن؟ ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾،
تۆ بلی: من شایەدیی نادەم، چونکە بیجگە لە خوا هیچ پەرستراویکی دیکە
نیە، واتە: پەرستراوی بە هەق نیە، ئەگەر نا پەرستراوی بە ناھەق زۆرن،
خەلک مانگ دەپەرستی، خۆر دەپەرستی، بوودا دەپەرستی، حیزبێکی کافر
دەپەرستی، رژیمیکی تاغووتیی دەپەرستی، هەواو ئارەزووی خۆی دەپەرستی،

پارەو سامان دەپەرستێ، چی و چی دەپەرستێ... هتد، ئەوانە هەموویان هەن، بەلام ئەوانە هەموویان پەرستراوی بە ناهەقن، پەرستراوی بە هەق نیە جگە لە خوا، تەنیا خوا پەرستراوە، ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا

تُشْرِكُونَ﴾، بۆی: تەنیا یەك پەرستراو هەیە، كە خوايە، وە من لەوێ كە ئێوە دەیانكەن بە هاوبەش بۆ خوا، بەرێیم و حاشایان لێ دەكەم، یەخەیان لێ دادەرم و دووریان لێ دەگرم.

مەسەلە ی دەیه: كە دەفەر موی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ

أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، لە سوورەتی (البقرة) شدا ئەم ڕاستە موبارەكە هاتووە: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ

أَبْنَاءَهُمْ ...﴾ (۱۶۱)، ئەوانە ی كتییمان پێداون، دەیناسن، وەك چۆن كۆرەكانی خۆیان دەناسن، واتە: موحەممەد ﷺ، دەناسن كە (موحەممەد) پێغەمبەری خاتەمە، چونكە ئەو كاتە هەموویان چاوەڕێیان دەكرد، جوولەكە و نەصرانییهكان چاوەڕێیان دەكرد، خاوەن بەرنامەكانی دیکە چاوەڕێیان دەكرد، بۆچی؟! چونكە هیچ پێغەمبەرێك نەبوو، مەگەر هەوالی داو بە ئۆمەتەكە ی خۆی كە ئەگەر وەچەكانتان مان، لە كۆتایی زەماندا پێغەمبەرێك دێ بە ناوی موحەممەد ﷺ و بە ناوی (أحمد) كە لەسەر هەموو بەشەر پێویستە پابەندی ئەو بەرنامە یە بێ، كە دەیهێنێ، وەك لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەر موی:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ

جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّصْدَقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ

وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۖ قَالُوا أَقْرَرْنَا ۖ قَالَ فَاشْهَدُوا ۚ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ

الشَّاهِدِينَ﴾ (۸۱)، خوا دەفەر موی: وە یادبکەووە کاتیك خوا پەیمانی پتەوی لە

پێغەمبەرەکان وەرگرت (فەرمووی): چونکە کتیب و حکمەتم پێداون، دواوی ئەگەر پێغەمبەرێکتان هاتەلا، کە بە راستدانەری ئەو بوو کە پێتانه (لە بەرنامەکان)، ئەو دەبێ بیگومان برۆی پێبینن و پشتی بگرن، (خوا) فەرمووی: ئایا دانتان پێداھێناو پەیمانی منتان لەسەر ئەو وەرگرت؟ گوتیان: دانمان پێداھێنا، فەرمووی: دەجا شایەدبن، وە منیش لەگەڵتان دا لە شایەدانم.

وہ خوا پێغەمبەرانی پیشووی، ھەر پێغەمبەرە ی بۆ کۆمەلگایەك ناردوہ، بۆ کاتیك و شوینیک، بۆ گەل و عەشیرەتیک، بەلام پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ بۆ ھەموو بەشەر نێردراوہ، چونکە دەبوايە بەشەر کۆببنوہ لەسەر یەك بەرنامە، کە ئەویش موحەممەد ﷺ دەبھێنێ، بۆیە ھەموو کۆمەلگایەکان کە پێغەمبەرانیان لەنیویدا پەوانەکراون، پێغەمبەرەکانیان پێیان راگەیانددوون و زانیویانە کە لە سەردەمی واندا پێغەمبەری کۆتایی نایەت، بەلام فەرموویانە: بە حیلەکانی دواي خۆتان راگەيەنن، کە ئەگەر پێغەمبەری کۆتایی ھات، لەسەر ھەموو مەزھابەتی پێویستە واز لەو بەرنامانە ی دیکە بھێنێ و واز لەو کتیبانە ی دیکە بھێنێ، کە بۆ قوناغیکی دیارییکراو و بۆ کاتیکی دیارییکراو و بۆ کۆمەلگایەکی دیارییکراو نێردراون، وە ھەموویان بە دواي ئەو کۆتا کتیب و ئەو کۆتا پێغەمبەرە ﷺ بکەون، کە بۆ ھەموو بەشەر دی، کە پێغەمبەرە کە ناوی (مُحَمَّد) و (أَحْمَد) ھ، وە کتیبە کەشی قورئانە.

ئنجە خوا دەفەرموي: خاوەن کتیبەکان دەیناسن، وەك چۆن کۆرەکانی خۆیان دەناسن، واتە: موحەممەد ﷺ یاخود قورئان، ھەردووکی دەگریتەوہ، وەك پێشتریش ئاماژەم پێدا، وە لە پەیمانی کۆن و پەیمانی نوێ (العہد القدیم وَالْعہد الجدید)دا کە دووسێ ھەزار لاپەرە دەبن، لە چەند شوینان لەو کتیبانەدا، ھاتوہ کە پێغەمبەرەکان موژدەیان داوہ لە دواي ئەوان پێغەمبەرێك دی، شوینکە و تووہکانی ئاوان، ئەو پێغەمبەرە دەستەلاتی ئاوا دەبێو، ئەو پێغەمبەرە نایەتەکانی خوا ئاوا دەخوینیتەوہ ... ھتد، کە سیفەتەکانی جگە لە موحەممەد ﷺ بەسەر ھیچ کەسی دیکەدا ناچەسپن، وە من لە کتیبی:

(الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا بە درێژیی باسی ئەو مەسەلەیه م کردو، وە چەند نموونەیهکی گرنگم لەو بارەو لەو کتێبانەو هێناون^(۱).

دوایی دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، واتە: ئەوانە ی کە خۆیان لە دەست داو بە ئیمان ناهێنن، کە پیشتریش باس مان کرد، رستە کە بە روالەت دەبی ئاوابی: (الَّذِينَ لَمْ يَأْمِنُوا فَخَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ) ئەوانە ی ئیمانیان نەهێناو، سەرەنجام خۆیان لە دەست داو، بەلام خۆی پەرەمردگار بەو شیوەیە رستە کە ی داناو: ئەوانە ی خۆیان لە دەست داو، بە ئیمان ناهێنن، واتە: خوا خۆ لە دەست دان و خۆ دواڕۆژدا خۆیان لە دەست دەدەن و خۆیان خستو، هۆکارە کە ی کە ئیمان نەهێنا، دوا ی خستو، بۆچی؟ چونکە لە راستیدا بەنسبەت ئەوانەو کە لە دواڕۆژدا خۆیان لە دەست دەدەن و خۆیان دەدۆڕێنن و، لە سەر بوونە کە یان قەرزار دەبنەو، ئەو ی بۆوان زیاتر بایەخی هەیه، بریتیه لە خۆ لە دەست دان، دیارە ئیمانە کە یان لە دنیا دا نەهێناو، بەلام خۆ لە دەست دان و قەرزار بوون لە سەر بوونی خۆیان، لە دواڕۆژدا وەدەرکە وتو، بۆیه خۆی پەرەمردگار ئەو ی پیش خستو.

مەسەلە ی یازدەیه م و کۆتایی: کە دەفەرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، کێ ستمکارترە لە کەسیک کە درۆ بە ناوی خواو دەکات، یان ئایەتەکانی خوا بە درۆ دەزانێ. دوو شت خوا خاوەنە کە یانی بە زالمترین کەس داناو: یە کە م: کەسیک کە درۆ بە ناوی خواو دەکات.

دووهم: کەسیک ئایەتەکانی خوا بە درۆ دەزانێ، واتە: ئەو کەسە ی کە یە کێک لەو دوو سیفەتانی تێدابی، زالمترین کەسە.

(۱) بڕوانە: المجلد الرابع، ص ۲۸۶-۳۰۳، وە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) ئایەتی ژمارە (۱۵۷) دا، چەند نموونەیه کە لەو موژدانە هێناون.

ئنجار درۆ به ناوی خواوه یانی چی؟ واته: بلایی: خوا هاوبهشی ههیه، ناخر کوا خوا هاوبهشی ههیه؟! خوا مهخلووقی ههن و غهیری خوا، ههموو بهدییهئیراوهکان و ههموو ژیاندارهکان، خوا رپو شوینی بو داناون، چ مروف بن، چ جند بن، چ فریشه بن، چ ماددهی بی گیان بی، چ ههر دروستکراویکی دیکه که له بوونه وهردها ههیه، له گهر دیلهوه تا کههکهشان، بی ژیان بی، یان ژیاندار، ههمووی دروستکراوی خوایه، بۆیه نهگهر یهکیک له دروستکراوهکانی خوا، بئینیه ریزی خواو هاوتای بکهی له کههال خوادا، نهوه تو درۆت به ناوی خواوه ههلبهستوه، بۆیه خوا دهفهرموی: کهسیک وایکات ستهمکارترین کهسه،

﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾، یان ئایهتهکانی خوا به درۆ بزانی، واته: هیچ کهس ستهمکارتر نیه لهو کهسهی که خوا بهیهگرتن به ناراست دادهنی، شیرک ههلهبژیری، یاخود ئایهتهکانی خواو پیغهمبهرایهتی و وهجی به درۆ دادهنی، ههر کهسیک یهکیک لهو دووانه بکات، نهوه ستهمکارترین کهسه، نهوی کهسیک ههر دووکیانی تیدابن، ههم درۆ به ناوی خواوه بکاو بلای: خوا هاوبهشی ههیه، ههم ئایهتی خواش به درۆ دابنی، نهوه به تهئکید ههر زۆر

ستهمکاره، بۆیه دهفهرموی: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، بیگومان ستهمکاران سهرفراز نابن، بو زانیاریتان وشهی (ظالم) له قورئاندا به مانای کافر دی، وه به مانای کهسیک دی که ستهم له کهسیکی دیکه دهکات، وه به مانای هاوبهشدانه (مُشْرِك) یش دی، چونکه وشهی (ظلم) به دوو شیوه پیناسه کراوه: (الظُّلْمُ: وَضْعُ الشَّيْءِ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ، أَوْ تَجَاوُزُ الْحَدِّ)، (ظلم) بریتیه لهوهی شتی که غهیری شوینی خوێ دابنی، یاخود بریتیه له سنوور بهزاندن، ئنجا کهسیک بئنی له جیی تهوکید ئیمان به شیرک بئنی، وه ئایهتهکانی خوا به درۆ دابنی، به تهئکید نهوه شتیکی زۆر بیجیی کردوه، وه له ههمان کاتدا سنووریشی بهزاندوهو سنوور شکینیی کردوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی سێم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەدا ئایەتەکانی (۲۲ تا ۳۲) واتە: یازدە ئایەت تەفسیر دەکەین، کە تەوهری سەرەکیان بریتیه له بەرجەستەکردنی سەرەنجانی شوومی هاوبەش بۆ خوا دانەرانی له پۆزی دوايي دا.

بەلێ ئەم دەرسە سوپرگەي سەرەکی ئەوەیه کە خوا ﷻ باسی سەرەنجانی شوومی ئەوانە دەکات، کە هاوبەش بۆ خوا دادەنێن، کە لە پۆزی دوايیدا پاش خپرکرانەوهری هەموو لایەك، پرسیار له هاوبەشدانەرەکان دەکری، لەبارەي هاوبەشەکانیانەو، ئەوانەي کە کردوویان بە هاوبەش له پەرستندا، پرسیاریان لی دەکری: کوا هاوبەشەکانتان له کوێن، ئەوانەي کە گومانتان دەبرد هاوبەشی خوان؟ دیاره بێجگە له نکوولیی لی کردن هیچی دیکەیان بۆ نامینێتەو.

پاشان خوا باسی هەلۆیستی نەبی سەرانی و کەللەرەقانهیان له بەرانبەر ئایەتەکانی خوادا دەکات، هەرودها تۆمەتی ئەفسانەي پیشیان دانەپال قورئان! کە دەلێن: قورئان ئەفسانەي پیشیانە، ئەوەیان دەخاتەروو.

وہ دوايي ئاماژە بە هەلۆیستی خەلک دوورخەرەوانەو خو دوورگیرانەیان له بەرانبەر پیغمبەردا دەکات، کە هەم خەلکیان دوور دەخستەو، هەم بوخۆشیان لی دوور دەکەوتنەو، دوايي دیمەنی راگیرانیان له سوئی ئاگری دۆزەخو، پەشیمان بوونەوهران دەخاتە بەرچاو، هی کافرەکانو هی هاوبەشدانەرەکان، وە بە درویمان دەخاتەو، له خۆزگە بە ئیمان خواستنەکیاندا، چونکە لەوئ خۆزگە بە ئیمان دەخوازن، بەلام خوا دەفەرموئ: درۆ دەکەن ئیستاش ئەگەر بیانگیرنەو بۆ دنیا، هەر بە هەمان بەزمی پیشی دەست پی دەکەنەو.

ئىجا دوايى باسى ھەلۆيىستى تەنيا ژيانى دنيا بينين و، نكوولئى كردنيان لە قىامەت دەكات، وە دوايى جارئكى دىكە ھەلۆيىستى راگيرانيان لە قىامەتدا، لەبەردەم پەرودگاردا دەكات، كە سەرزەنشت دەكرين، وە دان بە ھەلە و كەموكورپىيەكانى خۆياندا دئين، كە بەھەلەدا چوون، وە سەرنجام ئاكامى شووميان كە برىتيە لە زيانباريى و خەفەتباريى و وە گوناح و خراپە لە كوئنانيان، دەخاتەروو.

لە كوئايى دا خواى بەرزو مەزن ژيانى بىبروايان بە كەمە و ياريى و پىناسە دەكات، وە رايدەگەيەنى كە مەنزەلگاي دواوژ بو پاريزكاران باشتەر ئەگەر بفامن.

www.AliBapir.net
Youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

﴿ وَیَوْمَ نَحْشُرْهُمْ جَمِیعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِینَ أَشْرَكُوا اَیْنَ شُرَکَاؤُکُمُ الَّذِینَ کُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْهُمْ إِلَّا اَنْ قَالُوا وَاللّٰهُ رَبِّنَا مَا کُنَّا مُشْرِکِیْنَ ﴿۲۳﴾ اَنْظُرْ کَیْفَ کَذَبُوا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا کَانُوْا یَفْتُرُوْنَ ﴿۲۴﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ یَسْتَمِعُ اِلَیْکَ ط وَجَعَلْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَکِنَّةً اَنْ یَفْقَهُوْهُ وَفِیْ اَآذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ یَرَوْا کُلَّ اٰیَةٍ لَا یُؤْمِنُوْا بِهَا حَتّٰی اِذَا جَآءُوْکَ یُجَادِلُوْنَکَ یَقُوْلُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۲۵﴾ وَهُمْ یَبْهَوْنَ عَنْهُ وَیَنْتَوِبْنَ عَنْهُ وَاِنْ یُهْلَکُوْنَ اِلَّا اَنْفُسُهُمْ وَمَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ تَرٰی اِذْ وَقَفُوْا عَلٰی النَّارِ فَقَالُوْا یٰلَیْنٰ نَارُ دُودًا وَّلَا تُکَذِّبُ بِآیٰتِ رَبِّنَا وَنَکُوْنُ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۲۷﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا کَانُوْا یُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَکٰذِبُوْنَ ﴿۲۸﴾ وَقَالُوْا اِنْ هٰی اِلَّا حَیَآئِنَا الدُّنْیَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِیْنَ ﴿۲۹﴾ وَلَوْ تَرٰی اِذْ وَقَفُوْا عَلٰی رَبِّهِمْ ؕ قَالَ اَلِیْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوْا بَلٰی وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا کُنْتُمْ تَکْفُرُوْنَ ﴿۳۰﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِیْنَ کَذَبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ حَتّٰی اِذَا جَآءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا یَحْشُرْنَا عَلٰی مَا فَرَطْنَا فِیْهَا وَهُمْ یَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰی ظُهُورِهِمْ ؕ اَلَا سَآءَ مَا یَرْزُوْنَ ﴿۳۱﴾ وَمَا الْحَیَوةُ الدُّنْیَا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَیْرٌ لِّلَّذِیْنَ یَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۳۲﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

{وہ (یاد بکەوہ) ئەو رۆژە تیکرایان کۆدەکەینەوہ، دوایی بە وانەى ھاوبەشیان (بۆ خوا) داناوہ دەلێن: کوان ئەو ھاوبەشانەتان کە یێتان وابوو (ھاوبەشى خوان لە پەرستندا)؟ ﴿۲۲﴾ ئنجا ئەنجامی تافیکرانەوہکەیان (بەو پرسیار لیکردنە) ھەر ئەوہ بوو کە گوتیان: بە خوا پەرورەدگارمان! ئیمە ھاوبەشدانەر نەبووین ﴿۲۳﴾ سەرنج بدە! چۆن خۆیان بە درۆ دەخەنەوہ، وە ئەوہى کە ھەلێان دەبەست (کە گوايە خوا ھاوبەشى ھەن) لێیان بزر بوو ﴿۲۴﴾ وە ھەیانە لەوان کە گویت بۆ ھەلەدەخات، بەلام پەرەدەمان خستوونە سەر دلیان، تاکو تێنەگەن، وە قورساییمان خستۆتە گۆیانەوہ، وە ئەگەر ھەرچی بەلگەو نیشانە ھەيە بیینن، برپای پێ ناهینن، دەلێن: ئەم (قورئان)ە، جگە لە ئەفسانەکانی پیشەوان، ھیچی دیکە نیە ﴿۲۵﴾ وە ئەوان خەلکیشی لێ دەسلەمێنەوہو، خۆشیان لێ دوور دەکەونەوہ، وە ھەر ھەست ناکەن، ئەگەرنا (بەو رەفتارەیان) بەس خۆیان دەفەوتێنن ﴿۲۶﴾ وە ئەگەر ببینی لە کاتیکیدا کە لەسەر سوپی ئاگر (ی دۆزەخ) وەستاندیانن، ئنجا گوتیان: خۆزگە گیراباینەوہ (بۆ دنیا) وە ئایەتەکانی پەرورەدگارمان بە درۆ نەزانیبایەو لە برپاداران بووینایە، (ئەوہ دیمەنیکی دلتەزینت دەبینی) ﴿۲۷﴾ (خوا دەفەرموی: بەلکو ئەوہی پێشتر پەنھانیان دەکرد، بۆیان دەرکەوتوہ، دەنا ئەگەر گیراباشنەوہ، ھەر دەگەرانیوہ سەر ئەوہى کە رێگریان لێ کراوہ، وە بیگومان درۆزن ﴿۲۸﴾ وە (ھاوبەشدانەرەکان) گوتیان: (ژیان) ھەر ژیاى دنیاىەو زیندووش ناکرێنەوہ ﴿۲۹﴾ وە ئەگەر تۆ (بە چاوی عەقل و دل) ببینی کاتیکی کە لەبەر دەم (دادگای) پەرورەدگاریاندا رادەگیرێن (دیمەنیکی سامناک دەبینی، خوا فەرموی: ئایا ئەم (زیندووکرانەوہو لێرسینەوہی)ە ھەق نیە؟ گوتیان: بای، سویند بە پەرورەدگارمان، فەرموی: دە ئازار بجێژن بەھۆی ئەوہو کە کافر بوون ﴿۳۰﴾ مسۆگەر ئەوانەى کە دیداری خویان بە درۆ دادەنا، زیانبەر بوون، (وہ لەسەر

زیانەکیان بەردەوام بوون) هەتا کاتی کتوپر کاتی دیارییکراو (ی قیامت) هات،
گوتیان: هۆی داخو خەفەت! لەسەر ئەو کە کەمتەرخەمییمان تیدا کرد (لە ژیاڵی
دنیا)، وە لەو حالەدا قورسایێ یەکانیان (گوناح و خراپەکانیان) لەسەر پشتیان
هەڵدەگرن، ئاگاداربە ئەو خراپترین شتە کە هەڵدەگرن ﴿ ۳۱ ﴾ وە ژیاڵی دنیا (لە
ڕوو ماددیەکیەو) جگە لە یاری و خاڤلان هێچی دیکە نیە، وە بیگومان
مەنزلگای دیکە (دواڕۆژ) بۆ ئەوانە ی پارێز دەکەن، باشتر، ئایا نەفامن! ﴿ ۳۲ ﴾ .

www.AliBapir.net
Youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(تَزْعُمُونَ): وشەى (زعم) قسەیه‌که که درۆیی، دەلی: (الزَّعْمُ: حِکَايَةُ قَوْلٍ يَكُونُ مَظْنَةً لِلْكَذِبِ، وَلِهَذَا جَاءَ فِي الْقُرْآنِ فِي كُلِّ مَوْضِعٍ ذُمَّ الْقَائِلُونَ بِهِ)، (زعم) بریتیه له گێرانه‌وێ قسەیه‌که که نه‌گه‌ری درۆی زیاتر لێ ده‌کړی، بۆیه له هه‌موو قورئاندا ته‌نیا له‌و شوێناندا هاتوه که هه‌ر که‌سیک ئه‌وێ گوتبێ زهم کراوه، (یزعمون) واته: پێیان وایه، به‌لام له پێوابوونه‌که‌دا، به‌هه‌له‌داچوون و درۆ ده‌که‌ن.

(فَتَنَّهُمْ): (فِتْنَةٌ) یانی: تاقیکردنەوێ، (أَصْلُ الْفِتْنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِيُظْهَرَ جَوْدُهُ مِنْ رِذَائَتِهِ، وَاسْتَعْمَلَ فِي إِدْخَالِ الْإِنْسَانِ النَّارَ) واته: ئه‌سلی وشەى (فِتْنَةٌ) له (فَتْنٌ) هوه هاتوه (فَتْنٌ) یش ئه‌وه‌یه زێڕ یه‌یه نێو ئاگر، بۆئیه‌وه‌ی چاک و خراپی له‌یه‌ک جیاپێته‌وه، وه به‌کارهێنراوه بۆ ئه‌وه که ئینسان به‌ ئاگر سزا بدری، وه به‌ مانای تاقیکردنەوێ، هاتوه، وه‌ک خوای کاربه‌جی به‌ مووسا عليه السلام فه‌رمووه: ﴿...وَفْتَنَّاكَ فُتُونًا...﴾ طه، واته: تۆمان تاقیکردوه‌وه به‌ چه‌ند تاقیکردنەوێه‌ک، تا‌کو خه‌ته‌ی پێوه نه‌هێلی، وه به‌ مانای ئازار و گرفتاریش هاتوه.

(يَفْتَرُونَ): واته: درۆ هه‌له‌ده‌ستن، که له (فَرَى) یه‌وه هاتوه، (الْفَرَى: قَطْعُ الْجِلْدِ لِلْخَرْزِ وَالْإِصْلَاحِ، وَاسْتَعْمَلَ الْإِفْتِرَاءُ لِلْكَذِبِ وَالشُّرْكِ وَالظُّلْمِ)، که‌سیکی پینه‌چی که چه‌رم ده‌برێ بۆئیه‌وه‌ی که پینه‌ی پێ بکات، یاخود بیدووریته‌وه، پێی ده‌گوتری: (فري)، جا وشەى (إِفْتِرَاء) بۆ درۆ هه‌له‌ستن، وه بۆ شێرک و سته‌میش به‌کارهێنراوه، چونکه شیرکیش شتیکی بێ بنه‌مايه، وه سته‌میش شتیکی بێ جێیه.

(أَكْنَهُ): (جَمْعُ كِنَانٍ، نَحْوُ: غِطَاءٍ وَأَغْطِيَةٍ، لَكِنْ أَكْنَانٌ جَمْعُ كَنٍّ)، (أَكْنَهُ) کوی (کِنَان) ه، (کِنَان) واته: توورده‌گه، یان کیف، وه‌ک (غطاء) واته: سه‌رپۆش، وه

کۆیەکە (أَعْطِيَتْهُ، بەلام (أَكْنَان) کۆی (کُنْ)، واتە: پەناگە و شوینیک کە ئینسان تێیدا خۆی پەنەیان بکات.

(وَقَرَأَ): دەلی: (الوقر: الثَّقْلُ فِي الْأُذُنِ، يُقَالُ وَقَرْتُ أُذُنُهُ تَقَرُّ وَتَوَفَّرُ)، واتە: گۆیگرانی، وەك: كەسێك شتێكی لە گۆی هاویشترایی و نەیبیستی.

(أَسَاطِيرُ): (أَسَاطِيرُ هِيَ جَمْعُ أُسْطُورَةٍ، نَحْوُ: أَرْجُوحَةٍ وَأَرَاغِيحٍ، وَأَحْدُوثَةٍ وَأَحَادِيثٍ، أَي: شَيْءٍ كَتَبَهُ كَذِبًا وَمَيِّنًا)، (أَسَاطِيرُ) کۆی (أُسْطُورَة) یە، ئیمە بە کوردیی دەلی: ئەفسانە، واتە: حیکایەتێک یان بەسەرھاتیکی بێ بنەما، نەك پروداویکی میژووویی کە ئەسلی هەبێ، وەك (أَرْجُوحَةٌ وَأَرَاغِيحٍ)، جۆلانەووە جۆلانەکان (وَأَحْدُوثَةٍ وَأَحَادِيثٍ) واتە: پروداویک، یان شتێک تازە بەیدا بووبێ، کۆیەکە (أَحَادِيثٍ) ه، لێردا مەبەستیان لە (أَسَاطِيرُ) چییە؟ (أَي شَيْءٍ كَتَبَهُ كَذِبًا وَمَيِّنًا) شتێکە هەر بە درۆ نووسراوە، قورئانیان بەو ناوزەند دەکرد.

(وَيَنْتَوْنَ): دەلی: (نَأَى: نَأًيًا مَثَل، نَعَى: أَعْرَضَ، وَتَبَاعَدَ) خۆی لێ دوورگرت.

(يَلْعَنُنَا): (لَيْتَ طَمَعٌ وَتَمَنٍّ، لَيْتَ) واتە: خۆزگە و بریا، لە کوردەوارییدا کە شتێک نایەتە دی دەلی: ئەو خۆزگە، ئەو بریا هاتبایە دی.

(بَلَقَاءَ اللَّهِ): واتە: بە دیداری خوا، (اللقاء: مُقَابَلَةُ الشَّيْءِ وَمُصَادَفَتُهُ مَعًا، وَقَدْ يُعْبَرُ بِهِ عَنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا) دەلی: (لِقَاء) بریتیە لە بەرەپرووچوونی شتێک، وە پێگەیشتنی، وە جاری وایە بۆ هەر کامێک لەوانە بەکاردی، جا چ بۆ پرووبەروو بوونەو، چ بۆ گەیشتنی (لِقَاءَ اللَّهِ) یانی: دیداری خوا، کە ئینسان بچێتە خزمەت خواو بە دیداری خوا بگات.

(بَعَثَ): یانی: (فَجَاءَ) واتە: کتوپرو لەناکاو (الْبَغْتُ: مَفْاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ، بَعَثَ فَهُوَ بَاغِتٌ) (بَعَثَ): واتە: کتوپرو لەناکاو شتێک هات، بێئەوێ کە پێشەکی هەبێ.

(يَحْسَرُنَا): (الحَسْرَةُ: الغَمُّ عَلَى مَا فَاتَهُ وَالنَّدَمُ عَلَيْهِ، كَأَنَّهُ انْحَسَرَ عَنْهُ الْجَهْلُ الَّذِي حَمَلَهُ عَلَى مَا ارْتَكَبَهُ) وشهى (حَسْرَةً) واتە: داخو خەفەتێك، وه پەشیمانبوونەوه، (حَسَرَ) واتە: قۆلى هەڵكرد، ئەو داخو خەفەتە بەسەر ئەو ئینسانەدا دى له حالێكدایە كه نەزانینەكەى وایلكردوه تووشى ئەو غەلەتە بى، دواىى كه نەزانینەكەى نەماوه، بەرچاوى رۆشن بۆتەوه، بۆیە پەشیمان بۆتەوهو ئیستا دەزانى چى كردوه.

(أَوَزَارَهُمْ): كۆى (وَزِرْه، (وَزِرْ) یانى: (ثَقُلَ) قورسایى، ئنجا (أَوَزَارَهُمْ) یانى: (أَثْقَالَهُمْ)، قورساییهكانیان، گوناح و تاوانێك كه ئینسان دەيكات، وهك كۆلیكى قورس وایە لەسەر شانیهتی، كه دەفەرموى: ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوَزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾، قورساییهكانى خۆیان بەسەر كۆلى خۆیان داداوه، چەند شتێكى ناخۆشە ئینسان كه دەچیتەوه خزمەت خوا، بە كۆلیك گوناھەوه بچیتەوه، هەگبەى گوناھانى پەر بى، بلى: خوايا! ئەووم بە دیاریى بۆ تۆ هیناوه!

(لَعِبٌ): دەلى: (لَعِبَ: عَمِلَ عَمَلًا لَا يُجْدِي عَلَيْهِ نَفْعًا، ضِدَّ: جَدَّ)، (لَعِبَ) واتە: كارێكى كرد، كه سوودێكى پى ناگەيەنى، پێچەوانەى (جَدَّ) واتە شتێكى چاكى كرد، سوودی هەبوو.

(وَلَهُوَ): (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانُ عَمَّا يَعْنِيهِ وَيُهِمُّهُ، يُقَالُ لَهُوْتُ بِكَذَا، وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا، اشْتَغَلْتُ عَنْهُ بِأَمْرٍ) (لَهُو) بریتیه له هەر شتێك كه ئینسان سەرقاڵ بکات له شتێك، كه ئەو شتەى كه لى غافلەو بى ناگایە، بۆ ئەو چاکترەو گرتگترە، دەگوترى: (لَهُوْتُ بِكَذَا، وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا) هەردووکیان یەك مانایان هەیه، واتە: پێوێ سەرقاڵ بووم، سەرگەرم بووم، دواىى باسى دەکەین كه خۆى پەرورەدگار بۆچى ژيانى دنیاى بیروایان، یاخود ژيانى دنیا له رووه ماددییهکەیهوه، به وشەى (لهو و لعب) باس دەکات.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای زاناو توانا لەو ئایەتانەدا کە رابردن باسی پیغمبەرایەتی و خوا بەیەگەرتن و دواڕۆژی کرد، بەلام ئەم ئایەتانە زیاتر باسی سەرەنجامی بیروایان دەکەن، لە دواڕۆژدا کە دەزعیان چۆن دەبێ؟ چۆن دەلێن؟ چۆن دەکەن؟ چۆن پەشیمان دەبنەوه؟ ... هتد.

دەفەرموی: ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا سُرَّاوُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ

تَزْعُمُونَ﴾، وە ئەو ڕۆژی هەموویان خڕدەکەینەوه، دوایی بەوانەی کە هاوبەشیان بو خوا داناوه، دەلێن و لێیان دەپرسین: کوان ئەو هاوبەشانەتان کە پیتانوابوو هاوبەشی خوان؟ واتە: کوان، بۆ یارمەتیتان نادەن، بۆ یارمەتیتان بۆ بکەن، بۆ نایەن شتیکتان بۆ بە شتێک بکەن، ئەگەر راستتان دەکرد؟ ئێمە دیارە ئیستا لە دنیاین، بەلام خوای کاربەجی قیامەت وەك ئیستا دینیته بەرچاومان، واتە: لە قیامەت دا ئەوه سەرەنجامتان دەبێ، ئەوانەی کە دانیپەرستن لەگەڵ خواو لە جیاتی خوا، لێتان بزر دەبن و دیار نامین، خواش پیتان دەفەرموی: کوا شەریکەکانتان؟ ئیوش هیچ وەلامیکتان نابێ، کەواتە: هەر ئیستا دەسیان لێ هەلبگرن.

دیارە بۆیەش خوای زانا قیامەتمان وەك ئیستا دینیته بەرچاو، چونکە بەنسبەت خوای پەرورەدگارەوه، رابردوو، ئیستا، داهاوو، هەر یەکن، (ئانیشتاین) لە بیردۆزی گوێرەیی (النظرية النسبية) خۆیدا باس دەکات، کە ئیمە ی بەشەر بەهۆی ئەوهوه کە مەحکوومی کات و شوێنین، کات (زمن) دەکەینە سێ بەش:

أ / بەشیکی کە تیپەرپوه، پێی دەلێن: رابردوو (ماضی).

ب / بەشیکی دیکە کە ئیستا تییداین، دەلێن: ئیستا (حاضر).

ج / بەشیکیش کە نەهاتوه، پێی دەلێن، ئایندە، داهاوو (مستقبل).

بەلام خۆی زاناو شارەزا لە دەردەوی زەمان و مەکانە، دۆینێ و ئەمڕۆ ئیستا بۆ خوا نیە، بەنسبەت خۆی بۆ وینەو، کات هەمووی وەک یەگە، بۆیە خۆی کاربەجێ کە باسی بەهەشت دەکات دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُرْفِلَتْ﴾ (۱۳) النکیر، واتە: وە کاتیەک بەهەشت نزیک خرایەو وە پازینرایەو (بۆ پارێزکاران)، بە رێژگە (صیغە) ی رابردوو دەیفەرموێ، یان لیژ دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ نَخْشِرُهُمْ جَمِيعًا﴾، ئەو پۆژە و هەموویان کۆدەکەینەو، وەک ئیستا، چونکە بەنسبەت ئیمەو داهاتوو نەهاتوو، رانەبردوو تینەپەریو، ئیستاش تێیدا دەژین، بەلام بەنسبەت خۆی تاکەو زەمان هەمووی یەک شتە، ئەو مەسەلەیهکی قوولێ فەلسەفییە، بەلام ویستم نامازەیهکی پێ بکەم.

جا با بزانی نەوانە وەلامیان چی دەبێ؟ دۆی ئەوێ کە خوا دەفەرموێ: ﴿أَيْنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرْعُمُونَ﴾، ئەو هاوبەشەکانە کە پێتانوابوو هاوبەشی خۆان، وە بەندایەتیتان بۆ دەکردن، کوان ؟ ﴿ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ

رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ دۆیی فیتنە ی ئەوان واتە: تاقیکردنەوێ ئەوان، یان سزای ئەوان، یان پاساو هێنانەوێان، یان وەلامی ئەوان، یان دەرنجامی تاقیکردنەوێان، بە هەموو ئەو مانایانە دێ، واتە: وەلامیان بۆ ئەو پرسیارە کە بۆخۆی تاقیکردنەوێ فیتنەیه، هەر ئەو بوو کە گوتیان: سویند بە خوا پەروردگارمان! ئیمە هاوبەشدانەر نەبووین، حاشا دێکەن! دەلێن: هاوبەشمان دانەناو بۆ تو، هەر گوتوو مانە: (بەس خوا خوایه، ئەوی دیکە هەمووی کاو بایه) واتە: خۆیان بە درۆ

دەخەنەو، بۆیە دەفەرموێ: ﴿انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾، تەماشای بکە! چۆن خۆیان بە درۆ دەخەنەو، درۆ بە خۆیانەو دێکەن، واتە: خۆیان بەدرۆ دەخەنەو

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ﴾، وە ئەوێ کە هەلێان دەبەست، نەما، بزر بوو، ئەو هاوبەشەکانە کە بۆ خۆیان هەلدەبەستن، لەبەرچاویان نەمان، چونکە لە واقع دا نەبوون، بەلێ، وەک دارو بەردو مانگو خۆرو ئەستێرەو هەواو ئارەزوو و

حیزب ... هتد، وه وهك چه‌ند دروستكراویكى ديكه، هه‌بوون، به‌لام وهك هاوبه‌شى خوا، نه‌بوون، دهنه وهك دروستكراو هه‌بوون، به‌لكو عيساش كه نه‌صرپانييه‌كان په‌رستووianeو، عوزپريش كه جووله‌كه‌كان په‌رستووianeو، پياوچاگانيش كه په‌رستراون، دین به‌رئه‌ت ده‌كه‌ن و ده‌لین: خوايه! ئيمه جگه له په‌رستنى تو هيچى ديكه‌مان فير نه‌كردوون، نه‌وانه درويان به‌ ناوى ئيمه‌شه‌وه كردوه.

ئنجبا باسى هه‌لوپستى هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌كان ده‌كات له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ران دا، كه دواى باسى سه‌ره‌نجامه قيامه‌ت‌ييه‌كه‌يان ده‌كات، ده‌فه‌رموى: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾، وه هه‌يانه چاك گوڤت بو هه‌ل ده‌كات به‌ حيساب، بوئه‌وه‌ى بزاني چى ده‌لپى؟ به‌لام ئيمه كيف‌مان له‌سه‌ر دلپان داناه، ياخود په‌رده‌مان له‌سه‌ر دل داناون، ياخود دلپانمان خستوته نيو كيفو تووره‌گه‌وه‌و سه‌ره‌كه‌مان به‌ستوه، بوئه‌وه‌ى كه تپى نه‌گه‌ن، ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾، وه گوپشيانمان قورسو گران كردوهو، قورسايمان خستوته نيو گوپيه‌كانianeوه، ئينسان قورسايى له‌ گوپدا بى، گوپى له‌ هيچ نابى، وه نه‌گه‌ر دلپشى له‌ تووره‌گه‌ دابى پپى تپناگات، واته: نه‌گه‌ر شتيك بخريته تووره‌گه‌و كيفي‌كه‌وه، دواى سه‌ره‌كه‌شى گريى لى بدرى، ديار نابى، واته: نه‌وانيش دلپان داخراوه‌و عه‌قلپان داپوشراوه، وه گوپشيان گيراوه ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾، وه نه‌گه‌ر هه‌ر نايه‌تپك، هه‌ر نيشانه‌يه‌ك ببينن، هه‌ر ئيمانى پى ناهينن.

يه‌كيك بوى هه‌يه، بلپ: ئنجبا بوچى خوا واى ليكردوون؟ وه‌لامه‌كه‌ى نه‌وه‌يه كه خواى دادگه‌ر لي‌رده‌ا باسى چه‌سپاندنى ياساكانى خوى ده‌كات، به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا، نه‌گه‌رنا خوا واى لى نه‌كردوون، نه‌وانه بوخويان واين له‌ خويان كردوه، به‌لام مادام به‌ پپى ياساى خوايه، وه‌ك خوا واى ليكردين، وايه، نه‌گه‌رنا بوخويان واين له‌خويان كردوه، به‌ به‌لگه‌ى چى؟ به‌ به‌لگه‌ى نه‌وه‌ كه خواى دادگه‌ر ده‌فه‌رموى:

﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٢٧﴾ ابراهيم، واته: وه خوا سته‌مكاران گومرا ده‌كات، خواى دادگه‌ر كى گومرا ده‌كات؟ نه‌وه‌ى سته‌مكاربى و زولم له‌خوى بكات، نه‌وانه‌ى كه رپى چه‌وت ده‌گرن، خواى دادگه‌رپش ده‌فه‌رموى: مادام رپى چه‌وت ده‌گرى،

بىرۇ، بۇچى؟ چۈنكى خۇا ويستوويەتى ئۇ خەلگە لەم ژيانەدا تاقى بىكەتە، ئىنجا كە تاقىيان بىكەتە، دەبى بۇاريان پى بدات، دەفەرمۇي: ئۇو پى چەوتە، ئەگەر بەویدا بىرۇن، تووشى زىان دەبن، بەلام ئەگەر دەشپۇن پىتان لى ناگىرى، بۇ ئۇو تاقى بىكىنە، وە ئۇووش پى راستە، ئەگەر بەویدا بىرۇن، قازانچ دەكەن، بەلام زۇرىشتان لى ناكىرى، پى راست بىگرن، ئەدى ئەگەر وانەبى ئىنسان چۇن تاقى دەكىتە، بۇيە دەبى وريابى! لىرەدا خۇا كارىبەجى مەبەستى ئۇو نىە كە پىي خوش نەبى، ياخۇد نەھىلى ئۇوانە تىيگەن، بەلكو مەبەست ئۇو نىە كە ئۇوانە كارىكيان بەسەر خۇيان ھىناو، بەھۇي گۇناخ و تاوانەكانىانە، كە وەك عەقلىان داپۇشراپى و لە توورەگە دابى، لە ھەگبە و كىف دابى، وە گۇيشيان قورسايى تىدەبى، بۇخۇيان وايان لە خۇيان كىرە، بەھۇي گۇناخ و تاوانەكانىانە، خۇيان تووشى حالەتتىكى ئاوا كىرە.

﴿ حَقَّ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾ { ئۇو حالەتەيان ھەيە } تاكو كە دىن بۇ لات مۇنافەشەت لەگەلدا دەكەن، شەرە قسە و دىمەدەت لەگەلدا دەكەن، ئۇوانەي بىبىرپوان دەلىن: ئەمە جگە لە ئەفسانەي پىشىنان، ھىچى دىكە نىە ! قورئان ھەر ئەفسانەيە و درۇ و دەلەسەيە و ھىكايەتى بى بنەمايە، بۇيەش وايانگوتە، چۈنكى تەماشايان كىرە قورئان زۇرى بەسەرھاتە، ئۇو عەقلى و ئىدراكەشيان نەبوو كە خۇا توانا و زانا ئەم كىتبەي داناو بۇ ئىمەي بەشەر، كە رەنگە سى لەسەر چۇارى مېژووى بەشەر تىپەرىپى، ئۇو سى لەسەر چۇارە، دەبى بىگىرپىتە و پەندو عىبەتەكانى ژيانى ئۇو مىللەتانە، كە چۇن ژياو و لەگەل پىغەمبەرەكانىان دا چۇن رەفتارىان كىرە؟ سەرەنجاميان چۇن بوو؟ بۇمان بىخاتەرەو، بۇئەھى ئۇو يەك لەسەر چۇاردى ژيانى بەشەر كە ماوو پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ بۇ ھاتو، پەند وەربىگىرى لە ژيانى ئۇو سى لەسەر چۇاردى كە رابىرە، ھەر بۇيەش ئەگەر تەماشاي ھەموو قورئان بىكەين، دىتوانىن بلىين: سى لەسەر چۇارى، ياخۇد دوو لەسەر سى قورئان بەسەرھاتەكانن، بەسەرھاتى پىغەمبەرانن، بۇچى؟! تاكو ژيانى بەشەر ئۇو سى لەسەر چۇاردى كە رابىرە، خۇا مېھرىبان بىكەتە جىي پەندو عىبەرتە، دەرسى ژيانى لى وەربىگىرى، بۇ ئۇو يەك لەسەر چۇاردى كە ماوو.

دوایی باسی ھەلۆیستیکی دیکەیان دەکات، دەفەرموی: ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ

وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، وە ئەوانە خەلکیشی لێ دەپرینگێنەو و لێ دەسلەمێنەو و، خۆشیانی لێ بە دوور دەگرن، ئەمە واتایەکی، ھەندیکیشیان گوتووایانە: ئەو بێپر وایانە خەلکیش لێ پیغەمبەر ﷺ دوور دەخەنەو، کە زیانی پێ نەگەییەن، واتە: بەرگریشی لێدەکەن، وە خۆشیانی لێ دوور دەگرن، کە دەلێن: مەبەست پێی (أبو طالب) بەلام بەراستی ئەو مانایە بێھێزە، ئنجا شیعە لێردا زۆر خۆیان مشەوش کردووە، چونکە شیعە (أبو طالب) بە مسوڵمانێکی زۆر چاک دادەنێن، دەلێن: مسوڵمانێکی زۆر گەورەییەو، ئەھلی سوننەت ھەر لە پقان پەواجیان بەو جەدیسانە داو، کە دەلێن: (أبو طالب) کافرە، لە رقی ئیمام عەلی !! کە بێگ ومان بەھەڵدا چوون و درۆ دەکەن، (أبو طالب) ئیمانی نەھیناوە، بەلام لێردا ئەم نایەتە ھیچ پەیوەندیی بە (أبو طالب) دەو نیە، وە:

﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ﴾، واتە: وە کافرەکان خەلکی لێ دوور دەخەنەو، کە ئیمان نەھینن، وە بۆخۆشیان دووری لێ دەگرن، یانی: نە بۆخۆیان ئیمانی پێ دینن، و نەدەھێلن خەلکیش ئیمانی پێ بێنن، وەك گاشە بەردێک، کە بکەوێتە زاری کانێکەو، نە بۆخۆی دەخواتەو، نە دەھێلن خەلکیش لێی بخواتەو، ئاویان لێ ھاتووە.

خوا دەفەرموی: ﴿وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، وە ئەوانە ھەر خۆیان دەفەوتێنن، بەلام ھەست ناکەن، واتە: بەو ھەلۆیستەیان ھەر زیان لە خۆیان دەدەن، و ھەر خۆیان دەفەوتێنن. ئەگەر نا لەراستیدا ناتوانن زیان لە پیغەمبەری خوا ﷺ بدەن، بەو واتایە کە پەکی کارەکە یخەن، ئەزێەتی دەدەن، ناپرەحتی دەکەن، بەلام کارەکە ی پەکی ناکەو، شتێک خوا بیەوێ سەر بگرێ، ھەر سەردەگرێ.

ئنجا باسی ھەلۆیستیکی دیکە ی قیامەتیان دەکات، دیمەنیکی دیکە ی قیامەتیان

دینیتە بەرچا، دەفەرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْسَٰ نَارُ وَلَا نُنْكَدُ

بِأَيِّتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئەگەر تۆ ببینی کاتێ کە دەوەستێنرێن لەسەر

ئاگر، لىرەدا ھەندىك لە زانايان بۇيان بۆتە ئىشكال: چۆن لەسەر ئاگر دەۋەستىنرېن؟ ئەدى ناسووتېن و نارەحت نابن؟! نەخىر، بەلكو مەبەست ئەۋەپە كە لەسەر سوۋ قەراغى ئاگرى دۆزەخ دەۋەستىنرېن، ئىدى مەرج نىيە چوۋبە نىۋى، ديارە ھەم لە زمانى كوردىداۋ، ھەم لە عەرەبىداۋ، ھەم لە ھەموو زمانەكان دا ئەو جۆرە تەعبىرانە ھەن، دەفەرەمۇ: ئەگەر ئەوانە بىننى كە دەۋەستىنرېن لە

سوۋى ئاگر، لە نىزىكى ئاگرى دۆزەخ، سى خۇزگان دەخۋازن! ﴿ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا

نُكَذَّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾، گوتيان: ئەى خۇزگە بگىررېنەۋە بۇ دىنيا، {ئىجا كە گىرراينەۋە} ئايەتەكانى پەرۋەردىگارمان بەدرۇ دانانىيىن، ۋە لە ئىماندارانىش دەبىن، بەلام ئايا ئەو خۇزگانە دىنە دى؟! بە تەنكىد نەخىر، ئەۋە خەيال پلاۋە، خۇزگە ۋە بريايەكى بىيەرە، بۇيە دەفەرەمۇ: ﴿ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا

يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ﴾، بەلكو ئەۋەپان بۇ دەرگەۋتو بۇ ئاشكرا بوو، كە پىشتەر دەيانشاردەۋە، چىيان دەشاردەۋە؟ كافر بۇچى پىنى دەگوترى (كافر)؟ (كافر) يانى: پۆشەر (ساتر)، لەبەرئەۋەدى كە فىطرەتو سىروشتى ئىنسان خوا دەناسى، بەلام باباى كافر ئەو حەقىقەتە كە لە دەرۋونىدا ھەپە، خوا لەگەل بوۋنى دا تىكىھەئشلاۋە، دەشارىتەۋە، ﴿ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾، ۋە ئەگەر گىرراپاشنەۋە، دەگەرپانەۋە سەر ئەۋەدى لىيان قەدەغە كراۋە، واتە: دەگەرپانەۋە سەر بەزىمى پىشى، ۋە بە تەنكىد درۇ دەكەن، كە دەللىن: ئىمانمان دەھىناۋ ئايەتەكانى خوامان بە درۇ دانەدەنا، درۇ دەكەن ۋە راست ناكەن.

ئىجا باسى ھەئوئىستىكى دىكەيان دەكاۋ دەفەرەمۇ: ﴿ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا

الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴾، ۋە گوتيان: ژيان تەنیا ئەم ژيانە دىنایىيەمانە، ۋە ئىمە

زىندوۋ ناكرىپنەۋە، دەمرىن ۋە زىندوۋبوۋنەۋە نىيە، ئىجا دەفەرەمۇ: ﴿ وَلَوْ تَرَى إِذْ

وُقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ ﴾، ۋە ئەگەر تۆ بىننى كاتىك كە لەسەر پەرۋەردىگارىان رادەگىرېن،

یانى: لەبەر دەم دادگای پەرورەدگاریاندا رادەگیرێن، ئنجا خوا دادگایان دەکاو دەفەرموێ: ﴿ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ﴾، فەرمووی: ئایا ئا ئەوە هەق نیە، ئەو زیندوو بوونەووە ئەو وەزعی که ئیستا هاتۆتە پیشی و دەبینن، هەق نیە؟ راست نەبوو؟ ﴿ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴾، گوتیان: بای، سویند بە پەرورەدگارمان { راستەو ئیمە بەهەڵدا } چووین، { خوای دادگەریش } : فەرمووی سزاو ئازار بچێژن، بەهۆی ئەوەوە که بیپروا بوون، دەبی بچێژن.

ئنجا لە کۆتاییدا دەفەرموێ: ﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً ﴾، بیگومان ئەوانەى پروایان بە دیداری خوا نەبوو، زیانبەر بوون، پێیانوابوو ناگەنەووە خزمەت خوا، هەتا ئەو کاتەى که تێیدا کتوپرو لەناکاو بەبی پیشەکی دنیا کۆتایی هات، ئنجا ئەو (ساعة)یە، چ (ساعة)ی گەورە بی، (قیامەتی گەورە)، چ (ساعة)ی گچکە (کاتی مەرگ)، هەر کامێکیان بی دەگونجی، وەك گوتراو: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ) واتە: هەر کەسێک مرد، قیامەتی خۆی هاتو، دیارە مردنیش کتوپر دێ، لەو کاتەدا چی دەلێن؟ دەلێن: ﴿ قَالُوا يَحْسَرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا ﴾، هەى داخ و خەفەت!! { لە کۆیی؟ ئیستا وەختی ئەوەیە که خەفەتان بخوین }، لەسەر ئەوە که ئیمە کەمتەر خەمییمان تیدا کرد، { لە چێیدا؟ لە ژیاى دنیا، یاخود لە نایەتەکانی خوادا }، ﴿ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴾، حالیشیان وایە: گوناھەکانی خۆیان لەسەر پشتی خۆیان هەلگرتو، تێلەکەو هەگبەى گوناھانیان لە کۆلێناو، وە لە خزمەت خواشدا راوەستان، ئاگادارب! خراپترین شت ئەوەیە که ئەوان هەلیانگرتووە لە کۆلیان ناو.

چەند ناخۆشە ئینسان بە کۆلێک گوناھەووە بچێتەووە خزمەت خوا، لە کاتی کدا خوا دروستی کردو، تاكو تاقی بکاتەووە لەسەر زەوی دایناو، ئاوەدانی بکاتەووە بەندایەتی بۆ خوا بکات، کەچی لە جیاتی ئەوەی بە دەستی پر لە تەقواو

بچیتەوه لای خوا، بە کۆلیک گوناح و شەرمەزاریی و عەیبدارییەوه بچیتەوه
خزمەت پەرۆمردگاری !! ﴿ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾، وە ژيانى دنياش تەنیا یاریی و کات بەسەربردنە، وە
مەنزەلگای دواڕۆژ باشترە بۆ ئەوانەى پارێز دەکەن، نایا ناسامن؟ لێردا وەك دوايش
لە مەسەلە گرنگەکاندا باسی دەکەین، کە دەفەرموێ: ﴿ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ
وَلَهُوَ ﴾، دوو واتای هەن:

(۱) ژيانى دنيا (واتە ژيانى دنياى بێبەروايان) گەمە و کات بەسەر بردنەو، هېچى
دیکەى تێدا نیە.

(۲) یاخود ژيانى دنيا لە ڕووە ماددییەکیەوه، دەشوبهیتە گەمەى منداڵان و
یاریی و کات بەسەربردنیان، بەلام مەنزەلگای دواڕۆژ بۆ ئەوانەى کە پارێز
دەکەن، بە تەئکید چاکترەو بەراورد ناکرێ لەگەڵ دنیاى هەر کەسێک عەقلى
هەبێ، ئەو حەقیقەتە دەرك دەکاو دەیزانى.

چەند مەسەلەیه کی گرنگ

مەسەلە ییە کەم: کە خوا دەفەر موی: ﴿ وَیَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا

أَیْنَ شُرَکَاؤُکُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴾، وە ئەو پۆژە کە تیکراییان کۆدە کەینە وەو خریان دەکەینە وە، دوایی بەوانە یی کە ھاوبەشیان (بۆ خوا) داناو دەلێن: کوان ئەو ھاوبەشە تان کە پیتان وابوو، (واتە: پیتان وابوو کە ھاوبەشن؟)، لیڕەدا دیارە ئەم پرسیارکردنە پرسیارکردنی راستەقینە نیە، واتە: وەنەبی خوی پەرەردگار لییان بپرسن: کوان لە کوین؟ ئەوانیش بلێن: لە فلان شوینن، یان ھاتوون، یان نەھاتوون، یان خۆیان پەنھان کردووە، بەلکۆ لە زانیاری پەوانبیزییەدا دەربارە یی ئەم پرسیارکردنە دەلێن: (سؤال تَقْرِيع وَتَوْبِيخ وَتَبْكِيت) واتە: پرسیارکردنی سەر زەنشکردن و سەرکۆنەکردنە، ئەک پرسیارکردنیکی بی کە چاوەرپی وەلامە کە یی بکەینە وە، بۆ وێنە: کە سیک خوی بە شتیک ھەلەدەکیشی، تۆ دەلێی: کوا فلان شتەت؟ یانی: مەبەستت نیە بلێ: لە فلان شوینە، یانی: سوودی پی نەگەیاندا، ئنجە کە دەفەر موی: کوان ئەو ھاوبەشە تان کە گومان تان دەبرد؟ دوو واتایان ھەلەدەگری:

یە کەم: واتە: خۆیان لە کوین؟ بۆچی دیارنن؟ کە وەک گوتەم، ئەو سەر زەنشکردنە.

دووەم: یاخود سوودیان لە کوین؟ کوا سوودیان بۆ ئیو، ئەدی بۆچی بەندایەتی تان بۆ دەکردن؟ بە شیک لە بەندایەتی تان بۆ ئەوان تەرخان دەکرد؟

بەندایەتی (عبادة) یش دووبەشی سەرەکییە:

۱/ یان پێشکەشکردنی دروشمەکانە.

۲/ یان وەرگرتنی بەرنامەکانە، (تقديم الشرائع، وأخذ الشرائع).

دروشم وەک: نوێژ، پۆژوو، زەکات، حەج، پارانە وە، نەزر، قوربانی، سویند پی خواردن، پشت پی بەستن، زۆر خۆشویستن... ھتە، وە (شرائع) یش واتە: ئەو

یاساو بەرنامەییەکی که ژيانی تاکیی و خیزانیی و کۆمەلایەتی و سیاسیی رێک دەخات.

ئەجا هەر کەسێک بەشێک لە دروشم و پەرستنه‌کانی بۆ کەسێک ئەنجام بدات، یان یاسا‌کانی ژيانی لیو‌ه‌رب‌گ‌ری، ئەو‌ه مانای وایه وەک پەرستراو مامە‌لە‌ی لە‌گە‌ڵدا کردو‌ه.

و‌ه کە دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿ اَيْنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴾، یانی: (كُنتُمْ تَزْعُمُونَهُمْ شُرَكَاء) واتە: پێتانوابوو هاوبەش‌ن، وشە‌ی (زَعَم) کە پێش‌تریش باس‌مان کرد: عە‌بدوللای کوری عە‌بباس خوا لە خۆ‌ی و بابی رازی بۆ، دە‌لێ: (كُلُّ زَعَمٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ، فَالْمُرَادُ بِهِ الْكِبَرُ)^(۱)، واتە: هە‌موو وشە‌یه‌کی (زَعَم) لە کتیبی خوا‌دا مە‌به‌ست پێ‌ی درۆ‌یه، لە ئە‌س‌لدا (زَعَم) واتە: پێ‌ی وایه، وایزانی، بە‌لام پێ‌وابوو و پێ‌زانینی‌کە، کە لە بنه‌ر‌ه‌دا درۆ‌یه.

مە‌سه‌لە‌ی دوو‌ه: کە دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿ ثُمَّ لَمْ يَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا

مُشْرِكِينَ ﴿۲۳﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۲۴﴾،

لە‌م دوو ئایە‌ته‌دا خوا هە‌ل‌و‌ستی ب‌ت‌پەر‌سته‌کان، لە وە‌لامی ئە‌م پ‌رس‌یارە‌ی خوا‌ی پ‌ه‌روه‌ر‌د‌گ‌ار‌دا، دە‌خات‌ه‌روو، دە‌فەر‌مو‌ی: دوا‌ی فیتنه‌ی ئە‌وان تە‌نیا ئە‌وه‌نده بوو کە گوتیان: سویند بە خوا پ‌ه‌روه‌ر‌د‌گ‌ار‌مان! هیچ هاوبە‌شی‌ک‌مان دانە‌ناوه، ئە‌جا دیا‌ره

درۆ ده‌کە‌ن بۆ‌یه خوا دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ ﴾، سە‌رنج ب‌ده! چۆ‌ن درۆ لە‌گە‌ڵ خۆ‌یان ده‌کە‌ن، یان خۆ‌یان بە درۆ ده‌خە‌نه‌وه، واتە: ش‌ت‌یک‌یان کردو‌ه و ئی‌ستا ده‌لێ‌ن: نە‌مان‌کردو‌ه، ش‌ت‌یک‌یان گوتو‌ه و ئی‌ستا ده‌لێ‌ن: نە‌مان‌گوتو‌ه،

یان درۆ‌یه‌ک ده‌کە‌ن کە تە‌نیا زیانی بۆ‌خۆ‌یانە. ﴿ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ ﴾، و‌ه لی‌یان ونبوو، لی‌یان ب‌زر بوو، ئە‌وه‌ی کە هە‌لیان دە‌به‌ست، ئە‌وه‌ی

کە ده‌یان‌کردە هاوبە‌ش بۆ خوا.

توێژەرەوانی قورئان چەند مانایەکیان بۆ وشەی (فتنه) لێکداوەتەوه، که دهـفهـرمـوی: ﴿ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتْنُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴾، ماناکه‌ی ئاوه‌یه، واته: دوا‌یی تاقیرانه‌وه‌یان به‌و پرسیارلی‌کردنه‌ی خوا، ئه‌نجامه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌ بوو که سو‌یندی به‌ درۆیان خوارد، چونکه‌ خوا که لێیان ده‌پرسی و ئه‌وانیش وه‌لام ده‌دنه‌وه، ئه‌وه‌ تاقیرانه‌وه‌یه:

۱/ هه‌ندی‌ک گوتوو‌یان‌ه: (فَتْنُهُمْ) واته: (إختبارهم) تاقیرانه‌وه‌یان به‌و پرسیارو وه‌لامه.

۲/ هه‌ندی‌کی دی‌که گوتوو‌یان‌ه: (فَتْنُهُمْ) (أَي: قَوْلُهُمْ)، واته: قسه‌که‌یان.

۳/ هه‌ندی‌ک گوتوو‌یان‌ه: (فَتْنُهُمْ) (أَي: جَوَابُهُمْ) واته: وه‌لامه‌که‌یان.

۴/ هه‌ندی‌کی دی‌که گوتوو‌یان‌ه: (فَتْنُهُمْ) (أَي: مَعْنَاهُمْ) واته: پاساو هی‌نانه‌وه‌که‌یان.

۵/ هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یان‌ه: (فَتْنُهُمْ) واته: (إختداعهم) هه‌ل‌خه‌لاتاو‌ییان به‌و په‌رستراوانه، که له دنیا‌دا به‌ هاوبه‌شی خوا‌یان داناون.

پرسیاری‌ک وه‌لامه‌که‌ی :

ئنج‌ا لێ‌رده‌ا به‌ ر‌واله‌ت پرسیارێ‌ک دروست ده‌بی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: که له لایه‌که‌وه ئه‌و هاوبه‌ش په‌رستانه، سو‌یند به‌ خوا ده‌خۆن، ده‌لێن: به‌ خوا په‌روه‌ردگارمان! ئی‌مه‌ هاوبه‌شدانه‌ر نه‌بووین، که دیاره‌ درۆش ده‌که‌ن، که‌چی له‌ولاشه‌وه له‌ سووره‌تی (النساء) له‌ نایه‌تی ژماره (۴۲) دا ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ

اللَّهَ حَدِيثًا﴾، واته: هه‌یج قسه‌یه‌کیان له‌ خوا په‌نه‌هان ناکه‌ن، واته: کافره‌کان له‌ قیامه‌ت‌دا چی راسته‌ دانی پێ‌دا‌دێ‌ن و ده‌لێ‌ن و، هه‌یچی ناشارنه‌وه، که‌چی لێ‌ره‌ش‌دا دیاره‌ و‌ا پێ‌شان ده‌ده‌ن، که هاوبه‌ش په‌رست نه‌بوون، ئه‌مه‌ چۆنه‌؟!

له‌وباره‌وه (طبری) له ته‌فسیره‌که‌ی دا ئهم پرسیارو وه‌لامه دینی: {عَنْ
 سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: أَتَى رَجُلٌ ابْنَ عَبَّاسٍ فَقَالَ: قَالَ اللَّهُ: ﴿وَاللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا
 مُشْرِكِينَ﴾، وَقَالَ فِي آيَةِ أُخْرَى: ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ:
 أَمَّا قَوْلُهُ: ﴿وَاللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾، فَإِنَّهُمْ لَمَّا رَأَوْا أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا أَهْلُ
 الْإِسْلَامِ، قَالُوا: تَعَالَوْا لِنَجْهَدَ! فَقَالُوا: ﴿وَاللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾! فَخَتَمَ اللَّهُ
 عَلَى أَفْوَاهِهِمْ، وَتَكَلَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ: ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾^(۱)، واته:
 سه‌عیدی کوری جوبه‌یر (که یه‌کێکه له زانایانی تابیعین) ده‌لی: پیاوێک هاته له
 عه‌بدووللای کوری عه‌بباس خوا له خۆی و بابی رازی بێ، گوته: خوا ده‌فه‌رموی:
 ﴿وَاللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾، هاوبه‌شدانه‌ره‌کان گونیان: به خوا په‌روه‌ردگارمان!
 ئیهمه هاوبه‌شدانه‌ر نه‌بووین، وه له نایه‌تیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ
 حَدِيثًا﴾، واته: کافره‌کان له روژی دوا‌ییدا هیچ قسه‌یه‌ک له خوا ناشارنه‌وه!
 (ئه‌مه چۆنه؟) عه‌بدووللای کوری عه‌بباسیش وه‌لامی دایه‌وه، گوته: ئه‌وه که
 ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾، له کاتی‌که‌دایه که هاوبه‌شدانه‌ره‌کان
 ده‌بین ته‌نیا ئه‌هلی ئیسلام ده‌چنه به‌هه‌شت، ئه‌وانیش ده‌لێن: راسته ئیهمه له
 دنیا‌دا کافرو هاوبه‌ش په‌رست بووین، به‌لام وهرن بانکوولیی لێ بکه‌ین، بۆیه
 واده‌لێن و، ئه‌و درۆیه ده‌که‌ن، به‌لام دوا‌یی خوا مو‌ر به‌سه‌ر دل و زمانیه‌وه
 ده‌نی، وه ده‌ستیان قسه ده‌که‌ن و پێیه‌کانیان قسه ده‌که‌ن و شایه‌دیی ده‌ده‌ن،
 له‌وکاته دایه که: ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾، به زمان درۆ ده‌که‌ن، به‌لام دوا‌یی
 ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌یان شایه‌دییان له‌سه‌ر ده‌ده‌ن، بۆیه هیچ شتیکیان پێ له
 خوا ناشاردری‌ته‌وه.

ئىنجا لىرەدا زانايان پىرسىياريكى دىكەيان بۇ دروست بووہ :

ئايىا كافىرەكان لە رۇژى قىيامەتدا درۇ دەكەن يان نا ؟

موعتەزىلە دەلىل: نەخىر كافىرەكان لە رۇژى دوايى دا درۇ ناكەن، بەلام زۇربەى زانايان گوتوويانە: بەلى، درۇ دەكەن، وە بىگومان قسەى زۇربەى زانايان راستە، بۇچى؟ چونكە ئىمە دەبىنن خواى يەرودەگار لە زۇر شوينى قورئاندا باسى كردوہ، كە كافىرەكان لە قىيامەتدا درۇ دەكەن، بۇ ويىنە:

۱ / لە سوورەتى (المجادلة)دا خوا دەفەرمىوئ: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ،

كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ مِمَّ الْكَذِبُونَ ﴿۱۸﴾، واتە:

لە رۇژى قىيامەتدا كە خوا ھەموويان زىندو دەكاتەوہ، سويندى بۇ دەخۇن، وەك چۇن سويند بۇ ئيوە دەخۇن، وە يىيانوايە لەسەر شتيك بوون، ئاگاداربىن! ئەوانن درۇزان، واتە: درۇ دەكەن، ئىنجا دواى ئەوہش خوا ئاوا دەفەرمىوئ، كە

پىشتىر لە ئايەتى (۱۴)ى سوورەتى (المجادلة)دا دەفەرمىوئ: ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَىٰ

الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾، واتە: وە (لە دنيادا مونافىقەكان دىن بۇ لاتان) بە

درۇ سويندتان بۇ دەخۇن، كە دەشزانن درۇ دەكەن، كەواتە: لە دنيادا بە درۇ

سويند دەخۇن، دوايىش خوا دەفەرمىوئ: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ،

كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ ﴿۲۰﴾، واتە: ئەو رۇژەى كە خوا زىندوويان دەكاتەوہ، سويندى

بۇ دەخۇن، وەك چۇن سويند بۇ ئيوە دەخۇن، ئىنجا لە دنيادا بە درۇ سوينديان

بۇ مسولمانان خواردوہ گوتوويانە مسولمانين، ھەويش نەبوون، كەواتە: لە

قىيامەتتەش دا بە درۇ سويند دەخۇن، ديارە ئەمە بەلگەيەكى زۇر بەھيژە

لەسەر ئەوہ كە كافىرەكان لە قىيامەتدا درۇ دەكەن.

۲ / ئىنجا لە سوورەتى (المؤمنون) لە ئايەتى (۱۰۷)دا خوا ھىناويەتى دەفەرمىوئ:

كافىرەكان دەلىل: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿۱﴾، واتە:

پەروردگارمان! لە دۆزەخ دەرمانبێنە، ئەگەر گەرپاينەوه، ئیمە ستمکارین، ئەگەر جارتیکی دی گەرپاينەوه سەر شیرک و کوفر، لەوێ ئاوا دەلێن، کەچی

خوا لە سوورەتی (الأنعام) ئایەتی (۲۸) دا دەفەرموێ: ﴿...وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا

هُوَ آعَنَهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، وە ئەگەر بشگێردرێنەوه بۆ دنیا، دەگەرپێنەوه بۆ سەر ئەوێ کە نەهییان لێکراوه، (کە شیرک و کوفر)، وە بێگومان ئەوان دروزن. کەواتە: کە لە ئایەتی (۱۰۷) ی سوورەتی (المؤمنون) دا دەلێن: پەروردگارمان! لە دۆزەخ دەرمانبێنە، ئەگەر گەرپاينەوه سەر شیرک و کوفر، ئیمە ستمکارین، راست ناکەن.

ئەجا ئیمە دەتوانین بڵێن: ئەم پرسیارە کە خوا دەفەرموێ: کافرەکان قسە ناشارنەوه لە خوا، وە لە هەندێک شوێن دەفەرموێ: بە درۆ سوێند دەخۆن و نکوویی دەکەن، کە موشریک و کافر بووبن، بە دوو شیوه وەلام دەدرێتەوه:

یەكەم: قیامەت قوناغ قوناغەو، یەك قوناغ نیه، بۆ وێنە خوای مەزن لە

سوورەتی (الرحمن) دا دەفەرموێ: ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

﴿ ۳۹ ﴾، واتە: لەو رۆژەدا نە ئینس نە جین لەبارەى گوناھەکانیانەوه پرسیاریان

لێناکرێ، کەچی لە سوورەتی (الصفات) دا دەفەرموێ: ﴿وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ

﴿ ۲۴ ﴾، راپانگرن، پرسیاریان لێ دەکرێ، ئەمە چۆنە؟ وەلامەکەى ئەوێهە کە:

لە قوناغێکدا دەهێنرێن و پرسیاریان لێ ناکرێ، بەلام لە قوناغێکی دیکەدا پرسیاریان لێ دەکرێ.

واتە: مادام قیامەت قوناغ قوناغە، کەواتە: ئەوانیش لە قوناغێکدا درۆ

دەکەن، و لە قوناغێکی دیکەدا کە بواری درۆکردنیان نیه، دانى پێدادینن.

دووەم: کافرەکان نکوویی دەکەن، تاكو بەلگه و ئیسپاتیان لەسەر پەیدا دەبێ،

ئەو کاتە بەناچارى دانپێدادینن، وەك چۆن لە دنیادا کەسێک کە تاوانێکی

کردوه، هەتا دەزانێ بەلگه و ئیسپاتی لەسەرە نکوویی لێدەکات، بەلام کە زانی

بواری نکوویی کردنی نه ماوهو، شایه دهکان هاتنه بهرچاوی، نه وکاته بهناچاریی دانی پیدادینئ.

ئنجا که دهفه رموی: ﴿ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴾، وشهی (ضَلَّ) یانی: ونبوو، بزر بوو، فهوتا، له بهرچاو نه ما، واته: نه وهی که به درؤ بو خوا هه لئانده بهست که هاوبه شه، له قیامه تدا هیچیان له بهرچاو نامینئ، چونکه بوونیان نه بووه، وهک هاوبه ش بو خوا، نه گهرنا بوونیان هه بووه، وهک: دارو بهردو، خوړو مانگو ئینسان و نه ستیره و مشک و مارو هه واو ئارمزوو نهو شتانهی که ده په رسترین، به لام نه وانه هیچیان هاوبه شی خوا نین، به لکو ته نیا دروستکراویکی خوان.

مه سه لهی سییه م: که دهفه رموی: ﴿ وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ

أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴾، وه هه یانه لهو (کافرانه) گویت بو هه لدمخات، به لام دلئانمان خستوته چهند توورده گهو کیفیکه وه، یاخود په رده پوښمان کردون، بوئه وهی که تینه گهن، وه گویشیانمان گران کردون، بوئه وهی که نه بیستن.

وشهی (أَكِنَّةً) کوئی (کِنَان) ه، (کِنَان) واته: کیف، بهرگ، توورده گه، ههر شتیک که شتیکی تییکه ی، وهک (أَسِنَّةً) کوئی (سِنَان) ه، که به مانای ږم دی، (أَعِنَّةً) کوئی (عِنَان) ه، که به مانای جلّه و دی، (أَغْطِيَةَ) کوئی (غِطَاء) ه، که به مانای سهر داپوښ دی.

وه وشهی: (وَقْرًا) واته: (ثِقْلًا، أَوْ صَمَمًا) واته: گوئی گران بوون، یان گوئی که رپوون، وهک چوّن که سیک شتیکی قورسی وهک ئاسنو و قورقوشم بچیته گوئی هوه، نهو کاته هیچ نابیستی، ئاویان لیّه اتوه، ئنجا وشهی (وَقْر) بهو مانایه دی، وه وشهی (وَقْر) به مانای (حِمْل) دی، واته: بار.

لېرەدا پرسىيارىك دەكرى، ئايا خىواي پەرورەدگار بۆچى رېگا نادات ئەوانە
 عەقلىان ئىش بكاو، دلىان ئىش بكاو تېگەن، بۆچى دلى وا لىكردوون لە
 توورەگەو كىف دابى، وە بۆچى گوئى وا لىكردوون، وەك شتىكى قورسى
 تىدابى وە هېچ نەبىستن؟ وەلامەكەى ئەوئەكەى خىواي دادگەر دەمەوئى بۆمان
 رپوون بكاوئەو، كە ئەوانە لە ئەنجامى گوناح و تاوانەكانىان دا، وایان لېهاتو، وەك
 كەسك كە عەقلى داپۆشرايى، وە دلى خرابىتەو توورەگەو كىفەو، هېچ
 زانىارىيى بۆ نەچى، وە شتىكى خرابىتە گوئى، كە هېچ نەبىستى، واتە: لە
 ئەنجامى گوناح و تاوانەكانى خۆيان دا وایان لېهاتو، ئەگەرنا خىواي كارزان
 ئەم ئايەتەنى بۆيە بۆ ناردوون، تاكو گوئىبىستىان بن، وە ئەو ھەموو موعجىزەو
 دياردەو دیمەنەنى دروست كردوون، بۆئەوئە مرقۇمەكان سەرنجیان بدەن و
 بىریان لىكەنەو، وە بەھۆیانەو خىواي پەرورەدگار بناسن، كەواتە: لېرەدا
 خىواي مېھرەبان دەمەوئى پېمان بفرموى: كە ئەوانە بەھۆى گوناح و
 تاوانەكانیانەو، ياساى خىوايان بەسەردا چەسپىو، ھەر كەسكىش كە بەردەوام
 بوو لەسەر گوناھان، دلى مۆر دەكرى، گوئى نابیستى و چاوشى ھەق نابىنى،
 ھەلبەتە لېرەدا مەبەست ئەوئەكەى گوئى نەبىستى، دەبىستى، بەلام تېئىناگات، وە
 چاوى دەبىنى، بەلام ھەق نابىنى.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەر موى: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّٰءَآئَةً لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾، وە ئەگەر

ھەر نىشانەيەك ببىن، ئىمانى پى ناھىن، واتە: ھەر برپارىيان داو كە ئىمان
 نەھىن، لەبەرئەو پەكیان لەسەر بەلگەو نىشانە نەكەوتو، ھەلبەتە ئەم رپستە
 قورئانىيە بۆ دلىدانەوئە پېغەمبەرە ﷺ، چونكە زۆرجار كافردەكان
 برپويانوويان بە پېغەمبەر ﷺ دەگرت، دەيانگوت: تۆش وەك پېغەمبەرانى

پېش خۆت موعجىزان بېنە، ئنجا خوا دەفەر موى: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّٰءَآئَةً لَا

يُؤْمِنُ بِهَا﴾، وە ئەگەر ھەر نىشانەيەك، ھەر بەلگەيەك، ھەر موعجىزەيەك كە

بە پېغەمبەرانى پېشوووش دراو، ببىن، ھەر ئىمانى پى ناھىن، وە بە كردەووش

ئەو كافرانەى مەككە ھەر وابوون، وەك لە سوورەتى (القمر)دا ھاتو: ﴿أَقْرَبَ

السَّاعَةُ ۖ وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾

واتە: قیامەت نزیکەو مانگ لەت بوو. وە ئەگەر نیشانەیهك ببینن، پشتی تێدەكەن و دەلێن: جادووێهکی بەردەوامە: رُؤُوسُكَ كَافِرِهِكَ كَانِي مەككە لە پیغەمبەری خوا ﷺ کۆبوونەووە گوتیان: بەلگەبەكمان پێشان بدە، فەرموو: چیتان دەوێ؟ (دیاره شەو بوو) گوتیان: مانگمان بۆ شەق بکە، پیغەمبەری خوا ﷺ بە پەنجە موبارەکی ئاماژە کرد، بە فەرمانی خوا مانگ لەت بوو، کافرەکان گوتیان: بەراستی موحەممەد جادووێهکی گەورە کرد، ئەمە (بخاری) و (مسلم) لە (صحیح)ەکانیان دا هیناویانەو، پێشتریش هینامان.

پاشان دەفەرموێ: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُخْبِدُونَكَ ﴾، واتە: کە لەلای تۆ نین، هەر نیشانەیهك ببینن ئیمانێ پێناهیین، کە دێشن بۆ لای تۆ، شەرە قسەو موناقلەشت لەگەڵدا دەکەن، کەواتە: هەر نایانەوێ ئیمان بینن.

جا بەرپێزان بزانن! کە کەسێک کە نەبەوێ ئیمان بێت، هەموو بەلگە دنیای بۆ بێت، ئیمان ناهێت، چونکە خوا توانییهکی داو بە مرۆف، ئەگەر ڕەغبەتی لە شتێک نەبێ، دلێاش بێ کە راستە، دانی پێداناھیی، وەك خوا دەربارە دارودەستە فیرەوون دەفەرموێ: ﴿ وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَقِنْتَهَا أَنْفُسَهُمْ

ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ النمل، واتە: یەقینیان هەبوو لە دلی خۆیاندا کە {موعیزەکانی مووسا} راستن، {مووسا پیغەمبەری خواوە}، بەلام نکووتیان لیکردو دانیان پێدانههینا، بۆچی؟ ﴿ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ﴾، بەهۆی ستەموو خو بە زلگرییهو.

ئێستاش خەلک هەیه دەزانی ئیسلام راستە، ئیسلامییهکان ئینسانی باش و چاکەخوازن، لای کەم دزی ناکەن و، درۆ ناکەن و، حەرەم ناخۆن، چاویان لە نامووسی خەلک نیە، بەلام ئەدی بۆچی پشتگیریان ناکەن؟ چونکە بەرژەوهندییەکانیان تێکدەچن، موشریکهکان بۆچی برۆیان بە پیغەمبەری خاتمە نەدەهینا؟ چونکە بەزمو بازاریان لێ تێکدەچوو، جوولەکەو

نه صرپانییه کان بۆچی ئیمانیا ن نه ده هیئا؟ ئەو به زمو بازارهی که دایان نابوو، خه لکه ساده که یان پی فریو دهادو، به ناوی دینه وه خۆیان پی ده ژياندن،

ئه وه یان لی تیکده چوو، ئەگه رنا خوا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ

يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ البقرة، ئەوانه ی کتیبمان پیداون، پیغه مبه ر دناسن، وه ک چۆن کور هکانی خۆیان دناسن، به لام بۆچی دانی پیداناهینن؟ له به ره ئه وه ی ئەو به رژه وه ندییه ناشه رعیا نه ی که به هو ی یه هو دییه ته وه نه صرپانییه ته وه، ئەوانی دیکه ش به هو ی شیرک و بتیه رستییه وه، بۆیان ده سته به ر کرابوون، ئەو به رژه وه ندییا نه یان لی تیکده چوون، ئەو کات ئەبو جه هل و ئەبو سوفیان، نه زری کور ی حارس و کئ و کئ، ده هاتنه ریزی بیلال و صوهه یب و سه لان و عه بدوللای کور ی مه سه وودو ئەبو زه ری غیضاری، وه هه موویان یه کسان ده بوونه وه، ئەو کات به زمو بازارو خو به زلگریان لی تیکده چوو، بۆیه هه ر ئیمانیا ن نه ده هیئا.

مه سه له ی پینجه م: که ده فه رموی: ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾

ئه وانه ی که بیبروان ده لین: ئەمه جگه له ئەفسانه ی پیشینان، چی دیکه نیه. جار ی وشه ی (أَسَاطِير) کوی (أُسْطُورَة) ده، (أُسْطُورَة) ش واته: به سه رهاتی ک که بنه مایه کی میژووی نه ی، وه ک حیکایه تی رۆسته م و ژۆراب و ژۆر حیکایه تی یۆنانی و ئیغریقیی و بابلی، که ناچنه عه قل ه وه، چونکه هیج بنمایه کی میژووی یان نیه، ئەوان ده یانگوت: قورئانیش ته نیا ئەفسانه ی پیشینانه، وشه ی (أُسْطُورَة) ش له (سَطْر) وه هاتوه، (السطر) که کوپه که ی (أَسْطَار) ه، کوی کوپه که شه ی (أَسَاطِير) ه، وه (سَطْر) واته: دیپر، دیپرک که دنوو سهریته وه، وه (سطر، أسطر) بۆچی وایانگوتوه؟ چونکه ته ماشایان کردوه، قورئان به سه رهاتی ژۆری تیدان، به سه رهاتی پیغه مبه ران، به سه رهاتی گه له پیشووه کان، ئیدی له و رپووه که به سه رهاتی تیدان، به حیسابی خۆیان بواری شوبه ه و گومانیکیان ده سته ووتوه، که بلین: قورئانیش وه ک ئەو به سه رهات و ئەفسانانه ی پیشینانه، که له کتیباندا هاتوون، به لام له راستیدا ئەو به سه رهاتانه ی قورئان

دەیانگێڕێتەو، لەگەڵ ئەفسانەکان زۆر جیان، هیچ بەسەرھاتیک لە قورئاندا نەھاتو، کە لەگەڵ میژوودا تیکبگیرئ، بەلکو لە قورئاندا خوا زۆر راستی کە شیردراوە بوون، لە ژيانی پیغەمبەرەکاندا، لە ژيانی بەشەردا، بەھوی قورئانەو، ئاشکرای کردوون، روونی کردووتەو، ئەوێ کە بە پێوستی زانیبئ، وەك دەفەر موی: ﴿يَبِّتْ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ

الْكِتَابِ﴾ (۱۵) المائدة، واتە: زۆر لەوێ کە ئێو لە کتیب دا پەنھانتان دەکرد، خوای زانا لە قورئاندا دەریخستو.

مەسەلەى شەشەم: کە دەفەر موی: ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، خوای زاناو شارەزا باسی ھەلۆستی کافرەکان دەکات، دەفەر موی: ئەوان خەلکی لئ دەپرینگێنەو، خەلکی لئ دوور دەکەنەو، پیغەمبەر ﷺ، یان لە قورئان، یان لە ھەردووکیان، وە بۆخۆشیان لئ دوور دەکەونەو.

لێردا پرسیارێک دەکری: ئەوانە یەکەمجار بۆخۆیان دوور دەکەونەو، ئنجا خەلکیش دوور دەخەنەو، ئەدی بۆچی خوای پەنھانزان خەلک دوور خستەو، کە یانی پێش دوور کەوتنەو، یان خستو؟ وەلامەکەى ئەوێ: ئەوێ ئەوان زۆر مەبەستیان بوو، ئەو بوو کە خەلکی لە پیغەمبەر ﷺ، یان لە قورئان، یان لە ھەردووکیان، دوور بخەنەو، ئەوێ بەلایانەو گرنگ بوو ئەو بوو، بۆیە ئەو یان پێش خراو، ئنجا چی بۆ ئەو یان زۆر لە لا گرنگ بوو؟ چونکە گوتوو یانە: ئەگەر ئەو خەلکە لەم پەيامو بەرنامەى پیغەمبەر ﷺ تیبگات، دەزانن کە لە بەرژووەندیانەو ئیمانی پێدینن، بۆیە خوا لە سوورەتى

(فصلت) دا دەفەر موی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ

لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۳۱) ئەوانەى کە ببێروان گوتیان: گوئ بۆ ئەم قورئانە مەگرن، وە غەلبە غەلبو دەنگە دەنگو قسەى پرپووچی تێدا بکەن، بۆئەوێ (خەلکە کە نەیبیستیو)، بەسەریدا زال بن، واتە: زانیویانە کە ئەگەر ئەو خەلکە

رەش و روتە، لە قورئان تىبگات، بە دواى ئەوان ناکەوى و لە خۆى ناوەشىنئەتەو
بىيئە كۆيلەى ئەبو جەھلىك و فىرەونىك و نەمردو دىك، خۆ بە
پەرستراوانىك، كەواتە: گوتوويانە: باشتىن چارەسەر ئەودىيە كە نەھىلئىن لە
قورئان تىبگەن، ھەر تىبگەن لىمان ھەلەدەگەرئەو.

يەككە بۆى ھەيە بلى: ئەدى بۆچى زلەزلەكان تىشىدەگەشتن و ھەلىش
نەدەگەرئەو؟ وەلامەكەى ئەودىيە كە ئەوان بەرژەوئەندىيان لە بىپەرستى دابو،
بەلام خەلكىكى رەش و روت كە كالاوى لەسەرئەو، ئەگەر تىبگات ھىچ
بەرژەوئەندى نىيە لەو بەرنامە پىر كوفرو شىركەدە، كە لەسەرى فەرز كراو،
بۆيە زۆرجار ئەبو جەھل و زلەزلەكان دەيانگوت: پىگا مەدەن كۆيلەكان بچنە
لاى موحەممەدو بلىن: جادووگەرە، شىتە، كاھىنە، شاعىرە، تاكو لەبەرچاويان
بكەوى و گووى بۆ نەگرن، ھەر گووى بۆ بگرن، لىتان ھەلەدەگەرئەو.

دەلئىن: رۆژىك شاعىرىك دەچىتە لاى پىغەمبەر ﷺ كە ئەو كاتە ئەوانەى
حەكىم و قسەزان و قسە رۆيشتوو بوون، دەبوونە شاعىر، بەلام پىش ئەودى
بچى پىي دەلئىن: كە چووى بۆ مەككە، ئاگات لە جادووگەرەكەى قورەيش بى،
ھەلئەخەلەتئىن، واپىدەچى لە عەشىرەتىكى دىكە بووبى، ئەويش دەلئى:
چۆن ھەلەدەخەلەتئىم، شاعىرم و حەكىم و قسە زانم و راست و چەوت لىك
جىادەكەمەو؟ دەلئىن: ئاخىر قسەكانى زۆر كاريگەرن، كابرا دەلئى: ھىندەيان
ترساندم، كە چوومە نىو كەعبە، لۆكەم لە ھەردوو گويم ئاخى، بۆئەو ھىچ
قسەيەكىم نەكەوتە بەر گوئى، دەلئى: دوايى كە تەماشام كردو، شىوئە دىمەنى
موحەممەدم بىنى، بە عەقلم دانەچوو ئەو جادووگەر بى و شىت بى، پىاويكى
زۆر گران و سەنگىن و نەجىب و ھىدى و مەندو لەسەرەخۆو بەرپىز بوو، دەلئى:
ھەر خۆم بەخۆم گوت: تۆ چۆن دەبى ھىندە لە عەقلى خۆت بترسىي؟
گووى خۆت شل بكە، با دوو سى قسەت بكەونە بەر گوئى، داخۆ چى دەلئى؟
دەلئى: لۆكەكەم شل كرد، (ياخود دەريھىناو، پىغەمبەرىش ﷺ قورئانى
خوئەندە) بىستم قسەى زۆر مەعقوول دەكات، ديارە ئەو نەيزانىو ئەمە
قورئانە، دەلئى: زياتر لىي چوومە پىش گوتم: تۆ كىي؟ گوتى: من موحەممەدمو
پىغەمبەرى خوا، گوتم: تۆ چى دەلئى؟ ئەويش ھەندى ئايەتى بۆ خوئەندەو،

دوای ئەوەی ئایەتەکانی تەواوکردن، هەر لەوێ نەجوولام و مسوولمان بووم و ئیمانم پێ هێنا.

ئەجای دوایی کە دەگەرێتەو دەلێن: تۆشی هەڵخەڵەتاند! ئەویش دەلێ: بچن گویی لیبگرن، ئەوەی عەقل و فێطەرەتیکی ساغی هەبێ، ئەوەی ئەو دەیلێ، دەیسەلمێنێ.

دوایی کە دەفەرموێ: ﴿وَأِنْ يَهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، واتە: تەنیا خۆیان دەفەوتێن، بەلام هەست ناکەن.

ئەجای ئەو کاتە کە خوا وایفەرموو، ئەنجامەکە ی زۆر دیار نەبوو، بەلام ئیستا ئێمە دەزانین، ئەو کەسانە کە دزایەتی پێغەمبەر ﷺ یمان کرد، خەڵکیان لێ دوور دەخستەو پڕویاگەندیان بۆ دەکردو ناووناتۆردیان بە دوادەخست، کوان؟ لە کوێن؟ هەموویان فەوتان و چوونە زبەدانی میژوو، ئەو جەهل و ئەو زەلەزلانە قورەیش کە بوختانیان بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ هەڵدەست، وە لە کاتی سەجدە بردن دا، رێخۆڵەو هەناوی ئازەلیان دەخستە سەر پشتو، منداڵیان تێبەردەدان، ئەوانە چییان لێهات؟ ئیستا مەگەر وەك شتیکی قیژەون باس بکری، ئەگەرنا کێ ناویان دێنێ! بۆیە خوا دەفەرموێ:

﴿وَأِنْ يَهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، تەنیا خۆیان دەفەوتێن، بەلام هەست ناکەن، ئەگەرنا پێغەمبەری خوا ﷺ بەو زیان ناکات، هەق هەر دەچەسپێ، ناهەق دەروات، دیارە لە رۆژگاری ئێمەشدا هەر وایە، ئەوەی هەقە هەر دەچەسپێ، ئەوەی ناهەقە دەروات، با ناهەقەکە سوپاو پارەو تەماعی لە پشت بێ، هیچ نیە، خوا دەفەرموێ: ﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ

النَّاسَ فَيَمَكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾﴾ الرعد، واتە: ئەوەی پووش و پەلەشە^(۱) دەروات، ئەوەی سوودی هەیە بۆ خەڵک (کە ئاوەکەیه) لە

(۱) الزبد: بریتە لەو پووش و پەلەشە لەگەڵ ئاوی باراندایەو دەکەوێتە سەر ئاو، دوایی وشك دەبێتەو بە پراپدەمالی، بڕوانە: مختار الصحاح، ص ۲۴۳.

خۇزگە بگىرپىينەو، ئنجا بەلّين بى: بە ئايەتەكانى پەرورەدگاربان بىبىرو
نەبىن، وە لەگەل برواداران دابىن.

واتە: بە پىي خويندەوئى يەكەم ھەر سى شتيان بە خۇزگە خواستون،
بەلام بە پىي ھى دوووم، گىپرەدراڭەوئىان بە خۇزگە خواستو، بەلام بۇ بە درۆ
دانەنانى ئايەتەكان و لەگەل ئيمانداراندا بوون، بىرپار دەدەن و بەلّين دەدەن كە
وابن، كە ديارە لە ھىچيان دا راست ناكەن.

ئنجا لە زمانى عەرەبىيدا (لو) وەك (ئەگەر) وايە لە زمانى كوردىيدا، ئەگەر
بلىم: ئەگەر فلان كەس ھات، يەكسەر چاوەرپىي ئەو دەكەي، كە بلىم
لەبەرى ھەلەدەستم، يان پىزى دەگرم، يان خەلاتى دەكەم يان سەرزەشتى
دەكەم، ئنجا لىردە لە ئايەتەكەدا: ﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ... ﴾ وەلامى

(لو) ديار نى، كە خوا دەفەرموى: { ئەگەر بيانىنى كە دەوستانىن لە
نزىك ئاگرى دۆزەخەو، وە گوتيان: خۇزگە بگىرپىينەو بۇ دنيا، وە
ئايەتەكانى خوا بە درۆ دانانىن و لەگەل ئيمانداران دەبىن }، وەلامى ئەگەر (لو)
ديارنى، وەلامەكەشى ئەوئىە كە: ئەگەر بيانىنى، دىمەنىكى سەرنجراكىش
دەبىنى، ياخود لە حالىكى زۆر خراپدا دەيانىنى، ئنجا بۇچى وەلامەكەي
نەھاتو؟ چونكە بە عەقل ديارە، وە بۇ ئەوئەش كە زىھن بۇ ئەگەرى ھەر
شتىك بچى، بۇ وئە: ئەگەر مندالىكت سەرىپچى كەردى، يان كارىكى خراپى
كەردى، تۆش پىي بلىي: ئەگەر بۆت ھەلسم! ئەگەر توورەم بكەي! يانى چى؟
ئەوكتە ئەو مندالە زىھنى بۇ سەد شت دەچى، دەلى: خوايە! دەبى لىم
توورەبى؟ قسەم بى بلىي؟ ھەپسم بكات؟ ئازارم بدات؟ كە بىگومان ئەوئەش
دىسان يەككە لە رووكانى رەوانبىزى قورئانە، كە جارى وايە شتىك قرتا و
(حذف) دەبى، بۆئەوئى ماناكەي زۆر فراوان بى.

مەسەلەي ھەشتەم: كە دەفەرموى: ﴿ بَلْ بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا

لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾، (راست ناكەن لەوئەدا كە دەلّين: ئەگەر
ئىمە بگىرپىينەو بۇ ژيانى دنيا، ئايەتەكانى خوا بە درۆ دانانىن، وە لەگەل

ئیمانداراندا دەبین) بەلکو ئەوەی لە رابردووداوە لەوەوە پێش دەیانشاردووەوە پەنەنایان دەکرد، بۆیان ئاشکرا بوو.

لێردا توێژەرەوانی قورئان چەند مانایەکیان هێناون:

۱ / هەندیک گوتووینە: گوناھەکانیان پەنەن دەکرد، بەلام لەو بۆیان ئاشکرا بوون، بۆیە ئاوا خەجەڵەت و شەرمەزار بوون، دەستیان کردووە بە پاساوە هێناوە و خۆزگە خواستن.

۲ / هەندیکیش گوتووینە: واتە: ئەوەی پەنەنایان دەکرد، لە دوورپوویی (نفاق)، یاخود ئەوەی پەنەنایان دەکرد لە کوفر.

۳ / هەندیکێ دیکەش گوتووینە: واتە: ئەوەی پەنەنایان دەکرد، لەو سزایە کە بۆیان دیاری کراوە، دەیانزانێ بەو شیوەیە سزا دەدرێن، بەلام پەنەنایان کردووە لە خۆیان، وەك بۆی فیلیان لە خۆیان دەکرد.

۴ / بەلام وا پێدەچێ رای راستەر ئەوەی وەك (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەكەى خۆى: (التحریر والتنبؤ) دا دەلى: لێردا مەبەست لەوەی کە پەنەنایان کردووە، ئەو ئیمان و عەقیدەییە بوو کە لە دایندا هەبوو، بەلام رێیان پێنەداوە دەرکەوئ، لەبەر ئێتێکنەچوونی ئەو بەرژەوێندییە ناشەرعیانەى کە هەیانبوون، واتە: ئەو ئیمانەى کە لە دنیا دا رێیان نەدەدا دەرکەوئ، ئەو ئیمانە لە قیامەت دا دەرکەوئ، چونکە لەوئ هیچ پاساوێك نەماوە بۆ ئیمان نەهێنان، وە لە راستیدا من ئەو مانایەم پێ زۆر بەهێزە. ئنجا بەسەرھاتێك هەبە لەوبارەو، وەك لە دەرسی دواتر دەیکەینى، ئەخنەس و ئەبو جەھل پێگەیشتن، (ئەبو جەھل کونیهكەى أبو الحكم بوو) ئەخنەس ئەبو جەھلی جیا کردووەو گوتى: ئەى ئەبو لەھەكەم دەربارەى موحەممەد هەوائەم پێدە! ئایا راستگوێیە یان درۆزنە؟ چونکە لە قورەیش جگە لە خۆم و خۆت کەسى دیکەى لى نیە قسەمان ببیستى، ئەبو جەھل گوتى: بى قەزەبى، سوێند بە خوا موحەممەد راستگوێیە، وە هەرگیز موحەممەد درۆی نەکردووە، بەلام ئەگەر (بنو قُصَي) ^(۱) {کە عەشیرەتى

(۱) قُصَي: باپیرە گەورەى (بنو هاشم)ى ھۆزى پێغەمبەرى خوايە ﷺ.

پێغەمبەرە ﷺ، هەلگرتنی ئالای جەنگو، پەردەکردن بۆ کەعبە و ئاو پێدانی حاجیان، عایدی وان بێ، ئنجا پێغەمبەراییەتیش هەر لەوان بێ، ئەدی هۆزی قورەیش چی بۆ دەمینیتەوه؟ لەبەرئەوه بەدوای ناکه‌وین! ئەمە پشتگیری ئەو تەفسیری دوایی دەکات کە ئێمە پەسندمان کرد.

پاشان کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، وه ئەگەر بگێڕدرا بانەوه (بۆ دنیا) دەگەڕانەوه سەر ئەوهی کە لیان قەدەغه کرابوو، چیان لێ قەدەغه کرابوو؟ شیرک و کوفر.

ئەمەش ئەوه دەگەیه‌نی کە جاری وایە ئینسان حالەتیکی سۆزداریی بۆ دروست دەبێ، وه‌ک کە سێکی گوناھ‌بار دەکەوێتە ژێر کاریگەریی قەسەیه‌ک، دەلێ: برپارم داوه دەگەرێتەوه، دوو رۆژان چوار نوێژان دەکات، دوایی تێه‌لدەگەرێتەوه، یان هەندێ کەس کە قوماڕ دەکات، یان شەپاب دەخواتەوه، یان جگەرە دەکێشێ، لەسەر گوناھ‌یک بەردەوامە، تووشی حالەتیکی عاتیفی دەبێ و دەلێ: وازی لێ دێنم! ئنجا دوو سێ رۆژ بەردەوام دەبێ و دوایی دەگەرێتەوه سەر بەزمی پیشی، وه‌ک گوێراوه: (عَادَتْ حَلِيمَةً إِلَىٰ عَادَتِهَا الْقَدِيمَةِ)، واتە: حەلیمە گەرێتەوه سەر عادیاتی پیشی، ئەو حالەتانه هەن، بەشەر ئەگەر هەر بە سۆزداریی و دڵگەرمیی شت وەرگیری، شتیکی خراپە، چونکە سۆز (عاطفة) وه‌ک پووش وایە، پووش گرو فرە، زوو گر دەگری و زووش خامۆش دەبێتەوه، بەلام ئەگەر ئینسان بە عەقل و تیگە‌یشتەوه شت وەرگیری، وه بە قەناعەتیکی تەواو، هەتا ئەو قەناعەتە ی لە دڵدا هەبێ، ئەوه لەسەر ئەو رێیە کە گرتوویەتی، بەردەوام دەبێ.

مەسەلە ی نۆیەم: خوا باسی بێبروایەکان دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، وه (بێبروایەکان) گوتیان: ژیان تەنیا ئەم ژیا‌نه دنیا‌یه‌مانە، {هیچ ژیا‌نی دیکە‌مان نیە}، دیا‌ره

کافرو بپەرستەکانی مەککە، ھەموویان لەوانە نەبوون کە نکوویی بکەن لە ھاتنی قیامەت، بەلام ئەوانەى خوا لێردا باسیان دەکات، کۆمەلێک بوون برۆیان ھەر بە قیامەت نەبوو، گوتووینە: ژیان ھەر ئەو ژیانەى دنیاى، وە ئێمە زیندوو ناکرێینەو، ئنجا خواى کاربەجى راستەوخۆ لە دنیاو دەیانگوازیتەو بۆ قیامەتێو، دەفەرموێ: ﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ۚ

قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ 》， وە ئەگەر بیانبینى کە دەوەستێنرێن لەسەر پەروردگاریان، (واتە: لە بارەگای پەروردگاریاندا دەوەستێنرێن) خوا پێیان دەفەرموێ: ئا ئەمە ھەق نیە {ئەو زیندوو بوونەو، ئەو قیامەتو لێرسینەو پاداشتو سزایە} ؟ ﴿ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا

الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ 》， دەلێن: با، بە پەروردگارمان، راستە {ئێمە بە ھەڵەداچوو بووین} فەرمووی: سزاو ئازار بچێژن، بەھۆی ئەووە کە بێپروا بوون، لێردا دیسان وەلامى ئەگەر (لو) دیار نیە، واتە: ئەگەر بیانبینى، لە وەزعیکی زۆر سەغەلتدا دەیانبینى، وە زۆر بە بەدبەختی دەیانبینى، وە زۆر بە پەشیمانی دەیانبینى، ھەر وەلامیک کە بگۆنجى لەگەڵ مەقامەکەدا، زیھن بۆی دەچى، بۆیە خواى کاربەجى و شارەزا یەك شتى دیاریی نەکردو، بۆ وینە: بفرموی: ﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ لَرَأَيْتَهُم نَادِمِينَ ）， بە پەشیمانی دەیانبینى، کە ئەو کاتە ھەر یەك مانای بوو، بەلام ئیستا ھەر مانایەك کە لەگەڵ مەقامەکەدا بگۆنجى، زیھن بۆی دەچى، وە ماناکەى زۆر فراوان

دەبى، ئنجا کە دەفەرموێ: ﴿ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ 》， کە دەوەستێنرێن لەسەر پەروردگاریان، ئەمە ئەو نەگەییەن کە پەروردگاریان دەبینن، بەلکو یانى: لەبەردەم دادگای پەروردگاردا دەوەستێنرێن، وە مەرج نیە خواى پەروردگار بۆخۆی راستەوخۆ قسەیان لەگەڵدا بکات، بەلکو لە پێى فریشتەکانەو دەیانداوێن، بۆچى دەلێن: مەرج نیە پەروردگاریان ببینن، چونکە بە دەقى نایەت کافرەکان لە پوژی دواى دا لە دیدارو بینى پەروردگاریان بێبەشن،

خوایێ دەفەر موێ: ﴿...إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ﴾ ﴿ ۱۵ ﴾ المطففين، واتە: ئەوان (کافەرەکان) لە پوژی دوایی دا پەردەپۆش دەکریڤ لە پەرەردگاریان، خوا نابین، بینینی خوای بێ وێنە گەورەترین نیعمەتی بەهەشتەو، کافەرەکان لێی بێبەشن، بەلام کە دەفەر موێ: لەسەر پەرەردگاریان دەوێستێنرێ، واتە: لەبەردەم دادگای پەرەردگادا، بەلام بە پێی ئایەتەکە ی دیکە پەردەپۆش دەکریڤ و نابین، لەو نیعمەتە بێبەش دەکریڤ.

مەسەلە ی دەیهەم: کە دەفەر موێ: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا لَوْ أَنَّا نَحْسَرُنَا عَلَى مَا قَرَرْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ بێگومان ئەوانە ی کە دیداری خویان بە درۆ زانی، زیانبار بوون، هەتا کاتی کە قیامەت لە ئەکاو هات، گوێیان: هە ی داخو خەفەت! لەسەر ئەو ی کە بە زایەماندا تێیدا { لە دنیا دا، یان لە قیامەت دا، یان لە خواپەرستی دا، هەمو ی دەگری تەو } ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾، وە لەو کاتە دا قورساییه کانی خۆیان لەسەر پشتیان هەل دەرگرن، ئاگادار بێ! خراپترین شت ئەو یه، کە ئەوان لەسەر پشتی خۆیان هەل دەرگرن.

لەبەردەم ئەم ئایەتە دا دوو هەلۆستە دەکەین:

هەلۆستە ی بەکەم: کە دەفەر موێ: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾، واتە: ئەوانە ی بپروایان بە دیداری خوا نەبوو، زیانبار بوون، خەسارتمەند بوون، وە زیانبار ی و خەسارتمەندییه کە یان بەردەوام بوو، هەتا کاتی کتوپر کاتی دنیا تێکچووون هات، ئەمە چی لێو درەگیری؟ واتە: ئینسانی بێبڕوا بەهۆی بێبڕواییه و، تووشی زەرەر و زیان و بەدبەختی و

چاره‌دشیی دئی، هه‌تا قیامه‌ت، چونکه: ئینسانی بی‌پروا هه‌ر له دنیا‌دا ژیانیکی پر دله راوکه‌و ناره‌حه‌ت ده‌با‌ته سه‌ر، چاودپیری خوا به‌سه‌ر خۆیه‌وه نابینی، چاودپیی و زیندوو بوونه‌وه و دیداری خوا ناکات، چاودپیی ناکات خوا پاداشتی بداته‌وه، پیی وایه هه‌ر که مرد هه‌موو شتی‌ک کۆتایی پیدی، هه‌میشه چاودپیی چالیکی ره‌ش ده‌کات، که بکه‌و‌یت‌ه بنی و نه‌یه‌ته‌وه ده‌ر! ژیانیکی ئاوا ژیانیکی ناخۆشه.

پاشان ئینسانی بی‌پروا به‌هۆی بی‌نیمانییه‌که‌یه‌وه، هه‌میشه خه‌ریکی گوناه و تاوانه، هه‌میشه خه‌ریکی تیرکردنی ئاره‌زووه‌کانییه‌تی، بی‌گویدانه عه‌قل و شه‌رعو، به‌رژده‌ندی خه‌لک و، ره‌زامه‌ندی خواو، هه‌تا جه‌سته‌ی خۆشی، وه‌ک ده‌بینن چۆن ماده‌ه بی‌هۆشکه‌ره‌کان به‌کار دینن، جگه‌ره ده‌کیشن، سه‌رخۆش ده‌بن، بی‌هۆش ده‌بن، زیناو داوینپرسی ده‌کهن، که ئه‌وه هه‌مووی ده‌بیته ده‌ردو نه‌خۆشی و ژه‌قنه‌بووت، یانی: هه‌ر ژیا‌نه دنیا‌یه‌که‌شیان لی تیکده‌چی، پیش قیامه‌ت.

ئنجبا ئه‌وه هه‌مووی له‌ پرووی ژیا‌نی تاکیه‌وه، وه له‌ پرووی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ش، ئه‌وانه‌ی که بی‌پروا و خۆیان له‌ خه‌لکی ده‌کهنه به‌روه‌دگار و په‌رستراو، وه خۆیان به‌سه‌ر خه‌لک دا فه‌رز ده‌کهن، ژیا‌نی خۆیان و خه‌لکیش ده‌کهنه دۆزه‌خ، که‌واته: له‌راستییدا بی‌پروایی و دوور له‌ خوایی، مایه‌ی زیانباریی ئینسانه له دنیا‌دا، هه‌تا ده‌گهنه قیامه‌ت، بۆیه

ده‌فه‌رموی: ﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً ۖ ﴾

ئه‌وانه‌ی پروایان به دیداری خوا نه‌بووه، زیانبار بوون، خه‌سارمه‌ند بوون، وه زیانباریی و خه‌سارمه‌ندییه‌که‌یان به‌رده‌وام بووه، هه‌تا کاتی‌ک که کتوپر کاتی دیاریکراو هات، ئنجبا چ قیامه‌تی گه‌وره بی، چ قیامه‌تی گچکه، قیامه‌تی گه‌وره ئه‌وه‌یه که دنیا تیکده‌چی و خه‌لک زیندوو ده‌کړینه‌وه، که له فه‌رمایشی پیغه‌مبه‌ردا هاتوه: ﴿ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَىٰ شِرَارِ الْخَلْقِ ﴾^(۱)، واته: تیکچوونی ئه‌م دنیا‌یه نایه‌ت، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر خراپترینی خه‌لک، وه له

فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ اللَّهُ﴾^(۱)، واته: تی‌کچوونی دنیا نایه‌ت، هه‌تا نه‌و کاته‌ی له‌سه‌ر زه‌وی ناگوتری: (اللَّهُ اللَّهُ)، که‌واته: دنیا به‌سه‌ر خراپ‌ترین دروستکراوانی خوادا کاول ده‌بی، که که‌سیان تی‌دا نامینی بلی: خوا (اللَّهُ) که‌س خوای له‌بیر نامینی، وه له‌فه‌رمووده‌یه‌ک دا هاتوه: وه‌ک چوون گویدریژ سواری یه‌کدی ده‌بن، مرؤفه‌کان ناوا سواری یه‌کدی ده‌بن! دنیا به‌سه‌ر نه‌واندا کاول ده‌بی، جا چ نه‌وانه‌ی ده‌گه‌نه نه‌و کاته، به‌نسبه‌ت قیامه‌تی گه‌وره‌وه، چ قیامه‌تی بچووک مه‌به‌ست بی، وه‌ک گوتراوه: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، واته: نه‌وه‌ی مرد، قیامه‌تی^(۲) هاتوه، نایا نه‌وانه‌ی رۆیشتوون و مردوون له‌کافره‌کان قیامه‌تیان نه‌هاتوه؛ با، هاتوه، چونکه هه‌ر که‌سی مرد، له‌خوی حالی ده‌بی، سزا، نه‌گه‌ر کافر بی، یان پاداشت، نه‌گه‌ر ئیماندار بی، پاداشت و سزا ده‌ست پیده‌کات، له‌ژیانی به‌رزده‌خدا، ژیانیک که ده‌که‌وینه نیوان نه‌م ژیانه‌ی ئیمه‌و ژیانی دواپی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾^(۳) المؤمنون، وه له‌پشتیان‌ه‌وه به‌رده‌یه‌ک هه‌یه، هه‌تا رۆژی قیامه‌ت و زیندو بوونه‌وه.

هه‌لوه‌سته‌ی دووه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾، نه‌مه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، که دنیا تی‌کچوون له‌نه‌کاو دی، نه‌وه له‌سوورپه‌تی (الأعراف) دا هاتوه، که ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لَوْ قَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَمٍ: (۱۲۰۶۲)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقَمٍ: (۱۲۴۷). وَمُسْلِمٌ بِرَقَمٍ: (۳۷۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَمٍ: (۲۲۰۷)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَمٍ: (۶۸۴۹)، وَالْبَزَّازُ بِرَقَمٍ: (۶۹۸۰) وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "الشَّعْبِ الْإِيمَانِ" بِرَقَمٍ: (۵۲۴).

(۲) وشه‌ی (ساعة) و (قیامة) له‌یه‌ک جیان. (ساعة) یانی: کاتی دیاری‌یکراوی تی‌کچوونی دنیا، به‌لام (قیامة) یانی: کاتی هه‌لسانه‌وه‌و زیندووکرانه‌وه‌ی مردووان و ده‌ست پیکرانی هه‌شرو حیساب.

بَغْنَةً ﴿ ۱۸۷ ﴾، واته: (ئهه موحه ممهه) پرسسارت لیدهکهه دهربارهی هاتنی کاتی دنیا تییکچوون، کهی دئو لهنگهر دهگری؟ بلئ: زانیارییه کهی تهنیا له لای بهرودر دگاره، تهنیا ئه و دهیزانی و ده ریده خات، هه والئیکی زور قورسه له سه ر ئاسمانهکان و زهوی، له نه کاونه بی نایهت، کتوپر دئ.

ههر وهه له وبارده و فهرمایشتی پیغه مبه ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیه، دهفه رموی: ﴿ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَى النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ، فَذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ، أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلَانِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا، فَلَا يَتَبَايَعَانِهِ، وَلَا يَطْوِيَانِهِ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِقَحْتِهِ، فَلَا يَطْعُمُهُ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَكْلُهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعُمُهَا ﴾^(۱). واته: دنیا کو تای نایهت، تا کو خور له رۆژ ئاوه هه لئهیهت، ئه گهر خور له خور ئاوه هه لهات و خه لکی بینیان، هه موویان ئیمان دینن، به لام ئه وه ئه وکاتهیه که ئیمان هینانی هیه که سیک سوودی پیناگهیهنی، که پیشتر ئیمانی نه هیناوه کاری چاکی نه کردوه، وه دنیا تییکچوون دئ، له کاتی که دوو پیاو پو شاک (یان قوماش) یکیان بلا و کردو ته وه کرین و فروشتنی پیده کهه، نه کرین و فروشتنه که ته و او ده بی و نه ده شیپ چنه وه، وه دنیا تییکچوون دئ، له کاتی که سیک شیر حوشتره کهی دوشیوه، پیش ئه وهی فریای ئه وه بکه وئ بیخواته وه، وه دنیا تییکچوون دئ، له کاتی که سیک هه وه کهی خوی سواغ کردوه، پیش ئه وهی ئازده کهی تیدا ئا و بدات، وه دنیا تییکچوون دئ له کاتی که پیاو یک پارو وه کهی بهرز کردو ته وه، پیش ئه وهی بیخاته نیو زاری.

ئنجا که ده لئین: ﴿ يَحْسَرُنَا ﴾، یانی: هه ی داخ و خه فته! وهره بو لای ئیمه، ئیستا و دختیه تی، ئیستا کاتی ئه وهیه خه م و خه فته بخوین، چونکه جگه له خه م و خه فته، هیه شتیکی دیکه مان بو نه ما وه ته وه.

وہ کہ دەلین: ﴿ عَلٰی مَا فَرَطْنَا فِيْهَا ﴾، یانی: (علی مآ ضیعنا) لەسەر ئەوێ بەزایەماندا، ئنجا ئایا (فیها) راناوەکە ی بۆچی دەچیتەو؟ چوار ئەگەری هەن:

۱ / یان بۆ قیامەت دەچیتەو، واتە: ئیمە تەمەنی خۆمان بە زایەداو، بۆ ئەو رۆژە کە قیامەتە، کارمان نەکرد.

۲ / یاخود ئیمە تەمەنی خۆمان بە زایەدا کە کەمتەرخەمییمان کرد لە خواپەرستییدا.

۳ / یاخود کەمتەرخەمییمان کرد، لە پابەندیوون بەو بەلینەدا، کە خوا لێی وەرگرتبووین، کە بەندە ی خوابین.

۴ / یاخود کەمتەرخەمییمان کرد، لە بەدەستەینانی بەهەشتدا.

وہ کہ دەفەر موی: ﴿ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴾، لێرەدا خوا ﷻ گوناھەکانی چوواندووە بە کۆلیک و بارێکی قورس، کە لەسەر پستی خویان هەلیانگرتووە، وە لەراستییدا گوناح، بار قورسی و بارگرانییە، بۆ دنیاو بۆ قیامەت.

مەسەلە ی یازدەھەم و کۆتایی: کە دەفەر موی: ﴿ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ

وَلَلْآٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَنْقُوتْنَ اَفْلَا تَعْقِلُوْنَ ﴾، وە ژیانی دنیا تەنیا یاری و کات بەسەربردنە، وە بە دنیایی مەنزلگای دواڕۆژ بۆ کەسانیک کە پارێز دەکەن باشترە، ئایا نافەم؟

لەبارە ی چەمک و واتای (لعب) و (لهو)و، زانایان چەند رایەکیان هەن:

(۱) هەندیک گوتووینانە: (لعب) ئەوێ کە بە ئامیر بئو، (لهو) ئەوێ کە بەئو ئامیر بئو، بە ئامیریشەو دەکری.

(۲) هەندیکشیان گوتووینانە: (لعب) پەیوەندی بە جەستەو هەیهو، (لهو) پەیوەندی بە دڵو هەیه.

۳) ھەندیکى دیکە گوتووینە: (لَعِبَ) بۆ قۆناغى سەرھتای تەمەنە، تەمەنى مندالیی و ھەرزەکاری، بەلام (لَهُوَ) بۆ قۆناغى دواترى تەمەنە، کاتى گەنجیەتی و دوایى کامل بوون و چوونە تەمەنەود.

ئنجای خوای پەرودردگار کە دەفەرموی: ژيانى دنیا تەنیا یاریی و گەمە و کات بەسەر بردنە، ئەوەش سى واتای ھەن:

۱- واتە: ژيانە ماددیەکەى دنیا، یانى لە پرووی ماددیەودە ژيانى دنیا، وەك خافلان و یاریى مندانان وایە.

۲- یاخود ژيانى دنیا لەچاو بەھەشت، وەك یاریى و گەمەى مندانان وایە.

۳- یاخود ژيانى دنیای کافران، وەك گەمە و یاریى مندانان وایە، ئەگەرنا ژيان ھەمووی گەمە و یاریى نیە، ژيانى پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، ژيانى ئیمانداران، کە تییدا خوا لە خۆیان رازی دەکەن و شەریعەتى خوا ﷺ پیادە دەکەن، ئەو ژيانە گەمە و یاریى نیە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسى چوارەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت (۷) ئايەت پېكىدى، ئايەتەكانى (۳۳ تا ۳۹) تەوھرى سەرەكىي ئەم ھەوت ئايەتە، دلدانەوھى خواى بە بەزەيىيە بۇ پېغەمبەرى خاتەم ﷺ، ۋە بەرچاۋرۋونىكردنەوھى، لەو ۋوۋەوھ: كە بېبېروايە ستەمكارەكان ئەو بە درۆزن نازانن، بەلگو ھەر نايانەوئ ئيمان بە ئايەتەكانى خوا بېنن، ۋە بۆى ۋوون دەكاتەوھ، كە پېغەمبەرانى پېشۋوش (عليهم الصلاة والسلام) ھەر ئاۋا بە درۆ دانراۋون و ئازار دراۋون، بەلام خۆپراگربوون، ھەتا خوا سەرى خستوون، پاشان خواى كاربەجى دەپخاتەروو، كە ھىنانى بەلگەو موعجىزەى ناچاركەر، ئەركى پېغەمبەر ﷺ نىيە، ۋە كافردەكانىش ھەر بيانوۋ دەگرن، ئەگەرنا ئەوھى بىەوئ دەنگى زولالى ھەق بېيىستى، ئەو موعجىزەيەى كە پېغەمبەرى خاتەم ھىناۋىيەتى، كە قورئانە، بەسە بۇ ھىدايەت، بەلام ئەوھى كە مردووبى، دوايى خوا زىندوۋى دەكاتەوھ لىي دەپرسىتەوھ، واتە: ئەوھى كە بە مردنى مەعنەۋىيى مردبىۋ، عەقلۋ دلۋ ھەستەوھەكانى خۆى لە كارخستبن.

پاشان خوا باسى بيانوۋ گرتنى كافردەكان دەكات كە داۋاى بەلگەو نىشانەيەكى تايبەتيان دەگرد، ۋە خوا بە پېغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: پېيان بلى: خوا لەسەر ئەوھ بە توانايە، بەلام ئەوان زۆربەيان نازانن كە ھىنانى ئەو جوړە بەلگەو موعجىزەيە، لەگەل ئۆممەتى پېغەمبەر ﷺ دا ناگونجى، چونكە ئۆممەتەكانى پېشۋو، ھەر كەس ئيمانى نەھىنابى بەو موعجىزەيەى كە پېغەمبەرەكەيان بۆى ھىنان، لەبەين چوون.

دوايى سەرەنجيان رادەكېشى بۇ دياردەى ئۆممەت بوونى ئازەلۋ زىندەوھرو پەلەوھران.

وہ لہ کوٹاییدا خوا رایدہ گہیہ نی: کہ بیپروایان بہ نایہ تہکانی خوا، کہرو لائنو لہ تاریکایی دان.

پاشان ویستی رہای خوا دہ خاتہ پروو، لہ بواری گومراکردن و راستہ پڑی کردنی مروّفہ کاند.

﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ
 اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّىٰ
 أَنَّهُمْ نَصَرْنَا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ
 عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْنِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
 بَيَّاتٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ
 الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
 مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ
 دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ
 شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ
 مَن يَشَاءِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَاءِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((بە دۇنيايىيەو دەزانىن "ئەى موحەممەد" ئەوۋى كافىرەكان دەيلىن، دلتەنگت دەكات، ئنجا بىگومان ئەوان تۆ بە درۆ نازانن، بەلكو ستەمكارەكان نكوۋلى لە ئايەتەكانى خوا دەكەن، (ھەرچەندە بە راستيان دەزانن، بەلام دانيان پىداناھيىنن) ۳۳) وە بىگومان لە پىش تۆشدا پىغەمبەرائىك بە درۆ زانراون، بەلام لەسەر بە درۆ دانران و نازاردانيان خۇپراگر بوون، ھەتا يارمەتيمانان بۆ ھات، وە ياساۋ پىيارەكانى خوا گۇرانيان بەسەردا نايەت، وە لە ھەوالى پىغەمبەرائىك بۆ ھاتو، (كە چۆن بوون و چىيان بەسەرھاتو؟) ۳۴) ئنجا ئەگەر پىشت ھەلگىردىنانت لەسەر دل گەورەو گران بوو، ئەگەر تونىلىك لە زەويدا، يان پەيژدەيەك لە ئاسماندا پەيداۋىكەى و، نىشانەو بەلگەيەكان بۆ بىنى (بىكە)، وە ئەگەر خوا ويستباى تۆبزيان لىبكات، لەسەر رپى راست كۆى دەكردنەو، دەجا لە نەفامان مەبە ! ۳۵) بىگومان تەنيا ئەوانەى (بە گويى عەقل و دل) دەبىستن، بە دەنگەو دەن (و وەلامى بانگەوازی خوا دەدەنەو)، بەلام مردوۋەكان خوا بۆ لاى خۆى زىندوۋيان دەكاتەو، پاشان بۆ لاى وى دەگىردىنەو ۳۶) وە كافىرەكان گوتيان: خۆزگە لە پەرۋەردگار يەو نىشانەو بەلگەيەكى (ناچاركەرى) بۆ دابەزىنرابايە، بلى: بىگومان خوا دەتوانى نىشانەو بەلگەيەك دابەزىنى، بەلام زۆربەيان نازانن (كە ئەو بە زيانان تەواو دەبى) ۳۷) وە ھىچ زىندەوەرەك لە زەويدا نەو، ھىچ بالندەيەك لە ئاسمان بە دوو بالەكانى نافرئ، مەگەر كۆمەللىك ۋەك ئىۋەومانان، لە كتيب دا ھىچ شتيكمان نەبواردو (كە باسما نەكردبى، يان تۆمارمان نەكردبى) پاشان بەرەو لاى پەرۋەردگاريان كۆدەكرىنەو ۳۸) ئەوانەى بە ئايەتەكانمان بىپروان، كەپن و لالئ لە تاريكايەكاندان، خوا ھەر كەسكى بوئ، گومراى دەكات، وە ھەر كەسكىشى بوئ، دەيخاتە سەر راستە رپى ۳۹)).

شیکردنەوهی هەندیك له وشەكان

(بَجَحَدُونَ): (الْجَحْدُ: نَفْيُ مَا فِي الْقَلْبِ إِثْبَاتُهُ، وَإِثْبَاتُ مَا فِي الْقَلْبِ نَفْيُهُ)، (جَحَدَ)

له زمانى عەرەبیدا ئەوێهه كه شتێك له دڵداى، به زمان نكوولیی لیبكهى،
یان شتێك له دڵدا نهى، به زمان بى، واته: بپچهوانهى دەررونى خۆت
قسه بكه، وهك خۆای پهروهردگار دهربارى كهلى فیرعهون دهفهرموى:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾ (النمل، واته: نكوولییان

(له مووسا عليه السلام و له موعجزهكانى) كردو دانیان پیدانهدهیان، بهلام له دلیاندا
دلیابوون (كه نیشانەو بهلگهى خۆای پهروهردگارن و مووساش بپغه مبهرى
خوايه) بههوى ستهم و خوبهزرکردنهوهوه.

(وَلَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ): (كَلِمَاتٍ كَوَى (كَلِمَةً)، (كَلِمَةً) واته: وشه، بهلام لیڕه‌دا

(كَلِمَةً اللَّهِ) واته: (حُكْمُ اللَّهِ، إِرَادَةُ اللَّهِ، سُنَّةُ اللَّهِ)، یانى: برپارى خوا، ویستی
خوا، یاسای خوا، كه واته: (وَلَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ) واته: برپاره‌كانى خوا،
ویسته‌كانى خوا، یاساكانى خوا، گۆرانیان بۆ نیه.

(نَفَقًا): (النَّفَقُ: الطَّرِيقُ النَّافِذُ وَالسَّرْبُ فِي الْأَرْضِ النَّافِذُ فِيهِ، وَمِنْهُ نَافِقَاءُ

اليربوع)، (نَفَقَ) بریتیه له رێیهك كه دوو سه‌رى هه‌بن، بۆ لى دەرچوون، وه
له‌وه‌وه به‌كونى جرج گوتراوه: (نافقاء)، چونكه جرج كه له زهوى دا كونيك
لیبدات حه‌تمه‌ن دوو سه‌رى هه‌ن، بۆیه به‌مونا‌فیک گوتراوه: مونا‌فیک، چونكه
وهك جرج دوو رووى هه‌ن، دوو لای هه‌ن.

(سُلَّمًا): (السُّلَّمُ: مَا يُتَوَصَّلُ بِهِ إِلَى الْأَمْكَنَةِ الْعَالِيَةِ فَيَرْجَى بِهِ السَّلَامَةَ، الدَّرَجَ،

(سُلَّم) یانى: په‌یژه، بۆچی به‌ په‌یژه‌ گوتراوه: (سُلَّم)؟ چونكه به‌هوى په‌یژه‌وه
ده‌گه‌یه شوینه به‌رزه‌كان، وه سه‌لامه‌تیش ده‌بى، بۆیه گوتراوه: (سُلَّم)، واته:

ئەو شتەى كە بە سەلامەتیی پێى بەرز دەبێهەو، لە شوێنێكى نزمەو بە
شوێنێكى بەرز.

(دَابَّتْ): (الدَّبُّ والدَّبِيبُ: مَشْيٌ خَفِيفٌ وَيُسْتَعْمَلُ ذَلِكَ فِي الْحَيَوَانِ وَفِي الْحَشَرَاتِ أَكْثَرُ) وشەى (دب) و (دبیب)، بە روشتنى هیواش دەگوترێ، وە بۆ هەر ئازەل و پەله‌وەر و ژياندارێك بەكاردێ، بەلام زیاتر بۆ زیندەوهران.

(مَافَرَطًا): دوو وشەى دژ بە یەكدی مان هەن: (أَفْرَطَ وَفَرَطَ)، (أَفْرَطَ) واتە: تیپەپەراند، (فَرَطَ) واتە: بەزایەى دا، كەواتە: (إِفْرَاطَ) تیپەپەندنە، (تَفْرِيطَ) بەزایەدان و كورتهێنانە، (ما فَرَطْنَا) یانی بەزایەمان نەداوە، نەمانبۆاردە.

(أُمَّةٌ): (الْأُمَّةُ: كُلُّ جَمَاعَةٍ يَجْمَعُهُمْ أَمْرٌ مَا إِمَّا دِينٌ وَاحِدٌ، أَوْ زَمَانٌ وَاحِدٌ، أَوْ مَكَانٌ وَاحِدٌ سَوَاءٌ كَانَ ذَلِكَ الْأَمْرُ الْجَامِعَ تَسْخِيرًا أَوْ إِيخْتِيَارًا وَجْمَعُهَا: أُمَّةٌ) واتە: (أُمَّةٌ) هەر کۆمەڵە خەڵکیكە کە کاریك کۆیان بکاتەو، یان یەك دین کۆیان بکاتەو، یاخود لە کاتیكدا، یان لە شوێنیکدا کۆببنەو بە بۆ مەبەستێك، یان (أُمَّةٌ) هەر کۆمەڵە شتیكن (کۆمەڵە کەسیك، کۆمەڵە سالتیک، کۆمەڵە ئازەلیك)

وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرْ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ﴾ ٤٥ یوسف، واتە: دواى کۆمەڵە سالتیک برادەرە سجنەکەى یوسف، یوسفى کەوتەو بەیر، بۆیە (أُمَّةٌ) هەر کۆمەڵە شتیكە کە شتیك کۆیان بکاتەو، جا ئایینیك بێ، یان رۆژگارێك بێ، یان شوێنیك بێ، ئنجا ئەو شتە کۆکەرەو، (تسخیری) بێ، یان (إخیاری) واتە: لە ویستی مرووف بەدەر بێ، یان لەژێر رکیفی ئیرادەى دابى.

(الْكِتَابِ): واتە: پەرەو، نووسراو، بەلام لێردە بە مانای قورئان دى، یان بە مانای (لوح المحفوظ) دى، ئەو شتەى کە خواى زانا زانیاری خوێ تیدا تۆمار کردو، وەك زانیان دەلێن.

(**صُمّ**) : کووی (أَصَمّ) ه. (أَصَم) یش واتە: کەپ، (صُمّ) : کەرەکان، (صَمَم) بریتییە لە لەدەستدانی هەستی بیستن، وە هەر کەسێک کە گوێ بۆ هەق نەگرێ، یاخود وەری نەگرێ و قبوولی نەکات، ئەو بە (کەپ) وەسف دەکری.

(**بُکْم**) : کووی (أَبْکَم)، یان کووی (بُکَم)، واتە: لال، (بُکْم) : لالەکان، (أَبْکَم) کەسێکە کە لەدایک دەبێ، قسان ناکات و (لال) ه، یاخود کەسێکە کە هەق نالێ، وە ئەو دی هەقیش نەلێ لەسەر زمانی قەرزار بۆتەو، وەک چۆن ئەو دی هەق نەبیستی، لەسەر گوێی قەرزار دەبیتهو، وە ئەو دی لە هەق تێنەگات لەسەر عەقڵی قەرزار بۆتەو، بوون و نەبوونی ئەو نەندامانەی وەک یەک وایە، مادام هەقیان پێ نەبیستی و نەبینی و قبوول نەکات و فەهیم نەکات.

هۆی هاتنە خوارەوی نایەتەکان

(۱) هۆی هاتنە خوارەوی ئەم نایەتە موبارەکە کە خوا تێیدا دەفەرموی: ﴿ **قَدْ**

نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَ لَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ

يَجْحَدُونَ ﴿ ۳۳ ﴾ لەوبارەو ئەم بەسەرھاتە ھەیە: ﴿ **عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَبَا جَهْلٍ قَالَ**

لِلنَّبِيِّ: إِنَّا لَا نَكْذِبُكَ، وَلَكِنْ نَكْذِبُ بِمَا جِئْتَ بِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ فَإِنَّهُمْ لَا

يَكْذِبُونَ لَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿ ۳۳ ﴾ ﴿ ^(۱)، واتە: عەلی خوا

لیی رازی بێ دەگیریتەو دەلی: ئەبو جەھل بە پیغەمبەری ﷺ گوت: ئیمە تو بە درۆ دانانیین، بەلکو ئەو دی ھیناوتە بە درۆی دادەنیین!

ئەبو جەھل بۆخۆی زانیویەتی کووی دیشی، زانیویەتی موخەممەد ﷺ راست دەلی و ئەو دی ھیناویشیەتی راستە، بەلام بۆچی دەلی: بەراستی دانانیین؟ چونکە ئەگەر بەراستی دابنێ، ئەو بەزمو بازارەدی کە بۆخوێان دروستیان کردو، لییان تیکدەچی.

مانای گشتی نایەتەکان

وهك پيشتر ئاماژەمان پێدا : سوورگەى سەرەكى ئەم حەوت نایەتە موبارەكە بریتىيە لە دلدانەودى پێغەمبەر ﷺ، ھەرودەك زۆرجار گوتوو مانە: ئەم سوورەتە ھەمووی باسی يەكتايى خوايە، باسى تەنيا خواپەرستىيە، باسى خوا بە يەكگرتنە، باسى ئەوھيە كە دەبى تەنيا خوا بەندايەتییى بۆ بكرى و تەنيا خوا بپەرستى، بە مانای فراوانى پەرستن.

ئەجا زۆرجارى دیکەش گوتوو مانە: پەرستنى خۆى بى ھاوتا ئەوھيەكە: ئەوپەرى ملکەچییى، لەگەڵ ئەوپەرى خوشويستن، لەگەڵ ئەوپەرى بە گەورە گرتن، لەگەڵ ئەوپەرى لیترسان، لەگەڵ ئەوپەرى پشت پێبەستن، لەگەڵ ئەوپەرى شەرم و سام ریز نواندن، تەنيا بۆ خوا بى، راستە شتى دیکەت خوشدەوى، بەلام ھیچ كەس و ھیچ شتیكت بەقەد خوا خوشنەوى، ئەو ترسەى بەرانبەر بە خوا ھەتە، بەرانبەر ھیچ كەس نەتبى، جارى وایە پشت بە ھەندى شت دەبەستى، بەلام ئەوپەرى پشت پى بەستنت، بە خوا بى.

كەواتە: دەبى خوا لە ژيانى تودا، لە عەقل و دلى تودا: لە ھەموو شتیك و لە ھەموو كەسیك بەرزتر و بەرپزتر و شیرینتر و خوشەويستتر و شەرم لیكراوتر و سام لیكراوتر و مل بۆكەچكراوتر بى، ئەوجار مانای وایە كە خوات پەرستە.

جا خۆى پەروردگار بە پێغەمبەرى خاتەم دەفەرموى: ﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ

الَّذِي يَقُولُ ﴾، ئەى موحەممەد! دەزانين ئەوھى ئەوان دەليين: تۆ دلتەنگو نارەحەت دەكات، بەشەر بەشەرە دلى خوین و گوشتە، بە قسەيەكى خوش دلى خوش دەبى، بە قسەيەكى ناخوش دلى ناخوش دەبى، با ئەو كەسە پێغەمبەريش بى، ﴿ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴾، بەلام دلتيا بە كە ئەوان تۆ بە درۆ دانانين، دەزانن تۆ راستگو، بەلام ستەمكاران - ئەو ھاوبەش بۆ

خوادانەرەنەن كە نكوولئى لە ئايەتەكانى خوا دەكەن - دەزانن راستە لە دلياندا، بەلام دانى پيداناھيئن، پيى لى نانيئن، ئەو (جَحْد)ە.

خوای بە بەزەبى بەم شيوەيه دلى پيغەمبەرى خووشەويستى داووتەو، كە ئەو كافرانەى پيىت دەليئن: موخەممەد جادووگەرەو، پيىت دەليئن: فالچىو كاھينەو، پيىت دەليئن: شاعيرەو، قورئانى بۇخوئى ھەلبەستو، راست ناكەن لەگەل خوئاندا، قەناعەتيان وانىيە، دەزانن تۆ راستگوى.

ئىجا بۇ زانىارييتان ! ئەگەر مروؤف راستگۆ بوو، لە ھەموو شتيك لەھى قورستر ئەوھيە راستگۆيەكەى بخريتە ژيىر پرسيارەو دەو بە درؤ دابنري، ئەوھى زۆر لەسەر دل قورسە، وەك چۆن ئينسان ئەگەر پاك و عەفيف بوو، لە ھەموو شتيك ناخوشتەر ئەوھيە كە پيچەوانەى عيففەت و پاكيى بدريىتە پال، وە ئينسان ئەگەر ئازا بوو، زۆر ناخوشتە ترسنووكيى بدريىتە پال، وە ئينسان ئەگەر بەخشندە بوو، زۆر ناخوشتە چرووكيى بدريىتە پال. بەلام كەسيك كە بۇخوئى ترسنووك بى، يان چرووك بى، يان دەستپاك نەبى، يان درؤزن بى زۆر لە دلى قورس نايەت، ئەگەر بليئن: ترسنووكى، يان چرووكى، يان دزى، يان درؤزنى، چونكە سيفەتيكيان گوتو، كە ھەست دەكات تييدا ھەيە، بەلام ئينسان سيفەتيكى بدريىتە پال، كە پيچەوانەكەى ھەبى، زۆر پيى ناخوشتە، ئىجا بارە پيغەمبەر ﷺ زۆر لەسەر دلى ناخوشت بوو و زۆر نارەحەت بوو، بۆيە خوای پەروردگار ئاوا دلى دەداتەو.

دوايى بە بارىكى ديكەدا دلى دەداتەو، دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِّنْ

قَبْلِكَ﴾، وە بيگومان لەپيىش توشدا پيغەمبەرانىكى زۆر بە درؤدانان، ھەنديك لە تەفسيرە كوردىيەكان نووسيويانە: بە درؤخرانەو! كە ئەمە ھەلەيە، چونكە بە درؤ خستنەو، ئەوھيە كە درؤزن بى و درؤيەكەى بشاريىتەو، دوايى درؤيەكەى لى ئاشكرا بى، لە زمانى كوردىيدا (تكذيب) يانى: بە درؤدانان، ئەوھيە كە كەسيك راستگۆبى و بە درؤ دابنري، بەلام بە درؤخستنەو، ئەوھيە كە درؤى كردبى و درؤيەكەى لى ئاشكرا بى، ئەو ھەلەيە لە ھەنديك لە تەفسيرەكاندا ھەيە، بۆيە باسم كرد، ﴿فَصَبْرُوا عَلَى مَا كَذَّبُوا وَأَوْدُوا﴾، بەلام ئەوان خوراگر بوون لەسەر ئەوھى كە بە درؤ دانران، لەسەر ئەوھى كە ئازاردان، نەك ھەر بە درؤدانان،

بەلکو ئازارێش دران، جێیوان پێدرا، نارهەت کران، دەرکران، بەلام خۆراگربوون و پاشەکشەیان نەکرد، ﴿حَقَّ أَلَهُمْ نَصْرًا﴾، هەتا سەرەنجام یارمەتی ئێمەیان بۆ هات، ئنجایا یارمەتی خوا چۆن هاتووە؟ یانی: سەرکەوتن و خەڵکەکە دوایی گەشتە قەناعەت، یاخود خوا بەلایەکی ناردو، خەڵکەکە لە بەین چوون، ئەو پێغەمبەرە لەگەڵ ئەو خەڵکە ئیمانێان پێ هێنا بوون، دەر باز بوون، بۆ وێنە: گەلی پێغەمبەر نووح، تۆفان هات کافرەکان فەوتان و خۆی و ئەوانە لەگەڵیدا بوون، بە سواری کەشتی دەر باز بوون، هەروەها هوود، خۆی و ئەوانە ئیمانێان پێ هێنا بوو دەر باز بوون، ئەو پێغەمبەر صالح، خۆی و ئەوانە لەگەڵیدا بوون و ئیمانێان پێ هێنا بوو، دەر باز بوون و گەلی سەموود لەنیو چوون، وە پێغەمبەر شوعەیب، خۆی و ئەوانە ئیمانێان پێ هێنا بوو، دەر باز بوون، کە بۆ گەلی مەدیەن و ئەصحاب و لێکە نێردرا بوو، چونکە قوڕئان باسی هەردووکیان دەکات، وە هەردووکیان لەبەین چوون، وە پێغەمبەر لوط، خۆی و ئەوانە لەگەڵیدا بوون، ئیمانێان پێ هێنا بوو، دەر باز بوون.

ئنجایا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾، واتە: ویستی خوا، برپاری خوا، یاسای خوا، رێستەکانی خوا، کە دەیاننیری گۆرانیان بەسەردا نایەت، و کەس ناتوانی بیانگۆڕی، لە زمانی عەرەبیی دا ئەم (لا) یە لێردا بۆ (نضی الجنس) ه، یانی هیچ لادەریک نیە و هیچ گۆرەریک نیە بۆ برپاردەکانی خوا، بۆ وشەکانی خوا، بۆ ویستەکانی خوا، ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ﴾، وە بیگومان هەوایی گرنکی رەوانەکراوان بۆ تۆ هاتووە، بەسەرھاتی پێغەمبەرانت بۆ گیردراوئەتووە، چونکە ئەم سوورەتی ئەنعامە، وایپێدەچی لە سالی: دەیم، یان یازدەیمە پێغەمبەراییەتی دا هاتبێتە خوار، یانی لەپێش ئەم سوورەتەدا، زۆر سوورەتی دیکە هاتوونە خوار، بۆیە دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ﴾، وە بیگومان لە هەوایی پێغەمبەرانت بۆ هاتووە، (نبأ) واتە: هەوایی گرنک.

پاشان خواى په‌روم‌دگار به شيو‌ديه‌ك پيغهم‌به‌رى خوۍ د‌دوۍنۍ، كه په‌نگه
نيره‌ تاكه شويټيټك بى له هه‌موو قورټان دا، به‌و شيو‌ديه پيغهم‌به‌رى خوا دوټن‌رابۍ،
د‌هه‌رموۍ: ﴿وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْنَغِي نَفَقًا فِي الْأَرْضِ

أَوْ سَلَامًا فِي السَّمَاءِ فَتَاتِيَهُمْ بِآيَةٍ ﴿٥﴾، وه نه گهر پشت هه لکردن و لاملی و پشت
 تی کردنی نه و انت له سهر دل، گه وره و گران بوو، نه گهر توانیت تونی لیک، کونیک له
 بن زهوی بدو زیه وه، یا خود په یزهیه که به ره و ئاسمان، (واته: موعجیزه به کیان له زهوی
 بو دهر بی نی، یان له ئاسمان بو یان دابه زی نی، نه وه یان بو بکه؟! دیاره وه لامه که ی
 قرتی نراو (مَحذُوف) ه، به لام س یاق ده لاله تی له سهر ده کات، واته: نه گهر توانیت،
 وابکه، به لام ناتوانی وابکه ی، **وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُم عَلَى الْهُدَى** ﴿٦﴾، وه نه گهر خوا
 ویستبای، له سهر ری نه مایی و له سهر ری راست کو ی دهر د نه وه، به لام دیاره خوا
 نه یویستوه، ئنجا یه کی که لی ردها بو ی هیه بل ی: باشه خوا بو چی نه یویستوه،
 کو یان بکاته وه له سهر هیدایه ت؟ نه دی پیغه مبه ری بو نه وه نه نار دوه هیدایه تیان
 بدات؟ نه دی کتیبی بو نه وه دانه به زان دوه، بی ته مایه ی هیدایه ت دانیان؟ ده با
 کو ی کردبانه وه!!

لِيَرَهُ نَابِيُّ لَيْتَانَ تَيْكَبُجِي: که خوا دمه فرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ

الْهَدْيُ، واتە: خۆى بالادەست وەك وىستى تەشرىعى، وىستووئەتى لەسەر
 ھىدايەت كۆبينەو، وەك ديارە كە پيغەمبەرى بۆ ناردوون، كتيپو پەيامى بۆ
 ناردوون، بەلام وەك وىستى تەكويىنى نەيوىستو، بۆچى؟ چونكە ئەگەر وەك وىستى
 تەكويىنى واى لىكردبان، ئازادىيەكەيان و ئىرادەكەيان زەوت دەبوو، بەلام خوا
 وىستووئەتى: ئازادانە ئيمان بىنن، نەك تۆبزي و زۆريان لىبكات، وەك لە شوئىنى
 دىكەدا دەفەر موئ: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ

النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ یونس، واته: ئه‌گهر په‌روه‌ردگارت ویستبای، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌ر زه‌ویین، ئیمانیان ده‌هینا، {به‌لام په‌روه‌ردگارت نه‌یویستوه زۆریان لێبکات}، ئنجا ئایا تو زۆریان لێده‌که‌ی و ناچاران ده‌که‌ی ئیمان بێنن؟

خوای بالآده‌ست نه‌یویستوه ناچاریان بکاتو ویستوویه‌تی ئازادیان بکات، که ئازادیشی کردوون، هه‌ندیکیان ئازادانه ئیمانان هی‌ناوه، وه هه‌ندیك ئازادانه کافر بوون.

دوایی خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمایشتیك به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ، که له هیچ

شوینیکی دیکه‌ی قورئاندا ئاواى پى نه‌گوتراوه، ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

الْجَاهِلِينَ﴾، له نه‌فامان مه‌به، واته: نه‌گه‌ر به‌دواى پیشنیارو داخوازیو

بیانووگرته‌کانی کافران بکه‌وی، که داواى موعیزه‌ت لى‌ده‌کن، مانای وایه شتیكت

کردوه له‌گه‌ل پیگه‌و پایه‌ی تو‌دا ناگونجی، به‌لکو نه‌وه هی نه‌فامانه، ئنجا لی‌رده‌ا

نه‌گه‌ر وردیبه‌وه، ده‌بینی خوای په‌روه‌ردگار چه‌نده‌ ریزی له پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خو‌ی

گرتوه، نه‌یفه‌مووه: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ جَاهِلًا﴾ واته: نه‌فام مه‌به، یان ﴿فَلَا تَجْهَلْ﴾ واته:

نه‌فامی مه‌که، به‌لکو فه‌رموویه‌تی: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾، واته: مه‌چووه

ریزی نه‌فامانه‌وه، تو له ریزی نه‌واندا نی، پیگه‌و پایه‌ی تو ری‌ت لی‌ده‌گرئ که بچی‌ه

ریزی نه‌فامانه‌وه.

پاشان هر له‌سه‌ر نه‌وه مه‌سه‌له‌یه به‌رده‌وام ده‌بی و ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾، بیگومان ته‌نیا نه‌وانه وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه، که ده‌بیستن، ئنجا یه‌کیك

بو‌ی هه‌یه بلئ: خو نه‌وانه‌ش گو‌یان هه‌بوو، نه‌دی بو‌چی نه‌یان‌بیستوه؟ ده‌لی‌ین:

به‌لئ راسته بگره ئازده‌لش گو‌ی هه‌یه، به‌لام لی‌رده‌ا مه‌به‌ست له بیستن، بیستنی

په‌سندکردن و وه‌رگرتن و قبوول کردنه، واته: بیگومان ته‌نیا نه‌وانه‌ی که هه‌ق به

گو‌یه‌کانیان ده‌بیستن و قبوولی ده‌کن، هر نه‌وانه وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه، به‌لام نه‌وانه

دیاره هه‌ستی بیستنی خو‌یان بو وه‌رگرتنی هه‌ق، له کار خستوه، بو‌یه وه‌ك نه‌وه

وایه که نه‌بیستن و گو‌یان نه‌بی، چونکه ئینسان له نه‌نجامی گونا‌هو سه‌رپی‌چی دا

هه‌سته‌وه‌ره‌کانی له‌ده‌ست ده‌دات، عه‌قلی ئیش ناکات، وه‌ك خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ

لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ ﴿۱۷۹﴾ الأعراف،

هه‌موو نه‌وه نه‌ندام و کو‌نه‌ندامانه‌ی که ده‌بی هه‌قیان پى تی‌بگاتو ببینی و بیستنی،

لە کار دەكەون، ديارە دەنگەكان دەبيستەن، ديمەنەكان دەبينەن، عەقلىشيان ھەيە، بەلام
كە ئەو ھەقەيان قىبۇل نەكرد، تېينەگەيشتەن، وەك ئەو وايە، ئەو ھەستە وەرەنەيان

لە دەستدابی، بۇيە دوایی دەفەر موی: ﴿وَالْمَوْتِ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾، وە

ئەوانەى مردوون، خوا زیندوویان دەکاتەو، دواییش بۇ لای وی دەگىردىنەو،
ئەوانەش مردووی مەعنەویین، مردووی بەشى زیندو و خۆرن، زیندو وەك جەستە،
مردو وەك رووح، كەسەك خواو خاوەنى خۆی نەناسیتو، نەپەرستى و بەندایەتیی
بۇ نەكات، وە نەزانى لە كویو ھیناویەتیی و؟ بۇجى ھیناویەتیی و؟ دەبى جى بکات؟
دەبباتەو كوی؟ دەبى چۆن بزیەت؟ ئایا ئەو جۆرە كەسە، چ جىاوازییەكى ھەيە
لەگەل ماددەيەكى بى ژيان، لەگەل ئازەلەك دا؟ بویە خواى زاناو شارەزا لە شوپىنىكى

دیکەدا دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ

قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ

كَأَنَّهُمْ بَلٌّ هُمَ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۷۹﴾ الاعراف، واتە: زۆرىك لە

ئىنس و جندمان بۇ دۆزەخ نامادەكردوون، كە دلیان ھەيە پىی تىناگەن، چاویان
ھەيە پىی نابینن، گوپیان ھەيە پىی نابیستەن، ئەوانە وەك ئازەلن، بەلكو گومراترن،
ئەوانە بىئاگان.

سبحان الله ! ئایینی ئىسلام زۆر گرنگى بە عەقل و ھۆشیاریی دەدات، ئىنسان كە
عەقلى خۆی بەكارنەھینا، دەکویتە بىئاگایی، كە كەوتە حالەتى بىئاگایی،
جىاوازی نیه لەگەل ئازەل دا، بەلكو لە ئازەل خراپترە، بۇجى لە ئازەل خراپترە؟
چونكە ئازەل ناتوانیت ئازەل نەبى، گا ھەر گایە، مەرپو بزن، ھەر مەرپو بزن،
گورگو چەقەل، ھەر گورگو چەقەلن، بەلام مەرۇف دەتوانى مەرۇف بى و ئازەل
نەبى، دەتوانى دىندە نەبى، بۇيە مەرۇف كاتىك خۆی دەباتە ریزى ئازەل، لەوودا كە
ھەر وەك ئەوان ژيانىكى ماددىی، جەستەي دەگوزەرىنى، دوور لە لایەنى مەعنەوی و
عەقلى و ھۆشیاریی و، حیساب بۇ مافى خوا كردن و قیامەت و ... ھتە، بۇيە كاتىك
مەرۇف ژيانىكى ئازەلەنە بەرئ دەكات، لەوان خراپترە، چونكە ئەو دەیتوانى ئازەل
نەبى، بەلام ئازەل ناتوانى ئازەل نەبى، ئازەل ناچارىی یەو خوا كردوویەتى بە

ئازەل، بەلام ئینسانیک بە ویستی خووی خووی بکاته ئازەل، بیگومان لە ئازەل خراپترە، وەك خوای کاربەجی لە شوینیکی دیکەدا دەفەرموی: ﴿... وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَاكُلُوْنَ كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۝۱۲﴾ محمد، واتە: وە ئەوانەى بیپرۆان، رادەبویرن و دەخۆن، وەك چۆن ئازەل دەخوات، وە ئاگر سەرەنجامیانە.

ئنجای لێردا دەفەرموی: ﴿وَالْمَوْقِنَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ﴾، وە مردوووەکان خوا زیندووێان دەکاتەو، ئەوانەى کە لە رووی مەعنەو و بێهە مردوون، دوایى خوا زیندووێان دەکاتەو، پاشانیش بۆ لای وی دەگیردرێنەو.

ئنجای هەر لەسەر بیانووگرتنی کافرەکان بەردەوام دەبێ، دەفەرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْهِ اٰیَةٌ مِّنْ رَبِّهِ﴾، وە گوتیان: دەبواوایە، {ئەم (لولا)یە، (لولا)ی هاندان (تخصیص)ی پێدەئێن، بریا وابوواىە، دەبواوایە وابوواىە}، نیشانەیهکی لەلایەن پەروردگارێهەو دابەزێنراوەیه سەر، مەبەستیان لە نیشانە: بەلگەو موعجیزەیه، واتە: موعجیزەى وەك پێغەمبەرانی پیشوون، بەلام خوا بۆ وەلامدانەوێان؟ دەفەرموی:

﴿قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنْزِلَ اٰیَةً وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾، بلی: بیگومان خوا توانادارە لەسەر ئەو کە نیشانەیهك، بەلگەیهك بنیڕیتە خوار، بەلام زۆربەیان نازانن، یانی چی؟ واتە: ئەگەر ئەهلی زانیاری بن، ئەو قورئان بەلگەیه، بەلام ئەوانە خاوەنى نەزانینن، خوای زاناو توانا بۆ ئەهلی عیلم و ئەوانەى عەقلى خوێان بەکار دێنن و زانست دەیانجوولێن، ئەم قورئانەى ناردو، ئەم قورئانە موعجیزەیهکی ئەدەبی، زانستی، زمانەوانی و... هتدی، گشتگیره^(۱)، لە هەموو روویکەو، بۆیە ئەوێ ئەهلی عیلم بۆ بەدوای بەلگەدا بگەرێ، ئەو قورئان، بەلام ئەوانە نازانن، ئەمە مانایەکی.

(۱) لەبارەى بەلگەو موعجیزەیهکی گشتگیربوونی قورئانەو دەتوانی سەرنجی بەرگی سییەمی کتیبی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بەدەى.

مانایەکی دیکەشی ئەوەیە کە: خوا دەتوانی موعجیزەى وەك هى پێغەمبەرانی
پیشوو بۆ پێغەمبەر موحەممەد ﷺ بنیڕی، بەلام زۆریەیان نازان، کە ئەگەر
موعجیزەى وەك پێغەمبەرانی دیکە بنیڕی و ئەوانیش ئیمانی پى نەهینن،
لەبەینیان دەبات، وەك خۆی تواندار حوشرەگەى بۆ پێغەمبەر صالح نارد، لە
شاخێك هاتە دەر، بەلام دوایی پێغەمبەر صالحیان بە درۆ داناو حوشرەگەشیان
سەربری، وەك خۆی پەروردگار لە سوورەتى (الشمس) دا باسی دەكات، دەفەرموی:

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمُ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴾ ، واتە:
بەدرۆیان داناو سەریان بری، پەروردگاریشیان بەهۆی تاوانیانەوه، بوومەلەرزەى
ناردنەسەرو ولاتەگەیانى تەخت کرد.

هەرودەها پێغەمبەرەکانى دیکەش کە خۆی دادگەر گەلەکانیانى لەنیو بردوون،
دوای ئەوە بوو کە موعجیزەى بەرەسەت و بەرجەستەیان بۆ هاتووە، بە درۆیان
داناو و ئیمانیان پى نەهیناوە، ئیدی شایستەى ئەوەبوون، کە خوا دادگەر لە
بەینیان ببات.

ئنجای خۆی زاناو شارەزا سەرنجیان ڕادەگێشنى بۆ شتیکی دیکەو، دەفەرموی:
﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ ﴾ ، وە هیچ
زیندەودەریك لەسەر زەوى نیە، وە هیچ بالەدەیهك بە دوو بالەکانى نافری، مەگەر
ئەوانیش كۆمەلانیك وەك ئیو.

لێردە خۆی زانا پێیان بفرموی: فەرموون تەماشای كتیبی بوونەودەر بکەن،
نیشانەکانى گەورەى و پەروردگاریتیى خوا، زۆر جوان دیارن، بەتایبەت
زیندەودەرانیک کە لەسەر زەویین، وە بالەندەو پەڕندانیك کە دەفەرن، ئەوانە هەموویان
وەك ئیو کۆمەل کۆمەلن، ﴿ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ﴾ ، لە كتیبدای هیچ
شتیکمان بە زایە نەداوە، واتە: لەم قورئانەدا هەرچی ژيانى ئینسان پێویستی
پێیەتى، باسما کردووە، یاخود (کتاب) مەبەست پێی (لوح المحفوظ)ە، کە زانیان
دەلێن: زانیاریى بىسنوورى خوا لەوێ دا تۆمارکراوە، لەوێدا هیچ شتیكمان
فەرامۆش نەکردووە، ﴿ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾ ، دوایی هەر بۆ لای پەروردگاربان

کۆدەکرێنەوه، واتە: ئەو زیندەوهر و درێندەو ئاژەل و پەلەوهرانە، هەموویان بەرهو لای پەروردگاریان کۆدەکرێنەوه، ئنجا ئایا دواوی لێپرسینەوهیان لەگەڵدا دەکری، یان ناکری؟ زۆربەی زانیان دەڵێن: لێپرسینەوهیان لەگەڵدا دەکری، هەندیکیش دەڵێن: مەبەست لەوه کە دەفەرموێ: بەرهو لای پەروردگاریان کۆدەکرێنەوه، کاتی تیکچوونی دنیا، وه هەندیکیش دەڵێن: لە قیامەتی کۆدەکرێنەوه، بەلام لێپرسینەوهیان لەگەڵدا ناکات، دواوی لە مەسەلە گرنگەکان دا تیشکی زیاتری دەخەینەسەر.

لە کۆتاییدا خوا دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايِنَتِنَا صُومٌ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ﴾، وه ئەوانەى بڕوا بە نایەتەکانی ئیمە ناهێن، کەرن، لالەن، لە تاریکیایەکاندا، ﴿مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، هەر کەسێک خوا بیهوێ (گومپای بکات) گومپای دەکات، وه هەر کەسێکیشی بوێ، دەپخاتە سەر راستە پێ. بەلام بە دنیایی خوا لەگۆتەر، نه کەس گومپا دەکات، نه کەسیش دەخاتە سەر راستە پێ، وهک خوای دادگەر دەفەرموێ: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (٢٧)، إبراهيم، خوا ستهمکاران گومپا دەکات، کەواتە: خوا لە خۆرا خەلک گومپا ناکات، ئەوانە گومپا دەکات کە ستهم دەکەن، وه هەمیشە ویستی خراپەو شەرپان هەیه، نایانەوێ بەرهو خوا بڕۆن، ئنجا وهک خۆیان دەیانەوێ، خوای دادگەر ئاوا مامەلەیان لەگەڵدا دەکات، ئەگەر نا ئەگەر بیانەوێ بەرهو خوا بچن، خوا دەفەرموێ: ﴿وَيَهْدِي

إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ﴾ (٢٧) الرعد، ئەوهی بەرهو خوا بگەرێتەوه، خوا رێنمایی دەکات، ئەوهی بەرهو خوا بجوولێ، خوا دەستی دەکری، ئەوهی پشتیش لە خوا بکات، خوای پەروردگار ئیهمالی دەکات، ئەوهش نیشانەى دادگەری و کاربەجیی خوا، چونکە ئەگەر وا نهکات و بهتۆبزیی بیانگیرێتەوه، مانای وایە ئەو ویستە ئازادانەى کە پێی تاقی دەکرێنەوه، وه پێی بوون بە مڕۆف، لێیان زهوت دەکات، خوای دادگەریش ویستووێتهی مڕۆف مڕۆف بێ، ویستی ئازادانەى هەبێ، پێی راستی خوا بگری، یان پشت لە پەروردگاری بکات، سەرپشک بێ.

چەند مەسەلەیه‌کی گەرم

مەسەلە یەكەم: كە دەفەرموئ: ﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا

يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَعَايَتِ اللَّهِ يَحْجِدُونَ ﴾ (۳۳)، وشە (قد) لە

زمانی عەرەبیدا بەزۆری بۆ جەختکردنەوەو دلتیاکردنەوەیە، واتە: بێگومان، بە

دلتیایی، بۆ وینە: (قَدْ جَاء) واتە: بە تەئکید هات، ﴿ قَدْ نَعْلَمُ ﴾، واتە: بێگومان

ئێمە دەزانین، ئەمە بۆ چییە؟ لێرەدا ئەمە بۆ وەلامدانەوەی پێغەمبەری خوا،

﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ ﴾، تۆ بزانی! پەروردگارێک هەیە ئاگای لە دڵ و

دەروون و هەست و نەستی تۆ هەیە، دەزانی کە تۆ بەهۆی بە درۆدانانی وانهوە، دڵ

نارەحەت بووی، خۆی پەروردگار ئاگای لە هەست و نەستی شێردراوەکانی

مرووف هەیە، جاری وایە ئینسان بە دڵ شتێک لە خوا دەخوای: تۆ بلیی خۆی

پەروردگار ئەوەم بۆ بکات، یان پێم بەخشی، بێئەوهی هیچ قسەیه‌کیش

بکات، خۆی پەنھانزان بۆی دەکات، بۆچی؟ چونکە نیو دلت دەخوینیتەوه.

ئنجای کە دەفەرموئ: ﴿ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ ﴾، ئاواش خویندراوەتەوه: (إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ)،

(أَحْزَنَ يُحْزَنُ، حَزَنَ يُحْزَنُ) هەردووکی خویندنه‌وه (قراءة) کە هاتوون، (حَزَنُهُ

وَأَحْزَنُهُ) واتە: دلی توند کرد، ئەمەش ئەوهی لیۆه‌ده‌گیری کە پێغەمبەری خوا

ﷺ لەگەڵ ئەوهش دا کە باشترین کەس بووه‌، گەورە پێغەمبەران بووه‌،

چاکترین بەنده‌ی خوا بووه‌، بەلام بەشەر، بەشەرە، وه دڵ: گوشت و خوینە،

دیاره مرووف بە قسە ناخۆش دلی ناخۆش دەبی، وه بە قسە ناخۆشیش دلی

خۆش دەبی، بەلام لەگەڵ ئەوهش دا پێغەمبەری خوا خۆی زۆر بە سەرەوه

نەبردوه، ئەگەرنا هیچ کەس نیە، قسە ناخۆشی پێ ناخۆش نەبی، وه بە

قسە ناخۆشیش دلی خۆش نەبی.

که دەفەر موی: ﴿فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ﴾، که بەم شیوەش خۆینراوەتەو: (لا يُكَذِّبُونَكَ)، لە زمانی عەرەبی دەلی: (كَذَبَهُ: أَي: قَالَ لَهُ: أَنْتَ كَاذِبٌ، وَكَذَبَهُ أَي: قَالَ لَهُ إِنَّ: مَا تَقُولُهُ كَذِبٌ)، (كَذَبَهُ) یانی گوتی: تۆ درۆ دەکە، بەلام (أَكْذَبَهُ) واتە: گوتی: ئەوەی دەیلی درۆیە، تۆ درۆز نی، بەلام قسەکەت درۆیە، هەردوو خۆیندەنەوکان هاتوون، هەندیکیش گوتوویانە: هەردوو وشە (كَذَبَهُ، أَكْذَبَهُ) یەك مانایان هەیە، ئەویش ئەوەیە کە کەسی بەرانبەرت بە درۆ دابنێی، ئنجا خوا دەفەر موی: ﴿فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ﴾، بە تەنکید ئەوان تۆ بە درۆز دانانین، وە ئەوەی دەشیلی، بە درۆی دانانین، بە پێی خۆیندەنەو دوو، ئەدی مەسەلە کە چییە؟ دەفەر موی: ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾، بەلام ستەمکارەکان، هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، نکوویی لە ئایەتەکانی خوا دەکەن، چونکە دەلی: (الْجَحْدُ: اثْبَاتُ مَا نُفِي، وَنَفْيُ مَا ثَبَتَ) شتێک کە لە دلتدا نیە، بیلێی، وە شتێک کە لە دلت دایە، نەیلێی، وەك خوا لە سوورەتی (النمل) دا دەربارە فیڕعەون و دارودەستەکە کە دزایەتی مووسایان کردو، لەگەڵ ئەوەشدا ئەو هەموو موعجیزە گەورانە هەبوون، خوا دەربارەیان دەفەر موی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَنَهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾، واتە: نکووییان لیکرد، هەرچەندە لە دەروونیشان دا دنیاوون و دەیانزانی {کە مووسا عليه السلام پیغەمبەری خواوە} موعجیزەکانی هەموو راستن.

لەو بارەو (الطبري) لە تەفسیرەکە ی خۆی، لە درێژە بەسەر هاتیکدا، دەلی: {فَالْتَقَى الْأَخْنَسُ وَأَبُو جَهْلٍ، فَخَلَا الْأَخْنَسُ بِأَبِي جَهْلٍ، فَقَالَ: يَا أَبَا الْحَكَمِ، أَخْبَرَنِي عَنْ مُحَمَّدٍ، أَصَادِقٌ هُوَ أَمْ كَاذِبٌ؟ فَإِنَّهُ لَيْسَ هَهُنَا مِنْ قُرَيْشٍ أَحَدٌ غَيْرِي وَغَيْرِكَ يَسْمَعُ كَلَامَنَا! فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ: وَيْحَكَ، وَاللَّهِ إِنَّ مُحَمَّدًا لَصَادِقٌ، وَمَا كَذَبَ مُحَمَّدٌ قَطُّ، وَلَكِنْ إِذَا ذَهَبَ بَنُو قُصَيٍّ بِاللَّوَاءِ وَالْحِجَابَةِ وَالسَّقَايَةِ وَالنُّبُوءَةِ، فَمَاذَا يَكُونُ لِسَائِرِ قُرَيْشٍ؟ فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ

بَايَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿١﴾، واتە: ئەخەنس لەگەڵ ئەبو جەھل پىگەشتن، (ئەبو جەھل كونيەكەى أبو الحكم بوو) ئەخەنس ئەبو جەھلى جياكردهو گوته: ئەى ئەبولجەكەم! دەربارى موحەممەد هەوالم پيیده، ئايا راستگوێه یان درۆزنه؟ چونكه له قورەيش جگه له خووم و خووت كەسى دى لىئيه قسەمان ببیستى، ئەبو جەھل گوته: بيقەزى، سویند به خوا موحەممەد راستگوێه، وه هەرگیز موحەممەد درۆى نەکردوه، بەلام ئەگەر بەنو قوصەى (ئەسلى بنو هاشم كه عەشیرەتى پیغەمبەرە ﷺ) نالای جەنگى عاید بىو، پەردەکردن بۆ كەعبەى عاید بىو، ئاوپیدانى حایانى عاید بى، ئنجا پیغەمبەرایەتییش هەر لەوان بى ئەدى ھۆزى قورەیش چى بۆ دەمینیتەوه؟

دەلین: دواى ئەودى یەكێك لە شوینكەوتوانى موسەیلەمەى درۆزن هەوالى پیغەمبەرى پیدەگات و دزانى راستگوێه، دەلێ: (كَذَّابٌ رَّبِيعَةٌ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ صَادِقٍ مُضَرٍّ) واتە: درۆزنى رەبیعم (كه له عەشیرەتەكەى خۆمە) پى چاكتره له راستگوێ مۇسەر، عەرەب دوو ھۆزى سەرەكىی بوو: (رَبِيعَةٌ وَ مُضَرٌّ).

ئنجا ئیستاش هەر وایه، ئەو حیزبە عەلمانیانە، تەماشای بکەن لە هەموو دنیادا بابای عەلمانی دزانى حیزبەكەى گەندەلە، دزیی دەكات، ستم دەكات، هەرچی خراپەیه دەیات، بەلام هەر لەگەڵیشیهتی، بۆچی؟ چونكه بەرژەودەندى دنیاى هەیهو بەسراوتەوه به كۆمەلێك شتەوه، هەرچەندە دزانى هەق نیه، بەلێ جارى وایه ئەگەر مەرؤف مسولمانیش بى، بەلام ئیمانى تەواو نەبى، تووشى ئەو حالەتانه دەبى، بۆ وینە:

ئەو سوپایەى كه له كەربەلا دەورى حوسینی كورێ عەلییان دابوو، خوا لییان راژى بى، حوسین پى گوتن: من لەسەر نامەى خۆتان هاتووم، كه ئیوه شەست هەزار ئیمزاتان بۆ كۆكردوومهو داواتان كردوه بيم، گوتهان: ئیمە پرومان به یەزیدی كورێ موعاویە نیه، بەكەلێ خەلیفایەتی نایەت، وەرە بەیعتت پیدەدەین، ئەدى بۆچی ئیستا دەورتان داوم؟ ئەوانیش هیچ وەلامیان نەبوو، بۆى دەگریان دەشیان كوشت! ئنجا (عباس محمود العقاد) قسەیهكى زۆر جوان دەكات،

دەلی: (كانت سيوفهم مع يزيد وقلوبهم مع حسين) شمشیرەکانیان لەگەڵ یەزید بوون، دلێشیان لەگەڵ حوسین بوو، منیش دەلیم: (فَغَلَبَتْ سيوفهم قلوبهم)، شمشیرەکانیان بەسەر دلێاندا زال بوون !

زۆر کەس وایە، زۆر کەس لەسەر مەزەهەبی سوپای یەزیدە، دەزانن ئیسلام ھەقە، مسوڵمانان لەسەر ھەقن، کەچی ھەر بەدوای سەرکردە گەندەلەکە ی دەکەوێ، بۆچی؟ چونکە بەرزو و دندەییەکی لەگەڵی دایە، وەك ئەبو جەھل و کابرای شوینکە و تەووی موسەیلەمە ی درۆزن.

مەسەلە ی دووھەم: کە دەفەر موی: ﴿ وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ

مَا كَذَّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنهَلَهُمْ نَصْرًا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَائِ

الْمُرْسَلِينَ ﴾، چەند ھەلۆستە یەك لەبەر دەم ئەم نایەتە موبارەكەدا دەکەین:

(۱) **کە دەفەر موی: ﴿ وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا ... ﴾**

بیگومان لە پیش تۆدا پیغەمبەرانیك بە درۆ دانران، بەلام خۆیان ڕاگرتو لەسەر بە درۆ زانران و بە درۆزن دانران، تاكو یارمەتیمان یان بۆ ھات، یانی: تۆش ئارام بگرە، یارمەتییت بۆ دێ، ئنجا ئایا چۆن یارمەتی خوا بۆ پیغەمبەرانی ھات؟ دوا ی ئەو ی خوا موعجیزە ی بەرھەست و زەق و ئاشکرای بۆ پیغەمبەرانی ناردن، قەومەکانیان ئیمانیان پێنەھینا، خوا ی دادگەر قەومەکانیان ی لە بەین بردن، پیغەمبەرەكە و ئەوانە ی ئیمانیان ھینابوو، ڕزگار بوون، ئەدی چۆن یارمەتی بۆ پیغەمبەری خاتەم ھات؟ خوا ی کاربەجی موعجیزە یەکی بەرھەست و ماددی بۆ پیغەمبەری خاتەم نە نارد، بەلكو موعجیزە یەکی فیکری، زانستی، ئەدەبی ی بۆ نارد، کە بەردەوام بێ، ئەویش ئەم قورئانە یە کە ئیستا لەبەر دەستی ئیمە یە، ھەتا دوا یی خوا یارمەتی بۆ نارد کە خەلکیکی زۆر ئیمانیان پێ ھینا، وە سەرەنجام ئیمانداران سەرکەوتن بەسەر بێ ئیمانان دا، کەواتە: ئەوان خۆراگر بوون و تۆش خۆراگر بە، یانی: یارمەتی خوا بۆ وان ھاتو، بۆ ئیوھش دێ، ھەر واش بوو، ئەمە وەك ئەو وایە کە لە سوورەتی

(الأحقاف) دا دەفەر موی: ﴿ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ

لَهُمْ ۚ ﴾، واتە: خۆراگر بە وهك چۆن خاوەن ئێرا دە پتەوهكان له پێغه مبه ران خۆراگر بوون، وه په له یان لئ مه كه (واته له سزادانیان).

(۲) كه ده فەر موی: ﴿ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ﴾، پێشتر ئاماژه مان پێدا، (كَلِمَاتُ اللَّهِ) واتە: بپارەکانی خوا، یاساكانی خوا، ویستی خوا، هیچ كهس ناتوانی لایان بدات و بیانگوێی دنیابه خوای په روه ردار چى بۆ پێغه مبه رانی پێش کردوه، ئه وهش بۆ تۆ دهكات، وه هه ر واش بوو.

(۳) كه ده فەر موی: ﴿ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ ﴾، وه بێگومان له هه وائی گرنگی پێغه مبه ران بۆ تۆ هاتوه، له زۆر شوینی قورئان دا خوای به رز باسی به سه رهاتى پێغه مبه ران بۆ پێغه مبه رى خاتمه دهكات، بۆ وینه:

أ / له سوورەتى (هود) دا ده فەر موی: ﴿ وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا

نُثِيتَ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ ﴾، واتە: به سه رهاتى پێغه مبه ران بۆ تۆ دهخوینینه وه تاكو دلتى پى بچه سیین.

ب / هه روه ها له سوورەتى (یوسف) دا ده فەر موی: ﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ

الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنَّ

الْغَفْلِينَ ۚ ﴾، واتە: ئیمه به هوێ ئهم قورئانه وه كه بۆتى ده نیرین، باشت رین به سه رهات به سه ردا دهخوینینه وه، وه باشت رین گێر دراوت بۆ ده گێرینه وه، با پێشتریش له بێئاگیان بووبی، وه نه ترانیبی.

پێغه مبه رى خوا نه خوینده وار بووه وه نه شاردها بووه، له کتیبه پێشووه كان، به لام خوای زاناو شاردها شاردها کردوه وه هه موو شتى فیر کردوه، كه واتە: به سه رهاتى پێغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بۆ تۆ گێر دراوت وه ی په ندی لئ وه ربگره، وه ئه وان چیان کردوه، تۆش وا بکه، خوای به خشه ر چى بۆ وان کردوه، ئه وهش بۆ تۆ دهكات.

مەسەلەى سێیەم: کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ

أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْنِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ

اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾، لیڕەدا خواى سبحانە

وتعالى ڕوو لە پێغه مبهرى خاتەم ﷺ دەکات دەفەرموێ: ئەگەر پشت هەلکردن و ڕوو وەر سووراندنی بپەر وایە کانت، لەسەر دل قورسە، ئەگەر توانیت توونیلکیان لە بن زەوى بۆ لیبدەى، یاخود پەیزەیهکیان بەرەو ئاسمان بۆ هەلبەستى، کە نیشانەیهکیان، (واتە: بەلگەیهك، موعجیزەیهك ئەوەى ئەوان داواى دەکەن) بۆ بیئى، (یانى: ئەگەر توانیت وابکەى، بیکە) وە ئەگەر خوا ویستبای لەسەر ڕینمایى کۆى دەکردنەو، دەجا تۆ لە ئەفامان مەبە، واتە: وەختى خوا نەیهوێ بە زۆر گۆیان بکاتەو، زۆر سووربوونى تۆ لەسەر هیدایەتدرانیان، لەگەڵ ئەو یاسایەى خوادا تیکدەگیرى، چونکە خواى ﷻ نەبووینەو بە تۆبزی و بە زۆر ناچاریان بکات، ئیمان بیئن، ویستووینەتى ئازادیان بکات.

کە دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْنِيَ نَفَقًا

فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ﴾، (كَبُرَ: شَقٌّ، ثَقُلَ) واتە:

بەزەحمەتە قورسو گرانه، ئەگەر قورسو گرانه لەسەر دلت کە ئەوان پشت هەلبکەن و پشتت تى بکەن و ڕوو وەچەرخیئن، چارت چییە؟ یان دەبى پشوودریژ بى و خۆراگر بى، یان فەرموو: ئەگەر ئەوەى داواى دەکەن و بیانووى پى دەگرن، کە بریتیه لە هینانى موعجیزەیهك و بەلگەیهك، وەك هی پێغه مبهرانى پێشوو، فەرموو: بزانه لە بن ئەرزى بۆیان دەردیئى، یان لە ئاسمان بۆیان دینیە خواری، واتە: بۆت ناکرى، مەبەست پى ئەوەیه.

هەلبەتە دەشگونجى ئەم نایەتە لیڕەدا مەبەست پى مەدحى پێغه مبهر ﷺ

بى، واتە: تۆ ئەوەندە سوورى لەسەر ئەوەى ئەوانە ئیمان بیئن و هیدایەت بدریئن، کە ئەگەر بۆت کرابایە، توونیلکى بە بن زەویدا لیبدەى و لە بن زەوى، بەلگەو نیشانەیهکیان بۆ بیئى، یاخود پەیزەیهکت دەستبکەوێ و سەربکەوى لە ئاسمانى

بەلگەو نیشانەیهکیان بۆ بێنی، واتەدکرد، واتە: تۆ ئەوەندە سووری لەسەر هیدایەتدرانی ئەوانە، کوردهواریی خوشمان دەلێن: (ئنجاکاکە! لە بن ئەرزى بۆت دەربێنم، لە ئاسمانى بۆت دابارێنم) یان دەلێ: (ئاسمان دوورو زەوى سەخت)، کەواتە: وهك گوتم: لە لایەكەوه دەگونجی ئەوه دلدانهوه بى بۆ پیغەمبەر ﷺ کە تۆ چى دەکەى، لە کاتیکیدا کە خوا نەویستووە ئەوانە بە زۆر هیدایەت وەر بگرن، بەلکو ویستوویەتی ئازادیان بکات، وە بە ئیرادەى ئازادانەى خوشیان ئیمان ناهێنن، چارت چییە؟ ئایا لە بن ئەرزى نیشانەیهکیان بۆ دێنى، یاخود لە ئاسمانى بۆیان دادەبەزێنى؟ واتە: نابى وابکەى، بەلکو پشوو درێژو خۆراگر بە، چونکە ئەم قورئانە بەسە، ئەگەر بیانەوێ ئیمان بێنن و هیدایەت بدرێن، ئەم قورئانە موعجیزەیهکی کافییە بۆیان، یاخود دەشگونجی مەبەست ئەو بى ئەى پیغەمبەر! ﷺ تۆ ئەوەندە سووری لەسەر ئەوهى ئەوانە ئیمان بێنن و هیدایەت بدرێن، کە ئەگەر بۆت کرابایە نیشانەیهك، یان بەلگەیهك بێنى، دەتکرد، بەلام بۆت ناکرێ .

مانای : تەنیا بەدەست خوابوونی هیدایەت و جیاوازیی نیوان ئیرادەى تەشریعی و ئیرادەى تەکوینیى

خوای زاناو توانا دەفەرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى﴾، ئەم مەسەلەیه لە زۆر شوێنی قورئاندا هاتو، بۆ وێنە:

(۱) لە سوورەتى (القصص) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (۵۱)، واتە: بێگومان تۆ ئەوهى کە خوشتەدەوێ، رێنمایی ناکەى، بەلکو خوا ھەر کەسێک کە بیهوێ رێنمایی دەکات، واتە: بە پیخۆشبوونی تۆ نیه، لە (صحیح مسلم)^(۱) دا هاتو کە ئەم ئایەتە دەربارەى ئیمان نەهێنانى (أبو طالب) ى مامى پیغەمبەر ﷺ هاتۆتە خوار،

(۱) {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَمِّهِ عِنْدَ الْمَوْتِ: ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، فَأَبَى فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ {الآيَةُ}، صحيح مسلم: باب أَوَّلُ الْإِيمَانِ قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، رقم: (۱۴۳).

کە زۆر سووربوو لەسەر ئەوەی ئیمان بێنێ، ئەویش ئیمانی نەهێنا، خواش ئەم نایەتە ناردە خوارەووە فەرمووی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، واتە: تۆ ناتوانی پێنمایی ئەو کەسە بکەیت و بێخەیتە سەر پێگای راست، کە خۆشت دەوێ، (کە مامتە)، بۆچی خۆشی دەویست؟ لەبەر ئەوەی مامی پێغەمبەر ﷺ بوو، وەک نەسەب و خزمایەتی، وە پاشان یارێزەرێکی باشی پێغەمبەر ﷺ بوو و پشتیوانییەکی باشی لێکرد، ئەویش وەک چاکەدانەوێهەکی، پێی خۆشبوو لەسەر دەستی ئەو ئیمان بێنێ و هیدایەت بدە، سەرەنجام دەربازی بێ لە ئاگری دۆزەخ، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، بەلام خوا ھەر کەسیکی بوو، هیدایەتی دەدات، واتە: ھەر کەسیکی بوو بە ویستی ئازادانەیی خۆی هیدایەتی دەدات، وە ئەگەر ویستبشی بە ناچاریی هیدایەتی دەدان، بەلام نەویستووە، خۆی دادگەر نەویستووە خەڵک ناچار بکات لەسەر ئیمان ھێنانیان و هیدایەت دانیان، ویستوویەتی خەڵک ئازاد بکات.

(۲) ھەرودھا لە سوورەتی (یونس) یەش دا دەفەرمووی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي

الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱﴾﴾،

واتە: وە ئەگەر پەرودەر دگارت ویستای، تێکرای ئەو خەڵکە کە لەسەر زەویین، ھەموو ئیمانیاں ھێنا بایە، ئیمانیاں دەهینا، ئایا تۆ خەڵک ناچار دەکەیت لەسەر ئیمان ھێنانیان، ھەرچەندە پێشیاں ناخۆشە؟ واتە: من ناچارم نەکردوون، ھەرچەندە دەشتوانم، تۆ بە تەئکید ناشتوانی، واتە: دەرفەتی ناچارکردنت نیە، تۆ دەتوانی وا لە کەسیک بکەیت لە ترسان بلی: مسوڵمانم، بەلام ئەو کەسە نابێتە ئیماندار، بەلکو دەبێتە مسوڵمانێکی رووکەشی مونافیق.

ئەنجا دەفەرمووی: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾، تۆ لە نەفامان مەبە، واتە:

رەفتاری وەک ھی نەفامان لە خۆت مەوەشێنەو، کەواتە: ئەمە نەفامیی و بێئاگاییە لە یاساکی خوا، کە کەسیک خوا نەویستووە بە زۆر ئیمانی پێ بێنێ، تۆش ھەر سووربی لەسەر ئیمان ھێنانی، لەگەڵ ئەوەش دا کە خوا نەویستووە بە زۆر ئیمان بێنێ، بە ئیرادەی تەشریعی خۆی ویستوویەتی،

بەلام بە ئیرادەى تەکوینیى نهیویستوه، چونکه خوا سبحانه وتعالی دوو جوړه ئیرادەى هەن:

۱ - ئیرادەیهکی تەشریعی.

۲ - ئیرادەیهکی تەکوینی.

که خوا دەرموئ: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

البقرة، (ئەمە ئیرادەى تەشریعییه) واتە: خوا ئاسانی بۆتان دەوئ و زەحمەتى بۆتان ناوئ، واتە: لە شەریعەتى خۆیدا یاساکانی ئاسان داناو، وە هەر کاتێک تیگیران، مۆلەت هەیه و زەحمەتى بۆتان ناوئ.

ئەدى ئیرادەى تەکوینیى خوا، وەك چى ؟ وەك ئەوە که خوا دەرموئ :

﴿وَرِيدُ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعْفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً

وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ القصص، (ئەمە ئیرادەى تەکوینییه، ئیرادەى

قەدەری)، واتە: وە دەمانەوئ ئەوانەى لە زەوى دا چەوسێنراونەوه، دەسەلاتیان بدەینى، وە بیانکەینه حوکمران، کەواتە: خۆى سبحانه وتعالی بە ئیرادەى تەکوینیى خۆى نهیویستوه ناچاریان بکات، لەبەرئەوهى ئەوه پێچەوانەى ئازادانە خوێنراى ئینسانە، مادام ئازادەو بۆ تاقى کردنەوه خوێنراوه، دەبى دەرڤەتى پى بدرى، چون وەلامى پرسیارەکان دەداتەوه، وە دەبى دەرڤەتى پى بدرى: راست دەروات، چەوت دەروات، خراپ دەکات، چاک دەکات، وەك خوا لە

سوورەتى (الإنسان) دا دەرموئ: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ

يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ (۱) إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ

سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۲) إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ (۳)، دواى

ئەوهى باسى تاقیکردنەوهى ئینسان دەکات، دەرموئ: بەراستى ئیمە ئینسانمان لە نوتفەیهکی تیکەل دروستکرد، وە تاقیشی دەکەینهوه، وە وامانکردوه بیسەرو بینەر بى، (واتە: هەستەوەرەکانمان پێداو، رپى خۆى پى بزانی و دەرک

بکات)، وە بەرەو رۆی راست هیدایەتەمان داوە، (یانئ: هیدایەتی تەشریعی، ئەگەرنا خوا هیدایەتی تەکوینی کەسێک بدات گومرا نابێ، بەلکو مەبەست پێی ئەوەیە: شەریعەتەمان بۆ ناردووە و پێمان پیشاندووە) یان شوکرانەبژیرو سوپاسگوزار دەبێ، یان سێلە دەبێ و گوێ ناداتە هیدایەتی خوا (دەرفەتی هەردووکیانی هەیە).

۳) وە لە سوورەتی (الکەف) دا دەفەرموی: ﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ

فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۝۲۹ ﴾، واتە: بۆی هەق لە پەرەردگار تانە و هیە کێ حەز دەکات با ئیمان بێ، کێش حەز دەکات با کافر بێ، (دەرفەتی هەردووکیان هەیە).

هەلبەتە ئەوە کە دەفەرموی: ﴿ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾، هەرچەندە بە دنیایی خوا ﷻ پیغەمبەری خوێ ﷺ لە هەموو کەسێک زیاتر خوشویستو، بەلام ئەویشی ئاگادار کردۆتەو، کە نابێ شتێک بکات لە نەفامان بێ، هەلبەتە ئەیفەرموو: ﴿ فَلَا تَكُنْ جَاهِلًا ﴾ نەفام مەبە! یان: ﴿ فَلَا تَجْهَلْ ﴾ نەفامی مەکە بەلکو فەرموویەتی: ﴿ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾، خۆت رەگەڵ نەفامان مەخە، واتە: تۆ نەفام نی، بەلام هەلویستیک و رەفتاریکت نەبێ، بجێه ریزی نەفامانەو.

مەسەلە ی چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُم

اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝﴾ (إِنَّمَا) لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوترێ (أداة الحصر والإثبات) ئامرازێ کورت هەلەیان و چەسپاندن، خوا دەفەرموی: بێگومان تەنیا ئەوانە وەلام دەدەنەو بە دەنگەو دی، کە دەبیستن، مردووکانیش خوا زیندووێان دەکاتەو، پاشان دەگێردێنەو بۆ لای پەرەردگاریان.

وشەکانی: (أَجَابَ، اسْتَجَابَ) هەردووکیان یەك مانایان هەیە، واتە: وەلامی دایەو، ئەدی جیاوازییان چییە؟ لە زمانی عەرەبی دا هەر کات وشەیهك پیتەکانی

زیاتر بوون، ماناکە ی بەهێزترە، بۆ وێنە: (سَمِعَ) واتە: بیستی، (اسْتَمَعَ) واتە: باش گوێی هەڵخست، لێردا کە دەفەر موی: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾، (یجیب) واتە: وەلام دەداتەو، (یستجیب) مانای وەلام دەداتەو و قبوولیشی دەکات، چونکە جاری وایە ئینسان وەلامی شتێک دەداتەو، بەلام وەری ناگرێ، یەکی بانگم دەکات دەلی: فلان کەس وەرە، دەلیم: باشەو دەچم، بەلام ئەو کارە هەیهەتی جیبه جیی ناکەم، ئەمە پێی دەگوتری: (اجاب) وەلامی دایەو، بەلام ئەگەر بلی (استجاب، یستجیب) یانی: وەلام دەداتەو ئەو داوایە پێی دەگوتری، جیبه جیی دەکات.

ئەنجا خوای بەرز دەفەر موی: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾، بیگومان هەر ئەوانە دەبیستن وەلامی داواکاریەکی تو دەدەنەو، کە وەرگرتنی هیدایەتی خوایه، ئایا لێردا (یسمعون) مانای چیه ؟ دوو جوهره بیستمان هەن :

أ/ بیستنی هیه کە تو هەر دەنگە کە دەبیستی.

ب/ بیستنی دیکە هیه کە تو قبوولیشی دەکە.

واتە: بیستنی بە عەقل و گوێ هیه، وە بیستنی بە دل هیه، لەگەڵ ئەو دە کە بە گوێ دەبیستی، بە دلێش پەسەندی دەکە و قبوولی دەکە، لێردا مەبەست پێی (سَمَاعَ قَلْبٍ وَقَبُولٍ) بیستنی بە دل و قبوول کردنە.

دەربارە ی وشە ی (موتی) کە دەفەر موی: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾

وَالْمَوْتِ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾، بیگومان مەبەست پێی مردووانی مەعنەوییه بۆچی؟ چونکە ئەوانە کە دەبیستن، دلێکی زیندوویان هیه، بەلام ئەوانە کە نابیستن، مردوون. کە بیگومان مەبەست مردنی جەستەیی نیە، بەلکو مەبەست پێی کەسێکە دلەکی مردووبی، ڕووحەکی مردووی، ئەوانە مەگەر خوای پەروردگار لە قیامەتی زیندوویان بکاتەو، ئەگەر نا ئەوانە بە مردنی مەعنەوی مردوون، ماوەتەو بە جەستەش بمەرن و بچنە ژێر زەوی،

بەلام لە ڕووی ڕووحیی و مەعنەوییه وە مردوون، وەك بەشەرێك مردوون، تەنیا وەك كە لەش ماون و مردووی بەشی زیندووی خۆرن.

وە لە زمانی عەرەبیدا: وشە (موتی) لەگەڵ (أموات) لەگەڵ (میتون) لەگەڵ (میتون) هەموویان بە مانای مردووان دین، تاکی ئەمانە چیه؟ تاكەكەیان (میت، میت)ە، كە لە قورئاندا هاتو: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ الزمر، وە خوینراوەتە وەش (إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ) (میتون) كۆی (میت)ە، وە (میتون) كۆی (میت)ە، هەمووشی بە مانای مردوویه.

مەسەلە ی پێنجەم: كە دەفەر موی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، (كافرەكان، هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان) گوتیان: دەبوا یە لە پەروردگار یە وە نیشانە یە كی بۆ دابەزێنرابایە، مەبەستیان لە نیشانە یانی موعجیزەك، یان بەلگە یەك، وەك ئەو ی بە پیغەمبەرانی پێشو و دراو (صەلات و سەلامی خاویان لەسەر بێ)، وەك لە سوورەتی (الأنبياء) دا خاوی زانا دەفەر موی: ﴿فَلْيَأْنِزْنَا آيَةً كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾، واتە: بەلگە و نیشانە یە كمان بۆ بێنێ، وەك ئەوانە ی پێشو و ڕەوانە كراون، بەلگە ی بەرھەست و زەقیان هەبوو.

بەلام قورئان بەلگە یە كی عەقڵی و فیکری و عیلمی یە.

حیکمەتی موعجیزە بوونی قورئان بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ

كە دەفەر موی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾، ئایا وشە ی (آیة) یانی چی؟

بە مانای بەلگە و نیشانە و موعجیزە دی، چونکە پێشتر باسمان کرد: ئایەت لە قورئاندا چەند واتایەکی هەن: بە مانای موعجیزە دی، وە بە مانای ڕووداوێکی میژوو ی دی، وە بە مانای دیار دە و دیمەنە سروشتییەکان دی، كە خوا دروستی

کردوون، وە بە مانای پرستەکانی قورئان دى، بەلام لیڤرەدا بە پێی سیاقی نایەتەکە، هەموومان دەزانین مەبەستیانی پێی موعجیزەیکە، وەك هی پیغەمبەرائی پیشوو، خوای زاناو توانا دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنْ أَلَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً﴾، بلى: بیگومان خوا ﷻ توانادارە کە نیشانەیکە، موعجیزەیکە ئاوا بنیڤریتە خوار، ئەدی بۆچی واکات؟ لەبەرئەوێ خوا کاربەحییە، شتی بیجی ناکات.

خوا ﷻ پەر بە پێستی پێداویستی مروفەکان مامەلەیان لەگەڵ دا دەکات، پاشان دەفەرموى: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەیان نازانن، زۆربەیان نازانن مانای چی؟ ئەماشای زۆر لە تەفسیرەکانم کرد، هی هەمووانم کۆکردۆتەو، دەگونجی ئەم (بەلام زۆربەیان نازانن) مەبەست پێی چەند شتیک بى:

۱/ زۆربەیان نازانن کە ئەگەر خوا موعجیزەو بەلگەى وەك هی پیغەمبەرائی پیشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ پیغەمبەری خاتەم بنیڤرئ، وە ئەوانیش ئیمانی پێ نەهینن، وەك چۆن ئۆمەتانی پیشووی لەبەین بردوون، کە ئیمانیان بە موعجیزەکانی پیغەمبەرەکانیان نەهیناوە، ئەوانیش لەبەین دەبات، بەلام کە ئەوان نازانن، خوا دەزانئ، بۆیە بە ئەزانینی وان ناکات.

۲/ زۆربەیان نازانن کە قورئان بەسە بۆ ئیسپاتی پیغەمبەرایەتی موحەممەد ﷺ، بۆچی دەفەرموى زۆربەیان نازانن؟ چونکە ئەوانەى کە زۆر شارەزاو زۆرزان بوون و سیاسەتمەدار بوون، ئەوانەى کە تیگەشتنی وردیان هەبوو، دەیانزانی کە قورئان موعجیزەیکە، وەك پێشتر باسمان کردوو دواتریش باسی دەکەین، دەیانزانی کە قورئان موحەممەد ﷺ داینەناوە، وە دەیانزانی کە فەرماشتی خوا، کەواتە: کەمکیان دەیانزانی کە قورئان موعجیزەو بەلگەیکە.

۳/ زۆربەیان نازانن کە بەشەر قوناعی ساوایی هەلبواردوو، ئیستا گەشتۆتە قوناعی پیگەشتن، بەشەر هەتا لە قوناعیکی ساوادا بوو، موعجیزەى بەرهەستی بۆ هاتو، بۆ وینە: منداڵ بەچی زیاتر موعجەب دەبى؟ بەو شتانەى کە شتی بەرهەستن، هەتا تەمەنى بچووکتەر بى، پێویستی بە شتی

بەرەهەست زیاترە، بووگە شووشە، سەیارە، دواپی که ورده ورده گەورە دەبێ، یاری فیکری دەکات، دواپی ورده ورده گەورەتر دەبێ ... ھەرودھا، بەشەریش که له قوناغی ساواپی دا بوو، خواپی پەرودرگار بو ئیساپی راستی پیغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) موعجیزەو بەلگەپی بەرەهەستی ناروون، بوئەوپی که لەگەڵ قوناغی ئەو کاتی مەروفاپەتی دا بگونجین، بەلام دواپی ئەوپی مەروفا گەشتۆتە قوناغی کامڵ بوون و روشد، موعجیزەپی که عەقڵی و فیکری و ئەدەبی بو نیردراو، که قورئانە، که به عەقڵ دەرك دەکری، ئەک به ھەستەکان.

۴/ زۆر بەیان نازانن که بیانووکرتن، رپی ئیمان ھینان نیە، وە بیانووکرتن کۆتایی پی نایەت، ئەگەر بو کافرەکانی سەردەمی پیغەمبەر ﷺ شتیکی ناردباپە، کافرەکانی ئیسا ئیسا ئیسا شتیکیش بو ئیمە بپیرە، ھەتا ئیمان بپین!

۵/ زۆر بەیان نازانن که دەبی ئیمان به پەنھان (غیب) بپ، بەلام کاتیکی شتەکان دەبنە بەرەهەست و بەرجەستە، ئەو کاتە ئیمان ھینان نازیەتی نابێ.

شایانی باسیشە خوا ﷻ بو قوناغەکانی پیشووی ژیاپی بەشەر، له سەردەمی ھەر پیغەمبەرێکدا، چ شتیکی باو و بوپی، بەلگەو موعجیزەپی ئەو پیغەمبەرە لەو شیوپی بوو که باو بوو:

۱) له سەردەمی مووسادا (علیه السلام) جادوو باو بوو، خواپی پەرودرگار موعجیزەپی بو ناردو، که ھەرچی جادووگەرە بۆرپی بدات، موعجیزە بوو، بەلام له شیوپی جادوودا بوو.

۲) ھەرودھا له سەردەمی عیسادا (علیه السلام) لەو شیوپی که ئەو لەوپی بوو، زانستی پزیشکەری باو بوو، بۆپە موعجیزەکانی عیسا (علیه السلام) لەو بواردەا بوون، بو وینە: مردووی زیندووکردۆتەو، کوپری زگمەک و لالی زگمەک و، نەخۆشی بەلەک و ئەوانەپی چاک کردۆتەو، که تا ئیسا ئیسا زانستی پزیشکی ناتوانی ئەوانە چاک بکاتەو، بآئندەپی له قورپی دروستکردو، فووی پپدا کردو، بووئە بآئندە، ھیچ کەس ناتوانی شتی وا بکات، ئەو بەلگە بوو لەسەر

ئەۋەى كە عىسا (عليه السلام) پېغەمبەرى خوايە، چونكە پېش ھەموو پزىشكەكان كەوتۆتەۋە.

۳) ھەرۋەھا لە سەردەمى ھەر پېغەمبەرىڭدا زانايان دەلئىن: چ شتېك زۆر باۋبوۋە، خەللك بە چ شتېك زۆر سەرسامو موعجەب بوۋېن، خۋاى كاربەجى موعجىزەيەكى داۋە بە پېغەمبەرى ئەو رۆژگار، كە بە مەسافەيەكى زۆر پېش ھەموو خەلك بگەۋىتەۋە، ھىچ كەس نەتوانى شتى وابكات، تاكو بزائىن ئەۋە لە خواۋەيە، ۋە لە سەردەمى پېغەمبەرى خاتەم ﷺ، جارى لەۋ ژىنگەيەى يەكەم دا كە تىيدا بوۋە، كە نىۋە دوورگەى عەرەبىيى بوۋە، زانستى رەۋانېژىۋ قسەزانىي باۋبوۋە، عەرەب گەۋرەترىن ھۈنەريان برىتى بوۋ، لە شىعرو پەخشان و تاردان، خۋاى زاناو تۈۋاش قورئانى نارد، ۋەك موعجىزەيەكى ئەدەبىيى كە ھەر چى شاعىرو ئەدىب ھەبوۋن، بۆرى دان.

پاشان ئۆممەتى پېغەمبەر ﷺ خۋاى پەرۋەردگار زانۋىيەتى لە دۋا قۇناغى ژيانى بەشەردا، بەشەر زۆر بەرەۋ پېشەۋە دەچى لە رۋۋى زانستىۋ فىكرىيەۋە، لە ھەموو بۈرەكانى ژياندا، بۆيە قورئانىكى ناردۋە لە ھەر رۋۋىكەۋە تۆ تەماشى بگەى، موعجىزەيە، لە رۋۋى: گەردۋون ناسىۋ و فىزىۋا كىمىۋا زەۋى ناسىۋ و زىندەۋەرزانىۋ و رۋۋەكناسىۋ و مېژۋوناسىۋ و پزىشكگەرىۋ و ياساناسىۋ... ھتد، وىپراى رۋۋى رەۋانېژىۋ، لە ھەر رۋۋىكەۋە تۆ تەماشى قورئان دىكەى، موعجىزەيە^(۱)، بېگومان ئىمە نالئىن قورئان كىتېبى ھەموو شتېكە، بەلكو تەنبا ئامازەى تىدايە لە ھەر كام لەم بۈرەندە، كە ھەر كەسك پىسپۇرى تىداۋو تەماشى قورئان بكات، لە قورئاندا ئامازەى ۋا دەبىنئىتەۋە، كە دۇنيا بى، ئەم قورئانە كەسك ناردۋىيەتى، كە ئىستاي دىۋە بۆ ئىستاش قسەى كردۋە، نەك تەنبا بۆ ھەزارو چۋار سەد (۱۴۰۰) ۋ ئەۋەندە ساللە لەمەۋبەر! ئىجا زاتىك بۆ رابردۋو و ئىستاۋ بۆ دۋاى ئىستاش قسە بكات، ديارە خوايە ﷺ، چونكە بەشەر بۆ كاتى خۋى قسە دىكەت، بۆ رۆژگارى خۋى قسە دىكەت، بەلام خوا ﷺ بۆ

(۱) ۋەك پېشترىش گۈتم: لە بەرگى سىيەمى كىتېبى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) باسى رۋۋە جۇراۋجۆرەكانى ئىعجازى قورئانەم كردۋە بە تايبەت لە رۋۋى ئىعجازى زانستىيەۋە سى (۲۰) نمونەم ھىتۈنەۋە.

ئىستاش و بۇ دواى ئىستاش و، بۇ ئەوكتەش فەرمايشتى فەرموود، بۇيە خوا ﷺ موعجىزەيەكى ئاواى داووتە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ كە ئۆممەتەكەيشى دواى خۇى پەكيان نەكەوئى لە بەلگەدا، ئىستا ئىمە وەك پىغەمبەرى خاتەم تەحەددادى كافرەكانى رۇزگارى خۇمان دەكەين، بەم قورئانە، دەلىين: فەرموون: ئەم قورئانە بەلگەيە لەسەر پىغەمبەرايەتتى موحەممەد ﷺ كى دەلى: وانيە، مشكان مەيدان نەكىلاو! ئىووش وئەى ئەم قورئانە بىين، نەتانتوانى، فەرموون: وئەى دە سوورەت بىين، ھەر نەتانتوانى، فەرموون: وئەى سوورەتتى بىين! بەلام ھەر كەسكى دەيەوئى كارى وابتاك با يەكەم: شارەزاي ھەى لە زمانى عەرەبىي دا، پاشان بزائى ئەم قورئانە جى تىدايە، نەك وەك موسەيليمەى درۇزن (مُسَيْلَمَةُ الْكَذَّابِ) شتېك بلى، دواى بىتە جىي گالتە جارپى و پىكەنين، كە بە حىساب لاسايى قورئانى كردۆتەو! لە قورئاندا سوورەتى (الفيل) ھەيە كە خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ ۱﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ

فِي تَضْلِيلٍ ۚ ۲﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۖ ۳﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ۚ ۴﴾ فَعَلَّهُمْ كَعْصَفٍ مَّاكُولٍ ۚ ۵﴾ .

ئەويش (مُسَيْلَمَةُ) ھەلسا شتېكى دانا كە دەلى: (الفيلُ مَا الْفِيلُ؟ وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْفِيلُ. لَہْ أَذْنَانُ عَرِيضَانِ وَخُرُطُومٌ طَوِيلٌ) كە مندالېكىش دەتوانى وابلئ، واتە: فيل، فيل چيىە؟ تۆ چووزانى فيل چيىە؟ دوو گووى پان و لووتىكى درىژى ھەيە.

ھەلبەتە ئەمە ھىچ نيە، بەلام سوورەتەكانى قورئان بەرنامەن، وە سوورەتەكانى قورئان نەئىنيەكانى ئاسمان و زەوييان تىدان، بە ھەر حال ئەم باسە زۆر دوورو درىژەو، ئىمە بەم ئەندازەيە وازى لىدېنين.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموى: ﴿وَمِمَّنْ دَابَّتْ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ

بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ﴾ ، واتە: ھىچ زىندەوهرىك لە زەوى دا نيە، وە ھىچ بالندەيەك بە دوو بالەكانى نافرئ، مەگەر كۆمەلانىكەن وەك ئىوہ.

يەككىك بۆى ھەيە، بلى: ئەم ئايەتە چۆن پەيۋەست دەبىتەۋە بە ئايەتەكانى پىشەۋە، ئەۋان باسى دابەزاندى موعجىزەو بەلگە دەكەن، بۆ ئىسپاتى پىغەمبەراتىي موحەممەد ﷺ، بەلام لەم ئايەتەدا خۋاى پەرۋەردگار سەرنجيان رادەكىشى بۆ ئەۋە كە ھىچ زىندەۋەرىك لە زەۋى دا نىە، ۋە ھىچ بالئەدىەك نافرئ، مەگەر ئەۋانىش كۆمەلن، ۋەك ئىۋە؟!

لىكۆلەۋەران لە ماناۋ مەبەستەكانى قورئان، (مفسرون) سى ۋەلاميان دانەۋە، نىش يەكى دىكەم لى زادكردن، كە يەكەميانە:

يەكەم: واتە: پىكوپىكىي لە ژيانى گيانداراندا بەلگەى ھەبۋونى ھىكەتە لەپشت ئەم بوۋنەۋەردەۋە، كەۋانە: ئەى كافىرەكان! ئىۋە بۆيە برۋا بەۋە ناكەن كە خوا پىغەمبەرى بىرىۋ، كىتبۋ بەرنامەى پىدا بىرىۋ، چۈنكە پىتان ۋايە كە خوا مشۋورى لە ئىۋە نەخۋاردۋەۋە، ھەقى بەسەر ئىۋەۋە نىە، ۋەك ەلمانىيەكانى ئىستاش ۋادەلئىن، دەلئىن: خوا ھەقى بەسەر ژيانى ئىمەۋە نىە، بۆخۇمان ژيانى خۇمان رىك دەخەين! ئىجا خوا سەرنجيان رادەكىشىۋ دەفەرمۋى: ئىۋە ھەر خۇتان نىن لەسەر ئەم زەۋىيە، تەماشى ھەرچى زىندەۋەردە بىكەن، تەماشى مىرۋولەۋە مۇرانەۋ ھەنگۋ پەپۋولەۋ ھەرچى زىندەۋەردە دەكەى، پاشان بچۇ بۆ شتى كەۋرەتر بالئەدەۋ پەرنەدەكان، چ ھى بچۋوكيان ۋەك يەرسىلكە، چ ھى كەۋرەيان، ۋەك قازو مراۋىيى، پاشان ئازەلەكان، ئىجا دىندەكان، ھەرچى تەماشى دەكەى. دەبىنى ئەۋانىش ئۆمەتنو، پىكوپىكىي لە ژياناندا ھەيە، ھىلانە چۆن دروست دەكەن؟ بەچكەكانيان چۆن بەخىۋ دەكەن؟ چۆن گەرمىيان ۋ كويستان دەكەن؟ چۆن لەنىۋ دەرياكاندا ھاموشۇ دەكەن؟

دەلئىن: ھەندىك جۆرە نەھەنگ يان ماسى ھەيە، بۆ دانانى گەرايەكەى خۋى، چەندان فەرسەخ دەۋرات، سەدان كىلۋمەتر دەبرى، ئەۋ شوپنەى كە لىيەتى، بۆ نموۋنە: ساردە، ئەگەر گەراكەى ئەگەر لەۋى دابنى، دەفەۋتى، دەچى سەدان كىلۋمەتر دەبرى، دەچى بۆ شوپنىكى گەرم، لەۋى گەرا دادەنى، ئەۋ گەرايانە لەۋى دەرۋوگىن ۋ دەبنە ماسى، ۋە لەۋ سەدان كىلۋمەترەۋە دىنەۋەۋە شوپنى خۇيان ۋ پى دەزاننەۋە، چۈنكە لەۋى نازىن ۋ

گەر مینە، دینەو ئەو شوینە ی کە دایکیان لەوێ بوو، بئێوەی هیچ کەس دەستیان بگری! هەروەها زۆر جوۆرە بالندەش گەرمیان و کوێستان دەکەن.

و هەنگ چەندان کیلۆمەتر دەروات، شیلە ی گولان دەمژێ و دوایی دیتەو، ئنجا ئەو ریکوپیکیی یە لە ژيانی میروودا هەیه، و ئەوێ لە ژيانی هەنگدا هەیه، و ئەوێ لە ژيانی پەلەووەرەکاندا هەیه، هەمووی سەر سوڕەینەرە، مانای وایە ئەوانە هەموویان ئۆمەتن.

کەواتە: خوا تەنانت بالندەو میروولەو هەنگو ئازەل و درندەشی پشت گوێ نەخستو، بەلکو بەرنامە ی بۆ داناون و هیدایەتی داو، کەواتە: چۆن ئیو پشستگویی دەخات، ئەو بەشەر! بەلکو پیغەمبەر تان بۆ دەنیری، وە کتیبیشیان پێدا دەنیری، بۆ ئەوێ ژيانی خۆتان بە شیوەیهکی وا کە خوا دەیهوێ، ریکبختەن، ئەو چۆنیەتی پەيوەستبوونی ئەو ئایەتە بە ئایەتەکانی پێش خۆیهو. کە زۆربە ی توێژەرەوان لییان گیربوو و تەماشای تەفسیرەکانم کردو، هیچیانم نەبینی بەم شیوەیه پەيوەستی بکەنەو.

دوووم: خۆی دادگەر و کاربەجی مادام لە مارو میروو بیئاگا نەبوو و هیدایەتی داو، لە ئیووش بیئاگا نیو ئیووش هیدایەت دەدات، وە ژيانی هەموو دروستکراوەکان، ریکوپیکیی تێدا یە، ژيانی ئیووش دەبی ریکوپیکیی تێدا ی، ژيانی وان بە حوکمی غەریزەو یاسا کیمیایی و فیزیایی و جیولوجیی یەکان، ریکو پیکیی تێدا دەبی، بەلام ژيانی ئیو دەبی بەهۆی هیدایەتی خواو، ریکوپیکیی تێدا ی، ئەویش بەوجۆرە کە خوا پیغەمبەر بنیری و کتیب دابەزینی.

سییەم: بۆ ناسینی خوا، ئەو خوایه ی کە ئەو پیغەمبەرە ی ناردو، کە موحمەد ﷺ، وە ئەو کتیبە ی پێدا ناردو، ئیو سەرنجی کتیبی بوونەوەر بدەن، چونکە هەتا زیاتر تەماشای کتیبی بوونەوەر بکەن، خاوەنی ئەو کەون و کانیاتە زیاتر دەناسن، وە زیاتر چاوەری ئەوێ لێ دەکەن کە هیدایەت و بەرنامە بنیری، وە پیغەمبەر بنیری، تاکو رێنماییتان بکات، چونکە کافرەکانی ئەو کات، وە کافرەکانی ئیستاش دەلین: ئاخر چ پێویست

دەکات خوا کتیب بنیڤری! ئینسان عەقڵی ھەیە؟ ھەتا ئەوانەش کە خوا دەناسن دەلێن: پێویست ناکات خوا دەست بخاتە کاروباری بەشەرەو، بەشەر بۆخۆی کاری خۆی دەزانێ، خوا ھێندە گەورەییە، ھیچ پەيوەندیی بەو وردەکارییانەو نیە!!، ھەتا ھەندیک لە ھەیلەسووفەکانی یۆنان گوتووینە: خوا زۆر لەو گەورەترە، کە شتی گچکە گچکە بزانی، بۆیە (أبو حامد الغزالي) لە کتیبی (تھاافت الفلاسفة) دا یەکیک لەو ھۆکارانەی ھەیلەسووفەکانیان پێ کافر دەکات، ئەو ھەیلە گەورەییانە، خوا زانیاری بە وردەکارییەکان نیە، چونکە خوا زۆر لەو گەورەترە، بزانی میروو چی دەخوات؟ ماسی بۆ کوێ دەپوات؟ بەشەر چی دەکات، چی دەخوات؟ خوا ئەو ھەیلە ناوەشییتەو، ئەو شتە وردانە بزانی، ئەوانە یانگوتەو (أبو حامد الغزالي) لەبەرئەو بە کافری داناون، راستیش دەکات، چونکە خوا ھەموو شتێک دەزانی، وەك ھەرموویەتی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۳۳) البقرة، واتە: وە بزانی کە خوا ھەموو شتێک دەزانی، پاشان بۆ ئیمە ی بەشەر وایە کە دەلێن: ئەو گچکەییە، ئەو گەورەییە، ئەگەر نا ئەو ئیجەزە ی لە میروولەدا ھەییە، ھەر ئەویش لە فیلدا ھەییە، خۆ بەشەر کە ناتوانی فیل دروست بکات، میروولەشی ھەر پێ دروست ناکرێ، میشوولەشی پێ دروست ناکرێ، بەلکو فایروسیکیشیان پێ دروست ناکرێ، بەکتریایەکیان بۆ دروست ناکرێ، وەك چۆن شیرو پلنگیان پێ دروست ناکرێ، وە وەك چۆن پارچە شاخیکیان بۆ دروست ناکرێ، گەردیلەییەکیشیان ھەر پێ دروست ناکرێ.

کەواتە: لەپراستییدا لە چاوی ئیمە بەشەردا، ئەو گچکەییەو ئەو گەورەییە، ئەگەر نا ئەو نھێنیییە لە گچکەکاندا ھەییە، ھەر ئەو ھەش لە گەورەکاندا ھەییە، وە ئەگەر دروستکرانی گەورەکان بە زەحمەتە، دروستکرانی گچکەکانیش بە زەحمەتە، بەلکو بە زەحمەتتریشە.

چوارەم: چۆنیەتی پەيوەستبوونی ئەم نایەتە بە نایەتەکانی دیکەو ئەو ھەیلە کە:

خوا ﷻ باس دەکات، دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ ، ئنجا مادام خوا پەلەو ھەرو زیندەو ھەرو دپندەو ئازەلانیش کۆبکاتەو لە قیامەت دا، دیارە

ئێهودی مەرۆف لە پێشترن، کە حیساب و کیتابتان لە گەڵ بکریو، کۆتان بکاتەوهو لیئان بپرسیتەوه، چونکە خوای دادگەر باسی کردو، وهك

دەفەر مـوئ: ﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ

أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾ ۳۸، واتە:

مادام ئەوان کۆبکاتەوه، ئێهودش کۆدەکاتەوه، کەواتە: ئاگاتان لێ بێ، ئیمان بە پێغەمبەر ﷺ بێن و ئیمان بە کتیبەکە ی بێن، پێش ئەودی لە قیامەتێ کۆتان بکاتەوهو، لیئان بپرسیتەوه، وه تووشی شەرمەزاریی و پەشیمانیی ببن.

مەسەلە ی حەوتەم: کە دەفەر مـوئ: ﴿ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ

يُحْشَرُونَ ﴾، واتە: لە کتیبدا هیچ شتی کمان بەزایە نەداوه، وه دواپیش بو لای بەروردگاریان کۆدەکرینەوه. لە تەفسیری ئەم رستەیه دا دوو خالان دەخەینەروو:

۱/ ئایا مەبەست لە (الکتاب) چیه؟

أ- هەندیک دەلێن: (الکتاب) مەبەست پێی قورئانە، واتە: لە قورئاندا هیچ شتی کمان بەزایە نەداوه، هەموو شتی کمان لە قورئاندا باسکردو، یەکیک بۆی هەیه بلی: ئەدی بۆچی لە قورئاندا باسی تەکنۆلۆژیا و دروستکردنی سەیارە و فرۆکە و تەلەفۆن و تەلەفریۆن، نەکراوه؟ وەلامەکە ی ئەودیه: کە خوا هیچ شتیکی فەرامۆش نەکردو لە قورئاندا باسی بکات، کە ژیا نی بەشەر پەکی لەسەری کەوتبێ، وه لە مەودای عەقڵی ئینساندا نەبێ، بەلام ئەودتا بەشەر کامیپراو تەیارەو سەیارەو کۆمپیۆتەر دروست دەکات، کەواتە: ئەمانە لە مەودای عەقڵی ئینساندان، ئەو شتە ی کە ئینسان بۆخۆی پێی دەکری و عەقڵی پێ دەشکی، خوا لە قورئاندا باسی نەکردو، تەنیا ئەو شتانە ی باسکردوون، کە لە مەودای عەقڵی بەشەردا نی، بەلام ئەو شتانە ی کە بەشەر بۆخۆی دەیانزانێ: چۆن نان دروست بکات؟ چۆن چێشت لێ بنی؟ چۆن نەخۆش چارەسەر بکات؟ چۆن کەلوپەل دروست بکات؟ ئەمانە لە مەودای عەقڵی

بەشەردان، کەواتە: کە دەفەر موی: ﴿ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، هیچ شتیگمان لە کتیبدا بەزایە نەداوە و فەرامۆشمان نەکردوە، حەتمەن باسمان کردوە، یانی: ئەو شتانەی کە ژیاانی بەشەر پەکی لەسەریان کەوتوە، لە مەودای عەقڵی بەشەردا نین.

ب - وە هەندیک لە زانیان گوتویانە: (الکتاب) یانی: (اللوح المحفوظ) واتە: لەوحی پارێزراو، واتە: ئەو دروستکراوەی کە خوای زانا هەموو زانیارییەکانی تیدا تۆمارکردوون، لەبارەی دروستکراوەکانیەوه.

۲/ دەربارەی ئەوە کە خوا دەفەر موی: ﴿ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾، زانیان سێ واتیان بۆ لیکداونەوه :

یەکەم: تیکپرای پەلەووەرو زیندەووەرو ئازەل و، هەموو ئەوانەی کە خوا دروستی کردوون، بۆلای پەرورەدگاریان لە دنیا دا کۆدەکرێنەوه، کەئێ کۆدەکرێنەوه؟ لە کاتێکدا کە دنیا تیکدەچێ، وەك خوای پەرورەدگار لە سوورپەتی (تکویر) دا دەفەر موی: ﴿ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴾، التکویر، واتە: کاتێک ئازەلەکان کۆکرانەوه سەریەك، دیارە کۆکرانەوه سەریەکیان لە کاتێکدا یە کە دنیا تیکدەچێ.

دووهم: یاخود مەبەست لە: ﴿ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾، واتە: بەرەو گۆرەپانیك کە پەرورەدگاریان بۆی دیاری کردوون، بۆ لێپرسینەوه و سزاو پاداشت، ئەوانیش بۆ ئەوئ کۆدەکرێنەوه.

سێیەم: کە دەفەر موی: ﴿ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾، هەم کۆکردنەوهی دنیاوی دەگەیهێنێ، هەم هی قیامەتیش دەگەیهێنێ، منیش ئەم رایەم پێ راستە، پێشەوای توێژەرەوانی قورئان (أبو جعفر الطبري) یش لە تەفسیرەکەئ خۆیدا لەوبارەوه دەئێ: (كَانَ أَصَوْبُ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ أَنَّ يُعَمَّ بِمَعْنَى الْآيَةِ مَا عَمَّهُ اللَّهُ بظَاهِرِهَا وَأَنْ يُقَالَ: كُلُّ دَابَّةٍ وَكُلُّ طَائِرٍ

مَحْشُورٌ إِلَى اللَّهِ بَعْدَ الْفَنَاءِ وَبَعْدَ بَعْثِ الْقِيَامَةِ، إِذْ كَانَ اللَّهُ تَعَالَى ذِكْرُهُ قَدْ عَمَّ بِقَوْلِهِ: ﴿ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾، وَلَمْ يُخَصَّصْ بِهِ حَشْرًا دُونَ حَشْرٍ^(۱)، قسەکەى زۆر بەجێیە، وه پێشەوا (طبري) ئەو عادتەى هەيە، هەمیشە هەولەدات چەمکی نایەتەکان فراوانتر بکات، کە دیارە هەر واشەو چەمکی نایەتەکان وایە، دەبێ مەرۆف لێکدانەووەیەکی فراوانیان بۆ بکات، دەلێ: قسەى راستەر لەمەدا ئەووەیە کە دەبێ مانای نایەتەکە بگشتێنرێ، چۆن خوا مانای رۆالەتەکەى گشتاندووە، وه بگوترێ: هەر زیندەوهرێک و هەر بالئەدیەک بەرەو خوا کۆدەکرێتەووە، چ کاتیەک دنیا بەرەو کوئایى دێ و تیکدەچێ، چ دواى زیندەووبوونەووە لە قیامەتدا، چونکە خۆای بەرز ﷺ بەگشتى فەرموویەتى: ﴿ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾، بەرەو پەرەردگاریان کۆدەکرێنەووە، واتە: هەم لە دنیادا کۆدەکرێنەووە، هەم لە قیامەت دا.

لەوبارەووە ئەم فەرمايشتەش هەيە: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَتُؤَذَّنَ الْحُقُوقُ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجُلَحَاءُ مِنَ الشَّاةِ الْقُرَّاءِ»^(۲)، واتە: ئەبو هورەیرە خوا لێى رازى بێ، دەلێ: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێ: مافەکان بۆ خاوەنى خویان دەگیردێنەووە لە رۆژى قیامەتدا، تاكو تۆلە دەستینرێتەووە بۆ مەرى بێ قوچ، لە مەرى قوچدار. {لەوانەيە مەبەست پێى بزى بى، چونکە وشەى (شاة) بۆ بزنىش بەگاردێ^(۳)، یاخود ئەو مەرى کە قوچى هەيە لەو مەرى کە قوچى نیە دەدات، شەرى پێى لەگەڵ دەکات}.

(۱) جامع البيان، ج ۷، ص ۲۰۰، ۲۰۱.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۲۰۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۵۸۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۴۲۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۷۳۶۳) قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

(۳) بڕوانە: المعجم الوسيط، ص ۵۰۱، {الشاة، الواحدة من الصفان المعز والظباء والبقر والنعام وحمر الوحش، يقال للذكر والأنثى، ج: شاء وشياه}.

له فهرمووده‌یه‌کی دیکه‌دا هاتوه که (الطبري) به سهنه‌دی خو‌ی ده‌یگ‌یر‌یت‌ه‌وه، له ته‌فسیره‌که‌ی دا: (حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ ثَوْرٍ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ بَرْقَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي قَوْلِهِ: ﴿إِلَّا أُمَّمَ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى

رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (۳۸)، قَالَ: يَحْشُرُ اللَّهُ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الْبَهَائِمَ وَالْدَّوَابَّ وَالطَّيْرَ وَكُلَّ شَيْءٍ، فَيَبْلُغُ مِنْ عَدْلِ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ أَنْ يَأْخُذَ لِلْجَمَاءِ مِنَ الْقَرَنَاءِ، ثُمَّ يَقُولُ: "كُونِي ثَرَابًا"، فَلِذَلِكَ: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ ثَرَابًا

(النبا) (۴۰) واته: ئەبو هورەیره خوا لێی پازی بێ دەلی: خوا ﷺ له پۆزی دواییدا هه‌موو دروست‌کر‌او‌ه‌کان کۆ‌ده‌کاته‌وه: ئاژ‌ه‌له‌کان و زین‌ده‌وه‌ره‌کان و بال‌نده‌کان و هه‌رح‌ی ژیا‌نداره‌وه هه‌موو شت‌یک، هه‌تا داد‌گه‌ریی خوا ته‌واو ده‌چه‌سپێ به‌شی‌وه‌یه‌ک که هه‌قی بێ قو‌چ له قو‌چ‌دار ده‌کر‌یت‌ه‌وه، دوا‌ی خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: بب‌نه‌وه به گ‌ل، ئەوه ئەو کاته‌یه که خ‌وا‌ی به‌رز له‌سه‌ر زما‌نی باب‌ای کافر ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ ثَرَابًا﴾ (۴۰)، واته: کافر له‌و پۆزه‌دا ده‌لی:

خ‌و‌زگه گ‌ل بو‌وما‌یه، (که ده‌بین‌ی ئاژ‌ه‌ل و بال‌نده‌و په‌له‌وه‌ره‌کان لێ‌پرس‌ینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کر‌ی، له‌سه‌ر ئەوه‌ی که له‌نی‌و خ‌و‌یا‌ن دا زو‌لم‌یا‌ن له‌یه‌ک‌دی کرد‌وه، بێ‌گ‌ومان ئەوانه نا‌چه به‌هه‌شت و دۆزه‌خ خوا ده‌فه‌رمو‌ی: بب‌نه‌وه گ‌ل، کافر له‌وکاته‌دا خ‌و‌زگه به‌وان ده‌خ‌وا‌زی، ده‌لی: ئەگه‌ر من‌یش وه‌ک وان ئاژ‌ه‌ل و ما‌لات با‌م، نی‌ستا پ‌زگ‌ارم ده‌بو‌وو نه‌ده‌جو‌ومه دۆزه‌خی).

(۱) قال محقق (تفسير الطبري): جعفر بن برقان الكلابي: ثقة، و"يزيد بن الأصم بن عبيد البكائي": تابعي ثقة، وهذا الخبر رواه الحاكم في المستدرک ج ۲، ص ۳۱۶، من طريق عبد الرزاق، عن معمر، عن جعفر الجذري، عن يزيد بن الأصم، وقال: "جعفر الجذري هذا، هو ابن برقان، قد احتج به مسلم، وهو صحيح على شرطه، ولم يخرجاه"، ووافقه الذهبي، وخرجه ابن كثير في تفسيره ج ۳، ص ۳۰۸، ۳۰۹، ثم قال: "وقد روي هذا مرفوعاً في حديث الصور". وخرجه السيوطي في الدر المنثور ۳: ۱۱، وزاد نسبته لأبي عبيد، وابن المنذر، وابن أبي حاتم.

ھەلبەتتە ھەندىك لہ زانايانىش دەلىن: سزاو پاداشت تەنيا بۇ مرؤفو جندەو
بۇ بالندەو ئازەل ژيانداران نيە، بەلام ئەوہتا فەرمايشتەكەى پىغەمبەر ﷺ
مانايەكەى زۇر روونە، ھەلبەتتە ئەوان دەلىن فەرموودەكەى پىغەمبەر ﷺ
مەبەستى تەشبیہە، يانى: ئەگەر گرىمان بزنىكى قوچدار زولمى لہ مەرىكى
بى قوچ کردبى، خواى دادگەر تۆلەى لى دەستىيىتەوہ، ئەوان واى تەئويل
دەكەن، ئنجا بە ھەر حال ئەوہ يەكەىك نيە لەو مەسەلانەى ئەگەر كەسىك
بلى: واىە يان وا نيە، پىى لہ بازەى ئىسلام بچىتە دەرىو بوارى تىدايە
زانايان قسەى لەبارەوہ بکەن.

مەسەلەى ھەشتەم: كە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومُوا بِكُمْ فِي

الظُّلُمَاتِ ...﴾، وە ئەوانەى ئايەتەكانى ئىمە بە درؤ دادەنن، كەرؤ لالەن لہ
تارىكايانداران، واتە: عەقل و گوئ و زمانيان لەكارخستوہ بەھوى گوناھەكانيانەوہ،
ئەو ھەستەوہرانەى خۇيان لەكارخستوہ، بە جورىك كە ھەر نەيانبن، كەسىك
گوئى خوى بەكار نەھىنى بۇ بىستنى قسەى ھەق، جياوازى چيە لەگەل باباى
كەرپا؟ وە كەسىك چاوى خوى بەكارھىنى بۇ بىننى ھەق، جياوازى چيە
لەگەل كوئردا؟ وە كەسىك زمانى خوى بەكارنەھىنى بۇ قسەى ھەق، جياوازى چيە
لەگەل كەسىكى لال دا؟ وە كەسىك عەقلى خوى بەكارنەھىنى بۇ تىگەيشتنى
ئايەتەكان، جياوازى چيە لەگەل باباى بى عەقل دا؟.

مەسەلەى نۆيەم و كۆتايى: كە دەفەرموى: ﴿...مَنْ يَشَأْ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأْ

يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾، واتە: ھەر كەسىك خوا بيەوى گومراى
دەكات، وە ھەر كەسىكى بوئ دەخاتە سەر رپى راست.

پىشتريش باسماں كرد، لەو شوپنەندا كە خواى تاك و پاك بە رەھايى باس
دەكات، كە ھەر كەسىكى بوئ، گومراى دەكات، وە ھەر كەسىكى بوئ، ھىدايەتى
دەدات، مەبەست ئەوہ نيە كە خوا لەگۆترە وادەكات، وە مەبەستيشى ئەوہ نيە
ئەگەر كەسىك ھىدايەتى بوئ، ھەر گومراى بكات! يان ھەر كەسىك بيەوى

گومراپی، خوا بەتۆبزی ملی پێ بسوورپێنی و هیدایەتی بدات، بەلکو مەبەستی ئەوەیە کە ویستی خوا پەهایە، بەلام ویستی پەهای خوا، بەپێی حیکمەتی خۆی و، بەپێی زانستی پەهای خۆی کار دەکات، سیفەتەکانی خوا هەموویان پێکەوه کردەکەن، با تەماشای بکەین خۆی پەرودرگار کێ گومرا دەکات؟ خوا دەفەرموێ: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۴۷) **ابراھیم**، واتە: خوا ستەمکاران

گومرا دەکات، وە هەروەها دەفەرموێ: ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ (۴۶) **البقرة**، واتە: وە سەرپێچییکاران نەبێ گومرا نابن.

ئەدی خوا کێ هیدایەت دەدات؟ خوا ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن﴾

يُنِيبُ (۱۳) **الشورى**، وە دەفەرموێ: ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن أَنَابَ﴾ (۴۷) **الرعد**، کەسێک کە بەردو لای خوا دەگەرێتەوه، خوا هیدایەتی دەدات، مانای وایە تۆ پرووی خۆت دەبێ لەدڵەوه وەچەرخێنی بو لای خوا، هەروەها لە سوورەتی (المائدة) دا دەفەرموێ: ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ

السَّلامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۶) **کهواتە**: تۆ دەبێ وەرچەرخیی و جوولە بکەى بەردو لای خوا، ئنجا خۆی پەرودرگاریش دەستت دەگرێ، بەلام کەسێک لامل بێ بەردو خوا، خۆی کاربەجێ بەتۆبزی نایهێنێتەوه، چونکە خۆی دادگەر ویستووێت ئەو خەلکە تا قی بکاتەوه، ئەوەش بەبێ ئازادیی و سەرپشک کردن مەیسەر نابێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پینجەم

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە دە (۱۰) ئایەت (۴۰ تا ۴۹) پیکدیو، سى جارانی وشەى (قل)یان تیدا دووبارەبۆتەو، سوورگەى ئەم ئایەتەش بریتىە لە ھۆشدارى دانە کافرەکان، لەسەر زمانى پیغەمبەرى کۆتایى موحەممەد ﷺ کە ترسى ھاتنى سزای خوا، یان ھاتنى دواړۆزىان ھەبىو، پشتیښدى دلىایى لىنەکنەو، پىیان وائەبى دنیا شارى بى خواوئەو، ھەرچى بکەن و ھەر چۆن بکەن، ھەر سەلامەت دەبن و وەك بەرزەكى بانان بۆى دەردەچن!

ھەروەھا خواى کاربەجى ئاماژەىكى خپرا دەکات بە سەرەنجامى شوومى بىپروایانى سەرپیچىیکار، کە چۆن پاش جەربىنرانى جۆراوجۆرو، کەوتنیاں لە تافىکردنەو، خوا، دووچارى سزای کتوپرو سەخت بوونو، دوابراو بوون!

ھەروەھا خوا بە پیغەمبەرەکەى (موحەممەد) ﷺ دەفەرموئ: کە بە کافرەکان بلى: ئایا ئەگەر خوا ھەستەوەرەکانى: بیستن و دیتن و عەقلى لەبەین بردن، کى بۆیان دەگىریتەو؟ یان ئەگەر سزای خوا بە پەنھانى، یان ئاشکرا ھات، ئایا جگە لە ستەمکاران کى لەبەین دەچى؟!

وہ لە کۆتایى دا خواى زاناو توانا، باسى ئامانجى نیررانى پیغەمبەران دەکات، کە موژدەدان و ترساندنى مروّفەکانەو، ئاماژەش بە سەرەنجامى ھەر کام لە ئیماندارانى چاکسازىکەر، بىپروایانى لادەر دەکات.

﴿ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِلَٰهَهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَنْضَرُّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَنَّمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ ﴾

مانای وشە بە وشەی ئایەتەکان

((بَلَّی: ئایا دەزانن (یان پێم بلّین) ئەگەر سزای خواتان بۆ هات، یان کاتی دیاریکراو (ساعة) هات، ئایا ئەگەر ئێوە لە راستان (کە جگە لە خوا، شتیکی دیکە شایستەی پەرستراوە) جگە لە خوا لە کەس دەپارێنەوه؟ (۴۰) بەلکو تەنیا لەوی دەپارێنەوه، ئنجا ئەگەر ویستی، ئەوهی بۆی لە خوا دەپارێنەوه، لایەدباتو، ئەوهی دەیکەنە هاوبەش (بۆ خوا) فەرامۆشی دەکەن (۴۱) بیگومان پێش تۆش (پێغەمبەرانیان) بۆ لای چەند کۆمەڵگایەک ناردن (ئنجا بە مەبەستی تاقیکردنەوه) گرفتاری و دەرەدارییمان بەسەر هێنان، بەلکو بـالـائـینـەوه وە ملکه چیی (بۆ خوا) پێشان بدەن (۴۲) دیارە دەبووایە کە سزای ئێمەیان بۆ دەهات زەبوونیان (بۆ خوا) پێشاندابایە، بەلام (وایان نەکرد، چونکە) دلّیان سەخت و رەق بوو، وە شەیتان کردووەکانیان بۆ رازاندبوونەوه (۴۳) ئنجا کاتیک ئەوهی پێی ئامۆژگاری کرابوون، لەبیریان کرد، دەرۆزی هەموو شتیک (ی خێر) مان لێکردنەوه، (وە ئەمجارە بە خوشیان تاقیمان کردنەوه و مۆلەتمان دان) هەتا کاتیک کە ئەوهی پێیان درابوو (لە نازو نەعمەت) پێی دلخۆش (و لە خۆبایی) بوون، لە نەکاو گرتەمان، ئیدی یەکسەر نائومێدو تەمابراو بوون (۴۴) ئنجا سەرەنجام ئەو کۆمەڵەی سەتمیان کرد، دوایان بـپـرا (و فەوتان) وە ستایش بۆ خۆی پەرورەدگاری جیهانیان (۴۵) بلّی: ئایا دەزانن (یان پێم بلّین) ئەگەر خوا بیستن و چاوەکانتانی لێوەگرتن (و نەهێشتن)، وە مۆری بەسەر دلّەکانتانەوه نا، جگە لە خوا چ پەرستراویک بۆتان دینیتەوه؟ سەرنج بدە! چۆن چۆنی ئایەتەکانمانیان بە شیوهی جۆراوجۆر بۆ دەخەینەروو، ئنجا دواى ئەوەش ئەوانە لامل دەبن! (۴۶) بلّی: پێم بلّین: (یان ئایا دەزانن) ئەگەر سزای خواتان کتوپر (و بە پەنھانی) یان بەناشکرا بۆ هات، ئایا جگە لە کۆمەڵی سەتمکاران، کى لەبەین دەچی؟ (۴۷) وە ئێمە پێغەمبەران تەنیا بۆ ئەوه دەنیڕین، کە مۆژدەدەرو ترسینەر بن، جا هەركەس ئیمان بـیـنـی و چاکسازی بکات، ئەوه نە (بۆ داھاتوو) ترسیان لەسەرە وە نە (بۆ رابردوو) پەژارە دادەگرن (۴۸) وە ئەوانەش کە ئایەتەکانمان بە درۆ دەزانن، بەهۆی لاری بوونیانەوه، سزاو ئازاریان پێوه دەچەسپێ ((۴۹)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(أَرَأَيْتُمْ): واتە: (أخبروني، أو هل تعلمون) دوو واتای هەن: مانای هەواڵم پێبدەن، یاخود ئایا دەزانن؟

(بِالْبَاسَاءِ): (البُؤْسُ والبَاسُ والبَاسَاءُ: الشدة والمكروه إلا أن البؤس في الفقر والحرب أكثر، والبأس والبَاسَاءُ في النكابة) وشەى (بأس، بؤس، بأساء) واتە: سەختیی و ناپەرەهەتی، بەلام وشەى (بؤس) زیاتر بۆ هەزاریی و جەنگ بەکار دێ، وە وشەى (بأساء)یش بۆ تۆلە لێکردنەوێ تەمبەم کردن.

(وَالضَّرَاءِ): له (ضر)دوێ هاتو، (الضُرُّ: سُوءُ الْحَالِ، والضَّرَاءُ عَكْسُ السَّرَّاءِ)، (ضَرَّ) واتە: حالى ناخۆش، پێچەوانەى (السَّرَّاءِ)ە، واتە: خۆشیی، وە (بأس) بە مانای تەنگاویی و ناخۆشی دێ، وە بەمانای جەنگیک دێ کە ئینسان تێدا دەکەوێتە تەنگانە.

(بِضَّرْعٍ): واتە: دەپارێنەوێ دەلالینەوێ، یاخود زەبوونی و گەردنکەچیی دەردەبەرن (ضَرَعَ الرَّجُلُ: ضَعْفًا وَذَلَّ فَهُوَ ضَارِعٌ، وَضَرَعٌ، وَتَضَرَّعٌ: أَظْهَرَ الضَّرَاعَةَ)، واتە: بیهێزبوون و زەبوونی، وە کەسێک زەبوون بووبێ، پێی دەگوترێ: (ضَارِعٌ وَضَرَعٌ) ملکەچ و بیهێز، یان (وَتَضَرَّعٌ) واتە ملکەچیی و زەبوونی خۆی و بێدەرەتانى خۆی، خستە روو.

(قَسَتْ): له (قسوة)دوێ هاتو، (الْقَسْوَةُ: غَلْظُ الْقَلْبِ، وَأَصْلُهُ مِنْ حَجَرٍ قَاسٍ)، (قَسْوَةُ) بریتیه له دل ڕەقیی، (قَسَتْ قُلُوبُكُمْ) واتە: ئێو مانان دلتان ڕەق بوو، وە له بنچینەدا له بەردی ڕەقەوێ هاتو.

(فَرِحُوا): (الفرح: انشراح الصدر بلذة عاجلة، وأكثر ما يكون ذلك في اللذات البدنية والدنيوية)، واتە: دلتان خۆشبوو، (فرح): بریتیه له سینە گۆشادبوون،

بههوی لهززهتیکی زوو تیپه پرهوه، وه بهزوری بو لهززهت و خوشیه جهستهیی و دنیا ییه کان به کاردی.

(بَغْتَةٌ): واته: کتوپر، (البَغْت، مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِب)، واته: شتیك کتوپر بی که ئینسان چاوه پروانی نه کات.

(مُبْلِسُونَ): (الإِبْلَاسُ: الحزنُ المعترضُ مِنْ شِدَّةِ الْبَاسِ، وَأَبْلَسَ: سَكَتَ وَانْقَطَعَتْ حُجَّتُهُ)، (مُبْلِسُونَ): واته: نا ئومید بوون، تهما برا بوون، یاخود خهفه تبار بوونیك که ئینسان هیج تهمای نهما بی، (أَبْلَسَ) به مانای (سَكَتَ) ش دی، یانی: بی دهنگ بوو، یاخود قسه ی نهما.

(دَابِرٌ): (الدَّابِرُ: الْمَتَأَخِّرُ)، واته: ئه وهی که له دواوه دی، جا قه ومیک ئه وهی دوا یان بفه وتی، مانای وایه ئه وهی پێشی، له میزه فه وتاوه!

(نُصِرَفُ): (النُّصْرَفُ: رُدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ أَوْ إِبْدَالُهُ بغيره) (صَرَفَ) بریتیه له وه که شتیك له حالیک بو حالیکه وه بگوری و شتیکی دیکه له شوینی دابنری، ﴿نُصِرَفُ الْأَيَّتِ﴾، واته: ئایه ته کانمانیان بو جورا وجور دهکهن.

(يَصْدِفُونَ): (صَدَفَ عَنْهُ: أَعْرَضَ إِعْرَاضًا شَدِيدًا، يَجْرِي مَجْرَى الصَّدْفِ أَيْ الْمَيْلُ فِي أَرَجْلِ الْبَعِيرِ، أَوْ فِي الصَّلَابَةِ كَصَدْفِ الْجَبَلِ أَيْ جَانِبِهِ، أَوِ الصَّدْفِ الَّذِي يُخْرَجُ مِنَ الْبَحْرِ) (يَصْدِفُونَ): واته: ملی تیده کهن و پستی تیده کهن، زور بهتوونیدی به شیوهیهك که وهك (صدف) ه، (صدف) یش بریتیه له جوره دهر دیک که تووشی لاقی حوشتی دی، ناووشتیته وه، یاخود لاقی رهق دهبی به لایه کدا مهیل دهکات، یاخود (صدف) یانی: پارچه شاخیکی رهق، لایهك له چیا، یان ئه وه (صدف) هی که له به حر دهر دهیتری و گه وهه ری تیادیه، زور رهقه، دهبی بشکیتری.

(يَمْسُهُمْ): (الْمَسُّ: كَاللَّمْسِ لَكِنْ اللَّمْسُ قَدْ يُقَالُ لِطَلَبِ الشَّيْءِ، وَإِنْ لَمْ يَوْجَدْ وَالْمَسُّ يُقَالُ فِي كُلِّ مَا يَنَالُ الْإِنْسَانَ مِنْ أَدَى (يَمْسُهُمْ): (مَسَّ) و (لَمَسَ) وهك

یەکن، یانی پێوەنووسان، بەلام (لَمَسَ) بۆ شتیەک بەگاردی با پەیداش نەبی،
(الْتَمَسَهُ) واتە: ویستی پەیدای بکات، با پەیداش نەبی، بەلام (مَسَ) بۆ شتیەک
بەگاردی، کە تووشی نەرەحەتییهک یان ئازاریک ببی.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای پەروەردگار لە درێژە ئەر و پێنمایاندا کە بۆ پیغمبەر ﷺ یان دەکات،
دەربارە جۆنیهتی و تووژکردنی لەگەڵ کافرەکاندا، یاخود لەگەڵ بتپەرست و
هاوبەش بۆ خوا دانەرەکاندا، دوا ئەرەوی لە ئایەتەکانی پێشوودا، خوا ﷻ چەند
شتیکی بە پیغمبەر ﷺ فەرموون، بۆ جۆنیهتی مامەلەکردن لەگەڵیان دا، وە چەند
راستییهکی پێ فەرموون، کە بیانخاتە بەر جاوی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، ئنجا
خوای دادگەر جەخت لەسەر هاتنی سزاو جەزەبەیی خوای دەکاتەو، چ لە دنیا، چ
لە دواوژدا، جا ئەر و سزاو جەزەبەیه، چ لە بەلام و نهخۆشیی و ناخۆشییدا بەرجەسته
بووبی، چ لە هاتنی مەرگ و مردندا، چ لە هاتنی قیامەت و روژی دواپی دا.

سەرەتا بە پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ

أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾، پێیان بلی، بە کێ بلی؟
دیارە بە هەموو ئەوانە کە بانگیان دەکات بۆ لای خواو بانگیان دەکات بۆ ئیمان و
ئیسلام، بەلام بە پێ سیافی ئایەتەکان، وە بەپێی نیوهرپۆکی ئایەتەکان، کە لێیان
ورد دەبینەو، زیاتر مەبەست پێی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە، چونکە بۆ وێنە:

دواپی دەفەرموی: ﴿ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ ﴾، واتە: ئایا لە غەیری خوا دەپارێنەو، ئەگەر
بەلایەکتان بۆ هات؟ ئنجا دیارە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان کە لە غەیری خوا
دەپارێنەو، جگە لە خوا دیننە ریزی خوا ﷻ، بۆیە دەلێین: مەبەست لە دواندنی
پیغمبەر ﷺ بۆ ئاراستەکردن و پێنمای کردنی لەلایەن خواوە، لەم ئایەتەکاندا،
زیاتر بێ قسەکردن و دەموکتکردنی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە، دەفەرموی: بلی:
هەواڵم پێ بدن (أَرَأَيْتُمْ) بە مانای هەواڵم پێ بدن (أَخْبَرُونِي) یان بە مانای:

ئایا دەزانن، هەردوو واتاکە هەن، واتە: ئایا دەزانن، یان هەواڵم پێ بدن، ﴿ إِنْ

أَتَنْكُم عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَنْكُمُ السَّاعَةُ ، ئەگەر سزای خواو ئازاری خوا هات، یاخود

ئەو کاتە هات کە دنیا تێکرا وێران دەبێ، (**السَّاعَةُ**) : واتە ئەو کاتەی کە دنیای تێکرا تێدا کاول دەبێ، ئەو بوونە وەرە هەموو کۆتایی دی، لاپەرە ی ئەم وجودە هەڵدەدرێتەوهو، لاپەرەیکە تازە دەست پێدەکات، بۆی: هەر کامێک لەو دووانە بێن،

أَغْيَرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ، ئایا لە جگە لە خوا دەپارێنەوهو، داوی

دەربازبوون و قوتاربوون لە غەیری خوا دەکەن، ئەگەر ئێوە راستگۆن، ئایا لە غەیری خوا دەپارێنەوهو لەو کاتەدا؟ دیارە وەلامی پرسیارەکە لەنێو خۆیدا، ئەو جوړە پرسیارکردنە لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوتری: (الْإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي) پرسیارکردنی نکوویی لیکەرانه، واتە: وەلامەکی لەنێو خۆیدا، پرسیارکەر چاوەڕێی وەلام لە پرسیار لیکراو ناکات، بۆی: ئا، یان نا، ئەگەر من گۆتم: ئایا ئەمە قورئان نیە؟ ئایا ئەمە مایکرو فۆن نیە؟ ئایا ئەمە دەفتەر نیە؟ بەرانبەرەکەم ناتوانی بۆی: نا! دەبێ بۆی: با، چونکە دیارە لەبەر چاویەتی.

مەبەست لە (**عَذَابُ اللَّهِ**) کە دەفەرموی: (**إِنْ أَتَنْكُم عَذَابُ اللَّهِ**) دەگونجی

هەژاری و نەداری بێ، دەگونجی نەخۆشی و ناخۆشی بێ، وە دەگونجی خەم و خەفەت بێ، یان هەر رووداوێکی ناخۆش بێ، لە دەورووبەرماندا، لە ژیاوماندا، هەمووی دەگریتەوهو، دیارە (سَاعَة) یەکیەکە لە ناوەکانی هاتنی رۆژی دوایی، واتە: تێکچوونی ئەم بوونە وەرە، چونکە ئەم بوونە وەرە، یاخود رۆژی دوایی، دوو قۆناغی سەرەکی:

١/ پێشی تێکچوونی ئەو بوونە ی ئیستا هەیە.

٢/ ئنجا دوایی هاتنی قۆناغی دوو، کە بریتیە لە قۆناغی زیندوو بوونەوهو

لێپرسرانەوهو کۆکردنەوهی خەڵک، پاشان دابەشکردنیان بەسەر بەهەشت و دۆزدەدا بەپێی ئیمان و کوفرو، چاکە و خراپەکانیان.

لێردا خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: کە ئەو پرسیارە نکووییەکانە ئاراستە ی کافرەکان و موشریکەکان بکات، بۆئەوهی بزانن کە ئەوانە ی جگە لە خوا لێیان دەپارێنەوهو دەیانپەرستن، هیچ پاساوێکیان نیە، چونکە ئەگەر ئازار و سزایەکی بێ، یاخود تێکچوونی دنیا بێ، یان هەر تەنگانە و نارەحەتیەکی بێ، لە

غەيرى خوا ناپارپىنەۋە، كەۋاتە: با ۋەك چۆن لە تەنگاناندا تەنيا خوا دەناسن، لە شىنەيىش دا تەنيا ئەۋ بېەرستىن، بۆيە دەفەرەمۆي: ﴿بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ﴾، بەلگو تەنيا لە خوا دەپارپىنەۋە، لە زمانى عەرەبىدا ئەگەر بەركار (مفعول بە) پىش كردار (فعل) ۋە بىكەر (فاعل) كەۋت، كورت ھەلھەيان (حَصَرَ) دەگەيەنئ، فەرەمۆيەتى: ﴿بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ﴾ نەيفەرەمۆۋە: ﴿بَلْ تَدْعُونَ إِيَّاهُ﴾، يان ﴿بَلْ تَدْعُونَهُ﴾ بەلگو دەفەرەمۆي: بەلگو تەنيا لەۋ دەپارپىنەۋە، تەنيا داۋا لەۋ دەكەن، ﴿فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ﴾، ئەۋ كاتە (خو! ﴿يَا﴾) بىھەۋى ئەۋەدى كە بۆى لە خوا دەپارپىنەۋە، لايدەبات، ۋەك چۆن پەردەيەك لەسەر شتېك لايدەي، ئەۋ بەلەيەتان لى لايدەبات، ﴿وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ﴾، ۋە ئەۋانەي دەيانكەنە ھاۋبەش بۆ خوا، ئەۋ كاتەدا لەبىرتان دەچنەۋە، فەرەمۆشيان دەكەن، ۋىليان دەكەن، مەن ئىنسانى بىدەنم بىنيۋە، گوتۇۋيەتى: مەن بابايەكى ماركسى ۋە ماددىي، ۋە خوانەناس بوۋم، رۆژىك لە رۆژان ناۋى خوام بەسەر زاردا نەدەھات، بەلام جارىك گرتىانم ۋە فرپاندامە ژوۋرىكى تاريكەۋە (ژېر زەمىنېك) يەكەمىن ۋەش كە ھاتە سەر زارم گوتەم: (يا اللہ)، مەنىش زۆر خۆمەم پى سەير بوۋ!! باشە مەن لە ئيانمدا خوام نەناسيۋە، ئەۋە چى بوۋ؟! (بەلئ، لە تەنگاناندا سىرۋستەكەت، رۋوچەكەت ھاۋارى خاۋەنەكەي خۆى دەكات، ھاۋارى بەدەيپنەرەكەي خۆى دەكات)، كوتى: لەۋكاتەۋە زانىم ئەۋ ماركسىزم ماددىگەراییە شتېكى پوۋچە، ديارە ھەر لە حىزبەكەي خۆمدا مامەۋە، بەلام بۆم دەرگەۋت كە نكوۋلىي كردن لەۋەدى كە بوۋنەۋەرو كائىنات ۋە ئىنسان خاۋەنېكى ھەبى، شتېكى پىچەۋانەي عەقل ۋە فېتەرەت ۋە زانست ۋە ۋاقىعە، بۆيە خوا لىرەدا دەفەرەمۆي: بەلگو تەنيا لە خوا دەپارپىنەۋە، كە توۋشى تەنگانە بوۋن، ۋە ئەگەر خوا ويستى ئەۋەدى كە بۆى دەپارپىنەۋە ۋەتە: ئەۋ بەلەيە كە دەتەنەۋى خوا لايدەبات، لايدەبات ۋە درىازتان دەكات، ۋە ئەۋانەش كە دەيانكەنە ھاۋبەش، لەبىرتان دەچنەۋە فەرەمۆشيان دەكەن ۋە ۋىليان دەكەن.

ئىنجا خۋاى كاربەجى سەرنجى ھاۋبەش بۆ خوا دانەرەكان بەتايبەت، ۋە مەرۋفەكان بەگشتى بۆ مېژوۋ رادەكېشى، پىشى سەرنجى راکېشان بۆ فېتەرەتى

خۆیان، لە دەروون و فیتەرەتی خۆتدا، کاتیەک دەستت لە هەموو پچکان دەبرێو، دەکەویە تەنگانە و نارهەتییه وە، هاوار دەکەیه خوا، کەواتە: مادام لە تەنگانەدا هەر ئەو لە فریات دێو، هەر هاواو دەکەیه وی، لە شێنەیشدا هەر ئەو بپەرستە، وەك پێغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتی کدا بە عەبدوڵلای کوری عەباس خوا لە خۆی و بابی رازی بێ دەفەرموی: ﴿تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ﴾^(۱) واتە: لە کاتی ئاسوودەیی و فەرچانییدا خوا بناسە، خۆت بە خوا بناسێنە، وەك بەندە ی باش، لە تەنگانە و لە سەغڵەتیاندا دەتناسێ.

ئەجا سەرنجیان بۆ میژوو و رادەکێشی و دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾، وە بیگومان لە پێش تۆشدا رەوانەمان کرد بۆ لای چەند کۆمەڵێک، چی بۆ رەوانەکردن؟ پێغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) وە پەيام و بەرنامە ی خۆی بۆ رەوانەکردن ﴿فَاخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ﴾، گرتمان بە (بِالْبَأْسَاءِ) و (وَالضَّرَاءِ) (البأساء) - وەك پێشتر باسمان کرد لە شیکردنە وە ی وشەکان دا -، واتە: ئەو حالە ناخۆشانه ی پەيوەندییان بە دەرە وە ی ئینسانە وە هەیه: بێ جیگە و رێگە یی، بێ نوینیی، بێ خۆراکیی، هەژاری قەرزاریی، ئەوانە هەموویان دەگریته وە، وە (الضراء) ییش ئەو نارهەتیانە کە پەيوەندییان بە دەر و و و و ئینسانە وە هەیه، ئەو نارهەتیانە ی توشی ئینسان دێن و دلی پێیان تەنگ دەبی، وەك: نەخۆشیی و ناخۆشیی و گرفت و دڵەراو کە (ضراء) هەموویان دەگریته وە، دەفەرموی: بە گرفتارییه دەرەکیی و نیوخواییه کان، گرتمان. (لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ) بە لکو بپارێنە وە، (تَضَرَّعُ): بریتیه لە دەر خستنی بپهیزیی لە بەرانبەر خوادا، یانی پارانە وە و لالانە وە و کپرووزانە وە لە خوا.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بِرَقْم: (۱۰۷۴)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْكَبِيرِ" بِرَقْم: (۱۱۵۶۰)، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ لِّغَيْرِهِ كَمَا بَيَّنَّاهُ فِي "ظِلَالِ الْجَنَّةِ تَخْرِيجُ السَّنَةِ" لِابْنِ أَبِي عَاصِمٍ.

ئنجای بۆچی خوای پەروردگار ئاوا گرتنی و سزای دان؟ حیکمەتەکی ئێوە بوو،
 کە لە خوا بپارێنەوهو بپهێزیی خۆیان لە بەرانبەر خوادا پێشان بدەن و
 بەندایەتی خۆیان بۆ خوا بنویسن، ﴿ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا ﴾، (لولا)
 لێردا پێی دەگوتری (لولا) ی (تَحْضِيض) ی کە لە زمانی عەرەبی دا، واتە: هاندان،
 بەمانای (هَلَّا) دئی، یانی: دەبوایە کاتێک کە شیددەت و ناردەهەتی ئێمەیان بۆ دەهات،
 چ بە قەرزاری و نەداری و هەزاری، چ بە نەخۆشی و ناخۆشی، دەبوایە
 کڕوزانەوه (تَضَرَّع) یان کردبایەوه، لالابانەوه پارابانەوه، ئاتاجیی و پێویستی خۆیان
 بۆ خوا پێشان دابایەوه، بەندایەتی و خۆیان بۆ خوا خستبایەوه، ﴿ وَلَكِنْ قَسَتْ
 قُلُوبُهُمْ ﴾، بەلام دلایان رەق بوو، لەجیاتی ئێوەی کە دلایان نەرم بێ، وە هەست بە
 ئاتاجیی خۆیان بکەن بەرانبەر بە خوا، وە لە خوا بپارێنەوه بلالینەوه، کەچی
 بەپێچەوانەوه: دلایان رەق بوو، بۆچی دلایان رەق بوو؟ ﴿ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، شەیتان ئێوە کردەوانە ی کە دەیانکردن، کردەوه خراپەکانیانی
 بۆ جوان کردن، دیارە لە ئەنجامی کردەوی خراپیشدا ئینسان دلی رەق دەبێ، دلی
 ئینسان بە طاعت و چاکە نەرم دەبێ، بە گوناھو تاوان سەخت و رەق دەبێ، وەك
 خوای زاناو شارەزا دەربارە ی جوولەگەکان دەفەرموی: ﴿ فِيمَا نَقُصُّهُمْ مَيِّثَقَهُمْ
 لَعَنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلَسِيَةً ۖ ﴿١٣﴾ الْمَائِدَةِ، واتە: بەهۆی ئێوەوه کە
 پەیمانی خویان هەڵوەشاندهوهو شکاند، لەعنەتمان لێکردن و دلێشیانمان رەق کرد،
 کەواتە: خوا لەخۆرا دلی کەس رەق ناکات، چونکە لە شوێنی دیکە دەفەرموی:
 دلایانمان رەق کرد، مۆرمان بەسەر دڵەوه نان، لە ئەنجامی چی دا؟ بەهۆی کردەوه
 خراپەکانەوه، ئینسان دلی رەق دەبێ و مۆری بەسەر دڵەوه دەنری، و، حالەتی
 دەروونی تێکدەچی: چاوی هەق نابینی، گوێی هەق نابیستی، دلی هەق دەرك
 ناکات.

ئنجای خوای قسە لەجی لەسەر روونکردنەوه ی چۆنیەتی مامەلەکردنی لەگەڵ
 کۆمەلگەکانی دیکەدا بەردەوام دەبێ و دەفەرموی: ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ

فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ، ئنجا دواى ئەوێ، ئەوێ کە پێی ئامۆژگاریی کرابوون، فەرامۆشیان کردو لەبیریان چوو، واتە: دواى ئەوێ کە ئەو ناخۆشیی و نەرەحەتیانەى هاتبوونە پێیان، کاریان تێنەکردن و لەجیاتى ئەوێ دلیان نەرم بۆ بگەرێنەوێ لای خوا، هەست بە ئاتاجیی خۆیان بکەن و، بەندایەتیی خۆیان بۆ خوا بنویسن، لەبیریان چوو و فەرامۆشیان کرد، ئەوجار بارەکەمان لێ گۆڕین لە تاقیکردنەوێکەیان دا **﴿فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾**، ئەوجار دەرگاكانى هەموو شتێکمان لێکردنەوێ، واتە: دەرگای خۆشیی و نازو نێعمەت و هەبوون و... هتد، دواى ئەوێ کە بە نەهات پەندیان وەرئەگرت، ئەوجار دەرگای هاتمان بۆ کردنەوێ، بەلگە بگەرێنەوێ، دیارە خواى میهرەبان مەبەستى ئەوێ بوو کە بگەرێنەوێ، ئەوێ واتایەکی.

واتایەکی دیکەى ئەوێ: ئەوێ وەك سزایەك بوو، دواى ئەوێ بە تەنگانەو نەرەحەتیەکان تەمبێ نەبوون و پەندیان وەرئەگرت، ئنجا خوا **﴿وَهُكَ سَزَايَهُ﴾** ئەوێ زیاتر لەخۆبایی بنو، زیاتر لە خوا دوورکەونەوێ، وە سەرەنجام زیاتر شایستەى سزا بن، خوا دەرگای نازو نێعمەتیی بەسەردا کردنەوێ.

لە فەرمایشتی پێغەمبەرى خوادا **﴿وَاللَّهُ هَاتُوهُ دَهْفَهْرَمُوهُ﴾** **﴿إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعَاصِيهِ مَا يُحِبُّ فَإِنَّمَا هُوَ اسْتِدْرَاجٌ، ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:**

﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ ^(۱)، واتە: گەر بەندەیهکت بینى بەردەوام بوو لەسەر گوناھکردن، خواش نازو نێعمەتیی بەسەردا ڕشتبوو، ئەوێ بزانه پەلکێشکران (استدراج)ە، {واتە: خوا پەلکێشی دەکات بۆ سزادان، وەك چۆن کەسیك ئازەلێك دادەبەستێ، ئەگەر مەبەستى بۆ سەرى بپێرێ، ئالفى دەداتێ و خزمەتى

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۷۳۴۹)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ بِرَقْم: (۹۱۳)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بِرَقْم: (۴۵۴۰)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الرُّوْيَانِيُّ بِرَقْم: (۲۶۰)، قَالَ الْمَنَاوِيُّ: قَالَ الْعِرَاقِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ. وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي "السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ" رَقْم: (۴۱۳).

دەکات، تاكو قەڵەو بئ، بۆئەوێ بەکەلکی سەربرینی بئ، پاشان پێغه مبه‌ری خوا ﷺ ئایەتەکەى خویندەوێ: ﴿ فَلَمَّا نَسُوا ... ﴾ .

بەئێ: خوای دادگەر هەندئ لەوانەى کە بە هەموو شتێک تاقییان دەکاتەو، هەر دەیدەنە لاملێی و پشت لە خوا دەکەن، بۆئەوێ زیاتر شایستەى سزای پەر بە پێست بن، دەرگای خێرو خوشییان لێدەکاتەو، ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا ﴾، هەتا ئەو کاتەى زۆر دلخۆش بوون بەوێ کە پێیان دراو، وشەى (فرحوا) بە زۆرى لە قورئاندا بۆ حالەتى زەمکراو بەکارهاتو، (فرحوا) لێردا واتە: تا کاتێ کە لەخۆبایی بوون، شانازییان بەخۆیانەو کردو زۆر دلخۆشبوون، خوایان لەبەر چوو، بەوێ کە پێیان درابوو، کە بە شیوێ نەناسراو (المجهول) هیناوبەتى، ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا ﴾، هەتا کاتێ کە دلخۆش بوون، بەوێ کە پێیان دراو، بۆیە بکەر (فاعل) دەکەى ديار نیه، وەك ئەوێ نەیانزانێ کێ پێی داوێ و ئەو خۆشیی و نازو نێعمەتە، لە کێ و دیه؟ دواى ئەوێ کە زۆر دلخۆش و لەخۆبایی بوون، ﴿ أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾، کتوێر گرتمان و بەکسەر کەوتنە حالەتى بئئومیدی، کەوتنە حالەتى تەماپراو بوون، یاخود کەوتنە حالەتى بێدەنگیی و کشوماتیی، لە خەم و خەفەت و ناپەرەحتییو، لەژێر فشارى ئەو بەلاو گرفتارییەدا کە بۆیان هات، هیچ نەهیان نەهات و زاریان بوو بە تەلەى تەقیو، ﴿ فَقَطَّعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾، ئیدی سەرەنجام، ئەو کۆمەلەى کە سته‌میان دەکرد،

دوابراو بوون، دوايان بپرا، وە ستایش بۆ خوای پەرودرگارى جیهانیانە، ﴿ فَقَطَّعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ﴾، واتە: دوا کەسیان لەبەین چوو، ئنجا ئەگەر کۆمەلێک دوانەفەریان لەبەین بجئ، ئەدى ئەوانى دیکە چییان لێهاتو؟ دياره ئەوان پێشتر لەبەین چوون، کامەیان دەکەوێتە دوايە بۆ لەبەین چوونئ، دياره ئەویدان ئاخیر نەفەریانە، لە کورده‌واریی خۆمان دا دەئێ: (قەرەپەر بوون)، یانی: ئەوێ قەرەیان

(ئەوێ دوایان) بڕا، یاخود (قیرەبەر بوون) واتە: کەسیان تێدا نەما کە بقیرێنێو، هەموویان لەبەین چوون، ئنجا خوا ﷻ ستایشی خۆی دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ستایش بۆ خۆی پەروردگاری جیهانەکانە، واتە: خوا ستایشی خۆی دەکات کە خەڵکی زالمی لەبەین بردووە، ئەمە چی لێوێردەگیرێ؟ ئەمە ئەوێ لێوێردەگیرێ کە ئێوێش ئەو مسوڵمانەکان و بەندە صالحەکانی خوا! دژی زولم و زالمان بن، ئەوێش خوا ستایشی خۆی دەکات کە زالمی لەبەین بردوون، کەواتە: ئێوێش وەک خۆی کارزانی خۆتان لە بەرانبەری زولم دا بوەستن، وە لەگەڵ زالمەکاندا دەستەو بەخەبن، وە مەهیلن دنیا بخەنە ژێر رکیزی خۆیانەو، جا چ زالمیکی گچکە بێ (خۆمالیی بێ) چ زالمیکی گەورە بێ (دەرەکیی بێ)، چ لەسەر ئاستی دنیا بێ، چ لەسەر ئاستی شارو ولایتیک بێ، چ لەسەر ئاستی گوندو دیهانتیک بێ، زولم هەرچۆن بێ، هەر شتیکی خراپە، بۆیەش خۆی دادگەر لەعەنتی لە زالمان کردووە فەرمووێ: ﴿إِنَّمَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى

الظَّالِمِينَ﴾ ھود، ئاگاداربەن! نەفرینی خوا لە زالمانە.

ئنجا خۆی تاو و پاک دووبارە بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ﴾، ئنجا سەرنجیان ڕادەکێشێ بۆ ئەو ھەستەوێرانە کە پێیان دراو: ھەستی بیستن و ھەستی بینین و ھەستی دەرک کردن و شت زانین، دەفەرموێ: ﴿قُلْ﴾، پێیان بڵێ: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِن أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾، ھەواڵم پێ بدەن، یان ئایا دەزانن! ئەگەر خوا بیستن و چاوەکانی ئێوێ وەرگرت، وە مۆری بەسەر دلەکانتانەو نا، ﴿مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾، جگە لە خوا چ پەرستراویک ئەو ئەندامانەتان بۆ دینیتەو؟ ئەگەر خوا کەری کردن و کویری کردن و بیعەقڵی کردن، ئەو ھەستەوێرانە لێستاندنەو، کێ دەتوانێ ئەوانەتان بۆ بگەرێنیتەو؟ بە کەس دینەو؟ نەخیر، کەواتە: ئەو خواپەیی کە بیسەری کردوون و، بینەری

کردوون و، عاقلی کردوون و، هۆشیاری کردوون، بەندایەتیی بۆ ئەو خوایە بکەن، ئنجا خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی، یان بە هەر کەسێ کە قورئان دەخوینێتەوه، ﴿أَنْظِرْ كَيْفَ نَصْرُكَ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ﴾، سەرنج بدە، تەماشای بکە، تیوەڕامینە، چۆن ئایەتەکانی خۆمان جوړاو جوړ دەکەین، واتە: جارێک دەلێین: سەرنجی میژوو بدەن، جارێک دەلێین: تەماشای قیامەتیی بکەن، جارێک دەلێین: تەماشای حالەتی تەنگەتاوی و ناپەڕەحەتیی بکەن، یان تەماشای حالەتی خوشیی و ناخوشیی بکەن، یان دەلێین: تەماشای ئەندامەکانی خۆتان بکەن، ئەگەر خوا لێتان وەرگریتەوه کێ بۆتان دەهێنێتەوه؟ تەماشای بکەن! چۆن ئایەتەکانیان بۆ جوړاو جوړ دەکەین، ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ﴾ (ثُمَّ لِّلْعَظْفِ مَعَ التَّرَاخِي وَالْبُعْدِ) (ثُمَّ)، ئامرازێ گێڕانەوه و بادنەوه، لەگەڵ پێچوون و دووری دا، واتە: دواى ئەو ئایەتەنەش کە بۆیان جوړاو جوړ دەکەین، ئنجا ئەوان هەر لادەدەن، وشەى (يَصْدِفُونَ) یانی: لادەدەن و لامل دەبن، بەلام وێرای ئەوەش ئاماژەى بە دەردیك کە تووشی حوشتەر دەبێ، بەناوی (صَدَف) کە لاقى ڕەق دەبێ و نانووشتیتەوه، واتە: ئەوان ملیان ڕەق بوو، ناتوانن بەلای حەقییدا بسوڕێنەوه، یاخود ئاماژەى بەو قۆزاخە (صَدَف) ه کە گەوهەری لەنیودایە، کە قۆزاخەیهکی زۆر ڕەقە، یاخود ئاماژەى بە پارچە شاخ، کە پێی دەگوترێ: (صَدَف)، واتە: ئەوانە و ڕەق بوون، وەك پارچە شاخێك، یان وەك (صَدَف) یك، یان وەك حوشتریك کە تووشی ئەو دەرەدە بوو، ئاویان لێهاتو.

دواى جارێکی دیکە بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَنْتُمْ

عَذَابُ اللَّهِ بَعْتَهُ أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ﴾، پێیان بڵێ: پێم بڵێن، یاخود ئایا دەزانن! ئەگەر سزای خوا کتوپر، یان بە ئاشکرا بێ، {کتوپر واتە: بە پەنھانیی، چونکە شتێک کە بە کتوپر بێتە بەرچاوت، دیارە بە پەنھانیی هاتو، ئیستا ماریک بێتە ئەم ژوورە مانای وایە کتوپر و بە پەنھانیی هاتو، بەلام ئەگەر بە ئاشکرا بێ و دیار بێ لەبەرچاوت، ئەو دیارە بە پەنھانیی نەهاتو،}

﴿ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴾، ئايا جگە لە كۆمەئى ستهمكاران كى لەبەين دەجى؟ واتە: ھەر ئىيە لەبەين دەچن، چونكە ئەگەر گرىمان سزاي خوا برىتى بى لە كاتى تىكچوونى دنياش، ئەھلى ئيمان ديارە توپشوو خويان پييه بو ئەو سەفەرەو خويان ئامادە كردو، بۇيە بە ھىلاك ناچن، واتە: بە مردنىكى خراپ نامرن.

ئىنجا لە كۆتايى دا باسى ئامانچ و ھىكمەتى نىردرانى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەكات و دەفەرموى: ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾
وہ رەوانەكراوانى خۆمان نانپىرىن، مەگەر موژدەدەر بن و ترسىنەر بن.

موژدەدەر و دلخۆشكەر بن، بۇ ئيمانداران، بۇ كەسانىك كە بەدەم بانگەوازی خواوە دىن، وە ترسىنەر و وریاکەرەو بن، بۇ كەسانىك كە پشت لە بانگەوازی خوا دەكەن، بۇ ئيمانداران كە موژدەى خىرو خوشى دنیاو، موژدەى دواپوژيان پىبدەن، ھى بىپروايانىش بيانترسىنن لە ژيان تالىي و بەدحالىي دنیاو، دۆرەخى دواپوژ.

ئىنجا دەفەرموى: ﴿فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، ئىنجا ھەر كەسىك ئيمان پىنى و چاكە بكات، ئەو نە ترسیان لەسەرە، نە پەژارەش دایاندەگرى، يانى: نە بۇ داھاتوو ترسیان لەسەرە، نە بۇ رابردووش خەمى دەخۆن و دلپان نارەحەت دەبى، بۇجى؟ چونكە (ئەوھى پەریزی پاكە بىپاكە) كە تۆ پەریزت پاك بوو ژيانەكەت بە پاکیى ھىتا، كاتى تەماشای رابردووی خۆت دەكەى، دلت خوشە، كەست بە ناھەق نەكوشتو، زىنات نەكردو، دزىيت نەكردو، خراپەت نەكردو، ھەقى خەلگت لەلا نىە، فەرمانەكانى خوات جىبەجى كردوون، بەپيى توانا خزمەتت بە خەلگ و كۆمەلگای خۆت كردو، صیلەى رەحمت جىبەجى كردو، رەوشتت بەرزو جوان بوو، خۆت لە گوناھە گەرەكان پاراستو، وە ئەركە شەرعىيەكانت جىبەجى كردوون، ھەقى خەلگ و دەورو بەرت جىبەجى كردو، بۇيە كاتى تەماشای رابردووت دەكەى، خەفەت ناخۆى، وە كاتى تەماشای داھاتووش دەكەى، كەردەوې چاكەت كردو، توپشووت پىيەو پەریزت پاكە، بۇ داھاتووش ترست نىە.

کەواتە: ئەمە ئینسان بیکاتە پێوەرو تەرازوو: تا چ ڕاددەیهک بە ڕابردووی خۆت دڵخۆشی، وە تا چ ڕاددەیهک بە داھاتووی خۆت ئومێدەواری؟ بەئەندازەی ئەوێ کە ئیمانێ هەیە، چاکسازی دەکەیت، ئومێدەواریت هەیە بۆ داھاتوو، وە بێباکیشت هەیە بۆ ڕابردوو، ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا يَمْسُهمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾، بەلام ئەوانە ئایەتەکانی ئیمەیان بە درۆ دانان، سزاو ئازاریان تووش دێ، بەهۆی ئەووە کە لایان دەدا، ئەو سزاو ئازار، وەك لە مەسەلە گەنگەکانیدا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر، هەم دنیا دەگریتهو، هەم دواڕۆژ، بەئێ، لەپراستیدا ئینسانی بێبڕوا، کە بڕوا بە ئایەتەکانی خوا ناکات، هەم لە دنیا دا تووشی گرفتاری و ژین تالی و بێحالی دێ، وە هەم لە دواڕۆژیشدا، وەك خۆی بەلادەست دەفەرموێ: ﴿وَلْعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾ الزمر، بە دلتاییهو: سزاو ئازاری دواڕۆژ گەورەترە، خوا پەنامان بدات.

چەند مەسەلەیه کی گرنگ

مەسەلە یەكەم: که خوا دەر موی: ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ

أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ

مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا كُنتُمْ تَشْرِكُونَ ﴿۴۱﴾ ﴾، (خوا به پیغمبر ﷺ

دەفرە موی) بڵێ: ئەو بیپر وایەکان! ئایا دەزانن، {یاخود هەوالم پێ بدەن} ئەگەر سزای خواتان بۆ بێ، یاخود کاتی تیکچوونی دنیا بێ، ئایا جگە لە خوا دەپارێنەو، ئەگەر راست دەکەن {کە لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە هەن؟} بەلکو تەنیا لەو دەپارێنەو، وە ئەوێ کە داوای دەکەن، ئەگەر (خوا) بیهوێ لێتان لادەبات، واتە: ئەو ئازار و ناردەتی، ئەو سزایە کە بە ملتاندا دی، خوای میهرەبان لە کۆلتان دەکاتەو و لێتان دوور دەخاتەو، وە ئەوانە کە دەیانکەنە هاوبەش بۆ خوا، فەرامۆشیان دەکەن و لەبیرتان دەچن.

وشە: (أَرَأَيْتُمْ) توێژەرەوانی قورئان دوو مانایان بۆ داناون:

یەكەم: هەوالم پێ بدەن، یاخود پێم بڵێن.

دووهم: ئایا دەزانن! کە ئەگەر سزای خوا بێ، یان کاتی دیاریکراو بێ، ئەوانە کە لە جیاتیی خوا لێیان دەپارێنەو، ئایا دەتوانن ئەوێ داوای دەکەن، لە کۆلتان بکەنەو؟ بە تەئکید نەخێر.

لێرەدا خوای پەر وەر دگەر دەیهوێ هۆشداریی بداتە کافرەکان، کە ئەگەر بپروا بە پیغمبرەری خاتەم ﷺ نەهینن، ئەگەر لە دنیادا سزای خواتان بۆ بێ، یاخود سزای کاتی تیکچوونی دنیاتان بۆ بێ، جا چ کاتی تیکچوونی گەورە، کە دنیا تیکچێ، یان تیکچوونی گچکە بۆ هەر کامێکیان، کە بریتیە لە مردنی، چونکە زۆر جار گوتوو مانە: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ) هەر کەسێک مرد، قیامەتی وی هاتو، واتە: چ تووشی نەخووشی و گرفتاری و بەلا و ئازاریک بن، چ تووشی مەرگ بن، چ تووشی دنیا بەسەردا کاول بوون بن، بیجگە لە خوا کەس

توانای ئه وهی نیه، که ئازارتان لئ لابتاتو، مه رگتان لئ دوور بخاته وه، یاخود ئه وهی که جیگای مه ترسییتانه، لیتان دوور بخاته وه.

که واته مادام ههر خوا په نایه و، ههر خوا ده توانی ئازارو نارده حه تییتان لئ دوور بخاته وه، ههر خواش بپه رستن و هاوبه شی بۆ دامه نین.

مه سه له ی دووه م: که ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ

بِالْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ﴾، خوا به پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: بیگومان له پیش توشدا پیغه مبه رانمان ره وانه کردن بۆ ئۆمه تان و کۆمه لکه کانی پیشوو ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ﴾ ئیمهش گرتمانن به نارده حه تی و نه داری و هه ژاری، وه به ئازارو گرفتارییه کان ﴿لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ﴾، به ئکو له خوا بپارینه وه و بکرووژینه وه و بلالینه وه، دان به وه دا بنین که ئه وان به نده و، ده بی بۆ خوا ملکه چ بن.

وشه ی: (البأساء)، له زمانی عه ره بییدا به (الضَّرُّ وَالْحَاجَةُ وَسُوءُ الْحَالِ الْخَارِجِي) واته: نه داری و ئاتاجیی، وه ئه وه که ئینسان حالئ دهره وهی خوئی خراپ بی، واته: موئک و مالی نه بی، سه ره و ته و سامانی نه بی، به رگو پۆشاکي نه بی، خواردن و خواردنه وهی نه بی، پیداو یستییه سه ره تایی و سه ره کییه کانی نه بن، ئه وه پیی ده گوترئ: (البؤس، البأساء).

(الضَّرَاءُ)، بریتیه له نه خوشیی و تیگچوونی حاله تی نیوه وهی ئینسان، واته: ئینسان غه م و خه فه تی هه بی، نه خوشی هه بی، ئازاریک له جه سته ی دا هه بی، یان له رووحی دا.

ئنجا خوا ده فه رموی: ئۆمه ته تانی پیش ئۆمه ته تی تۆمان، به نه داری و هه ژاری و نه خوشیی و ناخوشیی و نارده حه تی تاقیکردنه وه، بۆ ئه وهی ملکه چیی و زه بوونی خویان له به رانبه ر خوا دا پیشان بدن، واته: ئامانجی تاقیکردنه وه که بۆ ئه وه بووه که له خویان حالئ بن، که پۆیستییان به خوایه، وه له خویان حالئ بن، که له به رانبه ر خوا بیه یزن، وه له خویان بایی نه بن، وه به رانبه ر به به نده کانی خوا که بیه یزن، مله وری نه که ن.

دواوی دەفەر موی: ﴿ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا ﴾، ئەم (لولا)یە، (لولا)ی (تحتیض)ی یە واتە: بۆ هاندانە، بەمانای: (هلاً) یانی: دەبوایە کە ئەو ئازارو ناپەرەحەتیەیان بۆ دەهات، ملکەچییان بۆ خوا دەربریبایە و لە خوا پارابانەوه، ﴿ وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، بەلام لەجیاتى ئەوه دلایان ڕەق بوو، وه شەیتانیشت ئەو کردەوانەى کە دەیانکردن، بۆى جوان کرد، واتە: لە ئەنجامى کردەوه شەیتانییەکان دا دلایان ڕەق بوو.

ئەمە ئەوهى لى وەردەگیرى کە ئینسان لە تەنگانە و لى قەوماندا زیاتر هەست بە بێهیزی خۆى دەکات، زیاتر هەست بە ئاتاجیی خۆى دەکات، بۆ خواى بالادەست، بۆیە جارى وایە کە خوا مەرووف تووشى گرفتاریى و دەر دەداریى دەکات، تووشى نەخۆشیى و ناخۆشیى دەکات، لەبەر ئەوه نیە کە خوا ڕقی لیبیتەوه، بەلکو خوا بۆیە ئەوهى بەسەر دینى، تاكو هەست بە بێهیزی خۆى بکات و خۆى بناسى، وهك گوتراوه: (مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ) هەر کەسێک خۆى بناسى، پەرودەرگاریشی دەناسى، کەواتە: خوا دەفەر موی: مەیلەتانی پێش ئیوه مان تووشى گرفتاریى و ناپەرەحەتیى دەرەکیى و دەر وونیى کردن، تاكو لەبەر خوا بلالینەوه و هەست بە بێهیزی و ئاتاجیی خۆیان بکەن، لە بەرانبەر خوادا، بەلام لە جیاتى ئەوهى کە وابکەن، بەهۆى کردەوه شەیتانییەکانیانەوه کە شەیتان بۆى رازاندبوونەوه، دلایان ڕەق بوو، کەواتە: بەهۆى تاوان و گوناھەوه، ئینسان دلای ڕەق دەبێ لە بەرانبەر خوا و بەدای خوادا.

مەسەلەى سییەم: خوا پێشتر فەر موی: بە ناپەرەحەتیان تاقیمان کردنەوه، ناپەرەحەتیى لە دەرەوهى خۆیاندا، وهك: نەبوونی سەرودت و سامان و جیگا و رینگاو دەر بە دەری ئاوارەیی و... هتد، وه لە دەر وونی خۆیاندا، وهك نەخۆشیى و ناخۆشیى و خەم و خەفەت و گرفتاریى، ئنجا دەفەر موی: ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا

بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾، بەلام کاتیك لەبیریان چوو، یاخود پشت گوێیان کردو فەرامۆشیان کرد، ئەوهى کە پێى ئامۆژگاریى کرابوون، (کە بریتی بوو لە بەلاو

گرفتارییەکان)، ئەوجار بارەگەمان لێ گۆڕین و بە جووړیکی دیکە تاقیمان کردنەوه،

﴿ فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾، دەرگای هەموو شتییمان بۆ کردنەوه،

واتە: دەرگای خێرو خوشییان، پیشی خوا بە ناخووشییان تاقیکردنەوه، ئەمجارە

بە خووشییان، تاكو بەهۆی نەعمەتەکانی خواوه، هەست بە چاکەى بکەن و

سوپاسی بکەن، ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا ﴾، هەتا کاتیك زۆر دلخۆش بوون و

لەخۆبایی بوون، بەوه کە پێیان دراوه، لەجیاتی ئەوهی کە بەهۆی نەعمەتەکانەوه

چاکەى خوا ببینن بەسەر خۆیانەوهو سوپاسی خوا بکەن، سناشی بکەن و

سوپاسگوزار بن، بە پێچەوانەوه. زۆر دلخۆش بوون، دلخۆشیوونکی لەخۆبایی

بووانە! ﴿ أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَاذًا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾، نێمەش کتوپر گرتمان و سزامانان،

﴿ فَاذًا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾، نیدی کەوتنە حالەتیکى ناوومیدی و بێدەنگی، (إبلاس)

ئەوهیه کە ئینسان بێدەنگ بێ، هیچ قسەى بۆ نەمیانیتهوه، یان ئەوهنده خەم و

خەفەتى هەبێ، قسەى پێ نەکرێ، یان ناوومید بێ و دەستی لە هەموو پچکان ببری.

ئەم ئایەتە موبارەکە وەك ئەم دوو ئایەتەى سوورەتى (الأعراف)ە، کە خوا

دەفەرموی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ

لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ ﴾، ئەم دوو ئایەتە

هەمان مەبەستى ئایەتەکەى سوورەتى ئەنعام دەگەیهنن، لیڕەدا خوا دەفەرموی:

لە هیچ ولاتیك و شارێکدا هیچ پیغەمبەرێکمان ڕەوانە نەکردوه، مەگەر دانیشتووانى

ئەو ولات و شارەمان تاقیکردۆتەوه، بە نەداریی و هەزاری و ناخووشی و نەخووشی،

بەلکو بپارێنەوهو بلائینەوهو هەست بە بیهیزی و ناتاجیی خویان بکەن، بەلام

کە ئەوهیان سوودی نەبوو ﴿ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ ﴾، دواى ئەوجار

لە شوینی خراپە چاکەمان دانا، ﴿ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا ﴾، تاكو زیادیان کرد، یان لە

سنووری خویان تێپەرین و گوتیان: ﴿ قَدْ مَسَّ ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ ﴾، بابو

باپیرانی شەمان تووشی نەخۆشیی و گرفتاریی و خۆشیی و شادمانیی بوون، ئەمە هەر یاساو سوننەتێکە و دەزعی دنیا هەر وایە، کە هەژاریی و خۆشیی و ناخۆشیی و گرفتاریی بەدوای یەکدا دێن، وە لە ژبانی دنیا دا ئەو هەورازو نشیۆ هەر هەن، ئنجا کە وایانگوت و نەیانزانی تاقیکردنەوی خوا، وە نە بەهۆی ناخۆشیی و ناردەحەتیەکانەو، نە بەهۆی خۆشیەکانەو، نە گەڕانەو بەو لای خوا، واتە: نە ئەهلی صەبر بوون، نە ئەهلی شوکر بوون، ﴿ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾، لەنەکاو گرتەمان، بێئەوێ کە بۆخوایان هەست پێیکەن.

مەسەلەی چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴾، واتە: ئەو کۆمەڵەی کە ستمیان دەکرد، دوای پراو بوون، واتە: تاقیان لێ نەما، چونکە ئەگەر شتیێک دوای ئەکە ی بپری، دیارە پێشەوێکە زووتر نەماو، لە کوردەواریی خۆشمان دا دەلێن: دوای پراو بوون، یانی: کەسیان نەما، یان دەلێ: قەرەبەر بوون، واتە: ئەوێ کە قەرەبوو لە دواوێ، ئەویشیان نەماو، دەشگونجی بگوتری: قەرەبەر بوون، واتە: کەسیان نەماو بقی پێنی ﴿ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴾، سوپاس و ستایش بۆ خۆی جیهانیان، و شەیی ﴿ دَابِرُ ﴾، یش (الدَّابِرُ، وَالذُّبُرُ: الظُّهْر) واتە: پشتی ئینسان، دواوێ ئینسان، هەروەها (الدَّابِرُ: الآخر) دواکەس، بۆیە کە دەفەرموی: ﴿ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ ﴾، آی: آخِرُ مَنْ بَقِيَ مِنْهُمْ) واتە: دوا کەسی ئەو کۆمەڵەی فەوتاند.

ئنجای لێردا کە خوا دەفەرموی: ئەوانە کە ستمکار بوون، کۆمەڵەی ستمکاران، دوای پراو بوون و ستایش بۆ خۆی پەرودرگاری جیهانیان، ئەمە ئەو دەگەییە: کە خوا ﷻ زۆری پێخۆشە، زالمەکان لەبەین بچن، وە بە پێی ویست و یاسای خۆشیەتی، کە ستمکاران لەبەین بچن، بۆیە ستایشی خۆی کردو، مەدح و سەنای خۆی کردو، کە ستمکارو زالمەکانی لەبەین بردوون.

کەواتە: مسوڵمانانیش دەبێ شتیێک کە خوا پێی خۆشە، وە ستایشی خۆی لەسەر دەکات، کە لەبەین بردنی زالمەکانە، دەبێ ئەوانیش تەماشای خۆی

کارزان خوږان بکهن و، دژى سته مى سته مکاران بن.

مهسه لهى پېنځهم: که ددهرموى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ

وَخَنَّمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ﴾، واته: پييان بلئ: ئايا دهبينين،

دهزانن (يان هه والم پي بدهن)، نه گهر خوا بيستتاني، يان چاوه کانتاني

وهرگرت، ياني: هيژى بيستنى نه هيشتن و، هيژى بينينتاني نه هيشت، ﴿وَخَنَّمَ

عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾، وه مؤرى به سهر دلّه کانتانه وه نا، واته: وايلىکردن، نه فامن، ئايا

بيجگه له خوا، چ په رستراويك نه وه نه دمانه تان بو ده گيرپته وه؟!

وشهى (قلوب) له قورئاندا به ماناي (عقول) يش دئ، که گوئى (عقل) و

(قلب) ن، واته: نه وهى که ئينسان دهرکى شتى پي دهکات، شتى پي دهزانئ، ﴿مَنْ

إِلَّهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ﴾ ياني: نه گهر خوا که پرو کوپرى کردن، وه شيت و حولى

کردن، کن جاريكى دیکه چاوو گوئى و عه قلتان پي دهبه خشپته وه؟ به ته نکيد

هيچ کهس، ئنجا نه مه سئ شتى لئ ودرده گيرين:

يه کهم: نه وه وه بيرخسپته وهى چاکه وه نيعمه ته کاني خوايه، واته: نه وه

نيعمه تانهى خوا که خوا پيى داو، به بئ به رانبه ر، بيئنه وهى خو تان داوى

لئ بکهن، ئايا کهس داوى له خوا کردوه دوو چاوى پي بدات؟ يان دوو گوئى

پي بدات؟ يان زمانى پي بدات؟ يان عه قلىک و دلىكى پي بدات؟ نه خير،

به بئ نه وهى داوا له خواى به خشهرو په روه ردگار بکهين، نه وه نيعمه تانهى هه موو

به ئيمه داو، که واته: نه وه خواوڼ چاکه يه، که نه وه هه موو نيعمه تانهى به

ئيوه داو، ههر نه وه به رستن.

دووه م: نه وه هه رده شهيه و خوا ددهرموى: نه وه نيعمه تانه م به ئيوه داو، شوکرى

نه وه نيعمه تانه بکهن و بو رهمه نديى من به کاريان بيئن: به چاو هه ق

بيين، به گوئى هه قى بيستن، به عه قلىش هه ق بناسن، به لام و دختيک

ئينسان به گوئى و چاوو عه قل، هه ق دهرک نه کات، نه وه له راستيدا شايستهى

سزاي خوايه، که خواى دادگهر نه وه هه سته ودرانهى لئ وهر بگريته وه، يا خود

ماناى وايە كە كەسەيىك كە ئەو گوى و چاۋو دل و عەقلەى خۇى، كە دەتوانى
 ھەقيان پى بىيىنى و بىيىستى و تىبگاو بزانى، بەكارىان نەھيىنى بۇ
 دۇزىنەۋەى ھەق، كە لە پەيامى خوادا بەرجەستەيە، ئەۋە لەسەر بوۋنى ئەو
 ھەستەۋەرانەى قەرزار بۆتەۋە، واتە: جىاۋازىي نىە لەگەل كەسەيىك دا، كە
 كۆپرەو كەرەو شىت و بى عەقلە.

سىيەم: پاشان ئەمە ئامازەشى بۇ ئەۋە تىدايە كە پەرستراۋ ئەو زاتەيە، بتوانى
 ئەو شتانە بدات بە ئىنسان، ئەۋە شايسەتى پەرستەنە، نەك ئەو دارو بەردو
 سەنەم و بتو ئىنسان و ھەموو ئەو شتانەى دەيانپەرستەن، ھىچ شتىكىان
 بەدەست نىە، بگرە خۇشيان دەبى خاۋا بوۋن و چاۋو گويىان پى بدات،
 كەۋاتە: ئەو شتانە مەپەرستەن، كە ئەو شتانەيان بەدەست نىە.

دوايى كە دەفەر موى: ﴿أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصَدِفُونَ﴾
 واتە: سەرنج بدە! چۆن ئايەتەكانى خۇمانيان بۇ جۇراۋ جۇر دەكەين، پاشان
 ئەۋان لادەدەن و لامىلى دەكەن، ئەمە دوو واتاى ھەن:

۱/ خوا ﷻ بە زۆر شىۋە نىشانەكانى پەرستراۋىتى و گەۋرەيى خۇى دەخاتە پرو،
 جارىك سەرنجەمان رادەكشى بۇ مېژوو، ۋە جارىك سەرنجەمان رادەكشى بۇ
 بوۋنەۋەر، بۇ ئاسمان و زەۋى، ۋە جارىك سەرنجەمان رادەكشى بۇ ئەو دياردەو
 دىمەنەنەى كە لە دەۋرەبەرمانىن، باران بارىن و ھەۋرو پروۋەك و دارو درەخت و
 ميوەجات، ۋە جارىك سەرنجەمان رادەكشى بۇ ئەو نىعمەتەنەى، كە
 لەخۇماندا ھەن، ۋەك ھەستەۋەرەكانمان، ۋەك چاۋو گوى و عەقل و زمان و،
 ھەموو ئەو ئەندامانەى كە خوا پى داۋىن.

۲/ تەماشە بكەن ! چۆن ئايەتەكانى قورئانىان بە جۇراۋ جۇرى بۇ دەخەينە پرو،
 ھەر كۆمەلە ئايەتەيىك باسى شتىك دەكاتو، جۇراۋ جۇرن، ﴿ثُمَّ هُمْ يَصَدِفُونَ﴾
 كەچى دوايى ئەۋانە سەربارى ئەو ھەموو ئايەتە جۇراۋ جۇرانەش، لادەدەن.

ۋشەى (صَدَفَ يَصْدِفُ) يانى: لايدا، لادەدات، (صَدَفَ) يش ئەو قۇزاخەيە كە
 گەۋھەرى تىدايەو زۆر رەقە، دەبى بشكىرى، ھەروەھا (صَدَفَ) بە نەخۇشەيەك

دەگوتری کە تووشی حوشتەر دئی، لاقی رەق دەبی و نانوشتیتهوه، وه (صَدَف) به شاخ و چیاش دەگوتری، وه به بهردی رەقیش دەگوتری، واته: ئەوانه دلو عەقڵیان رەق دەبی وهك (صَدَف)، یاخود ملیان رەق دەبی و ناگەرپێنهوه بۆ لای خوا، لهگهڵ ئەو ههموو نیشانه و ئایهتانهی خوادا.

مهسهلهی شهشهم: كه دهفه رموی: ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ

جَهْرَةً ... (٤٧) ، واته: بلی: ئایا دهبینن! ئایا دهزانن! {یان ههواڵم پێ بدەن}، ئەگەر کتوپر سزای خواتان بۆ بی، یان به ئاشکرا، دیاره شتیک کتوپر بی، به پنهانیی دئی و پێشهکییهکانی دیار نین و، ههستی پێ ناکری، واته: به پنهانیی بی، یان به ئاشکرا، بهلام لیڤدا فهرموویهتی: ﴿ بَغْتَةً أَوْ

جَهْرَةً ، (بَغْتَةً) واته: کتوپر، چونکه شتی کتوپر ههیشه به پنهانیی هاتوه، (**جَهْرَةً**) واته: به ئاشکرا، چونکه دهگونجی سزای خوا کتوپر بی، جاری وایه که سێک تووشی سههرهتان دهبی، ههر بهخووشی نازانی، یان کتوپر که سێک گوللهیهکی ویلی پێ دهکهوئ، یان کتوپر دز ههڵدهکوئنه سهری، بهبی ئەوهی چاوه‌ڕوانیی کردبی، یان کتوپر به رووداویکی هاتووچۆ لهبهین دهچی.

جاری واشه بهلا به ئاشکرا دئی: به خووشیهکی لی پهیدا دهبی، ورده ورده درێژه دهخایهنی، یاخود دهکهوێته ژێر باری قه‌رزان، ههتا دهکهوێته سه‌ر ساجی عه‌لی و سه‌روه‌ت و سامانه‌کی نامینی، یاخود حیزبیکه، یان دهوله‌تیکه ورده ورده خه‌ڵک لی هه‌ڵده‌گه‌رپێته‌وه‌و خو‌پیشان‌دان ده‌که‌ن، وه‌ك ئەو دیکتاتۆرانه‌ی که بینیمان له: میسرو تونس و لیبیا و یه‌مه‌ن و سوریا و... هتد، ئنجا ده‌فه‌رموی: بلی: ئەگەر سزای خواتان بۆ هات کتوپر و پنهان، یان

ئاشکرا و له‌به‌رچاوان، ﴿ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴾ ئایا جگه له کۆمه‌لی سته‌مکاران کئ له‌به‌ین ده‌چی؟ واته: ههر ئیوه‌ی سته‌مکار له‌به‌ین ده‌چن، ئەوه‌ش دیسان هه‌ره‌شه‌یه له‌و بی‌بروایانه، که ده‌گونجی سزای خواتان بۆ بی، به پنهانیی، یا به ئاشکرا، کتوپر و له‌ناکا و یاخود، به کاوه خو‌و پله به پله.

ئُنْجَا لِيَرْدَا فەرمووێت: ﴿ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴾، ئایا بێجگە
 لە کۆمەڵی ستمکاران، کێ لەبەین دەچێ؟ لێردا وایفەرموو، کەچی لە
 سوورەتی (الأنفال) دا دەفەرموێ: ﴿ وَأَتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
 خَاصَّةً... ﴾ (۲۵)، واتە: پارێز لە بەلایەک بکەن کە تەنیا تووشی ئەوانەتان نابێ
 کە ستمیان کردو، (واتە: تووشی هەمووان دەبێ) ئەو دوو ئایەتە بەرپاڵەت
 تێکدەگیرێن، ئُنْجَا ئایا ئەو ئیشکالە چۆن حەل دەبێ؟ وەلامەکە ی ئەو دیە کە:

ئایەتەکە ی سوورەتی (الأنفال) باسی سزایەکی تایبەتە، کە لە ئەنجامی
 کەمتەرخەمی کۆمەڵگادا، لە بەرانبەر زۆلم و خراپە و ناشەرعیی دا، خوا
 سزایەکی دەنێرێ بۆ کۆمەڵگایەک و هەموویانی پێ سزا دەدات، بە چاک و
 خراپەو، بۆیە دەفەرموێ: لە بەلایەک بترسێن، کە بەس تووشی ستمکارانتان
 نابێ، بەلام ئەو دیە کە دەفەرموێ: ئەگەر ئازارو سزای خوا هات، ئایا جگە لە
 ستمکاران کەسی دیکە لەبەین دەچێ؟ واتە: ئەمە سزایەکە بۆ کافران دێ،
 لەسەر کۆفرەکەیان کە مەبەستی سزای دواپۆژ، یاخود مەبەستی ئەو سزایانەیە،
 کە خوا ی بەرز دەیاننێرێ لە ئەنجامی سزادانی کافراندا، نەک لە ئەنجامی
 کەمتەرخەمی کۆمەڵگایەک دا، تاکو چاک و خراپیان بگرتەو.

واتە: چ ئەوانە ی خراپەکار بوون، چ ئەو چاکەکارانە ی کە دەستی
 خراپەکارانیان نەگرتو، سزایەکە هەمووان دەگرتەو، بەلام لە حالەتی دووم دا
 کە سزای کۆتایی هاتنی ژبانی دنیا دێ، یان بەلایەک دێ، بۆ سزادانی ستمکارو
 خراپەکاران، هەرچەندە هەموویان دەگرتەو، بەلام تەنیا ستمکاران بە فیرۆ
 دەچن و بە هیلاک دەچن، ئەگەر نا چاکەکاران پاداشتیان دەبێ، بۆ وێنە: ئەگەر
 ئیستا لافاوێک بێ بەسەر ولاتیێک دا، ئەوانە ی ستمکارو خراپەکاران، ئەو بە
 هیلاک دەچن، بەلام ئەوانە ی ئیماندارو چاکەکار بن، بەلێ ئەو بەلایەکەو
 هاتو، بەلام ئەوان بە هیلاک ناچن، بەو واتایە کە لێ ناچنە زەردی و ئەوان
 لەسەر ئەو ئازارو نەرەحەتیە پاداشتیان هەیە، یان (طاعون) نەخۆشیەکە کاتی
 خۆی هەبوو، پێغەمبەر ﷺ فەرمووێت: هەر کەسێک لە ئێو بیستی

(طاعون) له ولاتیکدا ههیه با نه چیته نهوئ، وه نه گهر لهوئ دابوو، با نه چیته دهرئ، چونکه نهو کهسهی به (طاعون)^(١) بمرئ شههیده، به لام نایا کافر، که به (طاعون) دهرئ شههیده؟ بیگومان نه خیر، به هیلاک دهچئ، به لام مسوئمانه که به شههید له قه لهم دهرئ.

ننجا فهرموودهیه کی پیغه مبه ر ﷺ ههیه که په یوه ندیی بهم مهسه لهیه وه ههیه، کاتیك خوای به خشر نيعمهت و چاکه گانی به کومه لیک ددات، به لام نهوان له سهر گونا ه بهردهوام دهبن، نهوه نيشانه ی نهوهیه، که به رهو سزادان دهچن، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ﴿إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعْصِيَةِ مَا يُحِبُّ، فَإِنَّمَا هُوَ اسْتِدْرَاجٌ، ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿فَلَمَّا نَسُوا

مَآذُكِرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾^(٢)، واته: نه گهر بهندهیه کت بینئ بهردهوام بوو له سهر

گونا هکردن، خواش نازو نيعمهت ی به سهر دا رشتبوو، نهوه بزانه که نیستید راجه (واته: خوا په لکیشی دهکات بو سزادان، وهک چوئ که سیک نازده لیک داد به بهستی، نه گهر مه بهستی بی سهری برئ، ئالفی دداتی و خزمهتی دهکات، تا کو قه لهو بی، بوئه وهی به که لگی سهر برینئ بی)، دوا یی نه م نایه ته ی خوینده وه: ننجا کاتی نهوهی که پیئ ناموژگاری کرابوون، فهرامو شیان کرد، دهر گای هه موو شتی کمان لی کردنه وه، (بوئه وهی په لکیش بکری به رهو سزا)، ننجا کاتیك دلخوش بوون به وهی پیان درابوو، کتوپر گرتمان و سزاماندان و، سهره نجام ته مابراوو نائومی د بوون.

(١) ﴿إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بَارِضٍ فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضِ وَأَنْتُمْ فِيهَا، فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ﴾ صحيح مسلم: ٥٧٤٥، که باسی (وباعر) کراوه نه میش یانی (طاعون) بروانه: المعجم الوسيط، ص ١٠٠٧، (الوبأ: الطاعون وکل مرض فاش عام)، دیاره (وباعر) و (وبأ) ههردو وکیان هاتوون.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (١٧٣٤٩)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْكَبِير" بِرَقَم: (٩١٣)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَب الْإِيمَان" بِرَقَم: (٤٥٤٠)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الرُّوْيَانِيُّ بِرَقَم: (٢٦٠)، قَالَ الْمَنَاوِيُّ: قَالَ الْعِرَاقِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ. وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي "السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ" بِرَقَم: (٤١٣).

مەسەلەى حەوتەم و کۆتایی: **﴿ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ (۴۸)** وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۴۹﴾

چەند راستییەك لەبارەى پێغەمبەرانیەوه (علیهم السلام)

لێرەدا خوا چەند شتیك دەربارەى پێغەمبەرانی (علیهم السلام) دەخاتە روو:

۱/ سەرەتا دەفەرموئ: **﴿ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ﴾**، ئێمە پێغەمبەرانی (علیهم السلام) نانیڕین مەگەر ترسێنەر و موژدەدر بن، واتە: پێغەمبەرانی بۆ ئەوه نانیڕین حەتمەن خەلك بکەن بە ئیماندار، وه پێغەمبەرانی بۆ ئەوه نانیڕین كه خەلك سزا بدن، وه پێغەمبەرانی بۆ ئەوه نانیڕین داوا بکەن خۆی بەرز دنیا بەسەر کافراندا وێران بکات، بەلكو بۆ ئەوهیان دەنیڕین كه موژدەى بەهەشت بدن بە ئیمانداران، وه هەرەشەى دۆزەخ بکەن لە کافران و ملهوپان، واتە: پێغەمبەرانی (علیهم الصلاة والسلام) هەر ئەوهندهیان بەدەسته، پەيامی خوا بە خەلك بگەیهنن، موژدەیان پێبدەن: ئەگەر بەندایەتیی بۆ خوا بکەن، سەرهەنجامیان باش دەبێ، وه خۆی پەرورەگار لییان رازی دەبێ، وه سەرهەنجامی دنیاشیان باش دەبێ، ژيانیکى بەختەوهرانەو پاکو باشیان دەبێ.

وه ئەگەر بەدەم بانگەوازی خواوه نەیهن، هەم ژيانى دنیاى تالۆ تەنگو ناپەحەت دەبێ، هەرودەك خوا دەفەرموئ: **﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ**

مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ﴾ (۱۲۴)، هەم ژيانى دواڕۆژیان بەدەختیی و پەشیمانیی دەبێ، وه دووچاری سزاو جەزەبەى خوا دین.

کەواتە: تۆش ئەى موحەممەد! ﷺ كه یەكێكى لە پێغەمبەرانی، بەلكو سەرودری پێغەمبەرانی، ئەركى تۆش هەر ئەوهیه، وهك خوا ﷻ دەفەرموئ:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، تۆمان نەناردودە، مەگەر موزدەدەرو ترسىنەر
بى، بەلام ئەو بيانوويانەى ئەوان دەيانگرنو، ئەو داوايانەى لىت دەكەن، وامان
بۇ بکە! بچۇ بۇ ئاسمانو... ھتە، ھىچى ئىشى تۇ نىھو ئەركى تۇ نىھ.

۲/ ئنجا كە دەفەرموئ: ﴿فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ﴾، يانى: ھەمىشە ئيمان دەبىتە
ھۇى چاكسازى، ئىنسان بەھۇى ئيمانەوھ صالح دەبى، پاك و چاك دەبى، وھ
چاكسازىيكارىش دەبى، كەواتە: كەسىك ئيمانمان تىدا بىنى، بەلام
چاكىتتىيمان تىدا نەبىنى، ئيمان نابىنرى، بەلام خۇ چاكىتتىى دەبىنرى،
ئەگەر چاكىتتىيمان تىدا نەبىنى، دەبى لە ئيمانەكەشى بکەوینە گومانەوھ،
چونكە خوا دەفەرموئ: ﴿فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ﴾، يان لە شوئىنىكى دىكە
دەفەرموئ: ﴿وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، كەسىك دەلى: من ئيمانم ھەيە،
ئىمە نازانىن ئيمان پەنھانە، (الإيمان سرّ والإسلام علانية) ئىمە نازانىن،
بەلام تەماشاي دەكەين، ئەگەر كەردەوھى باشى ھەبوو، ئەگەر صالح بوو، ئەگەر
چاكسازو چاكەكار بوو، دەلىين: ئيمانى ھەيە، بەلام ئەگەر چاكەمان تىدا
نەبىنى، لاف لىدانى ئيمان بەبى چاكى، بەبى چاكسازى، بەبى كەردەوھى
باش، لەراستىدا دەعوایەكە كەس وەرىناگرى، وھ قسەيەكە وەك مالى قەلپەو
سەر بە خاوەنىھەتى، خوا پەنامان بدات لەوھى كە ئىددىعاي ئيمان و ئىسلام
بکەين، بەلام چاك نەبىن و چاكساز نەبىن.

۳/ كە دەفەرموئ: ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، لە قورئاندا زۇرجار ئەم
رپستەيە ھاتوھ: ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، چونكە: ئىنسان دوو
حالەتى ھەن لە ژيانىدا: ترسى داھاتووى ھەيەو، خەمى رابردووى ھەيە،
ترسى داھاتووى ھەيە: دەبى چىم لىبى؟ خەمى رابردووشى ھەيە: خوايە!
دەبى ئەو گوناھانەى رابردوومو ئەو ژيانەى رابردووم، چۆنم بۇ حىساب
كرابى؟ خواى پەرورەدگار دەفەرموئ: كەسىك خاوەنى ئيمان بى و كەردەوھى
باشى ھەبى، يان خاوەنى ئيمان و چاكە بى، نە ترسى داھاتووى ھەيە،

حەتەمەن خوا لەگەڵی بە کەرەم دەبێ، نە ترسی رابردووشی هەیە، بەهۆی ئیمانەکیەوه، (الْإِسْلَامُ يَهْدِيْهُمْ مَّا كَانُ قَبْلَهُ) ^(١) ئیمان و ئیسلام پێش خۆی دەسپێتەوه، ئەگەر ئیمانی چاکی هێنابی، ئەگەر تۆبە ی باش بکە ی بۆ لای خوا، رابردووت دەسپێتەوه، خاوی ئ دەبیتەوه و نە جاتت دەبێ، کەواتە: پەژارت بۆ داهاوو نابێ و رابردووشت چاک دەبێ.

کەواتە با ئەوهی ئینسان بیکاتە تەرازوو: بای ئهوهنده که دل ئارامییت هەیە، سەبارت بە داهاووو ئایندەت، وە ئیرتیاج و ئاسودەیی هەیە، سەبارت بە رابردووت، ئەو بزانە خاوەن ئیمانی، بەلام بە مەرجێک ئەو لە بۆش نەبێ، حەسەنی بەسراپی دەلی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ أَحْسَنَ الظَّنِّ بِرَبِّهِ، فَأَحْسَنَ الْعَمَلِ، وَإِنَّ الْمُنَافِقَ أَسَاءَ الظَّنِّ بِرَبِّهِ، فَأَسَاءَ الْعَمَلِ) ^(٢)، واتە: ئیماندار باشترین گومانی بە پەرودرگاری دەبات، وە باشترین کردەوش ئەنجام دەدات، بەلام موناڤیق خراپترین گومان بە خوا دەبات، و، خراپترین کردەوش ئەنجام دەدات، لەراستییدا جوۆری کردەوهیه که پێت دەلی: گومانی باشت بە خوا هەیە، یان گومانی خراپ؟ کەسی وا هەیە دەلی: گومانم بە خوای بە بەزەیی زۆر چاکە، خوا منی زۆر زۆر خوشدەوی، کەچی نوێژان ناکات و رۆژوووان ناگرێ، هیچ چاکەیهکیشی نیە، ئنجا دەلی: وەللاهی مامۆستا ! من بەینم لەگەڵ خوادا زۆر باشە، پێموایە پەيوەندییم لەگەڵ خوادا زۆر زۆر پتەوه ! من دلەم زۆر زۆر باشە، ئیمانیکی زۆر چاکم هەیە، خو بەوه نیە که نوێژ ناکەم !! ئەوهیه دەلی: (شەل نیە، بەلام پای شکاوه)! ئەدی ئەگەر ئیمانی زۆر باشت هەیە، بۆچی نوێژی تێدانیه، ئەدی ئەو ئیمانه باشە بۆچی ناتجووڵینی، خو ئەگەر سەیارهیهک، مەکیهیهکی باشی لەسەر بێ، باش دەروات، ئەدی تۆ بۆچی ناجووڵیی و بەرهو خوا حەرەکەت ناکە ی، دیارە مەکیهیهکی باشت لەسەر نیە، مادام ئیمانی باشت هەبێ، دەبی کردەوهی باشت هەبێ، کانیاییک ئەگەر کانیاییکی زۆر سازگار بێ، نابێ ئاوی تێدابی؟ بەلام تۆ هیچ ئاوت تێدا نیە، وشک و برینگێ ! درەختی باش، میوهشی دەبی، بەروبوومی باشی پێوه دەبی، بەلام تۆ هیچ میوهت

(١) ... أما علمت أن الإسلام يهدى ما كان قبلاً ﴿١﴾ رواه مسلم: (٣١٧).

(٢) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (٣٦٣٣٩).

پێوه نیه، کهواته زری ! به‌لێ ئه‌گەر ئینسان ئیمان و کرده‌وه‌ی باشی هه‌بێ،
 حاله‌تی دل ئارامیی و ئۆخزنی بۆ دروست ده‌بێ سه‌بارت به ئاینده‌و داهاتووی،
 وه سه‌بارت به رابردووشی، به‌لام ئه‌وه ده‌بێ له‌سه‌ر بناغه‌یه‌ك بێ.

٤/ ئنجا كه ده‌فه‌رموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا

يَفْسُقُونَ﴾، ئه‌وانه‌ی كه بر وایان به ئایه‌ته‌كانی ئیمه نیه، ئه‌وه سزایان تووش ده‌بێ.

توێژهره‌وانی قورئان هه‌موو گوتووینانه، ئه‌وه له قیامه‌تی‌یه، به‌لام من
 ده‌لێم: له دنیا‌یه‌ش ئه‌و سزایه‌یان تووش ده‌بێ و: (يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ) به‌لێ من پێموایه چه‌مکی ئایه‌ته‌كه دنیا‌ش ده‌گریته‌وه پێش
 قیامه‌ت، بۆچی؟ ته‌ماشایه‌كهن ! ده‌فه‌رموێ: ئه‌وانه‌ی بر وایان به ئایه‌ته‌كانی
 ئیمه نیه، ئنجا ئاشکرایه ئه‌وانه‌ی پابه‌ند نین به به‌رنامه‌ی خواوه:

(ا) له رووی جنیسییه‌وه، ئینحیراف ده‌کهن، ئه‌وه نه‌خۆشییه‌کانی: ئایدزو
 سیلان و زوهریی و... هتد، دنیا پر له‌وه‌ نه‌خۆشیانه.

(ب) له رووی خواردن و خۆراکه‌وه، ئینحیراف ده‌کهن، ماده‌ سه‌رکه‌رو
 سه‌رخۆشکه‌ره‌کان به‌کار دێنن، وه‌ك: تلیاک و هه‌شیشه‌و شه‌رپاب و هه‌ب و
 جگه‌ره‌و نی‌رگه‌له‌و... هتد.

(ج) له رووی زۆر خۆرییه‌وه، ئینحیراف ده‌کهن، تووشی قه‌له‌وی و ئه‌و
 ده‌رهاویشه خراپانه‌ی که له قه‌له‌ویی په‌یدا ده‌بن، ده‌بن.

(د) له رووی کۆمه‌لامه‌تییه‌وه، ئینحیراف ده‌کهن و تووشی لادان ده‌بن، ئه‌و
 عاده‌ته خراپانه‌یان له‌نیو په‌یدا ده‌بن، که ده‌یان‌بینین، وه‌ك خووخده‌ی
 خراپ و، لاساییکردنه‌وه‌ی خه‌لک و، به‌دوای مۆدیل و عاده‌تی خراپی خه‌لک
 که‌وتن و، چا‌ولی‌که‌ری.

(ه) له رووی سیاسییه‌وه، ئینحیراف ده‌کهن و تووشی زو‌لم و خۆسه‌پێنی و
 دیکتاتۆری ده‌بن، ئه‌وه ده‌یان‌بینین که چۆن خه‌لک و میللەت که جام پر
 بوو له‌سه‌ری ده‌رژێ، لیان راده‌په‌رێ و دوایی گۆر به‌گۆر ده‌بن و فری ده‌درێنه
 زب‌لدانی میژوو، وه‌ك (مُعَمَّرٌ قَدَافِي) که به‌ خه‌لکی لیبیای ده‌گوت: (مَنْ

أَنْتُمْ؟ مَنْ أَنْتُمْ؟ أَنْتُمْ جَرَّائِمٌ! ئیوه کیڼ؟ ئیوه کیڼ؟ ئیوه میکړوښ، یان دهیگوت: (أَنْتُمْ جُرْدَان)، واته: ئیوه جرجو مشکن!! وهک جرجو مشک تهماشای میللهتهکهی خوئی دهکرد، بویه خه لکه کهی خوئی لیی راپه رین و بهوشیوهیه کوشتیان که دیتمان و، بهو ددرده چوو، که پیی چوو.

کهواته: که خوا ددهرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ﴾، ئهوانه ی بروایان به ئایهتهکانی ئیمه نیه، تووشی سزا دین، یانی: له دنیا دا پیس قیامهت، ئهودی له بهرنامه ی خوا لایدات، له سهر ئاستی تاکیی، له سهر ئاستی خیزانیی، له سهر ئاستی کومه لایه تیی، له سهر ئاستی سیاسی، له رووی ئابووری و له ههر روویه که وه له شه ریه تی خوا، لایدات، تووشی به لارو گرفتاریی خراب دهبی، وهک خوای دادگهر ددهرموی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (٤١) الروم، واته: خراپه و ناشووب تهرو وشکی گرتوته وه، بههوی کردهودی دهستی خه لکیه وه، تاکو به شیک له سزای کرده و دهکانیان پی بجیرئی بوئه وهی بگه رینه وه. یانی له دنیا دا سزایه که یان ته نیا به شیکي که مه و زورینه کهی هه لگرتوه بو قیامهت.

٥/ نُنجا که ددهرموی: ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾، واته: بههوی نه وه وه که لایاندا وه لاری بوون، له چی لایاندا وه؟ له حوکمی عه قل و فیطرهت و شه ریهت دهرچوون، له یاساکانی خوا دهرچوون، بو و نه: که سیك سهاره لیده خورئی، که له جاده دهرده چی و به پیچه وانه ی ئاراسته ی یاساکانی هاتوچووه، دهروات، یان شه مه نده فهر که له سکه دهرده چی، یا ته یاره که له مه جالی خوئی دهرده چی، یان له و شوینه ی که لیی دهنیشیته وه له فروکه خانه (مطار) کاتیك له شوینه کهی له (مدرج) دهرده چی، چی لیدی؟ بیگومان: سهره نجامی سووتان و له بهین چوونه، ئینسانیش وهختی لاری دهبی و له بهرنامه ی خوا لاده دات، تووشی سزاو جه زربه ی خوا دهبی له دنیا و دواروژدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دهرسی شهشهم

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه مان له ئایهتهکانی: (۵۰ تا ۵۸) پیکدی، واته: نو (۹) ئایهت دهگریته خوئی، تهوهری سهرهکیی ئهم نو ئایهته، که جهوت (۷) جار وشهی (قُل) یان تیدا دووباره بوتهوه، واته: خوا ﷺ جهوت جار به پیغمه مبر ﷺ دهفرموئ: ئهوه بلئی...، ئهوه بلئی...، به کی؟ بهو خه لکهی که بانگیان دهکات بو لای خوا به گشتی، وه کافرهکان و هاوبه شه پیداکه رهکان به تایبته، که دیاره ئهو که مه لکایه که ئه وکات پیغمه مبر ﷺ له گه لیدا رووبه پروو بوتهوه، به زوړی هاوبهش بو خوا دانهر و بیپروابوون، جا تهوهری سهرهکیی ئهم نو ئایهته بریتیه له پینمای و ئاموژگاریی خوا ﷺ بو پیغمه مبری خاتهم ﷺ له بواری مامه له کردنییدا له گه ل ههر کام له بیپروایان و هاوبهش بو خوا دانهران له لایه کهوه، وه برواداران له لایه کی دیکه وه.

خوا فهرمانی پئ دهکات، که جهند راستیه کی گه وره و گرنگ له بارهی خوئی و بهرنامه و په یامه کهیه وه به بیپروایهکان پابگه یهنئ، وهک:

۱/ ئیددیعا نه کردنی خاوهنداریتی خه زینهکانی خوا.

۲/ ئیددیعا نه کردنی زانیی نادیار (غیب).

۳/ ئیددیعا نه کردنی ئهوهی که فریشتهیه، چونکه بیپروایهکان هه ندئ شتیان لی داوا ده کرد، وهک خه زینهکانی خوا له بهردهستی پیغمه مبر ﷺ دابن، یا خود توانایه کی یاسادر (خارق العاده) ی هه بی، پاشان خوا فهرمانی پئ دهکات، که کهسانیک به قورئان هوشیار بکاتهوه، که ترسی دیداری په روهر دگارییان هه یه له دواړوژدا.

ئەنجا دوایی خوا ﷺ دەربارەی چۆنیەتی مامەڵەکردن لەگەڵ ئیمانداراندا پێنمایی دەکات و پێی دەفەرموێ: بڕوایدارە دڵسۆزو ڕەش و ڕووتەکان، بە مەبەستی سەرئێش ڕاکێشانی بێبڕوایان، لە کۆڕ و مەجلیسی خۆت دەرمەکە، چونکە ئەوان تەکلیفیان لێدەکرد: ئەو ڕەش و ڕووتانە دەربەگە، ئەنجا دێینە کۆڕ و مەجلیسی تۆوە، خۆی پەرورەدگاریش بە پیغەمبەر دەفەرموێ ﷺ هەرکێز شتی وا نەکە.

پاشان فەرمانی پێدەکات کە هەر کات بڕوایدارەکان هاتنە کۆڕ و مەجلیسیهوه، سەلامیان لێبکات، وە سەلامی خۆیان پێ بگەیهێنێ، وە مۆژدەی بەزەیی و لێخۆشبوونی خۆی بە بەزەیی بۆ کردووە خراپەکانیان، پێ بدات.

لە کۆتایی دا خوا فەرمان بە پیغەمبەر ﷺ دەکات کە چەند شتێک بە کافرەکان بێ، بەتایبەت، وە بە خەڵک بەگشتی:

(۱) من ڕێم لێگیراوە کە پەرستراوەکانتان کە جگە لە خوا لێیان دەپارێنەوه، بپەرستم.

(۲) وە من شوێنی ئارەزووەکانتان ناکەوم، ئەگەر نا گوێم دەم.

(۳) وە من لەلایەن پەرورەدگارمەوه لەسەر بەلگەیهکی ڕوونم، واتە: لەسەر ڕێبازیکی ڕوونم، وە سزادانیشتان عایدی خوایه و بەدەست من نیه.

(۴) وە سزادانی ئێوه کە پەلەهێ لێدەکەن، - چونکە کافرەکان پەلەیان دەکرد و دەیانگوت: بۆمان بنێرەوه دەیانگوت: کوا؟ با دۆزەخ بێ، وە ئاسمانمان بەسەردا بپرووخیه - ، ئەگەر سزادانتان بەدەست من بووایه، ئەوه کێشەهێ نێوانمان کۆتایی دەهات و زوو یەکلایی دەبوایهوه، واتە: ئەو سزایەم زوو بەسەردا دادەبەزاندن، بەلام ئەو سزایە بەدەست من نیه، بەلکو لەدەست خۆی بالادەست دایه.

﴿ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِنَّا آتَيْنَا مَا يُوْحَىٰٓ إِلَيْنَا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۝٥٠ ﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَنْقُوتُونَ ۝٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝٥٢﴾ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۝٥٣﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَايَتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ ۚ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٥٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْأَيَّاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۝٥٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِيْعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ ۚ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ۝٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ لَفُضِّي الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ۝٥٨﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((بَلَى: پێتان نالێم عەمبارەکانی خوام لەلان، وە پەنھان نازانم، وە پێتان نالێم من فریشتەم، من تەنیا شوێن ئەو سرووشە دەکەوم کە بۆم دای، بَلَى: ئایە کوێرو بینەر یەكسانن، ئایا بیر ناکەنەو؟ ﴿۵۰﴾ وە ئەو کەسانە یی بتر سێنەو وریا بکەو (واتە: بە قورئان)، کە دەترسن بۆ لای پەرورەدگاریان کۆبکرینەو (لە حالیکدا) کە جگە لەو هیچ پشتیوان و تەکاکاریان نین، بەلکو پارێز بکەن ﴿۵۱﴾ وە ئەوانە (لە کۆری خۆت) دەرەمەکە، کە بەیانیان و ئیواران لە پەرورەدگاریان دەپارێنەو، مەبەستیان ڕوو (پەزەمەندی)یەتی، نە هیچ لێپرسینەوێکی وان لەسەر تۆیەو، نە هیچ لێپرسینەوێکی تۆش لەسەر وانە، جا ئەگەر (گریمان) دەرمان بکە، لە سەتەمکاران دەبی ﴿۵۲﴾ وە ئاوا هەندیکیان بە هەندیکیان تاقیدەکەینەو (لە ڕوی سامان و پێگە کۆمەڵایەتیەو جیاوازیان دەکەین) تاکو (خۆ بەزەگەر بێروایەکان) بَلَى: ئایا ئەوانەن کە خوا لە نیوان ئێمەدا (هەلبژاردوون) چاکە لەگەڵ کردوون؟! (بەلام) ئایا خوا زاناتر نیە، بە سوپاسگوزاران (تاکو هەلبژێری بۆ هیدایەت دان)؟! ﴿۵۳﴾ وە هەر کات ئەوانەت هاتنەلا، کە بڕوا بە ئایەتەکانمان دین، ئەو پێیان بَلَى: سەلامتان لێ بێ، پەرورەدگارتان بەزەیی نواندنی لەگەڵتان دا لەسەر خۆی پێویست کردو، وە بە دلتیایەو، هەركامێكتان نەفامانە خراپەيەك بکات، ئنجا دواى ئەو بەگەرپتەو چاکسازی بکات، ئەو (خوا) لێبوردە بە بەزەییە (بەرانبەری) ﴿۵۴﴾ وە بەو شیوەیە ئایەتەکان ڕوون دەکەینەو (تاکو لێیان تیبگەن)، وە بۆئەو پێبازی تاوانباران ڕوون بپتەو بزانری ﴿۵۵﴾ بَلَى: من پێگرم لێکراوە کە ئەو (پەرستراوانە) لە حیاتی خوا داویان لێدەکەن، بیانپەرستم، بَلَى: دواى ئارەزووەکانتان ناکەوم، ئەگەر وابکەم، گومرا دەبم، وە من لە پێنماییکراوان نابم ﴿۵۶﴾ بَلَى: بێگومان من لەلایەن پەرورەدگارمەو لەسەر ڕێ (بەلگە)یەکی ڕوونم، کەچی ئێوەش بەدرۆی دادەنێن، ئەو (سزایە) پەلە لێدەکەن (بۆتان بێ) لەلای من نیە، حوکم و بڕیار هەر هی خواوە، هەق باس دەکات، وە باشترینی دادوەریکەرەنە

بۆ: ئەگەر ئەو (سزای) دەم بە دەست بووایە کە پەلە ی لێدەکەن، کاری نیوان من و ئێوە کۆتایی دەهات، (و بە سزای خۆتان دەگەشتن) وە خوا بە ستمکاران زاناکەرە ((٥٨)).

شیکردنەوهی هەندێک لە وشەکان

(خَزَائِنُ اللَّهِ): واتە: عەمبارەکانی خوا، بە کوردیی دەلیین: عەمبار یان ئەمبار، دەشلیین: خەزینە، دەلی: (الْخَزْنُ: حِفْظُ الشَّيْءِ فِي الْخَزَائِنِ، وَالْخَزَائِنُ جَمْعُ خَزَائِنَةٍ)، (خَزْنٌ) بریتییە لە پاراستنی شتێک لە عەمباردا، یاخود لە شوێنی تیدا هەلگیرانیدا، وە (خَزَائِنٌ) کۆیەکە (خَزَائِنَةٍ) یە، ئیمە لە کوردیدا دەلیین: خەزنە، یان خەزینە، بەلام ئەسڵی خۆی بە عەرەبی پێی دەگوتری: (خَزَائِنَةٍ) کە کۆیەکە (خَزَائِنٌ) ه.

(وَلَا تَطْرُدْ): واتە: دەرمانە، (الطَّرْدُ: هُوَ الْإِزْعَاجُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ الْإِسْتِخْفَافِ)، (طرد): بریتییە لە ناردنە دەرەوە و دوورخستنەوە، بە شیوەیەکە کە تەماشاکەرە.

(بِالْغَدَوَةِ): (الْغَدَوَةُ وَالْغَدَاةُ: أَوَّلُ النَّهَارِ، وَقُبُلُ الْغَدُوِّ بِالْأَصَالِ، وَالْغَدَاةُ بِالْعَشِيِّ) وشە (غَدَوَةٌ وَغَدَاةٌ) هەردووکیان بە مانای سەرەتای رۆژن، پێش نیوەرۆ یان بەرەبەیان، وە وشە (غَدَوٌ) واتە: بەیانێک لە گەڵ (الْأَصَالِ) دا، وە: ئیواران، وە وشە (غَدَاةٌ) یە لە گەڵ (عَشِيِّ) دا، وە: هەردووکیان بە مانای بەیانێ و ئیوارە، یاخود پێش نیوەرۆ و دوای نیوەرۆ، دین.

(وَالْعَشِيِّ): دەلی: (الْعَشِيُّ: مِنْ زَوَالِ الشَّمْسِ إِلَى الصَّبَاحِ) (عَشِيِّ): بریتییە لە و کاتەوه کە رۆژ لە نیوەراستی ئاسمانەوه لادەدات، واتە: ئیوارە، تاكو بەیان، هەر پێی دەگوتری (عَشِيِّ).

(وَجْهَهُ): (أَصْلُ الْوَجْهِ الْجَارِحَةُ وَاسْتُعْمِلَ فِي مُسْتَقْبَلِ كُلِّ شَيْءٍ، وَعُبِّرَ عَنِ الدَّاتِ

بِالْوَجْهِ)، (وجه) له زمانی عەرەبیدا بریتیە لەو ئەندامەى ئینسان کە دەکەوێتە نێوان هەردوو گۆییەکانی لەگەڵ چەناگەو پێشە سەری، بەلام بەکاریش هیئراوە بۆ پێشەکیی هەر شتێک، دەئێ: ئەو خانوو دەرووی لە منە، یان بەلایەك هات، پێموایە ئەو بەلایە دەرووی لە منە، پێشەکیی هەر شتێک پێی دەگوترێ: (وجه)

و هەرودەها لەجیاتى (ذات)یش (وجه) بەکاردێ، ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ (۵۶) وَيَبْقَىٰ

وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَدِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۵۷﴾ الرحمن، دەگونجی مەبەست لە (وَجْهَ) لێردەدا

(ذات) بێ، واتە: زاتى هەموو شتەکان لەبەین دەچێ، تەنیا زاتى خوا دەمینیئەو، دەشگونجی مەبەست بە (وجه) سیفەتیکی خواى پەرودەرگار بێ، دیارە سیفەتەکانیش وەك زاتن، وەك چۆن نازانین زاتى خوا چۆنە، سیفەتەکانیشی ناتوانین چۆنیەتیەکەیان دیاریی بکەین.

هەرودەها (وجه) بە مانای رەزامەندییش دێ، ئەگەر کەسێک روو بداتە کەسێک، مانای وایە لێی رازییە، دەئێ: دەرووی لەگەڵم خوشە، مانای وایە لێی رازییە، ئەگەر رووی لێ وەرچەرخاند، مانای وایە لێی توورەبە، کەواتە: (وجه) بەمانای رەزامەندییش دێ.

(حَسَابِهِمْ): (حَسَاب) واتە: لێپرسینەو، حیساب و کیتاب، لێپرسینەو، یانی

حال و دەزعیان لەسەر توو نیەو، حال و دەزعی تووش لەسەر وان نیە، دەئێ: (حَسَبَ الْمَالِ: عَدَّهُ وَأَحْصَاهُ، وَحَاسَبُهُ، نَاقَشَهُ الْحِسَابَ)، (حَسَبَ الْمَالِ): واتە: مال و سامانەکەى ژمارد، سەرژمێری کرد، (حَاسَبُهُ): واتە لێپرسینەو لەگەڵدا کردو لێی پێچایەو.

(فَتَنًا): یانی: (إِخْتَبَرْنَا وَابْتَلَيْنَا) تاقییمان کردو، جەرباندمان.

(مَنْ): واتە: چاکەى لەگەڵ کردوون، دەئێ: (الْمِنَّةُ: النُّعْمَةُ الثَّقِيلَةُ، مَنْ فُلَانٌ عَلَى

فُلَانٍ، إِذَا أَثْقَلَهُ بِالنُّعْمَةِ)، (مِنَّة) واتە: چاکەى قورسو گران، دەگوترێ: فلان

کەس میننەتی لەسەر فلان کەس کرد، واتە: چاکەیهکی لەگەڵدا کردووە، باری قورس کردووە، بەلام بە زۆریی بۆ حالەتی زەم بەکاردی، وەك یەکیك بە یەکیکی دی دەلی: منەتم لەسەر مەکە، بەلام جاری واش هەیه کابرا دەلی: تۆ منەتیی زۆرت لەسەر منە، منەتم بە تۆ هەیه، یانی: چاکەت لە چاوی مندا هەیه.

(نَفَصِلُ الْآيَاتِ): واتە: ئایەتەکانی خۆمان پۆشن دەکەینەو، دەلی: (التَّفْصِيلُ: التَّبْيِيْنُ، لِأَنَّهُ يُفَصِّلُ الْأُمُورَ بَعْضُهَا عَنْ بَعْضٍ فَتَبَيَّنَ) ئەگەر چەند شتێک کۆمەڵ بوون بەیهکەو بوون، یەکیکیان جیاکردووە، مانای وایە پوون بوو، بەلام ئەگەر هەموویان بەیهکەو کۆمەڵ بن، لیت تیکەڵ دەبن، خوا دەفەرموی: ئاوا ئایەتەکانی خۆمان لە یەکدی جیادەکەینەو، پوونیان دەکەینەو، وە (فاصل) لە (فَصْل) دەواتو، (الفَصْلُ: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ، وَالْحُكْمُ بَيْنَ النَّاسِ، وَالْفَيْصَلُ الْحَاكِمُ، وَقِيلَ: الْقَضَاءُ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ)، وشە (فَصْل): بریتیه لەو کە دوو شتان لە یەک جیاکەیهو، بەنیان هەب، هەروەها دادووری کردن لە نیوان خەڵکیدا، وشە (فَصْل) ی بۆ بەکاردی، وە (فَيْصَل) بریتیه لە: دادوور، هەروەها بریتیه لە: دادووری کردن لە نیوان هەق و ناھەقدا.

(بَيِّنَةٌ): (البَيِّنَاتُ جَمْعُ بَيِّنَةٍ: الدَّلَالَةُ الْوَاضِحَةُ) واتە: (بینات) کۆی (بَيِّنَةٌ) یەو ئەمیش ئاوا پێناسە کراو: (الدَّلَالَةُ الْوَاضِحَةُ عَقْلِيَّةٌ كَانَتْ أَوْ مَحْسُوسَةٌ، وَ سُمِّيَ شَهَادَةُ الشَّاهِدِينَ بَيِّنَةً، كَمَا جَاءَ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ: الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى) واتە: پێنیشانانیکی ئاشکرا، بەلگەیهکی ئاشکرا، چ عەقڵیی بێ، چ بەرھەست بێ، بۆیە شایەدیی دانی دوو شاھیدان پێی گوتراو: (بَيِّنَةٌ) چونکە بەلگەیهکی پوون و ئاشکرایە، یاخود پێنیشانەریکی ئاشکرایە، کە ئەو شتە بەوجۆرە بوو، وەك لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ، هاتووە فرمویەتی: (البَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى)، واتە: کەسێک ئیددیعایەك بکات دەبێ بەلگەیهکی پوون بێ.

(الْحُكْمُ): دەلی: (الحكم بالشيء أن تقضيَ بَأَنَّهُ كَذَا وَلَيْسَ بكذا، سواء أُلزمت ذلك غيرك، أو لم تُلزمه) دەلی: حوکم دان بە شتێک ئەوێه تۆ بریار بەدی

ئەو شتە ئاوايەو ئاوا نیە، ئنجا یەكسانە تۆ ئەو كەسە پابەند بكەى، یان پابەند نەكەى، واتە: حوكم دان بە شتێك، بۆ وێنە: من دەلێم: حوكم دەدەم بەوێ كە فلان كەس ئینسانێكى باشە، یان فلان كەس ئینسانێكى خراپە، مەرج نیە سزاشى بەدى لەسەر خراپەكەى.

(يَقْصُ الْحَقُّ): واتە: هەق دەفەرموێ: یان هەق ڕوون دەكاتەو، دەلێ: (الْقَصُّ: تتبَع الأثر، وَالْقَطْعُ، وَالْمَقْصُ: المقرض): (قَص) ئەودیه كە بەدواى شوین پێ بكەوى، یان بریتیه لە برینى شتێك، وە (مَقْص) بۆیه واى پێدەگوێرێ، چونكە شتی پێ دەبێرێ.

www.AliBapir.net
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایەتەکان

هۆی هاتنه خوارهوهی ئەم ئایەتەى که دەفه رموی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ

رَبَّهُم بِالْغَدُوفَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ

حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾، لهوباره ده ئهم دهقه گیر دراوه ته وه:

﴿عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ فِي نَزَلَتْ: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ...﴾ قَالَ: نَزَلَتْ فِي سِتَّةٍ: أَنَا وَابْنُ مَسْعُودٍ مِنْهُمْ، وَكَانَ الْمُشْرِكُونَ قَالُوا لَهُ تُدْنِي هَؤُلَاءِ، وَفِي رَوَايَةٍ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ فِي سِتَّةٍ نَضْرُ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ لِلنَّبِيِّ ﷺ اطْرُدْ هَؤُلَاءِ لَا يَجْتَرِئُونَ عَلَيْنَا، قَالَ: وَكُنْتُ أَنَا وَابْنُ مَسْعُودٍ وَرَجُلٌ مِنْ هَذِيلٍ وَبِلَالٌ وَرَجُلَانِ لَسْتُ أَسْمِيَهُمَا فَوَقَعَ فِي نَفْسِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقَعَ، فَحَدَّثَ نَفْسَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ:

﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ...﴾ ﴿١﴾ وه (الواحدي) له (أسباب النزول) دا هیناویه تی ناوی شەش کەسە کەشی هیناوه، کە ئەمانەن: (سعد و ابن مسعود و صهيب و عمار و المقداد و بلال) ﴿٢﴾.

واته: سه عدى كورپى ئەبى وه ققاص، دەلى: ئەم ئایەتە موبارەکانە له بارەى منه وه هاتنه خوار، دوايى دەلى: له بارەى شەش کەسانە وه هاتنه خوار، من يەکیکیان بووم و عەبدوللای كورپى مەسعوودیش يەکیکیان، { دوايى ناوی شەشە کەسەکانیش هاتوه له لای (الواحدي)، کە: (عەبدوللای كورپى مەسعووده، سه عدى كورپى ئەبى وه ققاصه، صوههيبه، عەمماره، ميقدادی كورپى ئەسووده، له گەل بيلالى حەبەشىی)، ئەوانه

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (٢٤١٣)، وَالتَّسَائِي بِرَقْمٍ: (٨٢٦٤)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (٤١٢٨)، وَالْوَاحِدِي فِي "أَسْبَابِ النُّزُولِ" ص ١٤٥.

(٢) بَرْوَانَه: (الإستيعاب في بيان الأسباب ج ٢، ص ١٣٧، سليم الهاللي، ومحمد بن موسى آل نصر).

رەشو ڕووتو سادەو، ھەندیکیان کۆیلە بوونو، ھەندیکیان ھەر ھەژارو نەدارو لیقەوماو بوون، شوینکەوتووانی پیغەمبەر ﷺ زۆربەیان ھەر ئەوانە بوون، بەلام دیارە دەولەمەندیشیان تێدا بوون وەك: ئەبوبەكری صیددیقو، عەبدورەحمانی کوری عەوفو، عوسمانی کوری عەففان، خوا لە ھەموویان پازی بێ، بەلام زۆربەیان رەشو ڕووت بوون} کە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان پێیان گوت: (واتە بە پیغەمبەر ﷺ یان گوت): تۆ ئەمانە لەخۆت نزیک دەخەیهو، بۆیە ئێمە نایەینە کۆڕو مەجلیسی تۆ.

وہ لە گیرانەوہیەکی دیکەدا ھاتوہ ئێمە لە خزمەتی پیغەمبەر ﷺ بووین شەش کەس بووین، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بە پیغەمبەر ﷺ یان گوت: ئەوانە دەرکە نەینە کۆڕو مەجلیسی ئێمەو، جورئەت نەکەن بێنە نیۆمان، {کە تەنھا لە مەجلیسی پیغەمبەر ﷺ ئەو رەشو ڕووتانە لەگەڵ ئەوانی دیکەدا دادەنیشان، ئەگەرنا ئەوانە قبوولیان نەدەکرد بێنە مەجلیسیانەو، بێنە (دارالندوة)، یاخود بێنە ئەو شوینانە کە تاییبەتن بەوانەو} (۱).

ئەنجا سەعد دەلی: من و ئێبنو مەسعود وە پیاویک لە ھۆدەیل، وە بیلال، وە دوو پیاویش کە ناوەکانیان نازانم، ئێمە ئەو شەشە بووین (کە دوایی ناوەکانی دیکەش ھاتوون کە لەسەرەوہ باسمان کردن)، دەلی: ئەوان کە ئەو پیشنیاردیان بۆ پیغەمبەر ﷺ کردو ئەو داواکاریەییان لیکرد، ئەو کەوتە دلی پیغەمبەر ﷺ، کە خوا ویستی بکەوێتە دلی، (واتە: شتیک بە دلی داھات، تەماشای دەکەین ئەو ھاوہلانە چەند بەئەدەب بوون، لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ، نەیانگوتوہ: ئەوہی ھاتۆتە دڵەو کە: ئێمە دەرکات! بەلکو دەلێن: ئەوہی ھاتە دڵەو کە ھاتە دلی، دیارە پیغەمبەر ﷺ تەماشای کردوہ، گوتوویەتی: من ئەگەر ھەر لەگەڵ ئەو رەشو ڕووتانە بم، دینەکە ناچەسپێ، ئەگەر ئەو زلە زلانە گویم بۆ بگرن، دوایی ئەو رەشو ڕووتانەش رزگاریان دەبێو تووشی ئازارو ئەشکەنجە نابن، یانی، بەرژوہەندیی کارو بانگەوازەکی

(۱) وەك چۆن لە ئەمریکا تا ئەو سالانە دواپیش دەیانوووسی: (سەگو رەش پێست نابێ بێنە ژوورەوہ) ئیستاش رەنگە لە ھەندئ شوپان مابێ، بەلام ئیسلام (۱۴۰۰) سال بەر لە ئیستا، ئەوہی ھەلۆەشاندەوہ، بۆیە کە ئۆباما لە ھەلێژاردنەکانی ئەمریکا، بۆ سەرۆکایەتی ئەم وڵاتە خوێ ھەلێژاردو دەرچوو، زۆریان پێ سەیر بوو، کە ئۆباما ئەوہندە رەش پێستیش نیە، ھەر وەھا تاكو ئەو سالانە رابردوو، قبوولیان نەدەکرد لە شەمەندەفەر و پاس دا، رەش پێستەکان دابنیشان.

رەچاو کردووە، لەو بێرکردنەوێهێ دا کە بە دڵیدا هاتووە، نەك دان بەو عادیەتە نەفامانەییە ئێواندا بێنێو، ئەو رەش و پرووتانە لە مەجلیسی خۆی دەربەتات، بەلکە وەك بەرزو هەندیی بانگەوازەکی لەوانەییە چووێتە دڵی، کە باشە، با جاری ئەوانە لابچن و ئەو کافرانە بێن گویم بۆ بگرن) شتیکی هاتە دڵەو، ئیدی خوا ئەو ئایەتانە ناردنە خوار: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ

وَجَهَنَّمَ﴾، ئەوانە کە بەیانیان و ئیواران، یاخود پێش نیوەرۆ و دوای نیوەرۆیان، لە پەروردگاریان دەپارێنەووە مەبەستیان رووی خوا و دیداری (یاخود رەزامەندی خوا و پاداشتی) خوا، دەریانمەکە و دووریان مەخەو.

بەلام ئایا کە دەفەرموی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ﴾ دەریانمەکە؟ ئایا پێغەمبەر ﷺ هەرگیز وابوو هێچ کەس لە کۆڕ و مەجلیسی خۆی دەربەتات؟ نەخیر، ئەدی ئەو تەعبیرە بۆچی بەکار دێنن؟ لێتان تێکنەچێ، ئەو تەعبیرە هی کافرەکان بوو، ئەوان گوتووین: (أَطْرَدَ هَؤُلَاءِ)، خۆی پەروردگار وشەکانی ئەوانی دووبارە کردۆتەو، ئەگەرنا پێغەمبەر ﷺ تەنانەت موناڤیق و کافریشی لە کۆڕی خۆی دەرناکردوون، ئەگەر تەعبیری پێغەمبەر ﷺ با، دەیفەرموو: دووریان مەخەو، یاخود روویان لێ گرز مەکە، وەك لە سوورەتی (عبس) دا هاتووە: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۚ﴾، کەواتە: ئەم ﴿وَلَا تَطْرُدِ﴾، وشە کافرەکانە، تەعبیری ئەوانە، خوا بەکاری دینێتەو، واتە: تۆ ئەودی ئەوان دەیتێن: وامەکە، لە حالیکدا نە لێپرسینەودی تۆ لەسەر وانه، نە لێپرسینەودی وان لەسەر تۆیە، ئەگەر دەریانبکە، تۆ لە ستەمکاران دەبی. کە ئەو رەش زۆر قورسە بۆ پێغەمبەر ﷺ.

دوایی خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ

مَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾، ئاوا هەندیکیان بە هەندیکیان تاقیدەکەینەو، بۆئەودی کافرە زلە زلەکان، بلێن: ئا ئەوانەن کە خوا لەنیو ئێمەدا چاکە کە لەگەڵدا کردوون، بەسەر ئێمەدا هەلیبژاردوون؟ یانی: ئەوان

پێیان وابوو، کێ دەوله‌مه‌ندتر بێ، ئەو له‌ خوا نزیک‌تره‌، ده‌یانگوت: یانی چی خوا له‌نیو ئیمه‌دا ئەو ر‌ه‌ش و ر‌ووتانه‌ی هه‌ڵبژاردوون، که ئیمه‌ هیچ حیسابیان بۆ ناکه‌ین، به‌ هه‌رچی و په‌رچییان داده‌نیین، به‌ خه‌لکی ساده‌و بێ پێگه‌یان داده‌نیین، خوا چی ده‌فه‌رموی: ﴿ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴾، ئەدی خوا زان‌تر نیه‌ به‌ سوپاسگوزاران! خوا سوپاسگوزاران هه‌ڵده‌بژێری بۆ نزیکیی له‌ خۆی، بۆ هیدایه‌ت دران و بۆ ئیمان، ئەوانه‌ش سوپاسگوزار بوون و نيعمه‌ته‌کانی خویان گێراوه‌ته‌وه‌ بۆ خوا، نيعمه‌ته‌کانی خویان له‌ ر‌ه‌زانه‌ندیی خوادا به‌کاره‌یناوه‌، ئەوانه‌ نيعمه‌تی خوا، که ئیمان و ئیسلامه‌، پێشوازییان لێ‌کردوه‌و سوپاسی نيعمه‌تی خویان کردوه‌، وه‌ك ئیوه‌ نین که سێله‌و ناسوپاسن: خوا کردوونی به‌خاوه‌ن پێگه‌ی گۆمه‌لایه‌تی، خواوه‌ن پێگه‌ی سیاسیی و ئیمکانیه‌تی ئابوورییان هه‌یه‌، هه‌روه‌ها خوا پێغه‌مبه‌ریکی له‌نیو خۆتاندا بۆ ناردوون، که به‌ زمانی خۆتان قسه‌تان بۆ ده‌کات، شانازی و شه‌ره‌فه‌ بۆخۆتان، که‌چی ئەو نيعمه‌تانه‌ی خوا که پێیداون، نادیده‌ ده‌گرن، ئەو نيعمه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ش که نيعمه‌تی هاتنی پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ نادیده‌ ده‌گرن، مانای وایه‌ ئیوه‌ سێله‌و ناسوپاسن، بۆیه‌ شایسته‌ی ئەوه‌ نین که خوا هیدایه‌تتان بدات، ﴿ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴾ ﴿ ۵۲ ﴾ ئایا خوا زان‌تر نیه‌ به‌ سوپاسگوزاران، به‌ شوکرانه‌ بژێران ئەوانه‌ی که قه‌دری نيعمه‌تی خوا ده‌زانن؟ با، که‌واته‌: ئەوانه‌ شایسته‌ی ئەوه‌ن، که خوا هیدایه‌تیان بدا و هه‌ڵیان‌بژێری.

مانای گشتی ئایەتەکان

وەك پێشتر ئاماژەمان پێدا، تەوهری سەرەکیی چواچیوەی گشتی كە ئەم دە ئایەتە قسەى لى دەكەن، بریتیه له چەند رێماییهكى خۆى پەرودرگار بۆ پێغه مبه ر ﷺ له باره ی چۆنیه تی مامه له كەردنى له گه ل بێرپروایان دا، وه رەتكردنه وەى كۆمه لێك گومان و تۆمەت سەبارەى بە خۆى، وه پاشان چۆنیه تی مامه له كەردنى له گه ل ئیماندارانیك دا، كه شوینی كه وتوون، كه به زۆریی خەلكی رەشو رووتو هەزارو نه دار بوون، وه دواییش دووباره قسە كەردنه وه له گه ل بێرپروایان، دەربارەى ئەوه كه پێغه مبه ر ﷺ به رنامە و رێبازی خۆى چۆن دەبین، وه چۆن تەماشای ئەوان دەكات.

سەرەتا خۆى پەرودرگار به پێغه مبه ر ﷺ دەفەرموێ: ﴿ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ

عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ ﴾ دیاره لیـرەدا خوا ﷻ به پله ی یەك، مەبه ست پێی بێرپروایانیكە كه بیانوویمان به پێغه مبه ر ﷺ دەگرت، تاكو به لگه و موعجیزەى وەك ه ی پێغه مبه رانی دیکه یان بۆ بێنێ، به لām دواییش رووی له هەموو به شه ره، دەفەرموێ: تۆ بلی: من پێتان نالییم عەمبارەکانی خوا له لای منن، تاكو چیم مەبه ست بوو، له و خەزینە و عەمبارانەى خوا له و موعجیزە و به لگانه دەرپێنم و پێشانتان بدهم، كه ئیوه دهیانكه نه بیانوو، بۆ ئیمان هیـنان (وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ)، وه ههروهـها ناشلییم: په نهـهان و نادیار دهـزانم، تاكو ئەو شتانه ی كه دهـتانهـوێ له شتی په نهـهان، پێتان بلییم، ﴿ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ﴾، وه پێشـتان نالییم: من فریشتەم، واته: ناتوانم شتیك بكەم كه له توانای به شه ر به ده ره، وه ئەو قسانه شم نه كەردوون، بۆیه ئیوهـش ئەو چاوهـروانییهـتان له من نهـبێ.

ئنجـا ئەدی ئایـا پێغه مبه ر ﷺ چی دهـكات؟ ﴿ إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ﴾، من تهـنـیا شوینی ئەوه دهـكهـوم، كه وەك وهـحیی بۆم دهـنـیـردری، واته: من شوینكه وتووی وهـحیی و په یامی خوام، به لām ئەو بیانوانه ی ئیوه دهیانـدۆزنه وه، ئەو داواکاریـانه ی كه ئیوه دهیانكهـن، من ناتوانم ئەوانهـتان بۆ حـیـبهـجـی بكەم، چونكه به پێی ئەو

وہحییہی بؤ من دئ، ئەو دەستەلاتە بەمن نەدراو، وە راستییەتی پەيامو
پێغەمبەراییەتی منیش، پەکی لەسەر ئەو جوۆرە شتانە نەکەوتو، ﴿قُلْ هَلْ

يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ ، پێیان بلێ: ئایا کوێرو بینەر
یەکسانن؟ ئایا بیرناکەنەو؟! واتە: منیەک کە بە پێی وەحیی بەرپۆوە دەچم، وەك
چاوساغو بینەریک وام، وە ئیوە کە پشت لە بەرنامەی خوا دەکەن، وەك کوێرو کوتر
وان، ئایا یەکسانین، ئایا بیرناکەنەو؟! یاخود مەبەست ئەوێە کە پابەندی
وەحییم، وە هەر کەسیک کە پابەندی وەحیی و پەيامی خوا بێ، مانای وایە لەبەر
رۆشنایی دا بەرپۆوە دەچێ و وەك کەسیک وایە کە بەرپێی خۆی دەبینێو، لەبەر
رۆشنایی دا هەنگاو هەڵدەگرێ، بەلام کەسیک کە پشت لە بەرنامەی خوا دەکات، بە
لاسابی کردنەوێ کوێرانە، شوێن پێشینانی خۆی دەکەوێ، پشت لە وەحی دەکات،
ئەو لەپراستییدا وەك کوێر وایەو یەکسان نین، واتە: ئەگەر هەر بیر بکەنەو وە
عەقڵیکی سەلیەتان هەبێ، دەتوانن جیاوازیی بچەنە ئیوان کەسیکەو کە
شوێنکەوتوو وەحییە، وە کەسیک کە شوێنکەوتوو هەواو ئارەزووی خۆیەتی.

پاشان خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ، وە
تۆ بەم قورئانە وریابکەو وەو شایار بکەو وەو بترسێنە، کێ بترسێنێ؟ ئەوانە
دەترسێن، بۆ لای پەرودەرگاریان کۆبکێنەو ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ

لَّهُمْ يَنْتَقُونَ﴾ ، لە حالیکدا کە هیچ کەس جگە لە خوا، سەرپەرشتیارو دۆستو
پشتیوانیان نیە، وە هیچ تەکاوەریکیشیان نیە، واتە: هیچ کەسیک نیە کە مشووریان
بخوات، سەرپەرشتیان بکات، پشتیان بگرێ، ئاگای لێیان بێ، وە هیچ کەسیش نیە
بتوانێ تکیان بۆ بکات، لەلای خواي دادگەر، ﴿لَّهُمْ يَنْتَقُونَ﴾ ، بەلکو پارێز بکەن،
بەلکو خۆ بپارێزن لە سزاو لیپرسینەوێ خوا، واتە: تەنیا ئەو کەسانە سوود
دەبینن لەو پەيامە، بۆیە تۆ ئەوانە پێ وریا بکەو، کەسانیک کە ئەو
ئامادەییەیان هەبێ، مەترسیی لیپرسینەوێ رۆژی دوايان هەبێ لەبەردەم دادگای
خواي پەرودەرگاریان دا، لە حالیکدا کە نە هیچ کەس تەکاوەریانەو ، نە هیچ کەس
سەرپەرشتیاریانە.

ئنجای خۆی بە بەزەیی چەند رێنماییهك ئاراستەى پیغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ وە لەدوای ئەویشەووە ئاراستەى ھەر کەسیك دەکات، کە بە رێی پیغەمبەرى خوادا ﷺ ھەنگاو دەنێن، دەفەرموی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾، وە کەسانیک دەرمەکە کە لە پەرودەگاریان دەپارێنەووە، بەیانیان و ئیواران، واتە: پێش نیوەرۆیان و دوای نیوەرۆیان، لە پەرودەگاریان دەپارێنەووە، تەنیا مەبەستیان رووی خۆی پەرودەگارە، مەبەستیان رازیکردنی خۆی پاک و تاکە، یان مەبەستیان ئەودە کە بەرەو خوا بڕۆن و لە خوا نزیک ببەنەووە، ئەوانە دەرمەکە، ھەلبەتە ئەدەبی بەرزى پیغەمبەرى ﷺ ئەووە نەبوو، خەلك لە كۆڕو مەجلیسى خۆی دەربكات، تەنانەت كافرو موناڤیقیش ھاتبەنە مەجلیسى، دەریزەكردوون، ئەدی خۆی بەخشنەدە بۆچی ئەم وشەییە بەکارھێناو؟ لەبەرئەووە بەکارھێناو، چونکە کافرەکان وەك لە ھۆی ھاتنەخوارەووەکەیدا باسمان کرد: لەسەر پیغەمبەر ﷺ یان کردبوو بە مەرج دەیانگوت: تۆ ئەو رەشو پروتەنە دەربکە، وەك بیلالی حەبەشیی و سەلمانی فارسیی و سەعدی کورێ ئەبێ وەققام و عەبدوللای کورێ مەسعوود و صوھەیبی رۆمی...ھتد، ئەوانە دەربکە لە كۆڕو مەجلیسەكەت، ئنجای ئێمە دێینە كۆڕەكەتەووە، چونکە ئەوانە بە شایستەى ئەووە نازانین لەگەڵ ئێمەدا دابنیشن، بۆیە خوا دەفەرموی: دەریان مەکە.

ئنجای دەفەرموی: ﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ

شَيْءٍ﴾، نە لیپرسینەووەی ئەوان لەسەر تۆیە، نە لیپرسینەووەی تۆش لەسەر ئەوانە، واتە: ئەگەر ھەلەو کەموکۆرییەکیان ھەبێ، لیپرسینەوویان لەسەر خوا، ئەگەر شتیکیش ھەبێ بۆ تۆ، لە پاداشت یان تیبینی، ئەو دەش دیسان لەسەر خۆی پەرودەگارە، واتە: ئیوە لە بەرانبەر یەکیددا بەرپرسیار نین، بەو واتایە کە کافرەکان ئەو دیان دەکرده بیانوو، کە گواپە ئەوانە رەشو پروتن، ھەژارن، کۆیلەن، خەلكی سادەن، بە حیسابی ئەوان شایستەى ئەووە نین لە كۆڕو مەجلیسى ئەواندا دابنیشن، بۆیە دەیانگوت، ئەوانە دووربخەنەووە، ئنجای ئێمە دێین، خوا دەفەرموی:

﴿ فَطَرْدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾، ئەگەر دەریان بکە، وەك ئەوان داوات لێدەكەن، ئەو تۆ لە ستەمكاران دەبی، وەك گوتم: دیارە ئەدەبی بەرزو پێغەمبەر ﷺ لێی نەوێشەوێتەو، كە هیچ كەس لە كۆڕو مەجلیسی خۆی دەربكات، نەك مسوڵمانانیك كە ویستووێانە خوا لە خۆیان رازی بکەن، بەلكو كافرو موناڤیقه‌كانیش هاتوون لە مەجلیسی دانیشتوون، بەلام ئەم وشەیه لەبەر پێشنیاری كافره‌كان بەكارهاتو، چونكه دهیانگوت: (أُطْرِدْ هَؤُلَاءِ، يَعْنِي ضُعَفَاءَ الْمُسْلِمِينَ) ئەوانە دووربخەو، یانی: مسوڵمانە هەژارو بێهێزو كۆیلەكان، ئەو تەعبیری كافره‌كانە، خۆی زاناو دانا بەکاری هێناو.

دوایی خوا باسی هەلۆیستی كافره‌كان دەكات، بەرانبەر ئەو ئیماندارانە، دەفەرموی: ﴿ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ ﴾، ئاوا هەندیکیان بە هەندیکیان تاقی دەکەینەو، واتە: هەندیکیان پارەدار دەکەین، هەندیکیان هەژار، هەندیکیان لە ڕووی پێگەی کۆمەڵایەتییه‌و، لە سەرین، هەندیکیان لە خوارین، هەندیکیان خاوەن، هەندیکتان کۆیلەن، پێکیان تاقی دەکەینەو، بۆچی؟ دەفەرموی:

﴿ لَيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ﴾، ئەو لامه (ل) (لام العاقبة) یه، هەتا ئەنجامی تاقی کردنەو، ئەو بێ كە كافره‌كان بلین، ئا ئەوانەن خوا لەنیو ئیهدا چاکە لەگەڵ کردوون و هەلیبژاردوون؟ ﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ

بِالشَّاكِرِينَ ﴾، ئایا خوا زانتر نیه بە سوپاسگوزاران و شوکرانه بژیران؟ ئەوانە ی كە خوا هیدایەتی داو بۆ ئیمان و بۆ ئیسلامو، بەرانبەر خوا وەفادار بوون، سوپاسگوزار بوون، شوکرانه بژیر بوون، بۆیه خوا هەلیبژاردوون، بەلام ئەو كافرینه ! ئیو بێ وەفاو ناسوپاسگوزار بوون، شایستە ی ئەو نەبوون خوا هیدایەتتان بدات، بەلێ: خوا ئەوانە ی لە نیو ئیوهدا گولبژیر کردو، كە ئیو بە كەمیان تەماشە دەكەن، چونكه مولكو سامانیان نیه، یان چەوساوەن لەبەردەستی ئیو، بەلام لەلای خوا بەرپژن، لەبەرئەو وەفادارو سوپاسگوزارن، وە راستە ئیو پارەدارو خاوەن سامان و دەستەلاتن، وە پێگەی کۆمەڵایەتیان بەرزە، بەلام لەلای

خوا بچووکن، چونکه سیلەو ناسوپاسن، وه مەرۆف به سیفەتی بەرز، بەرز دەبیتهوه، وه به سیفەتی نزم نزم دەبیتهوه، نهك به پارو سامان بەرز بیتهوه، نهك به دەستەلات بەرز بیتهوه، تەرازووی خوا، حیایه له تەرازوو لاسهنگو لارهکی ئیوه.

ننجا خوای به بهزهیی جاریکی دی پینمایی پیغه مبهەر ﷺ دهکات، که چۆن مامهله بکات له گهڵ ئه و ئیماندارانهدا که شوینی کهوتوون، نهك بهو شیوهیهی که کافرو موشریکهکان بوی پیشنار دهکهن، که دهریان بکاتو دووریان بخاتهوه، که له دهوری پیغه مبههری خوا ﷺ کوپوونه نهوه، به لکو ئه وه پیشناری که زادهو ههلقولاوی بیرى نهزۆکی کافرهکانه.

خوا دهفهرموئ: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، ئه گهر ئهوانه هاتنه لات، که برپوایان به نیشانهکانی ئیمه ههیه، برپوایان به نایهتەکانی ئیمه ههیه، پێیان بلئ: سهلامتان لی بئ، واته: له لایه ن خوا وه سهلامهت دهبن، ئاشتی و خیر و خوشیی له ئیوه بی، دیاره پیغه مبههر ﷺ سهلامی خوایان پێده گهیهنی، ﴿کَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾، پهروهردگارتان بهزهیی

له سههر خوئی پێویست کردوه، بهرانبهر ئیوه، ﴿أَنَّهُ مِّنْ عَمَلٍ مِنْكُمْ سُوءٌ أَبْجَهَلْتُمْ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، که ههر کامیک له ئیوه به نهفامیی خراپهیهك بکات، دوا یی بگهرپتهوهو چاکه بکات، ئه وه بیگومان خوا بو ئه و لیبوردو به بهزهیه، که واته: ئاوا له گهڵ ئه و ئیمانداره ههزارانهدا، که کافرهکان به کهم تهماشایان دهکهن، مامهله بکه، پزیزان بگهر، سلاویان لی بکه، یان سهلامی خوایان پێده گهیهنه، که پهروهردگارتان له سههر خوئی پێویستی کردوه بهزهیی به ئیوه دا بیتهوه، که ههر کامیکتان خراپهیهك بکات، به نهزانی و به نهفامیی، وه بگهرپتهوهو پهشیمان بیتهوهو چاکه بکات، ئه وه ههتمه ن خوا له گهلی لیبوردو به بهزهیه.

ننجا دوا یی دهفهرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ﴾، وه ئاوا بهو شیوهیه نایهتەکانی روون دهکینهوه، ئه سلی وشه ی تهفصیل، واته: درێژکردنهوه، چونکه

قەسە ئەگەر بە کورتیی بکری، ڕەنگە خەڵک باش تێینەگات، بەلام ئەگەر درێژ بکریتەوه، ماناکە ی ڕوون دەبێتەوه، ﴿وَلَتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾، وه بۆئەوهی ڕیگای تاوانباران ڕوون بێتەوه، بزانی چۆن بیردەکەنەوه ؟ چۆن ڕەفتار و مامەڵە دەکەن ؟ کە ئەم ئایەتە سێ جۆرە خوێندنەوهی هەن، وهک له مەسەلە گرنگەکان دا ئاماژە ی پێدەدەین.

له کۆتایی دا خوا چوار جار فەرمان بە پیغمبەر دەکات، پێی دەفەرموی: بلی (قل) واتە: ئاوا بە کافرەکان بلی، دەفەرموی: ﴿قُلْ إِنِّي نَبِيٌّ أَنَا عَبْدُ اللَّهِ﴾ (قل) واتە: بلی: من ڕێم لێگیراوه، کە ئەوانە ی ئیوه له جیاتی خوا لییان دەپارینەوه، بیانپەرستم، واتە: پەرستنی بت و سەنەمەکان و، ئەوانە ی ئیوه دەیانپەرستن، له من قەدەخە کراوه.

ئەجا بۆ جاری دووهم، دەفەرموی: ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بلی من بەدوای ئارەزووی ئیوه ناکەوم، واتە: ئیوه له جگە له خوا دەپارینەوه و جگە له خوا دەپەرستن و، بەدوای ئارەزووی خۆتان و، جگە له خۆتان کەوتوون، من بەدوای (هوی) ناکەوم، بە دوای (هەدی) دەکەوم، ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾، ئەگەر بەدوای ئارەزووی ئیوه بکەوم، ئەوه بە تەئکید گومرا بووم، له ڕێ پێشاندراوان نیم، هەمیشە (هوی) و (هەدی) تێک دەگیرین، بۆیه هەر کەس بەدوای (هوی) بکەوی، له (هەدی) دوور دەبی.

پاشان بۆ جاری سێیەم دەفەرموی: ﴿قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ﴾، بلی: بێگومان من لەسەر ڕێیەکی ڕوون و ئاشکرام له لایەن پەرودرگارمەوه، واتە: ئەو ڕێبازە ی کە من لەسەرمی، کە لەم قورئانە دا بەرجەستەیه، بەلگەیهکی ڕوون و ئاشکرایه، بەلام ئیوه بپرواتان پێی نیه و به درۆی دەزانن، ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾، ئەوه ی ئیوه پەلە ی لێدەکەن، کە به زوویی بی، له سزاو

جەزەربەهێ خوا، بەدەست من نیه، ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ﴾، بڕیارو دادوەریی کردن و، ناردنی سزا، هەر بۆ خوایه، ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَضِيلِينَ﴾، وه خوا باشتەین لێک جیاکەرەوی: راست و چەوتو، حەڵال و حەرەام، پاک و پیسو، کافرو مسوڵمانە (فاصل) واتە: لێک جیاکەرەو، کە لێردا مەبەست ئەوەیە خوا باشتەین دادوەرە.

له کۆتایی داو بۆ جاری چوارەم دەفەر موی: ﴿قُلْ لَوْ أَنِّي عَلِمْتُ مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ بڵێ: ئەگەر ئەوەی ئێوه پەلەهێ لێدەکەن، بەدەست من بووایه، چونکە کافرەکان هەموو جاری دەیانگوت: ئەگەر راستە، دەبا خوا سزایمان بدات، وهك خوا له سوورەتی (الأنفال) دا دەفەر موی: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ حَقًّا مِّنْ عِنْدِكَ فَامْطُرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ واتە: وه گوتیان ئەهێ خوایه! ئەگەر ئەوه راستە {کە (قورئان) لەهێ تۆوه هاتوه}، له ئاسمانهوه بەردمان بەسەر دا ببارێنه، یان سزایهکی به ئێش و نازارمان بۆ بنێره، ئنجا خوا به پیغه مبهەر ﷺ دەفەر موی: بڵێ: ئەگەر ئەوەی ئێوه پەلەهێ لێدەکەن، بەدەست من بووایه: ﴿لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾، کاری من و ئێوه تەواو دەبوو، بەلام ئەوه بەدەست من نیه، بەدەست خوایه، وه خوا به سته مکاران زاناتره، ئەو باشتە تان دەناسی، بەلام دیاره سزادانتان عایدی من نیه، به لکو عایدی خوی پەر وەر دگارتانه.

چەند مەسەلەیه کی گەنگ

مەسەلە یەکەم:

وہ لامدانہ وہی بیانووگرتنہ کانی کافران بو

برواہینانیان بہ پیغہ مہراییہ تی (محمد) ﷺ

کہ خوا ی پەر وەردگار دەفەر موی: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾، تۆ پێیان بلێ: واتە: بە خەڵکی بەگشتی، بە مسوڵمان و نامسوڵمانەو، یاخود تەنیا بە پێبەر وایەکان و ھاوبەش بو خوا پەیدا کەرەکان، کە بیانوو یان بە پیغە مەھر ﷺ دەگرت و دەیانگوت: موعجیزە یەکی بەرھەست و زەق و ئاشکرمان بو بێنە، وەک ھی پیغە مەھرانی پیشوو (عليهم الصلاة والسلام) واتە: ئیکتیفا یان بە قورئان نەدەکرد، خوا دەفەر موی: پێیان بلێ: ﴿لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾، پێتان نالێم عەمبارەکان و خەزینەکانی خوا لەلای من، هەتا کو چیم بو، لێیان دەربێنم، ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾، وە ناشلێم پەنھان و نادیار دەزانم، ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾، وە پێشان نالێم: من فریشتەم، کەواتە: خوا ﷺ بە پیغە مەھر ﷺ دەفەر موی: سێ ھەلەیان بو راس ت بکەو:

یەکەم: عەمبارەکانی خوا لەبەردەستی ئەو نین.

دوو: ئەو پەنھان (غیب) نازانی.

سێ: ئەو فریشتە نیە.

ئنجأ توێژەرەوانی قورئان دوو رایان ھەن، لەو بارەو کە بۆچی خوا ﷺ بە پیغە مەھر ﷺ دەفەر موی: ئەو سێ شتانەیان بو روونبکاتەو:

۱/ ھەندیکیان دەلێن: مەبەست پێی وەلامی بیانو و گرتنەکانیانە، ئەوان بیانویان دەگرت، دەیانگوت: ئەگەر دەتەوێ ئیمانێ پێ بیێن، دەبێ شتیگمان بۆ بکە، وەك هی پیغەمبەرانى پیشوو، موعجیزەو بەلگەى جوړى ئەوانمان بۆ بیێن، بۆ وینە: لە سوورەتى (الإسراء) لە ئایەتى (۹۰ تا ۹۳) لەو سێ ئایەتەدا باسی ھەوت داواکاریى کافرەکان دەکات، ھەلبەتە لە شوێنى دیکەشدا لە قورئان دا ھەر ھاتوو، ئەو داواکارییانەیان زۆر دووبارە کردوونەو، لە سوورەتى

(الإسراء)دا دەفەرموێ: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ

يَنْبُوعًا ۝۹۰ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا

تَفْجِيرًا ۝۹۱ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ

قَبِيلًا ۝۹۲ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ

حَتَّىٰ تَنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ ۚ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝۹۳﴾

واتە: کافرەکان گوتیان: ئیمانێ بۆ ناھێنین ھەتا ئەو ھەوت شتەمان بۆ نەکەى:

یەكەم: (تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا) دەیانگوت: ئەو شوێنەى ئیئمە، خاکی

مەككە زۆر شوێنیکى قاقرو بى ئاوه، قەیرانى ئاومان ھەيە، تۆ

سەرچاوەیەکی ئاومان بۆ ھەتقولینە، ئەگەر پیغەمبەرى خواى؟

دووەم: (أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا)

دەیانگوت: بۆخۆت دەزانى لە مەككە ھىچ میوەجاتیك نیە، با باغیكت ھەبى

لە دارخورماو لە ترى، واتە: لە بەرزترین درەخت، كە خورمایە، تا نزمترین

درەخت، كە دار میوە، تییدا بى، ئنجا رووباریشیان بەنیودا برۆن، لەنیو ئەو

باغو بیستانە، جۆگەلەو رووبارى گەورە گەورە برۆن.

سییەم: (**أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا**) دەیانگوت: یاخود پارچە ئاسمانی کمان - وهك تۆ گومان دەبە - بەسەردا ببارێنە، بۆیە گوتووین: (گومان دەبە) چونکە خوای بەرز لە شوێنێکدا هەره‌شەیان لێدەکات دەفەرموێ: ئایا دلێیان لەوێ خوای بالادەست ئاسمانیان بەسەردا برووخینی؟

چوارەم: (**أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا**) دەیانگوت: یاخود خوا ﷻ لەگەڵ فریشتەکان بە پیشوازییمانەوه‌ بێن، چەند داواکارییه‌کی بێجێیه‌، چەند بێئەدەبیه‌کی گەورەیه‌ لەگەڵ خوادا ﷻ !!

پینجەم: (**أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ**) دەیانگوت: یان خانوویکی زی‌رت هەبێ، کۆشکیکت هەبێ هەمووی زی‌ر بێ، مادام تۆ پیغەمبەری خوای، خواش هەموو شتیکی پێ دەکری، با کۆشکیکی زی‌رت هەبێ.

شەشەم: (**أَوْ تَرَقَّى فِي السَّمَاءِ**) دەیانگوت: یاخود لەپیش چاوی ئیمە بەرزبیه‌وه‌ بۆ ئاسمان و خوا هەلت کیژی.

هەوتەم: (**وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفِقِكَ حَتَّىٰ نُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ**) دەیانگوت: وه‌ ئیمانێ پێ ناھێنین، ئەگەر لە پیش چاوی ئیمەش بەرزبیه‌وه‌، هەتا کتیبێ کمان بۆ نەهێنی (نامەیه‌ کمان) بۆ نەهێنی بیخوینینەوه‌، لەلایەن خوای پەروردگارەوه‌، کە تییدا هاتبێ: لە خوای پەروردگارەوه‌ بۆ فلان کەسی کوری فلان کەس !.

خواش ﷻ پێی فەرموون: (**قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا**) پێیان بلێ: پاکیی بۆ پەروردگارم (کە من ئەو داواکارییانە لە خوا بکەم)، ئایا من جگە لەوێ بەشەرێکم پەروردگارم چیدیکه‌ هەم؟! یانی: من چۆن دەتوانم ئەو شتانە لە خوای پەروردگار داوا بکەم، خوا ﷻ بۆ ئیسپاتی پیغەمبەرایه‌تی من قورئانی ناردوه‌، ئنجا گریمان ئەو شتانەشی بۆ کردن، خو ئەوانە لەوێ

نەبوون دەلێن: ئێمە چاومان لێنەبوو، دەبێ بۆ ئێمەشی دووبارە بکەیتەوه، ئنجا جیلەکەى دوایی دى، دەلێن: دەبێ بۆ ئێمەشی بکەى ! ئیدی ئەوه هەر نابڕیتەوه، یان یەکیکی دیکە دەلێ: باشە تۆ ئەوەت بۆ ئەوان کردو، بەلام من شتیکی دیکە داوا دەکەم، بۆ وێنە دەلێ: بێنە شاخیکم بۆ بکە بە زێر، یەکیکی دى دەلێ: چى و چى...!! بۆیە ئەوه نابى، ئنجا خواى زاناو توانا

لەوبارەوه لە سوورەتى (العنكبوت) دا دەفەرموی: ﴿ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ

ءَايَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ

يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً

وَذِكْرًا لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ ، واتە: ئەوان گوتیان: دەبوایە چەند

نیشانەیهکی لە پەروردگارێهوه بۆ بێن، بلێ: نیشانەو موعجیزەکان تەنیا بەدەست خۆان، منیش تەنیا وریاکەرەوهیهکی ئاشکرام بۆتان، (دوایی دەفەرموی:) ئایا بۆ وان بەس نیە (ئەگەر راست دەکەن دەیانەوئى حالى بن و دلتیا بن، کە تۆ پیغەمبەرى خواى) کە ئێمە کتیبیکمان دابەزاندۆتە سەرت (کە قورئانەو) بەسەریاندا دەخوینریتەوه ؟ بێگومان بەزەیی (خوا) و بیرخستەوه هەیه بۆ کۆمەلێک (بیانەوئى) بپروا بێنن. ئنجا ئەک هەر ئەوهندە، بگرە: خوا تەحەدداشی کردوون، کە ئەک قورئانیکی وا، بگرە دە سوورەتى وا، یان تەنانەت سوورەتێک بێنن و، نەشیانوانیوه.

بەلێ، هەر کەسێک تەماشای ئەو کەلامەى خوا بکات، دەزانێ کە ئەوه قسەى بەشەر نیە، ئایا قورئان بەس نیە؟! بەلکو پیغەمبەرى خوا ﷺ هەر خۆى بەس بووه، کە ئەگەر بە عەقل و ئینسافەوه تەماشایان بکردایە، دەیانزانى پیغەمبەرى خوا، وەک گیراوەتەوه: رۆژێک دوو لە کافرە زلە زلەکان، یەکیان بەوى دیکەى گوت: پیتوایە موخەممەد راست بکات؟ گوتى: بە خوا ئێمە جگە لە راستی چى دیکەمان لى نەبینیوه، تەمەنى گەشتۆتە چل سالى لەگەل بەشەراندە درۆی نەکردو، ئیستا لە دواى چل سالى تۆ بلێی بە ناوی خواوه درۆ بکات؟! گوتى: ئەدى بۆ ئیمانى پى ناهینى؟ گوتى: بۆیە ئیمانى پیناهینم دەبى عەشیرەتى ئێمە بەدواى عەشیرەتى وان بکەوئى، دەلێن: ئێمە پیغەمبەرمان

لهنیو دایه، ئیمه پیغه مبهریک له کوئ بینین ؟ کهواته: ئیمه ددهوړپین له مهیدانی عهشیره تداریی دا^(۱) ! وهک زوړیک لهو حیزبه عهلمانیا نهی ئیستا، دهران ئیسلام راسته، بهلام ئهگهر بئو پابه ندین به ئیسلامو شهریعه ته وه، ئه و کاته رپی گهنده لئو سته م و هوکمی میراتی و تاکیی و بنه ماله یی یان لیده گیرئو، یه کسان دهن له گهل خه لک داو یه کیان بواری نابئ بلئ: من جیام له خه لکی دیکه، وه ئیمتیازی ناشه رعیی له دهست ده چی، بویه ههر ئه و عهلمانیه ت و ریچکه پر دروو دهله سانه ی خو یان بئ باشته ره، له و شهریعه ته ی که رپی فرت و فیل و دروو دهله سه نادات.

۲/ هه ندیکش گوتو ویانه: مه بهست له و سئ شتانه که خوا به پیغه مبه ر ﷺ دهفه رموئ بلئ: ئه و سئ شتانه م به ده ست نین: نه عه مبه ره گانی خوام به دهستن، نه غه یب ده رانم و نه فریشه شم، مه بهست ئه و دیه که خوا ﷺ دهیه وئ رایبگه یه نی که: موحه ممه د ﷺ لایه نی سه رووی به شه ری نیه و موحه ممه د ﷺ مروقه، به لئ به شه ریکی ناوازیه، به لام له سه رووی به شه ره وه نیه، وهک شاعیریک ده لئ:

مُحَمَّدٌ بَشَرٌ وَلَيْسَ كَالْبَشَرِ بَلْ هُوَ يَاقُوتَةٌ وَالنَّاسُ كَالْحَجَرِ

موحه ممه د ههر به شه ره، به لام وهک خه لکی دی نیه

به لکو ئه و مرواریه و، خه لکیش وه کو (به رد) یه

مرواریش جوړیکه له به رد، به لام زوړ جیا یه له به رد.

۱/ خوا ﷺ له سووړه تی (فصلت) دا دهفه رموئ: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ

إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۗ وَبَلِّغُوا لِلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾

واته: تو پیا یان بلئ: بیگومان من به شه ریکم وهک ئیوه، به لام وه حییم بو دی، (خوا

(۱) پیشته دهقی ئه و گپ را و دیه مان هیئا به توژیک جیاوازیه وه.

په یامم بؤ دهنیرئ)، وه حییه کهش ئه وهیه که په سترای ئیوه، یهک په ستراره، که وابی بهره وه ئه وراسته رې بگرن، یان خوټان له گهل ئه ودا راسه بکه، وه داوی لیبور دنی لیبکه، وه سزای سهخت بؤ ئه وانه ی هاوبهش بؤ خوا داده نین.

٢ / ههروهه له سوورپهتی (الفرقان) دا خوا ی په روه دگار باسی ئه وه دهکات که هه موو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) به شهر بوون، وهک دهفه رموی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ﴾

وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾، واته: له پيش تودا هيچ گام له پیغه مبه رانمان نه ناردوه، مه گهر ئه وانیش خوار دنیان خوار دوه به بازاردا رویشتون (وهک به شهر)، وه هه نديکتان به هه نديکتان تاقی دهکینه وه نایا نارام له سهر به کدی دهگرن؟ وه په روه دگارت بینه ره.

نجا که دهفه رموی: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾، وه من پیتان نالیم فریشته، هه ندی له تویره دوهانی قورئان گوته ویا نه: ئه مه به لگه یه له سهر ئه وه که فریشته له ئینسان گه وره تره، چونکه خوا ﷺ پیی فهرمووه: بلی من فریشته نیم، وا دیاره فریشته له مروف چاکتره، بویه خوا به پیغه مبه ری فهرمووه: بلی من فریشته نیم، یانی، من خوم هیله پی پاک و چاک نیه !

به لام من ئه و بؤچوونه م پی بهیزه، ئه وه به لگه نیه له سهر ئه وه که فریشته له ئینسان گه وره تره، به ته نکید فریشته به گشتی له خه لکی گه وره ترن، به گشتی یانی: به کافرو مسولمانه وه، به لام پیموایه ئینسانی ئیماندار له فریشته گه وره تره، وه پیغه مبه رانیس (عليهم الصلاة والسلام) له گه وره گه وره کانی فریشته کان گه وره ترن، بؤچی؟ چونکه خوا په رستی و طاعه تی فریشته کان، هيچ ماندوو بوونی تیدا نیه، چونکه بؤخویان خوا ی بی هاوهل وای دروست کردوون، که خوا به رستن، وهک چؤن گه ردیله خوا وای دروست کردوه: ئه لیکتروئن به دهوری پرؤتؤندا دهخولیته وه، وه ههنگی وای دروست کردوه، شیه ی گولان بمزئ و ههنگوین دروست بکات، فریشته کانیشی وای دروست کردوون، که ئه هلی طاعه تن پاک و چاک و،

بەپێز، بەلام ئینسانیک کە طاعت دەکات و بە سەرماو گەرماو ناپرەحەتی، مائی خۆی دەبەخشی، گیانی خۆی دەبەخشی، تووشی ئاوارەیی و ناپرەحەتی و گرفتاریی دی، لەسەر خوا، وایپێدەچێ ئیماندارانی فەرمانبەر بۆ خوا، لە فریشتان گەورەتر بن، چونکە زەحمەت دەکێشن، بە طاعتەتەکیانەوه، بەلام فریشتە زەحمەت ناکێشێ، ئێمە چۆن هەناسە دەدەین و ماندوو نابین، فریشتەکان ئاوا طاعت بۆ خوا دەکەن و ماندوو نابن، بە هەر حال فریشتە فریشتەیهو، ئینسانیش ئینسانەو، دوو دروستکراوی لێک جیاشن، بۆیە هەندێ لە زانیان دەلێن: هەر دروست نیه بەراوردیشیان لەنیواندا بکری^(۱)، بەلام ئەدی لێردا بۆچی وادەفەرموی؟ وەلامەکی ئەوێه: چونکە لێردا پیغمبەر ﷺ بەرپەرچی قسە کافرەکان دەداتەوه، ئەوان پێیانوابوو کە دەبێ پیغمبەری خوا ﷺ لە سەر ووی بەشەرەوه بێ، وە دەبێ شتی وایان بۆ بێنێ، کە بە خەلکی ئاسایی ناکرێ، بۆیە ئەوه بەرپەرچدانەوهی قسە ئەوانە کە: من فریشتە نیم، وە لە سەر ووی بەشەرەوه نیم، بۆیە ئەو شتانە لە سەر ووی بەشەرەوه دەکێن، ئەو چاودەروانییه لە من مەکن: کانیان بۆ هەلقولێنم، شاختان بۆ بکەم بە زیرو، خانووی زیرو هەبێ، بچمە ئاسمانی، نامە لەلای خواوە بێنم، ئەو شتانە هی من نین، من بەشەریکم بەندە خوام، پابەندی شەریعەتی خوام، وەک لە سوورەتی (الإسراء) دا

دەفەرموی: ﴿وَمَامَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبْعَثْ

اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾^(۱۴)، واتە: هیچ شتێک پێی لە خەلک نەگرت کە ئیمان بێنن، کاتی نامە خاویان بۆ هات، مەگەر ئەوه نەبێ کە گوتیان: ئایا خوا پیغمبەرێکی بەشەری ناردوه، واتە: ئەوان ئینسانیان هێندە پێ نزم و بچوووک بوو، پێیانوابوو شایستە ئەوه نیه بپێتە نوینەری خواو پەيامبەری خوا، بەلام لەراستییدا ئینسان بەهۆی ئیمانەوه حورمەت و پێزی خۆی دەزانی، وە ئینسان بەهۆی کوفرەوه، خۆی لەلا نزم و بچوووک و پەست دەبێتەوه، خۆی دەکاتە مەیموون زادهو، خۆی یەکسان دەکاتەوه لەگەڵ قەرژال و بۆق و مەیموون و بەرازدا، بەلام

(۱) لە کتێبی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) لە بەرگی سییەم دا، باسی ئیمان بە فریشتان و باسی ئەم مەسەلەیهشمان کردوه.

ئێنسان بەھۆی ئیمانەو دەلی: من جێنشین خوام، بۆیە کافرەکان لەبەرئەوێ لە ھەمبەنەوی خۆیان گۆزیزان ژماردووە، وە لە روانگەیی بە ئازەل دانانی ئێنسانەو، تەماشای ئێنسانیان کردووە، گوتووین: ئێنسان لێی ناوەشیتەو، نوێنەری خۆبە، بەلام نەخێر، ئێنسان بەھۆی بەندایەتی و پەيوەندی بە خواوە، بەرزو شایستەیی ئەوێە کە نوێنەری خۆبە، وە فریشتەکانیش لە خرمەتی دابن، وەك چۆن ھەموو فریشتەکان کړنووشیان بۆ ئادەم ﷺ برد، کړنووشی رێزگرتن و حورمەت لێگرتن.

مەسەلە ی دووھەم: خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ، ئاوا بفرموێ: ﴿إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا

يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾، من تەنیا شوێن ئەو دەکەوم کە بۆم دەنێرێ، تەنیا شوێن ئەو دەکەوم کە بە سرووش بۆم دێ، لەلایەن خواوە وەك پەيام بۆم دێ، واتە: ئەو شتانە ی ئێو دەیانلێن، بیانووگرتن وە منیش بەراستی بەدەم بیانوو گرتنەکە ی ئێو دەناچم، من شوێن پەيامی خوا دەکەوم و شوێن رێنمایی خوا دەکەوم، خۆی بەروردگار چیم پێ بفرموێ، وادەکەم، گوێ نادەمە قسەو قسەلۆک و بیانووگرتن.

قسە یەك لەبارە ی ئیجتیهادکرنی پێغەمبەرەو (علیهم السلام)

ھەندێ لە زانایان و توێژەرەوان گوتووین، ئەم رستەییە، کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ

أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾، من تەنیا شوێن ئەو دەکەوم کە بۆم دێ، بەلگەییە لەسەر ئەو کە پێغەمبەرەو (علیهم الصّلاة والسّلام) ئیجتیھادیان نەکردووە، یانی: کۆششیان نەکردووە بۆ ھەلێنجانی یاسا شەریعیەکان، یاخود بۆ بریاردان! بەلام من ئەو پێ ھەلەییە، چونکە نە ئەم ئایەتە ئەو دەگەییەن، وە نە پێغەمبەرەو (علیهم الصّلاة والسّلام) وابوون کە ئیجتیھادیان نەکردبێ، جارێ مەبەست لە ئایەتەکە ئەوێە کە: من شوێن رێنمایی خوا دەکەوم و گوێ بە پێشنیارو بیانووکانی ئێو نادەم، ناکەومە ژێر کاریگەری قسەکانتان، کە ئەمە لە چەند شوێنێکی دیکەش لە قورئاندا ھاتووە، بۆ وێنە:

۱/ له سوورەتی (یونس)دا، خوا لەسەر زمانی پێغەمبەر دەفەرموێ: ﴿...إِنْ أَتَّبِعْ

إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾﴾.

۲/ هەروەها له سوورەتی (الأحقاف)دا دەفەرموێ: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ

وَمَا أَدْرِ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا يَكُمُ إِنْ أَنْبِئُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

﴿٩﴾، ئەوە له چەند شوێنان دا هاتووە: من بەدوای پەیام و پێنمایی خوا دەکەوم، واتە: لێردا مەبەست ئەوەیە که من گوێ به برویانیوو داواکاریی بیجیی ئێوە نادم، مەبەست ئەوە نیە که من ئیجتیهاد ناکەم، له کاتی کدا که وەحی نه‌بێ، ئەو دوو بابەتە له یه‌کدی حیان.

ئەجا ئەگەر تەماشای ژبانی پێغەمبەر ﷺ بکەین: ئایا ئیجتیهادی نه‌کردووە؟ بەتەئکید بێ، وە له‌وباره‌وه چوار نموونه ده‌یینه‌وه، به‌لام با سه‌ره‌تا پێناسه‌ی ئیجتیهاد بکەین: (ئیجتیهاد واتە: عه‌قلی خو به‌کارهێنان، بۆ بریاردان، یان بۆ دهرهێنانی حوکمی شه‌رعی، له ده‌قیکی شه‌رعی، یان بۆ بریار وەرگرتن، بۆ هه‌نگاو نانیك^(۱)).

نموونه‌ی یه‌که‌م/ هه‌ندێ له دل نه‌خۆش و ئیمان له‌رزۆکه‌کان، یان مونا‌فیک و

ده‌غه‌له‌کان، به‌رله‌وه‌ی پێغه‌مبەر ﷺ بجۆ بۆ جه‌نگی ته‌بووک له سالی ده‌یه‌می کۆچی دا، هاتنه‌ خزمه‌تی، گو‌تیان: مۆله‌تمان بده، با نه‌یه‌ین بۆ ئەو جه‌نگه‌، یه‌کێ ده‌یگوت: نه‌خۆش، یه‌کێ ده‌یگوت: مالی‌مان که‌سی تێدا نیه‌، هه‌ر یه‌کێ بیانوویکی ده‌هیا‌یه‌وه، پێغه‌مبەر ﷺ مۆله‌تی دان، خوا ﷻ له‌وباره‌وه

ره‌خنه‌ی لی‌گرت و فه‌رمووی: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَبَيَّنَ

(۱) هه‌ندێک له زانیانی‌ش ئاوا پێنسه‌ی (إجتهد)یان کردووە: الإجتهد: بذلّ الفقيه ما في وسعه من الطاقة الفكرية والبدنية للحصول على الحكم الشرعي الصحيح في اعتقاده للقضية المعنیه بالحكم، بروانه: أصول الفقه في تسيجه الجديد، د. مصطفى ابراهيم الزلمي، ص ۵۸۸، ط ۲۲.

لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ ﴿٤٣﴾ التوبة، واته: خوا لیت

ببووری، بۆچی مۆلّه‌تت دان، تاكو ئەوانه‌ی كه راست ده‌كهن و پاساویان هه‌یه، له‌گه‌ل ئەوانه‌ی كه درۆزنن، بۆت له‌یه‌ك جیاده‌بوونه‌وه، نه‌ده‌بوو زوو مۆلّه‌تیان بده‌ی.

مانای وایه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئە‌گه‌ر ته‌نیا به‌وه‌حی ئیشی کردبایه، پیوستی به‌وه نه‌ده‌کرد خوا پێی بفرموی: خوا لیت ببووری، دیاره عه‌ق‌لی خۆی به‌کاره‌یناوه و ئەوانه داوای مۆلّه‌تیان لێ‌کردوه، به‌عه‌ق‌لی خۆی فهرموویه‌تی باشه، ئەوه ئیزنم دان، به‌لام دیاره له‌هه‌لۆیسته‌که‌ی دا نه‌پێکاو، ئنجا که نه‌پێکاو مانای وانیه گونا‌ه‌بار، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: **إِذَا حُكِمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حُكِمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ** ^(۱)، واته: ئە‌گه‌ر حو‌ک‌م‌رێ‌ان کوششی کردو پێ‌ک‌ای دوو پاداشتی هه‌ن، (پاداشتی کوشش‌کرده‌که‌و پاداشتی پێ‌کانه‌که‌ی)، وه ئە‌گه‌ر کوششی کردو، نه‌پێ‌ک‌او هه‌لێ‌ی کرد، پاداشتیکی هه‌ر هه‌یه (پاداشتی ئە‌وه که خۆی ماندوو کردوه).

نموونه‌ی دووه‌م/ له‌جه‌نگی (به‌در) دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ راویژی به‌هاوه‌لانی کرد

چ له‌دیله‌کان بکه‌ن، هه‌فتا (۷۰) که‌سیان لێ به‌دیل گرتبوون، ئە‌بویه‌که‌ر خوا لێی رازی بێ، گو‌تی: به‌ریان بده‌ین باشه، پاره‌یان لێ وهر‌گیرین، چونکه‌ پیوستییان به‌پاره‌که‌یه، با به‌ریان بده‌ین به‌لکو خوا هیدایه‌تیان بدا، عومه‌ر خوا لێی رازی بێ، گو‌تی: فلان که‌س خزمی منه، بیده‌من، با بیکوژم، فلان که‌س خزمی ئە‌بویه‌که‌ره، بیده‌به‌و با بیکوژی، فلان که‌س خزمی (عه‌لی)یه، بیده‌ده‌ست وی، با ئە‌ه‌ویش خزمی خۆی بکوژی، بۆئه‌وه‌ی کافره‌کان بزانیان خاتری که‌سیان ناگرین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ رای ئە‌بویه‌که‌ری پێ چاک

بوو، خوا‌ی په‌روه‌ردگار په‌خنه‌ی لێ‌گرت، فهرموی: **مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ**

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۷۸۰۹)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۷۳۵۲)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۱۷۱۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۵۷۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۳۲۶)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۵۳۸۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۲۳۱۴)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۵۰۶۰).

لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ... ﴿٦٧﴾ الأنفال^(۱)، واتە: بۆ هیچ

پێغەمبەرێک نیه دیلان بگرێ، تاكو كافران له پەل وپۆ نەخات، واتە: تا وایان لێ نەكات كە ملكەج بن، ئەوانە جارێ هەر لەسەر ملهوورپی خۆیان بەردەوامن، نەدەبوو بە ئومێدی قەرەبوو (فدية) وەرگرتن، دەستگیرتان کردبانا.یه.

شایانی باسیشە: من پێموایە دەقی ئایەتەكە هەرئەودە لێوەردەگیرێ كە نەدەبوو بە هاندەری پارەو دەستكەوت بە دیلیان بگرن، كە جارێ كافرهكان درك و هیزو پیزیان زۆرە، بەلام ئەودە لێوەرناگیرێ كە بۆچی لە بەرانبەر قەرەبوو(فدية) دا - پاش دەستگیركرانیان - بەرتاندان؟ وەك زۆریەى هەرەزۆری تەفسیرهكان گوتووایانە: كە من پێموایە ئەو جوړە نێگەیشتنە لە ئایەتەكە: هۆی هاتنەخواردووە: (سبب النزول) كە دەيگەيەن، نەك دەقی ئایەتەكە!

كەواتە: لێرەشدا خواى كاربەجێ شتێك بۆ پێغەمبەر ﷺ راست دەكاتەو، مانای وایە دیارە پێغەمبەری خوا ئیجتیهادی كردو.

نمونەى سییەم/ لە سوورەتى (التوبة) دا هاتووە كە پێغەمبەر ﷺ چوو نوێزى لەسەر عەبدوڵلای كورێ نوبەییەى كورێ سەلوول كرد، كە سەرۆكى موناقيقەكانى مەدينە بوو، ئنجا كاتیك پێغەمبەرى خوا ﷺ لەسەرى وەستا نوێزى لەسەر بكات، عومەرى كورێ خەتتاب خوا لێى رازى بێ، گوتى: ئەى پێغەمبەرى خوا! ﷺ نوێز لەسەر ئەو كەسە دەكەى ئاواى كردو ئاواى كردو... هتد، هەلۆیستە خراپەكانى باسكرد، پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: خۆت لادە، خوا منى سەرپشك كردووە مەجالى داوم نوێزى لەسەر دەكەم،

خواش ﷺ ئایەتى بۆ ناردە خوار، فەرمووى: ﴿وَلَا تُضِلَّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ

(۱) بڕوانە: (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۲، ص ۲۵۰، بڕوانە (صحيح مسلم): ۱۷۶۳، لام، بەلام پێويستە بزانرێ كە هۆی هاتنەخواردووە كە لەگەڵ نێوەرۆكى ئایەتەكەدا گونجاو نیه، شایانی باسیشە ئیمە لە تەفسیری سوورەتى (الأنفال) دا بە تێروتەسەلى قسەمان لەبارەى ئەو ئایەتەو هۆی هاتنەخواردەكەى كردووە، دەرمان خستووە كە هۆی هاتنەخواردووە(سبب نزول)كە لەگەڵ ئایەتەكەدا ناكۆكە، بۆیە ناچارین رەتى بكەینەو بە لە ڕووى (سند)یشەووە راست بێ، چونكە (متن) دكەى نەگونجاو!

أَبَدًا وَلَا نَقَمٌ عَلَى قَبْرِهِ ... ﴿٨٤﴾ (١)، لەمەودوا هەر کام لە موناڤیقه‌کان مرد، نوێژی لەسەر مەکه، وه لەسەر قەبرەکه‌شی ر‌امەوه‌سته، پ‌یشتەر دیاره ئەوهی بۆ نه‌هاتوه، دهنه نه‌ده‌چوو بۆ سەر قەبرەکه‌ی و نوێژی لەسەر نه‌ده‌کرد، واته: نوێژه‌کردنه‌که‌ی به وه‌حی نه‌بووه و به ئیجتیهادی خۆی کردوو‌یه‌تی (٢).

نموونه‌ی چواره‌م/ هه‌روه‌ها له هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی سه‌ره‌تای سوورپه‌تی (عبس) دا چیرۆکی عه‌بدوڵلای کور‌ی ئوم‌ی مه‌کتووم، هه‌یه که پیاویکی نابینا بوو، هاته‌ خزمه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ه‌یرانی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌رگه‌رمی قسه‌کردنه له‌گه‌ڵ هه‌ندی زله‌زله‌کانی قور‌ه‌یش دا، ئەه‌یش هەر ده‌یگوت: ئە‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ! خ‌وای په‌روه‌ردگار ه‌یچ نایه‌تی دیکه‌ی بۆ نه‌نارد‌ووی، پ‌ی‌میان بده‌ی، بۆ‌ئ‌ه‌وه‌ی زیاتر پ‌ی‌ی له‌ خوا نزیک ب‌مه‌وه؟! پ‌یغه‌مبه‌ریش ﷺ رووی ل‌ی وه‌رچه‌رخاند و پ‌شتی ت‌ی‌کرد، وه‌ک ب‌ل‌ی: پ‌ی‌ی ناخ‌وش بوو، چونکه له‌وکاته‌دا سه‌رفا‌ی قسه‌کردن بوو له‌گه‌ڵ زله‌ زله‌کانی قور‌ه‌یش دا، ر‌ه‌نگه‌ ئە‌وان ب‌ل‌ین: مادام ئە‌و ک‌ویره‌ هات‌وه بۆ ئە‌و مه‌جلیسه‌ی ئ‌یمه، قسه‌ت له‌گه‌ڵ ناکه‌ین و گو‌یت بۆ ناگ‌رین، پ‌یغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ئە‌وه‌ی ب‌ویه کرد له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندیی بانگه‌واز، به‌لام خ‌وای دادگه‌ر ر‌ه‌خنه‌ی ل‌یگرت و

فه‌رم‌ووی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى (١) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (٢) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزْكَى (٣) أَوْ

يَذْكُرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى (٤) أَمَّا مَنْ أَسْتَفْنَى (٥) فَآَنَتَ لَهُ تَصَدَّى (٦) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَى

﴿٧﴾ (٣) التوبة، واته: رووی خ‌وای گرژکرد و پ‌شتی ت‌ی‌کرد، که ک‌ویره‌که هات بۆ

(١) ب‌روانه: (صحيح البخاري): ٦٧١، وه (الإستيعاب ...) ج ٢، ص ٣١٣.

(٢) به‌لام له تەفسیری سوورپه‌تی (التوبة) که به‌رگی حه‌وته‌می ئە‌م تەفسیره‌یه له تەفسیری ئە‌و ئایه‌ته‌دا باس‌م کرد‌وه که له ن‌ی‌وان ئایه‌ته‌که‌و هۆی هاتنه‌خواره‌وه (سبب النزول) ده‌که‌ی دا ت‌ی‌گ‌یران هه‌یه‌و، له‌و‌ی هسه‌ی ک‌وتایی خ‌ۆم له‌وباره‌وه کرد‌وه.

(٣) ب‌روانه: (الإستيعاب في بيان الأسباب) ج ٢، ص ٤٩٥ - ٤٩٧، وه ب‌روانه: سنن الترمذی: ٣٣٣١، وابن حبان في (الصحيح): ١٧٦٩، وأبو يعلى في المسند: ٤٨٤٨.

لای، تۆ چوو زانی لەوانەیه تەزکیە دەبوو، یاخود پەندی وەردەگرت، بەلام کەسانیک کە خۆیان بێنیاز پێشان دەدەن (کە زلە زلەکانن)، تۆ دەچی لەوان نزیک دەبێهەو، چی دەبوو ئەگەر (بابای خۆبەزگەر) تەزکیەش نەبێ و پاکیش نەبێتەو (لە شیرک و کوفر مادام خۆی بە زل دەگرێ و پێی خۆش نیە کوێرێک بێتە مەجلیسەکەتەو).

دوایی خوای پەروردگار پێی دەفەرموێ: (کَلَّا) واتە: جاریکی دی شتیکی وا نەکە، لە هەموو قورئاندا تەنیا لەو شوێنەدا خوای بەرزو مەزن بە پێغەمبەری فەرموو: (کَلَّا) چونکە: (کَلَّا: کَلِمَةً رَدَعٍ وَزَجْرٍ) (۱)، (کَلَّا): وشەیهکە بۆ پرینگاندنەو و تیۆ خوێن و جوێرێکە لە سەر زەشت، یانی: جاریکی دیکە ئەو هەلۆیستە دووبارە مەکەو، بۆیە پاشان پێغەمبەر ﷺ هەر جارێک دەگەیشتە عەبدوللای کوێ ئوممی مەکتووم، دەیفەرموو: ﴿مَرْحَبًا بِمَنْ عَاتَبَنِي فِيهِ رَبِّي، وَيَقُولُ لَهُ: هَلْ لَكَ مِنْ حَاجَةٍ﴾ (۲)، واتە: سلاو لەو کەسە کە پەروردگارم لەسەر وی گلەیی لیکردم، وە پێی دەفەرموو: هیچ پێویستیەکت نیە؟ کەواتە: راستە پێغەمبەر ﷺ ئیجتیهادی کردو.

مەسەلەى سێیەم: کە خوای پەروردگار دەفەرموێ: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى

وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿﴾ بۆ ئایا کوێرو بینەر وەك یەکن؟ ئایا بیر ناکەنەو؟ ئەمەش دوو شتی لێ وەردەگیرێن:

(۱) بەلێ ئەو شتانەى ئێو داوايان دەکەن، بەدەست من نین، بەلام لەگەڵ ئێو شدا یەکسان نیم، چونکە من لەبەر رۆشنایی وەحییدا بەرپۆوە دەچم، بەرپێی خۆم دەبینم، بەلام ئێو کوێرو کوترانە ڕێ دەکەن.

(۲) ئێو ئەگەر دانیش بەو بەلگەو نیشانەیهى خوای پەروردگاردا نەهێنن، کە قورئانە، دان پێدانەهێنانی ئێو، بەو نیشانەو موعجیزەیدا، بەهۆی کوێری خۆتانەو، نەك بەهۆی کەموکوورپی ئەو موعجیزەیهو، کوێرێکی وەك

(۱) مختار الصحاح، ص ۴۹۹، (کَلَّا: کَلِمَةً رَدَعٍ وَزَجْرٍ، معناه: لَا تَفْعَلْ، إِنَّتَ!).

(۲) أسباب النزول للواحدي، ص ۳۳۷، مرسل.

ئێوە کە نازانی ئه‌و قورئانه‌ گه‌وره‌یه‌ فه‌رمایشتی خوایه‌، له‌گه‌ڵ بینه‌ریکی وه‌ک ئێمه‌دا، یه‌کسان نیه‌، ئه‌وه‌ حه‌قیقه‌ته‌، بۆچی بیر ناکه‌نه‌وه‌؟

مه‌سه‌له‌ی چوارهم: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ

لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، وه‌ به‌و قورئانه‌ ئه‌وانه‌ وریا بکه‌وه‌و بترسینه‌، که ده‌ترسین به‌ره‌و په‌روه‌ردگاریان کۆبکرینه‌وه‌، له‌ حالیکدا که هیچ سه‌ره‌په‌رشتیاریک و تکه‌کاریکیان نیه‌ له‌لای خوا، یاخود جگه‌ له‌ خوا، بۆ ئه‌وه‌ی بپاریزین (له‌ سزای خوا).

زانایان ده‌لین: (الْإِنْذَارُ: إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)^(۱)، واته‌: (إنذار) ئاگادارکردنه‌وه‌و هه‌وال پێدانه‌ له‌گه‌ڵ ترساندن دا، وه‌ک چۆن (تَبَشِيرٌ) بریتیه‌ له‌ هه‌وال پێدان له‌گه‌ڵ دلخۆشکردن دا، ئنجا که ده‌فه‌رموی: (وَأَنْذِرْ بِهِ) پێی بترسینه‌، مه‌به‌ست پێی چییه‌؟ ئه‌و راناوه‌ی (به‌) بۆچی ده‌چێته‌وه‌؟ زیاتر واپێده‌چی مه‌به‌ست پێی قورئان بێ، که‌واته‌: به‌م قورئانه‌ ئه‌وانه‌ ئاگادار بکه‌وه‌و بترسینه‌، که ده‌ترسین به‌ره‌و په‌روه‌ردگاریان بینه‌وه‌، له‌ حالیکدا که بیجگه‌ له‌ خوا هیچ دۆست و پشتیوان و تکه‌کاریکیان نیه‌.

ئه‌دی ئایا ئه‌وانه‌ مه‌به‌ست پێی کین، که ده‌فه‌رموی: بیانترسینه‌؟ ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی ئیمانداران بن، چونکه‌ هه‌ر ئه‌وان سوود له‌و ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ وهرده‌گرن، وه‌ ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی کافران بن، با ئه‌وانیش ترسی خوایان بجێته‌ دل و بزانی که دنیا شاری بێ خاوه‌ن نیه‌، وه‌ به‌هه‌وه‌نته‌ دروست نه‌کراون، یاخود مه‌به‌ست هه‌م مسوولمانن، هه‌م کافران، مسوولمانان بۆئه‌وه‌ی له‌ ته‌قوا زیاد بکه‌ن، کافرانیش بۆئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر تا ئیستا ته‌قوایان نه‌بووه‌، ته‌قوایان ببێ، چونکه‌ ده‌فه‌رموی: (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) ئنجا له‌وانه‌یه‌ یه‌کیک بلی: ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئیمانداران بێ، ئه‌دی ئه‌وه‌ نیه‌ ئه‌هلی ته‌قوان؟ ده‌لین: ته‌قوا یه‌ک پله‌ نیه‌:

۱/ لای کهمی تهقوا، بهبی وی ئینسان نابیتته مسولمان، که دهبی خو بپاریزی له کوفری گهورهو شیرکی گهورهو نیفاق، بهبی نهوه ئینسان نابیتته مسولمان.

۲/ پلهیهکی دیکه تهقوا نهوهیه، که بهبی وی مروف نابیتته ئینسانیکی صالح، که شایهیدی لی وهرگیری، که بریتیه لهو تهقوایهی بتپاریزی له گوناوه گهورهکان، گوناوه گهورهکانیش دوو جوړن: (چواندنی واجبیك، یاخود شکاندنی قهدهغهیهك).

۳/ وه تهقوا ههیه که پلهی سهرهوهیه، که ئینسان بهبی وی نابیتته دؤستی خوا، که نهوهیه ئینسان خوئی له گوناوه گچکهکانیش بپاریزی، وه خو لهو شتانهش بپاریزی که جیگای مهترسیی نین، له ترسی نهوهی که جیگای مهترسییه، وهك له فهرموودهیهکی پیغههمبهري خوا ﷺ دا هاتوه: ﴿لَا يُلْغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ حَدَرًا لِمَا بِهِ الْبَأْسُ﴾^(۱)، واته: بهنده نابیتته پاریزکار (له پلهی سئ)، تاكو ههندي شت واز لی نههینی، که هیچ ئیشکالیکی تیدا نیه، بهلام له ترسی نهو شتانهی که ئیشکالیان تیدایه.

وه له فهرمايشتيکی دیکه دا پیغههمبهري ﷺ فهرموويهتی: {الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِعَرْضِهِ وَدِينِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ} ^(۲)، واته: حهلال ناشکرایه و قهدهغهش ناشکرایه، وه له نیوانیاندا ههندي شت ههن، ویک دهچن (واته: به حهلالیش دهچن و به حهرامیش دهچن) جا ههر کهسی خوئی له شوبههکان بپاریزی، نهوه ههم دینی سهلامهت بووه، ههم سومعه و ناویشی سهلامهت بووه، وه ههرکهسیکیش ئازهل له دهوری قهدهغهوه بلهوهپینی، نزیکه زهری بکات.

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۴۵۱)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَإِبْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۴۲۱۵)، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۴۶)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۷۸۹۹) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقْمٍ: (۴۸۴)، وَلَكِنْ ضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سَنَنِ ابْنِ مَاجَهَ).

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۸۳۹۸)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۲)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۵۹۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۳۲۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۲۰۵)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۴۵۳)، وَإِبْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۳۹۸۴)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۵۳۱).

(ناژده‌له‌کانی بچنه نیو ئه و قه‌ده‌غه‌یه‌وه، که نابی بچنه نیوی)، واته: ههرکه‌سی خوی نه‌پاراست له شوبه‌ه‌داره‌کان، تووشی چه‌پرامیش ده‌بی.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ

وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ

مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، نه‌م نایه‌ته موباره‌که دیاره

پیشتر هو‌ی هاتنه خواره‌وه‌که‌یمان باسکرد، که نه‌وه بوو: هه‌ندی له زله زله‌کانی

قوره‌یش گوتیان ه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: نه‌گه‌ر ده‌ته‌و‌ی بیینه مه‌جلیسی توو

گویت بو بگرین، نه‌و کویله‌و ره‌ش و رووتانه ده‌ریکه (بیلال و صوه‌ه‌یب و عه‌بدو‌ل‌لای

کورپی مه‌سعوود و سه‌عدی کورپی نه‌بی وه‌فت‌قاص)، چونکه نه‌وانه شایسته‌ی نه‌وه

نین له کورو مه‌جلیسی نیمه‌دا دابنیشن، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ شتیکی هاته

دل بو به‌رژه‌وه‌ندی گشتی، (وه‌ک: نه‌گه‌ر به‌وان بلیم: جارئ مه‌یه‌ن، چونکه نه‌و

زله زلانه نه‌گه‌ر نیمانی بینن، خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ش نیمان ده‌یینن)، به‌لام خوا

ﷺ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که چۆته دلی، ره‌خنه‌ی لیگرت، فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾، واته: نه‌وانه‌ی له په‌روه‌ردگاریان

ده‌پارینه‌وه به به‌یانیان و نیواران، مه‌به‌ستیان رووی په‌روه‌ردگاریانه (واته:

مه‌به‌ستیانه به دیداری په‌روه‌ردگاریان بگه‌ن، یان مه‌به‌ستیان په‌زامه‌ندی خواجه،

یان مه‌به‌ستیان پاداشتی خواجه) نه‌وانه ده‌رمه‌که له کورو مه‌جلیسی خۆت،

﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ

فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، لیپرسینه‌وه‌ی وان، له‌سه‌ر توو نیه، وه لیپرسینه‌وه‌ی

تووش له‌سه‌ر وان نیه، واته: نه‌وان هه‌ژارن، یان ده‌وله‌مه‌ندن، ههرچونیکی هه‌ن

نه‌وانه مادام به‌ده‌م په‌یامی خواوه هاتوون، ریزیان بگه‌رو له کورو مه‌جلیسی

خۆت ده‌ریان مه‌که، بو نه‌و کافرانه‌ی که نه‌وه ده‌که‌نه بیانوو، ﴿فَتَطْرُدَهُمْ

فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، نه‌گه‌ر ده‌ریان‌بکه‌ی له سته‌مکاران ده‌بی، فه‌ره‌نگه‌کانی

زمان دهلین: {الطرد: الإزعاج والإبعاد عَلَى سَبِيلِ الإِسْتِخْفَافِ} ^(۱) (طَرَدَ) بریتیه له نارهحه تکرردن و دوورخستنه وه به شیوهیهکی به کهم ته ماشاکه رانه، ئنجا لیژهدا ئیشکالیک دروست دهبی به پړوالته: ئایا پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به ته مابوو دهریان بکات، که خوا دهفه رموی دهریانمه که؟ ئایا به ته مابوو به کهم ته ماشاکه رانه دووریان بختا وه؟ حاشا له پیغه مبهه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه دی ئه وه یانی چی؟ وه لایمه که ی ئه وه یه که: خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه ره مان عیباره تی کافرهکانی به کارهینا وه ته وه، ئه وان گوتوویانه: (أُطْرِدُهُمْ) دهریان بکه ! خوای کار به چی وشه که ی ئه وان ی به کارهینا وه ته وه، ئه گهرنا شایسته ی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیه، ته نانه ت کافرو مونافیقیشی له کوړو مه جلیسی خو ی دهر نه کردوون، چ جای ئیماندار؟! جاری وا هه یه خوای بهرز وشه یه که به کار دینیی، وشه ی کافریکه، دهنه ئه وه ئه ده بی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیه، کهس له کوړو مه جلیسی خو ی دهر بکات، بوئنه وه ی گومانمان له دل دا پهیدا نه بی، بلین: ئه گهر خوا نه بووایه، پیغه مبهه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه وان ی دهر ده کرد.

ئنجا که دهفه رموی: ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْعَدْوَى وَالْعَشَى﴾، بیشتر باسمان کرد: له شه به قی به یانییه وه، واته: له فه جرده تاکو نیوهر پوی دهگوتری: (الغداة)، وه کاتی پوژ له نیوهر پستی ئاسمانی لاده دا، تاکو ده بیته وه به یانی، پوی دهگوتری: (العشى)، ئیمه به کوردیی دهلین: پیش نیوهر پو، له گهل دوی نیوهر پو، ئه مه یانی چی؟ یانی ئه وان به ردهوام له پهروه دگاریان دهپارینه وه، هه میسه به شه وو پوژ، جا خو مه رج نیه هه ره دهستیان بهرز بی، به لام هه ره کاتیک هه لو یستی که هاته پیش، پیویستی به پارانه وه بوو، له خوا دهپارینه وه له کهسی دیکه ناپارینه وه، مه به ست ئه وه یه، ئه گهرنا به ردهوام ئینسان دهستی به ره و سه ری بو پارانه وه بهرز بکاته وه، کارو که سابه تی بو ناکری، که سیش واینه کردوه، ئه وه واتایه کی.

واتایه کی دیکه ی ئه وه یه: عهینی لای به یانی و عهینی لای ئیواری، دوو کاتی زوړ سه رنج راکیشن، لای به یانی وه که سه ره تای پهیدا بوونی (بوون) د، وه لای پوژ ئاوابوون کوئابوونی (بوون) د، بویه خوای بالاده ست باسی بهنده چاکهکانی خو ی دهکات، که له و دوو کاتانه دا یادی پهروه دگاریان دهکه ن، زیکرو به ندایه تی بو خوا ئه نجام ددهن.

مانای وشەی (وَجْه) کاتیکی بۆ خوا بەکار دی

کە دەفەر موی: ﴿رِيدُونَ وَجْهَهُ﴾، پرووی خاویان دەوی، پێشتر باسمان کرد
رپوو (وَجْه) لە زمانی عەرەبیدا، ئەو ئەندامەیە کە لە گوێوە تا گوێ، وە لە
چەناگەوێ تا پێشە سەر دەگریتهو، بەلام کاتی ئەم وشەیە بۆ خوا پەروردگار

بەکار دی، ماناکەی جیا، چونکە خوا بێ وێنە، وەک دەفەر موی: ﴿لَيْسَ
كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشوری، ئەدی مەبەست پێی چیە؟
چەند مانایەکی بۆ لیکدراوەتەو:

(۱) هەندیک گوتووین: مەبەست پێی (ذات)ە، واتە: زاتی خاویان مەبەستە،
دەیانەوێ لە خوا نزیک ببەو.

(۲) هەندیک دیکە گوتووین: ﴿رِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ یانی: (رِيدُونَ طَرِيقَهُ الَّذِي أَمَرَهُ
الله تعالى بِإِرَادَتِهِ)، ئەو لایەنەو ئەو رێگاو رێبازە، کە خوا بەرز فەرمانی
پیکردوون، پرووی تێبکەن، ئەوەیان دەوی.

(۳) هەندیک دیکە گوتووین: ﴿رِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ یانی: {أَي يَطْلُبُونَ محبته
ورضاه لأن من أحب ذاتاً يريد رؤية وجهه}، واتە: خۆشەویستی خواو
رەزامەندی خاویان دەوی، چونکە کەسێک خۆشویست، پێشی خۆشە
رپووشی ببینی، لە کوردەواری خۆشماندا ئەمە هەیە، دەلی: فلان کەس پرووی
خۆشە لەگەڵمدا، واتە: لێم رازییە، یان فلان کەس پرووی گرژە، واتە: توورپە،
کەواتە: ماناکەی ئەوەیە کە دەیانەوێ خوا لێیان رازی بێ.

(۴) هەندیک دیکە گوتووین: (وَجْه) یەکیکە لە سیفەتەکانی خوا ﷻ، بەلام

هەموو سیفەتەکانی خوا، وەک زاتی خوا، وەک خوا دەفەر موی: ﴿لَيْسَ

كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (۱۱) الشوری، واتە: هیچ شتێک وەک خوا نیە، واتە: هیچ

شَتِیْكَ زَاتِی وَهَكَ زَاتِی خَوَانِیهِ، وَه سیفەتەکانیشی وَهكَ سیفەتی خَوَانِیْن، وَه خَوای پەرودەردگار وَهكَ هِیچ کام لە دروستکراوەکانی ناچێ، کەواتە: خَوای پەرووی هەیه، بەلام پەروویەك کە شایستەیی خۆیەتی، ئێمە نازانین چۆنیەتیەکیەکی چۆنە؟ لەوبارەشەو ئەم فەرموودەیە هەیه کە دەریدەخات (وَجَه) یەکیکە لە سیفەتەکانی خَوَالله: ﴿عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنَبْغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النُّورُ" وَفِي رِوَايَةِ النَّارِ "لَوْ كُشِفَ لَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ"﴾^(۱)، واتە: ئەبو موسای ئەشعەری خَوَالله پێنج وشەیی پێ فەرمووین، فەرمووی: بێگومان خَوای زالی خاوەن شکۆ، ناوێ، وَه شایستەشی نیە بنوێ، (ناگونجێ بخواێ)، تەرازو نزم دەکات و بەرز دەکات، کردەوی شەوێ پێشی پۆژی بۆ لا بەرز دەکێتەو، وَه کردەوی پۆژی پێشی شەوێ بۆ لا بەرز دەکێتەو، (فەریشتەکان کردەوی بەندەکانی پێشان دەدەن) پەردەکەیی (ئەو پەردەییە کە خَوای پەرودەردگاری پەنەن کردووە لە دروستکراوەکانی) پەروانگی (نور)، { وَه لە رێوایەتیکی دیکەدا فەرموویەتی: ناگرە }، ئەگەر (خَو) ئەو پەردەییە لایەت، پەرشنگی پەرو (خَو) هەرچی بینینی خَو دەبینی، هەمووی دەسووتینی، (واتە: هەموو دروستکراوەکان)، کەواتە: خَو پەرووی هەیه، بەلام وَهكَ باقی سیفەتەکانی ئێمە نازانین چۆنە^(۲).

ئنجاکە دەفەرموێ: ﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، زانیان چەند مانایەکیان بۆ لیکداوێوە:

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۹۶۴۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۹۵)، وَأَبُو عَوَانَةَ بِرَقْم: (۳۷۹)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۲۶۶)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْأَوْسَطِ" بِرَقْم: (۶۰۲۵).

(۲) باسی تێرو تەسەلمان لەبارەیی ناوو سیفەتە بەرزو بێ وێنەکانی خَوای تاكو پاك، لە بەرگی سییەمی کتیی: (ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامیی) داو، لە بەرگی دووەمی: (الإسلام کما یتجلی فی کتاب الله) دا، کردووە..

۱/ ھەندیکیان دەلێن: (مَنْ حَسَابِهِمْ): (أَي مِّن طَاعَتِهِمْ وَأَعْمَالِهِمْ)، ئەوان طاعەت و کردەوهکانیان عایدی تۆ نیە، خوا لێپرسینەوهیان لەگەڵ دەکات.

۲/ یاخود مەبەست پێی حال و بال و ژیان و گوزەرانیا، واتە: ئەگەر ھەژارن، دەوڵەتمەندن، عایدی تۆ نیە، تۆ نابێ ئەو بەکەیتە پێوەر، دەوڵەتمەند زیاتر لە خۆت نزیک بەکەیتەوه، یان بە پێچەوانەوه ھەژارەکان زیاتر لە خۆت نزیک بەکەیتەوه، کێ زیاتر بۆ خوا صوڵحاوی، ئەو لە ھەمووان نزیکترە.

۳/ زەمەخشەری دەلێ: واتە: { لَا تَوَاحِدُ أَنْتَ وَلَا هُمْ بِحِسَابِ صَاحِبِهِ }، واتە: نە تۆ نە ئەوان لەسەر کردەوهی ئەوی دیکە لێپرسینەوهی لەگەڵدا ناکرێ، ھەر کەسە کردەوهی خۆی لە ئەستۆی خۆیت، وەک ئایەتەکە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ...﴾ (۱۶۴) الأنعام، واتە: ھیچ گوناھباری گوناھی کەسیکی دیکە ھەلناکری.

۴/ دەشکوێجی مەبەست پێی ھاویەش بۆ خوا دانەرەکان بێ، واتە: تۆ بەھۆی گوناھی ئەوانەوه، لێپرسینەوت لەگەڵدا ناکرێ، ئەو پێغەمبەری خوا! ﷺ تاکو زۆر سوور بێ لەسەر ئەوێ کە ئەوان گوێ بۆ تۆ بگرن و ئیمان بێنن و، لەبەر زۆر سووربوونت ئیماندارە ڕەش و ڕووتەکان دوور بخەیتەوه لە کۆری خۆت، تاکو ئەوان زەمینەیان بۆ خۆش بێ، گویت بۆ بگرن، لێیانگەرێ، ئەگەر ئامادەن لەگەڵ ئەو ڕەش و ڕووتانە گویت بۆ بگرن، با گویت بۆ بگرن، ئەگەرنا، لێیانگەرێ، چونکە کردەوهی وان لەسەر خۆیان حیسابە، تۆ لەسەر کوفرو خراپەیی ئەوان لێت ناپرسرێتەوه.

مەسەلە شەشەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا

أَهْؤُلَاءَ مَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنًا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾، یانی: ئاوا ھەندیکیان بە ھەندیکیان تاقی دەکەینەوه، تاکو (کافرەکان) بلێن: ئا ئەوانەن (ئەو ڕەش و ڕووتانە) کە خوا لەنیو ئیمەدا چاکەیی لەگەڵدا کردوون و (ھەلیبژاردوون بۆ ئیمان)، واتە: چون راستە ئەوانە لەلای خوا خۆشەویسترن، لە

حَالِئِكَ دَا كَه پارەشیان نیه و كهس نایانناسی، بهس ئیمه خوا خوشی ناویین له حالئیک دا پارەشمان ههیه ناو به‌ده‌ره‌وه‌یین و خه‌لك ده‌مانناسی، چو‌ن خوا خوشمانی ناوی؟! وایانده‌زانی كی پارەى زو‌تر بێ، خوا زیاتر ئه‌وى خوشده‌وى، یان كی به‌رپرسیاریتیى زیاتر بێ، ده‌بی له لای خوا به‌رپرتر بێ، نه‌یانه‌زانی ته‌رازووی لای خوا جیایه، ته‌رازووی لای خوا ته‌ماشای پارەو پوول و كو‌شك و دیمەن ناكات، ته‌ماشای دل و كرده‌وه ده‌كات، وەك پێشه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ، وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ (۱)، واته: خوا ته‌ماشای شی‌وه سه‌روه‌ت و سامان‌تان ناكات، به‌لكو ته‌ماشای دل و كرده‌وه‌كان‌تان ده‌كات. (كی دله‌كه‌ى ساغو سافتر بێ و كرده‌وه‌ى باشت‌ر بێ، ئه‌وه له لای خوا چاك‌تره‌).

بۆیه خوا له وه‌لامیاندا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿الَّذِينَ لَا يَدْعُونَ لِسَبْإٍ﴾، ئایا خوا زان‌تر نیه به شوكرانه بژیران؟ واته: ئه‌وان كه‌سانى كى سوپاس‌گوزارن و نیعمه‌ته‌كانى خ‌وایان وه‌رگرت‌وه؛ نیعمه‌تى ئیمان و ئیسلامو، شوكرى ئه‌و نیعمه‌ته‌یان كرده‌وه و وه‌ریانگرت‌وه، به‌لام ئیوه ناسو‌پاس و سپه‌ه و بئنه‌مه‌گن، نه قه‌درى نیعمه‌ته‌كانى پێش‌ى ده‌زانن، كه خوا ده‌وله‌مه‌ندى كردو‌ون سه‌روه‌ت و سامانى داو‌نى، نه قه‌درى ئه‌و نیعمه‌ته‌ش ده‌زانن، كه پێغه‌مبه‌رتان بو هات‌وه، بۆیه ئه‌وان هه‌لده‌بژیرى كه ئیمان بێنن.

ئنج‌ا له‌وباره‌وه ئه‌و فه‌رمو‌ده‌یه هه‌یه: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: مَرَّ الْمَلَأُ مِنْ قُرَيْشٍ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، وَعِنْدَهُ صُحَيْبٌ، وَبِلَالٌ، وَعَمَّارٌ، وَخَبَّابٌ وَنَحْوُهُمْ مِنْ ضَعْفَاءِ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، أَطَرَدْتَهُمْ، أَرْضَيْتَ هَؤُلَاءِ مِنْ قَوْمِكَ، أَفَنَحْنُ نَكُونُ تَبَعًا لَهُؤُلَاءِ الَّذِينَ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا، فَلَعَلَّ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَنْ نَأْتِيَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمُ الْقُرْآنَ، قَالَ: فَتَرَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَأَنْذَرُ﴾

بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۸۱۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۴۸۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۴۱۴۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۳۹۴)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بِرَقْم: (۱۰۴۷۷)، وَالدَّيْلَمِيُّ بِرَقْم: (۶۱۴).

يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعِشْيِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ الأنعام ﴿١﴾، واتە: عەبدو ئالای کوری مەسعوود خوا لێی رازی بێ، دەتێ: کۆمەتێک لە زلە زلانی قورەیش بە لای پێغەمبەر دا تێپەرین، کە بیلالو صوھەیبو خەببابو عەممارو وینە ی ئەوانە ی لە خزمەت دابوون، ھەرودھا چەند کەسیکی دیکە لە چەوساودو بێ دەسەلاتەکانی مسوولمانان، گوتیان: ئە ی موھەممەد! لەنیو ھەموو گەلە کەتدا ئەوانەت ھە ئێژاردوون، ئایا ئەوانەن لەنیو ئێمەدا خوا چاکە ی لەگەڵدا کردوون و ھە ئێژاردوون بۆ ئیمان؟ ئایا ئێمە بەدوای ئەوانە بکەوین؟ دەریانیکە، نزیکە ئەگەر دەریانیکە ی، شوینت دەکەوین، خوای بەرزیش ئەم ئایەتانە ی ناردنە خوار: ﴿ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ إِلَهٌ وَلَا شَفِيعٌ لَهُمْ يَتَّقُونَ ﴾ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعِشْيِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ .

ئنجاکە دەفەر موێ: ﴿ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ ﴾، واتە: ئاوا ھەندیکیانمان بە ھەندیکیان تاقی کردووتەو، وەک لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەر موێ: ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ ﴿١٦٥﴾، واتە: خوا ئەو کەسە یە کە ئێو ی کردووە بە جێنشین لەسەر زەوی، وە ھەندیکتان بەسەر ھەندیکتان دا بەرز کردووتەو بە چەند پلە، (بۆ وینە: یەکیکی دەوڵەمەند کردو، یەکی تەوانای عەقڵی زیاتر، ھەندیکی ھەوسە ئەیان زیاتر و دلیان

گەورەترە، جیا جیای کردوون ﴿لَيَبْلُوكُمْ فِي مَاءٍ آتَاكُمْ﴾، بۆئەوەی تاقیتان بکاتەووە لەویدا کە پێی داون، (توانای جوړاو جوړی پێداون، هەندیکى بەرزکردوونەووە بەسەر هەندیکاندا، نەك لەبەرئەوەی خوشتری دەوین، بەلكو بۆئەوەی تاقیتان بکاتەووە)، بیگومان پەرودگارت سزای خیرایە، وە زۆریش لیبوردەى بە بەزەییە.

کەواتە: ﴿فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾، واتە: ئاوا پێکیان تاقی دەکەینەووە، ئنجا کە دەلین: ﴿أَهْوَلَاءَ مِنْ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾، دیارە مەبەسەیان پێ بە کەم تەماشاکردنی مسوولمانە روشو و پووتەکانە، واتە: ئایا ئەو روشو و پووتانە، خوا لەنیو ئیمەدا هەلیبزاردوون، ئنجا خواش دەفەرموێ: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾، واتە: چونکە کافرەکان سێلەن بێ ئەمەگو ناسپاسن، شایستەى ئەووە نەبوون کە خوا هیدایەتیان بدات، هەلبەتە بۆخۆیان هیدایەتیان وەرنەگرتووە، بەلام دیارە تەرازووی خواى کاربەجئ تەرازووی دادگەرییە، تەرازووی جەوھەر و حەقیقەتە، بەلام پارو و سامان، زۆر کەس بە دزی و گەندەلێ و زوڵم دەوڵەمەند دەبێ، هەرودەها دەستەلات، زۆر کەس بە فیرەو نایەتیی خۆی بەسەر خەلکدا فەرز دەکات، دەبێ ئەووە سەنگی مەحەك بێ، کە ئینسان بۆخۆی پەیدای دەکات، کار لەسەر خۆی دەکات، کە برتییه لە ئیمان و تەقوا و کردەوێ باش، بەلام سەرودت و سامان، یەکیك هەیهەتی، بەلام بۆ خراپەکاریی بەکاری دەھێنێ، دەستەلاتی هەیه، بەلام بۆ زوڵم بەکاری دینێ، لەبەرئەووە نابێ ئەوانە بکرینە پێوەر.

مەسەلەى حەوتەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا

بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، وە هەر کات ئەوانەت هاتنە لا، کە ئیمان بە نایەتەکانی ئیمە دین، بلی: سەلامتان لى بى،

پەروردگارتان لەسەر خۆی پێویست کردووە، بەزەیی هەبێ، (واتە: بەزەییان لەگەڵدا بنوێنێ)، کە بەزەییە کە بۆ هەر کام لە ئێوەیە خراپەییەکی بە نەفامیی کردبێ، دوایی بگەرێتەووە چاکسازی بکات، ئەوە بێگومان خوا لەگەڵدا لیبوردە بە بەزەییە.

ئەم ئایەتە چۆنیەتی هەڵسوکەوتی پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ برپاداراندا دەخاتەرۆو، پێی رادەگەییەنێ:

(۱) ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، ئەگەر ئەوانەت

هاتنە لا، کە ئیمانیا بە ئایەتەکانی ئێمە هێناو، سەلامیان لیبکە، سەلامی خۆی، یان سەلامی خۆی پەروردگار، سەلامیش، واتە: ناشتیو سەلامەتی.

(۲) ﴿كُتِبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾، واتە پەروردگارتان لەسەر خۆی پێویست کردووە، لەگەڵتان بە بەزەیی بێ.

(۳) ﴿أَنَّهُ مِّنْ عَمَلٍ مِّنْكُمْ سُوءٌ ابْجَهَلَةٌ﴾، هەر کامێک لە ئێوە بە نەفامیی و

بە نەزانیی خراپەییە کات، ئێجا بە نەزانیی ئایا یانی: نەزانی کە خراپەو بیکات؟ یاخود بە نەزانیی یانی: ئارەزوو بەسەریدا زāl بێو کردووەییەکی نەفامانە بکات؟ ئەوەی دووهمیان راستە، چونکە کەسێک نەزانی شتێک گوناھە، بیشیکات،

پێویست بە لیبوردن ناکات و سزای لەسەر نیە، کەواتە: (بِجَهَلَةٍ) هەرودەک لە تەفسیری سوورەتی (النساء) دا بە تەفصیل باسم کردووە، گوتراو: (كُلُّ مَنْ عَصَى اللَّهَ فَهُوَ جَاهِلٌ)، هەرکەسێ بێفەرمانیی خوا بکات، ئەوە نەفامە.

کەواتە: (بِجَهَلَةٍ) واتە: کردووەییەکی نەفامانە بکات، با بشزانی گوناھە، بەلام

کە بیکات ئەوە: کردووەییەکی نەفامانە کردووە، خوا لەگەڵ واندای بە بەزەیی یە، بەلام ئەوەی نەزانی گوناھە، ئەوە هەر گوناھێ نەکردووە.

جا دوایی کە دەفەرموی: ﴿ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾،

دوایی بگەرێتەووە چاکسازی بکات، یانی: ئینسان دەبێ بگەرێتەووە بۆ لای خوا، وە چاکە و چاکسازی بکات، بێگومان خوا لەگەڵ ئەو جوړە کەسانەدا لیبوردەییە.

مەسەلەى هەشتەم: كە دەفەر موى: ﴿ وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ

الْمُجْرِمِينَ ﴾، وه بهو شیوهیه، (واته: بهو شیوهیهی كه دهیبینی) ئایەتەكان روژن دهكهینهوه، بۆئەوهی رێبازی تاوانباران روون بێتەوه.

وشەى: (وَلِتَسْتَبِينَ) سى خویندنه وه (قِرَاءَة) ی هەن:

۱/ (وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ) ئەوهی خویندنه وهی (حفص) ه. واته: بۆیه ئایەتەكانت بۆ روون دهكهینهوه، تاكو له میانى ئەو ئایەتانهی قورئاندا، خواى دادگەر رێچکه و بهرنامهی تاوانباران و کافران و هاوبهش بۆ خوادانهران، بۆ پێغه مبهرى خوا و برواداران روون بکاتهوه، لهوبارهیه وه بهر چاوپروون و شارەزاین.

۲/ ههروهها خویندراوته وه: (وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ) واته: بۆئەوهی رێبازی تاوانباران روون بێ.

۳/ ههروهها خویندراوته وه: (وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ)، كه ئەههش هه مان مانای دووهمی ههیه، به لām وشه ی (سَبِيل) له زمانى عه ره بیدا، هه م به (مُؤَنَّث)، هه م به (مُذَكَّر) ی مه جازیی هاتو:

أ - هاتنى به (مُؤَنَّث) وهك خواى په ره وردگار له سوورپه تی (یوسف) دا دهفه رموى:

﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ ﴾ (هذه) ناماژیه بۆ (مُؤَنَّث).

ب - ههروهها له سوورپه تی (الأعراف) دا به (مُذَكَّر) هاتوه، وهك دهفه رموى:

﴿ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ﴿١٤٦﴾ ﴾، واته: وه ئەگەر رێبازی

سه ر راستیی و رێ روونی ببینن، نایکه نه رێبازی خویان و نایگرنه بهر.

وشەى: (نُفَصِّلُ) واته: (نُوضِّح) و (نُبَيِّن)، ئەمه مانایه کیه تی، واته: روون

دهكهینهوه، روژن دهكهینهوه، وه به مانای (نُؤَوِّع) یش دى، واته: جوړاو جوړ

دهكهین، یانی: به چهند جوړیك ئەوه روون دهكهینهوه.

لەم ئايەتەش وەردەگیرئ، کە شارەزابوون لە ڕێبازی تاوانباران و خراپەکاران، لە کافرو موناڤیق و بێبەرستان، هەموویان، خوا وەك (ل) لامی (تعلیل) هیناویەتی، ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ (وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ) (سَبِيلُ) (وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ) (وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ)﴾، واتە: ئاوا ئایەتەکان جوړاو جوړ دەکەین و ڕوونیان دەکەینەوه، بۆئەوێ ڕێبازی خراپەکاران لەبەرچاوی تۆ ڕوون بێ، یان لە خۆی خۆیدا ڕۆشن بێتەوه و پەردە بەسەرەوه نەمێنێ، شاعیریکیش دەئێ:

وَمَنْ لَمْ يَعْرِفِ الشَّرَّ مِنَ النَّاسِ يَقَعْ فِيهِ

واتە: خراپەو شەرم بۆيە زانى، مەتا خۆمى لىبارىزم

هه‌ر که‌سێ خراپه‌ی خه‌ڵکی نه‌زانێ تییده‌که‌وێ، به‌ریزم!

كهواته: هه‌نديك له مسوولمانان كه پييانوايه مسوولمان نابي هه‌ولبدات جگه له ئيسلام، شارەزاي هيج فيكرهيه‌كي ديكه بي، ئنجا هه‌نديك ده‌ليين: له‌به‌رئه‌وه‌ي دوايي ئينسان دلي رهق ده‌بي، وهك هه‌نديك له ئه‌هلي ته‌سه‌ووف واده‌ليين، وه هه‌نديك مه‌شرهب سه‌له‌فيي ده‌ليين: له‌به‌رئه‌وه‌ي هه‌قي موته‌لق ته‌نيا له ئيسلام دايه، نابي به شتي ديكه‌وه خه‌ريك بي، نه‌وهك گومانيك بچيته مي‌شكه‌وه !

به‌لام ئهم دوو ياساوه هه‌لەن:

۱ - جارئ ئەگەر مسوولمان چاك له دینی خوای پهروهردگار شارهزایی، تاكو شتی زیاتر بخوینیتیهوه، ههقانیهتی ئیسلامی زیاتر بۆ دهردهكهوئ، چونكه ئەگەر حهقیقهتی ئیسلام بهراورد بکړئ لهگهڵ ئەو بهرنامانهدا، كه زادهی فیکری بهشهرن، یان لهگهڵ له کتیبه ناسمانیهکانی دیکهدا كه گوږدراون، کاتیك كه ئیسلام لهگهڵ غهیری خۆیدا بهراورد دهکړئ، ههقانیهتی

ئیسلاام زیاتر دهردهکهوئ، وهك من له كتیبی (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ)^(١) دا بهراوردیكم كرده، لهنیوان قورئان و کتیبه ناسمانییهکاندا، که نیوانیان ناسمان و رپسمانه، ههلبهته ئهسلای کتیبه ناسمانییهکان که خوا ناردوونی، ههموویان له یهك ئاست دان، بهلام که یهکیکیان دهستکاری دهکری لهلایه بهشهروهه، زور جیاواز دهبی لهوهی خوا له ئهسلدا ناردوویهتی.

٢ - پاشان ئهگهر ئینسان باش دئی جیگیربی به ئیمان و ئیسلاام، ئیدی دئی تووشی رهقیی نابی، وه دواپیش تهماشای ژبانی پیغمههبری خاتهم موحههمهد ﷺ دهکهن، خوای پهروهردگار زور چاک بهرچاوی روشن کردوتهوه دهربارهی هاوبهش بۆ خوادانههکان، وه دهربارهی کهموکورپییهکانی خاوهن کتیبهکان، وه دهربارهی فرتو فیل و تاکتیکی دهغهلهکان، وه دهربارهی سیاسیهتی روم و فارس، بویه مسولمان پیویسته سهرهپای ناسینی ههقهکهی خوی، که ئیسلاام، شاردهایی له بهرنامه و رپچکهکانی دیکهشدا ههبی، که ئهوانیش جاری وایه ههقیکی جوزئییان تیدا ههیه، که لهگهل ئیسلاام دا تیکدهکاتهوه، بهلام بهتهئکید ناههقیی زوریشیان تیکهل دهبی، وهك

خوای پهروهردگار به خاوهن کتیبهکان دهفهرموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ

تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٧١) آل عمران، واته:

ئهی خاوهن کتیبینه! بۆچی ههق لهگهل بهتال تیکهل دهکهن، واته: ههقیکی کهمتان پییه، لهگهل بهتالیک زوردا تیکهلی دهکهن، چونکه ههمیشه شتی کهم

لهگهل هی زور تیکهل دهکری، ﴿وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، وه ههقی

دهشارنهوهو دهشزانن، کهواته: خوای دادگهر ئهوه دهسهلمینی که خاوهن کتیبهکان ههندیك ههقیان لهلایه، وه هیج بهرنامه و فیکرهیهکی بهشهر نیه توژیك ههقی تیدا نهبی، فیکرهی سهرمایهداریی دینی، فیکرهی مارکسیی دینی، فیکرهی لیبرالیزم دینی، فیکرهی عهلمانیی دینی، ههر فیکرهیهك

(١) له بهرگی سییهمو له باسی {ئیمان به کتیبهکانی خوادا}.

لەوانە بێنی، هەندیک هەقی تێدا، بەلام کێشەیان ئەوەیە کە لەگەڵ ناهەقیکی زۆردا تێکەڵ کراوە، دیارە هەقی بێ خۆتەو تەواو، تەنیا لە وەحی خۆی زاناو شارەزادا بەرجەستە، وەحی خواش تەنیا لە کتییی خواو سوننەتی سەحیحی پێغەمبەری خوادا ﷺ بەرجەستە.

مەسەلەی نۆیەم و کۆتایی: کە خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِيْعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ

بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقُضِ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصْلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا

تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

دە (۱۰) ئامۆژگاری و رێنمایی خوا بو پێغەمبەرە کە می

لە بوارێ هەلس و گەوت کردن لە کەل پەروایان دا

لەم سێ نایەتە موبارەکدا، خۆی بەرز، دە (۱۰) رێنمایی پێغەمبەر ﷺ دەکات
بوو چۆنەتی مامەڵەکردن لەگەڵ کافرو موشریکەکان دا بەگشتی و چوار جارێش
وشە ی بلی (قُل) بەکار دێنی :

یەكەم: دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بلی:

من لیم قەدەغە کراوە: کە ئەوانە بپەرستم، کە ئێوە لەجیاتێ خوا
دەیانپەرستن، کەواتە: خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: بە کافەرەکان بلی: کە
تۆ لێت قەدەغە کراوەو رێگرییت لێکراوە، کە ئەو شتانە ی ئەوان بپەرستی، کە

لەجىياتى خوا دەيانپەرستىن و لىيان دەپارپىنەو، كە پارەانەو ەش كاكلىە خوا پەرستىيە، ەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ﴾^(۱)، واتە: پارانەو ە برىتيە لە خواپەرستىيە، ەك چۆن فەرموويەتى: ﴿الْحَجُّ عَرَفَةُ﴾^(۲)، واتە: ەج كردن برىتيە لە ە ە ەرەفات راوەستان يانى: پاىەى گەورەى ەج برىتيە لە راوەستان لە ە ەرەفە، ەروەك پاىەى گەورەى خواپەرستىيە و بەندايەتتى بۆ خواى بەرزو مەزن، برىتيە لە پارانەو، جا دەفەرموى: بلى: من لىم فەدەغەكراو ە ئەو شتانەى ئىو ە لىيان دەپارپىنەو، بيانپەرستم.

كەواتە: پىغەمبەر ﷺ، ە ەر كەسىك كە بە رپى پىغەمبەر ﷺ دا دەروات، پابەند كراو ە شوپىنكەوتنى بەرنامەيەكەو، كە لەلايەن خواو ە بۆى ەاتو، ە ەيچ بواری سەودا و سەنگو سووكيى (مساومة)ى تىدانىە، جىاوازيى نىوان مسوئلمان و غەيرى مسوئلمان چىيە؟ مسوئلمان بەرنامەيەكى بۆ ەاتو كە وەحى خوايەو دەبى بۆى ملكەج بى، ە پابەندى بى و لىي لانەدات، بەلام نامسوئلمان بەرنامەكەى ەك قورى دروستكراو وايە لەبەر دەستى، بە كەيفى خوى لىي لادەدات، دەيگۆرى، چونكە زادەى بىرو ەوشى خوى، يان بىرو ەوشى كەسىكى دىكەيە، بەلام مسوئلمان بەرنامەكەى لە خواو ە بۆ ەاتو، ە ەيچ مافى سەرىشكبوونى نيە لە بەرانبەريدا، ەك خوا لە سوورەتى (الأحزاب)دا

دەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ

الْخِيرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾^(۳)، واتە: ەيچ پياويكى ئيماندار و ەيچ ئافرەتتىكى ئيماندار، كاتىك خواو پىغەمبەرى خوا بپارىك دەدن، مافى سەرىشكبوونيان نيە، ە ەر كەسىك سەرىپچىيە لە فەرمانى خواو پىغەمبەرى خوا بكات، بە گومرايىيەكى زۆر روون گومرا بوو.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۸۴۱۵)، وَالْبُخَارِيُّ فِي "الأدب المفرد" بَرَقْم: (۷۱۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۱۴۷۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۹۶۹)، وَالنَّسَائِيُّ فِي "الكبرى" بَرَقْم: (۱۱۴۶۴)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۸۲۸)، وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۸۹۰)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۱۸۰۲) وَقَالَ: صَحِيحُ الإِسْنَادِ.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۸۷۹۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۱۹۴۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۸۸۹)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۳۰۴۴)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۰۱۵)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۳۱۰۰) وَصَحَّحَهُ، وَالدَّيْلَمِيُّ بَرَقْم: (۲۷۵۹).

دوودەم: دەفەر موئ: ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ﴾، پێیان بلێ: من بە دواى ئارەزووەکانى ئێوە ناکەوم، واتە: ئەو شیوە پەرستنهى ئێوەو ئەو بەرنامەو رێچکەو رێبازانەى ئێوە، کە لە غەیری خوا دەپارێنەو، غەیری خوا دەپەرستن، ئەوە زادهو هەلقولای ئارەزووی خۆتانە، جا (هوى) لە کوئو (هوى) لە کوئ؟! (وَمَنْ اتَّبَعَ الْهَوَىٰ فَقَدْ هَوَىٰ) هەر کەس بە دواى هەوا بکەوئ، بەر دەبێتەو.

سێهەم: دەفەر موئ: ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾، ئەگەر بە دواى ئارەزووی ئێوە بکەوم، ئەوە گومرا بووم، وە ئەوکاتە من لە رێنمایی کراوان نابم، وشەى (ضَلَلْتُ) بە (ضَلَلْتُ)ش خۆی نەدراو دتهو، هەردووکیان بە مانای گومرا بوون دین، ئینسان ئەگەر بە دواى ئارەزووی خۆشی بکەوئ، گومرا دەبێ، چ جایی بە دواى ئارەزووی خەڵک بکەوئ، ئارەزوو (الهوى) بریتیه لە (الميلُ إلى الشهوة)^(١) واتە: مەیل کردن بۆ لای ئارەزوو، بەلام زیاتر مەبەست ئەو شتانەیه کە لە گەڵ شەرع دا تێکدەگیرین، وە بە دنیایى ئەوەی کە لە گەڵ شەرع تێکدەگیرئ، لە گەڵ عەقل و فێطرەت و تەندروستی و بەرزو وەندى دنیاو دواڕۆژی مەرفەدا تێکدەگیرئ.

چوارەم: دەفەر موئ: ﴿قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾، جارێکی دیکە خواى پەرودەر دگار پێی دەفەر موئ: بلێ: من لە لایەنى پەرودەر دگار مەو لە سەر بەلگەیهکی ڕوون و ئاشکرام، واتە: هیچ گومان و دوو دلایم نیە لە راستی ئەو رێبازەى کە گرتوومە، چونکە زادهی بیروبووچوونی خۆم نیە، وەک بەشەرێک، چونکە بەشەر کەم شت دەزانئ و زۆر شتان نازانئ، ئەو بەرنامەیهی من بەلگەیهکی ڕوون و ڕاشکاوه لە پەرودەر دگار مەو، خواى زاناش هەموو شتێک دەزانئ، وەک خوا دەفەر موئ: ﴿قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾^(٦) الفرقان، واتە: بلێ: کەسێک قورئانى

دابەزاندووە، کە نەینیی ئاسمانەکان و زەوی دەزانئ، کەسیک هەموو نەینیی ئاسمانەکان و زەوی بزانی، دیارە کە بەرنامەیەک دەنیئ، هەرگیز شتیکی تێدانیه کە هەلە بئ، بۆچی؟ چونکە لە زانیارییەکی بئسنووڕو گشتگیرهوه هاتو، بەلام کە بەشەرێک بەرنامەیەک دادەنئ، ئیستای لەبەرچاو، دواي ئیستای لەبەرچاو نیه، لایەنێک لە ژیان تەماشای دەکات، لایەنەکی دی فەرامۆش دەکات، مەرووف سنووڕدارە: گوئی مەرووف لە بیست (۲۰) لەرینەوه (ذَبْذَبَةً) هەتا بیست هەزار (۲۰۰۰۰) لەرینەوه دەبیست، لەوه زیاتر بئ، یان کەمتر بئ نایبیست، چاوی مەرووف مەودایەک دەبینئ، نزیکتەر بئ نایبینئ، دوورتر بئ نایبینئ، دیسان شتیکی زۆر زۆر ورد بئ نایبینئ، وەک میکەرۆب و فایرۆس...، وە شتیکیش زۆر گەوره بئ باش بوی ناینئ، وە هەروەها هەموو شتەکانی دیکە مەرووف، بۆ وێنە: زانست و زانیاری مەرووف، خوا لەبارەیهوه دەفەرموئ:

﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء، وە عەقڵی مەرووفیش هەموو شتیکی تێدا جئ نایتەوه، کەواتە: ئەو بەرنامەیە لە پۆشنایی وەحی پەروەردگارمەوه بۆم هاتو، بۆیه من لەسەریم و بپروام پێی هەیه، چونکە لە سەداسەد (۱۰۰/۱۰۰) لە راستیی و تەواویی و بئخەوشیی یەکە دیانیام، ئاخەر شتی هەر کەسە لەقەدەر خۆیەتی، خواش ﷻ شتەکانی لەقەدەر خۆینی.

پینجەم: دەفەرموئ: ﴿وَكَذَّبْتُمِرَّه﴾، واتە: لە حالیکدا کە ئیوه بپروای

پیناکەن، بپروا بە جی ناکەن؟ بە قورئان، یان بەو بەلگە روونە (بینە)یە، بەلام

بۆچی دەفەرموئ: ﴿وَكَذَّبْتُمِرَّه﴾، مانای (بیان)ی لیگرتو، ئەگەر مانای

(بیان)ی لیگرت، ئەو کاتە بە (مُذَكَّر) دیتەوه، یاخود ﴿وَكَذَّبْتُمِرَّه﴾،

واتە: بپرواتان بە خوا نیه، ئەو خوایهی کە ئەو بەلگە روون و ئاشکرایە بۆ من

ناردو، یاخود ئیوه بپرواتان بەو یەقینە نیه، کە من هەمەو لە ئەنجامی

شوینکەوتنی هیدایەتی خوادا بۆم پەیدا بوو.

لێردا خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ، بەو کافرانە بلئ: ئەو ئیمان

نەهینانە ئیوه، بەم هەقە، لە نرخێ ئەم هەقە کەم ناکاتەوه، چونکە

بابایەکی کوێریش بە نوێژی نیوەڕۆ تەماشای ئاسمان بکات، خۆر نابینی، وە ئەگەر مانگیش لە چواردە دای، کەسیکی کوێر تەماشای ئاسمان بکات نابینی، وە هەروەها نەخۆشیش بەتایبەتی کەسیک مەلاریاو گرانهتای لیبی، ئاوی شیرین بخواتەو، بە زاری تالەو وەك ژەقنەبووت وایە، کەواتە: نوقصانیی لە خۆرو مانگو ئاودا نەبوو، بەلکو نوقصانیی لە کەسەکە دابوو، دەئین: قالونچە رەشە بە بۆنی گولاوێ گێژ دەبی، بەلام رېخ و شیاکە خردەکاتەو و دەیکاتە تۆپ، تاقییان کردۆتەو، بۆن گولایان بۆ بردووە گێژ بوو، دیارە کەیفی بەو بۆن رېخە دی، لەبەرئەوێ میزاجی تێکچوو!

شەشەم: دەفەرموی: ﴿ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصْلَيْنِ ﴾، ئەوێ ئیوە پەلەێ لێدەکەن لەلای من نیە، ئەوان پەلەیان لە چی دەکرد؟ پەلەیان لە سزا دەکرد، وەك خوا دەفەرموی: ﴿ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ حَقٌّ مِنْ عِنْدِكَ فَامْطُرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾ (الأنفال، واتە: وە کاتیك (کافرەکان) گوتیان: ئەێ خواێه ! ئەگەر ئەم قورئانە هەقە، با بەردمان بەسەردا ببارێ لە ئاسمانێ، یاخود سزایەکی بەئێشمان بۆ بیئە، خوای پەرورەدگار بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بلی: ئەوێ ئیوە پەلەێ لێدەکەن لەلای من نیە.

هەوتەم: دەفەرموی: ﴿ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ ﴾، حوکم و بریار تەنیا بۆ خواێه، خوای بالادەستە کە بریار دەدات، کەێ سزاتان دەدات و چۆنتان سزا دەدات، یان سزاتان نادات و هیدایەتتان دەدات، دوای ئەوێ عاقل دەبن و دەگەرێنەو.

هەشتەم: دەفەرموی: ﴿ يَقْضُ الْحَقُّ ﴾، خوا هەق دەخاتە روو، هەق باس دەکات، (قصة) واتە: بەسەرھات، (قَصٌّ، يَقْضُ)، واتە: بەسەرھاتی گێرپایەو، وە خوێندراویشەتەو (يَقْضُ الْحَقُّ) واتە: بە هەق بریار دەدات، ئەگەر بشلێ: (يَقْضُ) واتە: (يُبَيِّنُ وَيَحْكِي) روونی دەکاتەو و دەگێرێتەو.

نۆیەم: دەفەر موئ: ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلَيْنِ﴾، وه خوا باشتترین یه کلاکه روهو دادوهه، (فَاصِل) واته: شتیك كه دوو شتان لێك جیا بکاتهوه، كه لێره دا مه بهست دادوهو حاکمه، خوای دادگهر باشتترین دادوهه، ئه و حوکمان له نیواندا دهکات.

دهیهم: دهفەر موئ: ﴿قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾، پێیان بڵێ: ئه گهر ئه وهی ئیوه په لهی لێده کهن، له لای من بووایه، ئیش له نیوان من و ئیوه دا ته واهو ده بوو، (واته: ئه و بریارو سزایه، ئه گهر له لای من بووایه، به سه ردا ده چه سپاندن و یه کلا ده بووینه وه)، وه خوا به سته مکاران زانایه.

وه لامي تیشکالیک

تویژهره وانی قورئان لێره دا پرسیار یکیان کردوه و گوتوو یانه: به روالهت له نیوان ئه م نایه ته دا كه ده فەر موئ: ئه گهر ئه وهی ئیوه په لهی لێده کهن، له لای من بووایه، کاری نیوان من و ئیوه ته واهو ده بوو، واته: سزایه که م به سه ردا ده چه سپاندن و ئیوه م له کۆل ده کردوه، له گه ل فەرما یشتیکی پیغه مبه ردا ﷺ تیگگیران هه یه، كه ئه مه دهقی فەرما یشته که یه:

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أُحُدٍ؟ فَقَالَ: «لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ، وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعُقَبَةِ، إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَمَتْنِي، فَتَنَظَرْتُ، فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ فَنَادَانِي، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ، قَالَ: فَنَادَانِي مَلَكَ الْجِبَالِ وَسَلَّمْ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَأَنَا مَلَكَ الْجِبَالِ وَقَدْ بَعَثَنِي رِيكُ إِلَيْكَ لِتَأْمُرَنِي بِأَمْرِكَ، فَمَا شِئْتَ، إِنْ شِئْتَ أَنْ أُطِيقَ

عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ». فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»^(۱)، واتە: دایکمان عائیشە خوا لێی رازی بێ دەلی: بە پیغەمبەری خوام ﷺ گوت: ئەو پیغەمبەری خوا! ئایا چ پۆرت بەسەر هاتوون سەختەر لە جەنگی ئوحدو؟ ئەویش فەرمووی: لە گەلەکەیی تۆوە (واتە: لە قورەیشەو) ئەوێ تووشم بوو تووشم بوو، سەختترین شت کە تووشم بوو، پۆژی عەقەبە بوو، (واتە: ئەو پۆژە کە بە لای عەقەبەدا هاتو، جا باس دەکاتو دەفەرموێ): نەفسی خۆم پێشیارم کرد بۆ (ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ) (کە سەرۆک ھۆزێکی گەرە بوو لە طائیف)، بەلام ئەوێ کە من لێم داوا کرد، وەلامی نەدامەو، منیش بە خەم و خەفەتەو پۆشتم و گەرامەو (جا ئەو لێرە بەو کورتی باسی کردو، نەگەرنا بەردبارانیشیان کردو لە طائیف بە منداڵان و ھۆسەو ھەراشیان لەدوا کردو، بۆیە فەرموویەتی: ئەووم زۆر لەسەر سەخت بوو، پاشان دەفەرموێ): ھەتا نەگەیشتمەو (قَرْنُ الثَّعَالِبِ)^(۲) نەھاتمەو سەر حال و بەھۆش خۆم نەھاتمەو، سەرم بەرزکردو، تەماشام کرد ھەوریکە، سەرنجمدا جبریل لەنیو ئەو ھەورەدا بوو، بانگی کردم، گوتی: ئەو موحەممەد! خوای زالی پایەدار وەلامی گەلەکەیی تۆی بۆ تۆ بیست، وە چۆن بەرپەرچیان دایەو، ئیستاش فریشتەیی چیاکانی ناردو، تاکو چیت پێ چاکە فەرمانی پێبکەیی، فەرمووی: ئنجا فریشتەیی چیاکان بانگی کردم و سەلامی لێکردم، گوتی: ئەو موحەممەد! خوا قسەیی گەلەکەتی بیست (کە چەندە خراپ وەلامیان دایەو) وە منیش فریشتەیی چیاکانم، وە بەروەردگارت منی ناردو بۆ لای تۆ، تاکو ئەوێ پێت چاکە، فەرمانم پێبکەیی، چیت دەوێ؟ ئەگەر دەتەوێ تاکو ئەم دوو چیاپەیی طائیف بێنمەو یەك، (تاکو قەرەبەر بن)، دەلی: پیغەمبەری خواش پێی فەرموو: ﴿بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾، واتە: بەلکو ئومیدم وایە، خوا لە پشتی ئەوانە کەسانیک بێنیتە دەری، کە تەنیا خوا بپەرستن، وە هیچ شتیکی نەکەنە ھاوبەش.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۲۳۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۹۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۶۵۶۱).

(۲) ناوی شوینیکیە لە میقاتەکانی حەجەو، دەبی لەوێ ئیحرام ببەستری.

ئنجادەلێن: لێردا ئەووە فریشتەیی چیاکان خوای بەرز ناردووویەتی و لەژێر
 فەرمانی پێغەمبەردا ﷺ بوو، لە نایەتەکەشدا دەفەر موو: ئەگەر بە دەست من
 بووایە ! ئەدی ئەو ونیە لێردا بە دەستیەتی ؟ بە روالەت تێگێر دەبن ! وەلامەکە
 ئاوايە:

۱/ وا دیارە ئەو کاتە کە چوووە بۆ طائف، کافرەکان داوایان نەکردووە، سزایان بۆ
 بێن، بەلام ئەووی نایەتەکە دەیفەر موو: لە حالیکەدايە کە ئەوان پەلەیان
 لێکردووە، بەلام خەلکی طائف نەیانگوتووە: با سزیمان بۆ بێ.

۲/ وەلامیکە دیکەشی ئەوویە کە لە کاتی دابەزینی نایەتەکاندا، ئەو دەستەلاتە
 نەبوووە دواتر پێیدراووە و پێشتر پێی نەدراو، چونکە چوون بۆ طائف پێش
 مەسەلە شەوڕۆیی و پەیمان بەستنی عەقەبەیی یەکەم و دوووەم بوو، ئنجادیارە
 ئەو نایەتەکان پێشتر دابەزیون، پێش سەفەری طائف.

۳/ ئەو دەستکراوویی یە پێغەمبەری خوا ﷺ هەر تابەت بە خەلکی
 (طائف) دەو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی حوتەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نۆ (۹) ئایەت (۵۹ تا ۶۷)، پێکدێو، سوڤگە ی سەرەکیان، بریتیه لە خستنه‌پرووی ژماره‌یه‌ك له سیفەت و کردەوه‌کانی خوای بەرزو مەزن: لە زانیاری وردو بیسنووری به وردو درشتی دروستکراوه‌کان و، خه‌واندنی مرۆفه‌کان له شه‌وداو، چاودێریکردنی کردەوه‌کانیان به‌ رۆژو، پاشان گێرانه‌وه‌یان بو‌ لای خو‌ی و، لیپرسینه‌وه‌یان.

هه‌روه‌ها ناردنی فریشته‌کان بو‌ پاراستنی کردەوه‌کانیان و، پاشان مراندنیان و گێرانه‌وه‌یان بو‌ لای خوای بالاده‌ست، ئنجا ده‌ربازکردنیان له‌ ته‌نگو چه‌له‌مه‌و گرفتارییه‌کانی رۆژگار، پاش پارانه‌وه‌و کڕووژانه‌وه‌یان.

وه‌ له‌ کۆتاییدا هه‌ر شه‌کردن له‌ کافرو هاوبه‌شدانه‌ره‌کان که‌ خوا ده‌توانی له‌ سه‌روو خواروویانه‌وه‌ سزایان بو‌ بنێریو، پێکیان وهریکاتو به‌ گژیه‌کیاندا بکات، پاش په‌رته‌وازه‌و ده‌سته‌ ده‌سته‌ بوونیان، وه‌ رایده‌گه‌یه‌نی که‌ هه‌رچه‌نده‌ گه‌ل و کۆمه‌لگای پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رانبه‌ر به‌ قورئان بیپروان، به‌لام قورئان هه‌وائی راسته‌و، هه‌وائی راستیش کاتیك ده‌بی هه‌ر بچه‌سپی.

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۵۹﴾ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۶۰﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿۶۱﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿۶۲﴾ قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنَ ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ أَنْجِنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۳﴾ قُلْ اللَّهُ يُنْجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿۶۵﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿۶۶﴾ لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۶۷﴾﴾

مانای وشە بە وشە نایەتەکان

((وہ خوا کلیلہ کانی (زانینی) نادیارایی لەلەن، کە جگە لەو کەس نایانزانئ، وە
 ھەرچی لە وشکانیی و دەریا دایە، دەیزانی، وە ھیچ گەلا "ی درەخت" یەک ناکەوێتە
 خوار مەگەر دەیزانی، وە ھیچ دەنکیک نیە لە تاریکییەکانی زەویداو، ھیچ تەرپێک و
 ھیچ وشکیک نیە، مەگەر لە کتییکی ڕوون دایە ۵۹)) وە ھەر ئەو کە بە شەوئ
 ڕووھەکانتان وەردەگرئ (و دەتانخەوێنئ)، وە دەزانی لە ڕۆژئ دا چی دەکەن، دوایی لە
 ڕۆژئیدا بیدارتان دەکاتەو، تاکو ماوەی ناوبراو (دیاریکراو بۆ ژبانتان) بەسەر بچئ،
 پاشان گێرانی وەتان بۆ لای ویە، دوایی ھەوائتان پێدەدا بەووی کە دەتانکرد ۶۰)) وە
 ھەر ئەو زالی ملیپێکە چکەر بەسەر بەندەکانییەو، وە پارێزەرانیکتان (لە فریشتان)
 دەنێرتە سەر، ھەتا کاتیک یەکیکتان مردنی گەیشتە سەر، نێراوەکانمان گیانی
 دەکێشنو، کەمتەر خەمیش ناکەن (لە ئەنجامدانی کارەکانیاندا) ۶۱)) پاشان (دوای
 مراندن) بەرھەو لای تاکە سەرپەرشتیاری راستەقینەیان گێرانی وە، ئاگاداربنا! برپارو
 فەرمان ھەر ھێ ئەو، وە خوا خێراترین لێرسەرەوویە ۶۲)) بلی: کئ لە تاریکییەکان
 (و گرفتارییەکان) وشکانیی و دەریادا دەربازتان دەکات، بە ملکہچی و پەنھانیی
 لئی دەپارێنەو: ئەگەر بێتو (خوا) ئەم (گرفتاری) قوتارمان بکات، بە
 دنیاییەو لە سوپاسگوزاران دەبین؟ ۶۳)) بلی: ھەر خوا لەو (گرفتاری) قوتارتان
 دەکات، وە لە ھەر خەم و تەنگانییەکی دیکەش، کەچی ئیوہش ھاوبەش (بۆ خوا)
 دادەنێن ۶۴)) بلی: ئەو (خوا) توانادارە کە لە سەر و وتانەو، یان لە ژێر پێتانەو،
 ئازارو سزاتان بۆ بنیئرئ، یان وەك چەند پێرو دەستەییەکی پەرتەوازە، پیکتان
 وەربکات و ئازارو سزای ھەندیکتان بە ھەندیکتان بچێژئ، سەرنج بدە! چۆن
 (ڕوونکردنەو) نایەتەکانمانیان بۆ جوړاو جوړ دەکەین، بەلکو بە قوولیی تیگەن
 ۶۵)) وە کۆمەلەو گەلەکەت ئەم (قورئان)ە یان بە درؤ دانا، لە حالیکدا کە ھەقە،
 بلی: من بەسەرتانەو چاودێرو پارێزەر نیم ۶۶)) بۆ ھەر ھەوائیکی گرنگ سەقامگیر
 بوون ھەیەو، لەمەودوا دەزانن ۶۷)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ): واتە: کلێلەکانی پەنھان، (مَفَاتِيحُ: جَمْعُ مِفْتَاحٍ وَمِفْتَاحٌ، مَا يُفْتَحُ بِهِ وَجَمْعُهَا: مَفَاتِيحٌ وَمَفَاتِيحٌ، وَقَالَ الرَّازِيُّ: الْمَفَاتِيحُ جَمْعُ مِفْتَاحٍ وَهُوَ الْمِفْتَاحُ، وَمِفْتَاحٌ وَهُوَ الْخَزَانَةُ)، واتە: وشە (مَفَاتِيحُ) کۆی (مِفْتَاحٌ) و (مِفْتَاحٌ)ە، ھەر شتیکی کە دەرگا، یان شتیکی دیکی پێ دەکریتەو، ئیجا نەگەر کۆی (مِفْتَاحٌ) بێ (مَفَاتِيحٌ)ە، وە ئەگەر کۆی (مِفْتَاحٌ) بێ (مَفَاتِيحٌ)ە، فەخرەددین رازیش دەڵێ: (مَفَاتِيحُ) یان کۆی (مِفْتَاحٌ)ە، کە بریتیە لە (مِفْتَاحٌ) کلێل، یان کۆی (مِفْتَاحٌ)ە، (مِفْتَاحٌ)یش بریتیە لە خەزینەو عەمبار.

(حَبَّةٌ): (الْحَبُّ وَالْحَبَّةُ: يُقَالُ فِي الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَنَحْوَهُمَا مِنَ الْمَطْعُومَاتِ)، وشە (حَبٌّ) و (حَبَّةٌ) بە دەنکی گەنم و جو دەگوترێ، وە وێنەی ئەوان، وەك دەنكە ھەرزەن، برنج، گەنمەشامی، نۆك، نیسك.

(كِتَابٌ مُبِينٌ): واتە: كتیبی ئاشکرا، كتیبی پوون، (الْكِتَابُ فِي الْأَصْلِ اسْمٌ لِلصَّحِيفَةِ مَعَ الْمَكْتُوبِ فِيهِ، اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ: عِلْمُ اللَّهِ) وشە (كتاب) لە ئەسڵدا لاپەرەیکە، یان ھەر شتیکی کە شتی لەسەر دەنووسرێ، لەگەڵ نووسینەکە یان نووسی، پێ دەگوترێ (كتاب)، واتە: تیانووسیك، جا کاغەز بێ، چەرم بێ، پیست بێ، بەردی تەنك بێ، گەلای درەخت بێ، لەگەڵ ئەو نووسینە کە تییدا دەنووسرێ، ئەگەر نووسینی لەسەر نەبێ، پێ ناگوترێ: (كتاب)، ھەروەھا دەگونجی مەبەست لە (كتاب مبين) لەوحی پارێزراو (لوح المحفوظ) بێ، ئەو جیسە کە خوای پەرەردگار ھەموو زانیارییەکانی خۆی لەبارە دیروستکارو ھەندیکەو تێدا تۆمار کردوون، بە پێی پای زۆریک لە زانیان، کە خوای زانا باسی (لوح المحفوظ)یش دەکات، دەفەرموێ: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ

مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾، مەبەست پێی (كتاب مبين)ە، یاخود مەبەست پێی زانیاری خوای پەرەردگارە.

(تَوَفَّيْكُمْ): واتە: بە تەواویی وەرتاندەگەری، جا خوای کاربەجی (تَوَفَّيْ) بەکارهێناوە بۆ مراندن و بۆ خەواندنیش، (التوَفِّي: عُبِّرَ عَنِ النَّوْمِ وَالْمَوْتِ بالتوَفِّي: أَخَذَ الشَّيْءَ وَافِيًا كَامِلًا)، وشە (تَوَفَّي) بۆ خەوتن و مردن بەکارهاتووە، (تَوَفَّي) یش ئەوەیە شتێک بەتەواویی وەریگیری، کە مەوێ دەخەوێ خوای پەروردگار ڕووحەکە وەردەگەری، وە کە دەشمەری ڕووحەکە وەردەگەری، بەلام لە حالەتی مردندا، ڕووحەکە یەكجاری وەردەگەری و، هیچ پەيوەندی بە بەدەنەو نامی نی، لە حالەتی خەوتندا پەيوەندی بە دەمی نی، بای ئەوەندە جەستە ی کار بکات و پێویستی پێی هەبێ.

(جَرَحْتُمْ): (كَسَبْتُمْ، الْجَوَارِحَ: الْأَعْضَاءَ الْكَاسِبَةَ، الْإِجْتِرَاحُ: اِكْتِسَابُ الْإِثْمِ)، (جَرَحْتُمْ) واتە: وەدەستتان هێناوە و کردووتانە، ئەندامەکانی جەستە وەك چا، گوێ، دەست، پێی پێیان دەگوترێ: (جَارِحَة)، بۆچی؟ چونکە کردەویان پێ ئەنجام دەدرێ، جا ئەو لە ئەسلدا لە (جرح) مەو هاتو، واتە: بریندارکردن، بۆیە (جوارح) بۆ ئەو شتانەش بەکار دێ کە بۆ ڕاوشکار بەکار دێن، وەك سەگو تاژی و ... هتد. وە (الْإِجْتِرَاحُ) واتە: گوناح کردن.

(يَبْعَثُكُمْ): (أَصْلُ الْبَعَثِ إِثَارَةُ الشَّيْءِ وَتَوَجُّيْهُهُ، أَيْ يُخْرِجُكُمْ وَيُسِيرُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) (بَعَثَ) ئەوەیە کە شتێک هەلگیرسێنی و ئاراستە ی بکە، کە دەفەرموێ: (يَبْعَثُكُمْ)، واتە: دەرئانیدی، وە بەرپێتان دەکات بەرەو ڕۆژی دوا، ئەو ئەگەر مەبەست پێی زیندووکردنەو بێ، وە ئەگەر مەبەست پێی بیدارکردنەو بێ، بەرپێتان دەکات بۆ ڕۆژگار، واتە: لە شەوێ دا بەئاگاتان دینی، بۆ ئەوەی لە ڕۆژی دا کار بکەن.

(حَفَظَةً): (جَمْعُ حَافِظٍ: الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ يَكْتُبُونَ أَعْمَالَ بَنِي آدَمَ)، کۆی (حَافِظ)ە، واتە: پارێزر، مەبەست پێی ئەو فریشتانەیه کە کردەوەکانی نەوێ نادەم تۆمار دەکەن.

(لَا يُفْرِطُونَ): واتە: کەمتەرخەمی ناکەن، (فَرَطَ وَفَرَطَ، يَعْني: قَصَرَ فِي الْأَمْرِ وَضَيَّعَهُ حَتَّى فَاتَ، وَأَفْرَطَ: جَاوَزَ)، (فَرَطَ) و (فَرَطَ) واتە: کەمتەرخەمی کرد لە کارەکهەدا، تا کارەکهی زایە کردو لە دەستی چوو، بەلام (أَفْرَطَ) واتە: تێپەڕاند، (تَفَرَّطَ) واتە: کورتەپێنان و بەزایەدان، (إِفْرَاطَ) واتە: تێپەڕاندن و زیەدپۆیی کردن.

(كَرِبَ): (الكَرْبُ: الْغَمُّ الشَّدِيدُ)، واتە: خەفەتیکی زۆر گەوره،

(يَلْبِسُكُمْ): (لَبَسَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: خَلَطَ) واتە: ئێشەکهی لێ تێکەل کرد.

(شَيْعًا): (شَيْعَةً) واتە: کۆمەڵە خەڵکی کە لەسەر شتێک کۆدەبنەوه، وە پشتگیری کەسێک دەکەن لەسەر بەرنامەیهک، کە کۆیه کهی (شَيْعَ) و (أَشْيَاعَ) دهلێ: (مَنْ يَتَّقُوهُمْ يَتَّقُوا الْإِنْسَانَ وَيُنْتَشِرُونَ عَنْهُ)، واتە: (شَيْعَةً) هەر کۆمەڵە خەڵکیکن کە کەسێک خۆیان پێ بەهێز دەکات، وە لەوهوه بڵاودەبنەوه.

(بَأْسَ): (الْعَذَابُ وَالشَّدَّةُ فِي الْحَرْبِ) (بَأْسَ) بە مانای سزاو نازارو سهختی دی له جهنگدا.

(يَفْقَهُونَ): (الْفَقْهُ: هُوَ التَّوَصُّلُ إِلَى عِلْمٍ غَائِبٍ بِعِلْمٍ شَاهِدٍ، فَهُوَ أَحْصَى مِنَ الْعِلْمِ)، (فَقْهَ) بریتیه له گهیشتن به شتیکی نادیار، بههوی زانینی شتیکی دیارهوه، بۆیه (فَقْهَ) تایبهتتره له (عِلْمَ)، چونکه (عِلْمَ) ههموو شتێک دهگریتهوه، وەك پهی بردن به شتێک کە دهگونجی بزانی، (فَقْهَ) بریتیه لهوه کە بههوی شتیکی زانراوهوه، شتێک دهرک بکهی و بزانی، کە نهزانراوه.

(بَوَكِيلَ): (الْوَكِيلُ: فَعِيلٌ بِمَعْنَى الْمَفْعُولِ، وَالتَّوَكُّيلُ أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَى غَيْرِكَ وَتَجْعَلَهُ نَائِبًا عَنْكَ)، واتە: (وَكِيلَ) (فَعِيلَ) به مانای (مَفْعُولَ)، واتە: (مَوْكُولَ) کەسێک کە کارت پێ سپاردوه. (تَوَكَّلَ) (يَشْئَرُ) ئهوهیه که پشت به

غەیری خۆت ببهستی و بیکە ی بە جێداری خۆت، بَلَّی: فلان کەس وەکیلی منە،

(وَكَلَّتهُ) واتە: کردمە وەکیلی خۆم، بۆیە خوا دەفەر موی: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ

مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَلَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (آل عمران،

واتە: با پرواداران تەنیا پشت بە خوا ببەستن، یانی: تەنیا خوا بکەنە وەکیلی خۆیان و پشت بەو ببەستن.

(مُسْتَقَرٌّ): یان بە مانای سەقامگیربوون دئی، یان بە مانای کاتی سەقامگیربوون دئی،

یان بە مانای شوینی سەقامگیربوون دئی، لە (قَرَّ يَقْرُ قَرَارًا) ھەواتو، بە مانای

(ثَبَّت) واتە: جێگیربوو (وَأَسْتَقَرُّ فُلَانٌ: تَحَرَّى الْقَرَارَ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ بِمَعْنَى قَرَّ،

كَاسْتَجَابَ وَأَجَابَ) واتە: ویستی رابووستی، جاری وایە بە مانای (قَرَّ ش دئی،

وَهَكَ (إِسْتَجَابَ) و (أَجَابَ) ھ، ھەردووکیان بە مانای وەلامی دایەو، دین، بەلام

(إِسْتَجَابَ) واتە: وەلامدانە وەکە ی بەھێز بوو.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای بئ وینە لەم نۆ (۹) ئایەتە موبارەکەدا کۆمەلێک سیفەتی گەورە گەورەى خوای، کە ھەموو سیفەتەکانی خواش گەورەن، وە کۆمەلێک لە کردەووە سەر سووڕ ھێنەرەکانی خوای، بۆ ئیمە دەخاتەرپوو، دیارە جاری دیکەش گوتوو مانە: ئەم سووڕەتە ھەمووی باسی خوا بەیەگەرتنە: ھەر خوا بە دیھێنەرە، ھەر خوا پەروردگار و مشوورخۆرو کارسازە، باسی خواوەنداریتی خوا، باسی سەرپەرشتیاریتی خوا، باسی دادگەریتی خوا، باسی ھۆکمراپیتی رەھای خوا، باسی ناوە چاکەکان و سیفەتە بەرزەکانی خوا، وە سەرەنجام باسی ئەوە کە تەنیا خوا یەك کە دەبێ ھەر ئەو بەدیھێنەر و پەروردگار و سەرپەرشتیار و خواوەنی ھەموو ناویکی بەرزو سیفەتێکی پەسند بێ، ھەر ئەو شایستەییە بەندایەتی بۆ بکری، و، پەرستری و ملکەچی بۆ بکری، واتە: لە ھەموو کەسێک و لە ھەموو شتێک زیاتر خوشبویستری، ملی بۆ کەچ بکری، و، ریزی بگیری، و، شەرمی لی بکری، و، پشتی پی بیستری، دەفەرموی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾، وە کلیلەکانی زانیی پەنھان و نادیار، تەنیا لەلای ئەون، جگە بە خوای پەنھانزان ھیچ کەس ئەو کلیلانە نازانی، یاخود ئەگەر (مَفَاتِح) کۆی (مَفْتَح) بێ، واتە: خەزینەکانی نادیار غەیب تەنیا لەلای خوان، بیجگە لە خوا کەس ئەو عەمبار و خەزینانە نازانی چیاان تێدایە.

دوای ئەوەی بەگشتی ئەوەی فەرموو، ئنجا دیتە سەر وردەکارییەکان، دەفەرموی:

﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾، خوا دەزانی چ لە وشکانیییدا ھەیە، و، چ لە دەریادا ھەیە، ئنجا ئەو ھەموو بیابانە بێنە پێش چاوی خۆت، ئەو ھەموو شاخ و چیایانە بێنە پێش چاوی خۆت، ئەو ھەموو دەشت و دەرو کەژ و کیوو قەدو قەدپالانە بێنە پێش چاوی خۆت! ئنجا ئەو ھەموو دەریاو زەریاو ئوقیانوسانە بێنە پێش چاوی خۆت، چیاان تێدایە، چیاان تێدا دەجووڵی؟ خوا ھەر ھەمووی دەزانی، وەك لە کوردەواریی خۆماندا دەلێن: (خوا میرووی رەش لە شەوی تاریکدا، بەسەر بەردی رەشەو دەبینی)، ئەوە بۆ ئیمە، ئەگەر نا خوای پەروردگار نیو بەردەکەو نیو

ھەناوی ئیەمەش دەبینی و دەزانئ، پێشی باسی خەزینەکانی کرد، دوایی باسی تەپرو وشکی کرد، پاشان سەرەنجمان بو شتیکی دیکە زۆر ورد ڕادەگیشتی، دەفەرموئ:

﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾، ھێج گەلایەك لە ھێج درەختیك

ناکەوێتە خوار، مەگەر خوا دەیزانی، ئنجا پایزان بێنە پێش چاوی خۆتان کە دەبێتە گەلارپزان، لە کۆی سەر زەویدا چەند گەلا دەکەونە خوار؟ خوا ھەموویان

دەزانئ، یەك بە یەك !! ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ﴾، وە ھێج دەنگە تۆویك نیە

لە تاریکاییەکانی زەویدا، دەنگی: گەنم، جۆ، نیسک، برنج، ھەرزن، جی دیکە ھەیە

لەسەر زەوی کە دەچینرئ، خوای بەنھانزان ھەر ھەمووی دەزانئ، ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا

يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾، ھێج تەرپك نیە و ھێج وشك نیە، مەگەر لە کتییکی

روون دایە، کە مەبەست پێی زانیاریی بۆسنووری خوا، یان مەبەست پێی (لوح

المحفوظ)ە، خوا زانیارییەکانی خوێ لەویدا نووسیوە، ئەو بەنسبەت زانیاریی.

ئنجا (خوا) دیتە سەر خستەرووی دەستەلاتی خوێ، سەرەتا باسی خەوتن (نوم)

دەکات، کە شتیکی زۆر جی سەرئەجە، دەفەرموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ

وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾، وە ھەر ئەو کە بە شەوئ دەتانخەوینئ، وە دەزانئ بە

رۆژئش چی دەکەن، خەولیکەوتن شتیکی زۆر سەیرە ! مەرؤف جاری وایە خەوی

لێدەزپئ، ھێج خەوی لێ ناکەوئ، جاری وایە ناتەوئ بخەوی، خەوت بە ملدا دئ،

کوردەواریی خۆمان دەلئین: (خەو زالمە !)، یەكێك بۆی گێراومەو گوتی: دوو سئ

شەوو رۆژ بوو نەخەوتبووم، بە شەوئ بەنیو دوو پەلە گەنماندا دەرؤیشتەم، کە

لامدەدا بە گولە گەنمان دەکەوتەم، بەناگا دەهاتم، یانی: ھەر بەرؤیشتەو خەوتو، جا

مرؤف ئاوا، خوا دەفەرموئ: خوا ئەو کەسە کە بە شەوئ دەتانخەوینئ،

رووحەکانتان وەردەگریتەو، وە دەشزانئ بەرؤژئ چی دەکەن، ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ

لِقُضَايَ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، دوایی لە رۆژیدا بیدارتان دەکاتەو، بۆئەو کاتێکی

ناوبراو، تەواو ببی، کە مەبەست تەمەنی دنیاiane، ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، دوايش بۆ لای خوا دەگەرێنەوه، ئنجا هەوالتان پێدەدات، بەو کردەوانەى کە دەتانکردن، کەواتە: خوا ئاگاداره کە رۆژو شەوتان چۆن دەگوزرەرێن.

﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾، وه خوا زاتهو مل پئی که چکهره، به سهر بهندهکانییهوه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ﴾، وه چه‌ند پارێزهرێکیشان دهنێرێته سه‌ری، کین پارێزهره‌کان؟ فریشته‌کان، چیمان ده‌پاریزن؟ کرده‌وه‌کانمان ده‌پاریزن، وهک دوايي باسی ده‌کەين، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا﴾، هه‌تا کاتێک يه‌کێکان کاتی مه‌رگی دئ، نوینه‌رو ره‌وانه‌کراوه‌کانی ئیمه‌ گیانی ده‌کیشن، کین ره‌وانه‌کراو نوینه‌ره‌کان؟ فریشته‌کان، ﴿وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ﴾، وه که‌مه‌تره‌میش ناکه‌ن، له‌ کاتی خویدا، له‌ شوینی خویدا، بیئەوه‌ی چرکه‌یه‌ک تێپه‌ری، یان پێش بکه‌وی، گیانی ده‌کیشن، ﴿ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ﴾، دوايي گێردانه‌وه‌یان، بۆ لای خوا سه‌ره‌په‌رشتیاری هه‌قیانه، که هه‌ر نه‌و سه‌ره‌په‌رشتیارو مشوور خو‌ری راسته‌قینه‌یانه‌و، هه‌ر نه‌و کارسازiane، ﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسَيْنِ﴾، ئاگاداربين! حوکم و بپار هه‌ر بۆ نه‌وه، وه نه‌و خیراترین لیپرسه‌ره‌وه‌یه، جا مرو‌ف که ئیستا کۆمپیوته‌رو نه‌و ئامپیرانه‌ی دیکه‌ی دروست کردوون، که به‌ چاو‌تروو‌کانی هه‌رچی زانیاریت بو‌ی، ده‌تداتی، تێده‌گات که زانیاری خوا چه‌ند زۆرو بی‌سنووره، هه‌ر خوا ده‌زانی چه‌نده؟

ئنجا شتیکی دیکه‌یان ده‌خاته پێش چاو، ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ مَنْ يُنَجِّبُكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾، بلئ: کئ له‌ تاریکیاییه‌کان (واته‌: سه‌ختیه‌کان) ی وشکانیو ده‌ریا ده‌ربازتان ده‌کات؟ که لیی ده‌پارینه‌وه به

کەرووزانەووە بە پەنھانی، دەلێن: ﴿لَئِنْ أُنْجِنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾،
ئەگەر خوا دەربازمان بکات لەم تەنگانەو سەغڵەتییه، ئیمە لە سوپاسگوزاران دەبین،
بیگومان سویند دەخوین، جاریکی سێلەو ناسوپاسگوزار نابین، ﴿قُلِ اللَّهُ يُنَجِّكُمْ
مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْكِرُونَ﴾، بۆی: ھەر خوا لەو گرفتارییەکی کە بۆی
دەپارێنەو، دەربازتان دەکات، وە لە ھەر خەم و خەفەت و مەینەتییهکی دیکەش،
دواییش ئیوە ھاوبەش بۆ خوا دادەنێن، واتە: غەیری خوا دیننە یزی خواو
دەپەرستن.

ئەجا (خوا) باسی تواناداریی خۆی دەکات لەسەر سزادانی جوړاجوړی
مرۆفەکان:

﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ
أَوْ يَلْسِكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾، خوا بە توانایە کە لە سەر ووتانەو
سزاتان بۆ بنێری، یان لە بن پێتانەو سزاتان بۆ بینێ، یاخود پەرتەوازەتان بکاو
بتانکاتە چەند کۆمەڵ و دەستەییەک و پێکتان وەربکات، وە ئازار و ناپەرەتی و سزای
ھەندیکتان بە ھەندیکتان بجێری، ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾،
سەرنج بدە! چۆن ئایەتەکانیان بۆ جوړاو جوړ دەکەین، بۆئەوێ تێگەین.

لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾، وە
گەلەکەت ئەم قورئانەیان بە درۆ دانا، لە حالیکدا کە ھەقە، بۆی: من وەکیل نیم
بەسەرەتانەو، ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، ھەموو ھەوالیکی گەرنە،
کاتیەک دێ، سەقامگیر بێ، بێتە دی، یان شوینیکی ھەیه، وە لەمەودوا بۆتان
دەردەکەوێ، ئەو ھەوالەکی کە خوا دەفەرموی: لێپرسینەو تان لەگەڵدا دەکری و
پاداشت و سزا ھەیه، ھەر ھەمووی راستە.

چەند مەسەلەیه کی گرنگ

مەسەلە یە کەم: **﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾** که دەفه رموی:

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي

ظُلُمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿﴾، به پێی تیگەشتنی من

خوای زاناو شارەزا لەم ئایەتە موبارە کەدا، باسی زانیاری خۆی دەکات، هەم بە شیوەی فراوان، هەم بە شیوەی وردەکاریی، سەرەتا ناوا دەست پێدەکات، دەفه رموی:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾، وه کلیله گانی پەنھان تەنیا لەلای وین، واتە: لەلای

خوای تاک و تەنیا، ئەو کلیلانە ی که شتە پەنھانە گانیان پێ دەزانرێن، (مَفَاتِح)

کووی (مِفْتَاح) و (مِفْتَاح) ه، که (مِفْتَاح) واتە: کلیل، وه (مِفْتَاح) واتە: خەزینە،

عەمبار، یانی: بێجگە لە خوا هیچ کەس پەنھان نازانی.

باسیک له و باره وه که پنهان (غیب) تەنیا خوا دەزانی

مەسەلە ی پەنھان (غیب) زانین لە ئیسلامدا، بە تەواویی یە کلا (حسم) کراوه،

که تەنیا خوا دەزانی، وه ک دەفه رموی: **﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾**، به لام بەداخه وه

زۆرجار هەندێ لە مسوولمانان تووشی لادان بوو ون لە ئایینه گەیان، که ئیستا باسی

دەکەین:

چەند ئایەتیک له و باره وه: که پەنھان تەنیا خوا دەزانی

(۱) **﴿خَوَاتِمُ الْبُرْجَانِ﴾** له سوورەتی (النمل) دا دەفه رموی: **﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ**

وَالْأَرْضِ الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾، واتە: بلی: نهینیه ک

کە لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەبە، جگە لە خوا کەس نایزانئ، وە ناشزانن کە ی زیندوو دەکریڤنەو.

(۲) ھەروەھا لە سوورەتی (الجن) دا دەفەر موی: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ

غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٣٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَبْلُغُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

رَصَدًا ﴿٣٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ

عَدَدًا ﴿٣٨﴾﴾، (خوای بێ ھاوتا باسی خوێ دەکات، دەفەر موی) زانی نادیارو

پەنھانە، ھێچ کەس ئاگادار ناکاتەو لە پەنھان و نادیارە کە بەس خوێ دەیزانی، مەگەر پەوانە کراوێک کە بوخوێ لێی رازی بێ و پەسندی بکات، (کە رەنگە لێردا مەبەست پێی فریشتەکان بێ، ئەو فریشتانە کە وەحی بو پیغەمبەرەکان دینن) ئەو پەوانە کراوەش بەو پەنھان و نادیارە، لە پیش و لە دواوە چەند چاودێرێک دادەنرێن، چاودێری دەکەن و ئاگایان لێ دەبێ، بوئەوێ خوا بزانی (خوا دەزانی) ئەو فریشتانە پەيامی پەرورەدگاریان گەیاندو، وە خوا بوخوێ ئاگادارە پێیان، وە ھەموو شتیکی سەرژمێر کردو.

(۳) وە لە سوورەتی (آل عمران) یشتا دەفەر موی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ﴿١٧٦﴾﴾، واتە: خوا عادەتی نیە ئیو لە پەنھان

ئاگادار بکاتەو، بەلام لە نێو پیغەمبەرانی خویدا پیغەمبەرانی هەلدەبژێری. ئەو پیغەمبەرە ھەراکامیکیان چەند پیویست بکات خوا لە پەنھان ئاگاداریان دەکاتەو.

کەواتە: وەك گوتم مەسەلە یەکی زۆر ھەسمەو بەتەواوی یەکلارووتەو، کە غەیب و پەنھان تەنیا خوا دەیزانی.

چەند فەرماشتیک لەو بارەو:

۱/ پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ

لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾^(۱)، واتە: ھەر کەسێک بجێ بو لای عەرپرافێک، دەربارە

شتیك پرسیاری لئ بکات (برواشی پئی هەبێ)، نوێژی چل شەوی لئ قبول ناکرێ.

(عرّاف)^(۱) ئەو کەسە هەبێ کە ئیددیعای زانیی پەنھان (غیب) دەکات، دەست دەگرێ، قارو دەگرێ، هیل و خەت دەکێشێ لەسەر لێ، بە هەر شیوەیە کە لە شیوەکانی دیکە، کەسیک ئیددیعای ئەو بکات، کە غەیب و پەنھان دەزانێ، ئەو پێدەگوترێ (عرّاف).

۲/ ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَسُ بْنُ الْكَهَّانِ، فَقَالَ: «لَيْسُوا بِشَيْءٍ»، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّهُمْ يُحَدِّثُونَ أَحْيَانًا بِشَيْءٍ، فَيَكُونُ حَقًّا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطِفُهَا الْجَنِّيُّ فَيَقْرُأُهَا فِي أُذُنِ وَلِيِّهِ، فَيَخْلُطُونَ مَعَهَا مِئَةَ كَذِبَةٍ﴾^(۲)، واتە: دایکمان عایشە خوا لێ رازی بێ دەلی: کۆمەڵە خەلکیک دەربارە فالحی (کاهن) دکان پرسیاریان لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد؟ فەرمووی: هێچ نین، گوتیان: ئەو پێغەمبەری خوا! جاری وایە قەسە کەمان بو دەکەن راستیش دەردەچێ! پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەمە وشە هەبێ راستە، جینێ دەپێنێ (لە فەریشتەکان لە ئاسمان) دەپخاتە گوێی دۆستە کە (کاهینە کە)، ئەوانیش سەد دروی لە گەڵ تێکەڵ دەکەن.

یانێ: تاكو جارێك قەسە کە راست دەردەچێ، نەو دەو نو جەر درۆ دەردەچێ، خەلکیش نەو دەو نوێە کەش بە راست دەزانێ.

۳/ ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ وَهُوَ السَّحَابُ» فَتَذْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ، فَيَسْتَرْقُ الشَّيْطَانُ السَّمْعَ، فَيَسْمَعُهُ، فَيُوحِيهِ إِلَى الْكَهَّانِ، فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِئَةَ كَذِبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ﴾^(۳)، واتە: دایکمان عایشە خوا لێ رازی بێ، گوێی لە

(۱) المعجم الوسيط، ص: ۵۹۵، (العرّاف: المُنَجِّم، طبيب العرب، الكاهن).

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۴۶۱۴)، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۸۵۹) وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۹۵۳) وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۶۱۳۶).

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۰۳۸).

پێغەمبەری خوا ﷺ بوو فەرموو یەتی: فریشتەکان لە هەوردا دادەبەزن، باسی شتێک دەکەن کە لە ئاسمانی برپاری لەسەر دراو^(۱)، شەیتانەکانیش بە دزی گۆی لە فریشتەکان دەگرن، ئەو وشەیە دەبیستن، ئنجا بو کاهینەکانی باس دەکەن، ئەوانیش سەد درۆی لەگەڵ تێکەڵ دەکەن لەلایەن خۆیانەوه.

کەواتە: دەگونجی هەندی جار قسەی کاهین و فالچییهکان راست دەربجی، لەبەرئەوهی لەلایەن فریشتەکان باسکراوه، شەیتانەکان دزیوانە، بەلام زۆری درۆ لەگەڵ تێکەڵ دەکەن، بۆچی؟ لەبەرئەوهی زانیارییهکە زۆر کەمەو بەش ناکات، بۆیەش پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموو یەتی: هیچ نین و پشتیان پێ نابەستری.

پیش خۆی زانا باسی کلیلەکانی زانیانی نهینی کرد، ئنجا وردتری دەکاتەوه، دەفەرموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾، خوا هەرچی لە وشکانیی دا هەیەو هەرچی لە دەریادا هەیە، دەیزانی، هەرچی لە وشکانیی دا هەیە، ئەو هەموو بیابانانە، ئەو هەموو شاخ و داخە، ئەو هەموو دەشت و دەره، ئەو هەموو قەد پال و کەژو کیو، وە هەرچی لە دەریاکانی شادا هەیە، ئەو زەریاو ئوقیانوسە زلانە، ئەو هەموو رووبار و دەریایانە، وە هەرچی تێیاندا یە لە پەلهووەرو زیندەروەر ماسی و ژيانداریی دەریایی و... هەر خوا بوخوی دەزانی چیان تێدا یە.

ئنجا زیاتر وردی دەکاتەوه دەفەرموی: ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا

يَعْلَمُهَا﴾، هیچ گەلایەك ناکەوێتە خوار مەگەر خوا دەیزانی، ئنجا ئەوه ئەگەر مەرف بیهێنێتە پیش چاوی خۆی، بەتایبەتی لە وەرزی پایزدا کە دەبیته گەلاریزان، کە لە یەك چرکەدا ملیۆنان و بگرە ملیاران گەلای درخت دەکەونە خوارو، جوهرەها درخت گەلاریزانانە، خۆی زاناو پەنهانبین دەزانی گەلای بە گەلای ئەو گەلایانە، کە دەکەوێتە خوار، چون دەکەوێتە خوار، وە دەکەوێتە کوئو، دوا ییش چی لێ بەسەر دی؟! ئەوه خوا وایفەرموو، ئەگەرنا زەرەر زەرەری

(۱) مەبەست ئەوهیە کە خۆی پەروردگار هەموو فەرمانەکانی ئاراستە ی فریشتان دەکات، ئەوانیش لەنیوان خۆیاندا باسی دەکەن.

کە گەلایەکانیان لێ پێکدین، وە ئەو گەردیلەکان و ئەووی گەردیلەکانیشی لێ پێکدێ، ئەو ئەلکترۆن و پرۆتۆن و نیوترونی، بەلکو لەوانیش گچکەتر، خوای پەنەنبین هەمووی دەزانێ، چونکە زانیارییەکی بێسنوورە.

پاشان دەفەرموێ: ﴿وَلَا حَبَّةَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي

كِتَابٍ مُبِينٍ﴾، (حَبَّة) بریتیە لە دەنگ، وەك: گەنەم و جوو نەسك و نووك و ماش و برنج و هەرزو، هەموو ئەو شتانەى كە پێیان دەگوترێ: دانەوێڵە، كە لە ولاتانی دنیا دا جوړەها دانەوێڵەى دیکە هەن، دەفەرموێ: هیچ دەنگە تۆیك نیه لە تاریکاییەکانی زەویدا، مەگەر خوای زاناو توانا دەیزانی، وە هیچ شتێك نیه كە تەربو و تەپایی تێدا بێ، یان وشك بێ، مەگەر هەمووی لە كتیبیكى پروون دایە.

مەبەست لە: ﴿كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ چیه؟

هەندێك لە زانیان دەڵێن: مەبەست پێی (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ)، وەك خوا لە سوورەتی

(البروج) دا باسی دەكات، دەفەرموێ: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢﴾﴾

واتە: بەلکو ئەو قورئانێكى پلەو پایە بەرزە. لە لەوحێكى پارێزراو دایە، جا (لَوْحٌ) یانی: تەختە، (مَّحْفُوظٌ) یانی: پارێزراو، كە بە پێی رای هەندێك لە زانیان: دەگونجی جیسمێكى گەورە بێ، خوای زاناو توانا زانیاریی خۆی تێدا نووسیوە، دەبارەى ئەو شتانەى دروستی كردوون، ئەگەرنا زانیاریی خوا بێسنوورە.

هەندێكیش لە زانیان دەڵێن: ئەو تەعبیریكە خوا بەكارهێناوە بۆ تیگەیشتنی ئێمە، وەك چۆن ئەگەر كەسێك هەموو زانیارییەكانی خۆی لە دەفتەریك دا بنووسیتەو، هەمیشە كتیبهكەى لەبەرچاود، دەتوانی یەكسەر بگەریتەو بۆ زانیارییەكانی، ئێمە وەك مرؤف ئاوا، بەلام لەبەرئەووی خوا عەقلى ئێمە دەدوینى، بۆیە وایفەرموو، ئەگەرنا مەسەلەكە ئەوەنیه: تەختەیهك هەبى و زانیاریی خوای تێدا نووسرابێتەو! بەهەر حال هەر كامێکیان بێ، ئاسایی یە، بەلام من رای دووهمیانم پێی لە راستیی نزیكترە، كە ئەو تەعبیریكە خوا بەكارهێناوە، بۆ تیگەیشتنی ئێمە لە زانیاریی بێسنووری

خوای، جا ئەووە لە چەند شوێنی دیکە ی قورئان دا هاتووە، وەك خوا دەفەرموێ:

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ

نَبْرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ (۲۲) الحید، واتە: هیچ بەلایەكتان تووش

نایەت لە زەویدا یان لە نەفسی خۆتاندا، مەگەر لە نووسراویك دایە، بە تۆمارکراوی بەرلەوێ دروستی بکەین.

بۆیە من دەلیم: ئەووە مەبەست زانیاری بیسنووری خوا، واتە: خوای خاوەن زانیاری بیسنوور، بەرلەوێ شەکان بێنیتەدی، دەیانزانی، وەك چۆن کەسیك شتیکی نووسیبتەووە، دەیزانی.

و لە فەرماشتیکیدا پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿ كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴾ (۱)، واتە: خوا ئەندازەکانی دروستکراوەکانی خۆی، بەرلەوێ ناسمانەکان و زەوی دروست بکات، بە پەنجای هەزار سال، هەمووی نووسیونەووە.

کە من پێموایە ئەمەش هەر تەعبیریکی، بۆ ڕوونکردنەوێ ئەووە کە هەموو شتیکی لە زانیاری خوای پەروردگادا هەبێ، هەرچەندە هیچ تێگێرانیکیش نیە، ئەگەر خوای پەروردگار زانیاری خۆی دەربارە دروستکراوەکانی نووسیبتەووە، ئەووەش هەر شتیکی ئاساییە، بەلام بەو شیوێ کە بۆ خوا شایستە، ئێمە نازانین چۆنە.

لە فەرماشتیکی دیکەدا پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿ جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا هُوَ كَاتِبٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾ (۲)، واتە: قەلەم وشک بوو، (واتە: ئەو مەرەکەبە ی کە قەلەم نووسیویەتی، تازە وشک بوو) بەوێ هەبێ دەبێ، هەتا ڕۆژی دوا.ی.

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۶۵۳) وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۱۵۶).

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۸۰۴)، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي "المعجم الكبير" بِرَقْم: (۱۱۲۴۳)، قَالَ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

ئُنْجَا كەسێك بە سەرکیایی تەماشای قورئان بکات، دلۆ دەروونیشی تەواو نەبێ، ڕەنگە بلێ: مادام خوا هەموو شتیکی نووسیوی، کەواتە: خوا چۆنی نووسیوی دەبێ هەر وابێ!

بەلام وەك گوتم: خوا بەدیھێنەر و پەرورەدگاری ئەم بوونە وەرەیه، دەزانی چی دەبێ و چۆن دەبێ؟ وە دوایی ئێمەش ناچار ناکات کە چاکە بکەین، یان خراپە بکەین، بەلکو بە خواست و ویستی خۆمان کارەکان دەکەین، من لە بەرگی چوارەمی کتیی: (ئیمان و عەقیدە ئیسلامیی)^(۱) لە بانی قەدەردا، بە تەفصیل باسکردووە، کە زانیاری خوا ئێمە ناچار ناکات چاکە بکەین، یان خراپە بکەین، بە بەلگە ی چی؟ لەوێش ئەم وێنەم ھێناوەتەو:

مامۆستایەك لە سەرەتای سائەو تەماشای قوتابییهکانی دەکات و دەفتەری یاداشتنامە ی ھەیە، ئایا ئەگەر بەپێی بۆچوونی خۆی بلێ: فلان کەس یەكەم دەبێ، فلان کەس دووەم دەبێ، فلان کەس درناجی و دەمێتتەو، فلان کەس لە دەرسێك دەکەوێ، دواییش هەمووی لە دەفتەرەکەدا تۆمار بکات، ئُنْجَا ئەگەر سەرەنجام ئاوا درچوو، کەس بۆی ھەیە بلێ: لەبەرئەوێ مامۆستا نووسیوی، فلان کەس یەكەم دەبێ، بۆیە یەكەم بوو، وە نووسیوی فلان کەسیش لە دەرسێك دەکەوێ، بۆیە کەوت؟ نەخیر، چونکە مامۆستایەكە دەلێ: من بەپێی ئەوێ تەماشای حال و ھەزعی خۆتانم کرد، وامگوت، فلانکەس ھیچ کاتی خۆی بەفیرۆ نەدەداو خۆی ماندوو دەکرد، گوتم: ڕەنگە ئەو یەكەم بێ، ئەوێ دیکەش کە دەمبێ نەیدەخویندو دەرسەکی فەرامۆش دەکرد، گوتم: لەو دەرسە دەکەوێ..

ئُنْجَا ئەو ئینسان زانیارییهکی سنوورداری ھەیە، دەتوانێ ئەو پیشبینیانە بکات، ئەدی خۆی پەرورەدگار؟ ئُنْجَا ئایا نووسینی مامۆستایەكە بوو ھۆی ئەوێ فلان قوتابی یەكەم بێ، فلانییش لە دەرسێك بکەوێ؟ بێگومان نەخیر، ئەوێ یەكەم بوو، بەھۆی خویندن و خۆماندووکردنی خۆیەو بوو، وە ئەوێش کە کەوت، بەھۆی نەخویندن و فەرامۆشکردنی دەرسەکانیەو بوو، مامۆستاش کە تەماشای حالیانی کرد، ئەوێ دەرەنجامە ی لێ ھەلھێنجا.

(۱) ھەر وھا لە بەرگی پێنجەمی کتیی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله عز وجل) یش دا باسیکی کورت و پوختم لەوبارەو کردووە.

بێگومان کە خوای بەدیھێنەر ئیمە ی دروست کردو، پێش ئەوێ ئیمە دروست بکات، زانیویەتی، فلان کەس چی دەکات و چۆن دەکات؟ بەلام زانیویەتی فلان کەس چی دەکات و چۆن دەکات، بە ویست و خواستی ئازادانە ی خوێ، ئەک خوا ناچار یی بکات کە وا بکات، بۆیەش پاداشت و سزا روو لە ئینسان دەکەن، بەلام مەسەلە ی نووسین، کە ھە یە دەلی: خوا لەنیوچەوانی نووسیو، وەک گوتم: پیموایە ئەم نووسینە تەعبیریکە، یانی: خوا زانیویەتی، ئنجا ئەکەر دەقیکی قورئان و سوننەتیش ھەبێ، کە دەق و راشکاو بێ لەسەر نووسین، ئەو ھەچ گرفتیک نیە.

مەسەلە ی دووھم: کە خوای بەروردگار دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم

بِأَلِيلٍ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، واتە: خوا ئەو کەسە یە کە بە شەوگار دەتانجەوینێ، وە دەزانێ بە رۆژگاریش چی دەکەن، دوا یی (لە شەو ی یان لە رۆژ ی دا) بە ئاگاتان دینیتەو وەو بیدارتان دەکاتەو، بۆئەو ی کاتیکی ناوبرا و تەواوبێ، دوا یی بۆ لای وی دەگیردرینەو، پاشان ھەواتان پێدەدات بەو ی کە دەتانکرد.

دوو ھەلۆستە لە بەرانبەر ئەم ئایەتی (۶۰) دا:

ھەلۆستە ی یە کەم: ئەو یە کە خوا دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم

بِأَلِيلٍ﴾، خوا ئیو وەردەگری بە شەو ی، لە زمانی عەرپیدا دەلی: (تَوَفَّا: أَيْ أَخَذَهُ بِتَمَامِهِ)^(۱) بەتەواو یی وەریگرت، دوا یی بەکارھینراو بۆ مراندن و

خەواندن، بە بەلگە ی ئەو ی لە شوینی دیکە دەفەر موی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ

حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا... ﴿٤٢﴾﴾ الزمر، واتە: خوا رووحەکان

بەتەواویی وەر دەگرئ لە کاتی مردندا، ئەوانەش کە نەمردبن، لە کاتی نووستندا.

هەروەها دەفەرموئ: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ ۖ﴾

آل عمران، واتە: کاتیەک خوا فەرمووی: ئەی عیسا! من تۆ وەر دەگرم، وە بۆ لای خۆم بەرزت دەکەمەوه، هەندئ لە توێژەرەوانی قورئان دەلێن: کە خوا دەفەرموئ: ﴿يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ﴾، ئەی عیسا! من تۆ دەمرێم، کە واتە:

عیسا مردوو، بە مردوویی جەستەکی بەرزبۆتەوه! کە بیگومان ئەمە رایەکی بیئیزەو مەرج نیە (وفاة) بەمانای مردن بێ، وەک خوا دەفەرموئ: ﴿وَهُوَ

الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾، واتە: دەتانخەوینم، هەروەها دەفەرموئ: ﴿اللَّهُ

يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ ﴿٤١﴾ الزمر، ئنجبا

دەبئ تەماشای بکەین ئایا وشە (مَتَوَفَّى) مردنی لەگەڵ دەگونجی، یاخود خەواندن؟ کە لە ئەسڵدا وشە (مُتَوَفَّى): بە سێ واتایان هاتو: (مُتَوَفَّى، أَوْ مُنِمٌ، أَوْ قَابِضٌ) واتە: دەمرێم، یان دەتخەوینم، یان وەرت دەگرم، وە دەگوێری: (تَوَفَّى الْمُدَّةَ: بَلَّغَهَا وَأَسْتَكْمَلَهَا) واتە: ماوەکی تەواوکردو گەیانیدی سەر، یاخود تەواوی کرد، ئنجبا ئایا خوای بەرز کە دەفەرموئ:

﴿يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ﴾، کام مانایان لەگەڵ سیاقەکەدا دەگونجی؟ بیگومان

ئەوێ سییەم، چونکە: ئەگەر خوا مراندبای دەیفەرموو: جەستەکەت بۆ لای خۆم بەرز دەکەمەوه، بەلام دەفەرموئ: ﴿وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾، واتە: ڕووحو جەستەت، وەک خۆت.

ئاشکراشە وە لەنیوان نووستن و مردندا پەيوەندییەکی زۆر ھەبە: لە کاتی مردندا ڕووح لە جەستەدا نامیئ، یاخود پەيوەندیی بە جەستەو نامیئ، وە لە کاتی خەوتندا ڕووح بە یەكجاری پەيوەندیی لەگەڵ جەستەدا ناپچرئ، بەلام گۆڕانیکی بەسەردا دئ، کە بەشیک لە ئەندامەکان کارناکەن، ئەو ئەندامانە کە بە خواست و بیستی مڕۆف کار دەکەن وەک: عەقل و دماغ و

گوئۆ چاوو زمان و دەست و پئ، مەگەر بە شیوەیەکی نەویستەنیی (لا یرادی) دەست یان پئ بجوولئ، بەلام ئەو ئەندامانە ی کە پەیوەندیان بە ویستی مروقەو نیه، ھەر کار دەکەن، وەك: لیدانی دل و گورچیلەو گەدەو سییەکان، کە ئەگەر ئەوانە کار نەکەن، مروقە دەمرئ،

بەپراستی مروقە دروستکراویکی زۆر سەپرو سەر سوورھینەرە، خەو بەدەست خۆت نیه، جاری وایە دەتەوئ نەخەوی، کەچی لەنەکاو خەوت لیکەوتو، جاری واش ھەبە دەتەوئ بخەوی، خەوت لیناکەوئ! ئەمەش بەلگە ی ئەو یە کە خەو (نوم) راستەوخۆ پەیوەندی بە پروخەو ھەبە، وە ھەندئ لە زانیان دەلئ: پروو لە جەستەدا نیه، بەلکو تەنیا پەیوەندی پێو ھەبە، ئنجا کە مروقە دەمرئ، پەیوەندی یەگجاری لەگەلئ دەپچرئ، بەلام کە دەخەوئ، پەیوەندی بەکە لاواز دەبئ، کە ئەو دەش ھەر خوا دەیزانی، چونکە تا ئیستا کەس

نازانی پروو چیبە؟ وەك خوا دەفەرموئ: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ

مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء، واتە: دەربارە ی پروو پرسیارت لێدەکەن، بلئ: پروو کاری پەرودەرگارمەو ئەندازە یەکی کەمیش نەبئ زانیاریتان پێنەدراو، (ئەو ئەندازە کەمەش دیارە حەقیقەتی پروو ی پئ نازانن).

ھەلۆ ھەستە ی دوو ھەم: کە خوا دەفەرموئ: ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ

يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ

تَعْمَلُونَ﴾، واتە: خوا دەزانی بە رۆژئ چی دەکەن، (جرحتم) یانی: (کسبتهم)

بۆچی و گوتراو؟ چونکە چاوو گوئۆ زارو دەست و پئ، ھەموویان پێیان دەگوترئ: (جَارِحَة) کوێەکی (جوارح)ە، چونکە مروقە بەو ئەندامانە کار دەکات و کاریگەری لەسەر شتەکان دادەنئ، وەك چۆن شتێک کە برینی تئ دەبئ، پئی دەگوترئ: (جُرح)، خوا ی پەرودەرگار ئەو وشە یە بەکارھێناو بۆ (کَسَب) واتە: بۆ ئەو کار و چالاکییانە ی کە ئینسان ئەنجامیان دەدات.

﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، ﴿يَبْعَثُكُمْ﴾، یانی: (یوقێژکم) دوایی خوا خەبەرتان دەکاتەووە و بێدارتان دەکاتەووە، کەواتە: خەواندن بەدەست خوا، بێدارکردنەووەش ھەر بەدەست خوا، نەتانیبێووە؟ یان نەتانیبێستووە؟ کەسی وا ھەبووە خەوتووە، بەخەبەر نەھاتووە؟ کە ی بەخەبەر دێ؟ لە قیامەتی بەخەبەر دێ، بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى

الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا...﴾ ﴿الزمر﴾، بەئێ ھەبە ھەک گوتەم: بۆ خەوتنی خەوتووە و لێی بۆتە مەرگ و بەخەبەر نەھاتووە، کاتیک بەخەبەر دێ، ئەو فریشتەبەر و عالەمی بەرزو خەو... ھتە، بۆیە دەفەرموێ: خوا خەبەرتان دەکاتەووە، ئەکەر خوا نەبەر بێووە، خەبەر نایبێووە، بۆیە لە سوننەتدا ھاتووە کە موسوڵمان دەخەوێ بڵێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ أَلْحِيَا وَآمُوتُ﴾^(۱)، واتە: خوا، بە ناوی تۆوە دەزیم و دەمرم، یانی: خەویش جوێکە لە مردن، وە دوایی کە لە خەو ھەڵدەستی، سوننەتە بڵێ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾^(۲)، واتە: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خوا، کە زیندووی کردینەووەی دواي مردمان، وە ھەر بۆ لای ئەویش کۆدەکرێنەووە، کەواتە: بەخەبەر ھاتنەووە، جوێکە لە زیندووبوونەووە.

ئەجا دەفەرموێ: لە رۆژگارد یان لە شەوگارد خەبەرتان دەکاتەووە ﴿لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، بۆئەو کاتی ناوبراو، واتە: تەمەنیک کە بۆتان دیاریکراوە، (ئەو بە دواي یەک داھاتی شەو و رۆژانە) کۆتایی دێ، وە دەگەرێنەووە بۆ لای خواي پەروردگار، ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، دواي گێرانی وەتان بۆ لای خوا، وە وەالتان پێدەدا بەوێ کە دەتانکرد.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۳۱۲) عَنْ حَذِيفَةَ، وَ بِرَقْم: (۶۳۲۵) عَنْ أَبِي ذَر.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۳۱۲) عَنْ حَذِيفَةَ، وَ بِرَقْم: (۶۳۲۵) عَنْ أَبِي ذَر.

مەبەستی سەرەکیی لێردا ئەوەیە، ئەو مەزھەبەکان! ئەو خاوەنەکانی دەتانییەکان و دەتانییەکان و دەتانییەکان و بەخەبەرتان دینی، دەزانی چوێ دەکەن، بۆ لای وی دەگەرێنەو، بزانی چوێ مامەلەکانی لەگەڵدا دەکەن و چوێ چوێ بۆ لای دەگەرێنەو؟ بەنداییەتی تەنیا بۆ وی بکەن، غەیری وی بە پەرستراوی خۆتان مەزانی.

پێمخوێبوو لە کۆتایی ئەم مەسەلەیدا ئامازە بە فەرموودەکانی پێغەمبەری خوا بکەم، کە پەيوەندیی پێوی هەبێ: ﴿سُئِلَ نَبِيُّ اللَّهِ، فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيْنَامُ أَهْلُ الْجَنَّةِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ وَلَا يَمُوتُ أَهْلُ الْجَنَّةِ»﴾^(۱)، واتە: پرسیار کرا لە پێغەمبەری خوا ﷺ، گوترا: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ! ئایا خەلکی بەهەشتی دەخەوێ؟ فەرمووی: نووستن بۆی مردنە، وە خەلکی بەهەشتیش نامرن.

مەسەلەى سێیەم: ئنجا خوا باسى سیفەتیکی دیکەى دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ

الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ

رُسُلَنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ﴾، واتە: خوا بالادەست و ملپیکەچکەرە، لە سەر ووی

بەندەکانیەو، ئێمە لە دەرسەکانی رابردوودا باسى لە سەر وە بوونی خواى پەر وەردگاران کرد، لە سەر وەوی دروستکراوەکانی بوونی خواى پەر وەردگار یانی

چی؟ پێشتر باسمان کردو دووبارەى ناکەینەو: ﴿وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾، وە

چەند پارێزەرێکتان دەنێدرێتە سەر، (حَفَظَةً) کۆى (حَافِظٌ)ە، واتە: پارێزەر،

کێن ئەو پارێزەرانە؟ بەتەئکید فریشتەکان، چی دەپارێزن؟ کردووەکانمان

دەپارێزن و تۆمار دەکەن، وەك دواى ئایەتى دیکەش لەو بارەو دەینین. ﴿حَتَّىٰ إِذَا

جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا﴾، هەتا کاتیك کە یەکیکتان مردنى بۆ

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الْأَوْسَطِ" برقم: (۹۱۹)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" برقم: (۴۷۴۵)،
وَالدِّيلَمِيُّ برقم: (۶۹۰۷) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي "السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ" برقم: (۸۷).

لاھاتو مردنى گەيشتە سەر، رەوانەكراوہكانى ئىمە دەيمىرىن، رووحەكەى وەردەگرن بە تەواوۋى، ﴿وَهُمْ لَا يُفْرَطُونَ﴾، وە ھىچ كەمتەرخەمىيىش ناكەن، لە كاتى خۇيداو لە شوۋىنى خۇيدا، يانى: پاش و پىش نابى.

لېرەدا خواى پەرودەردگار باسى ئەو پارىزەرانە دەكات، كە لە شوۋىنى دىكەشدا ھاتود، بۇ نموونە:

۱/ لە سوورەتى (الانفطار)دا خواى بەرز دەفەرەمۆى: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾

كِرَامًا كَنِينٍ ﴿۱۱﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۱۲﴾، واتە: بېگومان ئىۋە چەند پارىزەرىكتان بە سەرەمەن، زۆر بەپىزن و نووسەرن ! كەردەوہكانتان تۆمار دەكەن، چۆنپان تۆمار دەكەن؟ بە دەنگو وىنە، بە قەلەم، بە كۆمپيوتەر؟ جاران پىش ئەوہى تۆماركەر (مَسْجَلَةٌ) و فېدېۋو كۆمپيوتەر پەيدابن، خەلك وایدەزانى تەنپا دەبن بە قەلەم نووسىن بىكرى، ئىستا دەبىنپان تۆماركەر و فېدېۋو نووسىنى كۆمپيوتەرپىش ھەيە، رەنگە لە داھاتوودا جۆرە تۆماركەرنى دىكەش پەيدابن، ئىمە ھەمىشە شتەكان قىياس دەكەينەوہ سەر عەقلى خۇمان و شىۋەى خۇمان، ئەگەرنا خوا ئەو وشانە كە بەكاردينى، چەمك و واتى زۆر فراوانپان ھەن، بەلام ئىمە ھەر ئەۋەندەپان لى خالى دەبن، مەبەستم ئەۋەيە ھى وا ھەيە رەنگە وا نەسەۋور بىكات كە ھەر فرىشتەيەك بۇخۇى قەلەم و دەفتەرىكى پىيەو، بۇ خۇى وردە وردە شتەكان دەنووسى؟ يان تۆماركەرى پىيە، كە وەختى خۇى تەسجىلىش نەبوو، يان كامپرايەكى پىيەو..ھتە! بەلام خوا بۇخۇى دەزانى كەردەۋەكان چۆن تۆمار دەكرىن؟ ئەگەر بەشەر بتوانى كامپراى فېدېۋى و تەسجىلى دەنگو كۆمپيوتەر و ئەو ئامپرانە بۇ تۆماركەرنى دروست بىكات، دەبن خواى بالادەست بۇ ئەو فرىشتانە چ ئامپرىكى زۆر پىشكەۋتوۋى پىدابن، كە نيازو قسەو كەردەۋەكانمان، زۆر بە رېك و پىكى تۆمار بىكەن؟ چۈنكە دەفەرەمۆى: ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۱۲﴾، واتە: (فرىشتەكان) ئەۋەى ئىۋە دىكەن، دەيزانن.

۲/ هه‌روه‌ها له سوورده‌تی (ق) یشدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا

تُسَوِّسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَنْتَقِي الْمَتَلَقَّيَانِ عَنِ

الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾، واته:

بی‌گومان ئینسانمان دروست کردوه ده‌شزانین له نه‌فسی دا چی دیت و ده‌چی، (چ خوتخوته و خه‌یالیکی له دل ده‌گه‌ری)، وه ئیمه لیی نزیکترین له ره‌گی ملی (که خوین دین و ده‌بات)، له کاتی‌کدا که دوو وەر‌گره‌کان له‌لای راست و چه‌پ دانیشتوون (دوو وەر‌گره‌کان دوو فریشته‌کانن، که زانیاریه‌کان وەر‌ده‌گرن و، کرده‌وه‌کان تۆمار ده‌کن) له لای راست و چه‌پ دانیشتوون، هیچ قسه‌یه‌کی له دم دهرناچی، مه‌گه‌ر چاودیریکی ئاماده‌ی له لایه.

جا ئایا مه‌رجه ئه‌و فریشتانه یه‌کیان له‌سه‌ر شانی چه‌پ و ئه‌وی دیکه‌یان له‌سه‌ر شانی لای راست دانیشتبێ؟ نه‌خیر مه‌رج نیه، به‌لکو ئه‌وه بو‌نزیك خستنه‌وه‌یه له عه‌قلی ئیمه، واته: وه‌ک چۆن ئه‌گه‌ر تۆ دوو که‌ست به‌سه‌ره‌وه بن، له لات دانیشتبن، هیچ شتیکیان لێ زایه نابێ، یه‌کیان هی لای راست دهنووسی، یه‌کیان هی لای چه‌پ دهنووسی، به‌لکو ئه‌وه بو‌نزیك خستنه‌وه‌یه له عه‌قلی ئیمه، ئه‌گه‌رنا مه‌رج نیه فریشته له‌سه‌ر شانی تۆ بن، خوا بو‌خووی ده‌زانی چۆنه؟ وه دیسان چۆنیه‌تی تۆمارکردنه‌که‌ش، هه‌ر خوا خووی ده‌زانی چۆنه؟ وه

﴿رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ یش دوو فریشته‌کان نین، (رقیب) واته: چاودیر، (عتید) واته:

ئاماده، هه‌میشه چاودیر و ئاماده‌ن، ئه‌و ئه‌و دوو سیفه‌ته سیفه‌تی هه‌ردوو‌ک فریشته‌کانن.

دهرباره‌ی ئه‌و دوو فریشتانه‌ش ئهم ده‌قه دینین: ﴿عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ صَاحِبَ الشِّمَالِ لَيَرْفَعُ الْقَلَمَ سِتَّ سَاعَاتٍ عَنِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ الْمُخْطِئِ أَوْ الْمُسِيءِ، فَإِنْ نَدِمَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْهَا أَلْقَاهَا، وَإِلَّا كُتِبَتْ وَاحِدَةً﴾^(۱)، واته: ئه‌بی ئومامه خوا لیی رازی بی، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الكبير": (۷۷۶۵)، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِيُّ فِي "السلسلة الصحيحة": (۱۲۰۹).

فەرموویەتی: بێگومان خاوەنی لای چەپ (واتە: فریشتە ی لای چەپ) تاکو شەش کاتان، قەلەم هەڵدەگرێ لەسەر بەندە ی گوناھکار یان خراپەکار، ئەگەر پەشیمان بۆوە داوای لیخۆشبوونی کرد، ئەوە لەسەری نانوسری، ئەگەرنا (ئەوی نەکرد، واتە: پەشیمان نەبۆوە) ئەوە تەنیا یەك گوناھی بۆ دەنوسری.

سبحان الله! خوا ﷻ چەند بە کەرەمە لەکەلمان! ئنجا لێردە زانیان پرسیارێکیان کردووە: ئایا فریشتەکان ئەوە دیارە ئەوی کە بە ئەندامەکانمان بیکەین، دەینوسن، بەلام ئەدی ئەوی بە دلماندا دیت، ئایا فریشتەکان ئەوەش دەنوسن یان نا؟!

زانایان راجیایان هەیه، بەلام من پێموایە راجیای ناوی، چونکە فەرموووە قودسییەکە زۆر ڕوونە، کە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿ قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِسَيِّئَةٍ فَلَا تَكْتُبُهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا فَامْلَأْهَا فَاصْتُبْهَا سَيِّئَةً، وَإِذَا هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا فَامْلَأْهَا فَاصْتُبْهَا حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا فَامْلَأْهَا فَاصْتُبْهَا عَشْرًا ﴾^(۱)، واتە: خۆی بەرزو مەزن فەرموویەتی: هەر کات بەندە ی من بە دلی داھات خراپەیکە بکات، لەسەری مەنوسن، (هەر لەبەرئەوە کە بە دلی داھاتووە) ئنجا ئەگەر کردی، خراپەیکە بۆ بنووسن، وە هەرکاتیك چاکەیکە بە دلدایاتو ئەنجامی نەدا، چاکەیکە بۆ بنووسن، وە ئەگەر ئەنجامیدا، دە چاکە ی بۆ بنووسن.

لێردە مەبەست لە خراپە بەدل داھاتن، ئەوەیە کە ئینسان برپاری لەسەر نەدابی و دلی لەسەر نەچەسپاندی، شتیك کە هەروا بە دلی دادیت و دوایی لێی پەشیمان دەبیتەو، ئەگەر دلی لەسەر چەسپاند، با بە کردەوش ئەنجامی نەدا، یاخود بە قسەش دەری نەبێ، هەر لەسەری دەنوسری، چونکە دلی خۆی لەسەر ساغ کردۆتەو، وە لە راستیدا بناغە ی چاکەو خراپە لە دلدایەو، برپاری نیو دڵەو، هەرکەسێ کە دەیهوێ چاکەیکە بکات، پێشی بە دل برپاری لەسەر دەدات، وە ئەگەر بیهوێ خراپەیکە بکات، پێشی بەدل برپاری لەسەر دەدات، بەلام خۆی پەروردگار پەحمەتی پێش غەزەبی گەوتووە، بەخششی فراوانە، بۆیە کەسیك چاکەیکە هەر بە دلێش دابی، خوا دەفەرموی: چاکە ی بۆ بنووسن، وە ئەگەر

ئەنجامیشی دا، دە چاکەیی بۆ بنووسن، ھەتا یەک بە ھوت سەدیش دەروات، بە پێی نایەتی ژمارە (۲۶۱) ی (البقرة).

وہ خوا ی پەروردگار کە دەفەر موی: ﴿يَعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (۱۲)، واتە: (فریشتەکان) دەزانن ئەو ی ئیو دەیکەن، واتە: بە دل بیکەن، یان بە زمان یان بە ئەندامەکان، ئنجا کە دەفەر موی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ﴾، واتە: ھەتا کاتی یەکی لە ئیو مەرگی گەشتە سەر، فریشتەکانمان گیانی دەکێشن، یان ڕووحەکی وەر دەگرن، وە هیچ کەمتەرخەمی ناکەن (لە ئەنجامدانی ئەرکەکیان دا).

وہ لامی ئیشکالیکی ڕووالەتی

ھەندیک لە زانیان گوتوویانە: لێردا ئیشکالیک ھەیە - بە ڕوالت :-
(ا) لێردا خوا باسی ڕەوانە کراوەکانی گیانکێشەکانی دەکات، کە چەند فریشتەیکەن (تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا).

(ب) بەلام لە سوورەتی (السجدة) دا خوا دەفەر موی: ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱)، واتە: بلی: فریشتە ی مەرگ، گیانتان دەکێشێ، کە عایدی ئیو کراوە لەو ی دەفەر موی: فریشتە ی مەرگ، گیانە کە دەیکێشێ.

(ج) وە لە سوورەتی (الزمر) دا دەفەر موی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (۴۲)، واتە: خوا ڕووحەکان وەر دەگرێ، لە کاتی مردن داو ئەو ی نەمردبێ لە کاتی خەوتن دا.

جا ئەوانە ی کە بە سەرکێلێ تەماشای قورئان دەکەن، پێیانوایە ئەو جۆریکە لە ناکۆکی (تناقض)، بەلام نا، لە راستیدا مەسەلە کە بەم شیوەیە:

۱/ هیچ شتێک بەبێ ئیرادەی خوای زاناو توانا نیە، بە فەرمانی خوا خەڵک دەمرن و دەژین.

۲/ وە بە مشوورخواردن و بەسەر راگەیشتنی فریشتەی مەرگ (مَلَكُ الْمَوْتِ) پرۆسەی گیانکیشان ئەنجام دەدرێ.

۳/ بەلام فریشتەی مەرگ (مَلَكُ الْمَوْتِ) یش بە ملیۆنان فریشتەی لەبەردەست دان، کەواتە: کە دەفەرموێ: ﴿تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا﴾، ئەو ماناکە یەتی: پەوانە کراوەکانمان گیانە کە دەکێشن کە (مَلَكُ الْمَوْتِ) دەیاننێرێ، بە فەرمانی خوا.

رەنگە کەسێک بڵێ: جاری وایە هەزاران کەس بە یەکەوێ دەمرن، ئەمە چۆنە؟ بۆ وێنە: ئەو سאלێی کە دوو بۆمبای نیووەکیی (قنبلتان نوویتان) لە (هیرۆشیمو ناکازاکی) دران، یان: کیمیایی بارانی شاری هەلەبجە، یان ئەو مەرگەساتانەی کە دین، جاری وایە هەزاران کەس پێکەوێ دەمرن، ئایا فریشتەی مەرگ (مَلَكُ الْمَوْتِ) و ئەو فریشتانە چۆن فریایان دەکەون؟!

لە وەلام دا دەلێین: ئیستا لە ئەنجامی پیشکەوتنی تەکنۆلۆژیا، ئەو شتانە زۆر لە عەقل نزیك کەوتوونەتەو: کارەبای یەك ولات دەتوانرێ بەیەك پلاك هەمووی بکوژێتەو، هەمووشی پێکری، لە لای خوای بالادەست ئەمە زۆر زۆر ئاسانە، بەلام بۆ ئێمە زەخمەتە، وە بۆ فریشتەی مەرگ (مَلَكُ الْمَوْتِ) دیارە خوای بالادەست توانایەکی زۆر زۆری پێداو، کە فریای هەموو خەڵکە بکەوێ.

مەسەلەی چوارەم: کە دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ رُدُّوْا۟ اِلَی اللّٰهِ مَوْلٰهُمُ الْحَقُّ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ

وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِیْنَ﴾، دوایی گێردرانەو بۆ لای خوای سەرپەرشتیاری راستەقینە، ئاگادارین! بپیارو حوکم هەر بەدەست ئەو، وە هەر ئەو خێراترین لێپرسەرەو دیە.

لی‌رده‌دا خوا به‌ چوار وه‌سف خوی پیناسه‌ کردوه:

(۱) ﴿ثُمَّ رُدُّوْا اِلٰى اللّٰهِ﴾، بۆ لای خوا ده‌گی‌ردینه‌وه.

(۲) ﴿مَوْلٰهُمْ اَلْحَقّٰی﴾، واته: خوا سه‌ره‌په‌رشتیارو دۆستو نزیکو مشوورخوریانه.

(۳) ﴿اَلَا لَهُ الْحُكْمُ﴾، حوکه‌و بریار فه‌رمان‌ده‌وایی هه‌ر هی ئه‌وه.

(۴) ﴿وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِیْنَ﴾، وه‌ خوا خیرات‌ترین حیسه‌ابکه‌رو خیرات‌ترین لی‌په‌سه‌ره‌ده‌یه.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ مَنْ يُنَجِّیْکُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

تَدْعُوْهُ تَضَرُّعًا وَخُفْیَةً لِّیْنَ اُنْجِنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشَّٰکِرِیْنَ ﴿۶۳﴾ قُلِ اللّٰهُ

یُنَجِّیْکُمْ مِّنْهَا وَمِنْ کُلِّ کَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِکُوْنَ ﴿۶۴﴾، خوا‌ی په‌روم‌ردگار به‌

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: لی‌یان به‌یسه، (له‌ هاویه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، که به‌

پی‌ی سیاقه‌که ده‌زانین، ئه‌گه‌ره‌نا ده‌گونجی، بلی: له‌ به‌شه‌ر به‌یسه، له‌ هه‌موو

ئه‌وانه‌ی که قورئانیان ئاراسته‌ ده‌که‌ی به‌یسه) بلی: کئ دهر‌بازتان ده‌کاو قوتارتان

ده‌کا له‌ تاریکاییه‌کانی وشکانیی و ده‌ریا، (تاریکاییه‌کان به‌ مانای تاریکایی رواله‌تی

نیه، تو‌یژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لین: (ظلمات) یانی: سه‌ختیه‌کان و به‌لاو

گرفتارییه‌کانی که له‌ وشکانیی و له‌ ده‌ریادا تووشیان دین) ﴿تَدْعُوْهُ تَضَرُّعًا

وَخُفْیَةً﴾، که لی‌ی ده‌پارینه‌وه به‌ لالانه‌وه و کرووزانه‌وه به‌ په‌نهانی له‌ دلی

خوتاندا، جاری وایه ئینسان له‌ دلی خویدا ده‌پارپته‌وه، بواری نیه ده‌ریشیبری،

هینده و مزعه‌که‌ی سه‌خت و قورسه، ﴿لِّیْنَ اُنْجِنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشَّٰکِرِیْنَ﴾،

ده‌پارینه‌وه ده‌لین: ئه‌گه‌ر له‌م گرفته‌ که هاتۆته‌ پیش، له‌و قه‌یران و ناره‌حه‌تییه

خوا دهر‌بازمان بکات، ئه‌وه به‌ته‌ئکید سو‌یند ده‌خوین، که ئیمه له‌ سو‌پاس‌گوزاران

دەبین (بۆ خوا)، ﴿قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾، بڵێ: خوا لەو بەلایە کە بۆی لە خوا دەپارێنەوه، دەربازتان دەکات، وه لە هەر خەمو بەلایو گرفتییکی دیکەش دەربازتان دەکات، کەچی دواى ئەوهش ئیوه هاوبەش بۆ خوا دادەنێن.

ئەمە لە زۆر شوێنی قورئاندا هاتوه، کە خوا بە دەم هاواری کافرانی شەوه دی، ئیمەى مسوڵمان زۆرجار لە ئەنجامی دەمارگیریمان بۆ ئیسلام، پێمانوایه خوا بەس خوای ئیمەیه، تەنیا مشوور لە ئیمەى مسوڵمان دەخوات و بەس پارانەوهى ئیمە وەردهگرێ، لە کاتی تەنگانەو سەختییەکانی ژيانى دنیادا !! بەلام وانیه و ئەمەش چەند بەلگەیهك له و بارهوه :

۱/ لە سوورەتی (الفاتحة) دا دەفەرموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾،

واته: ستایش بۆ خوای پەرودرگاری جیهانیان، وه لە زۆر ئایەتی قورئان دا وەردهکهوی، کە خوای بە بەزەیی و دادگەر دوعای کافرانی شەوه قبول دەکات، ئەگەر لییان بقەومێ و لیی بپارێنەوه، خوا ئەوانیش دەرباز دەکات، ئەوهتا

لیردا لەگەڵ کافرانیهتی، کە دەفەرموی: ﴿قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾، مانای وایه دوعایەکیان قبول دەکات، لەگەڵ ئەوهش دا کە شەریکیش بۆ خوا دادەنێن، کەچی خوا هەر بە نەقامیی ئەوان ناکات، چونکە بەندهی خوینی و دروستکراوی خوینی، خواش لە دنیا دا پەرحمەتەکی هەموو شتیکی گرتووتهوه، وهك له ئایهتی (۱۵۶) ی (الأعراف) دا هاتوه.

جا لیمان تیکنهچی: لە دنیا دا پەرحمەتی خوا کافرو مسوڵمان دەگریتهوهو لوتفو کەرەمو بەخششی خواو نازو نێعمەتەکانی خوا، لە دنیا دا بۆ هەمووان.

۲/ لە سوورەتی (النمل) ی شیدا دەفەرموی: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَأَلَا مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا

نَذَكَّرُونَ﴾، واته: یان ئایا کێیه کە وهلامی بابای ناچار دەداتهوه،

(مُضْطَر) کەسێکە دەستی لە هەموو پچکان برابوو هیچ ئومێدی نەماو، کاتێک کە لە خوا دەپارێتەوه، خراپەیی لێ لادەدات، وە دەشتانکا بە جێنشین لە زەوی، واتە: دەتانەیلێتەوه، دوایی دەفەرموو: ﴿أَءَلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ﴾، ئایا لەگەڵ خوادا هیچ پەرستراوی دیکە هەن؟ کەم وایە بیربکەنەوه، ئەگەرنا نەدەبوو غەیری خواتان پەرستبایە، چونکە هەر ئەو لە فریاتان دێ.

۳/ وە لە سوورەتی (الأعراف) لە نایەتی (۱۵۶) دا خوا دەفەرموو: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وە بەزەویی من هەموو شتێکی گرتۆتەوه، (بەلام لە دنیا دا)، خوا ناوی لە باران ناوه پەرحمەت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾، واتە: خوا بایەکان دەنێرێ، وەك موزدە لە پێش پەرحمەتەکەیهوه (واتە: باران)، وەك هەر جارێک باران بباری، لە پێش دا با هەڵدەکات و هەورەکان کە دێن زەخت لە بایەکە دەکەن، هەوا دێ، خۆی بەخشەر دەفەرموو: ئەو هەوا، ئەو بایە کە دێ، موزدەیه، موزدە دی باران، کە هەوری باراناوی بەرپۆه، ئنجا بارانەکە بۆ کێش؟ بۆ هەموو کەسە، وە ئەو نێعمەتانەیی کە لە دنیا دا هەن، خۆی بە بەزەویی بۆ هەموو کەسی پەرخساندوون، بۆ کافرو بۆ مسوولمان، وەك دەفەرموو: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (۱۵۶) الأعراف، بەلام لە قیامەت دا پەرحمەتی خوا چی لیدی؟ ﴿فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۵۶) الأعراف، بەلام لەمەودوا {واتە: لە قیامەت}، تاییبەتی دەکەم بەوانەوه کە پارێز دەکەن، وە ئیمانیا بە نایەتەکانی خوا هەیهوه، زەکات دەدەن.

مەسەلە شەشەم: کە دەفەرموو: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسِكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾،

پێشتر باسمان کرد: لەم سوورەتەدا چل و دوو جار، خوا بە پێغەمبەر دەفەرموێ، بڵێ، هەمووشی دەرباری سێفەتەکانی خوا، بەزۆربیش دەرباری خوا بە یەگرتن (توحید) و یەکتایی خوا، لێرەش دەفەرموێ: بڵێ: خوا بە توانایە کە سزاتان بو بنێرێ، لە سەر و وتانەو، یان لە ژێر پیتانەو، (لە سەرێ بۆتان بباری، یان لە ژێر پیتاندا دەرقلێ)، ﴿أَوْ يَلْسَكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾، یاخود بتانکاتە چەند دەستەو تاقمێک و پێکتان وەربکات، واتە: ئازاری هەندیکتان بە هەندیکتان بچێژێ، واتە: هەندیکتان بەسەر هەندیکتان دا زال بکات.

ترساندنێ خوا بۆ کافرەکان بە سێ جوړە سزایان :

لێرەدا خۆی زاناو توانا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: کە ئەو موشریک و بی پروایانە بترسێن، بە سێ شتان :

۱ - بە سزاو ئازاریک کە لە سەر و وتانەو دەباری.

۲ - بە ئازارو سزایەک کە لە ژێر پیتانەو دی.

۳ - بە سزاو ئازاریک کە لە نیو خۆیاندا دەبی.

جا توێژەرەوانی پێشی رەحمەتی خویان لیبی گوتووینە: (الرَّجْمُ بِالْحِجَارَةِ وَالطُّوفَانُ وَالصَّيْحَةُ وَالرَّيْحُ، كَمَا فَعَلَ بَعَادٌ وَتَمُودٌ وَقَوْمُ شُعَيْبٍ وَقَوْمُ لُوطٍ وَقَوْمُ نُوحٍ) بریتیه لە بەردباران کردن، توفان و لافاوو چریکەو با، وەک خوا بە گەلانی: عادی سەموودو گەلی شووعەیبو گەلی لووطو گەلی نووحی کرد، بەلام ئیستا دیارە بە قەسفو سارووخو رووکێتو بۆمبای تەیارەو تۆپو مەدفعەو...هتد،

﴿مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾، گوتووینە: بەرۆچوونی دنیاو بە بوومەلەرە، بەلام

ئیستا لوغم و چەندان شتی دیکەش پەیدا بوون، ﴿أَوْ يَلْسَكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ

بَأْسَ بَعْضٍ﴾، یانی پێکتان وەربکاتو تیکەلتان بکات.

نُجَا لَهُو بَارَهُوهُ نُهُم دَهْقَه هَهِيَه: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ خَبَّابٍ بْنِ الْأَرْتِّ عَنْ أَبِيهِ وَكَانَ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ رَاقِبَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ اللَّيْلَةَ كُلَّهَا، حَتَّى كَانَ مَعَ الْفَجْرِ، فَلَمَّا سَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ صَلَاتِهِ جَاءَهُ خَبَّابٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، لَقَدْ صَلَّيْتُ اللَّيْلَةَ صَلَاةً، مَا رَأَيْتُكَ صَلَّيْتَ نَحْوَهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَجَلْ، إِنَّهَا صَلَاةُ رَعِيبٍ وَرَهَبٍ! سَأَلْتُ رَبِّي عَزَّوَجَلَّ فِيهَا ثَلَاثَ خَصَالٍ فَأَعْطَانِي اثْنَتَيْنِ وَمَنْعَنِي وَاحِدَةً: سَأَلْتُ رَبِّي عَزَّوَجَلَّ: أَنْ لَا يُهْلِكَنَا بِمَا أَهْلَكَ بِهِ الْأُمَمَ قَبْلَنَا، فَأَعْطَانِيهَا، وَسَأَلْتُ رَبِّي عَزَّوَجَلَّ أَنْ لَا يُظْهَرَ عَلَيْنَا عَدُوًّا مِنْ غَيْرِنَا، فَأَعْطَانِيهَا، وَسَأَلْتُ رَبِّي أَنْ لَا يَلْبِسَنَا شَيْعًا، فَمَنْعَنِيهَا﴾^(۱)، واتە: عەبدوللای کۆری خەبابی کۆری نەهەت لە بابی دەگێڕیتەوه، کە یەکیەک بووه له وانهی له جەنگی بەدردا له خزمەت پیغەمبەردا ﷺ بووه، دەلی: شەویەک چاودیری پیغەمبەری ﷺ کرد، هەتا بەرەبەیان، کاتیەک سەلامی نوێژی بەیانی دایهوه، (دیاره دواى تەسبیحات و زیکرو ئەوانە) خەباب چوو بۆ لای و گوتی: ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ! دایک و بابم بەقوربانت بن، (مەرج نیە ئەو کاتە دایک و بابی مابن، بەلام عەرەب ئەو تەعبیرەیان بەکارهێناوه بۆ زیاده خۆشەویستی، واتە: ئینسان دەبێ دایک و بابی له خۆی خۆشتر بوێن، ئنجا کە دایک و بابی بە قوربان بکات، مانای وایە لە خۆی لە پێشترە) ئەم شەو نوێژیکت کرد، هەرگیز نەمبینیوه نوێژی وات کردبێ! پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: بەلێ، ئەمە نوێژیک بوو هەم ئارەزووی له خوا نزیکبوونەوه بوو، هەم لیترسانیش (واتە: نوێژیک بوو دوو پالئەری هەبوون، هەم خۆشەویستی خۆای پەرورەدگارو هەم لیترسانی) له خۆای زالی پایە بەرز سێ شتم داواکردن: دووانی پێدام یەکیکیانی پێنەدام: له پەرورەدگاری زالو پایە بەرزمو داوا کرد کە نەمانفەوتینێ بەوهی کۆمەلگاکانی پێشیی پێ فەوتاندوون، (بەلایەکی گشتی بنێری وەک: گەلی عادو گەلی شەموودو گەلی نووح و گەلی لووط) ئەوهی پێدام، وه داوام له پەرورەدگاری زالو پایە بەرزمو کرد کە دوژمنیکمان له غەیری خۆمان بەسەردا زال

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۱۰۹۱) تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۱۷۵)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۶۳۸)، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ.

نەکات کە نەماهیڵی (واتە: هیچمان نەهیڵی، نەک لە شوینیکی لە شوینەکان، مسوڵمانان لە ئەندەلووس دواى ئەوەى هەشت سەدە لەوێ بوون، لە بەینیان بردن، راستە لەوێ لەبەین چوون، بەلام مسوڵمانی دیکە لە شوینی دیکە مابوون و ماون، هۆلاکۆو جەنگیزخان و مەغول کاتی خۆی هاتوون، وەک لافاویک بە عالەمى ئیسلامی دا مسوڵمانانیان زۆر قەلاچۆ کردووە، بەلام بێر نەبوون، بۆئەوەى لێتان تێکنەچى، مسوڵمانانی شوینیکی لەبەین دەچن، بەلام لە شوینی دیکە دەمینن)، ئەوەشى پێدام، وە داوام لە پەرودرگارى زال و پایە بەرزوم کرد، کە لەنێو خۆماندا نەمانکاتە دەستە دەستە و پێکمان وەرنەکات، بەلام ئەوەى پێنەدام.

یانى چى؟ یانى: ئەگەر لە راستە شەقامى خوا بترازین، وەک ئیستا دەیبینی: مسوڵمانان چۆن بوونەتە تاقم تاقم و بە دواى رێچکە شەیتانییەکان و بە دواى بێردۆزە ئینسانییەکان کەوتوون، بەک رووی لە رۆژەلاتە، بەک رووی لە رۆژئاوایە، بەک رووی لەولایە و بەک رووی لەملایە، کەس بە رەبەى کەس ناپیوی، کەس لە مەرى کەس ناخیوی.

ئنجای ئەمە لە ئەنجامى ئەوە دایە، کە لە راستە شەقامى خوا لایاندادە، وەک خۆی پەرودرگار دەفەرموی: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ...﴾ (۱۵۲) الأنعام، ئەمە راستە شەقامى منە، شوینی بکەون و لامەدەن، بەدواى رێچکەکان مەکەون، ئەگەرنا دەترازین (ئاواتان لێدئ و بەو دەرە دەچن کە پێی چوون)، دیارە لێردا خوا هەرەشە دەکات لە کافرەکان و لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، کە ئەگەر بێت و بەندەى خوا نەبن، ئەگەر بێت و یەکتاپەرست نەبن، ئەگەر بێت و ملکەچى شەریعەتى خوا نەبن، ئەو بەلایانە، نزیکە بەسەرستان بێن، ئەمە جیاى لەوەى کە پیغمبەر ﷺ فەرموووەتى: خوا بەلێنى پێنەداوم کە دەستە دەستە نەبین.

ئنجای بەپێى ئەم فەرموودەى ديارە کە ئۆممەت جارى وایە دوژمنان زەهەرى پێدەبەن و بەسەریدا زال دەبن، بەلام گرنگ ئەوەیە ئۆممەت هەمووی لەبەین ناچى، ئەگەرنا ئۆممەتیش مافى (فیتوى) نیە، وەک میللەتانى پێشى خەلەت و پەلەتانیشت بکات، بەلام وەک وان سزا نەدرى! وەک وان سزا دەدرین،

بەلام بەگشتی ئۆممەت لەبەین ناچێ، لەبەرئەووە کە ئۆممەتی پێغەمبەر ﷺ دوا ئۆممەتە، ئۆممەتەکانی پێش، ئەگەر لەبەینیش چوون، ئۆممەتی دیکە ھاتوونە شوێنیان، وە پاشان ئەوان ئۆممەتی گچکە گچکە بوون، کۆمەڵی گچکە بوون لە شوێنیکی جوگرافی و دیارییکراو و کاتیکی دیارییکراو و قونایکی دیارییکراو، بەلام ئۆممەتی پێغەمبەر ﷺ لە دوا قونای ژیانی بەشەر دایەو، لە ھەموو سەر زەویە، وە ئەگەر لەبەین بچێ، ئۆممەتیکی دیکە ئایەتە جی و قیامەت دادی، وەك لەو ھەرموودە ھاتو: ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ اللَّهُ﴾ (۱)، واتە: ئەنەسی کۆری مالیک خوا لێی رازی بێ، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ ھەرموویەتی: قیامەت ئایەت، ھەتا ئەو کاتە لەسەر زەوی ناگوترێ: خوا، خوا (اللَّهُ اللَّهُ)، کەواتە: دنیا بەسەر خراپترین دروستکراوانی خوادا کاول دەبێ، کە کەسیان تێدا نامیێن بلی: خوا (اللَّهُ)، یانی: کەس خوای لەبەر نامیێن، ئنجا ئەو کاتە دنیا بە کەلکی ئەو نامیێن، کە ئۆممەتی دیکە بێن، مسوڵمانان نامیێن، بەشەر ھەمووی بەسەر خراپە دەگەرێو، خوای کاربەجی و دادگەری ژیانی دنیا کوتایی بێ دینی.

مەسەلەى ھوتەم: کە دەفەر موی: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفَ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ﴾

سەرنج بدە ! چۆن ئایەتەکانی خۆمانیان بوو جۆراو جۆر دەکەین، واتە: رستەکانی قورئان، جارێک دەلێن: سەرنجی میژوو بدەن، جارێک دەلێن: سەرنجی دیاردەو دیمەنە سروشتیەکان بدەن، جارێک دەلێن: سەرنجی فیتەرەت و سروشتی خۆتان بدەن، جارێک دەیانەین بوو قیامەت، جارێک باسی بەھەشتە، جارێک باسی

دۆزەخە، ئایەتەکانیان بوو جۆراو جۆر دەکەین، بۆچی؟ ﴿لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ﴾

بەلکو تێبگەن، دیارە وشەى (الفقه) دەلێ: (العلم الدقيق) بریتىە لە تێگەشتنیکی ورد، وە ھەندیک گوتوویمانە: (فقه) بریتىە لە زانیاری ھەبوون بە شتێک بەھوێ شتێکی دیکەو، ھەندیکیش گوتوویمانە: (الفقه) ھو فھم مراد

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۱۲۰۶۲)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقَم: (۱۲۴۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۳۷۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۲۲۰۷)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقَم: (۶۸۴۹)، وَالْبَزَّازُ بِرَقَم: (۶۹۸۰) وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "الشَّعْبِ الْإِيمَانِ" بِرَقَم: (۵۲۴).

المتکلم) (فقه) تیگەیشتنی مەبەستی قسەبیژە، بەلام (علم) ئەوھیه کە تۆ ئەو شتە وەك خۆی بزانی، بۆیە وشە (فقه) بۆ خوا بەکارناوەت، بەلام وشە (علم) بۆ خوا بەکاردی، چونکە خوا راست شتەکە دەزانی، بەلام ئیمە شتیک دەزانین و بەهۆی ئەو شتەو، شتیکی دیکە دەزانین، زانیاری ئیمە (تکاملی) یە وردە وردە دەبێ، بەلام زانیاری خۆی پەروردار بێسنوورەو تیرو تەواو (کامل)ە، لە یەکەم قۆناغەو تەواو (کامل)ە، هی ئیمە وردە وردە، ئەمڕۆ شتیک دەزانی، سبە شتیکی دیکە دەزانی.

مەسەلە ی ھەشتەم: کە دەفەرموی: ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ

بۆکێل﴾، وە گەلەکەت بە درۆیان دانا، واتە: ئەم قورئان و ئەم وەحییە بە درۆ دادەنێن، لە حالیکدا کە راستیشە، بۆی: من وەکێل نیم بەسەرتانەو، وشە (حق) بە شتیکی چەسپاو دەگوتری، یان بە شتیک کە پێکەڵێک (مطابق) ی واقع بێ، جاری واش ھەیه بە مانای دادگەریی دێ، بەلام زیاتر بە مانای شتی چەسپاو دێ، جا (سید قطب) پەرھەتی خۆی لێبێ تێبینییەکی جوانی ھەیه دەلی: جەرھەسی وشە حەق لەگەڵ جەرھەس و ئاوازی وشە (باطل) دا، ئەگەر سەرنجیان بدە، ھەر نەغمەو دەنگەکانیان، دەلالەت لەسەر ماناکەیان دەکەن، وشە (حق) دوو پیتە، ھەردووکیان پیتی گەر وون، پیتی: (ح) و (ق)، (حق) جەرھەسی لەفەزەکە دەلالەت لەسەر شتیکی چەسپاو دەکات، (حق)، بەلام (باطل) سێ پیتە: (ب، ط، ل)، (باطل) وەك (طبل)ە، دەنگی ھەیه بەلام بۆشەو شتیکی پووچ و بۆش و بێ نیوەرپۆکە، (حق) شتیکی چەسپاو پڕو نەگۆرە.

ئەجا کە دەفەرموی: ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ﴾، گەلەکە ی تۆ (کە دیارە قورەیشن

خەلکی مەککەن) بەدرۆیان دانا ﴿وَهُوَ الْحَقُّ﴾، لە حالیکدا کە حەقە، واتە: بۆیە بە درۆی دانانێن، کە درۆبێ، نەخێر حەقە، بەلام ئەوان بە درۆی دادەنێن، وەك کەسێک کە گرانی دەگری، مەلاریا دەگری، ئاوی شیرین و زوڵالی بدریتێ، کە دەبخواتەو دەلی: وەك ژەفەنبوتە، چونکە میزاجی تێکچوو! کەواتە: ئەمە

ئاوردانە و هیهکە بە لای ئەو هەدا کە ئەو هە ئێوان بە درۆی دەزانن، وەنەبێ ناپراست و درۆبێ، حەقە، بەلام ئەوان میزاجیان تێکچوو.

ئەجا ئەگەر تەماشایان بکەین: ئیستاشی لەگەڵ دابی، بە درۆ دانانی خەلکی مەککە بۆ ئیسلام: ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ﴾، کە دیارە گەلی پیغمبەر ﷺ ھۆزی قورەیش بوون، وا ھەست دەکەم ئیستاش شوینەواری ئەو هیان پیو دیارە، وە دوای پیغمبەر ﷺ کە بۆ خەلکی مەدینە کردو، ئیستاش بە خەلکی مەدینە وە دیارە، خەلکی مەدینە خوش مامەلەترو نەرمو نیانترن، لە خەلکی مەککە، بەلێ بە درۆدانانی پیغمبەر ﷺ و نەزیەتدانی پیغمبەر ﷺ ئیستاش کەم و زۆر ھەست دەکەم شوینەواری، بە خەلکی مەککە وە دیارە، وەك چۆن پشتیوانیکردنی مەدینەییەکان لە پیغمبەر ﷺ کە دەرگی مال و دلی خویان بۆ خستە سەر پشت، شوینەواری ئەو چاکەییە و دووایەکانی پیغمبەر ﷺ بۆ وان، پێیانەو دیارە.

وہ لە کوتای نایەتەکەدا دەفەر موی: ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾، بلی: من بەسەر ئیو وە وەکیل نیم، پارێزەری ئیو نیم، واتە: ئیو عایدی من نەکران، تاكو من نەھیلّم کافر بنو، نەھیلّم تووشی دۆزەخ و تووشی ناپرەحەتی بن، ئەو دەکەوێتە سەر خۆتان.

مەسەلە ی نۆیەم: کە دەفەر موی: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، ھەموو ھەوالیك سەقامگیرییەکی ھەیە، (مستقر) بە مانای چەسپان (استقرار)ە، یان کاتی چەسپان، یان شوینی چەسپان، یانی: ھەموو ھەوالیك سەردەنجام دەچەسپی، یان شوینیك دێ، لیی بچەسپی، یان کاتیك دێ، تییدا بچەسپی، ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، وە لەمەودوا دەزانن.

جا تەمەشا بکەن ! ئەو ئیجازیکی میژوووییە (لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ) واتە: ئەم قورئانەو ئەم وەحییە کە بۆ پیغمبەری خاتم دێ، کاتیك دێ سەقامگیربێو بچەسپی. وشە (نبأ) واتە: (الْخَبَرُ الْمُهْم) ھەوالیکی گرنگ، ئەم ھەوالە گرنگە

کە لە خواوە ھاتووە پێغەمبەر ﷺ بۆچی پێی دەگوتری (نەبی)؟ چونکە ھەواڵ دینێ لە خواوە (نەبی) (فەعیل)د، بە مانای (فەاعل)، واتە: (مُنْبِئ) ھەواڵدەر، یاخود (فەعیل)د بە مانای (مفعول)، واتە: (مُنْبَأ) ھەواڵپێدراو لە خواوە، گرنگ ئەوەیە ئەو پێغەمبەرە ﷺ کە ئەو ھەواڵە گەورەییەو، ئەو وەحی و قورئانی ھێناوە، کاتیک دێ ئەو قورئانە بچەسپێ، ئەو ھەواڵە کاتیک دێ، دەچەسپێ و سەقامگیر دەبێ، یان لە شوێنیک لە شوێنەکاندا، یان لە کاتیک لە کاتەکاندا، ئنجای ئیمە دەزانین ئەو کاتە کە ئەم ئایەتە ھاتۆتە خوارێ، مسولمانان چەوساوەو، پێغەمبەر ﷺ بێ دەرتان بوونو، ئەو کافرە کە لە پەرقانە کائەبیا پیکردووە گوتووایانە: شیتەو جادووگەرەو... ھتد، بەلام خوا ئەو کاتە فەرموویەتی: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، لەمەودوا بۆتان دەردەکەوێ، دەزانن داخۆ چۆن ئەو قورئانە دەچەسپێ!

ئەمە وەك ئایەتەکە کۆتایی سوورەتی (ص)د، کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ۸۷ ﴿وَلَعَلَّكُمْ نَبَأُ بَعْدِ حِينٍ﴾ ۸۸، واتە: ئەم قورئانە یادخەردەویە بۆ ھەموو جیھانییان، وە لە دواى ماوەیەکی دیكە ھەواڵەکەى دەزانن، کە ئەم قورئانە چییە؟ بەرنامەو رێماپیە بۆ ھەموو بەشەر ھاتووە، تاكو ژيانى بەشەر بگۆرێو، وای لیبکات جیی رەزامەندی خوا بێ.

بەئێ، ئەو کاتە پێغەمبەر ﷺ نەیزانیوە چی لیدی؟ سەرەنجامی چۆن دەبێ؟ بەلام خواى پەروردگار کە خاوەنی ئەو دینەییەو، خاوەنی پێغەمبەر ﷺ و دنیاو دواڕۆژە، دیارە ھەمووی لێ عەیان و روون بوو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی ھەشتەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەمان ئایەتەکانی (۶۸ تا ۷۳)، واتە: شەش ئایەت تەفسیر دەکەین، تەوہری سەرەکی ئەم شەش ئایەتە موبارکە، بریتییە لە چەند رێنماییەکی خواى کاربەجى بۆ پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، ھەروەھا ھەر کەسێکی دیکە کە شوینی وی دەکەوێ لەو بوارددا، لە بواری چۆنیەتی ھەڵسوکەوت کردن لەگەڵ بیپر وایان و نەیاراندا، کە بەشداریی کۆڕو مەجلیسیکیان نەکات، کە کوفری تیدا دەکەن، بە ئایەتەکانی خوا.

پاشان فەرمانی پێدەکات کە ئەو بیپر وایانەى ئایینەکەیان بە یاریی و گەمە گرتو، ویل بکات، بەلام لەسەر وریاکردنەوێ خەڵکەکە بەگشتی بەردەوام بێ، دوایی پێی دەفەرموێ: کە بە نکوویی لیکردنەوێ لە کافرو موشریکەکان بپرسێ: ئایا لە حیاتی خوا لە شتانیک بپارێنەوێ کە نە سوودمان پێدەگەیهنن، نە زیان، وە پاشو پاش بەردەودا بگەرێنەوێ، وەك چۆن کەسیك شەیتانەکان لە زەویدا گومرای دەکەن و سەراسیمەو سەرگەردانی دەکەن؟

پاشان پێی دەفەرموێ: کە پێیان بڵێ: (بە خەڵکەکە بەگشتی یان بە کافرەکان) کە نوێژ بەرپا بکەن و، پارێز لەو بکەن و، ھەر بۆ لای ویش دەگەرێنەوێ، وە لە کۆتایی دا بە چەند وەسفییکی گەورە خواى بەرزو مەزن خوێ دەناسیئ:

۱/ دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی بە ھەق.

۲/ ئەو رۆژەى کە دەفەرموێ: ببە ! ، ھەرچی بیەوێ دەبێ، قسەکەى ھەقە.

۳/ لە رۆژی فووکردن بە کەرەنادا، مولک ھەر ھى ئەو، دیارە پێش ئەو رۆژەو دواى ئەو رۆژەش مولک ھەر ھى ئەو، بەلام لەو رۆژەدا خاوەنداریتیى و

دہستہ لاتداریتیی خوا، زیاتر بہرجہستہ دہبی، بو ہہموو کہسو کافرو مسولمان دہیبینن.

۴/ خوا ﷻ زانای پەنہان و ئاشکرایہ.

۵) خوا ﷻ کاربہ جیی شارہزایہ.

﴿ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَنْتَقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَنْقُوتَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَبِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدَلٍ لَا يُوْخَذَ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ انْتِنَا قُلْ إِبْرَاهِيمُ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾ ۝

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ ہر گات ئەوانەت دی کہ ناھەقییان بەرانبەر بە ئایەتەکانی خوا دەکرد، ئەو یەکسەر بەجییان بەیئە، ھەتا دەچنە نیو قسەو باسیکی دیکەو، وە ئەگەر شەیتانیش لە بیری بردیەو، ئەو پاش وەبیرھاتنەو، لەگەڵ کۆمەڵی ستەمکاران دامەنیشە (۶۸) وە ئەوانە ی پارێز (لە خوا) دەکەن، ھیچ شتێک لە گوناھو بەرپرسیاریتی وانیان ناکەوێتە سەر، بەلام ئەو ھەر بیر خستەو، بەلکو پارێز بکەن (۶۹) وە واز لەوانە بێنە کہ ئایینەکەیانیان کردۆتە مایە یاری و کات پێ بەسەربردن، وە ژبانی دنیا فریوی داو، وە (بەم قورئانە خەلکی) وریا بکەو وە بترسێنە، نەوێک کە سێک بەھۆی ئەو (کوفرو خراپ) وە کہ وەدەستی ھیناوە بھەوتی (لە حالیکدا) کہ جگە لە خوا ھیچ سەرپەرشتیار و تەکاکاریکی نیە، وە ئەگەر ھەرچی فەرھبوو (فیدیە) یە بیدات لێی وەرنایێ، ئەوانە بەھۆی ئەو وە کہ وەدەستیان ھیناوە، فەوتاون، خوارنەو وەبەکیان لە ناوی داغ ھەیە، وێرایی سزایەکی بەئیش، بەھۆی ئەو وە کہ بێبڕوا بوون (۷۰) بۆ: ئایا جگە لە خوا لە شتێک بپارێنەو، کہ نە سوودمان پێدەگەییەتی و نە زیانمان لێدەدات! وە دوی ئەوێ خوا پێروونی کردووی، لەسەر باژنە پێھەکانمان بەرھودوا بگەرێنەو، وە کە سێک کە شەیتانەکان لە (جۆلایی) زەویدا وێڵی دەکەن و فریوی دەدەن و سەرگەردان دەبێ، (لە حالیکدا) کہ چەند ھاوێڵیکی ھەن بەرھو رپی راست بانگی دەکەن: وەرە بۆ لامان؟ بۆ: بێگومان تەنیا رپی خوا رپیە، وە فەرمانمان پێکراو، کہ بۆ پەروردگاری جیھانەکان ملکەج بکەین (۷۱) وە (فەرمانمان پێکراو) کہ: نوێژ بەرپا بکەین و پارێزی لێکەن، وە ھەر ئەو (خوا) ئەو کەسە یە کہ بۆ لای کۆدەکرێنەو (۷۲) وە ئەو کە سێکە ئاسمانەکان و زەوی بە ھەق ھیناوە دی، وە رۆژێک کہ (بە ھەر شتێک) دەفەرموی: ببە، یەکسەریش دەبێ، قسەکە ی ھەقە، وە ئەو رۆژە ی کہ فوو بە کەرەنادا دەکری، مۆلک ھەر ھی ویە، زانای پەنھان و ئاشکرایەو، ھەر ئەو کاربەجیی شارەزا (۷۳)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(**خَوْضُونَ**): واتە: قسەى خراپ دەکەن، لە زمانى عەرەبى دا (خَاضَ) بۆ بەنیۆکەوتنى شتىكى شل بەکاردهيێنرێ، دەگوترێ: (خَاضَ الْمَاءُ) واتە: چوووە نیو ئاوێکە، (الْخَوْضُ: هُوَ الشَّرُوعُ فِي الْمَاءِ وَالْمَرُورُ فِيهِ، وَيُسْتَعَارُ فِي الْأُمُورِ وَأَكْثَرُ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ وَرَدَ فِيْمَا يَذِمُ الشَّرُوعَ فِيهِ)، (خَوْضَ) بریتىە لە چوونە نیو ئاوو بەنیویدا رۆیشتنى، وە خوازراوێتەو، بۆ چوونە نیو کاروباریشەو، وە لە قورئاندا بە زۆرى بۆ ئەو شتانە بەکارهاتو، کە خراپە بچىە نیویان، وەك قسەو هەلۆیستى خراپ.

(**الذِّكْرَى**): (الذِّكْرَى: كَثْرَةُ الذِّكْرِ وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الذِّكْرِ، وَالذِّكْرُ اسْتِحْضَارُ الْمَعْرِفَةِ فِي الذَّهْنِ)، (ذِكْرَى) لە گەل (ذَكَرَ) وەك یەكەن، هەلبەتە (ذَكَرَ) بەپێى سیاق دەگوێرێ، جارى وایە بە مانای بیرخستنهوێ دێ، جارى وایە بە مانای ناوبانگ دێ، بەلام (ذِكْرَى) بریتىە لەوێ زۆر شت بیر خەلك بچەیهو، بۆیه دەلێ: (وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الذِّكْرِ) واتە: زێدەرپۆی زیاترى تێدايه، وە هەرودها (ذِكْرَى) بریتىە لە ئامادهكرنى زانیارییهك لە میشى خۆتداو، پاراستنى ئەو زانیارییه.

(**تَبَسَّلَ**): (التَّبَسَّلُ: ضَمُّ الشَّيْءِ وَمَنْعُهُ، وَمِنْهُ قِيلَ لِلْمُحَرَّمِ وَالْمُرْتَهَنِ: بَسَّلْ وَهُوَ الْمَمْنُوعُ بِالْقَهْرِ)، وشەى (بَسَّلَ) بریتىە لە بەیهكەو نووساندنى شتىك و رێگا لیگرتنى، بۆیه بە شتى قەدەغەكراو و رەهەن كراو (كەسیك كە بەند كرابێ) دەگوترێ: (بَسَّلَ) بریتىە لە شتىك نەهێلێ، بەلام بەزۆر نەیهێلێ، (أَنْ تَبَسَّلَ: أَنْ تُحَرَّمَ) نەفسىك كە بیبەش بكرێ، یاخود مەنع بكرێ، یاخود سجن بكرێ، یاخود ناویمید بكرێ، هەموو ئەو مانایانەى هەن.

(عَدْلٍ): (الْعَدَالَةُ وَالْمُعَادَلَةُ: لَفْظٌ يَقْتَضِي مَعْنَى الْمُسَاوَاةِ، وَالْعَدْلُ وَالْعَدْلُ مُتَقَارِبَانِ)، هەردوو وشەى (الْعَدَالَةُ) و (الْمُعَادَلَةُ) يەك مانا دەگەیهەن واتە: يەكسان، دەگوترى: (هَذَا عَدْلٌ هَذَا) واتە: ئەو شتە يەكسانە لەگەڵ ئەو، وەك خۆى پەرەدەگەر دەربەرەى كەسێك كە لە ئىجرام داىەو نىچىرىك راو دەكات، دەبى قەرەبوو دەكەى بدات، كە ئازەلىكى وەك ئەو قەرەبوو يەتى: ﴿... أَوْ عَدْلٌ

ذَلِكَ صِيَامًا... ﴿٩٥﴾ المائدة، واتە: ياخود بەرانبەر ئەو بەرپۆزوو بى، وە هەردوو وشەى (عَدْلٌ) و (عَدْلٌ) مانایان لێك نىزىكە، (عَدْلٌ) لا بارىكە دەيخەيە سەر پىشتى و لاخىك، كە دوو لای هەن، (عَدْلَانِ) دوو لای بارىك كە وەك يەكن، (عَدْلٌ) زياتر بۆ شتى بەرەهەست بەكاردى، (عَدْلٌ) يش گۆتمان، واتە: ئەم شتە وەك ئەو شتەيە، كە زياتر بۆ شتى مەعناى بى بەكاردى.

(حَمِيمٍ): (الْمَاءُ الْحَارُّ)، واتە: ئاوى كولاو، يان ئاوى زۆر گەرم.

(عَلَى أَعْقَابِنَا): (الْعَقَبُ، الْعَقَبُ، الْعَقَبُ، مُؤَخَّرُ الرَّجُلِ، وَجَمْعُهُ أَعْقَابٌ، وَرُوي: وَيَلُّ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ)، (عَقَبٌ، عَقَبٌ، عَقَبٌ) واتە: پاژنە پى، كۆيەكەى (أَعْقَابٌ) ه، وەك لە قەرەمىشتى پىغەمبەر دا ﷺ هاتو قەرەبوو يەتى: ﴿وَيَلُّ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ﴾^(۱)، واتە: سزای سەخت لە ئاگر، بۆ ئەوانەى پاژنە پىيان ناشۆن (لە كاتى دەستىوێژ گرتندا).

(أَسْتَهْوَتْهُ): (أَي: حَمَلَتْهُ عَلَى اتِّبَاعِ الْهَوَى، وَالْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ)، (أَسْتَهْوَتْهُ) واتە: واى لێكردو بەدواى ئارەزوو بكەوى، (هَوَى) برىتيە لەو دى ئارەزووى ئىنسان بەلايدا بچى، يان روو لە ئارەزوو بكات، هەلبەتە مەبەست پى ئارەزووى ناشەرىيە.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۶۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۷۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۹۷)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۱۱)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۴۵۵)

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ هەر بەردەوامە لەسەر ئاراستەکردنی پیغەمبەر ﷺ، وە هەر کەسێک بە شوێن پیغەمبەردا هەنگاو دەنێ، بۆ چۆنیەتی مامەڵەکردن لەگەڵ دەورووبەریدا، جا مسوڵمان بن، یان نامسوڵمان، چونکە پێشتر خوای پەروەردگار رێنمایی پیغەمبەر ﷺ ی کرد، کە چۆن مامەڵە لەگەڵ ئیماندارانی شوینکەوتووێ دا بکات، ئنجا جاریکی دی دیتە سەر باسی ئەو کە چۆن مامەڵە بکات لەگەڵ کەسانی کەدا کە نەیارو ناحەزی ئیسلامن، وە قسەی پووچ و بەهلاش دەکەن و قسەی خراپ دەربارە ئایەتەکانی خوای ئایین و بەرنامەی خوای پیغەمبەر ﷺ دەکەن، چۆنیان مامەڵە لەگەڵدا بکات؟ بەتایبەت لە کۆڕ و مەجلیسیکیاندا کە کوفری تیدا دەکری، وە پاشان چییان پێ بلی؟ ئەم ئایەتانە باسی ئەو بابەتە دەکەن.

سەرەتا خوای بالا دەست دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيِنِنَا﴾، وە هەر کاتی کە ئەوانەت بینی کە دەرژێنە نیو ئایەتەکانی ئیمە، لە کوردەواریی خۆماندا دەلێن: (بە پێی خواسی بەنیو دەکەوێ) واتە: بیئەوێ بەر پێی خوێ ببینی، بیئەوێ هەق و ناھەق لێک جیا بکاتەو، هەر لە خۆرا بەنیو دەکەوێ، قسەی بێ بەلگە دەکات، ئەگەر ئەو جووڕە کەسانەت بینی، کە قسە بەرانبەر ئایەتەکانی ئیمە دەکەن، وە هەلویستی خراپ بەرانبەر ئایەتەکانی ئیمە دەنوین، ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ

حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾، پشتیان تێبکە، واتە: لە کۆڕ و مەجلیسیاندا بەشدار مەبە، لییان نزیک مەبە، وە با ئەو پشت تێکردن و ئیھمالکردنەت بۆیان بەردەوام بێ، هەتا دەچنە نیو باسو و بابەتیکی دیکەو.

هەلبەتە ئەو دەرسیکی گەورە تێدایە، وە ک دوایی باسی دەکەین، کەواتە: مسوڵمان فەرمانی پێنەکراو، کە لە کۆمەلگا دابری، بەلکو دەبێ کارلێکی ئیجابیی لەگەڵ بکات، ئەوێش بەو دەکری کە لییان نزیک بێ و بەشداریی کۆڕ و مەجلیسیان بکە، بەشداری شین و شایان بکە، بەلام بەشداربوونی مسوڵمان لە بۆنەو بیرەویری و شین و شایان دا، مانای ئەوەنیە کە لەبەرچاوی ئەو کوفر بکری، و

گالته بە ئایینی خوا بکری، ئەویش گوئی تەپ بکات! بەلکو نابئ بەشداری کاری ناهەق و خراپیان بئ، وە ئەگەر لەو جوۆرە کوۆر و بۆنانەدا بەشداری بئ، دەبئ ھەلۆیستی ھەبئ بەرانبەر خراپەکانیان، ئیستا بە زۆری وایە مسوڵمانان تێدەپەرێنن لە بەشداریی کردنیان لە کوۆر و مەجلیسی ئەھلی کوفردا، دوایی چی بکری و چی بگوترئ، ھەر خۆی بێدەنگ دەکات، خۆی مات دەکات، زۆر کەس خۆی بە مسوڵمانی باش دەزانئ، شیخە، مەلایە، بە خۆی و بە کوۆلێک ریشەوہ دانیشتوہ لە کوۆلێک دا، لە پێش چاوی رەشبەلەک دەکری، شیعەر دەخوینریتەوہ، کوفری تێدایە، ئەویش دانیشتوہ گوئی تەپ کردوہ، ئنجا کە لەوباروہ پێی دەگوترئ دەئئ: ئەدی چۆن مسوڵمان دەبئ لەگەل کوۆمەلگا و خەلکدا گونجاو بئ! دەبئ مودارا بکەین، باشە، گوتمان مودارا بکە، بەلام ئەگەر ناهەقی بکری و کوفر بکری و، تۆش بێدەنگ بی ئەوہ موداھەنەییە، مودارا ئەوہییە تۆ فشار لە خۆت بکە بۆ سەلامەتی ئایینت، بەلام تۆ فشار لە ئایینەکەت کردوہ، بۆ بەرژوہندی و سەلامەتی خۆت!!

ئنجا کەسی واش ھەیە بە بارەگە دیکەدا کورتی دینئ، چی دەکات؟ لە کوۆمەلگا دادەبڕئ، ئاخیر تۆ کە لە خەلک دابرای، ھیچت بۆ ناکری، بۆیە خوا دەفەرموئ: ئەگەر ئەوانەت بینی کە دەرژێنە نیو ئایەتەکانی ئیمەوہ، بە کوفرو گالته پیکردن و ھەلۆیستی نەرینیی، پشتیان تێبکە، ھەتا دەچنە نیو باسو بابەتێکی دیکەوہ، واتە: دوا ئەوہی چوونە نیو باسو بابەتێکی دیکەوہ، بچوۆ نیویان و بەشدارییان لەگەلدا بکە، ﴿وَمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ﴾، وە ئەگەر شەیتان لە بیرى بردیەوہ، ئەوہ لە دواى وەبیرھاتنەوہ، لەگەل کوۆمەلای ستمکاراندا دامەنیشە.

ئەمە لای وەردەگیرئ کە شەیتان جاری وایە مروۆف بێئاگا دەکات، وە شت لەبیر مروۆف دەباتەوہ، بەلام ئایا شەیتان توانیویەتی شت لەبیر پیغەمبەر ﷺ بەریتەوہ؟ دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا باسی دەکەین.

باشان خوا باسی پارێزکاران و ئیماندارنێک دەکات، کە جاری وایە خزمایەتی و

نزیکیان ھەیە لەگەل ئەوانەدا، دەفەرموئ: ﴿وَمَا عَلَى يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ

شُعْ، وه ئهوانه‌ی پارێز ده‌که‌ن، هه‌یج له‌ لێپرسینه‌وه‌ی ئه‌و کافرا‌نه‌، له‌سه‌ر ئه‌وان نیه‌، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی خزمیه‌تی، یان له‌به‌رئه‌وه‌ که‌ دوینی به‌یه‌که‌وه‌ دانیش‌توون، به‌لام ئه‌م‌رۆ کوفری کردوه‌، ئیستا کوفره‌که‌ی نا‌که‌وێته‌ سه‌ر وی، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی لێی نزیکه‌، یان خزمیه‌تی، یان به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک له‌ شی‌وه‌کان به‌ش‌داریی ژیان‌و گوزه‌رانیان ده‌که‌ن، **﴿وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾**، به‌لام پێ‌ویسته‌ هه‌میشه‌ بیر‌یان بخه‌نه‌وه‌و له‌سه‌ر هه‌ل‌ئۆیستی د‌ل‌س‌ۆزانه‌ی خۆیان، به‌ران‌به‌ریان به‌رده‌وام بن، به‌ل‌کو پارێز له‌ خوا ب‌که‌ن‌و، واز له‌و کوفرو شیر‌که‌ ب‌ی‌ن.

واته‌: ئه‌گه‌ر ئه‌ه‌لی ته‌قوا به‌ ه‌اند‌ری ئه‌وه‌ له‌که‌ل ئه‌ه‌لی کوفر نیکه‌ل ده‌بن، که‌ ئامۆژگاریان ب‌که‌ن، به‌ل‌کو بیان‌گیرنه‌وه‌، ئه‌وه‌ قه‌یناکات، به‌لام نابێ له‌ کاتی‌که‌دا که‌ نا‌هه‌قی ده‌لێن: ب‌ی‌ده‌نگ بن، ده‌بێ هه‌ل‌ئۆیستیان هه‌بێ، ئه‌گه‌رنا که‌ پێ‌ویستی کرد، ب‌م‌ی‌نه‌وه‌ له‌ کۆرو مه‌ جلیسه‌که‌یاندا، مادام ئامان‌جیان گۆران‌کاری تیدا کردنیان‌و چاک‌کردنیان‌و ئامۆژگاری کردنیان ب‌ی، گونا‌ه‌بار نابن، ئه‌گه‌ر به‌ هه‌ل‌ئۆیسته‌وه‌ ب‌م‌ی‌نه‌وه‌.

جا بۆیه‌ قورئان ده‌بێ چاک‌ی لێ ورد‌بیه‌وه‌، ئه‌گه‌رنا دوا‌یی هه‌ر بۆخۆمان، خۆمان عاسی ده‌که‌ین‌و، سه‌ر له‌ خۆمان ده‌شی‌وێنین.

بۆ وێنه‌: نه‌صرانییه‌کانی نه‌ج‌ران هاته‌نه‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مزگه‌وت، یانی: له‌ مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یان‌گوت: عیسا ﷺ کوری خوایه‌! وه‌ک (القرطبی) له‌

ته‌فسیره‌که‌ی دا، ئه‌م ده‌قه‌ی ه‌یناوه‌، ده‌لێ: **﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ**

آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۲۱)، نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ بِسَبَبِ وَفْدِ نَجْرَانَ حِينَ أَتَوْا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ قَوْلَهُ: إِنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، فَقَالُوا: أَرْنَا عَبْدًا خُلِقَ مِنْ غَيْرِ آبٍ، فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: «آدَمُ مَنْ كَانَ أَبُوهُ؟ أَعْجَبْتُمْ مِنْ عِيسَى لَيْسَ لَهُ أَبٌ؟ فَآدَمُ ﷺ لَيْسَ لَهُ أَبٌ وَلَا أُمٌّ!» واته‌: ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌هۆی شان‌دی نه‌ج‌رانه‌وه‌ هاته‌ خوار، که‌ نکو‌و‌ل‌ییان کردو، ر‌ه‌خنه‌یان گرت له‌و ف‌ه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ ف‌ه‌رمووی: عیسا به‌نده‌ی خوایه‌و وشه‌ی خوایه‌، (واته‌: به‌ وشه‌ی

خوا دروست بووه‌)، گوتیان: به‌نده‌یه‌که‌مان پێی پێشان بده‌، که به‌بێ باب دروست بووبێ و له‌دایک بووبێ! پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌دی بابی ئاده‌م کییه‌؟ ئایا سه‌رسام ده‌بن به‌وه‌ که عیسا بابی نیه‌، به‌لام سه‌رسام نابن، که ئاده‌م نه‌ بابی هه‌یه‌، نه‌ دایک؟

که‌واته‌: ئه‌و قسه‌ پووج و به‌لاشانه‌، هه‌موویان له‌ مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ کراون، پێغه‌مبه‌ر ﷺ خواش له‌وێ بووه‌و، هاوه‌لانی به‌رپزیش له‌وێ بوون، که دیاره‌ ئه‌وه‌ کوفره‌ به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا، وه‌ شیرکه‌، ئه‌دی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆچی له‌وێ بووه‌؟ چونکه‌ هه‌لۆیستی هه‌بووه‌، هه‌روه‌ها بۆئه‌وه‌ی ئامۆژگاریان بکات، تاکو ده‌ست هه‌لبگرن له‌و بیرۆکه‌ پووجه‌ی خۆیان، که‌واته‌: ئه‌م ئایه‌ته‌ی دووه‌م، باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که ئه‌گه‌ر تۆ به‌ هه‌لۆیسته‌وه‌ له‌ شوێنیک بووی، له‌ گۆرێک دا بووی، مادام هه‌لۆیست هه‌بووه‌و، به‌ ئامانجه‌وه‌ له‌وێ بووی، کوفره‌که‌ی نه‌وان ژيانی بۆ تۆ نیه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌بێ هه‌لۆیستی به‌شداربی، مانای وایه‌ پێی رازی، به‌تایبه‌تی زۆرجار بێده‌نگی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر رازی بوون.

پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿ وَذَرِ الَّذِينَ أَخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهُمْ آوَعَتَهُمْ

الْحَيَوةَ الدُّنْيَا ﴾، وه‌ واز له‌وانه‌ بێنه‌ که ئایینه‌کانیانان کردوه‌، به‌ مایه‌ی یاریی و گه‌مه‌و کات پێی به‌سه‌ربردن. وه‌ ژيانی دنیا فریوی داون، واته‌: ئه‌وانه‌ که تێیاندا گه‌یشتییه‌ قه‌ناعه‌ت، که هه‌ر له‌سه‌ر وه‌زعی خۆیان به‌رده‌وامن، لێیانگه‌رێ، واته‌: کاتیان پێوه‌ به‌فیرۆ مه‌ده‌، ئه‌وه‌ش رێنماییه‌کی زۆر گرنگه‌، که تۆ ده‌زانی ئه‌و که‌سه‌ هه‌یچی لێ سه‌وز نابێ، دارێک ناخاته‌ سه‌ر به‌ردێک: جارێک، دوو، سێ، ده‌، ئیدی کاتی

خۆتی پێی به‌فیرۆ مه‌ده‌، وه‌ک له‌ سوورته‌ی (النجم) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ فَأَعْرِضْ عَنْ

مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَوةَ الدُّنْيَا ﴾ (۱۹)، واته‌: پشت له‌و که‌سه‌ بکه‌، که پشتی له‌ ئایه‌ته‌که‌مان و له‌ به‌رنامه‌ی ئێمه‌ کردوه‌و، ته‌نیا ژيانی دنیا ده‌وی، وێڵی بکه‌، که ده‌زانی و تێیدا گه‌یشتوو به‌ قه‌ناعه‌ت، سوودی نیه‌، زه‌ویه‌که‌ مه‌کیله‌، که هه‌یج

سه‌وز نه‌کات، ئه‌دی چی بکات؟ ﴿ وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ﴿٦٨﴾، بەلام بەم قورئانە بیر کەسێک بخەو، ئامۆژگاری کەسێک بکە و وریای بکەو، کە مەترسیی ئەوێ هەیە، بەهۆی کردووە خراپەکانییەو، تووشی نا ئۆمیدی ببێ، یاخود تووشی سزاو جەزەبەیی خۆی دادگەر بێ، کە جگە لە خوا هیچ سەرپەشتیارێک و هیچ تەکاڕێکی نیە، ﴿وَإِنْ تَعَدَّلْ كَلَّ عَدَلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا﴾، وە ئەگەر هەر قەرەبوویەک بدات، لێی وەرناگیرێ.

مانای ئەم ئایەتە موبارەکە ئەوەیە: ئەوانە کە تێیاندا گەشتوویە دنیایی کە سوودی نیە، گویت بۆ ناگرن و لێت وەرناگرن، واز لەوان بێنە، بەلام بەگشتی لەسەر ئامۆژگاری کردنی خۆت و وریاکردنەوێ خۆت، هەر بەردەوام بەو لەگەڵ خەڵکی دیکەدا بەردەوام بە، دوازی دەفەرموێ: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾، ئەوانە کە سانێکن بەهۆی کردووەکانیانەو تووشی، ئەو بوون کە تەسلیمی سزا بکری و نا ئۆمید بوون و گەشتوونە بنەست و تەماپراو بوون.

ئەنجا ئایا ئەوانە لە دۆزەخ دا خواردن و خۆراکیان چۆنە؟ دەفەرموێ: ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾، خواردنەوێان هەیە لە ئاوی داغ و کولاو، وێرێ ئەوێش ئازارێکی بەئێشیان هەیە، سزایەکی بەئێشیان هەیە، بەهۆی ئەوێ بەبێر و ابوون.

ئەنجا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: پرسیاریک ئاراستەیی ئەو هاوبەشپەرستانە بکە، کە ئەگەر لێی وردبنەو، دەبێ زۆر رایان بچلەکێنێ، ﴿قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا

لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا﴾، بلی: ئایا لە جیاتی خوا لە شتانێک بپارینەو، چونکە: (ما) هەم بۆ خاوەن عەقلان و، هەم بۆ ئەوانەش کە عەقل و شعوریان نیە، بەکاردا، بەلام زیاتر بۆ ئەوانەییە کە عەقل و شعوریان نیە، بۆیە من گوتوومە: شتانێک نەک کە سانێک، ئەنجا ئەو شتە: بته، صەنەمە، مەرفە ... هتد، بلی: ئایا لە جیاتی خوا لە شتانێک بپارینەو، کە نە سوودمان پێدەگەیەن، نە زیانمان لێدەدەن،

﴿وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾، وه ئایا له سهر پاژنه پێیه کانمان هه لگه رێینه وهو به رهو دواوه بچینه وه، دواى ئه وهى خوا رێنمایى کردووین؟ واته: دواى ئه وهى كه خواى په رهو درگار قورئانى بو ناردووین، وه پێغه مبهرى بو ناردووین؟ چونكه كه سیك پاش وه رگرتنى هیدایه تی خوا، وازی لى بهیئى وه ده سته ردارى ببی، وهك ئه وه وایه: پاشه وپاش به رهو دواوه گه رابیته وه.

دواى وینه یهك دینیته وه بو ئه وانهى هیدایه تی خوا ره فز ده كهن، ده فه رموى: ﴿كَأَلَيْكَ اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ﴾، وهك كه سیك كه شه تانه كان له زه ویدا سه رگه ردانیا ن کردوه، دياره زانایان دربارى ئه م ئایه ته مشتومریان هه یه، دواى له مه سه له گرنه گه كاندا به ته فصل باسى ده كهن، ده فه رموى: ﴿لَهُ أَصْحَابٌ

يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أُتَيْنَا﴾، هه ندی هاوهل و براده رى هه ن، بانگى ده كهن به رهو رێنمایى و بو لای رێى راست، ده لێن: وه ره بو لای ئیمه ! تو لاری رۆشتوو ی، هه له بووی، وه ره وه سه ر رێ! كه چى به ده نگیانه وه نایه ت، ﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ هُوَ

الْهُدَىٰ﴾، بلێ: رێنمایى خوا هه ر ئه وه رێنماییه، هه ر رێى راستى خوا، رێیه، ﴿وَأْمُرْنَا لِلْإِسْلَامِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، وه فه رمانمان پێكراوه كه ملكه چ بین بو

په رهو درگارى جیهانییه كان، ﴿وَأَن أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا زَكَاةَ﴾، وه فه رمانمان پێكراوه كه نوێژ به رپا بکهین و پارێز له خوا بکهین، ﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ

تُحْشَرُونَ﴾، وه فه رمانیشمان پێكراوه كه بزانی: هه ر بو لای خوا كۆده كریینه وهو خرده كریینه وه، له رۆژى دواى دا بو لیپرسینه وهو پاداشت و سزا.

ئنجا له كۆتایى دا خوا ﷻ به چه ند وه سفیكى گه وه ره، پێناسه ی خوى ده كات، بو ئه وهى بېروایان له به رانبه ر ئه و خوايه به رزو مه زنه دا، كه خاوه نى ئه و وه سفانه یه و، خاوه نى ئه و كرده وانیه، شه رم بکه ن، تاكو ئه گه ر رێزو شه رم و

خۆشه‌ویستی ناچێته‌ دڵیان، با سام و ترس و هه‌یه‌تی بجێته‌ دڵیان، وه‌ ترسیان هه‌بێ که‌ ئه‌و خوا به‌رزو مه‌زن و بالاده‌سته، ده‌توانی دوا‌یی سزایان بدات، ده‌فه‌رموی:

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ﴾، وه‌ خوا ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌

ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ هه‌ق دروست کردوون، واته‌: ئیوه‌ وامه‌زانن هه‌روا هاتوونه‌ ژیا‌نی دنیاو، که‌س لێتان نا‌پێچێته‌وه‌، ئه‌م بوونه‌وه‌ به‌ هه‌ق دروست بووه‌، ئیوه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م خڕۆکه‌ی زه‌وییه‌، به‌ هه‌ق دانراون، بۆ جێ‌نشینایه‌تی خوا، وه‌ له‌ژێر

تافی‌کردنه‌وه‌ دان، واته‌: ده‌بی لێ‌پرسینه‌وه‌ پاداشتی سزا هه‌بێ، ﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ

فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ ﴾، وه‌ قسه‌و فه‌رمایش‌تی خوا هه‌قه‌، کاتی‌ک له‌و رۆژهدا

ده‌فه‌رموی: ﴿ كُنْ فَيَكُونُ ﴾، بیه‌، یه‌کسه‌ر هه‌ر شتی‌ک که‌ بیه‌وی بی‌ی، ده‌بی،

که‌ شته‌کان ئه‌وه‌نده‌ خێرا ده‌بن، له‌ عه‌قل و ته‌سه‌ووری ئی‌مه‌دا جیی نا‌بیته‌وه‌،

﴿ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ ﴾، وه‌ ئه‌و رۆژهدا که‌ فوو به‌ که‌ر‌نادا ده‌کری،

مو‌لک هه‌ر هی ئه‌وه‌، ﴿ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ﴾، زانا‌ی په‌نه‌ان و ئاشکرایه‌،

ده‌زانی به‌ په‌نه‌انی چیتان کردوه‌و، به‌ ئاشکراش چی ده‌که‌ن، ﴿ وَهُوَ الْحَكِيمُ

الْخَبِيرُ ﴾، وه‌ خوا کاربه‌جیی شاره‌زایه‌، که‌واته‌: خوایه‌ک خاوه‌نی ئه‌و سیفه‌تانه‌ بی‌،

شایسته‌یه‌ که‌ هه‌ر ئه‌و به‌رستری، وه‌ هه‌ندی‌ک له‌ دروستکراوه‌کان نه‌هێنرێنه‌ ریزی ئه‌و، له‌ په‌رسترا‌ن دا.

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلە یەكەم: كه دهفه رموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيءِ آيِنِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ ۖ فَلَا تَقْعُدَ بَعْدَ الذِّكْرِى

مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ، دیاره ئەم ئایەتە دەبێ تویژینه وهیهکی باشی له سەر

بکهین، که به هه مان چه مک، به تۆزیک حیاوازی، له ئایهتی ژماره (۱۴۰) ی

سوورەتی (النساء) یشدا هاتوه، که خوا دهفه رموی: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ

يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ أَنَّ اللَّهَ حَامِعُ الْمُتَفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي

جَهَنَّمَ، واتە: وه پێشتر له کتێبدا بۆتان دابه زینراوه، که هه ر کات بیستان

ئایه ته کانی خوا کوفریان پیده کراو گالته یان پیده کرا، ئەوه (له و گۆرو شوینه)

له گه لیاندا (واته: له گه ل بیرواو دهغه لاند) دامه نیشن، هه تا ده چنه نیو باسیکی

دیکه وه، ئەگه رنا نیوهش وه ک وان ده بن (له گونا هو حوکم دا)، بیگومان خوا

کۆکه ره وهی تیکرای مونا فیق و کافره کانه له دۆزه خدا.

بۆیه له (النساء) دا دهفه رموی: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ﴾، چونکه

سوورەتی (الأنعام) سوورەتیکی مه ککه ییه، سوورەتی (النساء) مه دینه ییه، واته:

ئهمه ئاماژه یه به و ئایه ته ی سوورەتی (الأنعام)، ئنجا کاتیکی ئیمه ئەم دوو ئایه ته

پیکه وه به راورد ده کەین، چەند راستییه کمان بۆ دهر ده کەون:

نو (۹) راستی که لە دوو ئایەتە وەر دەر گیرین

راستی یە کەم: قورئانی مەککەیی و مەدینەیی، تیکەهە لکیش و ئاویتە یە کەدین، ئەم ئایەتە ی سوورەتی (الأنعام) لە مەککە هاتۆتە خوار، ئەم ئایەتە ی سوورەتی (النساء) یش لە مەدینە، کە کاتی هاتنە خوارەوی: (الأنعام) سائی نوێم یان دەبەمی پێغەمبەراییەتی، کە چی لە سوورەتی (النساء) دا لە مەدینە ئاماژە ی پێدەکاتەو، کەواتە: ئایەت و سوورەتە مەککەیی و، مەدینەییەکان هەموویان تیکەهە لکیش و ئاویتە یە کەدین.

راستی دووهم: کە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيِنِنَا﴾، یانی چی؟ لە سوورەتی (النساء) دا ئەو ئایەتەمان بۆ تەفسیر دەکات، دەفەرموی: ﴿أَنّ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا﴾، واتە: هەر کات بیستتان ئایەتەکانی خوا، کوفریان پێدەکراو گالتهیان پێدەکرا، کەواتە: دەرژانە نیو ئایەتەکانمان ﴿يَخُوضُونَ فِي آيِنِنَا﴾، یانی: ﴿يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا﴾، واتە: کوفریان پێدەکراو گالتهیان پێدەکرا.

راستی سییەم: دروست نیە مسوئمان لە کۆری کوفرو گالتهکردن بە ئیسلام دا دابنیشی، واتە: بەبێ هەلۆیست دابنیشی، من لە کتیی (دەبەرێک راجوونی ئیسلام و رێچکان) و (سوژی نەتەوا یەتی) دا باسی چەند موناقلەشەیهکی خۆم کردو، لەگەڵ کەسانی مولحیدو کافردا، کابرا دانیشتوو و گالته ی بە ئیسلام کردوو کوفری بە ئایەت کردوو، منیش لەگەڵی دانیشتوو و موناقلەشەم لەگەڵ کردوو، بەلام بۆیە دانەنیشتوو، تاکو گوێی بۆ تەپ بکەم و بێدەنگ بم، بەلکو دەنیشتوو، وەک خوا دەفەرموی: ﴿وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، بیری بخەمەو و ئامۆژگاری بکەم، بەلکو پارێزی پەیدایی و خۆ بیاریزی، لە

سزای خوا، کەواتە: دروست نیه مەرۆف لە کۆڕو مەجلیسی کوفرو گالته‌کردن بە ئیسلام دا دابنیشی، مەگەر بۆ ڕووبەر و ڕووبوونەووە چارەسەرکردن و بانگکردنیان.

راستی چوارەم: بەلام دروستە لە کۆڕو مەجلیسی کافرانی دیکەدا دابنیشی، بە مەبەستیش بانگەواز نەبێ، بۆ وینە: هەڵسوکەوتیکی سیاسییە، کاروباریکی بازرگانیی و مامەڵەیه‌که، خزمایەتییه‌که، شین و شاییه‌که، دراوسێیه‌تییه، لەو حالەتانه‌دا دروستە دابنیشی، مەرجیش نیه که هەر بانگیان بکە ی بۆ ئیسلام، جاری وایه دەرڤەته‌که وانیه، بۆیه‌ش وا ده‌لێم، چونکه که‌سیک ئەگەر له ئایه‌ته‌کان وردنه‌بێته‌وه، واده‌زانێ که گه‌یشته هەر کافرێک، یان ده‌بێ بانگی بکات، یان نابێ سه‌لامی لێ بکات! نه‌خێر وانیه، خوا ده‌فه‌رموێ: ئەگەر گالته‌یان به ئایه‌ته‌کانی خوا کردو کوفریان کرد، له‌گه‌ڵیان دامه‌نیش، به‌لام ئەگەر گالته‌و کوفریان به ئیسلام نه‌کرد، دروسته له‌گه‌ڵیان دابنیشی، هه‌وره‌ها ئەگەر کوفرو گالته‌شیان کرد هەر دروسته له‌گه‌ڵیان دابنیشی، بۆنه‌وه‌ی بانگیان بکە‌ی و ئامۆژگارییان بکە‌ی.

راستی پێنجەم: ئەگەر که‌سیک به‌هه‌له‌ ڕپی که‌وته‌ نیو کافران و، گالته‌یان به‌ دینی خوا ده‌کرد، ئه‌ویش بێناگا بوو، نه‌وه‌ گوناھی ناگاتی.

راستی شەشەم: خوا ده‌رباره‌ی له‌بیرچوونه‌وه‌و چوونه‌ کۆری کافران، فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى﴾، واته‌: ئەگەر شه‌یتانی له‌بیری بردیه‌وه، ئەوه‌ پاش وه‌بیرهاتنه‌وه، له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵی سته‌مکاران دا دامه‌نیشه، که‌واته: دواى وه‌بیرهاتنه‌وه‌ دامه‌نیشه، ئەدی پێش وه‌بیرهاتنه‌وه، که دابنیشتوو؟ گوناها‌ر نابێ، چونکه له‌بیرت نه‌بووه.

راستی هه‌وته‌م: ده‌گونجێ شه‌یتان شتمان له‌بیر به‌رێته‌وه، خوا له‌ سوورته‌ی

(الک‌هف) دا له‌سه‌ر زمانى هاوه‌له‌که‌ی مووسا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا أُنْسِنِيهِ إِلَّا

الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾، واته‌: وه‌ ته‌نیا شه‌یتان له‌بیری بردمه‌وه، که‌ یادى بکه‌م، که‌واته: ده‌گونجێ شه‌یتان شت له‌بیری ئینسان به‌رێته‌وه.

راستی ههشتههه : له ئایهته مهککهیهکاندا بهس نههی کراوه دهفهرموی: دامه‌نیشه له کاتیکدا کوفر دهکری و گالته به ئایهتهکانی خوا دهکری، بهلام له ئایهته مه‌دینه‌یه‌که‌دا، سزاش دیاری کراوه، له ئایهته مهککهیه‌که‌دا بهس دهفهرموی: ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾، ئیدی باس نه‌کراوه، ئه‌گه‌ر دابنیشن چی ده‌بی، بهلام ئایهته‌که‌ی سوورده‌ی (النساء) له مه‌دینه هاتوته خوار، که یاسا شه‌رعیه‌کان هه‌موویان له مه‌دینه هاتونه خوار، ئنجا له‌وی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ أَنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ﴾، واته: ئه‌گه‌ر دابنیشن، ئیوه‌ش وه‌ک وان ده‌بن (له گونا‌هو حوکم دا)، (ئهم سزایه سزای دنیاو دوا‌رۆ‌ژه)، بی‌گومان خوا گو‌که‌ره‌وه‌ی تیک‌رای مونا‌فیک و کافره‌کانه له دۆ‌ژه‌دا، که‌واته: که‌سیک له کۆ‌ره مه‌جلیسی کافراندا دابنیش و گو‌ی ته‌پ بکات، زۆ‌ر نزیکه له ریزی مونا‌فیکاندا بی، ئه‌گه‌ر کافرکی به ئاشکراش نه‌بی، کافرکی په‌نه‌انه، مسو‌لمانکی به روا‌له‌ت مسو‌لمان، ئه‌گه‌ر نا چون له شو‌ینیک داده‌نیش، کوفر به ئایهته‌کانی خوا بکری، به‌بی هه‌لویستی؟ به‌لکو جاری وایه ره‌نگه به ده‌میشیان‌وه پیکه‌نی و، سه‌ریشیان بو‌ به‌لقینی!! دیاره ئه‌و جو‌ره که‌سه پی نا‌گوتری مسو‌لمان و، نیشانه‌ی پرسیار ده‌که‌وته سه‌ر مسو‌لمان‌ه‌تییه‌که‌ی

ده‌گونجی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ شتی له‌بیر بجی؟

راستی ئویه‌هه: ده‌گونجی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ شتی له‌بیر بجیته‌وه، جا بو‌ زانیاریتان شیع ده‌لین: نابی و ناگونجی هه‌رگیز پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هیچی له‌بیر بجی، نه‌ک هه‌ر ئه‌و، به‌لکو نابی ئیما‌مه‌کانیش هی‌چیان له‌بیر بجی، واته: له‌وباره‌وه وه‌ک خوا ته‌ماشایان ده‌که‌ن و، سیفه‌تی خویان ده‌ده‌نه پال!! وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (۶۴) مریم، واته: په‌روه‌ر دگارت شتی له‌بیر نا‌چی، شیع ئهم سیفه‌ته‌یان بو‌ پی‌غه‌مبه‌رو بو‌ ئیما‌مه‌کانیش داناوه!

به‌خوا رهنگه‌ دووبه‌شیش که بۆ پیغه‌مبه‌ریان داناوه، مه‌به‌ستیان ئه‌وه بووبی که بلین: ئیمامه‌کانیش پارێزراون، چونکه‌ ناگونجی بلین: پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتی له‌بیر ده‌چیته‌وه، به‌لام ئیمامه‌کان شتیان له‌بیر ناچیته‌وه! که به‌ دلنایای ئه‌و قسه‌یه‌ی وان، شتیکی پووچ و بێ بنه‌مایه، چونکه‌ مرؤف مرؤفه، ئنجا با چه‌ند به‌لگه‌یه‌ک بێنینه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه که ده‌گونجی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شتی له‌بیر چووبیته‌وه:

(۱) ئه‌م ئایه‌ته‌ راسته‌وخۆو به‌ روون و راشکاوی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌دوین، ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ﴾، واته‌: ئه‌گه‌ر شه‌یتانی‌ش له‌بیری برده‌وه، که‌واته‌: ده‌گونجی شتی له‌بیر بجیته‌وه.

(۲) هه‌روه‌ها خوا ﷺ له‌ سوورته‌ی (الک‌هف) دا زۆر به‌ روونتر باسی ئه‌وه ده‌کات، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شتی له‌بیر چۆته‌وه، کاتیک که هاوبه‌شدانه‌ره‌کانی مه‌که‌که ده‌چن بۆ لای جووله‌که‌کانی مه‌دینه، پێیان ده‌لێن: که‌سیک له‌نیو ئیمه‌دا په‌یدا بووه به‌ ناوی موحه‌مه‌د، ده‌لێ: من پیغه‌مبه‌ری خوا، پیمان بلین: چۆنی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ بکه‌ین؟ جووله‌که‌کانیش ده‌لێن: سێ پرسیا‌ری لی‌بکه‌ن، ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر بێ ده‌یانزانێ، ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریش نه‌بێ نایانزانێو، بۆتان درده‌که‌وی داخۆ راست ده‌کات، یان درۆ ده‌کات، (حاشای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)، ده‌لێن: باشه، وه‌ پرسیا‌ره‌کانی لی‌ده‌که‌ن: یه‌که‌م: دربار‌ه‌ی هاوه‌لانی ئه‌شکه‌وت (أصحاب الک‌هف).

دووه‌م: دربار‌ه‌ی زولقه‌ره‌ین.

سێیه‌م: دربار‌ه‌ی رووح.

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿أَخْبِرْكُمْ بِمَا سَأَلْتُمْ عَنْهُ غَدًا﴾، واته‌: به‌یانی هه‌واڵتان پێده‌ده‌م دربار‌ه‌ی ئه‌وه‌ی پرسیا‌رتان کرد، ﴿وَلَمْ يَسْتَنْ﴾^(۱)، واته‌: ئه‌گه‌ری تی‌نه‌خست، یانی: نه‌یگوت: (إِنْ شَاءَ الل‌ه).

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۲۲۸۶۱)، وَالسِّيُوطِيُّ فِي لِبَابِ النُّقُولِ بِرَقْم: (۶۷۷)، وَابْنُ هِشَامٍ فِي السِّيرَةِ ج ۱، ص ۲۳۵، ۲۴۴، وَابْنُ بَيْهَقٍ فِي "الدَّلَالِ" ج ۲، ص ۲۶۹، ۲۷۱، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ۲، ص ۴۷، قُلْنَا: وَسَنَدُهُ ضَعِيفٌ.

ئنجای خوای کاربەجی، لەبەرئەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ پلەو پایەیی هێندە بەرز بوو، شتی زۆر بچووکیشی لەسەر حیساب کردو، وەك ئیمە نەبوو، ئیمە گوناھی گەورەش دەکەین، خوا لەگەڵمان بە کەرەمەو جاری وایە، زۆر لەسەرمان حیساب ناکات، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ پایەکەیی هێندە بەرز بوو، شتی زۆر بچووکیشی بە گەورە بوو حیساب بوو، بۆیە چونکە نەیفەرموو: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) خوا ماوەیەك وەحی راگرت و قورئان نەهاتە خوار، هەندیک دەلێن: مانگیك بوو، هەندیک دەلێن: چل شەو بوو، هەندیک دەلێن: دوو مانگ، هەندیک دەلێن: بیست شەو، هەندیک دەلێن: دە شەو، بە هەر حال ماوەیەك وەحی نەهات، گرنگ ئەوێ بەیانی کە بەلێنی بێدابوون، وەحی نەهات، جا ئەگەر وەحی نەهات چۆن وەلامیان بداتەو، تاكو خوا پێی نەفەرموی، بۆخۆی نازانی و شتیکی پەنھان (غیب)ە، جا کافرەکان لەوبارەو شەپکی دەروونیان بەرپاکرد دژی پێغەمبەری خوا ﷺ، گوتیان: ئەو دەركەوت کە پێغەمبەری خوا نیە، چونکە وەلامی پرسیارەکانی نەزانی!

ئنجای بەو ھۆیەو ئەم دوو ئایەتە هاتنە خوار، کە خوا دەفەرموی: ﴿وَلَا

تَقُولَنَّ لِشَآءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (۲۳) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا

نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَّبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا﴾ (۲۴) الکەف، وە لە

درێژە ئێوەدا، خوای زانا بۆی باسی ھاوێلانی ئەشکەوت کرد، وە باسی (ذو القرنین)یشی کرد، وە لە سوورەتی (الإسراء) دا وەلامی پرسیارێ رووحیشی

دایەو، فەرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا

أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵)، وەلامی ھەرسیکیانی دایەو، دوایی خوای

کاربەجی نامۆزگاری کردو فەرموی: بە هیچ شتیەک مەلێ: بەیانی دەیکەم،

مەگەر بلێی: ئەگەر خوا بیەوێ، وە یادی پەروردگارت بکەو، ھەركات

لەبیرت چۆو، ئەگەر شتیکت لەبیرچوو، یان پەروردگارت لەبیرت چوو،

(شەیتان بێتاگای کردی، لەو کاتەدا یەکسەر یادی بکەو) بلێ: بەلکو

پەرۆردگارم بۆ نزیکتر لە ڕۆی راست، لەمەودوا ھیدایەتەم بدار و پێنمایم بکات، (کە جاریکی دی ئاوا نەکەم، شتێک کە زانیارییم پێی نەبێ، قسەى لێنەکەم و بەلێن نەدەم).

(۳) وە ڕۆشنتر لەوانەش ئەم فەرماشتەیه: کە پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنَسَىٰ كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي﴾^(۱)، واتە: بێگومان منیش بەشەرێکم وەک ئێوە، شتێک لەبیر دەچێ، وەک چۆن ئێوە لەبیرتان دەچێ، ئەگەر لەبیرم چوو، بیرم بخەنەوه.

ڕۆژێک پێش نوێژی کردووە، لێی ئالقاووە ھەڵەى کردووە، یەکیک لە ھاوێلان بیری خستۆتەوهو پێی گوتووە، ئەویش فەرموو یەتێ: لەبیرم چوو، وەک لە (صحیح البخاری) دا ھاتووە.

(۴) ھەرودھا ھەر لەوبارەووە ئەم فەرماشتەش ھەیه: ﴿عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ رَجُلًا، يَقْرَأُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: يَرْحَمُهُ اللَّهُ لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً، مِنْ سُورَةِ كَذَا﴾^(۲)، واتە: دایکمان عائشە خوا لێی پازى بێ دەگێڕیتەوه، دەلێ: پێغەمبەرى خوا ﷺ گویى لە پیاویک بوو قورئانی دەخویند لە مزگەوت، فەرمووی: خوا بەزەمى پێیدا بیتهوه، فلان ئایەت و فلان ئایەتێ لە فلان سوورەت بیرھینامەوه.

دیارە ئەو کاتە ئایەتەکانی لەبیر نەبوون و لەبیری چوونەوه.

(۵) لە چەند شوێنێکی قورئان دا، خواى پەرۆردگار بە پێغەمبەر دەفەرموی:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾^(۳)، واتە: بلێ: بێگومان منیش بەشەرێکم وەک ئێوە، کەواتە: ئەویش شتێ لەبیر دەچێ، تووڕە دەبێ، پێدەکەنێ، دلخۆش دەبێ، خەمى دەبێ، ماندوو دەبێ، نەخۆش دەبێ ... ھتد، بەلام ئەوەندەیه وەحى بۆ دێ و پێغەمبەرى خوا، ئەگەرنا بەشەرە وەک ئێمە، واتە: ئەو شتانەى بەشەر

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۰۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۷۲)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۰۲۰)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم:

(۱۲۴۲)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۱۲۱۱).

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۷۵۰).

بەسەری دین، بەسەر ئه‌ویشدا دین، وه‌ك خواردن و خواردنه‌وه‌و، سه‌رما و گه‌رما، كه‌واته: ئه‌و قسه‌یه‌ی شیعه ده‌یکه‌ن قسه‌یه‌کی پووج و بئ بنه‌مایه.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَا يَكُنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ وه‌ ئه‌وانه‌ی پارێز ده‌كه‌ن،

به‌ه‌وی كرده‌وه‌ی خراپی بپروایه‌كانه‌وه‌، به‌رپرسیار نابن و ئیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ناکرئ، به‌لام پپووسته‌ بیریان بخه‌نه‌وه‌و ئامۆزگاریی یان بکه‌ن، به‌لکو خۆیان (له‌ سزای خوا) بپاریزن.

كه‌واته: ئه‌گه‌ر مسوڵمانانی به‌شدار له‌ كۆرو كۆبوننه‌وه‌ی بپروایه‌كان دا، به‌ ئه‌ركی سه‌رشانی خۆیان هه‌لسن به‌رانبه‌ریان، كه‌ بریتیه‌ له‌ بیرخستنه‌وه‌و ئامۆزگاریی یان، ئه‌وه‌ هیچ گوناها‌ر نابن، به‌ه‌وی تیکه‌لیی کردنیان و، به‌شداریی کردنیان له‌ كۆرو كۆبنه‌وه‌کانیان دا.

ئنجا ئه‌م ئایه‌ته لیی وهرده‌گیرئ كه‌:

١/ ئه‌گه‌ر بئیت و بروادارانی به‌شدار له‌ بۆنه‌و كۆزی كافرەكان دا، به‌ ئه‌ركی سه‌رشانی خۆیان هه‌لته‌ستن، دروست نیه‌ به‌شداریی یان بکه‌ن.

٢/ هه‌روه‌ها له‌م ئایه‌ته موباره‌که وهرده‌گیرئ، كه‌ خ‌وای به‌ به‌زه‌یی و به‌خشنده‌ چه‌نده‌ لی‌بورده‌یه‌ به‌رانبه‌ر به‌ کافرو هاوبه‌شدانه‌ره‌كان، كه‌ له‌سه‌ر بروادارانی به‌ مه‌رج گرتوه‌ ده‌بن: ئامۆزگاریی یان بکه‌ن و بیریان بخه‌نه‌وه‌و کوفرو شیرکه‌کیان نه‌که‌نه‌ بیانووی پشتگوێ خستنیان و که‌مه‌ترخه‌میی به‌رانبه‌ریان!

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م: كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ وه‌ واز له‌وانه‌ بینه‌ که‌ ئایینه‌که‌ی خۆیانیان کردوه

به‌ گه‌مه‌و یاریی و کات پئ به‌سه‌ربردن، وه‌ ژیا‌نی دنیا فریوی دا‌ون.

تویژهره‌وانی قورئان، سئ واتایان بۆ ئه‌م ئایه‌ته لی‌کداوه‌ته‌وه‌، هه‌ر سی‌کیان ته‌وا‌ون:

(۱) مه‌به‌ست له‌: ﴿دِينَهُمْ﴾، واته‌: ئیسلام، ئهو ئیسلامه‌ی که خوا بو‌ی ناردوون، ئه‌م قورئانه‌، بـی‌بروایه‌کان گالته‌ی پـی‌ده‌که‌ن و کو‌رو مه‌جلیسی خو‌یان پـی‌گه‌رم ده‌که‌ن و ره‌خنه‌ی ناهه‌قی لـی‌ده‌گرن، وه‌ کردوویانه‌ به‌ مایه‌ی گالته‌ پـی‌کردن و کات پـی‌به‌سه‌ربردن، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿دِينَهُمْ﴾، بو‌یه‌ش ئه‌م دینه‌ی — که ئیسلامه‌ — پالداوته‌ لای ئه‌وان، چونکه‌ ئه‌م دینه‌ی بو‌ ئه‌وان ناردوه‌، بو‌ئه‌وه‌ی پـی‌راست و چاک و پاک بن، که‌چی ئه‌وان له‌جباتی ئه‌وه‌ی که سوودی لـی‌ببینن و لـی‌به‌هرمه‌ند بن، کردوویانه‌ به‌ مایه‌ی گالته‌و کات پـی‌به‌سه‌ربردن.

(۲) یان مه‌به‌ست له‌: ﴿دِينَهُمْ﴾، واته‌: ئایینه‌ شیرکیه‌که‌ی خو‌یان، وه‌ک خوا له‌ سووره‌تی (الأنفال) دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيحًا فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (۴۵)، واته‌: نو‌یژێ هاوبه‌شدانه‌ره‌کان له‌لای که‌عبه‌، هه‌ر بریتی بو‌و له‌ فیکه‌ کـی‌شان و چه‌پله‌ لـی‌دان، که‌واته‌: دینداری هاوبه‌شدانه‌ره‌کان بریتیه‌ له‌ شتیکی گالته‌جاری و کات پـی‌به‌سه‌ربردن.

(۳) یان مه‌به‌ست له‌: ﴿دِينَهُمْ﴾، ئایینه‌که‌یان بریتیه‌ له‌ یاری و گالته‌و کات پـی‌به‌سه‌ربردن، ئه‌مه‌ش هه‌موو ئه‌وانه‌ ده‌گریته‌وه‌، که به‌ جو‌ریک دینداری ده‌که‌ن، سوودی‌ک به‌ ئینسان ناگه‌یه‌ن، ئنجا نه‌صرانیین، ئیزیدیین، مه‌جووسیین، صابیئه‌ن، جووله‌که‌ن، خه‌لکی دیکه‌ی عه‌لمانیین، چونکه‌ سیکولاریزمیش جو‌ریکه‌ له‌ دین، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی مارکسو لینین وه‌ک بت و سه‌نه‌م ده‌په‌رستن، ئه‌وه‌ش هه‌ر دینه‌، هه‌ر شتی‌ک که ته‌ق‌دیست کردو به‌ گه‌وره‌ت گرتو، وه‌ک په‌رستراو مامه‌له‌ت له‌گه‌ل کرد، جو‌ریکه‌ له‌ دینداری، که‌واته‌: ئه‌وانه‌ واز لـی‌بـی‌نه‌ که دینه‌که‌یان بریتیه‌ له‌ گالته‌و یاری و کات پـی‌به‌سه‌ربردن و، ژیا‌نی دنیا فریوی دا‌ون.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَذَكِّرْ بِهِ أَن تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذَ مِنْهَا﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۶۸﴾، واتە: {وێ بەهۆی ئەم (قورئان)دوێ} بیری کەسانیك بێهێوه

تاكو (بەهۆی كوفردهوێ) كەسێك ناوێد نەبێ، یاخود تووشی بن بەست نەبێ، تووشی تەسلیم کران بە سزای خوا نەبێ، بەهۆی كردهوێدەكانی خۆیەوێ، كە جگە لە خوا هیچ سەرپەرشتیارو هیچ تەكاریكی نیە، (هیچ كەسێك نیە سەرپەرشتیی بكات، وێ هیچ كەسیكیش نیە تەكای بۆ بكات) وێ بۆخۆشی قەرەبووی لی وەرناگیرێ، ئەوانە ناوێدبوون و تەسلیمی سزایبوون، تووشی بن بەست بوون

بەهۆی چییەوێ ؟ ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾، بەهۆی ئەوێ كە وەدەستیان هینا، كەواتە:

لەرستییدا ئەوێ كە ئینسان بەختەوێر دەكات، یان بێمراد دەكات، ئەوێ ئینسان خۆشحال دەكات، یاخود چارە ڕەش دەكات، كردهوێ ئینسانە، هەر بۆیەش

دووچاران: ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾، ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾، خۆی بەخێندە لە یەك ئایەتدا دووبارە ی كردهوێ.

ئەجا باسی خواردن و خۆراکیان دەكات، دەفەرئوێ: ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾، خواردنەوێان لە ئاوی داغە، وێ

ئازاریكی بەئیشیشیان هەیه، بەهۆی ئەو كوفردهوێ كە دەیانكرد.

مەسەلە ی پینجەم: كە دەفەرئوێ: ﴿قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا

يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ

حِزَانٍ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أُتَيْنَا﴾، پینج راستی گرنگ لەم

ئایەتە موبارەكە وەر دەگیرین:

پیچ راستی گرنک که له ئایه تی (۷۱) وه رده گیرین

یه کهم/ خوا پیغه مبهری خوا ﷺ راده سپیری، که بییان بلی: - به هاوبه شدانه ران - ئایا له حیاتی خوا، یاخود له گهل خوادا له شتانیک بیارپینه وه، که نه سوودمان پیده گهیه نن، نه زیانمان لیده دهن، وه له سهر پاژنه پییه کانمان به ره وه دواوه بگه پینه وه؟ نه مه نه وهی لیوهر ده گیرئ که به رستراو (معبود) ده بی بتوانئ سوودو زیان بگهیه نن، به وانیه که ده پهرستن و لیی ده پارپینه وه.

نجا رهنگه یه کیک بلی: باشه سوود گه یاندن نه وه دیاره، که به رستراو ده بی سوود بگهیه نن به وانیه که ده پهرستن، به لام مه به ست له زیانه که چییه؟ مه به ست نه وهیه: سوودیان پیده گهیه نن کاتیک لیی ده پارپینه وه بوئ ملکه چن و فه رمان به رن، وه بتوانئ زیانی شیان پیی بگهیه نن و سزایان بدات، له کاتیکدا که نافه رمان به ری ده کهن و له قسهی دهر ده چن.

دووه م/ په رستنی جگه له خواو شیرک، هه لگه پانه وهیه له سروشت و فیطرهت، چونکه شه ریعه تی په روه ردگار پر به پیستی مروفه وه، نه وه فیطره تهی که خوا مروفی له سهر دروست کردوه، له گهل نه وه هیدایهت و ئایینهی بوئ ناردوه، دوو پرووی یه که سکه ن، وه که خوای زاناو شارمزا له سوور هتی (الروم) دا ده فه رموی:

﴿ فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ

اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (۳۰)

واته: پرووی خوئ راست بکه له گهل ئایینی که دا، که خوا ناردوو یه تی به پاکیی، نه وه ئایین و مسوولمانه تییه که له گهل نه وه سروشتهی که خوا خه لگی له سهر سروشتاندوه و دروست کردوه، یه که شتن، (بویه دوا یی ده فه رموی): گۆرانکاری و

دەستکاریکردن نیه بۆ دروستکراوی خوا، (واتە: مەزھەکانی وا دروستکردووە بێناسن و بێپەرستن، ئەو سروشتە ناگۆڕی)، ئا ئەوەش ئایینی راستە، بەلام زۆربەى خەلکی نایزانن.

بێگومان ئایینی راست ئەوەیە کە لەگەڵ سروشت و فیتەرەتى مەزھەکاندا بگونجی، ئنجا لێردا خۆی پایەدار ھەلگەرانەووە لە ئیسلام، یان پەزگەردنی ھیدایەتى خوا، بەو دەچوینی کە کەسێک لەسەر پاژنە پێشەکانی بەردو دواو بەگەرێتەووە بکشیتەووە، دواى ئەوەى کە خوا پێنمای کردووە.

سێھەم / لێردا کە دەئین: ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾، دواى ئەوەى کە خوا پێنمای کردوون، ھیدایەتى خوا بەگشتى دوو قۆناغى ھەیە:

۱- قۆناغى یەكەم: ئەوەیە کە پێنمای خەلک دەکات بەردو بەرنامەى خۆى، کە خەلک دەتوانن قبوولی بکەن و وەربگرن و پێوەى پابەندن، وە دەستوانن قبوولی نەکەن و وەرنەگرن و پێوەى پابەند نەبن، ئنجا خۆى کاربەجى ئەو قۆناغەى ناوێ: ﴿وَهْدَىٰ لِلْعَلَمِينَ﴾، قورئان ھیدایەتە بۆ جیھانییان، کە دیارە جیھانییان ھەموویان پێى راست ناگرن، بەلام ئەو بەرچا و پوونییەو، ئەو ھیدایەتە لەبەردەستى ھەمووان دایە، بۆ وێنە خوا دەربارەى گەلى (ئەود) دەفەرموئ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ

فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۷) فصلت، بەلام گەلى ئەموودمان پێنمای کرد، (واتە: بەرنامەى خۆمانمان خستە بەردەستیان، بەلام بەمانای ھیدایەتدرايان نایەت، ئەگەرنا نەیدەفەرموو)، بەلام کویریان ھەلبژارد بەسەر پێنمای دا، لە ئەنجامى ئەوەشدا برووسکەى سزای پێسوای گرتنى، بەھۆى ئەوەوە کە دەیانکرد.

۲- قۆناغى دووھەم: ئەوەیە کە خۆى پەروردگار دلى ئەو خەلگە وەرچەرخینی، کە پابەندن بەو بەرنامەو پێنمایییەو، لە چەند شوینیکیش خۆى بەخشر

له قورئاندا، باسی ئەو جووره هیدایه‌ته ده‌کات، بۆ وێنه ده‌فه‌رموئ: ﴿ ذَٰلِكَ

الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۳﴾ البقرة، واته: ئەم کتێبه هیچ گومانێ تێدانیه، که

رێنماییه بۆ پارێزکاران، واته: رێی خۆیانی پێ دهرده‌که‌ن، وه پێوهی پابه‌ند ده‌بن، لێرده‌دا هیدایه‌ت به‌مانای دووه‌مییه‌تی، که وه‌رگرته‌ی و کارپێکردن و پێوه پابه‌ندبوونییه‌تی، ئاوا هیدایه‌ت دراوان، به‌لام خه‌لك به‌گشتی، وه به‌مانا گشتیه‌که‌ی هیدایه‌تیان خراوه‌نه به‌رده‌ست، که‌واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و

هاوه‌لان که ده‌لێن: ﴿ بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ ﴾، مه‌به‌ستیان پێی چه‌مکه‌ و واتای دووه‌می هیدایه‌ته، واته: خستووینییه سه‌ر راست، وه ئە‌گه‌ر مه‌به‌ست پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان و ئەو کافرا نه‌ش بێ که قورئانیان بۆ هاتوه،

﴿ بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ ﴾ ئەوه به‌ چه‌مکه‌ و واتای به‌که‌می هیدایه‌ته، واته:

ئێمه‌ و ئێوه خوا هیدایه‌تی خستوووته به‌رده‌ستمان، ئێمه‌ ئەوه قبوولمان کردوه، به‌لام ئەوه‌ی که قبوولی نه‌کات، وه‌ك ئەوه وایه که له‌سه‌ر پاژنه پێیه‌کانی هه‌لبه‌گه‌رپێته‌وه، چونکه هیدایه‌ته‌که‌ی هاتوته به‌رده‌ستی، که‌چی ئەو له‌جیاتێ پێشوازی لێبکات و له‌ باوه‌شی بگرێ، لێی هه‌لده‌گه‌رپێته‌وه‌ و پاشه‌و پاش ده‌کشێته‌وه‌ و رفزی ده‌کات.

چواره‌م / خوای کاربه‌جێ ویکچوواندنێکی کردوه بۆ که‌سیک که قبوولی هیدایه‌تی

خوا ناکات، که چوواندووویه‌تی به‌ که‌سیک که شه‌یتان فریوی داوه، وه تووشی گوناح و تاوانی ده‌کات، یاخود شه‌یتان ده‌ستی لێوه‌شاندوه‌ و شیتێ ده‌کات، وه سه‌ری خوێ هه‌لده‌گرێ، به‌ ده‌شت و چیا و چۆل ده‌که‌وێ! ئنجا لێرده‌دا پرسیارێک دێته زه‌ینه‌وه: ئایا شه‌یتان مرو‌ف ده‌فرینێ و ده‌ستی لێ ده‌وه‌شینێ و شیتێ ده‌کات و به‌ کیوانی ده‌خات، یان نا؟ چونکه ئایه‌ته‌که‌ زۆر به‌ پووینی

ده‌فه‌رموئ: ﴿ كَأَن لَّيَاسٍ سَاهِقَةٍ تُرَاوِدُ فَاسِقَ الدَّيَّانِ إِلَىٰ عَذَابٍ لَهُمْ وَآلِهِمْ لَئِنَّ أُولَٰئِكَ لَشَرٌّ لِّلْعَالَمِينَ ﴾

يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتَيْنَا، واته: وهك كهسيك كه شهيتانهكان گومراو سهرگهردانيان كردوه، له زهويدا، وه چهند هاوهليكي هه ن كه بانگي دهكهن بو رپنمايي و رپي راست، دهليين: وهره بو لاي ئيمه، كهواته: ئايهتهكه پروونه لهوهدا كه خواي كارزان كهسيك كه هيدايهتي خوا وهرناگري، تهشبيهي كردوه به كهسيكهوه، كه شهيتان ههليدهفريويني و سهرگهردان و سهراسيمهي دهكات !

بو وهلامي ئهم پرسياره، له نيوان زاناياندا مشتومرپكي زور دروست بووه و چهندان لاپهري لهسهر نووسراون له تهفسيرهكاندا، ئنجا لهوبارهوه بهگشتي دوو بوچوون هه ن:

راي يهكه م: دهليين: شهيتانهكان مرؤفهكان تووشي سهرگهردانيني و سهراسيمهيي دهكهن و، سهر ي لي دهشيوينن واته: تووشي گوناح و تاواني دهكهن.

راي دووهم: دهليين: نهخير بهلكو مهبهست ئهوهيه كه شهيتانهكان ئه و كهسه شيته دهكهن و به كيواني دهخه ن.

دياره (الطبراني) له تهفسيرهكه ي خويدا ههر دوو رايهكان ديني، دهلي: (كَالَّذِي زَيَّنَتْ لَهُ الشَّيَاطِينُ هَوَاهُ فَهُوَ يَعْمَلُ فِي الْأَرْضِ بِالْمَعَاصِي، وَقِيلَ مَعْنَاهُ كَالَّذِي اسْتَفْرَسَتْهُ الْغِيْلَانُ فِي الْمَهَامَةِ فَاضْلَوهُ فَهُوَ حَائِرٌ)^(١) واته: گوتوويانه: وهك كهسيك كه شهيتانهكان ئارهزووي خو ي بو جوان دهكهن، وه له زهويدا گوناح و سهرپيچيي پيدهكهن، وه گوتراوه، ماناي ئهم پرسته قورئانييه ئهوهيه وهك كهسيك كه ديوهزمه و خيو (كه شهيتانيكه لهسهر ري و باناندا دادهنيشي و خهلكي دهترسيني) زياني پيدهگهيهئي و گومراو سهرگهرداني دهكات.

پينجه م / ئايا **﴿اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ﴾**، له چيهوه هاتوه؟ (هوي) به ماناي

ئارهزوو دي و به (اهواء) كودهكريتهوه، (اتبع هواه) واته: بهدواي ئارهزووي خو ي كهوت، جا ئهگهر فيعلي لي دروست بكه ي دهليي: (هوي، يهوي) واته:

ئارەزووی بۆ چوو، ئارەزووی بۆ دەچی، بەلام (هَوَى، يَهْوَى) واتە: (سَقَطَ، يَسْقُطُ)، کەوتە خوار، دەکەوێتە خوار، سبحان الله زمانی عەرەبی ئەو وردەکاریانە زۆرن، بە يهك پیت، يان يهك حەرەکە، ماناکەى دەگۆرێ.

چونکە دەگونجی ﴿أَسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ﴾، لە (هَوَى) دەهاتبێ، واتە: (هَوَى، يَهْوَى) ئارەزووی بۆ چوو، ئارەزووی بۆ دەچی، واتە: شەیتانەکان وایانلیکرد ئارەزووی بۆ بچی، وە دەشگونجی لە (هَوَى، يَهْوَى) دەهاتبێ، واتە: کەوتە خوار، دەکەوێتە خوار. واتە: شەیتانەکان وایانلیکردووە، لە سەرپرە بیهێنە خوار و بەریبدەنەو.

وہ ئیمام (فخر الدین الرازی) دەڵێ: خۆای بێوێتە لە قورئان دا بۆی باسکردوین و هەرمووێتە: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ

فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج، واتە: وە هەر کەسێک کە هاوبەش بۆ خوا دابنێ، وەک ئەو وایە لە ئاسمان بکەوێتەو خوارێ، بۆلەندە بیرفینن، یاخود با بەریداتەو، بەرەو شوینیکی زۆر قوول، کەواتە: دەگونجی ﴿أَسْتَهْوَتْهُ﴾، لە: (هَوَى، يَهْوَى) یانی (سَقَطَ، يَسْقُطُ) دەهاتبێ.

مه‌سه‌له‌ی ر‌یف‌یرانی مرو‌ف له‌ لای‌ن‌ ج‌نده‌وه

یه‌کی‌ک له‌وانه‌ی که ده‌لێن: مه‌به‌ست له‌ ﴿اَسْتَهْوَتْهُ﴾ لێ‌رده‌ا ر‌ف‌یف‌یرانه له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه (الشوکانی)یه، له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خ‌ویدا ده‌لێ: (أَيَّ ذَهَبَتْ بِهِ مُرْدَةُ الْجِنِّ بَعْدَ أَنْ كَانَ بَيْنَ الْإِنْسِ) ^(۱)، واته: شه‌یتانه هه‌لگه‌راوه‌کانی ج‌ند له‌گه‌ل خ‌ویان بر‌دیان و سه‌ریان لێ شی‌واند، د‌وای نه‌وه‌ی که له‌نی‌و خه‌لکی بوو، چونکه ئه‌وانه‌ی که شی‌ت ده‌بن، د‌وایی ده‌لێن: له‌گه‌ل ج‌ندان بووین، له‌گه‌ل کاروان بووین، له‌گه‌ل خ‌یل بووین، چ‌ووین گه‌رمی‌ن و ک‌وێستانمان کرد، شاییمان کرد، ئاوامان کرد.

هه‌روه‌ها (ال‌ل‌وس‌ی)یش به‌ هه‌مان شی‌وه له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خ‌ویدا پشت‌گیری ئه‌م ر‌ایه ده‌کات و ده‌لێ: (وَلَيْسَ هَذَا مَبْنِيًّا عَلَى زَعَمَاتِ الْعَرَبِ، كَمَا زَعَمَ مَنْ اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ) ^(۲)، واته: وه ئه‌م ر‌ایه (که ده‌لێ: شه‌یتان مرو‌ف ده‌ر‌ف‌ینی) له‌سه‌ر گومانه‌کانی عه‌ره‌ب له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیی دا، ب‌نیات نه‌نراوه‌و هه‌لنه‌چ‌نراوه‌، (که پ‌ی‌یان‌واب‌ووه شه‌یتان و ج‌ند ده‌ست له‌ خه‌لک ده‌وه‌شی‌ن)، وه‌ک که‌سانیک وا گومانیان بر‌د‌وه، که شه‌یتان هه‌ل‌بخه‌لتان‌د‌وون!

ئ‌ج‌با با دوو زانای دیکه‌ش به‌ نموونه ب‌ی‌نینه‌وه، که به‌ پ‌ی‌چه‌وانه‌وه‌ی (شوکانی) و (ال‌ل‌وس‌ی)یه‌وه پ‌ی‌یان وایه شه‌یتان و خ‌ی‌وو دی‌وه‌زمه ده‌ست له‌ خه‌لک ناوه‌شی‌ن و خه‌لک شی‌ت ناکه‌ن، وه به‌ ده‌شت و ک‌ی‌وانی ناخه‌ن و، ئه‌م ئایه‌ته‌ش ئه‌و مانایه نادات، به‌ل‌کو ته‌نیا ئه‌و مانای یه‌که‌مه‌ی هه‌یه که (ط‌برانی) هی‌نای که ده‌لێ: واته: شه‌یتانه‌کان هه‌ل‌یده‌خه‌لته‌ی‌ن و گوناح و تاوانی پ‌ی‌ده‌که‌ن، وای

(۱) فتح الق‌دیر ج‌۲، ص ۱۶۲.

(۲) روح المعانی ج‌۴، ص ۲۴۳.

لێدەگەن بەدوای ئارەزووی خۆی بکەوێ، نەك شێتی بکەن و بە دەشت و کێوانی بخەن:

۱/ (الزمخشري) له تەفسیرەكەى خۆیدا دەڵێ: (وَهَذَا مَبْنِيٌّ عَلَى مَا تَزْعُمُهُ الْعَرَبُ وَتَعْتَقِدُهُ: أَنَّ الْجِنَّ تَسْتَهْوِي الْإِنْسَانَ، وَالْغِيلَانَ تَسْتَوْلِي عَلَيْهِ، كَقَوْلِهِ:

﴿الَّذِي يَخْبَطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ (البقرة) (۲۷۵)، واتە: لێردا خوا

بەپێی ئەوێ عەرەکان گومانیان بردووە، فەرماشتی فەرمووە، عەرەبەکان لە سەر دەمی نەفامیی دا عەقیدەیان وا بووە كە جندەكان خەلك بە لای خۆیاندا هەڵدەخەڵەتێنن، وە دیووەزەمەو خێو دوایی بەسەر یاندا زال دەبن، وە ئەمە

وەك ئەو ئایەتەیه كە دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا

كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبَطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ (سود خۆر له

قیامەت دا) وەك كەسیكە كە شەیتان دەستی لێ دەوێشێنێ.

۲/ وە (محمد رشيد رضا) له تەفسیرەكەیدا هەمان رای (الزمخشري) دێنێ و

بەراستی دەرزانێ، دوایی دەڵێ: (وَأَمَّا الْجِنُّ مِنْ عَالَمِ الْغَيْبِ لَا يُصَدِّقُ مِنْ خَبَرِهِمْ إِلَّا مَا أَتَبَتْهُ الشَّرْعُ، أَوْ مَا هُوَ فِي قُوَّتِهِ مِنْ ذَلِيلِ الْحَسِّ أَوْ الْعَقْلِ، وَلَمْ يَثْبُتْ شَرْعاً، وَلَا عَقْلاً، وَلَا اخْتِبَاراً أَنَّ شَيَاطِينَ الْجِنِّ تَأْكُلُ النَّاسَ وَلَا أَنَّهَا تَظْهَرُ لَهُمْ فِي الْفِيَا فِي الْقِفَارِ كَمَا كَانَتْ تَزْعُمُ الْعَرَبُ وَغَيْرُ الْعَرَبِ فِي طُورِ الْجَهْلِ وَالْخُرَافَاتِ) (۲)، واتە: بێگومان جند لە جیهانی نادیارەو، ئێمە هیچ

هەواییك بە راست نازانین دەر بارەى جند، مەگەر ئەوێ شەرع چەسپاندبێتی، یان بە بەلگەى بەر هەستو بە بەلگەى عەقڵی پوون و راشكاو بۆمان دەر بکەوێ، بە شیوەیهك كە وەك دەقى شەرعێ لەسەربێ، بەلام نە بەپێی شەرعو، نە بەپێی عەقل و نە بەپێی ئەزموون و تاقیکردنەو، ئەمە نەچەسپاو، كە شەیتانەكان { ئەو دەلی (تأكل الناس) خەلك بخۆن، بەلام دەبی هەڵەى

(۱) الكشاف للزمخشري ج ۲، ص ۲۸. دار النشر: دار إحياء التراث العربي، بيروت، عدد الأجزاء: ۴،

تحقيق: عبدالرزاق المهدي.

(۲) تفسير القرآن الحكيم ج ۷، ص ۵۲۸.

چاپى بىۋ (تَقْتُلُ النَّاسَ) بى؛ { خەلئ بكوژن، ھەروھە نەچەسپاۋە لە دەشت و بىابان دا، خىۋو دىۋەزمە خۇيان پىشانى خەلئى بدن، وەك عەرەب و غەيرى عەرەبىش لە سەردەمى نەفامىي و ئەفسانەدا، گومانىيان وابوۋە.

ئەۋدى منىش بۆم دەرکەۋتوۋە، ئەۋدەيە كە بۆ تەفسىرى ئايەتەكە راي يەكەمى (طبراني) بەھىزترە كە مەبەست گومراكردن و گوناھ پىكردى شەيتانەكانە بۆ مرؤف، نەك رھاندنيان، بەلئى جارى وايە خەلئ شتى سەير دەبينى، وە دەگونجى جندو شەيتەكان بە شىۋەيەك لە شىۋەكان خۇيان بخەنە پىش چاۋى مرؤفان و بيانبين، بەلام ئەۋەش لە كاتىكدا دەي كە مرؤف بۆخۇى دەرھەت دەدات، بۆ وئە: ئەگەر ترسيكى زۆرى ھەبى، كە رەنگە لەو كاتە جند بواريان ھەبى خۇيانى پى پىشان بدن، چونكە ئەۋە زۆر بىستراۋە دەبىستى، يان گوئى لە دەنگىك دەبى كە ئەمەش زۆر بوۋە ھەردوۋكىشان دەگونجىن، بەلام ئەۋە نىە كە جند بىگرن و شىتى بكەن و، بە دەشتايى و چۆلايى بخەن، چونكە خوا ئەۋ دەستەلاتەي بە جندو شەيتانەكان نەداۋە.

بەلگەشم لەۋبارەۋە ئەۋدەيە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇي: { لَا عَدْوَى، وَلَا طَيْرَةً، وَلَا غَوْلٌ }^(۱)، واتە: نە لە (نەخۇشىي) يەكدى گرتنەۋە ھەيە، نە رەشبىنىي و گەشبىنىي ھەيە^(۲)، وە خىۋو دىۋەزمە نىە (كە خۇ پىشانى خەلئ بدن و شىتى بكەن).

(النووي) لە شەرحى ئەم فەرموۋدەيەدا، دەلئى: مەبەست پىي ئەۋدەيە كە نەخۇشىي بەبى ويستى خوا ناگوازىتەۋە، واتە: ئەگەر خوا نەيەۋى، كەسك نەخۇشىي لە كەسكى دى ناگريتەۋە، ئەگەرنا پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆخۇى فەرموۋىەتى: { لَا يُوْرَدُ مُمْرَضٌ عَلَى مُصِحٍّ }^(۳)، واتە: با حوشترى نەخۇش نەبرىتە ھى ساغ.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۱۴۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۷۵۷).

(۲) واتە: ئەۋ راسن نىە كە ئەگەر بالئندە بە لاي راستدا بفرى، باشبى، بەلام ئەگەر بە لاي چەپدا بفرى، خراپ بى، يان ئەگەر كەسك دووجار پىي باشبى، ئەگەر يەكجار پىي خراپ بى.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۹۲۵۲)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۷۵۲)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۶۱۱۵).

هەرودها فەرمووویەتی: {فِرَّ مِنَ الْمَجْدُومِ فِرَارَكَ مِنَ الْأَسَدِ} ^(۱)، واتە: لە بابای گول (گەر) رابکە، وەك چۆن لە شیر پادەکە.

مانای وایە گولی نەخۆشییەکە دەگوازرێتەوە، ئەگەرنا وای نەدەفەرموو، بەلام لە فەرموودە (لا عَدْوَى) مەبەستی ئەوەیە کە بەی مۆلەت و ویستی خوا، لە یەکدی ناگرنەوه.

ننجا (النووي) دەڵێ: {قَالَ جَمُهورُ الْعُلَمَاءِ: كَانَتْ الْعَرَبُ تَزْعُمُ أَنَّ الْغِيلَانَ فِي الْفُلُوتِ وَهِيَ جِنْسٌ مِنَ الشَّيَاطِينِ تَتَرَاءَى لِلنَّاسِ وَتَتَغَوَّلُ لَهُمْ تَغَوُّلاً فَتُضِلُّهُمْ عَنِ الطَّرِيقِ فَتُهْلِكُهُمْ، فَأَبْطَلَ النَّبِيُّ ﷺ ذَلِكَ} ^(۲)، واتە: زۆربەی زانیان دەڵێن: عەرەب لە سەر دەمی نەفامیی دا پێیان وابوو، کە دیوەزمەو خێوەکان کە لە جنسی شەیتانەکانن (هەندێک گوتووین: ئەو شەیتانانەن کە دەچن بۆ ئاسمان تا گوێ لە فریشتەکان بگرن و زانیاریان لێ بدزن، فریشتەکانیش تیربارانیان دەکەن بە ئاگر) لە دەشت و چۆلایی یان دا دەبنە خێو دیوەزمەو، لەسەر رێ و بانان دادەنیشن، خۆیان پێشانی خەڵکی دەدن، بە شیوەیەکی وا کە لێیان بترسێن و رێیان لێ تێکبچێ، لە بەیانیان دەبن، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ ئەوەی هەلۆه‌شاندەوه.

بەلام بێگومان جند دەتوانی بچێتە سەر شیوەی شتێک و خۆی پێشانی خەڵک بداتن لەو بارەوهش ئەم فەرموودە هەیە کە لە (صحیح مسلم) دا هاتو ^(۳): گەنجی ئەنصاری کە تازە ژنی هیناوه، لە جەنگی خەندەک دا، داوا لە پێغەمبەری خوا دەکات، مۆلەتی بدات، بچێتەوه مال، ئەویش مۆلەتی پێدەدات و پێی دەفەرموێ: ئاگات لە خوت بێ! جوولەکەکان زیانت لێ نەدن، کە دەچێتەوه دەبینی وا خێزانەکە لە پێش دەرگایەو راوەستاوه، گەنجەکەش گومانی خراپی پێدەباو، پمەکە لە بێ بەرز دەکاتەوه، بۆئەوهی ئەزیه‌تی بدات، خێزانەکەشی

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۹۷۲۰) قَالَ الشَّيْخُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقَم: (۲۵۰۳۱) وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (الصَّغَرَى) بِرَقَم: (۱۹۷۰).

(۲) شرح صحيح مسلم للنووي: ج ۷، ص ۵۲۴.

(۳) بروانه: (صحیح مسلم): ۵۸۰۰، کتاب الحيوان، باب قتل الحيات وغيرها.

ده‌لئ: ئارامبگره، وهره ته‌ماشای ژووری بکه، که ده‌چی ده‌بینی: ماریک پاپۆلکه‌ی به‌ستوه‌و خۆی خپ کردۆته‌وه، خیزانه‌که‌ی گوتی: له ترسی ئه‌وه هاتبوو مه‌ پيش درگا، گه‌نجه‌که‌ش ڕمه‌که له ماره‌که ده‌داو ماره‌که‌ش خۆی به گه‌نجه‌که دادا، (ده‌لئ: نه‌مانزانی گه‌نجه‌که پيشتر مرد، يان ماره‌که پيشی تۆپی، ده‌لئ: دوايی پيغه‌مبه‌ری خوا که هه‌واله‌که‌ی پيگه‌يشته‌وه فهرمووی: ﴿إِن بِالْمَدِينَةِ جُنَأٌ قَدَ اسْلَمُوا، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا، فَأَذْنُوهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ، فَاقْتُلُوهُ، فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ﴾ صحيح مسلم: ۵۸۰۰ و سنن أبي داود: ۵۲۵۶، و سنن الترمذي: ۱۴۸۴.

واته: له مه‌دينه‌دا هه‌نديک جنده‌ن مسوومان بوون، ئنجا ئه‌گه‌ر شتيکتان لئ ديتن، سئ رۆژان مۆله‌تيان بده‌ن و ئاگاداريان بکه‌نه‌وه، بپۆن، به‌لام ئه‌گه‌ر دواي ئه‌وه خۆی پيشانتان د، بيکوژن، چونکه ئه‌وه شه‌يتانه، واته: جنديکی کافره).

که‌واته: بۆ پيکه‌وه گونجاندنی فهرمايشته‌که‌وه، ئه‌وه‌ش که خه‌ک به ئه‌زموون بينيويه‌تی، ده‌بی بليين: خيوو ديۆه‌زمه ده‌توانن خۆ پيشانی خه‌ک بده‌ن و ترسيان بخه‌نه د، به‌لام ناتوانن ده‌ستيان لئ بوه‌شيئن و ئه‌زيه‌تيان بده‌ن و شي‌ت و حۆليان بکه‌ن.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شهم: که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرًا

لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ

تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾﴾ لي‌رده‌ا خواي بئ هاوتا چه‌ند شتيك به پيغه‌مبه‌ر ﷺ

ده‌فه‌رموی، که به هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌گانيان بفه‌رموی:

(١) ﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ﴾، بلي: بيگومان هه‌ر رينمايی خوا،

رينماييه، وشه‌ی (ه‌دی) لي‌رده‌ا به‌مانای رينمايی و به‌رنامه‌يه‌که، که مرؤف

بيی بگاته ئامانج، يانی: ريبازو به‌رنامه‌يه‌ک که به ئامانج گه‌يه‌نه‌ر بئ، ته‌نيا

ئه‌وه‌يه که خواي کاربه‌جئ ناردووويه‌تی.

(٢) ﴿وَأْمُرْنَا لِلْإِسْلَامِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، وە فەرمانمان پێکراوە کە: ملکه چ بین بۆ پەروردگاری جیهانییان، مادام پێنمایی و بەرنامەی بە ئامانج گەیەنەر، تەنیا لە خواوە بێ، کەواتە: دەبێ هەر ملکه چ ی وی بینو، خۆمان تەسلیمی بەرنامەی وی بکەین، وە مادام سوور دەزانێ: ئەو پێیە بە ئامانج ت دەگەیەنێ، عەقل و مەنتیق وا دەخوازێ، بەو پێیدا برۆی.

(٣) ﴿وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾، وە فەرمانمان پێکراوە کە نوێژ بەرپا بکەین، سەرەتا هیدایەتی خوا وەرەگەری، ئێجا بۆ خوا ملکه چ دەبێ، کە ملکه چ بووی پاشان نوێژ دەکە، واتە: نوێژ بەرجەستە کەرتێن شیوەی ملکه چیبە بۆ خوا، وە وەك هیدایەتی خوا لە ئەجامدانی نوێژدا بەرجەستە دەبێ، لە هیچ شتیکی دیکەدا ئاوا بەرجەستە نابێ، لەبەرەوی گەورەیی نوێژەوه پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ} ^(١)، واتە: بێگومان یەكەمین شتێك کە بەندە لە کردەوهکانی لە پۆژی دوازی دا لێپرسینەوهی لەسەری لەگەڵدا دەکری، نوێژەکەیهتی.

هەرودها فەرموویەتی: ﴿الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ﴾ ^(٢) واتە: ئەو پەیمانەی کە لە نێوان ئێمە و کافراندا هەیە، نوێژە، هەرکەسێك نوێژی نەکرد، ئەوه کوفری کردوه.

(٤) ﴿وَاتَّقُوهُ﴾، وە فەرمانمان پێکراوە: پارێز بکەین، لەراستییدا پارێزکاریی بەرەهەمی نوێژە، هەر کەسێك بە تەواویی ئەهلی نوێژ بێ، تەقوای تێدا پەیدا دەبێ.

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٩٤٩٠)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٨٦٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٤١٣)، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَالتَّنْسَائِيُّ بِرَقْم: (٤٦٦) وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (١٤٢٥)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٩٦٥) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (١٣٥٥).

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٢٢٩٨٧)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٦٢١)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَالتَّنْسَائِيُّ بِرَقْم: (٤٦٣)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (١٠٧٩)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (١٤٥٤)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (١١) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (٣٠٣٩٦)، وَالدِّيْلَمِيُّ بِرَقْم: (٤٢٥٧) وَصَحَّحَهُ كُلُّ مَنْ الْمَنَاوِي وَالْعِرَاقِي وَالْأَلْبَانِي.

﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، وە فەرمانمان پێگراوە ئەو راستییە
بزانین کە: کۆکرانەووەو خپرکرانەوومان لە رۆژی دواوی دا، هەر بۆی خواوە،
کە لەو رۆژەدا لێرسینەوومان لەگەڵدا دەکات.

سُبْحَانَ اللَّهِ! ئەم ئایەتانە - هەروەها سەرجهەم ئایەتەکانی قورئان - وەك ئالقەى
زنجیر وان: سەرەتا هیدایەت هەر هی خواوە، بۆیە دەبێ ملکهچ بین بۆ خواى
پەروردگارى جیهانەکان، کە هیدایەت و بەرنامەى ناردووە، وە ملکهچیمان بۆ
خوا وا دەخوایێ کە نوێژ بکەین، وە لە پێش هەموو شتیکدا نوێژ ومان لێدەکات
ئەهلی تەقوا بین، وە سەرەنجامیش، بڕوامان وابێ کە بۆ لای خوا کۆدەکرێنەووە،
بۆ لێرسینەووەو پاداشت و سزا.

مەسەلەى حەوتەم و گۆتایی: کە دەفەرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَنَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾،

خواى پەروردگار لەم ئایەتەدا بە پێنج لە سیفەتە هەرە گەورەکانی، پێناسەى
خۆى دەکات، لەبەرئەوێ ئەم سوورپەتە هەمووی باسی خوا بەیەکگرتنە، بۆیە
هەر جاره خوا بە جۆریك دەستی مرؤف دەگرێ و دەیگیڕێ، تاكو خۆى پێ
بناسێنێ، جاریك بە میژوودا دەیگیڕێ، جاریك بە دەروونی خۆیدا، جاریكى دى
بە ئاسۆییەکاندا، جاریك بەنیو نازونیمەتەکاندا، جاریك بە وردبوونەووە لە
ئایەتەکانی قورئاندا، تاكو وای لێ بکات باش خوا بناسێ، ئیستاش با سەرئنج
بدەین:

ناساندنی خوالە سێفەتە بەرزویی و نەکانی

۱/ ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ﴾، خوا ئەو

کەسەیه کە ئاسمانەکان و زەوی بە ھەق دروستکردوون، واتە: ئەم بوونەووەرە کە ھاتۆتە دی بە گالتەو بێ حیکمەت نەھێنراوەتە دی، لە جێبەجێ دیکەدا

دەفەر موی: ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾

المؤمنون، واتە: ئایا پێتانوایە بێ حیکمەت ئێوەمان دروست کردووە، بۆ لای ئێمە ناگیرێنەو؟ بەرزویی بۆ خوای پادشای ھەق، یانی خوايەك پادشاو خاوەنی بوونەووەر بێ، پاکیی و بەرزوی بۆ وی، کە بە بێ حیکمەت کاریک بکات.

۲/ ﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ كُلُّ نَفْسٍ لِّمَن كَانَ يَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ ﴾، واتە: فەرماشتی خوا ھەقە،

ئەو کاتە دی دەفەر موی: ببە، دەبی، کوردەواریی خوشمان دەلێن: بە (كُلُّ

فَيَكُونُ) یك شتەکە دی کرد، (كُلُّ) واتە: ببە، (فَيَكُونُ) یەکسەر دەبی،

جا ئەو دیارە تەعبیریکە، خوای بەدیھینەر دیھوێ لە عەقڵی ئێمە ی نزیك بکاتەو، ئەگەر نا بۆ خوا ھەر پێویست ناکات فەرماشت بشفەر موی، بەلکو ھەر کە ویستی شتێک ببی، یەکسەر دەبی، بەلام مەبەستی ئەو دیە کە ئێمە تیبگەییەن، خوا چەندە بە خێرای شتەکان دەکات.

ئەجا ئایا ئەو پۆژە چ پۆژیکە؟ لە وەلام دا دەلێن: خوا ﴿كَذَّابٌ﴾ چ ئەو پۆژە دی بوونەووەر دروستکرد، چ ئەو پۆژە دی بوونەووەر تیکەدەدات، چ ئەو پۆژە دی ئێمە دەمرین، وە چ ئەو پۆژە دی زیندوویمان دەکاتەو، وە چ ئەو پۆژە دی بەھەشت و دۆزەخ دینە گۆڕی، بۆ دابەشکردنی مەزناوەتیی بەسەر یاندا، بەپێی ئیمانەییانیان و کافر بوونیان، لە ھەموو قوناغەکان دا، ھەر کاتیک خوا ﴿يَعْلَمُ﴾

بیهوئ شتیک ببی، یه‌کسەر ده‌بی، وه‌ فەرماشته‌که‌ی هه‌قه‌و له‌ گوماندا مه‌بن.

۳/ ﴿وَلَهُ الْمَلَأُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، وه‌ له‌و پۆژهدا که‌ فوو به‌ که‌رهدا

ده‌کری، موک هه‌ر هی خوايه، هه‌لبه‌ته هه‌موو ده‌می هه‌ر وایه، به‌لام نه‌و کاته زیاتر به‌رجه‌سته ده‌بی، ئیستا په‌ردهیه‌کی به‌سه‌ره‌وه‌یه، نه‌وه‌ی که‌ بیهوئ ئیمان نه‌هینئ، ده‌توانئ ئیمان نه‌هینئ، به‌لام له‌وئ نه‌گه‌ر بشیه‌وئ ئیمان نه‌هینئ، ناتوانئ ئیمان نه‌هینئ: نه‌وه‌ خوايه! نه‌وه‌ فریشته‌یه! نه‌وه‌ دۆزه‌خ، نه‌وه‌ به‌هه‌شته! هه‌موو شته‌کان به‌ چاوی خوی ده‌بینئ، به‌لام لی‌ره‌ په‌نگه‌ بواری هه‌بی بلی: کوا من خوا نابینم! فریشتان نابینم؟ کوا کی له‌ دۆزه‌خ هاتۆته‌وه‌؟ کی له‌ به‌هه‌شت هاتۆته‌وه‌؟ وه‌ک کورده‌واری خومان ده‌لین: مرؤف (نه‌گه‌ر خوی له‌ گیلی بدات)، بیانوی هه‌یه، به‌لام له‌ قیامه‌ت دا، هیچ بواری نیه، تاقیکردنه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌جئ، بۆیه‌ خوای بالاده‌ست له‌ سوورده‌تی

(ق) دا به‌ ئینسانی کافر ده‌فه‌رموئ: ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ

غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾، واته: تۆ بیئاگابووی له‌مه (له‌ سه‌رده‌رگدا هه‌موو که‌س فریشتان ده‌بینئ، ئیمانداران فریشته‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی ر‌وو‌خۆش و جوان ده‌بینن، کافرەکانیش به‌ شیوه‌یه‌کی ناشیرین و گرژو تووره‌) په‌رده‌که‌مان له‌سه‌رت لادا، ئیستا چاوت زۆر چاک و زۆر تیژ ده‌بینئ.

له‌ جه‌ند شوینئکی قورئاندا، خوای په‌نه‌انزان باسی که‌رهنای فه‌رمووه، بۆ وینه:

(۱) ﴿وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَهُمْ جَمْعًا﴾ (۱۱) الکهف.

(۲) ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ (۱۲) طه.

(۳) ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۱۱)

المؤمنون.

(٤) ﴿ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ ۚ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَّهٍ دَاخِرِينَ ﴾ النمل.

(٥) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ ﴿٥١﴾ يس.

(٦) ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾ (النبا ١٨)

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له چهند فه‌رمایشتیکی دا ئاماژه‌ی بپێکردوه، بۆ وێنه:

فہرما یشتی یہ کہم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَ: قَالَ أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الصُّورُ؟ قَالَ: قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ﴾^(۱)، واتہ: عہد و نلای کوری عہمِ خوا لیان رازی بی، دہلئ: (پیادویکی) دہشتہ کیکی، خیلہ کیکی گوتی: ئہی بیغہ مہری خوا! صوور چییہ؟ فہر مووی: قو چیکہ ہووی پیدا دہکری۔

به كوردی (بووق) و (كهړنای) پښتو دهگوتړی، له شیوهی خوچ دایه، كه
فووی پيدا دهكری، دمنځكی زور گهوه ری لیوه دی، دوو جاریش فووی پيدا
دهكری، جاری په كه دم بؤئه وهی ئه م بؤونه وهره ټيكنجی، جاری دوو دم بؤئه وهی

زیندووبنه وه، وهك خوا ^{عَلَيْهِ} فەر موویه تی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي

الْسَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۖ ثُمَّ نُنْفِخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ
يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ الزمر.

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٦٥٠٧) وَالْفَظُّ لَهُ، وَأَبُو دَاوُدُ بِرَقْم: (٤٧٤٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٤٣٠) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٣٨٧٠) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَابْنُ أَبِي حَتْمٍ فِي الشُّعَبِ بِرَقْم: (٣٥٠)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (٢٧٩٨)، وَابْنُ أَبِي حَتْمٍ بِرَقْم: (٢٤٨١)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (٧٣١٢)، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

دیاره کەرەنا (صور)یش لەلایەن یەکیەک لە فریشتە بەرپزەکانی خواوە
 فووی پێدا دەکری، وەك لە فەرمايشتی پێغەمبەر دا ﷺ هاتوو.

فەرمايشتی دووهم: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ:
 كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الصُّورِ قَدْ التَّقَمَ الصُّورَ وَحَتَّى جَبَّهَتْهُ وَأَصْغَى سَمْعَهُ
 يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ﴾^(۱)، واتە: ئەبو سەعیدی خودری خوا لێی رازی بێ دەلی،
 پێغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: چۆن دلخۆش بێ، لە کاتی کدا خاوەنی کەرەنا
 (بووق)، کەرەنا بە دەمیە و دیە و نیو جەوانیشی نووستاندۆتەو، چاوەری دەکات
 هەر فەرمانی پێ بکری، فووی پێدا بکات^(۲).

۴/ ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانی پەنهان و ئاشکرایە، ئەو دی بە ئاشکرا
 دەیکەن و دەیلێن، وە ئەو دێش کە بە نهیانی و پەنهانی دەیکەن و دەیلێن،
 خوی زانا هەمووی دەزانی.

۵/ ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾، وە خوا کاربەجیی شارەزایە^(۳).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۱۷۱۴)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقَم: (۸۸۶)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقَم: (۱۰۸۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ
 بِرَقَم: (۲۴۳۱)، وَالْحَاكِمُ بِرَقَم: (۸۶۷۸)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۸۲۳) تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ
 صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

(۲) شایانی باسە ناوی ئەو فریشتەییە لە قورئان و سوننەت دا نەهاتو، بەلام لە هەندیک شوینەوار
 (أثر)دا بە (إسرافیل) ناوێرد کراوە، ئەو دێش جیی متمانە نیە.

(۳) دەرباری کۆی باس و بابەتەکانی روژی دوازی دەتوانی سەرئەجی بەرگی پێنجەمی کتیی
 (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله عز وجل) و بەرگی پێنجەمی (ئیمان و عەقیدە
 ئیسلامی...) بەدی.

دەرسی نۆیەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە حەفدە ئایەت پێکدای، لە ئایەتی (۷۴ تا ۹۰)، تەوہری سەرەکییش بریتییە لە گێڕانەوێ و تووێژی ئیبراهیم لە گەڵ بابی و گەلەکەیی دا، لە یارە پەرستنی بت و صەنەمەکان و ئەستێرە و مانگ و خۆر، کە ئیبراهیم ئاوا بوونیان دەکاتە بەلگەی پەروردگار نەبوونیان و، پاشان ئیمان و ھەلۆیستی خۆی بە ڕوونی بۆ گەلەکەیی و بابی ڕادەگەیەنێ، کە تەنیا خۆی بە دیھێنەر بە پەرستراو و پەروردگاری خۆی دەزانێ.

پاشان باسی پووجیی بیرۆکەیی شیرک دەکات، ئنجای دوایی خۆی کاربەجێ وێرایی نووح ناوی ژمارەیکە لە پێغەمبەران دینێ، کە سەرچەم شازدە کەسن، وەک وەجەیی ئیبراهیم و پەیرەوانی ڕێبازەکەیی.

وہ سەرەنجام خوا باسی ڕێبازی راستی پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەکات و ڕایدەگەیەنێ: کە کاکلەکەیی بریتییە لە خوا بە یەگەرتن و ھاوبەش بۆ دانەنانی، وە ڕاشیدەگەیەنێ: کە ئەگەر کافرانی ھەر ڕۆژگاریک، بێ ڕووبن بە پێغەمبەران خۆ، ئەوہ خوا بەکی ناکەوێ، کەسانی دیکە ئیمانی پێ دینن.

وہ لە کۆتاییدا خوا فەرمان بە پێغەمبەری (عليه الصلاة والسلام) دەکات: کە دوای ڕێبازی پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بکەوێ، بە خەلکیش بفرموی: کە هیچ کرێ و پاداشتێکیان لێ چاوەڕوان ناکات.

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ ءَاذَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرِنكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ إِلَّا فَلِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَقِيقًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ ۖ قَالَ اتَّخَذْتُنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ؕ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۖ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِلْيَاسَ وَيُوشَعَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِن ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِّن عِبَادِهِ ۚ

وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنَّبُوَّةَ ۖ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ فَبْهَدَنَّهُمْ أَقْتَدَ قُلٌ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

مانای وشە بە وشە نایەتەکان

((وه (یادبکەوه) کاتیکی ئیبراهیم بە ئازەری بابی گوت: ئایا چەند بیتیکی بە
پەرستراوان دەگری، بیگومان من خۆتو کۆمەڵەکت لە گومراپیەکی پووندا
دەبینم ﴿٧٤﴾ وه هەر بەو شیوەیەش موڵکی فراوان و سەرسوڕهێنەری ئاسمانەکان و
زەوییمان پێشانێ ئیبراهیم دا (تاكو بەرچاوی پۆشن بێ) وه بۆئەوهی لە برپا
پتەوان بێ ﴿٧٥﴾ ئنجا کاتیکی شەوگەر دایپۆشیی ئەستێرەییەکی دی، گوتی: ئەوه
پەروردگارمە، بەلام کاتیکی ئاوا بوو گوتی: من ئاوابووانم خۆشناوین ﴿٧٦﴾ ئنجا
کاتیکی مانگی بە شۆقی (دپ بە تاریکی شەوی دەری) بینی، گوتی: ئەمە
پەروردگارمە، بەلام کاتیکی ئاوا بوو، گوتی: ئەگەر بێتو پەروردگارم (کە بە
فیطرەتم دەیناسم) پێنماییم نەکات، بە دنیایی یەوه لە کۆمەڵی سەرگەردانان دەبم
﴿٧٧﴾ ئنجا کاتیکی خۆری پرشنگداری بینی، گوتی: ئەمە پەروردگارمە، ئەمە (لە
هەموویان) گەورەترە، بەلام کاتیکی (ئەویش) ئاوا بوو، گوتی: ئەی گەلەکەم! من
دووڕو بەرپیم لەو شتانە ی ئیوه دەیانکەنە هاوبەش ﴿٧٨﴾ بیگومان من پاکیی و
چاکیی پووی (دلی) خۆم کردە ئەو کەسە کە ئاسمانەکان و زەوی و دەیهیئان، وه
من لە هاوبەش (بۆ خوا) دانەرەن نیم ﴿٧٩﴾ وه گەلەکە ی شەپەقسەیان لەگەڵ کرد،
گوتی: ئایا لە حالیکدا کە خوا پێنمای کردووم، لە بارە ی ویهوه، شەپەقسەم لەگەڵ
دەکەن؟ وه من لەو شتانە ناترسم کە دەیانکەنە هاوبەشی (خوا) مەگەر پەروردگارم
شتیکی بوی (تووشم بێ)، زانیاری پەروردگارم هەموو شتیکی گرتۆتەوه، ئایا

بیرناکەنەو (و راستییە خوارسکەکان ناھێننەو یادتان؟) ﴿۸۰﴾ ئنجا ئایا چۆن من لەو بترسم کە کردووتانەتە هاوبەش (ی خوا) لە حالیکدا کە ئیوە لە (سەرەنجامی) ئەو ناترسن، کە شتیکتان کردۆتە هاوبەشی خوا، بەلگەی لەسەر دانەبەزاندۆتە سەرتان، جا ئایا کام لەو دوو کۆمەڵە (خوایەرستان و هاوبەش پەرستان) شایستەترن بە دنیایی و ھێمنیی، ئەگەر ئیوە (راستی) بزانن ﴿۸۱﴾ ئەوانە ی بروایان ھێناو و بروایەکیان ئاویتە سەم نەکردو، ئا ئەوانە ھێمنیان بۆ ھەیەو، ھەر ئەوانەش رێنماییکراو و رێی راست گرتوون ﴿۸۲﴾ و ئا ئەو بەلگەی ئیمە بوو کە لە بەرانبەر گەلەکیدە بە ئیبراھیممان داو، ھەر کەسیک بمانەوی بە چەندان پلە بەرزو دەکەینەو، بێگومان پەروردگارت کاربەجیی زانیە ﴿۸۳﴾ و ئیسحاق و یەعقوب و یمان (بە ئیبراھیم) بەخشین، ھەر کامیکیشیانمان رێنمای کرد، و نووحیشمان پێشتر رێنمای کردبوو و خستبوو سەر رێی راست، و داوود و سولەیمان و ئەییوب و یوسف و موسا و ھاروونیش لە وەجە ی بوون، و بەو شیوە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەو، ﴿۸۴﴾ و زەکەریا و یەحیا و عیسا و ئیلیاسیش (لە وەجە ی بوون) ھەر کامیکیان لە صالحان بوون ﴿۸۵﴾ ھەرودھا ئیسماعیل و ئەلیسە و یونس و لوطیش (ھەر لە وەجە ی بوون) و ھەر کامیکیانمان (لە رۆژگاری خۆیدا) بەسەر جیھانیاندا ھەڵبژاردبوو ﴿۸۶﴾ و (ھەر لە وەجە ی بوون، زۆریک) لە باب و بابیرانیان و وەجەیان و باریەکانیان، و ھەڵمانبژاردن، بەرەو راستە رێی رێنماییمان کردن ﴿۸۷﴾ ئا ئەو رێنمای خوا، ھەر کەسیکی بوی لە بەندەکانی، پێی دەخاتە سەر راستە رێ، و ئەگەر هاوبەشیان دانابایە (بۆ خوا) ئەو کە دەیانکرد (لە کردووە باشەکانیان) لێیان ھەڵدەوێت و ئەوانە ﴿۸۸﴾ ئا ئەوانە (کە ناویان ھێنا) کەسانیک بوون کە کتیب و حیکمەت و پیغەمبەراییەتیان پێیاندا، ئنجا ئەگەر ئەوانە (کافرەکانی رۆژگاری ئیوە) بروایان پێنەکەن، ئەو کۆمەڵیکمان لێ راسپاردوون، کە پێیان بێبروانین ﴿۸۹﴾ ئا ئەو (پیغەمبەر)انە، کەسانیک کە خوا راستە رێی کردوون، دەجا تۆش رێی راستی وان بکە سەرمەشق، بۆ: ھیچ پاداشتیکتان لێ داوا ناکەم، ئەم (قورئان)ە، بێجگە لە بیرخەرەو بۆ جیھانیان، ھیچ دیكە نیە ﴿۹۰﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(**مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ**): (المَلَكُ: هُوَ التَّصَرَّفُ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ، وَالْمَلَكُوتُ مُخْتَصٌ بِمَلِكِ اللَّهِ تَعَالَى، وَهُوَ مُصَدَّرٌ (مَلَكٌ) أُدْخِلَتْ فِيهِ النَّاءُ، نَحْوُ: رَحْمُوتٌ، وَرَهْبُوتٌ)، وشەى (مَلِكٌ) بريتیه لە خەلك خستنه ژیر رکیفی خۆت، بە جوړیك كه بتوانی فرمانیان بهسەردا بكەى و نههییان لیكەى، بەلام (مَلَكُوت) تایبەتە بە مولكى خۆى بەرزو، كه ئەویش لە ئەسڵدا لە (مَلَك) هە هاتو، (مَلِكٌ يَمْلِكُ مَلَكًا)، بەلام (ت) و (و) لى زیادكران، وەك: (رَحْمُوت) و (رَهْبُوت) بۆئەوێ ماناكەى بەهێزتر بێ، (مَلَكُوت) واتە: مولكى فراوان، یان مولكى سەرسوڕهێنەر تەنیا هی خواىە، بۆیەش كه تەنیا بۆ خوا بەكاردى.

(**الْمُوقِنِينَ**): (الْيَقِينُ: مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَائَةِ وَأَخَوَاتِهَا، وَيُقَالُ: عِلْمٌ يَقِينٌ، وَهُوَ سُكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ)، (يَقِينٌ) لە سیفەتى زانیارییه، لە سەرۆى زانست و زانیین و شیوه‌کانیانەوێ، دەگوترى: (عِلْمٌ يَقِينٌ) واتە: زانیارییه‌كى جیى دانیایی، (يَقِينٌ) بريتیه لەوێ كه بریارىكت داوه، عەقلىشت لەسەرى دامەزراده، واتە: دوودلی و لەرەلەرى تێدانیە، لە ئەسڵدا لەوێ هە هاتو: (يَقِنُ الْمَاءُ: أَيِ ثَبَتَ وَرَكَدَ)، واتە: ئاوه‌كه تەواو راوه‌ستاوه، بۆ وێنە: من دەزانم ئەوێ لە پێش دەستمن: دهفته‌رو قەلەمن، كه دوو شتى لێك جیان، واتە: زانیارییم تەواو چه‌سپاوه، لەسەر ئەو دوو شتە، زیادو كەم ناكات، ئەوێ پێى دەگوترى: (يَقِينٌ).

(**جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ**): (أَصْلُ الْجَنِّ: سَتْرُ الشَّيْءِ عَنِ الْحَاسَةِ، يُقَالُ جَنَّهُ اللَّيْلُ وَاجْنَهُ وَجَنَّ عَلَيْهِ، جَنَّهُ سَتَرَهُ، وَاجْنَهُ جَعَلَ لَهُ مَا يُجْنُهُ، وَجَنَّ عَلَيْهِ كَذَا: سَتَرَ عَلَيْهِ)، وشەى (جَنٌّ) لە ئەسڵدا بە مانای داپۆشین دى، ئەو شتانەى كه لە هەستە وەرەكان دادەپۆشرى، كۆرپەلە لەبەرئەوێ نابینرى، پێى دەگوترى:

(جَنین)، وه جند لهبەرئەوێ نابیئرئ، پێی دەگوترئ (جَن)، وه بهههشت لهبەرئەوێ درختەکانی زۆر چرو پرن و زەوییهکە نابیئرئ، پێی دەگوترئ: (جَنَّة)، وه شیت لهبەرئەوێ عەقلەکە داپۆشراوه، پێی دەگوترئ: (مَجْنُون)، جا (جَنَّةُ اللَّیْلِ وَاجَنَّةُ وَّجَنِّ عَلَیْهِ) هەرسێکی به مانای: شەوگار دایپۆشی، دئ.

(کَوکَبًا): (الکَوْکَبُ: النِّجْمُ، وَکَوْکَبَةٌ مِثْلُ: بَيَاضٍ وَبَيَاضَةٍ، وَعَجُوزٌ وَعَجُوزَةٌ)، ئیستا له زاراوی گەردوونناسیی و فیزیادا دەئین: (کوکب) بریتیه له خرۆکه که تیشکی نیه، وه (النجم) بریتیه لهوێ که تیشکی ههیه، بهلام له بهکارهێنانی قورئاندا، وه له زمانێ عەرەبیدا (کَوْکَبٌ وَنَجْمٌ) به یەک واتا بهکارهاتوون، وهک: (بَيَاضٌ وَبَيَاضَةٌ) هەردووکی به مانای سپی دئ، یان وهک: (عَجُوزٌ وَعَجُوزَةٌ) هەردووکی واته: پێرهژن، به ههمان شیوه (کَوْکَبٌ وَکَوْکَبَةٌ) هەردووکیان به مانای ئەستێره دین.

(أَفَلْ): (الْأَفُولُ: غَيْبُوبَةُ النِّيرَاتِ كَالْقَمَرَيْنِ وَالنُّجُومِ)، أُفُولُ: بریتیه له ئاوابوونی ئەوانهێ که تیشکیان ههیه، وهک: مانگو خۆرو ئەستێرهکان.

(بَارِزًا): (طَالِعًا مُنْتَشِرَ الضُّوءِ)، (بَارِزًا) واته: ههلاتوهو تیشکهکە بڵاوبۆتهوه، درێ داوه به تاریکی، دهئ: (مَنْ بَزَغَ الْبَيْطَارُ الدَّابَّةَ: أَسَالَ دَمَهَا، فَبَزَغَ هُوَ أَي: سَالَ)، (بَيْطَارٌ) کاتیک و لاخیک پشتی، یان قاجی دهقهلێشی، یان خوینی لئ دئ، پێی دەگوترئ: (بَزَغَ).

(حَنِيفًا): (الْحَنَفُ: هُوَ مِثْلُ عَنِ الضَّلَالِ إِلَى الْإِسْتِقَامَةِ، عَكْسُ الْجَنَفِ: وَهُوَ مِثْلُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ إِلَى الضَّلَالِ، وَالْحَنَفُ: هُوَ الْمَائِلُ إِلَى ذَلِكَ). واته: (حَنَفٌ) بریتیه له مهیلکردن و بهلاداجوون له گومراییهوه بهرهو راسته رێگا، به پێچهوانهوهی (جَنَفٌ) وه، وشهێ (جَنَفٌ) بریتیه له مهیلکردنی کهسیک بۆ وازهێنان له راسته شهقامی خوا بهرهو گومرایی و رپیی لارو خوار، وه (حنیف) کهسیکه بهرهو ئەو (یانێ: رپیی راست) مهیلی کردبئ.

(سُلْطَانًا): (السَّلَاطَةُ: التَّمَكُّنُ مِنَ الْقَهْرِ، وَسُمِّيَ الْحُجَّةُ سُلْطَانًا لِمَا لَهُ السُّلْطَةُ عَلَى الْقُلُوبِ)، (سَلَاطَةً) بریتیه له دەستەلات رانان و مل پێ که چکردن، وه به لگه (حجة) بۆیه پێی دهگوتری: (سلطان) چونکه دهستهلاتی ههیه به سه ر دلی ئینساندا.

(أَحَقُّ بِالْأَمْنِ): (أَصْلُ الْأَمْنِ: طُمْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، وشه ی (أمن) واته: ئارامگرتنی نهفس و نه مانی ترس.

(يَلْبِسُوا): (أَصْلُ اللَّبَسِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، يُقَالُ لَبِسْتُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ: سَتَرْتُ وَحَلَّطْتُهُ)، وشه ی (لبس) واته: داپۆشین، دهگوتری: (لَبِسْتُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ) واته: ئیشکه م لێ داپۆشیی و لێ تیکه ل کرد.

(وَأَجْنِبْنِيهِمْ): (الْإِجْتِبَاءُ: الْجَمْعُ عَلَى طَرِيقِ الْإِصْطِفَاءِ)، واته: کوکردنه وه به شیوه ی هه لباردن.

(لَحِيطَ): (أَصْلُ الْحَبْطِ مِنَ الْحَبْطِ: وَهُوَ أَنْ تَكْثُرَ الدَّابَّةُ أَكْلًا حَتَّى يَنْتَفِخَ بَطْنُهَا)، له نه سلدا (حَبَطَ) وه هاتوه، کاتیك كه ئازده لێك له وه ر دهخوات تا ورگی دهئاوسی، دوا یی ته ندروستی تیکده چێ، پێی دهگوتری: (حَبَطَ)، وه (حَبِطَ) واته: کرده وه کانی به تال ده به وه.

(وَالْحُكْمُ): واته: (الحِکْمَةُ)، لیره دا حوکم به مانای حیکمه ت دی، واته: زانیاری و کرده وه ی به سوود.

(وَكَلَّنَا): (التَّوَكُّلُ أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَى غَيْرِكَ وَتَجْعَلَهُ نَائِبًا عَنْكَ، وَالتَّوَكُّلُ فَعِيلٌ بِمَعْنَى الْمَفْعُولِ)، (توکیل) بریتیه له وه کیل گرتن بۆ کاریك، پشت به که سیکی دی به بهستی و بیکه یه جیگری خۆت، (وکیل)یش (فَعِيلٌ) ی به مانای (مَفْعُولٌ) ه، واته: کاری سپێردراو.

(أَجْرًا): (الْأَجْرُ وَالْأَجْرَةُ: مَا يَعُودُ مِنْ ثَوَابِ الْعَمَلِ دُنْيَوِيًّا كَانَ أَوْ أُخْرَوِيًّا)، (أَجْرُ، أَجْرَةٌ) بریتیه له‌وهی که مرؤف کردەوهیه‌ک بکات، دوا‌یی پاداشته‌که‌ی بۆ بیته‌وه، چ له‌ ڕووی دنیا‌یی‌ه‌وه، چ له‌ ڕووی دوا‌ڕۆژه‌وه.

(ذِكْرِي): (الذِّكْرُ وَالذِّكْرَى وَالذِّكْرَةُ: ضِدُّ النِّسْيَانِ، وَشَيْءٌ (ذَكَرَ، ذِكْرِي، ذِكْرَةٌ) پێچه‌وانه‌ی له‌بیر‌چوونه‌وه‌ن، واته‌: له‌بیر‌بوون و له‌یاد‌بوون.

(ذَكَرَ الشَّيْءَ ذِكْرًا وَذُكِّرًا وَذِكْرِي وَتَذَكَّرْتُ حِفْظُهُ وَاسْتَحْضَرُهُ وَجَرَى عَلَى لِسَانِهِ بَعْدَ نِسْيَانِهِ)، واته‌: ئەو شتە‌ی له‌ می‌شکی خۆیدا پاراست، وه‌ به‌سه‌ر زمان‌ی خۆی دا‌هێنا، هه‌ردوو‌کیان پێیان ده‌گوت‌ری: (ذکر) چ له‌ می‌شکی خۆی دا‌هێنا، چ به‌ زمان‌ با‌سی بکات، دوا‌ی ئە‌وه‌ی له‌بیری چۆته‌وه، (و‌ذکر فلانة: خطبها، و‌ذکر النعمة: شکرها، و‌ذکر الناس: اغتابهم، و‌ذکر الشيء: عابه، و‌ذکر الشيء له: أعلمه به، و‌ذکر حقّه: حفظه ولم يضيّعهُ) ^(۱)، ده‌گوت‌ری: (ذکر فلانة) واته‌: ئافه‌رده‌ته‌که‌ی خواست، (ذکر النعمة) واته‌: سو‌پاس‌گوزاری کرد، (ذکر الناس) به‌ خراپ با‌سی خه‌ڵکی کرد، (ذکر الشيء) عه‌یبی له‌ شته‌که‌ گرت، وه‌ (ذکر الشيء له) له‌و شته‌ ئا‌گاداری کرد‌وه، وه‌ (ذکر حقّه) مافه‌که‌ی خۆی پاراست و زایه‌ی نه‌کرد.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوایێ (ﷻ) هەر لەو بارەوه که دەبێ: تەنیا خوا بپەرستری و بەندایەتی بۆ بکری، وه دەبێ خۆمان بپاریزین لە هاوبەش بۆ خوا دانان، که دیارە ئەم سوورەتە تەوهره سەرەکیەکهی بریتیه له خوا به یه‌گرتن و تەنیا خواپەرستن، ئنجا هەر له درێژەى ئەو باسەدا، خوا بەسەرھاتیکى ئیبراھیم (علیه السلام) مان بۆ دەگیرێتەوه، بەلکو دەتوانین بڵین: سێ له بەسەرھات و وتووێژەکانى ئیبراھیم (علیه السلام)، بەلام خوا (ﷻ) تیکه‌ه‌ل‌کیشی کردوون و، له یه‌ك سیاقدا هیناونى، ئەگەرنا وه‌ك دواى پوون دەبێتەوه: سێ پووبه‌رووبوونەوه سێ وتووێژی ئیبراھیم (علیه السلام)، له‌گه‌ڵ سێ جو‌ر له هاوبەش بۆ خوادانەرەکاندا، ئەوانەى که غەیری خویان پەرستوه و بەندایەتیان بۆ غەیری خوا کردوه.

سەرھتا خوا (ﷻ) ناوا دەست پێدەکات و دەفەرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَعِزَّ

أَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً﴾، که ئەمە وتووێژی یه‌که‌میانه، واته: وه یاد بکه‌وه کاتێک که ئیبراھیم به بابی خوێ (ئازەر)ی گوت: ئایا بت و صەنەمان دکه‌یه پەرستراوان (به پەرستراوی ده‌گری)؟! ﴿إِنِّي أَرَأَيْتَ إِنْ دَارَكَ قَوْمُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، بی‌گومان من خۆت و گه‌له‌که‌ت له گومراییه‌کی پوون و ئاشکرا دا ده‌بینم.

لێره‌دا خوا (ﷻ) باسی هه‌لۆیستی ئیبراھیمی خه‌لیلمان بۆ ده‌کات له به‌رانبه‌ر بابی دا، که ناوی ئازەر بووه، وه گه‌لی ئازەر، واته: ئەو خه‌لکه‌ی که له‌نیواندا بووه، که زۆر له توێژهره‌وانی قورئان و میژوونووسان ده‌لین: له خوارووی عیراق له ئووری کلدانییه‌کان بووه، وه هه‌ندی‌کیش گوتووینانه: له کوردستان بووه، وه هه‌ندی‌ک گوتووینانه: له شام بووه، به‌لام وا پێده‌چێ ئەوه‌ی یه‌که‌میان له هه‌موویان راستتر بێ، به‌لام دواى چووه بۆ شام، ئیدی ئەگەر هاتبێ بۆ کوردستانیش ده‌گونجێ، ئەوه‌ی بۆ ئێمه گرنگه، ئەوه‌یه ئیبراھیم به بابی خوێ گوتوه: ئایا بت و صەنەمان ده‌که‌یه پەرستراو؟ ئێمه سێ وشه‌مان هه‌ن:

یەك: (أصنام) كۆی (صنم)ە، بریتییە لە پەیکەرێك لە شیوەی مرقۇفا.

دوو: (أوثان) كۆی (وثن)ە، وەك (صنم) وایە، بەلام (صنم) ڕەنگ دەكرێ و (وثن) ڕەنگ ناكێ.

سێ: (أنصاب) كۆی (نصب)ە، بریتییە لە بەردێك كە جەقیئەرابێ و دانرابێ و بە پیرۆز گیرابێ و، جۆریك لە پەرستشی بۆ ئەنجام درابێ، هەندیکیش گوتویانە: هەرسێکیان بە یەك مانا دین^(۱).

گرنگ ئەوەیە ئیبراهیم دەڵێ: ﴿إِنِّي أَرَأَيْتَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، بێگومان من خۆتو گەلەكەت لە گومراپیەکی ڕوون و ئاشکرا دا دەبینم، جا لێردا خوا ﷻ بە کورتیی باسی کردووە، بەلام لە سوورەتەکانی (الصافات والشعراء والأنبياء) دا بەتەفصیل باسی کردووە، کە چۆن بته‌کانی شکاندوون، جگە لە بته‌ زەلەکیان کە هیشتوو یەتەو، بەلام لێردا خواي کاربەجی، بە یەك ئایەتو بە ئاماژەیک کورت باسی کردووە.

ئەجا دێتە سەر بەسەر هاتی دووهم، یاخود وتووێژی دووهم: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي

إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾، وە ئاوا بەو شیوەیە، {واتە: وەك چۆن پووجیی بێتو صەنەمەکانمان پێشانێ ئیبراهیم دا، وە موناڤەشە لە گەل بابی و لە گەل گەلەکیدا کرد، دەربارە ئێوە کە نابێ بپەرستێن و بکرینە هاوبەشی خوا، بەهەمان شیوە} مۆلکی فراوانی ئاسمانەکان و زەوییمان پێشانێ ئیبراهیم دا ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ﴾، (نرێ) واتە: پێشانێ دەدەین، خواي پەروردگار بە (فعل المضارع) هیناویەتی، بۆئەوێ کە دیمەنەکە بێتە

بەرچاومان ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ

(۱) ڕوانە: مختار الصحاح، ص ۳۳۰ و ۵۶۹ و ۶۰۸، کە دەڵێ: هەموویان بە (پەرستراوی جگە لە خوا) دەگوترێن.

الْمُوقِنِينَ ﴿۷۴﴾. وە بەو جوۆرە موڵکی فراوانی ئاسمانەکان و زەوی، پێشانی ئیبراهیم

دەدەین، وشەى: (مَلَكُوتَ) ھەر بە مانای موڵکە، بەلام لەگەڵ زێدە مانایی دا، چونکە صیغەى موبالەغەى (فعلوت)ە، وەك (جبروت، رهبوت، رحموت) ئەوانە مانای زیاتر دەدەن، بە وشەىيەك، كەواتە: مەلەكوت واتە: ئەو كە خوا دروستى كردووە.

ئنجایا خوا ﷻ بۆچی موڵکی فراوانی ئاسمانەکان و زەوی، پێشانی ئیبراهیم دەدات؟ دەفەرموێ: ﴿وَلْيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾. واتە: وە بۆئەوێ بەرچاوی رۆشنایی، وە بۆئەوێ لە برۆا پتەوان بێ، بۆئەوێ ئیمانیکی پتەوی ھەبێ، لەوێدا كە تەنیا خوا بەدیھێنەر و پەروردگار و خواوەن و ھەمەكارە، پاشان دەبێ ھەر ئەویش پەرستراوی راستەقینەى خەلك بێ.

دیارە ئەو گەلەى ئیبراهیم كە لەنیواندا بوو، ھەندێكیان بت و صەنەمیان پەرستو، وەك لە ئایەتەكەى پێش دا دەرەكەوێ، وە ھەندێكیشیان ئەستێرە مانگو خۆریان پەرستو، ئیدی ئیبراهیم لەگەڵ ھەموویاندا رۆوبەرۆو بۆتەو، دەفەرموێ:

﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكُوكَبَ﴾، كاتێك شەوی بەسەر داھات، یان: شەو بە تاریکیی خۆی ئیبراهیمی داپۆشی، خرۆكەییەكى بینی، لە بەكارھێنانی قورئاندا (كوكب ونجم) بە یەك مانای بەكار دێن، لە زاراوەى گەردوونناسی ئیستادا خرۆكە (كوكب) بۆ ئەوانە بەكار دێ، كە تیشكیان نیەو، تیشك لە خۆر وەردەگرن، بەلام ئەوانەى كە تیشكێكى زاتییان ھەیە، پێیان دەگوێرێ (نجم)، ئەستێرە، كەواتە: ئیبراهیم شەوی بەسەر داھات و ئەستێرەییەكى بینی، ئنجایا ئەو ئەستێرە، كام ئەستێرە بوو؟ ھەندێك دەڵێن: (مشتري) بوو، ھەندێك دەڵێن: (زُحَل) بوو،

گرنگ ئەوێیە ئەستێرەییەكى بە تیشك بوو، ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾، گوێ: ئەمە پەروردگارمە! كە {دوایی لە مەسەلە گرنگەكاندا زیاتر تیشكى دەخەینە سەر}،

﴿فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ إِلَّا فُلِينَ﴾، كاتێك ئاوابوو، گوێ: من ئاوابووانم خوشناوین، واتە: خوشناوین وەك پەرستراو، چونكە پەرستراوو، پەروردگار دەبێ

ئاڭاي لە پەرۋەردەگراۋەكانى و لە دروستكراۋەكانى خۇى بى، ئەوانىش كە ئاۋابوون و نەمان، ماناى وايە ئاڭايان لىيان نامىنى، كەۋاتە: ئاڭونجى ئەۋانە پەرۋەردگاربن.

دىارە ھەندىكىيان ئەستىردىيان پەرستود، ھەندىكىيان مانگيان پەرستود، ﴿فَلَمَّا رَأَى

الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي﴾، كاتىك مانگى بىنى، كە تىشكەكەى دېرى بە

تارىكىيى دا، گوتى: ئا ئەۋە پەرۋەردگارمە! ﴿فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي

لَأَكُونَتِ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾، بەلام كاتىك مانگىش ئاۋابوون دىارنەما، گوتى:

ئەگەر پەرۋەردگارم رېنمايىم نەكات، بە تەنكىد لە كۆمەلى گومرپابووان دەبىم، ئىبراھىم ﷺ بە سىروشتو لە دەروونى خۇدا، زانىۋىيەتى پەرۋەردگارىكى ھەيە، بەلام بۆئەۋەى بزانى ئەۋ پەرۋەردگارە چۆنەۋ كىيە؟ لەۋبارەۋە گەراۋە.

بەلام بەپى مانايەكى دىكەيان: ئىبراھىم ﷺ يەفەسنى ھەبۋە كە پەرۋەردگارىكى ھەيە، بەلام گوتۋىيەتى: گەلەكەم دەلىن: ئەۋ پەرۋەردگارە، ئەستىردىيە، ھەندىك دەلىن: مانگە.

﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾، ئىنجا كاتىك خۇرى

بىنى كە بە تىشكى رۋوناكىيەكەى دېرى بە تارىكىيى دابو، پەردەى تارىكىيى شەۋگارى دېراندبوو، گوتى: ئەمە پەرۋەردگارمە! ئەمە گەۋرەترە، بېگومان بەپى زانىارى گەردووناسى تازەش خۇر (شەمس) لە مانگو لە زەۋىش گەۋرەترە، خۇر (۳۰۰، ۰۰۰) ۱) مىليۇنىك سى سەد ھەزار چار لە زەۋى گەۋرەترە، ۋە زەۋىش چەند بەرانبەرى مانگە، بەلام دىارە ئەستىردەكان، ھەيانە بە ئەندازەى خۇرەۋ، ھەيانە لە خۇر

بچوۋكتەرە، ۋە ھەيانە لە خۇر گەۋرەترە، ﴿فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا

تَشْرِكُونَ﴾، دۋاى ئەۋەى ئەۋىش ئاۋابوون (خۇرىش ئاۋابوون)، گوتى: ئەى گەلەكەم!

من بەرىم، ۋاتە: دوورم لەۋانەى ئىۋە دەيانكەنە ھاۋبەش بۇ خوا، چۈنكە دواھەمىن شت كە پەرستراۋە لە رۋوى گەۋرەى و تىشكەۋە، خۇر بوو، ئىنجا مادام خۇرىش ئاۋابى، كەۋاتە: ئەۋىش ئەۋ پەرۋەردگار نىەۋ، ئەۋ مشوورخۇرە نىە، كە شاپستەى

پەرستەران بێ، بۆیە من بەرپیم لەوەی کە ئێوە دەیانکەن بە هاوبەشی خوا، چ ئەستێرەبن، چ مانگ بێ، چ خۆر بێ.

ئەنجا خواپەرستی خۆی و خوا بەیەکگرتنی خۆی رادەگەیەنێ: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ

وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا﴾، من ڕووی خۆم کردە ئەو کەسە کە ئاسمانەکان و زەوی و دەیهێنەوان، بە پاکیی ڕووم تێکرد، وە ڕووم وەرگیرا لە هەرچی بەرنامەی دیکە و فیکری دیکە هەبو، هاتمە سەر خوا بەیەکگرتن، وە ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، وە من لە هاوبەش دانەرەن نیم.

ئەنجا دێتە سەر و تووێژێکی دیکە ئیبراهیم عليه السلام دەفەرموێ: ﴿وَحَاجَّهٖ قَوْمُهُ﴾ وە گەلەکەى موناڤەشەیان لەگەڵدا کرد، دەربارەى ئەووە کە تۆ چۆن خوا دەپەرستی؟ ئەدى خۆر، مانگ، ئەستێرە، سەنەم، فلان و فیسار؟ موناڤەشەو شەڕە قسەیان لەگەڵدا کرد، چونکە ئێنسان کە تووشی سەرگەردانیی دەبێ، ئەو ناھەقییەى کە لەسەر یەتێ، لێی دەبێ بە هەق، وە هەقە کە لە بەرانبەرى دا وەستاو، لێی دەبێ بە ناھەق، وەك خوای پەروەردگار دەربارەى موناڤەشەکان دەفەرموێ: ﴿الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ... ﴿٧٧﴾ التوبة، واتە: دووڕووەکان هەندێکیان لە هەندێکیان نزیکن و بەینیان لەگەڵ یەك هەیه، فەرمان بە خراپە دەکەن، ڕێ لە چاکە دەگرن، لەجیاتى ئەوێ فەرمان بە چاکە بکەن، ڕێ لە خراپە بگرن، بە پێچەوانەو دەکەن، ﴿قَالَ أَتَحْجُبُونِي فِي اللَّهِ

وَقَدْ هَدَانِ﴾، ئیبراهیم فەرمووی: ئایا دەربارەى خوا شەڕەقسەو و تووێژم لەگەڵدا دەکەن، لە حالیکدا کە خوا منى هیدایەت داو و ڕێنمایى کردووم؟ واتە: شتێکی زۆر نەگونجاو، لەجیاتى ئەوێ من شەڕە قسە لەگەڵ ئێوەدا بکەم، کە واز لە بتپەرستى بێن، کە چی ئێوە دەتانەوێ من لە خوا بەیەکگرتن هەلگەڕێنەو!

لە حالیکدا کە خوا ڕێنمایى منى کردو، ﴿وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا

أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ﴿۷۴﴾. وە من ئەوانەى كە ئیوێ دەیانكەن بە ھاوبەش بۆ خوا، لێیان ناترسێم، مەگەر پەرودەگەرم شتێكى بۆی، واتە: مەگەر پەرودەگەرم بیهوێ زیانیكم لى بدات، ئەگەرنا ئەو شتانەى كە ئیوێ دەیانپەرستن، زیان لە من نادەن و لێیان ناترسێم، وایدەچی ئەوانە ھەرەشەیان لە ئیبراپھیم كرد بى، بۆ وینە: گوتووینانە: خۆر، یان مانگ، یان ئەستێرە، دواى زیانەت پێدەگەيەنن، بۆیە فەرموویەتى: **وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا** ﴿۷۵﴾. وە من ئەوانەى كە ئیوێ دەیانكەن بە ھاوبەش بۆ خوا، لێیان ناترسێم، مەگەر پەرودەگەرى خۆم بیهوێ زیانیكم لى بدات، ئەگەرنا ئەوانە ھیچ نین، **وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا** ﴿۷۶﴾، پەرودەگەرى من زانیارییەكەى گشتگیرە، ھەموو شتێكى گرتۆتەو، **أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ** ﴿۷۷﴾، ئایا پەند وەرناگرن، ئایا بیر ناكەنەو؟

ئەجا بەردەوام دەبێ لەسەر بەلگە ھێنانەوێ دەفەرموێ: **وَكَيفَ أَخَافُ**

مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطَانًا ﴿۷۸﴾. وە من چۆن بترسێم لەوێ كە ئیوێ كردووتانە بە ھاوبەش بۆ خوا، لە حالێكدا كە ئیوێ ناترسین، لە سەردەنجامى ئەوێ شتێكتان كردۆتە ھاوبەشى خوا، كە ھیچ بەلگەيەكى لەسەر نەناردۆتە خوار؟ دیارە جیاوازی نیوان دینی ھەق و دینی ناھەق، ئەوێە كە دینی ھەق بەلگەو پشتیوانی ھەیە، لە عەقل و سروشتی ئینساندا، لە واقعیی ژياندا، بەلام دینی ناھەق، ھیچ پشتیوانییەكى نیە، ھیچ رەگو ریشەيەكى نیە، جا ئیبراپھیم عليه السلام ئەم تەعبیرە بەكاردینى: **مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ**

عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ﴿۷۹﴾، ئەو شتەى كە ئیوێ دەیکەن بە ھاوبەش بۆ خوا، خوا ھیچ بەلگەيەكى لەسەر نەناردۆتە خوار، (سُلْطَان) یانی: (حجة) بەلگە، وە بەلگەش بۆیەش ناوی لێنراو (سُلْطَان) چونكە دەستەلاتی ھەیە بەسەر عەقل و دەروونی

ئێساندا، کوردەواریی خۆمان دەلێن: (لە ئافار ھەقدا، ئاو رادەووستی) واتە: ئێو ھە
پەرستراوانێک دەپەرستن، ھێچ بەلگە یەکیان لەسەر نیە، من چۆن لێیان بترسم لە
حالیەک دا کە ئێو خوا یەک ناپەرستن، کە بەلگە یەکی لەسەرە؟ بوونەوەر پەرە لە
بەلگەکانی گەورەیی خواو یەکتایی خواو پەرەردگاریتی خوا، وەک یەکیەک لە
شاعیرەکان دەلێ:

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ

لە ھەموو شتێک دا نیشانەی ھەیە بەلگە یەکی ھەوا ھەر یەک خوا ھەیە

﴿ فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾، کەم لەم دوو کۆمەڵە
شایستەترە، بەدڵنیایی ھەو، بە ھیمنیی و بە ئارامیی یەو، ئەگەر ئێو بزانی؟ واتە:
من کە خوا دەپەرستم، تاکە پەرستراوی بە ھەق، یان ئێو کە شتانێک دەپەرستن،
یان وەک خۆتان، یان لە خوار خۆتان و شایستەیی پەرستراوان نین، ئایا من بترسیم
لەوانە کە زیانم لێبدن، کە ئەوانە ھێچیان بەدەست نیە، یان دەبی ئێو بترسین
لەو کەسە کە دەتانمریئێ و زیندووتان دەکاتەو، کەچی ناپەرستن؟ کەواتە: من
زیاتر شایستەیی ئەووم کە دڵنیا بێم، وە ئێو زیاتر شایستەیی ئەوون کە بترسین.

ئەجا یان ھەر قسەی ئیبراھیمە، یان فەرماشتی خوا یەو تیکەلی کردو، لەگەڵ
قسەکە ی ئیبراھیمدا، دەفەرموی: ﴿ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ

أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴾، ئەوانە ی برۆیان ھێناو و ئیمانەکەشیان لەگەڵ
ستەمدا تیکەل نەکردو، ئا ئەوانە ھیمنیی و ئارامییان بو ھەیە، وە ھەر ئەوانەش رێ
پێشانراون.

کە ئەم ئایەتە ھاتە خوار، ھاوێزانێ بەرپێز خوا لێیان رازی بێ، تووشی
نارەحەتی و دڵەراوکی و ترس بوون، گوتیان: کێ لە ئێمە ستەمی لە خۆی نەکردو؟
خواش ﷻ دەفەرموی: ئەوانە ی برۆیان ھێناو و ئیمانەکەشیان لەگەڵ ستەمدا تیکەل
نەکردو، ئێمە ھەموومان تووشی ھەلەو ستەم و کەموکۆریی بووین، خواش ﷻ
فەرموویەتی: مەگەر کەسانیەک ئیمانەکەیان لەگەڵ ستەمدا تیکەل نەکردبێ، ئەھلی

دانیایی بن، مانای وایە هیچ کامیکمان رزگارمان نابێ؟ پێغەمبەری خواش ﷺ بۆی روون کردنەو، فەرمووی: لێردا مەبەست لە ستم، هاوبەش پەیداکردنە، ﴿إِن

الشَّرَكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۳) لقمان، واتە: بێگومان هاوبەش دانان بۆ خوا ستمیکی گەورەیه، وەك دوایی لە مەسەلە گرنگەكان دا زیاتر قسەى لەبارەو دەكەین.

لە كۆتاییدا خوای پەرودردگار دەفەرموێ: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ

عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾، ئا ئەمە بەلگەى ئیمە بوو بە ئیبراھیممان دابوو، لە بەرانبەر گەلەكەى دا، واتە: ئەم قسانەى كە کران، ئەم وتووێژە هەمووی، بەلگەکانی ئیمە بوون، ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، هەر كەسێك كە بمانەوێ چەندان پلەى بۆ بەرز دەكەینەو، بێگومان پەرودردگارى تۆ كاربەحیی زانایە.

ئەجا خوا دیتە سەر باسى ناوھێنانى ژمارەیهك لە پێغەمبەران، كە بە ئیبراھیمەو ژمارەیان هەژدەیه، تاكە ئایەتیك لە قورئاندا، ئەوئەندە بەدوای یەكدا ژمارەیهكى زۆرى پێغەمبەرانى تیدا ناوھێنرابن، ئەم نایەتانەن، ئەوانەش هەموویان وەچەى ئیبراھیم، - جگە لە نوح - ، بۆیە ئیبراھیم پێى گوتراو، (أَبُو الْأَنْبِيَاء) بابى پێغەمبەران، زۆربەى زانایان دەلێن: لەدوای ئیبراھیمەو هیچ پێغەمبەرێك نەهاتو، مەگەر لە وەچەى ئەو بووبى، دەفەرموێ: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ

وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ﴾، وە بە ئیبراھیممان بەخشى لەسەر ئەو هەلوێستانەى هەر گام لە: ئیسحاق و یەعقوب، وە هەر کامیانمان رێنمایى کردبوو، خستبوومانە سەر رێى راست، وە لە پێشوانیش دا، نووحمان رێنمایى کرد، چونكە نوح پێش ئیبراھیم بوو، بە نوح گوتراو: (أَبُو الْبَشَرِ الثَّانِي) دووهمین بابى مەروفايەتى، چونكە لەدوای ویهو، وەچەى بەشەر تەنیا ئەوانە بوون، كە لە خزمەت نووحدا بوون، جا چ نزیكانى خۆى بووبن، چ ئەوانەى لەگەڵى دابووبن، ئەگەرنا هیچ بەشەرى دیکە نەماو لەسەر زەوى و خوای پەرودردگار بژارى كردو لە كافرانو، كەسى لێیان نەهێشتو.

جا دەفەرموی: وە نووحیشتان پێشتر خستبوو سەر پێی راست ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ

دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿

، هەندیک دەلێن: راناوێکی دەگەرپێتەووە بۆ نووح، واتە: لە وەچەی نووح بوون هەر کام لە: داوودو سولهیمان و ئەییوب و یوسف و موسا و هاروون و ئەوانە دیکە کە دێن، وە هەندیکیان گوتووین: راناوێکی دەگەرپێتەووە بۆ ئیبراهیم، بەلام بە بۆچوونی من ئەو راپە راستە کە دەلێ: دەگەرپێتەووە بۆ ئیبراهیم، چونکە لێردا باس باسی ئیبراهیم، وە خوا ﷻ باسی ئەو دەکات کە ئیبراهیم ئاوا بۆ خۆی پەروردگار ساغ و یەکلایبووبۆوە، خۆی پەروردگاریش لە بەرانێکی ئەویدا، ئاوا پاداشتی ئیبراهیمی داوێتەووە، کە ئەو هەموو پێغەمبەرانی لە وەچەی وی خۆلقاندوون، بۆیە راناوێکی وە راستەرە بلێن: دەگەرپێتەووە بۆ ئیبراهیم، وە ئەوانە کە باسیان کراوە، هیچیان شتیکی وایان تێدانیە کە نەتوانین بلێن: لە وەچەی ئیبراهیم.

ئنجای ناوی شەش لەو پێغەمبەرانی دێن و دەفەرموی: وە لە وەچەی ئەو بوو: داوودو سولهیمان و (بابو کور بوون، داوود بابی سولهیمان) وەك خوا لە سوورەتی

(ص) دا دەفەرموی: ﴿وَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهٗ أَوَّابٌ ﴿۳۰﴾﴾ (سولهیمان) مان بە داوود بەخشی.

وە (ئەییوب) ئەویش خۆی پەروردگار لە چەند شوێنان دا باسی کردووە، کە زۆر تووشی نەخۆشی و تاقیکردنەوێ سەخت بوو، بەلام خۆراگر بوو.

وە (یوسف) دیارە کە کۆری یەعقوبە یەعقوبیش کۆری ئیسحاقە ئیسحاقیش کۆری ئیبراهیم، کە سوورەتیک لە قورئاندا بە ناوی ئەو دەوێ، وە (موسا) ئەویش هەر لە بەنی ئیسرائیل و ئیسرائیل نازناوی یەعقوبە، موساش ﷺ دەچێتەووە سەر ئەوان.

ئنجای (هاروون) ئەمیش دیارە بۆ موسایە، ئەو شەش، ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ﴾، ئا بەو شیوەیە ئێمە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەووە.

ئنجای خوا ﷻ باسی چوار پیغمبەری دیکە دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَزَكْرِيَّا وَيَحْيٰی

وَعِيسٰی وَإِلْيَاسَ﴾، وە زەکەرەییای یەحیا، ئەوانیش بابو کۆر بوون، زەکەرەییای بابی یەحیا بوو، عیساو یەحیا داکیان خوشک بوون.

وە ئیلیاسیش هەر لە بەنی ئیسڕائیلە، کە بە (الیاسین)یش هاتووە لە قورئاندا، ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾، ئەو چوارەش هەر چواریان لە صالحان و لە چاکەکاران بوون. ئنجای شەشەکە ی پێش زیاتر حالەتی حوکمرانی و تەمکینیان هەبوو، ئەم چوارەش زیاتر دنیا بە کەمگرتن و سادە ژانیان هەبوو.

ئنجای باسی چواری دیکە دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشٰعَ

وَلُوطًا﴾، وە ئیسماعیل کە کۆری ئیبراهیمە، دایکی (هاجەر) و دەبێتە وە باپیری دووری پیغمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ

ئەلیەسە عیش خۆی کاربەجێ لە قورئان دا ڕوونکردنە وە لەبارە وە نەفەر موو. یونوسیش ئەو دیارە، کە (ذو النون)یشی بیکوتراو، وە (صاحب الحوت)یشی پیکوتراو و لە نەینەوای زوو و (موصل)ی ئیستا، ژیاو، وە لوط، ئەویش برازی ئیبراهیم بوو، واتە: کۆری برای.

ئنجای لەبەرئەوێ ئەم چوارە شوێنکە و توویان نیە، وە کتیبی دیارییکراویان ناوێنە و پێنراو، بۆیە خۆی کاربەجێ بۆ ڕەواندە وە ئەو گومانە، کە ئەوانە پلەیان لەوانی دیکە نزمتر بن، دەفەرموێ: ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، هەر کامێک لەو چوارەشمان لە ڕۆژگاری خۆیاندا، بەسەر جیهانیانی سەردەمانی خۆیاندا هەلبژاردبوو، دیارە هەر پیغمبەریک کە هاتووە باشترینی خەڵکی ڕۆژگاری خۆی بوو، هەتا لەنیو ئەوانەشیاندا کە ئیماندار بوون.

ئنجای دەفەرموێ: ﴿وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، (هەر وەها ڕێنماییان کرد و خستمانە سەر ڕێی راست) لە

بابو باپیروانیان، وه له وهجهو له براییانیاندا، واته: هی ئەو پیغه مبهرا نه (عليهم الصلاة والسلام)، به لام كه سانیكیش هه بوون، له وانه نه بوون كه هه لمانبژاردوونو، خستمانه سهر پێی راست، ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾، ئا ئەوه پێنمای خوايه، هه كه سێك له بهندهكانی بیهوی پێنمای دهكات، ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئەگەر ئەوانه واته: نزیكان و خزمو كه سانی پیغه مبهرا نه، بابو براو وهجهیان، یاخود ئەوانیش (پیغه مبهرا نیش) هه كه کامێك له وانه ئەگەر هاوبهشی بۆ خوا دانابایه ﴿لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئەوهی كه دهیانكرد له كردهوی باش، خوا لێی هه لده و هه شانده و، واته: ئەو كردهوه چاكانهی كه دهیانكرد، لێیان به زایه دهچوون، یانی: هاوبهش بۆ خوا دانان، دهبیته هوی هه لده و هه شاندهی كردهوه چاكهكان.

ئنجا جاریکی دیکه دهفه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾، ئا ئەوانه كه سانیكن كه كتیبو و حیکمهت و پیغه مبهرا یه تیمان پێدا بوون، یاخود بهرنامه و زانست و پیغه مبهرا یه تیی، چونكه كتیب به مانای بهرنامه و به مانای كتیبیش دێ، كه دیاره كتیبی خوی پهروه دگار بهرنامه یه، وه حوكم به مانای حیکمهت و به مانای زانیاری دێ، (نُبُوَّة) یش واته: پیغه مبهرا یه تیی، ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾، ئا ئەوانه واته: ئەو كافرا نهی رۆژگاری تۆ ئەو پیغه مبهرا ^{صَلَّى} یش! یان ئەو كافرا نهی رۆژگاری تۆ، ئەو ئەو كه سهی كه قورئان دهخوینی! ئیمهش و پێش ئیمهش و، دوا ئیمهش هه دهگریته وه، ئەگەر ئەوانه پێیانی بیپروابن، واته: بهو سێ شتانه، به كتیبو و حیکمهت و پیغه مبهرا یه تیی، ﴿فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُوْا بِهَا بِكَفْرِينَ﴾، كۆمه لێکی دیکه مان راسپاردوه، ئیمانیان پێ دینن و، پێیان بیپروا نابن، یاخود ئەگەر ئەوانه سپله بن، ئەوان بهرانبهریان سپله نابن.

خوا دهفه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾، ئا ئەوانه كه سانیكن خوا پێنمای

كردوونو، خستوونیه سهر پێی راست، ﴿فَهَدَاهُمْ أَقْتَدَ﴾، تۆش پێنمای

ئەوان و ڕۆی راستی ئەوان بکە سەرمەشق، بە کۆ دەفەرمۆی؟ بە پێغەمبەری خاتەم (محمد ﷺ).

ئنجای وەکو دواى باسى دەکەین: ئەمە بە لگەیه کە لەسەر ئەوێ کە پێغەمبەری خاتەم ﷺ، سەرودری هەموو پێغەمبەرانی، چونکە خوا ﷻ ناوی هەژدە (١٨) لە پێغەمبەرانی دینى بە نووحەو، دواى بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرمۆی: ئەوانە خوا خستووێه سەر ڕۆی راست، تۆش ئەو ڕۆی راستەى ئەوان بکە سەرمەشقی خۆت، واتە: ئەگەر عیسا زاهید بوو وەو خۆبەگەر (متواضع) بوو، واتە: ئەو سیفەتەى زۆر تێدا زەق بوو، ئەگەرنا هەموو پێغەمبەرانی هەموو سیفەتێکی باشیان تێدا بوو.

و ئەگەر نووح زۆر ئارامگرو پشوو درێژ بوو (٩٥٠) ساڵ بانگەوازی کردو. و ئەگەر داوود سولهیمان دوو حوکمرانی دادگەر بوون و حوکمیان بە شەریعەتێ خوا کردو.

و ئەگەر ئەییوب زۆر خۆراگر بوو، لەسەر نه خوشیی.

و ئەگەر یوسف تووشی تافیکردنەوێ زیندانی کران بوو، ئارامی گرتو.

و ئەگەر زەکەریا و یەحیا زۆر ئارامگر بوون، کە بە ستم شەهیدکراون لەلایەن جوولەکەکانەو: تۆش ئەو موحەممەد ﷺ! چاو لە هەموویان بکەو، لە یەك کاتدا سیفەتێ چاکى هەموویان لە خۆتدا بینە دى، ئنجای کەسێک کە سیفەتێ باشی هەموو پێغەمبەرانی لەخۆیدا گۆبکاتەو، دیارە دەبێ لە هەمووان گەورەتر بێ.

لە کۆتایی دا دەفەرمۆی: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

لِّلْعَالَمِينَ﴾، وە پێیان بۆی: هیچ پاداشت و کرێتان لى داوا ناکەم، لەسەر ئەوێ کە ئەم قورئانەتان پێ رادەگەیهنم، ئەو دینەتان تێدەگەیهنم، وە ئەم قورئانە جگە لەبیرخەردو و بۆ هەموو جیهانیان، شتێکی دیکە نیەو، تەنیا بیرخەردو و نیەو ئاگادارکەرەو نیە.

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازَرَ اتَّخِذْ أَصْنَامًا

ءَالِهَةً إِنِّي أَنَا رَكَّ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، زانیان لێردا مشتومریان لەنیوان پەیدا بوو، ئایا ئازەر بابی ئیبراهیم بوو، یان مامی بوو؟

١/ هەندێکیان کە شیعەیان لەنیوان دەلێن، ئازەر مامی ئیبراهیم بوو، جاری وایە، (أب) باب بە مانای (عم) مامیش دێ، کۆمەڵێک تەئویل و پینە و پەرۆی دوورو درێژ دەکەن، بۆچی وادەکەن؟ دەلێن: ئاخەر ناگونجی بابی پیغەمبەرەکان کافر بن!

٢/ بەلام زۆربە ی زۆری زانیان دەلێن: ئازەر بابی ئیبراهیم بوو، هەرودە چۆن روالەتی ئایەتە کە زۆر بە ڕوون و ڕاشکاوی دەیکەین، وەك خوا دەفەر موی:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازَرَ﴾، کەواتە: ئازەر بابی ئیبراهیم بوو، کافریش بوو، وە کافر بوونی بابی یەکیەک لە پیغەمبەرانیش، یان خیزانی، یان کۆری، یان مامی، هیچ زیانیەک لە پێگە و پایە بەرز ی ئەو پیغەمبەرە نادات، وە لەوبارەو چەند بەلگە یەکیان هەن، بۆ نمونە:

(١) خۆی بێهاوێل لە سوورەتی (التوبة) دا زۆر بە ڕوون و ڕاشکاوی دەفەر موی:

﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ

فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ (١١٤)، واتە:

داوای لێبوردنکردنی ئیبراهیم بۆ بابی، تەنیا بەهۆی بەلێنیکیەو بوو، کە پێی دابوو، ئنجا داوای ئەو ی بۆی دەرکەوت کە بابی دوژمنی خوا یە، حاشای لێکرد، وە بێگومان ئیبراهیم زۆر بە پەرۆش بوو، زۆر هێدی و مەند بوو.

کەواتە: ئەو زۆر بە ڕوونی دیارە، کە بابی ئیبراهیم کافر بوو.

(۲) هەروەها لە سوورەتی (مریم) دا دەفەرموئ: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ

كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ﴾ (۴۱) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا

يُعْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۖ﴾ (۴۲)، واتە: وە لە کتێبدا بۆیان باس بکە، کە ئیبراهیم

پێغەمبەرێکی زۆر راستگۆ بوو، کاتێک کە بە بابی گوت: ئەو بابە گیان! بۆچی شتێک دەپەرستی، کە نە هیچ دەبێستی، وە نە هیچ دەبینی و نە هیچ سوودیکت پێ دەگەیەنێ؟!.

ئنجای ئەوانەو کە دەلێن: ئازەر مامی ئیبراهیم بوو، چەند شتێک بە بەلگە دەهێننەو:

۱ - دەقیك دەهێننەو کە گوايه، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووێتی: ﴿لَمْ أَزَلْ أَنْقُلْ مِنْ أَصْلَابِ الطَّاهِرِينَ إِلَى أَرْحَامِ الطَّاهِرَاتِ﴾ (۱)، واتە: من بەردەوام دەگوازام، لە پشتی پیاوانی پاکەو، بۆ منداڵدانی ئافەرتانی پاک.

ئێمەش دەلێین: ئەم فەرموودەیه بێهێزە، بەلام ئەگەر گریمان ئەم دەقه راستیش بێ، مەبەست ئەوەیه کە وە چەو پێغەمبەرانی و بابو باپیرانی پێغەمبەرانی، پاک بوون لە زووی دەوشتەو، واتە: نە زنجیرەو بابیان، نە زنجیرەو دایکیان داوێن پێس نەبوون، ئەو لە حالەتیکی، ئەگەر دەقه راستیش بێ، ئەگەر گریمان سەنەدەکی راستیش بوو، هیچ ناچارمان ناکات بڵێین: مەبەست پێی ئەوەیه کە هیچ کام لە بابو باپیرانی پێغەمبەرانی، هیچ کام لە بەرهو دایکیان و بەرهو بابیان، کافر نەبوون، لە کاتێک دا کە بە دەقی نایەت خۆی پەرودەرگار دەفەرموئ، کافر بوون!

۲ - وە هەروەها ئەم نایەتەش دەکەنە بەلگە، کە خوا دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ ۖ﴾ (۲۸) التوبة، واتە: بێگومان هاوبەشدانەرەکان پیسن،

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ عِكْرَمَةَ مَرْسَلًا، وَكَثُرَ الْعَمَالُ بِرَقْم: (۳۰۱۹۵)، (۳۹۶۵۵)، حَدِيثٌ ضَعِيفٌ.

ئُنْجَا دَهْلِيَيْن: مادام هاوبەشدا نەرەکان پێس بنو، پێغەمبەریش دەفەر موی: من له پشستی پیاوانی پاک، بو داوینی نافرەتانی پاک گوازاومەتەوه، کەواتە: ناگونجی هیچ کام له بابو باپیران و دایک و دایپیرانی پێغەمبەران کافر بوو بن.

ئیمەش دهلّیین: له ئایەتە کەدا پیسی مەعناوی مەبەستە، ئەگەر نا تو کافریک دەستیشی لێ بەدی، پیوست ناکات دەستت بشۆبەوه^(١).

سێ راستیی گەورە و گرانگ

راستی یە کەم: میژووی بپەرستی:

وهك ئیمام (فخر الدین الرازی) له تەفسیرە کە ی خۆی دا دەلی: (لا دینَ أَقْدَمَ مِنْ دینِ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ، وَالْدَّلِيلُ عَلَيْهِ أَنَّ أَقْدَمَ الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ وَصَلَ إِلَيْنَا تَوَارِيخُهُمْ عَلَى سَبِيلِ التَّفْصِيلِ هُوَ نُوحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَهُوَ إِنَّمَا جَاءَ بِالرَّدِّ عَلَى عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى حِكَايَةً عَنْ قَوْمِهِ أَنَّهُمْ: ﴿ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا

نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴾^(٣٣) وَذَلِكَ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ دِينَ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ قَدْ كَانَ مَوْجُودًا قَبْلَ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ^(٣٤) واتە: هیچ ئایینیك له میژینه تر نیه، له ئایینی بپەرستەکان، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەو دیه، کە بەپێی ئەو دی به ئیمە گەیشتو، له میژینه ترین پێغەمبەر، پێغەمبەر نووحه عَلَيْهِ السَّلَامُ، وه ئه ویش هاتوه بۆ ئەو دی بهرپەرچی بیرۆکە ی بپەرستی بداتەوه، وهك خوای بەرز له و باره وه له گەله کە ی دهگیریتەوه، که گوته و یانه: دەست هەلمە گرن

(١) له تەفسیری سوورەتی (التوبة) به وردی قسەمان لەسەر ئەو ئایەتە کردو، واتە له بهرگی حەوتەمی تەفسیری قورئانی بەرزو به پێزدا.

(٢) التفسیر الکبیر: ج٧، ص٣٠.

له وەددو سوووعو یه‌غووسو یه‌عووقو نه‌سر (که ناوی پێنج له سه‌نه‌مه‌کانی گه‌لی نووح بوون) وه ئه‌مه ده‌گه‌یه‌نی که دینی بت په‌رسته‌کان له‌پیش نووحیش دا بووه.

به‌لام لی‌رده‌ا ده‌بی ئه‌م قسه‌ راست بکه‌ینه‌وه، چونکه ئه‌و قسه‌یه‌ی ئیمام (فخرالدین الرازی) هه‌ندی جار مولحیدو بی‌دینه‌کان، ده‌یکه‌نه به‌لگه‌ له‌ دزی ئه‌وه که ئه‌هلی دین و ئه‌هلی ئیمان ده‌یێن: که خوا سه‌رحه‌م پی‌غه‌مبه‌رانی ناردوه به (خوا به‌یه‌گگرتن) ده‌وه وه ده‌لێن: له‌ بنه‌رته‌دا مرؤف بت په‌رست بووه، ئنجا ئیمام (فخرالدین الرازی) ییش ته‌فصیلی پی‌ نه‌داوه، خوا عه‌فوی بکات، ده‌بوو ئه‌وه پوون بکاته‌وه، پوون کردنه‌وه که‌ش ئه‌وه‌یه که: له‌ بنه‌رته‌دا خوا دینی خوا به‌یه‌گگرتنی ناردوه، بۆ هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران، به‌لام دوا‌یی خه‌لک لایانداوه، وه وه‌ک چۆن له‌ سه‌رده‌می نووح‌دا لادان بووه، ئه‌وه‌تا دوا‌ی نووح دیسان خه‌لک جارێکی دیکه‌ تووشی بت په‌رستی بوونه‌ته‌وه، ئه‌گه‌رنا سه‌رحه‌م پی‌غه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) هه‌ر به‌ خوا به‌یه‌گگرتن (توحید) ده‌وه، هاتوون، چ پیش نووح ﷺ وه چ دوا‌ی ویش، به‌لام دوا‌یی خه‌لکه‌که لایانداوه، هه‌ر دوور نه‌پۆین: ئه‌وه نه‌صه‌رانییه‌کان، عیسا ﷺ له‌ چوار، پێنج، شوین له‌ قورئاندا خوا له‌سه‌ر زمانێ ده‌فه‌رموئ: په‌روه‌ردگاری ئیوه ته‌نیا یه‌کیکه، وه من به‌نده‌ی خوام هه‌ر ئه‌و بپه‌رستن، هه‌ر ئه‌وه پێی راسته:

١/ ﴿... فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ آل عمران.

٢/ ﴿... وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَىٰ إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ... ٧٢﴾

المائدة.

٣/ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦٤﴾ الزخرف.

٤/ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٣٦﴾ مريم.

کەچی نەصرانییەکان، ئیستا عیسا ﷺ دەپەرستن دەلێن: خوا یەکیکە لە سییان: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ (٧٣) المائدة، واتە: بێگومان ئەوانە ی کە گوتیان: خوا یەکیکە لە سییەکان، کافرن، کە ئەوە هەمووی دوو هەزار سائیک لەمەو پێش عیسا ﷺ، لە دایک بوو، کەواتە: پێغەمبەرەکان هەموویان خوا بەیەك گرتیان هیناوە، تەنیا خوا پەرستییان هیناوە، بەلام مەرۆف زیاتر حەزی بە شتی بەرهەست دی، زۆرجار مەرۆف مەگەر بەهۆی ئیمانەوە کامڵ بئو، ئاستی فیکریی بەرز بێتەوە، پێگەشتنی پەیدا بئ، ئەگەرنا مەرۆف دەچیتەوە سەر عەقڵی مندایی، مندالیک بئ: لە بازاری هاتووومەو، شتیکی جوانم بو هیناوی، دەلئ: کوا: هەتا پێشانی نەدە، بپروای پئ ناکات، دەبئ بە چاو بیبینئ، بەلام مەرۆف بەهۆی ئیمانەوە، دەچیتە ئاستیکی بەرز عەقڵی و فیکری و، شت ئەگەر بە چاوی نەبیینئ، بپروای پئ دەکات، بەلام کاتیک مەرۆف نەزم دەبیتەوە لە ئیمان دوور دەکەویتەوە، دەچیتەوە ئاستی مندایی و، دەبئ بە چاوی خۆی بیبینئ! بۆیە هەموو کافرەکانی سەردەمی پێغەمبەر ﷺ هەر گوتووینە: ﴿فَلْيَأْنَأْ بِآيَةٍ﴾

﴿كَمَا أَرْسَلْنَا الْآدَمَ﴾ (٥٠) الأنبياء، واتە: دەبئ نیشانە یەگمان بو بئئ، وەك هی پێغەمبەرانی پێشئ، نەیانرا نیووە کە خوا بەشەری خستۆتە قۆناغی روشدو پێگەشتن و، دەبئ موعجیزەو بەلگە یەکی بو بنیئ، لەگەل قۆناغی پێگەشتنیدا بگونجئ، موعجیزە یەکی فیکری، عیلمی و ئەدەبی، کە قورئانە، نەك موعجیزە یەکی بەرهەست، وەك هی پێغەمبەرانی پێشو، کە بو قۆناغی ساوایی بەشەر نیردراو!

راستی دووهم: ئەو یە کە لە گوتنی حەقیدا - بە تایبەت لە مەسەلە ی ئیمان و خوا بە یە کەرتندا - نابئ خاتری کەس بگیری

تەماشای ئیبراهیم بکەن! چەند بەئەدەب بوو، لەگەل بابی دا، کەچی بەروونی دەلئ: ﴿إِنِّي أَرِنَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، من خۆت و گەلەکەت

لە گومپرايىيەكى ئاشكرادا دەبينم، لە مەسەلەى عەقىدەو خوا بەيەكگرتن و ئيماندا، دەبى لە بنى كوولەكەى بدرى و نابى خاترى كەسى تىدا بگىرى، لە شتى دىكەدا پلە پلەيى ھەيە، لە ياساكانى شەرىعەتدا، پەچاوى ھەلومەرجى كۆمەلەيتى و بارودۇخى سىياسى دەكرى، جىبە جىكردى ياساكانى شەرىعەت دەبى، زەمىنەيان بۇ پەرخسى، بۆيە شەرىعەت بە پلە پلە ھاتۆتە خوار، بەلام عەقىدە، يەك تەكان ھاتۆتە خوارو بە يەكجار، وەك لە سەرەتاي تەفسىرى سوپەتى (الأنعام) دا باسماں كەرد.

راستى سىيەم: ئەو يەكە ھەق بىزى و پاگەياندى ئيمان و عەقىدە، جىايە لە گەل ئەدەب و حورمەت و پىز نواندن

واتە: تۆ لەبەرئەووى كە دەتەوئ پىز لە كەسىك بگىرى، ماناي ئەوە نىيە ھەقى پى نەلى، ھەر وەك لەبەرئەووى ھەقى پى دەلى، ماناي وانىيە، پىزى لى نەگىرى، ئەم دوو لىك جيان، تەماشاي ئىبراھىم بگەن! لىردەدا زۆر بە پوون و ئاشكرائى، دەلى: بابە من خۆت و گەلەكەت لە گومپرايىيەكى پوون و ئاشكرادا دەبينم، ديارە بابى قسەكەى زۆر لەسەر دل قورس بوو، بەلام ھەر دەبوو پى بلى، بەلام ئايا ئىبراھىم لەو پەرى ئەدەبدا نەبوو، لەگەل بابى دا؟ با تەماشاي ئەم ئايەتەتەنە بگەين:

خو لە سووپەتى (مريم) دا دەفەر موئ: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ

صَدِيقًا نَبِيًّا ۚ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ

شَيْئًا ۚ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا

سَوِيًّا ۚ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ۚ يَا أَبَتِ

إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۚ ۝ واتە:

وہ لە کتیبدا بۆيان باس بگە، کە ئىبراھىم پىغەمبەرئىكى زۆر راستگو بوو، کاتىك کە بە بابى گوت: (چەند بە نەرمى و بە سۆزو چەند بە حورمەتەو)

ئەى بابە گيان! بۆچى شتێك دەپەرستى كە نە هىچ دەبیستی و نە هىچ دەبینى و نە هىچ سوودىكت پى دەگەیهنى؟ بابە گيان! من لە خواوە زانیارییهكى بەسوودم بۆ هاتووە. ئەى بابە گيان! شەیتان مەپەرستە، (ئەگەر وابكەى) سەرپێچى فەرمانى خوا دەكەى. بابە گيان! دەترسم بەهۆى ئەوەوە كە تۆ شەیتان بە دۆست دەگرى، سزاو ئازارت پێبگات، لە خواى خواوەن بەزەییەووە.

مانای وایە ڕێزى گرتووە، بەلام هەقەكەشى پى گوتووە.

ئنجبا بابزانین بابى چۆنى وەلام داوتەووە؟ ﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ۖ ﴿٦٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ ۖ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيًّا ۖ ﴿٦٧﴾ وَأَعْزَلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَادْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَفِيًّا ۖ ﴿٦٨﴾ ۝ واتە: (بابى) گوتى: ئەى ئیبراھیم! ئەگەر واز نەھێنى و دەست هەتەگرى بەردبارانت دەكەم، بڕۆ نەشتەینمەووە. (شاربەدەرى كردووە، كەچى لەگەڵ ئەوەشدا ئیبراھیم دەلى چى؟) گوتى: سەلامەت لەسەر بى، داواى لىبوردنت بۆ لە پەروردگارم هەر دەكەم، ئەو هەمیشە ڕێزى گرتووم و ئاگای لىم بوو، وە ئەوەى كە ئیو لە جىاتى خوا لىيان دەپارێنەووە دەیانپەرستن، من وازتان لى دىنم، بەلام لە پەروردگارم دەپارێمەووە، نزىكە كە من بەدەخت نەبم، بە دوعاى پەروردگارم (و ئەوەى لى داوا دەكەم پىم بدات).

ئەوەى كە لى داوا دەكرد ئەو بوو كە خوا دەربازى بكات و پەيامەكەى بلام بکاتەووە، یاخود ئەو بوو كە بابى هیدایەت بدات، كە خواى پەروردگار دەفەرموى: داوا ئەوەى كە بۆى دەرکەوت دوزمنى خواىه، لى تەماو بپراو بوو، بەرئەتى لىكرد.

(١) حَفِيًّا بِهِ حَفَاوَةً فَهُوَ حَفِيٌّ: بالغ في إكرامه وألطافه والعناية بأمره. مختار الصحاح،

بە سه‌رهاتی ئیبراهیم و مونا قەشە لێ گەل: ئەستێره و مانگ و خۆر په‌رستاندا له‌ چوارده‌ خال دا

مه‌سه‌له‌ی دووهم: كه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا

رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا

رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا

رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنْقُومُ إِنِّي

بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾﴾. ئه‌م نایه‌ته موباره‌كانه، یه‌ك

به‌سه‌رهاتمان بو‌ باس ده‌كهن، ئه‌ه‌ویش ئه‌وه‌یه كه پێشتر ئاماژه‌م پێدا:

ئیب‌راهیم (عليه‌السلام) له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌وانه‌دا كه غه‌یری خ‌وایان په‌رستوه، چ بت و

سه‌نه‌م په‌رست بووبن، چ مرؤف په‌رست بووبن، وه‌ك نه‌مروود، چ ئه‌ستێره

په‌رست بووبن، چ مانگ په‌رست بووبن، چ خۆر په‌رست بووبن، له‌گه‌ڵ هه‌موواندا

رووبه‌روو بو‌ته‌وه‌و، له‌گه‌ڵ هه‌مووشیاندا مونا قەشە‌ی بووه‌، وه‌ هه‌مووشی

بو‌رداون و به‌زاندوونی.

لێره‌دا خ‌وای په‌روه‌ردگار بو‌مان باسی مشتوم‌ڕێکی ئیب‌راهیم ده‌كات، له‌گه‌ڵ

ئه‌ستێره‌و مانگ و خۆر په‌رستان دا، ده‌فه‌رموئ: ئاوا ئێمه‌ نیشانه‌کانی خ‌ۆمانمان

پێشان‌ی ئیب‌راهیم ده‌ده‌ین، مو‌لکی فراوانی خ‌ۆمان پێشان‌ی ئیب‌راهیم ده‌ده‌ین،

مو‌لكه‌ فراوانه‌کانی ئاسمان و زه‌وی، تاكو له‌وانه‌ بێ كه ئیمان‌ی‌کی دامه‌زراو

پتەويان ھەيە، ئىنجا ئىمە لە تەفسىرى ئەم پىنج ئايەتەدا، چواردە (۱۴) خالان تۆمار دەكەين:

يەكەم: كە خوا دەفەر موى: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ﴾ ئەمە عەتف دەپتەو ھە سەر ئەو ھى پىشى، واتە: ھەك چۆن پووجىي بىرۆكەى بت پەرسىتىمان فىرى ئىبراھىم كىردو، تىمانگەيانىدو بەرچاومان رۆشنىكردەو لەو بىارەو، بەھەمان شىوھش مولى فراوانى ئاسمانەكان و زەوى پىشانى ئىبراھىم دەدەين، تاكو لە دىنيان بىت و لە مسۆگەران بى، كە تەنبا خوا پەرسىتى راستە، ھە بت پەرسىتى و ئەستىرە پەرسىتى و مانگو خۆر پەرسىتى، شىكى پووجە.

دووم: كە دەفەر موى: ﴿نُرِي إِبْرَاهِيمَ﴾، (نرى)، واتە: پىشانى دەدەين، ئەو پىشانە تويژەروانى قورئان، گوتوويانە: ئايا پىشانە چاوە، يان پىشانە عەقلە؟ دەگونجى پىشانە چاوە، واتە: بە چاوە بىبىنى، بە چاوە سەر، ھە دەگونجى پىشانە عەقل بى، كە ديارە من زياتر دىم بەلای ئەو دايە كە دوومەو، پىشانە عەقلى مەبەستە، چونكە بىنىنى مولى فراوانى ئاسمانەكان و زەوى، لە تواناى چاوە مەقۇدا نى، ھەرچەند ھىندىك لە تويژەروانى قورئان تەكەللۇفىكىان كىردەو ھىكايەتىك دىن، كە خوا چاوە ئىبراھىم ﷺ ى چاوە ھىندە بەقوودە كىرد، لىرەو پىشانە تاكو دەگاتە عەرش، بەلام ئەو قىسەيەكە ھىچ بەلگەيەكى لەسەر نى، ھە بە پىنى ئايەتەكانىش، كە دواى خواى پەروەردگار باسيان دەكات، ھەر ئەو دايە كە خوا لە رووى عەقلىيەو، ئىبراھىمى ھىندە ھۆشيارو زاناو شارەزاو بىدار كىردۆتەو، كە لە نەينى ئاسمانەكان و زەوى تىبگات، ھە بيانكاتە بەلگە، ئەو ئاسمان و زەوى ئەو ديارەو دىمەنە بەكاتە بەلگە، لەسەر خوا بەيەك گرتن، كە تەنبا خوا خاوەن و ھەمەكارى كەون و كائىناتەو، دەپى ھەر ئەو ھىش پەرسىتى و بەندايەتى بۆ بىرى.

سَیِّئِهِم: کە دەفەر موی: ﴿مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (مَلِكٍ) واتە: هەر شتێک کە هەیه، دەگوترێ: ئەو مۆلکی فلان کەسە، واتە: کە لەژێر دەستی ئەو دایەو لەژێر پکێفی ئەو دایە، بەلام وشە: (مَلَكُوتَ) تەنیا بۆ خوا بەکار دێ، دەگونجێ بڵی: مۆلکی سولەیمان ﴿عَلَى مَلِكٍ سُلَيْمَانَ﴾، مۆلکی داوود، مۆلکی فلان پادشا، بەس ناگونجێ بۆ بەشەران بڵی: (مَلَكُوتَ)، (مَلَكُوتَ) تەنیا هی خوا یە، چونکە (مَلَكُوتَ)، واتە: مۆلکی فراوان گشتگیر، هەر خواش خاوەنی رەهای هەموو مۆلکی بوون و ئاسمانەکان و زەویە.

چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿وَلْيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾، وە بۆ ئەوێ ئیبراهیم لە دُنیا یان بێ، (یقین)ی هەبێ، (یقین) بریتیه: لە زانیارییەك کە ئینسان لەرەلەری تیدا نەمیێ، وەك جاریکی دیکە، وینەم هینایەو: ئەگەر من بڵیم ئەمە دەفتەرە، یەقینەم هەیه، ئەمە دەفتەرە، تێیدا دەنوسرێ، ئەوە میکرۆفۆنە! ئنجا هەر شتێک کە تۆ لەبارەیهو یەقینت هەیهو دُنیا یی تەواوت هەیهو هیچ گومان و دلّ لە دلّانت نیە، ئەوە پێی دەگوترێ: یەقین، بۆیە هەندیک لە زانیان ئاوا یەقینیان پیناسە کردو: (الْيَقِينُ: عِبَارَةٌ عَنْ عِلْمٍ يَحْصُلُ بَعْدَ زَوَالِ الشُّبْهَةِ بِسَبَبِ التَّأَمُّلِ، وَلِهَذَا الْمَعْنَى لَا يُوصَفُ عِلْمُ اللَّهِ تَعَالَى بِكَوْنِهِ يَقِينًا، لَأَنَّ عِلْمَهُ غَيْرَ مَسْبُوقٍ بِالشُّبْهَةِ وَغَيْرِ مُسْتَفَادٍ مِنَ الْفِكْرِ وَالتَّأَمُّلِ)^(۱) واتە: یەقین بریتیه لە زانیارییەك کە لە دواى لاچوونى شوبهەیه کەو بەیدادەبێ، بەهۆی وردبوونەو و تێو رامانی تەواو وە، بۆیە زانیاریی خواى بەرز بە (یقین) وەسف ناکرێ، چونکە زانیاریی خوا، گومانی پێش نەکەوتوو، لە ئەنجامی بیرکردنەو و رامانەو، پەیدا نەبوو.

پینجەم: **﴿ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ ﴾**، (جَنَّهُ اللَّيْلُ، وَأَجَنَّهُ اللَّيْلُ، وَ جَنَّ عَلَيْهِمُ اللَّيْلُ) هەرسێکیان یەك مانایان هەیه، واتە: شەوگەر دایپۆشی، سیبەری لێکرد، (مَجْنُون)یش عەقلەكەى داپۆشراوە، (جَنَّة)ش لەبەرئەوێ باغەكە چڕو پڕو زەویەكەى دیار نیە، لەبەر درەختەكان.

شەشەم: **﴿ رَأَى كَوْكَبًا ﴾**، ئەستێرەكەى بینی.

توێژەرەوان زۆر باسیان کردووە، ئەووە كام ئەستێرەیه؟ هەندێك گوتوویانە: زوهریه، هەندێك گوتوویانە: موشتەرییه، هەندێك گوتوویانە: زوحرەلەو...هتد، گرنگ ئەوێهە خوا دیاریی نەکردووە، چ ئەستێرەكەى بینیووە.

هەوتەم: **﴿ نَسِىَ أَهْلَهُ ﴾** ئەستێرە مانگ و خۆرى بینیون، بە هەر سێكیشیانى گوتووە: (هَذَا رَبِّي) ئا ئەمە پەروردگارمە! بێشتەر باسمان کرد: توێژەرەوانى قورئان دەلێن: ئایا ئەو هەلۆیستەى ئیبراهیم مەبەست پێى تەعبیرکردن بوو لە بیروبەرۆی نەیارەكانى، كە غەیری خویان پەرستووە؟ یان تەعبیری لە ناخى خۆى و قەناعەتى خۆى کردووە، وایزانێو ئەوانە خوان؟ بە هەردوو ك ئەگەرەكەش: حال و ماقەمەكە، بریتیه لە حال و مەقامى وتووێژو گفتوگۆو دەمكوتکردنى بەرانبەرەكان.

وہ زانایان ئاوا تەعبیریان لەو دوو ئەگەر (إحتمال)ە کردووە، دەلێن: (هَلْ هُوَ مَقَامُ ظَنٍّ، أَوْ مُنَاطَرَةٍ؟) ئایا حالەكە: تیفکیرین بوو، یان وتووێژ؟ دیارە پێشەواى توێژەرەوانى قورئان (الطبري) قەناعەتى وایە ئەو هەلۆیستەى ئیبراهیم، بریتیه لە تەعبیرکردن لە ناخى خۆى، واتە: ئیبراهیم وتووێژیکى زاتیی و نیوخۆیی کردووە لەگەڵ خۆیدا، وەك دەلێ: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَوْلُهُ: "وَكَذَلِكَ نَرَىٰ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ

﴿ وَكَذَلِكَ نَرَىٰ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ

﴿ ٧٥ ﴾، يَعْنِي بِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنَّجُومُ، **﴿ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا**

﴿ قَالَ هَذَا رَبِّي ﴾، فَعَبْدُهُ حَتَّىٰ غَابَ، فَلَمَّا غَابَ **﴿ قَالَ لَا أَحِبُّ إِلَّا فِلِيبَ ﴾**،

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا، ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾، فَعَبَدَهُ حَتَّى غَابَ، فَلَمَّا غَابَ، ﴿قَالَ

لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾، ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ

بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾، فَعَبَدَهَا حَتَّى غَابَتْ، فَلَمَّا غَابَتْ قَالَ:

يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ^(۱)، واتە: لە عەبدوللای کۆری عەبباسەووە خوا لە خۆی و بابی پازی بێ گێر دراوەتەووە لەبارەى فەرماشتى خواووە کە دەفەر موی: ئاوا مولکی فراوانی ئاسمانەکان و زەویى پێشانى ئیبراهیم دەدەین، بۆئەووەى لە دانیایان بى، مەبەستى پى: ئەستێرەو مانگ و خۆرن: کاتیک شەوى لى بەسەرداهات، ئەستێرەیهکی بىنى، گوتى: ئەووە پەروردگارمە، وە پەرستشى بۆ کرد، تاكو ئەستێرەکە ئاوابوو، کە ئاوا بوو گوتى: من ئاوابووانم خۆشناوین، دواى کە مانگی بىنى بە شۆقتەر بوو لە ئەستێرەکە، گوتى: ئەمە پەروردگارمە، وە ئەویشى پەرست تاكو ئاوابوو، کاتیک کە ئاوابوو، گوتى: ئەگەر پەروردگارم (کە لە دەروونی خۆم دا دەیناسم و هەستى پێدەکەم) پێنماییم نەکات لە کۆمەلای گومرايان دەبم، وە کاتیک خۆرى بىنى، گوتى: ئەمە پەروردگارمە! ئەمە لە هەموویان گەورەترە، ئنجا ئەویشى پەرست تا ئاوابوو، کاتیک کە ئاوابوو، گوتى: ئەى خەڵکەکەم! من لەووەى کە ئیو دەیانکەنە هاوبەش بۆ خوا دوورو بەرییم و حاشیان لێدەکەم.

ئنجا دواى (الطبري) دەلى: (وَأَنكَرَ قَوْمٌ مِّنْ غَيْرِ أَهْلِ الرِّوَايَةِ هَذَا الْقَوْلَ الَّذِي رُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ... وَزَعَمُوا إِنَّمَا قَالَ ذَلِكَ عَلَى وَجْهِ الْإِنْكَارِ مِنْهُ، أَن يَكُونَ ذَلِكَ رَبَّهُ، وَقَالَ آخَرُونَ مِنْهُمْ: إِنَّمَا مَعْنَى الْكَلَامِ: أَهَذَا رَبِّي؟ عَلَى وَجْهِ الْإِنْكَارِ وَالتَّوْبِيخِ)، واتە: کەسانیک لە غەیری ئەووەى دەفەکانیان گێراوەتەووە، ئەم قەسەیهى کە لە عەبدوللای کۆری عەبباس گێردراوەتەووە، نکوولیان کردووە گوتووایانە: وانیە، ئیبراهیم تەعبیری لە ناخى خۆى و قەناعەتى خۆى نەکردووە، وە گوتووایانە: عەبدوللای کۆری عەبباس واینەگوتووە، (پەنگە

گوتیبیان: نەبییەکاوە)، وە گوتوویمانە: ئیبراهیم کە وایگوتووە، نکوولیی لەووە کردووە کە ئەو ئەستێرە، ئەو مانگە، ئەو خۆرە، پەروردگار بێ، واتە: بەشیوەی نکوولیی لێکردن و توانج و تەوسەووە وایگوتووە، یانی: ئەمە پەروردگارمە!! هەندیکیش گوتوویمانە: مانای قسەکەی ئیبراهیم ئەمەیه: (أَهَذَا رَبِّي؟) ئایا ئەمە پەروردگارمە؟ پرساری کردووە، پرسار کردن بە نکوولیی لێکردن و سەرزنشت کردنەووە.

نُجَاجُ إِيْمَام (الطبري) دەلێ: مادام خوا بۆخۆی هەوایی پێداوین، قسەى راست ئەوێهە دانى پێداپێنین: کە ئیبراهیم جارىك ئەستێرەى بە پەروردگار زانیووە، جارىك مانگە، جارىكى دیکە خور، دوایی گەشتۆتە قەناعەت، کە ئەوانە هیچ کامیان ناگونجین پەروردگارین.

بەلام هەر کام لە ئیمام (فخرالدین الرازي) و (الآلوسي) و (جمال الدين القاسمي) و (الشوكاني) و هەى دیکەش دەلێن: ئیبراهیم لێردا کە بە هەرکام لە ئەستێرە و مانگ و خۆری گوتووە: پەروردگارمە، مەبەستی نەبووە بێ: ئەوانە پەروردگارن، بەلکو لە حالەتی وتووێژ و شەرەقسەو پێ سەلمانندی کافران دا بووە، کە وایگوتووە، جا ئەو زانیانە چوار واتایان بۆ هێناون:

(١) مەبەستی ئەووەبووە بێ: گریمان ئەگەر وابوو، واتە: ئەوانە پەروردگار بوون، وەك چۆن یەكێك بە یەكێك دی دەلێت: باشە گریمان ئەووە وایە.

(٢) مەبەستی ئەووەبووە، کە ئەو بەپێی گومانى ئێوە وایە.

(٣) بەشیوەی پرسارکردن گوتوویەتی: ئایا ئەووە پەروردگارمە؟

(٤) بەشیوەی گالتهپێکردن و توانج تیگرتنەووە گوتوویەتی: ئەووە پەروردگارمە!

رأى خۆم لەوبارەووە:

منیش دوای ئەوێ نزیكەى سى (٣٠) تەفسیرم تەماشای کردووە، گەشتە ئەو راپەڕێکە ئیبراهیم ﷺ ئەوانەى بە پەروردگار نەزانیووە، لە ناخی خۆیەووە بە سروشت خۆی بە پەروردگار ناسیووە، وەك خوا دەفەرموێ:

﴿ فَأَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ
لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

﴿ ٣٠ ﴾ الروم، واتە: ڕووی خۆت ڕاست بکە لەگەڵ ئایینیەک دا کە خوا
ناردوووەتی بە پاکیی، ئەو ئایین و مسوڵمانەتیە کە ڕێک و گونجاو لەگەڵ ئەو
سروشتەدا کە خوا خەڵکی لەسەر سروشتاندووە دروست کردو،

هەروەها پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا دەفەرموێ: { مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ
عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيَمَجْسَانِهِ } (١)، واتە: هەموو ئینسانێک
لەسەر سروشتی خواناسیی لەدایک دەبێت، بەلام دواوی بابو دایکی، دەیکەنە
جوولەکە، یان دەیکەنە ئەصرانی، یان دەیکەنە مەجووسی.

جا ئەگەر خەڵکی خواى خۆیان بناسن، بیگومان پێغەمبەرێان لە خەڵکی
دیکە ساف و ساغترن، وەك یەكێك لە شاعیران لە مەدحی پێغەمبەری خوا
ﷺ دەفەرموێ :

مُحَمَّدٌ بَشَرٌ وَلَيْسَ كَالْبَشَرِ بَلْ هُوَ يَاقُوتَةٌ وَالنَّاسُ كَالْحَجَرِ

بیگومان ئیبراهیم ئەو خوا ناسینە (معرفة الله) لە دڵ و دەروون و عەقڵی دا
هەبوو پێش ئەوەی وەحیی بوو بێ، بەلام ئایا ئەو پەروردگارە چۆنە؟
سیفەتەکانی چیین؟ ناو بەرزەکانی چیین؟ چۆنی مامەڵە لەگەڵدا بکات و
چۆنی بپەرستێ؟ ئەو شتانەى نەزانیون، کە بە وەحیی نەبێ نازانین.

ئایا من بەلگەم چییە لەسەر ئەوە؟ بەلگەم ئەوەیە: خوا بە کەسیک کە لە

ئیبراهیم گەورەترە، کە (محمد المصطفى)یە، دەفەرموێ: ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا

إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٦٥٩٩)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٧٠٠)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤٧١٤)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ

نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ الشورى

واتە: وه ئاوا بهو شىۋەيه (وهك چۆن بۆ پېغەمبەرانى پېشى وەحييمان ناردودە) بۆ تۆش ئاوا سروشمان كردودە (كه ناوى ليدەنى پړووح)، پړووحىكمان لەلايهن خۆمانەوه بۆ تۆ ناردودە، پېشتەر تۆ نەدەتزانى كتيب (بەرنامە) چييه؟ وه نەدەتزانى ئيمان چييه؟ بەلام ئيمە ئەم قورئانەمان ناردودەو كردوومانە به رۆشنايەك، هەر كەسيك له بەندەكانمان كە بمانەوى پېشى رېنمايى دەكەين، وه تۆش خەلك رېنمايى دەكەى بەرەو رېنى راست، (واتە: بەهوى قورئان وەحييەوه).

كەواتە: سەرودى پېغەمبەرانىش (محمد المصطفى) پېش ئەودى وەحى بۆ بى، نەيزانىۋە: ئيمان چييه، بەرنامەى ژيان چييه؟ نىجا ئەگەر ئىبراهيمىش ئەودە نەزانى، ئەودە لە پېشتەر، چونكە بە تەكىد سروشتو مەعدەنى سەرودى پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) له هى ئىبراهيم هى هەموو پېغەمبەرانىش ساغتر و سافتر و بەرزتر بوو.

بەلئى ئىبراهيم عليه السلام له دەروونى خۆيدا، بە عەقل زانىويەتى كە پەروردگارێكى هەيه، وه ئەم بوونەودە شارى بى خاوەن نيه، بەلام ئەو خاوەنە دەبى كى بى؟ سيفەتەكانى چۆن؟ دەبى له كوئى بى؟ هەتا وەحى بۆ نەيەت نازانى، تەنيا دەزانى كە خوا هەيه و بەديهينەريك هەيه.

هەر بۆيەشە هەموو فەيلەسووفەكان، وه كامەيان له هەمووان - وهك دەلێن - عاقلتربووهو عەقلى گەورەتر بووه، وهك: (سوقرات، ئەفلاتون، ئەرستۆ) دەبينىن له ناسىنى خوادا بەهەلەداچوون، هەبووه گوتوويەتى: خوا ژمارە (عدد)يه، وه هەبووه گوتوويەتى: خوا رۆوناكييه، وه هەبووه گوتوويەتى: خوا چوار توخمەكان: ئاو و هەوا و ئاگر و گل! پاكى بۆ خوا، وه ئەودى بەحىساب له هەمووان عاقلتر بووه، گوتوويەتى: خوا وهك هىچ كام له دروستكراوەكانى نيه، بەلام بوونەودەى وهك كاترميړيك قورميش كردودە لى گەراوه!

وه زۆريك له فەيلەسووفەكان له يەكيك له قسەكانياندا دەلێن: خوا شتى گەورە گەورە دەزانى، بەلام شتى وردەكارى نازانى، چونكە شايستەى خوا

نیه، که نهو شته گچکانه بزانی، بۆیهش (أبو حامد الغزالي) له کتیبی (تهافة الفلاسفة) دا دهلی: من له بهر سی شتان فهیله سووفه کانم پی کافرن:

أ/ که دهلین: خوی پهروهردگار زانیاری به شته وردهکان (جزئیات) نیه، که چی

خوا ﷺ بۆخوی دهفه رموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ﴿۳۱﴾ البقرة،
واته: وه بزانی که خوا ﷺ به هه موو شتیك زانیه.

ب/ دهلین: زیندوو بوونه وهی جهسته یی (المعاد الجسماني) نیه، ته نیا
رووچه کان، سزا ددرین، یان نیعمهت دهینن، به لام جهسته کان زیندوو

نابنه وه، که چی خواش ﷺ دهفه رموی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَا
يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

﴿ ۲۸ ﴾ النحل

ج/ دهلین: ئەم بوونه وهره ههر له سه ده تاوه له گهل خوادا هه بووه، یانی: کاتیک
نه بووه پهیدا بووبی، دوی خوا، به لکو خوا ههر له گهل خۆیدا دروستی

کردوه هه ربوو (أزلي) یه ! خواش فهرموویه تی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ

شَيْءٍ ... ﴿۶۲﴾ الزمر، واته: خوا به دیهینه ری هه موو شتیكه.

به لی ئیبراهیم بۆ دۆزینه وهی نه وه گه راوه، که له دل و دروون و عه قلی دا
هه بووه، بۆیه که: نه ستیره کی زۆر به شوقی بینوه، گوتوویه تی: رهنگه نه وه
پهروهردگارم بی، دوی که مانگی بینوه گوتوویه تی: رهنگه نه مه هه وبی،
دوی که شه وگار تیپه ریوه، خۆری بینوه گوتوویه تی: رهنگه نه مه هه وبی،
چونکه له هه مووان به شتۆقترو گه وره تره.

بۆیه من قه ناعه تم وایه که قسه که ی (طبري) راسته، چونکه له گهل رواله تی
نایه ته که دا گونجاوه، ئنجا لی شمان تیکنه چی، که نه و کاته ئیبراهیم گهنج
بووه تازه پیگه یشتوه، جاری وهی بۆ نه هاتوه، به لام دیسان ده شگونجی قسه ی
نه وانیه دیکه راستی.

هەشتەم: ئیبراهیم عليه السلام کە ئەستێرە مانگ و خۆری بینوون، خوا بۆ هەر

سیکیان فەرموویەتی: ﴿ فَلَمَّا أَفَلَ ﴾، بۆ ئەستێرە دەلی: ﴿ فَلَمَّا أَفَلَ ﴾، بۆ

مانگیش دەلی: ﴿ فَلَمَّا أَفَلَ ﴾، بەلام بۆ خۆر دەلی: ﴿ فَلَمَّا أَفَلَّتْ ﴾، چونکە

خۆر مێینە میە جازییە، ئنجا ئایا بۆچی ئیبراهیم عليه السلام ئاوابوونی هەر کامیک لەو سییانە، دەکاتە بەلگە ئەوە کە ئەوانە ناگونجی پەروردگارین؟ وەلام: چونکە پەروردگار کە مشوورگی پێ بوونە وەرە، دەبی هەمیشە بەناگا و بیداربی، ئەگەر ئاوابی و پەنھان بی، کێ ناگای لە بوونە وەرە دروستکراوەکان دەبی.

جا بۆیەش خوا لە سوورەتی (المؤمنون) دا دەفەر موی: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴾ (١٧)، واتە، بەدنیایی لە

سەر ووتانە وە حەوت چین (ئاسمانان) دروستکردوون، وە ئیمە لە دروستکراوەکانی خۆمان بێناگا نیین.

نۆیەم: کە ئیبراهیم عليه السلام ئەستێرە مانگ و خۆری بینوون و دوایی ئاوابوون، بە

هەر سیکیانی فەرموو: ﴿ لَا أُحِبُّ الْأَفْلِينَ ﴾، من ئاوابووانم خوشناوین،

ئەمە ئەوەی لیۆردەگیر، کە یەکەمین سیفەت کە دەبی مرقەهەکان پەلکیش بکات بۆ لای خوا پەروردگار، بریتیە لە خوشوێستن، واتە: پەرستراو (معبود) بەر لە هەموو شتیک، دەبی خوشتبوی، دلت بۆی بجی، نەک لی

بترسی و سامی لیبکە، بۆیە ئیبراهیم عليه السلام گوتوویەتی: ﴿ لَا أُحِبُّ

الْأَفْلِينَ ﴾، ئەگەر لە خوا ترسان لە پێشەو بووایە، دەگوت: (لا أخافُ

الْأَفْلِينَ)، مەبەستم ئەوەیە زۆر جار مامۆستا و بانگخوازەکان کە باسی پەروردگار دەکەن، زیاتر لایەنی ترسان لە خوا، توورەبوونی خوا، لیپرسینەوێ خوا، سزادانی خوا، دەخەنە روو، بەلام کاتییک کە تەماشای قورئان دەکەین، جۆریکی دیکە، هەر کە قورئان دەکەیهو، خوا لیپوردهو

بە بەزەيى، ئاوا دەست پىدەكات، دەفەرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (۱)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾، سىفەتەكانى

بەزەيى و بەخشندەيى و چاكەكارى، كە دەبى خوا لەسەر ئەو سىفەتەكانە خوشبويستى، ئەوانە دەخىنە روو، بۆيە ئىمە نابى خوا بەو شىۋە بە خەلك بناسىن كە ھەر لىى بترسىن، ئىجا كەسى وا ھەيە كە قسە بۇ خەلك دەكات، وادەزانى خوا لە بەھانەيە بۆئەدى سزايان بىدات! نەخىر، بەلكو خىواى بەخشندە دەيەوى بەندەكانى بەھرمەند بىكات، بۆيە ئىمەى دروستكردو، ديارە ئىمەى خوشبويستود دەيەوى بەھرمەندمان بىكات و سوودمان پىبگەيەنى، ھەر بۆيە خوا دەفەرموئ: من خۇپراگرانم خوشدەويىن و، چاكەكارانم خوشدەويىن و، ئەوانەم خوشدەويىن كە پشتىم پى دەبەستن، وە تۆبەكارانم خوشدەويىن و، پاك و خاويىنانم خوشدەويىن و، تىكۆشەرانى رىي خۆم خوشدەويىن، خىواى پەرودەگار خاۋەنى ئەو سىفەتەكانەى خوشدەوى.

دەيەم: كە دەفەرموئ: ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا﴾، ھەرودەھا دوايى بۇ خۇرىش

دەفەرموئ: ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً﴾، وشەى (بىز) واتە: (قطع) ئەو كەسەى كە چارەسەرى ئازەلان دەكات، ئەگەر نەخۇشىيەكيان ھەبى، وەك چۆن پزىشكى مرقۇف ھەيە، پزىشكى ئازەلانىش ھەيە كە بە كوردى پى دەلئىن: بەيتار^(۱)، جا وەك چۆن شتىك بە تىغىك دەبىردى، وەك ئەو وايە كە رووناكىي ئەستىرە مانگ و خۇرىش تارىكىي بىرى، ئاوا دىر بە تارىكىي دەدات و پەردەى شەو دەدەرى، جا ئەمە ئامازشە بەو، كە رووناكىي ئيمان و خوا بەيەگگرتن و، رووناكىي عەقل و سىروشتىش، پەردەى تارىكىي و كوفرو شىرك دەدەرن.

و ھەر كەسىك عەقلىكى سەلىمى ھەبى، پەرودەگارى خۇى دەناسى، وەك ئىبىراھىم، دەيناسى بەو واتايە كە دەزانى ھىچ كام لە دروستكراۋەكان،

(۱) مختار الصّاح، ص: ۵۸، (بىز) الحاجم و البيطار، أي شرطاً، وبابه، قطع).

پەروردگار نین، بەلکو پەروردگار لە پشت ئەو دروستکراوانەیە، وە دەبێ سێفەتەکانی جیا بن لە هی ئەو دروستکراوانە، بەلام وردەکارییەکان و روونکردنەوی سێفەتەکانی خواو ناوەکانی خوا، دەبێ لە پێی وەحییە وە بزانرێن.

یازدەیهەم: که دەفەر موی: ﴿لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾،

ئەگەر پەروردگارم پێنمائییم نەکات، بە دلنیا یی من لە کۆمەڵی گومرا بووان دەبم، کەواتە: ناسینی خوا، لە دەروونی ئیبراھیم دا هەبوو، بەلام لە واقع دا نەیتوانیوە دیاری بکات، دوا یی کە هەموو شتەکانی تافیکردوونەو، زانیویەتی کە ئەوانە هیچیان پەروردگار نین، بەلام کە تەماشای ئەستێرە و مانگ و خۆری کردو، کە زۆر بەرز بوون، پەنگە وایزانیی بێ ئەوانە هەو بن، دوا یی بۆی دەرکەوتو کە هیچ کام لە دروستکراوەکان، ناگونجی ئەو پەروردگارە بن، کە لە دەروونی خۆی دا دەیناسی.

دوازدەیهەم: که دەفەر موی: ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا

أَكْبَرُ﴾، کاتی کە خۆری بیی، تیشکە کە ی در ی بە تاریکی دابوو، گوتی:

ئە ئەمە پەروردگارمە، ئەمە گەورە ترە !

لێرە دا پرسیاری ک دەکری: لە رووی زمانەوانییە وە کە خۆر (شمس) مێنە ی مەجازی (مؤنث مجازی) یە بۆ چی نە یگوتو: (هذه ربِّي) چونکە مەبەست ئەو یە (هذا الطَّالِعُ) یان (هذا الموجود)، بە هەر حال دەگونجی (مؤنث) ی مەجازی بە راناوی نێرینەش ئاماژە ی بۆ بکری، کەواتە: پەروردگار دەبێ گەورە تر بن، چونکە هەر کامێک لە ئەستێرە و مانگ و خۆر، لەو ی دیکە گەورە تر بوو، کەواتە: لە سروشت و عقلی مرؤف دا، ئەو هە یە کە پەروردگار دەبێ گەورە تر بن شت بی، هەر بۆ یە ئی مەش لە کاتی بانگدا دەلێین: (اللَّهُ أَكْبَرُ) خوا گەورە ترە، وە هە ئبە تە کە دەلێین: خوا گەورە ترە، نە ک بە قە بارە، بەلکو بە هەرجی چەمک و واتای گەورە ی هە یە، کە بۆ خوا شایستە یە، هەروە ها کە دەلێین: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) پاک یی بۆ پەروردگاری هەرە بەرز م، واتە: بەرز یی بە هەموو ئەو چەمک و واتایانە ی کە بۆ خوا شایستەن.

سێزدهیه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّا أَفْلَتْ قَالَ يَنْقُورُ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾،

کاتی‌ک خۆریش ئاوابوو گوتی: ئە‌ه‌ی گە‌له‌که‌م! من به‌رییم له‌ هه‌موو ئە‌و شتانه‌ی که ئی‌وه ده‌یانکه‌نه‌ هاوبه‌شی خوا، ئە‌وانه به‌که‌لکی ئە‌وه نایه‌ن بێ‌نه‌ ریزی خوا، واته‌: دوا‌ی ئە‌وه‌ی که له‌نی‌و جیهانی به‌ره‌ست دا، په‌روه‌ردگاری به‌رده‌ست نه‌که‌وت، زانی که په‌روه‌ردگار ده‌بی به‌ره‌ست (محسوس) نه‌بی، وه ده‌بی له‌ رپی پینج هه‌سته‌کانه‌وه هه‌ستی پینج‌ه‌ری، ئنجا ئی‌براهیمیش که ته‌ماشای ئە‌سته‌یره‌ مانگو خۆ‌ی کردوه، هه‌ر ئە‌وانه گه‌وره‌بوون، و پ‌رای ئە‌وه‌ی به‌که‌لکی په‌روه‌ردگاری‌تی نه‌هاتوون، مانای وایه شته‌ بجوو‌که‌کان هه‌ر ناگونجی په‌روه‌ردگارین، بۆ‌یه سه‌ره‌نجام به‌ گه‌له‌که‌ی ده‌لی: من به‌رییم له‌ هه‌موو ئە‌و شتانه‌ی ئی‌وه ده‌یانپه‌رستن، له‌ دارو به‌ردو ئە‌سته‌یره‌ مانگو خۆ‌رو هه‌رچی هه‌یه، من خۆ‌میان لی به‌ دوور ده‌گرم.

چوارده‌یه‌م و کۆتایی: ئە‌وه که ئی‌براهیم عليه السلام ده‌لی: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي

فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَافًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، من رووی خۆ‌م وهرسو‌واند به‌ره‌و که‌سی‌ک که ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوون، به‌ پاکیی رووی خۆ‌م کرده‌ وی، وه من له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران نیم.

مه‌به‌ست له‌ ڕو (وجه) لی‌رده‌ا رووی دله‌، رووی نیازو مه‌به‌سته، نه‌ک رووی دهم و چاو، چونکه‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار شوینیکی دیاری‌یکراوی نیه‌، تا‌کو رووی دهم و چاوی خۆ‌مانی تی‌یکه‌ین، به‌لێ خوا له‌سه‌ر عه‌رشی خۆ‌یه‌تی و له‌ سه‌رووی دروستکراوه‌کانی خۆ‌یه‌تی، به‌لام به‌و چه‌م‌ک و مانایه که شایسته‌ی خوا‌یه، به‌ل‌کو واته‌: رووی زاتی خۆ‌مو، نیازو ئامانجی خۆ‌م، ئاراسته‌ی خوا کرد، که هه‌ر ئە‌و په‌رستراوه‌.

مه‌سه‌له‌ی سێ‌یه‌م: خوا‌ی په‌روه‌ردگار با‌سی به‌سه‌ره‌اتی سێ‌یه‌می ئی‌براهیم عليه السلام

ده‌کات که تووشی مونا‌قه‌شه‌و شه‌ره‌ قسه‌ بووه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَحَاجَّاهُ قَوْمُهُ قَالَ

أَتُحِبُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي

شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ
مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا فَإِنَّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ

يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٤﴾ ، لەم سێ نایەتە
موبارەكەدا، باسی سییەم وتووێژی ئیبراهیم عليه السلام دەكات، هێ یەكەم لەگەڵ بابی
بوو، هێ دووهمیان وتووێژی زاتی بوو، لەگەڵ خۆی دا، لەسەر پای ئەوانە كە
دەلێن: ئیبراهیم لەگەڵ خۆیدا قسەى كردووە، یاخود وتووێژێك بوووە لەگەڵ
ئەستێرە مانگۆ خۆرپەرسان دا، لەسەر پایەكەى دیکە.

هێ سییەمیش، وتووێژ لەگەڵ هاوبەشەكان دا، دەفەرموێ: ﴿وَحَاجَّةٌ

قَوْمَهُ﴾ ، كە لەكەى شەپە قسەیان لەگەڵدا كرد، بە حیسابى خۆیان بەلگەیان بۆ
هینایەووە وتووێژو دهمبەدەیان لەگەڵدا كردووە.

فامرانهوێ هەشت خاڵى گەنگ لە نایەتى (۸۰) :

یەكەم: كە ئیبراهیم عليه السلام فەرمووێەتى: ﴿قَالَ أَتَحْكُمُونَ فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ﴾ ،

ئایا شەپە قسەم لەگەڵدا دەكەن، دەربارەى خوا، لە حالێكدا كە خوا پێنمايى
منى كردووە؟ یانی: ئەو شتیكى زۆر بیجیو بێ مانایە، من پەروردگارو
پەرستراوو خاوەنى خۆم چاك دەناسم، ئیستا ئیو قسەى چى دەكەن؟ دیارە ئەم
قسەى ئیبراهیم هێ دواى وەحییە، چونكە لیڕەدا زۆر بە روون و راشكاوی
قسەى خۆى دەكات، واتە: من ئیستا بەرچاوم روونە، پێغەمبەران هەمیشە
گوتووین: ئایا دەبینن، یان پێم بلێن: ئەگەر لەلایەن پەروردگارمەووە لەسەر
بەلگەیهكى روون و ئاشكرابم ؟

دیاره پیغەمبەرانو شوینکەوتووایان، بەهۆی ئەو وەحییەووە که خوا دەینیژی، بەهۆی ئەو ئیمانەووە که لە دلایان دا جیگیر دەبی، بەرچاویان زۆر رۆشنەو دەگەنە دلتیایی تەواو، بەلام خەلکی دیکە لە گومانداپە، واتە: خەلکی بی بروا.

من زۆرجار موناقلەشەم بوووە لەگەڵ خەلکی مولجیدو بی دینو ماددی دا، که بروایان بە ئایین نیە، ئەوانە لە کاتیکیدا که دەگەنە لووتکە ی ئیلحادیش لە گوماندان، هەرگیز مرۆف لە کوفرو شیرکو ئیلحاددا، ناگاتە دلتیایی.

یەکیک^(١) بۆی گیرامەووە گوتی: مارکسییەکی زۆر توخ بووم، بروام بە هیچ شتیکی نادیار نەبوو، بە حیسابی خۆم گاتەم پێدەهات، لە سەردەمی رژیمی بەعس دا لەسەر کوردایەتی گیرام، فریاندایە ژیرخانیکەووە، زۆر تاریکو ناخۆش بوو، زۆرم پێ سەیر بوو، یەکەمین کەس که هاوارم لی کرد خوا بوو، گوتە: (یا الله)؟! دەیگوت بۆخۆم سەرسام بوو بووم لە خۆم، دەمگوت: بەحساب من خوا ناناسم و بروام پێ نیە! گوتی: لەو کاتەووە بۆم دەرکەوت ناسینی خوا شتیکی مرۆف دەستەلاتی بەسەریدا نیە، سروشتو بوونەووەر هەمووی هاواری خوا دەکات.

برایەکی دیکەش دواي ئەووی خوا هیدایەتی دابوو، گوتە: چۆن گەرایەووە؟ گوتی: ئەگەر مرۆف ئایینی نەبوو، ئیمانی نەبوو، هەمیشە بیر لە مردن دەکاتەووە بیر لە ئایندە خۆی دەکاتەووە، شەویکیان لەسەر پشت راکشابووم، هەر تەماشای مانگم کردو لی وەربووومەووە، باشە ئەو مانگی یەک شەو، دوو شەو، دواي دەبیتە پازدەو شازدەو حەقدە، دواي کەم دەکاتەووە، وەک دەمی داسی لی دیتەووە، دواي بیرم لەو ئەستێرانی کردو، دواي خۆر که بەو ئەندازەگیریه رێک و پێکیه، گوتە: ئاخەر ئەو چ عەقڵیک قبوول دەکات ئەو بازارە، ئەو بوونەووەر، ئەو دنیاپە خاوەنیکی نەبی؟ گوتی: ئیدی هەر لەخۆو چاوم پەر بوو لە ئاو گریانیکم لی غالب بوو، هەر بەو نیو شەو هاوسەرەکەم هەڵساند گوتە: هەڵسە ئاوم بۆ گەرم بکە، گوتی: بۆچی چی بوون ؟ گوتە: هەڵسە! بەرگی تازەشم بۆ بێنە ئەو پۆشاکانە بشۆ، دەلی: خۆم شۆردو پۆشاکەکانم

(١) پێشتریش نامازم بەو بەسەرەتەووە کردو.

پۇشى و خىزانم گوتى: چى روويداوه، چىت بەسەر هاتوه؟ هەرچەندە چاكىش نويزم نەدەزانى، دەستم بە نويزكردن كردو زور گريامو له خوا پارامهوه، هاسەرکه م گوتى: پيم بللى چى بووه؟ گوتەم: هيچ نەبووه، بەس خوام ناسي!

ئىنا ئەوهى كە ئىبراهيم لىرەدا دەيفەرموى: **﴿ قَالَ أَتَحْجُوتَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ**

هَدَنِي ﴾، ئايا شەرە قسەم لەگەلدا دەكەن دەربارەى خوا، كە هيدايەتى داوم ؟ ئىنا ئەو هيدايەتو بەرچاو پۇشنىيە، مەرفە تاكو بە كردهوه خوى نەيبى، چىژى لىناكاتو نازانى چۆنە؟ بۆيەش ئەهلى نەصه ووفو عىرفان دەللىن: (مَنْ ذَاقَ عَرَفَ)، واتە: هەر كەسك چىژى، دەزانى، بۆ وينە: خواردنىك، ميوهيهك كە بللىن: زور خوشەو زور بەتامە، ئەگەر بۆخوت تامت نەكردبى، هەر چەند باسى بکەن، نازانى، (أبو حامد الغزالي) ويئەيهك دىنيتەوه، دەللى: ئەگەر بە مندالىكى نابالغ بگوتىرى: لەزەتتى چىنسى ئاوايه و ئاوايه، تىيناگاتو نازانى چىيەو چۆنە؟ ئەگەر بللى: وەك ئاو وايه له كاتى تىنوويهى دا بيخويهوه، يان وەك پرتەقالە، هەر تى ناگات، چونكە لەراستيدا وەك هيچ كاميان نيهو، ناشزانى چۆنەو چىيە، چونكە بۆخوى نەيچىژتوه، ئىنا باباى بىدينىش ئاوايه، كە خواى نەناسيوه، چووزانى ئيمان و پشت بە خوابەستنو، خوا خوشويستن، چ تاميكي هەيه؟ بۆيە ئىبراهيمى كورى ئەدەم كە يەككە له پياوچاكان گوتويهتى: (لَوْ عَلِمَ الْمُلُوكُ وَأَبْنَاءُ الْمُلُوكِ مَا نَحْنُ فِيهِ، مِنَ النُّعِيمِ وَالسُّرُورِ، لَجَالِدُونَ بِالْأَيُوفِ) واتە: پادشاو نەوهكانيان ئەگەر زانىبيان، ئيمە له چ خوشيى و لەزەتتى مەعنەوى داي، بە شمشير شەريان لەگەلدا دەكردين، تا ليمان بستين.

دووهم: كە ئىبراهيم عليه السلام دەفەرموى: **﴿ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ﴾**، ئەوهى

ئيوه دەيانكەنە هاوبەش بۆ خوا، من لىيان ناترسيم، وا پيدەچى ئىبراهيم عليه السلام يان ترساندى، ديارە گوتويانە: پەرستراوهكانمان دەستت لىدەوهشين، تووشى شتيكت دەكەن، چۆن نايانپەرستى؟ ئەويش له وەلام دا فەرمويهتى: ئەو شتانەى ئيوه دەيانكەنە هاوبەش بۆ خوا، من لىيان ناترسيم.

سېيەم: بەلام لېردە ھەلاوردنىكى تېدەخات، دەلى: ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾ مەگەر پەروردگارم شتىكى بوئ، واتە: مەگەر پەروردگارم بىھوئ، زىانىكم لىبدات، نەخۆشم بخت، شتىكم بەسەرىيىنى، ئەگەرنا ئەو شتانە بىانەوئ و نەيانەوئ ھىچ نىن، بۆيە لېردە پەروردگارى جىادەكاتەو، تاكو گومان نەبەن كە لە پەروردگارېش ناترسى، واتە: تەنيا پەروردگارم دەتوانى شتىكم بەسەر بېنى، ئەگەر خۆشېيە، ئەگەر ناخۆشېيە، ئەگەر ھەورازە، ئەگەر نشېو، تالىو و شىرىنىو خىرو شەر، ھەر بەدەست خوايە.

چوارەم: دەفەرموئ: ﴿وَمَعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ پەروردگارى من زانىارىيەكەى ھەموو شتىكى گرتۆتەو، ھەموو شتىك دەزانى.

پېنجەم: كە ئىبراھىم عليه السلام دەفەرموئ: ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ نايە پەند وەرنەگرن، بىرناكەنەو، ئەو راستىيانەى كە لەگەل فېطرەت و سروشتاندا تىكەھەلكىشراون، نايانەيىننەو بىر خۇتان !

شەشەم: ئىنا ئىبراھىم عليه السلام بەلگە دىنىتەو كە بۆچى لە پەرستراوەكانى وان

ناترسى؟ دەفەرموئ: ﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ

أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾، جا من چۆن بترسىم لەو شتانەى كە ئىو دەيانكەنە ھاوبەش بۇ خوا، لە حالىكدا كە ئىو لە سەرنجامى ئەو ناترسن، كە ھاوبەشىكتان بۇ خوا داناو، كە خوا ھىچ بەلگەيەكى لەسەر نەناردو؟ بەلام خوا بەلگەى لەسەر ھەن: عەقل، زانست، سروش، واقع، ھەموويان بەلگەن لەسەر ئەو كە خوا خاوەنiane، بەلام ئەو شتانەى كە دەيانپەرستن لەجىاتى خوا، ھىچ بەلگەيەكيان لەسەر نىە.

بەلگەش بۆيە ناوى لىنراو (سلطان) لە زمانى عەرەبىيدا، چونكە دەستەلاتى ھەيە بەسەر عەقل و دلى مروفا^(۱)، بەلام بىگومان تواناي ھەيە

بەسەر عەقڵی کەسێک دا، کە بەدوای بەلگەو بەدوای هەق دا دەگەرێ، ئەگەرنا کەسێک کە لە هەقی نەگەرێ، بەلگەش دەستەلاتی بەسەر عەقڵی دا نابێ، چونکە نایەوێ، دەزانێ هەقە، بەلام نکوولیی دەکات، وەك خوا دەربارە

ئالی فیرعەون دەفەرموێ: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ...﴾ (١٤)

النمل، واتە: یەقینیان هەبوو کە موعجیزەکانی موسا ﷺ راستن و لە خواوەن، بەلام نکوولییان لێکرد، وەك کوردەواریی خوشمان دەلێن: (کەسێک بە تۆبزی بنێری بۆ مازووان^(١)، لە داری هەلناروانی^(٢))، دەلێ: هیچی پێوێ نەبوون.

هەروەها گوتراوە: (ئەگەر دز دز بێ، تاریکە شەو زۆرد)، خۆی کاربەجێ دنیای وا دروست کردووە، کە ئینسان بتوانێ لە هەق رابکات، بەلام لە قیامەتی ناتوانێ لە هەق رابکات، چونکە هەموو شتەکان روون و ئاشکرا دەبن.

هەوتەم: ئیبراهیم ﷺ دەفەرموێ: ﴿فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ﴾، کام لە دوو کۆمەڵەکان شایستەترن کە دُنیاو هیمن بن، ئەگەر بزانی، (من کە بە بەرچاوری و بەلگەو پەرودەگاری خۆم دەپەرستم، یان ئێو، کە بە دوای چەند شتێک کەوتوون و چەند شتێک دەپەرستن، هیچ بەلگەیەکیان لەسەر نیە، نە عەقڵ، نە واقعی، نە فیطرت، نابنە بەلگە لەسەر ئەوێ ئەوانە پەرستراوین؟).

هەشتەم: کە دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ

الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، ئەوانە کە ئیمانیان هێناوە، ئیمانەکە خۆیان لەگەڵ ستەمدا تێکەڵ نەکردووە، ئا ئەوانە هیمنیی و ئاسایشیان بۆ هەیە، وە ئا ئەوانە رێگە راست گرتووان.

(١) مازوو: شتیکە، کە پێستی پێ خۆش دەکری.

(٢) هەلناروانی: تەماشای ناکات، بەرمو سەری ناپوانی.

ئەمە دەگونجی هەر قسەى ئیبراھیم عليه السلام بى، وه دەشگونجی فەرمايشتى
خوای پەروردگار بى، دیارە هەمووی هەر فەرمايشتى خوايه، بەلام دەگونجی
خوای بى وینە، لەسەر زاری ئیبراھیم بیگێرپێتەوه، وه دەشگونجی ئیبراھیم
کاتی خۆی ئەو قسەیهی نەکردبى، خوای زاناو شارەزا کاتیك ئەو بەسەرھاتە
دەگێرپێتەوه، ئەم فەرمايشتەى خۆی نیواخن کردبى.

کاتیك ئەم نایەتە هاتە خوار، هاوولانی بەرپێز نارەحەت بوون، وهك لەم
دەقەدا دیارە: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾، شَقَّ ذَلِكَ
عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَقَالُوا: أَيْنَا لَا يَظْلِمُ نَفْسَهُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ:
«لَيْسَ هُوَ كَمَا تَظُنُّونَ، إِنَّمَا هُوَ كَمَا قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ: ﴿يَبْنَى لَا تَشْرِكْ

بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾» (١)، واتە: عەبدوللای کۆری
مەسعوود خوا لێی رازی بى دەلى: کە ئەم نایەتە هاتە خوار: (ئەوانەى
نیمانیان هیناوهو نیمانەکیان لەگەڵ سەتەم تێکەڵ نەکردوه، ئەوانە دلتیان)
هاوولانی پیغەمبەر ﷺ خوا لێیان رازی بى، نارەحەت بوون، گوتیان: جا کام
لە ئێمە سەتەمى نەکردوه (واتە: گوناھى نەکردوه)؟! پیغەمبەرى خواش ﷺ
فەرمووی: مەبەست پێی ئەو نەیه کە ئیوه گومان دەبەن، بەلکو مەبەست
پێی ئەوێه کە لوقمان بە کوردەکی خۆی گوت: ﴿يَبْنَى لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (١٣) لقمان، واتە: ئەى رۆڵە! هاوبەش بۆ خوا
دامەنێ، هاوبەش بۆ خوادانان سەتەمێکی زۆر گەورەیه.

کەواتە: لێردەدا کە دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾، ئەوانەى کە نیمانیان هیناوهو

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٤٩٨)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٣٤٢)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (٤٢٤٠)، تَعْلِيقُ شَعِيبِ
الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

ئیمانەکی خۆیان لەگەڵ ستمدا تێکەڵ نەکردووە، یانی: دواى ئەوەى که ئیمانیاں هێناوە، هاوبەشیان بوو خوا دانەناوە، ئا ئەوانە دانیان. لێردا مەبەست لە (ظلم) گوناخ نیە، بەلکو مەبەست پێی شیرکە.

مەسەلەى چوارەم: که دەفەر موی: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ؕ آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ

نَرَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، ئا ئەم وتووێژو بەلگە هێنانەو هیه، بەلگەى ئیমে بوو، که به ئیبراهیممان داوو، لەسەر گەلەکەى، لە بەرانبەر گەلەکەیدا، بەو شیوەیه هەر که سیك بمانهوى، چەند پلەیهك بەرزى دەکەینەو، بێگومان پەروردگارت کاربەجیى زانایە، ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا﴾، یانی: (جَمیع ما تَكَلَّمْ بِهِ مَعَ قَوْمِهِ) هەرچی که ئیبراهیم گوتوو یەتى لەگەڵ گەلەکەیدا، مەبەست پێی هەموو بەلگەکانە، ئەک یەك بەلگە، وە که دەفەر موی:

﴿آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ﴾، ئەمە ئەوەى لێوردەگیرى که نيعمه تەکانی: عەقڵو، قسەکردن و، بەلگە هێنانەو، بەخسراوى خوان، بۆیە، نابى کەس ئەگەر عەقڵیكى زیادەى بوو، شارەزاییهكى زیادەى بوو، زمانپاراویى و قسەزانییهكى زیادەى بوو، پێى لەخۆبایی بى، چونکە ئەو دتا خاى بەرز دەفەر موی:

﴿آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾، ئیমে به ئیبراهیم ماندا بوو، بەخشى ئیমে بوو.

که دەفەر موی: ﴿نَرَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾، به دوو شیوه خوینراو تەو:

یەكەم / ﴿نَرَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾.

دوو دەمیش / (نَرَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ)، هەر که سیك بمانهوى به چەند پلە بەرزى دەکەینەو، پلەکانى هەر که سیك بەرز دەکەینەو که بمانهوى.

ئەمە ئەوەشى لێوردەگیرى که: بەهوى بەکارهێنانى عەقلى سەلیمەو، بۆ ئیسپاتى خوا به یه کگرتن، مروق پلەى لەلای خوا بەرز دەبێتەو بەرگریکردن لە ئایینی خوا، پلەو پایەى ئینسان لەلای خوا بەرز دەکاتەو، چونکە: خوا لەبارەى

ئێبڕاھیمەو دەفەرموی: پلەمان بەرز کردووە، هەر کەسێک بمانەوی چەند پلە بەرزى دەکەینەو، لە ئەنجامی ئەوەدا کە بەرگری لە ئایینی خوا کردو، لە خوا بە یەگرتن (توحید) و لە مەقامی خوا، خۆی پەرودەگاریش پلە لەلای خۆی

بۆ بەرز کردۆتەو، ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، کەواتە: خوا بەگۆترە پلەى کەس بەرز ناکاتەو، کاری خوا گۆترە نیە، بێ حیساب و کیتاب نیە، خوا کاربەجییەو زانایە، دەزانى کى جی پێدەدا، چونیش پلەى بەرز دەکاتەو.

مەسەلەى پێنجەم: ئنجا خۆی زاناو شارەزا دیتە سەر باسی مەسەلەیهکی

دیکە کە بریتیه لە درێژەپێدانی پەیامو بانگەوازی ئێبڕاھیم کە پەيامی (خوا بە یەگرتن) (توحید)ە، لە رۆی وەچەکەیهو کە لێی وەپاش دەکەوی، وە خوا لێردا بە ئێبڕاھیمەو، ناوی هەژدە لە پێغەمبەران دیتى، دەفەرموی:

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ

نَجَّيْنَا الْمُحْسِنِينَ﴾ (٨٤) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ (٨٥)

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (٨٦)، لێردا

ئەگەر ناوی نووح و ئێبڕاھیم لایەری، چونکە نووح ئەوێ ئێبڕاھیم نەبوو، ئێبڕاھیمیش بۆخۆی سەررشتەى وەچەکەیهتى، شازدە دەمێنەو، کەواتە: خۆی پەرودەگار باسی شازدە لە پێغەمبەران دەکات، وەك وەچەى ئێبڕاھیم.

وەرگرتنى سى بابەتى گەنگ لە نایەتەکانى : (٨٤ و ٨٥ و ٨٦) :

یەكەم: هیچ ریزبەندییهکی میژوویی، یان پێگەو پایە، لەم نایەتانەدا بۆ

پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) رەچاوانەکراون، واتە: مەرج نیە ئەوێ

لە پێشەو ناوی هینرا بێ، لە رووی میژوووییەو لە پێشەو بووبی، یاخود

پلەى بەرزتر بووبی.

دووەم: خوای کاربەجی پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) بۆ چوار جور، پۆلێن کردوون:

(۱) نووح و ئیبراهیم و ئیسماعیل و یەعقوب، ئەوانە باپیرە پێغەمبەرانی.

(۲) شەش پێغەمبەر باسکراون، کە لە زەویدا حوکمراون و دەستڕۆشتوو بوون،

وہک خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ

يُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ﴾، واتە: وە لە وەجە ی (ئەبراهیم) داوود و سولەیمان و ئەییوب و یوسف و موسا و هارون، هەبوون.

داوود و سولەیمان دیارە کە پادشا بوون. ئەییوبیش خوا دوا

چاکبوونەوی دەفەرموی: ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ (الأنبياء،

وہ کە سوکارە کە یمان پێبەخشی و وێنە ی ئەوانیشیان لەگەڵیان بوو.

وہ دەربارە یوسفیش کە خوا لەسەر زاری وی دەفەرموی: ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي

عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ (يوسف، واتە: گۆتی: لەسەر عەمبارەکانی زەوییم

دابێ.

ئەجا کە دیارە موسا و هارونیش حوکمراون و دەست ڕۆشتوو بوون،

بۆیە خوا دەربارە ی ئەم شەش پێغەمبەرە دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ﴾، وە ئابو و شیوەیە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەو، چونکە

مرۆف بەهۆی دەستەلات و حوکمرانی و دەست ڕۆشتووی یەو دەتوانی

چاکە لەگەڵ خەڵکدا بکات، ئەوانەش چاکەکار بوون و سوودیان بۆ خەڵک

هەبوو، نەک وەک دەستەلاتدار و حوکمرانی دیکتاتۆر بە زەبر و زۆر

خۆسەپێن، زیان لە خەڵک بدەن، خەڵک لێیان بترسیو، خەڵک لە دەست و

زمانیان سەلامەت نەبی، پێغەمبەرانی و شوێن پێھەلگرانیان، ئەگەر

دەستەلاتيان ھەبى، دادگەرى دەچەسپىنن، ستەم نادادگەرى لادەدەن، ۋە ھەۋلى بەرپاگردنى ھېمىنى ۋە ئاسايش دەدەن.

۳) ئنجا خوا ﷺ دەر بارەى چوارەكەى دىكە دەفەرمۇئ: ﴿وَزَكْرِيَّا وَيَحْيٰ

وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾، ئەۋ چوارەشيان ئەھلى دىنيا بە كەمگرتن ۋە ژيانى سادە ۋە عىبادەت ۋە بۇ خوا صولحان ۋە، خۇ بۇ خوا خۇيەكلاگردنەۋە، بوون، كە ديارە ھەموو پېغەمبەران ھەر ۋابوون، بەلام ئەۋان ئەۋ سىفەتەيان تېدا زەفتەر بوۋە، ئەۋانىش برىتىن لە: زەكەرىيا ۋە يەحيا ۋە عىسا ۋە ئىلياس، كە ھەر چوارىيان زۇر دىنيا بە كەمگرتن بوون، بەلكو يەحيا ۋە عىسا ھەر ھاۋسەرىشيان نەبوۋە، ئىلياسىش نارانم، بەلام زەكەرىيا ديارە بابى يەحيايە، كەۋاتە: ھاۋسەرى ھەبوۋە.

ئنجا خوا دەر بارەى ۋانىش دەفەرمۇئ: ﴿كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾، ھەر كامىك لەۋ چوارانە لە صالحان بوون.

۴) دەر بارەى چوارەكەى دۋايى دەفەرمۇئ: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا

وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، ئەم چوارە، ۋاتە: ئىسماعىل ۋە ئەلىسە ۋە يونس ۋە لۇۋط، ئەۋانە كىتیب ۋە ئۆمەت ۋە شوئەۋارىكى ۋەيان ديارنىە، بۇيە ھى ئەۋانىشى بەۋە كۆتايى پېھىناۋە: ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، ھەر كام لەۋ چوارانەش ۋەك پېغەمبەرانى دىكە، لە رۇژگارى خۇيان ۋە لەنىۋ خەلكى سەردەمى خۇيان دا، ھەلمانبزاردبوون، يانى: پىتان ۋەنەبى لەبەرئەۋەى ئىسماعىل ۋە ئەلىسە ۋە يونس ۋە لۇۋط، ۋەك پېغەمبەرەكانى دىكە شوئەۋارو كىتیب ۋە ئۆمەتەيان ديار نىە، پېگە ۋە پاىەيان كەمترە! ھەر پېغەمبەرىك لە رۇژگارى خۇيدا باشتىن كەسى سەردەمى خۇى بوۋە.

سىيەم: كە دەفەرمۇئ: ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِهِ﴾، ھەندىك گوتوۋيانە: راناۋەكەى

دەچىتەۋە بۇ نوۋح، ۋاتە: ئەۋ پېغەمبەرانە لە ۋەچەى نوۋح، ھەندىكىش گوتوۋيانە: راناۋەكەى دەچىتەۋە بۇ ئىبراھىم.

من یموایه و زۆربەیی توێژەرەوانی قورئانیش رایان وایه، پاناوەکەیی دەجێتەوه بۆ ئیبراهیم، هەر ئەم رایەش راسته، چونکه لیژەدا باس باسی ئیبراهیمە سەلامی خۆی لێ بێ، وه خۆی پەرورەگار باسی ئەوه دەکات که پاداشتی ئیبراهیم دەداتەوه و پێزی لێناوه، لەسەر ئەودی بەرگری له خۆی بێ هاوتاو ئایینەکەیی کردوه، پاشان هەموو ئەو پیغەمبەرانی باسکراون، نەسەبەکەیان دەجێتەوه سەر ئیبراهیم، تەنیا لووط نەبێ که برازای بووه، بەلام جاری وایه دەگونجێ مامو برازاش وەك کۆرۆ باب، مامەلە بکەن، بە بەلگەیی ئەم

نایەتەیی خوا، که دەفەرموی: ﴿ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ الْهَكَ وَالْهَ ءَابَايَكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ الْهَآ وَاَحْدَاوْنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ ﴾ (البقرة، یان ئایا ئیوه

لهوێ بوون کاتی یهعقوب کاتی مردنی هات، که به پۆلەکانی خۆی گوت: ئایا دواي من چی دەپەرستن؟ گوتیان: پەرستراوی تۆو پەرستراوی بابو باپیرانت: ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق، یهك پەرستراوو، ئیمەش بۆی ملکه چین، ئاشکرایه که ئیسماعیل مامی یهعقوب بووه، وه یهعقوب کۆری ئیسحاقه و ئیسحاق و ئیسماعیل بران، ئەدی بۆچی به بابی ناناوه؟ چونکه جاری وایه مامیش به باب ناودهبرێ.

مەسەلەیی شەشەم: که دەفەرموی: ﴿ وَمِنْ ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ط وَاجْنِبَتْهُمْ ط

وَهَدَيْتَهُمْ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ ﴾، واته: وه له بابو باپیرانیان وله وهچهکانیان و له برایهکانیان - کهسانی کهمان ههلبژارد - وه پهسندمان کردن و بهرهو راستهپێ رێنماییمان کردن و خستمانه سهری.

کهواته: سهرحهم خزم و نزیکانی پیغەمبەرە، له بنەرەت (أصل) یان و، لق

(فرع) یان و، براییانیان، تیکرایان، ههروهها فەرموودهی خوا ﴿ وَمِنْ ءَابَائِهِمْ

وَذُرِّيَّتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ط ﴾ ئەوه دهگهیهنێ، که: تەنیا پیغەمبەرە لەسەر پێی راست

نەبوون، بەڵکو هەندێک لە خزمەکانیشیان: چ وەك ئەسل یانی: بابو
 بایرانیان، چ وەك لق یانی: رۆڵەو کچو کورو خوشک و برا، لەسەر رۆی راست
 بوون و، هیدایەتدراو بوون، ﴿وَأَجْنِبْتَهُمْ وَهْدْيَتَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، وە
 هەڵمانبژاردن و بەردەو راستە شەقام رێنماییمان کردن، واتە: خستمانە سەر رۆی
 راست، نەك رۆی راستمان پێشاندان و خستمانە بەرچاویان، چونکە رۆی راست
 خستە بەرچاو، کافرو مسوڵمان تێیدا یەكسان، بەلام خستە سەر رۆی راست و
 رۆی راست پێگرتن، ئەو تەبەتە بە ئەهلی ئیمانەو.

مەسەلەى حەوتەم: کە دەفەر موی: ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ

عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئایا کە دەفەر موی: ئا
 ئەو رێنمایى خوايە، هەر کەسێک لە بەندەکانى بیهوی، پێى رێنمایى دەکا، وە
 ئەگەر هاوبەشیان بۆ خوا دانابایە، ئەو ئەو کردەو (باش)انەى کە دەیانکردن
 هەڵدەوێت، مەبەست پێى کێشەو راناوێکەى بۆ کى دەچیتەو؟
 هەندێک دەلێن: واتە: لە بابو بایران و لە وەجەو براو خوشکی پیغەمبەران.
 هەندیکیش دەلێن: واتە: لە پیغەمبەرانیش.

منیش پێموایە رای دوو دەستە، چونکە خوای دادگەر بە پیغەمبەری
 خاتەمیش دەفەر موی: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ لِحَبَطَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٦٥)
 الزمر، واتە: ئەگەر هاوبەش بۆ خوا دابنێی، کردەوێکەت هەڵدەوێت، کەواتە:
 هیچ کەس لە بەرانبەر خوادا مافی فیتوێ نیە، هەر کەس هاوبەش بۆ خوا
 دابنێ و شتێک بێنیتە ریزی خوا، یان خوا بەریتە ریزی شتێک، لە
 دروستکاروێکانى خوا، ئەو ئیمان و تەوحیدەکەى و کردەو چاکەکانى
 هەڵدەوێت، هەتا ئەگەر پیغەمبەرانیش (عليهم الصلاة والسلام) بن !!

وشەى (حَبَطَ) واتە: (بَطَلَ) یان (دَهَبَ) چوو، نەما، ئەویش لەوێ هاتو کە
 نازەتێک لەوێ زیاد لەخۆى بخوات، دوایی ورگی بئاسۆ و بمری، یان زگی بدری،

یان تووشی نەخۆشیی ببی، ئەو پێی دەگوتری: (حَبَطَ)^(١)، کەواتە: گوناح و تاوان و شیرکیش، وەك گياو لەو دەری زیانبەخشن، خاوەنەکە ی دەفەوتینی و کردەووەکانی هەڵدەوێت.

مەسەلە ی هەشتەم: کە دەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾، واتە: ئا ئەوانە کە سانیکن کە کتیب و حکمەت و پیغمبەراییەتیمان پێداون، ئەگەر ئا ئەوانە (واتە: کافرەکانی رۆژگاری تۆ) پێیان بیپروا بن، ئەو کە سانیکمان پێ راسپاردوون، برۆیان پێ بین، کە پێیان بیپروا بن، یاخود لە بەرانبەرماندا سیلە نین، لێردا کە دەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾، ئاماژەیە بۆ ئەو هەژدە پیغمبەرە ی کە ناویان هێنراوە.

ئنجای ئەم ئایەتە دوو واتای هەن، بەپێی دوو مانایەکە ی وشە ی: (يَكْفُرْ):

١- خوا ﷻ پیغمبەری خاتەم دەدوێت و دەفەرموی: ئەگەر ئا ئەوانە ی کە کتیب و حکمەت و پیغمبەراییەتیمان پێداون، ئەو خەڵکە بەرانبەر ئەو سێ شتە کافر بن، ئەمە واتایەکی، چونکە: دەگونجی لێردا مەبەست لە (يَكْفُرْ) کوفری پێچەوانە ی ئیمان بی.

٢- وە دەشگونجی مەبەست لە وشە ی (يَكْفُرْ) کوفری پێچەوانە ی سوپاسگوزاری (شکر) بی، واتە: ئەگەر ئەو خەڵکە ی رۆژگاری تۆ، بەرانبەرمان (یان ی: کتیب و

حکمەت و پیغمبەراییەتی) سیلە و ناسوپاسگوزار بن، ﴿فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا

لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾، ئەو بە تەئکید لە داها تودا کە سانیکمان پێ راسپاردوون و رێنماییمان کردوون، کە بەرانبەر ئەو سێ شتانە، بیپروا نین.

ئُنْجَا لِيَرِدَا كە دەفەر موی: ﴿ فَقَدْ وُلَّغْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴾، ئایا مەبەست لەو کۆمەڵە خەڵکە کێیە:

١- هەندێک گوتووینە: مەبەست پێی پیغەمبەرە، واتە: ئەگەر کافرەکانی رۆژگاری تۆ، بێپرەوان، یاخود ناسو پاسن، ئەو پیغەمبەرانی خوا، بەرانبەر بەو سێ نێعمەتەى خوا، کە کتێب و حیکمەت و پیغەمبەراییەتیی، برۆادار بوون و سوپاسگوزار بوون.

٢- وە هەندێک گوتووینە: مەبەست لە هاو دەلانی بەر یەزى پیغەمبەر ﷺ، خوا لێیان رازی بێ، بە پیاو و ئافرەتەو، واتە: ئەو پیغەمبەر ﷺ ئەگەر کافرەکانی مەککە، بەرانبەر ئەو کتێب و حیکمەت و پیغەمبەراییەتییە بێپرەوان، یاخود ناسو پاسن، ئەو هاو دەلانی تۆ کە نێستا هەن، وە ئەوانەش کە دوای پەیدادەبن لە نیو دەوورگەى عەرەبی و غەیری ئەویش، برۆادار و سوپاسگوزار دەبن، بەرانبەر بەو سێ نێعمەتە.

٣- منیش دەلێم: مەبەست پێی تیکرێ ئیماندارانە، کە لە راستیدا ئەو مانایە لەوانی دیکە بەهێزتر و فراوانتر و هێچ تیکگیران (تصادم) یشی لەگەڵ دوو مانایەکەى دیکەدا نیە، چونکە پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) سەر قافلەى برۆاداران و، هاو دەلانیان لە ریزی پێشەوایان.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەر موی: ﴿ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَيَهْدِيهِمْ أَقَدَرُ ﴾،

ئەوانە کە سانیکن خوا رێنمایى کردوون، واتە: خستوونى سەر رێی راست، تۆش بەدوای رێنمایى و رێی راستى وان بکەو، یانى: ئەوان بکە سەرمەشق، یاخود رێنمایى و رێباز و رێشوینی ئەوان بکە بە سەرمەشقى خۆت.

شایانى باسیشە ئەم رسته قورئانییە، پێویستی بە کورتە باسیکی تایبەت دەکات، تاكو چەمک و واتایەکەى روونتر بێتەو.

باسىك لەبارەى شوپىنكە وتىنى پىغەمبەرى خاتەمە وه ﷺ،

بۇ پىغەمبەرانى پىشووئى (علیم السلام)

هە ئۆستەيەك لەبەردەم ئەم رىستە قورئانئىيەدا :

ئەم ئايەتە زياتر ئاوا خوئندراودەتە وه: **(فَبِهَدَاهُمُ اقْتَدِهْ)** واتە: ئەو (هە) دى دواى وشەى **(اقْتَدِ)** لە ئەسلىدا نىيە، بىنى دەگوتىرى **(هَاءُ السَّكْتَةِ)** ھائى وەستان، ئەگەرنا **(اقْتَدِ)** ياننى: بىكە سەرمەشق، شوپىنى بکە وه.

كە دەفەرموى: **(فَبِهَدَاهُمُ اقْتَدِهْ)**، واتە: تۆش ئەو رېنمايى و رېبازو چۆنىيەتى دىندارىيەى ئەوان، بکە بە سەرمەشق خۆت، كە ئەمە وەك ئەو ئايەتەى سوورەتى (الأحقاف) وايە، كە دەفەرموى: **(فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا**

الْعِزْرِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ)، واتە: خۆراگر بە، وەك چۆن خاوەن ئىرادە پتە وەكان، لە پىغەمبەران خۆراگر بوون، وە پەلەى سزادانىان بۆ مەكە.

دىارە لە زۆر شوپىنى دىكەش دا، خوا ﷻ بە پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ دەفەرموى: كە سوود بىيىنى لە رېبازو رېوشوئى و ئەزموونى پىغەمبەرانى پىش خوئى، زانايان لەبارەى چۆنىيەتى ئەو شوپىنكە وتەى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆ پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، سى رايان ھەن:

١/ بە شىكىيان گوتوو يانە: لەبەرئە وەى ھەموو پىغەمبەران بەرنامەكانيان، واتە:

شەرىعەتەكانيان، جىاوازن، وەك خوا دەفەرموى: **(لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً**

وَمِنْهَا جَا) المائدة، واتە: بۆ ھەر كامىكتان بەرنامە و رېبازىكى تايبەتەمان

داناوه، بۆیه: لێردا مه‌به‌ست له‌وه که به‌ پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رموی: شوین پیی وان هه‌لبگره‌، له‌ رووی رېبازو به‌رنامه‌وه‌ نیه‌، به‌لکو له‌ رووی خوا به‌ یه‌کگرتن و ئیمان و عه‌قیده‌وه‌یه‌.

۲/ وه‌ هه‌ندیك گوتووینه‌: مه‌به‌ست پیی ئه‌وه‌یه‌، به‌گشتی به‌دوای وان بکه‌وه‌، واته‌: له‌ هه‌ردووک بواری ئیمان و عه‌قیده‌و شه‌ریعه‌ت دا.

۳/ هه‌ندیكیش گوتووینه‌: به‌دوای وان بکه‌وه‌و، ئه‌وان بکه‌ به‌ حیی ته‌ماشای خۆتو، حیی سه‌رنج و په‌یره‌ویی لیکردن: (فِيمَا لَمْ يَرِدْ بِهِ النَّص) له‌ هه‌ر شتیک دا که له‌ شه‌ریعه‌تی خۆت دا، ده‌قی له‌سه‌ر نه‌بوو، یانی بزانه‌ له‌ شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌رانی پیشوودا چی هاتوه‌، له‌بوارددا کاری پیکه‌، مادام پیکه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی خۆت نه‌بی، ئیستاش با سه‌رنجی قسه‌ی هه‌ندی له‌ توێژه‌روانی قورئان و، چه‌ند به‌لگه‌یه‌ک بده‌ین له‌وباره‌وه‌:

یه‌که‌م: (جمال الدين القاسمي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا ده‌لی: ﴿فَيُهْدِيهِمْ﴾

أَفْتَكُهُ أي بطريقهم في الإيمان بالله وتوجيهه والأخلاق الحميدة والأفعال المرضية والصفات الرفيعة، إعمل^(۱)، واته‌: به‌ رېبازی ئه‌وان له‌: ئیمان به‌ خوا و خوا به‌ یه‌کگرتندا، وه‌ له‌ ره‌وشتی به‌رزو په‌سنددا، وه‌ له‌ کرده‌وه‌ چاک و هه‌لبزارده‌کان و، له‌ سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کاندا، به‌وه‌ کار بکه‌.

هه‌روه‌ها ده‌لی: (استدل بهذه الآية من قال: إنَّ شرَّ من قبلنا شرَّ لنا ما لم يرد ناسخ) واته‌: ئه‌و که سه‌ی گوتووینه‌تی: شه‌ریعه‌تی (پیغه‌مبه‌ران) ی پیشوو، شه‌ریعه‌تی ئیمه‌شه‌، به‌ مه‌رجیک نه‌سخ نه‌کرا بیته‌وه‌، به‌لگه‌ی به‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ هی‌ناوه‌ته‌وه‌، (چونکه‌ خوا به‌گشتی فه‌رمووینه‌تی: تو به‌ شوین رینمایای پیغه‌مبه‌ران بکه‌وه‌).

دووه‌م: (الطبراني) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا ده‌لی: (وفي الآية دليل على أنَّ شرائع الأنبياء تلزمنا ما لم نعلم نسخه، لأنَّ اسم الهدى يقع على التوحيد

والشَّرَائِع^(١) واتە: وە لەم ئایەتەدا بەلگە ھەیە لەسەر ئەووە کە بەرنامەو شەریعەتەکانی پێغەمبەرانى پێشوو، پابەندکەرن بۆ ئیمە، بە مەرجێک بزانیـن کە نەسخ نەکراونەووە، چونکە ناوی (ھدی) ھەر کام لە خوا بەیەکگرتن و، بەرنامەکانیش دەگریتەووە گشتگیرە.

ھەروەھا منیش پێموایە کە ئەم راپیە راستە، چونکە لیژەدا خۆی زاناو شارەزا بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ

فِيهِدَهُمْ أَقْتَدَ﴾، ئا ئەوانە کە سانیکن خوا رێنمایی کردوون و خستوونییە سەر رێی راست، تۆش بەدوای رێی راستی وان بکەووە، وە پێموایە ئەمە گشتگیرە، بۆ شوێن پێ ھەلگرتنی پێغەمبەری خاتەم ﷺ، وە پاشان ئۆمەتەتەکەشی، بۆ پێغەمبەرانى پێش خۆی، لە وردو درشتباند، بە مەرجێک بزانیـن کە ئەو شتە تاییبەت نەبوووە بە رۆژگاری ئەو پێغەمبەرانەووە لە شەریعەتی ئێمەدا نەسخ نەکراوئەووە، وەك (طبرانی) دەلی، بەلگەش ئەوویە کە خوا فەرموویەتی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فِيهِدَهُمْ أَقْتَدَ﴾، (ھداهم) واتە: رێی راستی ئەوان، ئەمە وشەییەکی گشتگیرە، بۆ ئیمان و خوا بەیەکگرتن، بۆ کردار و گوشتار و رەوشتی بەرز، بۆ ھەلال و ھەرام، بۆ ئەمرو نەھى، بۆ گۆی عەقیدەو شەریعەت.

سَيِّئِهِم: بەلگەییەکی دیکە لەو بارەووە ئەم دەقیە: ﴿عَنْ مُجَاهِدٍ: سَأَلْتُ ابْنَ

عَبَّاسٍ عَنِ السَّجْدَةِ الَّتِي فِي "ص" فَقَالَ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿... وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا

فَتَنَّهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾^(٢٤)، قال: "أَمَرَ نَبِيُّكُمْ أَنْ يَقْتَدِيَ

بِدَاوُدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ"^(٢)، واتە: موحاید دەلی: لە عەبدووللای کوری

(١) التفسير الكبير: ج٣، ص٥٨.

(٢) تفسير ابن أبي حاتم: ج٥، ص٣١١، فتح القدير للشوكاني: ج٢، ص١٧١، وَأَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (٣٣٨٨) وَقَالَ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، رَجَالُهُ ثِقَاتٌ رِجَالُ الشَّيْخِينَ غَيْرِ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ فَمِنْ رِجَالِ مُسْلِمٍ.

عه‌بباسم پرسى دهربارەى ئەو سه‌جدهیهى كه له سوورپه‌تى (ص) دا دهردرئى؟
ئەویش ئەم ئایه‌تهى خوینده‌وه: ﴿... وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ

وَحَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾، واته: وه داوود بوئى دهرکهوت که ئیمه تاقیمان

کردۆته‌وه، بۆیه داواى لی‌بوردنئى له په‌روه‌ردگارى کرد، وه له‌په‌و ڕوو
که‌وتو، گه‌راپه‌وه بو لای خوا، (واته: سه‌جدهى برد)، دواى عه‌بدو‌للا گوتى:
پيغه‌مبه‌ره‌که‌تان فه‌رمانى پيکراوه، که داوود بکاته سه‌رمه‌شقو شوینی
بکه‌وئ، وه به‌لگه‌شى بو ئەو ته‌فسیره‌ى، به‌م ئایه‌ته هینایه‌وه، که خوا

ده‌فه‌رموئ: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْ لَهُمْ أَقْتَدِهٖ﴾، ئنجا ئایا بوچى

پيغه‌مبه‌رى ئیمه لی‌ره‌دا سه‌جدهى بردوه؟ چونکه خوا له‌و ئایه‌تهى سوورپه‌تى
(الأنعام) دا ده‌فه‌رموئ: ئا ئەوانه خوا خستوونیه سه‌ر ڕپى راست، تۆش ڕپى

راستى ئەوان بکه سه‌رمه‌شق، بۆیه داوود عليه السلام که سه‌جدهى بردوه،

پيغه‌مبه‌رى خاته‌میش صلی اللہ علیہ وسلم چاوى له داوود کردوه سه‌جدهى بردوه، ئەگه‌رنا

ئەو ئایه‌ته {واته: ئایه‌ته‌که‌ى سوورپه‌تى (ص)} ئەوه ناگه‌یه‌نئى که

پابه‌ندکه‌ربئ بو ئیمه، به‌لام به‌ حوکمى ئەم ئایه‌ته {واته: ئایه‌ته‌که‌ى

سوورپه‌تى (الأنعام)} هه‌ر شتیک که پيغه‌مبه‌رانى پيش‌وو پي‌وهى پابه‌ندکراين،

پيغه‌مبه‌رى خاته‌میش که گه‌وره‌و سه‌روه‌ریانه، پي‌وهى پابه‌نده، وه له‌سه‌ر ڕای

زۆربه‌ى زانایان بو ئۆمه‌ته‌که‌شى پابه‌ندکه‌ره، به‌ به‌لگه‌ى ئەوه که ئەگه‌ر

قورئان بکه‌ینه سئ به‌ش، دوو به‌شى مه‌که‌بیه، وه له قورئانى مه‌که‌بیش دا،

سئ له‌سه‌ر چوارى یان زیاترى، به‌سه‌رهاتى پيغه‌مبه‌رانه (عليهم الصلاة

والسلام)، ئنجا ئایا خواى کاربه‌جئ بوچى به‌سه‌رهاتى پيغه‌مبه‌ران بو

پيغه‌مبه‌رى خاته‌م و ئۆمه‌ته‌که‌ى ده‌گی‌رپه‌ته‌وه؟ بیگومان بوئه‌وه‌ى پي‌وه‌ى

پابه‌ندبن و په‌ندى لی‌وه‌ر بگرن.

چواره‌م: به‌لگه‌یه‌کى دیکه‌ش ئەوه‌یه، که خواى به‌رزو مه‌زن له سوورپه‌تى (القلم) دا

ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْمُتَوَلَّى وَهُوَ مَكْظُومٌ

﴿٤٨﴾، واته: خۆت بو حوکمى په‌روه‌ردگارت راگه‌ره، وه‌ك هاوه‌لى نه‌هه‌نگ

(ماسی)یەكە مەبە، واتە: وەك پێغەمبەر یونس عليه السلام مەبەو لەو هەلۆیستەیدا بەدوای مەكەو، جا ئەمە هەلاواردن (استثناء)ە، ئەگەرنا فەرمانی پێگراوە بەدوای هەموو شتەکانی پێغەمبەران بکەوێ، بەلام ئەو هەلۆیستە (یونس) لێردا جیاگراوەتەو.

ئەجا نایا ئەو هەلۆیستە چۆن بوو؟ پێغەمبەر یونس خوای بالادەست بو لای خەلکی نەینەوای نارد، وەك لە فەرموودە پێغەمبەردا هاتو، خەلکەكە ئیمانێان پێی نەهێناو، سەرەتا زۆر كەللەردق بوون، تاكو گەیشتە ئەو حالەتە ئه‌ویش لێیان توورەبێ، ئیدی رۆشت بەجییهێشتن، وەك خوا دەربارە ئه‌و هەلۆیستە دەفەرموێ: ﴿فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنكَادِي فِي

الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (٨٧)

الأنبياء، واتە: (یونس) پێیوابوو: ئێمە ولاتمان لێ وەتەنگ نەهێناو و لە سەرمان پێویست نەکردو، كە دەبێ هەر لەوێ بێ، كە هەندێ كەس ئەم نایەتە بە هەلە تەفسیر دەكەن و دەلێن: پێیوابوو توانامان بەسەری دا

ناشكێ، بەلام، نا، بەلكو مەبەست لە: ﴿لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ یانی: (لن نَضِيقَ عليه) واتە: لێ وەتەنگ ناهێنین و لەسەرمان نەكردۆتە مەرج، كە تەنیا خەلکی نەینەوایانگ بکات، پێیوابوو بچێتە هەر شوێنێکی دیکەش بانگەواز بکات، هەر دەبێ، بۆیە سەری خۆی هەلگرت و رۆیی، ئیدی خوای دادگەریش سزای داو ئەو بوو سەرنجام خرایە نیو پووبارەو و نەهەنگ هەلێ لووشی، وە تەنیا خوا دەزانێ چەند لەنیو زگی نەهەنگ (ماسی)دا ماوەتەو، دوایی خوای توانا فەرمانی بە نەهەنگ کردو، دەری هاوێشتو، كە بەسەرھاتەكە بە تەفصیل لە سوورەتی (الصفات)دا هەیە، (نایەتەکانی: ١٣٩ - ١٤٨) هەروەها لە سوورەتی (الأنبياء)دا، (نایەتەکانی: ٨٧ - ٨٨).

ئەجا كە خوا دەفەرموێ: لەمەدا وەك یونس مەبە، مانای وایە ئەو شتە جیاگراوەتەو، كەواتە: لە هەموو شتەکانی دیکەدا، وەك یونس بکە.

یَنْجِهِمْ: هەروەها لە سوورەتی (الممتحنة)دا خوای زاناو توانا دەفەرموێ:

﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ

وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ ۖ ﴾، واتە: ییگومان لە ئیبراهیم

ﷺ وە ئەوانەى كە لەگەڵیدا بوون، سەرەشقیكى باش ھەيە بۆ ئیوه، كاتیك بە گەلەكەى خوێ گوت: ئیمە لە ئیوه بەریو دوورین، وە حاشاتان لێدەكەین، وە دوژمنایەتیو رقی لە نیاوان ئیمەو ئیودا بە ھەمیشەیی

پەیدا بوو، ھەتا ئیمان بە خوای تەك دینن، داوی دەفەرموێ: ﴿إِلَّا قَوْلَ

إِبْرَاهِيمَ لِأَبْنَيْهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلَكَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا

وَإِلَيْكَ أَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۖ ﴾، واتە: (لەودا ئیبراهیم سەرەشق نیە،

تەماشای مەكەن) جگە لە قسەى ئیبراهیم كە بە بابی گوت: داواى لیبوردنت بۆ لە پەروردگارم دەكەم، (بابیشى كافر بوو، كەسیكیش كافر بێ، نابێ داواى لیبوردنى بۆ لە خوا بكەى، كەواتە: خوا لێرەشدا ئەو ھەلۆیستەى ئیبراهیمی ھەلاوارد).

خوَا ۖ لَهِ وِبَارَهُوْهُ لَه سَوُورَهَتِى (التوبة)دا دەفەرموێ: ﴿وَمَا كَانَتْ

أَسْتَغْفَرُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبْنَيْهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ

عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۖ ﴾.

قورئان دەبێ ئاوا تەماشای بكەى، ھەموو نایەتەكان پێكەوہ بێنى، ئنجا تەواو تێیدەگەى، دەفەرموێ: داواى لیبوردنكردى ئیبراهیم بۆ بابى، تەنیا بەھوى بەلێنێكەوہ بوو پێیداوو، (كە داواى لیبوردنت بۆ لە پەروردگارم دەكەم) ئنجا لە كوێ بەلێنى پێداو لە كوێ خوای بەرز باسى ئەو بەلێنە

دەكات؟ لە سوورەتی (مريم)دا دەفەرموێ: ﴿قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ

رَبِّیَّ إِنَّهُ کَانَ بِي حَفِيًّا ﴿۷۷﴾، واتە: ئیبراهیم گوتی: سلاوت لەسەر بێ،
وہ لەمەودوا داواى لیبوردنت بۆ لە پەرورەدگارم دەکەم، بێگومان بەرانبەرم
بەخشەرو مشوورخۆرە، (دیارە ئەو کاتە وایزانیوە بابى ئیمان دینى) ﴿فَلَمَّا

نَبِّينَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۷۸﴾، واتە: بەلام
کاتێک بۆی دەرکەوت، کە دوژمنی خوايە (هەر ئیمان ناهيئي) ئەوجار حاشای
لیکرد، واتە: ئەو کاتەى کە بەلینى پێداوە، ئومیدی ئیمان هیئانی پێ هەبوو،
بەلام کاتێک ئومیدی پێی نەماوەو تەما بپراو بوو، ئنجا حاشای لیکردووە.

کەواتە: ئیوہ نەچن لەو هەلویستەدا، کە ئومیدتان هەبوو بە ئیمان
هیئانی کەسێک، داواى لیبوردنى بۆ لە خوا بکەن، چونکە ناگونجی داواى
لیبوردن لەلایەن خواوە بۆ کەسێک بکەى کە ئیمانی نەهیئاوەو کافرە، چونکە
خوا لە کافر خۆشناپی، ڕەحمەتى خوا تاییبەتە بە ئیماندارانەو.

پوختەى مەبەست :

خوا تبارک وتعالی کە بە پیغمبەرى خاتم ﷺ دەفەرموی: ئا ئەوانە خوا
رێنمایی کردوون، تۆش بەداواى رێنمایی ئەوان بکەووەو بیانکە سەرمەشق، ئەو
هەموو شتێک هەمووی دەگریتەو، جگە لەوێ کە بۆمان دەردەکەوێ، کە فلان شتە
لە شەریعەتى فلانە پیغمبەردا، تاییبەت بوو، بەو خەڵک و کۆمەلگایەو، کە لە
سەردەمى یەکیک لەو پیغمبەرانەدا بوو، ئەگەر زانیان تاییبەتە بەوانەو، ئەو
کات بۆ ئیمە پابەندکەر (ملزم) نابى، ئەگەرنا هەرچی قورئان باسی دەفەرموی، لە
هەلویستەکانیان، لە ڕەوشتەکانیان، لە هەلسوکەوتەکانیان، جیى تەماشاو
سەرنجەو، دەبى بیکەینە سەرمەشقى خۆمان، بۆ وینە:

پیغمبەر یوسف ﷺ لە میسر، داواى ئەوێ پادشاو حوکمرانە کافرەکە ڕیزی
لى دەنى، (یوسف) یش پێی دەلى: ﴿ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ

عَلِيمٌ ﴿۷۹﴾، یوسف، واتە: من لەسەر عەمبارەکانى زەوى دابنى (بە زاراوى ئەمڕۆ:

بمکه وهزیری دارایی و ئابووری (چونکه من پارێزەری زانام، پێغه‌مبەر یوسف عليه السلام)
 ئامادهیه له ژێر سایه‌ی پادشایه‌کی کافردا کاریک وهر‌بگرێ، وه‌ك من له كتیبی:
 (چهند باب‌ه‌تیکی سیاسیی هاوچه‌رخ له‌به‌ر رۆشنایی عه‌قل و وه‌حیی دا) باسم کردوه،
 هه‌ركام له (ابن تیمیه) و (الشاطبی) و چهند زانیه‌کی دیکه‌ش، ئه‌و هه‌لۆیسته‌ی
 پێغه‌مبەر یوسف عليه السلام یان کردۆته به‌لگه‌ی ئه‌وه که: دروسته م‌رو‌فی مس‌ولمان له‌ژێر
 ر‌ک‌یف و ده‌سته‌لاتی پادشایه‌کی کافردا، کاریک به‌ئه‌ستۆه بگرێ که بزانی سه‌لاحیه‌تی
 تییدا هه‌یه، که خزمه‌ت به‌ خه‌لك بکات، (ابن تیمیه) ر‌حه‌مه‌تی خ‌وای لێ بێ ده‌لی:
 ئه‌گه‌ر بزانی هه‌موو خ‌راپه‌کانی پێ لانا‌برد‌ری و، هه‌موو چا‌که‌کانی پێ ناچه‌سپ‌ین‌ری،
 به‌لام هه‌ر تۆزیک گۆرانگاری پێ ده‌ک‌ری، با به‌ش‌دار بێ له‌و سیسته‌مه‌ کوفرده‌دا، یانی:
 ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌سه‌دا ده (١٠٪)ی خ‌راپه‌و سه‌مه‌کان بگۆ‌ر‌ی و، داد‌گه‌ریی بچه‌سپ‌ین‌ی،
 باشت‌ره، که‌واته: ئی‌مه‌ش پ‌ی‌ویسته له‌و کارده‌دا، چا‌و له‌ یوسف عليه السلام بکه‌ین.

مه‌سه‌له‌ی ده‌یه‌م: خ‌وای په‌روه‌ر‌دگار لێ‌رده‌دا فه‌رمانی‌کی گ‌رن‌گ به‌ پێغه‌م‌به‌ری خاته‌م و صلی الله علیه و آله

ده‌کات، ده‌فه‌رم‌وی: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾
 تۆ پ‌ی‌یان ب‌لی: من ه‌یچ کر‌ی و پاداشته‌ن لێ داوا ناکه‌م، له‌سه‌ر که‌یان‌دنی ئه‌م په‌یامه
 خ‌واییه، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ئه‌م قورئان و په‌یامه‌ خ‌واییه، ته‌نیا
 ب‌یرخه‌روه‌یه بۆ جیهانیان، ئی‌مه‌ دوو هه‌ل‌وه‌سته له‌به‌رده‌م ئه‌م نایه‌ته‌دا ده‌که‌ین:

هه‌ل‌وه‌سته‌ی یه‌که‌م / که ده‌فه‌رم‌وی: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾، ئه‌م
 نایه‌ته له زۆر شوینی قورئاندا دووباره‌ بۆته‌وه، بۆ وینه: له کۆتایی سوورته‌ی
 (ص)دا، ده‌فه‌رم‌وی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (٨٦)
 واته: ب‌لی: من ه‌یچ کر‌ی و پاداشته‌ن لێ داوا ناکه‌م، وه ته‌کل‌یف و بار‌گران‌یی‌تان
 ناخه‌مه سه‌ر شان :

به‌ر‌پ‌زان !

ئه‌مه زۆر گ‌رن‌گه بۆ هه‌ر که‌سێک که بیه‌وی ئایینی خوا به‌ خه‌لك
 بگه‌یه‌نی، ه‌یچ چا‌وه‌روانی لێیان نه‌بی، ه‌یچ ئوم‌یدێک و ته‌مایه‌کی دنیا‌ی

پېيان نەبى، زۇر زۇر گرنگە، چۈنكى خەلگ گەلىك زياتر رېزى لى دەگرن،
وہك لەوہى چاوى لە دەستيان بى.

ئىنجا رەنگە يەككى بلى: باشە مەلای فەقىر چۈن بىزى؟ كەسى بانگخواز كە
خزمەتى ئايىن دەكاو، خەلگ ئاگادار دەكاتەو، چۈن بىزى؟ چۈنكى ھەر كەسىك
كە خزمەت بە ولات دەكات: پزىشكە، ئەندازيار، پارىزەرە... ھتد، كە كار بۇ
خەلگ دەكەن، خەلگىش لە بەرانبەردا بىزىوى ژيانىان بۇ دابىن دەكەن، كەواتە:
ھەر كەسىك كە خزمەتى ئايىنى خەلگ دەكات، ئىنجا مەلایە، بانگخواز، مامۇستايە،
دەبى خەلگىش خزمەتى دىيائى ئەو بىكەن، وەك من لە كىتیبى (زانايانى ئىسلام
كىن و چۈن؟) دا بە تەفەسىل باسەم كىردە، دەلىل: راستە دەبى خەلگىش
خزمەتى دىيائى ئەو كەسانە بىكەن، كە خزمەتى ئايىنى خەلگ دەكەن، بەلام
نابى ئەوان لەسەر خەلگ بىكەنە مەرج، يانى دەبى بلىن: ئىمە لە پىناوى خوادا
بە رى پىغەمبەرتاندا دەبەين و، پىشتان دەكەوين، نەك بۇئەوہى ئىمە بىزەنن،
بەلكو بۇيە بەدواى شەرىعەت و بەرنامەى خوا دەكەوين، چۈنكى لەسەرمان
فەرزە، وە لەسەرىشمان پىويستە خەلگىش بەو رىيەدا بەين، چۈنكى لەراستىيدا
بەندايەتتى كىردن بۇ خوا لەسەر ئىنسان پىويستە، بىئەوہى چاودەروانى پاداشت
لە خەلگ بىكات، دەبى چاودەرى پاداشت بەس لە خوا بىكات، وەك خوا لە سوورەتى
(الشعراء) دا باسى پىنج لە پىغەمبەران دەكات (نوح و ھود و صالح و لوط
و شەعب) (عليهم السلام) ھەر ھەمويان گوتوويانە: ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ

أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْمَلِئِينَ﴾، واتە: وە ھىچ كرى و پاداشتىكتان
لى داوا ناكەم، پاداشتەم تەنیا لەسەر پەرودەگارى جىھانەكانە.

بەلام خەلگ دەبى بۇخوئى ھەست بىكات، بەرانبەر ئەو زاناو مامۇستايە،
بەرانبەر ئەو بانگخوازە، لە بەرانبەر ئەو كەسەدا، كە خزمەتى ئايىن دەكات، كە
دەبى ئەوانىش خزمەتى دىيائى وى بىكەن، مادام ژيان و گوزەرانى خوئى پى
نەسوورى بۇئەوہى دەستى بەتال بى و بوارى ھەبى خزمەت بىكات، بەلام
مامۇستا نابى بە بەرانبەر خەلگ فىرى ئايىن بىكات، نابى لەگەلىاندا بىكاتە
سەودا و مامەلە و بازرگانى، وە دەبى مامۇستا نەفس بەرزبى و بى تەماع بى،
وە چاودەروانى ماددىي لە خەلگ نەكات.

هەلۋەستەى دووھم / لە قورئاندا وىپراى وشەى (ذِكْرَى) وشەى (ذِكْرَيش) هاتود، زانايان گوتوويانە: (ذِكْرَى) ماناگەى بەھىزترە، لە زمانى عەرەبىيدا بنچىنەيەك ھەيە دەلى: (إِنَّ زِيَادَةَ الْمَبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، واتە: وشەيەك پىتەكانى زياترېن، بەلگەيە لەسەر بەھىزى ماناگەى، ھەرچەندە يەك ماناشيان ھەبى، بۆ وىنە: (ذِكْر) واتە: بىرخەرەدود، (ذِكْرَى) ش ھەر واتە: بىرخەرەدود، بەلام ماناگەى بەھىزترە^(۱)، واتە: زۆر بىرخەرەدود، بۆچى خوا ناوى لە قورئان ناوھ (ذِكْر)؟ كە يەككە لە ناوھ زۆر ديارەكانى قورئان، چونكە مەرف لە ئايىنى خواى پەرۋەردگاردا، زياتر پىويستى بەوھ ھەيە، كە ئەو شتانەى خوا دەيانفەرموى، وەبىر خوييان بەھىزىتەو، ئەگەرنا ئەو شتانە لە سروشتو عەقلى ساغو سەلىمى مەرفدا ھەن، بەلام قورئان هاتود: بىرت بختەوھو بەرچاوت رەوناك بكتەوھو، بۆشەش قورئان ناوى لىنراوھ (ذِكْر) واتە: بىرخەرەدود، ھەلبەتە لەو سىياقەدا ئەو مانايەى ھەيە، ئەگەرنا لە شوئى دىكەدا، بە ماناى شەرفو نوبانگېش هاتود، وەك دەفەرموى:

﴿ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴾^(۴۴) الزخرف، كە لىرەدا (ذِكْر)

دو ماناى ھەن:

۱/ ئەم قورئانە بىرخەرەدويە بۆ گەلەكەت.

۲/ ياخود شەرفو نوبانگە بۆ خۆتو گەلەكەت، كە لەپاستىيدا عەرەب دواى ئەوھى قورئانايان بۆ ھات، ناويان ھاتە نىو ناوانەوھ، وە بوون بە گەلو نەتەوھو زمانەكەيان پارىزراو بوو، وە بوو بە زمانىك لە ئاستى زمانە گەورەو زىندووەكانى دنيادا، ئەوھ ھەمووى چاكەو فەزلى قورئانە لەسەريان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسی دەیهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چوار ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (٩١ - ٩٤)، تەوهری سەرەکی ئەم دەرسە، بریتیه له باسی وهحیی و پهيامی خوا، کتێبهکانی خوا بهگشتی، بهتایبهتی دوا کتیب و پهيامی خوا، که قورئانی بهرزو بهپیژه، خوای کاربهجی نکوولییکردنی کاههکان لهوه که: خوا کتیب و بهرنامهی بۆ بهشهر بنیڕی، به مایهی ریز لێ نهگرتن و، قههه نهزانین و، به گهوره نهگرتنی خوا دادهنی، وهک خوا ﷻ دهفهرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ

عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾، واته: وهک پێویست ریزیان له خوا نهناو به گهورهیان نهگرت، که گوتیان: خوا هیچ شتیکی دانه به زاندوته سهر هیچ بهشهریک، ئهوه ریز لێ نهگرتنی خوايه، که پیتوایی: خوا بهندهکانی خۆی ویل کردوه و بهرنامه و رینمایی خۆییان نانێری، شتی و چون له خوا دهوشیتهوه؟ خوا حیسابی بۆ مارو میروو کردوه، چون حیساب بۆ مروف ناکات، که مروف جینشینی خوايه و، گهوهی ههموو بوونهوه؟!

وه خوا راپدهگهیهنی که: قورئان کتیبیکی بهپیژی به راستدانهری کتیبهکانی پێش خۆیهتی، وه پهيامی خوا بۆ تیکرای بهشهره.

دوایی باسی ستهمکارترین کهسمان بۆ دهکات و دهفهرموی: ستهمکارترین کهس، کهسیکه که نهو چهند سیفهتهی ههبن:

یهکهه: به ناوی خواوه درۆ ههلبهستی، که زیاتر مهبهست پێی هاوبهش دانانه بۆ خوای بی هاوتاو تاک و تهنیا.

دوۋەم: بلى: سىرووشم بۇ كراۋەو وەحييم بۇ ھاتوۋە، راستىش نەكات، وەحيى بۇ نەھاتى، لەلایەن خۇاى زاناو شارەزاۋە.

سىيەم: بلى: منىش وەك پەيامى خۇا دادەبەزىنم، يانى: نەك ھەر دەلى: وەحييم بۇ ھاتوۋە، بەلكو دەلى: دەتوانم وەحييش دابەزىنم، ئەو سى جۆرە كەسە لە ھەموو كەس سىتەمكارترن، ياخود ھەر كەس سىك يەككە لەو سى قسەو لاف لىدانانەى ھەبى، كە ھەرسىكىيان درۇن، لە ھەموو كەس سىتەمكارترە، پاشان خۇاى پەرۋەردگار باسى سەرەنجامى شوومى ئەو جۆرە كەسانە دەكات، لە حالەتى سەرەمەرگو گىانەلادا، كە چۇن فرىشتەكان دەستيان بۇ درىژ دەكەن، وە ئەو رۈوحە پىسەيان دەردەكىشن.

وە لە كۆتايى دا خۇا بە سەرزەنشت كىرەنەو، كافىرەكان دەدوینى، كە بە تاقى تەنياۋ بەبى پىشتو پەناۋ مال و سامان و كورپان و خىزما، دىنەو لە خۇاى دادگەر، لەبەردەم دادگای خۇاى پەرۋەردگاردا دووچارى چارەنووسى رەشى خۇيان دەبن.

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ
الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجَعَلُونَهُ قِرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ
كَثِيرًا وَعِلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ
﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَن حَوْلَهَا
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَن أَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ
مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ
أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ
زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((وہ وہك بۇ خوا شایستہیہ بہ مہزنیان نہگرتو نہیانناسی، کاتیك گوتیان: خوا هیچ شتیکی دانہبہزاندوتہ سہر ہیج مرؤقیك، بلی: ئەدى كى ئەو كتیبەى دابہزاندوہ، كە مووسا هیئای: پرووناکیى و پینمایى بوو بۇ خەلك، كە دەتانگیڤا بہ چەند پەرہیەك (ى جیا جیا) بەشیكتان دەرەخستو، زۆریشان لى دشاردوہ، وە زانیارییەكتان (بەھوۋى وەحییەوہ) فیرکرا، كە نہ ئیوہو نہ بابو باپیرانتان نہتانەزانی؟ بلی: خوا (دایبەزاندوہ) ئنجا وازیان لى بیئە، با لہ دروۋ دەلەسەى خویاندا پۆبچن ﴿٩١﴾ وە ئەم (قورئان)ەشمان ناردوتہ خوا، بەپیژە، بەراستدانەرى ھەرچى ھى پيش خویەتى (لە كتیبەكانى خوا)، وە بۆئەوى (خەلكى) ئوممولقورا (مەككە) و خەلكى (شارو ولاتانى) دەوروبەرى وریابكەیوہ، وە ئەوانەى بروائان بہ رۆژى دواى ھەيە، بروای پى دینن، وە پارىزگاریى لە نوپژەكەیان دەكەن ﴿٩٢﴾ وە ئایا كى ستەمكارترە لەو كەسەى كە درۆى بۇ خوا ھەلبەست، یان گوتى: سرووشم (لە خواوہ) بۇ كراوہ، هیچ سرووشیشى بۇ نہكراوہ، وە كەسك كە گوتى: منیش (كتیب) دادەبەزینم، وەك ئەوہى كە خوا دایبەزاندوہ! وە ئەگەر بیینی لە كاتیكدە كە ستەمكاران لە سەختی و دژوارییەكانى مەرگ دانو، فریشتەكانیش دەستیان بۇ دریژكردوون (بییان دەلین: نەفسەكانتان) (گیانەكانتان) بیئە دەرى! ئەمرو بە ئازارى پيسواى سزا دەدرین، لە سۆنگەى ئەوہوہ كە قسەى ناھەقتان لەبارەى خواوہ دەكرد، وە لە بەرانبەر ئايەتەكانى دا خۇتان بە زل دەگرت ﴿٩٣﴾ ئیستاش وەك چۆن یەكەمجار دوستمان كردوون، تاك تاك ھاتن بۇ لامان، وە ئەوہى كە پیماندابوون، لە پشت خۇتانەوہ بەجیئان ھیشتوہ، وە ئەو تاكارانەتان لەگەل نابینین، كە پیتانوابوو تیتاندا ھاوبەشن، بیگومان پەیوہندییتان پچراو، ئەوہى خەيال پلاوتان پیوہ دەكرد، لیئان ونبوو ﴿٩٤﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ): وەک بۆ خوا شایستەیه رێزبان نەگرتو بە گەورەیان نەگرت، لە زمانی عەرەبیی دا دەلی: (قَدَرُ الشَّيْءِ: مَبْلَغُهُ، وَقَدْرُهُ: كَذَلِكَ، وَمَا قَدَرُوا حَقَّ قَدْرِهِ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، أَي مَا عَظَّمُوهُ حَقَّ تَعْظِيمِهِ^(١)، واتە: (قَدَرُوا قَدْرَ) بە مانای ئەندازەگیری شتێک دی، دەگوتری: (قَدْرُهُ كَذَا، أَوْ قَدْرُهُ كَذَا) یانی: ئەندازەکەی ئەوەندەیه، کە خوا دەرفەرموێ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، واتە: بەو شیوەیه کە بۆ خوا شایستەیه، ئەو ئەندازەیه کە بۆ خوا شایستەیه، رێزبان لە خوا نەگرتو، بە گەورەو مەزنیان نەگرت.

(قَرَأَ طَيْسَ): کۆی (قَرُطَاس) یان (قُرْطَاس) ه، (القُرْطَاسُ: بَكْسَرُ الْقَافِ وَضَمُّهَا: الَّذِي يُكْتَبُ فِيهِ)^(٢)، واتە: (قَرُطَاس) یان (قُرْطَاس) بریتیه لە هەر شتێک کە لەسەری بنووسری، جا کاغەز بێ، چەرم بێ، بەردی تەنک بێ، یان گەلای درەخت، کە کاتی خۆی بەکارهێنراون، بۆ لەسەر نووسین.

(مُبَارَكٌ): (الْبَرَكَه: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ، وَالْمُبَارَكُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْخَيْرُ، (بَرَكَه) بریتیه لە چەسپاوی پێزو بەرەگەتی خوا لە شتێکدا، (مُبَارَك) بریتیه لە شتێک کە هێزو پێزی تێدابی.

(أُمُّ الْقُرَى): ناویکە لە ناوەکانی مەککە، وشە (قُرَى) کۆی (قَرِيَّة)یه، وه (قَرِيَّة) لە زمانی عەرەبیدا بە مانای شاری گەورە، یان ولات دی، کە زۆر کەس وادەزانێ (قَرِيَّة) بە مانای گوندو دی هاتو، نەخێر بە مانای ولاتو شاری گەورە هاتو،

(١) مختار الصحاح، مادة: ق د ر، ص: ٤٥٥

(٢) مختار الصحاح، مادة: ق ر ط س، ص: ٤٦١.

مەككەش بۆیە پێی گوتراوە: دایکی شارەكان، لەبەرئەوێ خەلك له هەموو شوێنەكانەو هاتوون بۆ ئەوێ، شارێکی زۆر قەرەبالغ بوو.

(غَمَرَاتِ الْمَوْتِ): واتە: توندوتیژی و سەختییەکانی مەرگ، (الْغَمْرَةُ: مُعْظَمُ الْمِيَاهِ السَّاتِرَةِ لِمَقَرِّهَا، وَالْغَمَرَاتِ الشَّدَائِدُ..)، (غمرات) کۆیەكەى (غمرة)یە، كە بە زۆری بە ئاوى زۆر دەگوترێ، وە هەروەها بە كاتى ڕووح كێشان دەگوترێ، كە وردە وردە ڕووح له بنى پێ ڕا دێ و بە ئەژنۆو لا قەدا سەر دەكهوێ، دواى دەگاتە لای ڕان، ئنجا دەگاتە پشتێن و سینگ، وە لە سینگدا كەبرا دەست دەكات بە غەرغەرە، ئنجا لەو كاتەدا، ئەندامەكانى دیکەى جەستەى، هەموویان سارد دەبنەو، بە هەر حال دواى زار پێكدادەداو هەناسەىەك دەداو كۆتایى دێ، كەواتە: **(غَمَرَاتِ الْمَوْتِ)** واتە: حالەتى گيان كێشان و گيانەلا.

(عَذَابِ الْهُونِ): (عَذَاب) واتە: سزاو ئازار، (الْهُونُ: وَالْهُوَانُ)، وشەى (هُونٌ وَهُوَانٌ) واتە: ڕیسواى، دەلى: (أَهَانُهُ: اسْتَخَفَّ بِهِ، وَالْإِسْمُ: الْهُوَانُ وَالْمَهَانَةُ) واتە: بە سووك تەماشای كرد، بە كەم تەماشای كرد، (هُونٌ) لێردا چاوكە، بە مانای (هوان) دێ، واتە: سزای ڕیسواى بچێژن.

(فُرَادَى): (جَمْعُ فَرِيدٍ، نَحْوُ أَسِيرٍ وَأُسَارَى)، (فُرَادَى) واتە: تاكهكان كۆى (فَرِيد)ە، واتە: تاك، بەتەنیا، وەك (أَسِير)ە، واتە: یەك دیل، كە كۆیەكەى (أُسَارَى)یە، واتە: دیلەكان، كە مەبەست ئەوێە لە ڕۆژى دواى دا، هەر كەسێك بەتەنیا دەچێتەو بەردەم دادگای خواى دادگەر.

(خَوَّلْنَاكُمْ): (أَعْطَيْنَاكُمْ، وَالتَّخْوِيلُ فِي الْأَصْلِ إِعْطَاءُ الْخَوْلِ، خَوَّلَهُ اللَّهُ الشَّيْءَ، مَلَكَهٖ إِيَّاهُ وَالتَّخَوَّلَ: التَّعَهُدُ)، (خَوَّلْنَاكُمْ) یانى ئەوێ پیمانداون، (تخویل) لە ئەسڵدا ئەوێە شتێك بەدەى بە كەسێك بۆئەوێ سەرپەرشتى بكات، دەگوترێ: (خَوَّلَهُ اللَّهُ الشَّيْءَ) واتە: خوا ئەو شتەى كردە مۆلكى ئەو كەسە، (التَّخَوَّلَ: التَّعَهُدُ) واتە: ئاگا لیبوون و سەرپەرشتى كردن.

ہوئی ہاتنہ خوارہوہی نایہ تہکان

ہوئی ہاتنہ خوارہوہی نہم رستہ قورئانییہ کہ دہفہرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ

قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا ۖ وَعِلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۚ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي حَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿۱۱﴾﴾، لہوہارہوہ

نہم دہفہ گپرداوتہوہ: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَوْلُهُ: ﴿وَمَا قَدَرُوا

اللَّهُ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، يَعْنِي: مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، قَالَتِ الْيَهُودُ: يَا مُحَمَّدُ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ كِتَابًا؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالُوا: وَاللَّهِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ كِتَابًا! قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ، قُلْ يَا مُحَمَّدُ: ﴿مَنْ أَنَزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ... ﴿۱۱﴾﴾؟ قَالَ: اللَّهُ أَنْزَلَهُ ﴿۱﴾﴾.

واتہ: عہدوللای کوری عہبباس خوا لہ خوئی و بابی رازی بی، دہلی: نہوہ کہ

خوا دہفہرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، واتہ: لہ بہنی ئیسرانیلیہکان ہی وا ہہیہ و ہک پیویست خویان بہ مہزن نہگرت و خویان نہناسی دہلی: جوولہکہکان گوتیان: نہی موہمہد: نایا خوا کتیبی ناردوتہ سہر تو؟ فہرموی: بہلی، جوولہکہکان گوتیان: سویند بہ خوا، خوی ہیچ کتیبیکی لہ ئاسمان نہناردوتہ خوار (واتہ: نہوہندہ رقیان لہ پیغہمبہری خوا ﷺ ہہئسا، نکوئلی کتیبہکانی خوشیان کرد)، ئنجا خوا ﷺ نہم نایہ تہی دابہزانہدہ خوار کہ دہفہرموی: بلی:

(۱) جامع البيان للطبري برقم: (۱۳۴۵۶)، وفتح القدير للشوكاني، ج ۲، ص ۲۰۳، وابن أبي حاتم برقم: (۷۵۹۱)، والسيوطي في الدر المنثور، ج ۳، ص ۳۱۳، ونسبه إي ابن المنذر، وأبي الشيخ، وابن مردويه.

ئەدی کێ ئەو کتیبەیی دابەزاندووە کە موسا هیڤای، کە رۆشنایی و رێنمایی بوو بۆ خەلک؟ دوایی دەفەرموی: بلی: خوا دایبەزاندووە.

روونکردنەو:

ئیمە لە سەرەتای تەفسیرکردنی ئەم سوورەتەدا گوتمان: ئەم سوورەتە هەمووی پیکەووە هاتۆتە خوار، جا هەندیک لە تویژەرەوانی قورئان دەئین، کەواتە: نابێ هۆی هاتنە خواری نایەتەکان هەبێ، چونکە هەمووی پیکەووە هاتووە، لە یەک کاتدا، لە یەک شەودا، حەفتا هەزار فریشتەیی لەگەڵدا بوو!

وڵامەکەیی ئەوێهە کە خوا لە یەک شەودا دایبەزاندووە، بەلام وڵامی هەموو ئەو پرسیارانەی تێدایە کە لەوکاتەدا هەبوون، دیارە چەند رووداویێک و بەسەرھاتیێک هەبوون خوای پەروردگار وڵامی هەمووانی بە یەکجارو لە یەک شەودا ناردۆتە خوار، لەم سوورەتەدا، کەواتە: دابەزێنرانی ئەم سوورەتە لە یەک شەوو لە یەک کاتدا، تێکناگیرێ لەگەڵ ئەویدا کە هەندیک لە نایەتەکان، هۆی هاتنە خوارووەیان هەبێ، کە ئەمەیی ئێرە یەک لە نایەتەکانەو، چەند نایەتیکی دیکەش هەن، کە پێشتر باسمان کردن، وە چەند نایەتیکی دیکەش لەمەو دوا دین، چونکە ئەوانە دیارە ئەو قسەو باسو پرسیارو ئیشکالانە هەبوون لەوکاتەدا، لەو سەرۆحەدەدا، ئنجا خوای کاربەجێ وڵامی هەموو ئەو پرسیارو ئیشکالانەیی، خستۆتە نیو دووتویێ ئەم سوورەتە موبارەکەووە.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

پیشتر ئامازهمان پيدا که خولگهی سهره‌کیی ئهم سوورپه‌ته موبارپه‌که، سئ ته‌وه‌ره‌یه، ئه‌وانیش خوا به یه‌کگرتن، وه پیغه‌مه‌رایه‌تی و وحی پیغه‌مه‌به‌ران، وه هاتنی رۆژی دوايي و لیپرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، به‌لام ئه‌وه‌ی زیاتر جه‌ختی له‌سهر کراوه‌ته‌وه، بریتیه له خوا به‌یه‌کگرتن و ته‌نیا خواپه‌رستن، وه پووچه‌لکرده‌وه‌ی بته‌پرستی و هاویه‌ش بۆ خوا دانان، به هه‌موو جوړه‌کانیه‌وه. ئنجا لیږده‌دا ئهم چوار نایه‌ته، زیاتر دهرباره‌ی و وحی و پیغه‌مه‌به‌رایه‌تی و دابه‌زینرانی کتیه‌به‌کانی خوا ده‌دوین، به‌نایه‌تی کۆتا کتیه‌ی خوا که قورئانه.

خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، وه‌ک بۆ خوا شایسته‌یه خوايان به مه‌زن نه‌گرت، خوايان نه‌ناسی، بۆچی پیزی خوايان نه‌گرت؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی یه‌ک قسه‌یان کرد! ﴿إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾، کاتیک که گوتیان: خوا هیچ شتیکی نه‌ناردۆته خوارۆ، هیچی دانه‌به‌زاندوه بۆ سهر هیچ به‌شهریک، ئا ئه‌وه ریز لینه‌گرتن و به‌گه‌وره‌نه‌گرتنی خوایه، که تۆ نکوویی بکه‌ی له‌وه که خوا په‌یام و وحی و به‌رنامه‌ی ناردوه بۆ پیغه‌مه‌به‌ران (عليهم الصلاة والسلام) که ئه‌وانیش به خه‌لکی رابگه‌یه‌نن، تا‌کو خه‌لک بزائن چۆن بژین؟ خوا چی لی داواکردوون، که ئه‌وه ماوه‌ی ژيانی دنیا چۆن بگوزهرینن؟ ئه‌وه ریز لینه‌گرتنی خوا به مه‌زن نه‌گرتنی خوا و نه‌ناسینه‌تی، که تۆ گومانت وابی خوا ﷺ به‌رنامه‌و رۆ شوینی خۆی بۆ به‌نده‌کانی به پیغه‌مه‌به‌راندا نانیری!

ئنجا وه‌ک دوايي له مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا باسی ده‌که‌ین، خواي بهرزو مه‌زن له سئ

شوینی قورئان دا ئهم رسته‌یه‌ی به‌کاره‌یناوه: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، له سوورپه‌تی (الزمر) دا، که له‌وه دهرباره‌ی قیامه‌ته، وه له سوورپه‌تی (الحج) یش دا، که

لەوێش دەربارەی خوا بەیەگرتنە، کەواتە: ئەو سێ ئەسلە ھەر کەسیک نکوولییان لێ بکات، خوای ئەناسیوە و پێزی لێ نەگرتووە بەگەورەو مەزنی نەگرتووە.

ئەنجا خوای بەرز دەفەرموی: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا

وَهْدًى لِلنَّاسِ﴾، بۆ: ئەدی (ئەگەر خوا هیچ کتیبێکی دانەبەزاندووەتە سەر هیچ بەشەرێک)، ئایا ئەو کتیبەیی کە موسا ھێنای، کە پۆشنایی و پێنمایی بوو بۆ خەلک، کێ دایەبەزاند؟ ئێیو بەخۆتان دەڵێن: ئێمە شوینکەوتوو موسایان و، موسا کتیبی لە خواوە بۆ ھاتووە، ئەنجا ئەو خوایەیی ئەو کتیبەیی موسای دابەزاندووە، ھەر ئەوێش قورئانی بۆ موحمەد ﷺ دابەزاندووە، وە کتیبی بۆ گشت پێغەمبەران ناردووە.

ئەنجا دەفەرموی: ﴿تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ بُدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾، کە ئەو کتیبەتان چی لێ دەکرد؟ دەتانکردە پەرپەر، بەش بەش، ھەندیکیان تان ئاشکرا دەکردن و زۆریشان تان بەنھان دەکرد، دیارە ئەوەی کە لە بەرزەوھندیان بوو ئاشکریان کردووە، ئەوەی زەرەرشیان بوو، شاردوویانەتەووە، وەک زۆر لە مسوڵمانان ئیستاش و لەگەڵ قورئاندا مامەڵە دەکەن: ئەو ئایەتانەیی بۆسی حوکم و سیاسەت و ھەڵاڵ و ھەرام دەکەن، زۆر لەو مەلایانەیی سەر بە حیزب و پزیمە سیکۆلاریست و خۆسەپینەکانن، بەلایاندا ناچن و ئایەتی و باس دەکەن کە بە حیسابی وان، زیانی بۆ پەزەکانی وان نەبێ!! ﴿وَعَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾، وە ئێو

ئەوەی کە نە خۆتان و نە بابو و باپیرانتان نەتان دەزانن، فێری کران، بەھۆی کتیبەکانی خواوە، چ کتیبەکەیی موسا کە تەوواتە، وە چ کتیبەکانی دیکە، کە خوا بۆ پێغەمبەران دیکەیی ناردوون، زۆر شتیان فێرکردن و بەھۆیانەووە ھۆشیار و بێدار بوونەووە، زۆربەیی بەھا بەرزەکان لە کتیبەکانی خوا وەرگیراون، راستە پێو شوینی پێغەمبەران کوژاوەتەووە، بەلام رەوشت و بەھاگان، کە لە کتیبەکانی خوادا

ھەبوون، ھەر زیندوون و لەنیو خەلکدا بلاو بوونەتەووە، ﴿قُلِ اللَّهُ﴾، واتە: ئەمە وەلامی پرسیارەکەیی، کێ ئەو کتیبەیی دابەزاندووە کە موسا ھێناویەتی؟ بۆ: خوا،

﴿ثُمَّ ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾. دواوی لێیان گەڕی، با هەر خەریکی گەمەو یاریی بن، لەو قسەو قال و درۆو دەلەسەو خەیاڵانە ی خۆیاندا بن.

پاشان دێتە سەر باسی قورئان و دەفەر موی: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، وە ئەمەش کتیبیکە ناردوو مانەتە خوار، کتیبیکی بەپێزە، بەرەمەدارە، پڕ خێرە، هەرچی کتیبی ئاسمانییەو خوا ناردوو یەتی، هی پیش خۆی بە راستیان دەزانێ، بە راستدانەری کتیبەکانی پیش خۆیەتی، هەموویان بە راست دەزانێ، وەك ئەسلەکیان، ﴿وَلَنُنَزِّلُ لَكَ الْقُرْآنَ وَمِنْ حَوْلِكَ﴾، وە بۆئەوێ تو ئەو موخەمەد ﷺ! خەلکی مەككەو دەورووبەری و هەموو دنیا بترسینی و هۆشیار بکەیهو، ئاگادار بکەیهو، ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، وە ئەوانە ی که برۆیان بە پوژی دواوی هەیه، ئیمانی پێ دێن، ﴿وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾، وە لەسەر نوێژەکانیشان پارێزگاری، پارێز لە نوێژەکانیان دەکەن، لە کاتی خۆیدا نوێژەکانیان دەکەن، بەو شیوەیهی که خوا فەرمانی کردو.

ئەجا خۆی دادگەر سێ هەلۆیست باس دەکاتو، دواوی راپدەگەیهنی که ئەوانە ی ئەو هەلۆیستانەیان هەبێ چەندە ستەمکارو خراپ!

دەفەر موی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ کێ ستەمکارترە لە کەسێک که درۆ بەناوی خواوە دەکات، واتە: هاوێل بۆ خوا دادەنی بە درۆ؟ یان دەلێ: وەحییم بۆ هاتو، هیچیشی بۆ نەهاتو، وە لە کەسێک که دەلێ: وینە ی ئەو که خوا دایبەزاندو منیش دادەبەزیئم، کێ لەو جوورە کەسانە ستەمکارترە؟ وەلامەکە ی ئەوێه: هیچ کەس!

نَجِيا دەرەرموئ: ﴿وَلَوْ تَرَىٰٓ اِذِ الظَّالِمُوْنَ فِيْ غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ

بَاسِطُوْا اَيْدِيْهِمْ اَخْرِجُوْا اَنْفُسَكُمْ﴾، وە ئەگەر تۆ ببینی کاتیەک کە سەمەکاران لە سەختییەکانی مەرگ دان، لە کاتی گیانەلادان، فریشتەکانیش دەستیان بۆ درێژکردوون، دەلێن: ئەو ڕووحنەتان دەربێنن (تاکو بیانبەین بۆ شوینی سزا)، ﴿الْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾، ئەمڕۆ سزای ڕیسوایی دەچێژن، چونکە خۆیان زۆر پێ زل بوو، لە بەرانبەر وەحی پێغەمبەرەکاندا، ئیستا دەبێ سزای ڕیسوایی و زەبوونی بجێژن (الْجَزَاءُ مِنْ جَنْسِ الْعَمَلِ)، سزا بەگوێرەی شیوی کردەوهیە ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾، لەبەرئەوهی کە ئێوە قسەى ناهەقەتان بە ناوی خواوە دەگوت، وە لە بەرانبەر نایەتەکانی خوادا خۆتان بە زل دەگرت.

لە کۆتاییدا دەرەرموئ: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرْدَىٰ كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، ئێوە تاك تاك هاتنەوه بۆ لامان، وەك یەكەم جار دروستمان کردبوون، هەر کەس بە تەنیا دروست کراوە بەتەنیا دەگەرێتەوه لای خوا، خۆ خزم و گەل و عەشیرەت و حیزبی لەگەڵدا نیە! ﴿وَرَكْنْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾، وە هەرچی پێماندابوون، لە پشت خۆتان بەجێتانەهێشت، هەمووی بەجێهێلرا لە دنیا، ﴿وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ﴾، وە ئەو تەکاکارانەى کە پێتانوابوو هاوبەشی خۆان و دەتانپەرستن و بەندایەتییان بۆ دەکردن، لەگەڵتاندا نایابینین، کەستان لەگەڵدا نابینین، ﴿لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾، وە ئەوهی کە گومانەتان دەبردو پێتانوابوو شەفاعەتکاران و هاوبەشن، هەموویان ونبوون، لەبەرچاوتان نەمان.

واتە: خۆتان و کردەوه قسە خراپەکانتان ماونەوه، وەك گوشتی سەرچەپەرێ کەوتوونە گۆرێ!

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلەی یەكەم: كه خوا دەفه رموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ

اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾، واتە: وەك بۆ خوا شایستەیه رێزبان لە خوا نەگرتووە
خوایان بە گەورە نەگرتووە، یان وەك شایستەیه خوایان نەناسیوە، لە سۆنگە
ئەودووە كە گوتیان: ﴿مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾، خوا هیچ شتی
دانەبەزاندۆتە سەر هیچ بەشەرێك، خوا وەحی و كتیبو بەرنامەی بۆ هیچ
پیغەمبەرێك نەناردووە.

كی قەدری خوا ناكړی !!

خوای كاربه جی لە سێ شوینان لە قورئان دا تەعبیری ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ

قَدْرِهِ﴾ دووبارە كردۆتەووە:

١/ لیڕەدا كە باسی دابەزاندنی پەیامو بەرنامەی خوای پەروردگار دەكات:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ...﴾.

٢/ لە سوورەتی (الحج) دا، كە باسی خوا بە یەگەرتن و تەنیا خواپەرستن دەكات،

وەك دەفه رموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّكَ الْذِيكَ

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ

شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ

قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾، لەم دوو نایەتەدا خوای بالادەست

دەفه رموی: ئەو خەلكینه! وێنەیهك هیئەرایەو، گوێی بۆ بگرن، ئەو شتانە

کە لە حیاتی خوا دەیانپەرستن، ئەگەر هەموویان کۆبنەو ناتوانن مِشِیک دروست بکەن، وە ئەگەر مِشِیش (مِشە ڕەشە) شتیکیان لێ بستین، ناتوانن لێی بستیننەو، بەدواداچوو (طالب)، وە ئەوەش کە بەدوای کەوتوون (مطلوب) هەردووکیان بپهێزن.

ئنجای ئەوە ئیعجازی زانستی تێدایە، چونکە: مِشە ڕەشە بەسەر هەر شتیکیەو بنیش، لە ماوەی کەمتر لە چرکەیهکدا بەهۆی زاریهەو، ئەو ماددەیه دەگۆڕێ بۆ حالەتیکی دی، بۆیه ئەگەر هەموو دنیا کۆبنەو، تازە ناتوانن ئەو شتە لێ بستیننەو.

وە لە نایەتی دووەم دا دەفەرموی: ﴿ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ

لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴾ (٧٤) الحج، واتە: وەك بۆ خوا شایستەیه ریزیان نەگرتەو، خویان بە گەورە نەگرتەو، بیگومان خوا بەهیزی زالە.

٣/ وە لە سوورەتی (الزمر)دا، کە باسی ڕۆژی دوایی و لێرسینەو لە بەندەکانی

دەکات و دەفەرموی: ﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ،

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

﴿ ٦٧ ﴾، واتە: وەك بۆ خوا شایستەیه ریزی خویان نەگرتەو، لە ڕۆژی قیامەتدا خوا زەوی لە مست دەگرێ، وە ئاسمانەکانیش هەموو دەپێچیتەو، لە دەستی راستیدا، پاکیی و بەرزیی بۆ خوا، لەو هاوبەشەکانی بۆی بپار دەدەن.

زۆربە زانیان لە تەفسیری ئەم نایەتەدا دەلین: ئەوە پێشاندانی دەستەلات و بالادەستی خاوە، کە وەك چۆن یەکیك لە ئیو تۆپیک، شتیك بە دەستەو دەگرێ، وە تۆماریک لە بن هەنگلی دەگرێ و دەپێچیتەو، خوی پەروەردگاریش ئاوا دەتوانێ زەوی لە چەنگ بگرێ، بە دەستەلاتی بی وێنە خۆی، وە دەشتوانی ئاسمانەکان بپێچیتەو، وەك چۆن یەکیك لە ئیو تۆماریک دەپێچیتەو وە لە بن هەنگلی راستی دەنی، لێردا ئەو تەعبیرە تەعبیریکی ڕەمزییە بۆ پێشاندانی دەستەلاتی خوا.

دەشگۆنجی بلیی: خۆی پەرۆردگار لە چەنگ گرتن (قبضة)ی هەیه و ناسمانەکانیش لە دەستی راستی دا دەپێچیتەوه، وەك بۆ خوا شایستەیه، هەردووکیان هەر یەك سەرەنجامیان هەیه.

کەواتە: تەعبیری : ﴿ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ﴾، وەك بۆ خوا شایستەیه رێزبان نەگرتوو بە گەوروو مەزنیان نەگرتوو، لە سێ شوێنان دا هاتوو، دەربارە ی سێ بابەتی سەرەکی:

(١) لە سوورەتی (الحج) دا دەربارە ی خوا بەیەكگرتن.

(٢) لە سوورەتی (الأنعام) دا دەربارە ی پێغەمبەراییەتی و وەحی و پەيامی خوا.

(٣) لە سوورەتی (الزمر) دا دەربارە ی قیامەت و زیندوو بوونەوه و لێپرسینەوه.

کەواتە: هەر کەسێك نكووایی بکات لە یەكێك لەو سێ راستییە، ئەوه وەك پێویست خۆی تاك و تەنیا ی نەناسبوو و رێزی لێ نەگرتوو، بە گەوروو نەگرتوو، چونکە خۆی بێ وێنە، خاوەنی ئەم بوونەوه و دەیه، مادام وایە:

١/ دەبێ هەر ئەو بپەرسێ و بەنداییەتی بۆ بکری، ئنجا وەك پێویست رێزی لێ گیراوه، وەك بۆ ئەو شایستەیه بە گەوروو گیراوه و ناسراوه و بەنداییەتی بۆ کراوه.

٢/ پاشان دەبێ برۆمان وابی کە: هەرگیز خۆی کاربەجی و دادگەر، مەرفەهەکان کە بەندە ی خۆینی، لەسەر زەوی و ئێلێان ناکات، بەلکو پەيام و بەرنامەیان بۆ دەنێری، بە پێغەمبەرێدا بۆئەوه ی بزانی: چۆن بژین و حەلال و حەرام چییە، چاکە و خراپە کامەیه.

٣/ ئنجا قەناعەتیشمان وابی خۆی خاوەن پاداشت و سزا: مەرفەهەکان دوا ی مراندنیان زیندوو یان دەکاتەوه و پشەتگوییان ناخات، بەلکو لێیان دەپێچیتەوه و لێیان دەپرسیتەوه، تاكو پاداشت و سزایان بداتەوه، بەپێی ئەو چاکە و خراپانە ی کە کردوو یانن.

وشە ی (قَدَرٌ وَقَدَرٌ) ش لە زمانی عەرەبییدا، بە مانای ئەندازە دی، دەگوتری: (قَدَرُ الشَّيْءِ وَقَدَرُهُ وَمِقْدَارُهُ) واتە: ئەندازە ی ئەو شتە، بەلام خۆی پەرۆردگار

ئەندازەیهکی دیاریبکراوی نیه، وەك دەفەر موئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (١١)

الشوری، واتە: هیچ شتێك وەك خوا نیه، ئەدی مەبەست چیه؟ واتە: وەك بۆ خوا شایستەیه: نه یانناسیوه، پێزیان نه گرتوه، به گه وره یان نه گرتوه، شكۆو پایه به رزیی خوا یان نه زانیوه، بۆیه زانیان ئاویان تهعبیر کردۆته وه: (وَمَا عَرَفُوهُ حَقَّ مَعْرِفَتِهِ، وَمَا عَظَمُوا اللَّهَ حَقَّ عَظَمَتِهِ، وَمَا أَجْلَوهُ حَقَّ إِجْلَالِهِ).

مەسەلە ی دووهم: که خوا دەفەر موئ: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ﴾

مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ، به پێی هۆی هاتنه خواره وه که یاسمان کرد: جووله که کان هاتنه لای پێغه مبهری خوا ﷺ، گوته یان: ئەدی موحەممەد! خوا کتیبی بۆ تۆ ناردۆته خوار؟ فەر مووی: به ئێ، ئەوانیش گوته یان: سویند به خوا، خوا هیچ کتیبێکی له ئاسمانه وه نه ناردۆته خوار، نه بۆ موسا وه نه بۆ عیسا وه نه بۆ هیچ کەس، جا له هەندێ له به سه رهاته کاندایه وه، که دوا یی ئەوهی ئەو زانییهی جووله که که ئاوی به پێغه مبهری خوا ﷺ گوته، زانییه کانی دیکه ی جووله که گوته و یانه: تۆ ئەوه چیت گوته؟ ئێمه هەر نکو و ئێی ده که یان له وه کتیبه ی که بۆ موحەممەد هاتوه، ئەدی ئێمه قه ناعه تمان وانیه خوا کتیبی بۆ موسا ناردوه، گوته و یه تی: راسته، به لām له وه کاته دا ئەوه ندده ر قه م هه ئسا بوو، موسا شام له بیر نه ما بوو، بۆیه نکو و ئێیم له ویش کرد.

دیاره لی ره دا خوا ی په ره وه ر د گار ده فەر موئ: لی یان بیر سه وه بلی: ئەدی ئە گەر خوا هیچ کتیبێکی نه نارد بێ بۆ به شه ره، وه ئیوه که خۆتان به شوینکه وته ی

موسا ده زانن: ﴿مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ﴾،

کێ ئەو کتیبه ی بۆ موسا دا به زان دوه، که موسا هی ناویه تی، که رووناکیی و پێنمایی بوو بۆ خه لکی، ئەمه ئە گەر رووی دواندن (خطاب) له جووله که کان بێ.

به لām (الطبري) له ته فسی ره که ی (جامع البیان) دا^(١) ده ئی: رووی دواندن له

هاوبەش بۆ خوادانەرەکانە، منیش رای (طبری) م پێ راستترە، چونکە ئەم سوورپەتە و تووێژەکانی هەموویان لەگەڵ هاوبەشدانەرەکان و جاری جوولەکە نەهاتوونە پێش تاکو خوای پەرورەدگار پرووی دواندن (خطاب) لەوان بکات، بەلام زۆریە تووێژەرەوانی قورئان دەلێن: نەخێر لێردا پرووی دواندن (خطاب) لە جوولەکەکانە.

پێموایە ئەوان بۆیە ئیشکالیان بۆ دروست بوو، گوتووایە: شتیکی مەنتیقی نیە، خوا بە هاوبەشدانەر و بپەرستەکان بلی و ئیلامیان بکات کە ئیمان بە قورئان بێنن، وەك چۆن ئیمانیان بەو کتیبە هەیە کە بۆ مووسا هاتووە، کە تەوراتە.

بەلام لە راستیدا ئەو مەسەلەیە پەکی لەسەر ئەوە نەکەوتووە کە دوینراوەکان جوولەکەین، ئەو جار بریوان بەو کتیبە بێ، کە بۆ مووسا نێردراوە، چونکە بپەرستەکانی مەککەش دەیانزانی کە پێغەمبەرێک هاتووە ناوی مووسا بوو، وە پێغەمبەرێک بە ناوی ئیبراهیم هاتووە کتیبی هەبوو، وە پێغەمبەرانێ دیکەش هاتوون، بەلام ئینکارییان دەکرد کە موحەممەد ﷺ پێغەمبەر بێ، هەر بۆیەش دەیانگوت: ئەگەر راست دەکەوێ تۆش پێغەمبەری خوای، موعجیزەو بەلگەیهەك بێ، وەك ئەوەی بۆ پێغەمبەران پێشووە هاتووە.

کەواتە: هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، بریوان بەوە هەبوو کە خوا ژمارەیهەك لە پێغەمبەرانێ ناردوون، وە کتیبیشی بۆ ناردوونە خوار، بۆیە شتیکی ئاساییە کە خوا بفرموی: ئەو بپەرستو هاوبەش بۆ خوادانەرە، وەك بۆ خوا شایستەیه ریزی خویان نەگرت، کە کوتیان: هیچ کتیبیکی دانەبەزاندۆتە سەر هیچ بەشەرێک، بۆیە بە نکوویی لیکردنەو، پێیان بلی: ئەدی کی ئەو کتیبە دابەزاندۆتە سەر مووسا، کە مووسا هیئای و رووناکی و رێنمایی بوو بۆ خەلک، واتە: دیارە شتیکی باو بوو، هاوبەش بۆ خوادانەرەکانیش قەناعەتیان بەوە هەبوو، کە کتیبیک لە خواوە هاتووە بۆ مووسا، وە با ئەوانە نەشبووینە جوولەکە، بەلام بەگشتی زانیویانە کە پێغەمبەرێک هەبوو، بەناوی مووسا و کتیبیشی بۆ هاتو، بەناوی تەورات، وە گەلی جوولەکەش هەن، هەرودە کە خەلکیکی دیکە هەیە بەناوی نەصرانی پێغەمبەرێکیان هەبوو بەناوی عیسا، کتیبیکیان هەبوو بەناوی ئینجیل، هەرودە پێغەمبەرانێ دیکەش بەگشتی.

یانى: ديارە جوړيک له بړوا هەبوون و قەناعەت پېيوون لەنيو هاوبەش بۆ خوادانەرەکاندا هەبوو، ئەوەش بايى ئەوەندە دەکات، کە خواى پەروردگار پېيان بفرموى: وەك چۆن ئيماننان بەو کتیبە هەيە، کە بۆ موسا هاتووە خوا بۆى دابەزانداوە، ئيماننیش بېنن بەو کتیبەى کە بۆ موحمەد ﷺ هاتووە.

پاشان دفرموى: ﴿تَجْعَلُونَهُ قَرَأِيسَ﴾، واتە: ئەو کتیبەى موسا دەکەنە بەش بەش، کە لە ئەسڵدا (قُرطاس) و (قُرطاس) بە هەر شتێک دەگووترى: لەسەرى بنووسى، جا کاغەز بى، پىستى ئازەل بى، وەك پىستى خوشتر و ئاسک، يان گەلاى دارخورما بى، يان بەردى تەنک بى.

ئنجە کە دفرموى: ﴿تَجْعَلُونَهُ قَرَأِيسَ﴾، واتە: ئیوه ئەو کتیبەى موساتان بەش بەش و پەڕ پەڕ دەکرد، لێردەدا دەگونجى پرووى دواندن لە جوولەکەکان بى کە ئیوه تەوراتان بەش بەش دەکرد، وە دەشگونجى ديسان پرووى دواندن لە کافرو بپەرستەکان بى، واتە: ئەو کتیبەى بۆ موسا هاتو، ئیوهش هەندیکتان لە جوولەکەکان وەردەگرتو بەش بەشتان دەکردو، ئەوەى کە لە بەرزەوهندیى خۆتان دابوو، يان لەگەڵ بەرزەوهندیتاندا دەگونجا، لەگەڵ بىرو بۆچوونتاندا دەگونجا، ئاشکراتان دەکرد، ﴿تَبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾، هەندیکیتان دەرەخست، وە زۆریشتان پەنھان دەکرد، ديارە ئاواش خويندراوەتەو بە صیغەى ناديار (صیغۃ الغائب): (يُبْدُونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا) واتە: ئەوان، بۆیە: دەگونجى مەبەست پى جوولەکەکان بى، وە دەشگونجى مەبەست پى هاوبەش بۆ خوادانەرەکان بى، کە تەوراتيان بەش بەش دەکردو پەڕ پەريان دەکرد، نەك هەمووى پیکەو، بىنن، ئنجە کە هەندیکيان دەرخستو، هەندیکيان پەنھان کردو، فەلسەفەو ھۆکارەکەى ئەو بوو کە: ئەگەر هەموويان پیکەو دەرخستبايە، ئەو کاتە دەبوو ئەو بپەرستییە، بەنسبەت هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانو، ياخود ئەو بەزمو بازارە ناشەرعییە بەنسبەت جوولەکەکانو، نەمابايە دەستيان لى هەلگرتبايە، بەلام ئەو بەشەى کە لە بەرزەوهندیى خۆيان

دابوود، دەريانخستود، ئەوئەش لەگەڵ بەرژەودەندەيەكانياندا تىگگىراود، پەنەنەيان کردود، وەك خەي پەرودەدگار لە سوورەتى (البقرة) دا دەفەرەمۆي: ﴿... أَفَتُؤْمِنُونَ

بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ...﴾ (۸۵) ئايا بېروا بە ھەندىك لە كىتاب دىننەو، بەرانبەر بە ھەندىكىشى بېېروا دەبن؟!

ديارە لە نىو مسوئەمانانىش دا ئەو ھەر ھەيە، بۆ وئە لەبەر ھۆيەك بى مسوئەمانانىك كە بۆيان ناكري جەنگو جىھاد بكەن، پەنگە پىيان ناخۆشبى، ئايەتەكانى جەنگو جىھاد بخوئىرنەو، مسوئەمانانىكى دىكە كە گىرۆدە بوونە بە جورىك لە شىرك و ھاوبەش بۆ خوادانەو، كاتىك ئايەتەكانى خوا بەيەكگرتن (توحيد) يان بە گوئ دادەدرين، پەنگە پىيان قەلس بن، وەك خەي پەرودەدگار دەفەرەمۆي: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (۴۵) الزمر، واتە: وە نەگەر تەنيا باسى خوا بكري، ئەوانەي بېېروان (مەبەست پىي موشرىكەكانە) بە دواپۆژ، دليان پىك دى، وە ئەگەر باسى ئەوانى دىكە بكري، (واتە: باسى بتيەرستەكان) دليان خۆش دەبى.

جا ھەر كەسيك لەسەر رپىيەكى بەتال بوو، ئەو ھەقەي كە لە بەرانبەر ئەو رپىيە بەتالەدا ھەيە، پىي قەلسەو پىي خۆشە نەيبىستىو، نەيبىنىو باس نەكري، بۆيە پىويستە ئەو ھەقەي لە خواو دى، ھەمووى وەربگىري، چەندت كار بۆ پىدەكري و چەندت كار بۆ پىناكري؟ مەسەلەيەكى دىكەيە، بەلام دەبى ھەمووى قبوول بكەي و بە پىي قۇناغەكانى بۆ گونجان كاريان پىيكەي، گرنگ ئەوئەيە ھەمووى قبوول بىو و وەربگىري، وە لەراستىيدا ئەمەش ماناي مسوئەمانەتييە، چونكە (مۇسەلم) كەسيكە كە بۆ خوا ملكەجە: بۆ ھەموو ئەوئەيە كە خوا فەرەموويەتى، ئنجا ئىستا ھەمووى بۆ جىبەجى دەكري، ياخود ھەندىكى بۆ جىبەجى دەكري، ئەو شتىكى دىكەيە، چونكە ھاوئەلانى بەرپىزىش خوا لىيان رازى بى، لە ھەموو قۇناغەكاندا نەيانتوانىو بە ھەموو ئىسلامەو پابەند بنو، ھەموو فەرمان و قەدەغەكانيان لە يەك كاتدا بۆ

جیبه جئ نهکراوه، به لکو هەر شته له قۆناغی خۆیداو له کاتی خۆیدا، به لām ملکه چ بوون بۆ هه‌مووی، وه به‌رانبه‌ر به هه‌یچ کام له یاساکانی شه‌ریعه‌ت، هه‌ستیارییان نه‌بووه.

ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَلَّمْتُم مَّا لَمْ تَعَلَّمُوا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ﴾، وه فی‌کران ئه‌وه‌ی که نه ئیوه وه نه بابو باپی‌رانتان نه‌تاندەزانی، واته: به‌هۆی ناردنی ته‌وراته‌وه، که بۆ مووسا هاتوه، ئیوه ئه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کان و کافره‌کان، هه‌م ئه‌وانی مه‌ککه‌و هه‌م ئه‌وانی ئیستاش! وه له راستییدا ته‌ورات زۆر شتی فی‌ری خه‌لک کردوه، ئیستاش له‌گه‌ڵ دابی.

وه بۆ زانیاریتان: ئه‌وه‌ی پێی ده‌گوتری: په‌یمانی کۆن (العهد القديم) ته‌نیا ته‌ورات نیه، به‌لکو چه‌ند کتێبی‌که‌و زۆر له ته‌ورات زیاتره، ته‌ورات یه‌کی‌که له کتێبه‌کان، هه‌روه‌ک چۆن ئینجیله‌کانیش که له ئه‌سلدا خوا ئینجیلیکی بۆ عیسا ناردوه، به‌لām نه‌صرانییه‌کان کردوویانه به‌ چوار، ئه‌و چواره‌شیان له‌نیو هه‌فتا ئینجیلی دیکه‌دا هه‌لبژاردوون، به‌ئێ: هه‌ر چوار ئینجیله‌کانی (متی، لوقا، مرقس، یوحنا) به‌شی‌کن له‌وه‌ی که پێی ده‌گوتری: په‌یمانی نوێ (العهد الجديد)، که ئه‌ویش کۆمه‌لیک کتێبی دیکه‌شی تی‌دان.

ئنجا ئه‌گه‌ر پ‌ووی دواندن له هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان بی، که ئیمه ئه‌و رایه‌مان هه‌لبژارد، واته: ئیوه به‌هۆی ته‌وراته‌وه که خوا ناردوویه‌ته‌ خوارو، له‌نیو جووله‌که‌کاندا هه‌بووه‌و ئیوه‌ش پێتانگه‌یشتوه، بۆ وێنه: ئیمه وه‌ک مسو‌لمان ده‌گونجی به‌هۆی ئه‌و کتێبانه‌وه که له‌لای جووله‌که‌کان، به‌ئێ ناهه‌قی‌شیان له‌گه‌ڵ تیکه‌ل کراوه، یان ئه‌و کتێبانه‌ی له‌لای نه‌صرانییه‌کان، یان ئه‌و کتێبانه‌ی له‌لای صابییه‌کان، یان ئه‌و کتێبانه‌ی له‌لای مه‌جوسه‌کان، یان ئه‌و کتێبانه‌ی له‌لای هینه‌ده‌کان، یان ئه‌و گوتانه‌ی بووداو کۆنفو‌شی‌و‌س گوتووین، ده‌توانین زۆر شتی باشیان لی‌وه‌ر‌ب‌گیرین، که دیاره هه‌رچی شتی باشه‌و له‌و کتێبانه‌دا هه‌یه، له‌ قورئان دا به‌ شی‌وه‌ی زۆر با‌شتر هه‌یه، وه دیاره ئه‌و ناهه‌قه‌ی که له‌گه‌ڵ واندان تیکه‌ل کراوه، له‌ قورئاندا نیه، که‌واته: که

دەفەر موی: ﴿وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾، دەگونجی مەبەست پێی هاوبەش بۆ خوادانەرهکان و کافرهکان بێ، که زۆر شتیان له خاوەن کتیبەکان وەرگرتو، بەتایبەت له تەورات، وە دەشگونجی هەر مەبەست پێی جوولەکهکان بێ، لەسەر پای دووهم، واتە: ئێوە بەهۆی تەوراتەوه، زۆر شت فیربوون، که خۆتان و بابو باپیرانتان نەتاندەزانی.

ئەجا که دەفەر موی: ﴿قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾، بلی: خوا (ئەو کتیبەى دابەزاندو)، دوایی وازیان لیبینە لە بیرۆکەى پووجی خۆیاندا، لە خەیاڵەکانی خۆیاندا، با گەمەو یاری بکەن، واتە: وەك چوون منداڵ خانووجکە دروست دەکەن، ئەوانیش ئەو فیکردو بۆچوونە پووجانەى که لەسەرىنى، شتیکی بەتال و پووجە، وەك خانووجکەو یاری و گەمەى منداڵان، لییانگەرپۆ و بەجیان بەیڵە، بەس وەلامیان بدەو و بلی: خوا ئەو کتیبەى ناردو، خواپەك که تەوراتى بۆ مووسا و ئینجیلی بۆ عیسا ناردو، دەشتوانی قورئانیش بۆ موحمەد ﷺ بنییری، وە ئێوە مەدام بروتان بەو هەیه که خوا تەوراتى بۆ مووسا ناردو، دەبی ئەو بروایەتان واتان لیبکات که پیتان سەیر نەبی، خوا قورئانیش بۆ موحمەد ﷺ بنییری.

مەسەلەى سییەم: خواى پەروردگار پێناسەى قورئان دەکات و دەفەر موی:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾، وە ئەمە (واتە: ئەم قورئانە) کتیبیکە ناردوومانەتە خوار، واتە: وەك چوون پێشتر تەوراتمان بۆ مووسا، زەبوورمان بۆ داوود، ئینجیلمان بۆ عیسا، کتیبەکانى دیکەمان بۆ پیغەمبەرانی دیکە ناردون، بە هەمان شیوە ئەمەش کتیبیکە بۆ موحمەدمان ﷺ ناردو.

پىناسەى قورئان بە چوار سىفەت

سىفەتى يەكەم : دەفەرەموى: ﴿مُبَارَكٌ﴾، واتە: بە پىتو بە فەرۇ بەپىزو

بەرەھەمدار، نەك بە ماناى پىرۇزو موقەددەس و موتفەرەك بى، يانى: ھەر كەس شويىنى قورئان بىكەوى و برىواى پى بىنى، دەولەمەندى دەكات، بىنيازى دەكات، بەرەھەمى زۆرى بەدەستەو دەكات، ژيانى پىر دەكات لە خىرو بىرو بەرەكەت.

لېرەدا دەمەوى تۆزىك ئەو مەسەلە يەتان بۇرۇن بىكەمەو:

ھەندى لە خەلكى سادە، ھەندى رەفتار دەكەن، كە لە رووى شەرەو، ھىچ بنجىنەيەكى نىيە، بۇ وىنە: پەرۋىيەك، خواردىك، شىرنەمەنىيەك، لەسەر گۈرۈ مەزارگەى پىاوجاكىك دىننەو، دەلىن: ئەمە موتفەرەكە، پىرۇزە، موقەددەسە، يان دەلىن: ئەو پەرۋىيەكى كە لە قورئان دەئاللىرى و قورئانى تىو دەپىچرى، ئەو موبارەكە، كە واش نىيە، وەك جوولەكەو نەصرانىيەكانىش كىتبەكانى خۇيان تەقدىس دەكەن، بەلام ئىمە ئاللىن: قورئان موقەددەسە، چونكە بۇ زانىارىيتان موقەددەس جىايە لە موبارەك، موبارەك يانى: (كثير الخير)^(١) خىرى زۆر تىدايە، بەرەھەمدارە، وە بەرەكەتەكەشى دەست كەسىك دەكەوى، كە لىي ورد دەبىتەو وە كارى پىدەكات، نەك لەسەر رەفەيەكى بەرزى دابنى و، پەرۋو شالى تىوەر بىپىچى، ئەو كەسە ھىچ بەرەيەك لە قورئان وەرناگرى.

ئىنجا ئەبو حامدى غەززالىي لەوبارەو قەسەيەكى جوان دەكات، دەلىن: كەسىك كە ئاوا مامەلە لەگەل قورئان دا دەكات (واتە: لە پەرۋىيەك دا دەپىچى و لەسەر رەفەيەكى بەرز دایدەنى) وەك ئەو وايە: حوكمرانىك نامەيەكى پىر لە ئاراستەو زانىارىي ناردى بۇ خەلك، ئەوانىش بلىن: دەبى

رێزی ئەو نامەییەى ھوكمپران بگريـن، بـيـنن پـەرۆى تـيـوەرپـيـچـن و لە شويـنـيـكى بەرزى دابنـيـن، ئنـجا ماوـە ماوـە بـچـن سـلاوـيـكى لـيـبـكـەن و بـلـيـن: سـلاو لە نامەى ھوكمپران، دەبـيـ رـيـزى لـى بـگـريـن! دەلـى: دوايى ئەگەر ھوكمپران ئەوـە بـبـيـستـيـتـەو، زۆريـشـيان سـزا دـەـداو، پـيـيان دەلـى: مـن نامە بۆ ناردوون تاكو ئيشى پـيـبـكـەن، كە پـر لە ئاراستەو زانياريە، كەچى ئيـوـە لە پەرۆتان پـيـچـاوـەو لە وـيـتان دانـاوـە؟! ئيـمـام غەزاليـى دەلـى: مـسـوـلـمـانـانى ئيـسـتـاش ناوا مامەلە لەگەل قورئان دا دەكەن.

دووهم : دەفەر موى: ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، بە راستدانەرى ھەرچيەكە لە پيش خۆى دابوو، چى لە پيش خۆى دابوو؟ ھەموو كتيبەكانى خوا كە لە پيش قورئان ھاتوون، وە ھەموو پيغەمبەران، كە لە پيش موحەممەد ﷺ نيردراون، قورئان ھەموويان بە راست دەزانى.

ئيمەى مـسـوـلـمـان ئيمانمان بە ھەموو پيغەمبەران ھەيە: ﴿لَا تَفَرُّقُ بَيْنَ

أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، جياوازي ناخەينە نيوان ھيچ کاميكيان، وە ئيمە بۆ خوا ملكەچين، كەواتە: ئەو دىنى ئيمەيە ئەى جوولەكەو نەصرانيى يەكان، ئەى خاوەن كتيبەكان! ئيمە ئيمانمان ھيناو بە خوا ﷻ وە بە ھەر كتيبيك كە خوا ناردوويەتى، وە بە ھەر پيغەمبەريك كە خوا ڕەوانەى كردووە.

ئەم ئيسلامە زۆر گەورەيە: لە زىندانى ئەمريكيەكان دا، جارجار لەگەل ئەمريكيەكان دا وتووێژى فيكريممان دەبوو، جا ھەيانبوو جوولەكە بوو، ھەيانبوو نەصرانيى بوو، دەيانگوت: ئەگەر ئيـوـە بـبن بە جوولەكە، يان ببن بە نەصرانيى چيە، خۆ تەوورات و ئينجيليش كتيبيى خوان، چ فەرقيان ھەيە لەگەل قورئان دا؟! ئيمە برۆمان بە قورئان نيە، بەلام خۆ ئيـوـە برۆتان بە تەوورات و ئينجيليش ھەيە، كەواتە: ئيمە ئەگەر ئيمانيش بە قورئان بيـنـين، بۆمان باش نيە، چونكە ئيمانمان پيى نيە كە خوا ناردوويەتى، بەلام ئيـوـە ئيمانـتان بەو ھەيە كە تەوورات و ئينجيل خوا ناردوونى؟!

منیش پێمدهگوتن: ئەگەر ئێمە ببینه جوولهکه یان ببینه نهصرانیی، به‌ره‌و دوا ده‌گه‌رپێنه‌وه!! ده‌یانگوت: چۆن؟! ده‌مگوت: چونکه ته‌ورات سێ هه‌زار ساڵ پێش ئێستا دابه‌زێنراوه، ئینجیلیش نزیکه‌ی دوو هه‌زار ساڵ زیاتر له‌مه‌و پێش دابه‌زێنراوه، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و ته‌وراتو ئینجیله‌ی که خوا دایه‌بە‌زاندوون، غه‌یری ته‌وراتو ئینجیلی به‌رده‌ستی ئێوه‌ن، ئه‌وه‌ی ئێوه‌ وه‌ک حیکایه‌تی به‌ر ئاگردانییه‌، سه‌د هه‌له‌و نه‌فسانه‌یان تێدایه‌و، به‌ دلتیایی ئه‌وه‌نین که خوا ناردوونی، ئنجا ئەگه‌ر ئێمه‌ برۆمان به‌ ته‌وراتو ئینجیلی راسته‌قینه‌ی مووسا و عیسا (علیهما السلام) هه‌یه‌، به‌لام ئەگه‌ر ئیمان به‌و ته‌وراتو ئینجیله‌ی له‌به‌رده‌ستی ئێوه‌دان بنین، و، ببینه شوێنکه‌وتووێ ئه‌و جووله‌کایه‌تی و نه‌صرانییه‌ته‌ی ئێوه‌، ئه‌وه‌ ئێمه‌ گه‌راوینه‌وه‌ بۆ دواوه‌! به‌لام ئەگه‌ر ئێوه‌ ببنه‌ مسوڵمان، به‌ره‌و پێش دی‌ن، ده‌یانگوت: چۆن؟

ده‌مگوت: چونکه‌ قورئان له‌دوای ته‌وراتو ئینجیلی ئێوه‌ هاتوه‌، بۆیه‌ ئێوه‌ به‌ره‌و پێش ده‌چن، پاشان که‌سێک که‌ ئیمان به‌ ئیسلام دی‌نێ جووله‌کایه‌تی و نه‌صرانییه‌تی خۆی له‌ده‌ست نادات، ئیمان به‌ ته‌وراتو ئینجیل و مووسا و عیسا له‌ده‌ست نادات، بۆچی؟ چونکه‌: ئیسلام له‌سه‌رت پێویست ده‌کات، که‌ برۆات به‌ هه‌موو پێغه‌مبه‌ران بێ و له‌نیویان دا: مووسا و عیسا (علیهما السلام) وه‌ برۆات به‌ هه‌موو کتێبه‌کانی خوا بێ، له‌نیویان دا: ته‌وراتو ئینجیل، به‌لام ئێوه‌ی جووله‌که‌، برۆاتان نه‌ک به‌ قورئان، به‌لکو به‌ ئینجیل و عیسا نیه‌، وه‌ نه‌صرانیی یه‌کانه‌یش برۆایان به‌ موحه‌ممه‌د ﷺ نیه‌.

که‌واته‌: ئەگه‌ر ئێمان مسوڵمان بێ، برۆای به‌ هه‌موو پێغه‌مبه‌رانی خوا هه‌یه‌، وه‌ برۆای به‌ هه‌موو کتێبه‌کانی خواش هه‌یه‌، وه‌ جیاوازی‌یه‌شیان ناخاته‌ نیوان، وه‌ رێزی هه‌مووانیش ده‌گرێ، وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ش دینی ته‌واوه‌، جا ئه‌وان وه‌ک گوتراوه‌: (له‌ هه‌قی ئا و راده‌وه‌ستێ) ته‌ماشای یه‌کدی‌یان ده‌کردو ده‌یانگوت: قسه‌که‌ت زۆر مه‌نتیقییه‌.

به‌لێ ئێمه‌ وه‌ک مسوڵمان، هیچ کێشه‌مان له‌گه‌ڵ ئه‌و ته‌وراتو ئه‌و ئینجیله‌ نه‌سلییه‌دا نیه‌، که‌ خوا بۆ مووسا و عیسا ناردوون، به‌لام:

١/ ئیستا نە تەوراتە ئەسڵییەکەو، نە ئینجیلە ئەسڵییەکە، لەبەردەست دا نەماون، چونکە گۆرپراون و دەستکاریی کراون.

٢/ ئەوان بۆ خەڵکی نێردروان، کە لە رۆژگاریکی دیکەدا بوون، ئەگەرنا هەر فەرماشتی خۆان، وە سەدا سەدیش راستن، بەلام وەك گوتەم ئەو تەوراتو ئینجیلە بۆ قوناغیکی دیکە بەشەر هاتوون.

لە حَالِيكَ دا قورئان بۆ هەموو بەشەر هاتووە بە درێژایی زەمان، بە پانیی زەمین، بۆیە خۆای کاربەجێ رێی نەداوە قورئان دەستکاری بکری، بە پیچەوانە کتیبەکانی دیکەو، دەربارە کتیبەکانی دیکە خۆای پەروردگار

بە دەقی نایەت دەفەرموی: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ (٤١) المائدة، واتە: وشەکان دواى ئەوەى خوا لە شوێنى خۆى دا دایناون،

دەیانگۆرن، وە فەرموویەتى: ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ (١٣) المائدة،

واتە: بەشێك لەوەى پێى ئامۆژگاریی کرابوون، لەبیریان چوو، وەك دەبینین: خوا بە دەقی نایەت دەفەرموی: هەندیکیان گۆری و هەندیکیان

لەبیرچوو، بەلام بەنسبەت قورئانەو فەرموویەتى: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ

وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (٩١) الحجر، واتە: ئێمە خوێمان قورئانمان ناردۆتە خوار

"کە یەکیك لە ناوەکانی قورئان (ذکره)، واتە: بێرخەرەو" وە خوێمان پارێزەرینی.

بەلام بەنسبەت کتیبەکانی دیکەو ئەیا پاراستنیان عایدی کى کرابوو؟ لە سوورەتى (المائدة) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ

يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا

أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ (٤٤)، واتە: ئێمە تەوراتمان ناردبوو وە خوێمان

پێنمایى و رۆشنایى تێداوو، وە ئەو پێغەمبەرانی کە ملکەج بوون بۆ خوا حوکمیان پێدەکرد، وە رەبانییەکان و ئەحبارەکان { (رەببانی): زانیەکە

مشوورخۆرو حوکمران بئو، ئیدارە ی خەلک بکات، (حیبر)^(١) یش ئەو زانیایە کە پێشەواو شارەزا بئو، بەلام حوکمران و مشوورخۆرو کاربەدەست نەبئو، بەهۆی ئەوەوە کە پاراستنی کتیبی خویان پئ سپێردرابوو.

کەواتە: پاراستنی کتیبی خوا کە تەوراتە بە کئ سپێردرابوو؟ بە ڕەببانییەکان و ئەحبار، بەلام وەک گوتم: خوا پاراستنی قورئانی تایبەت کردووە بە خۆیەو، گرنگ ئەوەیە ئەو کتیبانە ی پێشتر خوا ناردوونی، هەر یەکە بۆ قوناغیک و کۆمەلگایەکی دیکە بوون، وەک من لە هەندئ لە کتیبەکانم دا، ئەو نمونەییەم هێناوەتەو، گوتوومە:

دەرسی قوتابخانە کە بۆ پۆلەکانی سەرەتایی دادەنرئ، ئایا ئەگەر دوا ی بە کەلکی قوناغی نیوەندی و ئامادەیی و زانکۆ نەهات، مانای وایە ئەو زانیاریانە ی لە قوناغی سەرەتایی دا دەخوینرئ، ناپاراستن؟ نەخیر، ناپاراست نین، بەلام بۆ قوناغی سەرەتایی، خوی زاناو تواناش ئەو کتیبانە ی کە ناردوون، راستن، بەلام بۆ قوناغی دیکە ی ژيانی بەشەر بوون، بەلام بۆ دوا قوناغی ژيانی بەشەر بۆ قوناغی کامل بوون و پێگەشتنی بەشەر، خوا قورئانی ناردووە.

سیفەتی سییەم : دەفەرموئ: ﴿وَلَنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾، وە بۆئەو ی

کە تو (أُمَّ الْقُرَى) دایکی شارەکان (شاری مەککە)، واتە: خەلکی دایکی شارەکان ئاگاداربکەیهو وە بترسینی، وە ئەو خەلکەش کە لە دەوری مەککەن، ئەوانیش بترسینی و ئاگاداریان بکەیهو وە هۆشیاریان بکەیهو.

واتە: ئەم قورئانە هاتووە بۆ هەموو بەشەر، چونکە ئەگەر مەککە خالی

(٠) یلک بئو، جئ هەموو جیهان لە دەوری دەبیتهو، بۆیە (وَمَنْ حَوْلَهَا)

(١) الْحَبْرُ: بِالْكَسْرِ وَالْفَتْحِ وَاحِدٌ (أَحْبَارُ) الْيَهُودِ وَالْكَسْرُ أَفْصَحُ لِأَنَّهُ يُجْمَعُ عَلَى أَفْعَالٍ دُونَ فَعُولٍ، وَقَالَ الضَّرَاءُ: هُوَ بِالْكَسْرِ، وَقَالَ أَبُو عُبَيْدٍ: هُوَ بِالْفَتْحِ، وَقَالَ الْأَصْمَعِيُّ: لَا أُدْرِي أَهْوَى بِالْكَسْرِ أَوْ بِالْفَتْحِ. مختار الصحاح: ح ب ر، ص ١١٧.

تیکرای دنیا دەگریتهوه، چونکه دنیا هه‌مووی له دەوری مه‌ککه‌یه: له مه‌ککه‌وه به‌ره‌و باشوور برۆی، یان به‌ره‌و باکوور برۆی، به‌ره‌و رۆژه‌لات برۆی، یان به‌ره‌و رۆژئاوا برۆی، هه‌تا برۆی هه‌ر دەوری مه‌ککه‌یه، به‌لام له‌ چه‌ند بازنه‌یه‌کی گچکه‌دا، دوایی گه‌وره‌و، پاشان گه‌وره‌ترو فراوانترو هه‌تا دوایی هه‌موو جیهان، دەوری مه‌ککه‌ ده‌داته‌وه، که‌واته: که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ئه‌و قورئانه‌مان ناردوه به‌ پیتو به‌ پیژو به‌ به‌ره‌که‌ته، وه‌ به‌ راستدانه‌ری کتیبو پیغه‌مبه‌رانی پی‌ش خۆیه‌تی، تا‌کو خه‌لکی مه‌ککه‌و ده‌وروبه‌ری مه‌ککه‌ی پی‌ وریا بکه‌یه‌وه، خه‌لکی ده‌وری مه‌ککه‌ ته‌نیا مه‌به‌ست پی‌ نی‌وه دوورگه‌ی عه‌ره‌بی نی‌ه، به‌لکو مه‌به‌ست خه‌لکی هه‌موو دنیا‌یه.

سیفه‌تی چواره‌م : ئنجا پیناسه‌ی ئه‌وانه‌مان بۆ ده‌کات که‌ ئیمان به‌ قورئان

دی‌نن، ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

يُحَافِظُونَ ۖ﴾، وه‌ ئه‌وانه‌ی که‌ ئیمان‌یان به‌ دوا‌رۆژه‌، برۆای پی‌دی‌نن (واته: به‌ قورئان)، وه‌ پارێزه‌ری نوێژه‌که‌شیانن. که‌واته: ئیمان به‌ رۆژی دوایی‌و، به‌رده‌وامی‌و پارێزگاری‌ کردن له‌ نوێژ، یارمه‌تی ئینسان ده‌دات، که‌ ئیمانی به‌ قورئان دامه‌زراوترو پته‌وتر بی‌، هه‌روه‌ک چۆن ئیمان به‌ قورئانیش، وا له‌ ئینسان ده‌کات، ئیمانی به‌ رۆژی دوایی هه‌بی‌و، له‌سه‌ر نوێژه‌که‌شی به‌رده‌وام بی‌، به‌لێ: قورئان و ئیمان هێ‌نان به‌ پایه‌کانی دیکه‌ی ئیمان، په‌یوه‌ندی‌یه‌کی دوو سه‌ره‌ی دیالیکتیکیان له‌ نی‌واندا هه‌یه، واته: هه‌تا زیاتر ئیمان‌ت به‌ قورئان هه‌بی‌، ئیمان‌ت به‌ دوا‌رۆژ زیاتر ده‌بی‌، وه‌ له‌سه‌ر نوێژه‌کانت پارێزگارتر ده‌بی‌، وه‌ هه‌تا نوێژه‌که‌ری باشت‌ریش بی‌و، ئیمان‌یش‌ت به‌ دوا‌رۆژ زیاتر بی‌، ئیمان‌ت به‌ قورئان پته‌وتر ده‌بی‌.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ

قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۚ﴾، لی‌هرده‌

خوای کاربه‌جی باسی سی‌ جو‌ره که‌سمان بۆ ده‌کات، یان باسی که‌سی‌کمان بۆ

دەکات کە سێ جۆرە سیفەتی زۆر خراپی تێدان، دەفەرموئ: کێ لەو کەسە ستەمکارترە کە:

١/ درۆ بە ناوی خواوە دەکات.

٢/ کەسێک کە دەلێ: من سرووش (وحی)م بۆ ھاتووە، ھیچ سرووشیشی بۆ نەھاتبێ.

٣/ کەسێک کە دەلێ: منیش وەک ئەوەی کە خوا ناردوویەتە خوار، دەنێرمە خوار!

سێ جۆرە کەس کە لەوان ستەمکارتر نیە :

خوای تاك و پاك لیڤەدا پرسیار دەکات و دەفەرموئ: کێ لەو سێ جۆرە کەسە ستەمکارترە، وەلامەکە ی ئەوەیە: ھیچ کەس، لە زمانی عەرەبی دا ئەو جۆرە پرسیارکردنە، پێی دەگوترێ: پرسیارێکی نکووئیی لیکەرانە (الْإِسْتَفْهَام الْإِنْكَارِي) کە مەبەست ئەوە نیە، وەلامەکە ی وەرگیرێوە، بەلکو وەلامەکە ی لەنیو خۆیدا، بۆ وێنە: کەسێک ئاوی لەبەردەم بێو، بلێ: ئەمە ئاوی نیە؟ دەبێ تۆ بلێی: بێ، کەواتە: لە تەرازووی خوادا ھیچ کەس لەو سێ جۆرە کەسە ستەمکارتر نیە.

جۆری یەكەم: کەسێک کە درۆ بە ناوی خواوە دەکات، واتە: ھاوبەش بۆ خوا پەیدا دەکات و دەلێ: خوا ھاوبەشی ھەیە، لەوەدا کە بەندایەتی بۆ بکری، یان لە ناوو سیفەتەکانی دا، یان لە بەدیھینەرایەتی و لە پەروردگاریتی دا، بۆیە خوا دەفەرموئ:

﴿ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ ۚ ﴾ (٢٧) سبأ، واتە: بلێ ئەو

شتانەم پێشان بدن، کە لکاندووتانن بە خواوە، وەک ھاوبەش.

وہ دەفەرموئ: ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ ﴾

﴿ ١١ ﴾ لقمان، واتە: ئەمە دروستکراوی خوا، پێشانم بدن ئەوانی دیکە ی جیا لە خوا، چیان دروست کردووە؟ ھیچ کەس ھیچی دروستکردووە؟ دەنکە

گەنمیک، دەنکە لمیک، پەرە مریشکیک، دلۆپە بارانییک؟ بێگومان نەخیر، خوا بەدیھێنەری ھەموو شتیکە، ئنجا مادام تەنیا خوا بەدیھێنەرە، وە تەنیا خوا پەرەردگارەو خواوەنە، دەبی ھەر ئەویش بپەرستری.

کەواتە: کەسیک ھاوبەش بۆ خوا دابنێ، درۆی کردووەو درۆو بوختانی بۆ خوا ھەڵبەستووە، کە گوتووینەتی: خوا ھاوبەشی ھەیە، لە ھالیک دا کە خوا ھیچ ھاوبەشی نین و بێ وینەو ھاوێل و ھاوتایە.

جوۆری دووہم : کەسیک کە دەلی: سرووشم بۆ کراوەو سرووشیشی بۆ نەکراوە:

﴿أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾

چەمک و واتای وشە (وحي):

١/ سرووش (وحي): واتە: ھەرمایشتی پەنھان، بەلێ لە ئەسڵدا وشە (وحي) لە زمانی عەرەبییدا واتە: (الصَّوْتُ الخفي، أو الكلام الخفي) ^(١)، واتە: دەنگێکی کپ، یان قسەییەکی پەنھان.

٢/ ھەرودھا بە وەسوەسە شەیتانەکانیش دەگوتری: (وحي)، وەك خوا

دەفەرموێ: ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ

الْقَوْلِ غَرُورًا﴾ ^(١١٢) الأنعام، واتە: شەیتانەکانی ئینس و جند، قسە ی رازاوەی

فریودەر بۆ یەكدی سرووش دەکەن، وەك دەبینین: خوا قسە ی رازاوەو فریودەری ناوناوە وەحي، چونکە قسەییەکی پەنھانە.

٣/ ھەرودھا بە ئامازەکردن (إشارة)یش دەگوتری: (وحي) وەك خوا باسی

پێغەمبەر زەکەرریا دەکات، دواى ئەوە موژدە ی بوونی مندالی پێدراوەو

دەفەرموێ: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً

(١) مختار الصحاح، ص: ٦١٢، (الوحي): الكتاب.. وهو أيضاً الإشارة والرسالة والكتابة والإلهام والكلام الخفي وكل ما ألقىته الى غيرك).

وَعَشِيًّا ﴿۱۱﴾ مەریەم، واتە: لە میجرابەگەیی چوووە دەری و بەرانبەر بە گەلەگەیی و ئامازەیی بۆ کردن، واتە: لە جیاتی ئەوێ قسەیان لەگەڵ بکات، بە دەست ئامازەیی بۆ کردن و گوێ: قسەم بۆ ناکرێ.

۴/ هەروەها (وَجِي) بەو ئیلهامەش دەگوترێ، کە خوا دەپختە دێی بەندە

چاکەکانیەو، وەك دەربارەیی دایکی موسا دەفەرموێ: **﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ**

مُوسَىٰ ﴿۷﴾ القصص، واتە: وەحییەمان کرد بۆ دایکی موسا، واتە: ئیلهاممان خستە دڵییەو.

۵/ بەلکو تەنانتە وشەیی وەحیی بۆ ئەو فیڕکردنە غەریزییەش بەگاردی، کە

خوا فیڕی زیندەدەوانی دەکات، وەك دەفەرموێ: **﴿ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّعْلِ أَنْ**

انْخِذِي مِنَ الْجَبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ النحل، واتە: خوا

وەحیی نارد بۆ هەنگ، دیارە وەحیی بەو مانایە نا کە بۆ پیڤەمبەرەن دێ، بەلکو یانی: هەنگی فیڕ کرد بە شیوەیەکی پەنھان.

کەواتە: ئەسلی وشەیی وەحیی بە مانای قسەکردنیکی پەنھان، یان فیڕکردنیکی پەنھان، دێ.

ئەجا کە خوا دەفەرموێ، هیچ کەس لەو کەسە ستەمکارتەر نیە، بلی: وەحییەم بۆ هاتوو، وەحیشی بۆ نەهاتبی، لیڕەدا مەبەست لە وشەیی وەحیی ئەو مانایە کە بۆ پیڤەمبەرەن بەکارهاتوو، ئەگەرنا ئەگەر کەسیک بلی: وەحییەم بۆ هاتوو، واتە: شەیتان وەسووسەیی بۆ کردوو، راست دەکات! شەیتان وەسووسەیی بۆ موسەیلەمەیی درۆزن (مسیلمة الکذاب) یش کردوو، بەلام ئیمە بەپی سیاقە کە دەزانین مەبەست لە وەحیی لیڕەدا، ئەو پەيامە تایبەتەییە، کە خوا بە جبریلدا بۆ پیڤەمبەرانی دەنیڕی، خوای بەرز نکوولیی لەو دەکات، ئەگەرنا بۆخوێ

دەفەرموێ: **﴿ شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ﴿۱۱۲﴾** الأنعام،

واتە: شەیتانەکانی ئینس و جند وەحیی بۆ یەکلای دەکەن.

جوۆری سییەم: کەسیک کە دەلی: منیش وەحیی و پەيامیک وەك ئەوەی خوا

دایبەزاندووە، دادەبەزێنم: ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، یانی: ئەو کەسە نالی: وەحییەم بۆ دێ، بەلکو دەلی: من بۆخۆم لەمەودوا وەحی دادەبەزێنم، وەك ئەوەی خوا دایبەزاندووە، منیش کتیبیک دادەنێم، وەك ئەوەی خوا نارودوویەتی، کەچی درۆش دەکات، شتی وای لە دەست نایەت.

خوای زاناو شارەزا دەفەرموێ: هیچ کەس لەو سێ کەسانە ستەمکارتر نیە، یان هیچ کەس لەو کەسە ستەمکارتر نیە کە ئەو سێ سیفەتە خراپەیی تێدان.

منیش دەلیم: بەشەر ئەگەر دایە گیلی و نەقامیی زۆر سەیرە، بەسەرھاتیک هەیه لێردا پێم باشە ئامازەیی پێ بکەم.

دیارە پێغەمبەری خوا فەرموویەتی: ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُبْعَثَ دَجَّالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ﴾^(١)، واتە: پۆزی دواویی نایەت، هەتا نزیکەی سی دەججالی درۆزن دەنێردرێن، هەر هەموویان پێیان وایە پێغەمبەرن!

لە سەردەمی (ھارون الرشید) یان (مامون) دا کابرایەکی درۆزن داوای پێغەمبەرایەتی کردووە، گرتوووانەو حەپسیان کردووە پێیان گوتووە: تۆبە بکەو، پەشیمان بەو، چونکە لەدوای پێغەمبەری خاتەم، وەحی نەماوە، گوتووویەتی: نەخێر من پێغەمبەرم، ئیدی دەیبەنە بەندیخانەو زیندانێ دەکەن، کە دەچێ دەبینی وا کابرایەك دانیشتووەو زۆر لەخۆی بایبەو، خۆی بە ھەیبەت پێشان دەدات، کابرای کە لەسەر ئیددیعی پێغەمبەرایەتی گیراوە، دەلی:

تۆش لێرە ؟

دەلی: بەلی، منیش لێردەم.

ئنجە ئەوەی کە بە ھەیبەتەو دانیشتووە دەلی: تۆ لەسەر چی گیراوی؟

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (٨١٢١)، وَالْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (٦٧٠٤)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (٧٢٧١)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرْقَم: (٤٣٣٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (٢٢١٨)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حَبَّانَ بَرْقَم: (٦٧٣٤).

دەلى: لەسەر ئەو دەلىم: پىغەمبەرى خوام و بىروام پىناكەن !

ئەویش دەلى: جا ئەى درۆزن ! بۆچى درۆيان دەكەى ؟

كابرش دەلى: جا تۆ جوزانى ؟

دەلى: ئەدى كەى من تۆم ناردودە ؟!

دەلى: بۆچى تۆ كىيى ؟

دەلى: من خوام !

ئىنجا حاشاوپەرژىنى قايم بى، مەرۇف ئەگەر شىت بوو، دايەكەرايەتتى زۆر
عەجايە ! هەلبەتە رەنگە كابر شىتتىش بووبى، بەلام جارى واش هەيە كابر
شىتتىش نىە، بلىي عەقلى لەدەستدادە، ئىمەش لەو جۆرە بەشەرەمان
بىنيون، كابر خوى لىدەگۆرئى و پىي وايە شىتتىكى سەيرە، كەسى وامن بىنيو
هەندىك قسەى بۆ رىز كىرودوين و گوتوويەتى: ئەو قسانەم لە خواو بۆ
هاتوون !! ديارە قسەكانى عەرەبىي بوون، منىش تەماشام كرد: ئەو قسانە لە
رپوى رىزمانىيەو تەواو نىن، پىم كوت: كاكە مەعقوول نىە خوى زاناو شارەزا،
فەرمايشت بىئىرئ لە رپوى عەرەبىيەو تەواو نەبى، ئەو قسانە لە رپوى
رپزمانى عەرەبىيەو تەواو نىن، ئەو دەستەن شەيتانىك فىرى توى كىرودون،
كە بۆخوى عەرەبىي نازانى !!

بەلى: بەشەر بەشەرە، مەرچىش نىە تەواو عەقلى تەكلىفى لەدەست دابى، بەلام
مەرۇف ئاوايە، جارى وايە خوى لىدەگۆرئى، ئەگەر خوا ئاگادارى نەبىو، خوى بە
خوا نەسپىرئ، زۆر ئەگەرى هەيە خوى لىدەگۆرئى، خوا پەنامان بداو سەرەنجامان
خىر بكات، ئىنجا خوا فەرمووى: هەر كەسىك ئەو سى سىفەتەى تىدابىن، يان
هەر كەسىك يەككە لەو سى شتانە بكات، لە هەموو كەس سەمكارترە، ئەدى
سەرەنجامان چۆن دەبى؟ ئەو لە مەسەلەى پىنچەم دا باسى دەكەين.

مەسەلەى پىنچەم: كە خوا دەفەرموى: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ

الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ

أَلْهُونَ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٣﴾، وه
 ئەگەر ببینی کە ستەمکاران، (واتە: ئەو سێ جوۆرە کەسانەو غەیری وانیش، کە
 گوناھی وهك هی وان، یان شیوهی وانیان کردووە)، لە سهختییەکانی مەرگدان و
 نوقمی نارهەتییەکانی مەرگ بوو ون، واتە: ئەو کاتە کە دەکەونه حالەتی
 گیانەلاو ڕووح لە بنی پێیانەوه دەیهوێ بێتە لای سەرووو بێتە دەر، چونکە
 پێشتر باسماں کرد، ڕووح کە لە بەدەن دەهێنرێتە دەر، لە نووکی پێوه دەست
 پێدەکات، هەتا دەگاتە لای گەرووو لەوێ دەچێتە دەر، بە بەلگە ی ئەم نایەتانی

سوورەتی (الواقعة)، کە دەفەرموێ: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ

نُظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدَّ مِنْكُمْ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾﴾، واتە: کاتێک (ڕووح، یان نەفس) دەگاتە

گەروو، ئێوهش لەو کاتەدا تەماشای دەکەن، وه ئێمه (واتە: فریشتەکانمان) لە ئێوه
 لێی نزیکترین، بەلام ئێوه نابینن، ئەگەر راست دەکەن و ئێوه ملەج نین،
 (لەبەردەستی خوادا نین)، دە جاریکی دیکە ڕووحەکە ی بخرەنه وه جەسته.

ئەجا خوا دەفەرموێ: ئەگەر تۆ ستەمکارەکانت ببینی، کاتێک لە سهختییەکانی

مەرگ دان، ئەجا باسی فریشتەکان دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا

أَيْدِيَهُمْ ﴿٨٨﴾﴾، وه فریشتەکان دەستەکانیان درێژ کردووە، لە شوێنی دیکەش خوای

زاناو شارەزا باسی فریشتان دەکات، کە بالیان هەیه، وهك دەفەرموێ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ

فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَشْنَى وَثُلُثَ وَرُبْعَ

يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨٩﴾﴾ فاطر، واتە: ستایش بۆ

خوای بەدیهێنەری ئاسمانەکان و زەوی، فریشتەکانی گێراون بە نوێنەری خوای،

خاوەنی بالەکان: دوو دووو سێ سێ و چوار چوار ...

پییٰ هیه، خوا ﷺ دہفہ رموی: فریشتہ کان بہ کافرہ کان دہلین: **اُخْرِجُوا**

وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٠﴾، پروچه کانتان دهر بیّنن، ئەمڕۆ دەبی سزای ریسواکەر بجێژن، بەهۆی ئەوەوە کە شتی ناهەفتان بەرانبەر بە خوا دەگوت، وە لە بەرانبەر ئایەتەکانی خوادا خۆتان بە زل دەگرت.

لیردا که خوا دهفه رموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾، ئەو دەمه نیکه خوا دهیخاته بهرچاومان، ئنجا یه کیك له رووه کانی په وانپیژی له فورئاندا، ئەو دهیه که خوی زانا جاری وایه رووداوه کان به (فعل المضارع) دینی، بوته وهی له بهرچاومان ئامادهیان بکات، وه جاری وایه له بهر هوکاریه کی دیکه: به (فعل الماضي) یان به (فعل الأمر) دهیانهیئی.

(١) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُكْرَمٍ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ قُتَيْبَةَ، عَنْ شَرِيكَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: رَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي صُورَتِهِ لَهُ سِتْمَانَةُ جَنَاحٍ قَدْ سَدَّ الْأَفْقَ، يَسْقُطُ مِنْ جَنَاحِهِ مَا اللَّهُ بِهِ عَلِيمٌ مِنَ الْبَاقُوتِ وَالْدَّرَكِ، صحيح البخاري ٤٥٠٤.

جیاوازی نیوان (روح) و (نفس) :

ئنجایا وشەیی: (روح) و (نفس) جیاوازییان چییە؟ ئەوەی من بۆم
دەرکەوتووە، نەفس هەر ڕووحە، بەلام کە دەچیته نیو جەستەو، پێی دەگوتری:
نەفس، بۆیە خوا زەمی نەفسی کردووە، مەدحی نەفسیشی کردووە، بەلام ڕووح
نە مەدح کراوەو نە زەم کراوە، بۆچی؟ چونکە ڕووح پێش ئەوەی بچیته
جەستەو، نە شەری لە دەست دی، نە خیری لە دەست دی، بەلام نەفس بەهۆی
جەستەو دەستی بۆ چاکەو خراپە کراوە، هەر بۆیەش مەدح کراوو زەم
کراویشە، وەك خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿بَتَّانَهَا النَّفْسَ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (۴۷) **أَرْجِعِي إِلَىٰ**

رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً (۴۸) **﴿الْفَجْر، ئەوە لێردا مەدح کراوە، یان دەفەر موی: ﴿وَلَا**

أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ (۴۹) **﴿الْقِيَامَةِ**

و زەمیش کراوە، وەك خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ

(۵۳) **﴿يُوسُفَ، واتە: نەفس زۆر فەرمان دەکات بە خراپە، بەلام کە ڕووح دەچیته**

جەستەو پێی دەگوتری: نەفس، بۆیە لە قورئاندا زۆر ناوی هاتووە، **﴿وَنَفْسٍ**

وَمَا سَوَّيْنَاهَا (۷) **﴿فَالْمُهَمَّا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا** (۸) **﴿الشمس، بەلێ ڕووح کە دەچیته نیو**

جەستەو، غەریزەکان ئیش پێدەکات، وە هیژو توانایەکانی جەستە، ئیش
پێدەکات، ئنجای ئەگەر بە باری خێردا بیانجووێنێ، ئەوە مەدح دەکری، وە
ئەگەر بە باری شەردا بیانجووێنێ، زەم دەکری^(۱).

هەندیک لە زانایانیش گوتوویانە: بۆیە خوای پەرورەدگار لەسەر زاری

فریشتەکان فەرموویەتی: **﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾**، نەفسەکانتان دەر بێنن،

(۱) لە کتێبی (گیانی ژیان) دا باسیکی سەر بەخۆمان لەبارەی شیکردنەوی چەنگ و واتای: (روح و
نفس و عقل و قلب) دەو، کردووە.

چونکە پێیان ناخۆشە، بمرن، ئینسانی کافر لە سەرەمەرگ دا، زۆر پێی ناخۆشە بمری؟ چونکە دەزانێ کە بەرەو سزاو ئازارو مەینەتیەکانی ژبانی بەرزەخو قیامەت دەچێ، بەلام ئینسانی ئیماندار کە دەکەوێتە حالەتی سەرەمەرگەوه، پێی خۆشە بمری، بەپێی ئەو فەرمايشته، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ﴾^(١)، واتە: هەر کەس حەز لە دیداری خوا بکات، خواش حەز لە دیداری دەکات، وە هەر کەسیک دیداری خوای پێناخۆش بێ، خواش دیداری ئەوی پێناخۆشە.

ئنجایا ئایا کێ حەز بە دیداری خوا دەکات؟ بێگومان ئیمانداران حەز دەکەن زوو بچنە خزمەت خوای بەرەوڕدگارو، پاداشتی کردەوه‌کانیان وەرگیرنەوه.

ئنجایا فریشتەکان لێرە دوو گوناھیان پالەدەنەلا، بەلام پێش ئەوه سزایەکیان دەخەنەرۆو دەلێن: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾، ئەمڕۆ ئێوه سزای ریسوایی و شەرمەزاری و زەبوونی و بێرێزی دەچێژن، چونکە ئەوه بنجیەتیە دەلێ: (الْجَزَاءُ مِنْ جَنْسِ الْعَمَلِ) سزاو پاداشت بە پێی کردەوه‌یه، ئنجایا تاوان و خراپەکانیان دەخەنەرۆو:

١/ ﴿يَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾، چونکە بە ناوی خواوه، شتی ناهەق‌تان دەگوت.

(أ) ھاوبەشتان بۆ خوا بەیدا دەکرد.

(ب) دەتانگوت: وەک چۆن خوا کتییی ناردوه، ئیمەش کتیب دەنێرینە خوار.

(ج) دەتانگوت: خوا وەحی بۆ ئیمە ناردوه.

٢/ ﴿وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾، وە ئێوه بەرانبەر بە نایەتەکانی خوا، خۆتان بە زل دەگرت، کەواتە: ئەو دوو گوناھەتان هەبوون.

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٩٤٣٤)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (٦١٤٢)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٦٩٩٦)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (١٠٦٦)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (١٨٣٨)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (٤٢٦٤)، وَالدَّارِمِيُّ بَرَقْم: (٢٧٥٦)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (٣٠٠٨)، وَابْنُ يَعْلَى بَرَقْم: (٣٢٣٥)، وَالبَزَّازُ بَرَقْم: (٢٦٧٩).

یەکیان بریتی بوو، لەوێی کە شتی ناھەقتان بەرانبەر بە خوا گوتووە.

دوو دەمیسیان ئەو بوو، کە خۆتان لە بەرانبەر ئایەتەکانی خوادا بە زل دەگرت، بۆیەش ئەمڕۆ ئێوە سزایەکی رێساکەر و زەبونی کەر دەچێژن، کە خۆتان بە زل گرتو، خوا بچوو و زەبونیان دەکات، وە کە شتی کتان پالداووە تە لای خۆتان و هی ئێوەش نەبوو، خۆی دادگەر ئەمڕۆ ئێوە روو و جەوھەری ئێوە پێشانی خەڵک دەدات.

مەسەلە ی شەشەم و گۆتایی: کە خوا دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا

خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنٰكُمْ وَّرَآءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرٰی مَعَكُمْ شُفْعَاءَ كُمْ
الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكَآؤُا لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ

تَزْعُمُوْنَ ﴿، وە ئێوە بە تەئکید ھاتنەو بە لای ئێمە، بە تەنیا تەنیا، وە ک چۆن یە کە مەجار دروستمان کردبوون، وە ئەوێ کە پێماندا بوون و خستبوومانە ژێر چاودێری و سەرپرەشتی ئێوە، لە پشت خۆتانەو بە جێتان ھێشت، وە ئەو تەکاوانەتان کە پێتانابوو ھاوێشەن لە گەل ئێوەدا (لەو خوا پرەستییانەدا کە بوو خوا دەیانکەن، کە دەبی بەشی وانیشی تیدا ھەبی) لە گەل تاندا نابینن.

کەواتە: خۆی پەنھانزان چەند شتیکیان پێ دەفەر موی:

(۱) ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ﴾، لە زمانی عەرەبییدا دەلی: (فُرَادَى: جَمْعُ فَرِيد، مِثْلُ أُسَارَى جَمْعُ أُسِير)، (فُرَادَى) کۆی (فرید)ە، (فرید) واتە: بە تەنیا، وە ک (أُسَارَى) دیلەکان، کۆی (أُسِير)ە، واتە: دیل.

وە ک خۆی پەرورەدگار لە سوورەتی (مریم) یشدا دەفەر موی: ﴿كَأَلَّا سَنَكُنُّبُ مَا

يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنْ الْعَذَابِ مَدًّا ۖ وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۚ هَهُر
کامیکتان لە رۆژی دوا یی دا بە تەنیا دیتەو بە خزمەتی خوا، بە تەنیا یەو
کەسی لە گەل نیه، نە عەشیرەت، نە حیزب، نە پاسەوان، نە خزمەتکار.

مەبەست لەوەدا کە خوا دەفەرموێ: ئەمڕۆ بە تەنیا دینەو، کەستان لەگەڵ نیه، ئەوەیە کە: خوا قیامەتیان دینیتە بەرچاوی دەفەرموێ: ئەو قیامەتەو ئەووە حالتانە، کەواتە: پێش ئەوێ بچن بۆ قیامەتی، تەگبیری حاڵی خۆتان بکەن.

(٢) وە پێیان دەفەرموێ: ﴿وَتَرْكُتُمْ مَا خَوَّلْنَكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾، ئەوێ کە پێمان دابووون و خستبوومانە ژێر سەرپەرشتیی و چاودێری ئێوەو، بەجێتان هیشت لە پشت خۆتانەو.

یان: ئەو سەرودت و سامانی کە پێی لەخوایای بوو بوون و پێی لە کەوێی خۆتان دەرچوو بوون، هیچی دیارنیهو، هەمووتان بەجێهێشت بۆ میراتگران.

(٣) دوایی دەفەرموێ: ﴿وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ﴾، وە ئەو تەکاکارانەتان کە پێتانوابوو، هاوبەشن تێتاندا، لەگەڵتاندا نابینن.
بەپێزان!

تەماشای بکەن! ئێنسان بە یەکیەک لە سێ شتان، یان بە هەر سێکیان لەخۆی بایی دەبێ:

(أ) یان بە خزم و کەسو عەشیرەت و حیزب و دەستەو تاقم.

(ب) یان بە سەرودت و سامان.

(ج) یان بەو کە پێی وابێ: فلان کەس تەکای بۆ دەکات، بۆ وینە: مەرف پێی وابێ: لەبەرئەوێ سەیی دەو شیخە، خۆی بەتەما خزمایەتی و شەجەرە کردبێ، یان مەلایە و بەتەمای مەلایەتی لێبگەرێ! یان ئیسلامییە و لەبەرئەوێ ناوی ئیسلامییە، پشتیندی لێ کردبێتەو! هەرودها: سەلەفیو صوفییو... هتد. کە لەراستییدا ئەو هەمووی خەیاڵ پالۆو، ئەوێ کە دادی ئێنسان دەدات: ساغییو پاکییو، کردەوێ ئێنسانە.

۴/ ئُنْجَا لَهُ كُوتَايِي دَا دَهِرَمُؤَي: ﴿لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ

تَزْعُمُونَ﴾ ٩٤، واتە: بێگومان پەيوەندىتان پەچرا، وە ئەوێ خەيالتان دەکردو خەيالپلۆتان پێو دەکرد، لێتان بزربوو.

سبحان الله !

لە میژووی بەشەردا، مەرووف زۆرجار بەو شتانه خۆی هەڵخەڵەتاندووە! هەر بە جیددی کەسی وا هەیه دەلی: جا من ئەو هەموو خەڵکەم لەگەڵدا، ئەو حیزبە، ئەو عەشیرەتە، ئەو جەماوەرە، تۆ بلی خۆش ریزم نەگری! چاوت لێیە لە دنیا دا خەڵک چەند ریزم لێدەگرن، هەموویان دەستم بۆ بە سینگەو دەگرن، حەتمەن لە قیامەتیش هەروام! بەشەری وا هەیه، هەڵدەخەڵەتی، وادەزانێ حیسابی قیامەتیش، وەك هی دنیا یە، یان هەیه لەبەرئەوێ سەرودتو سامانی زۆر، دەلی: من مۆلک و مالم زۆر، تۆ بلی شتیکم بۆ نەکات لە قیامەتێ؟ خۆ من خێرو چاکە دەکەم، وادەکەم و دەچم؟

یان لەبەرئەوێ کە بە شتێکی ئەفسانەیی، کە خوا هیچ بەلگەى لەسەر نەناردۆتە خوار، وەك خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ ٧١، الحج، خۆیان بە تەما کردووە فریو داو، بۆ وینە:

۱ - یەکیك دەلی: بە نەسەب دەچمەو سەر پیغەمبەری خوا ﷺ !.

۲ - ئەوێ دیکە دەلی: بە نەسەب دەچمەو سەر فلان کەس.

۳ - ئەوێ دیکە دەلی: من سەلەفیم! ئەوێ دیکە دەلی: من لە فلان تەریقەت دام!

۴ - یەکی دیکە دەلی: من فلان کەسم خۆش دەوێ؟

۵ - یان عەرەب خۆی بە عەرەبایەتیەو هەڵدەکێشی!

۶ - ئەوێ دیکە خۆی بە نەتەوێەکی دیکەو هەڵدەکێشی!

لەپراستىيدا ئەو ھىچى دادى ئىنسان نادات، ۋە ئەوانە ھىچيان نابنە ھۆكارى

ئەو ھىچى ئىنسان دەربازى بىي، بۆيە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿لَقَدْ نَقَطَعَ بَيْنَكُمْ

وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾، بىگ-ومان پەيۋەندىيتان پىچرا،

خوینراۋىشتەو: (لَقَدْ نَقَطَعَ بَيْنَكُمْ)، واتە: نىۋانتان پىچرا، (بَيْنَكُمْ) يانى: (مَا بَيْنَكُمْ) ئەو ھىچى لە نىۋانتان ھەبوو، پىچرا، بەلام (بَيْنَكُمْ) يانى: (رابطتكم)

پەيۋەندىيەكەتان، پىچرا، ﴿وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾، ۋە ئەو ھىچى

پىتانوابوو، گومانتان دەبرد، ون بوو، ھىچى دىارنىيە، ھەموۋى خەيال پالو بوو، ئىستا خۇتان ۋە كەردەۋى خۇتان ھاتۋونە گۆرۈ، ھىچى دىكە لە ئارادا نىيە.

خوۋى بەخشندە لە ۋەزەدا پەنامان بىدات، كە خۇمان ۋە كەردەۋەكەمان دەچىنەو ھىچى خۇا، بۆ دادگىيى كەردنى دادگەرانىي خۇا دادگەر، ۋە ۋوۋى ئەو ھىچى ھەبى كە بلىين: خۇايە! ئىمە بەندە ۋە بوۋىن ۋە، پەيۋەۋانى ۋە بوۋىن ۋە، شوۋىنكە ۋە ۋوۋى پىغەمبەرى پىشەۋا ۋە بوۋىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی یازدەهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەدا خوا پشتیوان بۆ یازدە (١١) ئایەت دەتۆژێنەو، ئایەتەکانی (٩٥ - ١٠٥)، تەوهری سەرەکیی که ئەم ئایەتانه لهباریهوه دەدوێن، بریتیه له خستنه‌رووی بالاده‌ستی و زانایی و به‌زه‌یی خوای به‌رزو مه‌زن، ئه‌ویش له ئاوه‌ینه‌ی ژماره‌یه‌ك له دیاردەو دیمەنە سەرنج ڕاکێشەکانی دروستکراوەکانی خوای بۆ وێنەدا، وەك: قلیشانندی دەنگە تۆوی دانەوێڵەو، نیوکی میوه‌جات، وە دەرھێنانی مردوو له زیندوو، وە به‌ پیچەوانە‌شەو: زیندوو له‌ مردوو، وە قلیشانندی سپیدەو به‌رده‌یان، وە گیرانی شه‌وگار به‌ کاتی ئیس‌راحەت و سره‌وتن، وە دانانی ئەندازەگیریی وردو به‌حساب بۆ خۆرو مانگ، وە گیرانی ئەستێرەکان به‌ زینمایی له‌ تاریکییەکانی وشکانیی و دەریادا، وە هێنانەدی وەچە‌ی مرقه‌کان و خستنه‌وه‌یان له‌ یه‌ك نه‌فس، وە له‌سه‌ره‌وه‌ ناردنه‌ خواری ئاوو، ڕووانندی چه‌ندان جو‌ر ڕووه‌ك له‌ شینایی و دره‌خت و میوه‌جات.

پاشان خوای په‌روه‌ردگار باسی هه‌لۆیستی هاوبه‌ش دانەره‌کان ده‌کات، که کورو کچیان بۆ خوا داناون، دیاره‌ به‌ درۆ بۆیان هه‌لبه‌ستوون، وە به‌رپه‌رچیکی ددان شکینیان ده‌داته‌وه‌، به‌وه‌ که ده‌فه‌رموی: مادام خوا په‌یداکەری هه‌موو شتێک بۆ، وە هاوسەری نه‌بۆ، چۆن ڕۆڵه‌ی په‌یداده‌بن؟!

دوا‌ی ده‌فه‌رموی: مادام خوا تاکه‌ به‌دییه‌نه‌رو په‌روه‌ردگارو خاوه‌نه‌، ده‌بۆ هه‌ر ئه‌ویش بپه‌رستری و به‌ندایه‌تی بۆ بکری، وە باسی ئه‌و ڕاستیه‌ ده‌کات که چاوه‌کان خوا نابینن، به‌لام خوا ﷻ چاوه‌کان ده‌بینی.

وه‌ له‌ کۆتایی دا ئه‌وه‌ خراوه‌ته‌روو که: له‌ په‌روه‌ردگاره‌وه‌ به‌لگه‌ ڕوون و به‌رچاو ڕوونه‌کان هاتوون بۆ ئیمه‌، وە خوا ئایه‌ته‌کانی خۆی ڕوونکردوونه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ نه‌زانه‌کان تۆمه‌تی ئه‌وه‌ ده‌دنه‌ پال پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که قورئانی له‌لای که‌سانی دیکه‌ خویندبۆ و وەرگرتبۆ، به‌لام ئه‌وانه‌ی زانان، دلنیا که ئه‌و قسه‌و تۆمه‌تانه‌، ڕووج و بۆ بایه‌خن.

﴿ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَىٰ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَإِنِّي تَوَفَّكُونَ ۝۱۵﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۱۶﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الشُّجُومَ لِئَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ۖ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۱۷﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۖ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۝۱۸﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۚ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۱۹﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ ۝۲۰﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۲۱﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝۲۲﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ۖ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝۲۳﴾ قَدْ جَاءَكُم بِصَآئِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَن عَمِيَٰ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِظٍ ۝۲۴﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصْرِفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۲۵﴾

مانای وشە بە وشە نایەتەکان

((بیگومان خوا قلیشینەری دەنکەکان (ی دانەویڵە) و نیوکەکان (ی میوەی درەختەکان)ە، زیندوو لە مردوو پەیدادەکات، و پەیداکەری مردووێه لە زیندوو، ئا ئەوەتان خوایه، چۆن (بەرەو کوێ) لادەدریسن؟ ^(٩٥) قلیشینەری بەرەبەیانەو، شەوگاری گێراوە بە مایەو کاتی سەرۆتن، وە خۆرو مانگی بە ئەندازەگیری (و بو زانیی کاتەکان) هیئانە دی، ئەو ئەندازەگیری کردنی (خوای) زالی زانیە ^(٩٦) وە هەر ئەو کە ئەستێرەکانی بو گێراون، بە مایە رێ دەرکردن لە تاریکاییەکانی وشکانیی و دەریادا، لە راستییدا نایەتەکانمان بو کۆمەلیک کە بزانی، باش روونکردوونەو ^(٩٧) وە هەر ئەو کە لە یەک نەفس پییگەیانندوون، جا هەتانه سەقامگیرە (لە سەر زەوی) و، هەتانه بە شیوەیهکی کاتیی (لە نیو منداڵدان دا سپێراوە)، بە دنیایی یەو نایەتەکانمان بو کۆمەلیک کە تیگەن، روون کردوونەو ^(٩٨) وە هەر ئەو کە لە ئاسمانەو ئاوێکی ناردۆتە خوار، ئنجا هەموو جوړە رووکیکمان پێ دەرھیناوە، ئنجا چەکەرە سەوزمان لێی دەرھیناوە (کە پاش فراژوو بوون و پیگەیشتنی)، دانەویڵەیهکی پێزکراوی لێ دەرڤینن، وە لە دارخورما لە کیف (طَلْع) ^(١) دکانی، هیشووە خورمای شوڤبوووە دەرڤینن، وە چەند باغێک لە ترێو، زەیتوونو، هەناری ویکچوو ویکنەچوو (دەرڤینن) سەرنجی بەرو میوەکە ی بدن ! کە گول دەوات و کە پێدەگات (چەند لێک دوورو جیاوازن) بیگومان لە ئا ئەوەتاندا، نیشانەگەل هەن، بو کۆمەلیک برۆا بێن ^(٩٩) وە (هاوبەش بو دانەرەکان) لە جنۆکان هاوبەشیان بو خوا دانان، لە حالیکدا کە هەر ئەویش دروستی کردوون، وە بەبێ زانیاری کۆرو کچیان بو هەلبەستن، (خوا) پاك و بەرزە لەوێ ئەوان دەیلین ^(١٠٠) داھینەری ئاسمانەکان و زەوییه، مادام

(١) الطلع: غلاف يشبه الكوز تفتح من حَبٍّ منضود، فيه مادة اخصاب النخلة (المعجم الوسيط، ص٥٦٢)، له کوردیدا ئەم وشەیه مان نیه، بەلام ڕەنگە، (کیفو هەگبە) گونجاوبن.

ھاوسەرى نەبى، چۆن رۆلەي دەبى ! ۋە ھەموو شتىكى دروستکردودو بە ھەموو
 شتىك زانايە ﴿ ۱۰۱ ﴾ ئا ئەۋەتان خۋاي پەرۋەردىگارتانە، جگە لەۋ ھىچ پەرستراۋ
 نىن، ۋەكىل و مشوور خۇرە ﴿ ۱۰۲ ﴾ چاۋەكان نايىبنن، بەلام ئەۋ چاۋەكان دەبىنى، ۋە
 ئەۋ پەنھانى شاردەزايە ﴿ ۱۰۳ ﴾ (بلى) بەراستىي لە پەرۋەردىگارتانەۋە بەلگە
 رۆشنەكانتان بۆ ھاتوون، ئنجا ھەر كەس (ھەقى) بىنى، ئەۋە سوۋدى
 بۆخۇيەتىۋ، ھەر كەسىكىش كۆيىرى، ئەۋە زىانى بۆخۇيەتى، ۋە من بەسەرتانەۋە
 پارىزەر نىم ﴿ ۱۰۴ ﴾ ۋە ئاۋا ئايەتەكانمان جۆراۋجۆر دەخەينەرۋو، ۋە با ئەۋاناش (بە
 درۆۋ تۆمەت) بلىن: خويندوۋتە (ۋ ئەم قورئانەت لە خەلكى دىكە ۋەرگىرۋە)، ۋە
 بۆئەۋەى ئىمەش ۋوونى بىكەينەۋە، بۆ كەسانىك كە دەزانن، (ئەم راستىيانە
 دەخەينەرۋو) ﴿ ۱۰۵ ﴾

شىكردنەۋەى ھەندىك لى شەكان

(فَالِقُ): (الْفَلَقُ: شَقُّ الشَّيْءِ وَإِبَانَةُ بَعْضِهِ عَنْ بَعْضٍ)، (فَلَقَ) بريتىيە لەۋە كە شتىك لەت بىكەى، بىقلىشىنى، ۋە ھەندىكى لى ھەندىكى جىا بىكەيەۋە، خوا دەفەرمۇ: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾، ۋاتە: خوا دەنكە تۆۋەكان: دانەۋىلەكان لى نىسك ۋ نۆك ۋ برنج ۋ گەنم ۋ جۆ ۋ ھەرزى ۋ ماش ۋ ئەۋ شتانەى كە دەنكىان ھەيە، دەقلىشىنى، بۆنەۋەى كە سەۋز بىي، ھەروەھا نىۋەكەكانىش: نىۋكى خورما، خۆخ، قەيسى، ئەۋانىش دەقلىشىنى، دۋايى ھەم دەنكە تۆۋەكە، ھەم نىۋكە ميوەكە، دەبىتە دوو بەش، بەشىكى بەرەۋ سەرى دەچى، بەشىكى بەرەۋ خوارى بە زەۋيدا شۆر دەبىتەۋەۋ، دەبىتە رەگۋ رىشە، كە مەرۋف ئەگەر سەرنجى بدات، ھەر دەنكە تۆۋىك، ۋە ھەر نىۋكە ميوەكە، بۆخۇى لەخۇيدا موعجىزەيەكە.

(الْحَبِّ وَالنَّوَى): (حَبٍّ) تاكەكەى بريتىيە لى (حَبَّةً)، (حبة القمح، حبة الشعير، حبة الرز)، دەنكە گەنم، دەنكە جۆ، دەنكە برنج، (حب)، ئەۋەيە كە لەنىۋ گولدا دەبى: گولە گەنم، گولە جۆ، گولە مەرەزە، گولە برنج، گولە ھەرزى، كۆيەكشى (حُبُوب)ە.

بەلام (النَّوَى) تاكەكەى بريتىيە لى (نواة)، ۋەك نىۋكە خورما، نىۋكە خۆخ، نىۋكە قەيسى، ئەۋ نىۋكە رەقەى كە دەشكىنرى، جا نىۋك ھەيە دەخورى، ھەيە ناخورى.

(فَأَنى تُوَفَّكُونَ): ۋشەى (أَتَى) لى زمانى عەرەبىيدا بە دوو ۋاتايان دى: بە ماناى

چۆن (كيف)، ۋە بە ماناى كۆى (أين)، كەۋاتە: (فَأَنى تُوَفَّكُونَ) ۋاتە: چۆن لادەدرىن، ياخود بەرەۋ كۆى لادەدرىن ؟ كە غەيرى خوا بپەرستى ۋ بەندايەتى بۆ بىكەن، (يُؤَفَّكُون: أَيْ يُصْرَفُونَ عَنِ الْحَقِّ فِي الْإِعْتِقَادِ إِلَى الْبَاطِلِ،

وَمِنَ الصَّادِقِ فِي الْمَقَالِ إِلَى الْكَذِبِ، وَمِنَ الْجَمِيلِ فِي الْفِعْلِ إِلَى الْقَبِيحِ، وشەى (يُؤْفَكُونَ) واتە: لادەدرێن، لە عەقیدەدا : لە ھەقەوێ بۆ باطل، وە لە راستی لە قسەوێ بۆ درۆ، وە لە کردەوێدا: لە کردەوێ جوانەوێ، بۆ کردەوێ ناشیرین و ناخۆلا.

(الْإِصْبَاحُ): (الصُّبْحُ وَالصَّبَاحُ وَالْإِصْبَاحُ: أَيِ أَوَّلِ النَّهَارِ) لە زمانى عەرەبیدا بە ھەر سێ وشەى: (الصُّبْحُ وَالصَّبَاحُ وَالْإِصْبَاحُ) دەگوترێ: (أَوَّلِ النَّهَارِ) واتە: سەرەتای رۆژ، ھەر وەك ئیوارەش پێدەگوترێ: (عَشِيٍّ)، یانێ: بەرەبەیان، وە پێی دەگوترێ: (غداة).

(سَكَنًا): (السَّكَنُ السُّكُونُ: وَمَا يُسْكُنُ إِلَيْهِ) واتە: (سَكَنٌ، سُكُونٌ) بە مانای ئارامگرتن دى، وە بە مانای شتێك، كە ئینسان بەھۆى ئەوێ ئارام دەگرێ.

(حُسْبَانًا): (الْحِسَابُ اسْتِعْمَالُ الْعَدَدِ، يُقَالُ: حَسَبْتُ أَحْسَبَ حِسَابًا وَحُسْبَانًا)، (حساب) واتە: ژماردن، بە بەکارھێنانى ژمارە، دەگوترێ: (حَسَبْتُ أَحْسَبَ حِسَابًا وَحُسْبَانًا)، كەواتە: (حُسْبَانٌ) چاوگە، واتە: ژماردن و سەرژمێركردن و ئەندازەگیرى كردن.

ھەندىك گوتووینانە: كە خوا لە سوورەتى (الكهف) دا دەفەرموى: ﴿وَيُرْسِلْ

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا﴾، (حُسْبَانًا) واتە: ئاگر، یان سزا، بەلام لە راستیدا (حُسْبَانٌ) شتێكە كە بەھۆیەو، لە بەرانبەرىدا ئینسان سزا دەدرێ، بە ئەندازەى ئەو خراپەى كە كردوویەتى.

(مُسْتَقَرٌّ): (مُسْتَقَرٌّ: مَكَانُ الْقَرَارِ أَوِ الْإِسْتِقْرَارِ) واتە: شوێنى سەقامگیرى و لى دامەزران، یاخود بەمانای خودى دامەزران و سەقامگیرى دى.

(وَمُسْتَوْدَعٌ): كەسێك سپاردەى كە لەلای كەسێك دابنێ، پێی دەگوترێ: (إِسْتَوْدَعَهُ)، وە (ودیعة) واتە: سپاردە، خوا پشتیوان بى دواى، زیاتر مانای ئەم دوو وشەىە روون دەكەینەوێ.

(خَضْرًا): (أَيُّ الْخَضِرِ وَالْأَخْضَرِ) واتە: سەھوز، سەھوزایی، کە مەبەست پێی چەکەرەمە، کە لە دەنگە تۆویک، یان لە پنجه گیایەک، یان لە نیۆکە میوەیەک پەیدادەبێ، لە کوردەواریی خۆمان دا پێی دەلێن: چەقەرە، یان چەکەرە.

(مُتْرَاكِبًا): (الْمُتْرَاكِبُ: مَا رَكِبَ بَعْضُهُ بَعْضًا)، (متراكب) واتە: هەندیک سواری هەندێ بوون، یان پێکەووە ریزیوون، دەنگە گەنمە، دەنگە جۆیە، دەنگە برنجە، دەنگە گەنمە شامییە، (گۆلەدان)، هەموویان پێکەووە ریز دەبن.

(مِنْ طَلْعِهَا): (طَلْعُ: غِلَافُ يَشْبَهُ الْكَوْزِ يَنْفَتَحُ عَنْ حَبِّ مَنْضُودٍ فِي مَادَتِهِ إِنْصَابُ النَخْلَةِ)، واتە: (طَلْع) شتیکی وەك گۆزەییەکی بچووێک وایە، کە دەنگی ریزیووی تێدان، کە دەبیستە هۆی مۆتۆر بەبوونی دارخوورما، بەلام لە کوردیی دا لەبەرئەوێ دارخوورمان نیە، هیچ وشەیک نیە لە بەرانبەریدا، بۆیە دەلێن: بەو کیفە دەگوترێ کە دوایی هیشوێ خورمای لی دێتە دەری، بەلام دەگونجی بلێن: کیف، یان هەگبە، ئەگەرنا یان وشەییەکی پڕ بە پێستمان نیە لە بەرانبەری دا، یان هەیهو من نایزانم.

(قِنَوَانٌ دَانِيَةٌ): (قِنَوَانٌ: جَمْعُ قِنُو، وَهُوَ الْعِذْقُ بِمَا فِيهِ مِنَ الرُّطْبِ، مِثْلُ: صِنُو وَصِنَوَانٌ، الدَّنُو: الْقُرْبُ بِالذَّاتِ أَوْ بِالْحَكْمِ)، (قِنَوَان) کۆی (قنو)یە، وە بە (أَقْنَاء)یش کۆدەکرێتەو، (قنو) بریتیە لە هیشوێکەو خورمایەکانیشی کە تییدا، وە (عِذْق)یشی پێ دەگوترێ، وەك (صِنُو وَصِنَوَان)، (قِنَوَان دَانِيَةٌ) واتە: هیشووی نزیک، (الدَّنُو: الْقُرْبُ بِالذَّاتِ أَوْ بِالْحَكْمِ) واتە: ئەو شتە بە خودی خۆی نزیک بێ، یان بە حوکم نزیک بێ.

(وَيَنْعِيهِ): (يَنْعَتِ الثَّمَرَةَ: تَبْنَعُ يَنْعُ يَنْعًا وَيُنْعًا، وَأَيَّنَعَتْ إِيْنَاعًا، وَهِيَ يَانَعَةٌ وَمُونَعَةٌ) هەمووی یەك مانایە، (يَنْعَتِ الثَّمَرَةَ) واتە: میوەکە پێگەیشتو، گەيو، (يَنْعًا وَيُنْعًا وَأَيَّنَعَتْ إِيْنَاعًا) دیسان بە مانای پێگەیشتن دێ، وە ئەگەر میوەکە پێگەیشتبێ، دەگوترێ: (وَهِيَ يَانَعَةٌ وَمُونَعَةٌ).

(وَحَرْقُوا): یانی: بۆیان هەلبەست، دەلێ: (الْحَرْقُ: قَطْعُ الشَّيْءِ عَلَى سَبِيلِ الْفَسَادِ مِنْ غَيْرِ تَدَبُّرٍ وَلَا تَفَكُّرٍ، وَهُوَ ضِدُّ الْخَلْقِ، وَهُوَ فِعْلُ الشَّيْءِ بِتَقْدِيرٍ وَرَفَقٍ)، (خرق) بێچەوانە (خلق) ه، (خرق) بە کوردیی یانی دراندن و تێکدان و برینی شتێک بە شیوەیهکی ناریک، بەبێ لیۆردبوونهوهو بەبێ تیفکیرین، وەک دراندنی قوماشێک هەر لەخۆرا، بەلام (خلق) بریتیه لە دروستکردنی شتێک بە ئەندازەگیریی و بە رێکی.

(لَا تَذَرِكُهُ إِلَّا بَصَرٌ وَهُوَ يَذَرُكَ إِلَّا بَصَرٌ): چاوەکیان نایبینن، ئەو چاوەکان دەبینن، (یدرک) لە (أَدْرَكَ) دۆه هاتوه، (أَدْرَكَ بَلَغَ أَقْصَى الشَّيْءِ، وَأَدْرَكَ الصَّبِيَّ: بَلَغَ غَايَةَ الصَّبَا وَذَلِكَ حِينَ الْبُلُوغِ)، (أَدْرَكَ) واتە: گەیشته ئەوپەری، دەگوترێ: (أَدْرَكَ الصَّبِيَّ) واتە: منداڵەکە گەیشته کۆتایی پێگەیشتی منداڵی، دواوی باسی بینینی خوا دەکەین، لە باسیکی سەر بەخۆی تیرونەسەل دا.

(اللطيف): صیغەی موبالەغەی (لاطف) ه، (لاطف)، واتە: وردو پەنھان، یاخود پەنھانکار، یاخود زۆر میهرەبان، ئەو مانایانەی هەموویان هەن، (اللطيف: الحَرَكَةُ الْخَفِيفَةُ، وَتَعَاطَى الْأُمُورِ الدَّقِيقَةِ)، (لطف) بە جوولەیهکی لەسەرەخۆو هیواش دەگوترێ، یاخود بە ئەنجامدانی کاریکی زۆر بە پەنھانکاری و زۆر بە وردیی، دەگوترێ.

(بَصَائِرُ): (جَمْعُ الْبَصِيرَةِ): (بَصَائِرُ)، کۆی (بَصِيرَةٍ) یە، بە مانای بەلگە (حجة) دی، لەبەر ئەوەی کە ئینسان بەهۆی بەلگەوه بەر پێی خۆی دەبینێ و لەو شتە تێدەگات، هەر شتێک کە بەلگە ی لەسەر بوو، دەزانێ کە راستە.

(دَرَسَتْ): دەگوترێ: (دَرَسْتُ الْعِلْمَ: تَنَاوَلْتُ أَثَرَهُ بِالْحِفْظِ، وَلَمَّا كَانَ تَنَاوُلُ ذَلِكَ بِمَدَاوِمَةِ الْقِرَاءَةِ، عُبِّرَ عَنِ إِدَامَةِ الْقِرَاءَةِ بِالدَّرْسِ)، (درس) ئیمە لە کوردیدا دەلێین: خویندن، لە ئەسلی زمانی عەرەبی دا لە جیبهوه هاتوه؟ دەلێ: (تَنَاوَلْتُ أَثَرَهُ بِالْحِفْظِ) واتە: زانیارییهکەم لەبەر کرد، بەلام لەبەرئەوهی کە لەبەرکردنی زانیاری و لە میشکی خۆدا هەلگرتنی زانیاری، بەوه دەبی کە زۆر ئەو شتە بخوینیهوه، بۆیه وشە (قِرَاءَةٌ) بە (درس) تەعبیر کراوه.

مانای گشتی نایەتەکان

بیشتر باسمان کردووە کە ئەم سوورپەتە هەمووی باسی خوا بەیەگگرتن و (توحید الله) ه لە پەرستراویتیی و لە پەرورەدگارێتیی خۆی تاكو تەنیادا، لەم چەند نایەتەش دا خوا ئەو راستییە تەئکید دەکاتەو، ئاوا دەست پێدەکات، دەفەرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾، بێگومان خوا فەلەشێنەری دەنکەکان و

نیوکهکانە، دەنکە تۆوی دانەوێڵەکان دەفەلەشێنێ، بۆئەوێ سەوز بن، وە نیوکهکانی میوەجاتیش دەفەلەشێنێ، بۆئەوێ سەوز بن، وە ئەو دەنکە تۆو جاری وایە چەندان گۆلە گەنم دەرەدەکات، یان چەندان گۆلە جو، یان چەندان گۆلە هەرز، یان چەندان گۆلە برنج، دەرەدەکات، هەروەك نیوکهکانیش: نیوکه خۆخە، خورمایە، قەیسییە، هەلۆزەییە، ئەو شتانە ی کە نیوکهکارن، ئەوانیش جاری وایە بنکیك دەرەدەکەن، جاری وایە چەند بنکیك دەرەدەکەن، پاشان هەر بنکە ی چەندان خورماو خۆخ و

قەیسیی و هەلۆزە دەگری، ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾،

زیندوو لە مردوو دەرئێنێ، دەرئێنەری مردوو یە لە زیندوو، سبحان الله! بەردەوام خۆی کاربەجێ دەستی ئێمە دەگری بەنیو دروستکارو هەکانی خۆی دا دەمانگێرێ، بۆئەوێ ئیمانمان پێی بەهێزتر بێ، سەرنج بدەن! چەند دەنکە تۆو دەرئێنە نیو زەووییەو، ئنجا دەنکی: گەنمە، جویە، برنجە، نێسکە، نۆکە، ماشە؛ ماشی سپییە، رەشە، خوا هەموویان دەفەلەشێنێ، پاشان دەیانکاتە دوو بەش، بەشیکی دەبێتە رەگو ریشەو بە زویدا دەچێتە خوارو، بەشیکیشی هەلەدەستی و بەرز دەبێتەو بەو سەرەو، دەبێتە چەکەرەو چرۆ دەرەدەکات، دوا ی دەبێتە قەدو لقو پۆپ، شتیکی چەندە سەیرە!!

پاشان خۆی بالادەست، سەرنجمان رادەگێشێ بۆ: دیاردە ی دەرئێنە زیندوو لە مردوو، وە مردوو لە زیندوو، کە ئەوێ ئێمە بەردەوام رۆژانە دەبینین، دووبارە دەبێتەو: جوو جگە ی مریشك و قازو کوئرو کەو، لە هێلکە دێنەدەر، کە گیانی تێدانیه، چەندە سەیرە! وە ئەو خوارنە ی کە ئێمە دەبخوین، دوا ی دەبێتە نوتفە

لە پشتی پیاوانداو، هێلکۆڵە لە سینگى ئافەرتان داو، دواییش دەبیته مندال، لەو هە سەیرتر! کە لەو ماددە بى گىانە، خۆى بەرز مەروڤ پەیدا دەکات، زیندەوهرانى دیکە پەیدا دەکات، هەروەها مردووش لە زیندوو پەیدا دەکات، ئەو هەش دياره مەريشک و قازو کۆترو پەلەوهر، بە گشتى ئەوانەى هێلکە دەکەن، ئەو هێلکانە، هەر لەو پەلەوهرانە پەیدا دەبن کە زیندوون.

ئەجا لە جەستەى ئینساندا، رۆژانە، بە لکۆ زانیان دەلێن: لە هەر چەرخەیه کدا، چەندان خانەى زیندوو پەیدادەبنو، چەندان خانەى زیندوو دەمرن !!

ئەجا خوا دەفەرمۆی: ﴿ذٰلِكُمُ اللّٰهُ﴾، ئا ئەو هەتان خۆیە، خوا ئەو زاتەیه کە ئەو کارانە دەکات، ﴿فَاَنّٰی تَوْفٰكُوْنَ﴾، بەرەو کوێ لادەدرێن؟ تەنیا ئەو خۆیەیه کە شایستەى پەرستەرانو بەندایەتیی بۆ کرانە، چۆن دارو بەردو مشک و مارو مانگو خۆرو ئەستێرەو ئینسانو هەواو ئارەزوو چىو، چى دەپەرستن؟!

ئەجا دێتە سەر باسى شتێكى فراوانتر و دەفەرمۆی: ﴿فَالِقُ الْاَصْبٰحِ﴾، خوا قەلشێنەرى بەرەبەیانە، تارىکیی و ڕووناکیی لێک جیادەکاتەو، بەهۆى سوورانى زەوى بە دەورى خۆیدا، لە بەرانبەر خۆردا، ﴿وَجَعَلَ الْيَلَّ سَكَنًا﴾، وە شەوگارى گێراو بە مایەى سەرەوتن و ئیسراحت تێدا کردن، ئینسان پۆزى وایە زۆر ماندوو دەبێ، خوا خۆیەتێ شەودابێ، تا بجێ بخەوێ، خۆى پەرەمەردگار شەوگارى چى لێکردو؟ ئەگەر شۆینێک ڕووناک بێ، مەروڤ باش خەوى لێناکەوێ، چاوو کوێو جەستەى ئینسان بۆ کاتى نووستن حەزىان لە تارىکاییه، بۆیه خۆى بە بەزەبى شەوگارى تارىک کردو، ئەجا تاكو زۆر زۆر تارىک نەبێو ئەنوگستە چاو نەبێ، کە چاو چاو نەبینى، ئەستێرەى داناون، ئینسانیش هەر بە تەقلىدو لاسایکێردنەوێ خۆى پەرەمەردگار، گەلۆپى سفر لە ژوورى خەوتن دادەنێ، تاكو زۆر ڕووناک نەبێ، بەس باى ئەو هەندە ڕووناک بێ، کە پێش چاوى خۆى ببینى.

ئەجا دێتە سەر باسى خۆرو مانگو ئەو وردەکارییانەى تێیان دا رەچاكراون ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾، وە (خوا) مانگو خۆرىشى گێراون بە مایەى

حىساب كردن، ئىمە بەھۇى خۇرو مانگەو دەتوانىن بزانىن كە سال (٣٦٥) رۇژە، ئەو لە لايەك، لە لايەكى دىكەو: ﴿حُسْبَانًا﴾، واتە: حىساب كردن، يانى: بە

حىساب كردن دايان، كە دوايى زياتر تيشكى دەخەينە سەر، ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمِ﴾، ئا ئەو ئەندازەگىرى زالى زانايە، خوايەك كە خاوەنى عىززەتەو خاوەنى عىلمە، عىززەتتىكى بى سنوور، زانستىكى بى سنوور، چونكە لەراستىيدا دانانى ئەو ئەندازەگىرىيە بۇ خۇرو مانگو شەوگارو رۇژگار، پىويستى بە بالادەستى و زانىارى و شارەزاي و وردىنىيەكى زور دەكات.

پاشان باسى لاپەرەيەكى دىكەى فراوانتر دەكات، كە ئەستىرەكان و دەفەرمۇ:

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الشُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾، وە خوا ئەو كەسەيە كە ئەستىرەكانى بۇ دانان، بۇ گىراون، بۇ ئەو بەھۇى ئەوانەو، رى دەرەكەن و بىنە هۇى رىنمايى كردنتان لە تاريكايەكانى وشكانى و دەريادا، تاريكايەكان: دەگونجى مەبەست ھەر تاريكايەك بى، وە دەشگونجى مەبەست پى سەختى و نارەحەتتەيەكان بى.

ئىنجا كاتىك ئىنسان قەدرى ئەو دەزانى، كە لە بىابانىك دابى، زور كەس لە بىابان دا سەرى لىشيوادە، مەن جارى وايە بۇخۇم لە بىابان بووم: نە شاخىك، نە تەپۆلكەيەك، ھىچ شتىكى لى نى، تاكو رى بدۇزيەو، بەلام كە شەو داھات، بەھۇى ئەستىرەكانەو دەزانى رۇژەھەلات و رۇژئاوا لە كويىەو؟ توش لە كوئ وەستاوى؟ ھەرودھا لە دەريادا، مەن سواری كەشتى بووم: بىست و پىنج سەعات كەشتى لە دەريادا دەروات، شەو رۇژت بەسەر دادى، كە دەكەويە نىو قوولايى دەريادە، زەوى شىن و ئاسمان شىن، ھەست دەكەى كەوتوويە نىو تۇپىكى شىنەو، ھىچ

شتىك ديارنە، ھەمووى شىن دەچىتەو، ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾،

بىگومان ئايەتەكانى خۇمان روونكردوونەو، بۇ كۆمەللىك كە بزەن.

كى لە نەينى رىگا زانى بەھۇى ئەستىرەكانەو، تىدەگات؟ كەسىك كە زانىارى ھەبى، بۇيە خاى زاناو تانا وايەرموو، ئەگەرنا كەسىك كە زانىارسى نەبى و

شارەزای زانستی گەردووناسیی نەبێ، نەزانی ئەم دنیا یە چۆنە، ئەم کەون و کائیناتە چۆنە؟ قەدری ئەمە نازانی.

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ﴾، خوا ئەو کەسە یە کە ئێوەی

پێگەیانداوە لە یەک نەفس، چەند سەیرە! ئەو هەموو بەشەرە تۆ لەسەر زەویدا دەیبینی، ئیستا ژمارە مەرووف بەرەو حەوت ملیار دەچێ، یانی حەوت هەزار ملیۆن (٧,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) کەس، هەمووی لە یەک نەفسەو هاتوون، ئەویش ئادەمە الکائنات،

﴿ فَسَتَقَرُّ وَفَسْتَوْدَعُ ﴾، هەم هەتانه سەقامگیرە، هەم هەشتانه بۆ ماوەی کاتی، لە

شوێنێک دەبێ، کە ئەمە زانیان زۆر مانایان بۆ لێکداوەنەو، کە ئێمە دوایی لە مەسەلە گرنگەکان دا ئاماژەیان پێدەکەین :

١/ جاری وایە مەرووف لە هەندێک شوێنان سەقامگیر دەبێ، وە لە هەندێ شوێنان بە کاتی دەمێنێتەو.

٢/ یان ڕەنگە مەبەست ئەو دەبێ: منداڵ سەرەتا بە شیوەی نۆتفە لە پشتی بابی دا دانراوە، بە شیوەیەکی کاتی، بەلام دوایی لە منداڵدانی دایکیدا لەویدا سەقامگیر بوو، یاخود لە پشتی بابی و لە سینگ دایکیدا.

٣/ یاخود لە منداڵدانی دایکیدا بە شیوەیەکی کاتی، بەلام لەسەر زەوی سەقامگیرە.

٤/ یاخود لەسەر زەوی بە شیوەی کاتی دەژی، بەلام دوایی لە گۆردا سەقامگیرە.

٥/ یاخود لە ژیانی دنیاو لە عالەمی بەرزەخدا بە شیوەی کاتی، بەلام لە بەهەشت یان دۆزەخ دا، بۆخۆی بەتەواویی سەقامگیر دەبێ.

﴿ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴾، بەرپرسی نایەتەکانی خۆمانمان

روونکردوونەو، بۆ کەسانی شارەزاین.

نایا حیاوازی چییە لە نیوان: (يَعْلَمُونَ) و (يَفْقَهُونَ) دا؟ وەلامەکی ئەو دەیه

کە: (يَعْلَمُونَ) ئەو دەیه کە راستەوخۆ شتەکان بزانن، بەلام (يَفْقَهُونَ) ئەو دەیه

بەهۆی شتیکیهوه، ئەو شتە بزانی، بۆیه وشە (علم) بۆ خوا بەکاردا، بەلام (فقه) بۆ خوا بەکارنایهت، چونکه خۆی زاناو شارەزا هەموو شتەکان راستەوخۆ دەزانیو، بەهۆی هیچ شتیکیهوه، شتیکی نازانی، هەموو شتەکان راستەوخۆ دەزانی، بەلام ئیمە بەهۆی شتیکیهوه، شتیکی دەزانین، بۆ نموونە ئەو کتێبە دەخوینیهوه، بەهۆی ئەو کتێبەوه، شتیکی دەزانی.

ئنجای خۆی بە بەزەیی دێتە سەر باسی چەند دیاردەیهکی دیکە، که پڕۆژانە لە ژبانی ئیمەدا دووبارە دەبنهوه: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، وه ئەو (خوا) ئەو کەسەیه که لە سەرەوە، (لە ئاسمانەوه) ئاوی ناردۆتە خوار، بەهۆی ئەو ئاوهوه چی دەکات؟ ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾، چەکەرەیی هەموو شتیکیمان پێ دەرهێناوه، پڕووەکی هەموو شتیکیمان پێ پڕواندوه، لەو چەکەرەیهشدا بنکیکی سەوز دروست دەکەین، یاخود لەو دەنکە تۆوه، پێشی دەنکە تۆوهکە دەپۆی، دواوی لەو تۆوهش چەکەرە سەوز دەبی، ﴿تُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا

مُتْرَاكِبًا﴾، ئەگەر دانەویڵە بی، دانەویڵە ی ریزکراوی لی دەردینین، ئنجای گۆلە جۆیه، گۆلە گەنمە، گۆلە هەرزنە، گۆلە مەرەزیه، دەنکەکان چەندە لووس و جوان ریز بوونو، کەلەکە بوون لەسەر یەکلای، ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ

دَانِيَةٌ﴾، وه لە دارخورما کیف (طلع)ی نزیک، دەردینن، وهک گوتمان، لە زمانی کوردیییدا ئیمە ئەو وشەیهمان نیه، مهگەر بلایی: کیف، یان ههگبه، (طلع) ئەو شتیه که به عەرەبیی (عَلَق)ی پێدهلێن، که دواوی هیشوه خورمایهکه دهیقلایشینیو لیی دێتە دەری، بۆچی دهفه رموی: هیشووی نزیک؟ چونکه هیشووهکان قورسنو شوڤر دەبنهوه، ﴿وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشَبَّهًا

وَعِزِّ مُتَشَبِّهٍ﴾، وه چەند باغیك له تری، { (أعناب) کوی (عنب)ه، واتە: تری }، وه زهیتوونو ههنا، که وێکدهچیو وێکیش ناجی.

ئنجاهەندئ لە زانیان گوتووینانە: لە ڕووی ڕوولەتەو وێکدەچئ، بۆ وینە: هەناری شیرین، ترش، میخۆش هەیه، مەگەر کەسێک زۆر شارەزابئ، ئەگەرنا نازانئ کامەیان چ تامێکی هەیه؟ ئەو وێکچوو (مُشْتَبِهًا) لە ڕوولەت دا، بەلام وێکنەچوو (وَعِزَّ مُتَشَبِهٍ) لە تامەکەیدا لێک جیا، وە هەروەها میوەکانی دیکەش، وەک تری، دیمەن و ڕوولەتەکەیان وێکدەچئ بەلام تەمیان زۆر جیا.

ئنجادەفەرموئ: ﴿انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْجِهِ﴾، سەرنج بدەنە میوەکە و تەماشای بکەن، کاتئ کە میوەکە دەردەچئ و پێدەگات! بۆ وینە: بەرسێلە تری، کە تامی دەکەئ، تفت و تالەو بۆلۆوی زۆر وردە، بەلام کە پێدەگات، تەمasha دەکەئ حالەتێکی دیکە هەیه، ئنجاترییه، هەنارە، خۆخە، هەرمییە، هەنجیرە، هەرچی هەیه، کە تازە دەردەچئ: لەگەڵ ئەو حالەتە پێدەگات، زۆر جیاوازە، کە ئەوەش شتیکی زۆر جیئ سەرنجە، بۆیە خۆی زاناو شارەزا دەفەرموئ: سەرنج بدەن! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، بێگومان لە ئا ئەوانەتاندا، نیشانە هەن، بۆ کۆمەلێک کە ئیمان بێنن، واتە: زۆر پێویستی بە زانست و فێکەو شارەزایی ناکات، هەر کەسێک بیهوئ ئیمان بێئ، نیشانە زۆر دەبینئ، هەر ئەو میوە دانەوێڵەیهی کە ڕۆژانە ئیمە بەکاریان دێنن، بەتایبەتی ئیمە لە کوردستانی خۆماندا، جیئ و هەیه جۆرەها میوە ڕوولەت جیاواز و تام جیاوازی لێیه، ئەو هەر لە یەک شوین دا.

ئنجاخۆی پەروردگار دیتە سەر باسی هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، وە فەرمانیان پێدەگات کە ئەو خاوییهی خاوەنی ئەو هەموو کردەو و دروستکراوە سەر سوڕهینەرانهیه، هەر دەبئ ئەو بپەرسئ، دەفەرموئ: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

الْحَيِّ وَخَلَقَهُمْ﴾، وە هاوبەشی جندیان بۆ خوا بپاردان، لە حالیک دا کە خواش دروستی کردوون، ﴿وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، وە کوڕان و کچانیا بۆ خوا هەلبەستن، بەبئ زانیاری، هەر لەخوڕا گوتیان: خوا کوڕی هەن و کچی هەن، وەک

پێشتر باسمان کرد - لە تەفسیری سوورەتی مائیدەدا - ەپرەبەکان ھەندیك قەناعەتیان وابوو، شەیتانەکان کۆری خوانو، فریشتەکانیش کچی خوان، بۆیە دەفەر موی: ﴿سَبِّحْنَهُ وَتَعْلَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ﴾، پاک و بەرزە خوا لەوێ کە ئەوان خوای بێ وێنە ی وەسف دەکەن.

ئنجای خوا وەلامیکی گورچک برۆ ددان شکبێنێ دەداتەو، لەسەر ئەو خەیاڵ و ئەفسانەیی کە لە مێشکیاندا ھەن، کە بەدەخەو، ئیستاش ھەندی خەلک ئەو قەناعەتەیان ھەیە، کە خوا جۆرە نەبەتیکی لەگەڵ ھەندی کەس دا ھەبێ! دەفەر موی: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پەیداکەری ئاسمانەکان و زەویە، خوا ئاسمانەکان و زەوی پەیدا کردوون، بێئەوێ لاسایی کەسیکی دیکە کردبێتەو، (إبداع) ئەوێە شتێک دابینی، پێش تۆ کەس دیکە کاری لەو جۆرە نەکردبێ^(١)،

ئنجای خوایە کە ھەر خۆی ئاسمانەکان و زەوی وەدیھێناون، ﴿أَن يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾ چۆن دەبێ، پۆلەیی ھەبێ، کە ھاوسەری نەبوو، ئەگەر ھاوسەری نەبێ پۆلەو کچ و کۆری چۆن پەیدا دەبن؟ وە ناشگونجی ھیچ شتێک لە دروستکراوەکان، ھاوسەری خوای، چونکە ﴿وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، خوا ھەموو شتێکی دروستکردو، ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، وە خوا بە ھەموو شتێک زانیە،

﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾، ئا ئەوێتان کە بۆتان باسکرا، خوای پەروردگار تانە، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەو ھیچ پەرستراویکی بە ھەق نیە، ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ﴾، بەدیھێنەری ھەموو شتێکە، تەنیا ئەو بپەرستن و بەندایەتی بەس بۆ وی بکەن، ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾، وە ئەو سەرپەشتیار و مشوورخۆری ھەموو شتێکە، وە بەسەر ھەموو شتێک پادەگات.

رەنگە یەکیەک بڵێ: باشە مادام خوا ئەو هەموو سیفەتە جوانانەى هەن، بۆچی نایببین، لێردەدا خوا دەفەرموێ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾، چاوەکان ئەو نابینن، بەلام ئەو چاوەکان دەبینی، ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، وه خوا پەنھانکاری شارەزایە.

﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، بیگوومان لە پەرۆردگارتانەوه، بەرچاوی روونیتان بۆ هاتوون، بەلگەى روون و روشنتان بۆ هاتوون، کە بەریی خۆتانیان پێ دەبینن، هەق و ناھەقیانی پێ لێک جیادەکەنەوه، ﴿فَمَنْ أَنْصَرَ فَلِنَفْسِهِ﴾، ئنجا هەر کەسیک (ئەو هەقی) بینى بەھۆى ئەو بەلگە روون و روشنانەوه، سوودەکەى بۆ خۆیەتی و خۆى لێى بەھرمەندە، ﴿وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾، وه هەر کەسیک کوێر بوو، لە بەرانبەر ئەو بەلگە روشنانەدا، ئەو بۆخۆى زەرەرمەندە، یانی: سوود و زیان بۆخۆتانە، خوا زۆر لەو بەرزترە بەھۆى چاکەى ئیوه سوود وەرگیریو، بەھۆى گوناھى ئیوه زیان بکات، ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾، وه من بەسەر ئیوه پارێزەر نیم.

ئەمە فەرمايشتى پێغەمبەرى خوايە، ﷺ، و خوا لەسەر زمانى وى فەرموویەتی، واتە: ئەى موحەممەد ﷺ! تۆ ئاوا بڵێ: ﴿وَكَذَلِكَ نُنْصِرُ الْآيَاتِ﴾، وه ئاوا بەو شیوہیە نایەتەکانى خۆمان جوړاو جوړ دەکەینو، بە شیوہى جوړاو جوړ دەیانخەینەروو، ئەم قورئانە مەزنە، ئەگەر سەد جار باسى شتێک بکات، هەر جارە بە جوړیك باسى دەکات، کە حیاواز بێ لەوہى کە پێشتر باسى کردو، بۆ وینە: خۆای بەرز لە چەند شوینی دیکەدا، باسى میوہ و دانەوێلەى کردو، بەلام ئەگەر سەرنج بدەین، لە هیچ شوینیك دا دووبارە نیە، ﴿وَلْيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنَبَيِّنَنَّ لِقَوْمٍ

يَعْلَمُونَ﴾، وه با ئەوانیش بۆخۆیان هەر بڵێن: تۆ ئەم قورئانەت لەلای خەلکی دیکە خویندو، وه با ئیمەش روونی بکەینەوه، بۆ کەسانیک کە دەزانن، واتە:

ئەوێ نەفام بێ دەلی: لەلای خەلکی دیکە خویندووتە، چونکە نازانی قورئان چی تێداوە، بەلام ئەوێ زانابی و شارەزا بێ، دەزانی کە ناگونجی ئەم قورئانە دانراوی بەشەر بێ، چونکە ئەو نەینییانە لە قورئان دا ئاشکرا کراون، جگە لە خاوەنی ئاسمانەکان و زەوی، کەسی دیکە نایانزانی، وەک لە سوورەتی (الفرقان) دا دەفەر موی: ،

﴿ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ (۱) ، واتە: بلی: کەسیک ناردووێتە خوار، کە نەینیی لە ئاسمانەکان و زەوی دا دەزانی.

www.AliBapir.net
 AliBapir
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلە یەكەم: **﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾** **﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾**، لە كۆی ئەم

نایەتەکاندا، خۆی کاربەجێی باسی سازدە دیمەنی سەرئێشە پراگیشی دروستکراوەکانی خۆیمان بۆ دەکات، وە تەنیا لەم نایەتە موبارەکەدا باسی چوار لە دیمەنەکان دەکات:

دیمەنی ۱ و ۲: **﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾**، بێگومان خوا قەیشینەری دەنگە تۆوەکان و نیوکه میوەکانە.

لە راستیدا زیاتر زانیان و شارەزاییانی بواری ڕووەک، لە نەینیی ئەوە تێدەگەن، کە هەر دەنگە توویەک، هەر نیوکه میوەیەک کە دەروێ، بۆخۆی موعجیزەیهکی سەرسوورەینەرە، بۆ وێنە: نیوکه خورمایەك کە هیچ کەس بە دان پێی ناشکێ، چونکە زۆر ڕەقە، بە بەردیش بە زەحمەت دەشکێ، کەچی کە دەیخەیه نیو ئەو گلە نەرمەو، دەبینی دوایی چەکەرەیهکی نەرمی سەوزی لێ دێتە دەروێ دەبێتە دوو بەش، بەشیکی بەرەو سەرێ دەچێ، و دەبێتە درەخت، بەشیکی بەرەو خوارێ دەچێ و دەبێتە ڕەگ و ڕیشه، هەروەها نیوکه خۆخ و قەیس و هەلوژدو... هتدیش بە هەمان شیوە، دەبینین دوایی لەنیو ئەو گلە نەرمەدا، بێئەوێ هیچ فشارێکی لەسەربێ، دەروێ، راستە ئەوە ھۆکاری زانستی هەیه، بەلام ئایا کێ ئەو یاسایە دانووە؟ بێگومان خۆی دروستکارو قەیشینەری دەنگە تۆوەکان و نیوکه میوەکان.

دیمەنی ۳ و ۴: **﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾**، کە دەفەر موی:

﴿الْحَيِّ﴾، زیندوو لە مردوو دەردینێ، وە دەرھینەری مردوو لە زیندوو،

پیشتریش وینەمان هینایەوه، لەسەر دەرھینانی زیندوو لە مردوو، ھەروەھا بە
پێچەوانەوێش، بۆ وینە: دەنگە برنجیك، یان ھەر دانەوێڵە یەکی دیکە، کە
رەق و وشکە و ھیچ ژیاڵی تێدانیه، دواوی پنجییکی لێ دەروێ، بنکیکی لێ
دیتەدەر و دەبیتە درختیك، یاخود بڕکە سەوزەبەك کە ژیاڵیان تێدا یە.

ھەروەھا ھێلکەبەك کە ژیاڵی تێدانیه، بەلام بە مۆلەتی خوا، ژیاڵی لێ
دیتەدەر، وە ھەروەھا مردووش لە زیندوو دەر دینێ، ئەو زیاڵی لە جەستە ی
ئێنساندا بەرجەستە یە و دەزانرێ.

ئەو شانە و خانانە ی کە زیندوو و ژیاڵیان تێدا یە، نەك پووح، دواوی
دەمرن، یان ئەو خواردنە ی کە دەبخوین، بێ ژیاڵ، بەلام دواوی کە دەچیتە
نیو جەستە ی مەرۆف، زیندوو دەبێ و ژیاڵی دیتەبەر، مەرۆف ھەر خواردنیك
بخوات، ھەزم دەبێ، دواوی دەچیتە نیو خانەکان و زیندوو دەبێ.

ئەجا پاش خستە پرووی ئەو چوار دیمەنە سەر جەراکێشە، دەفەر موی:

﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ ﴾، ئا ئەمە خۆی بالادەستە، کە ئەو شتە سەیرانە دەکات و، جگە
لەوی کەس ناتوانێ، بیانکات، بۆیەش دواوی دەفەر موی:

﴿ فَأَنِّي تُؤَفِّكُونَ ﴾، ئەجا ئایا بۆ کوی لادەدرین؟! واتە: بۆچی جگە لە خوا
دەپەرستن؟!

مەسەلە ی دووھم: کە دەفەر موی: ﴿ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ

وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾، لیڕەش دا خۆی زانا و توانا، چوار
تابلۆ دیمەنی دیکەمان پیشان دەدات، کە لەگەڵ چوارەکانی پێش دیمەنە ھەشت:

دیمەنی ۵ : دەفەر موی: ﴿ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ﴾ خوا قلیشینیەری شەو و گارو
بەرەبەیانە و تاریکیی و پرووناکیی، شەو و گارو پڕۆژگار لە یەك جیادەکاتەو،.

دیمەنی ۶ : دەفەر موی: ﴿ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ﴾، وە شەو و گاری گێراو بە
مایە ی سەر و تن و، تێدا ئیسپراحت کردن.

دېھىنى ۷ و ۸ : دەفەرمۇي: ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾، مانگو

خۇرىشى داناون بۇ حىساب كردنى ئىو، كە بەھۇى جوولەى خۇرەو، بۇ
 وئە: دەزانىن كە مانگى رەمەزان سالى دە رۇژ دىتە پىش، چونكە سالى
 مانگىي (السنة القمرية) مان ھەيە، وە سالى خورىي (السنة الشمسية) مان
 ھەيە، سالى خورىي، ھەر لە شوئىنى خۇيەتى و ناجوولئ، بەلام سالى مانگىي
 دەجوولئ، وە ﴿حُسْبَانًا﴾، واتە: بۇ حىساب كردن دانراون.

ئىنجا لە كۇتايى ئەم ئايەتەدا دەفەرمۇي: ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، ئا
 ئەو ھەندازەگىرىي (خوای) زالى زانايە، جا من دەمەوى لىرەدا سەرنجتان بۇ شتىك
 رابكىشەم، كە پىشتىرىش تىشكىكمان خستە سەر:

﴿حُسْبَانًا﴾، لىرەدا چاووگ (مصدر)، بە ماناي (حساباً) واتە: مانگو
 خۇرمان داناون، ئاوا جوولە بکەن، بۇ حىساب كردنى ئىو، ئەو مانايەكى،
 يان: بە حىساب ھەندازەگىرىي دامانناون، كە واتە ھەروا بە ھەوونتە نيە.
 لىرەش دا دەمەوى چەند زانىارىيەكى سادەتان پى بلىم، دەربارەى كۆمەلەى
 خۇر:

چەند زانىارىيەكى لەبارەى كۆمەلەى خۇرەو

ئەو كۆمەلەى خۇرەى ئىمە، بۇچى پىي دەگوترى: كۆمەلەى خۇر (المجموعة
 الشمسية)؟ چونكە خۇر (شمس) نۇ خرۇكە بە دەوردا دەخولئەو، كە ئەمانەن:
 (زەوى، عەتتارد، زوھرە، مەرىخ، موشتەرى، زوحەل، ئۇرانۇس، نىبتۇن، بلۇتۇن).

ئىنجا زانايان دەلئىن: خۇر مليۇنىك و سى سەد ھەزار (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار لەم
 زەويەى ئىمە گەورەترە.

وہ خۇر سەدو پەنجا مليۇن (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) كىلۇمەتر لە زەويەو دەورەو بە
 ھەشت دەقىقەو دوو چرکە تىشكى خۇر دەگاتە ئىمە، چونكە تىشكى خۇر لە
 يەك چرکەدا سى سەد ھەزار (۳۰۰,۰۰۰) كىلۇمەتر دەبرى.

وہ مانگ سى سەدو ھەشتاۋ چوار ھەزارو پەنجاۋ پىنج كىلۇمەتر (۳۸۴,۰۵۵) لە ئىمەۋە دوورە، وە تىشىكى مانگ بە چركەيەك و يەك لەسەر چوارى چركەيەك (۱ و ۱/۴) دەگاتە ئىمە.

وہ يەكەم رۇكىتى ئەمىرىكىي كە ھەلدرا بۇ سەر مانگ ، كە (ئەپۇلۇ ۱۱)يان پىدەگوتو يەكەمىن مۇرقى گەياندە سەر مانگ كە ناۋى (نىل ئارمىسترونك) بوو، بە سى رۇزان گەيشتە سەر مانگ^(۱)، لە كاتىكدا كە لە ھەر يەك سەعاتدا شەش ھەزار (۶۰۰۰) كىلۇمەترى دەپرى، واتە: شەش ھىندە فرۇكە، فرۇكە ئەگەر زۇر بىرۋات، ھەزار كىلۇمەتر دەپۋات لە سەعاتىكدا، بەلام ئەو شەش ھەزار كىلۇمەترى دەپرى، كەواتە: زۇر زۇر دوورە، بەلام تىشكەكەي ھىندە خىرايە، بە چركەيەك و يەك لەسەر چوارى چركەيەك دەگاتە ئىمە !

ئەدى ئەگەر بويستىرى رۇكىتىك ھەلدەرى بۇ سەر خۇر، چەند كاتى دەۋى؟ بە بىستو پىنج ھەزار (۲۵۰۰۰) سەعات دەيگاتى، ئەگەر لە ھەر سەعاتىكدا شەش ھەزار كىلۇمەتر بىپرى، كە دەگاتە ھەزارو چلو يەك پۇزو شازدە (۱۰۴۱,۱۶) سەعات، واتە: نىكەي سى سال بەپۇە دەپرى.

بەلام ئەگەر بمانەۋى رۇكىتىك ھەر ئاۋا ھەلدەين بۇ سەر نىكتىرىن ئەستىرە، جگە لە خۇر، كە نىكتىرىن ئەستىرە پىي دەگوتىرى: (ئەلفا فەنتورىس) و چوار سالى تىشىكى لە ئىمەۋە دوورە، واتە: تىشك كە لە ھەر چركەيەكدا سى سەد ھەزار كىلۇمەتر دەپرى، بە چوار سالان دەگاتە ئىمە.

ئەگەر ئەو رۇكىتەي ھەلدەين، بە خىرايى شەش ھەزار كىلۇمەتر لە سەعاتىكدا بىپرى، ئەو كاتە بە شەستو شەش ھەزارو شەش سەدو شەش (۶۶,۶۰۶) سال دەگاتە ئەو ئەستىرەيە !!

ئەوانە چەند زانىارىيەك بوون، دەربارەي كۆمەلەي خۇر، كە بىگومان خۇر (شمس) تەنيا ئەستىرەيەكى كەھكەشانى كاكىشانە، كە زانىيان دەلىن: سەد مىليار (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئەستىرەي تىدايە، ۋەك خۇرو بچوكترو گەۋرەتر.

(۱) (ئەپۇلۇ ۱۱) رۇزى دووشەممە: ۲۱ تەموۋىزى ۱۹۶۹ ز، كاتزمىر: ۲، ۵۶ گەيشتە سەر مانگ، بىروانە: (المنجد . قسم الأعلام)، ص ۹۴، ط ۲۴، ۋە بىروانە: (خوناسىي، ئايىن، ئيمان) لاپەرە: ۱۶۸، چاپى دوۋەم.

ههروهها زانایان ده‌ڵێن: له‌ بوونه‌وه‌ردا، هه‌تا ئیستا به‌ مه‌زه‌ننه‌، سه‌د ملیۆن (١٠٠,٠٠٠,٠٠٠) که‌هکه‌شان و هه‌ندیکی‌ش ده‌ڵێن: پێنج سه‌د ملیۆن (٥٠٠,٠٠٠,٠٠٠) که‌هکه‌شان (مجرّة) دۆزراونه‌وه‌، هه‌ندیکی‌شان ده‌ڵێن: به‌لکو: ده‌ تریلیۆن (١٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) ^{١٢} که‌هکه‌شان زیاتر له‌ بوونه‌وه‌ردا هه‌ن.

هه‌ندیکی‌شیان ده‌ڵێن: ژماره‌ی مه‌جه‌ره‌که‌نه‌ بوونه‌وه‌ر هه‌نده‌ی ژماره‌ی ئه‌ستیره‌کانی که‌هکه‌شانه‌که‌مانه‌، که‌: سه‌د ملیار (١٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) ^(١) ^{١٠}،

بۆیه‌ش خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، ئا ئه‌وه‌ ئه‌ندازه‌گیریی (خوایه‌کی) زانی‌یه‌.

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، واته‌: وه‌ خوا ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئه‌ستیره‌کانی بۆ گه‌پاون به‌ مایه‌ی رێنمایی له‌ تاریکیایه‌کانی وشکانیی و ده‌ریادا، بێگومان ئایه‌ته‌که‌مان روون کردوونه‌وه‌ بۆ کۆمه‌ڵێک که‌ بزانه‌.

دییه‌نی ٩ : له‌م ئایه‌ته‌شدا دییه‌نی نۆیه‌م - به‌ گوێره‌ی پرێزه‌ندیی ئیمه‌ - ده‌خاته‌روو.

ئنج‌ا زانایان ده‌ڵێن: لی‌رده‌ا که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾، مه‌به‌ست له‌ (ظُلُمَات) که‌ کۆی (ظُلُمَة)یه‌، (ظُلُمَة) واته‌: تاریکی، (ظُلُمَات) واته‌: تاریکییه‌کان، به‌لام لی‌رده‌ا مه‌به‌ست پێی خودی تاریکی به‌ره‌سه‌ت نیه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ نه‌دیتن و پێچه‌وانه‌ی رووناکییه‌، به‌لکو مه‌به‌ست له‌ (ظُلُمَات) لی‌رده‌ا: (الش‌دائد) سه‌ختیه‌کان و نا‌په‌هه‌تییه‌کان، که‌ دینه‌ رپی خه‌لک، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ به‌ وشکانیی و به‌ بیابان و ده‌شت و سارادا ده‌روون، وه‌ له‌ کاتی‌که‌دا که‌ به‌ ده‌ریادا ده‌روون، ده‌شگونجی هه‌ردووکیان مه‌به‌ست بن، واته‌: مه‌به‌ست پێی

(١) ب‌روانه‌: (مع‌ الله‌ في‌ السماء) د. احمد زکی، ص ١٩ و ١٩٧، وه‌: (الإسلام يتحدّى) وحیدالدین خان، ص ٥٨، وه‌: (بدائع‌ السماء)، ص ٢٥٧، وه‌: (الکون‌ الأح‌دب)، ص ٢٥٤.

تاریکی بەرەست بێ، کە راستە لە کاتێکدا کە ئینسان تاریکی لێ دادی، بەتایبەت لە دەریادا، کە هیچ نیشانهیهکی لێ نیە، نە شاخێک، نە گردۆلکەیهک، بەهۆی ئەستێرەکانەوه ڕۆ بە دی دەکات.

هەروەها لە بیابان و ساراشدا دیسان کاتێک کە شەوگار بالێ ڕەشی بەسەر دنیادا دەکشێ، بەتایبەت لە بیاباندا، کە دیارە لە بیاباندا هیچ نیشانهیهک وەك چیا، گردۆلکەیهک، ڕووباریک، ئاودانییهک نیە، بەهۆی ئەستێرەکانەوه، ئینسان باشتەر دەتوانێ ڕۆی دەربکات، داخۆ بەرەو راست دەڕوات، بەرەو چەپ دەڕوات، بەرەو سەرێ دەڕوات، یان بەرەو خوارێ؟! بەلێ بوونی ئەستێرەکان لەو حالاندا، زۆر گرنگە و هەر کەسێک ئەو حالەتانهی لێ نەفەومابن، گرنگیی ئەو نازانێ.

راستکردنەوهی بۆچوونی هەڵە هەندێک لە زانیان
لەبارەی ئەستێرەکانەوه

لێرەدا کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لَنَهْتَدُوا

بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ﴾، وە خوا ئەو کەسەیه کە ئەستێرەکانی بۆ گێراون بە مایە ڕێنماییتان لە تاریکیایەکانی و شکانیی و دەریادا.

هەندێک لە توێژەرەوانی قورئان لێیان هەڵهینجاوه کە: ئەرکی ئەستێرەکان، یاخود حیکمەتی دروستکرانی ئەستێرەکان، هەر ئەوەیه لەگەڵ دوو حیکمەتی دیکەش دا، کە خۆی بالادەست و زāl لە قورئاندا بە ڕۆشنی باسی کردوون:

١/ یەکیان ئەوەیه کە ئەستێرەکان مایە ڕۆی دەرکردنی مەرقەهەکان لە و شکانیی و

دەریادا: ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لَنَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ .. ﴾.

٢/ ئەوەیه کە خوا دەفەرموێ: ئەستێرەکانمان کردوون بە مایە ڕازاندنەوهی ئاسمانی

یەکەم: ﴿ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۖ وَالْمَلِكِ، واتە: وە ئاسمانی

نزیک ئیوهەمان بە چرایەکان ڕازاندۆتەوه، کە مەبەست پێیان ئەستێرەکانن.

٣/ سییهه مه نهوه که خوا دهفه رموی: نهستیړه کانمان گپړاون به مایه ی تیرباران کردن و به ردباران کردنی شهیتانه کان: ﴿... وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا

لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ الملک، بؤ وینه (ابن کثیر) له تهفسیری نه مه نایه تانه دا، - واته نایه ته کانی سوورته ی (الأنعام) دا - ده لی: (مَنْ اعْتَقَدَ فِي هَذِهِ النُّجُومِ غَيْرَ ثَلَاثٍ فَقَدْ أَخْطَأَ وَكَذَبَ عَلَى اللَّهِ: أَنَّ اللَّهَ جَعَلَهَا زِينَةً لِلسَّمَاءِ، وَرُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ، وَيُهْتَدَى بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ)^(١)، واته: هر که سیك یه کیك جگه له و سئ شتانه پال بداته لای نهستیړه کان، نهوه بهه له دا چووه، وه درووشی به ناوی خوا ی پاکه وه کرده:

یه که مه: خوا نهستیړه کانی گپړاوه به مایه ی جوانی بؤ ناسمانی یه که مه.

دووه مه: وه کردوونی به مایه ی به رد باران کردنی شهیتانه کان، که دمایه وه ی گوئ له قسه ی فریشتان بگرن.

سییه مه: وه که بهه وئ نهستیړه کانه وه، له تاریکایه کانی و شکانی و دهریادا، ری ددوژنه وه.

به لام من ده لی مه: بیگومان نه وه وا نیه، چونکه خوا ﷻ دهفه رموی: یه کیك له نه رکی نهستیړه کان، یاخود له حکمه تی دروستکرانیان، نهوه یه که رییان پی ددوژنه وه، وه حکمه تی کی دیکه یان، نهوه یه که مایه ی رازانه وه بؤ ناسمانی یه که مه، وه یه کی دیکه له حکمه ته کانیان، نهوه یه که هو ی به رد باران کردنی شهیتانه کان.

به لام خوا نه یفه رمووه: حکمه تی دروستکرانی نهستیړه کان هر نه وانه نه! به لکو سئ له حکمه ته کانیان نه وانه نه، به لام کورتی هه لنه هیان و نه که بفه رموی: هبج حکمه تی کی دیکه یان تی دا نیه! بؤیه نه وه نه نجامگیری یه هه ندی له تویره روانی قورئان - له نیوایان دا (ابن کثیر) - له جی خویدا نیه، چونکه خوا ﷻ به شیوازیکی کورت هه لهنان (أسلوب الحصر) نه یفه رمووه:

ئەستێرەکان تەنیا بۆ ئەو سێ مەبەستانەن، بەلکو دەفەر مۆی: ئەو سێ
حیکمەتەو ئەو سێ سوودەیان لێ وەر دەگیرێن، بەلام نەیفەر مۆو: سوودی
دیکەیان لێ وەر ناگیرێن.

ئنجای ئیستا بۆ زانیان دەرکەوتووە کە ئەستێرەکان بەشیکن لە مەنظوومەیه کی
زۆر گەورە، وە پەییوەندیان بە ژیا نی ئی مەو هەیه، وە ئەو زەوییهی ئی مە،
یه کی کە لە نوو خۆر کە بە دەوری خۆردا دەخولێنەو، وە خۆری ئی مەش
ئەستێرەیه کە لە سەد ملیار (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئەستێرە لە کەهکەشانی کاکیشاند،
وە وەک زانیان دەلێن: مەزەننە دەکری سەد ملیار کەهکەشانی وەک ئەو
کاکیشانی ئی مە تا ئیستا دۆزراوینەو کە واش پیدەچی ئەوانە هەموویان لە
سنووری ئاسمانی یە کە مەدا بن، چونکە خوا ﷻ بە راشکاوی دەفەر مۆی:
﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ﴾ الملك، واتە: ئاسمانی نیزی کمان بە
چرایان رازاندووە، چونکە (دنیا) (مؤنث) ی (أدنی) یه، (أدنی) ش واتە: (أقرب)،
یانی: نیزی کترین ئاسمان.

ئنجای بەو پێیه بێ: شەش ئاسمانی دیکە لە سەر ووی ئەو ئاسمانەو هەن، کە
بە ئەستێران رازاوێتەو، ئنجای ئەو ئاسمانی یە کە مەش کە بە ئەستێران
رازاوێتەو، زانیان دەلێن: سەد ملیار کەلە ئەستێرە، واتە: کەهکەشانی تێدایه،
لە هەر کەهکەشانی کە دەوری سەد ملیار ئەستێرە هەیه، {سەد ملیار، واتە:
یه کی کە دابنێ یازدە سفری لە پێشەو بێ، ملیارێک نوو سفری هەیه، سەدە کەش
دوو (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰)}، وە ئەوێندە کەهکەشانی بە ژمارە ئەستێرەکانی هەر
کەهکەشانی، لە سنووری ئاسمانی یە کە مەدا، هەن، کە بە زاراوی زانیان
دەلێن: (کون) بوونەو، بەلام لە راستیدا ئەو هەمووی لە سنووری ئاسمانی
یە کە مە دایه.

ئنجای لە سەر ووی ئەو شەو، شەش ئاسمانی دیکە هەن، کە واتە: ئەو کە
زانیان وایان هەلەینجاو: تەنیا ئەو سێ حیکمەتە هەن بۆ ئەستێرەکان، وەک
گۆتم: ئەنجامگیری یه کی نارا سته.

ئنجَا وَهَكَذَا نَهْجَانِی دەربارەى ئەووە كە ئەستێرەكان مانای ڕێنمایین،
دەفەر موی: ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، بێگومان نایەتەكانى
خۆمانمان ڕۆنکردوونەو، بۆ كۆمەڵێك كە بزائن.

واتە: ئینسان ئەگەر زانیاری نەبێ، لە حیکمەت و نەهینییەكانى ئەستێرەكان و
كەهكەشەنەكان، تى ناگات، ئەو دەش ئاماژە بەو كە: هەوڵێدەن زانیاری پەیدا
بکەن، زانیاری گەردووناسی و، زانیاری بەگشتى بۆ ئەو كە لە نایەتەكانى خوا
كە ڕوونیکردوونەو، دەربارەى دروستکراوەكانى، بەتایبەت ئەستێرەكان، تیبگەن،
چونکە بەبێ زانیاری لە دروستکراوەكانى خوا شارەزا نابین.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِیْ اَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

فَسَتَقَرُّوْا وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُوْنَ﴾، دیکارە وەك لـ
دەرسەكانى پێشوو دا گوتمان لەم پێنج نایەتەدا خوا ﷻ شازدە (۱۶) دیمەنى
خستوونە بەرچاو، وەك بەلگە لەسەر پەرودەرگاریتی و بەدیھینەراییەتی و
خاوەنداریتی خۆى، بۆ بوونەوەر.

جا ئەو كە نایەتى پێشوو دیمەنى نۆیەم بوو، ئەمەشیان دیمەنى دەیهەمە:

دیمەنى ۱۰: كە دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِیْ اَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾،

وە خوا ئێوەى لە یەك نەفس پێگەیانداوە و هەمووتانى لە یەك نەفس
وهدیھیناوە، ﴿فَسَتَقَرُّوْا وَمُسْتَوْدَعٌ﴾، هەندیکتان نیشتەجێ و، هەندیکیان بە

شیوەى كاتى دانراون، ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُوْنَ﴾، بێگومان
نایەتەكانى خۆمانمان ڕوونکردوونەو بۆ كۆمەڵێك كە تیبگەن، لەوئ دەفەر موی:

﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، لێ—ردە دەفەر موی: ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

يَفْقَهُوْنَ﴾، دوايش دەفەر موی: ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، ئەو هەمووى
حیکمەتى خۆى هەیه، دواى باسى دەکەین.

لێرەدا کە دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾، وە خوا ئیووی پێگەیانندووە لە یەك نەفس، تەماشایەكەن! ئیستا دەوری حەوت ملیار بەشەر لەسەر زەوی هەیە، واتە: حەوت هەزارو ملیۆن (٧,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) ئینسان لەسەر زەوی هەیە، وە هەموویان لە یەك نەفسەو هاتوون، ئەوەش حەقیقەتیکی زانستی و دان پێداھێنراوە، چونکە، بۆ وێنە: ئەم عێراقە ئێمە کە تییدا دەرژین و هەریەک کوردستان بەشیکیەتی، لە کاتی دروستبوونی عێراقدا چەند ملیۆنێک بوو، ئیستا دەوری سی و پێنج ملیۆنە، کاتی خۆی لە پەنجاکاندا حەوت ملیۆن بوو، لە پێش پەنجایەکاندا لەوانەیە ئیووی ئەو حەوت ملیۆنە بووبێ.

دیاری بە هەموو پێگەتەکانیەو، بەو شیوەیە، کورد کە ئیستا دەوری چل، پەنجایە ملیۆنە، لە هەموو پارچەکانی کوردستان دا، دیاری پێشتر زۆر کەمتر بوو، هەروەها گەلی عەرەب و هەموو گەلەکانی دیکەش بە هەمان شیوە.

کەواتە: بەشەر پۆژ بە پۆژ زیاد دەکات، وە زانیان پێشبینیی دەکەن: ئیستا کە سالی (٢٠١٣)یە، هەتا سالی (٢٠٥٠) بەشەر ئیستا چەندن، دوو قات، یان سێ قات ببنەو، یانی: ئیستا دەوری حەوت ملیار، ببن بە (١٤) ملیار، یاخود ببن بە دەوری (٢٠) ملیار بەشەر.

ئەجە مەبەستم ئەوە بوو کە خوا ﷻ سەرنجمان ڕادەگێشێ و دەفەر موی: هەموو ئەوانەی کە ئیستا هەن، لە یەك نەفس بەدیھێنراون، ئەویش ئادەمە (الکلیة)، وە حەوای ھاوسەریشی، هەر لەو جۆرە نەفسە دروست بوو، بەلام خۆی پەروردگار بە تەفصیل بۆی باسی چۆنیەتی دروستکردنی حەوای نەکردووین، وەك لە دەرسەکانی ڕابردوویدا گوتوویمان، ئەوەش کە دەڵێن: حەوای لە پەراسووی چەپی ئادەم دروست بوو، ئەوە لە تەورات وەرگیراوە، لە قورئاندا باسی ئەوە نەکراوە، تەنیا باسی ئەوە کراوە، کە خوا هەر لەو نەفسە ھاوسەرەکەشی دروست کرد.

بۆیەش خۆی بەدیھێنەر وایفەر موو، چونکە پێش هاتنی ئیسلام، دەرباری ئەوە کە: ئایا ئافرەتیش لە جۆری نەفسی پیاو، یان نا؟ مشتومڕ هەبوو، هەندیکیان گوتووین: نەخیر، ئافرەت نەفسیکی ئازەلییە، بەلام قورئان

ئەو حەقیقەتە ی راگەیاندا، کە: نەخێر، پیاوو ئافەرت هەردووکیان خاوەنی یەک جۆرە سروشتن، کە نەفسی بەشەرە، دیارە ئێمە پێشتر لە تەفسیری سوورەتی (النساء) ^(۱) دا، بە تەفصیل باسمان کردووە، هەدیسەکانیشمان هێناوە، کە ئەووە راست نیه: حەووا لە ئادەم جیا بووبێتەووە، وەک لە تەوراتدا هاتووە، کە دەلی: حەووا لە پەراسووی چەپی ئادەم دروست بوو، وە لەوێ دەرکەوێ تەوراتیشمان هێناوە، بەلکو مەبەست ئەوەیە، کە لە هەمان جۆرە نەفس دروست

کراوە، چونکە کە دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ

بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿۱﴾﴾ (النساء، (منها) راناوەکە ی دەچیتەووە

بۆ (نفس واحدة)، کە پووحەکە یەو، پووحیش بەش (تجزئة) ناکرێ، راناوەکە ناچیتەووە بۆ بەدەنەکە، ئەگەرنا دەیفەرموو: (وَخَلَقَ مِنْهُ) واتە: ئادەم ﷺ وەک جەستە، بەلام فەرموویەتی: نەفس، ئەویش (مؤنث)ە، وە نەفسیش کە هەر پووحە، وەک ماددە نیه بەش بەش بکری.

بەلگە یەکی دیکەش ئەوەیە کە خوا ﷻ لە سوورەتی (الروم) دا دەفەرموێ:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ

بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ﴿۱۱﴾﴾، واتە: وە لە نیشانەکانی خوا یە کە لە نەفسی

خۆتان، هاوسەرەکانتان دروست کردوون، واتە: لە هەمان جۆرە نەفس، بەنسبەت ئادەم و حەوواشەووە، بە هەمان شیوە، ئنجا ئەگەر وابێ نەفسی حەووا لە ئادەم جیا بووبێتەووە، دەبێ هەموو ژنیکیش لە نەفسی مێردەکە ی خۆی جیا بووبێتەووە، بە پێی ئەم نایەتە!!

وە خوا ﷻ بە دوو وشە پێناسە ی بەشەرەکان دەکات، دەفەرموێ: ﴿فَسْتَقَرَّ

وَمُسْتَوْدَعٌ﴾، ﴿فَسْتَقَرَّ﴾ یانی: نیشته جێ، نیشته جێکراو، ﴿وَمُسْتَوْدَعٌ﴾ واتە:

هه‌لگیراو، یاخود: دانراو، (استقر) واتە: نیشتەجێ بوو، سه‌قامگیر بوو، وه (استودع) واتە: سپێردرا، دانرا به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی، یاخود به‌ شیوه‌یه‌کی وه‌ك ئەمانه‌تو سپارد.

هه‌لبه‌ته‌ خوینراویشته‌وه (فَمُسْتَقَرٌّ) واتە: نیشتەجێ، یانی: خۆی نیشتەجێیه، نه‌ك نیشتەجێکراو بێ، (مُسْتَقَرٌّ) واتە: نیشتەجێکراو، له‌سه‌ر صیغه‌ی (مفعول)، به‌لام (مُسْتَقَرٌّ) له‌سه‌ر صیغه‌ی (فاعل)، واتە: خۆی نیشتەجێ بووه، (مُسْتَوْدَع) یش هه‌ر به‌ یه‌ك شیوه‌ خویندراوه‌ته‌وه واتە: هه‌لگیراو.

زانایان هه‌ندیکیان گوتوو یانه: مه‌به‌ست له‌وه‌ که ده‌فه‌رموی: ﴿فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ﴾ واتە: هه‌ر کامێک تان حاله‌تی ئیستیقرارو نیشتەجێکراو، به‌ خۆوه‌ ده‌بینی، وه‌ حاله‌تی دانراوو هه‌لگیراو، به‌ شیوه‌ی کاتی.

ئنجایا مه‌به‌ست له‌ حاله‌تی نیشتەجێکراوو هه‌لگیراو چی و چین ؟

هه‌ندی له‌ زانایان ده‌لێن: ﴿فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ﴾ (مَصْدَرَانِ: أَيِ فَلَكُمْ: إِسْتِقْرَارٌ وَإِسْتِيعَادٌ، أَوْ إِسْمَا مَكَانٍ: أَيِ مَوْضِعِ اسْتِقْرَارٍ وَاسْتِيعَادٍ)، یانی ﴿فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ﴾ هه‌ردووکیان چاوگن، واتە: ئێوه‌ هه‌ردوو حاله‌تی نیشتەجێکران و هه‌لگیرانتان، به‌خۆوه‌ بینین، یاخود ناوی شوێن، واتە: شوێنی تێدا نیشتەجێکران و، شوێنی هه‌لگیرانتان بۆ دانراوه‌.

ئنجایا مه‌به‌ست له‌وانه‌ چیه‌؟

یه‌که‌م: هه‌ندیکیان گوتوو یانه:

أ / ﴿فَمُسْتَقَرٌّ﴾ حاله‌تی ئینسانه‌ له‌ کاتی‌کدا که له‌ ره‌حمی دایکی دایه، چونکه

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَنُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ﴾ الحج، واتە: وه‌ له‌ منداڵدانه‌کاندا هه‌ر چیه‌ك که بمانه‌وی، نیشتەجێ ده‌که‌ین.

کەواتە: ئینسان لە منداڵدانی دایکیدا، حالەتی نیشتهجێکران بەخۆوە دەبینی.

أ/ (٢) هەروەها نیشتهجێبوونمان لەسەر زەوی هەیە، وهك خواى كاربه جئ دهفه رموى: ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ ﴿٣٦﴾ البقرة، وه بو ئيوه لەسەر زەوی هەیە، شوینى تیدا نیشتهجێبوون، وه شوینى تیدا گوزەرانندن و رابواردن، تاكو كاتیكى دیارییکراو.

ب/ حالەتی (استیداع) واتە: هەلگیران و دانران بە شیوەی کاتی، زانایان گوتووینانە:

ب/ (١) (استیداع: في الأصلا ب) هەلگیرانە لە پشتان دا، ئینسان پێش ئەوەی ببێتە (نُطْفَة) و بجێتە منداڵدانی دایکی، لە پشتی بابی دایە، بە شیوەی تۆو (مَني) هەروەك بە شیوەی (بويضة) هێڵكۆڵە لە سینگی دایکیدا هەیە، وهك خوا دهفه رموى: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ﴿٥٠﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦١﴾ يَخْرُجُ

مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧٠﴾ الطارق، واتە: ئینسان با سەرنج بدا، لەجی دروست کراوە؟ لە ئاوێکی دەرقلوێو { دافق } ئەوەیە کە: شتێک دەرقلوێ، وه ئەوە تەعبیرە لەو حالەتەى کە پیاوو ئافرەت پێکدەگەن، ئنجا ئایا ئەو ئاوه لە کوێوه دى؟ لە پشت و لە سەنگه وه دى، (الصُّلْب) واتە: ئیسقانی پشت (التَّرَائِب) ئیسقانی سنگ، کە کارگەى دروستبوونی ئاوى پیاو، لە پشتی دایە، وه کارگەى دروستبوونی ئاوى ئافرەت، لە سینگی دایە، کەواتە: بە شیوەی تۆو هەن لە پشتی بابتاندا، وه لە سینگی دایکیشتاندا.

ب/ (٢) وه واتایەکی دیکەى (مُسْتَوْدَع) واتە: ئیوه لەسەر زەوی هەن، لەسەر پشتی زەوی هەلدهگیرین.

دووهم: وه هەندیکیشیان گوتووینانە :

أ / (مُسْتَقَرٌّ) ئەوەیە کە لەسەر زەوی بئ.

ب/ (مُسْتَوْدَعٌ) یش ئەوەیە کە خرابیتە گۆرەوه، چونکە ئەوەی کە لەسەر زەوییه، ئەوه دیاره نیشتهجێیه، بەلام ئەوەی کە خراوتە گۆرەوه، بە شیۆهیهکی وه دیعهو بە شیۆهیهکی کاتیی خراوتەوه گۆر، ئەگەرنا دوايی زیندوو دەبیتهوه.

سییهم: (ابن عطية) وهك (محمد الطاهر بن عاشور) له تەفسیرهكهی خۆی (التحریر والتنوير) دا لێی وەردهگری، دەلێ: (قَالَ ابْنُ عَطِيَّةَ: الَّذِي يَقْتَضِيهِ النَّظَرُ أَنَّ ابْنَ آدَمَ هُوَ مُسْتَوْدَعٌ فِي ظَهْرِ أَبِيهِ وَلَيْسَ بِمُسْتَقَرٍّ فِيهِ، لِأَنَّهُ يَنْتَقِلُ لَا مَحَالَةَ، ثُمَّ يَنْتَقِلُ إِلَى الرَّحِمِ، ثُمَّ يَنْتَقِلُ إِلَى الدُّنْيَا، ثُمَّ يَنْتَقِلُ إِلَى الْقَبْرِ، ثُمَّ يَنْتَقِلُ إِلَى الْحَشْرِ، ثُمَّ يَنْتَقِلُ إِلَى الْجَنَّةِ أَوْ النَّارِ، وَهُوَ فِي كُلِّ رُتْبَةٍ بَيْنَ هَذَيْنِ الظَّرْفَيْنِ مُسْتَقَرٌّ بِالْإِضَافَةِ إِلَى الَّتِي قَبْلَهَا، وَمُسْتَوْدَعٌ بِالْإِضَافَةِ إِلَى الَّتِي بَعْدَهَا) ^(۱)، واتە: ئەوەی کە تێفکری دەیکوای و عەقڵ دەیکوای، ئەوەیە کە وەجە ی ئادەم (پیاو یان ئافرەت بێ) هەلگیراوه لە پشتی بابیدا، {بەلام لە پشتی بابیدا نیشتهجێ نیه بۆچی؟ چونکە لەوێ لە پشتی بابی دێته خوار، ئنجا ئەوه هەر باسی پشتی بابی کردوه، بەلام لەرستییدا (ترائب) یانی: سینگێ دایکیش، ئاوی ئافرەت لە ئیسقانی سینگێ دا دروست دەبێ، لەوێ نیشتهجێ نیه، بەلکو بۆ ماوهیهکی کاتیی دانراوه دوايی دەگوازیتهوه} چونکە دوايی لەوێ دەگوازیتهوه بەرەو منداڵدان {ئەگەر خوای بەدییهنەر بیهوێ ئەو (نطفة) یە دروست بێ، کە مەروفی لێ دروست دەبێ، دیاره (نطفة) ش لە ئەنجامی پێکگەشتنی (حیمن) یکی نیو تۆو (مَنِي) ی پیاوو، هیلکوێ (بويضة) یەکی نیو تۆو (مَنِي) ی ئافرەت و پیتینران (تلقیح) یان دا، دروست دەبێ}، دوايی دووباره لەوێشهوه دەگوازیتهوه بۆ دنیا (وهك كۆرپه له دایك دەبێ) و دوايش دیسان لە دنیا دهگوازیتهوه بۆ نیو گۆر (ئەگەر گۆری بەنسیب بێ) دوايی لە حالەتی ژياندا دهگوازیتهوه بۆ حالەتی مردن، وه دوايی لە حالەتی مردنیشهوه دهگوازیتهوه بۆ کاتی کۆکرانهوه (حشر) بۆ رۆژی دوايی، دوايی لە وێشهوه دهگوازیتهوه یان بۆ بەهەشت (خوا به نه‌سیمان بکات)، یان بۆ ئاگری دۆزهخ (خوا په‌نامان بدات)، وه مەروف لە

ھەركام لەو پلەو پىگانەدا، لە نىوان ئەو دووانە داىە، بەنسبەت ئەودى كە لە پىشەوہىە پى دەگوتى: نىشتەجىگراو، وە بەنسبەت حالەتى دوايەوہ پى دەگوتى: سىپىردراو.

ئىجا ئايا بۇچى خوا ﷺ بۆئەودى پىشى، وەك ئەنجامگىرىي فەرمووى: ﴿قَدْ

فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (۹۷)، بەلام بۇ ئەمەيان دەفەرموى: ﴿قَدْ فَصَّلْنَا

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ (۹۸)، چونكە بەرپاستى زانىارىي ھەبوون بە ئەستىرەكان، خولگەى ئەستىرەكان و گەلە ئەستىرەكان، چۇنىەتى سوورانەوہو خولانەوہيان و قەبارەيان، تىشكەكەيان، تەمەنيان كە ھەندىك لە ئەستىرەكان تىشكەكەيان دواى سەدان، بگرە ھەزاران سالى تىشكىي، دەگتە ئىمە، تىشكىش لە چركەيەكدا (۳۰۰,۰۰۰) كىلومەتر دەبىرى.

پىناسەى سالى تىشكىي

ئىجا ئەگەر بتەوى بزانى سالى تىشكى چەندە؟ دەققەيەك (۶۰) چركەيە (۶۰ X ۳۰۰,۰۰۰) ماوہ (مسافة)ى براوى تىشكت لە خولەكىك دا بۇ دەرەكەوى، دوايى ئەگەر بتەوى بزانى لە سەعاتىكدا چەندە؟ ئەنجامى ئەودى كە دەرچوود، جارانى (۶۰) بكە، چونكە سەعاتىك (۶۰) خولەكە، ئەو كاتە ماوہ (مسافة)ى براوى تىشكت لە سەعاتىك دا بۇ دەرەكەوى، ئىجا جارانى (۲۴) بكە، ماوہى براوى تىشكت لە شەوو رۆژىك دا بۇ دەرەكەوى، دوايى جارانى (۳۶۵) بكە، ماوہى براوى تىشكت لە سالىكدا بۇ دەرەكەوى، بەم شىوہىە:

$$۳۰۰,۰۰۰ \times ۶۰ = ۱۸,۰۰۰,۰۰۰ \text{ كم لە ماوہى خولەكىك دا.}$$

$$۱۸,۰۰۰,۰۰۰ \times ۶۰ = ۱,۰۸۰,۰۰۰,۰۰۰ \text{ كم لە ماوہى سەعاتىك دا.}$$

$$۱,۰۸۰,۰۰۰,۰۰۰ \times ۲۴ = ۲,۵۹۲,۰۰۰,۰۰۰ \text{ كم لە شەوو رۆژىك دا.}$$

$$۲,۵۹۲,۰۰۰,۰۰۰ \times ۳۶۵ = ۹۴۶,۰۸۰,۰۰۰,۰۰۰ \text{ كم لە ماوہى سالىك دا.}$$

ئنجای ئەو ماوەیە کە تیشک لە سالتیکدا دەبێت، کە لە هەر چرکە یەکدا (۳۰۰,۰۰۰) کیلۆمەتر دەبێت، ئەستێرە و هەیه بە هەزار سالتی تیشکی، ئنجای تیشکەکی دەگاتە ئێمە، واتە: ئەو تیشکەکی ئێمە دەیبینن، هەزار سالت لەمەو پێشە، بەلکو هی و هەیه، هی دەیان هەزار سالت لەمەو پێشە، وە ڕەنگە ئەو ئەستێرە ئیستا هەر نەشماپی، چونکە ئەستێرەکانیش تەمەنیان هەیه، پێدەگەن و، حالەتی گەنجیان هەیه و، حالەتی کاتل بوون و، حالەتی پیربوون و، حالەتی لەبەینچوونیشیان هەیه، کە (تونیلە ڕەشەکان) (الثقوبُ السُّوداء) قوتیان دەدن، ئنجای مەرووف بەبێ زانیاری سەری لە کاروباری ئەستێرەکان و کە هەشەکان و ئەو کە و نە کانیاتە دەرناچێ.

ئەدی ئایا بۆچی دەربارە ی دروستبوونی خۆمان دەفەر موی: ﴿قَدْ فَصَّلْنَا

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾؟ چونکە زانیاری بریتییە لەوەی کە یەكسەر شتیک بزانی، بەلام (فقه)، بریتییە لەوەی شتیک بزانی بەهۆی شتیکەو، بۆیە وشە ی

(علم) بۆ خوا بەکارهاتو: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ﴿البقرة، ۲۹﴾، إِنَّهُ، عَلِيمٌ

يَذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۳﴾ الملك، بەلام وشە ی (فقه) بۆ خوا بەکارهاتو، چونکە

خوا ﷻ پێویستی بەو نە، شتیک بەهۆی شتیکەو بزانی، بەلکو خوا راستەوخۆ هەموو شتەکان، وەك خۆیان دەزانی، بەلام (فقه) بۆ ئێمە بەکارهاتو، خۆی پەروردگار نەبوونی (فقه) ی بە سیفەتی زەم بۆ کافرەکان، بەکارهیناوە:

﴿يَا أَيُّهَا الْقَوْمُ لَا يَفْقَهُونَ﴾ ﴿الحشر، ۱۳﴾، واتە: ئەو بەهۆی ئەووە کە ئەوانە

کۆمەڵێکن نافەم، تێناگەن، لە شتەکاندا وردنابنەو، تاکو بەهۆی وردبوونەو لە شتەکان، شتەکانی دیکەشیان بۆ دەرکەوێ.

مەسەلە ی پێنجەم: کە دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ

مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾، خوای میهرەبان لە نایەتەکانی پێشی دا، دە (۱۰) دیمەن و وینە ی پێشان داین، کە هەموویان بەلگەن لەسەر بەدیھینەراییەتی و، پەرۆردگاریتی و ، خاوەنداریتی خوا، کە لە میانەی خستەرپوویان دا، خوا ﷻ بەگشتی بە خەڵک بەتایبەتو، بە کافرو هاوبەش بو خوا دانەرەکان دەفەرموئ، مادام خوا ﷻ تاکە بەدیھینەر و پەرۆردگار و خاوەنە، کەواتە: هەر ئه‌ویش بپەرستن و بەندایەتییش تەنیا بو وی بکەن، ئنجا خوا تەنیا لەم نایەتە موبارەکەدا، شەش وینە و دیمەنی سەرنج راکێشمان دەخاتە بەرچاو، کە هەموویان پەرۆردگاریتی و بەدیھینەراییەتی و سیفەتە بەرزو بی وینەکانی خوای پەرۆردگاریان تیدا دەدرەوشینەو:

دیمەنی ۱۱: ئنجا خوای پەنھانزان، دیمەنی یەكەم لەم نایەتداو

یازدەھەمین: لەو پێنج نایەتەدا دەخاتە ڕوو، دەفەرموئ: **﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ**

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا ۖ، واتە:

وہ خوا ئەو کەسەھێ کە لە ئاسمانەوہ ئاوی دابەزاندوہ، بوچی نافەرموئ: بارانی دابەزاندوہ؟ ئەگەر فەرمووبای: (وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَطَرًا) کە لە هەموو قورئاندا، مەگەر بپەرست بکات خوا باسی باران، یان باسی تەزرە بکات، ئەگەرنا هەر دەفەرموئ: (مَاءً) چونکە کە دەفەرموئ: (مَاءً) ئاو: بارانیش دەگریتەوہو، تەرزەش دەگریتەوہو، بەفریش دەگریتەوہو، ئنجا کە دەفەرموئ:

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ، ئەوانە ی کە لە قورئان لە بیانوون و

لە پشت پەردە ی ڕەشەوہ تەماشای دەکەن، وە شارەزای زمانی عەرەبییش نین، دەلێن: ئیستا زانیاری دەریخستوہ کە باران، یاخود تەرزو بەفر لە ئاسمانی

نایەنە خوار، بەلکو لە هەوڕ دینە خوار، بەلام لە قورئاندا دەلێ: **﴿ مِنَ السَّمَاءِ**

مَاءً ۖ، هۆکارەکەشی ئەوہیە کە خەڵک وایزانێوہ، باران و بەفرو تەرزە لە

ئاسمانی دینە خوار، قورئانیش بۆیە وایگوتوہ !

دەلّیین: لەپاستیییدا ئەو هەم نەشارەزاییە لە قورئان و، هەم نە شارەزاییە لە زمانی عەرەبییدا، چونکە: وشە **﴿السَّمَاءُ﴾**، لە زمانی عەرەبییدا بەلای کەمەو، چوار واتای هەن:

چەمک و واتای وشە (سَمَاء)

۱/ بە مانای سەقفی سەربان دى، وەك خوا دەفەرموى: **﴿مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنْ**

لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ

فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَ كَيْدُهُ مَا يَعْبُطُ﴾ ^(١٥) الحج، واتە: هەر کەسێک کە

پێی وایە خوا سەری ناخات لە دنیا و لە دواڕۆژدا، بە حەباییک بە سەقفی خانووەکەییەو بەکات، دواى ملى خۆی پێدا بەکات و خۆی بخنکێنێ، بە بزانی: داخۆ ئەو فیل و تەگبیرەى کە دەبکات، مایەى رق هەتسان و توورەییەکەى لا دەبات؟! کەواتە (سَمَاء) بە مانای سەقفی خانو و دى.

۲/ هەرودها (سَمَاء) بە مانای هەور (السَّحَاب) یش دى، وەك لێردا دەفەرموى:

﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، یانی: (مِنْ السَّحَاب) واتە: لە هەور.

۳/ هەرودها هەر شتێک لە سەرووی خۆتەو بى، پێی دەگوترى (سَمَاء)، وەك

خوای پەرودرگار باسى بالندان دەکات و دەفەرموى: **﴿الْمَّ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ**

مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ^(٧٩) النحل، واتە: ئایا تەماشای بالندانیان نەکردو، لە

هەوای ئاسمان دا رامکارون، بەس خوا پێاندهگرى... .

۴/ هەرودها (سَمَاء) بەو ئاسمانانەش دەگوترى کە خوای پەرودرگار دروستی

کردوون، کە وەك گوتمان: نازانین سنوورەکیان تاكو کوێیە؟

کەواتە لێردا کە دەفەر موئ: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، مەبەست پێی
 هەورە، یانی: (مِنْ السَّحَابِ)، یان مەبەست پێی: (سەر و و) یە (سَمَاء) واتە:
 سەر و و (فوق) یانی: خوا لە سەر و و تانە و، ئاوی بۆ نارد و و نە خوار،
 ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾، ئنجا ڕووەکی هەموو
 شتێکمان (واتە: ڕووەکی هەموو شتێک کە ڕوئ لە دانە و یلە و سە و زە و می وە)
 پێ ڕواند و، چە قەرەبیەکی لێ دەر دینین، (خضر) یانی (أخضر) واتە:
 چە قەرەبیەکی سە و ز، ئە و چە قەرەبیەکی کە دیدا.

ئنجا ئە گەر ئینسان بیهینیتە بەر چاوی خۆی: خوا ئا و دەنیری بۆ زە و ی،
 بە شی و ی باران و بە فرو تەرزە، تۆ تە ماشا بکە! چە ند پنج؟ چە ند گیا؟
 چە ند سە و زایی دەر و یئ؟ سە و زایی، چ وە ک گیا و گۆل بێ، چ وە ک دانە و یلە
 بێ، چ وە ک دار و درەخت بێ، هەر چی کە دەر و ی و خوا ﷻ وایدان و: ڕوئ کە
 لە سەر زە و ی نە بێ لە هیچ شوینیکی دیکە: نە مانگ، نە مەریخ، نە هیچ
 شوینی دیکە، تا ئیستا نە دۆزرا و تە و، شت ڕوئ، چونکە خۆ ئە و ڕو و انە،
 هەروا گالتە نیە! هەم گڵە کە مەرجی خۆی هە یە و، هەم ئا و پێ و یستە و،
 هەم هە وای پێ و یستە و، هەم تیشکی خۆری پێ و یستە، کۆ مە لێک هۆکاری
 پێ و یستن، دیارە ئە وە زانیانی ڕو وە ک ناس و زانستی ڕو وە ک ناسیی، ئیستا زۆر
 شتی گرنگ لە و بوار دە باس دە کەن.

دیهەنی ۱۲ : ئنجا خۆی زانا و توانا، دیمەنی دو وەم لەم نایە تدا و دوازدە یە مین

لەم دەر سە دا، دەر خاتە ڕو و و دە فەر موئ: ﴿تُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا﴾،
 لێردا خوا ﷻ باسی دانە و یلە دە کات، لە و چە کەرە سە و زە کە پێ ش
 چە کەرە یە کە، دوا یی ئە و چە کەرە یە ش - وە ک پێ شتریش با س م ک رد - دە بێ تە
 دو و بە ش، ئە و دە نکە تۆ وە، ئنجا: گە نە مە، نی س کە، نۆ کە، جۆ یە، هە رز نە، ب رنجە،
 یا خود ئە و نی و کە، ئنجا: نی و کی خور مایە، قە یسی یە، خۆ خە، هە لۆ و ژە یە، چ
 دە نک (حَبِّ) بێ، چ نی و ک (نواة) بێ، وە ک پێ شتر با س مان ک رد: یە ک سەر دە بێ تە
 دو و بە ش: بە شی کی بە زە و ی دا ڕۆ دە چی و، بە شی کی بە رە و سە رێ هە ل دە چی، ئە و

بەشەى بەرەو زەوى پۆ دەچى: ڕەگو رېشەىهەو، ئەودى بەرەو سەرى هەلەدەچى: چەكەرەو قەدو لقو پۆپو گەلایە! يانى: پېچەوانەى يەكدين، ئەو دەنكە تۆو، ياخود ئەو نۆكە دەبێتە دوو بەش كە دەفلىقى، وەك كە پېغەمبەر ﷺ دەفەرەمۆ: ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ رَبَّ الْأَرْضِ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى...﴾^(۱)، واتە: ئەى خوايە! پەرورەدگارى ئاسمانەكان و پەرورەدگارى زەمین، وە خاوەنى بارەگای مەزن، وە پەرورەدگارى هەموو شتێك، فلىقینەرى دەنكى دانەوێڵەكان، نۆكى درەختەكان.

كە دەفەرەمۆ: ﴿تُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا﴾، (حَبّ) دانەوێڵە، ناوى جینسە تاكەكەى (حَبّة)یە، واتە: دەنك، تۆو، (حَبّة)ش بە (حبوب) كۆدەكرێتەو وە (حَبّ)یش ناوى جینسەكەىەتى، ﴿تُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا﴾، چەند دەنكى سواری يەكدى بوو، لە پال يەكدابوو، كەلەكە بوو: گۆلە جۆو، گۆلە گەنەم، گۆلە هەرزەو، گۆلە گەنەمشامى، ئەگەر تەماشایان بكەى دەبینى: دەنكەكانیان ریز دەبن و هەلەدەچرێن (مُتَرَاكِبًا) ئەودەى واتە: (يَرْكَبُ بَعْضُهُ بَعْضًا) هەندىكى لەسەر هەندىكى رادەووەستى، ئەو دیمەنە ئینسان تاكو سەرنجى لى بدات، هەر كەمە، ئنجا سەیر ئەودەى كە ئەو گۆلە دانەوێڵانە: گۆلە مەرەزە، گۆلە هەرزە، گۆلە گەنەم، گۆلە جۆ، داسووشیان هەیهەى كەمەتى هەبوونى (داسوو)ش ئەودەى كە تەيرو توال نەيخوات، خواى كاربەجى لەوێدا شاردۆتەو! با ئینسان هەر تەماشای ئەوە بكات! چەندە جوان و رێك ریز دەبن! ئنجا جارى وایە يەك دەنك دەچىنى، حەوت بنكان دەرەدەكات، هەر بنكەش چەند گۆلێك دەرەدەكات، هەر گۆلەش چەند دەنكىكى تێدايە، وەك خواى بەخشەر دەفەرەمۆ: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۰۶۴)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۹۴۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۰۵۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۴۸۱)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَإِبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۸۳۱)، وَإِبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۹۶۶)، وَإِبْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (۲۹۳۴۳).

سَيَلِّ اللَّهُ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ

يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ البقرة، واتە: وێنەی ئەوانەی کە سامانەکانیان لەپێناو خوادا خەرج دەکەن، وەک وێنەی دەنکیک وایە، کە حەوت گۆلان دەروێنێ، هەر گۆلیک سەد دەنکی تیڤدایە، وە خوا بۆ هەرکەسیک بیهوێ، پاداشت چەند قات دەکاتەو، وە خوا سیفەت فراوانی زانایە.

وە هەندیک لە زانایان دەلێن: جاری وایە دانەوێڵە یەک بە حەوت سەد دەبێ، بەهەر حال شتیکی زۆر سەیرە، ئەو هەموو بەرەکەتە، خوای بەخشەر دەیخاتە ئەو دەنکە تۆیەو، کە بۆخوێ لەیەین دەچێ، بەلام دوایی دەبێتە دنیاوەک دەنکی دیکە.

دیهەنی ۱۳ : ئنجا خوا لە دیهەنی سییەمی ئەم نایەتەو، سیزدەهەم لە

ریزبەندی کۆی پێنج نایەتەکە ی ئەم دەرسەدا، دیتە سەر باسی درەخت و

میوەجات، دەفەرموێ: ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِمَّنْ طَلَعَهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾، وە لە

دارخورما لە کیفەکەیدا هیشووی شوڤبوووە هەیه، (طلع) ئیمە لە کوردیدا

تەرجه‌مە ی ئەو وشەیه‌مان نیە، چونکە لە کوردستان دا دارخورما نەبوو،

مەگەر لەمەودوا بۆ وشە ی (طلع) وشەیه‌کی کوردیی داتاشین، من هەر بە

(هەگبە) و بە (کیف) م لێکداوێتەو، چونکە (طلع) بریتیه‌ لەو توورەگەو

کیفە ی کە هیشووە خورمایە کە دوایی لێی دیتە دەری، ئنجا پێش ئەو ی

لێی بێتە دەری، پێی دەلێن: (طلع)، دوایی دەقیلێشینی و لێی دیتە دەری،

سەرەتا هیشووە خورمایەکی بچوو، دوایی کە لێی دیتە دەری و گەورە دەبێ،

ئەو کیفە پێی دەگوترێ: (طلع)، خوا دەفەرموێ: وە لە دارخورما لە

(طلع) دەکەیدا، هیشو (قنوان) هەن، (قنوان) یش کۆی (قنویە)، واتە: هیشو،

هیشووی خورما، وە (دانیە) واتە: (قربیة)، نزیک، یانی: ئەو هیشووە خورمایانە،

دوایی وردە وردە شوڤدەبنەو، لەبەرئەو ی قورسن، چەند سەیر و چەند جێی

سەرئەو ! ئەو دەنکە دەروێ و ئەو نەمامە خورمایە سەوز دەبێ، بەرز

دەبێتەو ! ئنجا ئەو خورما تەرو تازەییە، بەتایبەتیی بە فەریکی (رطب)یی چەند خۆشە ! پەرە لە شیلەو تاموچێژ، کە لەو زەویە سەخت و پتەووە دێ، بەو بنکە دارخورمایە پەقەدا دەرواتو، سەرەنجام خورمایەکان پێکدینن^(۱) !.

دیهەنی ۱۴ : ئنجا خوا ﷻ دیمەنی چواردەمین لەم ئایەتەدا، چواردەمین

لەم دەرسەدا پیشان دەداتو، دەفەرموی: ﴿وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ وە چەند باغێک لە ترییەکان: (أعناب) کۆی (عنب)ە، واتە: تری. (جنان) کۆی (جنة)یە، واتە: چەند باغێک لە تری، ئەوانە ی کە پەزەوانن دەزانن، چەندان جوړە تری هەن: تری سپی هەییە، تری سوور هەییە، تری پەش هەییە، هەرکام لە تری سپی و سوورو پەش، چەندان جوړیان هەن. هەروەها تری بی دنگ و نیوک هەییە، تری کشمیشیی هەییە، هەرکامییکیان تاموچێژیکی تایبەتی هەییە. بیگومان (تری)ش وەك خورما، دەیان و بگرە سەدان جوړی هەییە.

دیهەنی ۱۵ : ئنجا خوا دیمەنی پێنجەم لەم ئایەتەدا پازدەهەم – لەم

دەرسەدا – پیشان دەداو دەفەرموی: ﴿وَالزُّيُونُ﴾، دیارە (زیتون)یش بەهەمان شیوە ئیمە هەر دووک جوړ زەیتوون دەبینن، یاخود سێ جوړ زەیتوونی سەوز، زەیتوونی پەش، زەیتوونی قاویدی، هەرچەندە زەیتوونی پەشیش هەر زەیتوونی سەوزو قاویدی یەو پەنگەکیان گۆپیو، بەلام بەهەر حال دیارە لەویش چەندان جوړ هەن، کە هەر جوړە کۆمەلێک ئیمتازو جیاکەرەوی هەن، لەگەڵ ئەوانی دیکە، یانی: خۆی پەرەدگار کە ئەو شتانە ی جوړا و جوړ کردوون، ئەو نە بەخۆپای بی، جوړەکانی خورما هەر جوړە ئیمتیازیکی هەییە بەسەر ئەویدیکەدا، هەروەها جوړەکانی تری و میوەکانی دیکەش هەروا.

دیهەنی ۱۶ : ئنجا خوا ﷻ دیمەنی شەشەم لەم ئایەتەدا سازدەهەم و

کۆتایی لەم دەرسەدا کە - پێنج ئایەت دەگریتە خۆی - دەخاتەروو: ﴿وَالرَّهْمَانُ﴾

مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ، واتە: وه هەنارێش وێکچوو (له دیمەن و پۆلەت دا) و وێکنەچوو (له تام و چێژدا). کوردستان ماشاء الله هەناری زۆرە، هەناری تریمان زۆرە، ئەگەر خورماو زەیتوونیشمان نەبێ، هەناری شیرین، هەناری ترش، هەناری میخۆش، هەر له میخۆشیشدا چەندان جووری هەیە، هەنار ئەگەر لێی وردبێهوه زۆر جێی سەرنبە!

خوای پەروەردگاریش بەگشتی بۆ سەرنبەدانی خواردن، دەفەرموی:

﴿ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴾ (۲۴)، واتە: با ئێسا تەماشای خواردنی خۆی بکات، هی وا هەیه پەنگە بەک بەرچنە هەنار بخوات، بەلام له هەناریکیان ورد نەبێتەوه، که خوا چۆنی دروست کردوه؟ بەلام خوا دەفەرموی: لێی ورد ببێهوه، دیارە خۆراکەکه، دەچێتە نیو گەدەت، بەلام لیوردبوونەوه که دەچێتە عەقل و دلت، تۆ که خواردن دەخۆی، تەنیا هەقی گەدەت مەده، هەقی عەقل و دلێشت بدە، لێشی وردبێهوه، وهك خوا فەرمووێهەتی: **﴿ فَلْيَنْظُرِ**

الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴾ (۲۴) **أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا** (۲۵) **ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا** (۲۶) **فَأَنْبَتْنَا فِيهَا**

جَبًّا (۲۷) **وَعَبْنَا وَقَضَبًّا** (۲۸) **وَزَيْتُونًا** (۲۹) **وَحَدَائِقَ غُلْبًا** (۳۰) **وَفَلَكْهَةً** (۳۱) **وَأَبًّا** (۳۲)

عس، دیارە هەنار له دەرەوهی توێکلیکی رەقی هەیه، که ئەوه بەرگەکهیهتی، ئنجا دوابی توێکلیکی تەنک هەیه بەسەر دهنکهکاندا هاتوه، ئنجا له نیوان دهنکهکان دا گوشت هەیه و خانه خانهی کردوه، ئنجا ئەو دهنکانه چەند به جوانیی و به رێکیی ریزبوون و، خوای زاناو توانا، بههۆی ئەو دیوار و پەردانهوه پاراستوونی، ئەگەرنا هەر تۆزێک گوشاریان بێتە سەر و بگوشرین، دەفلیقیئەوهو دەبنە ئاو!

ئنجا خوا بۆ هەموو ئەوانە واتە: خورماو تری و زەیتوون و هەنار...

دەفەرموی: **﴿ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ﴾**، وێکچوو وێک نەچوو، هەندیکیان وێکدەچن، وه هەندیکیان وێک ناچن، ئنجا چ مەبەست له تام بێ، چ

مەبەست لە دیمەن بێ، یان: لە دیمەن و رۆڵەت دا پێک دەچن، لە تام و چیژدا پێک ناچن.

خوا سەرنجمان رادەکێشێ و دەفەرموێ: ﴿أَنْظُرُوا إِلَىٰ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ﴾

واتە: سەرنجی میوه‌کەى بدن، کاتیەک کە بەر دەر دەکات (وینە) وە کاتیەک کە پێدەگات، یانی: سەرنجی سەرەتاو کۆتایی یەکەى بدن، ئەو دوو حالەتە: کاتیەک کە گۆل دەر دەکات، یاخود تازە دەبێتە بەرسێلە، یان ھەر دەرختێک کە میوه‌کەى تازە بەر دەگرێ، (وینە) واتە: کاتیەک پێدەگات بەرسێلە، چەند تال و تفتە! دواى کە دەبێتە ترییەکی شیرین و خوش، چەند فەرقيان ھەبێ، کى بەو قوناغانەدا تێ دەپەرینى؟ ھەروەھا خورما بەھەمان شیوە.

وہەنجیر کە پیشى پى دەلین: باقوو، کە تازە پەیدا دەبى ناسکە، بەلام ھىچ تەمىكى واى نى، دواى دەبێتە ھەنجیری پى بە چەنگ، ھەروەھا ھەنار... ھتد ھەرکام لەوانە سەرنجی سەرتایى ھەیان بدن، سەرنجی کاتى پێگەشتنیشیان بدن، ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، لە مانەتاندا نیشانە ھەن، بۆ کۆمەلێک کە ئیمان بینن، یانی: چى؟ یانی:

۱ - ئەگەر سەرنجی کەون و کائینات و ئەستێرەکان بەدەى، دەبى زانیاریت ھەبى.

۲ - ئەگەر سەرنجی خوت بەدەى، دەبى شارەزایی (فیقە) ت ھەبى.

۳ - بەلام بۆ سەرنجدان لە میوه‌جات و دانەویڵە، ھەر تۆزێک ئیمان ت ھەبى، زۆرت پێویست بە زانیاری و شارەزایی ناکات، ھەر ئیمان ت ھەبى، دەزانی کە چ کەرمیكى کارساز، چ خواپەکی بەخشنە، ئەو سفرەپەى لەم سەرزەمینەدا بۆ رازاندوویەو: بە دانەویڵەو، بە میوه‌جاتەو بە ھەموو ئەو پێداویستییانەو کە ژیاومان پێویستی پێیانە.

مەسەلەى شەشەم: ئنجا دواى ئەوانە خوا ﷻ دەفەرەمۆى: ﴿ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ

شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى

عَمَّا يَصِفُونَ ﴾، لە گەل هەموو ئەوانەشدا هاوبەش دانەرەکان: لە جندان هاوبەشیان بۆ خوا دانان، لە حَالِيْكَ دا کە دروستیشى کردوون.

وهك له شوێنێكى دیکەدا فرمویەتی: ﴿ هَلْدا خَلَقَ اللّٰهُ فَاَرْوٰى مَاذَا

خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ﴾ ﴿ ۱ ﴾ لقمان، واتە: ئەمە دروستکراوى خوايە، پێشانم بەدەن ئەوانەى لە جیاتی خوا دەیانپەرستن، (یان لە گەل خوادا بەندایەتییان بۆ دەکەن) چییان دروست کردووە؟ پەرە مریشکیک، دەنکە لمێک، گۆلە گەنمێک، بەلکو داسووی گۆلە گەنمێک، چییان دروست کردووە؟ هیچ!! بۆیە دەفەرەمۆى:

﴿ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ﴾، ئەوانە هاوبەشە جندەکانیان بۆ خوا بۆ

پەیدا کردن، لە حَالِيْكَ دا کە هەر خواش دروستى کردوون، یانى جندەکانیش خوا دروستى کردوون و ئادەمیزادەکانیش هەر ئەو دروستى کردوون، کەچى هەندى

لە دروستکراوەکانیان کردن بە هاوبەشی خوا، ﴿ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ

عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ ﴾، وە بە بى زانیاری کوران و

کچانیان بۆ خوا هەلبەستن، پاکیی و بەرزى بۆ خوا، لەوێ کە ئەوانە خواى پى وەسف دەکەن.

لێردا با تۆزى سەرنج بدەین! کە دەفەرەمۆى: ﴿ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ

وَخَلَقَهُمْ ﴾. واتە: وە جندەکانیان بۆ خوا بە هاوبەش گیران، مەبەست پێى

ئەوێە، یانى: (وجعلوا لله الجن شركاء) بەلام خوا (شُرَكَاء)ى پێشخستو، چونکە ئەوێ کە خوا دەیهوێ، سەرنجى ئێمەى زیاتر بۆ لا رابکێشى، هاوبەش بۆ خوا دانانەکەیه، ئەك داخۆ ئەو جندن، یان ئینسانن.

ئنجایا هەر کەسێک شارەزای ڕەوانبێژی قورئان و شارەزای وردەکاریی زمانی عەرەبیی نەبێ، پێی سەیرەو دەلێ: دەبوو فەرمووبای: (وجعلوا لله الجن شركاء) ئنجایا مەبەست لەوە چییە؟ ئەوە لە شوێنی دیکەشدا لە قورئاندا هاتووە، قورئانیش هەندیکێ هەندیکێ تەفسیر دەکات، هەمیشە ئەگەر بتەوێ لە رستەیهکی قورئان تێبگەیی، ماناکەشی بۆت ڕۆشن نەبێ، بگەرێ لەو بابەتەوه: چ رستەى دیکە، چ نایەتی دیکە، هاتوون؟ ئەگەر هەبوون بەراوردیان بکە، ئەوە مانایەکی زۆر ڕۆشن دەبێتەوه، بۆ نموونە: ئیستا لێردا، ئایا مەبەست لەوە چییە کە خوا دەفەرموێ: هاوبەشانی جندیان بۆ خوا دانان؟ یا تەماشای سوورەتی (الصافات) بکەین، کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ

نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا

عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾، واتە: وە لەنێوان جند و خوادا، ڕەچەڵەکیان دانا، (جندەکانیان بە ڕەچەڵەک بردنەوه سەر خوا، کە گوتیان: شەیتانەکان کورانی خوان) جندەکان باش دزانن، چۆن ئامادە دەکریڤ لە ڕۆژی قیامەتدا، (وەک چۆن مەرۆقەکان ئامادە دەکریڤ بۆ لێپرسینەوه، ئەوانیش دزانن ئامادە دەکریڤ، ئنجای ئەگەر کورانی خوا بن، چۆن لێیان دەپرسیتەوهو سزایان دەدا؟) پاکیی بۆ خوا لەوهی کە ئەوان خوای پێ وەسف دەکەن، (هەموویان کۆ دەکریڤنەوه) جگە لە بەندە ساغ بوووەکان بۆ خوا. {یانێ: ئەوانە ئامادە ناکریڤ بۆ سزادان و، ئامادە ناکریڤ بۆ سەرزنەشت کران}.

ئنجایا دوایی کە دەفەرموێ: ﴿وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، وە بەبێ زانیاری کوران و کچانیان بۆ هەڵبەستن.

(حَرِّقُوا) کە خوێندراویشتهوه (حَرِّقُوا)، دەلێ: (حَرَّقَ) بریتیه لە تێکدانی شتێک بە شێوهیهکی نارێک، بۆ وێنە: ئەگەر پەرۆیهک، کاغەزێک بدرێنی بە نارێک و پێکی، دەگوترێ: (حَرَّقَهُ، حَرَّقَهُ)، (حَرَّقَ) یش بە پێچهوانەوه: بریتیه

لەوهی کە شتێک بە رێک و پێکی دروست بکە، ئنجای کە دەفەرموێ: ﴿وَحَرِّقُوا

لَهُ، بَيْنَ وَبَيْنَ بَعِيرٍ عِلْمٍ ﴿ زۆربەى زانایان دەلێن: ھاوبەشدانەرەکان دەیانگوت:

شەیتانەکان کۆری خۆان و فریشتەکانیش کچی خۆان، ئایا لە کوێ خۆای پەروردگار ئەوەمان بۆ باس دەکات؟ لە سوورەتی (الزخرف) لە نایەتی (۱۹)دا

دەفەرەمۆی: ﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ أَنْشَاءً أَشْهَادُوا

خَلَقَهُمْ سَتُكُنُّبُ شَهِدَاتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿۱۸﴾، واتە: ەو ئەو فریشتانەى کە

بەندەى خۆای خاوەن بەزەیین، بە مێینهیان لەقەڵەم دان ! ئایا لە کاتى دروستکرانیاندا ئامادەبوون تاكو برانن: فریشتە نیڕن، یان مێن؟ لە کاتێکدا کە ڕەگەز (جنس)یان نیە، نیڕایەتی و مێیایەتییان نیە، چونکە فریشتە زاووزی ناکەن، فریشتە چەندن ھەر ئەوەندەن، بەلام مەرووف و جەند زاووزی دەکەن و زۆر

دەبن، بۆیە خوا دەفەرەمۆی: ﴿ سَتُكُنُّبُ شَهِدَاتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿۱۹﴾، ئەو

شایەدیدانەیان کە بە درۆ دەیدەن، دەنوسری، ەو لێشیان دەپرسریتەو، کەواتە:

﴿ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا ... ﴿۱۵۸﴾ الصافات. واتە: شەیتانەکانیان کردنە

کۆری خوا، ەو لێرەش کە دەفەرەمۆی: ﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ

الرَّحْمَنِ أَنْشَاءً ... ﴿۱۹﴾، ئەو فریشتانەى بەندەى خۆان، کردوویان بە مێینه(و

دەلێن: کچی خۆان) ! کە ھەموو ئەوانە بیرۆکەى ئەفسانەیی و بێ بەلگەن.

بەلێ جەند مێینه و نیڕینەیان لەنیودا ھەبەو، زاووزیشیان لەنیودا ھەبە، بەلام فریشتە ڕەگەزیان نیە، ھەلبەتە جگە لە ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان، جۆولەکەو نەصرانییەکان، ەو مەجووسییەکان و ئیزیدییەکانیش، ەوبەر ئەو حوکمە دەکەون،

وہک خوا لەسەر زاریان دەفەرەمۆی: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ

النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ... ﴿۳۰﴾ التوبة، واتە: جۆولەکەکان گوتیان:

عوزەیر کۆری خوايەو، نەصرانییەکانیش، گوتیان: مەسیح کۆری خوايە.

خوَا ﷻ لەبارەى ھۆكارو سەرچاوەى ئەو بىرۆكەو، دەفەرەمۆى: **يُضْهِتُونَ**

قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلْنَاهُمْ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۳۰﴾

التربة، لاسايى قسەى ئەوانەى پىش خۆيان دەكەنەو (ھاوبەشدانەرەكان يان ھىندۆسەكان)، خوا بيانكوژى، بەرمو كوئى لا دەدرىن! ديارە مەجووسىيەكانىش برۆيان بە دوو پەرورەدگارەكان ھەيە: يەزەدان و ئەھرىمەن، ھەرودەھا ئىزىدىيەكانىش برۆيان بە دووان ھەيە، دەلّين: خواو مەلەك طاووس، ديارە يەزىدىيەكان بە پىي لىكۆلنەو مېژووويەكان وەك (ابن تيمية) و زانايانى دىكەش باسى دەكەن، كۆمەلەك بوون لە مسولمانان و شوينكەوتووى (عدي بن مسافر) بوون، كە زانايەكى باش بوو لە ولاتى جەزىرەو شام، بەلام دوايى تىپەراندنيان كردو لە خۆشويستنى (يەزىدى كورى موعاويە)دا، كە شايستەى ئەو نىە خۆشبويسترى، لەبەرئەو كەتن و خراپەى زۆرى كردو، وە يەزىدىيەكان بە پىچەوانەو: دزايەتتى (حسین بن علي)يان خوا لىيان رازى بى، كردو، بويە پىيان گوتراو: يەزىدى، بەلام ئەوان دەلّين: ئىمە يەزىدى نىن، بەلكو ئىمە (ئىزەدىي)ين، خواش پىي گوتراو: (ئىزەد)، يان يەزەدان، وە دەلّين: دىنى ئىمە لە پىش ئىسلامىشدا ھەبوو !!

بەلام ئەو زۆر دوورە لە راستى و وانى، بەلگەش لەوبارەو زۆرن، يەكيان ئەو ھەيە كە ئىستاش زۆر رەفتارىيان وەك ھى مسولمانان، ئىنجا ئەو (مەلەك طاووس)ەش لەراستىدا ھەر ئەو ئىبلىسەيە، كە لە قورئاندا خوا باسى كردو، ئىنجا ئەگەر لە يەزىدىيەكان بېرسى: چى بۆ تەقدىسى (مەلەك طاووس) دەكەن؟ ئەوان نالّين: (مەلەك طاووس) ھىچى دروست كردو، ھەر دەلّين: ھەر خوا بەدھيئەرە، ئەدى ئايا بۆچى (مەلەك طاووس) بە پىرۆز دەگرن؟

دەلّين : لەبەرئەو كە ئەگەر بىتو بە پىرۆزى نەگرن، زىانمان لىدەدات، بەلام خوا بە بەزەيى و مېھربانەو، ئەگەر نەشىپەرستىن، زىانمان لى نادات، بەلام (مەلەك طاووس) دەبى شتىكى وابكەين رازى بكەين، ئەگەرنا شەرى لەدەست دى !!

وہ لہ وبارہوہ نہم دہقہ لہ (ابن عباس) دہو گپرداودتہوہ، کہ دوایش نیمام (فخرالدین الرازی) لہ تہفسیرہکے خویدا شہرحیکی لہسہر دہکات: ﴿عَنِ ابْنِ

عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا أَنَّهُ قَالَ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾، نَزَلَتْ فِي الزَّنَادِقَةِ الَّذِينَ قَالُوا: إِنَّ اللَّهَ وَابْلِيسَ أَخَوَانِ، فَاللَّهُ تَعَالَى خَالِقُ النَّاسِ، وَالِدَوَابِّ، وَالْأَنْعَامِ، وَالْحَيَوَانِ، وَابْلِيسَ خَالِقُ السَّبَّاعِ، وَالْحَيَاتِ، وَالْعَقَّارِبِ وَالشُّرُورِ^(۱)، واتہ: عہبدوللای کوری عہباس خوی بہرز لییان رازی بی، لہبارہی

قسہی خوی بہرزہوہ کہ دہفہرموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾، ہاوبہشی جنڈیان بو خوا بریار دان، دہلی: دہربارہی زہندیقہکان ہاتوتہ خواری، کہ گوتیان: خواو ئیبلیس بران، خوی بہرز بہدیہینہری خہلکو نازہل و زیندہوہرو چاکہو، ہہموو شتیکی باشہ، ئیبلیسیش بہدیہینہری درندہو مارو دوویشکو خراپہکاریہکانہ !

ننجا نیمام (فخرالدین الرازی) دہلی: (وَإِنَّمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ هَذَا قَوْلُ الزَّنَادِقَةِ، لِأَنَّ الْمَجُوسَ يُلْقِبُونَ بِالزَّنَادِقَةِ، لِأَنَّ الْكِتَابَ الَّذِي زَعَمَ زَرَادُشْتُ أَنَّهُ نَزَلَ عَلَيْهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، مَسْمًى بِالزَّنْدِ وَالْمَنْسُوبُ إِلَيْهِ يَسْمًى زَنْدِي، ثُمَّ عَرَّبَ فَقِيلَ: زَنْدِيقٌ. ثُمَّ جَمَعَ فَقِيلَ زَّنَادِقَةٌ، وَأَعْلَمَ أَنَّ الْمَجُوسَ قَالُوا: كُلُّ مَا فِي هَذَا الْعَالَمِ مِنَ الْخَيْرَاتِ فَهُوَ مِنْ يَزْدَانَ، وَجَمِيعَ مَا فِيهِ مِنَ الشُّرُورِ، فَهُوَ مِنْ أَهْرَمَنْ، وَهُوَ الْمُسَمًى بِابْلِيسَ فِي شَرْعِنَا)^(۲)، واتہ: بویہ عہبدوللای کوری عہباس دہلی: نہم قسہیہ قسہی زہندیقہکانہ، چونکہ مہ جووسیہکان بویہ پییان دہگوتری: زہندیقہکان، چونکہ نہو کتیبہی کہ زہرادہشت پیووابوو لہلایہن خواوہ بوی دابہزینراوہ، ناوی (زہند)ہ، {ہہلبہتہ (نافیستا)شی پی دہلین، (زہند) یان مہتنہکےیہتی، یاخود (زہند) شہرحی نافیستایہ}، کہ نہوہی کہ پال بدریتہ لای کتیبی زہند، پی دہگوتری: زہندی، دواپی کہ کراوہ بہ عہربی، کراوہ بہ زہندیق، لہ کویہکےشید گوتوویانہ: (زنادقہ) زہندیقہکان، وہ ناگادارہ ! کہ مہجووسیہکان دہلین: ہہرجی لہم دنیاہدایہ لہ چاکہکان، نہوہ لہ یہزدانہوہیہ، وہ ہہرجی خراپہشی تیڈایہ، لہ نہہریمہنہوہیہ، کہ لہ شہریعتی نیمہدا (ابلیس)ی پی دہگوتری.

(۱) (التفسیر الکبیر: ج ۷، ص ۹۳).

(۲) سہرچاوی پیشو، ہہمان بہرگو لاپہرہ.

هەلبەتە تەنیا خوا ﷻ بەدیھێنەرە، بەلام ئەوانە، لەبەرئەوەی ئیبلیس دەوری خراپی بووە، وە شوێن وەحیی و دینی خواش نەکەوتوون، گوتووینانە: با ئێمە ئیشیکی وابکەین لەو ئیبلیسە وەنزیک بکەوین.

وہک یەزیدیەکان دەلێن، بۆئەوەی لە شەڕو خراپەیی مەلەک طاووس بەدوور بین، دەبێ بەقسەیی بکەین ! کە لەراستییدا بۆئەوەی لە شەڕو خراپەیی ئیبلیس دوور بی، پێویست ناکات خۆتی لێوہ نزیک بخەیت، تەمەللوقی بۆ بکەیت، وە بەندایەتی بۆ بکەیت، بەلکو لە خوا نزیک بە، ئیبلیسیش دەستەلاتی بەسەرتدا نابێ، وەک خوا

دەفەرموێ: ﴿ إِنَّ عِبَادِي لَإِنَّ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴾

﴿ ۴۳ ﴾ الحجر، واتە: بەندەکانی من تۆ دەستەلاتت بەسەریاندا نیە، مەگەر ئەوانەیی لە سەرلێشیواوەکان شوێنت بکەون.

مەسەلەیی ھەوتەم: خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِّي يَكُونُ

لَهُ، وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾، لــــە مەسەلەیی پێشوودا باسمان کرد، کە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، جندەکانیان کردە ھاوبەش بۆ خوا ﷻ ئەویش بەو ووردەکارییە باسمان کرد، وە کۆرو کچیان بۆ خوا بریاردان.

ئنجایە لە بەرپەرچدانەوەی ھەموو ئەو قسانەدا - کە ھەموویان شتی بێ بنەماو بێ بەلگەن - خۆی بالادەست بە شەش سیفەت خۆی پێناسە دەکات:

پێناسەکردنی خوا بە شەش سیفەت :

١/ سیفەتی یەگەم : دەفەرموێ: ﴿ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، بەدیھێنەری ئاسمانەکان و زەویە، وشەیی (بَدِيعُ) لە زمانی عەرەبییدا دەلێ: (بَدِيعُ: ھو مبدع الشيء علی غیر مثال سابق)^(١)، (بَدِيعُ) یان (مُبْدِعُ) بە کەسێک دەگوترێ:

شتیك پەیدا بکات، بێئەوێ که چاولیکەری کردبێ، بۆ وێنەیهکی دیکە، لەپێش خۆیەوه، واتە: شتیك پەیدا بکات که وێنە نه‌بووبێ، ئنجا خوا دەفەر موی: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پەیدا کەرو بەدیھێنەری ئاسمانەکان و زەوییه.

۲/ سیفەتی دووهم : که خوا پێناسەى خۆى پێ دەکات دەفەر موی: ﴿أَنِّي يَكُونُ لَّهِ

وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَّهِ صَاحِبَةً﴾، چۆن پۆلەى پەیدا دەبێ، وشەى: (أَنِّي) هەم بە مانای چۆن؟ دێ، وه هەم بە مانای له کوێ؟ دێ، (من این، کیف) واتە: چۆن و له چ ڕوونیکەوه خوا پۆلەى پەیدا دەبێ؟ ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَّهِ صَاحِبَةً﴾، که هاوسەری نه‌بووه، دیاره پۆلە له نه‌جامی پێکگه‌یشتنی دایک و باپار دا پەیدا دەبێ، وه‌ختی خوا ﷻ بێ وێنەو بێ ھاوتا بێ و بێ ھاوسەری، وه هیچ شتیك وه‌ک وی نه‌بێ، چۆن پۆلەى لێ پەیدا دەبێ؟ چۆن کۆر و کچی دەبن؟ که‌واتە: نه‌مه‌ قسەیه‌کی پووچ و بێ بنه‌مایه.

۳/ سیفەتی سییەم: که خوا خۆى پێ وه‌سف دەکات، دەفەر موی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ

شَيْءٍ﴾، هەموو شتیکی بەدیھێناوه، واتە: هەموو شتیك جگه‌ خوا، بەدیھێنراوی خوایه، که‌واتە: ناگه‌نجی هه‌ندێ له‌ دروستکراوه‌کان، پۆلەى خوا بن، به‌لکو هەموویان پەیدا کراو و دروستکراوی خوان، وه له‌یه‌ک ئاستیش دان، ته‌نیا خوا خۆی بەدیھێنەر وه، جگه‌ له‌ خۆی هەمووی بەدیھێنراو و پەیدا کراو دروستکراوه.

۴/ سیفەتی چوارەم: که خوا خۆى پێ وه‌سف دەکات، دەفەر موی: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ

شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، وه خوا به‌ هەموو شتیك زانیایه، واتە: خوا هەموو شتیك دەزانی، وه له‌نیو شته‌کاندا: خوا ﷻ نه‌یزانیوه که‌ هاوبه‌شیکی هه‌بێ، یانی: زانیاریی خوا په‌یوه‌ست نه‌بووه به‌ شتیکه‌وه، به‌ سیفەت و ناوونیشانی: هاوبه‌ش بۆ خوا، که‌واتە: هاوبه‌شی خوا؛ بوونی نیه، ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، وه خوا

بە هەموو شتێک زانیەو هەموو ئەو شتانەی خوا دەیانزانێ، هاوبەشی خۆیان
تێدا نیە، وە پۆلەو کۆرو کچیان بۆ خۆی پەروردگار، تێدا نیە.

ئەو هەمووی بەرپەرچدانەو دە قسەکانی پێشیان بوو.

کەواتە: ئەو کە: خوا ﷻ کۆرو کچی هەبن! هاوبەشی هەبن! وێنە هەبێ و
هاوتای هەبێ، هەمووی تەنیا قسەو تۆمەتیکە، وە هیچ بنەمایەکی نیە.

مەسەلە هەشتەم: دیسان خۆی بێ وێنە، لەسەر پێناسەکردنی خۆی زیاتر

بەردەوام دەبێ و دەفەرموێ: ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ

كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾، ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ﴾

ئەو خاوەنتان پەروردگارتانە، واتە: ئەو خاوەنی ﷻ کە لە نایەتی پێشودا

وەسفرا، کە فەرمووی: ﴿بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنۡی یَّکُوۡنُ لَهُۥ وَلَدٌ وَّلَمْ

تَكُنْ لَهُۥ صُجۡبَةٌ وَّخَلَقَ کُلَّ شَیْءٍ وَهُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیۡمٌ﴾، ئەو خاوەنتان

پەروردگاری ئیویدیە، وشە (رب) ش کە ئێمە لە کوردیدا دەڵێین پەروردگار،

مانای خاوەنیش دەگەیەنێ، وە مانای سەرپەرشتیاریش دەگەیەنێ، وە مانای

مشوورخۆریش دەگەیەنێ و مانای پەرستراویش دەگەیەنێ^(۱)، ئەو خاوە:

خاوەنی ئیویدیەو پەرستراوی ئیویدیە.

۵/ سیفەتی پێنجەم : کە خوا لێردا خۆیان پێ پێناسە دەکات، دەفەرموێ: ﴿لَا

إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەو هیچ پەرستراو نین، جاری دیکەش باسم کردووە: زۆر

جار هەندێ لە مامۆستایەکان، وە هەندێ لە بانگخوازەکان، کە قسە دەکەن (لا

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئاوا تەفسیر دەکەن، دەڵێن: بێجگە لە خوا،

هیچ خوانین، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بێجگە لەو، هیچ خۆی دیکە نین، کە بێگومان

ئەو هەلەیه، چونکە (إِلَه) لەگەڵ (اللَّهُ) لێک جیان، (اللَّهُ) ناوی ناساندن (إِسْم عَلَم) ی خوایه، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا

تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ (الإسراء، بەلام (إِلَه) بە مانای پەرستراو (مَعْبُود)ە^(۱)، کەواتە: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واتە: بێجگە لە خوا، هیچ پەرستراو نین، چونکە خوا ﷻ نە یویستووە، ئیسپاتی ئەو بەکات کە تەنیا خۆی خوایه، بە لکو و یستووویەتی ئیسپاتی ئەو بەکات، کە تەنیا خۆی پەرستراوە، بۆچی؟ چونکە کیشە لە سەر ئەو نەبووە، کە کافرەکان غەیری خوا، بە خوا بزانی، کە وەك گوتم ئەو زۆر لە بانگخاوەن مەلایەکانیش لەو مەسەلەیدا بەهەڵدا چوون ! بە لکو کیشە لە سەر ئەو بووە، کە کافرەکان و هاوێش بۆ خوا دانەرەکان، جگە لە خاویان پەرستووە، جگە لە خاویان بە پەرستراو (إِلَه) زانیووە.

هەر بۆیەش وشەی (اللَّهُ) لە زمانی عەرەبییدا نە دووان (تثنیه) دەکری، نە کۆ (جمع) دەکری، بەلام (إِلَه، إِلَهَيْن، إِلَهَان، إِلَهَة) (تثنیه) و (جمع) یش دەکری، دەکری بە دووان و بە کۆش دەکری، بۆچی؟ چونکە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یانی: (لَا إِلَهَ بِحَقِّ إِلَّا اللَّهُ) واتە: (إِلَه) ی هەق و پەرستراوی راست، تەنیا خوایه، بەلام پەرستراوی دیکەش، کە ناھەق و ناراستن، هەن: ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ عَالِهَةً﴾ (الأنبياء،

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوًى وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ

عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (الجماعية، کەواتە: يهك تاکە (إِلَه) ی هەق هەیهو، چەندان (إِلَه) ی ناھەقیش هەن، یانی: چەند کەسیک و چەند شتیک هەن، کە بە ناھەق دەپەرسترین.

بەلێ ئەو مەسەلەیهکی زۆر گرنگە کە بزانی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، یانی: بێجگە لە خوا ﷻ هیچ کەس پەرستراویک نیە، نەك هیچ خوایهکی دیکە

مەسەلەی نۆیەم:

باسک لە بارە ی بە دەینە رایە تی خواوە ﷻ

لێردا خوای پەرودرگار دەفەرموێ: ﴿ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ﴾،
 هەروەها لە سوورەتی (الزمر) دا دەفەرموێ: ﴿ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ (۱۲)، واتە: بۆی: خوا بە دیهینەری هەموو شتیکی، وە ئەو
 بە سەر هەموو شتیکیە وە سەر پەرشتیار و چاودێرە.
 وە لە سوورەتی (الرعد) یشتا دەفەرموێ: ﴿ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴾ (۱۶)، واتە: بۆی خوا بە دیهینەری هەموو شتیکی، وە ئەو تاکێ
 ملیکیکیە چکەرە.

ئەجا لێردا دەپرسین: ئایا بە لگە چیه لە سەر ئەوە، کە خوا بە دیهینەری
 هەموو شتیکی؟

دیاره من لە کتێبەکانی خۆمدا: لە کتێبی (خواناسی، ئاین، ئیمان) دا، وە لە بەرگی
 دووهمی کتێبی: (ئیمان و عەقیدە ئیسلامیی) دا، هەروەها لە بەرگی یەکمەمی کتێبی:
 (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله عز وجل) بە تەفصیل باسی بە دیهینە رایە تی و
 پەرودرگاری تی خوام کردووە، بە لām لێردا لە قەدەر ئەم دەرسە دەتوانین بڵین:
 سێ بە لگە مان هەن، لە سەر ئەوە کە: خوا تاکە بە دیهینەرو پەرودرگار و خاوەنی
 ئەم بوونە وەرەیه، ئیمە لێردا بە کورتیی و گوشارویی دەیانخەینە روو:

بە لگە ی یە کە م: خواړسك (فطري) بوونی خواناسی:

ئینسان لە دەروونە وە بو خوا ﷻ تینوویە، ئەجا تە ماشا بکەن! ئینسان
 تینووی دەبی، تینووی بوونی مرؤف، بە لگە یە لە سەر ئەوە کە ئاو هەیه، وە

ئىنسان كەيفى بۇ شتى سوۋر دەچىۋ، دەبىنى لە دىئاي واقىعدا، شتى سوۋر ھەيە، ۋە ئىنسان كەيفى بۇ شتى شىرىن دەچىۋ، لەنىۋ دروستكراۋەكاندا، شتى شىرىنىش ھەيە، ۋە ئىنسان غەرىزە جىنسى دەجوۋلى، خۋاي پەرۋەردگار شى ئافرەتى دروستكردۈە بۇ پياۋو، پياۋىشى بۇ ئافرەت دروستكردۈە، كە بە شىۋەى حەلّال يەكدى تىر بىكەن، بەكورتىيى: ھەرچى كە ئىنسان مەيل ۋ ئارەزوۋى بۇى دەچى، لە شتى ماددىۋ مەعنەۋىي، لە دىئاي واقىعدا، ئەۋ شتە ھەيە.

ئىنجا يەككىك لەۋ شتانەى كە ھەموو مەۋقەكان لە دەروونەۋە بۇى تىنۋون و لە دلەۋە بۇى دەكوئ، بىرىتىيە لە: خۋا ﷺ، ھەموو ئىنسانىك لە دەروون و لە ناخىيەۋە، ھەست بەۋە دەكات كە خاۋەنىكى ھەيە، بەدەيەنەرىكى ھەيە، پەرۋەردگار يىكى ھەيە، خۋايەك ھەيە، بەدەيەنەۋە سەرپەرىشتى دەكاۋ، ئاگاي لىيەتى ۋ لىي دەپرسىتەۋە، ھەموو ئىنسانىك لە ناخى خۇيدا وايە، خۋا ھەموو ئىنسانىكى ۋا خۇلقاندۈە، كە خۋاي خۇى بناسىۋ دىپەرىستى، ۋەك فەرمايشتەكەى پىغەمبەرىش ﷺ دەفەرمۋى: ﴿مَا مِنْ مَّوْءُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفُطْرَةِ، فَأَبَٰوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيَمَجِّسَانِهِ﴾^(۱)، ۋاتە: ھەموو ئىنسانىك لەسەر سىروشتى خۋاناسى لەدايك دەبى، بەلام دۋايى بابۋ دايكى دەيكەنە جوۋلەكە، يان دەيكەنە نەصرانىي، يان دەيكەنە مەجوۋسىي.

بەلگەى دوۋەم: ياساى ھۆكارىي :

ئىمە ياسايەكى عەقلىمان ھەيە، كە ھەموو عاقلەندانى دىئا لەسەرى پىكھاتۋون، پىي دەگوتى: ياساى ھۆكارىي (قانون السببية) ئەۋىش ئەۋەيە كە ھەموو ئىنسانىك لە عەقلىدا، لە لاى بەلگە نەۋىستە، كە ھىچ پەيدا بوو (مُحَدَّثٌ) يەك بەبى پەيداكەر (مُحَدَّثٌ) نابى، ۋە شوپنەۋار بەلگەيە لەسەر كەسىك، يان شتىك، ئەۋ شوپنەۋاردى دانابى، بەكورتىيى: ھەموو پەيداۋوۋيەك پەيداكارىكى ھەيە، ۋەك يەككىك لە عەرەبىكى خىلەكىي دەپرسى: بەلگەت جىيە لەسەر بوۋنى خۋا ؟ ئەۋىش دەلى: (الْخُطُوبَةُ: تَدُلُّ عَلَى الْمَسِيرِ، وَالْبَعْرَةُ

تَدُلُّ عَلَى الْبَعِيرِ، سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ، وَأَرْضٌ ذَاتُ فَجَاجٍ، وَبَحَارٌ ذَاتُ أَمْوَاجٍ، أَلَا تَدُلُّ عَلَى الْعَلِيمِ الْقَدِيرِ؟ واتە: شوین پێ بەلگەیه لەسەر ئەوێ که کەسێک بەویدا رویشتو (شوین پێ بەلگەیه لەسەر پێرۆیهک)، قشیل بەلگەیه لەسەر ئەوێ که حوشر هەیه، (دیاره کابرا حوشرهوان بووه) ئەدی ئاسمانیکی خاوهن ئەستیرهو، زهوییهکی خاوهن قەدپالو، چیاو، دەریایهکی خاوهن شەپۆل، بەلگە نیه لەسەر (خوای زانای توانا ؟

لەراستیدا ئەو که: هەموو بەیدابوویەک پێوستیی بە پەیداگەرێک هەیه (لِكُلِّ حَادِثٍ مُحَدَّثٍ) زانیانی مەنتیق دەلێن: ئەو یەکیە که لە قانوونە عەقڵیەکان، واتە: هەموو عاقلەمەندانی دنیا لەسەر ئەو پێککەوتون، که هیچ بەیدابوویەک بەی پەیداگەر نابێ، ئنجا ئاشکرایە که بوونەوه ریش پەیدا بوویە، که واتە: پەیداگەرێکی هەیه، که خوای بەرزو بیۆینەیه.

بەلگە ی سیبەم: یاسای پێک و پێکی:

هیچ پێخراویک بەی پێخەر نابێ، (لَا مُنْظَمٌ بِلَا مُنْظَمٍ)، یان: پێک و پێکی بەی پێخەر نابێ، (لَا نِظَامٌ بِلَا مُنْظَمٍ) بەی هەموو پێخراویک دەبێ پێخەرێکی هەبێ، ئەمیش یەکی دیکەیه لە یاسا عەقڵیە روون و بەلگەنەویستەکان (البدیهیات العقلیه)، با وینەیهکی سادە بیینەوه: دەنکه شقارتەیهک هەر کەسێک ببینی، که دارووچکەیه که توژی گۆگردی پێوهیه، دەزانێ کەسێک ئەو دەنکه شقارتەیهی دروست کردوه، ئنجا ئەدی شقارتە که بوخوی که چەند دەنکێکی تێدايهو، لایهکی ماددهیکی زبری لێ دراوه، که بتوانی دەنکه شقارتە که ی پێ هەلگیرسینی، هەر لهووه بگره، هەتا سەعاتو کۆمپیوتەر و رۆکێت و هەموو ئەو شتانە که ئینسان دروستی کردوون، ئایا ئەگەر سەعاتێک لهو گۆرە بکهوێ، هیچ کەس دەچیتە عەقڵی له خۆرا دروست بووبی؟ نهخیر! دەجا ئەو گەردیلانە که ماددهیان لێ پێکهاوهو، ئەو خانانە که جەستەیان لێ پێکهاوه، که زۆر زۆر وردهکاریان تێدايهو له کۆمپیوتەر و سەعاتو، له هەرچی بەشەر له تەکنۆلۆژیا دروستی کردوه، زیاتر وردهکاریان تێداکراوه، ئایا چۆن ئەوانه پێوستییان به وهستایهک و کارسازیک و به پێخهريک

ھەيە، كەچى ئەو كەونو كائىناتە، بەو ھەموو كەھكەشانو بەو ھەموو ئەستىرەو خرۆكانەو، بەو ھەموو رېك و پىككىيە كە ھەيەتى، چۆن پىويستى بە كارسازىك و رېكخەرىك وەستايەك نىە ! بە تەئكىد پىويستى پىيەتى.

ئاگونجى خوا بەدەيھىنەرى ھەبى:

ئىنجا رەنگە يەككىك بېرسى: باشە ئەو ھەبى خوا ﷺ بەدەيھىنەرى ھەموو شىكە، ئەدى كى خواى دروست كىردە؟

دەلىين: ئەو پىرسىارە لەخۇيدا پىرسىارىكى نامەنتىقىيە، چونكە: كە تۆ دەلىي: خوا ھەموو شىككى دروست كىردە، واتە: جگە لە خوا بەدەيھىنەراو، كەواتە: شىككى بى جىيە تۆ جارىكى دىكە، لەنىو بەدەيھىنەراوكاندا بگەرپىو بلىي: كامىيان خواى بەدەيھىنەراو؟ ئىنجا ئەگەر وەك شىككى لە ھەقلى ئىنسانى نىزىك بىخەينەو، دەتوانىن وىنەيەك بىنەينەو.

تۆ ژمارە يەك (۱) چەند سىفرىكى لە پىشەو دابىيى، ئەگەر سى (۰۰۰) سىفر بىن، دەبىتە ھەزار (۱۰۰۰)، ئەگەر شەش (۰۰۰۰۰) سىفر بىن دەبىتە مىليون، وە ئەگەر نۆ (۰۰۰۰۰۰۰) سىفر بىن دەبىتە مىليارىك، ئەگەر دوازە (۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) سىفر بىن، دەبىتە تىرلىوئىك، وە ھەرودە ھەتا كۆتايى.

ئىنجا سىفرى ژمارە يەك نىخەكەى خوى لە كوى ھىناو؟ بىگومان لە سىفرى دواى خوى، ئىنجا سىفرى دواى ئەويش لە سىفرى دواى خوى، ئەويش لە ھى دواى خوى ... ھتە، تا دەگاتە سەر يەكەكە.

بەلام ئەگەر بە ژمارەيەك بگوترى: ئەو نىرخەت لە كوى ھىناو؟^(۱) دەلى: ھى خۆمەو قىمەتەكەم قىمەتتىكى زاتىيە، بەلگەت چىە؟ دەلى: بەلگەم ئەوئەيە سىفرەكان لابرەن، مەن ھەر يەكەم بۆخۆم ھەر ھەم، وە ئەگەر سىفرەكانم لە پىش دانىي، قىمەت بە ھەموويان دەدەم، بەلام بەلگەمان چىيە، كە سىفرەكان قىمەتتىكى خۇدەيان نىەو وەريانگرتو؟!

بەلگەمان ئەوەیە کە ئەگەر ژمارە (۱) یەك لابەری، سفرەکان هیچیان قییمەتیان نیەو هیچن! نُنجا: (وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى) دروستکراوەکان، وەك سفرەکان وان، خواش ﷻ وەك ژمارە (۱) یەك، خوا بوونی بە هەموو شتەکان داوە، خوا یە ﷻ وایکردووە کە ئیـمە هەبـین، ئەگەر خوا بیهوێ ئیـمە نابـین، هیچ کام لە دروستکراوەکان نابـن.

کەواتە: خوا ﷻ ، وەك چۆن ژمارە (۱) پێویستی بەوە نیە نرخە ژمارەییە کە (قیمتە العدديّة) ی لە غەیری خۆی وەرگری و قییمەتیکی زاتی هەیە، خوا ی بـئاوتـاش بوون (وجود) دیکە ی لە خۆیە وە یەو، بوونیکی خوازاو (مستعار) نیە، وەك بوونی سفرەکان، کە لە غەیری خۆیان قییمەتە کەیان خواستو، کە یەك (۱) دیکە یە، بۆیە بەبـ و ی، هیچیان بەهـایان نیە.

باسیکی گەنگ : کردەووەی مەووف لە نوان

بەدپیژان (خەلق) و وەدەستەپێزان (کەسب) دا

ئەنجا دەرباری ئەووە کە مادام خوا بەدپێنەری هەموو شتیکی، ئایا کردەووەکانی ئینسان (أَعْمَالُ الْإِنْسَانِ) ئینسان خۆی بەدپیان دین، یاخود خۆی پەیداگەر کردەووەکانی بەدیدین؟ لەو بارەووە زانیان بوونەتە سێ بەش :

١/ (جَبْرِيَّة) دەلێن: خوا بەدپێنەری هەموو شتیکی، بە کردەووەکانی مەووفیشەووە، واتە: کەسێک کە نوێژ دەکات، خوا نوێژەکەى بۆ دروست دەکات! وە کەسێک کە قەتڵ دەکات، خوا قەتڵەکەى بۆ دروست دەکات!

٢/ (مُعْتَزِلَة) دەلێن: ئینسان بەدپێنەری کردەووەکانی خۆیەتی (الْإِنْسَانُ خَالِقُ أَفْعَالِهِ).

٣/ (أَشَاعِرَة وَمَاثِرِيَّة) دەلێن: ئینسان وەدەستەپێنەری کردەووەکان خۆیەتی، بەلام خوا بەدپێنەریانە، واتە: خوا بۆی دروست دەکات، ئینسانیش کردەووەکانی وەدەست دین!

دیاره ئەم مەسەلەیه وتووێژو مشتومرو شەرە قسەیهکی زۆر گەرمی لەسەر بوووە ئیستاشی لەگەڵ دابی.

ئەنجا هەرچی (جبریه)ن دەیانەوێ بەرگریی لە دەستەلاتی پەهای خواو لە ویستی پەهای خواو لە زانیاری پەهای خوا، بکەن، دەلێن: ناگونجی شتیکی هەبێ خوا دروستی نەکات، هەر شتیکی هەبێ، دەبێ خوا دروستی بکات، وە هەرچی هەیه لەژێر پکیفی ویستی پەهای خوادایە، بۆیه گوتووین: ئینسان هیچ دەوری نیە لە کردەووەکانیدا، خوا بۆی دروست دەکات.

موعتەزێلەش بۆ بەرگری کردن لە دادگەری و حیکمەتی خوا، گوتووینە: ئینسان بۆخۆی کردەوهکانی خۆی دروست دەکات، بۆیەش خوا لەسەر خراپەکانی سزای دەدات، لەسەر چاکەکانی پاداشتی دەداتەوه، وە ئەگەر خوا کردەوهکانی بخولقێنێ، سزاو پاداشت مانایەکیان نابێ.

ئەشعەرێیەکان و ماتۆریدیەکانیش ویستووینە چارەسەرێکی میانجیی بدۆزنەوهو گوتووینە: خوا کردەوهکانی ئینسان دەخولقێنێ، بەلام ئینسان بۆخۆی وەدەستیان دینێ، بۆیەش هەندێ لە زانیان ئەگەر شتیێ زۆر ورد بووبێ، گوتووینە: (هذه المسألة أدق من كسب الأشعري) ئەم مەسەلەیه لە (کسب) ی ئەشعەری وردترە، یانی: مادام خوا کردەوهکانی ئینسان دەخولقێنێ، ئینسان چی بۆ دەمێنێتەوه ؟ ئایا وەدەست هێنان (کسب)، چیه ؟!

منیش من لە ئەنجامی زۆر تێوەڕامانی قورئان دا لەم مەسەلەیه، رایەکم بۆ دەرکەوت^(١) کە لە کتێبەکانی دیکەدا نەمبینیوه، پوختە ی ئەو رایەشم ئەوهیه کە: هیچ کام لەو رایانە راست نین، بەنسبەت کردەوهکانی ئینسانەوه، بەلکو رای راست ئەوهیه کە :

کردەوهکانی ئینسان دروستکراو نین، تاكو پێویستییان بە دروستکار بێ، نە ئینسان و نە خوا ﷻ، چونکە شتی وەدیهێنراو (مخلوق) پێویستی بە بەدیهێنەر (خالق)ە، ئەوه کورتە ی رایەکەمە، ئنجا ئیستا دیمە سەر بەلگە هێنانەوه، لەسەر راستیی ئەو رایەم:

یەكەم: خۆی پەروردگار هەركام لە وشە ی: (خلق) و (جعل) ی بەکارهێناون:

أ- (خلق) لە فەرھەنگەکانی زماندا یانی: پەیداکردن لە نەبوونەوه، (الْخَالِقُ: اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى وَهُوَ مُبْدِعُ الشَّيْءِ الْمُخْتَرَعِ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ سَبَقَ)^(٢)،

(١) یەكەمجار ئەو رایەم لە زیندانی ئەمریکاییهکان داو لە کتێبی : (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) لە بەرگی دووهمی دا تۆمار کرد، پاشان لەم تەفسیرەو لە کتێبی : (پروونکردنەوهی عەقیدە ی طە حاوی) یش دا هێناومە.

(٢) المعجم الوسيط، ص ١٢٥.

(خالق ومبدع) واته: (خالق) یهکیکه له ناوهکانی خوا ﷻ، که بریتیه له پهیداگری شتیئ، بیئوهوی که وینهی پیشتیری بووبی.

ب/ دهربارهی وشهی (جعل) یش دهلی: (جَعَلَ اللَّهُ الشَّيْءَ جَعْلًا، خَلَقَهُ وَأَنْشَأَهُ، وَجَعَلَ الشَّيْءَ كَذَا، صَيَّرَهُ إِيَّاهُ)^(١)، واته: (جعل) ههم به مانای (خلق) یش بهکارهاتوه، ههم به مانای گوړپنی شتیئ له حالیکهوه بوو حالیکه دیکه، که من مه بهستم مانای دووهمه.

ئنجا با تهماشای ئهم نایهته موبارهکانه بکهین:

خوا ﷻ له سوورپهتی (النحل) له نایهتی (٨١ و ٨٢) دا که له یهک سیاقدا باسی ژمارهیهک له چاکه و نیعمهتهکانی خوئی دهکات، بهو بوونهوه وشهکانی (خلق و جعل) ی بهکارهیناون، بهلام به دوو مانای جیاواز، دهفرموئ: **وَاللَّهُ جَعَلَ**

لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمَتَعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ

بَأْسِكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾، واته:

وه خوا له مال و حاله کانتاندا مایهی ئارامگترنی بوو گیراون، وه له پیستی ئاژهل مالی چادری بوو ساز کردوون، که زوړ به ئاسانیی بوو بارو سوارتان و بوو کاتی نیشته جیپوونتان بهکاری دینن، وه له خوړی و له تووک و مووی ئهو ئاژه لانه (خوړی مهرو تووکی خوشتر و مووی بز و رده شه ولاخ) که لوپه لیشی لی دروست دهکهن و خواردن و خوړاکیش له بهرهمه کانیان دروست دهکهن، بوو کاتیکی دیارییکراو، وه خوا له وهی که دروستی کردوه، سیبهری بوو گیراون ...

تەماشای بکەن ! خوا (جَعَلَ)ی بەکارهێناوه بۆ سیبەر: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ

مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا﴾، واتە: (وَجَعَلَ لَكُمْ ظِلَالًا مِمَّا خَلَقَ) بەلام (خَلَقَ)ی بۆچی بەکارهێناوه؟ بۆ درەخت؟ خوا درەختەکەى خوڵقاندووه، چیاىەکەى خوڵقاندووه، بەلام سیبەرەکەى نەخوڵقاندووه، سیبەرەکەى (جَعَلَ)ی کردووه، بۆچی؟ چونکە سیبەر شتێک نیە بوونیکی زاتیى هەبێ، بوونەکەى بوونیکی ئیعتیبارییە، شتێک لە شتێک دەگیرێ، سیبەر پەیدا دەکات، واتە سیبەرەکە بوونیکی زاتیى نیە، بوونیکی ئیعتیبارى هەبێ، کردووەکانى ئینسانیش هەموویان (جَعَلَ)یین، وهك دوايى باسى دهکەین.

دووهم : خوا ﷻ چەند وشەیهکی بۆ کردووەکانى ئینسان بەکارهێناون: (جَعَلَ، کسب، عمل، فعل، اقتراح، اجتراح) ئەو شەش وشەیه، بۆ کردووەکانى ئینسان بەکارهاتوون، بۆ وێنە:

(١) (جَعَلَ) لە سوورەتى (يونس)دا خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْ حَرَامٍ حَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى

اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾، واتە: بلى ئایا ئەو رۆزییە دەبینین کە خوا بۆى ناردوونەخوار دوايى گێڕاوتانە بە حەرەم و حەلال، بلى: ئایا خوا مۆلەتى داو، یان درۆ بەناوى خواوە هەڵدەبەستن ؟

(٢) (کسب) لە سوورەتى (البقرة) نایەتى (٢٨٦)دا دەفەرموێ: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ

نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾، واتە: خوا

لە هیچ نەفسێک داوا ناکا مەگەر ئەوەى لە توانیدا هەبێ، هەرچى لە چاکە بەدەستى بێنى، قازانجى خۆیەتى، وه هەرچى لە خراپە وەدەستى بێنى، زیانى خۆیەتى.

(٣) (عمل) لە سوورەتى (فصلت) لە نایەتى (٤٦)دا دەفەرموێ: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ﴿٤٦﴾ ، واتە: هەر کەسێک چاکەیهک ئەنجام بدات، قازانجەکەى بۆخۆیەتی، وە هەرکەس خراپە بکات، زیانەکەى بۆخۆیەتی.

(۴) (فعل) لە سوورەتى (آل عمران) لە نایەتى (۱۱۵) دا دەفەرموئ: ﴿ وَمَا يَفْعَلُوا

مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾ ، واتە: وە هەر چاکەیهک بیکەن، سەڵەبێیان بەرانبەر ناونویترئ، (واتە: لێیان نادیدە ناگیرئ و پاداشتیان دەدرێتەو) وە خوا بە پارێزکاران زانیە.

(۵) (إقتراف) لە سوورەتى (الشورى) دا خوای پەرورەدگار وشەى (إقتراف) یشی

بەکارهێناوە، وەك دەفەرموئ: ﴿ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ

اللَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ ، واتە: هەر کەسێک چاکەیهک ئەنجام بدات پاداشتەکەى بە چاکتر دەدەینەو، بێگومان خوا لێبوردەى سوپاسگوزارە.

(۶) (إجتراح) لە سوورەتى (الجماعية) دا خوای پەرورەدگار وشەى (إجتراح) ی

بەکارهێناوە، وەك دەفەرموئ: ﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ

نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ ، واتە: ئایا ئەوانەى کە خراپەکان ئەنجام دەدەن،

پێیانوايه: یەكسانیان دەكەین لەگەڵ ئەوانەى كە ئیمانیان هێناوە و كردهوى

چاك دەكەن ؟ ئێمان و مردنیان وەك یەكە ؟! ئەو خراپترین بریارە كە دەیدەن.

كەواتە: خوا ئەو شەش وشەیهى بۆ ئینسان بەكارهێناونو، هەمووشیان ئەو

دەگەیهنن كە ئینسان كردهوهكانى خۆى لە نه‌بوونه‌وه پەیدا ناكات، هەتا ناچار بین

بڵیین : خوا بەدیھێنەرى كردهوهكانى ئینسانە، وەك جەبریەكان دەبڵین، یاخود

بڵیین : ئینسان خۆى بەدیھێنەرى كردهوهكانى خۆیەتی، وەك (معتزلة) دەبڵین،

چونکە کردەوهکانی ئینسان بوونیکی زاتییان نیە، تەنیا بوونیکی ئیعتیباریی و (جَعَلِيّ)یان هەیه، با تەماشای بکەین:

کەسێک کە نوێژ دەکات، ئایا نوێژ کردەوهیە کە پەیدا کرابێ؟ نەخێر، چونکە هەر ئەو ئەندامانەی کە خوا پێی داوی دەیانجووڵێن: نایەتەکانی خوا بە عەقل و دڵی خۆتدا دێنێ، کارلێک لەگەڵ نایەتەکاندا دەکە، بە زمان نایەتەکان دەخوێنێ، دەست دەگری، دەچیە ڕکوع و، دەچیە سەجدە و... هتد، تەنیا ئەندامەکانی خۆت دەجووڵێن، واتە: شتیکی تازە پەیدا نەبوو، شتێک پەیدا نەبوو، پەیدا کرابێ کە پێوستی بە پەیدا کەر بێ، کردەوهکانی نوێژ هەموویان شتی (جَعَلِيّ)ن و، جوولە و تەسەر و ڕوفاتن و، شتی لە نەبوو (عدم) وەدیھێنراو نین.

هەرودھا کەسێک کە قەتلیک دەکات، ئایا هیچ شتێک پەیدا کراو؟ نەخێر، زەبرێک لە کەسێک دەدات، ئەو ئینسانە پێش ئەوێ بیکوژی زیندوو، دواوی دەبێتە کە لە شتێک ڕووچەکە لێ جیادەبێتەو، واتە: شتیکی تازە پەیدا نەبوو، ڕووچەکە هەر هەبوو لە جەستەیدا، بە کوشتنەکە جەستەکە ڕووچەکە لێ دێتە دەری، شتیکی تازە پەیدا نەبوو.

هەرودھا مەرۆف هەر گوناھیکی دیکە دەکات، وە هەر چاکەیهک دەکات، کردەوهکانی ئینسان هیچیان کە شتێک نین، پەیدا بکری، تاکو پێوستیان بە پەیدا کەر هەبێ، بە لکو بە دەست دەھێنری و ئەنجام دەدری، بۆیە تەنیا پێوستیان بە ئەنجامدەر و دەستەھێنەر هەیهو، مەرۆفیش ئەو توانایە هەیه.

رەنگە یەکی بلی: ئەو رایە لەگەڵ قەسە ئەشعەرییەکان و ماتوریدییدەکان دا تیکدەکاتەو، دەلێن: نەخێر، تیکناکاتەو، چونکە ئەوان دەلێن: خوا کردەوهکانی ئینسان دەخوڵقێنێ، بۆخۆشی و دەستیان دێنێ، بەلام من دەلێم: کردەوهکانی مەرۆف وەدیھێنراو (مخلوق) نین، تاکو حەوجیی بەدیھێنەر (خالق) بن، وە دەستەھێنراو (مُکْتَسَب)ن و، مەرۆفیش خۆی و دەستیان دێنێ، بۆیەش پێشتر گوتم: ئەو رایە من لە هیچ کتیبیکدا نەمبینو، رەنگە هەبێ و لە کتیباندا باس کرابێ، بەلام من نەمبینو، وە لە ئەنجامی سەرئەنجامی قورئان و زۆر

لێوردبوونەوهی دا، بۆم دەرکەوتووە کە ئەو ڕایە راستەو، بەو شیوەیهش لە هەموو ئەو ئیشکالانەش دەرێمان دەبێ، کە جارێک خوا بکەین بە بەدیھێنەری کردەوهکانی ئینسان، بۆئەوهی بەرگری لە ویست و توانای ڕەهای خوا بکەین، وە جارێک ئینسان بکەین بە بەدیھێنەری کردەوهکانی خۆی، بۆئەوهی بەرگری لە حیکمەت و دادگەریی خوا بکەین، بەلام لەگەڵ ئەو ڕایەدا کە هەلمبژاردووە، بپۆستیمان بەوانە بە هیچیان نابێ.

بەکارھێنرانی وشەی (خلق) بۆ کردەوهی مەرۆف :

لە سێ شوێن لە قورئاندا خۆی بەدیھێنەر وشەی (خلق)ی بۆ کردەوهی ئینسان بەکارھێناوە :

یەكەم : لە سوورەتی (العنكبوت) لە نایەتی (١٧)دا دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ

مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا... ﴿١٧﴾، واتە: بێگومان ئێوە لە جیاتی خوا سەنەمان دەپەرستن، وە (درۆ هەڵدەبەستن) درۆ بەدیھێنن.

راستە لێردا وشەی (إفك) خۆی زانا، وشەی: (خلق)ی بۆ بەکارھێناوە:

﴿وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا﴾.

دووهم : وە لە سوورەتی (آل عمران)یش لە نایەتی (٤٩)دا، خۆی پەرودەرگار

دەربارە عیسا دەفەرموی: ﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ

بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ... ﴿٤٩﴾، واتە: وە ئەو (عیسا) ڕەوانە کراوە بۆ لای

بەنی ئیسرائیل پێیان دەلێ: بە نیشانەیهك لە پەرودەرگارتانەووە بۆتان هاتووم،

من لە قورئ شێوەی بالندەتان بۆ ساز دەکەم، فووی پێدادەکەم، یەكسەر بە

مۆلەتی خوا دەبێتە بالندە(ی زیندوو).

سێیهەم : هەروەها هەر دەربارەی هەمان بابەت لە سوورەتی (المائدة) نایەتی

(١١٠) دا، دەفەر موی: ﴿وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا

فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ، واتە: وه (ئەو عیسا!) یاد بکەوه! کاتیەک لە قورئ شێوەی بالندەت دروست دەکرد بە مۆلەتی من. وه فووت پێدا دەکردو بە مۆلەتی من دەبوو بە بالندە(ی زیندوو).

دیاره بەروالەت ئەوه ئیشکالیکە، بەلام لە راستیی دا وانیه، وهلامەکەشی بەم شێوەیهیه :

١/ که دەفەر موی: ﴿وَتَخْلُقُونَ إِبْرَاهِيمَ﴾ ، بوختانیک هەلدەبەستن، خوا بۆیه وشە (خلق)ی بەکارهێناوه، چونکە باس باسی هاوبەش بۆ خوا پەیدا کردنهو هاوبەشی خواش بوونی نیه، واتە: کەسێک، شتێک که هاوبەشی خوا بێ، بوونی نیه، بۆیه خوای کاربەجئ وشە پەیدا کردن (خلق)ی بەکارهێناوه، یانی: هاوبەشدانان، وهک ئەوهیه خۆتان پەیداکان کردبێ، چونکە لە دنیای واقعیدا بوونی نیه، ئایا هاوبەشی خوا بوونی ههیه؟ نهخیر.

ئەدی چۆنه دەلێن: ئەو ئینسانە هاوبەشی خوایه، یان ئەو صەنەمه، ئەو ئەستێره، ئەو مانگه؟ وهلام: ئەوه تەنیا لە مێشکی خەلکدا هاوبەشی خوایه، بەلام لە دنیای واقعیدا خوا هاوبەشی نین، خوا تەنیا دروستکراوی هەن، کهواتە: خوای زاناو شارەزا وشە (خلق)ی بهو مونساهبەتەوه بەکارهێناوه، که شتێکیان بۆ خوا پەیدا کردوه، که لە دنیای واقعی دا بوونی، نیه، بۆیهش وشە درۆ هەلبەستن (إفک)ی بۆ بەکارهێناون .

٢ و ٣/ بەنسبەت دوو شوێنهکە دیکهوه که: عیسا ﷺ باسی دروستکردنی بالندە له قور دەکات، لهبەرئەوهیه که ئەوهش شتێک بووه تایبەت به عیساوه، پێشتر وێنه نهبووه، بهو بۆنهوه خوای پەرودرگار وشە به دیهێنان (خلق)ی بۆ بەکارهێناوه، بەلام ئەگەر تەماشای بکەین: لە هەردوو شوێنهکاندا دروستکردنی بالندە له قورو، ژیان به بەرداگرانی بههۆی فوو پێداکردنی

عیساوه، دەگیرێتەوه بۆ ویستو مۆلەتی خوا، دەفەر موی: ﴿أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ

مِّنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾ (٤٩)،

کەواتە: شیوەی قورەکە بە مۆلەتی خوا دەبێتە بالندە، هەروەها لەوی دیکەش دا

دەفەر موی: ﴿وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا

فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ (١١٠)، لە هەردووکیان دا خۆی پەرودەرگەر بوونە
بالندە، گیراوتەوه بۆ لای خۆی.

ئەمە کورتە باسیک بوو دەربارە بەدیھینەرایەتی خوا ﷻ بۆ هەموو شتێک

واتە: جگە لە خۆی، چونکە جگە لە خوا، تەنیا دروستکراوەکانی، بێنراو بن،
یان نەبێنراو.

مەسەلەی دەیهەم: کە خۆی پەرودەرگەر دەفەر موی: ﴿لَا تَذَرِكُهُ إِلَّا بَصَرٌ

وَهُوَ يَذَرُكَ الْأَبْصَرُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (١٠٣) الأنعام، خوا ﷻ لەسەر

پێناسەکردنی خۆی بەردەوام دەبێ و دەفەر موی: چاوەکان ئەو نابینن و، ئەو

چاوەکان دەبینن، وە ئەو بەنھانکاری شارەزایە، بۆ وشەى ﴿لَا تَذَرِكُهُ﴾،

توێژمەرەوانی قورئان، دوو واتایان هێناون:

(١) هەندیکیان گوتووینە: ﴿لَا تَذَرِكُهُ﴾ لا تحيط به) واتە: دەوری نادات، یانی:
چاوەکان دەوری خوا نادەن.

(٢) هەندیکیشیان گوتووینە: ﴿لَا تَذَرِكُهُ﴾ لا تُبْصِرُهُ) نابینن، بەدی ناکەن، چونکە

کە دەلێی ﴿أَذْرَكَتُهُ﴾ واتە: ﴿أَذْرَكَتُهُ بِبَصَرِي﴾ یانی: ﴿رَأَيْتُهُ وَأَبْصَرْتُهُ﴾ واتە:

بینیم و چاو پێیکەوت.

مانایەکی دیکە ﴿أَذْرَكَ﴾ بریتییە لە دیتنی تەواو، بۆیە ﴿أَذْرَكَتُهُ﴾ واتە:

بەتەواوی بینیم، ﴿أَحْطْتُ بِهِ﴾، وە لە زمانی عەرەبییدا وشەى ﴿إِدْرَاكَ﴾ جیا

لە وشەى ﴿عِلْم﴾، (علم) هەبوون بە شتێک، ئەوەیە کە تۆ ئەو شتە بزانی،

ئیدی مەرج نیە هەموو شتێکی لەبارەو بەزانی، بەلام کە گووت: (أَدْرَكْتُه) مانای وایە هەموو شتێکت لەبارەو ئەو بابەتەو بەزانی، بۆیەش خوا ﷻ نەیفەرموو: خوا نازانن، بەلام فەرموویەتی زانیاری وانی دەوری خوا نادات،

وَهٰكُ دَفْهَرْمُوئ: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهٖٓ عِلْمًا ۝۱۱۰﴾ طە، واتە: زانیاری ئەوان دەوری خوا نادات، یانی: هەموو شتێک لەبارەو خواوە نازانن، تەنیا دەزانن کە خوا بەدیھێنەر و پەرودەرگەر، ئەو ناو و سیفەتە چاگانەکانە، کە لە پێی وەحییەو پێی فەرمووین، بەلام زانیاری ئێمە دەوری خۆی پەرودەرگەر نادات.

نُنْجَا ئِمْه لِّرْهَدَا بَاسِيْكَ دَهْكَهَيْن دَهْرَبَارْهِي بَيْنِيْنِيْ خَوَايْ بَهْرَزُو بِيْ وَيْنَهْو هَهْوَئَمْدَاوَه، بَاسِيْكَ تَارَادْدَهِيْهَكَ تَيِّرُو تَهْسَهْلْ بِيْ.

باسک لە بارە ی

پسڕانی خۆای بەرزو مەزنەو، لە دنیا و دواڕۆژدا

لەبارە ی بینینی خۆای بەرزو بئوینەووە لە ئیوان زانیان دا مشتومڕو
راچیا یی زۆر هەبوووە هەیه.

چ لە دنیا دا لە لایەن پیغەمبەری خواوە ﷺ لە شەوی میعراج دا.

وہ چ لە قیامت دا، لە بەهەشت، لە لایەن پر وادارانەوہ.

وہ چ لە خەون دا لە دنیا دا .

ئنجائیمە خوا پشتیوان بئ، لە هەشت (۸) خاڵن دا، ئەو بابەتە دەتوێژینەوہ،
کە ئەمە ناوونیشانەکانیان:

۱/ بۆچی لە دنیا دا خوا ﷻ نابینن ؟

۲/ پیغەمبەری خوا ﷺ لەبارە ی دیتنی خواوە، لە شەوی میعراج دا، چی
فەرمووہ ؟

۳/ ئایا پیغەمبەری خوا (موحەممەد) ﷺ لە شەوی میعراج دا، خۆای بەرزو
مەزنی دیوہ، یان نا؟

۴/ یەک دەنگی زانیان لەسەر نەبیرانی خوا، بە چاوی سەر، لە دنیا دا.

۵/ زانیان یەک دەنگ لەسەر بینینی خۆای پەر وەردگار، لە رۆژی دوایی دا.

۶/ بەلگەکانی سەلماندن بینینی خوا لە دواڕۆژدا، لە لایەن ئەهلی بەهەشتەوہ.

۷/ ئەو زانیانە ی دیکە کە دەلێن: خوا ﷻ نابینرئ، بەلگەیان چییە؟

۸/ ئایا دەگونجئ خوا ﷻ لە خەوندا ببینرئ ؟

یەكەم: بۆچی لە دنیا دا خوا ﷻ نابینین ؟

وہلامەكەى ئەوہیہ: كە خوا ئیمەى لەم سەر زەویہ داناوہ بۆ تاقیکردنەوہ، ئنجا ئەگەر خوای پەرورەدگارمان ھەمیشە لەبەرچاو بووایە، چۆن تاقیکردنەوہ دەبوو؟ بۆیەش یەكەمین وەسفی ئیمانداران، كە لە سەرتای سوورەتى (البقرة) دا خوای بەرز ئیماندارانى پارێزكارى پێ وەسف دەكات، ئەوہیہ كە ئیمانیاں بە نادیار

ھەيە، وەك دەفەر موى: ﴿ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝۲۱ ۝ الَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝۲۲ ۝﴾ بەلى، بىرواداران، خوا نادیار (غیب) ەو ئیمانیاں پێیەتى، بەھەشت نادیارەو، ئیمانیاں پێیەتى، دۆزەخ نادیارەو ئیمانیاں پێیەتى، قیامەت نادیارەو، ئیمانیاں پێیەتى، فریشتەكان نادیارن و، ئیمانیاں پێیانە، جند پەنھانەو، ئیمانیاں پێیەتى، وەحى ھاتن بۆ پێغەمبەرەان پەنھانەو، ئیمانیاں پێیەتى، ھەمووى دەكرێتەوہ!

كەواتە: ھىكمەتى نەبىنراوى خوا ﷻ لەلایەن مەرووفەوہ، وەك لە كتیبى : (خوا ناسى، ئایىن، ئیمان) دا بە تەفصیل باسكردوہ، ئەوہیہ كە خوا ئینسانى داناوہ تاقىبكاتەوہ، وەك دەفەر موى: ﴿ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ

عَمَلًا ۝۲۳ ۝﴾ الملك، واتە: ئەو كەسەى كە ژيان و مەرگى گێراون، تاكو تاقىتان بكاتەوہ.

ئنجا مەرووف چۆن تاقى دەكرێتەوہ، ئەگەر خوای پەرورەدگار ببینى، فریشتە ببینى و، نیو بەھەشت و دۆزەخ ببینى و، ھەموو شتێك ببینى، ئەو تاقىكردنەوہیە چۆن دەبى؟

بەلى ئینسان لەبەرئەوہى كە خوای كاربەجى لەسەر زەوى دايناوہ، كە تاقىبكاتەوہ، بۆیە خوای لى پەنھان كردوہ نایبىنى، وە دەبى بە چاوى عەقل ببینى، خوا ئینسانى وا دروستكردوہ، كە چاوى توانای ئەوہى نەبى، نەك خوا

ببینی، بەلکو زۆر لە دروستکراوەکانیش ببینی، وەك دوایی باسی دەكەم، بۆیە ئینسان ئەوەی لە توانادا نیە، تەحەممولی ببینی خۆی بەرزو مەزن بکات، بەلکو تەحەممولی ببینی هەندێ لە دروستکراوەکانیش ناکات، ئەو هەستە وەرانی کە هەمان، خۆی زاناو توانا بە زۆری باسی سیانیان دەکات، ئەوانیش: بیستن، بینن، عەقل، وەك دەفەرموی: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ

عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء، واتە: بیگومان بیستن و بینن و عەقل، هەر کامێک لەوانە لیان دەپرسرێتەو.

با تەماشای هێزی بیستن و بینن و عەقلی خۆمان بکەین:

۱/ بیستن و گوێ: زانیان دەلێن: گوێ ئینسان دەتوانێ لە (۲۰) لەرینەو (ذبذبة) تاكو (۲۰,۰۰۰) لەرینەو ببیست، واتە: لە (۲۰) کەمتر نابیست، وە لە (۲۰,۰۰۰) هەزاریش زیاتر نابیست، واتە: دەنگێک لە (۲۰) لەرینەو (ذبذبة) کەمتریان لە (۲۰,۰۰۰) لەرینەو زیاتری هەبێ، نابیستری، ئایا حیکمەتی ئەو چیه؟ تەمasha بکەن! هەر کۆئەندامێک لە جەستە ئینساندا هەیه (دل، سییه‌کان، گەدەو ریخۆڵەکان، میشک، جگەر، پەنکریاس، گورچیلەکان) هەموویان دەنگیان هەیه، کە ئیش دەکەن، بەلام ئایا ئیمە دەنگیان دەبیستین؟! نەخیر، چونکە ئەگەر ئەو دەنگانەمان هەموو بیستبايه، ئیسراحتەمان نەدەکرد، بۆچی دەنگیان نابیستین؟ چونکە لە (۲۰) لەرینەو کەمتر، هەروەها دەنگی زۆر گەورەش، کە لە (۲۰,۰۰۰) لەرینەو زیاتر بێ، هەر نابیستین.

۲/ بینن و چاو: دیارە زۆر شتی ورد هەیه، کە ئیمە نابینین بۆ وینە: گەردیلە ئەو هێج، گەردیش نابینن، {گەردیلە واتە: (ذرة)، گەرد یانی (جزیء)^(۱) بەلکو لەوەش گەورەتر نابینن، ئیمە، شانە (خلية)ش نابینن،

(۱) گەرد: (جُزْء) لە کۆمەڵە گەردیلەیه‌ك پیکهاتوه، وەك چۆن شانە (نسیج) لە چەند خانە (خلية) یه‌ك پیکدی، به ئینگلیزی گەرد - جُزْء: { (Molecule) مۆلکۆلی پێدەگوتری.

خانەش لە مليۇنان گەردو گەردىلە پىكدى، ئەووش نابىنين، بەلام دەتوانىن بە مىكرۇسكۇب (گەورەگەر) بىبىنين، كەواتە: شتى زۆر ورد نابىنين، وە شتى زۆر دووريش نابىنين.

وە تىشكەكانىش ھەندىكيان نابىنين، بۆ وىنە: تىشكى سوورو سەروو وەنەوشەيى نابىنين، وە ھىزى موگناتىسىي نابىنين، وە ھىزى كىشكردن نابىنين، وە رووھ نابىنين، بگرە ئەو قسانەى من ئىستا بۆ ئىوھيان دەكەم و دەگەنە گوۋى ھەمووتان، قسەكان دەيىنين؟ نەخىر، ئنجا ئەو ھىزى بىستەن، ئەووش ھىزى دىتن، كە لە بەرانبەر دەركردى ھەندى لە نوسراوەكانىش دا، دەستە پاچەن، چ جاي خوا ﷻ !

۳/ عەقل: ديارە عەقل و ھۆشى مروفىش، وەك ھەستەوەرەكان (الحواس) سنووردارە، بۆ وىنە: عەقل ناتوانى ئىستىعابى ئەزەل و ئەبەد بگات، (ئەزەل) واتە: بى سەرەتا، (ئەبەد) واتە: بى كۆتا، ناتوانى تىيان بگات، نەك ھەر ئەو ھەندە بەلكو عەقل جارى واىە لە شتى دىكەش تىناكات كە لەبەرەستى خوشىەتى، با وىنەيەكتان بۆ يىنەو، كە من ئەو وىنەيەم ھەم لە كىبى: (خواناسىي، ئايىن، ئيمان) و ھەم لە بەرگى دووھى كىبى: (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي) شدا لە باسى بەدەيھىنەرايەتىي خاى پەرورەدگاردا ھىناوہتەو :

دەلّين: يەكەم كەس كە يارى شەترەنجى بۆ دروست كرا، پادشاىەكى ھىندىي بوو، خەفەتى ھەبوو بەھۆى ئەو ھەم كە كورپكى گىرا بوو، دەپرسى : فەيلەسووفىك، شارەزاىەك، يارىيەكەم بۆ دروست بگات، تاكو خۆمى پى بخافلّينم، ئنجا ئەو كەسەى كە شەترەنجى دروست كردو، گوتى: من يارىيەكەم دروست كردو ئاوا ئاوايە، پىشانى داو بۆى باسكرد.

- پادشا گوتى: ئەو يارىيەكى زۆر گرنگە، ئىنسان زۆر بەخۆيەو مەشغول دەكات، بەلام پىم بلّى: بە چى پاداشتت بدەمەو ؟

+ گوتى: ھىچم ناوى، تۆ پادشاى ولاتى و ئەو خزمەتّىكە بە جەنابتەم كردو.

- گوتى: نەخىر، حەتمەن دەبى داواى پاداشتىك بكەى.

+ گوتى: ئاخىر ھىچم ناوى.

- گوتی: هەر دەبی داوا بکە.
- + گوتی: ئنجا ئەگەر هەر زۆرم لێ دەکە یەک داوام هەیە.
- گوتی: چییە ؟ "دیاردە شەترەنج (۶۴) خانەییە"
- + گوتی: لە خانەیی یەکەم دەنکە گەنمێکم بوو دابوو، لە هی دوو دەم بیکە بە دوو، لە هی سییەم بیکە چوار، هی چوار دەم بیکە هەشت، هی پینجەم بیکە شازدە، هی شەشەم بیکە بە (۶۴)، هی حەوتەم بیکە بە (۱۲۸)، ئاوا چەند قات بێتەوه، هەتا (۶۴) خانەکە تەواو دەبی.
- پادشا گوتی: جا ئەوه چ تەکلیفیەکە لە منی دەکە ؟
- + گوتی: بۆچی ؟
- گوتی: ئەوه هەمووی دەکاتە چەند مستە گەنمێک و ئەو تەکلیفە هیچ نیە.
- + کابرا گوتی: جەنابی پادشا عەمبارەکانی ئەگەر پەڕین لە گەنم، ئنجا ئەوێندە گەنمەیی تێدا نابێ.
- گوتی: چۆن ؟
- + گوتی: ئەوه قەڵەم و کاغەز، حیسابی بکە!! راستە بە پڕۆژەتی عەقل کە تەماشای دەکە، دەلیی دەکاتە چەند مستە گەنمێک، بەلام وەرە تەماشای بکە و حیسابی بکە، هێندە سفر ریز دەبن، ئەگەر سەدان و هەزاران تەن گەنم بێنی، بەش ناکات!!
- کەواتە: جاری وایە عەقل مەسەلەییەکی دێتە پێش، بۆی لە خووی دا جێ ناکرێتەوه !
- وێنەییەکی دیکە: دووری مانگ لە زەوی یەوه (۲۸۴,۵۵۰) کیلۆمەترە، واتە: تیشک بە چرکەییەک و (۱/۲) ی چرکەییەک دەگاتە ئێمە لە مانگەوه، ئنجا ئایا چ عەقڵێک بپروا دەکات، ئەگەر بێت و پارچە کاغەزێک بێنی، ئەستووری (سمک) یەکە میللیمەتریکی بێ، ئەگەر (۱۰۰) جار بینووشتینیەوه، بەلام هەموو جاری دوو قات بکریتەوه، یانی جاری یەکەم دەکریتەوه دوو، جاری دوو دەکریتەوه چوار، دواوی دەکریتەوه هەشت، ئاوا چەند قات دەبێتەوه،

ئەگەر سەد (۱۰۰) جار بینووشتینیەوه، درێژییەکهی بە باری ئەستووری دا
دەکاتە نزیکەی دووری نیوان زەوی و مانگ !

ئنجای هەرچەندە ئەوه شتیکی راستە، وەرە بە وەرەقەو قەلەم حیسابی بکە،
بەلام عەقل تەصەووپی ئەوه ناکاتو، سەرەتا لە عەقل دا جێی نابێتەوه.

کەواتە: لەراستییدا هیزی دیتنی ئینسان و، هیزی بیستنی ئینسان و، هیزی
عەقڵی ئینسان هەموویان سنووردان، چونکە نە گوێ هەموو دەنگێک
دەبیستو، نە چاو هەموو شتێک دەبینو، نە عەقلیش دەتوانی هەموو شتێک
لەخۆی دا بجەوینیتەوهو جێ بکاتەوه: عەقل هەتا ئیساس لە (روح) تینگەیشتووهو
نەیزانیوه چییە؟!

وه هیزی کێشندە (قوة الجاذبية) که خوا ئەو هەموو بوونەیی بەستۆتەوه،
تیی ناگات.

هیزی موگناتیسی، تەماشای دەکەیت موگناتیسیکت داناو، هەرچی ماددەیی
ناسنە بۆ لای خۆی رای دەکێشی، تۆش هیچ هیژیک نابینی.

کەواتە: حیکمەتی نەبینرانی خوا لەلایەن مەرووفەوه لە ژبانی دنیای دا،
تاقیکردنەوهیەتی، هۆکارەکەیشی ئەوهیە که تواناکانی مەرووف سنووردان و، بایە
دەرککردنی راستییەکان ناکەن.

**دووهم: پێغەمبەری خوا ﷺ لەبارەی دیتنی خواوه، لە شەوی مێعراج دا، چی
فەرموووه ؟**

لەوبارەوه، چەند فەرموودەیهک هەن، ئێمە دووانیان لێ بە نموونە دینینەوه:

فەرموودەییەکهەم: ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟
قَالَ: «نُورًا أَرَأَاهُ»^(۱)، واتە: ئەبو زەر خۆی لێ پازی بێ، دەلی: لە

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۲۱۴۲۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۴۴۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۳۲۸۲) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَابْنُ
حِبَّانَ بِرَقَم: (۵۸).

پیغه مبهری خوام ﷺ پرسى: ئایا په روهردگاری خۆت بینى ؟ نه ویش
فهرمووی: رووناکیی بوو، چونی ببینم ؟

دیاره (نور)، واته: رووناکیی، به لام بیگومان رووناکیهك، كه خواى
په روهردگاری پى وهسف بكرى، وهك نهو رووناکیه نیه، كه ئیمه دهیزانین و
دهیبینین، كه دیاره رووناکیی ماددی، حیایه لهو رووناکیهی كه خواى
بى وینهى پى وهسف دهكرى، كه بوخوى له سوورپهتى (نور) دا دهفهرموى: ﴿الله

نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ تُوِّرُّ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾، واته:

خو رووناکیی ناسمانهکان و زهوییه... هه ئیبه ته (نور) یك، كه خواى پى وهسف
دهكرى، (نور) یكى تایبه ته به خواى بهرزو مهز نه وه، چونكه سیفه ته گانی خوا،
وهك خوان، خواى په روهردگاریش دهر بارى خوى فهرموویه تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۳۶﴾﴾ الشورى، واته: هیچ شتیك وهك وینهى
وى نیه، وه نهو بیسهرى بینهره.

دیاره نهو بنچینه یه ش هه م زاتى وه هه م سیفه ته گانیشى دهگریته وه.

فهرموودهى دووهم، له وبارمه وه: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: لَوْ
رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: عَنْ أَيِّ شَيْءٍ كُنْتَ تَسْأَلُهُ؟ قَالَ: كُنْتُ
أَسْأَلُهُ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ أَبُو ذَرٍّ: قَدْ سَأَلْتُ، فَقَالَ: «رَأَيْتُ نُورًا» ﴿﴾ (أَخْرَجَهُ
مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۴۶۲)) واته: عهبدو لای كورى شه قیق (كه یه كیکه له زانایانى
تابیعین، واته: نهو جیلهى كه له دواى هاوه لانه وه هاتوون)، به نه بو زهړى خوا
لیى رازى بى، گوت: نه گهر پیغه مبهرى خوام ﷺ بینیبایه، پرسیارم لى

دەکرد. ئەبو زەر گوتی: لەبارەى چیه‌وه لێت دەپرسی ؟ گوتی: لەوبارەوه لێم دەپرسی کە: ئایا پەرورەدگاری خۆت بینیوه؟ ئەبو زەرپیش گوتی: من لەوبارەوه لێم پرسی ؟ فەرمووی: ڕووناکییم بینی.

لە فەرموودەکەى پێش دا فەرمووی: {ثُمَّ أُنْزِلَتْ آٰرَآءُ} خوا ڕووناکیه، چۆنى ببینم! دیارە مەبەست پێى شەوى مێعراجە، چونکە هیچ زانیەك لە تابیعین باسى ئەودەى نەکردو، کە پێغەمبەر ﷺ لەسەر زەوى خواى پەرورەدگاری بینی، هەموویان باسى شەوى (الإِسْرَاءُ والمِعْرَاج) شەورۆی و بەرزبوونەوه، دەکەن.

ئیمام نەووەوی لەوبارەوه کە پێغەمبەرى خوا ﷺ خواى پەرورەدگاری بە چاوى سەر بینیوه، لە شەوى شەورۆی دا، لە شەرحى (صحيح مسلم) دا دواى چەند قسەیهك دەلى: (فَالْحَاصِلُ أَنَّ الرَّاجِحَ عِنْدَ أَكْثَرِ الْعُلَمَاءِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَبَّهُ بَعَيْنِي رَأْسَهُ لَيْلَةَ الْإِسْرَاءِ) ^(۱)، واتە: کورتەى قسان: ڕای بە هیزتر لەلای زۆربەى زانیان، ئەودیه کە پێغەمبەرى خوا ﷺ لە شەوى مێعراج دا، بە چاوى سەرى پەرورەدگاری خۆى بینیوه.

ئنجە نەووەوی دەلى: ئەم مەسەلەیه نابێ هیچ کەس گومانى تێدا هەبێ ! بەلام هەلبەتە گومانیشى تێدا هەبوو هەیه، بەلام ئەوه ڕای نەووەویه.

سێیهەم: ڕاجیایى هاوێلان لەوبارەوه کە: ئایا پێغەمبەرى خوا (موحه‌مه‌د) ﷺ لە شەوى مێعراج دا، خواى بەرزو مەزنى دیوه، یان نا ؟

دیارە لەنیوان هاوێلاندا خوا لێیان ڕازى بێ لەوبارەوه ڕاجیایى هەیه، هەندێکیان پێیانوایە کە پێغەمبەرى خاتم موحەمەد ﷺ لە شەوى مێعراجدا، خواى پەرورەدگاری بە چاوى سەر نەبینو، کە عائیشە خواى لێ ڕازى بێ دایکى ئیمانداران (الصديقة بنت الصديق) خوا لە خۆى و بابى ڕازى بێ، ڕای وایە، بەلام عەبدوڵلای کورێ عەبباس خوا لە خۆى و بابى ڕازى بێ، ڕای وایە کە پێغەمبەرى خوا ﷺ لە شەوى مێعراج دا، خواى بەرزو مەزنى بە چاوى سەر بینیوه، با تەماشای بکەین:

۱/ دهرباره‌ی رای عایشه خوا لیلی رازی بی ئهم دهقه ههیه: {عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ يَا أُمَّتَاهُ! هَلْ رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ؟ فَقَالَتْ: لَقَدْ قَفَّ شَعْرِي مِمَّا قُلْتُ! أَيْنَ أَنْتَ مِنْ ثَلَاثٍ، مَنْ حَدَّثَكُنْ فَقَدْ كَذَبَ: مَنْ حَدَّثَكَ أَنْ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ، فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۰۳) الأنعام، ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا

وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ...﴾ (۵۱) الشوری، وَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي غَدٍ

فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ (۲۴) لقمان،

وَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ كَتَمَ فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ: ﴿بَيِّنَاتٍ لِّلرَّسُولِ بَلَغَ مَا أُنزِلَ

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ (۱۷) المائدة، الآية وَلَكِنَّهُ رَأَى جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي صُورَتِهِ

مَرَّتَيْنِ { (۱)، واته: (مهسرووق) {یهکیکه له زانایانی تابیعین}، دهلی: به عایشه گوت: ئەی دایه گیان! {خیزانه‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ به دهقی نایهت

دایکی ئیماندارانن وهك خوا فەرمووێهتی: ﴿... وَأَزْوَاجَهُ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ (۶)

الأحزاب}، ئایا موحه‌مه‌د په‌روه‌ردگاری خو‌ی بینی؟ {مه‌به‌ستی شه‌وی

میع‌راج‌ه}، گوتی: به‌ه‌و‌ی ئەو قسه‌یه‌وه که گوتت، مووه‌کانم راوه‌ستان،

{کورده‌واری خو‌مان ده‌لین: مووم گرژ بوون، واته: ئەوه‌نده شتیکی گه‌وره

بوو}، تۆ له کو‌یی له سنج قسان، هه‌ر که‌سیک بیانکات، در‌و‌ی کردوه :

هه‌ر که‌سیک گوتی: موحه‌مه‌د په‌روه‌ردگاری خو‌ی بینیوه: در‌و‌ ده‌کات،

{یانی: به‌هه‌له‌دا چووه} دوا‌یی ئهم نایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ

الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۰۳)، واته: چاوه‌کان

نایینین، وه ئەو چاوه‌کان ده‌بینی، وه خوا په‌نه‌انکاری شاره‌زایه. هه‌روه‌ها ئهم

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۵۲۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۷)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۴۲۷۳) تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

نایەتەشی خۆیندەو: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآيِ

حِجَابٍ... ﴿٥١﴾ الشُّرَى، واتە: هیچ بەشەرێك بۆی نیە خوا بیدوینێ، مەگەر بە سرووش، یان لە پشت پەردەو.

پاشان گوتی: وە هەر کەسێك بۆی باسکردی، کە موحمەد ﷺ دەزانێ سبەینێ چی ڕوودەدات، درۆی کردو، دوایی ئەم نایەتەشی خۆیندەو: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ ﴿٣٤﴾ لقمان، واتە: وە هیچ کەسێك نازانێ بەیانی چی دەکات.

وە هەر کەسێکیش بۆی باسکردی کە موحمەد شتیکی شارەدۆتەو (وہک هەندیک لە شیعە دەلێن) ئەو درۆی کردو، دوایی ئەمەشی خۆیندەو: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ﴿٦٧﴾ المائدة، واتە: ئەو پیغمبەر! ئەوێ کە لەلایەن پەرورەدگار تەو پێت ڕاگەیەنراو، ڕایبگەیەنە، {دوایی دایکمان عایشە خوا لیی ڕازی بێ دەلی: {بەلام جبریلی دووجار لە وێنەشی خۆیدا بینی.

جبریل کە هاتو بۆ لای پیغمبەر ﷺ بە زۆری خۆی بردۆتە سەر شیوەی پیاویک کە ناوی (حبة الکلبی) بوو، کە هاوەلیکی شیوە جوان بوو، بەلام پیغمبەر ﷺ دوو جار لە شیوەی خۆیدا جبریلی بینیو، ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى جَبْرِيلَ لَهُ سِتْمِائَةٌ جَنَاحٍ قَدْ سَدَّ الْأُفُقَ﴾ ﴿١﴾، واتە: عەبدووللای کۆری مەسعوود خوا لیی ڕازی بێ، دەلی: پیغمبەر ﷺ جبریلی بینی لە شیوەی خۆیدا، کە شەش سەد بالی هەبوو، {قَدْ سَدَّ الْأُفُقَ}، واتە: ئاسۆی هەموو پڕ کردبوو :

ئەو دوو جارەش ئاوابوون :

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (٤٢٨٩) تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (٤٥٧٦)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (٤٥٠)، وَغَيْرُهُمَا.

أ - جَارِيكَ لَهُ سَهْرٌ زَهْوً بَيْنِي، كَهْ لَهُ ثُهُشَكُهُوتِي (حراء) دهگه راپیه وه، وَهَكَ لَهُ (صحيح البخاری) و (صحيح مسلم) دا هاتوه^(١).

ب - جَارِيكِشْ لَهُ نَاسَمَانْ بَيْنِي.

وَهَكَ خَوَايْ پِهروهردگار دهبارهی جاری دوو دم، دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً

أُخْرَى ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ﴿١٥﴾ وَالْجَنَّمُ، وَاتَه: وه بیگومان جاریکی دیکهش (موحه ممد جبریلی) بینی. له لای سیدرته تومونته ها، که به هه شتی شوینی حه وان هوهی، لیو ده نیزیکه.

ئه مه رای عایشه ی دایکی بر واداران بوو که نکوه لیلی دهکات، له وهی پیغه مبهری خوا ﷺ ی خوای بهرزو مه زنی له شهوی میعراج دا بینیبی.

٢/ عه بدوللای کوری عه بیاس خوا له خوئی و بابی رازی بی، راپه کی دیکه ی ههیه، پییوایه که پیغه مبهری خوا ﷺ له شهوی میعراج دا خوای پِهروهردگاری به چاوی سه ر دیوه: ﴿عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ، قُلْتُ:

أَلَيْسَ اللَّهُ يَقُولُ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ ﴿١٣﴾، قَالَ: وَيَحْكَا ذَاكَ إِذَا تَجَلَّى بِنُورِهِ الَّذِي هُوَ نُورُهُ، وَقَالَ: أَرَيْهِ مَرَّتَيْنِ، (وفي لفظ) إِنَّمَا ذَلِكَ إِذَا خَلَا بِكَيْفِيَّةٍ لَمْ يَقُمْ لَهُ بَصَرٌ} ^(٢)، وَاتَه: عیكه مه دهلی: عه بدوللای کوری عه بیاس گوتی: موحه ممد پِهروهردگاری خوئی بینیه (یانی: له شهوی میعراج) دا، منیش گوتی: ئه دی خوا نه یفه رموه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ

وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ ﴿١٣﴾، وَاتَه: چاوهکان نایبین، وه ئه و چاوهکان ده بینی!

گوتی: هاوار بو تو، ئه وه کاتی که خوا به و پروناکییه بدره وشیت هوه، که هی خو بهتی، وه گوتی: دوو جار ان پیشانی درا، {وه له بیژیه ههک دا} ئه وه کاتی که

(١) البخاري: (٤٩٢٦)، ومسلم: (٣٩٩)، والترمذي: (٣٣٢٥)، والنسائي: (١١٦٣١).

(٢) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣٢٧٩)، وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَضَعَفَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي.

بە چۆنیەتییەك بێ، چاوی خۆی بۆ راناگری.

بە کورتی: لەو بارەوه کە ئایا پیغەمبەری خوا ﷺ پەروردگاری بە چاوی سەری لە شەوی میعراج دا بینیوه، یان نەیبینیوه؟ ڕا حیایی هەیه و وەك گوتمان: دایکمان عایشە خۆی لێ ڕازی بێ، وە ژمارەیه کیش لە زانیان پشتگیریان لە ڕایەکە ی کردوه، ڕای وایە نەیبینیوه.

بەلام عەبدوڵلای کۆری عەبباس و ژمارەیه کیش لە زانیان، کە یەکی کیش لەوانە ئیمام نەوهوی یە، پشتگیری ئهویان کردوه و دەڵێن: پیغەمبەر ﷺ خۆی پەروردگاری بینیوه!

کەواته: ئەم مەسەلەیه یەکی کە لەو مەسەلانە ی کە زانیان تێیان دا کە وتوونەته ڕا حیاییه وه، هەر چەندە نەوهوی دەڵێ: زۆریه ی زانیان ڕایان وایە، بەلام ئەوه ی بۆ من دەرکەوتوه ئەوه یه، کە زۆریه ی زانیان ڕایان وایە کە پیغەمبەری خوا ﷺ لە شەوی میعراجیشدا خۆی پەروردگاری نەیبینیوه، هەندێ جار یەکی کە لە زانیان ئەو ڕایه ی کە بۆخۆی لەسەر یه تی، دەڵێ زۆریه ی زانیان وادەڵێن، بگره هەندیکیان باسی یەکدەنگی (إجماع) یشیان کردوه، بێئەوه ی کە یەکدەنگی لە ئارادا بووبێ!!

چوارەم: یەکدەنگی زانیان، لەسەر نەبیرانی خوا بە چاوی سەر لە دنیا دا:

هەر لە بارە ی بینینی خۆی تاك و پاکه وه، زانیان یەك دەنگن لەسەر ئەوه کە خوا لە دنیا دا بە چاوی سەر نابینرێ، واته: لەسەر زهوی، دیاره پیغەمبەری خوا ﷺ کە شەورۆی پیگراوه و بەرزکراوه ته وه بەره و ئاسمانه کان، مانای وایه پەيوەندی بهسەر زهوی و دنیا وه نیه، بە پێی ئەو ڕایه کە دەڵێ: خۆی بێوینە ی بینیه، لە عاله میکی دیکه دا لە سهرووی ئاسمانه کانه وه خۆی پەروردگاری بینیه، بەلام هەموو زانیان لەسەر ئەوه یەك دەنگن، کە خوا ﷻ لە دنیا دا بە چاوی سەر نابینرێ، هەلبەته کە میکیش دەڵێن: دەبینرێ، بەلام لەراستی دا ئەوانه ی کە ئەوه یان گوتوه، هیچ بەلگه یه کیان بەدسته وه نیه، بۆیه ش ڕایه کە یان بە هەند وەرناگیرێ و حیسابی بۆ ناکری، بۆیه ش گوتمان: زانیان هەموویان ڕایان وایه کە خۆی پەروردگار بە چاوی سەر لەم ژیا نه دنیا ییه دا نابینرێ.

وہ زانیان لەوبارەوہ چەند بەلگەییەکیان هیناوەتەوہ، کە من چوارم لێ بە
نموونە هیان:

بەلگەی یەکەمیان: ئەوێە کە خوا دەفەرموێ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ

يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۳) الامام، واتە: چاوەکان خوا
نابینن، ئەو چاوەکان دەبینن.

کە یەکیەک لە ماناکانی (ادراك) وەك گوتمان: بێنینه، ئەوی دیکەشیان
بریتیه لە: دەورەدان.

بەلگەی دووهم: ئەوێە کە خوا لە سوورەتی (الأعراف) لە نایەتی (۱۴۳) دا باسی
ئەو دەکات کە موسا عليه السلام دەچن بۆ ئەو کات و شوێن و (میکات) دی خوا بۆی

دیاری کردو، ئنجا باس دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا

وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ

فَإِنْ أَسْقَرَمَكَانَهُ، فَسَوْفَ نَرِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ

مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنكَ بُتْ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

﴾، (۱۴۳) واتە: ئنجا کاتیەک موسا عليه السلام هات بۆ ئەو ژوانگەییە کە بۆمان

دیاری کردبوو، وە پەروردگاری دواندی و گوتی: ئەوی پەروردگارم! پیشانم بدە
تەماشات بکەم، خوا فەمووی: هەرگیز ناتوانی بمبینی، (واتە: لەم ژیانە

دنیاایەدا) بەلام تەماشای ئەو چیایە بکە، (چیایەك بوو لەوێ، نزیک بوو،
هەندیک دەلێن: کێوی طور بوو، بەلام وا پێدەچن وشەي طور هەر بە

مانای چیا بێ) ئەگەر ئەو خۆی لە شوێنی خۆی ڕاگرت (بۆ دەرکەوتنی من)،

تۆش دەتوانی بمبینی، ئنجا کاتیەک پەروردگاری درەوشایەوہ بۆ ئەو چیایە

(خۆی پیشاندا) چیایەکە وردو خاش بوو (سووتا)، وە موساش لە هۆش خۆی

چوو، ئنجا کاتیەک کە موسا هاتەوہ هۆش خۆی، گوتی: پاکیی بۆ تۆ، بۆ لای تۆ

گەرەمەوہ (پەشیمان بووہوہ)، وە من یەکەمینی ئیماندارانم.

کهواته: دیترا نی خوا ﷺ لهه ژیا نه دنیا یی یه دا، شتیکی گونجاو نیه.

به لگه ی سییه م: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذِهِ

الآية: ﴿رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ﴾ (۱۴۳)، فَقَالَ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا مُوسَى! لَنْ

تَرَانِي إِنَّهُ لَنْ يَرَانِي حَيًّا إِلَّا مَاتَ وَلَا يَابِسَ إِلَّا تَدَّهَدَ (۱)، وَلَا رَطْبٌ إِلَّا تَفَرَّقَ، إِنَّمَا

يَرَانِي أَهْلُ الْجَنَّةِ الَّذِينَ لَا تَمُوتُ أَعْيُنُهُمْ وَلَا تَبْلَى أَجْسَادُهُمْ} (۲)، واته:

عه بدوللای کوری عه بیاس خوا له خو ی و بابی رازی بی ده لی: پیغه مبه ری

خوا ﷺ ئه م نایه ته ی خو ی نه ده ده ﴿قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ﴾، دوا یی

فه رموی: خوی زانا فه رموی: ئه ی مووسا! هیج زیندوویه ک من نابینی، که

نه مرئ، وه هیج شتیکی وشک من نابینی، که خور نه بیته ده، وه هیج شتیکی

تهر من نابینی، که پرژو بلاو نه بی، به لام بهس دانیشته وانی به هه شت

ئه وانه ی که جاویان نامرن، وه جهسته کانیان نارزن، ده توانن من بیینن.

به لگه ی چواره م: ئه م فه رموودیه: ﴿عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَامَ

فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِأَرْبَعٍ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَرْفَعُ الْقِسْطَ

وَيَخْفِضُهُ، وَيَرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ النَّهَارِ بِاللَّيْلِ، وَعَمَلُ اللَّيْلِ بِالنَّهَارِ حِجَابَهُ النُّورُ

(وفي رواية: حِجَابَةُ النَّارِ) لَوْ كَشَفَهُ لَا حَرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ كُلِّ شَيْءٍ

أَدْرَكَهُ بَصَرُهُ (۳)، واته: ئه یه مووسای ئه شعهری خوا لی رازی بی، ده لی:

روژیک پیغه مبه ری خوا ﷺ له نیوماندا هه لسا، چوار وشه ی فه رموون،

(وتاره که ی فه رمایش ته که ی بریتی بوو له چوار قسه): خوا خه ی لی ناکه وئ،

(۱) تَدَّهَدَ الْحَجَرُ: تَدَحَّرَجَ، وَدَّهَدَ الْحَجَرُ: قَلْبَهُ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ، الْمَعْجَمُ الْوَسِيطُ، ص: ۲۹۹.

(۲) ذكره الحكيم الترمذي في "نواذر الأصول" (ج ۲، ص ۴۵)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الدَّيْلَمِيُّ بِرَقْم: (۳۲۴۳) بنحوه، وَأَبُو نَعِيمٍ فِي "حَلِيَةِ الْأَوْلِيَاءِ" ج ۱، ص ۲۳۵.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۹۶۴۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۹۵)، وَأَبُو عَوَانَةَ، بِرَقْم: (۳۷۹)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۲۶۶)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْأَوْسَطِ" بِرَقْم: (۶۰۲۵).

وہ شایستەش نیە خەوی لی بکەوئ، تەرازوو بەرز دەکات و نزم دەکات،
 {هەلبەتە (قسط) بە مانای دادگەریی دئ، بەلام (قسطاس) بەمانای تەرازوو
 دئو، لێرەشدا کە دەفەرەمۆئ: (قسط) بەرز دەکات و نزم دەکات، واتە: کردەوێکان
 دەکێشێ، وەک بۆ خوا شایستەییە، کردەوێ پۆژی بۆ لا بەرز دەکێتەو، پێش
 کردەوێ شەوئ، کردەوێ شەوئیشی بۆ لا بەرز دەکێتەو، پێش کردەوێ
 پۆژی، واتە: هەر کاتی بەندەکان کردەوێک دەکەن، خۆی پەرورەدگار پێی
 ئاگادارە، هێ پۆژی، پێش شەوئو، هێ شەوئیش، پێش پۆژی، نەک پێی بجێ،
 پەرەدی خوا {کە خۆی بێ وینە لە پشت ئەو پەرەوێ خۆی لە بەندەکانی
 پەنھان کردووە شاردۆتەو} بریتییە لە پووناکیی، (وہ لە گێڕاوەیەک دا:
 پەرەکەئێ ئاگرە)، ئەگەر ئەو پەرەییە لابادات، پێشگەکانی پووی (خوا)
 هەرچی لە مەودای دیننی خوادایە، لە دروستکراوەکانی، دەستتووتینن .

رېوايەتيكى ديكەى بەمجۆرە هاتووە: {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: ﴿قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ فَقَالَ: أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النُّورُ﴾ وَفِي رَوَايَةِ النَّارِ "لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ" {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ
 برقم: (۱۷۹)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۱۹۵)، وَأَحْمَدُ برقم: (۱۹۶۴۹)، وَأَبُو عَوَانَةَ
 برقم: (۳۷۹)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۲۶۶)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ برقم: (۶۰۲۵)،
 واتە: ئەبو موسای ئەشعەریی خوا لێی رازی بئ، دەلێ: جارێکیان
 پێفەمبەری خوا ﷺ هەلسا پێنج وشەئ پێ فەرمووین، فەرمووی: بێگومان
 خۆی زالی خاوەن شکۆ، نانوی، وە شایستەشی نیە بنوی، {ناگونجی بخەوئ،
 تەرازوو نزم دەکات و بەرز دەکات، کردەوێ شەوئیشی پۆژی بۆ لا بەرز
 دەکێتەو، وە کردەوێ پۆژی پێش شەوئ بۆ لا بەرز دەکێتەو، (فریشتەکان
 کردەوێ بەندەکانی پێشان دەدەن) ئەو پەرەییە کە خۆی پەرورەدگاری
 پەنھان کردووە لە دروستکراوەکانی نوورە، {وہ لە رېوايەتيكى ديكەدا

فەرموویەتی ئاگرە، ئەگەر خوا ئەو پەردەیه لابدات پڕشنگی ڕووی خوا هەرچی بینینی خوا دەیبینی، هەمووی دەسووتینی، {واتە: هەموو دروستکراوەکان، کەواتە: خوا ڕووی هەیه، بەلام وەك باقی سیفەتەکانی ئێمە نازانین چۆنە.

بێگومان ئەمە یەکیکە لە فەرمايشته سەر سوپهینه رهكاني پيغه مبهه ﷺ که زۆر بە ڕوونی باسی خۆی پەرۆردگارو درەوشانەوی ڕووی خوا دەکات، واتە: خوا ﷺ پەردەیه کی لە نیوان خۆی و دروستکراوەکانیدا داناوه، ئەگەر ئەو پەردەیه لابدا، هەرچی دەیبینی (خۆش هەموو دروستکراوەکانی دەبینی) پڕشنگی ڕووی خوا، دەیسووتینی. {یان: هەموو دروستکراوەکانی دەسووتینی}.

کەواتە: ئەمانە بەلگەن لەسەر ئەوە کە ناگونجی خوا ﷺ لەم سەر زەوی یە ببینری، بەل: بەم جەستەیهی ئێمە، بەم چاوانە ی ئێمە تەحەممولی بینینی خۆی بێ وێنە ناکری، هەر بۆیەش خوا ﷺ بە مووسای فەرموو: ﴿لَنْ تَرِنِي﴾، هەرگیز من نابینی و ناتوانی بمبینی، کە دوايش دووباره قسه ی له باره وه دهکەین، چونکە هەندیکیان ئەم نایەتە دەکەنە بەلگە لەسەر ئەوەی کە خۆی بێ هاوێل لە قیامەتیش نابینری، بەلام ئێمە هەر بەم نایەتە ئێمە بەرپەرچیان دەدەینەوه.

پێنجەم: زانایان یەك دەنگن، لەسەر بینینی خۆی پەرۆردگار لە ڕۆژی دوا ی دا:

وەك چۆن زانایان یەك دەنگن لەسەر نەبیرانی خوا لە دنیا دا، یەك دەنگیشن لەسەر ئەوە کە خوا ﷺ لە ڕۆژی دوا ی دا، لەلایەن ئیماندارانەوه دەبینری:

(۱) (النووي) له کتیبەهە ی خۆی (شرح صحيح مسلم) دا دەل: (وَأَجْمَعُوا أَيْضاً عَلَى وَقْعِهَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرُونَ اللَّهَ تَعَالَى دُونَ الْكَافِرِينَ وَزَعَمَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْبِدْعِ: الْمَعْتَزِلَةُ وَالْخَوَارِجُ وَيَعْضُ الْمَرْجِئَةُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَرَاهُ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ، وَأَنَّ رُؤْيَيْهِ مُسْتَحِيلَةٌ عَقْلاً، وَهَذَا الَّذِي قَالُوهُ: خَطَأٌ صَرِيحٌ وَجَهْلٌ قَبِيحٌ)^(۱)، واتە: زانایان یەك دەنگن لەسەر بینرانی خوا لە دوا ڕۆژدا،

ئیمانداران خوای بەرز دەبینن، بەلام کافران نایبینن، وه کۆمه‌لێک له بیدعه‌تجیی یه‌کان له موخته‌زیله‌و خه‌واریچ و مورجینه‌ {لێرده‌ا باسی شیعه‌ی نه‌کردوه‌، که شیعه‌ش هه‌ر قه‌ناعه‌تیان وایه‌و، ئه‌وانیش هه‌ر ئه‌هلی بیدعه‌تن}، ده‌لێن: هیچ که‌س له دروستکراوه‌کانی خوا له دوا‌پۆژیشدا، خوای بەرز نایبینن، وه بینرانی خوا شتیکی مه‌حاله‌ به‌عه‌قل، به‌لام ئه‌وه‌ی گوتووینانه‌، هه‌له‌یه‌کی ڕوونه‌، وه نه‌فامیه‌کی ناقو‌لایه‌

(٢) (إِبْنُ كَثِيرٍ) له پوخته‌ی ته‌فسیره‌که‌ی دا، به‌ ناوی: (المصباح المنیر فی

ته‌هذیب ته‌فسیر ابن کثیر) دا، ده‌لێ: {وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾

﴿١٠٣﴾ فِيهِ أَقْوَالٌ لِلْأَئِمَّةِ مِنَ السَّلَفِ: أَحَدُهَا: لَا تُدْرِكُهُ فِي الدُّنْيَا، وَإِنْ كَانَتْ تَرَاهُ فِي الْآخِرَةِ، كَمَا تَوَاتَرَتْ بِهِ الْأَخْبَارُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ غَيْرِ مَا طَرِيقٌ ثَابِتٌ فِي الصَّحاحِ وَالْمَسَانِيدِ وَالسُّنَنِ ^(١) وَاتَّه: فِهْرَمَائِشْتِي خَوَا كَه دَه‌فه‌رموئ:

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ ﴿١٠٣﴾، چاوه‌كان نایبینن، واته‌: له دنیا‌دا نایبینن،

هه‌رچه‌نده‌ له دوا‌پۆژدا ده‌بینن، وه‌ك له‌وباره‌وه‌ هه‌واله‌كان له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ ته‌واتور به‌ ئیمه‌ که‌یشتوون، له (صحاح و مسانید و سنن) دا.

(صحاح و المسانید و السُّنن) سی زاراوه‌ی زانیانی فه‌رمووده‌ناسن، که بو‌ پۆلێن کردنی جو‌ری ده‌قه‌کانی سو‌ننه‌ت، دایانان.

(٣) ئنجا (إِبْنُ الْحَجَرِ الْعَسْقَلَانِي) یش له کتێبه‌که‌ی (فتح الباری) دا ده‌لێ: (وأدلة

السمع طافحة بوقوع ذلك في الآخرة لأهل الإيمان دون غيرهم، ومنع ذلك في الدنيا، الا أنه اختلف في نبينا ﷺ) ^(٢) (به‌لگه‌ی بیستراو (سمعی) ی

ئه‌وه‌یه‌ که‌ بلێی: پیغه‌مبه‌ر وایفه‌رمووه‌، یاخود له پێش ئه‌ودا خوای په‌روه‌ردگار وایفه‌رمووه‌، واته‌: به‌لگه‌ بیستراوه‌كان زۆر زۆرن له‌وباره‌وه‌، بو‌ ئیسا‌تی ئه‌وه‌ که‌ خوای زانا له دوا‌پۆژدا ده‌بینرێ له‌لایه‌ن ئه‌هلی ئیمان‌ه‌وه‌، به‌لام خه‌یری ئه‌هلی ئیمان نایبینن، له دنیا‌دا ڕێ له‌وه‌ گیراوه‌، به‌لام له‌باره‌ی

پێغەمبەرەوه ﷺ را جیایی ههیه { هه‌ندیکیان گوتوو یانه: پێغەمبەری خوا له شه‌وی میعراج دا خوای بینیوه، هه‌ندیکیشیان گوتوو یانه نه‌بیینیوه }^(۱).

شه‌شه‌م: به‌لگه‌کانی سه‌لمان‌دنی بینینی خوا له‌ دوا‌ر‌وژ‌دا، له‌ لایه‌ن ئه‌ه‌لی به‌هه‌شته‌وه:

ئیمه له‌وباره‌وه، به‌گشتی شه‌ش به‌لگه‌مان هیناونه‌وه:

به‌لگه‌ی یه‌که‌م: هه‌ر ئه‌و نایه‌ته‌ی که پیشتر خویندمانه‌وه، نایه‌تی ژماره (۱۴۲) ی

له‌ سوور‌ه‌تی (الأعراف) دا، که جاریکی دیکه‌ش ده‌یخوینینه‌وه، پێنج به‌لگه‌ی

لئ‌ دهر‌دینین، له‌وباره‌وه که خوا ﷻ له‌ به‌هه‌شته‌دا، له‌ لایه‌ن ئیمان‌درا‌نه‌وه،

ده‌بینری، خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ

أَرِنِي أَنْظُرِ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَنِي وَلَٰكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ

فَسَوْفَ نَرِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا

أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾﴾، هه‌ر کام

له‌: شیعه‌و موعته‌زیله‌و خه‌وار‌یج‌و مور‌جیه، ئه‌م نایه‌ته‌ به‌ به‌لگه‌ دیننه‌وه،

له‌سه‌ر ئه‌وه که له‌ به‌هه‌شت دا خوای په‌روه‌ردگار نابینری، به‌لام له‌راستییدا

به‌ پێچه‌وانه‌وه‌وه، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه که خوای په‌نه‌انکار ده‌بینری، با

بزانین چۆن و بۆچی ؟ :

۱/ خوا ده‌فه‌رموئ: کاتیک موسا هات بو ئه‌و ژوانگه‌یه‌ی که بۆمان دانا‌بو، وه

په‌روه‌ردگاری قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا کرد، گو‌تی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم ! پێشانم بده،

ته‌ماشات بکه‌م ؟

ده‌لێین: پێغەمبەرێکی پایه‌ به‌رزی وه‌ک موسا ﷺ ناگونجی نه‌زانئ: ئایا

خوا ده‌بینری، یان نابینری؟

(۱) ئه‌وه‌ی نیوان که‌وانه‌کان زیاده‌ی خۆمه‌، بۆ پروونه‌وه‌ی مه‌به‌ستی (ابن حجر).

کەواتە: دیارە زانیویەتی کە دەگونجی خوا ببینری، بۆیە داواى بینینی دەکات، بەلام شتیکی ئاساییە موسا ﷺ داواى شتیك بکات لە دنیادا نەگونجی، بەلام لە قیامەتدا بگونجی، ئەگەرنا هەرگیز ناگونجی بۆ شتیك بۆ خوا ﷻ مەحال بێ، پێغەمبەرێکی پایە بەرزى وەك موسا ﷺ داواى بکات، کە لەنیو هەموو پێغەمبەرەکاندا موسا ﷺ قسەى لەگەڵ خۆى بەرزدا کردووە.

کەواتە داواکردنی موسا ﷺ لە خۆى میهرەبان کە خۆى پێشانبدوا تەماشای بکات، بەلگەیه لەسەر ئەو، کە خۆى بەرزو بىهاوتا دەبینری، یانی: ئەگەر لە دنیادا ئێنسان توانای بینینی خۆى نەبێ، لە بەهەشت دا خۆى پەرورەدگار دەبینری، لە لایەنى ئیماندارانەو.

۲/ کە خۆى بىوینە دەفەرموی: ﴿لَنْ تَرَنِی﴾، واتە: تۆ من نابینی، موعتەزێلەو شیعەو خەواریج و مورجیئە دەلێن: (لَنْ: لَلتأیید وَالنَّفْی)، یانی: (لَنْ) بۆ شتیكە کە وەلابنری بە یەكجارەکیی. ئێمەش دەلێین: ئەگەر واش بێ، بۆ دنیا، واتە: تۆ لە دنیادا هەرگیز من نابینی بەلام خۆى زاناو توانا نەیفەرموو: (لَنْ أُرَى) نابینریم، فەرموویەتی: ﴿لَنْ تَرَنِی﴾، واتە: ئەى موسا! بەم شیوایەت و بەو چاوانەت و بەو توانا جەستەییەى ئیستات، لە دنیادا نامبینی، واتە: نەفی بینرانی خۆى کردووە لەلایەن موساوە، لە جوارچیۆى ژیاى دنیا، بەو چاوانەو، بەو جەستەیه، کە تەحەممولی بینینی خوا ناکات.

۳/ کە دەفەرموی: ﴿وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ

تَرَنِی﴾، بەلام تەماشای چیا، بەکە، ئەگەر لە شوینی خۆى خۆى راگرت، ئەو تۆش من دەبینی، دەلێین: بیگومان مانەوێ چیا لە شوینی خۆى شتیکی گونجاو، ئەگەر خوا ﷻ ئەو چیا، بە جۆریکی دیکە خولقاندبا، کە بتوانی خۆى راگری، دەمایەو، کەواتە: خۆى پەرورەدگار بینرانی خۆى بەستۆتەو بە مانەوێ چیا، بە شوینی خۆى، مانەوێ چیا لە شوینی خۆیدا، شتیکی گونجاو، وەك چۆن پەردەیهك کە خوا خۆى پێ لە

دروستکراوەکانی پەنھان کردووە، دەمینیتەووە، کە لە پرووناکیی یان ئاگرە، دەشگونجا ئەو چیاپەش مابایەووە، بەلام دیارە خۆی پەروردگار نەویستووە لە دنیا دا ببینرێ، بۆیە وینەپەکی هیناوتەووە، بە شتێک کە تەحەممولی دەرکەوتنی خوا ناکات.

۴/ کە دەفەر مووی: ﴿ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا ﴾، کاتیەک پەروردگاری بۆ چیاپەک درەوشایەووە (تجلی) واتە: دەرکەوت ئاشکرا بوو، ئنجا هەندیک لە زانیان دەلێن: خوا لە کونی دەرزییەووە خۆی پێشانی ئەو چیاپە داووە، وە هەندێ خەلکی عەوام دەلێن: ئەو کەلێ کە خەلک جاوی پێ دەپێژن، ئافەرەتان جاوی پێ دەپێژن، لەو چیا (طور)ووە دێ، کە بە دەرکەوتنی خۆی پەروردگار سووتاووە، یان بۆتە خۆلەمیش! بە هەرحال ئەو بەلگەپەکی وای لەسەر نیە، گرنگ ئەوێە خوا دەفەر مووی: کاتیەک پەروردگاری مووسا بۆ چیاپەکە درەوشایەووە دەرکەوت ﴿ جَعَلَهُ دَكًّا ﴾، وردو خاش بوو، ئەمەش بەلگەپە لەسەر ئەووە کە خوا دەبینرێ، چونکە چیاپەکە خۆی لێ دەرکەوت، بۆیە سووتا وردو خاش بوو.

کەواتە: دەگونجی خوا دەرکەووی، بەلام ئینسان تەحەممولی نەکات، وەک چۆن چیاپەکە تەحەممولی نەکرد، وە خۆی پەروردگاریش بۆیە بە مووسای فەرموو: تەماشای ئەو چیاپە بکە، ئەگەر خۆی راگرت، تۆش من دەبینی، واتە: گرتەکە ئەووە نیە کە من نەبینریم، بەلکو گرتەکە ئەوێە کە تەحەممولی ناکە، بە بەلگەپە ئەووە کە ئەو چیاپە بەو سەختیی و پتەوییە، تەحەممولی ناکات و تەحەممولیشی نەکرد.

۵/ کە دەفەر مووی: ﴿ وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ بُتْ

إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴾، دیارە مووسا عليه السلام لە حەژمەتی ئەووە کە ئەو چیاپەیی بینی، وردو خاش بوو، لە ئەنجامی تەجەللاو دەرکەوتنی خوا دا، لە هۆش خۆی چووو خۆی پێ رانەگیرا، ئنجا هەندیک دەلێن ﴿ صَعِقًا ﴾،

(صَعَقَ) یانی (مات): مرد، بەلام بە پێی ئەوە کە دەفەرموی: ﴿فَلَمَّا أَفَاقَ﴾، داوی ئەوەی هاتەووە هۆش خۆی، مانای وایە هەر لە هۆش خۆی چوووە و نەمردووە ﴿قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتُ إِلَيْكَ﴾، گوتی: پاکیی بۆ تۆ، من بۆ لای تۆ گەڕامەووە، واتە: پاکیی بۆ تۆ من داوی لێبوردن لە تۆ دەکەم لەوەدا کە داواوە کەم لێکردووی، لە دنیا دا جێبەجێ نابێ، نەك وەك هەندیک لە ئەهلی بیدعەت دەلێن: موسا ﷺ بەشیمان بوووە لەوەی داواوە کە لە خوا کردووە، کە شتیکی مەحاله، ئەویش بێنیی خۆی بڕوینەیه! نەخیر، موسا ﷺ داوی شتیکی لە خوا نەکردووە، کە مەحال بێ لە دنیا و قیامەتدا، بەئێوە داوی شتیکی لێکردووە، کە لە دنیا ناگونجی.

شایانی باسیشە وشە: (صَعَقَ) هەر کام لە مانای (مات) مرد، وە لە خۆی چوو (عُشِيَ عَلَيْهِ) دەگەیهنێ^(۱).

لە کۆتایی دا دەفەرموی: ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، وە من یەكەمین ئیماندارانم کە تۆ ناگونجی لە دنیا دا بپینرێ، ئەمە بەلگەی یەكەم لەسەر پینرانی خوا ﷻ لە بەهەشتدا.

بەلگەی دووهم: کە دەفەرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الأنعام، واتە: چاوەکان خوا نابینن، ئەو چاوەکان دەبینن، لێردا مەبەست لە: (چاوەکان نابینن) لە دنیا دا، چونکە ئێره دنیاوە خواش باسی ئێره دەکات، ئیدی نەیفەرموو: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) لە دنیا و دواڕۆژدا چاوەکان نابینن.

ئەجە هەندیک لە زانیان گوتووین: (إِدْرَاكٌ) جیاوە لە (رُؤْيَا) و (إِبْصَار)، دەلێن: (الإِدْرَاكُ: هُوَ الإِحَاطَةُ وَمَعْرِفَةُ الْكُنْه، فهو أخص من الرؤية، ولا يلزم

لَمْ حُجُّوْنَ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿۱۶﴾ ، واتە: نەخێر ئێوان (واتە: کافرەکان) لە پەروردگاریان پەردە پۆش دەکڕین (پەردەیهکیان دیتە بەرچاو، پەروردگاریان نابینن) دواى دەخرێنە نیو کڵپەى ئاگرى دۆزەخەوه.

یانى: بى بەشکرانیان لە دیدارى خواو لە بینىسى خوا، پێش خراڤه نیو دۆزەخیان خراوه، چونکە کافرەکان لەو رۆژەدا، ئەو ئەندازە ناپەڕەحتییەى بەوه بۆیان دیتە پێشى، کە خوا نابینن، بە خودى سزاو ئەشکەنجە دانەکەیان، هێندە ناپەڕەحت نابن.

(ابن کثیر) دەئى: (قَالَ الْإِمَامُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الشَّافِعِيُّ: فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَهُ عَرَّوَجَلَّ يَوْمَئِذٍ ^(۱)) ، واتە: پێشەوا ئەبو عەبدوللا شافعی دەئى: لەم نایەتەدا بەلگە هەیە لەسەر ئەوه کە ئیمانداران، خواى زالو پایە بەرزیان لەو رۆژەدا دەبینن، واتە: لە رۆژى قیامەتدا.

بەلگەى پێنجەم : هەر لە قورئاندا نایەتیکی دیکەش هەیە لە سوورەتى

(یونس)دا کە خوا دەفەرموى: **﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ**

وُجُوهُهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذُلٌّ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۶﴾ ، واتە: بۆ ئەوانەى چاکەیان کردوه، چاکە هەیە، (واتە: پاداشتى چاکە هەیە)، وه زیادەش، وه دەموچاویان هیچ تلخیی و رەشیی و زەبوونی بەسەردا نایەت، ئەوانە خاوەنى بەهەشتن، بە هەمیشەى تێیدا دەمێننەوه.

(ابن کثیر) دەئى: (وَقَدْ رُويَ تَفْسِيرُ "الزِيَادَةِ" بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِ اللَّهِ الْكَرِيمِ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ، وَحُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَسَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَابِطٍ، وَمُجَاهِدٌ، وَعِكْرَمَةُ، وَعَامِرُ بْنُ سَعْدٍ، وَعَطَاءٌ، وَالضَّحَّاكُ، وَالْحَسَنُ، وَقَتَادَةُ، وَالسُّدِّيُّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، وَغَيْرُهُمْ مِنَ السَّلَفِ وَالْخَلَفِ، وَقَدْ وَرَدَتْ فِي ذَلِكَ أَحَادِيثُ

كَثِيرَةً، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ^(۱)، واتہ: تہفسیرکردنی وشہی (وزیادۃ) بہوہ کہ بریتہ لہ تہماشاکردنی پرووی بہرپیزی خوا، لہ ئہبو بہکری صیددیق و حوزہیفہی کوری یہمان و سہعیدی کوری موسہیب و عہدورہحمانی کوری ئہبی لہیلا و عہدورہحمانی کوری سابیط و مو جاہید و عیکرہمہ و عامیری کوری سہعدو عہ طاء و ضہ حاک و حہسہنی بہسپاری و سودیدی و مو حہمہدی کوری ئیسحاق و غہیری ئہوانیش لہ زانایانی پیشین و پاشین گیردراوہتہوہ، {کہ وشہی (وزیادۃ) یان بہ تہماشاکردنی پرووی خوا ی پەرورہدگار تہفسیر کردوہ، بہ تہئکید ئہو ہا و لہ بہرپیزانہش، وہ تابعیینیش، دہبی لہ پیغہمبہریان ﷺ بیستین، نہگہرنا لہ خو وہ ئہو وشہیہ ئاوا تہفسیر ناکہن} ^(۲)، ئنجا دہلئ: وہ لہ وبارہوہ کہ خوا ی پەرورہدگار دہبینری لہ بہہشتدا، فہرموودہی زور گیردراوہوہ لہ پیغہمبہری خواوہ ﷺ لہوانہ:

﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَلَا هَذِهِ

الآيَةَ: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَرِيبًاۙ﴾ ﴿٣٦﴾ یونس، قَالَ: إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ، نَادَى مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يُنْجِزْكُمْوهُ، فَيَقُولُونَ: وَمَا هُوَ؟ أَلَمْ يُنْقَلْ مَوَازِينُنَا، وَيُبَيِّضْ وُجُوهُنَا، وَيُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ، وَيُجِرَّنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: فَيُكْشَفُ لَهُمُ الْحِجَابُ، فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أُعْطَاهُمْ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ وَلَا أَقَرَّ لَأَعْيُنِهِمْ^(۳)، واتہ: عہدورہحمانی کوری ئہبی لہیلا دہلئ: صوہیب خوا

(۱) المصباح المنیر، ص ۶۱۰، ۶۱۱.

(۲) ئہوہی نیوان کہوانہکان زیادہی خو مہ.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَمٍ: (۱۸۹۶۱) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَقَالَ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: ابْنُ مَاجَهَ بِرَقَمٍ: (۱۸۷)، وَابْنُ خُرَيْمَةَ فِي "التَّوْحِيدِ" بِرَقَمٍ: (۱۸۱)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَمٍ: (۷۴۴۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي "الكُبْرَى" بِرَقَمٍ: (۱۱۲۳۴)، وَالْبَزَّارُ بِرَقَمٍ: (۲۰۸۷)، وَأَبُو عَوَانَةَ بِرَقَمٍ: (۴۱۱)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الكَبِيرِ" بِرَقَمٍ: (۷۳۱۴)، وَفِي "الأَوْسَطِ" بِرَقَمٍ: (۷۵۶)، وَالشَّاشِي فِي "المُسْنَدِ" بِرَقَمٍ: (۹۹۱).

لیی رازی بی، دەلی: پیغەمبەری خوا، ئەم نایەتە ی خۆیندەو: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾

الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةُ ﴿٨٦﴾ (پاشان) فەرمووی: کاتێک خەڵکی بەهەشتی چوونە بەهەشتی و نیشتەجێ بوون، وە خەڵکی ئاگری دۆزەخیش چوونە ئاگر و نیشتەجێ بوون، بانگەریک بانگ دەکاو جار دەدا، دەلی: ئە ی خەڵکی بەهەشت ! لەلای خوا گەفتیکتان هەیه، خوا دەیهوی ئەو گەفتو بەئینە ی بۆ ئیو بەئینە دی، ئەوانیش دەلین: ئەو گەفتە چیه؟ ئەدی ئەو نیه (خوا) تەرازوی چاکەکانی قورس کردوین، (واتە: زیاد لە کردووەکانی خۆمان) وە پروی گەش و جوان کردوین، وە خستوونە بەهەشت، وە لە ئاگری دۆزەخ پەنای داوین، (خوا هەموو بەئینەکانی جێبەجێ کردوون)، پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: (پەردە لادەدری، پەردەیک کە خوا ﷻ خۆی پێ لە دروستکراوەکانی پەنەن کردووە)، تەماشای (خوای پەروردار) دەکەن، فەرمووی: سویند بە خوا، خوا هیچ شتێکی پێ نەداون، لەلایان خۆشەویستەر بی، وە بۆ دلایان جیی فەرماوشی زیاتری، لە تەماشاکردنی خوای بی وینە !

بەلگە ی شەهەم: ئەم فەرماووەیە پیغەمبەر ﷺ، کە دەفەرموی: ﴿عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جُلُوسًا فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَيْلَةَ أَرْبَعِ عَشْرَةَ فَقَالَ: إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا لَا تَضَامُونَ^(١) فِي رُؤْيَيْهِ^(٢)، عەبدوللای کوری جەریر خوا لیی رازی بی، گوئی: ئیمە لەگەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ دانیشتبووین، تەماشای مانگی کرد لە شەوی بەدر، شەوی چوار دەدا، فەرمووی: بە دلایای ئیو پەروردار ی خۆتان دەبینن، وەك چۆن ئەم (مانگ) دەبینن، زیانتان پێ ناگا لە دیتنی خوا،

(١) ضامه ضيماً: مثل ضارّه ضيراً، وزناً ومعنى، المصباح المنير، للفيومي، ص ١٩٠.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٩٢١٣)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٥٥٤)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (١٤٣٢)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤٧٢٩)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٥٥١)، وَإِبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (١٧٧)، وَإِبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٧٤٤٢)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "الشَّعْبِ الْإِيمَان" بِرَقْم: (٢٨٣٧).

(زیانتان پێ ناگات، واتە: هیچ خەوش و تەمەیک نایەتە پێش چاوتان، یاخود
هەک دنیا نیە کە نەتوانن ببینن، تەحەممولی دیتنی نەکەن).

هەوتەم: ئەو زانیانەی دیکە کە دەلێن: خوا ﷻ نابینرێ، بەلگەیان چییە؟

بۆئەوێ کە لێکۆڵینەووەکەمان لێکۆڵینەووەیەکی بابەتیانە بێ، با بزانی ئەو
زانیانەی دیکە کە دەلێن: خوا ﷻ نابینرێ، بەلگەیان چییە؟ دیارە ئەوانە
نکوولیی لە بینینی خوا ﷻ دەکەن، لە رۆژی دواییدا، بریتین لە: (مُعْتَرِلَةٌ،
شِيعَةٌ، خَوَارِج، مُرَجَّئَةٌ)، هەلبەتە جگە لەوان ئیستاش هەندێ خەلک هەیە کە
رەنگە لەنیۆ بازنە ئەهلی سوننەتیش دابن، پێی وایە کە خۆی پەروردگار لە
بەهەشت دا نابینرێ، وە بەپێی ئەوێ من تەماشای تەفسیرەکانم کردووە - کە بە
پێویست نازانم ناوی هەموویان بێنم - ئەوانە چەند شتێک بە بەلگە دینەووە،
کە من سێ لەو شتانەی کە بە بەلگەیان زانیون، بە نموونە دینەووە:

بەلگەی یەکەمیان: هەر نایەتەکە ی سوورەتی (الانعام)ە، کە دەفەرموێ:

﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴾ (۱۳)

دەلێن: ئەوێتا خوا دەفەرموێ: چاوەکان نابینن، ئەو چاوەکان دەبینن، دیارە
ئیمە باسمان کرد، کە رای راست و پێک ئەوێە کە مەبەست لە: ﴿ لَا تُدْرِكُهُ

﴿ الْأَبْصَارُ ﴾، واتە: چاوەکان خوا نابینن لە دنیا، ئیدی خوا نەیفەرموو: لە

غەیری دنیا، نابینن، ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾، واتە: ئەو چاوانە ی ئیستا

لە دنیا، هەن، نابینن، خوا باسی دنیا دەکات، قیامەت بە جوړیکی دیکە باس

دەکات، وەک لە سوورەتی (القیامە) دا دەفەرموێ: ﴿ وَجْهُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴾ (۲۲) إِلَى رَبِّهَا

نَاطِرَةٌ ﴿ (۲۳) ﴾، واتە: زۆر روخسار لەو رۆژەدا درەوشاوێ. تەماشای پەروردگاری

خوێان دەکەن، ئەوێش باسی قیامەتە، وە دەفەرموێ: ﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ

وَزِيَادَةٌ ﴿١٠٦﴾ یونس، ئەو بەسی قیامەتییه، وهك به‌لگه‌كانمان هێنانه‌وه، به‌لام هه‌ندیك له زانایان گوتووینانه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾، (آي: لَا تُحِيطُ بِهِ الْأَبْصَارُ) واته: چاوه‌كان ده‌وری خوا ناده‌ن له به‌هه‌شتی، گوتووینانه ئەو ده‌وره‌ی لێره‌دا مه‌به‌ست پێی به‌هه‌شته، به‌لام نه‌گه‌ر ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ مان، به { لَا تُحِيطُ الْأَبْصَارُ } چاوه‌كان ده‌وری ناده‌ن { ته‌فسیر كرد، ئەو كاته نایه‌ته‌كه له‌گه‌ڵ بێنرانی خوا، تێك ناگه‌ڕێ. به‌لام له راستیدا پێویست به‌و ته‌ئویله ناكات، چونكه خوا باسی دنیا ده‌كاتو، باسی به‌هه‌شت ناكات له‌م نایه‌ته‌دا، كه ده‌فه‌رموی: چاوه‌كان له دنیا، خوا نابینن، خوا چاوه‌كان ده‌بینی، به‌لام وه‌ك گوتم: هه‌ندیکیان ئاویان گوتوه، بۆ وێنه: خاوه‌نی ته‌فسیری (النسفی) كه ناوی (أبو البركات عبد الله بن أحمد)ه، له ته‌فسیره‌كه‌ی خۆیدا ده‌لێ: (وَتَشَبَّهَ الْمُعْتَزَلَةَ بِهَذِهِ الْآيَةِ لَا يَسْتَتِب، لَأَنَّ الْمَنْفِي هُوَ الْإِدْرَاكُ لَا الرَّؤْيَا، وَالْإِدْرَاكُ هُوَ الْوُقُوفُ عَلَى جَوَانِبِ الْمَرْتَبَةِ وَحُدُودِهِ، وَمَا يَسْتَحِيلُ عَلَيْهِ الْحُدُودُ وَالْجِهَاتُ، يَسْتَحِيلُ إِدْرَاكُهُ لَا رُؤْيَا، فَتَزُلُ الْإِدْرَاكُ مِنَ الرَّؤْيَا مَنْزِلَةَ الْإِحَاطَةِ مِنَ الْعِلْمِ، وَنَفْيُ الْإِحَاطَةِ الَّتِي تَقْتَضِي الْوُقُوفَ عَلَى الْجَوَانِبِ وَالْحُدُودَ لَا يَقْتَضِي نَفْيَ الْعِلْمِ بِهِ، فَهَكَذَا هَذَا) ^(١)، واته: په‌نا بێردنی موخته‌زیله‌كان به‌م نایه‌ته، بۆیان ته‌واو نابێ، چونكه ئەو ده‌ی له‌م نایه‌ته‌دا لا بێرداوه، بریتیه له ده‌وردان (إدراك) نه‌ك بێنن، {رؤیة} (واته: خوا ده‌فه‌رموی: چاوه‌كان ده‌وری خوا ناده‌ن، نه‌ك نابینن)، (إدراك) یش بریتیه له‌و كه تو ده‌وری سنووره‌كانی شتێك ده‌ی، به‌لام زاتێك كه سنووری نه‌بێ و لایه‌كانی نه‌بن، موسته‌حیله كه ده‌وری بدری، به‌لام موسته‌حیل نیه كه ببینری، (إدراك) یش له چاو (رؤیة)، وه‌ك (إِحَاطَة) وایه له چاو (عِلْم)، {خوای په‌روهر دگه‌ر ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ ^(١١٠) طه، زانیاری ئەوان ناتوانی ده‌وری خوا بدات، به‌لام

نەیفەر مووه: ناتوانن خوا بزائن، فەر موویەتی: ناتوانن بە زانیارییان دەوری
خوا بدن، وه لا بردنی دەوردانیك كه ئەوه دەخوای دەورو بەرهكان و
سنوورەكانی ئەو شتە بزانی، خوایاری ئەوه نیە كه زانیاری نەبێ، بە هەمان
شیوەش: ئەگەر بە چاو دەوردانی شتێك، لا برا، مانای وانیە كه بینرانهكەشی،
نەفی كراوه.

بەلام با وهك ئینصاف ئەو رایەیی خاوەنی تەفسیری (المیزان في تفسير القرآن)، كه ناوی (الطباطبائي)یە كه زانیەکی شیعیە، وه تەفسیریکی زۆر
موعتەبەرە لەنیو شیعهداو بیست بەرگە، بەرپەر چێکی باشی ئەو قسەییە
نەسەفی و ئەوانی دیکەش دەداتەوهو دەڵێ: (لَوْ كَانَ الْمُرَادَ بَقَوْلِهِ:

﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾، هو نفي الإحاطة بجميع أقطار الشيء، لم يكن
وجه اختصاصه به تعالى، فَإِنَّ شَيْئاً مِنَ الْأَشْيَاءِ الْجَسْمَانِيَّةِ وَلَهَا سطوح
مُخْتَلِفَةٌ الجهات، كَالْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانِ وَسَائِرِ الْأَجْسَامِ الْأَرْضِيَّةِ وَالْأَجْرَامِ
السَّمَاوِيَّةِ، لَا يَمَسُّ الْحَسَّ الْبَاصِرُ مِنْهَا إِلَّا مَا يُوَاجِهُ الشَّعَاعَ الدَّائِرَ بَيْنَ الْبَاصِرِ
وَالْمُبْصَرِ^(۱) دەڵێ: ئەگەر مەبەست لە: ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾، دەوردانی

چاو بووایە بۆ هەموو سنوورەكان، ئەو كاتە هیچ ڕوویەکی نەبوو كه تاییبەت
بكرێ بە خوای بەرزو، چونكه هەر شتێك لە شتەكان كه شتی جەستەیین،
مادام چەند ڕوویەکی هەبن، وهك ئینسان، {پشتی هەیهو، ڕووی هەیهو،
تەنیشتی راستی هەیهو، تەنیشتی چەپی هەیهو، سەری هەیهو خواری هەیهو}،
وه ئازەلەكان و باقی شتە ماددیەكانی دیکە كه لەسەر زەویین، یاخود جەستە له
ئاسمانییەكان، هەستی بینین تەنیا ئەو ڕوویان دەبینی، كه تیشکی دەكهوێتە
سەر، واتە: ئەوهی كه دەكهوێتە ڕووی بینەر، ڕووهكانی دیکە نابیینی،

كه واتە: ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾ ئەگەر مەبەست دەوردان (الإحاطة) بی،
ئەوه بەس بۆ خوا ﷻ وانیەو بۆ شتەكانی دیکەش هەر وایە.

کەواتە: تەفسیری راست ئەوەیە کە بڵێن: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾، خوا مەبەستی پێی دنیا، یانی: لە دنیادا چاوەکان نابینن، ئەگەرنا رایەکی دیکی دەلی: (إِدْرَاك) واتە: دەوردان، (إِحَاطَة)، ئەوە (محمد حسين الطباطبائي) بەرپەرچێکی چاکی داوەتەو، رەخنەکەشی لە جیبی خۆی دایە.

و ئەوە فەرق بە سوننەو شیعه ناکەین لەوێدا کە کۆی هەقی پێکاوە، بگرە فەرق بە کافرو موسولمانیش ناکەین، لە هەر شتێکدا کەسێک هەقی لەلابی، ئێمە پشتگیری دەکەین.

بەلگەی دووهمیان: ئەوان بەلگەیان بەوە هیناوتەو، کە خوا ﷻ بە موسا

ﷺ فەرموو: ﴿لَنْ تَرَنِي﴾، تۆ هەرگیز من نابینی، بەلام ئێمە پێشتریش باسمان کرد، کە لەراستیدا ئەو نایەتە ئەگەر بە بەلگە بهێنریتەو لەسەر بینینی خوا، کە ئێمە پێنج بەلگەمان لێ دەرھێنان، شایستەترە لەوێ بە بەلگە بهێنریتەو لەسەر نەبینینی خوا، بۆچی؟

یەك: چونکە وەك پێشتریش باسمان کرد ﴿لَنْ تَرَنِي﴾، واتە: بەم حالەتەو لەم ژيانەدا، بەو توانایەتەو، کە ئێستا هەتە، من نابینی، نەك بە رەهایی.

دوو: ئنجا کە دەلێن: ﴿لَنْ﴾، بۆ لابردنی بېرانبېرایە، (نَفْي و تَأْيِيد)، دەلێن: ئەگەر واشبێ مەبەست پێی ژيانی دنیا.

سێ: پاشان خوا ﷻ مەر جدارکردنی بینرانی، بە نەجوولانی چیاو پەيوەست کردو، کە دیارە مەبەست پێی تەحەممول نەکرانی بینرانی خوا، بۆیەش چیا (جبل) هەلبژێردرا، چونکە چیا زۆر رەق و سەختە، کەواتە: دەگونجی خوای زاناو توانا، توانایەکی وا بدات بە ئینسان کە خۆی پێشان بداو نەشجوولێ و تەحەممولیش بکات، مانای وایە: وەك گوتم: ئەگەر ئەو نایەتە بکریتە بەلگە لەسەر ئەوە کە خوا دەبینرێ، بەهێزترە لەوێ کە بکریتە بەلگە لەسەر نەبینرانی.

چوار: دهرکهوتنی خوا بو چیا، بهلگهیه لهسهر ئهوه که خوا دهبنیری، بهلام چپاکه تهحهممولی نهکردو، بهشههرکهکش تهحهممول ناکات، لهه ژيانه دنيايیهدا.

پینچ: فهرمودهکهی پیغهمبهر ﷺ که دهفهرموئ: ﴿حَجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ﴾^(١)، دیسان ئهم فهرموودهش بهلگهیه لهسهر تهحهممول نهکردنی ئینسان بو بینینی خوا ﷺ، له دنیا، بهلام حال و حیسابی قیامهت جیاوازه.

بهلگهی سییه میان: هه ندی رپوایهتی هه ئبه ستر او دیننه وه، جا شیعه رپوایهتی هه ئبه ستر او یان زور زورن، که وهک دهگوتری: (هیچ سهرو بنیان نیه)، ههر له خووه ده ئین: ئیمام (جعفر الصادق) وایگوتوه، فلان ئیمام وایگوتوه، بهلام سه نه دیان نیه، وهک ئه هلی سونهت نین، ئیمه ده ئین: فلان هاوهل له پیغه مبهری ﷺ بیست، دواپی تابعیه که لهو هاوهلی بیست، دواپی یهکی دیکه لهوی، ئنجا یهکی دیکه لهوی، تا دهگاته کوئا فهرمووده ناس، بهلام نهوان وانین، ههر له خووه ده ئین: فلان ئیمامه وایگوتوه، بو وینه: ئیستا ته ماشای ئه وه دهقه بکهن که (الطباطبائی) خاوهنی (المیزان) هیئاویهتی، ده ئی: (وفي التوحيد بإسناده عن إسماعيل بن الفضل، قال: سألت أبا عبد الله جعفر بن محمد الصادق عن الله تبارك وتعالى: هل يرى في المعاد؟ فقال: سبحانه الله وتعالى عن ذلك علواً كبيراً، يا ابن الفضل إن الأبصار لا تدرك إلا ماله لون وكيفية، والله خالق الألوان والكيفيات)^(٢)، واته: له کتیبی (توحید) دا به زنجیره سه نه دی خووی له ئیسماعیلی کوری فهزله وه هیئاویهتی ده ئی: له نه بو عه بدوللا جه عفه ری کوری موحه ممه دی صادقم پرسی، دهر باره ی خوی بهرده وامو بهرزو پایه بهرز: ئایا له قیامه تی ده بنیری؟ نه ویش گوتی: پاکیی و بهرزیی بو خوا، وه بهرزییه کی زور گه وه ره بو خوا، له وه

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (١٧٩)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (١٩٥)، وَأَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (١٩٦٤٩)، وَأَبُو عَوَّانَةَ بِرَقْمٍ: (٣٧٩)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (٢٦٦)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْأَوْسَطِ" بِرَقْمٍ: (٦٠٢٥).

(٢) تعمیر المیزان: ج ٧، ص ٣١٠، ٣١١.

كە بېيىرى، ئەى كورپى فەزل! چاۋەكان تەنيا ئەو شتانه دەبين، كە رەنگيان ھەيەو چۆنىيەتيان ھەيە، بەلام خوا بەدەيھنەرى رەنگەكانو چۆنىيەتيەكانە.

ئېمەش دەليين: ئەگەر گريمان ئەو راشتيش بى، چاۋەكان تەنيا ئەو شتانه دەبين، كە رەنگو چۆنىيەتيان ھەيە لە دنيادا، خو ئېمە ناليين: خواى پەرورەدگار رەنگىكى تايبەتىي و چۆنىيەتيەكى تايبەتىي ھەيە! بەلكو بېنرانى خوا ﷺ لە بەھەشتدا بەو شېۋەيە كە خوا بۇخۇي دەزانى، چونكە حال وبالى قيامەتو بەھەشت رۇزى دوايى، زور لە ھى دنيا جيايە.

ھەشتەم: ئايا خوا ﷺ دەگونجى لە خەوندا بېيىرى؟

ئۇجا بېينە سەر باسى ئەو كە: ئايا خوا ﷺ دەگونجى لە خەوندا بېيىرى؟ كتيبيك لەوبارە ھەيە (تعطير الأنام بذكر من رأى ربه في المنام) ھى (عبدالفتاح بن صالح القدش اليافي) يە، كە چاپى يەكەمى لە سالى (۲۰۱۱) كراۋە، واتە: {بۇن خۇشكردى خەلكى، بە باسكردى ئەوانەى كە پەرورەدگاريان لە خەوندا بېنيۋە}، كە ئەو كتيبە نزيكى باسى سەد (۱۰۰) كەسيك دەكات لە زانايان و پېشەوايان، كە خواى پەرورەدگاريان لە خەوندا بېنيۋە، منيش ديارە زياتر سوودم لەو كتيبە بېنيۋە، بۇ نووسىنى ئەم باسە.

پېنرانى خوا ﷺ لە خەون دا، راستىكى سە لىنراۋە

ئېمە سى جۆرە بەلگەى گشتى لەوبارە دەخەينەروو، كە ھەر كام لەو سى بەلگەيە، چەندان بەلگە دەگرىتە خۇي:

۱/ چەند فەرمودەيەك لەبارەى بېينى خاۋە، لە خەون دا.

۲/ يەكدەنگىي (إجماع)ى زانايانى موعتەبەر لەسەر ديتنى خوا، لە خەون دا.

۳/ ناۋى ژمارەيەك لە زاناو پېشەوايان - وەك نمونە - كە خواى بەرزو مەزنيان لە خەون دا، ديۋە.

١/ چەند فەرموودەیەك لەبارەی بینینی خواوە، لە خەونداد:

یەكەم: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَتَانِي رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَبِّي وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: هَلْ تَدْرِي فِيْمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قَالَ: قُلْتُ: رَبِّي لَا أَدْرِي، قَالَ: فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ، فَوَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيَيَّ، فَعَلِمْتُ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! فَقُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: هَلْ تَدْرِي فِيْمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قَالَ: قُلْتُ: فِي الدَّرَجَاتِ وَالْكَفَّارَاتِ، وَفِي نَقْلِ الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَإِسْبَاغِ الْوُضُوءِ فِي الْمَكْرُوهَاتِ، وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، وَمَنْ يَحَافِظُ عَلَيْهِنَّ عَاشَ بِخَيْرٍ، وَمَاتَ بِخَيْرٍ، وَكَانَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ﴾^(۱)، واتە: عەبدووللای کۆری عەبباس خوا لێی رازی بێ، دەلی: پێغه مێهر ﷺ فەرمووی: پەروردگارم لە جوانترین شیوەدا هاتە لام (لە خەوندادا)، فەرمووی: ئەی موحەممەد! گۆتم: لە خزمەتتەدا ئەی پەروردگارم، بۆ هەر شتێک کە تۆ رازی بکات، فەرمووی: ئایا دەزانی فریشتەکانی سەرێ لە چیدا مشتومریانە؟ گۆتم: پەروردگارم نازانم، ئنجا دەستی لەنیو هەردوو شانەکانم دانا، ساردایی و فینکایی دەستیم لەنیوان هەردوو مەمکەم (واتە: سینگم) دا هەست پێکرد، پاشان فەرمووی: ئەی موحەممەد! گۆتم: لە خزمەتتەدا ئەی پەروردگارم بۆ هەر شتێک کە تۆ رازی بکات، فەرمووی: ئایا دەزانی فریشتەکانی سەرێ لە چیدا مشتومریانە؟ گۆتم: دەربارەی پلەکان و کەفەرپەرستانەکان (واتە: ئەو شتانەی کە دەبنە هوێ سەرپانەوێ گوناھەکان)، وە دەربارەی پێ هەلپێنانەکان، بەرەو نوێژەکانی بە کۆمەل، وە دەستنوێژگرتنی تیرو تەواو لە سەغڵەتییەکان دا، وە چاوەڕێکردنی نوێژ لە دوای نوێژ (بۆ کەسیک کە لە مزگەوت دەمیانی لە ئیعتیکافدا)، وە هەر کەسیک پارێزگاری لە نوێژەکانی بکات، بە خێر تەمەنەکە ی بەرێ دەکات، وە بە خێر دەمرێ، وە لە گوناھەکانی دەربازی دەبی، وەك ئەو پۆژە ی کە لە دایکی بوو.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَمٍ: (۳۴۸۴)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقَمٍ: (۶۸۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَمٍ: (۳۲۳۴) وَقَالَ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

دووه‌م: ﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَبْطَأَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ ﷺ لَصَلَاةِ الْفَجْرِ حَتَّى كَادَتْ أَنْ تُدْرِكََنَا الشَّمْسُ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى بِنَا فَخَفَّ فِي صَلَاتِهِ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ، فَقَالَ: عَلَى مَكَانِكُمْ! أَخْبِرْكُمْ مَا بَطَّأَنِي عَنْكُمْ الْيَوْمَ فِي هَذِهِ الصَّلَاةِ، إِنِّي صَلَّيْتُ فِي لَيْلَتِي هَذِهِ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ مَلَكَنِي عَيْنِي فَنَمْتُ، فَرَأَيْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ وَأَجْمَلِهَا، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! فَقُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَبِّ، قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: لَا أَدْرِي فَوْضَعَ كَفَّهُ بَيْنَ كَتَفَيَّ فَوَجَدْتُ بَرْدَ أَنْأَمَلُهُ بَيْنَ ثَدْيَيْ، فَعَلِمْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَبَصَرْتُهُ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَبِّ! قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: فِي الْكَفَّارَاتِ قَالَ: وَمَا هُنَّ؟ قُلْتُ: الْمَشْيُ عَلَى الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَإِسْبَاغُ الْوُضُوءِ فِي السَّبَرَاتِ، قُلْتُ: وَالْدَّرَجَاتِ، قَالَ: وَمَا هُوَ؟ قُلْتُ: إِطْعَامُ الطَّعَامِ وَلَبِنُ الْكَلَامِ وَالصَّلَاةُ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، قَالَ: سَلِّ، قُلْتُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْحَسَنَاتِ وَتَرْكُ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً بَيْنَ خَلْقِكَ فَتَجَنِّي إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يَقْرِبُنِي إِلَى حُبِّكَ {^(۱)، واته: موغازی کوری جه‌به‌ل خوا لی‌ی رازی بی ده‌لی: رَوِّزِیک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بَو نوپزی به‌یانی دره‌نگ هات، نزیک بوو خوور هه‌لبی، دواپی هاته در نوپزی پی‌کر‌دین، وه نوپزه‌که‌ی به سووکی کرد، پاشان له نوپزه‌که‌ی ته‌واو بوو، رپوی تی‌کر‌دین فه‌رمووی: له شوینی خو‌تان بن! هه‌والتان پی‌ده‌ده‌م که بوچی نه‌مرو دره‌نگ هاتم، ننجاً فه‌رمووی: نه‌م شه‌و نه‌وه‌نده‌ی که خوا بیه‌وی نوپزم کرد، دواپی خه‌و زوری بو هینام و چاوه‌کانم خه‌وتن، په‌روه‌ردگاری زال و پایه به‌رمزم له جوان‌ترین و رپکوپین‌ترین شیوه‌دا بینی، گوتی: نه‌ی موحه‌مه‌ده‌! گوتم: له خزمه‌ت‌دام په‌روه‌ردگارم، فه‌رمووی: ئایا ده‌زانی فریشته‌کانی سه‌ری له چیدا مش‌توم‌رپانه؟ گوتم: نازانم، له‌په ده‌ستی خسته نیوان هه‌ردوو شانه‌کانم، هه‌ستم به ساردایی سه‌ره په‌نجه‌کانی کرد له نیوان هه‌ردوو مه‌مکم دا، (واته:

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۲۱۶۲) تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط : ضَعِيفٌ لِاضْطِرَابِهِ، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۹۰)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۱۹۱۳).

لەسەر سىنگم)، وە ھەموو شتېكم زانى و بىنى، دوایی فەرمووی: ئەى موھەممەد! گوتم: لە خزمەتتەم پەرورەدگارم، فەرمووی: ئایا دەزانی فریشەکانى سەرى لە چیدا مشتومپانە؟ گوتم: دەربارەى كەففارات، فەرمووی: كەففارات چىن؟ گوتم: رۆشنتىن بە پىيان بەرەو نوێژى بە كۆمەل، وە دەستنوێژى تەواوگرتن لە كاتى بەيانىنى ساردەد، گوتم: وە دەربارەى پلەكان، فەرمووی: پلەكان چىن؟ گوتم: خواردن دان بە خەلك، قسەى نەرم لەگەل خەلك كردن، وە شەونوێژكردن لە شەودا، لە كاتىكدا كە خەلك خەوتوون، ئنجبا خوا پىی فەرمووم: داوام لىبكە (واتە: لىم بپارىو)، منىش گوتم: خوايە! داوات لىدەكەم: چاكەكانم بە نسیب بكەى، وە خراپەكان واز لىبىنم، وە داوات لىدەكەم: خوشەويستى ھەزاران و نەدارانم بخەيە دل، وە داوات لىدەكەم: لىم ببوورىو، بەزەيىت پىم دابى، وە نەگەر ويستت خەلك تاقى بكەيەو وە تووشى بەلایەكيان بكەى، بمبەو بە لای خۆت، بىنەو دى من تاقى بكەيەو، (واتە: بىنەو دى تووشى گوناح و تاوان بىم)، وە داوات لىدەكەم: خوشەويستى خۆتم بخەيە دل، وە خوشەويستى ھەر كەسك كە توى خوشەدەوى، وە خوشەويستى ھەر كەردەوھيەك، كە لە خوشەويستى تۆم نزيك دەخاتەو.

سَيِّئِهِ: ﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: رَأَيْتُ رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ فَقُلْتُ: أَنْتَ أَيُّ رَبِّ أَعْلَمُ، فَوَضَعَ كَفَّهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ فَوَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيَيَّ، فَعَلِمْتُ مَا

فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، ثُمَّ تَلَا: ﴿وَكَذَلِكَ نُرَى إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾ (۷۵) الأنعام (۱)، واتە:

(۱) أَخْرَجَهُ الدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۱۴۹)، قَالَ حُسَيْنٌ سَلِيمٌ أَسَدٌ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ إِذَا ثَبَّتَتْ صُحْبَةُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ، قَالَ ابْنُ حَبَانَ لَهُ صُحْبَةٌ، وَقَالَ الْبُخَارِيُّ لَهُ حَدِيثٌ وَاحِدٌ إِلَّا أَنَّهُمْ مُضْطَرِبُونَ فِيهِ، وَقَالَ ابْنُ السَّكَنِ يُقَالُ لَهُ: صُحْبَةٌ، وَذَكَرَهُ فِي الصَّحَابَةِ مُحَمَّدُ بْنُ سَعْدٍ وَالْبُخَارِيُّ وَأَبُو زُرْعَةَ الدَّمَشَقِيُّ، وَأَبُو الْحَسَنِ بْنُ سَمِيعٍ، وَأَبُو الْقَاسِمِ الْبَغَوِيُّ، وَأَبُو زُرْعَةَ الْحَرَانِيُّ وَغَيْرُهُمْ، الْإِصَابَةُ فِي تَمْيِيزِ الصَّحَابَةِ، لِابْنِ حَجَرٍ ۴، ص ۳۲۰ - ۳۲۴، رَقْمُ التَّرْجُمَةِ: (۵۱۵۲).

عەبدورپەرەحمانی کۆری عائیش خوا لیی رازی بی، دەلی: گویم لە پیغەمبەری خوا ﷺ بوو، دەیفەرموو: پەروردگاری خۆم لە جوانترین شیوەدا بینی، فەرمووی: فریشتەکانی سەری لە چیدا مشتومریانە؟ منیش گوتم: تۆ زانتری ئەو پەروردگارم! دەستی خستە نیوان هەردوو شانم، هەستم بە فینکایی و ساردیی کرد لەنیوان هەردوو مەمکەم دا (واتە: سەر سینگ)، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەبوو، بۆم دەرکەوت، دوایی (پیغەمبەری خوا ﷺ)

ئەم نایەتە ی خویندەو: ﴿ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴾ (الأنعام، واتە: ئاوا مۆلکی فراوانی ئاسمانەکان و زەوی پیشانی ئیبراهیم ددەین، تاكو له بڕوا پتەوان بی).

ئەم جگە لەو سی هاوێڵە، لە دە (۱۰) هاوێڵی دیکەشەو، ئەم فەرموودەیه بە شیوازی جوړاو جوړ گیردراوێتهو: کە بە پێویستی نازانم ماناکردنەوێ هەموویان دووبارە بکەینهو:

چوارەم: ﴿ عَنْ أَبِي رَافِعٍ، قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَشْرِقَ اللَّوْنِ فَعَرَفَ السَّرُورَ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: رَأَيْتُ رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ لِي: يَا مُحَمَّدُ! أَتَدْرِي بِمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ ... ﴾ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الْكَبِيرِ" بِرَقْم: ((۹۳۸)).

پێنجەم: ﴿ عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ الْجَرَّاحِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: رَأَيْتُ رَبِّي ﷻ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ ... ﴾ (رواه الطبراني في الدعاء) ج ۱، ص ۴۱۹.

شەشەم: ﴿ عَنْ ثوبان، قَالَ: خَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، فَقَالَ: إِنَّ رَبِّي تَعَالَى أَتَانِي اللَّيْلَةَ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ... ﴾ {رواه الطبراني في "الدعاء": (۴۱۹/۱)}.

هەوتەم: ﴿ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهَلِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَرَاءَ لِي رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ... ﴾ {رواه الطَّبْرَانِيُّ فِي "الدَّعَاءِ": (۹۳۸/۱)}.

ههشتهم: ﴿عن أبي هريرة، قال: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: رَأَيْتُ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ...﴾ { أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِي فِي كِتَاب "رُؤْيَا اللَّهِ" (١٧٨/١) .. }

نویهم: ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَتَانِي اللَّيْلَةَ رَبِّي عَزَّوَجَلَّ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ...﴾ { أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِي فِي "رُؤْيَا اللَّهِ" (ص ١٨٠) . }

دهیمه: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: أَتَانِي رَبِّي عَزَّوَجَلَّ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ...﴾ { أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِي فِي "رُؤْيَا اللَّهِ" (ص ١٨) . }

یازدهیمه: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ أَصْبَحْنَا يَوْمًا فَاتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرَنَا، قَالَ أَتَانِي رَبِّي عَزَّوَجَلَّ الْبَارِحَةَ فِي مَنَامِي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ...﴾ { أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِي فِي "رُؤْيَا اللَّهِ" رقم: (٢٧٦) . }

دوازدهیمه: ﴿عَنْ أُمِّ الطَّفِيلِ امْرَأَةِ أَبِي بَنٍ كَعْبٍ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: رَأَيْتُ رَبِّي فِي الْمَنَامِ...﴾ { أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الكبير" برقم: (٣٤٦) . }

سیزدهیمه: ﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَمْرٍاءَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَأَيْتُ رَبِّي فِي حَظِيرَةٍ مِنَ الْفِرْدَوْسِ﴾ { كنز العمال، رقم: (١١٥٤) . }

ئنجنا (ابن تیمیة) له کتیبی (مجموع الفتاوی) دا گوتوویهتی: { وَكَذَلِكَ الْحَدِيثُ الَّذِي رَوَاهُ أَهْلُ الْعِلْمِ أَنَّهُ قَالَ: ﴿رَأَيْتُ رَبِّي فِي صُورَةٍ كَذَا وَكَذَا﴾ يُرَوَّى مِنْ طَرِيقِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَمِنْ طَرِيقِ أُمِّ الطَّفِيلِ وَغَيْرِهِمَا وَفِيهِ ﴿أَنَّهُ وَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ أَنَامِلِهِ عَلَى صَدْرِي﴾ هَذَا الْحَدِيثُ لَمْ يَكُنْ لَيْلَةَ الْمِعْرَاجِ، فَإِنَّ هَذَا الْحَدِيثَ كَانَ بِالْمَدِينَةِ. وَفِي الْحَدِيثِ: ﴿أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَامَ عَنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ ثُمَّ خَرَجَ إِلَيْهِمْ وَقَالَ: رَأَيْتُ كَذَا وَكَذَا﴾، ... فَعَلِمَ أَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ كَانَ رُؤْيَا مَنَامٍ بِالْمَدِينَةِ، كَمَا جَاءَ مَفْسَّرًا فِي كَثِيرٍ مِنْ طَرَفِهِ ﴿إِنَّهُ كَانَ رُؤْيَا مَنَامٍ﴾ مَعَ أَنَّ رُؤْيَا الْأَنْبِيَاءِ وَحْيٌ لَمْ يَكُنْ رُؤْيَا يَقْطَعُ لَيْلَةَ الْمِعْرَاجِ . وَقَدْ اتَّفَقَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا يَرَرَبَهُ بَعَيْنِيهِ فِي

{الأرض} (۱)، واتە: هەروەها ئەو فەرموودەیەکی زانیان گێڕاویانەتەووە کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: پەرورەدگاری خۆم لە شیوەیەکی ئاواو ئاوادا بینی، ئەو فەرموودەیە لە پێی (ابن عَبَّاسٍ وَأُمُّ الطُّفَيْلِ) و غەیری ئەوانیشەووە، گێڕاوەتەووە، وە ئەووی تێدایە کە: (خو دەستی خستە نیوان شانەکانم تاكو ساردایی سەرە پەنجەکانیم لە سینەمدا هەست پیکرد) وە ئەم فەرموودەیە لە شەوی مێچراج دا نەبوو، بەلکو ئەو رووداوە لە مەدینە بوو، نەك مەككە، کەواتە: زانیان ئەم فەرموودەیە باسی خەونیك دەکات، کە لە خەودا بوو، وە لە مەدینەش بوو، وەك روونکراوەتەووە لە زۆربە گێڕانەووەکاندا، کە خەونیك بوو لە کاتی خەوتندا، لەگەڵ ئەوەشدا کە خەونی پێغەمبەرانیشت وەحییە، بەلام خەونیکی کاتی بیداری نەبوو، لە شەوی مێچراج دا، وە بێگومان مسوڵمانان لەسەر ئەو بەکدەنگن کە، پێغەمبەر ﷺ بە چاوی خۆی لەسەر زەوی پەرورەدگاری نەبینیوە.

۲/ یەکدەنگی (إجماع)ی زانیانی موعتەبەر لەسەر دینی خوا، لە خەون دا:

زۆربە هەرە زۆری زانیان لەسەر ئەووە ریککەوتوون، کە خواى مەزن لە خەوندا دەبینرێ، ئەگەر نەلێم هەموویان، چونکە هەندیک لە زانیان دەلێن: هەموو زاناو پێشەوایان یەکدەنگن، بۆ ئەموانە:

أ/ (النووي) لە کتیی (شرح صحيح مسلم) دا دەلێ: (قَالَ الْقَاضِي وَأَنفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ رُؤْيَا اللَّهِ تَعَالَى فِي الْمَنَامِ وَصِحَّتْهَا وَإِنْ رَأَى الْإِنْسَانُ عَلَى صِفَةٍ لَا تَلِيْقُ بِحَالِهِ مِنْ صِفَاتِ الْأَجْسَامِ لِأَنَّ ذَلِكَ الْمَرْتَبَةَ غَيْرُ ذَاتِ اللَّهِ تَعَالَى إِذْ لَا يَجُوزُ عَلَيْهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى الْجَسْمُ وَلَا اخْتِلَافُ الْأَحْوَالِ بِخِلَافِ رُؤْيَا النَّبِيِّ ﷺ) (۲)، واتە: قاضی عیاض گوتویەتی: زانیان لەسەر ئەووە یەك دەنگن، کە دەگونجی خواى بەرز لە خەوندا ببینرێ، وە راستە کە ببینرێ، با ئێنسان بە شیوەیەك و لەسەر سیفەتیکیش ببینرێ کە سیفەتی جەستان بێ و

(۱) مجموع الفتاوى، ج ۳، ص ۳۷۸.

(۲) ج ۱۵، ص ۲۵.

شایستەى خوا نەبى، {بۆ وینە: لە شیوەى بەشەردا ببینی، یان لە شیوەى رووناکییدا ببینی}، چونکە ئا ئەو بینراوە، بریتی نیه لە خودی خۆى بەرز، {بەلام خۆى بى وینە، لە وینەى شتێک دا خۆى دەخاتە بەرچاوى، چونکە ناگونجى خوا ﷺ بجەستى، وە ناشگونجى لە شیوەى جۆراو جۆردا ببینى، بە پێچەوانەى پێغەمبەرى خواوە ﷺ} {کە لە شیوەى جۆراو جۆردا دەبینى، کورد لە بەرگى کوردیدا دەبینى، عەرەب لە بەرگى عەرەبى دا، هیندیەك لە بەرگى هیندییدا و... هتد، وە هەر کەسەش بە زمانى خۆى دەیدوینى} (۱).

ئنجائەو دەقەى هینامان لە (قاضي عياض) دەو، وێرێ ئەو کە (النوي) هیناویەتی، هەر گام لە (ابن حجر العسقلاني) خاوەنى (فتح الباري) (۲)، وە (ابن الحاج) لە (المدخل) (۳) یش دا، هیناویانە.

ب - (الدَّارِمِي) لە (السنن)ى خۆى لە ژێر ناوونیشانى: (باب رؤية الرب في النوم) {باسى ببینی پەرودەردگارى بەرز لە خەوندای دەلى: {أَخْبَرَنَا نُعَيْمُ بْنُ حَمَّادٍ عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ قُطَيْبَةَ عَنْ يُونُسَ عَنْ ابْنِ سِيرِينَ قَالَ: مَنْ رَأَى رَبَّهُ فِي الْمَنَامِ، دَخَلَ الْجَنَّةِ} (أَخْرَجَهُ الدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۱۵۰) (۴) (۵)، واتە: نوعهيمى كورپى حەمماد لە عەبدولحەمىدى كورپى عەبدورپەرەحمان لە قوتبەووە ئەویش لە يوسفەووە، هەوالى پێداين كە ئىبنو سىرين (كە يەكێكە لە زانايانى تابيعيين و كتيبي تەعبيري خەونانىشى هەيە) گوتووێت: هەر كەسێك پەرودەردگارى خۆى لە خەوندای ببینی، دەچێتە بەهەشت.

(۱) ئەوێ نىوان كەوانەكان زىادەى خۆمە.

(۲) فتح الباري، ج ۱۲، ص ۳۷۸.

(۳) المدخل، ص ۲۹۰.

(۴) ج ۲، ص ۱۷۰.

(۵) نعيم بن حماد: صدوق كثير، الخطأ والوهم، ويوسف: هو يوسف بن ميمون القرشي المخزومي: قال المزي: قال أبو طالب، عن أحمد بن حنبل: يوسف الصباغ مولى آل عمرو بن حريث ضعيف، ليس بشيء، وقال أبو زرعة: واهي الحديث، وقال أبو حاتم: ليس بالقوى، منكر الحديث جداً، ضعيف، وقال البخاري: منكر الحديث جداً، وقال النسائي: ليس بالقوى، وقال في موضع آخر: ليس بثقة، وقال الدار قطني: ضعيف.

ج - یەکیکی دیکە لەو زانیانە کە باسی بینینی خوا دەکات (ئبن تیمیە الحرائی) یە ڕەحمەتی خوا لە هەموو زانیانی ئیسلام بێ، لە کتیی (منهاج السنّة النبویة) دا دەڵێ: {ومما يشبه المثل العلمي: رؤية الربّ تعالى في المنام فإنه يرى في صور مختلفة، يراه كل عبد على حسب إيمانه، ولما كان النبي ﷺ أعظم إيماناً من غيره، رآه في أحسن صورة، وهي رؤية منام بالمدينة كما نطقت بذلك الأحاديث المأثورة} ^(١)، واتە: وە لەوێ کە وەک وێنەی زانستی دەچیت، بینینی خۆی بەرزە لە خەوند، خۆی بەرز لە شیوەی جیاچادا دەبینرێ، هەر بەندەیک بە پێی ئیمانی خۆی خوا دەبینێ، ئنجا لەبەرئەوێ پێغەمبەر ﷺ ئیمانی لە هی هەموو کەس مەزنترو تەواوتر بوو، بۆیە خۆی بەرزو مەزنی لە جوانترین شیوەدا بینێ، کە ئەویش خەونێک بوو لە مەدینە بینێ، وەک لە فەرمودە گێڕاوەکان دا هاتووە.

هەلبەتە مەبەستی (ئبن تیمیە) دا لەوێدا کە دەڵێ: خەونێک بوو لە مەدینە بینوویەتی، ئەوێ کە وانه زانرێ، ئەو دینێ پێغەمبەر ﷺ بۆ خوا مەبەست پێی: شەوی شەورپۆو بەرزبوونەو (لیلة الإسراء والمعراج) بوو.

هەرودها هەر (ئبن تیمیە الحرائی) لە (مجموع الفتاوى) دا گوتوویەتی: {وقَدْ يَرَى الْمُؤْمِنُ رَبَّهُ فِي الْمَنَامِ فِي صُورٍ مُتَنَوِّعَةٍ عَلَى قَدَرِ إِيمَانِهِ وَيَقِينِهِ} ^(٢)، واتە: وە ئیماندار جاری وایە بەروردگاری خۆی لە خەوندا دەبینێ، لە شیوەی جوړاو جوړدا، بەپێی ئیمانهکە و یەقینهکە.

٣/ ناوی ژمارەیکە لە زانیان پێشەوايان - وەک نمونە - کە خۆی بەرزو مەزنیان لە خەون دا، دیو:

دیاره من ناوی هەژدە (١٨) کەسم هیناوە لەو کتیبە هەر ئەوەندەیانم لێ وەرگرتو، ئەگەرنا بۆخۆی ناوی زۆر زیاتری هیناوە ^(٣):

(١) ج ٥، ص ٣٨٣.

(٢) ج ٣، ص ٣٩٠.

(٣) باسی زیاتر لە حەفتا (٧٠) کەسی کردو، برۆانە: ص ٦١ - ٩٧.

۱ - (حسن بن علي بن أبي طالب) وهك (الصالحی) له كتیبی (سبل الهدی والرشاد) بهرگی (۱۱)، لاپه‌ره (۲۸۴) دا هی‌ناویه‌تی، كه خ‌وای بهرزو مه‌زنی له خه‌ون دا بینیه‌وه.

۲ - (الحسن البصري) وهك له (ابن الجَزَري) له كتیبی (الزهر الفاتح) بهرگی (۱) لاپه‌ره (۱۱) دا هی‌ناویه‌تی.

۳ - (رقبة بن مصقلة) وهك (الطبراني) له (المعجم الأوسط) بهرگی (۳)، لاپه‌ره (۳۷۹)، وه (ابن الجعد) له (مسند) له بهرگی (۱)، لاپه‌ره (۱۹۸)، وه (البيهقي) له (شعب الإيمان) بهرگی (۳)، لاپه‌ره (۱۶۴)، وه (ابن حبان) له كتیبی (الثقات) بهرگی (۴) لاپه‌ره (۳۰۱)، وه (ابن الجوزي) له كتیبی (المنتظم) بهرگی (۸) لاپه‌ره (۴۲) دا، ئه‌وه به‌سه‌ره‌هاته‌یان هی‌ناوه‌.

۴ - (علي بن الموفق) (البيهقي) له (شعب الإيمان) بهرگی (۲)، لاپه‌ره (۵۰۱)، وه (الغزالي) له (إحياء علوم الدين) بهرگی (۱) لاپه‌ره (۲۴۱)، وه (ابن المفلح) له (المقصد الأرشد في ذكر أصحاب أحمد) دا باسی ئه‌وه‌یان كردوه كه (علي بن الموفق) خ‌وای باسی كردوه‌و گوتوویه‌تی: من له خه‌وندا به خزمه‌ت په‌روه‌ردگارم گه‌یشتووم.

۵ - (إبراهيم بن أدهم) وهك (ابن الجوزي) له كتیبی (صفة الصفوة) بهرگی (۲) لاپه‌ره (۳۴۲)، وه (أبو طالب المكي) له كتیبی (قوت القلوب) بهرگی (۲) لاپه‌ره (۱۰۸۲)، وه (الترمذي) له (نوادير الأصول) بهرگی (۱) لاپه‌ره (۳۹۱)، وه (الصفوري) (نزهة المجاس) بهرگی (۱) لاپه‌ره (۷۱) دا هی‌ناویه‌انه.

۶ - (الإمام أبو حنيفة) وهك (حاشية البجيرمي على الخطيب) له بهرگی (۱) لاپه‌ره (۴۳۱) دا، هه‌روه‌ها (شرح الحـصـكـفي) له بهرگی (۱) لاپه‌ره (۵۱) دا، وه (شذرات الذهب) له بهرگی (۳) لاپه‌ره (۲۵)، هه‌ر كام له‌وه سی‌یانه‌ش خه‌ون دیتنی ئه‌بو حه‌نیفه‌یان به خ‌وای بهرزوه‌وه نه‌قل كردوه، ته‌نانه‌ت له هه‌ندیکیان دا هاتوه كه (أبو حنيفة) گوتوویه‌تی: سه‌د (۱۰۰) جار له خه‌ونم دا به خزمه‌ت خ‌وای په‌روه‌ردگارم گه‌یشتووم.

۷ - (الإمام الشافعي)، که (عبدالمجيد العدوي) له لاپهړه (۱۵۸)ی کتیبی (التحفة المرضیة) دا هیڼاویهتی، که خوای بی‌هاوه‌لی له خهون دا دیوهو له کیشیه‌کی گه‌وره‌ی (هارون الرشید) دهربازی بووه .

۸ - (أبو یزید البسطامي)، که (إبن الجوزي) له کتیبی (صفة الصفوة) بهرگی (۲) لاپهړه (۳۱۱)دا، وه (إبن تیمیة) له (مجموع الفتاوی) بهرگی (۲) لاپهړه (۳۱۵)دا، وه (إبن القيم) له (مدارج السالکین) بهرگی (۲) لاپهړه (۳)دا، وه (طبقات المناوي الكبرى) له بهرگی (۱) لاپهړه (۴۵۲)دا، هه‌روه‌ها (الشاطبي) له (الإعتصام) بهرگی (۲) لاپهړه (۲۶۰)دا، باسیان کردوه که (أبو یزید البسطامي) له خهونی دا به خزمهت خوای په‌روه‌ردگار گه‌یشته‌وه.

۹ - (الإمام الأوزاعي) هه‌ر یه‌ک له (الأصفهاني) له (حلیة الأولیاء) بهرگی (۶) لاپهړه (۱۴۲)دا، وه (إبن الجوزي) له (صفة الصفوة) بهرگی (۲) لاپهړه (۴۸)دا، وه له (المنتظم) بهرگی (۸) لاپهړه (۱۹۸)دا، وه (تأریخ دیمشق) بهرگی (۲) لاپهړه (۴۸)دا، وه (إبن کثیر) له (البداية والنهاية) بهرگی (۱۰) لاپهړه (۱۱۷)دا، باسی خهونی ئه‌و پی‌شه‌واویه‌یان کردوه، به خوای په‌روه‌ردگار دوه‌وه.

۱۰ - (الإمام أحمد بن حنبل) (الخلال) له کتیبی (المجالس العشرة) بهرگی (۱) لاپهړه (۴۵)دا، وه (الدميري) له (حیة الحیوان) بهرگی (۱) لاپهړه (۵۱)دا، وه (الذهبي) له (السیر) بهرگی (۱۱) لاپهړه (۳۴۷)، وه (الغزالي) له (الإحیاء) بهرگی (۱) لاپهړه (۲۴۷)دا، باسی له خهوندا بینینی خوای په‌روه‌ردگاریان کردوه، له لایه‌ن نیمام ئه‌حمه‌ده‌وه.

۱۱ - (الحکیم الترمذي) که یه‌ک‌یک له فهرمووده‌ناسانه، جیا له (الترمذي) خاوه‌نی (السنن)، که (حاشیة البجيرمي على الخطيب) له بهرگی (۱) لاپهړه (۴۳۱)دا، وه هه‌روه‌ها له کتیبی (بريقة محمودیة) له بهرگی (۱) لاپهړه (۱۶۵)دا، وه (طبقات المناوي الكبرى) له بهرگی (۱) لاپهړه (۵۸۹)دا، وه (الدمیاطي) له کتیبی (إعانة الطالبین) بهرگی (۱) لاپهړه (۲۴۷)دا، باسی ئه‌وه‌یان کردوه که (الحکیم الترمذي) گوتوویه‌تی: زورجاران له خهون دا به خزمهت خوا عَلَّكَ گه‌یشته‌وم.

۱۲- (علي بن الخطاب الجيزي) كه هه ر يهك له (المناوي) له (طبقات المناوي الكبرى) له بهرگی (۱) لاپه‌ره (۶۳۲) دا، وه (الشعراني) له (لطائف المنن للشعراني) له لاپه‌ره (۷۱۸) دا هیناویانه، كه خه‌ونی به‌ خ‌وای تاكه‌وه بینیه‌وه.

۱۳- (علي بن وهب السنجاري) وهك (المناوي) له (طبقات المناوي الكبرى) له بهرگی (۱) لاپه‌ره (۶۹۱) دا باسی كرده‌وه، كه خه‌ونی به‌ خ‌واوه بینیه‌وه.

۱۴- (أبو إسحاق الإسفرائيني) وهك (إبن العربي) له كتيبي (عارضة الأحوزي) له بهرگی (۱۲) لاپه‌ره (۱۱۷) دا هیناویه‌تی، كه خه‌ونی به‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه بینیه‌وه.

۱۵- (الإمام أحمد الرفاعي) وهك (الشعراني) له كتيبي (الطبقات الكبرى للشعراني) بهرگی (۱) لاپه‌ره (۲۸۹) دا هیناویه‌تی، كه له خه‌ونی دا به‌ خ‌زمه‌ت خ‌وای به‌رزو مه‌زن گه‌یشه‌توه.

۱۶- (عبد الوهاب الشعراني) وهك له كتيبي (لطائف المنن) بهرگی (۱) لاپه‌ره (۲۸۹) دا گوته‌وویه‌تی: دوو جاران له خه‌ون دا شه‌ره‌فی دیتنی خ‌وای به‌رزو مه‌زنم پێبیرا.

۱۷- (الآلوسي صاحب التفسير) وهك له تەفسیره‌كه‌ی خ‌وای (روح المعاني) له بهرگی (۹)، لاپه‌ره (۵۲) دا، باسی كرده‌وه، كه خ‌وای په‌روه‌ردگاری له خه‌ون دا بینیه‌وه.

۱۸- (الملا رمضان البوطي) بابی دکتۆر (محمد سعيد رمضان البوطي) یه، كه كورده‌وه خه‌لگی بۆتانه‌وه به‌داخه‌وه له هه‌لومه‌رجی‌کی ناخۆش دا له سوریا كوژرا، دیاره نووسه‌ری نه‌وه كتيبه‌ كه من نه‌وه شتانه‌م لای خواسته‌وتنه‌وه ده‌لی: له سالی (۱۴۲۵) ی كوچیی دا، له‌گه‌ڵ (توفیق) ی نه‌وه‌ی دا، كه كوری دکتۆر (محمد سعيد رمضان البوطي) یه، پێكه‌وه بووین له سه‌فه‌ری حه‌ج دا، له (مینی) نه‌وه خه‌ونه‌ی باپیری بۆ گێڕامه‌وه، كه له نه‌خۆشیی مه‌رگی دا، له خه‌ونی دا، قیامه‌ت هاته‌وه، خ‌وای بێ هاوه‌لی بینیه‌وه .

۱۹- كۆتا كه‌س خۆم كه باسم كرده‌وه، دیاره من نزیكه‌ی حه‌فته‌یه‌ك پێش گیرانم له‌لایه‌ن نه‌مريكییه‌كانه‌وه، له (۱۰ / ۷ / ۲۰۰۳) دا له خه‌ون دا به‌خ‌زمه‌ت خ‌وای په‌روه‌ردگار گه‌یشه‌تم، كه نه‌مه‌ش ده‌قی نه‌وه خه‌ونه‌یه‌:

لە خەونەم دا بینیم خۆی بەرزو مەزن لە ئاسمانی هاتە خوارو، منی
لەگەڵ خۆی دا بردو بە پێنج شوین دا - کە لە شیوەی ژوور دابوون - گێرامی،
لە هەر ژووردا ماوەیهکی کەم دەمامەو، پاشان کە لە ژووری پێنجەم تەواو
بووین، هەستم کرد خۆی بەخشەر و بەخشندە لەگەڵ خۆی هێنامیەدەر،
یەكسەریش دواى ئەو بەیدار بوومەو.

بەلام ئەوێ بۆ من جیى سەرنج بوو ئەو بوو، کە لە کاتی گەرانی بە نیو
ژوورەکان دا، هەستم بە ناپەختیی و دلتەنگیی دەکرد !

شایانی باسیشە: ئەم خەونەم دواتر لە سەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) هاتەدی،
چونکە لە ماوەی گیرانی بیست و دوو مانگەو (۶۵۹) پۆژەدا، لە لایەن
ئەمریکاوە، پێنج شویانیان پێکردم، هەر کاتێک دەیانبرد بۆ هەر کام لە
ژوورەکان و سەرنج دەدا: ئەو ژوورانەم دەهاتنەو بەرچاو، کە لە
خەونەكەم دا پێیان دا گەر بووم، هەر لەو کاتەش دا، لە تەعبیری
خەونەكەم حاڵی بووم، زانییم کە ئەو دلتەنگییەم یانی چی ؟ وە لەوێش
حاڵی بووم کە دەر باز کرانیشم هەر لە لایەن خۆی میهرههانهو بوو، چ لە
خەونەكەم داو چ لە حاڵەتی واقعی دواى خەونەكەشم دا.

چونکە بێگومان هۆکارەکانیش هەر بەشێکن لە قەدەری خواو، لە ژێر
رکیزی ویستی رەهاو هەکیمانەى خوادا کار دەکەن !

هەر وەها ئیستاش پاش چاپ^(۱) و بلاوکرانەوێ - کتیی یان راستتر بلییم:
مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله عز وجل) - کە هیوادارم
کەلێنێکی باش بگرێو، خوا هیژوپێژیکی زۆری تیڤخات، زیاتر لە
حیکمەتی ئەو ماوە مانەوێهەم لە زیندان دا، تیگەیشتووم، چونکە
هەفتەیهك بەر لە رزگار بوونەم، لە پاکنووس کردنی ئەو کتیبەم بوومەو!

(۱) ئەو کتیبەم لە چاپی یەكەمی دا، بە هەشت بەرگ، لە دەوری (۲۵۰۰) لاپەرەدا، چاپ و
بلاوکرایەو.

دیاره له چاوپیکه وتنیکیش دا که له گه لم کرا، وه دهرباره ی بهندکرانم به ناوی: (ئهشکه نجه و زیندان) که ئیستا وهك کتیب، چاپکراوه^(۱)، باسی ئهو خه ونه م کردوه، ئنجا له وبارده وه هندی خه لک ره خنه و تیبینی یان هه بوو که گوايه من قسه یه کی ناشه رعیم کردوه و قسه یه کی ناهه قم کردوه ! به لام له راستیدا وانیه، ئه وه تا ئهو هه موو زانایانه ی باسم کردوون، که هی وایان هه بووه گوتوو یه تی: دوو جارو سی جارو، ته نانه ت هی وایان هه یه گوتوو یه تی چل جارو بگره هی وایان بووه، گوتوو یه تی: سه د (۱۰۰) جار به خزمه ت خوی پهروه دگار گه یشتووم له خه ون دا !

مه سه له ی یازدهیمه: که خوا دهفه رموی: ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، (لطیف)، له (لطف) دوه هاتوه، واته: نه رمو نیانی و په نهانی و ئارامیی، (خبیر) یش له (خبرة) دوه هاتوه، واته: شاره ز، خوی بی وینه به م دوو سیفه ته خوی وه سف دهکات، دهفه رموی: ئیوه بویه پهروه دگار نابین، چونکه خوا (لطیف) ه، به لام که (لطیف) یشه وا مه زانن که ئاگاداری ئیوه نیه، به لکو ئاگاداری ئه وه یه که له نیو دل و دهر و نیشان دایه، وه (لطف) له زمانی عه ره بیدا بریتیه له شتی زور ورد له کرده وه، که به چاو نه بینرئ، وهك دهگوترئ: فلان کهس زور (لطیف) ه له کرده وه دا، واته: زور نه رمو نیان و میهره بانه، وه وشه ی: (تَلَطَّفْ) واته: په نهانکاری، وهك خوا له سوورده تی (الکھف) دا باس دهکات، دهفه رموی: ﴿وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾^(۱۱)، واته: با زور به ئه سپایی و په نهانی بجئ، وه وانه کات که هیچ کهس هه ستان پی بکات.

ئنجا (لطیف) صیغه ی موباله غه یه، واته: زور په نهان، یان زور په نهانکار، که له ئه سلدا (اسم فاعل) دهکی (لاطف) ه، وهك (آکل، شارب) واته: ئهو کهسه ی دهخوا، دهخواته وه، به لام (اکیل و شرب) واته: ئهو کهسه ی زور دهخوا، زور دهخواته وه.

(مُحَمَّدٌ مَتَوَلَّى الشَّعْرَاوِي) له تهفسیره که ی خویدا: (تفسیر الشعراوی) هه ندئ

(۱) هه روه ها به هه ردووک زمانی: عه ره بی و فارسییش، چاپ و بلا وکراوه ته وه.

قەسە ی زۆر جوان دەکات، دەربارە ی (لطف) ی خۆای بە بەزەیی، دەلی: (فَمَظَاهِرِ
اللطْفِ لَا حَصْرَ لَهَا، وَعَلَى قَدَرِ دَقَةِ اللطْفِ تَكُونُ دَقَةُ مَاتَاهِ وَإِحْصَائِهِ، فَهُوَ
اللطيف الذي إذا ناديته لبَّأك، وإذا قصدته آواك، وإذا أحببته أدناك، وإذا أعطته
كافأك، وإذا أعطيته وأقرضته من فضله وماله الذي منحك، عافأك، وإذا
أعرضت عنه، دعاك، وإذا قربت من الله، هداك، الذي يجازيك، إن وفيت، ويعضو
عنك، إن قصرت، مَنْ افترخ به، أعرَّه، ومن افتقر إليه، اغناه، مَنْ عطاؤه: خير،
ومَنْعُهُ: ذخيرة)^(۱).

واتە: دیاردەکانی میهرەبانیی خوا، کورتە ئەهەساتوون و نازمێردرین، خوا
لەگەڵتدا میهرەبانە، وە بە ئەندازە ی وردیی لوتفی خوا، دەبێ بۆ پە ی پیبەردنی و
سەرژمێرکردنیشی، وردەکاریی هەبێ، خوا ئەو خاوەن میهرەبانییە، کە ئەگەر
بانگت کرد: وەلامت دەداتەو.

وە ئەگەر بەرەو پرووی چووی : پەنات دەدات، دەتگرتە خۆی.

وە ئەگەر خۆشتووست : لە خۆبیت نزیک دەخاتەو.

وە ئەگەر فەرمانبەرییت بۆ کرد : پاداشتت دەداتەو.

وە ئەگەر پێت بەخشی و لەو ماله ی خۆی پێیداوی قەرزت پێدا : سەلامەت و
سەرفرازت دەکات.

وە ئەگەر پرووت لی وەرگێرا : بانگت دەکاتەو.

وە ئەگەر لیی نزیک کەوتیەو : پێنماییت دەکات.

.... وە ئەگەر وەفادار بووی بەرانبەری : پاداشتت دەداتەو.

وە ئەگەر لەگەڵیشی کەمتەرخەم بووی، چاوپۆشییت لێدەکات.

... هەر کەس شانازیی پێوە بکات : عیززەتی پێ دەبەخشی.

هەر کەس هەژاریی خۆی بۆ دەربەری: دەوڵەمەند و بێنیازی دەکات.

... خوا ئەو کەسەیه کە ئەگەر پێت ببەخشێ، بۆ تۆ چاکە.

و ئەگەر پێشت نەبەخشێ، بۆت پەژمەندە دەکاتو، لە دواڕۆژدا پاداشتت دەداتەو.

مەسەلەی دوازدەهەم: کە دەفەرموێ: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ

فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿، بێگومان لە پەروردگار تانەو بەلگەو بەرچاوپروونیەکان (بصائر) تان بۆ هاتوون، { (بصائر) کۆی (بصيرة) یە، جا (بصيرة) هەم بە مانای بەلگە دی، هەم بە مانای بەرچاوپروونی، دی } هەر کەسێک ببینی سوودەکی بۆخۆیەتی، و هەر کەسێک کوێر بێ و سوود لەو بەلگانەی خوا نەبینی، زیانی کوێرییەکی بۆخۆیەتی، وە من بەسەرتانەو پارێزەر نیم.

لێرەدا خوا لەسەر زمانی پێغەمبەری خوا ﷺ وا دەفەرموێ.

دیارە خۆی پەروردگار ئاگادارمان دەکاتەو کە ئەم قورئانە بەرچاوپروونیە بۆ ڕۆشنکردنەوی بەرچاوی ئێسەمان لە بوارەکانی : عەقیدەو فیکر، حەلال و حەرام، ئەمرو نەهی، حوکمو سیاسەت دا، وە هەتسوکەوتەکان لە گشت بوارەکاندا، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموێ: هەر کەسێک بەهۆی ئەم بەرچاوپروونیانەو، بەهۆی ئەم قورئانەو، کە عەقل و دل و چاوو گوێی ڕۆشن دەکەنەو، ببینی، قازانجی دیتنەکی بۆخۆیەتی، بۆخۆی سوود دەکات، هەر کەسێکیش کوێر بێ و نەبینی، دیارە زەرەرەکی بۆخۆیەتی.

کەواتە: پێغەمبەری خوا ﷺ ئەرکی ئەو نەیه کە خەڵک بپارێزی لە گوناھو تاوانان و ئاگای لییان بێ و نەهێلێ خراپە بکەن، بەلکو ئەرکی ئەو یە پەيامو بەرنامەی خاویان پێ رابگەیهنێ، پێغەمبەری خوا ﷺ خەڵکی پێ لە گوناھو تاوان ناگیردرێتەو، بەلێ: پێ ئاگادار دەکرینەو، بەلام دیارە خۆی پەروردگار ئەو دەستەلاتە نەداو بە پێغەمبەری خوا ﷺ کە رێگا نەدات خەڵک کافر بن و گوناھان بکەن، چونکە خەڵک ناچار ناکری و تۆبزییان لێ ناکری، لەسەر گوێرپاھە ئێکەردنی خۆی بالادەست.

مەسەلەى سێزدەهەم و کۆتایى: کە دەفەرموى: ﴿وَكَذَلِكَ نَضْرُفُ الْآيَاتِ

وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ وَلِنُبَيِّنَنَّهٗ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، واتە: وە بەو شىوێهە نایەتەکانمان جۆراو جۆر ڕوون دەکەینەو، لە چەند شوێنێک دا خۆى پەرودرگار باسى ئەو مەسەلەى دەکات، بۆ وێنە، دەفەرموى: ﴿وَتَضْرِيفُ الرِّيحِ﴾ (١٦٤) البقرة، واتە: (خۆ دەفەرموى) بایەکانمان جۆراو جۆر کردو، شەمالە، ڕەشەبایە، لەولا دى، لەملا دى، لیڕەدا دەفەرموى: ﴿وَكَذَلِكَ نَضْرُفُ الْآيَاتِ﴾، ئاوا بەو شىوێهە نایەتەکانى خۆمان جۆراو جۆر دەخەینە ڕوو، بۆچى خوا نایەتەکانى جۆراو جۆر کردوون؟ چونکە سڕوشتى ئینسان وایە، بە بەک جۆر شت ماندوو دەبى، بۆیە خوا نایەتەکانى جۆراو جۆر کردوون: باسى بوونەو، باسى ئیمان و عەقیدە، باسى عیبادت، باسى ڕەوشت، باسى میژوو، باسى حالەتە دەروونیەکان، جۆراو جۆرن.

ئنجە دەفەرموى: نایەتەکانى خۆمان جۆراو جۆر ڕوون دەکەینەو، ﴿وَلِيَقُولُوا

دَرَسَتْ﴾، ئەو لام (ل)ە، زانایانى تەفسیر دەلێن: لامى (عاقبە)یە، نەك لامى (علە)، چونکە خۆى پەرودرگار نایەتەکانى خۆى بۆ ئەو نەناردوون، کە کافرەکان بلێن: ئەى موحەممەد! تۆ لە لای خەلکی دیکە، خۆیندووتە ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ﴾، یانى: بۆ ئەوێ ئەوان سەرەنجام عاقیبەتیان بێتە سەر ئەوێ بلێن: تۆ ئەم قورئانەت لە لای غەیری خۆت خۆیندو، چونکە کافرەکان وایان دەگوت.

دەلێن: لە مەککە دو غولامى ڕۆمى هەبوون، نەصرانى بوون، بە ناوی (یسار) و (جبر)، پێغەمبەر ﷺ جار جار لەگەڵیان ڕادەووستا، دیارە لەگەڵیان ڕادەووستا: بانگیان بکات، بۆیان باسى ئیسلام بکات، قورەیشییەکان هیچیان بۆ نەماو، گوتووینە: ئەو دووانە موحەممەدیان فێرى ئەو قورئانە کردو!

وَهَٰذَا لَمَّا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْكُمْ وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلَ فِي قُلُوبِهِمْ بُغْضًا يَوْمَئِذٍ ۚ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ

إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ

عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾، واتە: ئىمە دەزانىن ئەوان دەللىن: بەشەرئىك فىرى

دەكات، زامانى ئەو كەسەى كە ئاماژەى بۇ دەكەن (كە ئەو غولامە رۆمىيە) ئەعجەمىيە (عەرەبىي باش نەزانیو دە رۆمىي بوو)، بەلام ئەم قورئانە، بە زامانىكى عەرەبىي زۆر روون ھاتو (كە خۇيان لە بەرانبەریدا دەستەوسان) يانى: كابرىيەكى رۆمىي كە خۇي باش عەرەبى نازانى، چۆن قورئانىك فىرى موھەممەد دەكات، كە ئیو ناتوان سوورەتتىكى وەك وی بېنن ؟ بە دلئیای ئەو قسەيەكە ناچیتە ھىچ عەقلىكەو (۱)

ئىنجا بۇ زانیاریتان ! ئەوانەى كە تۆزىك بە ئىنصاف بوون، با كافرىش بووبن، دانیان بە نابەشەرى بوونى قورئان دا ھىناو، يەكئ لەوانە (وھلىدى كورى موغەپرە) زۆر بە روون و راشكاوی، گوتووئەتى: ئەم قورئانە وەك قسەى بەشەر ناچى، كە لەگەلى بەراورد دەكەى، ھىچ قسەيەك ناتوانى بچیتە تاي تەرازوویەو، بەلام كافرەكان گوتووئیانە: فلان كەس! ئەو ديارە موھەممەد سىجری لى كىردووی، تۆشى ھەلخەلەتاندو (۲)، ئەوان لە نەفسى خۇياندا زانیویانە ئەم قورئانە قسەى مروؤف نىە.

واتايەكى دىكە: خوا دەفەر موئ: ﴿وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ﴾، ئىمە

ئايەتەكانى خۇمان جوؤراو جوؤر روون دەكەينەو، با ئەوانىش ھەموو پشك و بەشيان

(۱) بۇ ھۇى ھاتنەخوارى ئەو ئايەتە برۋانە (الإستيعاب في بيان الأسباب) ج ۲، ص: ۴۲۲، كە ئەم دەقەى ھىناو: ﴿عن عبيد بن مسلم الحضرمي، قال: كان لنا غلامان نصرانيان من أهل عين التمر، يُسمَى أحدهما: يسار، والآخر: جبر، وكانا يقرآن كتاباً لهما، فربما مرَّ رسول الله ﷺ فقام عليهما، فقال المشركون: إنما يتعلم محمدٌ منهما، فأنزل الله هذه الآية.﴾ أخرجه الطبري في جامع البيان: (۱۲۰/۱۴)، والواحد في أسباب النزول، ص: ۱۹۰، والبيهقي في الشعب: ۱۳۸، قلنا: وسنده صحيح.

(۲) برۋانە: (الإستيعاب في بيان الأسباب) ج ۳، ص ۴۷۵.

لەم قورئانە گەورەیدا ئەوە بێ، کە تۆمەتی ئەوە بدەنە پال تۆو بلین: خویندووتە

﴿وَلْيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾، واتە: لە لای غەیری خۆت، ئەم قورئانە فیرووی،

﴿وَلْيَبَيِّنْهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، وە با ئیمەش پروونی بکەینەووە بۆ کۆمەڵیک کە

بزائن، واتە: تەنیا کەسانی کە دەرو پایە قورئان دەزانن، کە زانیاریان هەبێ، بۆیە ئیستا زانی و هەیه لە ولاتانی رۆژئاویدا یەک نایەتی لە قورئان بینیوە، کە باسی حەقیقەتیکی زانستی دەکات، کە لە سەدە بیست و یەکدا ئاشکرا بووەو پێشتر نەزانراوە، گوتوویەتی: ناگونجی ئەمە قسە ئینسان بێ، چونکە ئەم نەینییە لە سەدە ئیمەدا ئاشکرا بووە، بۆ وێنە: دەریاوانیکی زۆر گەورە رۆژئاوایی کە هەموو ژیانی لە دەریاوانی دا بردۆتە سەر، دوا ئەوەی یەکیک لە زاناکانی ئیسلام ئەو نایەتە سەرووەتی (النوری) بۆ دەخوینیتەووە، کە خوا

دەفەرموی: ﴿أَوْ كَظَلَمْتَ فِي بَحْرِ لُحْيٍ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ

فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمْتَ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ يَكْدِ بِرِثْهَا وَمَنْ

لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ ﴿٤٠﴾﴾، واتە: یان وەك تاریکییەکان لە

دەریایەکی شەپۆلایی دا، کە شەپۆلیک دایدەپۆشی لە سەروویەو شەپۆلیکی دیکە هەیه، لە سەروویەو هەور هەیه... دیارە دواویی لە سەدە بیست زانرا کە لە سەرووی شەپۆلە رۆڵەتییاکانەووە، شەپۆلی ژیری هەیه، هەتا (غَوَاصَة) دروست نەکرا، نەدەزانرا ئەو شەپۆلانە هەن، گوتوویەتی: کێ موحەممەدی فیرو کرد؟ خو ئەوە لە سەدە ئیمەدا دۆزراو تەو؟^(۱).

یان ئەوە کە هەموو پروەکیک نیرو میی تێدا یە، وەك خوا دەفەرموی:

﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿٤١﴾ الذاریات.

یان ئه وه که بوونه وهر پېش ئه وهی بهم شیوهیه دروست بکړی، له شیوهی ماددهیه کی وهک دووکه ل دا بوو: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ ۖ﴾ فصلت.

یان ئه وه که هه موو زینده وهر یکه له ئاو دروست بووه: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ

كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنبیاء، وهک من لهو کتیبهی که له زیندان نووسیوو مه (الإسلام کَمَا يَنْجَلَىٰ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ) نمازده به ژمارهیه کی زور لهو ئیعاجزه زانستیانه کردوه، نزیکهی سی (٣٠) وینه هینا وده وه، که هه موویان دواى ئه وهی زانیاریی بهر وه پېشه وه چوو، ئه و راستییانه دوزراونه وه و، قورئانیش نمازده پیکردوون.

بویهش خوا دده رموئ: ﴿وَلَنُبَيِّنَنَّ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، ئه م قورئانه روون ده که یه وه بو کومه لیک که بزنان، یانی: ئه گهر زانیاریان هه بی، ده زانن که ئه م قورئانه له لایه ن خوا وه هاتوه، پېغه مبه ری خوا ته نیا ودرگرتن و بلا وکردنه وهی قورئانی له سه ر بووه.

با جاریکی دیکهش ته ماشای وشه کان بکه یه وه:

(نُصِرَفَ): یانی: (نُتَوَّغَ) واته: جوړاو جوړ ده که یه ن.

(الآیات): ده گونجی مه به ست نایه ته کانی قورئان بی، ﴿نُصِرَفَ الْآيَاتِ﴾، نیشانه کانی خومان به جوړاو جوړ روونده که یه وه، وه ده شگونجی مه به ست غهیری نایه ته کان قورئانیش بی: واته: دیارده سروشتیه کان، یان ئه و رووداوانه ی که روو دده ن، نیشانه ن له سه ر ئه وه که خوا خاوه نی ئه و بوونه وهریه.

که دده رموئ: ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ﴾، ئه م وشه یه به چه ند شیوهیه ک خوینرا وده وه:

أ/ به پپی خویندنه وه (قراءة) ی (حَفْص) ئاوا ده خوینرته وه: ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ﴾.

ب/ به لام (ابن کثیر و أبي عمرو) که دوو له قورئان خوینه گه وره کانن، ئاوا یان

خویندۆتهوه: (وَلْيَقُولُوا دَارَسْتُ)، با بلّین: مودارپهست کردوهو، لهگه‌ل خه‌لکی دیکه‌دا فیّری بووی.

ج/ هه‌روه‌ها (ابن عامر) ئاواى خویندۆتهوه: (وَلْيَقُولُوا دَرَسْتُ)، یانی: (فنیّت) واته: ئهم قورئانه کۆتایی پیهات.

د/ وه به (دُرَسْتُ) یش خویندراوتهوه، که به مانای ئه‌وه‌ی پيشوویه، هه‌روه‌ها به: (دُرَسْتُ) یش خویندراوتهوه، که هه‌مان مانای هه‌یه، به‌لام وه‌ک گوتمان

قیڕائه‌تی به‌ناوبانگ ئه‌وه‌ی (حَنْص)ه، که ئاواى خویندۆتهوه: ﴿وَلْيَقُولُوا

دَرَسْتُ﴾، به‌لام وه‌ک پيشتر گوتمان: (ل)ه‌که‌ی لامی عیاله‌ت نیه، چونکه خوا قورئانی بۆ ئه‌وه نه‌ناردوه، که ئه‌وان تۆمه‌ت پال بدنه‌ی لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ، بۆیه ده‌لّیین: (ل)ی عاقیبه‌ته، وه‌ک خوا له سوورپه‌تی (القصص)دا دهرباره‌ی ئه‌وه که بنه‌مائهی فیرعه‌ون مووسایان به مه‌لۆته‌که‌یی له سندووقه‌که‌دا

هه‌لگه‌رته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿فَالْقَطْعُ عَالٌ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا

وَحَزَنًا﴾ (٨)، واته: وه داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون هه‌لیان گرته‌وه، که سه‌ره‌نجام بۆیان بووه دوژمن و مایه‌ی دلته‌نگیی و په‌زاره.

که بیگومان ئالی فیرعه‌ون که مووسایان هه‌لگرتۆتهوه، بۆ ئه‌وه‌یان نه‌بووه ببی به دوژمن و مایه‌ی خه‌مباریی، وه سه‌ره‌نجام فیرعه‌ون له‌سه‌ر ده‌ستی مووسا کۆتایی پئی بئی، بۆیه ئه‌و (ل) لامی عاقیبه‌ته، واته: بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ره‌نجام وای لێ بئی، ئه‌گه‌رنا ئه‌وان بۆ ئه‌وه‌یان هه‌لگرتۆتهوه ببیته هۆکاری فه‌وتانی ئالی فیرعه‌ون، چونکه هه‌یج که‌سیک به ده‌ستی خۆی زهره‌ر له خۆی نادات.

ئنجاکه ده‌فه‌رموی: ﴿وَلْيَبَيِّنْهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، له قورئاندا له چه‌ند

شوینیک ناماژه به‌وه گراوه که ئه‌هلی عیلم، واته: ئه‌وانه‌ی شاره‌زان و زانان قه‌دری قورئان دهرزان، بۆ وینه:

(١) لە سوورەتی (سبأ) دا دەفەرموی: ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ

مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦١﴾، واتە: ه:

ئەوانەى كە زانیارییان پێدراوه، دەزانن كە ئەوەى بۆ توو نێردراوه لە پەروەردگارتەوه، هەقە، وه رێنمایی دەكات بۆ رێبازی خۆى زالى ستایشكراو.

ئەوانەى كە زانیارییان پێدراوه، لە هەر لقیكى زانیاری دا ئینسان شارەزا بێ، دەزانێ قورئان ئامازمەكى بۆ كردوه، بۆ وێنە: بوارهكانى: پزىشكى، یان دەروونناسى، یان زهوناسى، یان میژووناسى، یان كۆمه‌لناسى... هتد، هەر كەسێك لە هەر بوارێك شارەزایی و لە قورئان وردبیتەوه، دەزانێ كە قورئان ئامازەى بە مەسەلەیهك یان زیاتر لەو بواره‌دا كردوه، كە ئەو لێى شارەزایه، بۆ نموونه: خۆى پەروەردگار كە باسى چیاكان دەكات، دەفەرموی: ﴿وَالْجَبَالُ أَوْتَادًا

﴿٧﴾ النبا، واتە: چیاكانمان كردوون بە گۆلمیخ، چونكە (أوتاد) كۆى (وتد)هو بەو سینگە دەگوترێ، كە چادرو رەشمالێ پێ رادەگیرێ، یاخود وڵاخى پێ دەبەستریتهوه، كە هەمیشە بەشى زۆرى لە زهویدايهو، بەشى كەمى لە دەرودیه، كە كاتى خۆى ئەوهیان نەزانیوهو، دواى كە زانستی زهوناسى (جیۆلۆجى) بەرهو پێشهوه چوو، بۆیان دەرکهوت كە هەموو چیایهك، تەنانەت جىاى (هیمالایا) كە بەرزترین چیايه، چەندى لە دەرودیه، شەش، حەوت هیندهى لە زهویدايه، بۆیه خۆى پەروەردگار تەشبیهى كردوه بە گۆلمیخ و سنگ.

بۆیه هەر كەسێك كە پسپۆرو شارەزایه لە بوارێك دا، ئەگەر تەماشای قورئان بكات، بۆى دەردهكهوێ كە ئەم قورئانه لەسەر دەستی موحەممەد ﷺ نەهاتوه، نەك هەر ئەوهندهش، بەلكو زۆر مەسەلەى تێدا باسكراون، كە لەو سەردهمه‌دا، ئەو زانیاریانە نەبوون،

(٢) هەروەها لەوبارەوه خوا ﷻ لە سوورەتی (الرعد) دا دەفەرموی: ﴿وَيَقُولُ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتُ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾، واتە: ئەوانەى بـیـپـروان دەـلـیـن: تـۆ
 رەوانەگراونى، بـلـى: خوا بەسە، شاھەد بـى لە نـیـوان مـن و ئـیـودا (یانى: خوا
 شاھەدە)، كە ئەم قورئانەى پـیـداوم، (وەك بەلگە) وە ئەوانەى كە زانیاری
 كـتـیـبـان لەلایە (جا زانیاری كـتـیـب، چ هی كـتـیـبـى خـواى، چ زانیاری هەر
 كـتـیـبـى كـى دیکە. واتە: ئەوانەى كە زانان)، ئەوانەش شاھەدبن كە مـن ئەو
 قورئانەم لە خواوە هیناوەو بۆخۆم دام نەناوە.

٣) هەروەها لە سوورەتى (الإسراء) دا كە دەفەر مۆى: ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا

إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ

سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾، واتە: تۆ بـلـى: ئـیـمانى پـى بـیـنـن،
 یان ئـیـمانى پـى نەهـیـنـن، ئەوانەى كە لە پـیـش (قورئان) دا زانیارییان پـیـدراوە،
 هەر كاتێك بەسەریاندا بخوینرێتەو، لەپەرپوو سەجدە دەبن، وە دەلـیـن پاكی
 بۆ پەروردگارمان، بەلـیـنى پەروردگارمان هاتە دى.

بەلـى خاوەن كـتـیـبە پـیـشـووەكان هەموویان چاوەرپـى هاتنى پـیـغەمبەرى كۆتایى
 بوو ون، وە زانیوانە ئەو پـیـغەمبەرە بۆ هەموو مـرـوـفـایەتـى دى و پەيامەكەشى
 گشتییە، نەك وەك پـیـغەمبەرانى دیکە، كە هەر یەكەیان بۆ گەلێك یان چەند
 گەلێك هاتوون، بۆیە ئەوانەى كە بە ئیـنـصـاف بوون لە جوولەكەو نەـصـرانییەكان،
 وەك خـواى دادگەر لـیـرەدا باسیان دەكات: ئـیـمانیان هیناوە، وەك كەعبى ئەحبارو
 سەلمانى فارسى، ئنجا سەلمانى فارسى بەسەرھاتى مسوڵمان بوونەكەى بە
 وردى گیراوتەو، كە پوختەكەى ئەوەیە: كە سەلمان كورى ئاغا دئیەك بوو،
 هاتووە بۆ لاى چەند خواپەرستىكى نەـصـرانیى، كە شارەزا بوون لە ئایین، پاشان
 لە رپى وانەو دەچیتە شامو لەویش دەچیتە لاى زانیەكى نەـصـرانیى كە
 بابەییەكى تەماعكار بوو، پاشان یەكێكى باشى دیتەجى و بەرلەوێ بمرى،
 سەلمان دەلـى: وەسیەتم بۆ بكە، دواى تۆ بۆ لاى كى بچم؟ دەلـى: بـرـۆ بۆ لاى
 فلاـنكەس، ئەو لەسەر دینی راست ماوتەووەو نەـصـرانییەكى چاكە.

دوای ویش دووبارە بۇ لاى يەككى دىكە دەچى، وە ئەوۋى كۆتايى يان دەلى: وەللاھى دوای من كەس نەماوہ لەسەر ئايىنى راست بىۋ تەنيا خواپبەرسىتى، ھەموو خەلك لاينداوہ، بەلام برۇ بۇ حىجاز بۇ مەدىنە پىغەمبەرى كۆتايى لەوۋ دىۋ، ھاتنەكەشى نزيك بۆتەوہ، ئىدى ئەوۋىش بەرپى دەكەوۋى، ھەرچەندە پياوۋىكى زۆر ئازا بووہ، بەلام ئەوانەى دەيبەن، دەيكەنە كۆيلەو دەيفرۇشن، دوایى دەست بە دەست دەروات تا دەگاتە مەدىنە، لەوۋى بە كۆيلەيى دەمىنىتەوہ.

پاشان كە پىغەمبەرى خوا كۆچ دەكات لە مەككەوہ بۇ مەدىنە، دەچى تەماشى دەكات، دەبىنى ئەو سىفەتەنەى كە لە كىتەكاندا باسكراون، - كە ديارە پىشتەر لە زانكانى نەصرانىيەوہ زانىونى - ھەموۋيان لە پىغەمبەردا ﷺ، ھەن، وە ئىمانى پى دىنىۋ، دوايىش پىغەمبەرىش ﷺ زۆر پىزى لىناوہ (۱).

بە كورتى ئەوۋى ئەم رستە قورئانىيە دەيگەيەنى : ﴿وَلَبَّيْنَهُ رِقْمٌ﴾

يَعْلَمُونَ ، ئەوۋىيە كە ئەوانەى زاناو شارەزاو چاوكراوہن، بە مەرجىك ئىنصافيان ھەبى، زياتر قەدرى قورئان دەزانن، وەك گوتراوہ: (قەدرى زىر لە لاى زىرنگەرە)، ئىمەى مسوئەلەنەش ھەتا زەينمان فراوانترىۋ، زانىارىۋ شارەزايىمان زياتر بى، باشتەر لە قورئان تىدەگەينۋ، چاكتەر لىۋ بەھرمەند دەبين، كەواتە: ئەگەر بەمانەوۋى زياتر لە كىتەبى خوا تىبگەينۋ بەھرمەند بين، وە زياتر قەدرى بزانين، با ھەولبەدين بازنەى زانىارىۋ شارەزايى خۇمان فراوانتر بگەين (۲).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

(۱) برۋانە: (سیر أعلام النبلاء، للإمام شمس الدين الذهبي. ج ۱، ص ۵۰۵ - ۵۱۱، أخرجه أحمد (۵/ ۴۴۱ - ۴۴۴)، وابن سعد في "الطبقات" (۴/ ۵۳ - ۵۷)، و الجزري في "أسد الغابة" (۲/ ۴۱۷ - ۴۱۹)، وابن هشام في "السيرة" (۱/ ۲۱۴ - ۲۲۱)، والطبراني في "الكبير" برقم: ۶۰۶۵

(۲) لە كىتەبى : (با لە خزمەت قورئان دابىن ۱) دا، چۆنىەتى باشتەر لى بەھرمەندبوونى قورئانمان، تا راددەيەكى باش، رۋونكر دۆتەوہ.

دەرسى دوازدهىم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان، دوازده ئايەت دەگىتتە خۇي، ئايەتەكانى: (١٠٦ تا ١١٧)، تەۋەدى سەرەكىي ئەم ئايەتە موبارەكانە كە لەبارمىۋە دەدوئىن، بىرىتتە ئە چەند رېنمايىەكى خۇي بەرزو مەزن، بۇ پېغەمبەرى خۇي موحەممەد ﷺ، ۋە بىرۋادارانى شوئىنكەۋتوۋى، لە بۋارى چۆنىەتى مامەلەكەردىنيان لەگەل نەيارەكانيان دا، واتە: لەگەل بېرۋايان ۋە ھاۋبەش بۇ خوا دانەراندە، ۋە خۇي كاربەجى لەوبارەۋە چەند راستىيەكى گەۋرەۋە گىرنگى خستۋونە ۋو، بۇ ئەۋەدى ھەم پېغەمبەر ﷺ، ۋە ھەم شوئىنكەۋتوۋانى پېغەمبەر ﷺ بەرچاۋ ۋوون ۋە ھۇشيارو بېدار بن، ۋە نەيارەكانيان ۋەك خۇيان بناسن ۋ، چۆنىەتى بىرگەردنەۋەيان ۋە ھەلسەكەۋتيان ۋە كەسايەتتيانيان ۋە ھۆكارى بىرۋا نەھىيان ۋ، پشت كىرنە ھىدايەتى خۋايانيان، بۇ ئاشكرابى.

ھەرۋەھا لەم دوازده ئايەتەدا، دلدانەۋەدى خۇي مېھرىبان ھەيە بۇ پېغەمبەر ﷺ ھەرۋەھا دلدانەۋەدى مەسولمانانىش، ۋە پېناسەيەكى كورت ۋە پوختى قورئانىش، خراۋتە ۋو.

ۋە خوا ﷻ ھۆشدارىشى داۋتە پېغەمبەر ﷺ ۋە بىرۋاداران، كە بەھۋى ژمارەى زۆرى گومرۋابوۋانەۋە، نەكەۋنە ژىر كارىگەرىي ۋە فشاريان، ۋە بەدۋاى رېچكەۋ رېبازەكانيان نەكەۋن.

﴿ اَتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۚ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ ۚ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَهُمْ وَابْصُرُهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ ۖ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لَيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۚ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِيَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْعَادُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ حُكْمًا ۚ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە نایەتەکان

((شۆین ئەو (بەرنامەیی)ە بکەووە کە لە پەرۆردگارتەووە بۆت سرووش کراوە، جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، وە ڕوو لە ھاوبەشدانەرەکان (و ئازارو بانگەشەیی خراپ)یان وەرگیرە (١٠٦) وە ئەگەر خوا ویستبای ھاوبەشیان (بۆ خوا) دانەدەنا، وە تۆشمان بەسەرپانەووە نەکردۆتە پارێزەر، تۆ سەرپەرشتیار وەکیل نی بەسەرپانەووە (کە نەهیلێ کافر بن) (١٠٧) وە جێئێ بەو (پەرستراو)انە مەدەن کە لە جیاتی خوا لییان دەپارێنەووە، کە سەرەنجام ئەوانیش دەستدریژکارانەو بەبێ زانیاری جێئێ بە خوا بدەن! ئاوا بەو شیۆدیە (بە گوێرە ویستی ئازادانەووە هەلبژاردنیان) کردەووە ڕەفتاری هەر کۆمەڵیکمان بۆیان ڕازاندۆتەووە، پاشان گیرانەووەیان بۆ لای پەرۆردگاریانەو، هەوائیان پێ دەدا بەوێ کە دەیانکرد (١٠٨) وە (کافرەکان) سوێندیان بە خوا خوارد، بە سوێند خواردنێکی جەخت لەسەر کراو: کە ئەگەر نیشانەییەکیان (لەسەر راستی پێغەمبەر و قورئان بۆ بێ) بیگومان برۆای پێ دینن، بلێ: نیشانە (و موعجیزە)کان بەس لە لای خوا، ئنجا ئایا ئیو (ئەو برۆادارینە! کە زۆر سوورن لەسەر برۆاھێنانیان) چ شتێک وای لیکردوون، هەست بکەن و بزائن کە ئەگەر ئەو نیشانانەش بین، هەر ئیمان ناھێن! (١٠٩) وە (چ شتێک وای لیکردوون کە هەست بکەن و بزائن) کە دڵەکانیان و چاوەکانیان هەلدەگیرینەووە (تاکو برۆا نەهێنن)، وەک چۆن یەکەمجار برۆایان نەهێناو، وە وازیان لێ دینن لە سەرکێشیی خۆیاندا سەرەسیمیە بین (١١٠) وە ئەگەر فریشتەشمان بۆ لایان دابەزاندبایەو، مردووانیش دواندبایانن، وە هەموو شتیکیشمان ڕووبەرۆو لەسەر خڕکردبانەو، مەگەر خوا ویستبای، ئەگەرنا برۆایان هەر نەدەهێنا، بەلام زۆربەیان نەفامن (١١١) وە بەو شیۆدیە بۆ هەر پێغەمبەرێک دوژمنمان ڕەخساندوون، لە شەیتانەکانی مەرۆق و جند، کە هەندیکیان قسە ی بریقەدار بۆ فریودان بە پەنھانیی فیری هەندیکیان دەکەن، وە ئەگەر پەرۆردگارت ویستبای وا نەکەن، وایاننەدەکرد،

دەجا واز لە خۆیان و لەوەی هەڵبەستنی بێنە ﴿١١٢﴾ وە با (سەرەنجام) ئەوانەى
 بڕوایان بە دواڕۆژ نیە، دلایان بە لایدا بچى، (واتە: بە لای کوفرو خراپەدا)، وە
 پەسندی بکەن و، ئەوەی دەیکەن (لە خراپە) بیکەن ﴿١١٣﴾ (بلى: ئایا جگە لە خوا بە
 دادوەر بخوازم، لە حالیکدا کە ئەو کتیبیکى ڕوونکراوەی بۆ ناردوونە خوار، وە
 ئەوانەى کتیبیشمان پێداون، دەزانن کە بە هەق لە پەرورەدگارتەووە دابەزینراوە؟
 دەجا بە هیچ شیوەیهك لە دوو دلان مەبە! ﴿١١٤﴾ وە وشەى پەرورەدگارت لە راستی و
 دادگەری دا، تەواوی کردووە، هیچ گۆڕەریك بۆ وشەکانى نیە، وە ئەو بێسەرى زانیە
 ﴿١١٥﴾ وە ئەگەر فەرمانبەری زۆربەى زەمین نشینان بکەى، لە ڕێى خوا لات دەدەن و
 گومرات دەکەن، (ئەوان) بەس شوین گومان دەکەون، وە ئەوان تەنیا درۆ دەکەن
 ﴿١١٦﴾ بێگومان پەرورەدگارت زاناترە بەوانەى کە لە ڕێبازى وی لادەدەن، وە ئەو بە
 ڕێپراستگرتووان، زاناترە ﴿١١٧﴾).

شیکردنەوی هەندی له وشەکان

(وَلَا تَسْبُوا): واتە: جنیو مەدەن، وشە (سَبَّ) جنیوێکی ئازار پیگەیهنەرە، کە قسە ناشرین بە کەسێک بڵێی و ئازاری بە دلی بگات، وە لە زمانی عەرەبییدا (سَبَّ) بە مانای جنیودان و برین و تانەلێدان دێ.

(عَدَا): واتە: دەستدریژکارانە، تێپەرێنەرانە، (الْعَدَا) واتە: سنوور بەزاندن، وشە (عَدَا) بە سێ مانایان دێ: (الْعَدَاوَةُ وَالْمُحَادَاةُ بِالْقَلْبِ، وَالْعَدَاوَةُ فِي الْمَشْيِ، وَالْعَدَاوَةُ وَالْعَدَا) واتە: بە مانای دژایەتی و بوغزاندن لە دڵەوە دێ، وە بە مانای ئەوێ دێ، کە ئینسان لە هەنگاونانی دا، تێدەپەرێنی، وە بە مانای دەستدریژکردنی و پەلەتێش دێ.

(زَيْنًا): واتە: رازاندوو مانەتەو، جوانمان کردو، (الزينة ثلاث: زينة نفسية كالعلم، وزينة بدنية كطول القامة، وزينة خارجية كالجمال والجاه، واللباس والحلي) واتە: رازاوێ و جوانیی سێ جۆرە: رازاوێیەکی دەروونی، وە زانیاری (هەروەها عەقل و ئارامیی و هیمنیی) وە رازاوێیەکی جەستەیی، وە بەرزی و شیوێ جوانیی، وە رازاوێیەکی دەرەکیش هەیە، وە مال و سامان و پلەوپایە، وە (بۆ ئافەرت) خەشڵ بە خۆداکردن.

(جَهْدًا أَيْمَنَهُم): وشە (جَهْد) لە زمانی عەرەبییدا بە مانای وزە توانایە، (الْجَهْدُ وَالْجُهْدُ: الطَّاقَةُ وَالْمَشَقَّةُ) واتە: (جَهْد) واتە: وزە توانا، وە (جُهْد) یانی: قورسی و زەحمەت، دەفەرموی: سوێندیان بە خوا خوارد، بە هەموو توانای خۆیانەو، یاخود زۆر بە سەختگیریەو، (حلفوا واجتهدوا في الحلف، أن يأتوا به على أبلغ ما في وسعهم..) واتە: زۆر جەختیان کرد بۆ ئەوێ کە هەرچی لە توانایاندا، سوێندەکە بە قورسی بخۆن، بۆ ئەوێ لایەنی بەرانبەر برۆیان پێ بکات، هی واهەیه کە سوێند دەخوا دەلێ: (والله بالله تالله) کۆمەلێک سوێند ریز دەکات، بۆ ئەوێ لایەنی بەرانبەر زیاتر قەناعەتی بێ.

(وَمَا يُشْعِرُكُمْ): واتە: چ شتێک واتان لێ دەکات ئێوە هەست بکەن بزانن؟ دەلی: (شَعَرْتُ: أَصَبْتُ الشَّعْرَ، شَعَرْتُ كَذَا: عَلِمْتُ عِلْمًا فِي الدَّقَّةِ كِإِصَابَةِ الشَّعْرِ) (شَعَرْتُ) واتە: کەسیک کە نیشانەدا بکاتو، لە موو بدات، کوردهواری خۆمان ئەگەر نووسەرێک زۆر زەبر دەست بێ، دەلی: بابایەکی مووقەلێشە، مووقەلێش یانی: زۆر چاک لە نیشانە دەدات، (شَعَرْتُ كَذَا)، واتە: بە وردیی شتەکەم زانی، وەک چۆن لە موو بدە، ئەو شتەم ئاوا بە وردیی زانی، کەواتە: (وَمَا يُشْعِرُكُمْ)، واتە: چ شتێک واتان لێدەکا کە بەوردیی ئەو شتە بزانن.

(وَنَقَلَبْ): لە کوردیی دا دەلی: قەلبی کردووە، یان: مەبەست ئەوەیە شتێک لابدرێ لە حالەتیکەووە بۆ حالەتیک، یاخود سەرەنخوون بکریتەووە.

(أَفَعَدْتَهُمْ): (جمع فؤاد) (أَفْعَدَ) کۆی (فؤاد) ه، دەلی: (الفؤاد كالقلب لكن يقال له فؤاد إذا اعتبر فيه معنى التفؤد، أي التوقد، فَأَذَتْ اللَّحْمَ: شَوِيَتْهُ)، (فؤاد) وەک دل وایە، بەلام بەو ئیعتیبارە پێی دەگوتری: (فؤاد)، کە مانای داگیرسانی تێدا ڕەچاو دەکری، (فَأَذَتْ اللَّحْمَ) گۆشتەکەم برژاند. بەلام من پێموایە وشە (فؤاد) تەنیا بە مانای دل نایەت، بەلکو بە مانای عەقڵیش دێ، وەک لە شوینی خۆی دا بای دەکەم، چونکە لە هەندیک شوین دا ناگونجی بلیین: وشە (فؤاد) بە مانای دلە، دەبی بلیی بە مانای عەقڵە.

(طَغَيْنَهُمْ) (الطغيان) (تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الْعَصْيَانِ) (طغيان) بریتیه لە سنوور بەزاندن لە سەرپێچیی کردندا، واتە: هەموو سنوورەکان ببەزێنی، (طاغوت) بۆچی پێی دەگوتری (طاغوت)؟ چونکە تەواو هەموو سنوورەکان دەبەزێنی: لە چەوسانەووی خەلک و خۆ بەزەلگری و تاوان و زولم و دەستدریژی دا.

(يَعْمَهُونَ): یانی: (يَتَرَدَّدُونَ) واتە: سەرەسیمیە دەبن، سەرگەردان دەبن، دەلی: (الْعَمَهُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ مِنَ التَّحِيرِ، عَمَهُ فَهُوَ عَمَةٌ وَعَامَةٌ، وَجَمَعُهُ عَمَّهُ)

(عَمَهُ) بریتیه له دَلْ له دَلْدان له شتیکدا، له ئەنجامی سەراسیمەیی دا نەزانی چی بکە؟ دەگوتری، (عَمَهُ فَهُوَ عَمَةٌ وَعَامَةٌ) واتە: ئەو کەسە سەرگەردان و سەراسیمەیه، کۆیهکەشی (عَمَهُ)یه.

(قُبْلًا): (قیل: هو جمع قابل، ومعناه مقابل لحواسهم، أو جمع قبيل، وقبلاً فمعناه عياناً، وقبيل جمع قبيلة)، دەگوتری: پووێڕوو، بەرانبەر هەستەکانیان، یان کۆی (قبیل)ە، واتە: کۆمەڵە خەڵکی، وە (قبیل) کۆی (قبيلة)یه.

(يُوحِي): واتە: پەيامێکی پەنھان دەنێری، ئەسڵی وشەیی وەحی بە دەنگی خشل دەگوتری، خشلی ئافرەت کە بەخۆیدا دەکات، دەنگەکەیی دەنگێکی کپە، وە (وحي) بە ئاماژەیهکی خێراش دەگوتری، وە بە پەرزوو هیما دەگوتری، وە بە قسەیهک بە کنارەو دەبەرپراواویشتن، دەگوتری، کە دەفەر موی: ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ﴾، واتە: هەندێکیان بە شیوەی پەنھان، قسەیی رازاوە فییری یەکدی دەکەن.

(زُخْرَفَ الْقَوْلِ) واتە: قسەیی رازاوە، (الزخرف: الزينة المزوقة، والمنقشة ومنه قيل للذهب: زوق الكلام: حسنه وزينه) وشەیی (زخرف) بە مانای زیڕیش هاتووە بەمانای نەقش و نیگاریش هاتووە، وە بەمانای رازاندنەوێ شتیک هاتووە، کەسێک کە قسەیهک دەکات و هەول دەدا زۆر بە پەوانبێژی و بە ڕێکی بیکات، پێی دەگوتری: (زُوقُ الْكَلَامَ: حَسَنُهُ وَزَيَّنَّهُ) قسەکەیی خۆی رازاندووە، وە هەندێ له ئەدیب و شاعیرەکان، قسەکەیی خۆیان دەخەنە قەلبی تەعبیری سەرنج ڕاکێشەو.

(غُرُورًا): (غُرُور) یانی: لەخۆباییبوون، یاخود خۆ فریودان، دەگوتری: (غَرَرْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ غَرَّتَهُ وَنَلْتُ مِنْهُ مَا أُرِيدُهُ، وَالْغَرَّةُ: غَفْلَةٌ فِي الْيَقَظَةِ، وَالْغَرَارُ: غَفْلَةٌ مَعَ غَفْوَةٍ) واتە: فلان کەسم هەڵخەڵەتاند فریوم دا، (أَصَبْتُ غَرَّتَهُ) واتە: بێئاگاییه کەم ئیستغلال کرد، له کاتی بێئاگاییدا زیانم پێگەیاند، (غَرَّة)

بریتیه له‌وه که ئینسان به‌خه‌به‌ر بئ، به‌لام له‌و کاته‌دا ئاگای له‌خو‌ی نه‌بئ‌و
بیئاگابی، به‌لام (غِراَر) نه‌وه‌یه که ئینسان وه‌نه‌وزیکی بی‌تی‌و، له‌و کاته‌دا فی‌لی
لی بکری، یاخود زه‌فه‌ری پی بردی.

(وَلِصَّغَى): (الصَّغُو: الْمَيْلُ، يُقَالُ: صَغَتِ النُّجُومُ وَالشَّمْسُ صَغَوًا: مَالَتْ لِلْغُرُوبِ)،
واته: با مه‌یل بکات، به‌لایه‌کدا بچی، نه‌ستیره، یاخود خور، نه‌گهر خه‌ریکی
ئاوابوون بوون، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لین: (صَغَتِ النُّجُومُ وَالشَّمْسُ) واته:
(مَالَتْ لِلْغُرُوبِ) خه‌ریکه ئاواده‌بی.

(وَلِیَقْتَرِفُوا): (أَصْلُ الْقَرْفِ وَالْإِقْتِرَافُ: قَشْرُ اللِّحَاءِ عَنِ الشَّجَرِ، وَاسْتَعْيِرَ الْإِقْتِرَافَ
لِلْإِكْتِسَابِ، وَفِي الشَّرِّ أَكْثَرُهُ)، واته: وشه‌ی (قَرْف) و (إِقْتِرَاف) لی‌کردنه‌وه‌ی
توی‌کلی دره‌خته، وه (اِقْتِرَاف) بو‌وه‌ده‌سته‌ینان خوا‌زاروه‌ته، زیاتر بو‌ خراپه‌.

(حَكَمًا): واته: دادوهر، که‌سی‌ک که کی‌شه‌ی نیوان دوو لایه‌ن، یاخود زیاتر یه‌کلایی
ده‌کاته‌وه، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا که ده‌گوتری: (حَكَمَ) یانی: مَنَعَ مَنَعًا لِلْإِصْلَاحِ،
وَمِنْهُ سُمِّيَتِ اللَّجَامُ: حَكَمَةً، وَالْحَاكِمُ مَنْ يَحْكُمُ بَيْنَ النَّاسِ (حَكَمَ) واته:
رێگای گرت، به‌ مه‌به‌ستی به‌رزه‌وه‌ندی رێگای له‌ که‌سی‌ک گرت که خراپه‌یه‌ک
نه‌کات، بو‌ئه‌وه‌ی به‌رزه‌وه‌ندی بی‌ته‌دی، بو‌یه به‌ لغاوی و لاخ، (حَكَمَةَ) پی
ده‌لین: نه‌و ئاسنه‌ی که له‌ ده‌می نه‌سپو حوشت ده‌گری، بو‌ئه‌وه‌ی له‌وه‌ر نه‌خوا
پی ده‌گوتری: (حَكَمَةً) له‌و کاته‌دا که خوا‌هنه‌که‌ی ده‌یه‌وی برپاوه‌ به‌ له‌وه‌ر
خواردنی رپوه سه‌رقال نه‌بی، چونکه رپگا له‌و و لاخه ده‌گری له‌وه‌ر بخوات، وه
که‌سی‌ک له‌ نیوان خه‌ل‌گیدا دادوهری ده‌کات، (وَالْحَكَمُ: الْمَتَخَصَّصُ بِذَلِكَ)
(حَكَمَ) که‌سی‌که پسپوره له‌ دادوهری کردن دا.

(مُفَصَّلًا): واته: رپوونکراوه، نه‌گهر کو‌مه‌له‌ شتی‌ک پی‌که‌وه بلکین، تی‌کده‌ئالین، به‌لام
نه‌گهر حیا حیا بکری‌نه‌وه، رپوون ده‌بنه‌وه، ئنجا ئایا نه‌وه له‌ چیه‌وه هاتوه؟
له‌ گه‌ردنبه‌ندی ئافه‌رت، ده‌گوتری: (فَصَّلَ: جَعَلَ بَيْنَ كُلِّ لَوْثَتَيْنِ خَرَزَةً،
التَّفْصِيلُ: التَّبْيِينُ) واته: له‌ نیوان هه‌ردوو گه‌وه‌ردا شتی‌کی تی‌خراوه، موورو

یان شتیکی دیکە ی جگە لە گەوهەر خراوتە نیوانیان، ئەو پێی دەگوتری: (عَقْدٌ مُفْصَلٌ) واتە: گەردنبەندیکی لەو جوړە.

(الْمَمَرَيْنِ): لە (المريّة) دوه هاتوه، (مريّة) به مانای گومان دی، بەلام تايبەتترە لە گومان، گومان ئەو هیه که موقوف دوو دل بێ، که ئەو شتە وابی، یان وا نەبی؟ ئەو پێی دەگوتری: (شک)، به کوردیی ئیمە دەلێین: گومان، جا به کوردیی به (ظن) یش دەگوتری: گومان به (مريّة) ش هەر دەگوتری: گومان، ئەمە ئەو دەگەیهنی که زمانی کوردیی لە چاو زمانی عەرەبیی زمانیکی هەژارە، ڕەنگە ھۆکارە کەشی ئەو هەبێ که زمانی کوردیی، زمانی خۆیندن و نووسین نەبوو و زمانی بەرپۆوەبردنی دەولەت و فەواری سیاسی نەبوو، بۆیە وشەکانی زۆرین، بۆ وینە: ئیمە به (قمر) هەر دەلێین: مانگ، به سی شەوێ مانگیش هەر دەلێین: مانگ، بەلام عەرەب به مانگ دەلێن: (قمر) ئەوێ به ئاسمانەو هیه، وه بهو سی (٣٠) شەو هەش دەلێن: (شهر).

به هەر حال، دەلێ: (المريّة: التردد في الأمر وهو أخص من الشك)، (مريّة) ئەو هیه لە شتی کدا دوو دل بێ، وه تايبەتترە لە (شک)، (شک) ئەو هیه: نەزانی ئایا: بهو لاهیه؟ یان بهم لاهیه، لە نیوقەدی بوەستی، (مريّة) ئەو هیه شتە که زیاتر به لای نەبوونی دابی، که گوتت: (ظن) م وایە ئەو شتە بهم شیو هیه، که واتە: گومانت هیه، بەلام زیاتر دلت به لای بوونی دایە، (والمماراة: المحاجة فيما فيه مريّة) (مماراة) بریتیه لە وتویژو شەرە قسە لەسەر شتی که گومانی تیدا هەبێ.

(وَكَمَّتْ): واتە: تەواو بوو، کامله، (تَمَّامُ الشَّيْءِ: إنتهاؤه إلى حَدٍّ لَا يَحْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ خَارِجٍ عَنْهُ، عَكْسُ النَّاقِصِ) ئەگەر بلایی: ئەو شتە (تام)، واتە: گەشتۆتە ڕاددیه که پێویستی به شتیکی دیکە به دەرەوێ خۆی نیە، واتە لە خۆیدا (تام) ه، کامله، تەواو، پێچەوانە (ناقص)، (ناقص) واتە: شتیکی ناتەواو، که پێویستی به دەرەوێ خۆی هەبێ، بۆیە خوای پەروردگار دەربارە ئیسلام دەفەر موی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ

نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴿٣﴾ المائدة، واتە: ئەمڕۆ بەرنامەكەتانم بۆ تەواو كردوون و كامڵە، وە چاكەى خۆم بە تەواویى لەگەڵ كردوون، هێچ نوقسانى تێدا نیه، وە ئیسلامیشم بۆ بە بەرنامە پەسەند كردوون.

(كَلِمَتٌ): (كلمة) لە زمانى عەرەبیدا زیاتر بە مانای وشە دى، بەلام (كلمة) بە مانای قەزەبەیهك دى، واتە: بابەتێك كارێك كە قسەى لى دەكرى، وە بە مانای (قضاء) دى، واتە: بریارێك دى كە كۆبەكەى (أقضية)یە، وە بە مانای وشەش دى، بە مانای بریاریش دى، وە دەشگونجى بە مانای یاساكانى خوای پەرورەدگاریش بى.

(صِدْقًا): (صدق) واتە: راستى، راستى بریتىیه لە چى؟ دەلى: (الصدق: مطابقة القول الضمير والمُخْبَر عنه معاً)، (صدق) بریتىیه لەو قسەبەكە كە دەكرى، هەم لەگەڵ دڵدا راست بێتەوه، واتە: ئەو ئینسانەى كە ئەو قسەبەكە دەكات ئەو قەناعەتەى لە دڵدا هەبى، وە هەم لە دنیای واقعیشتا بەو شیوەیه بى، واتە: ئەگەر گوتمان: فلان كەس لە سەفەر گەراپەوه، هەم قەناعەتمان بە قسەكە هەبى، نەك كەبرا قەناعەتى وا نەبى ئەو قسەبەكە بكات، ئەوه دەبێتە درۆ، وە هەم لە واقعیشتا دا ئەو كەسە لە سەفەر گەراپێتەوه.

(وَعَدًا): (العدالة والمُعَادلة: لَفْظٌ يَقْتَضِي مَعْنَى الْمُسَاوَاةِ، وَيُسْتَعْمَلُ بِاعْتِبَارِ الْمُضَايَفَةِ، وَالْعَدْلُ وَالْعَدْلُ يَتَقَارَبَانِ، لَكِنْ الْعَدْلُ يُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ كَالْأَحْكَامِ، وَالْعَدْلُ وَالْعَدِيلُ لَمَّا يُدْرِكُ بِالْحَاسَّةِ)، واتە: هەردوووك وشەى: (عدالة ومُعَادلة) لە یەكسانییهوه نزیکن، وە (عَدْلٌ وَعَدْلٌ) لە یەك نزیکن، بەلام (عَدْلٌ) بۆ شتى مەعنایهوى بەكاردی، كە بە عەقڵ دەزانری، وەك: حوكمەكان، بەلام (عَدْلٌ) بۆ شتى وا كە بە هەستەكان دەرك بكرى، بەكاردی، وەك لا بارى ولاخ.

(الظَّنَّ): وهك گوتم له كوردییدا به (شك) و (ظن) و (مرية) هەر ده‌لێن: گومان، به‌لام ده‌گونجی ب‌لێن: (ظن) به كوردیی واته: گومانی زال، واته: گومانێك زیاتر پێت وایه ئه‌و شته وایه، به‌لای بوونی دایه، (الظن: اسم لما يحصل عن أماره، ومتى قويت أدت إلى العلم) ده‌لێ: (ظن) بریتیه: قه‌ناعه‌تێك به‌ه‌وی نیشانه‌یه‌كه‌وه په‌یدا ده‌بی، هەر کاتێك نیشانه‌كه به‌هێر بوو، ئه‌وه (ظن) ده‌كه ده‌بیته ه‌وی به‌ده‌سته‌یانی زانیاریی ده‌رباره‌ی ئه‌و شته‌وه.

(يَخْرُصُونَ): (الخرصُ: حَرَزُ الثمرة، والخرصُ المحروز، كالنقض للمنقوض، وقيل الخرص: الكذب) له‌نیو عه‌ره‌بدا ئه‌وانه‌ی كه دره‌ختی خورمایان هه‌ن، یه‌كێك ته‌ماشای ئه‌و دارخورمایه ده‌كات، ئنجا به‌ مه‌زنده ده‌لێ: ئه‌وه‌نده خورمای پێوه‌یه، به‌ پێوان یان به‌ كێشان، له كوردیی دا ق‌رساندن پێده‌لێن، ده‌گوتری: ئه‌و باغه‌ ترپیه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی مه‌زنده‌ی ده‌كات، چه‌ندی پێوه‌یه، ئه‌وه پێی ده‌گوتری: (خرص)، وه (حَرَز) یشی پێی ده‌لێن، هه‌لبه‌ته ق‌رساندن خۆشمان، هه‌ر له‌و (خرص) ده‌ههاتوه، ده‌گوتری: ده‌یقرسێنی، جا ئه‌وه له‌ ئه‌سلدا بۆ میوه به‌كاردی كه میوه‌ی دره‌ختێك بق‌رسێنی، به‌لام بۆ شتیکی دیکه‌ش هه‌ر ده‌گوتری: ده‌یقرسێنم، واته: ده‌یقرخینم، كه پێموایه ئه‌و شته بایی ئه‌وه‌نده‌یه، یان ئه‌وه‌نده‌یه، هه‌ندیکه‌ش گو‌توو‌یانه: (الخرص: الكذب) به‌ مانای درۆ دی، (یخرصون یعنی ی‌ک‌ذب‌ون) درۆ ده‌که‌ن.

ہوی ہاتنہ خوارہودی نایہتہکان

۱/ ہوی ہاتنہ خوارہودی ئەو نایہتہ موبارہکە، کہ دہفەر موی: ﴿وَلَا تَسْبُوا

الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدُوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زِينَا لِكُلِّ

أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾﴾، ﴿عَنْ

قَتَادَةَ قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ يَسُبُّونَ أَصْنَامَ الْكُفَّارِ فَيَسُبُّ الْكُفَّارُ اللَّهَ عَدُوًّا بِغَيْرِ

عِلْمٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ...﴾ ﴿١﴾، واتہ:

قہتادہ دەلی: مسولمانەکان جنیویان بە بتو صەنەمی کافردەکان دەگوت، ئەوانیش بە

تییەپرانندەو بە ئەزانین جنیویان بە خوای پەروردگار دەگوت، خوا ﷺ ئەو

نایەتە ی ناردە خوار.

۲/ ہوی ہاتنہ خوارہودی ئەو نایہتە، کہ دہفەر موی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ يُؤْمِنُونَ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا

إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾﴾، ﴿عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبِ الْقُرْظِيِّ، قَالَ: كَلَّمَ رَسُولُ

اللَّهِ ﷺ قُرَيْشًا، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! تَخْبِرُنَا أَنَّ مُوسَى كَانَ مَعَهُ عَصَا يَضْرِبُ بِهَا

الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا، وَتَخْبِرُنَا أَنَّ عِيسَى كَانَ يَحْيِي الْمَوْتَى،

وَتَخْبِرُنَا أَنَّ ثَمُودَ كَانَتْ لَهُمْ نَاقَةٌ، فَأَتْنَا بِشَيْءٍ مِنَ الْآيَاتِ حَتَّى نُصَدِّقَكَ! فَقَالَ

النَّبِيُّ ﷺ: أَيُّ شَيْءٍ تُحِبُّونَ أَنْ آتِيَكُمْ بِهِ؟ قَالُوا: تَجْعَلْ لَنَا الصِّفَا ذَهَبًا، فَقَالَ لَهُمْ:

فَإِنْ فَعَلْتُ تُصَدِّقُونِي؟ قَالُوا: نَعَمْ وَاللَّهِ، لَئِنْ فَعَلْتَ لَتَتَّبِعَنَّكَ أَجْمَعِينَ! فَقَامَ رَسُولُ

اللَّهِ ﷺ يَدْعُو، فَجَاءَهُ جَبْرِيلُ ﷺ فَقَالَ لَهُ: لَكَ مَا شِئْتَ، إِنْ شِئْتَ أَصْبَحَ ذَهَبًا،

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۱۳۶۵۵) مُرْسَلًا، وَعَبْدُ الرَّزَاقِ فِي (تَفْسِيرِهِ) ج، ۱، ص ۲۱۵، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ

ج، ۴، ص ۱۳۴، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي "الدَّر المنثور" ج ۳، ص ۳۳، وَقَالَ صَاحِبُ الإِسْتِيعَابِ فِي

بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ۲، ص ۱۵۲: قُلْنَا: وَهَذَا مُرْسَلٌ وَرَجَالُهُ ثِقَات.

وَلَنْ أَرْسَلَ آيَةً فَلَمْ يُصَدِّقُوا عِنْدَ ذَلِكَ ، لَنُعَذِّبَنَّهُمْ ، وَإِنْ شِئْتَ نَدْعُهُمْ حَتَّى يَثُوبَ تَائِبِهِمْ ، فَقَالَ : بَلْ يَثُوبَ تَائِبِهِمْ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى : ﴿ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

أَيْمَانِهِمْ ﴾ ، إلی قوله : ﴿ يَجْهَلُونَ ﴾ ^(١) ، واته : موحەممەدی کوری که عیبی قورەزێ، دەلی : قورەیش قەسەیان لە گەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ کرد، گوتیان : ئەو موحەممەد ! تۆ هەواڵمان پێدەدە : که مووسا گۆچانیکی پێبوو له بەردی دەدا، دوازدە سەرچاوەی لی هاتنە دەری، وه هەواڵمان پێدەدە : که عیسا مردووی زیندوو کردۆتەوه، وه هەواڵمان پێدەدە : که گەلی سەموود حوشریکیان هەبووه، تۆش موعجیزەکی لەم جوړانەمان بو بێنە، تاكو بروات پێکەین ؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی : حەز لەج شتێک دەکەن، وهک بەلگەو نیشانە بوێان بێنم ؟ گوتیان : تەپۆلکە ی صەفامان بو بکە بە زێر، (ئەو صەفاو مەرۆپە که حاجیان لە حەج و عەمەردا لە نیوانیاندا دین و دەچن) فەرمووی : ئەگەر وامکرد، بروام پێدەکەن و بە راستم دادەنێن ؟ گوتیان : بەلی، سوێند بە خوا ئەگەر وامکەر، هەموومان بە شوینت دەکەوین، پیغەمبەر ﷺ هەلسا پارایەوه بۆ ئەو خۆی بەرز ئەو داواکاریە ی بۆ حېبەجی بکات، جبریل هاتە لای پێگوت : ئەگەر دەرئەوئ خۆی بەرزو مەزن بوێان دەکاتە زێر، بەلام ئەگەر ئەو نیشانەیان بو بێ و بروات پێ نەکەن، لەو کاتەدا خوا سزایان دەدات، { وهک چۆن گەلانی و پێشوو دوا ی ئەو ی برۆیان بە موعجیزە ی پیغەمبەرەکان ئەکرد، خوا سزای داوێ }، یان لیانگەرێ، بەلکو خوا بە قەسمەتی کردین بگەرێنەوه بۆ لای خوا، فەرمووی : بەلکو ئارامیان لی دەگرم، با بگەرێنەوه باشتەر، { چونکە مەترسیی هەبوو که ئیمان نەهێنن، هەموویان لەبەین بچن } ئیدی بەو بۆنەیهوه خۆی پەروردگار ئەم نایەتانهی ناردە خواری.

(١) أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (١٣٦٦٢) مُرْسَلًا، لَكِنْ وَرَدَ فِيهِ جُزْءٌ مَرْفُوعٌ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ، وَهُوَ طَلَبُ قُرَيْشٍ أَنْ يَحْوِلَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّفَا ذَهَابًا إِلَى آخِرِ الْحَدِيثِ، وَهُوَ عِنْدَ أَحْمَدَ فِي الْمُسْنَدِ بِحَوْه ج ١، ص ٢٤٢، مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ، صَحِيحٍ إِسْنَادُهُ الشَّيْخُ أَحْمَدُ شَاكِرٌ فِي تَعْلِيْقِهِ عَلَى الْمُسْنَدِ "هَامِش ٢، ص ٣٢٦"، وَأَيْضًا أَخْرَجَهُ الْوَاحِدِيُّ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ ص: ١٤٩، ١٥٠، وَالْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ : ج ٢، ص ١٥٤، وَقَالَ الْمُؤَلِّفَاتُ : قَلْنَا وَسَنَدُهُ ضَعِيفٌ.

مانای گشتی نایەتەکان

خوای پەرودرگار وەك لە پێناسەی ئەم دەرسەدا، گۆتمان، روودەگاتە پیغەمبەر ﷺ دیارە هەر لە درێژەى مشتومڕ و قسە و باسی لەگەڵ دەرووبەرى دا، بەتایبەت لەگەڵ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دا، کۆمەڵگایەك کە پیغەمبەر ﷺ ى تێیدا ھاتو، ئاوا بوو، بەلام دیارە هەر ئەمرو نەھیەك ئاراستەى پیغەمبەر ﷺ ى کرابى، شوینکەوتوانى پیغەمبەر ﷺ و ئۆمەتەکەیشى دەگرتنەو، مەگەر بە بەلگەیهك تایبەت کرابى بە پیغەمبەرەو ﷺ، ئەویش دەبى بەلگەیهكى روونى لەسەر بى، کە ئەو شتە تايبەتە بەووە.

ئنجای لێردا خوا ﷻ وەك پێشتر گۆتمان: چەند رێنماییهك ئاراستەى پیغەمبەر ﷺ دەکات، بۆ چۆنیەتى مامەلەکردنى لەگەڵ ئەو بێبڕوایانەى لە نێوانیاندا ژیاو، بانگى کردوون. دەفەرموى: ﴿ اَنْبِغْ مَا اَوْحٰى اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾، شوین ئەو بکەو کە لە پەرودرگارتەو بۆت سرووش کراو، واتە: ئەو پەيامەى کە لە پەرودرگارتەو بۆت ھاتو، شوین ئەو بکەو، یەکیك بۆى ھەیه بلێ: ئایا پیغەمبەر ﷺ ى هەر دواى ئەو نەکەوتو، بۆجى خوا دەفەرموى: شوینی بکەو، ئایا دەبى تاكو ئیستا شوینی نەکەوتبى؟

وہلامەکەى ئەوہیە: بەردەوام بە لەسەر شوینکەوتنى وەحى، بەلام حیکمەتى چییە کە خوای پەرودرگار وا دەفەرموى؟ ئەو دواى لە مەسەلە گرنگەکان دا باسى دەکەین.

ھەلبەتە لە چەند شوینیکی دیکەش دا خوای پەنھان زان، ئەوہى فەرموو، بۆ وینە: لە سوورەتى (الأحزاب) دا دەفەرموى: ﴿ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِغِ الْكَافِرِينَ

وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾، واتە: ئەى پیغەمبەر! پارێز لە خوا بکە، ئەو مانای وانیه کە پیغەمبەر تەقواى نەبوو، بەلکو یانى: بەردەوامبە لەسەر پارێزکردن لە خوا، یاخود لێى زیاد بکە.

ئنجە دەفەر موی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾، جگە لەو هیج

پەرستراویک نیە، وە پشت لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، بکە، واتە: پشتگوێیان بخە و گوێیان پێ مەدە، بەلام کە دەفەر موی: پشتگوێیان بخە، مانای ئەوە نیە بانگیان مەکە، نەخێر، واتە: با قسەو پرۆپاگەندە ی ئەوان، وە ئەزەیت و ئازاری ئەوان، پاشەکشە بە تۆ نەکات و نەبیته فشارێک لەسەر تۆ، کە پێگەر و پێبازت پێ بگۆری و لێ تیکبەدات.

ئنجە دەفەر موی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾، وە ئەگەر خوا ویستبای

ھاوبەشیان دانەدەنا، چی ویستبای؟ واتە: ئەگەر ویستبای ئەوان ھاوبەش بۆ خوا دانەنێن، ھاوبەشیان بۆ خوا دانەدەنا، ئەدی بۆچی ویستووێت؟ چونکە خوا ویستووێت: خەڵک تاقی بکاتەو، ویستی خۆی پەروردگاریش بە دۆی ویستو خواستی مەرفەهەکان دەکەوێ، چونکە خۆی پەروردگار و تاک و پاک، چاکە لە چاکەکاران ویستو، خراپە لە خراپەکاران ویستو، بەلام کە چاکە لە چاکەکاران ویستو؟ دۆی ئەوێ ئەو چاکەکاران، ویستی ئازادانە ی خۆیان ئاراستە ی چاکەکردن کردو، خۆی کاربەجێش یارمەتی داو، هەروەها دۆی ئەوێ خراپەکاران ویستی خۆیان ئاراستە ی خراپەکردن کردو، خۆی دادگەریش یارمەتی داو، وەک دەفەر موی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (٢١) التکویر،

واتە: ناتانەوێ هەتا پەروردگاری جیهانیان نەبەوێ، واتە: پێتان وانهبێ، کە ئەگەر چاکە دەکەن، ئەوە خوا نەویستو، چاکە بکەن و، ئێوە هەر توانیوتانە چاکە بکەن! یان ئەگەر خراپەتان کرد، پێتان وابێ خوا نەویستو خراپە بکەن و، ئێوە هەر کردووتانە! نەخێر، کە چاکە دەکەن، یان خراپە دەکەن، ئیمان دێن، یان کوفر دەکەن، ئەوە هەر لە چوارچێوە ی ویستی پەرە ی خۆی بالادەست دایە، کەواتە:

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾، ئەگەر خوا ویستبای، ھاوبەش بۆخوا دانەنێن،

ھاوبەشیان دانەدەنا، بەلام ویستووێت ئازادیان بکات، ئەگەر نا خوا ویستووێت: فریشتەکان سەرپێچی لە فەرمانی خوا نەکەن، هیج فریشتە یەکتان بینیوە گوناھێک بکات؟ نەخێر، بۆچی؟ چونکە خوا ویستووێت گوناھان نەکەن، بەلام خۆی

دادگەر و یستووێهەتی ئینسانەکان ئازاد بنو، بە ویستی ئازادانەیی خۆیان چاکە بکەن و خراپە بکەن، کێ چاکە دەکات با بیکات، کێ خراپە دەکات با بیکات، وەك خوا دەفەر موی: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (٢٩) الکەف، واتە: کێ دەیهوێ با ئیمان بێنێ، وە کێ دەیهوێ با کافر بێ، خوا و یستووێهەتی ئازادیان بکات و نەبویستوێ زۆریان لێ بکات، ئەگەر ویستبای تۆزریان لێ بکات، وەك فریشتەکان، کەس نەیدەتوانی خراپە بکات.

وەك لە سوورەتی (یونس) دا دەفەر موی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تَكْفُرُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (١٠٩)، واتە: ئەگەر پەروردگارت ویستبای، تێکڕای خەلکی سەر زەوی ئیمانیان دەهینا، ئایا تۆ دەتهوێ زۆریان لێ بکە، تاکو ئیمانی بێنن ؟

واتە: خوا نەبویستوێ زۆریان لێ بکاتو، ویستووێهەتی ئازادیان بکات، ئنجا کە ئازادی کردوون، هەندێکیان ئیمانیان هێناوێ زۆر بەشیان ئیمانیان نەهینا، ئەو هەسەلەیهکی زۆر وردە، هەلبەتە من لە کتێبی (ئیمان و عەقیدە ئیسلامیی) لە بەرگی (٤) دا بە تەفصیل باسی قەزا و قەدەرم کردوێ.

ئنجا دەفەر موی: ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، وە تۆمان دانەناوێ پارێزەر بێ بەسەریانەو، وە تۆشمان دانەناوێ سەرپەرشتیار و وەکیل بێ بەسەریانەو، واتە: تۆ پارێزەریان نی، نەهێلی خراپە بکەن، وە وەکیلیشیان نی، بە تۆبزیی چاکەیان پێ بکە، چونکە کەسێک دەبێتە وەکیلی کەسێک، دیارە بۆ چاکە دەبێتە وەکیلی، دەلی: فلان کەس وەکیلی منە بۆ چاکە، خو نالی وەکیلی منە بۆ خراپە !

ئنجا خوای کاربەجێ رێنمایی و ئامۆژگارییهکی دیکەیی مسوڵمانان دەکات، دەفەر موی: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بۆیە دەلێم مسوڵمانان، چونکە پێغەمبەر ﷺ هەرگیز جێی بە کەس نەداو، وە زۆر بە نەزاکەت بوو، زۆر زمان چاک بوو، بۆیە لێردا خوا نەیفەر مو: (وَلَا تَسُبُّوا) پێشتر بە پێغەمبەر

ﷺ ی فەرموو: ﴿اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، بەلام لێردا بە گشتی بە مسوولمانان دەفەرموئ، بۆچی؟ چونکە پیغەمبەر ﷺ جنیوی نەداوە، تاکو بفەرموئ: جنیوان مەلئ! ئەو مەسەلەیهکی زۆر وردە، با ئاگامان لێی بێ.

ئەنجا هەندیک گوتووینە: خوا بەگشتی فەرموویەتی، بەلام پیغەمبەر ﷺ لە نیویاندایە، بەلام من دەلێم نا! چونکە خوا زانیویەتی پیغەمبەر ﷺ جنیوی بە هیچ شتیک و هیچ کەسیک نەداوە، زۆر بە نەزاکەت و زمان پاک بوو، کەواتە: پیویستی نەکردووە بەو بفەرموئ: جنیو بەو شتێک مەدە کە دەیانپەرستن لە جیاتی خوا، بەلام مسوولمانان جاری وا هەبوو هەلجور و عاتیفەیان زۆری بۆ هیان و رفیان هەڵساووە، تییان پەراندووە، جنیویان بەبێ و سەنەمەکان داوە، بۆ وێنە: لە سولحی حودەیبیەدا ئەبوبەکر خوا لێی رازی بێ بە یەکیک لە فۆرەیشییەکان دەلئ: {أَمْضُصْ بَطْرَ اللَّاتِ} ^(١) کە من نامەوئ تەرجمەمی بکەم، چونکە ئەوانە لاتیان بە پەرستراویکی میینەووە زانیووە ئەبو بەکر شتیک گوتووە، کە دیارە لە نیو عەرەبدا عادت بوووە شتیک سەیر نەبوو، وە هەندئ قسە لێ و جۆرە لە کوردەواری خوشماندا، هەر هەن، بەلام خوا دەفەرموئ: ﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، وە

جنیو بەو شتێک مەلئ، کە لە جیاتی خوا لێیان دەپارێنەو، ﴿فَسَبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بَغِيرَ عِلْمٍ﴾، کە سەرەنجام ئەوانیش جنیو بە خوا بلێن: بە تێپەراندن و بەبێ زانیاری، کە بزانیان خوا چ زاتیکە، چونکە ئەگەر زانیارییان بە زاتی خوا هەبێ، قسە بە خوا نالێن.

دوایی وەك دلدانەووەیەك بۆ ئیمانداران، دەفەرموئ: ﴿كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ

عَمَلُهُمْ﴾، بەو شیوەیە بۆ هەر کۆمەڵێک کردووەکانیانمان بۆ جوان کردوون و رازاندووە، کافرەکان: هەندیکیان گە پەرستن، هەندیکیان مشك دەپەرستن، هەندیکیان مار دەپەرستن، من سالی (٢٠١١) ز چووم بۆ هەردووک ولاتی مالیزیاو

کەمبۆدیا، بینیم: ھەندیکیان پەیکەری بووزا دەپەرستن، وە ھەندیکیان ماری کوبرا دەپەرستن، ھەندیک مشک دەپەرستن، وە پییان وایە شتیکی زۆر ئاساییە، ئەو شتانە بپەرستن، بۆیە خوا دەفەرموی: ئاوا بۆ ھەر کۆمەلیک کردەوێکانیانمان بۆ رازاندوونەو، کە دوایی باسی دەکەین ئەو چۆنە! بەلام ئەو دلدانەوێە بۆ پیغەمبەر ﷺ و بۆ ئیمانداران، کە کافرەکان کاتیکی بێتو سەنەم دەپەرستن، وە بە

پیرۆزیان دەگرن، ئەو کردەوێکانیان بۆ رازیترنەو، ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا رَجِعُهُمْ

فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، دوایی گێڕدراوەیان بۆ لای پەروردگارینە، ئەو ھەواییان پێ دەدات بەوێ کە دەیانکرد، کەواتە: ئیوێ لە دنیا دا بۆتان نیە لیپرسینەوێان لەگەڵدا بکەن، وە جێو بە پەرستراوەکانیان بدەن، و ھەستیان بریندار بکەن، بەلام خاوەن و گەورەیان، کە خوا بێ ھاوتایە، ھەر بۆ لای ئەو دەگێردرێنەو، وە دوای ئەو ھەواییشیان پێ دەدا، بەوێ کە دەیانکرد، یانی: لییانگەرپێن، چونکە دنیا جیگای تافیکردنەوێە، دەبێ خەلک دەرفەتی پێ بدری، ھەرچی دەپەرستی، با بیپەرستی.

ئنجبا باسی ھەلۆیستیکی دیکە کافران دەکات و دەفەرموی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا﴾، وە زۆر بە جەخت لەسەر کردنەوێ زۆر بە داکوکی لەسەرکردنەو، سویندیان بە خوا خوارد، واتە: سویندیکی جەخت

لەسەرکراو، گوتیان: ﴿لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا﴾، ئەگەر نیشانە یە کمان بۆ بێ، ئەو بە دنیایی ئیمانی پێ دینن، ئنجبا ئایا مەبەستیان لەو نیشانە یە چی بوو؟ وەك لە ھۆی ھاتنە خوارووە کەدا باسمان کرد، کێوی سەفایان بۆ بکات بە زێر! یان وەك گەلی صالح حوشتریکیان لە بەرد بۆ دەربێنی! یان وەك گەلی عیسا مردوویان بۆ زیندوو بکاتەو! یان وەك مووسا سەلامی خوا لەسەر ھەموویان بێ، گۆچان لە بەرد بدات و کانی و سەرچاوەی لی ھەلقوئی؟ وەك لە سوورەتی (الإسراء) دا ھەشت نۆ موعجیزە ی باسکردوون، کە پیشتەر باسمان کرد، دوایی خوا

پیی دەفەرموی بلی: ﴿سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾، واتە:

پاکیی بۆ پەروردگارم (کە من ناماقوولیی وا بکەم) ئایا من جگە لە بەشەرێکی
 ڕەوانەکراو، هیچی دیکە هەم، کوا ئەو شتانه بە دەست من؟! کە کۆتا داواکارییان
 ئەوەیە کە گوتووین: ﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقَيْكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ

سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ (الإسراء، واتە: وە ئیمان ناھێنین،

بەو کە بەرزبێوە بۆ ئاسمانی هەتا لە ئاسمانی کتییێکمان بۆ نەهێنی، یانی:
 نامەیک نەهێنی لە خواوە کە فەرمووبێتی: ئەم نامەیە، بۆ فلانی کوری فلان!
 بزانی کە موحەممەد نێردراوی منە و ئیمانی پێ بێنە! دیارە وەک ئەوان داویان
 کرد بوو، دواوی دەبوو گاتە جاپ، چونکە دواوی هەر کافرێکی دیکەش دەگوت:
 نامەیکم لە لای خوا بۆ بێنە، وەختی خۆی فلانە کافر نامەی لە لای خواوە بۆ
 هاتو، بۆ من لەو کەمترم؟ منیش دەبێ نامەیکم بۆی!! بۆیە دەفەرموی:

﴿سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ (الإسراء، واتە: بێی پاکیی و بیگەردیی

بۆ پەروردگارم، من جگە لە بەشەرێکی ڕەوانەکراو، هیچی دیکە نیم و هیچم لە
 دەستەلات دا نیە، ئەو تەکلیف و داویانە چین؟ ئەگەر بەلگەتان دەوی، ئەو
 قورئان، ئەو موعجیزە منە، کە موعجیزەیکە بە کەلکی کافرەکانی ئەو کات
 هاتوو، بۆ ئیستاش و بۆ داهاووش دەبی، بەلام گۆچانی مووسا عليه السلام بەس بە
 کەلکی سەردەمی خۆی هات، وە مردوو زیندووکردنەوی عیسا عليه السلام، بەس بە
 کەلکی سەردەمی خۆی هات، وە خوشترەکی صالح، بەس بە کەلکی سەردەمی خۆی
 هات، وە ئیمە ئیستا بەس بەهۆی قورئانەوە دەزانین، ئەو موعجیزانە هەبوون،
 بەلام قورئان بە کەلکی ئەو کات هاتوو و ئیستاش و داهاووش تاكو دنیا کاول دەبی،
 قورئان موعجیزە پێمەبەری کۆتایی موحەممەد عليه السلام، وە موعجیزەیکە
 گشتگیریشە: خەلکی سیاسی، ئیجازی سیاسی تێدا دەبینی، خەلکی
 فەلسەفی و فیکری، ئیجازی فەلسەفی و فیکری تێدا دەبینی، خەلکی
 گەردووناس، ئیجازی گەردوونی و فیزیایی تێدا دەبینی، خەلکی زەویناس لە
 بواری خۆیدا، پزیشک لە بواری خۆیدا، میژووناس لە بواری خۆیدا، هەر کەسێک
 پسپۆری لە هەر بواریکدا هەبی، لە هەر ڕوویەکەو تەماشای قورئان بکات، هەر

کەسە لە بواری پسیۆپیی و شارەزایی خۆیدا، دەگاتە ئەو دەرەنجامە، کە ئەم فەرمايشته فەرمايشتی خواپەو و هی پێغەمبەر ﷺ نیە.

ئەجا دەفەرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، بـلـئـ: نـیـشـانـەـکـان، مـوـعـجـیـزەـکـان بەس لە لای خـوان، ئەویش ئەو موعجیزەییە ناردووە بۆ ئۆمەتی پێغەمبەری کۆتایی، موعجیزەییەکی فیکری، عەقڵیی، عیلمیی، ئەدەبیی، کە خوا زانیویەتی گـرـنـگـرـین شـتـیـک، کە لە دوا قۆناغی ژیاڵی بەشەر دا دێتە دی، بریتییە لە بەرەوپێشچوونی زانست، بۆیە موعجیزەییەکی فیکری و عیلمیی و ئەدەبیی بۆ ناردوون، ئەک موعجیزەییەکی بەرەست (محسوس) کە ئەگەر وابوایە، تەنیا بەکەلکی ئەو کاتە دەهات، ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، خوا ڕوو لە ئیمانداران دەکات، دەفەرموئ: چ شتێک وای لە ئیو کردووە هەست بکەن، بزانی کە ئەگەر ئەو بەلگە و موعجیزەییە داوای دەکەن. بوشیان بـئـ، ئـیـمـان نـاـهـیـنـن، واتە: خوا دەزانێ کە ئەوان هەر ئیمان ناهینن، بەلام ئیو نازانن.

دیارە لەو بارەو لە مەسەلە گرنگەکان دا باسی ئیو دەکەین، کە توێژەرەوانی قورئان مشتومڕی زۆریان بوو، چونکە دەلێن: بە ڕۆلەت دەبوو خوا فەرماوبای :

﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ واتە: وە ئیو چوزانن و چ شتێک وای لیکردوون بزانی، کە ئەگەر ئەو موعجیزەییە هات، ئیمان دینن، بەلام لێردەا دەفەرموئ: ئیمان ناهینن؟ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، بەلام ماناکەیی بەو شیواییە کە باسکرد، وە زەمەخشەری و زۆریک لە زانیانی ڕەوانبێژی هەر ئاوا مانایان لیکداوەتەو، ئەگەر نا هەندیکیان گوتووایانە: ﴿لَا﴾ زیادەییە، وە هەندیکیان گوتووایانە: ﴿أَنَّهَا﴾، بە مانای (لعل) یە، بەلام لەراستیدا ئەوانە هەموویان

چۆریک لە (تاویل)ن، کە پێویستمان پێی نیە. ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا

يُؤْمِنُونَ﴾، واتە: چ شتێک وای لە ئیو کردووە، کە هەست بکەن و بزانی: ئەگەر ئەو بەلگەییە داوای دەکەن بێت، ئیمان ناهینن ؟ واتە: ئیو نازانن، کە ئیمان

ناهیئن، بۆیە پێتان خۆشە، بێ، بەلام خوا دەزانێ ئیمان ناھێنن، بۆیە ناینێرێ، ﴿وَنَقْلِبُ أَعْدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، ئەو (و)ە (عطف)ی دەکاتەووە بۆ سەر رێستە ی پێشەووە، واتە: چ شتێک وای لە ئێوە کردووە، بزانی کە عەقڵیان و چاویان، یان دلبان و چاویان هەڵدەگیردرێتەووە کە ئیمانی پێ نەهێنن، وەك چۆن یەكەم جار ئیمانیان پێ نەهێنا، دەشگونجێ ئەو (و)ە (واو عطف الحالیة) بێ، واتە: لە حالێکدا کە ئێمە عەقڵ و چاویان هەڵدەگیرینەووە، بۆئەوێ ئیمان نەهێنن، وەك چۆن یەكەم جار ئیمانیان پێ نەهێنا، ﴿وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾، وە لییان دەگەرپێن لە سەرکێشیی خۆیاندا سەراسیمە بن و بخولینەووە.

ئنجای خوای کاربەجێ حەقیقەتێکی زۆر گەورە بە پێغەمبەری خوێ و مسوڵمانان ڕادەگەیەنێ، دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَيْنَا وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾، وە ئەگەر گریمان ئێمە — وەك داوا دەکەن — فریشتەشمان دابەزاندبایە لایان و، مردوو شمان زیندووکردبایەووە، قسەیان لەگەڵ کردبان، وە هەموو شتێکیشمان رووبەر و هینابایە سەریان، یاخود دەستە دەستە هەموو شتێکمان هینابایە پێشیان، ﴿مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، نەدەگونجا ئیمان بێنن، مەگەر خوا بیهوێ، ئەگەر خوا نەبویستبایە، ئەو کاتەش ئیمانیان نەدەهینا.

یانێ: لەبەرئەوێ ئەوانە ویستی خۆیان ئاراستە ی ئامانجی خراب کردووە، دیارە ویستی خوای پەر وەر دگاریش بە دوا ی ویستی ئەوان دا رۆیشتووە، ئنجای بۆیە ئەگەر ئەوانەشمان بۆ کردبان، چونکە لە سەرەتادا نەیانویستووە ئیمان بێنن، خوای دادگەریش دیسان ویستی لەگەڵ ئیمان هینانیان نەدەبوو، وە سەرەنجام: ئیمانیان نەدەهینا ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾، بەلام زۆربەیان نافامن.

ئنجای دەفەرموێ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾، وە ئاوا بەو شیوەیە — وەك چۆن ئیستا بۆ تۆ هاوۆتە پێش — بۆ هەر کام لە

پێغەمبەرەکان دۆژمنمان ڕەخساند بوو، لە شەیتانەکانی ئینس و جند، کە: ﴿يُوحَىٰ

بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾، هەندیکیان قسەی فریودەرانیان بە

مەبەستی هەڵخەڵەتاندن، بە پەنھان فیڕی یەکدی دەکرد، کە دیارە مەبەست پێی

جندەکانە، یانی: شەیتانە جندەکان، قسەیان فیڕی مرۆفە هەڵخەڵەتاوەکان دەکرد،

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾، وە ئەگەر پەروردگارت ویستبای، وایان نەدەکرد، واتە:

ئەگەر ویستبای ڕێیان لێ بگرێ، ڕێی لێ دەگرتن، بەلام نەویستووە ڕێیان لێ بگرێ، و

ناچاریان بکات، بەئکو ویستوویەتی ئازادیان بکات، ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾،

دەجا وازیان لێبێنە خۆیان و ئەوەی هەڵبەبەستن بە درۆ و دەڵەسە، یانی: بە

بوخۆیان لە گێژاوی ئەو درۆ و دەڵەسە و قسە هەڵبەستراوانەیان دا بخولێنەو،

﴿وَلِنَصْغِي إِلَيْهِ أَفِعْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، وە بە عەقڵ و دڵی ئەوانە

بروایان بە دواڕۆژ نیە، مەیل بە لای قسە ئەواندا، بە لای کوڤرو خراپە ئەواندا،

بکات، ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾، وە بە پەسەندی بکەن، ﴿وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ﴾، وە

بە ئەوەی کە ئەنجامی دەدەن لە خراپە، ئەنجامی بدەن، واتە: دوایی لێرسینەو و

سزا ڕوویان تێدەکات.

لە کۆتایی دا دەفەرموی: ﴿أَفَنِعْرَ اللَّهَ أَتَّبَعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ

الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾، ئایا جگە لە خوا دادوەریکی دیکە بخوازم، لە حالیکدا کە خوا

کتیبی بو ئاروونە خوا، زۆر ڕوونە، زۆر ڕوونکراوەتەو و مەبەستەکانی تێدا زۆر

ڕۆشن، ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾، وە ئەوانەش

کە کتیبمان پێداون لەپێشدا، {واتە: لە پیش تۆدا، جوولەکەو نەصرانیەکان و ئەوانی

دیکەش} دەزانن کە بە هەق لە پەروردگارتەو دابەزیئراوە، ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

الْمُتَرِينَ﴾، کەواتە: تۆ لە دوو دلان مەبە، ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا﴾،

وہ وشەکانی پەرۆردگارت لە راستیی و دادگەریی دا تەواویان کردووە، هیچ قسەییەك لەووە راستر نابێو، هیچ قسەییەکیشت لەووە دادگەرتەر نابێ، چونکە فەرماشتی خوا یان هەواڵە، یان حوکمە، ئنجا ئەگەر هەواڵە، لە راستییدا تەواوی کردووە، وە ئەگەر حوکمیشە، لەو پەڕی دادگەریی دایە. ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، گۆرەر نیە بۆ وشەکانی خوا، وە خوا بیسەری زانیایە.

ئنجا خوای زاناو شارەزا دەفەر موی: ﴿وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، وە ئەگەر بە قسەی زۆربەی خەلکی سەر زەوی بکە، گۆراییە ئێیان بکە و فەرمانبەرییان بکە، لە پێی خوا لات دەدەن، ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾، ئەوانە هەر بە دواي گومان دەکەون، وە هەر درۆ دەکەن، ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، بیگومان پەرۆردگارت زانترە، کە کێ لە پێی خوا لادەدات، وە زانتریشە بە ڕێگەی راستگرتوان، کەواتە: تۆ پێی پەرۆردگارت بگەرە، مەکەوێ ژێر کاریگەری قسە و قالی کافران، بە زۆرینەی خەلکی سەر زەویش پیکبێنن، چونکە هەق هەر هەقە، ئەگەر کەسیش شوینی نەکەوێ، بە کەمیەشی لەگەڵداین، ناهەقیشت هەر ناهەقە، بە زۆربەی خەلکیشت بەدوای بکەون

چه ند مهسه لهیه کی گرنه

مهسه لهی په کهم: که خوا ﷺ به پیغه مبهه ﷺ دهفه رموی: ﴿اَنْبِعْ مَا اَوْحَىٰ اِلَيْكَ

مِنْ رَبِّكَ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾، وهك پيشتریش باسمان کرد، راسته ماناکه ی ئاوايه: شوین ئه وه بکه وه که له پهرومردگارته وه بۆت سرووش دهکری، بیجگه له وه هیچ په رستراو نین، وه واز له هاوبهش بۆ خوا دانهره کان بیینه و پشتیان تی بکه.

زانایان و تویرمهوانی قورئان سئ واتیان بۆ ئهم نایه ته لیكداونه وه:

١/ هه ندیکیان گوتوو یانه: پیغه مبهه ﷺ بیگومان ههر شوینی ئه وه په یامو سرووشه که وتوه که خوا بۆی ناردوه، بۆیه که دهفه رموی: شوین وهی بکه وه، دهبی مانایه کی زیادی تیدابی، ئه گهرنا دهبیته په یداکردنی شتی هه بوو (تحصیل الحاصل)، واته: داوا ی شتیکی لی دهکات که خوی ههیه، ئنجا گوتوو یانه، یانی: بهردهوام به له سهه ئه وه په یامه ی که خوا ی پهرومردگار بۆی ناردووی.

٢/ هه ندیک ی دیکه یان گوتوو یانه: واته: شوین وهی خوا بکه وه، نهك شوین قسه ی ئه وان.

٣/ هه ندیک ی دیکه شیان گوتوو یانه: واته: دلی خۆت و فیکری خۆت سه رقائ مه که، به کافره کان و قسه و قالی ئه وان ه وه، به لگو سه رقائ و سه رگه رمبه به شوینکه وتنی په یامی خوا، به ندایه تی کردن بۆ خوا.

به لام له راستیدا ههر کام له وه سئ مانایانه مه به ستن، واته: بهردهوام به، وه شوین وهی و په یامی خوا بکه وه، نهك شوین ریچکه و ریبازیك که ئه وان ده یانه وئ توی پی فریو بدن، وه سه رگه رم سه رقائیش به بهرنامه ی خوا وه گوئ به وان مه ده.

ئُنْجَا كە دەفەر موو: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بێجگە لەو هیچ پەرستراو نین،
ئەووە چ مونسەبەتییکی هەیه لەگەڵ ئەووەدا؟! دەلێن: ئەمە ئەووە دەگەیهنێ کە
بەشێك لە پەرستنی خوا، جوړێك لە جوړەکانی خواپەرستیی کە چەمک و واتای
بەندایەتیی و پەرستنی خوا دەگێژتەووە، بریتیه لە شوێن کەوتنی بەرنامەکە،
کەواتە: ﴿إِلَهَ﴾، پەرستراو، بە مانای بەرنامەدانەر (حاکم) یش دێ، وە بە مانای
پەروەردگار (رب) یش دێ، ﴿إِلَهَ﴾، پەرستراو کەسیکە کە پەرستراوی تۆیە و
فەرمانرەوای تۆیە، یاساو بەرنامە بۆ تۆ دادەنێ، وە پەروەردگاری تۆیە ﴿لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەمە ئەووە دەگەیهنێ، کە ئەگەر تەنیا بە دواي بەرنامەي خوا
نەکەوتی، مانای وایە تەنیا خوات نەپەرستووە، بۆیە ئەو مسوولمانەي کە لە
هەندیک لە بواریکانی ژياناندا، بە دواي رێچکەو بەرنامەيەکی دیکە دەکەون، بە
دواي ئەمرو نەهی و حەلال و حەرامی کەسێک و لایەنێکی دیکە دەکەون، کە شتێک
بە بەرنامە دادەنێ، لەگەڵ شەریعەتي خوادا دژ و ناکۆکە، ئەووە مانای وایە: لە
بەندایەتیی کردن و پەرستنیاندا بۆ خوا، هاوبەشیان بۆ خوا داناو.

مەسەلەي دووهم: کە دەفەر موو: ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾، هەندیک لە
توێژەرەوانی قورئان گوتووین: ئەمە نەسخ کراوەتەووە، کە دیارە ئێمە لەم
زنجیرە دەرسەدا هەر لە دەرسەکانی سەرەتاوە لە سوورەتي (البقرة)دا، هەتا ئیستا
هەر گوتوویمان: هیچ نایەتێک لە قورئاندا نەسخ نەکراوەتەووە، تەنانەت هیچ
رستەيەك نیه، بگرە هیچ وشەيەکی ش نیه کە کاری پێ نەکری، چونکە نەسخ:
بریتیه لە لابردنی حوکمیکی پێشتر بە حوکمیکی دواتر، ئێمە گوتوویمان شتی وا
لە قورئاندا نیه، ئُنْجَا يەكێك لەو رێستانە کە هەندیک لە توێژەرەوان، بۆ وینە:
(الْقُرْطُبِي) لە تەفسیرەکەي خویدا (الجامع لأحكام القرآن) ^(١) دا دەلێ: (وهذا
منسوخ بآية السيف: أي: أتركهم استجهالاً لهم)، واتە: ئەم رستە قورئانییه کە

دەفەر موی: ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾، پشت لە هاوبەش دانەرەکان بکە و وازیان لێ بێنە: بە ئایەتی شمشیر نەسخ بۆتەوه، یانی: وازیان لێ بێنە و نادیدەیان بگرە.

ئایەتی شمشیر (آية السيف) یش، واتە: ئایەتی ژمارە (٥) لە سوورەتی (التوبة) کە پیشتر باسمان کرد^(١).

هەرودەها (الطبراني) لە تەفسیرەکی خۆی (التفسير الكبير)^(٢) دا دەلی: ئەم رێستە قورئانییە نەسخ کراوتەوه، ئنجا ئایا بۆچی وایانگوتەوه؟ بۆیە گوتووین: بە ئایەتی شمشیر نەسخ بۆتەوه، چونکە گوتووین: دوا ئێوەی جەنگ و جیهاد لەسەر مسوڵمانان فەرمان کراوه، مانای وایە: ئێوە پێغەمبەر! نابێت لە موشریکەکان بگەرێت و وازیان لێ بێت، بەڵکو دەبێت جەنگیان لە دژ بکە! بە پێی بۆچوونی ئەوانە کە گوتووین: ئەم رێستە قورئانییە نەسخ بۆتەوه.

بەلام ئێمە دەلیین: هیچ نەسخ لە گۆڕی دا نیە، چونکە مەبەستی: ﴿وَأَعْرِضْ

عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾، هەر لەگەڵ رێستەکی پیشیدا، تیکدەکاتەوه، ﴿أَتَبِعَ مَا أَوْحَى

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾، بە دوا ئێوە پەیام و بەرنامەیە بکەوه، کە لە خواوە لە پەروردگار تەوه بۆ سرووش دەکری، بێجگە لەو هیچ پەرستراو نین، وە پشت لە هاوبەش دانەرەکان بکە و وازیان لێ بێنە، واتە: وازیان لێ بێنە لەو پەرودەوه کە بکەوێت ژێر کاریگەرییان، یاخود ئیهمالیان بکە و گوێی لە ئازاردان و پرپیانگەندە و قسە و قالەکانیان مەگرە!

وهك (القرطبي) بۆخۆی گوتووین: وازیان لێ بێنە و نادیدەیان بگرە، کەواتە: ئایەتە کە بەو مانایە نیە کە وازیان لێ بهێنرێ، بانگ نەکرێن بۆ

(١) لە تەفسیری سوورەتی (التوبة) دا بە درێژی باسی مشتومری زانیانمان لەبارە ئێوە ئایەتەوه کردوو، خستوو ماتە پروو، کە هەر خودی ناولیناوی ئێوە ئایەتە بە (آية السيف) هەڵیە..

دینی خوا، یاخود وازیان لێ بهیئیری، یانی: هیچ مامەڵەیان لەگەڵدا نەکری، تاکو ناچار بین بۆی: نەسخ کراوەتەوە، لەبەرئەوەی لەگەڵ ئایەتەکانی دیکەدا تێک دەگیرێ!

بەلکو مەبەست پێی ئەوەیە: نەگەوێه ژێر کاریگەرییان، وە ئازاردانی ئەوان و پرۆپاگەندە و قسە و قالی ئەوان، با کاریگەری لەسەر تۆ نەبێ، کە دەستت شل بێ لە شوێنکەوتنی ئەو پەیام و بەرنامەیە کە خوا بۆت دەنێری!

دیاره (نسخ)یش لە حالەتێکدا، دوو ئایەت، یاخود دوو پڕستە قورئان، تێکبگیرێ و بەیەکەو کۆنەکرێتەوە، بەلام لێردا هیچ تێکگیرانیەک لە ئارادا نیە.

مەسەلەی سێهەم: کە دەفەرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾، وە ئەگەر خوا ویستبای، هاوبەشیان بۆ خوا دانەدەنا.

کە بۆشتیش باسمان کرد: لێردا موعتەزێلە و ئەشعەرییەکان کە بەشیکن لە حەبەرییەکان، کەوتوو نە مشتو مێ زۆرەو: جەبەرییەکان و ئەشعەرییەکان گوتووین: خوا مەرفەهەکان لەسەر کردەوێکانیان ناچار دەکات، دەلێن: ئەوەتا خوا

دەفەرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾، وە ئەگەر خوا ویستبای، هاوبەشیان بۆ خوا دانەدەنا، کەواتە: خوا ویستوویەتی هاوبەش بۆ خوا دابنێن، بۆیە نەیان توانیوە هاوبەش دانەنێن! موعتەزێلەش دەلێن: نەخێر، لێردا خوا دەفەرموی: ئەگەر خوا ویستبای جەبریان لێ بکات، نەیان دەتوانی هاوبەش بۆ خوا دابنێن، بەلام خوا نەویستو، ناچاریان بکات و ئازادی کردوون، بۆیە توانیویانە هاوبەش بۆ خوا دابنێن!

ئێمەش دەلێن: مەبەستی ئایەتەکە هەر ئەوەیە، کە خۆی دادگەر کاتیەک هاوبەشی بۆ دادەنرێ و سەرپێچیی لێدەکری، وە نەبێ لەبەر بێدەسەلاتیی بێ، خوا دەیتوانی خەڵک و دڕوست بکات، تەنیا بەندایەتی بۆ وی بکەن، وە دەیتوانی وایان لێ بکات، کە هاوبەش بۆ خوا دانەنێن و کافر نەبن، بگرە سەرپێچیش نەکەن لە فەرمانی خوا، بەلام نەویستو جەبریان لێ بکات،

وهك له چهندان شوینی قورئان دا، ئەو راستییەى فەرمووه، بۆ نموونه:

۱/ ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا﴾ ۱۱ یونس، واتە:

ئەگەر پەرودەگارت ویستبای تیکرای خەلکی سەر زەوی ئیمانیان دەهینا.

۲/ هەرودەها فەرموویەتی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ

مُخْتَلِفِينَ﴾ ۱۱۸ هرد، واتە: وه پەرودەگارت ئەگەر ویستبای، خەلکی دەکرده یهك کۆمەڵ و هەمووی لەسەر ئیمان کۆدەکردنەوه.

بەلام نەییوستوه وایان لی بکات، بەلکو ویستوویەتی ئازادیان بکات، ئنجا که ئازادیشی کردوون، هەیانە به ویستی ئازادانەى خۆى خوا بهیەكدهگرئو، تەنیا خوا دەپەرستئ، وه هەشیانە هەر به ویستی ئازادانەى خۆى، هاوبەش بۆ خوا دادەنئ و سەرپیچیى له فەرمانى خوا دەکات.

بەلئ ئەم حەقیقەتە له زۆر شوینی قورئاندا هاتوه، که تەنیا مەبەست پیى دەرخستنی رەهایى ویستی خوای بالادەست، ویستی خوا وهك سەرجهم سیفەتەکانى دیکەى، رەهایە و سنووردار نیه، وه خوای بەرزو مەزن کاتئ کوفری پی دەکرئ، هاوبەشی بۆ دادەنرئو، سەرپیچیى لی دەکرئ، لەبەر ئەوه نیه که خوای بالادەست نەتوانئ رێگا له کوفر پیکرانئو، هاوبەش بۆ دانرانئو، سەرپیچیى لیکرانئ، بگرئ، دەیتوانئ وابکات، بەلام بۆخۆى ویستوویەتی مروڤهکان ئازاد بکات، تاکو به ویستی ئازادانەى خۆیان: بەندایەتیی بۆ خوا بکەن، یان نەیکەن، خوا بهیەك بگرن، یان هاوبەشی بۆ پەیدابکەن، بەندەى چاک بن، یان بەندەى خراپ بن، بۆ وینە:

خوا له سوورەتى (التکویر) دا دەفەرموئ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ۲۱ واتە: وه ناتانەوئ، مەگەر پەرودەگاری جیهانەکان بیەوئ.

بەلئ: ئەگەر خوا ویستبای مروڤهکان ئازاد نەکاتو، ویستبای رێگای کوفریان لی بگرئ، وهك چۆن رێگای کوفرو سەرپیچییکردنی له فریشتەکان گرتوه، نەك هەر ئەوه بەلکو ماددەى بئ ژیان، له گەردیلە تا کههکەشان،

هیچی لە فەرمانی خوا دەرنای، وەك دەفەرموئ: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ

وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ (٨٣) آل عمران،

واتە: ئایا بەرنامەی جگە لە خوا دەخوازن، لە کاتی کدا کە هەرجی لە ئاسمانەکان و زەوی دایە، چارونایار بۆی ملکە چن؟

٣/ هەروەها کە دەفەرموئ: ﴿مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ﴾ (٣٩) الأنعام، واتە: هەر کەسێک خوا بیهوئ، گومرای دەکات، هەر کەسێکیش بیهوئ، رێنمایی دەکات بۆ رێی راست.

ئەو هەمووی مەبەست بێی ئەوەیە کە ویستی خوا پەهایە، بەلام خوا بەو ویستە نازەدی خوێ، وە بە حیکمەتی بیسنووری خوێ، ئینسانەکانی وا دروست کردوون، کە بتوانن راست بپۆن، چەوت بپۆن، بەرەو خوا بچن و پشت لە خوا بکەن، وە ئیمانی پێ بێنن و ئیمانیشی پێ نەهێنن.

بەلام لێردا دەبێ ئەوە بزانرێ: کە ویستی پەهای خوا، بە گۆترە ئیش ناکات، واتە: ئەوە نیە کە خوا ﷻ ویستەکە لە حیکمەتەکە ی جیایی، بەلکو لە هەمان کات دا کە خوا ویستەکە پەهایە، ویستی پەهای خوا، بەپێی حیکمەتی پەهای خوا، پوو لە شتەکان دەکات.

با بزانی چۆن؟ لە لایەك خوا دەفەرموئ: هەرکەس بیهوئ، گومرای دەکات، هەرکەس بیهوئ، رێنمایی دەکات، لەوێ بە پەهای فەرموویەتی، بەلام لە شوێنی دیکە بۆمان پوون دەکاتەو، کە ئەو ویستە ی خوا ی کاربەجی، بۆ گومراکردنی

خەلک، بەگۆترە نیە، وەك فەرموویەتی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (٢٧)

إبراهيم، خوا ستمکارەکان گومرا دەکات.

هەروەها بە نەسبەت هیدایەتەکەشی بە هەمان شیوە، خوا رێنمایی کەسێک

دەکات، کە بەرەو وی دەگەرێتەو، وەك فەرموویەتی: ﴿... وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ

هەروەها لە سوورەتی (الزمر)دا لەوبارەوه که خوا هیدایەت و ڕێنمایی خەڵکی خراب ناکات، دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾، واتە: بێگومان خوا ڕێنمایی کەسێک ناکات کە زۆر درۆزن و سێڵەیه، کەواتە: بەهۆی درۆزنی و سێڵەییەوه، ئەوانە ڕێیان لێ تێکدەچێ.

ئنجای خۆی زاناو تواناش لە ئەزەلهوه وای بڕیار داوه، کە هەر کەسێک چ ڕێیەک بگێڕێتەبەر، ئەویش ویستەکەی بۆ ئەوه دەخاتە کار، چونکە حیکمەتی خوا وا بووه، کە ئەو ئینسانە لەسەر زەوی ئازادبێ، وه هیچ کۆت و بەندیکی لەسەر نەبێ، وه به ویستی ئازادانە ی خۆی، ڕێی راست بگێڕی، یان ڕێی جهوت.

مەسەلەی چوارەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

بَوَكِيلٌ﴾، خوا لێرەدا دوو وشەی بەکارهێناون بۆ پێغەمبەر ﷺ، هەردووکیانی لێ نەفی کردوون، دەفەرموێ: تۆمان نەگێراوه بە پارێزر بەسەر یانەوه، وه تۆشان نەگێراوه بە وهکیل بەسەر یانەوه.

دیاره ئەم دوو وشەیه، دەبێ جەمک و واتایەکیان جیا بێ، (الطبرانی) لە تەفسیرەکەی خۆی (التفسیر الکبیر)دا دەڵێ: (إِنَّمَا جَمَعَ بَيْنَ حَفِظٍ وَوَكِيلٍ لِاخْتِلَافِ مَعْنَاهُمَا، فَإِنَّ الْحَافِظَ لِلشَّيْءِ هُوَ الَّذِي يَصُونُهُ عَمَّا يَضُرُّهُ، وَالْوَكِيلُ بِالشَّيْءِ هُوَ الَّذِي يَجْلِبُ الْخَيْرَ إِلَيْهِ)^(١).

واتە: بۆیە خوا ﷻ وشەی (حفیظ) و (وکیل) ی گۆکردوونەوه، {کە فەرموویەتی: ئەو پێغەمبەر ﷺ تۆ نە پارێزەری و نە وهکیلی بەسەر کافرەکانەوه} (حَافِظٌ) ی شتێک ئەوهیه کە دەپارێزی لەوه کە تووشی زیان ببێو، زیانی پێ بگەیهنری، بەلام (وکیل) ی شتێک ئەوهیه کە خێرو چاکەو سوودی بۆ بێنی.

(١) التفسیر الکبیر، للطبرانی، ج ٣، ص ٧٣.

كەواتە: خوا بە پېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: تۆمان دانەناوہ كە نہیلى كافرەكان تووشى زیان ببن، وہ تۆشمان دانەناوہ كە بە زۆر تووشى خىرو سوودو قازانجیان بكەى، بەلكو تۆ راگەیانندنت لەسەرە، وہ بەرچاو روونكردنەوہیاننت لەسەرە، ئاگاداركردنەوہو ترسانندن و وریاكردنەوہیاننت لەسەرە، بەلام تۆ ناچاریان ناگەى، خۇیان لە كوفرىك بپاریزن كە زەرەریانە، وہ ناچاریان ناگەى ئیمانك بیئن كە قازانجیانە، بەلكو خوا ﷻ بۆخۆشى ئەوہى لەگەل نەكردوون، تاكو تاقى بكرینەوہ، چونكە ئەگەر خوا خەلكى ناچار كەردبايە، ئیمان بیئن، یاخود رییان لى بگرى، كافرین، ئەو كاتە نەدەگونجا تاقیبكرینەوہ لەسەر زەوى، وەك چۆن خوا فریشتەكانى تاقى نەكردۆتەوہ، وہ ماددەى بى ژیانى تاقى نەكردۆتەوہ، ئاژەلەكانى تاقى نەكردوونەوہ، رووەك و درەختەكانى تاقى نەكردۆتەوہ، زیندەوہرەكانى تاقى نەكردۆتەوہ، بەو واتایە كە ئازادیان بكات، بەلكو ھەموویانى ملکەچ كەردوہ، بۆ چەند یاسایەك و لە گەردیلەوہ تا كەھكەشان، ماددەى بى ژیان، مەحكومى چەند یاسایەكى گەردوونییە، كە خوا بۆى داناون، ھەروەھا ئاژەل و زیندەوہرو پەلەورو رووەك، ھیچیان لەو یاسایانە كە خوا بۆى داناون، لانادەن، بۆیە بەكەلكى تاقىكردنەوہ نایەن، كەسك بەكەلكى تاقىكردنەوہ دى، كە بتوانى چاكە بكات و خراپە بكاتو، راست بپروا و چەوت بپروات.

باسک لە بارە ی جنیودان بە پەرستراوانی جگە لە خوا

مەسەلە ی پینجەم: کە دەفەر موی: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، ئیمە لەبارە ی جنیودان بە پەرستراوانی جگە لە خواوە، دوو راستی دەخەینە ڕوو، پاشان چوار هەڵۆستە لە بەرانبەر ئه‌و نایەتەدا دەکەین:

راستی یە کەم: وشە ی (سب)، (شتم) ئیمە لە کوردەواری دا هەر دەئێین:
جنیو، قسە ی ناشیرین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه کە هەندیک وشەو تەعبیر بو بەرانبەر دکت بەکاربێنی، کە پێی ناپه‌جەت بێو، پێی سووکی و بێرپیزی بێو بە کەم تەماشاکردن، بگه‌یه‌نی، ئه‌گه‌ر نا جاری واش هه‌یه بو بەرانبەر دکت وشه‌یه ک بەکار دینی، کە پێی ناخۆشه، به‌لام بە جنیو لە قه‌لەم نادری، بو نموونه: ئه‌گه‌ر تۆ بلی: فلان کەس تۆ هه‌لە ی، یان کەسیک به‌لێنیک بداو نه‌یگه‌یه‌نیته سەر، توش پێی بلی: تۆ بێ به‌لێن بووی، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر کەسیک درۆت له‌گه‌ل بکات، پێی بلی: تۆ درۆت کرد، ئه‌وه پێی ناگوتری: جنیو، چونکە مه‌به‌ستت بێرپیزی و کەم تەماشاکردن نیه، به‌لکو مه‌به‌ستت دهرخستنی حه‌قیقه‌ت و واقیعی ئه‌وه.

لێره‌دا یه‌کیک پرسیار ده‌کات: له‌لایه‌که‌وه خوا ده‌فەر موی: ﴿وَلَا تَسُبُّوا

الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، جنیو به‌و شتانه مه‌لێن: کە له حیاتی خوا لێیان ده‌پارێنه‌وه و ده‌یانپه‌رستن.

ئەدی بۆچی خوای کاربەجی لە هەندیک شوێن دا قسە ی ناخۆشی بە کافرەکان و پەرستراوەکان فەمووه؟! بۆ وێنە :

۱/ له سووردهتی (الأنبياء) دا دهفه رموی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ

دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (۱۸) الأنبياء، واته:

ئیووه ئهوانه ی له حیاتی خوا دهیانپه رستن، سووته مهنی {یاخود ورده بهردی} دۆزهخن، دهچنه نیوی؟!

۲/ وه له شوینی دیکه دا فهرموویه تی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا

وَتَرَبَّهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۸) الأعراف، که وهک دهبینین: خوا بتو صه نه مهکانیان به که پرو کوپر ناوژد دهکات؟!

له وهلامدا دهلّیین: ئه وه جنیو نیه، چونکه که دهفه رموی: ئهوانه سووته مهنی دۆزهخن، باسی سهر نه جامیان دهکات، وه ئهوانیش ههر بر وایان به دۆزهخ نه بووه، ههتا بلّیین: ئه وه سووکایه تییه.

یان که دهفه رموی: نابیستن و نابینن، باسی واقیه که یان دهکات، بیگومان بتو صه نه مهکان توانای بیستن و بینینان نه بووه، که واته: مه به ست له (سب) و (شتم) به کار هیانانی وشه و ته عبیری دیکه یه، که بیپر یزی و سووکی بگه یه نی، خوای بهرزو مهزن ری ئه وهی لی گرتوون، به لام ری ئه وهی لی نه گرتوون بلّیین: ئه وه بته، ئه وه صه نه مه، یان نابیستن، یان نابینن، یان زیانی نیه، یان قازانجی نیه، چونکه ئه وه وشانه هه موویان له قورئاندا هاتوون و، دیاره به جنیو له قه له م نادرین، ئه گهر نا خوای زاناو کار به جی به کاری نهیده هیان.

راستی دووهم: نه سلی جنیودان له ئیسلامدا شتیکی قه دهغه یه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ﴿لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ وَلَا اللَّعَّانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَذِيٍّ﴾^(۱)، واته: ئیماندار تانه لی دهر و، نه فرین لی که رو، قسه ی

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي "الْأَدَبِ الْمُرْد" برقم: (۳۱۲)، وَأَحْمَدُ برقم: (۳۸۳۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۹۷۷)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو يَعْلَى برقم: (۵۰۸۸)، وَإِبْنُ حَبَّانَ برقم: (۱۹۲)، وَالطَّبْرَانِيُّ برقم: (۱۰۴۸۳)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۲۹) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَالبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" برقم: (۵۱۴۹) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

ناشیرینکەرۆ، زمان شەڕۆ، جێیۆ فرۆش نیە، (لەگەڵ هیچ کەسو بەرانبەر بە هیچ کەس، نەك تەنیا لەگەڵ مسوولمانان دا) کەواتە: کە هەندیک لە

تویژەرەوانی قورئان گوتووینانە: کە خوا دەفەر موی: ﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، نەك هەندێ لە تویژەرەوان، بەلکو ئەو تەفسیرانەى من تەماشام كردن هەموویان وادەلێن، دەلێن: لەبەرئەوێ کە ئەوانیش بە دەستدریژی کارانەو بە تێپەرێنەرانەو بە نەزانى جێیۆ بە خوا نەلێن، ئێو جێیۆ بە پەرستراوەکانیان مەدەن، دەلێن: ئەگەرنا دروستە جێیۆیان پێ بگوتری، ئەگەر لەبەرئەوێ نەبێ، کە ئەوان قسەى ناشیرین بەرانبەر بە خوا بکەن، بێئەدەبى بەرانبەر بە خوا بکەن ! بەلام من دەلیم: ئەو لێکدانەوێیە راست نیە، چونکە:

لە راستیدا ئەو (ف)ە ی سەر: ﴿فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، مەبەست ئەوێ نە کە خوا بفرەموی: بۆ ئەوێ کە ئەوان جێیۆ بە خوا نەلێن، ئێوێش جێیۆیان پێ مەلێن ! بەلکو ئەو (ف)یە ئەوێ دەگەیهێنێ کە لە بەرانبەر ئەوێدا کە ئێوێ جێیۆ دەلێن، ئەوانیش جێیۆ دەلێن، واتە: سەرەنجامەکەى ئەوانیش جێیۆ دەلێن، ئەگەرنا لە راستیدا جێیۆدان بە بتو صەنەم، با مەترسی ئێوێشت نەبێ، کە بتپەرستەکەش قسە بە خوا، بلی و بێئەدەبى بکات، جێیۆدان هەر خراپە، بۆجی؟ چونکە هەر حەدیسەکەى پێغەمبەر ﷺ دەفەر موی: ئیماندار تانەلێدەرۆ لەعەتەتکەرۆ قسەى ناشیرینکەرۆ جێیۆدەر نیە.

کەواتە: لە ئەسڵدا مسوولمانان نابێ لە خۆیانى بوەشیئەنەو، جێیۆ بلین، با مەترسی ئێوێشیان نەبێ، جێیۆ بە خوا بگوتری، یاخود جێیۆ بە خۆیان بگوتری، هەر نابێ مسوولمان لە خۆى بوەشیئەتەو جێیۆ بدات، قسەى ناشیرین بکات، بۆیە من ئەو بۆچوونەى ئەو تویژەرەنەم پێم راست نیە، کە دەلێ: ئەگەر مەترسی ئێوێمان نەبوو، قسە بە خوا بگوتری، قەیناکات کە قسە بە بتو سەنەمەکان بدەین ! چونکە جێیۆ گوتن، هەر بۆخۆى شتێكى ناشیرینەو، سیفەتێكى درێوێو، مسوولمان نابێ لەخۆى بوەشیئەتەو.

ئنجای ئەگەر مەترسی ئەوە هەبوو، کە لە بەرانبەر ئەو جێبەجێدا، جێبو بە خوا بگوترێ، ئەوە زیاتر قەدەغە دەبێ، بەلام ئەگەر مەترسییش نەبوو، هەر قەدەغەیه.

ئنجای لە لایەکی دیکەو دەلیین: ئەو بتو سەنەمە ماددەیهکی بێ ژیاڵ، دروستکراوی خوایهو، نابێ بپێزی بکری بە دروستکراوی خوا.

ئنجای ئێمە بەرانبەر ئەم نایەتە قورئانییه، چوار هەلۆستە دەکەین:

هەلۆستە یەگەم: زۆرجار دەمارگیریی (تعصب) شتی سەیر بە ئینسان دەکات، ئالووسی خاوەنی تەفسیری (روح المعانی) دەلی: جارێک لە مەجلیسێک بووین، کەسێکی شیعی لەگەڵ کەسێکی سوننی دا مشتومریان بوو، شیعهکە قسە ی بە ئەو بەکر، یان عومەر گوت (خوا لێیان رازی بێ) هەردوو وەزیری پێغەمبەر ﷺ، سوننییهکەش قسە ی بە عەلی گوت، خوا لەویش رازی بێ، دەلی: منیش پێمگوت: تۆ بۆچی قسە بە عەلی دەلی، خۆ ئێمە فەرقیان پێ ناکەین، هەموویان پیاوی باشن و هاو دەلی پێغەمبەر ﷺ؟! گوتی: دەزانم، دوا ی داوای لێبوردن لە خوا دەکەم، بەلام هەر ویستم رقی وی هەلسێم!

کە ئەوە زۆرجار لە نێوان مسوڵمانان و جوولەکەو مەسیحییهکانیش دا رووی داو! بەلام دروست نیە نابێ ئەگەر جوولەکە قسە بە پێغەمبەری ئێمە ﷺ بلیین، تۆش بۆ رقی هەلسانی ئەوان، قسە بە مووسا بلی! یاخود ئەگەر نەصرانی، قسە بە پێغەمبەری ئێمە ﷺ بلیین، تۆش بلی قسە بە عیسا بلی! ئەوە هەمووی نەزانی و نەفامییه، وە دەمارگیریهکی بیجییه، مسوڵمان نابێ ئەوە لە خۆی بوشێنێتەو، هەلبەتە پێغەمبەرەکان لە لای ئێمە هەموویان جێی رێژن، کەسایهتییه گەورەکانی ئیسلام، لە نێو خۆی خۆماندا هەموویان جێی رێژن، وە کەسێک واش نەبێ، دیسان جێبو پێدانی و، قسە ی ناشیرین پێگوتنی، شتیکی بیجییهو، نابێ لە خۆمانی بوشێنێتەو.

هەلۆستە ی دووهم: هەر شتیێک سەربکێشی بۆ گوناھێک قەدەغەیه: (محمد رشید رضا) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا، لەوبارەو قسەیهکی جوان دەکات دەلی: (وَاسْتَنْبَطَ الْعُلَمَاءُ مِنْ هَذِهِ الْآيَةِ أَنَّ الطَّاعَةَ إِذَا أَدَّتْ إِلَى مَعْصِيَةِ رَاجِحَةٍ، وَجِبَ)

ترکها، فَإِنْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الشَّرِّ مِنَ الشَّرِّ وَمِنْ فُرُوعِ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ .. أَنْ مَعْنَى لَفْظِ الْكُفْرِ فِي اللُّغَةِ: السَّرُّ وَالتَّعْطِیَّةُ، وَغَلَبَ لَفْظُ الْكُفْرِ فِي الْقُرْآنِ وَعَرَفَ الْفُقَهَاءُ وَالْمُتَكَلِّمِينَ بِمَعْنَى الْمَقَابِلِ لِلْإِيمَانِ الصَّحِيحِ شَرْعاً، ثُمَّ غَلَبَ فِي عَرَفِ كُتَّابِ هَذَا الْعَصْرِ عَلَى الْمَلَا حِدَةِ الْمُعْطَلِّينَ الْمُنْكَرِينَ لَوْجُودِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَصَارَ إِطْلَاقُهُ عَلَى كُلِّ مُتَدَيِّنٍ، سَبّاً وَإِهَانَةً، فَيَتَرْتَّبُ عَلَى هَذَا أَنْ إِطْلَاقُهُ عَلَى مَنْ يَحْرِمُ إِيْذَاؤَهُ مِنْ أَهْلِ الْأَدْيَانِ مُحَرِّمٌ شَرْعاً، إِذَا تَأَدَّى بِهِ، وَلَا سِيَّماً فِي الْخُطَابِ، وَذَكَرْنَا شَاهِداً لِهَذَا مِنْ فَتَاوَى الْحَنَفِيَّةِ، وَهُوَ فِي "مَعِينِ الْحَكَمِ" قَالَ: إِذَا شَتَمَ الذَّمِّيُّ يُعَزَّرُ لِأَنَّهُ ارْتَكَبَ مَعْصِيَةً، وَفِيهِ ثَقْلٌ عَنِ "الْغَنِيِّ": وَلَوْ قَالَ لِلذَّمِّيِّ: يَا كَافِرُ، يَأْتُمُّ لَأَنَّ يَشُقُّ عَلَيْهِ^(١)، وَاتَه: زَانِيَانِ لَهُمْ نَائِيَتُهُ هَهُنَا هِيَنْجَاوَهُ، كِه تَاعَهَتُو چَاكِه نِه‌گِهَر بُوو به‌هَوَى سِه‌رِبِچِييَكِرْدَنُو، گوناھِيَك كِه گِه‌وَرْدَر بُوو له تَاعَهَتِه‌كِه، دِه‌بَن نِه‌و تَاعَهَتِه وَاز لَن بِيَهِنَرِي، چُونَكِه هِه‌ر شَتِيَك بِيَهْتِه هَوَى پِه‌يِدَابُوونِي خِرَپِه خِرَپُو قِه‌دِه‌غِه‌يِه.

نُنْجَا له لَقَه‌كَانِي نِه‌م مِه‌سِه‌لِه‌يِه نِه‌وَدِيِه كِه وَشَه‌ي كُوفِر له زَمَانْدَا، بِه مَانَاي دَاپُوشِن وَ پِه‌رْدِه‌پُوش‌كِرْدَنِي شَتِيَك دِي، وَه له قُورُنَانْدَاو له زَارَاوِي شِه‌رْعَزَانَانُو مَوْتِه‌كِه لِيْمِيْن (زَانَايَانِي عَه‌قِيْدِه) دَا وَشَه‌ي كُوفِر له بِه‌رَآنْبِه‌ر وَشَه‌ي نِيْمَان دَا قَه‌رَار دِه‌گَرِي، نِيْمَانِي رَاسْتُو دُرُوسْت، كِه دِه‌لَتِي: نِه‌وَه كُوفِرِه، وَاتِه: پِيچِه‌وَانَه‌ي نِيْمَانِه، بِه‌لَام له زَارَاوِي نُووَسِه‌رَانِي نِه‌م رُؤُزْگَارَه‌ي نِيْمِه‌دَا، (دِيَارِه له رُؤُزْگَارِي رَه‌شِيْد رَه‌زَا خَوَى دَا، كِه نِيَسْتَاش هِه‌ر وَايِه)، مَوْلَحِيْدِه‌كَانُو نِه‌وَانَه‌ي كِه نَكُوَلِيِي له بُوونِي خَوَاي پِه‌رُودَرْدَاگَار دِه‌كِه‌ن، تِه‌نِيَا نِه‌وَانِه وَشَه‌ي كُوفِرِيَان بُو بِه‌كَارْدِي، (وَشَه‌ي كَافِر زِيَاْتِر بِه‌وَان دِه‌گُوتَرِي) بُوِيِه بِيْنَا لِه‌سِه‌ر نِه‌وَه، كِه وَشَه‌ي كُوفِر بُو هِه‌ر كِه‌سِيَك كِه نِه‌هَلِي دِيَاْنَهْت بِي، بِه جَنِيُوو بِه بِه سُووك تِه‌مَاشَا كِرْدَن، له قَه‌لِه‌م دِه‌دَرِي: بِه‌كَارِهِيْنَانِي وَشَه‌ي كُوفِر بُو كِه‌سِيَك كِه نِه‌زِيَهْتِي بَدَات، له خَاوَدَن دِيْنِه‌كَانِي دِيَكِه، له شِه‌رْع دَا قِه‌دِه‌غِه‌يِه، مَادَام بِه‌و وَشَه‌يِه دَلِي نَازَار بَدَرِي، بِه‌تَايِبِهْتِي له كَاتِي دَوَانْدَن وَ قِسِه‌كِرْدَنْدَا، وَه لِه‌وَاِرْدِه‌وَه بِه‌لِگِه‌يِه‌كِمَان هِيْنَاوَهْتِه‌وَه له فِه‌تَوَاي حِه‌نِه‌فِيْيِه‌كَان، كِه كَتِيْبِيَكِيَان هِه‌يِه بِه‌نَاوِي (مُعِينِ الْحَكَمِ) دِه‌لِي: نِه‌گِهَر مَسُولْمَانِيَك جَنِيُوِي بِه زِيْمِي يِه‌ك دَا، (وَاتِه: نِه‌وَانِه كِه

پەیمانان هەیه لەگەڵ مسوولمانان دا) دەبێ ئەو مسوولمانە سزا بدرێ و تەمبێ بکری، { یانی: ئەگەر پێی گوت: ئەی کافر! هەروەها هەر وشەیهک بە جنیوی دابنێ }^(١)، هەروەها لە کتیی (الغُنیة) دا دەلی: ئەگەر بە بابای زیمیی (واتە: جوولەکە، یان نەصرانی، یان یەزیدی، یان مەجووسی، یان بووذای یەک)^(٢) بلی: ئەی کافر! وە پێی ناپەڕەحت بێ، ئەو پێی گوناھبار دەبێ.

ئنجای بەراستی ئەو تێبینییەکی زۆر وردە کە لەم نایەتە وەریدەگرین، کە دەفەر موی: جنیو بەو شتانە مەلێن، کە لە حیاتی خوا دەیانپەرستن.

هەلبەتە ئیمە دنیایان کە هەرکەس مسوولمان نەبێ، کافرە، بەلام خۆش مامەڵەبوون لەگەڵ نامسوولماناندا، خاویاری ئەوێه کە تۆ وشەیهک کە ئەوان پێی ناپەڕەحت بن، بەتایەتی لە کاتی مامەڵەکردن و قسە لەگەڵ کردندا، ئەو وشەیان لەگەڵ بەکارنەهێنی، بۆ وێنە: نەلێی کافر، چونکە ئەو پێی وایە کە پێت گوت: کافر، یانی: بپروات بە بوونی خوا نیە، یان بپروات بە دواپۆژ نیە، یان بپروات بە پیغەمبەرایەتی نیە، ئنجای دیارە ئەوێ خاوەن کتیبیش بێ، بپروای بەوانە هەموویان هەیهو، بە حیسابی خۆیان بپروایان بە خواو بە رۆژی دوازی هەیه، وە بپروایان بە فریشتەو جندەکانو، بە لێپرسینەو، بە پیغەمبەرانو و وحی هەیه، بەلام دیارە بپروایان بە پیغەمبەر ﷺ ئیمە نیە، وە بە تەنکید هەر کەسیک بپروای بە پیغەمبەری خاتەمی خوا نەبێ، بەلکو بپروای بە یەکیک لە نایەتەکانی قورئان نەبێ، بە کافر لە قەڵەم دەدری، بەلام مادام ئەو ئینسانە وشەێ کافر بە واتایەک لێکدەداتەو، کە پێی وایە تۆ ئەو تۆمەتبار دەکەێ بەوێ کە ئیمانی بە بوونی خوا نیە، یان قیامەت نیە، نابێ ئەو وشەیهی بۆ بەکاربێنی.

هەلۆهستەێ سییەم: لێرەدا (أبو منصور) ی ماتۆریدی ئیشکالیکی باسکردو، دەلی: (كَيْفَ نَهَانَا اللَّهُ عَنْ سَبِّ مَنْ يَسْتَحِقُّ السَّبَّ، لِنَلَّا يُسَبَّ مَنْ لَا يَسْتَحِقُّهُ، وَقَدْ أَمَرْنَا بِقَتْلِهِمْ، وَإِذَا قَاتَلْنَاهُمْ، قَتَلُونَا، وَقَتْلُ الْمُؤْمِنِ بِغَيْرِ حَقٍّ مُنْكَرٌ!)^(٣)

(١) ئەوێ نیوان کەوانەکان زیادەێ خۆمە، بۆ زیاتر روونبوونەوێ مەبەست.

(٢) ئەوێ نیوان کەوانەکان زیادەێ خۆمە، بۆ زیاتر روونبوونەوێ مەبەست.

واتە: خوا چۆن ڕێمان لێ دەگرێ جێو بدەین بە شتێک، کە شایستەى جێو پێدرانە (بەتو صەنەمەکان، شایستەى جێو پێدرانن) ئەدى بۆچى خوا فەرمانمان پێدەکات لە دژی کافرەکان بچەنگین، وە ئەگەر لە دژیان بچەنگین، ئەوانیش ئێمە دەکوژن، (ئێمەش ئەوان دەکوژین) دیارە کوشتنی مسوڵمانیش بە ناهەق، شتێکی خراپە؟!

واتە: بەو پێیە دەبووایە خواى بەرز فەرمانیشمان پێ نەکات بە جیهاد، وەك چۆن دەفەرموێ: جێو بە پەرستراوەکانیان مەلێن، بۆئەودى جێو بە خوا نەلێن، ئەدى بۆچى نەشیفەر موو: جەنگ مەکەن، بۆئەودى نەکوژن؟!

(محمد رشید رضا) لە تەفسیرەکەى خۆیدا، وەلامێکی جوانی دەداتەو و دەلێ: (سَبَّ الْأَلْهَةِ مَبَاحٌ غَيْرُ مَفْرُوضٍ وَقِتَالُهُمْ فَرَضٌ، وَكَذَا التَّبْلِيغُ، وَمَا كَانَ مَبَاحاً يُنْهَى عَمَّا يَتَوَلَّدُ مِنْهُ، وَمَا كَانَ فَرَضاً لَا يُنْهَى عَمَّا يَتَوَلَّدُ مِنْهُ)^(١)، (دیارە ئەو بەپێی رای زۆربەى توێژەرەوان ئەم قسەى دەکات، ئەگەرنا من خۆم قەناعەتم وایە جێودان بە پەرستراوانى ئەوانیش، شتێکی ڕەواى، چونکە مسوڵمان نابێ جێو لە خۆى بوشێنیتەو، بەلێ ئەو بەتو صەنەمانە، لێیان دەوشێتەو قسەیان پێ بگوترێ، بەلام تۆ نابێ لە خۆتى بوشێنیتەو)، بەلام ئەو دەلێ: ئەم جێودانە بە پەرستراوەکان ڕەواى، بەلام فەرز نیە، بەلام جەنگ لە دژکردنى کافرەکان، هەر وەها بانگکردنیان بۆ ئیسلام، فەرزە، ئنجا شتێک ئەگەر لە ئەسڵ دا ڕەواى، ڕیگری لێ دەکری، هەر کات شتێکی لێ پەیدا بوو کە خراپ بێ، بەلام شتێک کە فەرز بێ، لەبەرئەو ڕیگری لێ ناکری، کە دەرەجامیکی خراپی لێ پەیدا دەبێ.

هەلۆستەى چوارەم: زۆربەى توێژەرەوانى قورئان گوتووایانە: (فِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى وَجُوبِ الْحُكْمِ بِسَدِّ الدَّرِيْعَةِ) بنچینهیهك ههیه زۆر لە زانایان کارى پێدەکەن، بەلام زیاتر لە مەزەهەبى ئیمام مالیکدا ناسراوە، پێى دەگوترێ: (سَدِّ الدَّرِيْعَةِ) ڕیگرتن لە بیانوو، یان: ڕیگرتن لە ھۆکاری تووشبوونی گوناخ، بۆ وینە

دەلێن: لە کاتی کدا که ئازاوەو ئاشووب پەیدادەبێ لە نیوان مسوڵمانان دا، دروست نیه چەك بفرۆشرێ، چونکه ئەو چەكە دەکەوێتە دەستیان و یەکدی پێ دەکوژن.

یان: کەسێک ئەگەر بزانی شەڕاب دروست دەکات، دروست نیه، تری پێ بفرۆشرێ، یان خورمای پێ بفرۆشرێ، چونکه شەڕابی لێ دروست دەکا.

ئا ئەو پێی دەگوترێ: (سَدَّ الدَّرِيْعَةَ) واتە: پێگرتن لەو شتانەی که دەبنە ھۆی پەیدابوونی گوناخ و خراپە، دیارە بۆچوونەکەشیان جوانە، لێرەش: مادام خوا دەفەرموێ: جێیو بەو شتانە مەلێن که ئەوان دەیانپەرستن، بۆئەوێ ئەوانیش جێیو بە خوا نەلێن، ئەمە ئەوێ لێ وەردەگیرێ، که ھەر شتێک ببێتە ھۆی پەیدابوونی دەرەنجامێکی خراپ، با خۆیشی قەدەغە نەبێ، لەبەر دەرەنجامە خراپەکە، قەدەغە دەبێ، وەك نموونە ی چەك فرۆشتن و، تری و خورما فرۆشتنمان باسکرد.

مەسەلە ی شەشەم: که دەفەرموێ: ﴿كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ

مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ﴿كَذَلِكَ﴾ واتە: ئاوا بەو شیوەیە، بۆ ھەر کۆمەلەیەک، کردەو کە یانمان بۆ جوان کردوون، دوایی گێڕانەو دیان بۆ لای پەروردگاریانە، ئنجا ھەواییان پێدەدا بەوێ که دەیانکرد.

ھەندێک لە زانایان پرسیاریکیان کردووە ئیشکالیکیان باسکردووە: ئایا خوای دادگەر کردەوێ خراپێ کافرەکان، بۆ کافرەکان جوان دەکات ؟ کوفریان بۆ جوان دەکات؟ شیرکیان بۆ جوان دەکات؟ قەتل و زینا و شەڕاب خواردنیان بۆ جوان دەکات؟ بۆچی بۆیان جوان دەکات؟ ئایا ئەگەر بۆی جوان نەکردبان نەیان دەتوانی بیکن؟ (محمد رشید رضا) پەزاو پەحمەتی خوای لیبی که زۆرجار وەلامی ئەو جۆرە پرسیار و ئیشکالانە دەداتەو، لە تەفسیرەکە ی خۆی: (تفسیر القرآن الحکیم)دا، لێرەش دا وەلامێک دەداتەو، که زۆرم پێ جوانە دەلێ : (أَي: سَتُنَّا فِي أَخْلَاقِ الْبَشَرِ وَشَوْؤُنِهِمْ، أَنْ يَسْتَحْسِنُوا مَا يَسْتَمِرُّونَ عَلَيْهِ وَمَا يَتَعَوَّدُونَ مِمَّا كَانَ عَلَيْهِ آبَاؤُهُمْ، أَوْ مِمَّا اسْتَحْدَثُوهُ بِأَنْفُسِهِمْ...) واتە: مەبەستی خوای

پەرەردگار لەم ڕێستە قورئانییە کە دەفەرموی: ﴿كَذَٰلِكَ زَيَّاتِلِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ

إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئاوا بەو شیوەیە بۆ هەر کۆمەڵە خەڵکی کەردەوهکانیانمان بۆ جوان کردوون، کەردەوهکانیان چاک بن، یان خراپ (یان): سوننەتو یاسای ئێمە لە هەڵسوکەوتی بەشەر و لە کاروباری بەشەردا وایە، کە ئەو شتە لەسەری بەردەوام دەبن و عەدەتی پێوە دەگرن، ئەوەی کە بابو باپیرانیان لەسەری بوون، یان ئەوەی کە بوخیان دایان هیناوە، کە پێیان چاک بێ.

کەواتە: لێردا خوای زاناو شارەزا باسی حال و واقعی بەشەر دەکات: هەر کۆمەڵێک ئەو کەردەوهیە کە دەیکەن، دیارە پێیان خۆشەو پێیان چاکە؛ ئەو بت پەرستە، بتهکە دەپەرستێ، پێی وایە شتیکی زۆر باشی کردو.

شەراب خۆریک کە شەراب دەخواتەوه، پێی وایە شتیکی باشی کردو.

ئەوەی کە ڕیگری دەکات، پێی وایە ڕیگری شتیکی زۆر باشە، کەسابەتیکی زۆر باشە.

ئەوەی کە قوماڕ دەکات، پێی وایە زۆر باشە مالتیکی دەست بکەوی، بێئەوهی ئارەقە پێوە بکات... هتد.

کەواتە: لێردا خوا مەبەستی ئەوە نیە بفەرموی: من خراپەم بۆ کافرەکان جوان کردو! دەفەرموی: بەپێی یاسای خوا، هەر کاتی ک ئینسان لەسەر شتیکی ڕاهات و لەسەری بەردەوام بوو، لە لای جوان دەبێ، ئەوەش شتیکی واقعییە تەماشای بکەن: بابای جگەرەکیش - لە خوا بە زیاد بێ کە ئێمە جگەرە ناکیشین، ئێستا لێردا جگەرەیهک بکیشی، هەموومان تەنگە نەفەس دەبین، بۆن خێتەو دوو کە ئەکە ناخۆشە - کەسێک کە جگەرە دەکیشی، ئەویش ڕەنگە یەکەمجار کە دەکیشی، بە دوو کە ئەکە قەڵس بێ، بەلام وردە وردە لەسەری بەردەوام دەبێ، تاکو دەبێتە بەشیکی لە خوینی و لە جەستەیی، تەنانەت لەرزەتی لێ دەکات، ئنجا جگەرە هەر تال و ناخۆشە، بەلام خوا مرقفی وادروستکردو، دەتوانی بە خێریشەوه ڕابی، بە شەڕیشەوه ڕابی.

یان کەسێک کە زینا دەکات، قەتل دەکات، شەراب دەخواتەوه، قوماڕ دەکات، جنیو بە خەڵک دەدات، غەیبەت دەکات، ئەزیهتی خەڵک دەدات، بێگومان ئەوانە

هەر کردەوی خراپن، بەلام مەرۆف کە لەسەر خراپەش بەردەوام بوو، جوړیک لە لەرزەتی درۆی بۆ پەیدا دەبێ، کەواتە: ئەم ئایەتە حەقیقەتییکی دەروونی لە ژيانی مەرۆفدا بەیان دەکات، کە مەرۆف ئەگەر لەسەر شتێک بەردەوام بوو، ئەو شتە چاک بێ، یان خراپ بێ، خوێش بێ، یان ناخوێش بێ، دەبێتە بەشیکی لە وجودی، دەبێتە بەشیکی لە کەسایەتی.

ئەنجا لێرەشەو دەزانین : بۆچی ییغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: منداڵەکانتان لە تەمەنی حەوت سالییەو فیتری نوێژ بکەن؟ دیارە کە دەفەرموێ: فیتری نوێژیان بکەن، واتە: فیتری پۆژووشیان بکەن، فیتری چاکەیان بکەن، فیتری ئیمان و عەقیدەو فیتری رەوشتی جوانیان بکەن، بەلام کە نوێژی فەرموود، چونکە نوێژ گرنگترینەتی، بۆچی لە حەوت سالیی دا دەبێ رابھێنری؟ چونکە هەرچەندە لەسەری فەرز نیە، بەلام دوازی دەبێتە بەشیکی لە کیانی، وە ئەو منداڵە کە دەکەوێتە تەمەنی هەرزەکاری و دوازی بالغ دەبێ، ئەگەر نوێژ نەکات، وا دەزانێ شتێکی لێ ون بوو، وە ئەگەر پۆژوو نەگرێ، پێی وایە غەدریکی کردو، وە ئەگەر جانیویک بدات، وا دەزانێ شتێکی زۆر خراپی کردو، وە ئەگەر رێژ لە دایک و بابی نەگرێ، رێژ لە میوان نەگرێ، هەست دەکات کە شتێکی خراپی کردو، چونکە وا رەھاتو، ئەو شتانە بوونە بەشیکی لە کیان و وجودی.

ئەنجا وەک چۆن ئێنسان کە بە شتی چاکەو رەھات، دەبێتە بەشیکی لە دەروونی و کەسایەتی، کە بە شتی خراپیشەو رەھات، هەروایە.

ئەنجا عەبدوللای کورپی عەباس خوا لە خوێ بابی رازی بێ، لەو بارەو دەلێ : { زَيْنَا لِأَهْلِ الطَّاعَةِ، الطَّاعَةِ، وَلِأَهْلِ الْكُفْرِ الْكُفْرَ، وَهُوَ كَقَوْلِهِ تَعَالَى:

﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (١٣) النحل،

واتە: خوا ی پەروردگار مەبەستی ئەوێە کە: بۆ چاکەکاران، چاکەمان جوان کردو، بۆ ئەهلی کوفریش کوفرمان رازاندو، ئەمە وەک ئەو فەرموودەیی

خوا ی بەرزە کە دەفەرموێ: ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، (خوا)

هەر کەسێ کە بیهوێ گومرایی دەکات، وە هەرکەسیکیش بیهوێ، رێنمایی دەکات.

ئىنجا لىڧىردا پرسىيارىكى دىكە دىتە پىش: ئايا حىكمەت لەم رىستەيە چىيە؟
 حىكمەتەكەى ئەودىيە كە خوا دەيەوئ دلى پىغەمبەر ﷺ و مسولمانان بداتەو،
 يانى: پىتان سەير نەبى ئەوانەى بتو صەنەم دەپەرستىن، مانگو خۆر دەپەرستىن،
 تاغوتىك دەپەرستىن، هەواو ئارەزووى خۆيان دەپەرستىن، پارە دەپەرستىن ! ئەو
 سوننەتى خوا وایە: هەر كاتىك مرؤفك بە شتىكەو راهات، ئەو شتى لەلا
 جوان دەبى، با لە زاتى خۆشيدا جوان نەبى، وە لە لاى شىرىن دەبى، با لە زاتى
 خۆشيدا، تال و تفت و ناخۆش بى، وەك هەموو ئەو شتە حەرمانەى خەلك دەيانخۆن،
 سوننەتى خوا وایەو، بەشەر ئەو توانايەى هەيە كە ئەگەر خۆى لەسەر شتى
 خراپىش راپىنى، دوايى ئەو شتى لەبەرچاو جوان دەبى، واتە: ئىو دلتەنگ مەبن و،
 بەو لە هەقى خۆتان مەكەو نە گومانەو : ئەگەر دەبين خەلكىكى زۆر ناھەقەكەى
 خۆى لەلا شىرىنە، حەرمان و خراپەى خۆيان لەلا رازاو و جوانە، خوا مرؤفى وا
 دروستكردو، چونكە ئەگەر وانەبا، مرؤف نەيدەتوانى بە لاپىدا بىروا، ئەگەر
 وەك چۆن مرؤفى ئىماندار، بەھوى ئىمان و طاعەتەكەيەو، هەر كاتىك گوناھىك،
 بكات هەست بە تالايى دەكات، كافرىكىش كە گوناھىكى كرد، هەستى بە تالايى
 كردبايە، نەيدەتوانى گوناھان بكانو، ئەو كاتەش نەدەگونجا تاقى بكريتەو، بەلام
 هەر كات مرؤف لەسەر گوناھان بەردەوام بوو، واى لىدى، لەزەت لە گوناھەكانى و
 لە كوفەرەكەى دەكات، وە هەر بەو شىوئەيەش دەگونجى مرؤف تاقى بكريتەو.

هەر وەھا پرسىيارىكى دىكەش دەكرى: خوا جوانكردنى كردەوەكانى لىڧىردا،
 پالداوئە لاى خۆى: ﴿كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ﴾، ئا بەو شىوئەيە بۆ هەر
 كۆمەلىك كردەوەكانىمان رازاندۆتەو، بەلام لە شوينى دىكە دەفەرموى: شەيتان
 كردەوەكانى بۆ رازاندوونە، وەك دەفەرموى: ﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾

﴿٤٨﴾ الأنفال، وە لە شوينى دىكە دەفەرموى: ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾ ﴿١٤﴾
 آل عمران، خۆشويستنى ئارەزووكان بۆ خەلك رازىنراونەو، واتە: بە نەزانراو
 (مجهول) باسىكردەو نازانى كى رازاندوونىەو ؟! وەلامەكەى ئاودىيە :

١/ خوا پالى داوئە لاى خۆى، واتە: بە پىي ياساو سوننەتى خوا، هەر
 كۆمەلىك و هەر مرؤفك كردەوەكانى خۆى، لەلا جوانن.

٢/ پائی داوێته لای شەیتان، لەبەرئەوێ که رازینەرەوێ جوێنکەری خراپەکان، شەیتانەو ئەوێ که راستەوخۆ کردەوێ خراپەکان جوێن دەکات، کوفرو ناشەرعیی جوێن دەکات، لەبەرچاوی خەڵک، شەیتانە.

٣/ وە که به بکەر نه زانراو (مجهول الفاعل) باسیکردوێ: ﴿... زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ

الشَّهَوَاتِ ... ١٤﴾ آل عمران، ئەگەر مەبەست لە ئارەزووەکان (الشهوات) ئەو شتانە بن، که شتیکی خواپسک (فطري)ن، لە سنووری شەرعدا تێر دەکرین، وەك غەریزە جینسیی نیوان ژن و میێرد، مال و سامان و... هتد، ئەوێ رازینەرەوێکەیان، خوای کاربەجییە، بەلام ئەگەر لە سنووری شەرع بەدەر بن، وەك زینا و مەخووی و دزی و... هتد، ئەوێ رازینەرەوێکەیان، شەیتانە.

مەسەلە ی حەوتەم: که دەفەرموێ: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِنِ جَاءَتْهُمْ

آيَةُ الْيَوْمِ مِنْ بَيْنِ قُلٍّ إِنَّمَا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، که پیشتریش ئەم نایەتەمان تەفسیر کرد، دەفەرموێ: (کافرەکان) زۆر بە داکوکیی و جەخت لەسەرکردنەوێ، سویندیان بە خوا خوارد، ئەگەر نیشانەیهکیان بو ب، بیگومان ئیمانی پێ دینن، بلی: بەلگە و نیشانەکان لەلای خواوێ، وە ئیوێ (ئەو مسوڵمانینە!) چ شتێک وایکردوێ بزانی و هەست بکەن که ئەگەر ئەو نیشانەش بێن، ئەو بیپر وایانە هەر ئیمانیان پێ ناهینن؟ واتە: ئیوێ ناتوانن ئەوێ بزانی، چونکە ئەوێ نەینیی و پەنەنایکە، تەنیا خوا دەیزانی.

جا لیژەدا دەربارە ی وشە ی: ﴿جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾، (القرطبي) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا دەلی: (أَي: غَايَةُ أَيْمَانِهِمُ الَّتِي بَلَغَهَا عِلْمُهُمْ، وَأَنْتَهَتْ إِلَيْهَا قُدْرَتُهُمْ)^(١) واتە: سویندەکانیان که ئەو پەری زانیاری و توانایان پێیان دەگات، واتە: سویند دەخوێن زۆر بە جەخت لەسەرکردنەوێ داکوکیی لەسەرکردنەوێ، بوێ ئەوێ بەرانبەرەکانیان قەناعەت پێ دینن، تاکو پێفەمبەری خوا، داوا لە خوا بکات،

نیشانە یەکیان بو بێنی، بۆئەوێ ئیمانی پێ بینن، ئنجا که دەفه رموی:

﴿لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا

جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، مەبەست لە (آیە) موعجیزە، ئایا بەلگەمان چیه که

مەبەست پێی ئایەتی قورئان نیە؟ چونکه ئایەتی قورئان، ئەو دیارە بۆیان هاتوو ئیمانیشی پێ ناهێنن، چونکه وەك پێشتر گوتمان : وشە ئایەت لە زمانی عەرەبی داو لە بەکارهێنانی قورئاندا، بە سێ مانای سەرکی دی :

(١) بە مانای رسته کانی قورئان دی: ﴿وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا

مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (٢٧) ﴿الکھف﴾.

(٢) وە بە مانای موعجیزە دی، موعجیزەش بە کوردی دەبیته (دەستەوسانکەر)،

واتە: بەلگە یەکی وا که بەران بەرگەت دەستەوسان بکە، نەتوانی شتی وا بێنی، که لە سوورەتی (الأنبياء) دا وشە ئایەت بو ئەو مەبەستە بەکارهاتو:

﴿... فَلْيَاْنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾ (٥٠) ، با ئایەتی کمان بو بێنی، واتە:

موعجیزە یە کمان بو بێنی، وەك چۆن پێغەمبەرانی پیشوو رەوانە کران، بە ئایەت و موعجیزە ی بەر هەستەو، با مو حەممە دیش موعجیزە یەکی ئاوامان بو بێنی.

(٣) بەمانای دیاردەو دیمەنەکانی دەورو بەریش دی، وەك خوا دەفه رموی: ﴿وَكَأَيِّن

مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (١٠٥)

یوسف، واتە: زۆر نیشانە هەن لە ئاسمانەکان و زەوی دا، بەلایاندا رەت دەبن، بەلام پشتیان تی دەکەن، واتە: سەرنجیان نادەن، که لی رەدا مەبەست پێی دیاردەو دیمەنەکانی بوونەو دەورو بەرە.

بەلام لی رەدا مەبەست پێی موعجیزە یە: ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا

يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (١١٩).

کەواتە: کە دەفەر موی: ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، بۆ: نیشانەکان لە لای
خوێ، موعجیزەکان لە لای خوێ.

یان: هیچ پیغەمبەرێک (عليهم الصلاة والسلام) موعجیزەکی بە دەست خۆی
نەبوو، خۆی پەروردگار بە پێی پێداویستی ئەو رۆژگاری کە ئەو پیغەمبەرە
تێدا بوو، موعجیزەکی داوێ، کە خەڵکی رۆژگاری خۆی پێ دەستەوسان
بکات، وە ئیسپاتی پیغەمبەراییەتی خۆی پێکات :

١ - لە سەردەمی موسادا جادوو باو بوو، خۆی کاربەجێ ئەو گۆچانە بە
موسا داو، کە بۆتە ماریکی گەورەو بێرەزا، هەروەها دەستی راستی کە لەبەن
هەنگلی دەنا، وەك خۆر رۆشنایی دەدا، واتە: موعجیزەکی لە شیوەی جادوودا
بوو، بەلام جادوو نەبوو.

٢ - وە لە سەردەمی عیسا (ﷺ) دا زانستی پزشکی باو بوو، بۆیە خۆی
پەروردگار هەندێ موعجیزە بە عیسا (ﷺ) دان، کە پێش هەموو پزشکیەکان
کەوتەو: مردووی زیندوو دەکردو، لە قوربانیدە دروست دەکرد، کوێرو
کەپرو گەپو زگماکی چاک دەکردو، تا کۆتایی.

٣ - وە لە سەردەمی پیغەمبەری ئیمەشدا (ﷺ) لە نیو ئەو گەلە کە ئەو تێاندا
بوو، زانیاری رەوانبیزی زیاتر باو بوو، زمانزانی و قسەکردن و وتارو شیعر،
بۆیە خۆی زانا ئەم قورئانە دا بە پیغەمبەر (ﷺ) وەك موعجیزە، تاكو خەڵکی
رۆژگاری خۆی پێ دەستەوسان بکات، وە دەشیزانی کە لە دوايشدا مەروفايهتی
زیاتر زانستیان لەنیویدا دەبێتە شتیکی رەواج پێدراوو گرنگ، وە ژيانی مەروفا
زیاتر لە رەوی زانستییهو بەرەو پێش دەچێ، بۆیە خوا موعجیزەکی بۆ
پیغەمبەری خاتەم (ﷺ) نارد، کە شیوەی ئەو هەیه کە لە رۆژگاری ئەواندا
خەڵک خۆی پێو هەڵدەکیشی، کە زانستییه، بەلام ئەو زانستە کە لە قورئاندا
هەیه، بێگومان لە پێش هەموو زانستیکەوێه.

ئەجا دوايی کە دەفەر موی: ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾،
واتە: ئەو ئیماندارینە! چ شتیك وای کردو کە هەست بکەن و بزانی: ئەگەر ئەو

نیشانەو موعجیزانەى ئەوانیش داواى دەکەن، بۆیان بى، ئیمان ناهيئن؟ بۆیه پيئتان خوۆشه خوا ئایەتەکان بنیړی، دیاره مسوولمانان پيیان خوۆش بووه خواى کارزان هەرچى کافرهکان داواى دەکەن له موعجیزان، بۆیان بنیړی و ناچاربن ئیمان بيئن.

ئنجا خوا دەفهرموئ: چ شتيك واى كردوه كه ئيوه بزانی، كه ئەگەر ئەو موعجیزانەش بيئن، ئەوان ئیمان ناهيئن ؟ بۆیه سوورن لەسەر ئەو، ئەگەرنا ئەگەر زانیباتان ئیمان ناهيئن، كه خواى پەرورەدگار ئەو دەزانى، ئەو کاتە زۆر مكوپ نەدەبوون.

پيشتەر باسمان كرد كه زانیان لەبارەى ئەم رسته قورئانییەو: ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ

أَنهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، مشتومپی زۆریان بووه، هەندیکیان گوتوویانە: وشەى (لا) زیادە، هەلبەتە كه گوتوویانە: زیادە، مەبەست ئەو نەیه كه وشەیهك له قورئاندا زیادە، گوتوویانە: زیادە بۆ خەختکردنەو (زائده للتاكيد)، چونكه دەليئن: ئەسلى خوۆى دەبی ئاوا بى: ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنهَا إِذَا جَاءَتْ يُؤْمِنُونَ﴾، ئيوه چۆن بزانی، كه ئیمان ديئن ؟ نەك چۆن بزانی، كه ئیمان ناهيئن ؟

بەلام له راستییدا ئەگەر هەر لەسەر شيوەى خوۆى بهیژریتەو، باشترە، وەك زەمەخشەری گوتوویەتى، كه زانیایەكى زۆر شارەزایە له رەوانبیژیییدا، تەفسیریكى هەیه بە ناوى (الكشاف) وەك (جمال الدين القاسمي) له (محاسن التأويل) دا دەلى: (الَّذِي ارْتَضَاهُ الرَّمَحْشَرِيُّ، وَتَبِعَهُ الْمُحَقِّقُونَ: حَمَلُ الْكَلَامِ عَلَى ظَاهِرِهِ، وَأَنَّ الْإِسْتِفْهَامَ فِي مَعْنَى النَّفْيِ وَالْإِخْبَارِ عَنْهُمْ بَعْدَ الْعِلْمِ، لَا الْإِنْكَارَ عَلَيْهِمْ وَالْمَعْنَى: وَمَا يُدْرِيكُمْ أَنَّ الْآيَةَ الَّتِي يَقْتَرِحُونَهَا، إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا، يَعْنِي: أَنَا أَعْلَمُ أَنهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا، وَأَنْتُمْ لَا تَدْرُونَ ذَلِكَ)^(١) دەلى: ئەو زەمەخشەری پەسندی كردو، وە زۆربەى ليكۆلەرەو هەكان پەسەندیان كردو، بۆ مانای ئەم رسته قورئانییە، ئەو هیه كه هەروەك روالەتى خوۆى تەماشای بكړی، (واتە: تەئویل نەكړی، نەگوتړی "لا" یەكه زیادە بۆ تەئكيد، یاخود نەگوتړی: بە

مانای "لعل"یە) وە پرسیارکردنەکە لە مانای: لابردن (نفی) و هەوالدان دایە، لەبارەیانەو، کە ئەوان نازانن، نەك نکوولییان لى بکات، یانی: ئەگەر ئەو موعجیزەو بەلگەیهش بێ، کە پیشنیاری دەکەن، ئەوانە هەر ئیمان ناهینن، واتە: من دەزانم، ئەگەر ئەو موعجیزەیهش بێ، بۆی پێ ناهینن، بەلام ئیوە ئەو نازانن.

ئنجـا لەم نایەتەدا: ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئەگەر

وشەى: ﴿أَنَّهَا﴾، ئەگەر بە: ﴿أَنَّهَا﴾، بخویندریتەو، ماناکەیمان کرد، بەلام بە (إِنَّهَا)ش خویندراو، ئەو، ئنجـا ئەگەر (إِنَّهَا)بێ، واتە: چ شتێك وای لە ئیوە کردووە بزانن! بیگومان ئەگەر ئەو نیشانیەى کە داوای دەکەن، بیتیش ئەوان ئیمان ناهینن: (إِنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ) واتە: بیگومان ئەگەر نایەتەکەش بێ، ئەوان هەر ئیمان ناهینن.

دیـاره ئەو کاتەش ئەو مشتومڕى تیدا نابێ، کە لە کاتیکدا بە (أَنَّهَا) بخویندریتەو، پەیدا دەبێ.

مەسەلەى هەشتەم: کە خوا دەرەمۆ: ﴿وَنَقَلُبْ أَفْعِدَّتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ

يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾، وە دڵ—هەکانیان و چاوەکانیان هەلدەگیرێنەو، واتە: وا دەکەین کە عەقل و دلیان نایەتەکان نەبینن و تییاننەگەن، وە چاویان نایەتەکان نەبینن، تاكو (ئیمان نەهینن)

﴿كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، وەك چۆن یەكەمجار ئیمانیان پێ نەهینا، ئیمەش لە سزای ئەو، وایان لى دەکەین کە عەقل و دلیان لە نایەتەکان

نەگەن، وە چاویان نەیانبینن، وە سەرەنجـام ئیمانیان پێ نەهینن، ﴿وَنَذَرَهُمْ فِي

طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾، وە لیاندەگەرپین لە سەرکیشیی و یاخی بوونی خوێاندا بخولینەو، سەرگەردان بن، وەك توێژەرەوانى قورئان دەلین: ئەم پرستە قورئانییە، مانایەکەى دوو ئەگەرى هەن :

(١) دەگونجی مەبەست پیی سزادانی خوی دادگەربئی بو ئەوان لە دنیا، کە ئەو

کاتە دەبی بلیین: بادراودتەو سەر (معطوف علی) ﴿لَمْ يَوْمِنُوا﴾، دیارە ئەو

کاتەش هەمان ئەو حوکمە ی ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ﴾ ی دەبی، کە پیشتر باسمان کرد.

لەوبارەو (أبو السُّعُود) کە یەکیکە لە توێژمەروانی بەرجەستە ی قورئان،
وہک خواوەنی (محاسن التأویل) لیی دەگێڕیتەو، دەلی: (وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّا
نُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ عَنْ إِدْرَاكِ الْحَقِّ، فَلَا يَفْقَهُونَهُ، وَأَبْصَارَهُمْ عَنْ اجْتِلَائِهِ فَلَا
يُبْصِرُونَهُ، لَكِنْ لَا مَعَ تَوَجُّهٍهَا إِلَيْهِ وَاسْتِعْدَادِهَا لِقَبُولِهِ، بَلْ بِكَمَالِ بُيُوتِهَا عَنْهُ
وَإِعْرَاضِهَا بِالْكُلِّيَّةِ، وَلِذَلِكَ أَخْرَجَ عَنْ ذِكْرِ عَدَمِ إِيْمَانِهِمْ، إِشْعَارًا
بِأَصَالَتِهِمْ فِي الْكُفْرِ وَحَسْمًا لِتَوَهُّمِ أَنَّ عَدَمَ إِيْمَانِهِمْ نَاشِئٌ مِنْ تَقْلِيْبِهِ تَعَالَى
مَشَاعِرُهُمْ بِطَرِيقِ الْإِجْبَارِ)^(١)، واتە: کە خوا دەفەرموی: ئێمە دل و چاویان
هەڵدەگێڕینەو، یانی: چ شتیک وای لە ئێو کردووە کە بزانی و هەست بکەن،
کە ئێمە دڵەکانیان لە ناست ناسینی هەق دا هەڵدەگێڕینەو، چاوەکانیان لە
دیتنی، لا دەدەین و نابینن، بەلام ئەک بەو مانایە کە خۆیان بیانەوئ بە
عەقل و دل لە هەق تیگەن، وە بە چا و ببینن، کەچی خوا پێیان لی بگری!
بەلکو بەهوی ئەووەو کە زۆر خۆیان لە هەق بە دوور دەگرن، پستی تی
دەکەن و بەهوی ئەووەو خوی دادگەریش، وەک سزادانیک بو هەلوێستەکە ی
خۆیان، وایان لی دەکات، کە لە هەق نەگەن و نەبیینن، هەر بۆیەش باسی
دەرنەکردنی هەق و، نەبیینیان بۆی، خراودتە دوا ئیمان نەهینان، تاکو
بزانی کە ئەوان بە کوفردا زۆر پۆچوون {سەرەنجام: هەستەوەرەکانیان لە
کار کەوتوون، نە عەقلیان باش تێدەگا، نە چاویان دەبینی و نە گوێیان
دەبیستی}^(٢)، وە بو ئەووی پێگری لەو وەهەش بکری، کە ئیمان نەهینان،
لەووەو نەهاتووە کە خوی بەرز جەبریان لی بکاتو، نەهیلی ئیمان بینن.

(١) محاسن التأویل، ج٤، ص ٦٨٥.

(٢) ئەووی نیوان دوو کەوانەکان { } خۆم زیادم کرد، بو زیاتر پوونبوونەووی مەبەست.

٢) واتایەکی دیکەى ئەوەیە، کە لیژەدا خۆی کارزان باسی سزادانیان دەکات لە

قیامەت دا: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْعَدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ

وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾، وەك (القرطبي) لە (الجامع لأحكام

القرآن)^(١) دا دەلى: (وَنُقَلِّبُ أَفْعَدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى لَهَبِ النَّارِ وَحَرِّ الْجَمْرِ، كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا فِي الدُّنْيَا، وَنَمْلَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَا نُعَاقِبُهُمْ، فَبَعْضُ الْآيَةِ فِي الْآخِرَةِ، وَبَعْضُهَا فِي الدُّنْيَا)، واتە: (كە خۆی بەر وەردگەر و دەفەرمۆی): یانی: ئێمە دلەکانیان و چاوەکانیان لە پوژی دوابی دا، لەسەر گری ئاگرو، لەسەر پشکوکان، هەلگیر و وەرگیر دەکەین و، دەیانسوورپێنین، بۆ ئەوەی بە هەموو باراندا، چاکی سووتێن، وەك چۆن لە دنیا دا ئیمانیان پێ نەهێناوە، بەلام ئێمە لە دنیا دا مۆلەتیان دەدەین و، پەلە ناکەین لە سزادانیان دا، کە واتە: نایەتەکە هەندیکى باسی دنیا دەکات، وە هەندیکى باسی دواپوژ دەکات.

هەلبەتە دەشگونجی بلیین لە یەك کاتدا نایەتەکە هەردوو واتاکەى هەن، بەلام من پێموایە، واتای یەكەمیان زیاتر لەگەڵ سیاقی نایەتەکان دا دەگونجی.

ئەجا لەو بارەشەوه، کە جارى وایە خوا بەهۆی بەردەوام بوونی مەزۇف لەسەر گوناح و تاوانەوه، وای لێدەکات کە ئیمان نەهێنى، وە هەستە وەردەکانی لە کار دەکەون و پەك دەخرێن و دەوری خوێان نابینن، لەو بارەوه ئەم فەرماشتەى پێغەمبەر ﷺ هەیه: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَكْثُرُ أَنْ يَقُولَ: يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَدْ آمَنَّا بِكَ، وَیَمَّا جِئْتُ بِهِ، فَهَلْ تَحَافُ عَلَيْنَا؟ قَالَ: نَعَمْ، إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبُعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ﴾^(٢) واتە: ئەنەسى کۆری مالیک خوا لێی پازی بێ، دەلى: پێغەمبەر ﷺ زۆرجار دەیفەرموو: (يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى

(١) الجامع لأحكام القرآن، ج٧، ص ٥٣، ٥٤.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (١٢١٢٨)، وَالْبُخَارِيُّ فِي "الْأَدَبِ الْمُسَرَّدِ" بِرَقَم: (٦٨٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (٢١٤٠)، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (٣٨٣٤)، وَالْحَاكِمُ بِرَقَم: (١٩٢٧) وَالْبَزَّازُ بِرَقَم: (٧٥٠٨)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقَم: (٣١٠٤٤).

دینک) ئەو هەلگیرەوهی دڵەکان! دڵم لەسەر دینی خۆت بچەسپێنە، گوتم: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ! ئیمە ئیمانمان بە تۆ هێناوه، ئەوهی تۆ لە خواوه هێناوته، ئیمانمان پێ هێناوه، ئایا مەترسیت لێمان هەیە {هەلگەرپێنەوه}؟ فەرمووی: بەلێ: چونکە دڵەکان لە نیوان دوو پەنجە لە پەنجەکانی خوادان، چۆنی بوی دەیانسوورپێنی.

هەلبەتە لێردا مەبەست ئەوه نیه کە پیغەمبەر ﷺ باسی پەنجە ی خوا بکات، هەرچەندە هەندێ لە زانایان ئەمە وا تەئویل دەکەن دەلێن: ئەگەر خوا پەنجەشی هەبێ، ئەوه سیفەتی خوا، وەک بۆ خوا شایستەیه، بەلام ئەوهی کە لە فەرموودهکە وەردەگیرێ، وەک زانایانی لیکۆلەرەوهو پوچوو گوتووینانە: پیغەمبەر ﷺ لێردا ویکیچواندنیک دەکات، بۆ ئەوه کە خوا چۆن دلی مرقەهەکان هەلگیرێ وەرگیرێ دەکات و دەیانسوورپێنی بە مالاوولادا، لە ئەنجامی کردەوهکانی خۆیان سیفەتەکانی خۆیاندا، وە بەپێی یاسای خواو سوننەتی خوا، دڵەکان بەمالاوولادا دەچن، وەک چۆن کەسیک بە دوو پەنجە شتیک دەسوورپێنی، بەمالاوولادا، بەو شیوەیهش بۆ خوای بالادەست ئاسانە.

ئەگەرنا مەبەست لێردا ئەوه نیه کە پیغەمبەر ﷺ باسی دوو پەنجە ی خوا بکات، بەپێی رای ئەوانە کە تەئویلی ناکەن، لەسەر رای سەلهفی صالح کە گوتووینانە: دوو پەنجە ی خوا، واتە: دوو سیفەتی خوا، بەلام هەر لە پێشینی چاکیش هەبووه کە گوتووینانە: ئەو جوړه وشانە مانای مەجازیان هەیە، نەک مانای حەقیقی، واتە: بە تەئویلیشیان لە قەڵەم نەداوه، بەلکو گوتووینانە: لە زماندا ئەو تەعبیرە بەکار دی، دەلێن: فلان کەس بە دوو پەنجە فلان کارە ی کرد، ئەوه نیه کە بە دوو پەنجە وای کردبێ، مەبەست ئەوهیه کە زۆر بە ئاسانی کارەکە ی کردوه.

مەسەله ی نۆیهەم: کە دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُم

الْمَوْتُ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنْ

أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ﴾، خوا ﷻ لە باسی ئەوهدا کە ببێروایەکان، داوای موعجیزەو

بەلگەو نیشانەیان دەکرد، بۆئەوهی ئیمان بێنن، بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: وە

ئەگەر ئێمە وەك خۆیان داوا دەكەن: فریشتەشمان بۆ دابەزانەدبان، وە مردووشمان زیندووکردبەنەوه، قەسەیان لەگەڵ كردبان، وە هەموو شتێكیش كە ئەوان داوی دەكەن، ڕووبەرۆو، یاخود كۆمەڵ كۆمەڵ، بۆمان هیئەبەنایە، ئەوكاتەش هەر ئیمانێان نەدەهێناو بۆیان نەبوو، ئیمان بێنن، مەگەر خوا ویستبای، بەلام زۆربەیان نافامن.

واتە: ئەگەر ئەك ئەو بەلگەو نیشانانەى كە ئەوان دەیلێن، بەلكو ئەگەر فریشتەشمان بۆ دابەزانەدبان، هیچ لە مەسەلەكە نەدەگۆرا {وەك لە سوورەتى

(الفرقان) لە ئایەتى (٢١)دا هەندێكیان داویان كردو گوتیان: ﴿لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا

الْمَلَكِ أَتُورَى رَبَّنَا...﴾ ، واتە: دەبووایە فریشتەمان دابەزێتە سەر، یان پەرورەدگارمان ببینن}.

هەرودەها ئەگەر مردووشمان بۆ زیندووکردبەنەوه قەسەیان لەگەڵ كردبان (كە ئەو موحەممەد ﷺ پێغەمبەرى كۆتایی خوايەو، ئەو قورئانە دوا كتیبی خوايەو ئیمانی پێ بێنن) ! دیسان هەر هەمان هەلوێستیان دەبوو، {وەك لە سوورەتى

(الدخان) لە ئایەتى (٣٦)دا گوتویانە: ﴿فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾،

واتە: بابو باپیرانمان زیندووئەكەنەوه، ئەگەر راست دەكەن، واتە: مردووان زیندوو بکەنەوه، با بۆمان باسی بەرزەخ بکەن، وە باسی ئەوه بکەن، كە ئێوه پێغەمبەرى خوان، وە ئەو كتیبهى كە بۆتان هاتوه، كتیبی خوايە !}.

ئەنجا دەفەرموێ: ﴿وَحْشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ ، وە ئەگەر هەموو شتێكمان ڕووبەرۆو بۆ

هێنابان، واتە: هەموو شتێك كە ئەوان داوی دەكەن: ﴿قُبُلًا﴾ یانی: ڕووبەرۆو، یان دەستە دەستە، كۆمەڵ كۆمەڵ، دیسان نەدەگونجا ئیمان بێنن، ئەگەر خوا نەهيوستبا.

كەواتە: ئیستا كە ئیمان ناهێنن، لەبەرئەوهیه خوا نەهيوستوه ئیمان بێنن، ئەنجا بۆچی خوا نەهيوستوه خەلك بەزۆر ئیمان بێنن ؟ چونكە ويستوووهتى به

شیوهیهکی ئازادو به ویستی ئازادانهی خویمان ئیمان بینن و نهیویستوه زوریان لی بکات، ویستوویهتی ئازادیان بکات، ئنجا ههندیکیان ئیمانیاں هیئاوه به ویستی ئازادانهی خویمان، که ئیماندارانن، ههندیکیشیان ئیمانیاں نههیئاوه، که بیبروایهکانن.

کهواته: ئهوانهی که ئیمانیاں نههیئاوه، وه نهبی له بهر ئهوه بی که خوی کاربه جی ویستبی، بهلام ئهوان پیچهوانهی ویستی وا جوولابنهوه، بهلکو خوا ههر له ئهزهدا ویستوویهتی ئهوه خهلهکه ئازاد بکات، ئهوهی ئیمان دینی، با به ئازادیی ئیمان بینن، وه ئهوهی ئیمانیش ناهینن، با ههر به ئازادیی ئیمان نههینن، نهک زوریان لی بکات، ههروهک چون زوری له فریشتهکان کردوه: بی فهرمانی خوا نهکهن و، ههموویان ئیمانداربن و، ئههلی طاعت بن، بهلام مروقی وا خولقاندوه، که ئازادی بکات. ئنجا ئهگهر ئیمانی هیئا، با ئازادانه ئیمان بهینن، وه ئهگهر ئیمانیشی نههینا، ههر ئازادانه ئیمان نههینن.

وشه: (قُبُلًا) ئاواش خوینراوتهوه، وه به (قُبُلًا) خوینراوتهوه و به (قُبُلًا) خوینراوتهوه.

ئنجا ئهگهر (قُبُلًا) بی، سی واتای هه: :

١/ (الْأَخْفَش) که یهکیکه له شارهزایانی زمانی عهڕهیی، گوتوویهتی: (قُبُلًا) واته: (قُبُلًا قُبُلًا: جَمَاعَةٌ جَمَاعَةٌ) کۆمهڵ کۆمهڵ، یانی: ئهگهر ههموو شتیکیان کۆمهڵ کۆمهڵ بۆ هیئابانه پێش، ئهوه شتانهی که ئهوان داویان دهکرد، ههر ئیمانیاں نهدههینا.

٢/ وه ههندیک گوتووینا: (قُبُل) کۆی (قَبِيل) وه به مانای کهفیل دی، وهک گوتووینا: (أَي: كَفَلُوكَ بِصِحَّةِ مَا بَشَّرَ وَأَنْذَرُ)، واته: (قُبُلًا) به مانای ئهوه دی: که کهفالهتی ئهوه بکهن: ئهوهی پیغه مبهڕ ﷺ، (وه پیغه مبهڕان) موژدهی پی دهدات و خهلهکی لی دهرسینن، راسته.

٣/ ههروهها دهشگونجی (قُبُل) به مانای: (مُقَابَلَةٌ وَمُوْجَهَةٌ) ئهوه کاتهش (جمع) نابو و (مفرد) دهبی، یانی: پووبهروو، به ئاشکرا.

ئنجای خوای زاناو توانا لیڤردا دەفەر موی: ئەگەر ئەو شتانەشمان هەموو بۆ کردبان: ﴿ مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾، واتە: بۆیان نەدەبوو بپروا بیڤن، مەگەر خوا بیهوێ.

خوا دەیهوێ تێمان بگهیهنێ، کە ویستی وی پەمایەو هیچ سنوورو بەندیکی لەسەر نیە، وە کافرەکان کە بێ فەرمانی دەکەن، وە نەبێ خوایان دەستەوسان کردبێ، پێچەوانەی ویستی خوا جوولابنەو، بەلکو خوا بۆخوێ ویستووێتی خەلک ئازاد بێ، مەوفاکان ئازادین، ئەوێ ئێمان دینی، بە ویستی خوێ ئێمان بیڤن، ئەوێش کە ئێمان ناھێنێ، بە ویستی خوێ ئێمان نەھێنێ.

ئنجای کە دەفەر موی: ﴿ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴾، بەلام زۆربەیان نافامن، واتە: نازانن کە مەسەلەی ئێمان نەھێنایان، پەکی لەسەر ئەو نەگەوتو، موعجیزەو بەلگەکی دیکەیان بۆبێ، بەلکو بەکی لەسەر ویستی ئازادانەکی خوێیان کەوتو، خوێیان نایانەو، بۆیە کە هاتنی ئایەت و نیشانەکی دیکە پیشنیار دەکەن، لەبەر نەزانین و نەفامییانە، ئەگەر نا ئەگەر فامیدەبان، پێویستی بەو نەدەکرد موعجیزەو بەلگەو نیشانەکی دیکە پیشنیار بکەن، چونکە هیچ موعجیزەو بەلگەیکە، لەم قورئانە پۆشنتر نیەو پڕ بە پێستتر نیە، بۆ پیڤەمبەر کوتایی، وە بۆ پەیامو بەرنامەکەکی، کە دەبێ تاکو ژایانی مەوفا لەسەر زەوی هەیه، وە کە چون بەرنامەکەکی بەردەوام دەبێ، ئەو موعجیزەو بەلگەیکەش کە بەلگەکی ئێسپاتی راستی ئەو بەرنامەو پەیامەیهو، پشت راستی دەکاتو، دەبێ ئەوێش بەردەوام بێ، کە ئەوێش دەبێ موعجیزەیکە فیکری زانستی وە کە قورئان بێ، وە ئەگەر موعجیزەیکە بەرھەست بووایە، وە ئەوێ پیڤەمبەرەن، بە وەفاتکردنی پیڤەمبەر ﷺ، موعجیزەکەشی کوتایی پێ دەهات.

هەلبەتە پیڤەمبەری خاتەم ﷺ شتی دیکەشی بوو، وە کە موعجیزە، بەلام ئەو شتانەکی بەکارنەھێناون، بۆ ئێسپاتی پیڤەمبەراییەتی خوێ، بۆ وێنە :

أ/ ئاو لە نیوان پەنجەکانی هەلقوڵیو وەتۆتە دەری، وە جاری وا بوو سوپایەکی گەورە، بەو ئاو هەرجی کوندو مەشکەو دەفر هەبوو، لییان پڕ کردو،

هەمووشیان تێر ئاو بوون و دەستنیوژیان پێگرتووە، چەند جار ئەمە روویداوە^(١).

ب/ جاری وا بوو خواردنیکی کەم هەبوو، بەشی دوو، سێ نەفەر، پێغەمبەری خوا ﷺ دوای لەسەر کردووە بەشی چەند سەد کەسی کردووە^(٢).

ج/ خواردن، لەبەردەستی تەسبیحاتی کردووە، هاوێلان گۆریان لێ بوو^(٣)، وە گەلیک شتی دیکە کە لە کتێبەکانی سیرەدا هاتوون^(٤).

بەلام پێغەمبەر ﷺ ئەو موەجیزانەی نەکردۆتە بەلگەی پێغەمبەرایەتی خۆی، بەلکو ئەو شتانە بوو دەربار کردنی مسوڵمانان بوون، لە تەنگانە کە تێی کەوتوون: لەبەر بێ ئاویی، یاخود لەبەر بێ نایی، وە بوو دلخۆشکردنی مسوڵمانان و زیاتر چەسپاندنی دلیان بوو، نەک بوو ئەو پێغەمبەر ﷺ ئەو دیان پێ پێشانبدا، تاكو برانن کە پێغەمبەری خواوە! ئەوان بەهۆی خۆیەو زانیویانە، کە پێغەمبەری خواوە، وە بەهۆی قورئانەو: بەهۆی خۆیەو؛ کە تەماشایان کردووە کردووەو رەوشتو کردارو ئاکارو، ئەو کە دەیان دەیکات، زانیویانە کە ئەو هی بەشەرێکی ئاسایی نیە و دەبێ پێغەمبەر ﷺ بێ، هەروەها بەهۆی قورئانەو زانیویانە کە موەممەد پێغەمبەری خواوە؛ چونکە قورئان موەجیزەیهکی گشتگیر و هەتا هەتاییە.

مەسەلەی دەیهەم: کە دەفەر موی: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ

الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا

فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْقَهُونَ ﴾، واتە: ئەو هەر تۆ نی ئەی موەممەد ﷺ!

(١) صحيح البخاري : ٣٥٧٢ - ٣٥٧٩، و صحيح مسلم : ١٨٥٩ و ٢٢٧٩ و ٣٠١٣.

(٢) صحيح البخاري : ١٠١٣ و ٣٥٧٨، و صحيح مسلم : ٨٧٩ و ٢٠٤٠.

(٣) صحيح البخاري : ٣٥٧٩

(٤) بڕوانە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) المجلد الرابع، ص : ٣٧٩ - ٣٨٤، کە بیست و یەك موەجیزەمان لە سەرچاوە متمانه پێکراوەکانەو هیناون.

کە لە جند و ئادەمیزاد دوژمنت هەن و دوژمنایەتییت دەکەن، کە شەیتانەکانی مەرۆفو جند دژایەتی تیۆ دەکەن، ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ﴾ هەر بەو شیوەیەش بۆ هەر کام لە پیغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام)، دوژمنمان گیراوه، کە کۆ بوون؟ ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾، ئەو دوژمنانەش بریتی بوون لە

شەیتانەکانی مەرۆف و جند، ئنجا چیاان کردووە؟ ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾، هەندیکیان قسەی پازاوی فریودەریان بۆ یەکدی ناردووە، بە شیوەی پەنھان، یانی : قسەی بریقەداری پازاوەیان، بە مەبەستی فریودان بۆ یەکدی ناردووە، کە دیارە مەبەست لە قسە ناردنەکە، واتە: شەیتانە جندەکان قسەیان بۆ مەرۆفەکان ناردووە، هەندیکیش دەلێن: مەرۆفیش دەگونجی قسە بنێری بۆ جند، ئەو قسانە کە بەرپرسەکانی کوفریش دەیانکەن، مەرۆفە شەیتانەکان دەیکەن، شەیتانە جندەکان ئیستیفادەیان لێ دەکەن.

ئنجا دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾، وە ئەگەر پەروەردگارت ویستبای وانەکەن، وایان نەدەکرد، کەواتە: خوای بالادەست و دادگەر ویستوویەتی وا بکەن، بەلام کە دەگوتری: ویستوویەتی، مەبەست ئەوە نیە کە پێی خۆشە، چونکە ویستی خوا جیاپە لە پەزنامەندیی خوا: خوا هەموو شتیکی ویستووە، ئەوەی کە هەیە، وە دەبێ، هەمووی ویستووە، چونکە بەبێ ویستی خوا، هیچ شتێک دروست نابێ، بەلام ئەو شتانە کە ویستوونی، لە هەموویان پازی نیە، وەك خوای پەروەردگار دەفەرموێ: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ﴾

لَكُمْ ﴿٧﴾ الزمر، واتە: خوا لە کوفر پازی نیە و پێی خۆش نیە، بۆ بەندەکانی، بە پەسەندی نازانی، بەلام ئەگەر سوپاسگوزاری بکەن بۆتان پەسەند دەکات، کەواتە: خوا لە کوفر پازی نیە، هەرچەندە کوفریش هەر بە ویستی خواپە.

﴿فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْقَرُونَ﴾، لێیانگەرئ، ئه‌وه‌ی که هه‌ڵیده‌به‌ستن، با

هه‌ڵیبه‌ستن، که‌واته: لێردا که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَكَذَلِكَ﴾، واته: وه‌ک چۆن ئیستا که دژایه‌تی تو ده‌کری، ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ! له‌ لایه‌نی شه‌یتانه‌کانی مرو‌ف‌و جنده‌وه، به‌ هه‌مان شیوه‌ پی‌غه‌مبه‌رانی دیکه‌ش دژایه‌تیان کراوه‌.

لێردا یه‌کی‌ک بو‌ی هه‌یه‌ به‌لئ: بو‌چی خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا﴾؟ ئایا خوا بو‌خو‌ی دو‌ژمنی بو‌ پی‌غه‌مبه‌ران په‌یدا کردوون؟ ده‌لێین: نه‌خیر، ئه‌و ته‌عبیره‌ که له‌ زو‌ر جی‌گای دیکه‌ی قورئاندا هاته‌وه‌، یانی: به‌پێی یاسا و سوننه‌تی خوا وایه‌، کاتی‌ک پی‌غه‌مبه‌ران دین، ئه‌وانه‌ی که به‌ر‌ژه‌وه‌ندیی ناشه‌رعیه‌یان هه‌یه‌، دژایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ران ده‌کهن، که شه‌یتانه‌کانی مرو‌ف‌و جندن، چونکه‌ ئه‌گه‌ر په‌یام و به‌رنامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ران بچه‌سپی، ئه‌وانه‌ به‌ر‌ژه‌وه‌ندییه‌ ناشه‌رعیه‌یانه‌کانیان لێ تیک‌ده‌چن، بو‌یه‌ ده‌که‌ونه‌ دژایه‌تییکردنی پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام).

ئنجایا له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که ئه‌و دژایه‌تییکرانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌که‌نه‌وه‌، به‌پێی یاسای خوایه‌، وه‌ک خوا کردبێتی ئاوایه‌، پاشان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر که‌سی‌ک که چاکه‌ ده‌کات، یان خراپه‌ ده‌کات، به‌ ویستی خوایه‌، - نه‌ک به‌ ره‌زامه‌ندیی خوا - چونکه‌ خوا ره‌زامه‌ندییه‌که‌ی به‌س له‌گه‌ڵ چاکه‌ دایه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خراپه‌دا نیه‌، ئنجایا له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ ویستی خوایه‌، بو‌یه‌ خوای په‌روه‌ر‌دگار شته‌که‌ی پال داوته‌ لای خو‌ی، ئه‌گه‌رنا بی‌گومان وه‌ نه‌بێ خوا پێی خۆش بووبێ، کافه‌ر‌ه‌کان دژایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ران بکه‌ن! بو‌یه‌ش خوا نه‌فرینی له‌ کافران کردوه‌، وه‌ نه‌فرینی له‌ سته‌مکاران کردوه‌، دوا‌ییش سزایان ده‌دات، مانای وایه‌ کوف‌رو سته‌مه‌که‌یانی پێ ناخۆش بووه‌، به‌لام چونکه‌ به‌ پێی یاسای خوا و به‌ پێی ویستی ره‌های خوا په‌یدا بوون، بو‌یه‌ خوا پالیداوته‌ لای خو‌ی.

پنج هەلۆهستەمی گەرنەک لە بەرانبەر ئایەتی (١١٢)دا

١/ کە دەفەر موو: ﴿ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي

بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا

يَفْتَرُونَ ﴾، لە صەحیحی بوخاریی دا هاتووە کە لە دایکمان عانی شەووە خوا

لێی رازی بێ گێڕدراو تەووە، کاتێک پیغەمبەر ﷺ وەحی بوو دی، دەگەر پێتەووە

بوو لای خەدیجە، خەدیجە خوا لێی رازی بێ لەگەڵ خۆی دەیات بوو لای

وەرەقەیی کوری نەو فەل، وەرەقەش لە درێژە چەند قسە یە کدا پێی دەلی: (لَمْ

يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي) ^(١)، واتە: هیچ پیاویک وێنەیی ئەووی

تۆی نەهیناوە، مەگەر دژایەتی کران.

دیاره ئەو هەش دواي ئەووی پێی دەلی: قەومە کەت کوفرت پێ دەکەن و،

دەرت دەکەن و دژایەتییت دەکەن، بێا گەنج بووما یە بۆ ئەووی سەرمخستبای !

پیغەمبەر ﷺ دەفەر موو: (أَوْ مُخْرِجِي هُمْ ؟) ئایا ئەوان دەریشم دەکەن ؟

چونکە سەرەتای پیغەمبەرایی بوو، جاری نەیزانیو، بۆیە فەرموویەتی:

ئایا ئەوان دەریشم دەکەن ؟ ئەویش دەلی: بەلی، هیچ پیاویک بەرنامە و

پەيامیکی ئاواي نەهیناوە، مەگەر دژایەتی کران، وەرەقەیی کوری نەو فەل

شارەزایی لە کتیبە ئاسمانییەکان دا هەبوو، شارەزای میژوو و بەسەر هاتی

پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بوو، ئیدی بەهۆی میژوو و بەسەر هاتی

پیغەمبەرەنەو، زانیویەتی کە پیغەمبەری خاتەمیش، وەك چۆن ئەوان

دژایەتی کران، ئەویش دژایەتی دەکری و دەر دەکری، کە بیگومان واش بوو.

که واته: لیږدهدا خوا ﷻ دهرباره یاسایه کی خوۍ ددهوۍ، که له ژبانی پیغه مبه راندا (عليهم الصلاة والسلام) هاتوه.

۲/ له ږووی ږیزمانییوه که دهغه رموی: ﴿جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ

الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾، زانایانی شاره زای زمان گوتوویانه: (شیاطین: المفعول الأول، وَعَدُوًّا المفعول الثاني)، واته: (شیاطین) مفعولوی یه که مه (دواخراوه)، وه (عدواً) مفعولوی دووهمه (پیش خراوه)، یانی له نه سل دا ناوایه: (و كذلك جعلنا لكل نبي شياطين الإنس والجن عدواً) واته: ناوا به و شیویدیه بو هر پیغه مبه ریک شهیتانه مروؤف و جنده کانه مان کردوونه دوزمن. به لام بویه: وشه ی (عدواً) پیش خراوه، چونکه ویستراوی بنه رته تی (بیت القصید) ه.

واته: خوا دوزمنایه تی بو هه موو پیغه مبه ران ږه خساندوه، به پیی سوننه تی خوۍ، دوزمنه کان کیڼ؟ بریتین له شهیتانه کانی مروؤف و جند، وهك (القرطبي) ده لی: (كَأَنَّهُ قِيلَ: جَعَلْنَا شَیَاطِیْنَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ عَدُوًّا)^(۱) شهیتانه کانی مروؤف و جنده مان گیراون، به دوزمن بو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام).

۳/ که دهغه رموی: ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غَمُورًا وَلَوْ شَاءَ

رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ﴾، یانی: هه ندیکیان قسه ی ږازاوه به مبه سته فريودان، فیږی هه ندیکیان ده که ن.

وشه ی: ﴿يُوحِي﴾ واته: بوۍ نارد به شیویدیه په نهان، (أَوْحَى إِلَيْهِ وَأَوْحَى لَهُ: أَسَارَ وَأَوْمًا، وَكَلَّمَهُ بِكَلامٍ يَخْفَى عَلَى غَيْرِهِ وَكَتَبَ إِلَيْهِ وَأَمَرَهُ)^(۲)، (أَوْحَى إِلَيْهِ) و (أَوْحَى لَهُ) واته: ئاماژه ی بو کرد، وه به شیویدیه کی په نهان قسه ی

له گهل کرد، که خه لکی دیکه تی نه گات، یاخود بو نووسی، یاخود خستیه دلی و نیلهامی بو کرد.

بویهش زانایان دهلین: (الْوَحْي: الْكَلَامُ الْخَفِيُّ السَّرِيع) وهی بریتیه له قسه یه کی په نهانی خیرا، لیرهدا مهبه ست له وهی که دهفه رموی:

﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾، وه سوهسه کردنه، که بریتیه له و خوتخوته و

خه یاله ی که شهیتانهکانی جند فیبری مروقه شهیتانهکانی دهکهن، ﴿زُخْرَفَ

الْقَوْلِ غَمُورًا﴾، واته: قسه ی رازاوه، نه سللی وشه ی (زُخْرَف) یان (مُزْخَرَف) شتیکه

نه خش و نیگاری له سهر کرابی و جوان کرابی و رازینر ابیته وه، یاخود شتیک که

زیپراو دهگری ﴿غَمُورًا﴾، واته: به مهبهستی فریودان یان: به فریودان

فریویان ددهن.

له باره وه که شهیتانه جندهکان له گهل ناده مزاده کاندان و شتی خراپیان فیبر

دهکهن، پیغه مبه ر ﷺ فه رموودیه کی هه یه: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وَكَّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ،

قَالُوا: وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَإِيَّايَ إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ فَلَا

يَأْمُرَنِي إِلَّا بِخَيْرٍ﴾^(۱)، واته: عهبدولای کوری مه سعوود خوا لی رازی بی، دهلی:

پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: هیچ کامیک له نیوه نیه، مه گهر هاوده میکی له گهل

دایه، له جند (قرین: یانی: هاوده م، هاو جوت که هه میشه له گهل نینسان

دایه و لی جیانابیته وه)، گوتیان: توش له گه لت دایه، نه ی پیغه مبهری خوا؟

فه رمووی: منیش حتمه ن له گه لم دایه، به لام خوا به سهریدا سهریخستووم،

مسولمان بووه، هیچ فه رمانیکم پیناکات، مه گهر به چاکه.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۳۶۴۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۷۰۳۹)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقَم: (۵۱۴۳)، وَإِبْنُ خُزَيْمَةَ

بِرَقَم: (۶۵۸)، وَالْبَزَّازُ بِرَقَم: (۱۸۷۱)، وَإِبْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۶۴۱۷)، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقَم: (۱۰۵۲۲)،

وَالشَّاشِي بِرَقَم: (۸۲۴)، وَالذَّيْلَمِي بِرَقَم: (۶۱۱۵)، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.

هەر وەها وشە (فَاسْلَمَ) خۆیندر اویشتە وە (فَاسْلَمَ) واتە: من سەلامەتەم لە دەستی، لەبەرئەوێ بە تەنیا فەرمانم بە چاکە پێ دەکات، چونکە نابێ شەیتان دەستەلاتی بەسەر پیغەمبەر ﷺ دا هەبێ، بەئێ ئەویش وەك بەشەرێك ئەو شەیتانە لەگەڵدا، بەلام لەبەرئەوێ کە پیغەمبەری خوا ﷺ لە لووتکە ییمان و نزیکیی لە خوادا بوو، ئەو شەیتانە هیچ دەستەلاتی خراپی بەسەریدا نەشکاوە، ئەگەرنا لەو ڕوودوە کە ئەویش بەشەر، ئەویش جندێکی لەگەڵدا، وەك چۆن مەرۆف فریشتە لەگەڵدا، فریشتە کە بۆ چاکەکردن هانت دەدات، شەیتانیشت بۆ خراپە هانت دەدات.

ئنجە مەرۆف بەهۆی ئیمان و تەقوای باشەو، زیاتر لە فریشتان نزیک دەبێ، وە لە ئیلهام و فیڕکردنی فریشتەکانەو زیاتر بەهرەمەند دەبێ، وە لە وەسوەسە و دنەدانی شەیتان بە دوور دەبێ، بەلام ئەگەر مەرۆف لە خوا دووربێ، لە فریشتەش دوور دەکەوێتەو، زیاتر لە خوتخوتە و وەسوەسە شەیتانەکان زەرەرمەند دەبێ.

٤/ کە دەفەر موێ: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾، دیسان

جاریکی دیکە باسی ویستی ڕەهای خوا دەکات: ئەگەر پەروردگارت ویستبای وا نەکەن، وایان نەدەکرد، بەلام خوا بۆخۆی ویستووێتی مەرۆفەکان خۆیان بیانەوێ، بەلام مەرۆف ئەگەر خۆی نەیهوێ ڕوو لە شەیتان بکات، شەیتان دەستەلاتی بەسەریدا ناشکی، وەك خۆی دادگەر دەفەر موێ: ﴿إِنَّ عِبَادِي

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ ﴿٤٤﴾ الحجر، واتە: تۆ دەستەلاتت بەسەر بەندەکانی مندا نیە (یانێ : ناکەوێت ژێر پکیزی تۆ) مەگەر ئەوانە ی سەرلیشیواون و شوپنت دەکەون.

کەواتە: مەرۆف مەگەر خۆی شوپن شەیتان بکەوێ، ئەگەرنا شەیتان دەستەلاتی بەسەر مەرۆفدا ناشکی.

دیاره هەموو ئەوانە ی خەلك گومرا دەکەن، بە شەیتان ناو دەبردین، مەرۆف بن، یان جند.

لەوبارەوهش ئەم فەرموودەیە هەیە: ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَبَا ذَرٍّ تَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلِلْإِنْسِ شَيَاطِينٌ؟ قَالَ: نَعَمْ﴾^(١)، واتە: ئەبو زەر خوا لێی رازی بێ، دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەی ئەبو زەر! پەنا بە خوا بگرە لە خراپەیی شەیتانەکانی مەرۆکو جند؟ گوتم: ئەی پیغەمبەری خوا! ئایا مەرۆقی شەیتانیش هەن؟ فەرمووی: بەلی.

٥/ ئنجا ئایا وشە (شیطان) لە چییەوه هاتو؟ هەندێک لە زانایانی زمان دەلین: لە (شطن) هوه هاتو، (شطن) یەنی (بَعْد) دوورکەوتەوه^(٢)، شەیتان هەر کەسیکە لە خوا دووربێ، جانیسان بێ، یان جند بێ، زیاتر وشە (شیاطین) بۆ کەسانیک بەکاردی کە دەوری سەرکردە ببینن و دەوری کاریگەریان لەسەر غەیری خۆیان هەبێ، وەک دەفەرموی: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا وَإِذَا خَلَوْا

إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ﴾^(٣) البقرة، واتە: (موناڤیەکان) کە دەگەنە ئیمانداران دەلین: ئیمانمان هێناوه، بەلام کاتی کە بەجیا دەچنەوه لای شەیتانەکانی خۆیان (لە تەفسیرەکان دا دەلین: "رؤسائهم" بەرپر سەکانیان، قسە بەدەستەکانیان) دەلین: ئیمە لەگەڵ ئیوهدین، ئیمە گالته بە مسوولمان دەگەین، کە دەلیین: ئیمە ئیماندارین، دنا هەر لەگەڵ ئیوهداین، لە خزمەت ئیوهداین.

مەسەلە یازدەهەم: کە دەفەرموی: ﴿وَلِنَصْغِي إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ﴾، واتە: بە پێی یاسای خوا، بە پێی سیستمیک کە خوا دایناوه لە ژبانی بەشەرو ژبانی جندا، لە

(١) أَخْرَجَهُ الطَّيَالِسيُّ بِرَقْم: (٤٧٨)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (٢١٥٨٦) تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده ضعيف جداً، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٥٥٠٧) قال الشيخ الألباني: ضعيف الإسناد، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَب الْإِيمَان" بِرَقْم: (٢٣٩٠)

(٢) المعجم الوسيط، ص: ٤٨٣، (شطن، بَعْدت، وَأَشْطَنَه: أَبْعَدَه).

لہٰنجامی خوتخوتہی خراپی شہیتانہکان دا، مرؤفہکان گومرا دہبن، کہواتہ:

﴿وَلِنَصْغِي إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، یانی: وہ

بۆئەھدە دلى ئەوانەى بىروايان بە دواپۇژ نىە، بەلايدا بچى، بەلاى چى دابچى؟
بە لاى ئەو قسە زريقو بريقانەوہ ئەو خوتخوتەو نەدان و ھاندانە خراپانەى

شہیتانہ کان دا، ﴿وَلِیْرِضْوَهُ﴾، وہ با پہ سہندی بکھن، ﴿وَلِیْقَتْرِفُوا مَا هُمْ

مُقْتَرَفُون، وه با نهنجامی بدن له کردهوی خراب، نهودی که نهنجامی ددهدن.

وشه‌ی ﴿وَلِصَغَىٰ إِلَٰهَةٍ﴾، یانی (وتمیل الیه) یانی: مه‌یلی به‌لادا بکات، ناره‌زووی به‌لایدا بچی، ده‌ئی: (صغی، بصغو: مال، تمیل) ^(۱).

که دهفه رموی: ﴿وَلِنَصْغِي إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾،
واته: وه با ئه وانه ی بروایان به دواروژ نه، دلیان به لایدا بجی.

ئەمە ئەو دەگەينەن، كە بىبىر وايان بەهۆى بى ئيمانىيەو، دليان بە لای خراپەدا دەچى، ئينسان كە ئيمانى ئەبوو، دلي بە لای خراپەدا دەچى، ئەدى ئەگەر ئيمانى ەبوو؟ ئەو بە پچەوانەو، ئارەزووى چاكە دەكن، وەك خوای

پہرہ ردگار دہفہ رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ

رَبُّهُمْ بِأَيْمَانِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ يونس،

ئەوانەى كە ئيمانپان ھېناوہ كردهوہ باشەكان دەكەن، خوا بەھوۋى
ئيمانەكەيانەوہ دەيانخاتە سەر راستە رىۋ رېنمايان دەكات.

به ئی نه گهر ئیمان له دئی مرقدا هه بوو، خاونه گه ی به ره و چاکه هان دهدات،
وه نه گهر کوفر له دئی دا هه بوو، خاونه گه ی به ره و خرایه هان دهدات.

ئنجایە کە خۆی کارزان دەفەرموێ: ﴿وَلْيَرْضَوْهُ﴾، ئەو قۆناغی دوو دەمه، قۆناغی یەكەم ئەو دەیه کە ئینسان دلی بەرهو خراپه دهچێ، قۆناغی دووهم ئەو دەیه کە هه ئیده بژیرو پەسەندی دهکات، ﴿وَلْيَرْضَوْهُ﴾، وه با ئەو خراپه یه پەسەند بکەن و هه لیبزێرن، ئنجایە کە دهفەرموێ: ﴿وَلْيَقْرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ﴾، ئەو ههش قۆناغی سییه مه، واته : با ئەنجامی بدن، ئەو هه کە ئەنجامی ده بدن، له کردهو هه خراپ.

که واته: پێشی (میل) ئنجا (رضا) ئنجا (اقتراف)، یانی: ئارهزوو کردن، پەسەند کردن، ئەنجامدان، هۆکاره کەشی چیه؟ هۆکاره کە ی بریتیه له بی ئیمانی، له ئەنجامی ئەو هه کە ئینسان ئیمانی نیه دلی ئارهزووی خراپه دهکات، کە ئارهزووی خراپه ی کرد، دوا یی هه ئیده بژیرو پەسەندی دهکات، دوا ییش خراپه کە جیه جی دهکات.

هه روه ها بو چاکهش هه ر وایه: ئەگەر مروق ئیمانی هه بوو، ئەو ئیمانه دله کە ی به رهو چاکه په لکیش دهکات، ئنجا کە به رهو چاکه چوو، شیرنا یه تی پیداده چی و په سەندی دهکاو خوشی دهو، ئنجا کە خوشی و پەسەندی کرد، ئەو چاکه یه ئەنجام ده دا.

که واته: له م نایه ته موباره کنه دا خۆی کار به جی زور به وردی بو مان با سی ئەو دهکات، که مروق چون چاکه دهکات، وه چون خراپه دهکات؟ ئنجا ئایا سه رچاوه ی چاکه و خراپه چیه؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ﴿أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ﴾^(١)، واته: ئاگاداربـن! له جهسته دا پارچه گوشتیک هه یه، ئەگەر چاک بوو، جهسته هه مووی چاک ده بی، وه ئەگەر خراپ بوو، جهسته هه مووی خراپ ده بی، ئەو ییش دله.

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٥٢)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٤٠٧٠) عَنْ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

لە راستیدا دل جوولێنەری مرۆڤە، دل کەنگای بریاردانە، هەلبەتە لیڤەدا مەبەست دلە مەعنەوێیەکی مرۆڤە، کە پەيوەندیی هەیه بە دلی گۆشتینەو، ئەگەرنا ئەو دلە گۆشتینەیه، تەماشای دەکەین: بەس خوین دابەش دەکات، بەلام ئەو دلە مەعنەوێیە، کە سەرچاوەی هەست و ویستی مرۆڤە، پەيوەندییشی هەیه بەو دلە گۆشتینەیهو، کە وەك چوون خوین دابەش دەکات، ویست و بریارەکانی مرۆڤیش، دەگەیهنێتە هەموو ئەندامەکانی جەستە.

مەسەلەی دوازدەهەم: کە دەفەرموی: ﴿ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ

إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن

رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴾، دیارە ئەوە خوا ﷻ لەسەر زمانی

پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی، یاخود خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بلی: نایا

جگە لە خوا بە دادوەر بخوازم؟ (حکم) بریتێ بە کەسێک کە کێشە ی دوو کەس،

یاخود دوو لایەن، یان زیاتر یەکلایی بکەنەو و بریاریان لە نیوان دا بدات، بە

یەکیان دەلی: تۆ هەفتە، بەوی دیکەشیان دەلی: تۆ ناهەفتە، یانی: نایا من جگە

لە خوا بە دادوەر و یەکلاییکەر دەوی کێشەکان لەگەڵ ئێوەدا بخوازم؟! ﴿ وَهُوَ

الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ﴾، وە هەر ئەو (خوایە) کتیبی بۆ ئێوە

ناردو، زۆر ڕوونە، ﴿ وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ

بِالْحَقِّ ﴾، وە ئەوانەش کە کتیبمان پێداون، دزانن کە ئەم قورئانە، بە شیوەیهکی

هەق لە پەروەردگارتەو و بۆ تۆ دابەزێنراو، ﴿ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴾،

کەواتە: تۆ لە دوو دلان و لە گومانداران مەبە.

کە دەفەرموی: ﴿ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا ﴾، ئەو پرسیارە، پرسیاریکی

نکوولی لیکەرانە (الْإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي) یە کە مەبەست ئەو نیه وەلامەکی

وەربگریهوه، بەلکو وەلامەکهی لەنیو خۆیدایه، وه هەندیک گوتووینانە: مەبەست له (حکم) (مَعْبُود) ه: پەرستراو، یانی: (أَفْغِيرَ اللَّهُ أَبْتَغِي مَعْبُوداً) واتە: ئایا جگه له خوا بپەرستم؟ بەلام مانای راستر ئەوهیه که (حَکَم) هەر لەسەر مانا رۆالەتییهکهی خۆیهتی، واتە: دادوەر.

ئنجایا بۆچی پێغهەمبەر ﷺ دەرهموئ: ئایا من جگه له خوا به دادوەر بخوازم، که له کاتییدا ئەو کتییکی پوونی بۆ ناردوون؟ واتە: ئەو راجیاییانە لە نیوان ئینسانەکاندا هەن، تەنیا مافی خۆی دادگەرە لە پێی کتیبو وەحی و بەرنامەیی خۆیهوه، بۆیان یەکلایی بکاتەوه، هەق و ناهەقیان بۆ بختە پوو.

دەربارەیی وشەیی هەکەم گوتراوه: (الحکم: أَبْلَغُ مِنَ الْحَاكِمِ إِذْ لَا يَسْتَحِقُّ التَّسْمِيَةَ بِالْحَكَمِ، إِلَّا مَنْ يَحْكُمُ بِالْحَقِّ لَكِنَّ الْحَاكِمَ صِفَةٌ جَارِيَةٌ عَلَى الْفِعْلِ) واتە: هەکەم مانای بەهێزتره له حاکم، { (حکم) واتە: دادوەر، (حاکم) واتە: حوکمران }، چونکه ئەنیا کەسێک شایستەیه پێی بگوتری: (حکم) که حوکم به هەق بکات، دادوەرییهکی به هەق بکات، بەلام (حاکم) حوکمران، پووی له کردەوهکەیهو هەرکەسێ حوکم بکا، پێی دەگوتری (حاکم).

که دەرهموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾، وه خوا ئەو کەسهیه که کتیی بۆ ئیوه ناردۆته خوار، پوون کراوهیه، واتە: هەق و ناهەقو، هەللاو هەپامو، چاک و خراپو، راست و چەوتو، تا گۆتایی، تێدا پوون کراوهنهوه، له یهک جیاکراونهوه.

خەواریج که کۆمهڵێک بوون کاتی خۆی له خەلیفهیی جوارهم (علي بن أبي طالب) خوا لێی رازی بێ جیابوونهتهوه، ئەم نایەتەیان به بەلگه هیناوتەوه، لەسەر ئەوه که دروست نیه مروّف بکریته دادوەر، وه کاتی خۆی لایەنی موعاویه لهگەڵ لایەنی عەلی خوا لێی رازی بێ، لەسەر ئەوه پیکههوتوون، که دوو کەس بکەنه هەکەم، له لایەنی موعاویهوه: عەمری کوری عاصو، له لایەنی عەلی یهوه ئەبو موسای ئەشعەریی خوا له هەمووان رازی بێ، خەواریج گوتیان: ئەی عەلی! تۆ خەلیفهیی مسوڵمانانی، چۆن رازی دەبی بۆ دینی خوا مروّف ببیتە دادوەر؟!

چۆنیەتی پەیدابوون و سەرھەڵدانى گرووپی (خەوارىج) یش بە کورتى بەم شیوەیە بوو:

ھەر کام لە موعاویەى کورپى ئەبوسوفیان و عەمرى کورپى عاص، لە عەلى کورپى ئەبو طالیب یاخى بوون و ھەلگەڕانەووە، ئەووەبوو سەرەنجام جەنگى (صفین) لە نێوانیان دا ڕووی دا.

ئیدی دواى ئەوێ دەركەوت، كە خەرىكە بشكێن سوپای عەلى خەرىك بوو سوپای موعاویە بشكێن، بۆئەوێ خۆیان دەرباز بكەن لەو شكستە، فێلێكیان دۆزیەو، گوتیان: كێ موصحەفى پێیە؟ بە لەسەرى پمەكەى بێستى و بەرزى بكاتەو، دەلێن: قورئان ھەكەم بێ، گوتیان: ئەگەر عەلى شەرەكە راگرێ، ھەر زەرەریەتى، راینەگرێ، ھەر زەرەریەتى، ئەگەر رايگرێ، ئەو ئیمە دەربازمان دەبێ لەو شكستە، وە ئەگەر راینەگرێ، ئەو ئیمە دواى دەلێن: تەماشای بكەن! عەلى ھوكم بە قورئان ناكات!

بێگومان فێلەكەشیان سەرى گرت، چونكە كاتێك كە موصحەفەكانیان بەرز كردەو، ئەوانەى كە دواى ناویان لێرا: خەوارىج، گوتیان: ئەى خەلیفە! (عەلى كورپى ئەبى طالیب) شەرەكە راگرە، ئەوانە داوا دەكەن قورئان ھەكەم بێ.

عەلى گوتى: ئاخىر من لەسەر قورئانى شەرپیان لەگەڵدا دەكەم، من خەلیفەى مسوڵمانانم و ئەوانە سەرپێچیان كردووە! گوتیان: نەخێر، دەبێ رايگرى.

گوتى: ئەوانەكە دەلێن: قورئان ھەكەم بێ، (كَلِمَةُ حَقٍّ يُرَادُ بِهَا بَاطِلٌ) قسەىھەكى ھەق دەكەن، بەلام مەبەستىكى ناھەقى لە پشتمەو، تەنیا دەیانەوێ خۆیان لەو شكستە رزگار بكەن.

گوتیان: نەخێر، ئەگەر راینەگرى لە تۆ دەدەین.

ئیدی بە ناچارى شەرەكەیان پێ راگرت، كە دوايش كە دوو ھەكەمەكانیان دانان، گوتیان: چۆن لە بارەى ئەو بارودۆخەو بە ھەكەمان رازى؟

گوتى: بۆخۆتان واتاننەگوت؟

گوتیان: ئنجا با ئیمەش وامانگوتبئ، ئیمە بەهەلەدا چووین، ئنجا ئەم
 ئایەتەیان بە بەلگە هینایەوه ﴿ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
 إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ﴾، ئایا جگە لە خوا بە دادوەر بخوازم.

گوتیان: خوا دەفەر موئ: نابئ جگە لە خوا، بە دادوەر بخوازرئ، کەواتە:
 چۆن رازی، دوو نەفەر حەکەم بن؟!

ئنجا عەلی خوا لئی رازی بئ عەبدوڵلای کوری عەبباسی نارد بۆ لایان گوتی:
 بجۆ هەندئ شتیان بۆ روون بکەوه، ئەویش چوو بۆ لایان گوتی: لەسەر چی لە
 خەلیفەئ مسوڵمانان جیا بوونەتەوه؟ {کە نەك هەر لئی جیاوووبوونەوه، بگرە
 (عەلی)یان بە کافریش دادەنا}.

گوتیان : کافر بووه !

گوتی: لەسەر چی ؟

گوتیان: لەسەر ئەوهی کە رازی بووه دوو نەفەر دادوەربن، داخۆ ئەو لەسەر
 هەقە، یان لەسەر ناھەقە ؟

ئەویش گوتی: من پرسیارتان لئ دەکەم: ئایا چارەسەری کێشەئ دوو کۆمەل
 لە مسوڵمانان {کە کۆمەلئ عەلی و کۆمەلئ موعاویە بوون} گەرەتەرە، یاخود
 کێشەئ ژن و میردیك ؟

گوتیان: کێشەئ ئەو دوو کۆمەلەئ مسوڵمانان.

گوتی: دەجا خوای پەروەردگار بۆ کێشەئ ژن و میردیك دەفەر موئ: ﴿ وَإِنْ

خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا
 إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴾ النساء، واتە: ئەگەر

مەترسیتان هەبوو ناکۆکییەکەیان بتەقیتەوهو چارەسەر نەبئ، دادوەریك لە
 تەرەفی پیاووەکەو، دادوەریك لە تەرەفی ژنەکە بنیرن، ئەگەر مەبەستیان
 چاکسازی بئ، خوا پێکیان دئنی، پێگومان خوا زانای شارەزایە.

دوایی گوتی: باشه چاره‌سهری کیشهی دوو کوّمه‌لی گه‌وره‌ی مسوّلمانان، گه‌وره‌تره، یاخود بریاردان له‌سهر که‌سیک که له ئیحرام دایه و نیچیریک ده‌کوژی و ده‌بی خوینه‌که‌ی بدا ؟ گوتیان: بیگومان ئه‌وه‌ی یه‌که‌م، گوتی: ده‌جا خوا ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكِ صِيَامًا لَّيْذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفٌ

وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ المائدة، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانان هیناوه! له کاتی‌کدا که له ئیحرام دان، نیچیر مه‌کوژن، وه هه‌رکامیک له ئیوه نیچیریکی کوشت، پاداشتی که به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی که کوشتوو‌یه‌تی له ئازده‌لان، (ده‌که‌و‌یته‌ سه‌ری) که دوو مروفی دادگه‌ر له خوتان برپاری له‌سه‌ر دده‌ن، ﴿يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو مروف له‌باریه‌وه ده‌بنه‌ دادوهر، که دادگه‌ربن، ئیدی ئه‌وه‌بوو بی قسه‌ی کردن و، زۆربه‌یان ئیقناع بوون، وه سه‌ره‌نجام دوو له‌سه‌ر سی، یان زیاتریان گه‌رانه‌وه بو لای عه‌لی کوری ئه‌بی طالیب خوا لی‌ی پازی بی، ئه‌وانی دیکه‌ش مانه‌وه، دوایی ئه‌وه‌ بوو له شه‌ری (نه‌روان) دا، زۆربه‌یان له‌به‌ین چوون.

که‌واته قسه‌که‌یان له‌جیی خۆیدا نه‌بووه، جا ئه‌مه ئه‌وه‌مان بو دهرده‌خات که زۆر که‌س ئایه‌تی که قورئان، وشه‌یه‌ک له قورئان، له شوینی‌کدا به‌کار‌دینی، که شوینی خوی نیه، بۆیه به‌راستی هه‌موو که‌س هی ئه‌وه نیه که ئایه‌ت بخوینیته‌وه، به به‌لگه‌ی بی‌نیته‌وه، یان فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به به‌لگه‌ی بی‌نیته‌وه، به‌لگو هه‌رکه‌س بیه‌وی ئایه‌ته‌کانی قورئان و ده‌قه‌کانی سوننه‌ت به به‌لگه‌ی بی‌نیته‌وه، ده‌بی فیه‌قی هه‌بی و شاره‌زایی، ئنجا تی‌ده‌گات ئه‌و ئایه‌ته شوینه‌که‌ی کو‌یه‌و، ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ شوینه‌که‌ی کو‌یه‌ ؟ بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿من أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: مَنْ

يُرِدُّ اللّٰهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهُهُ فِي الدِّينِ ﴿١﴾، واته: ئه‌بو هورده‌پر خوا لئی پازی بی، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: هه‌ر که‌سیک خوا بیه‌وئ چاکه‌ی له‌گه‌ل بکات، له‌ نایین دا شاره‌زای ده‌کاتو تیئ ده‌گه‌یه‌نی.

نه‌یفه‌رموو: (يُحَفِّظُهُ نَصُوصَ الدِّينِ) ده‌قه‌کانی دینی پی له‌به‌ر ده‌کات! هه‌یه هه‌موو قورئانی له‌به‌ره، به‌لام سوودیکی وای لی نابینی، که‌سی وا هه‌یه زور فه‌رمایستی پیغه‌مبه‌ری ﷺ له‌به‌رن، به‌لام ره‌نگه سوودیکی وایان لی نه‌بینی. بویه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُرْبٌ حَامِلٌ فَقَّهٌ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ﴾ (٢)، زور که‌س شاره‌زایه‌کی هه‌ل‌گرتوه، به‌لام ده‌یبا بو لای که‌سی، که‌ ئه‌و لئی شاره‌زاتره، ئه‌و ده‌توانی یاسا‌کانی لی هه‌ل‌به‌ینجی و له‌ شوینی خو‌یان دا، ئه‌و ده‌قه شه‌رعیانه به‌کار‌بین.

که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّن رَّبِّكَ

بِالْحَقِّ﴾، ئه‌وانه‌ی که‌ کتیبمان پیداون، ده‌زانن که‌ ئه‌م قورئانه له‌ په‌روه‌ردگارتیه‌وه

به‌ هه‌ق دابه‌زی‌نراوه، ئایا به‌: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ

مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ مه‌به‌ست پیی کییه؟ بی‌گومان مه‌به‌ست پیی جووله‌که‌و

نه‌صرانییه‌کان و هه‌موو ئه‌وانی دیکه‌ن، که‌ خو‌یان به‌ خاوه‌نی کتیبی ئاسمانی

ده‌زانن، ئنجا که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾، ده‌جا له‌

گومانداران و دوودلان مه‌به‌، واته: به‌هوی ئه‌وه‌وه که‌ زوربه‌یان بی‌پروا ده‌بن و،

دان به‌و هه‌قه دانایی‌ن که‌ له‌ په‌روه‌ردگارتیه‌وه بو‌ت هاتوه، {خاوه‌ن

کتیبه‌کانیش ده‌یزانن} مه‌که‌وه گومان و دوو دلی، مرو‌ف زورجار ئه‌گه‌ر ئاگای له‌

(١) حَدِيثٌ صَحِيحٌ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (٧١)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (٢٣٨٩) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (١٦٧٨٤)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْمٍ: (٢٢٨)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْمٍ: (٧٤١٣)، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْمٍ: (١٥٤١)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (٢٩٤) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ عَنِ ابْنِ جُبَيْرٍ بَنٍ مُطْعَمٍ عَنْ أَبِيهِ.

خۆی نەبێ، بەهۆی زۆربوونەوه دەکەوێتە ژێر کاریگەریی بیرۆکەیهکی هەڵەو
قەناعەتییکی بێجێوه.

من جاريك يهكك يه پرسیاری لێ کردم، گوتی: مامۆستا، ژمارەى مسوولمانان
چەندە لە دنیادا ؟

گوتەم: ملیاریك زیاترە.

گوتی: ئەدى ژمارەى كافران؟

گوتەم: چوار، پینچ ملیار دەبێ، یانی: هەر لە چوار بەشەران یان لە پینچ
بەشەران یەكێکیان مسوولمانە.

گوتی: باشە دەبێ چوار نەفەر لەسەر هەق بن، یان یەك ؟

گوتەم: مەبەستت چیە ؟

گوتی: مەبەستم ئەودە ئایا ئەو هەموو خەڵكە بە هەڵەدا چوون !!؟ هەر
ئێمە لەسەر هەقین؟

گوتەم: بەلێ، با وێنەیهكەت بۆ بینمەوه: ئەگەر هەموو دنیا كۆ ببێتەوه و
بڵێ: (الْفَاعِلُ مَنْصُوبٌ)، قسەى هەموویان هەڵەیه، قسەى عەرەبى زانیك كە
دەلێ: (الفاعل مرفوع)، راستە، یانی: قسەى ئەو كەسە راستە كە هەق دەپێكى،
گوتەم: مەسەلەى زۆریی و كەمیی هەقى پێ نانسری، بۆیە گوتراوه: (يُعْرِفُ
الرَّجَالُ بِالْحَقِّ، وَلَا يُعْرِفُ الْحَقَّ بِالرَّجَالِ) پیاوان بەهۆى هەقەوه دەناسرێن،
نەك هەق بەهۆى پیاوانەوه، بناسرێ.

كەواتە: لێردا خوا دەفەرموێ: لە گومانداران و لە دوو دڵان مەبە، بەهۆى
ئەوهوه كە زۆربەى خەلكى رێى ناهەقیان گرتوه، هەلبەتە: زۆربەى خەلكەكەش
مەرج نیە، هەمووی هەقى كەوتبێتە بەرچاو، مەرج نیە وەك ئێمەى مسوولمان
- ئەوانەمان كە شارەزاین - ئاوا لە ئیسلام و قورئان و سوننەت شارەزا بێو، ئنجا
رەفزیشى كردبێ، زۆربەیان وەك گوتراوه: (النَّاسُ أَعْدَاءُ مَا جَهِلُوا) خەلك دۆزمنى
شتێكن كە نایانسن و پێى ناشنا نینو، پێیان شتیكى نامۆیه.

ئەم ئایەتە وەك ئەو ئایەتەیه لە سوورەتی (یونس) دا ئایەتی (٩٤) كە خوا دەفەر موی: ﴿ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴾ (٩٤)، واتە: ئەگەر لە گومان دای لەو كتیبه دا كە بۆمان ناردووی، لەوانە بێرسە كە لە پێش تۆدا كتیبيان خویندۆتەو، (واتە: لەو زانایانە ی ئەهلی كیتاب بێرسە، ئەوانە ی كە ئیمانیان هێناو و ناو و سیفەتەکانی تۆیان لە لان)، لە سوننەت دا هاتو كە پیغەمبەری ﷺ فەرموویەتی: ﴿ لَا أَشْكُ وَلَا أَسْأَلُ ﴾ (١)، واتە: نە گومانم هەیە و نە پرسیاریش دەكەم.

ئەجا لیڤەدا دەبی بزاین كە مەبەست لەم دواندە ی خوای پەر وەردگارا، كییه ؟ مەبەست ئەوانەن كە لە پشت پیغەمبەر وەن ﷺ وەك پێشینان گوتوویانە: ((دیوار لەگەڵ تۆمە، گوێسووانە گوێت لیی)) هەندێ دواندن (خطاب) هەیە كە خوا ﷻ لەگەڵ پیغەمبەر دا دەیکاتو، مەبەستی پێ ئۆمەتەكە ی شوینكە و نووانیەتی، واتە: ئە ی مسوڵمانینە ! ئەگەر لە گومان دان، فەر موون : دیرپاسە ی كتیبه پێشو وەكان بكن، كە لەوانیش دا باسی پیغەمبەری كۆتایی كراو، مەبەستم ئەو یە كە بە هەلە لەو تەبیرانە تینەگەین و، پیمانوابی یان خەتەرە یە كەمان بەدل دابی: تۆ بلی پیغەمبەر ﷺ جوړیك لە گومانی هەبووبی و دوو دلی بووبی؟! نە، بەلكو مەبەست پێ ئۆمەتەكە یەتی، بەلام دواندن (خطاب) ه كە لەگەڵ ئەو دایە.

مەسەلە ی سێزدەهەم، كە دەفەر موی: ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا

مُبَدَّلَ لِكَلِمَتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، واتە: وشە ی پەر وەردگارت تەواوی كردو لە راستی و دادگەرییدا، گۆرەر نیە بۆ وشەکانی، وە خوا بیسەری زانیە ﴿ وَتَمَّتْ ﴾، (تمام الشيء: انتهاؤه إلى حدٍّ لا يحتاج إلى شيء خارج عنه،

عَكْسُ النَّاقِصِ) ئەگەر بَلَّی: ئەو شتە تەواو (تام)ە، واتە: گەشتۆتە راددەیهك كه پێویستی بە دەرەوهی خۆی نیە و بە شتێکی دیکە لە دەرەوهی خۆی نیە، واتە لە خودی خۆیدا تەواو (تام)ە و کاملە، پێچەوانەی (ناقص)، (ناقص) واتە: ناتەواو که پێویستی بە دەرەوهی خۆی هەبێ.

خوا دەفەرموێ: وشەى پەرەردگارت تەواوی کردو، لە جی دا ؟ لە راستییدا و لە دادگەرییدا، بۆچی دەفەرموێ: لە راستی و لە دادگەریی دا ؟ چونکە وشەى پەرەردگار که قورئانە، یان هەوالە، یان حوکم و بڕیارە، ئەگەر هەوال بێ، لە راستییدا تەواوی کردو، وە ئەگەر بڕیار و حوکم و بێ لە دادگەریی دا تەواوی کردو.

وە مەبەست لە: ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وشەى پەرەردگارت، بە پێی رای زۆربەى زانیان و بە پێی سیاقەکش، دیارە: قورئانە، هەر وەك خۆیندر اویشتەو: ﴿وَتَمَّتْ

كَلِمَاتُ رَبِّكَ﴾. واتە: وشەکانی پەرەردگارت تەواویان کردو،... هەندیکیش گوتووینە: مەبەست لە: ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾، واتە موژدەو هەر شەکانی خوا (الوعد و الوعيد)، وە هەندیک گوتووینە: مەبەست پێی سوننەت و یاساكانی خواى پەرەردگارە، منیش دەلێم هەموویان دەگریتەو، بەلام بەپێی سیاقەکە، زیاتر دەرەکهوێ که مەبەست پێی قورئانە.

ئەجە دەفەرموێ: ﴿صِدْقًا وَعَدًا﴾، (الصَّدَقُ: مُطَابَقَةُ الْكَلَامِ لِلْوَاقِعِ بِحَسَبِ اعْتِقَادِ الْمُتَكَلِّمِ)^(١) (صدق): بریتیە لەو کە قسەیهك پر بە پێستی واقع بێ، بە پێی بڕواپێبوونی ئەو کەسە کە قسە دەکات.

وشەى (عدل) یش: (الْعَدْلُ: الْإِنْصَافُ وَهُوَ إِعْطَاءُ الْمَرْءِ مَا لَهُ وَأَخْذُ مَا عَلَيْهِ)^(٢) (عدل) بریتیە لە ئینصاف، ئەویش ئەوەیە کە هەر کەسە هەقی خۆی پێبدرێ، وە ئەوێش کە لەسەریهتی لێی وەرگیری.

(١) المعجم الوسيط، ص ٥١١.

(٢) المعجم الوسيط، ص ٥٨٨.

کە دەفەر موو: ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ﴾، ئەمە ئەگەر مەبەست پێی قورئان بێ، یانی: هیچ کەسیک ناتوانی هیچ وشەیهکی قورئان بگۆڕی، بە وشەیهک کە لە قورئان راستر بێ، وە دادگەرتربێ، یاخود وەك قورئان راست و دادگەربێ، یاخود مەبەست پێی ئەوەیە کە هیچ کەسیک ناتوانی نایەتەکانی قورئان بگۆڕی، بۆچی؟ چونکە خوا دەفەر موو: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١﴾﴾ الحجر، واتە: ئێمە خوێمان زیکرمان دا بە زاندووە، وە خوشمان پارێزەریینی، هەڵبەتە لە واقعییش دا قورئان هیچ کەس نەیتوانیوە وە ناشتوانی بە هەردوو واتایە کە: دەستکاریی بکات. بە ئێ کەسیک دەگونجی هەندیک نایەتەکان دەستکاریی بکات، بەلام لە مسوڵمانان پەنھان نابێ، هەموو کەس دەزانی، کە ئەوە گۆڕدراوە.

ئەگەر مەبەستیش لە: ﴿كَلِمَتٌ﴾، سوننەت و یاساکان و حوکمە قەدەرییەکانی خوا بێ، واتە: هیچ کەس سوننەت و یاساکانی خۆی بۆ ناکۆردرێن و لاندەرێن، ئەوەش واقعییک بەرچاوە.

کە دەشفەر موو: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، خوا بیسەری زانیە، کەسیک کە هەموو شتێک ببیستی، هەموو شتێک بزانی، دیارە وشەکانیشی تەواو دەبن، وە ناشگۆردرێن، وە پڕ بە بیستی پێداویستیەکانی ژیانی مرۆف دەبن.

مەسەلەی چوار دەهەم: کە دەفەر موو: ﴿وَإِنْ تُطِيعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ

يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾، خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەر موو: ئەگەر تۆ بە قسەی زۆربەی خەلکی سەر زەوی بکە، لە رێی خوا لات دەدەن، ئەوانە تەنیا شوێن گومان دەکەون، وە تەنیا درۆش دەکەن، واتە: زۆربەی ئەو خەلکە کە دانوویان لەگەڵ ئەو هەقەدا ناکوێن، کە پیغەمبەری خاتەم ﷺ هیناویەتی: خاوەنی گومان و درۆن، بۆیە زۆرینە مەرج نیە لەسەر هەق بێ.

یەکی لە پیاوچاکان دەلی: (عَلَيْكَ بِطَرِيقِ الْحَقِّ وَلَا تَسْتَوْحِشْ مِنْ قِلَّةِ السَّالِكِينَ، وَإِيَّاكَ وَطَرِيقِ الْبَاطِلِ وَلَا تَغْتَرَّ بِكَثْرَةِ الْهَالِكِينَ)، یانی: رێی هەق

بگەرەو، ترسو و بیزارییت نەبێ، کە کەم کەس بەرپی هەقدا دەپۆن، وە خۆت لە
رپی ناهەق بپاریزدەو، بەو هەڵمەخەڵەتێ، کە زۆر کەس تێیدا فەوتاون.

بەئێ، ناهەق هەر ناهەقە، ئەگەر هەموو خەڵکیش شوینی بکەوێ، هەقیش
هەر هەقە، ئەگەر هیچ کەسیش شوینی نەکەوێ، لە زۆر شویندا خوای
پەروردگار باسی کردووە، کە زۆرینەی خەڵک رپی ناهەق دەگرن، بۆ وینە :-

١/ دەفەرموێ ﴿... وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٢١) یوسف، واتە:
بەلام زۆربەی خەڵکی نازانن.

٢/ هەرودەها دەفەرموێ: ﴿وَأَكْثَرُهُمُ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ (٢٢) المؤمنون، واتە:
زۆربەیان نکووێی لە هەق دەکەن.

٣/ هەرودەها لە سوورەتی (المائدة) دا دەفەرموێ: ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ

وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

تُفْلِحُونَ﴾ (١٠٠)، واتە: بئێ باکو پيس وەك يەك نين، با زۆری پيسيش
سەرسامت بکات.

بەلام لێردا دەبێ برانین کە زۆرینە لەنیو بەشەردا، کە رپی ناهەق دەگرن،
بەلگە نیە لەسەر ئەوێ کە زۆرینە لەنیو ئۆمەتدا لەسەر ناهەقن! چونکە رای
زۆرینە (جمه‌ور) یەکیکە لە زاکەرەکان (مُرجّحات) ی راستیی رایەك، هەلبەتە
جاری واش دەبێ کە کەمینەش دەپیکن و زۆرینە نایپێکن، بەلام بە زۆری وایە کە
رای زۆرینە لە هەق و راستییەو نزیکتەرە، وە فەرمايشتەکانی پیغمبەرش ﷺ
نمازە بەو دەکەن، وەك دەفەرموێ: ﴿يَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ﴾ (١)، واتە: دەستی
خوا لەگەڵ کۆمەڵ دایە.

وہ ئہو ئایەتہی سووڤرتی (النساء) یش کہ دەفەر موی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ
الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا
تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ (١١٥)، ھەر ئاماژە بە ھو راستییە.

ئنجای لێرەدا ھەندێ لە زانیان پرسیاریکیان بۆ دروست بوو، دەڵێن: باشە،
خوای پەروردگار باسی بێی وایەکان دەکات و دەفەر موی: ئەوانە تەنیا شوین
گومان دەکەون، دیارە (قیاس) یش کہ یەکێکە لە سەرچاوەکانی ھەلھێنجانی
حوکمی شەرعیی، لە سەر بناغەی گومان (ظن) بنیات نراوە، کەواتە: ناگونجی
شوین قیاس بکەوین بۆ ھەلھێنجانی حوکمی شەرعیی! جا ھەلبەتە وشەی (ظن)
چەند پێناسە یەکێ ھەن، بۆ وێنە: ھەندێک ئاوا پێناسەیان کردووە:

(الظن: إدراك الشيء مع ترجيحه، وقد يكون مع اليقين)^(١)، واتە: (ظن)
بریتییە ئەو کە عەقل شتێک بزانی، لە گەڵ زاکردنی ئەگەری بوونی بە سەر
نەبوونیدا.

وہ ھەندێک گوتووینانە: (الظن: هو الاعتقاد الرجح غير المستند إلى أمارّة:
أمّا المستند إلى أمارّة، فلا يعتبر ظناً مذموماً)^(٢) واتە: (ظن) بریتییە لە
برواھێنانێکی زال، کە پال نەداتە لای نیشانە یەک، (واتە: پشت ئەستوور نەبێ بە
نیشانە یەک)، بەلام ئەو پشت ئەستوور بێ بە نیشانە یەک، رەخنە لێناگیرێ،
ئنجای (قیاس) یش بریتییە لە گومانێکی پشت ئەستوور بە نیشانە یەک، بۆیە ئەو
جۆرە حوکمی بە ھوێ قیاسەو ھەلەھێنجاری، ناچیتە خانە ی ئەو گومانەو کە

خوای بەرز زەمی دەکاو، دەفەر موی: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾.

(١) المعجم الوسيط : ص ٥٧٨.

(٢) مفردات ألفاظ القرآن، ص ٥٣٩.

مەسەلەی پازدەهەم و کۆتایی: ئەوێ که خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، بێگومان پەرودەردگارت زاناترە بەوێ کێ لە ڕێی ئەو و ن دەبێ، وە زاناتریشە بەوانەێ که ڕێگای راستیان گرتو، و شەێ ﴿أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ﴾، ئەگەر بە ڕۆالەتەکەێ لێکی بدەینەو و لە ڕووی زمانی عەرەبییەو، ماناکەێ هەڵە دەردەچێ، واتە: خوا زاناترینە کێ گومرا دەبێ، بۆیە زانیان دەلێن: ماناکەێ ئاوايە: ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ يَضِلُّ﴾، خوا زاناترە بەو کەسەێ که گومرا دەبێ، ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، وە خوا زاناترە بە هیدایەتدراوان و ڕێگای راست گرتوان.

ئەوێ من لێی تێدەگەم مەبەستی خوا ئەوێە که پێغەمبەری خاتەم ﷺ، وە شوینکەوتوانی، دُنیا بکاتەو و ئەو خۆیەێ ئەو قورئانەێ بۆ ناردوون، زاناترە بە هەردووێ لایان: بەوانەێ که گومرا دەبن و، بەوانەش که ڕێی راست دەگرن.

کەواتە: ئێو مەکەونە دلّ لە دلّ دان و، مەکەونە گومانەو، - وەک پێشتر گوتم - بەهۆی ئەوێە که زۆرینەێ خەلک لە ڕێی هەق لایاندو، چونکە لە راستیدا زۆرینەو کەمینە نابێتە بەلگە لەسەر ئەوێ که مەرؤف ڕێگای راستی گرتو، یان ڕێگای چەوتی گرتو، ناسینی ڕێگای راست و چەوت گرتوان بە زۆری و کەمی نیە، بەلکە بە کۆمەلێک شوینەوار و کۆمەلێک بەلگەێ دیکە، ئەگەرنا جاری وایە خەلکێکی زۆر زۆر لەسەر ناھەق کۆدەبنەو، هەر وەک جاری واش هەیە خەلکێکی زۆر لەسەر هەق کۆدەبنەو، گرنگ ئەوێە پێوێ مەرؤف بۆ راستی و چەوتی، یان هەق و ناھەق و بوونی شتێک، نابێ ئەوێە کە ئایا خەلکێکی زۆر لەگەل ئەو شتە دایە، یاخود خەلکێکی کەم؟

وەک لە نایەتەکانیشدا خۆی زاناو توانا زۆر باسی ئەوێ دەکات، وەک دەفەرموێ:

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ۚ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١١) یوسف،

هەرودەها دەفەرموێ: ﴿وَكَثُرُهُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ (٧٠) المؤمنون، هەرودەها

دەفەر موی: ﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ

المائدة، له چەند شوینان دا خوا باسی ئەوە دەکات، کە: زۆربەى خەلکی نازانن، نافامن، بپروا ناهینن، هەق قبوول ناکەن، بەلام لیڕەدا مەبەست لە زۆرینەى مرۆفانە، ئەک زۆرینەى نیۆ ئۆممەتى ئیسلام، چونکە هەندیک لە ئەهلى بیدعەت وەك شیعو و خەوارىج و مورجیئە و موعتەزىلە، ئەم ئایەتانه بە بەلگە دیننەووە دەلێن: ئەهلى سوننەت و جەماعت زۆرینەن، خواش دەفەر موی: زۆربەى خەلکی هەق قبوول ناکەن، زۆربەیان نازانن، زۆربەیان ئیمان ناهینن، زۆربەیان ناحالین! ئیمەش لە وەلامیان دا دەلێن: خوا ﷻ فەرموویەتى: زۆرینە لەسەر ئاستى مرۆفایەتییى، هەق ناپیکن، دیارە ھۆکارى ئەوەش ئاشکرایە: مرۆفەکان ئەگەر ئیمانیان نەبێ، زیاتر بفس و ئارەزو و شەیتان بەسەریاندا زالە، تاكو عەقڵ و مەنتیق، بەلام بە نەسبەت زۆرینەى ئۆممەتەو، زانایان ھەموو لەسەر ئەوە یەك دەنگن کە پای زۆرینەى زانایان، یەکیکە لە زالکەرەکان (مرجحات) ئەگەر دوو را ھەبن یەکیکیان زۆرینەى زانایان تەبەننیا کەردبێ، ئەوە لە ھەقەو نزیکتەرە، وەك پیشینان گوتووینانە: (عەقلى دووان لە ھى یەکیک زیاتەر) کەواتە: ئایەتەکان کە باسی زۆرینەى گومراو سەرگەردان دەکەن، مەبەست زۆرینەى لەسەر ئاستى بەشەر. بەلام زۆرینە لەسەر ئاستى کۆمەلایى ئیماندارى ھیدایەتدارا، وا دەچیتە عەقڵەو، کە شتیک زۆرینە پشتگیری بکەن، دەبێ لە ھەقەو نزیکتەر بێ، ھەرچەندە جارى واش ھەبێ، دیارە لە ھەندى مەسەلەدا پای زۆرینە ناپیکی، وەك شەریعەتزانان گوتووینانە: ھەندیک (قیل) ھەن وەك (فیل) ن!، واتە: جارى وایە قسەیکە قیلایى لەسەرە، بەلام بەلگەکەى بەھیزترە، یاخود جارى وایە رایەك کەمینەیکە پشتگیریان کردو، بەلام دواى دەرەگەو، کەمینە پیکایەت، بەلام ئەمە دەگمەنەو، بە زۆری وایە کە پای زۆرینە لە ھەق و راستییەو نزیکتەر.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی سێزدهیەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە دە (١٠) نایەت پێکدێ، لە نایەتەکانی: (١١٨ تا ١٢٧)، لەم دە (١٠) نایەتە موبارەکەدا، خوای کار بەجێ کۆمەلێک بابەت باس دەکات و تەوهرەکی سەرەکی نیە، هەمووی کۆبکاتەو، بەلکو لە چەند تەوهرێک پیکهاتو.

سەرەتا خوا فەرمان بە برۆاداران دەکات کە لە گوشتی ئەو ئازەلە سەربراو،

کە ناوی خوای لەسەرھینراو، بخۆن: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، وە پێیان دەفەرموی: ئەووی کە لییان قەدەغە کراو بۆی پوونکردوونەو، کەواتە: ئەووی نەچیتە خانە قەدەغە کراو، مانای وایە بە حەلّالی ماوەتەو.

پاشان فەرمانیان پێدەکات کە خۆیان لە گوناھی ئاشکراو پەنھان بپاریژن، وە دوایی پێیان دەفەرموی: لە گوشتی سەربراوێک نەخۆن کە ناوی خوای لەسەر نەھینراو، ئنجا سەربراوێک کە ناوی خوای لەسەر نایەت، یانی: ناوی جگە لە خوای لەسەر هاتو، یاخود شتیێک کە ناوی خوای لەسەر نەهاتبی، کە دەگونجی مەبەست پێی مرداری، ئازەلێک کە دەمری، ناوی خوای لەسەر نایەت، فریای (بسم الله) ناکەون، وە پێیان پادەگەییەن: کە ئەگەر بیێت و فەرمانبەری هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بکەن، کە شەیتانەکان وەسووسەیان بۆ دەکەن: بۆ خواردنی گوشتی سەربرای ناوی خوا لەسەر نەھینراو، یاخود خواردنی گوشتیێک کە ناوی خوای لەسەر نەهاتو، ئەو لەو حالەتەدا، ئەگەر ئەو خواردنە کە گوشتی مردارە، یاخود ناوی جگە لە خوای لەسەر هاتو، بە حەلّال بزانن، پێی دەبن بە هاوبەش بۆ خوا دانەر و دەچنە ریزی هاوبەش

بۆ خوا دانەرەنەو، وەک دەفەرموی: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾.

پاشان خوا دوو وێنان دینیتەوه، بۆ خستنه‌پرووی حاله‌تی بابای ئیماندار و بابای بێ ئیمان، که حالیان چۆنه، وه دواوی خوای دادگەر باسی یاسایه‌کی خۆی ده‌کات، که بریتیه له زاکردنی تاوانبارانی قسه‌ پۆشتوو به‌سه‌ر ئاوه‌دانیه‌کان دا، بۆ تیکدانی ئاوه‌دانیه‌کان، واته‌: هه‌ر کاتی‌ک ئه‌وانه‌ی که ده‌سه‌لاتدارن، تاوانباره‌کان بوون، ئه‌وه ئه‌و ئاوه‌دانیه‌ی و ولاته تیکده‌چی.

ئنجای دواوی خوا باسی هه‌لۆیستی خۆبه‌زنگرانه‌ی کافره‌کان ده‌کات، که له به‌رانبه‌ر ئایه‌ته‌کانی خوادا، وه له به‌رانبه‌ر پیغه‌مبه‌رانی خوادا (عليهم الصلاة والسلام) خۆ به‌زل ده‌گرن، وه ده‌لێن: ئیمان ناهێنین، تا‌کو چی بۆ پیغه‌مبه‌ران هاتوه، بۆ ئیمه‌ش نه‌یه‌ت.

وه باسی سه‌ره‌نجامی شوومیان ده‌کات، که بریتیه له زه‌ه‌وونیه‌ی و سزای به‌ ئێش له دواپۆژدا.

ئنجای خوای دادگەر باسی حاله‌تی هه‌ر کام له بابای هیدایه‌ت دراوی سینه‌ گوشاد، وه مرو‌وفی گومرای سینه‌ ته‌نگو دڵ گوشراو ده‌کات و وێنه‌یان له‌سه‌ر دینیته‌وه.

وه له‌ کۆتایی دا خوا راپده‌گه‌یه‌نی: که ئه‌و جو‌ره مامه‌له‌کردنه‌ی خوا له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانیدا، که هه‌ر که‌سی‌ک به‌ره‌و خوا ب‌روات، سینه‌ی گوشاد ده‌کات، وه هه‌ر که‌سی‌ک پشت له‌ خوا ب‌کات، خوا دلی ته‌نگ ده‌کات، له به‌رانبه‌ر دینی خۆی دا، یاسایه‌کی چه‌سپاوی خوایه، وه راپده‌گه‌یه‌نی که په‌ند وه‌رگه‌ران و به‌هرمه‌ندان له ئایه‌ته‌کانی خوا، سه‌ره‌نجامیان مه‌زلگای ناشتییه، که یه‌کی له ناوه‌کانی به‌هه‌شت (دار السلام)، وه خواش سه‌ره‌رشتیار و مشوورخۆری ئه‌و که‌سانه‌یه، که په‌ند له ئایه‌ته‌کانی خوا وه‌رده‌گرن.

﴿ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ۝۱۱۸ ۝ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۝۱۱۹ ۝ وَذَرُوا ظَهَرَ الْآثِمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْآثِمَ سِجْرُونَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝۱۲۰ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفُسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُواكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۝۱۲۱ ۝ أَوْ مِنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۲۲ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۱۲۳ ۝ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۝۱۲۴ ۝ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۲۵ ۝ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۚ فَصَلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝۱۲۶ ۝ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۲۷ ۝

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(("ئەی برۆادارینە ! " دەجا ئەگەر بە ئایەتەکانی (خو) برۆادارن، لەو (گۆشتی سەربراو)ە بخۆن، کە ناوی خۆی لەسەر هیئراوە (لە کاتی سەربرانی دا) ﴿١١٨﴾ وە بۆچی لەو (گۆشت)ە سەربراوە ناخۆن، کە ناوی خۆی لەسەر هیئراوە، لە حالیکدا کە (خو) ئەوەی لێی قەدەغەکردوون، بۆی روون کردوونەوه، مەگەر ئەوەی بۆی ناچار بکریڤ ؟ وە زۆریک بەهۆی ئارموزوووەکانیانەوه، بەبێ زانیاریی (خەلک) گومرا دەکەن، بیگومان پەرورەدگارت بە سنوور شکێنان زاناترە ﴿١١٩﴾ وە واز لە گوناھ بێن، بە ئاشکراو بە پەنھانییەوه، بە دنیایاییەوه ئەوانە ی گوناھ بە دەست دێن، لەمەودوا سزا دەدریڤ بەهۆی ئەوەوه کە دەیانکرد ﴿١٢٠﴾ وە لەو (گۆشت)ە مەخۆن کە ناوی خۆی لەسەر نەهێنراوە (لە کاتی سەربرینی دا) وە بیگومان ئەوە (ناوی خو) نەهێنان لە کاتی سەربریندا) لە ڕێ دەرچوونە، وە بە دنیایاییەوه شەیتانەکان سرووش (وەسودسە) بۆ دۆستەکانیان (لە ھاوبەش دانەرەن) دەکەن، تاکو شەرە قسەتان لەگەڵ بکەن، وە ئەگەر فەرمانبەریان بکەن (لە بە حەڵل دانانی سەربرای ناوی جگە لە خو) لەسەر هیئراودا) ئەوە بیگومان ئیو ھاوبەش دانەرن ﴿١٢١﴾ ئایا کەسیک کە مردوو بووو زیندوو مان کردۆتەوو، ڕۆشاییی یەکمان پێداوه، کە لە نیوخەلکید پێی دەروات، وە کەسیک وایە کە لە تاریکییان دایە، لێیان دەرباز نابێ؟! بەو شیوەیە ئەوەی کافرەکان دەیکەن، بۆیان ڕازینراوتەوه ﴿١٢٢﴾ وە بەو جوۆرە لە ھەر ئاوەدانییەکدا، تاوانبارەکانمان کردوونە گەورەو بەلادەست، تاکو پیلانگیریی تیدا بکەن، ھەرچەندە پیلانەکەشیان ھەر لە دژی خۆیانە، بەلام ھەست ناکەن ﴿١٢٣﴾ وە ئەگەر بەلگەو موعجیزەکیان بۆ ھات دەلێن: ھەرگیز برۆا ناھێنین، ھەتا وەک ئەوەی بە پیغەمبەرانی خو دراو، پێمان نەدرێ، خو زاناترە بەو کە پەيامی خو بە کێ دەسپێرێ و کێ شایستەییە، لەمەودوا ئەوانە ی تاوانیان کردو لە لای خو "لە ڕۆژی دوایی دا" زەبوونی و سزای توندیان تووش دەبێ، بەهۆی ئەوەوه کە پیلانگیریان

دەکرد (١٢٤) خوا هەر کەسی بیهوێ رێنمایی بکات، سینهی بۆ گەردنکەچی (ئیسلا) گۆشاد دەکات، وە هەرکەسیکی بۆی، گومرای بکات، سینهی تەنگ و سەغڵەت دەکات، وە ئەوێ بەردو ئاسمان سەربکەوێ، بەو شیوەیه خوا سزا (ونەفرەت) بۆ ئەوانە تەرخان دەکات، کە برواناھێنن (١٢٥) وە ئەمە (بەم جوړە مامەلەکردن لەگەڵ مەرفەکاندا) رێبازی راستی پەرودەدگارتە، بە راستی ئایەتەکانمان بۆ کۆمەڵیک بیربکەنەو، روونکردوونەو (١٢٦) مەزلگای ناشتیان لە لای پەرودەدگار هەیه، وە (خوا) بەهۆی ئەو کردەو (باش و پەسەند)انەو کە دەیانکرد، مشوور خۆر و پشتیوانیانە ((١٢٧)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(فَصَّلَ لَكُمْ) واتە: بۆی روون کردوونەو، (بَيَّنْ لَكُمْ) وَفَصَّلَ الْعُقْدَ: جَعَلَ بَيِّنَ حَبَاتِهِ حَبَاتٍ أُخْرَى مَغَايِرَةً فَهُوَ مُفَصَّلٌ) گەردەنبەند، یان ملوانکە ی ئافرەتان، بۆ وینە: ئەگەر لە گەوهر بێ، لە مرواری بێ، لە بەردی بە نرخ بێ، لە نیوان هەردوو دەنکدا، دەنکیکی دی جیای تێ دەکری، ئەو پێی دەگوتری: (عَقْدَ مُفَصَّلٌ) دیارە قسەش کاتیکی کە بەش بەش بێ، ئەو قسەیه بۆ بەرانبەرکە باشترەو روونترەو چاک لێی تێدەکات، وە خۆی پەرودەدگاریش ئایەتەکانی قورئانی، چەند جارێک بە شیوازو تەعبیری حیا حیا دووبارە کردوونەو، بۆئەوێ خەڵک زیاتر لێیان تێیگات، بەتایبەت ئەو بابەتانە کە پەيوەندیان بە ئیمان و عەقیدەو هەیه.

(إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ) : واتە: مەگەر ئەوێ بۆی ناچار بکری، (اضْطُرُّ إِلَيْهِ: أَحْوَجَهُ إِلَيْهِ وَالْجَاهُ) واتە: ناچاری کرد بۆی، خوا دەفەرموێ: هەموو ئەو شتانە کە قەدەغەن بۆمان روونکردوونەو، جگە لەوێ کە بۆی ناچار دەکری، واتە: قەدەغەش کە ناچار بووی، بۆت رەوايه، بایى ئەوەندە کە لە مەرگ دەرباز بێ، لێی بخۆی.

(يَقْتَرُونَ): (اِقْتَرَفَ: اِكْتَسَبَ، وَاَقْتَرَفَ الذَّنْبَ: اَتَاه) واتە: بە دەستی هێنا، بەلام زیاتر بۆ گوناو و شتی خراپ بەکار دی.

(لَفْسُقٌ): (فَسَقَ) لە زمانی عەرەبییدا، واتە: دەرچوون، دەگوتری: (فَسَقَتِ الرُّطْبَةُ عَنْ قَشْرِهَا: خَرَجَتْ) خورما کە لە کیفە کە ی دەردەچێ، دەگوتری: (فَسَقَتْ)، وە کە دەگوتری: (فَسَقَ فُلَانٌ)، فُلَان کەس فاسق بوو، واتە: (عَصَى وَجَاوَزَ حُدُودَ الشَّرْعِ وَخَرَجَ عَنْ طَاعَتِهِ) سەرپێچی کردو لە سنوورەکانی خوا دەرچوو، لە گوێرایە ئێی بەرنامە ی (خوا) دەرچوو.

(يَمْكُرُونَ): پیلان دەگیرن، وشە ی (مَكْرٌ) یانی: فیل، (وَمَكْرَبِهِ: خَدَعَهُ) واتە: فیلێ لێکردو هە ئیخە ئەتاند.

(صَغَارٌ): واتە: زەبوونی و بچووکی و سووکی، دەگوتری: (صَغُرَ يَصْغُرُ صِغَرًا: قَلَّ حَجْمُهُ أَوْ سِنَّهُ فَهُوَ صَغِيرٌ) واتە: قەبارە ی بچووک بوو، یاخود تەمەنی کەم بوو، کە (صِغَار) کوێە کە یەتی، وە هەروەها کە دەگوتری: (صَغُرَ يَصْغُرُ صِغَارًا: رَضِيَ بِالذُّلِّ وَالضَّعَةِ) واتە: بە زەبوونی و ملکە چیی و داماو یی رازی بوو، خوای پەروردگار باسی بێر واکان دەکات، کە لە رۆژی قیامەتدا تووشی زەبوونی و سووکی و بێ دەرتانی دەبن.

(يُشْرِحُ صَدْرَهُ): واتە: سینە ی گوشار دەکات، دەگوتری، (شَرَحَ الشَّيْءُ: بَسَطَهُ وَوَسَّعَهُ وَحَبَّبَهُ إِلَيْهِ) فراوانی کردو لێکی کێشایەو، لە لای خوشەو یست کرد.

(ضَيِّقًا): (ضَاقَ يَضِيقُ ضَيْقًا وَضَيْقًا) واتە: تەنگ بوون، (انْضَمَّ بَعْضُهُ إِلَى بَعْضٍ فَلَمْ يَتَسَّعْ لِمَا فِيهِ وَقَصُرَ عَنْهُ) شتێک کە جێی شتێکی تێدا نەبێتەو، لە زمانی عەرەبییدا پێی دەگوتری: (ضَيْقٌ) واتە: تەنگو و تەسک، کە خوای پەروردگار لێردا باسی سینە ی ئەوانە دەکات کە بێر وان، دەفەر موی: لە

به رانبهر دینی خوادا، دلّیان دیته وه یه ک و سینه یان دیته وه یه ک و جیگای هیدایه تی خوی تیدا نابیته وه.

(حَرْجًا): (الْحَرْجُ: غَيْضَةُ الشَّجَرِ الْمُلتَفَّةُ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يَرعى فِيهَا) به مانای دره ختیک، یاخود باغو بیستانیک دئ، که جهنگه ل بئ و هیچ رپی تینه چی، شوان نه توانی مه ره که ی تیدا بله وه پینئ، (حرج) واته: سه غله تی و تهنگی، دهگوترئ: (حَرْجَ الصَّدْرِ يَحْرَجُ: ضَاقَ) واته: سینه ی تهنگ بوو.

(الرَّجَسُ): (الرَّجَسُ: الشَّيْءُ الْقَذِرُ وَالْفِعْلُ الْقَبِيحُ، وَالْحَرَامُ، وَالْكُفْرُ، وَاللَّعْنَةُ، وَالْعَذَابُ، وَرَجَسُ الشَّيْطَانِ: وَسُوسَتُهُ) وشه ی (رَجَسَ) له زمانی عه ره بییدا به مانای شتی پیس دئ، وه به مانای کرده وه ی خراپ دئ، وه به مانای شتی قه دهغه دئ، وه به مانای کوفر دئ، وه به مانای نهفرین دئ، وه به مانای سزاش دئ، وه (رَجَسَ الشَّيْطَانِ) واته: خوتخوته و دنه دانی شهیتان.

هو ی هاتنه خواره وه ی نایه ته کان

(۱) هو ی هاتنه خواره وه ی نه و نایه ته ی که دهفه رموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ

عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِعَايَتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَتَى أَنَسُ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنَا كُلُّ مَا نَقْتُلُ، وَلَا نَأْكُلُ مَا يَقْتُلُ اللَّهُ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ...إِلَى...وَأِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ

لَمُشْرِكُونَ﴾ (۱)، واته: عهبدو لئای کوری عه عباس خوا له خو ی و بابی رازی بئ، ده لئ: کو مه لئیک هاتنه لای پیغه مبه ر ﷺ (دیاره مسو لمان بوون، چونکه گوتوو یانه: یا رسول الله! کافره کان هه رگیز نه یان گوتوه: یا رسول الله! هه ر گوتوو یانه: یا محمد!

یا ابا القاسم) گوتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئیمه له‌وه ده‌خوین که به ده‌ستی خو‌مان ده‌یکوژین و سه‌ریده‌به‌رین، یاخود راوی ده‌که‌ین، به‌لام له‌وه ناخوین که خوا کوشتوو‌یه‌تی (واته: مردار)؟ له‌وباره‌وه ئه‌و نایه‌ته هاته خوارئ، دوا‌یی روونی ده‌که‌ینه‌وه: حیکمه‌تی ئه‌وه چییه که مردار ناخوئ، وه بو‌چی ئه‌وه‌ی که بو غه‌یری خوا سه‌رده‌به‌ردئ، ناخوئ؟

(٢) هو‌ی هاتنه خواره‌وه‌ی ئه‌و نایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفَسَقٌ وَّاِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُحُوْنِ الْاٰدِيَآءِ لِيُجْدِلُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ﴾: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ عَزَّوَجَلَّ: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، قَالَ خَاصَمَهُمُ الْمُشْرِكُونَ فَقَالُوا: مَا دَبَحَ اللَّهُ فَلَا تَأْكُلُوهُ، وَمَا ذَبَحْتُمْ اَنْتُمْ اَكَلْتُمُوهُ﴾^(١)، واته: عه‌بدو‌للا‌ی کورئ عه‌بباس خوا له‌ خو‌ی و بابی پا‌زی بن، ده‌لئ: هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌گان مونا‌قه‌شه‌و شه‌ره‌ قسه‌یان له‌گه‌ل ئیمانداراندا کرد، گوتیان: ئه‌وه‌ی که خوا سه‌ری بریوه‌ نا‌یخو‌ن (مه‌به‌ست مرداره)، وه ئه‌وه‌ی بو‌خو‌تان سه‌ری ده‌به‌رن، ده‌یخو‌ن! خو‌ای پا‌ک پی‌ی فه‌رمو‌ون: له‌وه مه‌خو‌ن که ناوی خو‌ای له‌سه‌ر نه‌هاتوه، واته: مردار بو‌ته‌وه، یان ناوی خو‌ای له‌سه‌ر نه‌هاتوه، واته: بو‌ جگه له‌ خوا سه‌ر بپاوه، هه‌ردوو‌کیان ده‌گری‌ته‌وه، وه‌ک دوا‌یی با‌سی ده‌که‌ین.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوا ٱللّٰه لَمْ (۱۰) ئايەتە موبارەكەدا، كۆمەللىك بابەت باس دەكات، ديارە ئەوۋى كە تەوۋرى سەرەككىيە لە ئايەتەكاندا، مەسەلەى خوار دىنە لە گوشتىك كە سەربرپاۋەو، ناۋى خواى لەسەر ھاتو، ياخود بۇ خوا سەربرپاۋە، وە نەخواردن لە گوشتىك، يان سەربرپاۋىك كە ناۋى خواى لەسەر نەھاتو، ئىنجا چ مردار بووبىتەو، چ بۇ غەيرى خوا سەربرپاۋى.

وه دوايى كۆمهڭىڭ بابەتى دىكەش باس دەگرىن، خواي بەرز وىنە دىنئەوه بۆ
مرۆڧى ئيماندارو مرۆڧى بى ئيمان.

سہرہ تا خواجہ محمد دہلوی دہلوی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ﴾

﴿مُؤْمِنِينَ﴾، ئەم (ف)ه ﴿فَكُلُوا﴾، لێی وەردەگیریی که مشتومڕێک لە و بارەوه
 هەبووه، وەك له هۆی هاتنه خوار و دهكەش دا بۆمان دەر كهوت، مشتومڕێك هەبووه
 لە نێوان ئیمانداران و كافرهكاندا، لە سەر ئەوه كه گوتوو یانە: چۆن ئەوهی كه خوا
 كوشتوویەتی - كه مرداره - نایخۆن، بەلام ئەوهی كه بۆخۆتان كوشتووتانە دێخۆن؟
 بۆیه خوا به (ف) دەست پێدەكات: ﴿فَكُلُوا﴾، واتە: خوا فەرمانی كردوه كه ئەوهی

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

ئىنجا خۇاى يەرودەردگار بە شىۋەى پىرسىيار كىردىن و بە جۇرپىك لەسەر زەنىشت و

سەرکۆنەوه، ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ عَلَيْكُمْ﴾، ئنجبا

بۆچی و چ شتیك ریگرتانه که لهوهی که ناوی خوای لهسهه هاتوه، نهخۆن ؟ **وَقَدْ**

فَصَلِّ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ، لە حالیک دا خوا ﷻ ئەوە لێی قەدەغە کردوون، بە تەواویی بۆی ڕوونکردوونەوه، **إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ**، جگە لەوەی کە بۆی ناچار دەکری، واتە: قەدەغەکراوەکانی بۆ ڕوون کردوونەوه، جگە لەوەی کە بۆی تێدەگیرێ و ناچار دەبن لێی بخۆن، کە ئەو کاتەش ھەر قەدەغەییە، بەلام کەسیک کە تیگیارەو ناچارکراوە، بۆی ڕەواپە لێی بخوات، تاکو پێی لە مەرگ دەرباز بێ، مادام بزانی، ئەگەر بێت و لەو مردار بوو، یان لەو گوشتی بەرازە، یان لەو خوینە، یان لەوە کە بۆ جگە لە خوا سەربراو، ئەخوات، ناژیەت، ئەوە بۆی ھەییە بیخوات، بەلکو لەسەریشی فەرزە، بایە ئەوەندە لە یەکی لەو شانە بخوات، تاکو لە مەرگ دەربازی بێ.

ھەلبەتە ئەم سوورمەتە مەککەییە و دەردەکەوی مسوڵمانان لە کۆمەلگای مەککەدا زۆر لە ژێر فشاری کافراندا بوون، لە ڕووی فیکریییەوه، لە ڕووی فەرھەنگیی و کلتووری و عادی و نەڕیتهوه، کە سەفسەتەیان لەگەڵ کردوون و گوتوویانە: مردار خوا کوشتوویەتی و، سەربراو بۆخۆتان سەریدەبێ، چون ئەوەی خوا کوشتوویەتی لە گوشتەکە ناخۆن، بەلام ئەوەی بۆخۆتان دەیکوژن لە گوشتەکە دەخۆن؟

کە ئەوە بە ڕوایەت جوړیک لە بەلگە تێدا، بەلام لە راستیدا بەلگە نیە، چونکە ھەردووکیان خوا دەیانکوژی، مرداریش و، ئەوەی کە مەرۆفیش سەریدەبێ، ھەر خوا دەیانکوژی، بەلام مردار بۆیە نابێ لێی بخوری، چونکە پیسە، ئەو خوینە لە جەستە ئازەل دایە، لە ڕێی سەربرپینەوه، خوینەکە دەچیته دەرەوه، کە ئیستا لەم ڕۆژگارەدا، پاش گەشەکردنی زانست، حیکمەتەکە دەرکەوتو، بەلام ئازەل کە مردار دەبیتهوه، خوینەکە ھەر لە بەدەنی دا دەمی نییەوه، وە ئەو میکروبانی کە لە خۆین دان، جەستەکە دەردەدار دەکەن، وە ھەر کەس لەو گوشتە بخوا، دیارە ئەگەری نەخۆشی و دەردەداری لێ نزیکترە، ئەوە لە ڕووی تەندروستی و، جەستەییەوه.

لە ڕووی مەعنەویشەوه: ھەر شتیکی ناوی خوا لەسەر نەھێنرابی، دیارە ناخوری، وەك دواپیش بە تەفصیل باسی دەکەین، چونکە ناوی خوا لەسەر خواردن ھێنان، بەرەکەتی تێدەخات، با ئیمە نەشرانین چۆنە؟ کە ئەوەش وەك دواپی باسی دەکەین، ئیستا لە ڕووی زانستیشەوه دەرکەوتو، کە گوشت، یان خواردن بەگشتی بە

بەسەردا خۆپێندنەوێ نایەتەکانی قورئان، یاخود ناوی خوا لەسەر هێنان، گۆرانیکی کیمیاییی بەسەردا دیو، زانستی تازە ئەوێ دۆزیوەتەوێ و ئاشکرای کردوێ.

ئەجا خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، وێ زۆریکیان واتە: لە بیپر وایان، بە ئارەزووی خۆیان و بەبێ زانیاری خەڵک لە ڕێ لادەدەن.

ئەجا بەهۆی ئەوێوە کە خواردنی پیسیان پێ دەخۆن، یان شتی حەرامیان بۆ حەلال دەکەن، یاخود چاکەیان لە پێش چاو ناشیرین دەکەن، یان خراپەیان لە پێش چاو جوان دەکەن، گەرنە ئەوێ بە ئارەزووی خۆیان و بەبێ ئەوێ کە زانیاریان هەبێ، خەڵک لە ڕێ لادەدەن، ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾، بیگومان پەرەمەردگارت زانترە بە لە ڕێ دەرچووان و بە سنوور شکێنان.

ئەجا خوا بەو بۆنەوێ کە نابێ لە شتێک بخوێ، کە خوا قەدەغەێ کردوێ، وێ بە پێچەوانەشەوێ: شتێک کە خوا حەلالێ کردوێ، نابێ پارێزی لێ بکێ، هەر لەبەر ئەوێ پێچەوانەێ باو و نەڕیتێکی نەفامانەێ، دەفەرموێ: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ

الْأَثَرِ وَبَاطِنَهُ﴾، وێ دەست هەلبەگەرن لە گوناھێ ئاشکرا و پەنھان، مانایەکەێ ڕۆشنە، واتە: ئەو گوناھانەێ کە بە ئاشکرا دەکێن، بە ئەندامە ڕووەتیەکان، وێ ئەو گوناھانەێ کە بە پەنھانیی دەکێن، لە دەروونی خۆتاندا، وێ: گومانی خراپ، حەسوودی، ڕق و کین، خۆ بەگەورە زانین، ڕووپامایی، ئەو شتانەێ کە بە دەروون دەکێن و کەس هەستیان پێ ناکات.

یاخود: ئەو گوناھانەێ کە لەبەر چاوی خەڵک دەکێن بە ئاشکرا، وێ ئەو گوناھانەێ کە بە پەنەمەکیی دەکێن، خەڵک ناگای لێیان نیە، دەست لەوانە لە هەموویان هەلبەگەرن،

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ﴾، بیگومان ئەوانەێ

گوناح بەدەست دێنن، سزا دەدرێن بەهۆی ئەوێوە کە دەیانکرد، واتە: لەمەودوا لە قیامەت سزاکەیان وەردەگرنەوێ، بەگەر لە دنیا، بەلام کەسێک کە گوناح و تاوان دەکات، مەرج نیە هەمیشە سزا دنیاویەکەێ شتێکی بەرھەست (محسوس) بێ، ئەگەرنا مەرووف ئازادیی یەکەێ دەکەوێتە ژێر نیشانەێ پرسیارەوێ دەکەوێتە حالەتی جەبرەوێ!

ئنجا دووبارە دیتەووە سەر هەمان بابەت و دەفەر موی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ

أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾، وە لەووە مەخۆن کە ناوی خوای لەسەر نەهێنراوە، وە ئەووە لە پێ درچوونە، واتە لە پێ درچوونە لە گوشتیک بخۆن، کە ناوی خوای لەسەر نەهێنرابێ، کە مەبەست پێی مردارە، وە هەندیکیش دەلێن: بەلکو هەر ئازەلێک کە سەر دەبەردرێ، ئەگەر ناوی خوای لەسەر نەهێنرابێ، هەر نابێ لێی بخۆی، بە مسوولمانیش سەری بپێبێ، وە هەندیکیش دەلێن: مەبەست لەم رێستە موبارەکە ئەوەیە کە لەووە مەخۆن کە ناوی جگە لە خوای لەسەر هاتووە، واتە: بۆ جگە لە خوا، سەر بپاوه، کە دیارە ئەووە لە هەموو حالاندا هەر قەدەغە و حەرەمە، بەلام ئەووەی دیکە راجیایی زانیانی تێدا یە، وەک دوا یی باسی دەکەین، کە ئەگەر ئازەلێک مسوولمان سەریبەری و، ناوی خوای لەسەر نەهێنێ، ئایا حەرەم دەبێ ؟ هەندیک دەلێن: بەلێ، هەندیکیش دەلێن: نەخیر، دوا یی باسی وردەکارییەکە ی دەکەین، وە باسی بەلگەکانی هەردوو ک لاشیان دەکەین.

ئنجا دەفەر موی: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَخُونُ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّ لَوْكُمْ﴾، وە

بیگومان شەیتانەکان وەسودەسە دەکەن بۆ دۆستەکانی خۆیان، تاکو شەرە قسەتان

لەگەڵ بکەن، ﴿لِيَخُونُ﴾، واتە: بە پەنامەکی خوتخوتەیان دەخەنە دڵەو، ﴿إِلَىٰ

أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّ لَوْكُمْ﴾، واتە: کافرەکان کە دۆستی شەیتانەکانن، وەک چۆن

نێمانداران دۆستی مەلایکەتانن، شەیتانەکانیش خوتخوتە دەخەنە دڵی دۆستەکانی خۆیان، کە کافرەکان و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانن، تاکو مونا قەشەتان لەگەڵ دا بکەن، لەبارە ی خواردنی گوشتی مردار، یان بۆ جگە لە خوا سەربپاوه.

ئەم نایەتە موبارەکە ئەووەی لێوەر دەگیرێ، کە زۆر بیرۆکە و فیکرە ی خراپ، کە لە دڵ و عەقڵی مرقۆی کافرو بیپر وادا پەیدا دەبن، بەهۆی خوتخوتە و دنەدان و فێرکردنی شەیتانەکانەووە، هەروەک زۆر بیرۆکە و نیازی باش و پەسند، کە لە دڵی مرقۆی بر وادار و پارێزکاردا پەیدا دەبن، بەهۆی فریشتانەووە، وەک خوا

دەفەر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمْ

أَلَمْ لَيْكَةً أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

﴿ ٣٠ ﴾ فصلت، ﴿لِيَجْذِلُوكُمْ﴾، تاكو بهو شتانه كه شه‌یتانه‌كان فیریان کردوون، موناغه‌شهو شهره‌قسه له‌گهل ئیوه‌دا بکه‌ن، ئه‌یش ئه‌وه‌یه، كه گوتیان: چۆن ئازده‌لیك كه بۆخۆتان ده‌یکوژن، گوشته‌كه‌ی ده‌خۆن، به‌لام ئازده‌لیك كه خوا كوشتوو‌یه‌تی، (واته: مرداره) لیی ناخۆن؟! خواش مسوئلیمانان ئاگادار ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ

أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمَشْرِكُونَ﴾، وه ئه‌گهر فهرمانبه‌رییان بکه‌ن و به قسه‌یان بکه‌ن، بیگومان ئیوه هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رن، كه دوایی باسی ده‌که‌ین، ئه‌مه چۆنه؟ ئایا له ههر شتی‌کدا مسوئلیمان به قسه‌ی کافر بکات، یه‌که‌سر ده‌بیته‌هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رو کافر ده‌بی و له دین دهرده‌چی؟ كه بیگومان له هه‌موو حالاندا وانیه.

ئنجا خوای کاربه‌جی دوو وینه دینیته‌وه، بۆ حاله‌تی مروفی ئیماندارو حاله‌تی مروفی بی‌ئیمان و، ده‌فه‌رموی: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا

يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾، ئایا كه‌سیك كه مردوو بووه زیندوویمان کردوته‌وه و رووناکیه‌کمان پێداوه، كه له نیو خه‌لكیدا پێی دهروات، وه‌به‌ر پێی خوای پێی ده‌بینی و پێی پێی دهر ده‌کات، وه‌ك وینه‌ی ئه‌و كه‌سه وایه كه له تاریکیاندا نقوم بووه، لیشیان دهر باز نابێ و، پێی دهر باز بوونیشی نیه؟! به ته‌ئکید نه‌خیر، كه ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان مروفی ئیمانداره، ئه‌وه‌ی

دوو‌ده‌میشیان مروفی بی‌ئیمانه، ﴿كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئاوا بهو شیوه‌یه ئه‌و کرده‌وه خرابانه‌ی كه ده‌یانکه‌ن، بۆ کافران رازی‌نراونه‌وه، واته: رازاوه جوان نین، به‌لام بۆیان جوانکراون، وه‌ك پێشتریش گوتم: مروف وه‌ختیك له‌سه‌ر شتیك به‌رده‌وام ده‌بی، خیری، یان شه‌ربی، شیرنایه‌تی ئه‌و شته‌ی ده‌جێته‌دل و ده‌بیته‌به‌شیك له‌ دهروونی و، به‌شیك له‌ كه‌سایه‌تی، وه‌ دوایی به زه‌حمه‌ت نه‌بی ناتوانی ده‌ستبه‌رداری بی، چاك بی، یان خراب بی.

ئنجا خوا باسی یاسایه‌کی خویمان بۆ ده‌کات بهو بۆنه‌وه كه دیاره کافره‌كان ئه‌وه‌یان ره‌واج پێده‌دا، كه ته‌ماشای بکه‌ن! مسوئلیمانان له شتیك كه خوا ژیان

لىستاندۇتەو (كە مردارە) ناخۇن، بەلام شتىك كە خۇيان ژيانى لى دەستىننەو وە
خۇيان سەرى دەبېن، يان پاوى دەكەن، لىى دەخۇن؟! ديارە لەو بارەو بانگەشەو
پروپاگەندەى زۇريان كىردە دۇ مسولمانان، ئەو دەش جۇرىك لە پىلانگىپى بوو
بۇئەو مىسولمانان لە دىنەكەيان، لە شەرىعەتى خوا بىكەونە گومانەو، بۇيە خوا باسى
ياسايەكى خۇيمان بۇ دەكات و دەفەرموى: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا

مُجْرِمِهَا لِيَمَّكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، واتە:
ھەر بەو شىوئەيە كە كافىرەكانى رۇزگارى تۇئەى پىغەمبەر ﷺ پىلانگىپى دەكەن،
وہ جەنگى دەروونىي و فېكرىي لەگەل ئىمانداراندا دەكەن، دەيانەو شتە خراپەكانى
خۇيان جوان بىكەن، لەپىشچاوى مسولمانان، وە شتە باشەكانى كە خوا ﷻ بە حەللى
داناو و باشن، ناشىرىن بىكەن و نىشانەى پرسىارىيان بىخەنە سەر، وەك چۇن لە
سەردەمى تۇدا زلە زلەكانى قورەيش كە كافىرەكان، ئەو پىلانگىپىيە دەكەن،
﴿وَكَذَلِكَ﴾، واتە: پىشتىرىش ھەر وابو، ﴿جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ﴾، لە ھەر

شارو ئاوەدانىيەكدا {پىشتىرىش باسما كىردە، كە وشەى: ﴿قَرْيَةٍ﴾، لە زمانى
عەرەبىيدا بە ماناى شارى گەورە، يان ولات، يان ئاوەدانىيەكى گەورە دى، نەك بەو
واتا باوەى ئىستا، كە بە گوندو لادى و شوبىنىك كە دانىشتوانى كەم بن، دەگوتى،

لە زمانى قورئان و بەكارھىنانى قورئاندا ﴿قَرْيَةٍ﴾، واتە: (الْمَدِينَةُ الْكُبْرَى) شارىكى
گەورە، مەككە چۈنكە زۇر قەلەبەلغ بوو لە ھەر چوار لای دىناو خەلك بۇى ھاتو،
پىي گوتراو: (أُمُّ الْقُرَى) دايكى شارەكان، دايكى ئاوەدانىيەكان، ئىمە تاوانبارەكانمان

كىردۇتە سەرۆك و قسەرۇشتو بالادەست، ﴿لِيَمَّكُرُوا فِيهَا﴾، تاكو پىلانگىپى

تىدا بىكەن، ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ﴾، وە ئەو پىلانگىپىيەش ھەر لە

دۇ خۇيانەو، بە زەمرى خۇيان تەواو دەبى، ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، بەلام ھەست ناكەن.

يەكەك بۇى ھەيە لىردەا بېرسى:

ئایا خوا تاوانبارەکانی کردۆتە قسەرۆشتوو بالادەست لە شارو ئاوەدانییەکاندا، بۆئەوەی پیلانگیریی بکەن؟ جاری دیکەش وەلامی ئەو پرسیارەمان داوەتەو، کە لیڤەدا خوا ﷻ باسی یاساو سوننەتیکی خۆی دەکات، واتە: بە پێی ویستی رەهای خوا، وە بە پێی ئەو یاسایانەی خوا دایان و لە ژيانی مرۆفدا، لە هەر ئاوەدانییەکاندا، خراپەکارەکان هەولەدەن بالادەست بن، حوکمران بن، ئەمرو نەههیان بەدەست بێ، و، قسە رۆشتوو بن، وە خەلک بخەنە ژێر رکیفی خۆیانەو، وە سەرەنجام پیلانگیریی تیدا بکەن.

بۆیەش لیڤەدا خوای زانو توانا ئەو پالەداتە لای خۆی، چونکە بە پێی یاسای خوا، وە بوو، وە بە پێی ویستی رەهای خوای بەرزو مەزن وابوو، نەگەر ویستبای وانەبێ، وانەدەبوو، وە بەپێی ئەو یاسایانەی کە خوای بالادەست دایان و، لە شارو ئاوەدانییەکاندا، وەختیک خەلک بێ هەلویست دەبێ، بە دواي خراپەکارەکان دەکەوێ، و، خراپەکارەکانیش دەوریان قەتەبەلغ دەبێ، و، دەست رۆشتوو دەبن، سەرەنجام ئەو شارو ئاوەدانییە دەخەنە ژێر رکیفو هەیمەنەي خۆیانەو، و، پیلانگیریی و خراپەکاریی تیدا دەکەن.

ئەجا خوا باسی هەلویستی کۆمەلەیک لە کافەرە خۆ بەزگەرەکان دەکات، لە بەرانبەر پیغەمبەرانی خوادا (عليهم الصلاة والسلام) وە لە بەرانبەر ئایین و بەرنامەي کۆتایی خوادا کە بە پیغەمبەری خاتەمدا ﷺ نێرداوە، دەفەر موی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾، وە هەر کات بەلگەو موعجیزەکیان بۆی دەلێن: هەرگیز ئیمانێ پێ ناهێنین، تاكو ئەوەی بە پیغەمبەرانی خوا دراوە، بە ئیمەش نەدرێ.

واتە: دەبێ ئیمەش خوا وەحی و پەياممان بۆ بنێرێ! خوا دەفەر موی: ﴿اللَّهُ

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾، خوا زاناترە پەيامی خۆی بە کێ دەسپێرێ و کێ شایستەيە، ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾، لەمەودوا ئەوانەي تاوان دەکەن زەبوونیان لە لایەن خواوە تووش دەبێ، وە سزایەکی توندیان تووش دەبێ، بەهۆی ئەو پیلانگیرییەو کە دەیکەن،

واتە: کە وایانگوتووە وەنەبێ قەنەعەتیان وا بووبێ، بەلکو ئەو پیلانیك بوو، بۆئەوێ خەلك هەلخەلەتین، بە خەلكە سادەكە بڵێن: ئەدی فلان كەس كە گەورەى ئیمەیه، بۆچی خوا پەيامی بۆ نەناردووە، ئەگەر راست بووایە خوا پێغەمبەرى ناردبایە، دەبوو فلان كەسى كردبایە پێغەمبەر كە گەورەى ئیمەیه، (وەلیدی كورێ موغیرە، ئەبو جەهل، ئەبو سوفیان) خەلكە سادەكەیان بەو قسانە هەلخەلەتاند، واتە: ئەو جۆریك بوو لە پیلانگیرى كە خەلكە سادەكە، خەلكە ڕەش و ڕووتەكە، هەلخەلەتین، ئەگەر نا مەبەستیان ئەو نەبوو، خوا وەحییان بۆ بنێرى، زانیویانە شایستەى ئەو نین، یان هەر برۆیان بە هاتنى وەحى نەبوو !

ئنجای خۆی كاربەجێ جارىكى دیکە دوو وێنە دینیتەو، یاخود حالەتى ئینسانی ئیماندارو ئینسانی بێ ئیمان، هەردووکیان لە دوو وێنەى بەرجەستەکراودا، وێنا دەکات و

دەفەرموی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾، هەر كەسێك

خوا بیهوێ ڕێنمایی بكات، سینه و دلى بۆ ئیسلام، (واتە: ئەو ئیسلامەى كە لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستەیه، یاخود ئیسلام بە مانای گەردنكەچیی بۆ خوا، كە لیڕە ئەم مانایەیان بەهێزترە)، گوشار دەكات، گەردنكەچیی بۆ خوا ئەوێهە كە ئیمان بەو ئیسلامە بێنن، بەو قورئان و سوننەتە بێنن، كە بۆ پێغەمبەرى خاتەم هاتوون،

﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾، وە هەر كەسێك خوا بیهوێ گومرای بكات، ﴿يَجْعَلْ

صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ﴾، سینهى تەنگ و سەغڵەت

دەكات، وەك بەرەو ئاسمان سەرکەوێ، كەسێك كە بەرەو ئاسمان سەرکەوێ تووشى تەنگە نەفەسى و تووشى دل سەغڵەتیی دێ، خۆی زاناو شارەزا دەفەرموی: ئاوا ئەو كەسەى كە بمانەوێ گومرای بكەین، دلى سەغڵەت دەكەین، لە بەرانبەر دینی خۆماندا، سینهى تەنگ دەكەین، كە رێی نەبێ، ئەو دینە، ئەو هیدایەتە بچیتە نیو دلى،

﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئەمە وەلامى

پرسیاریكە، یەكێك بۆی هەیه بپرسی: ئایا خوا بۆچی وا لەو كافرانە دەكات، دەبا سینهیان نەهێنیتەو یەك و دلیان سەغڵەت و تەنگ نەكات، تاكو هیدایەتى تیبجی ؟!

خوا وەلام دەداتەو، دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ﴾، ئاوا بەو شیوەیە: ﴿يَجْعَلُ

اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، خوا سزاو نەفرین و کوفرو پیسی، بۆ ئەوانە تەرخان دەکات، کە ئیمان ناھێنن، واتە: لە ئەنجامی ئەویدا کە نایانەوی ئیمان بینن، ئەو حالەتە دەروونیەییان بۆ دروست دەبێ.

ئەوانی دیکەش لەبەرئەوێ دڵ و سینەی خۆیان بۆ ئیسلام دەکەنەو، پڕوی خۆیان بەرەو خوا وەرەچەرخیڤن، بۆیە لە بەرەکەتی ئەویدا، خۆی پەرورەدگاریش پێنمایان دەکات و سینەیان گۆشاد دەکات، ئەگەرنا خوا زۆلم لە کەس ناکات، وە خۆی کاربەجێ بە گۆتەرە مامەلە لەگەڵ بەندەکانی دا ناکات، کاری خوا گۆتەرەکاری تێدا نیە، خوا کاربەجێیە.

لە کۆتایی دا خۆی زاناو شارەزا دەفەرموی: ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾، ئا ئەمە پێبازی پەرورەدگارتە راستە، ئەمە (هەذا): مەبەست پێی ئیسلامە، یان مەبەست پێی ئەم قورئانەییە، یان: ئەم شیوە مامەلەکردنە خۆی لەگەڵ بەندەکانی دا، کە هەر کەسێک بەرەو خوا جووڵە بکات، خوا هیدایەتی دەدات، وە هەر کەسێک پشت لە خوا بکات، خوا سینەی ویەک دینیتەو، لە بەرانبەر دینی خۆیدا، ئا ئەو راستە شەقامی خوایە، ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَةَ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾، بێگومان نایەتەکانی خۆمان ڕۆشن کردوونەو بۆ کەسانێک کە بیانەوی پەند وەرگیرن و بیر بکەنەو، ﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئەوانە مەنزڵگای ناشتیان هەیە لەلایەن

پەرورەدگاریانەو، کە مەبەست بەهەشتە، ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، وە خوا سەرپەرشتیارانە بەهۆی کردەوکانیانەو، واتە: خوا بە گۆتەرە سەرپەرشتیان ناکات و مشووریان لێ ناخوات، بەلکو کردەوێ باشیان هەن، بەرەو خوا حەرەکاتیان کردو، ئیدی لە ئێمە حەرەکەت و لە خۆی بە بەزەیی بەرەکەت، بۆیە خۆی بەخشر بۆخۆی سەرپەرشتیی کردوون و مشووری لێ خواردوون.

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلەی یەكەم: کە خوا دەفەرموێ: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ

بِعَايَتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾، دەجا بخۆن لەوێ ناوی خۆی لەسەر هاتو، ئەگەر برپاداران بە ئایەتەکانی خوا.

لەم ئایەتە دەردەکهوێ، هەرودها لە هۆی هاتنە خوار دەکەشی کە باسما کرد، کە مسوڵمانان فشارێکی زۆریان لەسەر بوو، فشارێکی فیکری، دەروونی، بەهۆی ئەو کلتوو و فەرەهنگ و عادت و نەریتەو، کە باو بوو لە نێو کۆمەڵگای خۆیاندا، بەتایبەت لە پووی خواردنی سەر براو و نهخواردنی مردار و دەبوو، یاخود ئەوێ کە بۆ بت و صەنەمەکان سەریان بریو، کە مسوڵمانان لێیان نهخواردو، کافرەکان لەوبارەو منافەشەیان لەگەڵدا کردوون، بۆیە خۆی قسە لەجێ بەم شیوەیە دەفەرموێ: ﴿فَكُلُوا﴾، بخۆن لەوێ کە ناوی خۆی لەسەر هاتو، ئەگەر بە ئایەتەکانی خوا ئیماندارن.

ئەجا کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِعَايَتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾، ئەگەر بە ئایەتەکانی خوا برپادارن، واتە: ئەگەر ئیماندارین، دەبێ پابەند بن بە حەڵال و حەرامی خواو، کەواتە: بە ئەندازی ئەو کە ئینسان ئیمانی هەیە، پابەندی شەریعەتی خوا دەبێ، پابەندی حەڵال و حەرامی خوا دەبێ، وە هەر کەسێک لە حەڵال و حەرامی خوا، لە ئەمرو نەهی خوا، لە شەریعەتی خوا لابادات، نیشانی پرسیار دەکەوێتە سەر ئیمانی کە، تۆ چ ئیماندارێکی! ئەگەر بە قسەی پەروردگاری خۆتو، بە قسەی پەرستراوی خۆتو، بە قسەی خاوەن و گەورە خۆت نەکە، کە خۆی بەدیھێنەرە.

مەسەلەی دووهم: کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ

عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَّرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ

بَاهَوَّابِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٨﴾، لێرەدا خوا بە

جۆریک لە سەرکۆنەکردن و سەرسوڕمان و سەرزەنشتەو بە ئیمانداران دەفەرموێ:

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، چیتانەو چ شتێک پێی

لێگرتوون، چ شتێک واتان لێ دەکات، کە لەو بەخون، کە ناوی خوای لەسەر

هاتو، لە کاتی سەرپرێندا، با بۆخۆشتان سەرتان نەپریی؟

دوایی دەفەرموێ: **﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾**، بە دنیایی یەو

خوا ئەوێ بۆ ڕوونکردوونەو، کە لێی قەدەغە کردوون، خالی بۆ خستوونەتە

سەر پیت، **﴿إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ﴾**، مەگەر ئەوێ بۆی ناچار دەکری، ئەوێ

کە بۆی ناچار دەکری، با حەرامیش کرابێ لە ئەسڵدا، بەلام بۆ بابای ناچارو

تیگیرو، ڕەوایە، کە بایی ئەوئەندە پێی لە مەرگ ڕزگاری، لێی بخوات.

ئنجای دەفەرموێ: **﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَابِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾**، وە زۆریک

لەوان بە ئارەزووەکانیان و بە نەزانیی، خەلک گومرا دەکەن، واتە: زۆریک لە

کافرەکان، بۆچی نافەرموێ: هەموویان؟ چونکە هەیان بوو دوایی ئیمانی هیئەو،

وە هەیانبوو زانیوەتی، بەلێ هەیانبوو زانیاری هەبوو، بەلام زانیوەتی:

بەرژەوئەندی لەگەڵ ئەو هەقەدا نییە کە بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دا، نێردراو،

ئەگەر بێ و بەدوای موخەممەدی راست و دادگەر ﷺ بکەوێ، بەرژەوئەندییەکە لێ

تیکدەچێ، چونکە ناتوانی چەوت بپروات و ستەم بکات، **﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ**

بِالْمُعْتَدِينَ﴾، بیگومان پەروردگارت زانترە بە سنوور شکێنان، ئنجا هەمیشە

خوای کاربەجێ عەدەتی وایە لە قورئاندا، کە ئەو شتانە کەمن دیارییان

دەکات، ئەو شتانە زۆرن، دەمیننەو سەرژمیریان ناکات، هەمیشە خوا شتە

کەمەکان سەرژمێر دەکات، لەبەرئەوێ هەمیشە قەدەغەکراوەکان کەمترن، خوای

بە بەزەیی ئەو شتانە کە قەدەغە کردوون سەرژمێرو دیاری کردوون، واتە:

جگە لەوان هەمووی حەلالە، بۆ وێنە:

خوای دەفەر موی: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ

... ﴿٢٣﴾ النساء، خوا ﷺ چوارده جوړ له ئاferهتان سەرژمیږ دهکات، دهفەر موی: ئا ئەو ئاferهتانهتان لای قەدەغەن: (دایکانتان، خوشکانتان، کچانتان ...) (کەواتە: جگە لەو چوارده جوړه، هەرچی دەمیښتەوه له ئاferهتان، هەڵاڵە کە هاوسەرگیریان لەگەڵدا بکەن، لەبەرئەوهی کە قەدەغە کراوهکان کەمن، چواردەن، ژمیږدراون، بەلام ئەوانی دیکە سەرژمیږ ناکرێن، چونکە زۆر زۆرن.

هەر وەها دەر بارە ی ئەو شتانەش کە قەدەغەن لە خواردنەکان، خوای کاربەجی،

دەفەر موی: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمَنْخَنِقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ ... ﴿٢٤﴾ المائدة،

کە یازده جوړه گوشتن، ئەو یازده جوړەش دەچنە نیو چوار جوړەوه: مردارو، خوینو، گوشتی بەرازو سەربروا بۆ جگە لە خوا، وەک لە سوورەتی (النحل)دا

دەفەر موی: ﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةَ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ... ﴿١١٥﴾

واتە: بیگومان تەنیا مردارو خوینو گوشتی بەرازو سەربراو بۆ جگە لە خواتان لای قەدەغە کراوه، هەمیشە خوای کاربەجی ئەو شتانە ی کەمن سەرژمیږو دیارییان دهکات، ئنجا بۆیەش هەرامەکان کەمتەرن، چونکە خوا کەون و کائیناتی

بۆ ئینسانان دروست کردوه، وەک دەفەر موی: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي

الْأَرْضِ ﴿٢١﴾ البقرة، یان ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ ﴿٢٥﴾ الحج،

بۆیە خوای پەروردگار هەمیشە ئەو شتانە ی کە قەدەغەن، سەرژمیږیان دهکات، بۆئەوهی دوا یی جگە لەوانە، هەرچی مایەوه، هەڵاڵ بێ، چونکە ئەسل لە شتەکاندا پەوا ییەوه، ئەسل لە شتەکاندا پاکیتی ییە: (الْأَصْلُ فِي الْأَشْيَاءِ الْإِبَاحَةُ) و

(الْأَصْلُ فِي الْأَشْيَاءِ الطَّهَارَةُ)، کەواتە: دەبێ بەلگە هەبێ لەسەر بیسی و قەدەغە بوون و پێ لیگیران، ئەوەم بۆیە روون کردووە، چونکە زۆر کەس هەمیشە دەیهوێ بازنە ی قەدەغە کراوەکان فراوان بکات، لەسەر حیسابی حەڵالەکان و پێ پێدراوەکان، کە ئەو پێچەوانەی رووحی شەریعەتە، کە شەریعەت هەمیشە قەدەغە کراوەکان سەرژمێر دەکات، تاکو دوایی هەرچی دەمێنیتەو، بزانی کە ڕەواو حەڵالە.

مەسەلەی سێیهەم : خوا ﷻ ڕوو لە ئیمانداران دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ

الْإِثْمِ وَبَاطِنُهُۥٓ إِنَّ الَّذِيكَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ﴾،

خوا دەفەرموێ: وە واز لە گوناھی ئاشکرا و پەنھان بێن، بێگومان ئەوانەی کە گوناح و دەست دین، لەمەودوا سزای ئەووی کە ئەنجامیان دەدا، دەیاندریتەو.

وشەی (ذر) یانی: (دع) واتە: وازی لە بێنە، لێی گەرێ، کە دەفەرموێ:

﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنُهُۥ﴾، مانای وانیە کە ئیمانداران دەستیان لە گوناھی

پەنھان و ئاشکرا دا بوو، بەلکو ماناکەی ئەو دیە: وەك چۆن نەتانکردووە، گوناح هەر مەكەن، چونکە واز لە پەنھان دوو حالەتی هەیە: یان ئەو دیە ئینسان دەستی لە نیشە کە دایە و وازی لە دین، یان هەر لە سەرەتاوە نەیکردووە لێگەرێ، یانی: مادام لێگەرێ، هەر ئاوا لێگەرێ.

توێژەرەوانی قورئان دەربارەی گوناھی ئاشکرا و پەنھان، - وەك پێشتریش ئاماژەم پێدا - زۆر شتیان گوتووە بەلام من پێموایە لەو دوو خالەدا کورت و پوخت دەبێتەو:

١) ئەو گوناھانەی کە ئاشکران، ئەوانەن کە ئینسان بە ئەندامە ڕوولەتییەکانی دەیانکات: بە دەست و زمان و پێ و چاوو... هتد، وە گوناھی پەنھان، ئەوانەن کە ئینسان بە ئەندامە دەروونییهکانی دەیانکات: بە دل و بە عەقل و بە فیکرو خەیاڵ و ئەندیشە.

٢) گوناھی ئاشکرا ئەوانەن، کە ئینسان لە نیو خەلکیدا ئەنجامیان دەدا، واتە: کە خەلک ناگای لێیە، گوناھی پەنھانیشت ئەو دیە کە لە کاتی کە ئینسان ئەو

گوناھە دەکات، کەسی لێ نیەو بە پەنھانیی دەیکات، واتە: کاتیک کە خەلک ناگای لێ نیە.

پێغەمبەر ﷺ لە و بارەو دەروودەییەکی ھەیە دەفەر موی: ﴿الْبِرُّ: حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ: مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْه النَّاسُ﴾^(۱)، واتە: چاکەکاری (دینداری) بریتیە لە ڕەوشتی جوان، گوناھیش شتیکە لە دلتدا دیت و دەچی، {واتە: پێی ئاسوودە نی و پێی مورتاح نی}، وە پێشت ناخۆشە خەلک پێی بزانی.

ئەنجا ئەو دی گرنگە بیزانین ئەو دیە کە گوناھە پەنھانەکان، بێک و ڕەگ و ریشە ی گوناھە ئاشکراکان، ھەر وەک چاکە پەنھانەکان، بێک و ڕەگ و ریشە ی چاکە ئاشکراکان، ئیمان پەنھانەو لە دل و عەقلی ئینساندا، وە ئەگەر ئینسان ئیمانی نەبێ، کردەو دی باشی نابێ، بۆیە ھەمیشە خوا ئیمان پێش کردەو دەخات و دەفەر موی: ﴿ءَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ھەر وەھا بە پێچەوانەشەو، کوفر پەنھانە، بەلام تاوان و لادان و گوناخ ئاشکرایە، چونکە ئەھلی کوفر، فەرق بە ھەڵل و ھەڕامو، چاکەو خراپە ناکەن، وە شوێن ئارەزووەکانیان دەکەون، کەواتە: کە خوا دەفەر موی: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ﴾، ھەر چەندە گوناھی

ئاشکرا ﴿ظَهْرَ الْإِثْمِ﴾، پێش پەنھان (باطن) دەکەو خراو، بەلام لەبەر ئەو نە، کە گرنگترە، لە راستیدا (بَاطِنُ الْإِثْمِ) گوناھی پەنھان لە (ظَاہِرُ الْإِثْمِ) گوناھی ئاشکرا گرنگترە، ئەگەر ئینسان واز لە گوناھە پەنھانەکان بێنی، ئاشکراکانی پێشتر لەکۆل دەکەون، ھەر وەک چۆن ئەگەر چاکە ی پەنھان و بکات ئیمانی ھەبێ، کردەو دی باشیشی دەبێ، ئەگەر ترسی لە دلتا ھەبێ بەرانبەر بە خوا، شەرمی ھەبێ، خۆشەویستی ھەبێ، ڕیزی ھەبێ، بە گەورەگرتنی ھەبێ، لە دلتا بەرانبەر بە خوا، بێگومان ئەو کاتە ملکہ چیشی بو خوا دەبێ، تاعەت و

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۷۶۶۸)، وَالْبُخَارِيُّ فِي "الْأَدَبِ الْمَفْرُودِ" بِرَقْمٍ: (۲۹۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۲۵۵۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۳۸۹) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۲۱۷۲) عَنْ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

فەرمانبەریشی دەبێ، وە بە پێچەوانەشەو: ئینسان هەتا گیرۆدە نەبێ بە
نەخۆشییە دەروونییەکانەو، گیرۆدە نابێ بە گوناھە ئاشکراکانەو، بۆ وینە:
كەسێك كە لادانی هەیه لە بواری مامەتە لەگەڵ خەڵكداو، غەیبەتیان دەكاو،
هەولەدا بیانشكێنیو، ناپەختیان دەكاو، هەقی خەڵکی بەلادا دی، لەبەر ئەوەیە
كە حەسەدو بوغزو غەرمزوو كینە، لە دڵو دەروونیدا هەیه بەرانبەریان و ئەو
پاڵی پێوە دەنێ، كە زیانیان پێ بگەیهنێ، بە دەست بێ، بە زمان بێ، بە هەر
شیوەیەك بۆی بگونجێ.

مەسەلەی چوارەم: كە دەفەرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَكُلُوحُونَ إِلَىٰ أُولِيَآئِهِمْ لِيُجْنِدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ

إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾، وە لەو مەخۆن كە ناوی لەسەر نەهێنراو، وە ئەمە لە
رێی دەرچوونە، وە شەیتانەكان خوتخوتە دەكەن و پەيامی پەنامەکی دەنێرن بۆ
دۆستەكانی خۆیان، تاكو شەپە قسەتان لەگەڵدا بكەن، وە ئەگەر فەرمانبەرییان
بكەن، ئێوە دەبن بە هاوبەش (بۆ خوا) دانەر.

واتە: ئەگەر فەرمانبەرییان بكەن، لە بە خەڵال دانانی حەرامو بە حەرام
دانانی خەڵال داو، لەو بوارەدا شوێنیان بكەون، ئەو هەمان حوكمی ئەوانتان
دەبێو بە هاوبەش دانەر دادەنرێن.

باسیک له باره یی (بسم الله) کردنه وه له کاتی خواردن و سه برین دا

ئیمه له بهر رۆشنایی ئهم ئایه ته موباره که دا، باسیک ده کهین دهرباره یی (بسم الله) کردن له کاتی خواردندا، وه له کاتی سه بریندا، که دیاره ئه ده بیکی ئیسلامیه، ئینسان له کاتی خواردن و خواردنه و دا، به لکو له سه ره تای ههر کاریکی گرنه دا، که پیی هه لده ستی (بسم الله) بکات، ناوی خوا بیئی، دیاره ئیمه له پینج خالان دا ئهو باب ته ده توێژینه وه و سه ره تاش ده چینه سه ره خالی یه که م:

خالی یه که م: چهند فهرموده یه کی پیغه مبه ر ﷺ دهرباره یی (بسم الله) کردن له سه ره خواردن:

(۱) ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رضی الله عنه، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا غُلَامُ سَمَّ اللَّهُ، وَكُلَّ يَمِينِكَ، وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ ^(۱)، وَاتَه: عومهری کوری ئه بی سه له مه خوا لی رازی بی، ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی گوتم: ئه ی رۆله! ناوی خوا بیینه، وه به ده ستی راست بخو، وه له پیش خوشته وه بخو.

(۲) ههر له وبارده وه ئهم فهرموده یه هه یه، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ﴿إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ ^(۲)، وَاتَه: ئه گهر یه کیکتان خواردنی خوارد، با ناوی خوا ی به رزی له سه ره بیئی له سه ره تاوه، ئه گهر له بیر یی چوو له

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۱۶۳۷۵)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۵۰۶۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۲۰۲۲)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (۳۲۶۷)، وَالنَّسَائِيُّ فِي "الْكَبَرِيِّ" بِرَقَم: (۶۷۵۹).

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۲۶۳۳۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۳۷۶۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۱۸۵۸)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْحَاكِمُ بِرَقَم: (۷۰۸۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۵۲۱۴) قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

سەرەتاوه (بسم الله) بکات، با دواوی هەر کاتیەک بیری که‌وته‌وه، (واته: ئەگەر له میانی نان خواردنه‌که‌یدا، بیری که‌وته‌وه) با بلێ: به ناوی خوا له سەرەتاوه‌وه له کۆتاییه‌وه.

(٣) هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه که له ئەنجامی (بسم الله) کردن دا به‌ره‌گه‌ت ده‌که‌وتێته خواردنه‌که‌وه‌وه ده‌ستی شه‌یتانه‌کان لێ ده‌بردری، ئەم فەرمووده‌یه‌ش هه‌یه: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَأْكُلُ فِي سِتَّةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ أَعْرَابِيٌّ جَائِعٌ فَأَكَلَهُ بِسُقْمَتَيْنِ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَمَّا إِنَّهُ لَوْ ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ لَكَفَّاكُمُ﴾^(١)، واته: دایکمان عایشه‌ خاوی لێی رازی بی، ده‌لێ پی‌غه‌مبەر ﷺ له‌گه‌ل شه‌ش له‌ هاوه‌لانی دا خواردنیان خوارد، پی‌اوێکی خێله‌کیی هات، به دوو پارووان هه‌مووی خه‌لاس کرد "دیاره ده‌بی دوو پارووی که‌وره‌ی لێدابی"، پی‌غه‌مبەر ﷺ فەرمووی: ئەگەر ناوی خاوی له‌سه‌ر هه‌ینابایه به‌شی هه‌مووتانی ده‌کرد.

به‌لام دیاره (بسم الله)ی لێ نه‌کراوه، که ئەو ده‌ستی که‌یان‌دووتی، شه‌یتانی‌ش ده‌ستی له‌گه‌ل بردوه‌وه به‌ره‌گه‌تی تێدا نه‌ماوه.

خالی دووهم: مانای: ناوی خوا له‌سه‌ر خواردن و سه‌ر‌بر‌او، نه‌هه‌ینان:

که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ

﴿ ١٢١ ﴾، وه له‌وه مه‌خۆن که ناوی خاوی له‌سه‌ر نه‌هه‌ینراوه، {واته: (بسم الله)ی لێ نه‌کراوه} وه ئەوه له‌ پێ ده‌ر‌چوونه.

زانایان به‌ چه‌ند جۆریک لێکیان داوه‌ته‌وه:

یه‌که‌م: ئەو ژيانداره که به ناوی جگه له خواوه سه‌ر‌بر‌او، واته: ناوی جگه له خاوی له‌سه‌ر هاتوه، وه‌ک خاوی په‌روه‌ردگار له سووره‌تی (الأنعام) دا ده‌فه‌رموی:

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٣٦١٣١)، وَاللَّفْظُ لَهُ، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: حَسَنٌ بِشَوَاهِدِهِ، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (١٨٥٨)، تَعْلِيقُ الْأَلْبَانِي: صَحِيحٌ.

﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (۱۴۵)

واته: تۆ بلی: "ئهی موحه‌مه‌د ﷺ" له‌وه‌دا که به وه‌جی بۆم نی‌ردراوه، نابینم شتیک له‌سه‌ر هیج بخۆریک قه‌ده‌غه کرا بی، مه‌گه‌ر مردار بی، یا خوینیکی رژی‌نراو بی، یان گوشتی به‌راز بی، یا فیسقیک بی، (واته: ژیانداریکی سه‌ربراو بی) که ناوی جگه له خوای له‌سه‌ر هاتبی.

که‌واته: (أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) و (مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ)

له‌گه‌ل (أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) یه‌کن: (ناوی خوای له‌سه‌ر نه‌هاتوه)، نایه‌تی (۱۲۱)، {ده‌نگی جگه له خوای پی به‌رز کراوه‌ته‌وه}، نایه‌تی (۱۴۵).

دووهم: یانی: له‌وه مه‌خۆن که ناوی خوای له‌سه‌ر نه‌هاتوه مردار بۆته‌وه، چونکه مردار (میتة) دیاره ناوی خوای له‌سه‌ر نایه‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لک فریای ناکه‌وئ و چه‌قۆی ناگاتی، تا‌کو ناوی خوای له‌سه‌ر بی‌نی.

سییه‌م: ئه‌وه‌ی که ناوی خوای له‌سه‌ر نه‌هاتوه، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ناوی خوای له‌سه‌ر نه‌هینرابی له کاتی سه‌ربریندا، جا چ به ئانقه‌ست بی، یان به له‌بیر چوونه‌وه بی، به به‌لگه‌ی نایه‌تی ژماره (۴) ی سوورپه‌تی (المائدة)

ده‌فه‌رموی: ﴿ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَأَنْقُوا لِلَّهِ ۖ إِنَّ

اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴾ (۴)، وشه‌ی (جوارح) هم سه‌گی راوی ده‌گریته‌وه، هم

باز ده‌گریته‌وه، وه هه‌ر شتیک که راوی پی‌بکری، ده‌گریته‌وه، ده‌فه‌رموی: ئه‌وه‌ی که بۆ ئیوه‌یان گرتوه لیی بخۆن، به‌لام ناوی خوای له‌سه‌ر بی‌نن، یانی: له کاتی‌کدا ئه‌و نی‌چیرگره‌ی راوی پی‌ده‌که‌ی، به‌ره‌و گرتنی نی‌چیره‌که‌ی

دهنیری، ناوی خوای له سهر بیڼه، یاخود کاتئ که سهری دهبری، ناوی خوای له سهر بیڼه.

هه لیه ته من دوايي له وباروهه رای خوم ده لیم، به لام جاری دهرباردی رواله تی رسته قورئانییه که ده لیم: نهو سئ واتایانه ههرسیکیان دهگریته وه، به لام به لکه له سهر نه وه که زیاتر مه به ست پیی نه وه یه که بو جگه له خوا سهربرا بی، نه وه یه که خوا ناوی لیده نی (وَأِنَّهُ لَفِسْقٌ)، وه له نایه تی (۱۴۵)

سووره تی (الأنعام) یشدا ده فهرموئ: ﴿أَوْ فَسَقًا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ (۱۴۵).

شایانی باسیشه لایه نگرانی رای سییه م که ده لیم: مه به ست له (مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ) ههر گوشتیکه که (بسم الله) ی له نه کرابوو، رایان وایه نه م نایه ته قورئانییه، نهو جوړدی سییه مهش دهگریته وه، نه م فهرمایشته نه ی پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم به به لکه دیننه وه.

فهرموده ی یه که م: ﴿عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قُلْتُ: إِنَّا قَوْمٌ نَتَّصِدُ بِهَذِهِ الْجَلَابِ، فَقَالَ: إِذَا أُرْسِلَتْ كِلَابُكَ الْمُعَلَّمَةُ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ، فَكُلْ مِمَّا أَمْسَكَ عَلَيْكَ، إِلَّا أَنْ يَأْكُلَ الْكَلْبُ، فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ إِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ، وَإِنْ خَالَطَهَا كَلْبٌ مِنْ غَيْرِهَا فَلَا تَأْكُلْ﴾^(۱)، واته: عه دی کوری حاته م خوا لیی رازی بی، ده لی: پرسیارم له پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم کرد، گوتم: نیمه خه لکیکین به م سه گانه راوی ده که ی، (واته: نه وه چونه و که نگئ نیچیره که بخوین؟ که نگئ نه یخوین؟) فهرموئ: نه گهر سه گهکانی خوئ که فیری راوت کردوون، ناردتن و ناوی خوات له سهر هینان { (بسم الله) ت لیکردن } له نیچیره که یان بخو، له وه ی که بوئویان گرتوه، مه گهر سه گه که لیی بخوات، نه گهر سه گه که له نیچیره که ی خوارد،

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۸۲۹۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۴۸۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۴۹۵۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۲۸۴۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۴۷۰)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۲۶۷)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۳۲۰۸).

دەترسم بۆخۆی گرتبێتی، لەبەرئەوه لێی مەخۆ، هەروەها ئەگەر سەگی غەیری خۆشت بەشداریی تێدا کرد، دیسان لێی مەخۆ.

شاهید لێردا ئەو دیه که پیغه‌مبەر ﷺ دەفەرمووی: ئەگەر ناوی خوات لەسەر هینابی، کاتیك که سەگەکەت ناردوه.

فەرمووده‌ی دووهم : دیاره پیغه‌مبەر ﷺ پرسیاری لیکراوه که به‌ج شتیك: نیچیر (ئاژەل، یان پەله‌وهر) سەربەر درئ؟ پیغه‌مبەری خوا ﷺ لەوبارەوه فەرموویەتی: ﴿مَا أَنْهَرَ الدَّمَ، وَذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ، فَكُلَّ لَيْسَ السِّنُّ وَالظُّفْرُ، وَسَاحِدَتُكَ أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمُدَى الْحَبْشَةِ﴾^(١)، واتە: هەر شتیك خوین بێنی (لە سەربەرپراوه‌که)، وه ناوی خواشی لەسەر به‌یئری، بیخۆن، جگە لە ددان و نینۆک، نیستا حیکمەتی ئەو ددان بوو و ووندەکه مەوه: هەرچی ددانە، به نیساقان لە قەڵەم دەدرئ، وه هەرچی نینۆکیشتە، ئەوه چەقوی حەبەشەییەکانە. { (المُدَى: جَمْعُ مَدِيَةٍ وَهِيَ الشَّفْرَةُ الْكَبِيرَةُ) (مُدَى) كَوَى (مَدِيَةٍ) يَه، که بریتیە لە چەقوی گەوره }.

فەرمووده‌ی سێیه‌م: ﴿عَنْ جُنْدُبِ بْنِ سُفْيَانَ الْبَجَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ ضَحَيْنًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَضْحِيَةَ ذَاتِ يَوْمٍ فَإِذَا أَنْاسَ قَدْ ذَبَحُوا ضَحَايَاهُمْ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَلَمَّا انْصَرَفَ رَأَاهُمُ النَّبِيُّ ﷺ أَنَّهُمْ قَدْ ذَبَحُوا قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَلْيَذْبَحْ مَكَانَهَا أُخْرَى، وَمَنْ كَانَ لَمْ يَذْبَحْ حَتَّى صَلَّيْنَا فَلْيَذْبَحْ عَلَى اسْمِ اللَّهِ﴾^(٢)، واتە: چونکە دۆبی کوری سوفیانی بەجەلیی خوا لێی رازی بی، دەلێ: لەگەڵ پیغه‌مبەری خوا ﷺ رۆژیک قوربانییەمان سەربەری، ئنجای کۆمەڵە خەڵکیك قوربانییەکانی خۆیان پێش نوێژ (واتە: پێش نوێژی جەژن) سەربەری بوو، که پیغه‌مبەر ﷺ نوێژەکه‌ی تەواو بوو، تەماشای کرد، بینی هەندێ کەس قوربانییەکیان سەربەریوه، پێش ئەوه‌ی نوێژی بکەن، فەرمووی:

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (١٥٨٤٤)، وَابُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (٢٤٨٨)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (١٩٦٨)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (١٤٩١)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (٤٤٩٩)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (٣١٧٨)، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(٢) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: أَخْرَجَهُ ابُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (٥٦٢)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (١٩٦٠).

ههر کهسیک له پیښ نویژدا قوربانیهی سهربرپوه، با لهجی ئهو قوربانیهی که دیکه سهربرپړی، {ئهو دیکه به قوربانیهی له قهلهم نادرئ، چونکه دهی قوربانیهی دواى نویژ بکړئ سهربرپړئ}، وه کهسیک که قوربانیهی که سهرنهبرپوه تاكو نویژمان نهكردوه (قوربانیهی که خستوته دواى نویژ)، با به ناوى خوا سهری بپړئ (واته: ناوى خواى لیبینئ).

فهرمودهی چوارهه: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ قَوْمًا قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ قَوْمًا يَأْتُونَنَا بِاللَّحْمِ، لَا نَدْرِي أَذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَمْ لَا؟ فَقَالَ: سَمُّوا عَلَيْهِ أَنْتُمْ وَكُلُّوهُ، قَالَتْ وَكَانُوا حَدِيثِي عَهْدٍ بِالْكَفْرِ﴾^(۱)، واته: دایکمان عائشه خوا لی رازی بی، دهئ: کومه لیک خه لک هاتن به پیغه مبه ر ﷺ یان گوت: که سانیک هه گوشتمان بو دین، نیمهش نازانین ئهو گوشته که کاتی خوئ سهربرپوه، ناوى خواى له سهر هاتوه، یان ناه؟ ئه ویش فهرمووی: ئیوه (بسم الله) بکه نو بیخون، (بوخوتان ناوى خواى له سهر بیین، له کاتی خواردنیداو تهواو).

ئجا عائشه خوا لی رازی بی، دهئ: ئهوانه (تازه مسولمان بوو بوون) واته: له کوفرهوه نزیك بوون، یانی: شارهزای دهستووری ئیسلامی نه بوون).

خالی سییهه: راجیای زانایان له باره ی حوکمی (بسم الله) کردنه وه، له کاتی سهربرپړن دا:

(المهلب) یه کیکه له زانایان وهك خاومنی (محاسن التأویل) لی دهخوازیته وه دهئ: (قَالَ الْمَهْلَبُ: هَذَا الْحَدِيثُ أَصْلٌ فِي أَنَّ التَّسْمِيَةَ لِيَسْتَفْرَضًا، فَلَمَّا نَابَتْ تَسْمِيَتُهُمْ عَنِ التَّسْمِيَةِ عَلَى الذَّبْحِ، دَلَّ عَلَى أَنَّهَا سُنَّةٌ لِأَنَّ السُّنَّةَ لَا تَنْوِبُ عَنْ فَرَضٍ)^(۲)، واته: موهه للهب دهئ: ئهه فهرموودیه بنچینهیه له وباره وه که (بسم الله) کردن له کاتی سهربرپړن (ی ئاژهل، یاخود نیچیر) دا فهرز نیه و سوننه ته،

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۶۲).

(۲) محاسن التأویل، ج ۴، ص ۷۰۵.

چونکه (بسم الله) کردن له کاتی خواردندا سوننه‌ته‌و، سوننه‌تیش جیگای فه‌رز ناگریته‌وه، {که‌واته: دیاره (بسم الله) کردنه‌که‌ش بو کاتی سه‌ربرپینه‌که‌ش هه‌ر سوننه‌ته، چونکه سوننه‌ت شوینی فه‌رز ناگریته‌وه}.

دیاره هه‌ندیك له زانایانیش گوتوو یانه: هه‌ر ئازده‌ئيك كه سه‌ر ده‌بردري، نه‌گه‌ر به‌له‌بیر چوونه‌وه (بسم الله) ی لی نه‌کرای، گوشته‌که‌ی حه‌لآله، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ئانقه‌ست (بسم الله) ی لی نه‌کرای، نه‌وه گوشته‌که‌ی حه‌رامه.

ئجنا خاوه‌نانی بوچوونی یه‌که‌م، ئەم فه‌رموودیه به‌به‌لگه‌ دیننه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَا، وَالنَّسْيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ﴾ (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۰۴۵)، صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا ابْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۷۲۱۹) قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ)، واته: بیگومان خوا (سزادانی) له‌سه‌ر ئۆمه‌تی من لایردوه، له‌سه‌ر شتیک که شتیک به‌هه‌له‌ ده‌یکه‌ن، یان به‌له‌بیر چوونه‌وه ده‌یکه‌ن، یان به‌زۆر بییان ده‌کری.

که‌واته: که‌سێک له‌بیری چوو (بسم الله) بکات، نه‌وه سه‌ربرپاوه‌که‌ی ده‌خوریو، هیچ ئیشکالی تیدانیه.

هه‌روه‌ها (القُرطُبي) له‌ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱) زۆر به‌جوانیی هه‌موو رایه‌کانی

هیناون، که پینج پان، گوتوو یه‌تی: {فَقَوْلُهُ: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ

اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، ظَاهِرٌ فِي تَنَاقُلِ الْمِثَّةِ، وَتَدَخُلُ فِيهِ مَا ذَكَرَ عَلَيْهِ غَيْرَ اسْمِ اللَّهِ بَعْمُومٍ أَنَّهُ لَمْ يَذْكُرْ عَلَيْهِ اسْمُ اللَّهِ، وَبِزِيَادَةِ ذِكْرِ غَيْرِ اسْمِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ عَلَيْهِ الَّذِي

يَقْتَضِي تَحْرِيمَهُ نَصًّا بِقَوْلِهِ: ﴿... وَمَا أَهْلٌ بِهِ لِعِزِّ اللَّهِ...﴾ (۱۷۳) البقرة، وَهَلْ يَدْخُلُ فِيهِ مَا تَرَكَ الْمُسْلِمُ التَّسْمِيَةَ عَمْدًا عَلَيْهِ مِنَ الذَّبْحِ، وَعِنْدَ إِرسَالِ كَلْبِ الصَّيْدِ؟ اختلف العلماء في ذلك على أقوال خمسة:

الأول: إن تركها سهواً أكلها جميعاً، وهو قول إسحاق ورواية عن أحمد بن حنبل، فإن تركها عمداً لم يؤكلاً، وقاله في الكتاب مالك وابن القاسم، وهو قول أبي حنيفة وأصحابه والثوري والحسن بن حي وعيسى وأصبع، وقاله سعيد بن جبيرة وعطاء، واختاره النحاس وقال: هذا أحسن، لأنه لا يسمى فاسقاً إذا كان ناسياً.

الثاني: إن تركها عمداً أو ناسياً يأكلهما، وهو قول الشافعي والحسن، وروى ذلك عن ابن عباس وأبي هريرة وعطاء وسعيد بن المسيب وجابر بن زيد وعكرمة وأبي عياض وأبي رافع وطاوس وإبراهيم النخعي ...

الثالث: إن تركها عمداً أو سهواً حرم أكلهما، قال محمد بن سيرين وعبد الله بن عياش بن أبي ربيعة وعبد الله بن عمر ونافع وعبد الله بن زيد الخطمي والشعبي، وبه قال أبو ثور ودأود بن علي وأحمد في رواية.

الرابع: إن تركها عمداً كره أكلهما، قاله القاضي أبو الحسن والشيخ أبو بكر من علمائنا.

الخامس: قال أشهب: تؤكل ذبيحة تارك التسمية عمداً إلا أن يكون مستخفاً، وقال نحوه الطبري.

واته: كه خوا ددهرموى: وه لهوه مهخون، كه ناوى خواى لهسهر نههاتوه، به ناشكرا مرداربووه دهگريتهوه، چونكه مرداربوو، ناوى خواى لهسهر نههاتوه، وه نهوهش دهگريتهوه كه ناوى جگه له خواى لهسهر بى، چونكه: يهكهه: ناوى خواى لهسهر نههاتوه، سهرهراى نهوهش ناوى جگه له خواى پاكييشى لهسهر هاتوه، كه دياره نهگهر ناوى جگه له خواشى لهسهر هات، نهوه به دهقى قورئان قهدهغهيه،

{ چونكه له نايهتى (۱۷۳)ى سووردهتى (البقرة)دا ددهرموى: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ

الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ- لِعَيْرِ اللَّهِ... ﴿۱۷۳﴾، واته: ... ههر شتيك كه ناوى جگه له خواى لهسهر هاتبى، قهدهغهيهو له ريزى گوشتى بهرازو مردارو خوین دايه {^(۱)، بهلام نایا نهم رسته قورئانییه نهوهش دهگريتهوه كه

مسلّمانيك ناوی خوا بە ئانقەست لەسەر سەربراویك نەهینی، یاخود لە کاتییدا
کە سەگەگە (یاخود بازەگە) دەنیرێ بۆ ڕاو { (بسم الله) ی لێ ناکات }، ئایا
ئەوێش دەگریتهوه یان نا؟ زانیان لەوبارەوه ڕای جیاان هەن، ڕایەکانیان
هەموویان دەبن بە پێنج ڕاو بۆچوون:

پای یەكەم: { کە لە راستیدا لە هەموویان بەهێزتره }^(۱)، دەلێن: ئەگەر بە
لەبەر چوونەوه (بسم الله) نەکات، چ بۆ نیچیرەکە کە دەگری و سەگی تێبەرداوه،
(یان تازی، یان بازی تێبەرداوه)، وە چ ئەو کە خۆی سەری دەبڕێ، (پەلەوێر یان
ئازەل) دەخوێن، (واتە: حەلّالێن)، ئەمەش قسە ئیسحاق، وە ڕیواستیکە لە
ئەحمەدی کورێ حەنبەلەوه، بەلام ئەگەر بە ئانقەست (بسم الله) ی نەکرد،
هیچیان ناخوێن، مادام لەبیری بێ، ئەمە وەك لە کتێبەکەیدا گووتویەتی،
قسە مالیک و ئیبنو قاسمە، وە قسە ئەبو حەنیفە و ھاوێلەکانیەتی، وە
قسە شەوری و حەسەنی کورێ حەیی و عیساو ئەصبەغە، هەرودها هی
سەعیدی کورێ جوبەیر و عەتائەو، نەحجاسیش ئەوێ هەلّباردو، وە
گووتویەتی: ئەم ڕایە باشتره، چونکە هەر کەسێک بە لەبەر چوونەوه (بسم
الله) ی نەکردبێ، بە فاسق لە قەلەم نادری، (کردهوهکە بە لەپڕێ دەرچوون لە
قەلەم نادری)^(۲).

پای دووهم: دەلێن: ئەگەر بە ئانقەست (بسم الله) ی لێ نەکردبێ، یاخود بە
لەبەر چوونەوه هەرچۆنیک بێ، گۆشتەکیان هەر دەرچوێ و حەلّالێن، ئەمەش
قسە شافعی و حەسەنی بەسراییه، وە ئەو لە عەبدوللای کورێ عەبباس و
ئەبو هورەیرەوه خاویان لێ ڕازی بێ، وە لە عەتاء و سەعیدی کورێ
موسەیب و ئەوانیش پەحمەتی خاویان لیبێ، گێڕدراوێتهوه.

پای سێیهەم: دەلێن: ئەگەر بە ئانقەست یان بە لەبەر چوونەوه (بسم الله) ی لێ
نەکردبێ، حەرەمە بیانخوات، ئەمەش قسە موحەممەدی کورێ سیرین و

(۱) ئەمە زیادکردنی خۆمە.

(۲) ئەمە زیادکردنی خۆمە.

عەبدوللای کۆری عومەرە خوا لە خووی و بابی رازی بێ، وە قسەى شەعبیی و
ئەبو ئەوروو ئەبو داوودی کۆری عەلى یە،، وە ئەحمەدیش لە رێوایەتیکدا
پەحمەتى خویان لى بى، ئەو پەیهى.

پاس چوارەم: دەلین: ئەگەر بە ئانقەست (بسم الله) ی لى نەکردن، شتیکی
نەپەسەندە گۆشتەکیان بخوات، بەلام حەرام نیە، ئەو هەش قازیی ئەبو
حەسەن و شیخ ئەبو بەکر، لە زانیانی مالیکی مەزەهەب گوتوویانە.

پاس پینجەم: دەلین: ئەگەر بە ئانقەست (بسم الله) ی لى نەکردن، دەخوری،
بەلام بە مەرجیک لە رووی بە کەمگرتنەو نەبووی (بۆ وینە: گوتییتی جا
(بسم الله) چیه ! بیکەم و نەیکەم) (١)؟.

ئەجا لە راستیدا رای بەهێزتر لە تەفسیری فەرماشتی خوادا کە دەفەر موی:
﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾، وە لەو مەخۆن کە
ناوی خوی لەسەر نەهاتو، وە ئەو لە رێ دەرجوونە.

ئەوێهە کە مەبەست پێی ئەو ژياندارانەن کە بۆ جگە لە خوا سەر دەبردین،
بۆیه ئەو رایش راستەر کە مسوئمان ئەگەر (بسم الله) ی لەسەر سەربرپاویک
نەکرد، هەرچەندە بە دنیاییهو و باشتەر کە (بسم الله) ی لى بکات، بەلام
ئەگەر (بسم الله) ی نەکرد، بە مەرجیک لى نەخوینریتەو کە بە کەمگرتنی
تیدایه، — کە ئەگەر وایکرد، ئەو هەر کوفریشە — ئەو ئەگەر بەهوی
لەبیرچوونەو وە بى، یاخود بە ئانقەستیش بى، ئەو سەربرپاوه، گۆشتەکەى هەر
حەلە.

خالی چوارەم: مشتومری زانیان لەبارەى نەسخ کرانەوێ ئەو ئایەتەو:

هەندیک لە زانیان گوتوویانە: ئەم ئایەتە هەندیکی نەسخ کراوەتەو،
لەوبارەو بە تەماشای قسەى (ابن جریر الطبری) بکەین، دەلین: (اختلف أهل

الْعِلْمُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ، هَلْ نَسَخَ مِنْ حُكْمِهَا شَيْءٌ أَمْ لَا؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَمْ يَنْسَخْ مِنْهَا شَيْءٌ، وَهِيَ مُحْكَمَةٌ فِيمَا عُنِيتَ بِهِ، وَعَلَى هَذَا قَوْلُ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَرَوَى عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ وَعِكْرَمَةَ: أَنَّهُ تَعَالَى نَسَخَ مِنْ هَذِهِ الْآيَةِ وَأَسْتَثْنَى قَوْلُهُ: ﴿... وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ...﴾، وَرَوَى ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ

عَنْ مَكْحُولٍ أَيْضًا أَنَّهُ تَعَالَى نَسَخَهَا بِقَوْلِهِ: ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ

لَكُمْ﴾، وَالصَّوَابُ أَنَّهُ لَا تَعَارُضَ بَيْنَ حِلِّ طَعَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ، وَبَيْنَ تَحْرِيمِ مَا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ^(١)، وَاتَّه: زانایان، لەبارەى ئەم نایەتەوێ راجیایان هەیه، ئایا حوکمەکی هێچی لێ نەسخ کراوەتەوێ یان نا؟ هەندیک گوتووێانە: هێچی لێ نەسخ نەبۆتەوێ موحکەمەو، ئەوێ کە مەبەستیەتی هەر لە شوێنی خۆی دایە، وە زۆربەى زانایان لەسەر ئەو رایەن، {لە نیوایشیان دا موحاید، کە قوتابی ئیبنو عەبباس بوو، وە زانایان گوتووێانە، ئەگەر تەفسیری قورئان لە موحایدەوێ هات، ئەوێ ئیشت تەواو، واتە: زۆر شارەزا بوو لە قورئان}^(٢)، بەلام لە حەسەنى بەسرایى و لە عیكریمەوێ {ئەویش هەر قوتابی ئیبنو عەبباس بوو}^(٣) گیردراوەتەوێ کە خوای پەروردگار هەندیکى لەم نایەتە نەسخ کردۆتەوێ لێی هەلاواردو، پاش ئەوێ ئەو رستەیهی ناردە خواری، کە دەفەرموێ، ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ﴾ المائدة، واتە: خواردنی ئەوانەى کە کتیبیان پێدراو، بۆ ئیوێ حەلالە.

(١) محاسن تأویل: ج ٤، ص ٧٠٦. ئەو مەسەلەیه گرنگە، وە من بە راستی، زۆر قەڵس دەبم، کە هەندیک لە توێژەردەوانی قورئان، هەر لەخۆوێ دەلێن: ئەم رستە قورئانییه نەسخ بۆتەو، ئەم نایەتە ئەوێندەى لێ نەسخ بۆتەو، بێئەوێ کە بەلگەیهکیان پێ بێ! هەرچەندە وەك دواى رپوونى دەکەینهو، مەبەستى زانایانى پێشین لە (نسخ) شتیکی دیکە بوو، نەك لابرانى حوکمی نایەتەکە.

(٢) ئەوێ نیوان کەوانەکان زیادکردنی خۆمە.

(٣) ئەوێ نیوان کەوانەکان زیادکردنی خۆمە.

وه (ابن أبي حاتم) له (مكحول) وه گێڕاویەتەوه كه: ﴿... وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ...﴾ (الأنعام، به: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ...﴾ (الأنعام) كه دەفهەرموی: ﴿... وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ...﴾ (الأنعام) نهسخ نهبوتهوه^(۱).

{مەبەستیان ئەوەیە كه: مادام خوا فەرموویەتی: خواردنی خاوەن كەتیبەكانتان بۆ حەڵالە، له حەڵالێك دا كه خاوەن كەتیبەكان ناوی خوا لەسەر سەرپرێو ناهێنن، كهواتە: پەستەكەى (الأنعام) كه دەفهەرموی: ﴿... وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ...﴾ (الأنعام) نهسخ بوتهوه}.

دوایی (الطبري) دەڵێ: قسەى راست ئەوەیە كه تێكگیران نە لە نیوان ئەوەدا كه خاوەن كەتیبەكان، (واتە: جوولەكەو نەصرانییەكان) سەرپرێیان بۆ ئێمە حەڵالە، وه ئەوەش كه ناوی لەسەر نەهاتبێ، (بەو واتایەى كه بۆ جگە لە خوا سەرپرێی)، حەرەمە، تێكناگیرێن.

{كهواتە: پێویست ناكات باسێ نەسخ بكهین، دیاری هۆی تێكەنگەرەكەشى ئەوەیە كه نایەتەكەى (الأنعام) خواردنی گۆشتى سەرپرێو بۆ جگە لە خوا قەدەغە دەكات، بەلام تايەتەكەى (المائدة) باسێ پەوایی خواردنی سەرپرێو خاوەن كەتیبەكان دەكات، كه بێگومان: سەرپرێو بۆ جگە لە خوا، جیاوازه لە سەرپرێو خاوەن كەتیبەكان}^(۲).

(إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ قَدْ غَبِطَ الَّذِينَ آمَنُوا أَن يَقُولَ اللَّهُ تَعَالَىٰ إِنَّا أَنزَلْنَا الْقُرْآنَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَيْسَ لِللَّهِ الْعِلْمُ سَرًّا شَدِيدًا وَهُوَ الَّذِي قَالَ لَهُ صَاحِبُكَ وَقَعِدْنَا أَنزَلْنَاهُ عَلَى قُلُوبِ رَسُولِنَا بِاللُّغَةِ الْقُرْآنِيِّينَ عَسَآ يَكُونُ لَهُمْ عِلْمٌ شَرًّا مِّنَ الْغَيْبِ فَهُمْ يَسْتَعْجِلُونَ بِالَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ يَكْفُرُ الْإِنسَانُ بِاللَّهِ لَكِنَّا جَعَلْنَا لِّلْإِنسَانِ عِلْمًا شَرًّا لَّوْلَا رَحْمَةُ اللَّهِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۱۷۱) (الأنعام، ۱۷۱) (وَهَذَا الَّذِي قَالَهُ صَاحِبُكَ، وَمَنْ أَطْلَقَ مِنَ السَّلَفِ النَّسْخَ هَاهُنَا، فَإِنَّمَا أَرَادَ التَّخْصِيصَ)^(۳).

(۱) ئەوەى نیوان كهوانەكان زیادکردنى خۆمە.

(۲) ئەوەى نیوان كهوانەكان زیادکردنى خۆمە.

(۳) تفسیر القرآن العظیم لابن كثیر، ج ۳، ص ۳۲۷، دار طيبة للنشر والتوزيع، الطبعة الثانية ۱۴۲۰هـ - ۱۹۹۹ م عدد الأجزاء: ۸.

واتە: وه ئه‌وه‌ی (طبری) گوتووویه‌تی، راسته‌، وه هه‌ندیك له زانیانی پێشین كه وشه‌ی نه‌سخیان به‌كاره‌یناوه‌، مه‌به‌ستیان پێی تایبه‌ت كردن بووه‌، نه‌ك لابردنی حوكمه‌كه‌.

خالی پێنجهم: لێخواردنی هه‌رام و به‌هه‌لال دانانی: كوفرو شیركه‌:

پسته‌یه‌کی دیکه‌ كه هه‌ر له‌و ئایه‌ته‌ موباره‌كه‌دا هه‌یه‌ كه ده‌فه‌رموی:

﴿...وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ

لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣٨﴾ ، وه شه‌یتانه‌كان وه‌حی ده‌که‌ن بۆ دۆسته‌کانی خۆیان، تاكو شه‌ره‌ قسه‌تان له‌گه‌ڵ بکه‌ن، وه نه‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ قسه‌یان بکه‌ن، بێگومان ده‌بن به‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر.

خواه‌نی کتییی (محاسن التأویل)^(۱)، ده‌ڵێ: (قَالَ الزَّجَّاجُ: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى:

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ كُلَّ مَنْ أَحَلَّ شَيْئًا مِمَّا حَرَّمَ اللَّهُ تَعَالَى، أَوْ حَرَّمَ شَيْئًا مِمَّا أَحَلَّ اللَّهُ تَعَالَى، فَهُوَ مُشْرِكٌ، وَإِنَّمَا سُمِّيَ مُشْرِكًا لِأَنَّهُ أَثْبَتَ حَاكِمًا سِوَى اللَّهِ تَعَالَى، وَهَذَا هُوَ الشَّرْكُ)، واته‌: زه‌ججاج "كه‌ یه‌كێكه‌ له‌ شاره‌زایانی زمان و شاره‌زایانی تەفسیر" ده‌ڵێ: له‌ قسه‌ی خوای به‌رزدا كه ده‌فه‌رموی: ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی هاوبه‌ش دانهره‌كان بکه‌ن، ده‌بن به‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر، به‌لگه‌ هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ كه هه‌ر كه‌سیك، شتیك كه‌ خوا قه‌ده‌غه‌ی كردوه‌، هه‌لالی بکات، وه شتیك كه‌ خوای به‌رز به‌ هه‌لالی داناوه‌، قه‌ده‌غه‌ی بکات، ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر، بۆیه‌ش پێی ده‌گوتری: هاوبه‌ش بۆخوا دانهر، چونكه‌ جگه‌ له‌ خوای به‌رز حکومرانیکی دیکه‌و هه‌لال و هه‌رام دانهریکی دیکه‌ی داناوه‌، ئه‌وه‌ش شیركه‌.

هه‌ر له‌وباره‌وه‌ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش هه‌یه‌: ﴿عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي عُنُقِي صَلِيبٌ مِنْ ذَهَبٍ، فَقَالَ: يَا عَدِيُّ! اطْرَحْ

عَنْكَ هَذَا التَّوْتَنَ، وَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءَةٍ: ﴿ اَتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ

وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ (٣١) التوبة، قَالَ: اَمَّا اِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا اِذَا اَحْلَوْا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحْلَوْهُ، وَاِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ^(١)، واتە: عەدی کۆری حاتیم خوا لای پازای بی، دەلی: چووم بۆ لای پیغەمبەر ﷺ خاچیکی زیڕم لە ملدا بوو، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو عەدی! ئەو بته فری بدە، وە گویم لیبوو لە سوورەتی بەرائە ئەم ئایەتە دەخویند:

﴿ اَتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ (٣١)، واتە:

"جوله‌که‌کان و نه‌صرانییه‌کان، زاناکانی خۆیان و راهیبه‌کانی خۆیان {واتە عابیده‌کانی خۆیان که گوشه‌گیرن} ^(١) به‌ په‌روه‌ردگار و به‌ په‌رستاری خۆیان ده‌گرن، ئنجا پیغەمبەر ﷺ که ئایەتە‌که‌ی خویندەوه فەرمووی: ئاگاداربێ ئەوان {واتە: جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان} ^(٢) زاناکان و گوشه‌گیره‌کانی خۆیانیان نه‌ده‌په‌رست {نوێژو پۆژوویان بۆ بکه‌ن و سه‌جده‌و رکوعیان بۆ ببه‌ن} ^(٣)، به‌لکو مه‌به‌ست له‌ په‌رستنه‌که‌یان ئەوه‌ بوو، که ئە‌گەر شتیکیان بۆ هه‌ڵاڵ ده‌کردن، ئەوانیش به‌ هه‌ڵاڵیان ده‌زانێ {با هه‌رامیش بووایه‌} وە ئە‌گەر شتیکیان لێ قه‌ده‌غه‌ کردبان، به‌ قه‌ده‌غه‌یان ده‌زانێ {و به‌ دوايان ده‌که‌وتن له‌ هه‌ڵاڵو هه‌رامدا} .

هەر له‌وباره‌وه (ابن العربی) که (القرطبی) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا (الجامع

لأحكام القرآن) لێیه‌وه دینی، دەلی: {قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ

مُشْرِكُونَ ﴾، إِنَّمَا يَكُونُ الْمُؤْمِنُ بِطَاعَةِ الْمُشْرِكِ مُشْرِكًا، إِذَا أَطَاعَهُ فِي اعْتِقَادِهِ،

(١) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣٠٩٥) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ.

(٢) زیا‌دکردنی خۆمن، بۆ ڕوونبوونه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

(٣) زیا‌دکردنی خۆمن، بۆ ڕوونبوونه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

(٤) زیا‌دکردنی خۆمن، بۆ ڕوونبوونه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

فَأَمَّا إِذَا أَطَاعَهُ فِي الْفَعْلِ وَعَقَدَهُ سَلِيمٌ مُسْتَمِرٌّ عَلَى التَّوْحِيدِ وَالتَّصَدِيقِ، فَهُوَ عَاصٍ فَافْهَمُوا ذَلِكَ فِي كُلِّ مَوْضِعٍ^(۱)، که بە بۆچوونی من قسەگەهێ زۆر جوانە، واتە: ئیماندار کاتیەک بە فەرمانبەری کردنی ئینسانییکی هاوبەش بۆ خوا دانەر، دەبێتە هاوبەش بۆ خوا دانەر {و له بازنەهێ ئیسلامدا دەردەچێ} ئەگەر لە پرووی عەقیدەوه شوێنی بکەوێ، بەلام ئەگەر بەس لە کردەوهدا شوێنی بکەوێ، {واتە: بە ناچاریی شوێنی بکەوێ، یان وهک لاسایی کردنەوه شوێنی بکەوێ، یان له ترسان شوێنی بکەوێ}^(۲)، بەلام دلێ هەر له حیی خۆی بێ لەسەر خوا بەیەگرتن و بەراست دانانی خواو ئیسلام، ئەوه تەنیا گوناھبارە، ئەوه تیبگەن له هەموو شوێنەکان دا.

لێرەدا دینە کۆتایی باسی حوکمی (بسم الله) کردن، لەسەر خواردن و لەسەر سەربراون.

مەسەلەهێ پێنجەم: خوا دەفەرموێ: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيَّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ

نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ

زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، لێرەدا خوا بەراورد دەکات له نێوان مەرووفی ئیماندارو مەرووفی بێ ئیماندا، دەفەرموێ: ئایا کەسێک کە مردوو بووو زیندوو مان کردۆتەوهو پروناکی بەکمان پێداوه، له نێو خەلگیدا پێی دەروات، وهک وێنەهێ کەسێک وایه، که له تاریکییان دایه و لێیان دەر باز نابێ؟ ئاوا کافرەکان ئەو کردەوانەهێ که دهبانکهن بۆیان رازیندراوه نه وه.

تەماشای بکەن! خۆی پەرودرگار بە سێ وهسفا نپێناسهێ مەرووفی ئیماندار دەکات:

(۱) ج ۷، ص ۶۴.

(۲) ئەوهی نێوان کەوانەکان خۆم زیادم کردوه، بۆ زیاتر پرونبوونهوهی مەبەست.

پێناسەی مروۆی برۆادار بە سێ سێفەتی گەرنەک

یەكەم: دەفەر مۆی: ﴿أَوَمَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾، ئایا كەسێك كە مردوو بوو

زیندوو مان كردهوه، واتە: مردنی مەعنەوی، كەسێك ئیمانی نەبێ بە مردوو
لە قەڵەم دەدری، وە كەسێك ئیمانی هەبوو، بە زیندوو لە قەڵەم دەدری، وەك

خوای پەروردگار لە شوێنی دیکەدا دەفەر مۆی: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا

الْأَمْوَاتُ... ﴿۳۳﴾ فاطر، واتە: زیندوو و مردوو وەك یەك نین، كە مەبەست
پێی مردنی مەعنەویە.

دووهم: دەفەر مۆی: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا﴾، وە ڕووناکییەكمان پێدا، كە واتە:

ئیمان ڕۆشنایی و ڕووناکییەكە، عەقل و دل و دەروو دەروونی ئینسان، ڕۆشن
دەكاتەوه، وە دەرووبەری ئینسان ڕۆشن دەكاتەوه، وە پابردوو ئیستاو
داهاتووی، ڕۆشن دەكاتەوه.

سێیهەم: دەفەر مۆی: ﴿يَمْشِي فِي النَّاسِ﴾، بەو ڕووناکییە لە نێو

خەلكیدا دەڕوات، واتە: لەبەر ڕۆشنایی دامامەلە لەگەڵ خەلكدا دەكات.

بەلام كەسی كافر بە چی پێناسە دەكات؟ دەفەر مۆی: ﴿كَمَن مَّثَلُهُ فِي

الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾،

ئایا وەك كەسێك وایە كە لە تاریکیاندا، لێشیان دەرباز نابێ، ئینسانی كافر
بۆچی لە تاریکییدا؟ تەماشایەكەن!

کافر نازانی لە کوێ را هاتو؟ و نازانی بۆچی هاتو؟ و نازانی بۆ کوێ دەچی؟ و نازانی کێ هیناویەتی؟ و نازانی چی لێ داوا کراو؟ حەڵال و حەرامی بۆ لێک جیا نابنەو، و پاک و پیسی بۆ لێک جیا نابنەو، و راست و چەوتی بۆ لێک جیا نابنەو، بەلێ، دەلێ: ئەمە راستەو ئەمە چەوتە، بەلام جاری وایە ئەوێ کە ئەو بە راستی دەزانی، چەوتە، و ئەوێ ئەو بە چەوتی زانیو راستە، وەک خوای پەروردگار لە سوورەتی (التوبة) دا دەفرموی: ﴿الْمُنْفِقُونَ

وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾، واتە: موناڤیقە نیرو مییهکان هەندیکیان لە

هەندیکیان، فەرمان بە خراپە دەکەن، پێی لە چاکە دەگرن، دەستی خۆیان دەگرنەو، بەخشین، خۆیان لەبیر چوو، خواش ئەوانی لەبیر کردو (پشت کوێ خستو)، بیگومان دوور و وان لە پێی دەرچوو.

کەواتە: ئینسانی بیپروا لە تاریکیاییدایە، بە نەبەت خۆیەو، نازانی لە کوێو هاتو؟ نازانی بۆ کوێ دەچی؟ نازانی بۆچی هاتو؟ و مەزانن خەڵک وەک ئیمەیه: ئیمە مسولمانین و دەزانین بۆ کوێ دەچین؟ حەڵال چیه؟ حەرام چیه؟ چ حەڵال و حەرام لە بواری جینسی دا بێ، چ لە بواری خواردن و خواردنەو دا بێ، چ لە بواری بەرگو پوشتاک دا بێ، چ لە بواری کارو کەسابەت دا بێ، چ لە بواری سیاسەت دا بێ، لە هەر بواریک دا بێ، ئیمە بەرچاومان رۆشنە، ئەو هەمووی چاکەو نیعمەتی خوایه.

ئنجای ئەگەر تۆ بە ولاتاندا برۆی و بگەرێی دەبینی: شتێک کە لێردا بە پیسی دەزانین، شوینی واهیه، دەبخۆن، یان بۆ وینە: ئیمە شانازی بەو دەکەین کە غەیرەمان هیهو بە تەنگ نامووسی خۆمانەوین، بەلام لەو ولاتانە رۆژئاوا، شتیکی ئاساییە کابرا، کچەکە زرتە زەلامیک بینیتەو بۆ مائی! بەلکو ئەگەر هاتوو کچەکە گەیشته تەمەنی هەژدە (۱۸) سالییو، هیشتا دۆستی نەبوو،

دەبەبەنە لای پزیشکی دەروونی و دەلی: تا ئیستا کچەکەم دۆستیکی نیە، ڕەنگە
نەخۆشی دەروونی هەبێ!

یان هاوسەرگیری ژن لەگەڵ ژن، وە پیاو لەگەڵ پیاو، پیکهینانی خیزانی
یەك پەگەزی (الزواج المثلّي)، یان کەسیك دایکی دیارە بەلام نازانی بابی
کێیەو، زۆریشی پێ ئاساییە، بەلێ، پێی نارەحەتە، بەلام عەیب نیە کە لە نیو
خەلکی دا نەزانی بابی کێیە؟!

مەبەستم ئەوەیە، ئەوەی کە لێردا خوا دەفەرموێ: کافر لە تاریکییدا،
ئەو راستە لە هەموو ڕوویکەو، لە ڕووی فیکری و عەقیدی و، لە ڕووی عیبادەت و،
لە ڕووی خیزانی و کۆمەڵایەتیەو، بەلێ، لە ڕووی ڕیکخستنی ژانی دنیایی یەو
ڕوالتیک دەزانن، وەك خوا فەرمووێتی: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ

عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٧﴾ الروم، بەلام لە زۆر ڕووی دیکەو، لە تاریکییدان.

ئەجا کە دەفەرموێ: ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئاوا
بەو شیوەیە بۆ کافەرەکان ڕازینراوەتەو ئەوەی کە دەیکەن، واتە: شەیتان بۆی
ڕازاندوونەو، ئەگەرنا زۆر لە کردەو و ڕەفتار و هەڵسوکەوتەکانیان زۆر ناقولاًو
دزیو ناشرینن، بەلام شەیتان بۆی جوان کردوون، وەك لە شوینی دیکەدا
دەفەرموێ: ﴿وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٤﴾ النمل، واتە: شەیتان
کردەوکانی بۆ جوان کردوون، ئەجا لەبارەى ژیان و مردنی مەعنەوییەو،
یەکیك لە شاعیرەکان دەلی:

وَأِنْ أَمْرٌ لَمْ يَحْيَ بِالْعِلْمِ مَيِّتٌ

فَلَيْسَ لَهُ حَتَّى النُّشُورِ نُشُورٌ

واتە: وە ئەگەر مرۆف بەهۆی زانیاریەو زیندوو نەبێ، مردوویە، وە هەتا
کاتی زیندووکرانەو (ی قیامەت) زیندوو بوونەو نیە.

بەئێ بەهۆی نەزانییەوه خەلک پێش مردنیش مردوون، هەر بە زیندوویی مردوون، بە مردوو حیسابن، وەك دەلێن: مردووی بەشی زیندوو خۆرن، وە جەستەکانیان پێش ئەوێ بچنە گۆریشەوه، هەر جەستەکان بۆخۆیان گۆرن بۆ رۆوحەکانیان، بەئێ کەسێک کە بەهۆی عیلمی شەریعەتەوه، عیلمێک کە خوات پێ دەناسی و خۆت پێ دەناسی، کەسێک بەهۆی عیلمەوه نەژیابێ و زیندوو نەبووبێ، ئەوه بە مردوو لە قەلەم دەدرێ، وە هەتا کاتی لیپرسینەوه و هەلسانەوه، هەلناستیتهوه و هەر بە مردوویی دەمیانیتهوه.

مەسەلەی شەشەم: کە دەفەر موی: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَوْمٍ أَكْبَرَ

مُجْرِمِيهَا لِيَمَّكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴾

پێشتریش باسمان کرد، ئەو (وَكَذَلِكَ)، ئەو (ك) بۆ پێچواندن (تشبیه)ە، واتە: وەك چۆن کافرەکانی رۆژگاری تۆ (ئەو موحەممەد ﷺ) لە کۆمەلگای تۆدا حوکمپان و قسە رۆشتوون، ئەمرو نەهیان بە دەستە، وە پیلان دەگیرن و خەلک لە رێی خوادا لادەدەن، بە هەمان شیوە لە رابردووشدا، ئەو یاسای خواپە، کە لە هەموو شارو ئاوەدانییەکی گەورەدا، تاوانبارەکانمان، کردە حوکمپان و بالادەست تاكو خراپەو پیلانگیرێ تێدا بکەن، وە ئەو پیلانگیرییەش کە دەیکەن، هەر بە زیانی خۆیانە، بەلام هەست ناکەن.

جا لێردا کە دەفەر موی: (وَكَذَلِكَ) واتە: وەك چۆن بۆ کافرەکانی پێشی کردەوه کەنمان رازاندبوو، بە هەمان شیوەش لە هەر شارو ئاوەدانییەکی گەورەدا، خراپەکارەکانمان کردوون بە حوکمپان، یان مەبەست ئەوێ، وەك چۆن لە شارو کۆمەلگای تۆدا، تاوانبارەکان بوونە قسە رۆشتوو و حوکمپان، بە هەمان شیوە: یاسای خوا لە هەموو کۆمەلگای دیکە بەشەردا وا بوو.

پێشتر وەلامی ئەوەشمان دایەوه کە ئیشکالیێ لێردا دیتە پێشی: خوا بۆچی وایکردووەو حیکمەتی چییە؟ وەك گۆتمان: لێردا خواى دادگەر باسی یاساو سیستەمێک دەکات کە دایناوە لە ژبانی بەشەردا، کە کۆمەلگایەکان کاتیێک لە خوا

دوور دهکه ونه وه، له وهی دوور دهکه ونه وهو دهکه ونه شوینی تاوانبار دهکانو، نه وان دهکه نه هوکمران و گه ورده سهرۆکی خویمان و به دواياندا دهچن، نه وانیش دياره ئيشيان بریتیه له پیلان و فیل و تهلهکه بازیی بو دوور خستنه وهی خه لک له خوا، وه دهوری خو قهره بالغ کردن، بهو خه لکه رهش و پروته و چه وساندنه وهیان و به کارهینانیان بو بهرزه وهندییهکانی خویمان، لیردها خوای پهروه ردگار باسی واقعی نه وه کومه لگایه دهکات، نه که نه وه که خوای دادگهر وای لیکردوون، چونکه خوا هه موو پیغه مبه رانی (عليهم الصلاة والسلام) بویه ناردوون، که خه لک ئازادبن و، سهر فرازو سهر به ست بن، وه کهس نه یانکات به کویلهی خوئی و نه یانکات به خر مه تکاری خوئی.

که واته: ئامانجیک که خوا پیغه مبه رانی بو ناردوه، که بریتیه له ئازادکردنی خه لک، ناگونجی بلین: خوای کار به جی به جهر له سهر کومه لگایهکانی داناوه، پیی خو ش بووه و پیی چاک بووه؟ نه خیر، به لام خوای په نهانزان باسی واقعی نه وه کومه لگایانه دهکات، وه باسی نه وه دهکات که نه وه هه موو نه وه به زمو بازاره، به ویستی ردهای خوای بالاده ست و به پیی یاسای وی هاتوته دی.

که دهفه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا﴾

لیم کړوایه، یانی: له ههر شارو ناوه دانییه کی گه ورده تاوانبار دهکانیانمان کردوه به گه وره، (اکابر) کوی (اکبر) ه، واته: سهرۆک و گه ورده قسه رویشتوو، وهک گوتم: که خوا دهفه رموی: وامان کردوه، واته: به پیی یاساو سونه تی ئیمه وای لی هاتوه، نه گهر نا خوای دادگهر لهو حاله رازی نیه، بگره ته نه انت پیغه مبه رانی شی بو نه وه ناردوه، تا کو نه وه وه زعو به زمو بازاره بگورن، به وه که تاوانبار دهکان، هوکمران و ده ست رویشتوو نه بن، به لکو له سهر بناغه یه کی راست نه وه کومه لگایه خوئی ئیداره بکات، وه پابه ندبن به شه ریعه تی خوای پهروه ردگار وه.

ننجا نایا بوچی خوا وشه ی (مکر) به کارهیناوه؟ ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا

بأنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾؟ هه ندیک له زانایان وایان پیناسه کردوه (المکر: حيلة في مخالفة الإستقامة)، (مکر) بریتیه له فیلیک به پیچه وانیه ریک راوه ستان.

بۆیەش خوای پەروەردگار ئەو تەعبیرە بەکاردا نێی، چونکە ئەو زلە زلانی، زانیویانە کە: ئەو موحەممەد ﷺ ئەو مووسایە، ئەو عیسیایە... هتد، ئەوانە پێغەمبەری خوان، زۆربەیان زانیویانە، بەلام بۆچی شوێنیان نەکەوتوون؟ چونکە بازارەکیان لێ تێکدەچوو، کەواتە: ئەو فیلێک بوو، لە خەلگە ڕەش و ڕووتەکیان کردو، بە پێغەمبەری خۆیانیا گوتو: تۆ پێغەمبەر نی، ئەگەر راست دەکە ی پێغەمبەری، بەلگە بێنە! هەلبەتە زانیویانە ئەو قورئانە ی کە موحەممەد ﷺ هیناویەتی، بەلگە یە، زانیویانە موعجیزە یە کە لە بەرانبەریدا دەستەوسان، ئنجا گوتوویانە: ئەدی بۆچی ئیمەش وەک گەلانی دیکە موعجیزە ی بەرەست (محسوس) مان بۆ نایەت؟ تاکو خەلگە ڕەش و ڕووتەکیان گومانانیا بۆ دروست بێ! چونکە ئەگەر ئیمانیا پێ هینابایە، ئەوکاتە ئەبو جەهل و ئەبو سوفیان و وەلیدی کوری موعەرەو نەضری کوری حاریش و کێ و کێ... ئەو بەزمو بازارە ی پەیدایان کردبو، بەو بت پەرستی و نەزانی و نەقامیە، کە بەهۆیەو ئەو خەلگەیان دادۆشیو: لە دەستیان دەدا.

دیارد ئیستاش هەروایە: ئیستاش ئەو پڕیمە تاغوتیانەو، ئەو پڕیمە بنەمالەیی و دکتاتۆرییانە، چۆن ئەو خەلگەیان بۆ رام و دەستەمۆ بوو؟ بەو کە خۆیا لێکردوون بە پەرستراو، هەلیانخەلەتاندوون بەرنامەو رێچکەکانیانیا بۆ رازندوونەو، ناوی سەرنج راکیشیان لێناون، بۆیە خوا وشە ی (مکری) بەکارهیناوە بۆ ڕەفتاری زلەزلەکان.

مەسەلە ی حەوتەم: کە دەفەر موی: ﴿ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ

نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۚ سَيُصِيبُ

الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۝

﴿ **وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ** ۝﴾، یانی: (وَإِذَا جَاءَتْهُمْ مُعْجَزَةٌ) (آیە) لێردا بە مانای

بەلگە یەکی دەستەوسانکەر دی، نەک مەبەست پێی ڕستەکانی قورئان بێ، ئەوێش بە سیاقە کە دەزانین، واتە: وە ئەگەر کاتێک بەلگە یەکی دەستەوسانکەر،

موعجیزەیهك، نیشانهیهکی ئاشکرایان بۆ بێ، لەسەر راستیی پێغەمبەر ﷺ:

﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى تُؤْتِيَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ﴾، گوتیان هەرگیز ئیمان

ناهیین، تاكو ئەوەمان پێ نەدرێ، كە بە پێغەمبەرای خۆی دراو، واتە: ئیمەش دەبێ موعجیزە و ئیمان بۆ بێ، یاخود دەبێ ئیمەش وەحییمان بۆ بێ، هەردوو ماناکە دەگرێتەوە، خۆی دادگەر و قسە لەجێ، وەلام دەداتەو، دەفەرموێ:

﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ

اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾، خۆی زاناترە بەو شوێنەو بەو

كەسە كە پەيامی خۆی تێدا دادەنێ، یانی: خۆی دەزانێ، كێ شایستەترە؟ ئەوانەى كە تاوانبارن لە لای خۆی زەبوونی و بچووکیان تووش دێ، چونكە ئەوان خۆیان بە زل دەگرن و دەڵێن: ئیمان بە پێغەمبەر ﷺ ناهێنین، تاكو ئیمەش موعجیزەیهكمان پێ نەدرێ، یان ئیمان بە پێغەمبەر ﷺ ناهێنین تاكو ئیمەش وەحییمان بۆ دێ، خۆیان بە زل دەگرن، بۆیە خۆی بە پێچەوانەى نیهتەكەیانەو، بچووکیان دەكاتەو و زەبوون دەبن.

لە فەرموودەیهك دا هاتووە دەربارەى حاڵی خۆ بە گەورەزانان، كە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَالَ الذَّرِّ فِي صُورِ النَّاسِ، يَغْلُوهُمْ كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الصَّغَارِ حَتَّى يَدْخُلُوا سِجْنًا فِي جَهَنَّمَ، يُقَالُ لَهُ: بُولَسُ فَتَغْلُوهُمْ نَارُ الْأَنْيَارِ، يُسْقَوْنَ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ : عَصَاةَ أَهْلِ النَّارِ﴾^(۱)، واتە: لە رۆژی قیامت دا خۆبەزەنگران لە شیوەى مرقوف و قەبارەى میروولەدا كۆدەكرێنەو، تەنانهت لەبەر بچووکی و زەبوونی هەموو شتێك وەسەریان دەكەوێ هەتا لە دۆزەخ دا دەچنە سەجێكەو كە پێی دەگوترێ: (بۆلەس) ئاگرى ئاگران دایاندەپۆشی، لە كێم و زووخواى خەلكى ئاگر بە گەروویان دا دەكرێ.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۶۶۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۴۹۲) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الْحَمِيدِيُّ بِرَقْم: (۵۹۸)، وَالبُخَارِيُّ فِي "الأدب المفرد" بِرَقْم: (۵۵۷) قَالَ شُعَيْب الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

(القرطبي) له تەفسیرەکی خۆیدا دەڵێ: (قَالَ الْوَلِيدُ بْنُ الْمَغِيرَةِ: لَوْ كَانَتْ النَّبُوءَةُ حَقًّا لَكُنْتُ أَوَّلِي بِهَا مِنْكَ، لِأَنِّي أَكْبَرُ مِنْكَ سِنًا، وَأَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا)^(۱) واتە: وهلیدی کوری موغەرە "بە پیغەمبەر ﷺ ی گوت" ئەگەر پیغەمبەرایەتی هەق بووایە، من پێی شایستەتر بووم لە تۆ، چونکە لە تۆ بە تەمەنترم، لە تۆش دەوڵەمەندترم.

هەرودەها (القرطبي) ئەوەشی هێناوە، دەڵێ: (وَقَالَ أَبُو جَهْلٍ: وَاللَّهِ لَا تَرْضَى بِهِ وَلَا نَتَّبِعُهُ أَبَدًا، إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَا وَحْيٌ كَمَا يَأْتِيهِ؛ فَزَلَّتِ الْآيَةُ)^(۲) واتە: ئەبو جەهلیش گوتی: سویند بە خوا پێی رازی نابین، وە هەرگیز شوێنیشی ناکه‌وین، مەگەر وهك چۆن وه‌حی بو‌ئەو دێ، وه‌حی بو‌ ئیمەش بێ، ئیدی له‌وباره‌وه، ئەم نایەتانه هاتنه‌ خوار.

مەسەلەى هەشتەم: كە دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ

لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ

فِي السَّمَاءِ﴾ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

ئەم نایەتە موبارەكە باسی هیدایەت درانی ئینسان و چۆنیەتی گومرا‌بوونی دەكات، خ‌وای كاربه‌جی بۆمان وێنه‌ ده‌كات و ده‌فەرموێ: ئەگەر خوا بیه‌وێ هەر كه‌سیك رێنمایی بكات و بیه‌خته‌ سەر پێی راست، سینه‌ی بۆ ئیسلام گوشاد ده‌كات و دلی ده‌كات‌وه، وە بیه‌وێ هەر كه‌سیكیش گومرا‌ بكات، سینه‌ی ته‌نگ و سه‌غله‌ت ده‌كات، وه‌ك ئەوه‌ی بیه‌وێ به‌ره‌و ئاسمان سەر بكه‌وێ، ئاوا به‌م شیوه‌یه‌ خوا پیسی و كوفرو نه‌فرین له‌سەر نه‌وانه‌ داده‌نی، كه‌ بپروا ناهینن.

(يُشْرَحُ) واتە: (يُوسَّعُ) فراوانی ده‌كات، وه‌ شه‌ی **(ضَيِّقًا)** خ‌وینراویشه‌وه :

(ضَيِّقًا) واتە: ته‌نگ، وه‌ شه‌ی **(حَرَجًا)** خ‌وینراویشه‌وه : **(حَرَجًا)** ئەویش به‌

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۷، ص ۶۵.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌.

مانای زۆر تەنگو تەسك دى، وه (الْقُرْطَبِي) دەلى: هەندىك گوتووينا: (حَرْجُ) (جَمْعُ حَرْجَةٍ، وَهُوَ شِدَّةُ الضِّيقِ، وَالْحَرْجَةُ الْغِيْضَةُ، وَالْجَمْعُ حَرْجٌ وَحَرْجَاتٌ) ^(۱)، واتە: (حَرْجًا) كۆى (حَرْجَةً) يە، كە بریتىە لە زۆر تەنگى، وه (حَرْجُ) بە باغو جەنگەلىك دەگوترى، كە هىچ شتىك رپى تى نەبات و بە (حَرْجٌ وَحَرْجَاتٌ) كۆدەكریتەوه.

هەروەها دەلى: عەبدوللای كورپى عەباس خوا لە خووى و بابى رازى بى گوتووینەتى: (الْحَرْجُ: مَوْضِعُ الشَّجَرِ الْمُتَفِّ)، (حَرْجُ) لە نىو باغو جەنگەلىكدا، بەو شوینە دەگوترى كە دارەكان پىكدا دەدەن، درەختەكان لىك بئالین و هىچ شتىك رپى نەبى تى بچى، واتە: وهك چۆن شوانىك بیهوى مەرەكانى بباتە نىو باغلىك، كە دارەكانى چروپىرو جەنگەل بىو نەتوانى. بە هەمان شىوێش ئیمان و هیدایەت ناچیتە نىو سینه و دلى كەسىك، كە خواى كاربەجى نەبووستو هیدایەت وەرگیرى، لەبەرئەوهى كە شایستە نىە، وه لەبەرئەوهى كە بۆخوى ئارەزوو وىستى نىە، بۆ وەرگرتنى هیدایەت.

كە دەفەر موى: ﴿كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ﴾، واتە: وهك ئەوه كە بەرهو ئاسمان بەرزبیتەوه، خوینراویشتەوه (يَصْعَدُ) و (يَصَاعِدُ) هەر سى قىرائەتەكەى هەن، ئنجا ئەگەر وردبینهوه: هەر جەرەسى وشەكە ماناكەشى دەگەیهنى، وه ئەم نایەتە ئیعجازىكى زانستى تىدايە، كە دەفەر موى: ﴿يَصْعَدُ﴾، واتە: زۆر بە زەحمەت سەردەكهوى، ئیعجازەكەش ئەوهیە كە مرقف تا بەرهو سەردەوى هەوا بپروات، دیارە رپژەى ئوكسجین كەم دەبیتەوه، كە رپژەى ئوكسجین لە هەوادا (۲۱٪)، وه رپژەى نایتروچین (۷۸٪)، وه رپژەى دووهم ئوكسىدى كاربۆن لە (۳٪)، یە، ئینسانیش ئوكسجین هەلدەمژى و تاكو رپژەكەى كەمتر بى تووشى تەنگە نەفسى زیاتر دەبى، وه ئینسان دواى ئەوهى كە بالۆنى دروست كرد، فرۆكەى دروست كرد، زانى كە لە سەردەوى خووى چ باسە، زانى كە ئەگەر بەرزبیتەوه بۆ ئاسمان، رپژەى ئوكسجین كەم دەبیتەوه، وه تووشى تەنگە

نەفەسی دەبی، یانی: پێش ئەوێ بالۆن و فرۆکە دروست بکری، ئەو نەزانرابوو، بەلام ئەمە پێشتر لە قورئان دا باسکراوە، مانای وایە ئەم قورئانە کەسێک ناردووێتی، کە پێش ئەوێ بالۆن و فرۆکە دروست بکری، زانیوێتی، بە بەرەو سەرێ چوون، پێژە ئۆکسجین لە هەوادا، کەم دەبیتهو، ئەگەرنا دوازی بەشەریش ئەو دیان بۆ دەرکەوتو، بەلام ئەو کاتە، تەنیا خوا زانیوێتی.

کەواتە: ئەم قورئانە دەبی لەلایەن خواوە هاتبی، کە هەزارو چوار سەدو سێ و شەش سال، پێش ئیستای دوا ئیستاشی زانیو.

کە دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ يَحْمِلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ﴾، ئاوا خوا (رجس) دەخاتە سەر ئەوانە ئیمان ناهێن، وشە (رجس) لە زمانی عەرەبییدا بە (نق) یانی: شتی بۆگەن و پیس، وە بە (اللعن)، یانی: نەفرین، وە بە (کفر) بەوانە هەموویان لیکدراووتهو، موحامەد گوتووێتی: (الرَّجْسُ: مَا لَا خَيْرَ فِيهِ)، (رجس) بریتیە لە هەر شتێک خیری تێدانهبی.

پوونکردنەوێ چەمکی سینە گوشادبوون :

ئەجا دەربارە ئێوە کە ئایا ئینسان چۆن سینە گوشاد دەبی بۆ ئیمان و هیدایەتی خوا ؟ دوو فەرمووده دیئینەو :

یەكەم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسُورٍ، قَالَ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ

يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا هَذَا الشَّرْحُ؟ قَالَ: ذُوْرٌ يُقَدَفُ بِهِ فِي الْقَلْبِ فَيَنْفَسِحُ لَهُ الْقَلْبُ، قَالَ: فَقِيلَ: فَهَلْ لَذَلِكَ مِنْ أَمَارَةٍ يُعْرَفُ بِهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قِيلَ: وَمَا هِيَ، قَالَ: الْإِنَابَةُ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ، وَالتَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ، وَالْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ قَبْلَ لِقَاءِ الْمَوْتِ^(۱)، واتە:

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (۳۵۴۵۶)، وَابْنُ جَرِيرٍ بِرَقْم: (۱۲۸۵۳)، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَقَالَ ابْنُ كَثِيرٍ فِي الْحَدِيثِ طَرُقَ مَرْسَلَةً وَمُتَّصِلَةً يَشُدُّ بَعْضُهَا بَعْضًا.

عهبدوئلائی کورپی میسور، دهئ: پیغه مبهری خوا ﷺ ئەم نایه تهی خوینده وه:

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾، گوتیان: ئەه

پیغه مبهری خوا ئەو سینه گوشاد بوونه چۆنه؟ فهرمووی: رووناکییه که دهخړیته نیو دل، دل و دهررونی فراوان دهی، گوتیان: نایا ئەو نیشانهیه کی ههیه که پی بزانی؟ (ئینسان له خۆی حالێ بێ) فهرمووی: بهئ: گوتیان چیه؟ (سێ نیشانهی لێ هه لدان) فهرمووی: گه پانه وه بۆ مه نزلگای هه میشه یی (به ههشت)، وه خۆ دوورگرتن له مه نزلگای فریودهر (که دنیا یه، به و مانایه نا که وازی لی بین، یانی: باو هشی بۆ نه کاته وه و گوریسی له بن پانه خات)^(۱)، وه خۆ ناماده کردن بۆ مردن پێش گه یشتن به مردن.

{واته: هه میشه مردنت له بیر بێ، وه مردن دایه مۆیه ک بێ، وا بکات ئازاتر بێ له نه جامدانی چاکه و خیرخوازی و چاکسازی، وه بۆ ههر شتێک که جیگای په زامه ندیی خواجه}.

دووهم: ﴿رَوَى أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَهَلْ يَنْشُرُ الصَّدْرُ؟ فَقَالَ: نَعَمْ يَدْخُلُ الْقَلْبُ نُورًا، فَهَلْ لَكَ مِنْ عِلْمَةٍ؟ فَقَالَ ﷺ: التَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْإِنَابَةُ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ، وَالْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ قَبْلَ لِقَاءِ الْمَوْتِ﴾^(۲)، واته: عهبدوئلائی کورپی مهسعوود خوا لی پازی بێ، گوتی: ئەه پیغه مبهری خوا! نایا سینهی ئینسان گوشادو فراوان دهی؟ فهرمووی: بهئ، رووناکییه که دهخړیته نیو دل، (واته: ئیمان و هیدایهت)، گوتی: نایا ئەو نیشانهی ههیه؟ فهرمووی: بهئ: نیشانه کهی ئەو هیه، خۆ دوورگرتن له مه نزلگای فریودهر (واته: دنیا که زۆربهی خه لک فریوی پی دهخوات)، وه گه پانه وه له ناخه وه بۆ مه نزلگای هه میشه یی (واته: له دله وه به ههشتت خوشبوئ)، وه خۆ ناماده کردن بۆ مردن، پێش دابه زینی مردن.

(۱) نیوان که وانه کان زیادهی خۆمه.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ بِرَقْم: (۱۲۸۵۳).

ئەنجا لێردەدا پرسیاریک دەکری، وەك زۆرجاری دیکەش ئەم پرسیارەمان ھاتۆتە پێش، یەكێك بۆی ھەیە بۆی: خوا كە دەفەرموی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾

يُشْرَحُ صَدْرُهُ لِلْإِسْلَامِ ﴿بۆ ئەوەی دیکەش دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ

يُضِلَّهُ﴾ ھەر كەسێك خوا بێھەوێ بیخاتە سەر پێی راست، وە ھەر كەسێك خوا بێھەوێ گومراي بكات، ئایا ئەمە چۆنە؟ وەلامەكەى ئەوەیە: خۆی دادگەر لێردەدا باسی یاسایەكى خۆیمان بۆ دەكات، كە خوا نەك ھەر لەگۆترە خەلك ھىدايەت بدات و خەلك گومرا بكات!

یانى: خوا دەفەرموی: ئەى مەرفەھەكان سەرنج بدەن! ھەر كەسێك تان بىنى ئەو نیشانانەى لى دەرگەوتن، ئەوە خوا وىستوووەتى ھىدايەتى بدات، ئەوێ دیکەش كە پێچەوانەى ئەو تان لى بىنى، بزانن كە خوا وىستوووەتى گومراي بكات، یانى ئێمە بەھەوێ ھالەتى بەشەرەكە دەزانین، كە خۆج ئیرادەىەكى بەو كەسە ھەبە، چونكە لە شوێنى دیکەدا، باسى ئەو ھەمان بۆ دەكات، كە

روونکردنەوێ یاسا كە ھەتەو دەفەرموی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٢٧﴾

إبراهيم، واتە: خوا ستەمكاران گومرا دەكات، كەواتە: خوا لەخۆرا خەلك گومرا ناكات، ئەوانە گومرا دەكات كە ستەم دەكەن، وە ھەمیشە وىستى خراپە و شەپیان ھەبەو، نایانەوێ بەرەو خوا برۆن، ئەنجا وەك خۆیان دەیانەوێ، خۆی دادگەر ئاوا مامەلەیان لەگەڵدا دەكات، ئەگەرنا، ئەگەر بیانەوێ بەرەو خوا بچن، خوا

دەفەرموی: ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ﴾ ﴿٢٧﴾ الرعد، ئەوێ بەرەو خوا بگەرێتەو،

پێنمایى دەكات، ئەوێ بەرەو خوا بچوولێ، خوا دەستى دەگري، ئەوێ پشەتیش لە خوا بكات، خۆی دادگەر ئیھمالى دەكات.

كەواتە: ئىنسان بە دل و سىنەى خۆى دەزانێ، كە وەزەى چۆنە؟ ئایا خوا وىستوووەتى ھىدايەتى بدات، یان نەوێستووە؟ ئەو مەسەلەىەكى زۆر وردە: وىستى خوا وەك ئاسمان وایە، ئىنسان ھەرچى بكات لە بن سەبەرى ئاسماندا دەيكات، تۆش ھەرچى بیکەى بە وىستى خوا دەیکەى، كە بەرەو كوفرو گومرايى

بچی، یان بەرهو دینداریی و تاعەت بچی، هەر بە ویستی خوا دەچی، هیچ شتێک لە ویستی خوا بەدەر نیە، بەلام هەموویشی بە پێی حیکمەت و زانیاری خۆی دادگەرە، حیکمەتی خوا و دەخوای: کەسێک دڵی بەرهو خوا وەرچەرخێ، خۆی پەرودرگار یارمەتی دەدات، وە کەسێک بەرهو کوفر بچی، خوا بە تۆبزی نایگیرێتەو بە بۆ سەر ئیمان و هیدایەت، بۆچی؟ چونکە خۆی کاربەجێ و یستووێتە: ئەو ئینسانانە ئازادو سەر پشک بێ، بە ویستی ئازادانە خۆیان رێی راست بگرن، یان رێی چەوت بگرن، خۆی دادگەر نە بە تۆبزی رێی راست بە کەس دەگریتەبەر، نە بە تۆبزی رێی چەوت بە کەس دەگری، بەلکو ئازادی کردوون، وە کە فەرمووێت: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (۱۲۹) الکەف، واتە: ئنجا کێ دەهوی با بپروا بێ، کێش دەهوی با کافر بێ. وە هەر ئەوەشە وایکردووە مرۆف بەکەلکی تافیکردنەو بە.

ئنجا کە خوا دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ﴾، مانای وایە وەلامی پرسیارە کەمان دەست کەوت، دەفەرموی: ئاوا خوا سزا، (یان پیسی، یاخود کوفر، یاخود نەفرین) دەخاتە سەر ئەوانە ئیمان ناهێن، کەواتە: بەهوی ئیمان نەهێنانیانەو، تووشی ئەو حالەتە بوون، کە لە بەرانبەر ئایینی خوادا دلیان داخراوە، سینهیان دەگوشری و دلیان رێک دی، وە رێگای هیدایەتی خوا نیە، بچیتە نیو دڵ و سینهیانەو.

مەسەلە ئۆیەم: کە دەفەرموی: ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ (۱۳۰)، ئا ئەمە رێبازی پەرودرگارتە، رێک و راستە، وشە (الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ) بە مانای رێی راستو، راستە شەقامیکی بێ گری و گۆل، ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾، بە راستی ئایەتەکانی خۆمانمان جوان ڕوونکردوونەو، بۆ کەسانێک بۆ کۆمەلێک، کە پەند وەر بگرن و، بیر بکەنەو.

توێژەرەوانی قورئان دەلێن: کە دەفەر موی: ﴿وَهَذَا﴾، ئەو (و)اوە، واوی بادانەو (عطف) یە بۆ سەر پێشی، بەلام (هذا) ئەمە، ئاماژەیە بۆ سێ واتایان، دوو مانایان زانیان باسیان کردوون، یەکیان رای خۆمە:

۱- دەگونجی مەبەست پێی ئەوەی: ئەم رێبازە، ئەم نایین و بەرنامەیە کە تۆی لەسەری، ئەو موحەممەد! ﷺ ئا ئەو رێبازو راستە شەقامی پەرودرگارتە.

۲- دەگونجی مەبەست پێی ئەوەی: (البيان الذي جاء به القرآن) واتە: ئەو روونکردنەوانە قورئان هێناونی، ئا ئەو راستە شەقامی خواپە.

۳- منیش وای تێدەگەم مەبەست لەم ئایەتە: ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾، واتە: ئەم جوۆرە مامەڵەیی خۆی پەرودرگار لەگەڵ بەندەکانی دا، مامەڵەییەکی رێک و راست و دادگەرانیە، چۆن؟ بۆ وێنە: خوا لە سوورەتی (البلد) دا

فەرموویەتی: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾، واتە: ئێمە دوو رێپەکانمان پێشان

داون، یان لە سوورەتی (الإنسان) دا دەفەر موی: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا

شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، واتە: ئێمە رێمان خستۆتە بەردەمی: یان سوپاسگوزار دەبی، یان سێڵەو ناسوپاس دەبی.

ئنجای ئەو جوۆرە مامەڵەیی خۆ، لەگەڵ بەندەکانی دا، کە: هەر کەسێک سوپاسگوزار بوو، یارمەتی دەدا، وە هەر کەسێک سێڵەو ناسوپاس گوزار بوو، لێی دەگەرێ، یاخود ئەوە کە: هەر کەسێک بەرەو خوا رویشت، خوا سینهی گوشاد دەکات، وە هەر کەسێک پشتی لە خوا کردو ئارەزووی نەبوو لە خوا نزیک بێتەو، خوا لە بەرانبەر دینی خۆیدا، سینهی دادەخا و دلی وێک دینیتەو، ئەو جوۆرە مامەڵەییە رێبازی راستی خواپە.

ئنجای بۆچی ئەم مانایەم هەڵبژارد؟ چونکە بە لای کەمەو لە دوو شوینی دیکە قورئاندا، خۆی دادگەر بەو شیوەیە مامەڵەکردن لەگەڵ بەندەکانیدا، بە رێی راستی خۆی داناو، بۆ وێنە:

۱/ لە سوورەتی (هود)دا، لەسەر زمانی هود که بو لای گەلی عاد نی‌ردراوه،

فەرموویەتی: ﴿ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُم مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ

بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ ، واتە: من پشتم بە خوا بەستوه،

پەرودەگاری من و ئێوهشە، هیچ زیندەودرێک نیە، مەگەر خوا پێشە سەرەکی گرتوه (جەلەوی وی بە دەستە)، بیگومان پەرودەگارم لەسەر ڕێیەکی راستە.

واتە: پەرودەگارم لەسەر ڕێیەکی راستەو بە شیوەیەکی دادگەرانهو، بە راست و ڕێکی، مامەڵە لەگەڵ بەندەکانیدا دەکاتو، ستم لە کەس ناکات.

۲/ هەرودەها لە سوورەتی (الحجر)دا لە نایەتەکانی (۴۱ و ۴۲) دا خوا ی پەرودەگار

لە وەلامی ئیبلیس دا، کە دەلی: هەموو بەندەکان گومرا دەکەم، جگە لەوانە ی

بەندە ی هەلبژاردە ی تۆن فەرموویەتی: ﴿ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَى مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ ، واتە:

(خوا دەفەرموی: ئە ی ئیبلیس ئەو ی کە تۆ دەلیی هەموو بەندەکانم گومرا

دەکە ی، جگە لە بەندە هەلبژێردراوەکان) ئەو ڕپی راستی منە، بیگومان

ئەوانە ی بەندە ی من، تۆ دەستەلاتت بەسەردا نین، جگە لە وانە ی شوینت

دەکەون، لە سەرگەردانان.

کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ﴾ ، واتە: ئەم شیۆه

مامەڵە یە ی خوا ی کار یە جی لەگەڵ بەندەکانیدا کە: هەر کەسیک بەرەو خوا بجی،

دەستی دەگری، وە هەر کەسیک پشت لە خوا بکات، وازی لی دینی، ئا ئەو

مامەڵە یەکی راست و دروست و دادگەرانه ی خوا یە، لەگەڵ بەندەکانیدا، چونکە

ئەگەر وا نەبووایە، ئەو ی بەرەو ڕووشی هاتبایە، یارمەتی نەداباو، ئەو ی

پشتیشی تیکردبایە، بەتۆبزی هیئابایەو، مانای وایە ئەو کاتە ئینسان بەکەلکی

تافیکرانهو نەدەهات، چونکە ئینسان کاتیک بەکەلکی تافیکرانهو دی، بتوانی

چەوت برپاو راست برپوا، بەلام دیارە خوا ی میهرەبان پیی خوشە، بەندەکانی

راست برۆن، بۆيە ھەر كەسنىڭ رېي راست بگرېتەبەرو بەرەو خوا برۈا، يارمەتى دەدات، بەلام ئەگەر پشتىشى تىبكات، بەتۈبىزى نايەينىتەو، چونكە ئازادى كىردو و لىي گەراو.

مهسه لهی دهیه و کو تایبی: که دهفه رموی: ﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ

وَلِيَّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ ، ئەمە دەچیتەو دە بۆ پیشی، که دەفەر موی:

﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ...﴾، یانی: شہو کو مہلے کی کہ پہنند

وهرده گرنو بیرده که نه وه، مهنزلگای ئاشتیان بۆههیه، له لای پهروهردگار یان {که مه بهست پیی بهههشته، چونکه له بهههشت دا ناگوکیی و دمه قالی و

دمبه دمبه و دهنگ بهر ز كرده وى لى نيه، وهك خوا دهفه رموى: لَا يَسْمَعُونَ

فِيهَا لَغَوًا إِلَّا سَلَامًا ۖ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾ مريم، وآته: قسهى

نارېځو بې‌خېړو بې‌نه‌زاګه‌تې تېدا نابېستن، جگه له سه‌لام ګردن. به‌لام له دۆزه‌خ دا، هه‌موو نه‌فرین له په‌ګډې ده‌ګه‌ن }.

وہ کہ دہفہ رموی: ﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ٹھوانہ مہنزلگی

نأشتیان ههیه، له لای پهروه دگاریان، ئەمه ئەوه دهگهیهنی که بههشت له

عەرشی خوا نزیکه، وهك له هه‌دیس دا هاتهوه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

فهرموويه تي: ﴿فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فَاسْأَلُوهُ الْفُرْدُوسَ، فَإِنَّهُ وَسَطُ الْجَنَّةِ

وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ} ^(۱)، واته: نه‌گهر داواتان له خوای زالی

پایه‌دار کرد، داوای فیردهوسی لیبکه‌ن، چونکه نیوهراستو به‌رزترین پله‌ی

به‌هسته، وه له سه‌روویه‌وه، عه‌رشی خوای به به‌زه‌ییه‌وه.

(١) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقَمٍ: (٣٤٠٧٦)، وَأَحْمَدُ بِرَقَمٍ: (٢٢٧٤٧)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَمٍ: (٢٨٠٩)، وَعَبْدُ بَنُ حُمَيْدٍ بِرَقَمٍ: (١٨٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَمٍ: (٣١٧٤)، وَالْحَاكِمُ بِرَقَمٍ: (٢٦٩)، وَقَالَ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا ابْنُ حِبَّانَ بِرَقَمٍ: (٩٥٨).

هەلبەتە ھەر خوا بۆخۆی دەزانێ کە بەهەشت نزیك بوون لە خوا، چۆنە ؟
چۆنیەتیەکیەکی خوا دەیزانی، بەلام ئەوەی بۆ ئیمە دیتە زەینەووە فەرموودەکی
پێغەمبەریش ﷺ دەگەییەنی، کە: مادام فێردەوس بەرزترین پلە بەهەشت بێ و
لە سەر وویەووە عەرشێ خوا بێ، مانای وایە بەگشتی بەهەشت لەگەڵ عەرشێ خوا
لێك نزیکن.

لە کۆتایی دا دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، وە خوا
سەرپەرشتیار و دۆستیانە، { ھی ئیمانداران }، بەهۆی ئەووە کە دەیانکرد.

ئنجایا بۆچی خۆی بەرز لێردا بەو جۆرە باسی بەهەشت دەکات و
دەفەرموێ: ﴿لَهُمْ دَارُ السَّكَنِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، مۆناسەبەتی وشە (سلام) لێردا
چیە؟ هەلبەتە لە شوێنی دیکەش دا باسی کردووە، بەلام لێردا مۆناسەبەتی
ئەوویە کە: لە قیامەتدا سەلامەتی بۆ مەرۆف زۆر گرنگە.

وە مۆناسەبەتیکی دیکە ئەوویە کە: ئەو ئیماندارانە لە دنیا دا لەگەڵ خوا لە
حالتی ناستەوایی دا بوون و لە حالتی شەڕ و ناکوکییدا نەبوون، وە لە حالتی
سەرپێچی و لامیلی دا نەبوون، بە پێچەوانەی کافرەکانەو، بۆیە ھەر کەس لە
دنیا دا لەگەڵ خوا لە حالتی ناستی و (سلم) دابی، خۆی پەروردگاریش لە
قیامەت دا، دەباتە ئەو شوێنە کە پەر لە ناستی و خێرو خوشیی و سەلامەتی.

ھەر وھا ئینسانی ئیماندار، نەك ھەر لەگەڵ خوا دا، بگرە لەگەڵ بەندەکانی
خواشدا، لە حالتی ناستی و (سلم) دایە، مەگەر ئەوانە شەڕی پێفرۆشن و
بەری دەرگای بگرن، چونکە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: ﴿الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ
الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ﴾^(۱)، واتە: مسوڵمان کە سێکە مسوڵمانان لە دەست و
زمانی سەلامەت بن، ھەر وھا دەفەرموێ: ﴿الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۰)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۲۴۸۱)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۴۹۹۶)، وَالْحُمَيْدِيُّ برقم: (۵۹۵)، وَأَحْمَدُ برقم: (۶۵۱۵)، وَالِدَّارِمِيُّ برقم: (۲۷۱۶)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۲۳۰)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي
"الأوسط" برقم: (۳۵۹۸).

وَأَمْوَالِهِمْ^(۱)، واتە: ئیماندار کەسیکە خەڵک بە ئەمینداری دابنێ، لەسەر خۆنیان و مال و سامانیان.

کەواتە: کەسیک ئەهلی ئەمان و سەلام بێ، لەگەڵ بەندەکانی خوادا، شایستەیی ئەوەیە کە خۆی پەرودەردگاریش بیخاتە مەنزڵگای ناستیی و سەلامەتی خۆیەوه.

ئەجا کە دەشفەر موی: ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ﴾، وە خوا سەرپەرشتیار و دۆستی ئیماندارانە، بەلام بەهۆی چییەوه دۆست و پشتیوانیانە؟ خۆ هەر لەگۆترە نیە، بەئکو: ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بەهۆی ئەوەوه کە دەیانکرد، کەواتە: لە راستیدا چارەنووسی ئینسان، بۆ رەفتار و هەڵسوکەوت و هەلوێستەکانی خۆی دەگەرێتەوه چ چاک، چ خراپ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۹۱۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۶۲۷) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي "الْكَبْرَى" بَرَقْم: (۱۱۷۲۶)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۲۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۱۸۰)

دەرسی چواردەیم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەدا ئایەتەکانی: (۱۲۸ تا ۱۳۵) واتە: هەشت ئایەت دەتویژینەوه، تەوهری سەرەکی ئەم هەشت ئایەتە موبارەکە بریتیه له خستنه‌رووی سەرەنجامی شوومی بێ‌پروا و هاوبەش بو‌ خوادانەران، له رۆژی دوایی دا، وه پاشان سەرزنشت کردنیان، له‌لایهن خواي زالی دادگەرەوه، له‌سەر ئەوه که لامل بوون و سەرپێچیی کار بوون له پیغه‌مبەرانی خوا (عليهم الصلاة والسلام)، وه له پەیام و بەرنامه‌کانیان.

وه هەرودها خوا ﷻ باسی دادگەری و کاربە‌جیی و بێ‌نیازی و میهرەبانی و دەستە‌لاتداریتی رەهای خۆی، دەکات.

وه له کۆتایی دا به پیغه‌مبەری خوشە‌ویست ﷺ دە‌فەر‌موی: که له بێ‌پروایه‌کان بێ‌منه‌ت به، لی‌یان بیاک به، چیان له دەست دی، با بیکەن، وه که د‌ل‌نیاشیان بکاته‌وه، که سەرەنجامی مە‌نزل‌گای دوا‌رۆژ، هی ئی‌ماندارانه، سته‌مکارانیش هەرگیز سەر‌فراز نابن و به مراد ناگەن.

﴿ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ اُسْتُكْثِرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ط وَقَالَ
 اُولَآئِاُوْهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اُسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا اَجَلَنَا الَّذِىْ اَجَلْتَ
 لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾
 وَكَذٰلِكَ نُوَلِّىْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا يَّمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْاِنْسِ
 اَلَمْ يٰۤاَتِيْكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقْصُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا
 قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ
 كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۰﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكًا لِّلْقُرْۢىِٕ بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا
 غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳۱﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوْا وَمَا رَبُّكَ بِغٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ
 ﴿۱۳۲﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ اِنْ يَشَآءْ يَذْهَبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ
 بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَا اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ ؕ اٰخِرِيْنَ ﴿۱۳۳﴾
 اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَآتٍ وَّمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۱۳۴﴾ قُلْ يَقَوْمِ اَعْمَلُوْا
 عَلٰى مَكَاتِبِكُمْ اِنِّىْ عَاْمِلٌ فَسُوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ تَكُوْنُ لَهُ عَقِيْبَةُ
 الدَّارِ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۳۵﴾ ۝

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((وہ ئەو رۆژە کە (خو) ھەموویان کۆدەگاتەوہ (لە گۆرەپانی خەرخانەوہدا) (دەلێین): ئەى کۆمەلى جند! زۆرتان لە مەرفەھەکان (گومرا) کردن! وە دۆستەکانیان لە مەرفەھە گوتیان: پەرورەدگارمان! ھەندیکمان لە ھەندیکمان بەھرمەند بووین، وە (ئىستاش) گەشتووینە ئەو کاتەى کە بوو دانابووین، (خو) فەرموو: (ئاگرى دۆزەخ) جىگای ھەوانەوہتانەو، مەگەر ئەوہى خوایەو، دنا تىدا ھەمىشەى دەبن، بەراستى پەرورەدگار کارىە جى زانايە (۱۲۸) وە بەو شۆوہى (کە شەیتانە جندەکانمان بەسەر مەرفەھە بىپروايەکاندا زال کردوون) بەشیک لە ستەمکاران (کە زلە زلەکانیان) بەسەر بەشیکیاندا (کە شۆینەگەوتووەکانیان) زال دەکەین و، دەیانکەینە ھەمەکارەیان، بە ھۆى ئەوہوہ کە (لە کردەوہى خراپ) دەیانکرد (۱۲۹) ئەى کۆمەلى جندو مەرف! ئەدى لە خۆتان پەوانەگراوانتان بۆ نەھاتن، ئايەتەکانمانیان بەسەردا دەخویندەوہو، لە دیدارى ئەمرو دەیانترساندن؟ گوتیان: (با) شاھەدى بەسەر خۆمان دەدەین، وە ژيانى دنيا فريوى داين، وە شاھەدييان لەسەر خۆياندا کە ئەوان بىپروا بوون (۱۳۰) (پروونکردنەوہى) ئەو (راستى) ھش بۆ ئەوہىە کە (بزانى) پەرورەدگار بە ھۆى ستەمەوہ ئاوەدانىيەکان لەبەين نابات، لە کاتیکدا کە خەلکەکەيان بى ئاگان (۱۳۱) وە بۆ ھەر کەسێک چەندان پلە ھەن، بەھۆى ئەو (کردەوہ باشان) ھوہ کە دەیانکرد، وە پەرورەدگار لەوہى "بىپروايەکان" دەیکەن بى ئاگانى (۱۳۲) وە پەرورەدگار دەوڵەمەندى خاوەن بەزەمى يە، ئەگەر بىھۆى لاتان دەبات (لەسەر زەوى) و ھەر کەسێکى بوو لە شويئتان دايدەنى، وەك چۆن ئىوہى لە وەچەى کۆمەلێکى دیکە پىگەياندەوہ (۱۳۳) بىگومان ئەوہى بەلێنتان پىدەدرى ھەر دى، وە ئىوہ دەستەوسانکەر نين (۱۳۴) بلى: ئەى خەلکەينە! چيتان لەدەست دى بیکەن، منيش ئەنجامدەر (ى ئەرکى سەرئاسنم)م، بىگومان لەمەودا دەزانن سەرنجامى مەنزلگا (ى دواپۆژ) بۆ كى دەبى! بە دلىايى يەوہ ستەمکاران سەرفراز نابن (۱۳۵)).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(يَمَعَشَرُ): (معشر) کۆیهکەى (معشر)ه، واتە: کۆمەل، دەستە تاقم.

(اسْتَمْتَعَ): (استمتع: طلب التمتع، والمتاع انتفاع ممتد الوقت)، (استمتع) واتە: داواى کرد که لە شتيك بههرمه‌ندبى و سوود وەر بگرێ، (متاع) بریتیه له بههره وەرگرتنیک که ماوهیهکی یی بچێ.

(مَثَوْنُكُمْ): واتە: جیگای هه‌وانه‌وه‌تان، (الثواء: الإقامه مع الإستقرار) (مَثَوِي) بریتیه له شوینی نیشتە جی‌بوون له‌گەڵ ئارامیی و سه‌قامگیریی دا، (ثوی، يثوي، ثواء) واتە: (استقر، يستقر، استقرار) واتە: له‌و شوینه‌دا نیشتە جی‌بوو، وه سه‌قامگیر بوو.

(نُؤِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا): (نُسلطُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ عَلَى بَعْضٍ) هەندیک له سته‌مکاران به‌سه‌ر هەندیکیاندا زال ده‌که‌ین، ده‌یانکه‌ینه کار به‌ده‌ست و حوکمرانیان، یاخود ده‌یانکه‌ینه دۆست و پشتیوانیان، (الولاية: النصرة، والولاية: تُولِي الأمر)، (ولاية) واتە: پشت‌گرتن و یارمه‌تی‌دان، به‌لام (ولاية) واتە: سه‌ربه‌رشتییکردن و مشوورخواردن.

(يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ عَائِي) : واتە: ئایه‌ته‌کانی منیان به‌سه‌ردا ده‌خویندنه‌وه، (قَصَّ عَلَيْهِ الخبر: رَوَاهُ عَلَى وَجْهِ) به‌و شیوه‌یه که ڕووداوه‌که ڕووی دابوو، گیرا‌یه‌وه.

(عَلَى مَكَانَتِكُمْ): واتە: به‌و شیوه‌یه‌ی که ئیوه هەن، یاخود به‌و حاله‌ته‌ی که هەن، (مَكَانَ: ضَخْمَ ضَخَامَةً عَظُمَ عِنْدَهُ وَارْتَفَعَ فَهُوَ مَكِينٌ)، (مكانة) واتە: ڕیزو پیگه، جاری واش هه‌یه، به مانای ده‌ست ڕویشتوو‌یه‌تی دی.

(عَقِبَةُ الدَّارِ): (الدار: المنزل) مه‌نزڵگا، که لی‌ردها وشه‌ی (دار)، له زمانی عه‌ره‌بیدا ئه‌گه‌ر (ال) ته‌عریفی له‌سه‌ر بوو، مه‌به‌ست پێی قیامه‌ته، به‌پێی سیاق ده‌زانری، جاری وایه مه‌به‌ست پێی به‌هه‌شته، جاری وایه مه‌به‌ست پێی دۆزه‌خه.

مانای گشتی نایەتەکان

لەم نایەتەکاندا خوای بەرزو مەزن، باسی سەرەنجامی شوومی کافرەکان و شوینکەوتووانی کافران دەکات، وە باسی ئەو دەکات کە خوای کاربەجی لە قیامەتی سەرزدەشت و سەرکۆنەیان دەکات، ئەوانیش وەلامیکیان پێ نابی، جا ئەو بیپروایانە جند بووبن، یان مەووف بووبن.

دەفەر موی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرِ الْجَنِّ قَدْ أَتَّكَثَرْتُمْ مِّنَ

الْإِنْسِ﴾، وە ئەو ڕۆژە کە تیکرایان کۆدەکاتەو وە خریان دەکاتەو، لە کوێ کۆیان دەکاتەو؟ خوا لە قیامەت کۆیان دەکاتەو. ئنجا ئایا شوینەکە کوێیە؟ لە فەرماشتی پیغەمبەردا وەسفی ئەم شوینە کراوە، فەرموویەتی: زەوییه کە گۆرەیانیکی سپی وەك نان وایە، بئ گری و گۆلەو، هیچ نیشانەیهکی هیچکەسی لەسەر نیە: ﴿عَنِ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقْيٍ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ﴾. أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٦١٥٦)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٢٧٩٠)، وَابْنُ حَبَّانٍ برقم: (٧٣٢٠).

کەواتە: ئەم سەر زەوییهی نایە نیه! چونکە خوا دەربارە و ئەو زەوییهی کە لە

دواڕۆژ خەلکی لەسەر کۆدەکاتەو، فەرموویەتی: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ

وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (٤٨) إبراهيم، ئەو ڕۆژە کە نە زەوی وەك خوی دەمی، نە ئاسمانەکان، وە خەلکی دینە دەری بۆ خوای تاکی مل پیکەچکەر.

ئنجا کە خوا بە سەرکۆنەو سەرزدەشتەو دەفەر موی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا

يَمَعَشَرِ الْجَنِّ قَدْ أَتَّكَثَرْتُمْ مِّنَ الْإِنْسِ﴾، واتە: ئەو ڕۆژە کە خوا هەموویان کۆدەکاتەو (دەفەر موی): ئەو کۆمەلەی جند! زۆرتان لە مەووفەکان گومرا کردن و پەلکێشتان کردن و بە لای خراپەتان دا بردن، لێردا مەبەست لە (کۆمەلەی جند) جندە شەیتانەکانە، چونکە جند ئیمانداریشیان هەیه، واتە: خوا دەفەر موی: (یا

مَعْشَرَ الْجَنِّ الْكَفَرَةِ) یان (یا مَعْشَرَ الْجِنِّ الشَّيَاطِينِ)، وە بە پێی سیافەکە دەزانری کە مەبەست جندە کافرەکانە.

ئەمەش ئەوەی لێوەردەگیرئ، کە ئینسانەکان بە زۆری بەهۆی شەیتانەکانی جندەووە سەرگەردان و گومرا دەبن.

﴿وَقَالَ أَوْلِيَائُهُم مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ﴾، دۆستەکانیان لە مەڕۆفەکان، (واتە: دۆستی شەیتانە جندەکان) گوتیان: پەرودەردگارمان! هەندیکمان لە هەندیکمان بەهرەمەند بووین، هەندیکمان سوودمان لە هەندیکمان بینی، دوازی لە مەسەلە گەڕەکان دا باسی سوود بینی جند لە ئینسان، وە سوود بینی ئینسانەکان لە جند دەکەین، چیه و چۆنە؟ واتە: ئیمە بیکەووە بەرزووەندییمان گۆزیووەتەووە، ﴿وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْت لَنَا﴾، وە گەشتینە ئەو کاتە تۆ بووت داناوین، وشە (أجل) بریتیه لە کاتی دیاریکراوی کۆتایی هاتنی شتیک، بۆ نموونە: دەگوترئ: فلان کەس ئەجەلی هاتووە، یانی: کاتی دیاریکراوی مەرگی گەیشتووە، کە دەبێ دنیا بەجیایی، واتە: لێردا مەڕۆفەکان دان بەووەدا دەنێن، کە ئەو هەر خەتای شەیتانە جندەکان بوو، کە ئەو مەڕۆفانەیان گومرا کردووە، بەلام دیارە خۆشیان ئارەزوومەندی ئەووە بوون.

ئەجا با بزانیان خوا چی دەفەرموی؟ ﴿قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا

شَاءَ اللَّهُ﴾، (خوا) فەرمووی: ئاگری دۆزەخ جێگای حەوانەووەتانە، جێگای تێدا نیشتەجێ بوونتانە، وە ئەو مەڕۆف و جندەکان! ئێوە هەردووکتان بە هەمیشەیی تێدا دەمێننەووە، مەگەر ئەو ئەندازەیە خوا بیهوی.

رەنگە یەکیەک بلی: ئایا جند و مەڕۆفە کافرەکان لە دۆزەخ دا هەتا هەتایی و هەمیشەیی نابن، بۆچی لێردا ئەگەری تێخستووە؟ ئەووە دوازی باسی دەکەین، کە مەبەست پێی چیه؟ ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، بێگومان پەرودەردگارت کاربەجێ زانیە، واتە: کە دنیاى داناووە، بۆ جێی تێدا تاقیکردنەووە جند و

مرۇفان، ۋە دۆزەخىكى داناۋە بۇ شوئىنى سزا، ۋە بەھەشتىشى داناۋە بۇ پاداشت دانەۋەيان، ﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعَصَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، ئاۋا ھەندىك لى سىتەمكاران دەكەينە سەرپەرشتىيارى ھەندىكيان، يان ھەندىكيان دەسلەتتار دەكەين، بەسەر ھەندىكياندا، يان ھەندىكيان دەكەينە دۆستو نزيكى ھەندىكيان.

ئىنا ئايا ئەۋە بەھۇى چىيەۋەيە؟ بەھۇى ئەۋە كىرەۋانەۋەيە كە دەيانكەن، واتە: كىرەۋەكانى ئىنسانن كە دۆستەكانى دىيارى دەكەن.

كەۋاتە: خۋاى دادگەر لەگۈتەر ھەندىك لى مرۇفەكان ناكاتە شوئىنكەۋتۋى شەيتانەكانى جىند، بەلكو بەھۇى ئەۋە كىرەۋە خراپانەۋە كە دەيانكەن، شاپىستەيى ئەۋەيان پەيدادەبى كە لە شەيتانەكان نزيك بن، ۋەك خۋا لە شوئىنى دىكەدا دەفەرمۇى: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، الأعراف، واتە: ئىمە شەيتانەكانمان كىرەۋە بە دۆستو پىشتىۋان و نزيك، بۇ ئەۋە كەسانەى كە ئىمان ناھىن.

ئىنا خۋا جارىكى دىكە بانگى مرۇفايەتتى دەكات، ۋە بانگى جىندانىش دەكات، جىندو مرۇف پىكەۋە، دەفەرمۇى: ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ الْمَيَاتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ

يَقْصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾، ئەى كۆمەلى مرۇفو جىند! ئايا لە خۇتان رەۋانەكراۋتان بۇ نەھاتن ؟ ئىنا ئايا ئەۋە رەۋانەكراۋانە ھەر مرۇف بوون، يان لە نىۋ جىندىش پىغەمبەر ھەبوون ؟ زۆربەى زۆرى زانايان رايان وايە، كە تەنيا لە نىۋ مرۇفەكاندا پىغەمبەر ھەبوون، ئەدى بۇچى خۋا فەرمۇيەتى: ﴿مِّنْكُمْ﴾، لە ھەردوۋىكتان ؟ ۋەلامى ئەمەش لە مەسەلە گىرگەكان دا

رۋون دەكەينەۋە، ﴿يَقْصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾، ئايەتەكانى منيان بەسەردا دەخوئىندىنەۋە، ۋە ئايا نەيانترساندن و وريايان نەكىرەنەۋە، لەم دىدارەى ئەمىرۇتان، كە دىنەۋە بۇ لاي من ؟ ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ

أَنْفُسِنَا، گوتيان: شايدى دەدەين لەسەر خۇمان، كە پىغەمبەرانمان بۇ ھاتنو
ئايەتەكانى تۇيان بەسەردا خوئىندىنەو، وە ئاگادارىشيان كىردووينەو، گوتوويانە:
ئەم ژيانە دنيايىيە، قۇناغىكى دىكەى بە دواىا دى، كە بەرزەخەو، پاشان قىامەتو
لېپرسىنەو، سزاو پاداشت ھەيە.

خووا دەفەرموى: **وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا**

كَافِرِينَ، بەلام ژيانى دنيا فرىوى دانو ھەلىخەلەتاندن، وە شايدەدىيان
لەسەر خۇياندا كە ئەوانە بېپروا بوون.

ئىجا لېردا خواى دادگەر باسى دادگەرىى خوى دەكات دەفەرموى: **ذَلِكَ أَنْ لَمْ**

يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ، ئا ئەو ھەمان بۇيە پروونكردەو
— كە بەو شىۋەيە رەفتارمان لەگەل جىندو مەۋقەكان دا كىردەو، — چونكە
پەرودگارت ھەوتىنەرى ئاۋەدانىيەكان نىيە بە ستەم، لە كاتىكدا كە دانىشتوۋانى
ئەو ئاۋەدانىيەكان، بىئاگان، واتە: ئەگەر بىئاگابىن و پىغەمبەرانىان بۇ نەنىررابىن،
خواس بىيانفەوتىنى، ئەو ستەم، وە ستەمىش لە خوا ئاۋەشىتەو.

واتايەكى دىكەى ئەو ھەيە: پەرودگارت بەھوى ستەمەو ھەلىكى ئاۋەدانىيەكان
نافەوتىنى، ئەگەر بىئاگابىن، واتە: دەبى ئاگادار بىرىنەو، تاكو دەست لەو ستەمە
ھەلىگىرن، ئىجا ئەگەر دەستىان ھەلنەگرت، ئەوجار دەيانفەوتىنى، پاشان

دەفەرموى: **وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا**، وە بۇ ھەر كامىك لە بەندەكانى
خووا، لە جىندو مەۋق، چەندان پلە ھەن، بۇ ئەو كىردەوانەى كە دەيانكەن، ھەر كەسە
بەپىي كىردەوى خوى و بەپىي چاكەو خواپەرسىتى خوى، پلەيەكى ھەيە،
ھەرۋەك چۆن بەھوى خراپىشەو، ھەر كەسە پىگەيەكى ھەيە لە ئاگردا، بەھوى
چاكەكانىشەو، ھەر كەسە پلەيەكى ھەيە لە بەھەشتدا، وەك چۆن خوا لە بەھەشت
پلەكان (درجات)ى داناون، لە ئاگرىش قادىمەكان (درجات)ى داناون، (درجات) بۇ

سەرىيە، (درجات) بۇ خوارى، **وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ**، وە

پەرەردگارت لەو بەیئاگا نیە کە دەیکەن، ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾، وە پەرەردگارت بێنیازی خاوەن بەزەییە، بێنیازەو پێویستی بە کەس نیە، وە زۆر خاوەنی بەزەییە، ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾، ئەگەر بیهوێ، ئێوە لادەبات، گەسکیکتان لێدەدات و هەمووتان ڕدەمائی، پەکی لەسەر ئەکەوتوون، ﴿وَيَسْتَخْلِفُ

مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾، وە هەرکەسێکی بۆی دەیهێنێه شوینی ئێوە، وەك چۆن ئێوەشی پێگەیانداوە لە وەجەیی خەلکیکی دیکە، واتە: خوا دەتوانێ ئێوە لابەرێ، خەلکیکی دیکە لە شوینی ئێوە دابنێ، لەم سەر زەوییە، ژیانی بەشەر و جەند بەردەوام دەبێ، ئەگەر ئێوە خراب بن، خوا ئێوەش لابەرێ، پەکی ناکەوێ، وەك چۆن ئەوانەیی پیشایی لەبەین بردوون، ئێوەی لە شوینی وان دانا، ئێوەش لادەبا، خەلکیکی دیکەتان دینیتە شوین، کە ئەوە هەرەشەییە، خوا لێیان دەکات، بەلام ئەگەر ئەوەشدا خوا ڕەحمەت و بەزەیی خوشی پێیان پێشاندەدات: ﴿إِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَأْتِ﴾،

بێگومان ئەوەی کە بەلێنتان پێ دەدرێ دێ، یاخود ئەوەی هەرەشەتان پێی لێدەکرێ، دێ وشە (تَوْعَدُونَ) (مجهول الفاعل) هاتو، دەگونجێ لە: (وَعَدَ، يَعِدُ، وَعَدًا) هە بێ، وە دەگونجێ لە (أَوْعَدَ، يُوعَدُ، وَعِيدًا) هە بێ، چونکە (وَعِيد) واتە: هەرەشە، بەلام (وعد) واتە: موژدە، ئەم وشەش هەردووکی مانایان دەگەیهێنێ، واتە: ئەوەی کە خوا موژدەیی پێداون، وە ئەوەش کە هەرەشە پێ لە کافرەکان کردو، هەر دێ، ڕوویەکی ئیعجاز و دەستەوسانکەری قورئان لەوەدایە، ئەم وشە: (تَوْعَدُونَ)، ئەگەر بەم شیوەیە نەهاتبایە، بە هەر شیوەیەکی دیکە هاتبایە، هەر یەك مانای دەگەیاندا، بۆ وێنە: ئەگەر بە (معلوم الفاعل) هینابای و فەرمووبای: (إِنَّمَا يَعِدُكُمْ) ئەو کاتە تەنیا موژدەیی دەگرتەووە هەرەشەیی نەدەگرتەووە، وە ئەگەر فەرمووبای (إِنَّمَا يُوعِدُكُمْ به ...) تەنیا هەرەشە (وعید)ی دەگرتەووە، بەلام

﴿تَوْعَدُونَ﴾، هەردووکیان دەگرتەووە، ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾، وە ئێوە دەستەوسانکەر نین، (عجز) واتە: بێ دەستەلاتیی، دەستە پاچەیی، (معجز) واتە:

دەستەپاچەکەر و بێ دەستەلاتکەر، کەواتە: ئەوەی خوا بە ئێنی داوە، بێ، چ بە باری موزدەدا، چ بە باری ھەرەشەدا، ھەر دێ، وە کەسیش ناتوانی ڕیگای لێ بگرێ.

ئەجا لە کۆتایی دا دەفەرموێ: ﴿قُلْ يٰقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَاتِبِكُمْ اِنِّیْ عَامِلٌ﴾، بێ: ئەی گەلەکەم! لەسەر ئەو حالەتەى کە خۆتان لەسەریینی، یاخود بە پێی توانای خۆتان ھەرچی لە تواناتاندا ھەیە، بیکەن. وە منیش ئەوەی لەسەر شانمە بە پێی توانای خۆم دەیکەم و جێبەجێ دەکەم، ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ﴾، لەمەودوا بە تەئکید دەزانن، چی دەزانن؟ ﴿مَنْ تَكُوْنُ لَهُ عَقِبَةُ الدّٰرِ﴾، کێ سەردەنجامی مەنزڵگای ھەیە، واتە: ئایا ڕۆژی دواى لە گەرەوی کێ دایەو، کێ سەردەنجامی چاکى ھەیە لە دواڕۆژدا، من یان ئێوە، منک کە بە ڕێی خوادا ڕۆشتووم، یاخود ئێوە کە بە ڕێی شەیتاندا ڕۆشتوون؟ ﴿اِنَّهٗ لَا يَفْلَحُ الظّٰلِمُوْنَ﴾، بێگومان ستەمکاران سەرفراز نابن، واتە: ئەگەر ئێوەش لەسەر ئەو ستەمکارییەتان بمیننەو، بە تەئکید سەرفراز نابن، بێجەوانەى سەرفرازییش، دیارە مائویرانیی و ناکامیی و بێ مرادییە.

چەند مەسەلەیه کی گەنگ

مەسەلە یەكەم: كه خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرَ

الْجَنِّ قَدْ أَتَكْتَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا أَسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي

أَجَلْتَنَا﴾ وشەى: ﴿يَحْشَرُهُمْ﴾ بە (نەشەرەم) یەش خۆینراوەتەو، هەردوو

قەرپانەتەكە هەن، جا زانیانی زمانى عەرەبى دەلێن: (یوم) بەهێ (منصوب)؟ دەلێن بە (أذكر) یانی: (أذكر یوم...) یاد بکەوێ ئێو پۆژەى كە هەموویان كۆدەكرێنەو، كە مەبەست پێى پۆژى قیامەتە.

وشەى (معشر) و (قوم) و (جماعة) هەموویان بە مانای كۆمەلە خەلكێك دین.

كە دەفەرموئ: ﴿قَدْ أَتَكْتَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾، واتە: خوا بە جەندە

شەیتانەكان دەفەرموئ: زۆر لە مەرووفەكانتان كۆمەر كرد، یاخود زۆرتان لێ كردوونە شوینكەوتەى خۆتانو، بە پێى بەتالو پووچدا بردووتان، ئنجا

مەرووفەكان كە دەلێن: ﴿رَبَّنَا أَسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا

لَنَا﴾، پەرەردگارمان! هەندێكمان لە هەندێكمان بەهەرمەند بووین، خۆى زاناو

شارەزا لە سوورەتى (الجن) دا باسى ئەوەمان بوو دەكات، كە دەفەرموئ: ﴿وَأَنَّهُ

كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾، وە هەندێك لە

پیاوانى مەرووف، پەنايان دەبردە بەر هەندێك لە پیاوانى جەند، ئەوانیش زیاتر كۆمەریان دەکردن.

كە ئێستاش هەر وایە، كاتى خۆى وابوو، كەسێك بەلای دۆلێك و شیوێك دا

لایداو، گوتووێت: (أَعُوذُ بِرَبِّ هَذَا الْوَادِي) پەنا دەگرم بە گەورەى ئەم دۆلە،

پەنایان دەبردە بەر شەیتانە جندەکان، ئەوانیش زیاتر پێی لەخۆبایی دەبوون، ئیستا ئەوانەى جادوو لە خەلک دەکەن، بە زۆری بەهۆی شەیتانەکانەو جادوو دەکەن، یانی: ئەو جادووەگەرەنە سوود دەبینن لەو شەیتانەکانە جادوویان بۆ دەکەن، وە شەیتانەکانیش سوود لەوان وەردەگرن، کە بەهۆی ئەو جادووەکردنەو، خەلک تووشی کێشەو گرفتێ خێزانیی و کۆمەلایەتیی دەکەن،

ئەوێش شتیکی دیارەو خۆی پەرورەدگار بە دەقی ئایەت دەفەرموی: ﴿يُقْرِئُونَ

بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ ﴿البقرة، واتە: بەهۆی ئەو جادووەو، زنی و میرد لێک دەکەن، ئەو سوود لە یەكدی بینینی مەزۆفە گومراکان و شەیتانە جندەکانە، کە بۆ شتی خراپ هاوکاری یەكدی دەکەن و یارمەتی یەكدی دەدەن.

ئنجای کە دەفەرموی: ﴿وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا﴾ ، واتە: ئێمە گەشتینە ئەو کاتەى کە بۆت دانابووین، بۆت ناوزەند کردووین، یاخود بۆت دوا خستبووین (أَخَّرْتُ لَنَا) هەردوو ماناکەى هاتوون: (أَجَلٌ: وَقْتُ) کاتی دیاریکەر، وە (أَجَلٌ: أَخَّرَ) دواخست.

مەسەلەى دووەم: کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿قَالَ النَّارُ مَثَوْنُكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا

مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ ، ئاگر جیگا و رێگاتانەو شوینی حەوانەو تانە، بە هەمیشەیی تێیدا دەمی نەو، مەگەر ئەوێ خوا بیهوی، بێگومان پەرورەدگارێ کاربەجیی زانیە.

پێشتر باسمان کرد (ثَوَى، يَثْوِي) واتە: (أَقَامَ، يُقِيمُ وَاسْتَقَرَّ، يَسْتَقِرُّ) مایەو لەو شوینەى تێدا نیشتەجێ بوو دەمی نەو.

مشتومرێکی زانیان لەبارەی هەمیشە مانەو لە دۆزەخ دا

تویژەرەوانی قورئان دەربارەی ئەم پرستە موبارەکە کە دەفەر موو: ﴿ خَلِيدِينَ

فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ﴾، مشتومرێکی زۆریان لەنیویدا دروست بوو، خوا دەفەر موو: لە دۆزەخدا دەمێننەو، مەگەر ئەوێ خوا بیهوێ.

گوتووینانە: ئایا کافرەکانی جەننە مەرووف، لە دۆزەخ دیـنە دەری؟ ئەدی بۆچی

خوا فەر موو یەتی: ﴿ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ﴾، مەگەر ئەوێ خوا بیهوێ؟ کەچی لە

شوینی دیکە فەر موو یەتی: ﴿ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

فِيهَا أَبَدًا ﴾ (٢٣) الجن، واتە: ئەوێ سەر بپچیی فەرمانی خواو پیغەمبەرەکی بکات، ئەو بە تەنکیدی ناگری دۆزەخی هەیهو تێیدا دەمێننەو بە هەمیشەیی، ئەو بە ئەهلی دۆزەخ وایفەر موو، وە بۆ ئەهلی بەهەشتیش فەر موو یەتی:

﴿ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴾ (٨)

البنة، واتە: (ئیمانداران) پاداشتیان لە لای پەروردگار یانە، کە بەهەشتی عەدنەو رووباری بە ژێردا دەپۆن، تێیدا دەمێننەو بە هەمیشەیی، کەچی لێردا

فەر موو یەتی: ﴿ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ﴾ ؟

سەرەتا دەلێین: ئەم ئایەتە، وەك ئەم سی ئایەتە سووڕەتی (هود)ە، کە خوا

دەفەر موو: ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴾ (١٠٦) خَلِيدِينَ

فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴾ (١٠٧) وَأَمَّا

الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ

عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴾ (١٠٨)، واتە: ئەوانەیی بەدبەخت بوون و تووشی پۆزی رەش

بوون، لە ئاگری دۆزەخ دان، لەویدا هەناسە هەلْمَئِین و هەناسە دانەوێان هەیه (یاخود ئاگری دۆزەخ هەناسە هەلْمَئِین و هەناسە دانەوێ هەیه) تێیدا دەمێننەو، هەتا ئاسمانەکان و زەوی بەردەوام بن، مەگەر ئەوێ پەروردگارت بیهوێ، بێگومان پەروردگارت هەرچییهکی بوێ، دەیکات.

وہ ئەوانەى كە بەختەوەر بوون لە بەهەشتدا، بە هەمیشەیی دەمێننەو، هەتا ئاسمانەکان و زەوی بەردەوام بن، مەگەر ئەوێ پەروردگارت بیهوێ، ئا ئەو بەخششێکی نەبڕاوەیه.

زانایان لێردا چەند وەلامێکیان داوێه:

١/ هەندیک دەلێن: خوا تەنیا ویستوویەتی لێردا رەهایێ ویستی خۆی پێشانی ئێمە بدات، واتە: ویستی خۆی بالادەست بەنددارو بەستراونیە، بە هیچ شتیکەو، چونکە خوا دەتوانێ کۆتایی بە بەهەشت و دۆزەخیش بێنێ، بەلام مادام بۆخۆی هەوالی پێداوین کە بەهەشتییەکان، تا ئەبەدو بەبێ برانەو لە بەهەشت دەمێننەو، و دۆزەخییەکانیش کە کافرن، بەبێ برانەو لە دۆزەخ دەمێننەو، دیارە هەر وایە.

کەواتە: ئەم ئایەتەش کە لێردا دەفەرموێ: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، تەنیا بۆ ئەوێهە کە پێشانمان بدات: ویست و خواستی خۆی پەروردگار ئازادەو رەهایەو بەستراونیە، ئەگەر ئا مەبەست ئەوێهە، ئەم رێستە قورئانیانە لەگەڵ شوێنەکانی دیکە قورئان دا تێکبگیرێن.

٢/ هەندیکیش گوتووێانە: ئەو (ما)ی کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، بە مانای (مَنْ) دێ، چونکە ئیماندارانیش بە ئەندازەى گوناھەکانیان لە دۆزەخ دا دەمێننەو و دەسووتێن، کەواتە: کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، واتە: (إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ) یانی: مەگەر ئەوێ پەروردگارت بیهوێ، بە ماوێهەکی کاتیی تێیدا بمێنێتەو، تاكو پاك دەبێتەو و بە ئەندازەى گوناھەکانی دەسووتێ، دواى دەربازى دەبێ، چونکە ئیماندارە.

۳/ ھەندیکیش گوتوویمانە: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، واتە: ئەو ئاگرە بەردەوام دەبێ،
وہ تییدا دەمیننەوہ، مەگەر ئەو کاتە پەرورەدگارت بیەوێ لە نیو ئاگر بچنە
دەرو، بچن بۆ (زمھریر) کە شوینیکی زۆر زۆر ساردە^(۱)، لەبەر ساردیان مەوۆف
دەسووتینی.

بەلام لە راستیدا رای یەکەمیان بەھیزترە.

ئەجا لە کۆتایی ئایەتەکەدا دەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، بیگومان
پەرورەدگارت کاربەجیی زانیایە، ئەمە وەلامی ئیشکالیک دەداتەوہ، کە پەنگە
یەکیک بلی: چۆن ئەگەر کەسێک پەنجا سال کوفرو شیرک و نفاق و بێدینی
کردبێ و مردبێ، خوا بەبێ پێوانەوہ سزای دەدات؟ وە ھەرودھا کەسێک شەست سال
خوایەستی کردبێ، خوا بەبێ پێوانەوہ دەیخاتە بەھەشتەوہ؟

وہلامەکە ی ئەوہیە: بۆیە خوا ئەوہ دەکات، چونکە ئەوہی کە کافرو ھاوبەش
بۆ خوا دانەرەو موناھەقە، ئەگەر ژیانیکی ھەمیشەبێشی ھەبێ، ھەر لەسەر
کوفەرەکە ی خوێ دەمینیتەوہ، وەک لە شوینی دیکەدا ھاتوہ، فەرموویەتی: ﴿وَلَوْ

رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾^(۲)، الأنعام، ئەگەر بشاربەیانەوہ،
دەگەرپانەوہ سەر ئەوہی لەسەری بوون، وە بە نەسبەت ئەھلی ئیمانیشەوہ، دیارە
کەسێکی ئیماندار، ئەگەر خوا ھەتا ھەتا ژیان پێدات، ھەر بە ئیمانەوہ
دەمینیتەوہ.

شایانی باسە زانیان ھەموو یەکدەنگن لەسەر مانەوہی بەھەشت بە
ھەمیشەیی، بەلام بۆ ھەمیشە مانەوہ لە دۆزەخدا، جۆرە راھباییەکی تێدایەو
ھەندیک دەلێن: کاتیکی دی، خوای بالادەست کۆتایی بە دۆزەخ بێنیو کەسی تییدا
نەمێنێ، بەلام بیگومان ئەوہ رایەکی زۆر بێھیزە، بەس ھەر ویستم نامازە ی
پی بکەم.

مەسەلەى سێیەم: **كە خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا**

يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾، واتە: وەك چۆن جندو مروۇف لە یەكدى بەهرەمەند دەبن،

بە بارى شەرو خراپەدا، شەیتانەکانى جند، لەگەڵ مروۇفە سەرلێشیواوو سەرگەردانەکان لە یەكدى بەهرەمەند دەبن و، یەكدى تووشى زیان و زەرەر دەکەن، کە ئەوان پێیان وایە، ئەو بەهرە وەرگرتنە، بەلام ییگومان بەهرەى خراپ وەرگرتنە لە یەكدى، بە هەمان شیوەش هەندیک لە ستمەکاران دەکەینە

دۆست و نزیکی هەندیکیان **﴿ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا ﴾**، کە دیارە

مەبەست لە (الظالمین) واتە: خراپەکاران، ستمەکاران، (ظلم) لە بەکارهێنانى قورئاندا، وە لە زمانى عەرەبیدا بریتىە لە: (وَضَعُ شَيْءٌ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ) ^(۱) واتە:

دانانى شتێك لە غەیری شوینی خۆیدا، واتە شتی بى جى، کە خواى کاربەجى،

هەم شیركى بە زولم ناوبردو، وەك دەفەر موی: **﴿ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ**

﴿ ۱۳ ﴾ لقمان، وە هەم کوفرىشى بە زولم ناوبردو، وەك دەفەر موی: **﴿ يَأْتِيهَا**

الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ

وَلَا شَفَعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿ ۲۵۴ ﴾ البقرة، وە دەستدریژی کردنە

سەر مافى خەلكى دیکە، وە شکاندنى سنوورەکانیشى، بە زولم ناو بردو، وەك

دەفەر موی: **﴿ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ**

رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿ ۲۷۹ ﴾ البقرة، واتە: نە ستمە لە

خەلك بەكەن، نە با خەلكیش ستمەتان لى بكات.

ئنجای خواى بەرز کە لیژەدا دەفەر موی: **﴿ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا ﴾**،

ئاوا بەو شیوەیە واتە: وەك چۆن شەیتانەکانى جندو مروۇفە سەرگەردانەکان،

بەهرەى خراپ لە یەكدی وەردەگرن، بە هەمان شیوەش سەتمەکارەکانمان
 هەندیکیان کردووە بە دۆست و نزیکی هەندیکیان، یاخود هەندیکیانمان کردووە
 بە سەرپەرشتیار و مشوورخۆرو حوکمرانی هەندیکیان، واتە: هەندیکیان
 بەسەر هەندیکیاندا حوکمران و دەست رۆیشتون، بەلام بۆچی؟ ﴿يَمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ﴾، بەهۆی ئەوەوە كە وەدەستیان دەهێنا، كەواتە: ﴿نُولِي بَعْضَ

الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾، واتە: (۱) (نَجْعَلُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءَ بَعْضٍ) یان هەندیکیان دەكەینه
 دۆستی هەندیکیان، (۲) (نَجْعَلُ بَعْضُهُمْ يَتَوَلَّى أَمْرَ بَعْضٍ) واتە: هەندیکیان
 کاروباری هەندیکیان بەدەستهوە دەگرن، بەلام خوا ﷺ ھۆکاری ئەوە کە سەتمەکاران:
 سەتمەکارانی مەرفۆو جەند، یان سەتمەکاران لەنیو ئینسانەکاندا، یان سەتمەکاران
 لەنیو جەندەکاندا، واتە خراپەکاران و سنوورشکێتان، دەبن بە دۆست و پشتیوانی
 یەكدی، ھۆکارەكەى بەوە بەیان دەکات، دەفەرموی: ﴿يَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾،

بەهۆی ئەوەوە كە وەدەستیان دەهێنا، كەواتە: كەدەهەكەنى ئینسان و جەند كە
 جوړی پەيوەندىیەكانیان دیاری دەكەن، ئەگەر ئینسان كەدەهەكەى باشى هەبێ،
 بە تەئكید كەدەهەكەى باشەكەنى وای لێ دەكەن، كە دلى بەرەو خەلكى باش
 وەربچەرخێ، وە ئەگەر كەدەهەكەنى خراپ بن، كەدەهەكەى خراپەكەنى وای لێ
 دەكەن، كە دلى بەرەو خەلكى خراپ وەربچەرخێ، ئەوەش شتیكى ئاشكرایەو
 زانراوە، هەر بۆیەش پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُّجَنَّدَةٌ، فَمَا
 تَعَارَفَ مِنْهَا اِتَّخَذَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ﴾^(۱)، واتە: ڕووحەكان وەك سەربازی
 مەشق پێكراو وان، ئەوانەى كە پێك ئاشنان، لێك نزیك دەكەونەووە، ئەوانەش كە
 پێك نامۆن لێك دوور دەكەونەووە، جا ئەوانەى كە كەدەهەكەنى وەك یەك، پێك
 ئاشنا دەبن، ئینسان بە سروشت وایە ئەگەر نوێژكەر بێ، ڕۆژووگر بێ، خۆپاریز
 بێ لە قەدەغەكراوەكان، كەیفى بەو جوړە كەسانە دى، وە ئەگەر بە پێچەوانەشەووە

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۳۱۵۸)، وَأَبُو يَعْلَى برقم: (۴۳۸۱) عَنْ عَائِشَةَ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا أَحْمَدُ برقم:
 (۷۹۲۲)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۶۵۰)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۴۸۳۴)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۶۱۶۸) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

بئی، بۆ نمونە ئەهلی شەراب و قومار و دزی و فەساد و خراپە بئی، دیارە کە یفی بەو جوړە کەسانە دئی، کە کردەوهی وەك هی وی ئەنجام دەدن.

مەسەلە ی چوارەم: که ﷺ دەفەر موی ﴿يَمْعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ

مِنْكُمْ يَقْصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى

أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاْفِرِينَ﴾،

لیرەدا خوا ﷺ بانگی جند و مروق دەکات، هەردووکیان: ئەی کۆمەڵی جند و مروق

! ئایا لە خۆتان پەوانە کراوانی کتان بۆ نەهاتن، ئایەتەکانی منیان بەسەر دا

دەخویندەوه و لە دیداری ئەم پوقتان دەیانترساندن و ئاگاداریان دەکردنەوه،

واتە: پێیان پادەگەیاندن کە پوقیک دئی، خوا لیتان دەپرسیتەوه و بە دیداری خوا

دەگەن؟ ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا﴾، گوتیان یا، شایەدیی دەدەین لەسەر خۆمان،

کە ئیمە پێمان پادەگەیانراو، ئایەتەکانی توێیان بۆ خویندینەوه، وە ئاگاداریشیان

کردینەوه لەم دیداری ئەم پوقمان ﴿وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾، (خوا دەفەر موی:)

ژیانی دنیا هەڵی خەڵەتاندن، فیریوی دان، ﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاْفِرُونَ

كَافِرِينَ﴾، وە شایەدییشیان لەسەر خۆیاندا، کە ئەوان بێبەروا بوون.

لیرەدا زانیان پرسیاریکیان بۆ دروست بووه، کە خوا ﷺ دەفەر موی: ئەی

کۆمەڵی جند و مروق ! ئایا لە خۆتان پێغەمبەرانی کتان بۆ نەهاتن؟ پرسیارە کە

ئەوهیه کە ئایا پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام) تەنیا لە ئینسانان بوون،

یاخود لە جندیش بوون، دیارە زۆربە ی هەرە زۆری زانیان دەلین: تەنیا لە نیو

مروقەکان دا، خوا پێغەمبەرانی پەوانە کردوون، وە جند هیچ پێغەمبەرانی لە

نیو دا پەوانە نەکراون، ئەدی چۆن لیرەدا خوی شارەزا دەفەر موی: ﴿يَمْعَشَرِ

الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾، ئەی کۆمەڵی جند و مروق ! ئایا لە

خۆتان پەوانە کراوانتان بۆ نەهاتن؟ پالی داووتە لای هەردووکیان ؟

وەلامەکە ی ئەو هیە کە خوا ﷻ لە قورئاندا، لە شوینی دیکەش دا بابەتی وای باسکردووە، کە پالی دەداتە لای دوو لایەن، بەلام تەنیا پەيوەندی بە لایەنیکیانەووە هیە، بۆ وینە: لە سوورەتی (الرحمن) دا خوا ﷻ باسی گەوھەرو

مرواری دەکات، دەفەرموی: ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝١١ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

۝٢٠ فَيَأَيُّ الْآءِ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ۝٢١ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝٢٢ فَيَأَيُّ الْآءِ

رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ۝٢٣﴾، واتە: (خوا) دوو دەریاکانی تیکەل کردوون، پیکدەگەن،

بەلام پەردەکیان لە نیاوێدا هەیە، کە دەستدریژی ناکەن سەر یەکدی، یانی: پیک دەگەن، بەلام تیکەل بە یەکدی نابن!

کە ئەو وەش ئیجازێکی عیلمیی تێدا یە، چونکە مۆکۆلەکانی ئاوی شیرین لەگەل ئاوی سویر لیک جیان، وە تیکەل نابن، ووبارەکان کە تیکەل بە زەریاو ئوقیانوسەکان دەبنەووە، تا ماوێهەکی زۆریش ئاوەکان بە یەکجاری پیکەووە ئاوێتە نابن.

دوایی دەفەرموی: ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ لەو دوو ئاوانە گەوھەرو

مرواری دینەدەری، (اللؤلؤة) کە کۆیەکە ی لە (لؤلؤة) و بە مانای گەوھەرە^(١)، کە لە نیاو سەدەفیک دایە، مەرجانیش جوورە بەردیکی زۆر بەنرخە^(٢)، هەموو شارەزایان

دەزانن کە گەوھەرو مرواری تەنیا لە ئاوی سویردا، (واتە: لە زەریاکاندا، لە ئوقیانوسەکاندا) دروست دەبن، لە ئاوی شیریندا دروست نابن، بەلام خوا ﷻ پالی

داوێتە لای هەردووکیان، ئەو لە زمانی عەرەبییدا پیی دەگوتری: (تغليب) واتە:

زالکردن، ئەگەر دوو شت پیکەووە باس بکری، یەکیکیان بەسەر ئەویدیکەدا زال

دەکری، واتە: شتیک کە پەيوەندی بە یەکیکیانەووە هیە، پالەدریته لای

هەردووکیان، ئەو شیاوێکی باو لە زمانی عەرەبییدا، لیڕەش کە خوا دەفەرموی:

ئە ی کۆمەلی جند و مروء! ئایا لە خۆتان پیغەمبەرانتان بۆ نەهاتوون،

(١) اللؤلؤة: الدرّة، مختار الصحاح، ص: ٥٠٨ .

(٢) المرجان: صغر اللؤلؤة، مختار الصحاح، ص: ٥٣٥ .

پێغەمبەرانی تەنیا لە ئینسانەکان پەوانەکراون، بەلام خۆی پەرودرگار بە شیوازی زاکردن، پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) ی پال دەداتە لای هەردووکیان.

هەلبەتە رایەکی واش هەیە، کە دەلی: نەخێر بەلکو جندیش پێغەمبەریان لەنیودا هاتوون، با ئێمەش ناوەکانیان نەزانین، بەلام ئەو رایە بێهێزە، بە بەلگەی

ئەوێ کە لە سوورەتی (الأحقاف) دا خۆی زانا دەفەرموێ: ﴿ قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا

سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ

وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ (٣٠) الأحقاف، لیڕەدا جندەکان باسی ئەو دەکەن دەلێن:

ئێمە گویمان لیووە: لە دواي موسا کتیبێکی دیکە هاتۆتە خوارێ، (کە قورئانە)، کەواتە: باسی هیچ پێغەمبەری خۆیان ناکەن، کەواتە: جندیش هەر شوینکەوتووی پێغەمبەرانیکن، کە لەنیو بەشەردا دین، جا ئەوانە ی کە لە سەردەمی موسا دابوون (عليه السلام) شوین موسا کەوتوون، ئەوانە ی دواي، دواي پێغەمبەران ی دیکە کەوتوون، وە ئەوانە ی دواي دواي پێغەمبەری خاتەم ﷺ کەوتوون، وە ئیمانیا ن پێی هیناوە، هەر بۆیە لە نیو جندان دا، نەصرانی هەن، جوولەکە هەن، مسوڵمان هەن، کافر هەن، مونا فیق هەن، هەموو ئەوانە ی کە لەنیو بەشەردا هەن، لەنیو ئەوانیشدا هەن، وە من وام دیتە بەرچاو کە جند لەو پروانەو زیاتر شوینکەوتە ی مرۆفەکانن، زیاتر کارتیکراوی مرۆفەکانن، چونکە مرۆف پایە ی بەرزترە لە جند.

وە من جاری وا هەبووە کە بە شیویدەك لە شیویدەکان قسەم لەگەڵدا کردوون^(١)، دەلێن: بۆ ئێمە شانازییە کە بە شیویدەك لە شیویدەکان لە خزمەت ئینسانیکدا بین، دیارە ئیماندارانیا ن لە خزمەت ئیماندارانیا ن و، کافرەکانیشیا ن لە خزمەت کافرەکانیا ن دان.

ئنجا وەك خۆی زاناو توانا باسیکردووە ئەوانە دوو جار شایەدی لەسەر خۆیا ن دەدەن :

(١) لەسەر زمانی مرۆف و لەکاتی چوونە نیو جەستەیا ن دا.

١/ جَارِئِکِیَان دەرئین: ﴿شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا﴾، یانی: شایەدی دەدەین کە پیغەمبەرەکان هاتوونە لامان، وە پێشیان راگەیانووین کە رۆژێک دێ ئێمە بە دیداری تۆ دەگەین و سزاو پاداشت و لێپرسینەو، دێتە گۆڕی.

٢/ دەفەر موی: ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾، وە شایەدییان لەسەر خۆیاندا، کە بێبڕوا بوون، وشە (کفر) یش لە ئەسڵدا لە (ستر) مود هاتو، واتە: داپۆشین (کافر) بە مانای داپۆشەر (ساتر) دێ، کەواتە: کە دەفەر موی: ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾، شایەدییان لەسەر خۆیاندا، کە ئەوانە داپۆشەری هەق بوون، واتە: هەقەکیان ناسیو، بەلام هەقەکیان داپۆشیو و بڕوایان پێ نەهێنا و پشیمان تێکردو، ئەگەر نا کەسێک کە پەیامی خۆی پێ نەگات، پەیامی پیغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) پێنەگات، بە کافر لە قەڵەم نادرێ، چونکە هیچی دانەپۆشیو، هەقیکی پێ نەگەشتو، کە زانیبێتی ئەو هەقەو لە خواو هاتوو و داپۆشی!

بۆیە ئەوانە کە پەیامی خۆیان پێ ناگات پێیان دەگوترێ: (أهل الفترة) واتە: خەڵکی ماوەیەک کە پیغەمبەراییەتی تێدا داڕاو، بە نسیبەت ئەوانەو پیغەمبەراییەتی پچراو، ئەوان پەیامی خۆیان پێ نەگەشتو، خۆی پەرورەدگاریش لە قورئاندا لە سوورەتی (الإسراء) دا دەفەر موی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾

حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾، واتە: ئێمە سزادەر نین (بۆ ئینسانەکان و بۆ جەندەکانیش) تاکو پیغەمبەر ڕەوانە نەکەین، کەواتە: کەسانێک پەیامی خۆی پەرورەدگاریان لە رۆی پیغەمبەرەکانو پێ نەگەشتبێ، بە لە سەدە بیست و یەکمەشدا بن، ئەو حوکمی کافر بوونیان بەسەردا نادری، مادام لە بنەرەتەو پەیامی خۆی بە بەزییان پێ نەگەیهنرابێ، چونکە هەقیکیان پێ نەگەيو، دایانپۆشیبێ، بەلام بە مەرجێک کە مەترخەم نەبووبن لە ناسینی ئەو هەقەدا.

کەواتە : ئەگەر قەومێک هەبن لە شوێنێکی زۆر دووری دنیا، وە بە هیچ شێوەیەک ناو و ناوبانگی ئیسلامیان پێ نهگەشتبێ، یاخود ناو و ناوبانگی ئیسلامیان پێ گەشتبێ، بەلام بە پێچەوانەی ئەوەوە کە ئیسلامی لەسەر، ئەوانە وای پێدەچێ کە ئەهلی سزا نەبن، بە پێی ئەوە کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا

كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ۝١٥﴾، ئەوەم لە چی هەڵهێنجا ؟ لەوە کە دەفەرموێ: ﴿وَشْهَدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾، واتە: وە شایەدیان لەسەر خۆیاندا کە کافر بوون، واتە: ئەو هەقە کە پێیان گەشتووە، دایانپۆشیوە و پڕوایان پێ نههیناوە و تەبەننیشان نهکردووە، بەلام کەسێک هەقی پێ نهگەشتبێ، هیچی دانهپۆشیوە.

وە دواوی کە دەفەرموێ: ﴿وَعَرَّيْنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، وە ژيانى دنیا فريوى دان، ئەمە ئەوە دەگەیهنێ کە هۆکاری سەرەکی کافر بوونی خەلک، ژيانى دنيايه، زريق و بريقى دنيايه، خوشيى و لەزەتەکانى دنيايه، واتە: خوشيى و لەزەتە ناسەرعييهکان، هەوا و ئارەزووەکان، ئەوانە وای خەلک دەکەن کە بێپروا بن، چونکە لە راستیدا ئيمان جوړیکە لە بەستەوهی ئينسان، بۆیە پیغه مېهر ﷺ له فەرمايشتيکدا دەفەرموێ: ﴿الدُّنْيَا سَجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ﴾^(١)، واتە: دنیا حەپسخانەى ئينسانى ئيماندارە، وە بەهەشتى ئينسانى کافەرە.

يانى: ئينسانى ئيماندار بەهۆى پابەندى بە شەريعه‌ته‌وه، بەهۆى دەر نه‌چوونى لە شیرازەى شەريعه‌ته‌وه، وەک لە گرتوو خانەيه‌کدا بێ وایه، لەو ڕووه‌وه کە بە دواى ئارەزووه‌کانى ناکه‌وى، وە دواى ئارەزووى خەلک ناکه‌وى، وە مافى خەلک پيشيل ناکات، وە نه‌فسى چى پێ خوش بوو، وایه، وە ناکات، بەلام ئينسانى کافر وەک لە بەهەشت دابێ، وایه لە بەهەشت دا هیچ شتێ لە ئينسان قەدەغه نيه، وەک دنیا نيه، کەواتە: ئينسانى کافر لەو ڕووه‌وه، کە هیچ شتيک لە

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٨٢٧٢)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٧٣٤٠)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٣٢٤)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (٤١١٣)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٦٨٧) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

خۆی بە قەدەغە نازانی، وەك ئەو كەسە وایە كە لە بەهەشت دابی، بەلام بە تەئكید بەهەشتیكى وەهمییە، چونكە شوین ئارەزووەكانی دەكهوئ، وە هەر كەسێك شوین ئارەزووەكانی بكهوئ، لە دنیاو دواڕۆژدا زەرەر دەكات، وە زەرەر بە جەستەو رووحو عەقلى وە بە خۆی و بە خیزانی و بە كۆمەلگا دەگەیهنى.

بۆیە خواى زاناو شارەزا لە سوورەتى (فاطر)دا پیمان دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝﴾، واتە: ئەى خەلكینە! بیگومان ژيانى دنیا بەس رابواردنیكى كەمە، { (متاع) بریتىه لە بەهرەمەندبوونى ئینسان لە شتیك، بۆ ماوەیەكى دیاریكراو، ژيانى دنیاى بەهرەمەندبوونى كەمە، رابواردنیكى كەمە } با ژيانى دنیا فریوتان نەدا، وە با فریودەر (كە مەبەست شەیتانە) هەڵتانە خەڵەتینى و لە خشتەتان نەبات.

مەسەلەى پێنجەم: كە خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ

الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفْلُونَ﴾، ئەو (ذلك)، ئایا ئەو ئاماژەى بەجى؟ دیارە (هَذَا) ناوى ئاماژە، (اسم إشارة) یە، بۆ شتیك كە نزیک بى، (هَذَا) یانى: ئەمە، (ذَلِكَ) یانى: ئەو، بۆ شتیكە كە دوور بى، (ذَلِكَ) تۆزیک دوور بى، (ذَلِكَ)

دوورتر بى، واتە: ئەو پەوانەکردنى پیغەمبەرانه لە لایەن خواوە : ﴿أَنْ لَّمْ يَكُنْ

رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفْلُونَ﴾، لەبەرئەوێه كە ناگونجى پەروردگارت فەوتی ئەو ئاوەدانىیەكان بى، لەبەرئەوێه كە ستم و خراپە دەكەن، لە حاڵێك دا كە خەلكەكە بیئاگایە، یانى: هەتا خەلكەكە وریاو، هۆشیار نەكریتەو لە لایەن پیغەمبەرانهو، با ئەهلى زولم و خراپە و كوفرىش بن، خوا لە بەینیان نابات، دەشگونجى، (ذَلِكَ) ئاماژە بى و روونکردنەوێه ئەو راستییە: كە ئەو یاسای خواپە: خەلكى شارو ولاتەكان نافەوتینى بەهوى

زولم و خراپەیانەو، مادام خەلكەكە بیئاگا بن، ئنجا وشەى (بِظُلْمٍ) دەگونجى پەيوەست بى بە: (الْقُرَى) وە، هەرچەندە خراپەو ستم بكەن، بەلام خوا

نایانفەوتیڤن، ئەگەر بێئاگا بن، دەبی وریاو ئاگادار بکړن، وه دهگونجی (بُظْلِمَ) په یوه ست بڼه: (رَبِّک) هوه، واته (بُظْلَمَ مِنْه) یانی خوا سته م ناکات له خه لکی شارو ئاوه دانیه کان، که بیانفەوتیڤن و ئەوانیش بێئاگابن، بێئەوهی که وریاو ئاگاداریان بکاته وه.

ئەمه وهك ئەو ئایەتەى سوورەتى (الإسراء)، که ددەفرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ

حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، واته: وه ئیمه سزادەر نین (بۆ ئاوه دانیهی و بۆ شارەکان) تاكو پیغه مبه رپهوان نه کهین و ئەو پیغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) وریایان نه کاته وهو ئاگاداریان نه کاته وه، دیاره حکمهت و دادگه ریهی و میهره یانی خواش هه ر وای لی چاوه ری ده کری.

پیشتریش باسمان کردوه که وشه ی (قرية) که به (قُرَى) کۆ ده کریته وه، واته: شاری گه وه ره، یاخود ولات، یان ده ولته، وه به مانای (گوند) و (دێ) نیه، وهك له زارای نیستادا باوه.

مه سه له ی شه شه م؛ که ددەفرموی: ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا

رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾، واته: بۆ هه ر کامیک له و مرؤفانه، یان له و جندانه ی که له سه ر زه ویڤن، چه ندان پله هه ن، به هوی ئەو کرده وه وه که

دهیانکرد، یانی: کرده وه گانیان پله گانیان بۆ دیاری ده کهن، ﴿وَمَا رَبُّكَ

بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾، وه په ره ر ده گارت بێئاگا نیه له وهی که کردوو یانه، ده زانی چیان کردوه، هه ر که سه به پیی کرده وهی خوی، پیگه و پله ی بۆ دیاری ده کری.

که ددەفرموی: ﴿وَلِكُلِّ﴾ ئەم ته نوینه ی سه ر: (وَلِكُلِّ) یانی: (وَلِكُلِّ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ وَالْكَفْرِ) بۆ هه ر کام له ئیمانداران و کافران، ئنجا ئایا: ئەهلی کوفر کوا پله یان هه یه؟ چونکه پله بۆ به رزییه و، ئەهلی کوفریش نزم ده بنه وه؟! ئەمه

وهك (الالوسي) له تەفسیری (روح المعاني) دا، دەڵێ: (الدرجات: أي المراتب فَيَتَنَاوَلُ الدَّرَكَاتِ حَقِيقَةً أَوْ تَغْلِيْبًا)^(١) واتە: بۆ هەر کامیکیان پێگەیهێههیه، به پێی کردەوهکانیان پێگەیهێههیه، {جا ئەو پێگەیهێههیه له بەرزە، یان له نزمە}، بۆیه مەبەست له (درجات) لێرەدا (مراتب)ە، که (درکات)یش دەگرتەوه، چونکه درجات بەرهو سەرە، بۆیه قالدەرمە، پەژرە، پێی دەگوترێ: (دَرَجٌ)، چونکه پێی دەچیتە سەرێ، بەلام بەرهو خوار پێی دەگوترێ: (دَرَكٌ)^(٢)، وهك له کوردەواریی خۆماندا ئەگەر یهکێک له یهکێک توورە بێ، پێی دەڵێ: (ده برۆ به دهرهك بى) یانی: زۆر بچیه خوار، (الالوسي) دەڵێ: وشەى (درجات) لێرەدا یان به مانا حەقیقیهێههیه، یاخود به مانا زاکردنەکهی مانای (درکات)یش، دەگرتە خۆی، که بەرهو نزمیی و خوارییە، وهك خوای گەوره دەربارەى مونا فیههەکان دەفهرموی: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

النساء، واتە: بێگومان مونا فیههەکان له پلهی خوارەوهی ئاگردان، کهواتە: دەزانین (دَرَكَة) که به (دَرَكَات) کۆ دەگرتەوه، بۆ خوارێ و نزمییە.

که دەفهرموی: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا يَمْلُؤُونَ﴾، پەرودرگارت بێئاگا نیه لهوهی که دهیانکرد، ئەمه وهك نایهتی ژماره (١٧)ی سوورەتی (المؤمنون) که دەفهرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَفِلِينَ

١٧، واتە: وه بێگومان له سهرووتانهوه جهوت چينمان دروستکردوون، (که مەبەست پێیان جهوت ئاسمانهکانه)، وه ئێمه له دروستکراوهکانی خۆمان بێئاگا نین، ئاگاداری وردو درشتین، به پێچهوانه‌ی ئەوهوه که فهیله سووفههەکان تهسهووریان دهکرد، دهیانگوت: خوا ﷻ ئەو بوونهوه‌یهی وهك سهعاتیک وهگەر خستوهو قورمیشی کردوهو لێی گه‌راوه، ئیدی ههقی نیه، به‌سه‌ر ئەو ورده‌کاریانهوه که تییدا ده‌بن! خوا زۆر له‌وه گه‌وره‌تره ئەو ورده‌شانه‌ بزانێ! ئەوان پێیانوابوو که له پایه‌و مه‌قامی خوای پەرودرگار داده‌به‌زی، ئەگەر شتی وردو بچووک

(١) ج ٤، ص ٣٧٠.

(٢) الدَّرَكُ والدَّرَكُ: أسفل كل شيء ذي عُمُقٍ كالْبئْرِ ونحوها. المعجم الوسيط: ص ٢٨١.

بزانئ، بەلام لە راستیدا وانیە، بۆیەش (أبو حامد الغزالي) یەکیك لەو شتانەى
 كە فەیلەسووفەکانی پێ كافر كردوون، ئەوەیە كە گوتووینە خوا وردەكارییەكان
 نازانئ، بەلام خوا دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۷﴾ المجادلة، واتە: خوا

بە هەموو شتێك زانیە، وە دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝۵﴾ آل عمران، بیگومان هیچ شتێك لە خوا ون نابئ، نە لە
 زەوی و نە لە ئاسمان دا، هیچ شتێك لە خوا پەنھان نابئ، ورد بئ یان درشت،
 ئاشکرا بئ یان پەنھان.

مەسەلەى حەوتەم: كە دەفەرموئ: ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۝۱۰﴾

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَتَشَاءُكُمْ مِّنْ

ذُرِّيَّتِكُمْ قَوْمٌ آخَرُونَ ۝۱۱﴾، وە پەروردگارت دەولەمەندى خواوەن بەزەییە،
 ئەگەر بیهوئ لاتان دەبات، وە هەر كەسێك كە بیهوئ لە شوینی ئیوهی دادەنئو،
 دەيكاتە جێنشینى ئیوه، وەك چۆن ئیوهی لە وەچەى خەلكیكى دیکە، كۆمەلێكى
 دیکە پێگەیاندرە.

ئەمە لیڤەدا هەرەشەییە، خوا ﷻ لییان دەكات، خوا لیڤەدا خۆى بە دوو
 سیفەت وەسف دەكات، ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۝۱۰﴾، پەروردگارت
 دەولەمەندە، وە خواوەنى بەزەییە، دەولەمەند كییه؟ (مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَىٰ غَيْرِهِ)^(۱)
 دەولەمەند كەسێكە پویستى بە جگە لە خۆى نیە، كەواتە: خوا دەولەمەندە،
 ئەگەر ئیوهش لەبەین بەرئ، پەكی لەسەر ئیوه نەكەوتە، خەلكیكى دیکە لە
 شوینی ئیوه دینیته سەر ئەم زەوییە.

وە خوا خواوەنى بەزەییە، وە بەزەیی خوا وای كردووە كە چاوپۆشییان لئ
 بكاتو، مۆلەتتان بدا، گەسكێكتان لئ نەدات، راتان نەمالئ! مۆلەتدان دەدات،

بەلکو بگەرێنەو، کەواتە: ئەم ئایەتە هەم هەر شەیه، هەم جوێکە لە تەماع وەبەرناو، ئومێدەوارکردن، کە ئەگەر بێتو بگەرێنەو، خوا بەزەیی زۆرەو، هەر ئەو ڕەحمەتەشی وایکردووە کە زوو لەبەینتان نابات.

کە دەفەر موی: ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا

يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ﴾، ئەمە وەك ئەو ئایەتە ی سووڕەتی (محمد) وایە کە

دەفەر موی: ﴿... وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

﴾، واتە: ئەگەر ئێو پشت هەلکەن، خوا ئێو لادەبات، کۆمەڵێکی دیکە دێنێ، پاشان ئەوان وەك ئێو نابن، یانی: خۆی بێ نیاز بەکە لەسەر کەس نەکەوتووە.

ئنجای کە دەفەر موی: ﴿مَنْ ذَرِيَّةَ قَوْمٍ آخِرِينَ﴾، لە وەجە ی کۆمەڵێکی

دیکە، ئەمە ئەو دەگەیهێنێ کە ئەو خەڵکە ی دێن لە ئێو جیاواز دەبن، گەڵێکی دیکە دەبنو، کۆمەڵێکی دیکە دەبن، ئنجای ئەگەر تەماشای یاسای خواش بکەین هەر وایە: عەرەب دەستیان بە دینی خواوە گرت، هەتا بە کەلک هاتن و راست بوون لەگەڵ دینی خوادا، سەر قافلە ی مسوڵمانان بوون، کە ئەوان دەستیان لێ هەلگرت، خۆی بالادەست خەڵکێکی دیکە ی هیئا، سەلجوقییەکانی هیئا، غەزنەوییەکانی هیئا، ئەییوبییەکانی هیئا، دوایی عوسمانییەکانی هیئا، خۆی کاربەجێ هەر جارە، چ کۆمەڵگایەك، چ نەتەوێەك لەگەڵ دینی خوادا راستیان کردبێ، ئەوانی هیئاوێتە سەر شانۆ، ئەوانی دیکە ی لا بردووە.

مەسەلە ی هەشتەم: کە دەفەر موی: ﴿إِنْ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ

بِمُعْجِزِينَ﴾، بێگومان ئەوێ کە بە ئێنتان پێ دەدرێ، دی، وە ئێو

دەستەوسانکەر نین، لێردا خوا ﷻ ئەم وشەیهی: ﴿إِنْ مَا تُوعَدُونَ﴾

بە: (البناء للمجهول) هیئاو، نەك بە: (البناء للمعلوم) و نەیفەر موو: (إِنْ مَا يَعِدُكُمُ اللَّهُ بِهِ) یان (إِنْ مَا يُوعَدُكُمُ اللَّهُ بِهِ) ئنجای ئەو یەکیك لە ڕووێکانی

ئەججازی قورئانە، چونکە دەفەرموی: **(تَوَعَّدُونَ)** ئەوەی کە بەئێنتان پێ دەدرێ، ئەوە هەم بەئێن (وعد) دەگریتهوه، هەم هەرەشە (وعید) یش دەگریتهوه، (وعد) واتە: گفتو بەئێندان بۆ شتی باش، (وعید) واتە: بەئێندان بە هەرەشە لێکردن، بەلام ئەگەر بەشیوەی (معلوم الفاعل) بووایە، ئەو کاتە بەس بەئێنی دەگەیاندا.

ئەجا کە دەفەرموی: **(وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ)**، (عجز) یانی: چی؟ یانی: دەستەپاچەیی، دەستەوهستانی، ئەوە کە ئێنسان هیچی لە دەست نەیت.

ئەجا کە دەفەرموی: **(وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ)**، وە ئێوە دەستەوستانکەر نین، خوا ئەوەی کە رایگەیاندا بە تەئکید، دێ، وە ئەگەر بێت ئێوە دەستەوستانکەری نین.

ئەمەش دوو مانا دەگەیهێنێ:

۱/ ئێوە دەرباز نابن لە ژێر رکێفو دەستەلاتی خوا و قوتار نابن.

۲/ ئێوە لە دەستەلاتی خوا بەدەر نین، لە هەر شوێنیک بن، دەستەلاتی خوا دەتانگاتی.

مەسەلە ی نۆیهەم و کۆتایی: کە دەفەرموی: ﴿قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ

مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، لێردا خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بلی:

ئە ی گەلەکەم! ئێوە لە شوێنی خۆتانەوه، یان بە پێ توانای خۆتان، یان چەندتان لە دەست دێ، ئێشی خۆتان بکەن، منیش کاری خۆم دەکەم، لەمەودوا بۆتان دەردەکەوێ، سەرەنجای مەنزەلگای دواڕۆژ بۆ کێ دەبێ؟ بێگومان ستەمکاران

سەرفراز نابن، ئەمە وەک ئەو ئایەتەیه کە دەفەرموی: **﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا**

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۰﴾، فصلت چیتان دەوی، بیکەن، بێگومان خوا بینەری ئەوەیە کە دەیکەن.

ئەجە کە دەفەرموی: ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ﴾، ئەوە جوێکە لە سەرنج ڕاکێشان و دل نەرمکردن، واتە: ئێوە خەڵک و کۆمەڵی خۆمن و نەتەوێ خۆمن، ئینسانیش بۆ خەڵک و نەتەوێ خۆی، چاکە نەبێ نایەوی، دوایی کە دەفەرموی: ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾، ئەمە سێ واتای هەن :

۱/ وشە (مکانتکم) بە مانای شوین (مکان) ه، وەك (المقامة والمقام) ^(۱) و (الدائرة والدار) ^(۲) و (الماء والماء) ^(۳)، هەموویان بە یەك مانان، یانی: چ بلی: (مقامە)، چ بلی: (مقام)، وە چ بلی: (دائرة)، چ بلی: (دار)، وە چ بلی: (ماء)، چ بلی: (ماء) هەر یەکن، لێرەشدا (مکانة) یانی: (مکان)، واتە لە شوینی خۆتانەو چیتان لە دەست دێ، بیکەن و مەجوولین.

۲/ مانایەکی دیکە (مکانة) بریتییە لە حالەت، یانی: (حالتکم)، واتە: لەو حالەکی کە لە سەری.

۳/ وە مانایەکی دیکە (مکانة): (تمکنکم) واتە: بەو شیوەی کە دەستان دەروات، چیتان لە دەست دێ، درێغی مەکەن .

مەبەست لەم رستە قورئانییە ئەوەیە، کە ئێوە چیتان لە دەست دێ بیکەن، لە دزایەتیکردنی من، من بێ باکم، بێ منەتم لەبەرئەوێ پشتم بە خوا قایمە، ئێوەش درێغی مەکەن، وە منیش چیم لە دەست دێ، یان ئەوەی کە بە چاکی دەزانم دەیکەم، وە پیلانگێڕی و هەرهشە و گورەشە ئێوە، وە پەرچ خستە بەر پێی من، لەلایەن ئێوەوە من بەرەو دوا ناگێڕیتەو.

(۱) واتە: پێگەو پایە، یان بەردەوامبوون، مختارالصباح، ص: ۴۸۳ .

(۲) واتە: مەنزڵگا، خانوو، مختارالصباح، ص: ۱۹۹ .

(۳) واتە: ئاو.

دوایی دەفەر موی: ﴿ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنِ تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ ۚ

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۚ 》، بە تەئکید لەمەودوا دەزانن کێ سەرەنجامی

مەنزلگای دواڕۆژی دەبێ، واتە: دەزانن کە سەرەنجام لە دواڕۆژدا، سەرفرازیی لە گەرمی من و شوینکە و توانمدا دەبێ، لەبەرئەوێ پشتمان بە خواوەیە، وە بە پێی خوادا دەڕۆین، وشە (عاقبە) یانی: (أَخِيرَ الْأَمْرِ وَآثَرَ عَمَلِ الْعَامِلِ) ^(١) بە مانای کۆتایی کاریک، بە مانای شوینەواری کردەوێ کەسێکە کە ئەنجامی دەدات، خۆی پەرورەدگار لە زۆر شوینان لە قورئاندا تەئکید لە سەر ئەو کردۆتەو، کە سەرەنجامی دنیاو دواڕۆژ، لە گەرمی پارێزگاران و ئیمانداراندا، بۆ وێنە

دەفەر موی: ﴿ وَالْعَقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝١٢٨﴾ الأعراف، وە دەفەر موی: ﴿ إِنَّ الْعَقِبَةَ

لِلْمُتَّقِينَ ۝٤٩﴾ هود، واتە سەرەنجام بۆ پارێزگاران، وە بە پێچەوانەو ئەهلی

کوفرو زۆلم و خراپە، سەرەنجامی شووم و خراپیان هەیە، وە کە لە سوورەتی

(الروم) دا دەفەر موی: ﴿ ثُمَّ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا السَّوَاءَ... ۝١٠﴾، پاشان

سەرەنجامی ئەوانە کە خراپەیان دەکرد، بریتی بوو لە خراپە، واتە: لە سزاو پەشیمانیی.

لە کۆتاییدا خوا دەفەر موی: ﴿ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝١٣٥﴾ الأنعام، واتە:

بیگومان ستمەکاران سەرفراز نابن، ئنجا ئایا ستمەکاران کێن؟ خوا دەفەر موی:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝٢٥٤﴾ البقرة، وە کافرەکان ستمەکاران، ستمەکاری

راستەقینە هەر ئەوانن.

کەواتە: وە کە پێشتریش گۆتمان لێردا خۆی کاربەجی باسی سوننەت و

یاسایەکی خۆی دەکات، کە ستمەکاران سەرفراز نابن، ئنجا ئایا سەرفرازیی،

(فلاح) یانی چی؟ (الفلاح: الفوز والبقاء والنجاة، وهو إسم، والمصدر هو الإِفْلَاحُ،

وَالْفَلَجُ: الشَّقُّ، فَلَجَ الْأَرْضَ: شَقَّهَا^(۱)، (فلاح) بریتییە لە بردنەوه، مانەوه، دەر بازبوون، وه وشەى فەلاح ناوه، چاوه‌که‌ی بریتییە لە (إفلاح) دەلى، (أَفْلَحَ، يُفْلِحُ، إِفْلَاحًا وَفَلَاحًا)، (فَلَجَ) یش به مانای (شَقَّ)ه، ده‌گوتری (فَلَجَ الْأَرْضَ) واتە: (شَقَّ الْأَرْضَ)، زه‌وییه‌که‌ی شه‌ق کرد، بۆیه به‌ جوتیار ده‌گوتری: (فَلَجَ)، واتە: شه‌ق‌که‌ری زه‌وی، ناخی زه‌وی ده‌دری.

به‌لى لێره‌دا خ‌واى داد‌گه‌ر ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ له‌سه‌ر زمانى پێغه‌مبه‌رى خاته‌م ﷺ راده‌گه‌یه‌نى، که ئه‌ی بێ‌بر وایه‌کان! ئیوه‌ چیتان له‌ ده‌ست دى، بیکه‌ن، منیش ئه‌وه‌ی که به‌ پێویستی ده‌زانم ده‌یکه‌م، ئه‌وه‌ی خوا منى پێوه‌ پابه‌ند کردوه، ئه‌نجامی ده‌ده‌م، وه‌ دلتیاشم که سه‌ره‌نجام ئیوه‌ به‌ده‌به‌ختیی و په‌شیمانیتان بۆ ده‌مینیته‌وه‌، وه‌ ئیمه‌ش سه‌ره‌رازیی و ڕوو سوورییمان به‌قه‌سمه‌ت ده‌ی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى پازدەيەم

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئايەتەكانى (۱۳۶ تا ۱۴۴)، واتە: نۆ (۹) ئايەت دەگرېتە خۆي، تەوهرى سەرەكىي ئەم نۆ (۹) ئايەتە برېتېيە لە خستە رۈوى پووجىي بىرۈكەي بە قەدەغە دانانى ھەندىك لەو نىعمەتەنەي كە خوا بۆ مرقەھەكانى خەلال كردوون، لە بەرۈبوومى كشتوكال و ئاژەل، ھەرۈھەا كوشتنى مندالى خۆ، جگەرگۈشە، بە بيانووى پۈرۈپوۈچ و ئەفسانەيى، كە ئەو ھەدەتەك بوو لەنۆ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانى نىو ھەرگەي ھەرەبىي و غەيرى نىو ھەرگەي ھەرەبىي دا باو بوو، كە ئىستاش ئەو ھەر ھەيە، بەلام لە قالبى دىكەداو بە شىۋازى دىكە.

پاشان خوا ئەو راستىيە دەخاتە رۈو، كە: نىعمەتەكانى ھەك مىوھجات و دانەوئەو ئاژەلى بارھەلگىرى، بۆ بەھرمەندبوونى مرقەھەكان دروستكردوون، بۆيە نابى بەھۆي كەوتنە ژىر كاريگەرىي شەيتان و شوپن پىن ھەلگرتنى و خوتخوتەيەو، ئەو نىعمەتەنە لە خۇيان قەدەغە بكەن.

پاشان خۇاي بە بەزەيى داوايان لى دەكات كە بەلگەيەك بىنن، لەسەر قەدەغە بوونى ھەر يەك لەو ئاژەلەنەي كە بە بيانووى جۇراو جۇرەو، قەدەغەيان كردوون، لەو ھەشت جۇرە ئاژەلە، واتە: لە مەرۈ بزن، ھەرۈھەا لە رەشە و لاخو لە حوشتر، كە بە تەكيد ھىچ بەلگەيەكەيان دەست ناكەوئ بۆ سەلماندى راستىي ئەو كە كافرەكان ھەندىك جۇر لەو ئاژەلەنەيان لە خۇيان قەدەغە دەرەد، خوا دەفەرموئ: ھىچ بەلگەيەكتان بە دەستەو ھەيە، بەلگە ئىو لەسەر بناغەي نەفامىي و ئەفسانەيى ئەو شتانە لە خۇتان قەدەغە دەرەد.

﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْعِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۶﴾ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۷﴾ وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءَ بِرِزْقِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۸﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِدُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مِيتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۳۹﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۴۰﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۱۴۱﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۱۴۲﴾ ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الصَّانِئِينَ

وَمِنَ الْمُعْزِ أَثْنَيْنِ قُلْ ءَالَّذَكَرْتُمْ حَرَمَ أَمِ الْأُنثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣٦﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ
 الْبَقَرِ أَثْنَيْنِ قُلْ ءَالَّذَكَرْتُمْ حَرَمَ أَمِ الْأُنثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
 الْأُنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ لہوہی کہ خوا دروستی کردہ لہ کشتوکال و ئازەل، بەشیکیان بۆ خوا دانا،
 بە بۆچوونی ھەلەہی خۆیان گوتیان: ئەمە بۆ خواو ئەمەش بۆ ھاوبەشەکانمان (لە
 پەرستندا)، ئنجاً ئەوہی ھی ھاوبەشەکانیانە، ئەوہ بۆ خوا ناچی، بەلام ئەوہی ھی
 خوایە، بۆ ھاوبەشەکانیان دەچی! ئەوہ خراپترین بڕیارە کہ دیدەن ﴿١٣٦﴾ وە ھەر
 بەو شیوہیە بۆ زۆریک لە ھاوبەشدانەران، ھاوبەشە (پەرستراوہ)کان کوشتنی
 رۆلەکانیان بۆ رازاندنەوہ، تاکو بە ھیلاکیان بدن، ئایینەکەیان لای تیکەل و
 پیکەل بکەن، وە ئەگەر خوا ویستبای وا نەکەن، وایان نەدەکرد، ئنجاً واز لە
 خۆیان و درۆ ھەلبەستنەکانیان بینە ﴿١٣٧﴾ وە گوتیان: ئەوہ ئازەل و کشتوکالیکیە بە
 بۆچوونی ھەلەہی خۆیان. قەدەغەییەو نابێ ھیچ کەسیک بیخوات، مەگەر کەسیک
 بمانەوی، وە ئازەلیک کە پشتی قەدەغەکراوہ (بۆ بارو سوار بەکاری ناھینن) وە
 ئازەلیک کە بە درۆ ھەلبەستنەوہ، بە ناوی خواوہ، ناوی خوا ی لەسەر ناھینن، بە
 دلتیایییەوہ لەمەودوا بەھو ی درۆ ھەلبەستیانەوہ، خوا سزایان دەدات ﴿١٣٨﴾ وە
 گوتیان: ئەوہی لە سکی ئەم ئازەلانەدا بێ، تاییبەتە بە نیریئەکانمانەوہ، وە لە
 ھاوسەرەکانمان قەدەغەییە، بەلام ئەگەر ئەو (بەچکەیی)ە مردار بێ، ئەوہ نیرو می
 تێیدا ھاوبەشن، بیگومان (خوا) سزای ئەو وەسفکردنە (بێ بنەمایانە)یان دەدات، بە

راستی خوا کار به جیی زانیه ﴿۱۳۹﴾ مسۆگەر ئهوانه ی نهفامانه و بهبی زانیاری،
 رۆلهکانی خۆیانیان کوشتو، ئه و رۆزییه ی خوا پیی دابوون، قهدهغهیان کرد: زیانبار
 بوون، وه بیگومان گومر ابوون و له پئی راستگرتووان نهبوون ﴿۱۴۰﴾ خوا ئه و کسهیه
 که باغی که پردارو بی که پری هیناونه دی، ههروهها دارخورماو کشتوکال که
 بهرهکه ی جوراوجوره، وه زمیتوون و ههنا ی ویکچوو له (رهنگدا) و ویکنه چوو (له
 تامو چیژدا)، جا هه ر کات بهریدا، له بهرو میوه که ی بخۆن، وه له رۆژی هه لگرتنه وه ی
 حاسلاتیشدا، مافه که ی که بۆ هه ژاران و نه داران دانراوه، بیدن به خاوه نه کانیان، وه
 زیدهرۆیی مه که ن، چونکه خوا زیدهرۆیی کارانی خوشناوی ﴿۱۴۱﴾ وه له ئاژه لی
 باره ه لگرو، هی (گچکه و وردی وه) له زمیندا راخراوی بۆ هیناونه دی، دهجا
 له وه ی که خوا پیداون، بخون و به دوا ی ههنگاوهکانی شهیتان مه که ون، که بۆ ئیوه
 دوژمنیکی ئاشکرایه ﴿۱۴۲﴾ خوا ههشت جووتی هیناونه دی له ئاژده لان: له مه ر دووان،
 (بهراو مه ر)، وه له بز ن دووان (بز ن و نیری)، بلئ: ئایا خوا دوو نی رهکانی قهدهغه
 کردوون (واته نیری و بهراو)؟ یان دوو مینه کان (واته: بز ن و مه ر)، یان ئه وه ی که له
 به چکه دانی دوو مینه کان دایه، قهدهغه ی کردوه؟ ئه گه ر له راستان له وه باره وه،
 زانیاری و هه وائم پی بدن ﴿۱۴۳﴾ وه خوا له حوشت ریش دووان (جمل و ناقه) وه له
 ره شه ولاخیش دووان (گا و مانگا) ی دروست کردوون، بلئ: ئایا خوا دوو نی رهکانی
 قهدهغه کردوون، یا دوو مینه کان، یان ئه وه ی به چکه دانی دوو مینه کان
 گرتوویانه ته خۆیان، یان ئایا ئیوه ناماده بوون، که خوا ئه مه ی پی راگه یانندن؟
 دهجا کئ له و کسه سته مکار تره، که درۆ به ناوی خوا وه هه لده به ستئ، تاکو به بی
 زانیاری خه لک گومر بکات! بیگومان خوا کۆمه لی سته مکاران ناخاته سه ر پئی
 راست ﴿۱۴۴﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌كان

(ذَرَأَ): (الذَرْعُ: إِظْهَارُ اللَّهِ تَعَالَى مَا أَبْدَاهُ، يُقَالُ ذَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ، أَي: أَوْجَدَ أَشْخَاصَهُمْ)، (ذَرَعَ) له زمانی عه‌ره‌بییدا واته: بلاوی کرده‌وه، دروستی کردو بلاوی کرده‌وه، په‌خشی کرد، که لی‌ره ده‌فه‌رموئ: (ذَرَعَ) واته: خودی شته‌کانی هیناوه‌ته دیو، ناشکرای کردوون و بلاوی کردوونه‌وه.

(الْحَرْثُ): (الْحَرْثُ: إِقْعَاءُ الْبَذْرِ فِي الْأَرْضِ وَتَهْيُؤُهَا لِلزَّرْعِ وَيُسَمَّى الْمَحْرُوثُ)، (حَرَّثَ) له ئە‌سلدا به مانای کیلان دئ، یاخود به مانای چاندنی تۆو له زه‌وییدا دئ، یان زه‌وییه‌ک خوش بکه‌ی و بی‌کی‌لی، بوئه‌وه‌ی ناماده‌ی بکه‌ی شتی تیدا بچینی، وه وشه‌ی (حَرَّثَ) به مانای کشتوکالیش دئ.

(وَالْأَنْعَامُ): (الْأَنْعَامُ مُخْتَصٌّ بِالْإِبِلِ، جَمْعُهُ أَنْعَامٌ، لَكِنَّ الْأَنْعَامَ تُقَالُ لِلْإِبِلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ، وَالْأَنْعَامُ: الْمَالُ الرَّاعِيَّةُ)، وه‌ک له (مختار الصحاح) دا هاتوه^(۱)، که ده‌گوترئ: (نَعَمٌ) تایبه‌ته به خوشتره‌وه‌و کو‌یه‌که‌ی (أَنْعَامٌ)، به‌لام وشه‌ی (أَنْعَامٌ) وپ‌رای خوشتر، ره‌شه و لا‌خیش و مه‌رو بزنی‌ش ده‌گریته‌وه، هه‌روه‌ها (أَنْعَامٌ) هه‌ر ناژه‌لی‌که بله‌وه‌رئ، دیاره به پپی فسه‌ی نه‌وبئ، گویدرپ‌زو و لا‌خه به‌رزوه هپ‌ستریش، ده‌گریته‌وه‌و هه‌ر چی بله‌وه‌رئ ده‌گریته‌وه.

(لِيرُدُّوهُمْ): (الرَّدَى الْهَلَاكُ، وَالتَّرْدَى: التَّعَرُّضُ لِلْهَلَاكِ)، (لِيرُدُّوهُمْ) واته: بو ئە‌وه‌ی بیان‌فه‌وتین، چونکه (رَدَى) به مانای فه‌وتانه (التَّرْدَى) ئە‌وه‌یه که که‌سی خۆی بخاته حاله‌تی فه‌وتانه‌وه.

(وَلَيْسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ): بو ئە‌وه‌ی دینه‌که‌یان لی‌ تیکه‌ل و پیکه‌ل بکه‌ن، (لَبَسَ يَلْبَسُ) واته: (خَلَطَ يَخْلُطُ)، تیکه‌لی کرد، تیکه‌ل ده‌کات، (أَصْلُ اللَّبْسِ:

سِنْرُ الشَّيْءِ، وَيُقَالُ لَبَسْتُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ) واتە: شتەكەم لى تىكەل كرد، بەس لە ئەسڵدا بە مانای پۆشین دى.

(حَجَرٌ): (الحَجَرُ: المَمْنُوعُ مِنْهُ بِتَحْرِيمِهِ) شَتِيكَ كە قەدەغە كرابى، وَهَكَذَا بَلَّيْتُ پەردەيەكى بۆ كراوە، كە رى نىە كەسێك دەستى بگەيەنیتى.

(أَفْتَرَاءٌ عَلَيْهِ): واتە: بە درۆ هەلبەستن لە كوردیشدا بەكاردى، دەلى: ئىفتىراى پى كرد، واتە: شتىكى بە دەمووە هەلبەست كە نەيگوتو، (الْفَرَى: قَطْعُ الْجُلْدِ لِلْخَرْزِ وَالْإِصْلَاحِ وَالْإِفْرَاءُ: لِلْإِفْسَادِ، وَالْإِفْتَرَاءُ فِيهِمَا وَفِي الْإِفْسَادِ أَكْثَرُ)، وشەى (فرى)، لە زمانى عەرەبىیدا بریتىيە لە برپى چەرم و پىست، بۆ ئەوێ كە پىنەى پى بكا، (پىنەى پىلاو، پىنەى شتىكى پى بكاو شتىكى پى چاك بكاو)، ئنجا (افراء) تەنیا بۆ خراپە بەكاردى، بەلام (افتراء) بۆ چاكەو بۆ خراپە، بەلام زیاتر بۆ خراپە بەكاردى.

(وَصَفَهُمْ): (الْوَصْفُ: ذِكْرُ الشَّيْءِ بِحَالِيَّتِهِ وَنَعْتِهِ، وَالصِّفَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي عَلَيْهَا الشَّيْءُ، وَالْوَصْفُ قَدْ يَكُونُ حَقًّا أَوْ بَاطِلًا)، (وَصَفَ) بریتىيە لە باسکردنى شتىك بە ئاوەلناوەكانىو، ئەو حالەتەنەى كە لە سەریانە، بەلام سىفەت بریتىيە لەو حالەتەى كە شتىك لەسەریەتى، وەسفىش جارى وا هەيە بە هەقەو، جارى واش هەيە بە ناھەقە.

(سَفَهًا): (السَّفَهُ: خِفَظٌ فِي الْبَدَنِ، وَتَوْبٌ سَفِيهٌ: رَذِيءُ النَّسَجِ وَاسْتُعْمِلَ فِي خِفَظِ النَّفْسِ لِنَقْصَانِ الْعَقْلِ) واتە: وشەى (السَّفَهُ) بەمانای قالب سووكى دىت، وە قوماشىك كە باش نەچنرابى (سفىەى) پى دەگوترى، (واتە: باش نەچنراوەو سووكە)، پاشان بەكارهێنراوەو خوازاوێتەو بۆ سووكى نەفس، لەبەر عەقلى سووك، چونكە عەقل بریتىيە لە حەقىقەتى ئىنسان و كاكلى ئىنسان.

(مَعْرُوشَتٍ): واتە: كەپر بۆ كراوەكان، (الْعَرْشُ: فِي الْأَصْلِ شَيْءٌ مُسَقَّفٌ، وَجَمْعُهُ عُرُوشٌ، عَرَشْتُ الْكَرْمَ وَعَرَشْتُهُ: إِذَا جَعَلْتُ لَهُ كَهَيْئَةِ سَقْفٍ)، دار ميو كە ئەگەر

کەپری بۆ بکری، دەچێتە سەر کەپرەکە، پێی دەگوتری: (مَعْرُوش) واتە: کەپر بۆ کراو، بەلام ئەگەر ئەوە نەبێ، پێی دەگوتری: (غَيْرَ مَعْرُوش) واتە: ئەوەی کە هەر لەسەر زەوی رادەکشی و بلاودەبیتهوه.

(مُخْلَفًا أَكْلُهُ): واتە: میوهکە ی جوړاو جوړه، جیاوازه، (الِاخْتِلَافُ وَالْمُخَالَفَةُ) أَنْ يَأْخُذَ كُلَّ وَاحِدٍ طَرِيقًا غَيْرَ طَرِيقِ الْآخَرِ، (إِخْتِلَافٌ وَمُخَالَفَةٌ) ئەوەیە کە هەر کامێک پێی ئەوی دیکە بگری، وشە (أَكَلَ) (يَش) (الْأَكْلُ: مَا يُؤْكَل) هەر شتیکە کە بخوری، بەلام لێردا مەبەست پێی میوهیه.

(حَصَادُهُ): (أَصْلُ الْحَصْدِ قَطْعُ الزَّرْعِ)، وشە (حَصْد) بە مانای برپینی کشتوکال دێ، حاصلاتیەک: گەنمە، جۆیه، دانەوێڵەیه، هەر شتیکە، کە دەدرویتەوه. (الْحَصَادُ وَالْحَصَادُ قَطْعُ الشَّيْءِ فِي إِبَانِهِ، لَكِنَّ الْحَصِيدَ فِي غَيْرِ إِبَانِهِ)، وشە (حَصَادٌ وَحَصَادٌ)، هەردووکیان بە مانای دروینە و برپینی ئەو دانەوێڵە و شتە دێ لە کاتی خۆیدا، بەلام (حصيد) بەو دەلێن کە لە غەیری کاتی خۆیدا بێ.

(حَمُولَةً): واتە: بارهه‌لگر، هەندێ دەلێن: تەنیا بە حوشتەر دەگوتری، بەلام خاوه‌نی (مختار الصحاح) دەلێ: (الْحَمُولَةُ: الْإِبِلُ الَّتِي تَحْمِلُ، وَكَذَا كُلُّ مَا احْتَمَلَ عَلَيْهِ الْحِمْلُ، مِنْ حِمَارٍ وَغَيْرِهِ، سَوَاءٌ كَانَتْ عَلَيْهِ الْأَحْمَالُ أَوْ لَمْ تَكُنْ)^(۱) هەر شتی: باری لێ بار بکری، چ باره‌کە ی لەسەر بێ، یان لەسەری نەبێ، لە کەران و ئەوانی دیکەش هەر پێیان دەگوتری: (حمولة)، یانی: بارهه‌لگرەکان.

(وَفَرَشًا): (فَرَش) واتە: پاخراو، (الْفَرَشُ: مَا يَفْرَشُ مِنَ الْأَنْعَامِ، أَي: يُرْكَبُ)، بریتیه‌یە لەو نازدەلانی کە بۆ سواریی بەکار دێن، ئەک بۆ بار، وەک: ئەسپ، کە بۆ سواریی بەکار دێ، هەندیکیش گوتووین: (فرش) واتە: حەییوانی ورد، کە لە دوور دەوێ تەماشایان دەکە، وەک فەرشیەک بە زەویەوه نووسابێ و پاخرابێ، چونکە لە زەویەوه نزیکە و وردە.

(أَزْوَاجَ): (يُقَالُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنَ الْقَرِينَيْنِ مِنَ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى فِي الْحَيَوَانَاتِ الْمُمْتَازَةِ: زَوْجٌ، وَلِكُلِّ قَرِينَيْنِ فِيهَا وَفِي غَيْرِهَا: زَوْجٌ، كَالْخُفِّ وَالنَّعْلِ)، وشهى (زَوْج) كه به (أَزْوَاج) كۆ ده‌کریته‌وه، واته: جووت، ئنجا جووت مه‌رج نیه دووان بن، بۆ وینه: بزنی پێی ده‌گوتری: جووتی نی‌ری، نی‌ری پێی ده‌گوتری: جووتی بزنی، یان پیاو پێی ده‌گوتری: جووتی نافرته، نافرته پێی ده‌گوتری: جووتی پیاو، بۆیه خوای په‌روه‌ردگار له قورئاندا به ئاده‌م ده‌فه‌رموی:

﴿وَقُلْنَا يٰٓأَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ (البقرة، واته: ئەي ئاده‌م خۆت و

جووته‌که‌ته، واته: ئەوه‌ی که تۆ له‌گه‌ڵ وی دا، هه‌ردووکتان ده‌بن به جووت) له به هه‌شت دا نیشه‌ته‌جی بن، زۆر که‌س وا ده‌زانێ که گوترا: (زَوْج) ته‌نیا ده‌بی دووان بن، نه‌خێر، به هه‌ر کامێک لهو شتانه‌ی که هاوتایه‌کیان هه‌بی، ده‌گوتری: (زَوْج) و مه‌رج نیه ته‌نیا نی‌رو مێ بن، ده‌لی: جووته نه‌عل، جووته گۆره‌وی، هه‌ر شتی که دووان بی، به‌رانبه‌ریکی هه‌بی، به هه‌ر کامێکیان ده‌گوتری: (زَوْج).

(الضَّائِنِ): کۆی (ضَائِن)ه، واته مه‌ر، پێچه‌وانه‌ی (ماعز)ه که به (مَعَز) کۆده‌کریته‌وه، (مَعَز) تاکه‌که‌ی (ماعز)ه واته: بزنی، یان چه‌یوانی په‌ش، (ضَائِن) تاکه‌که‌ی (ضائِن) واته: چه‌یوانی سپی، مه‌ر.

(الْإِبِلِ): (الْإِبِلُ لَا وَاحِدَ لَهَا مِنْ لَفْظٍ، وَهِيَ مُؤَنَّثَةٌ لِأَنَّهَا اسْمُ جَمْعٍ)، وشه‌ی (إِبِل) حوشتەر، تاک‌ی نیه، ناوی کۆیه، بۆیه‌ش به (مؤنث) دی، چونکه ناوی کۆیه، (بقرة)یش دیسان ناوی جنسه، تاکه‌که‌ی (بقرة)یه هه‌ندی که‌س وا ده‌زانێ (البقرة) به مانای مێینه‌یه، (واته: مانگا) دی، به‌لام وانیه، هه‌لبه‌ته من بۆ خۆشم وامده‌زانی هه‌ر وایه، به‌لام که ته‌حقیقم کرد، ده‌لی: (البقرة: تَقَعَّ عَلَى الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى وَالْهَاءُ لِلْإِفْرَادِ، وَالْجَمْعُ: بَقَرَاتٍ، وَالثَّوْرُ وَالْثَوْرَةُ: لِلذَّكَرِ وَالْأُنْثَى)، وشه‌ی (بقرة) له زمانی عه‌ره‌بییدا واته: په‌شه و‌لاخ، ئنجا (البقرة) بۆ تاکیکه چ نی‌ر بی، چ مێ، (ها)یه‌که‌ی (البقرة) بۆ تاکه، کۆی (بقرة) (بقرات)ه، واته: دیسان بۆ نی‌رو بۆ مێ به‌کار دی، به‌لام ئەگه‌ر به‌ته‌وی بۆ مێ به‌کار بی، ده‌لی: (ثورة)، وه بۆ نی‌ریش ده‌گوتری: (ثور)، ئەگه‌رنا وشه‌ی (بقرة و بقرة) نی‌رو مێ ده‌گرنه‌وه.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای بەرزو مەزن لەم نو ئایەتەدا، باسی ھەلۆیستی کافرو ھاوبەش بو خوا دانەرەکان دەکات، کە لەسەر بناغەییەکی ئەفسانەیی، لەسەر بناغەییەک کە هیچ بەلگەییەک لە عەقل و زانست، وە لە فێطرەت پشەتگیری ناکات، ھەڵدەستان بە قەدەغەکردنی ھەندیک لە بەرھەمی میوەجات و دانوێلە و کشتوکال، وە ھەندێ لە جوێرەکانی ئاژەل، ھەروەھا ھەڵدەستان بە کوشتنی منداڵەکانی خوشیان، چ کچ، چ کوڕ، دیارە بەشیکیان ئەو کارەیان نەجامداوە.

جا خوا ﷻ لیژەدا لەم ئایەتەتەدا، ئەو جوێرە ھەلۆسوکەوتانە ھاوبەش بو خوا دانەرەکان، کە دیارە مەرج نیە ھەر لە نیوە دوورگی عەرەبییدا، ئەو نەریتانە ھەبووبن، بەلکە لە نیو زۆربەی میلەتانی دنیا دا باویبون، خوای زانا ئەو مەسەلانە دەخاتە ڕوو، وە لە مەحەکی وەحییان دەدات، سەرەنجام دەریدەخات: کە ئەو ھەلۆسوکەوتانە، ھەلۆسوکەوتی پووج و بی بنەمان، وە لەو بارەو ئەم دەقە ھاتو: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: إِذَا سَرَّكَ أَنْ تَعْلَمَ جَهْلَ الْعَرَبِ، فَاقْرَأْ مَا فَوْقَ الثَّلَاثِينَ وَمِائَةٍ فِي سُورَةِ الْأَنْعَامِ: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ

سَفَهَا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ إِلَى قَوْلِهِ ﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾^(۱)، واتە: عەبدوللای کورپی عەبباس خوا لییان ڕازی بێ، دەلی: ئەگەر پێت خۆشە، نەزانایی عەرەبەکان بزانی، ئایەتی (۱۳۰) بە پشەتووە لە سوورەتی (الأنعام) بخوینەو: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهَا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ھەتا فەرموودەیی خوا:

﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾، کە دیارە مەبەستی ئەو ئایەتەنە کە ئیستا ئێمە مانای گشتییان دەکەین.

خوایێ ئێهه هەر له سیافی ئه‌و ئایەتانه‌دا که باسی نه‌فامیی و نه‌زانی هاوبه‌ش بو‌ خوا

دانه‌ره‌کان و کافره‌کان ده‌که‌ن، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ

وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا﴾، وه به‌شیکیان بو‌ خوا دانا، له‌وه‌ی که به‌دییه‌ناوه له

کشتوکال و ئازده‌لان، واته‌: له دانه‌ویله‌و میوه‌جات و سه‌وزو هه‌ر ڕووه‌کیکی دیکه‌، وه

له ئازده‌لان، که مه‌به‌ست پێی: حوشترو ڕه‌شه و لاخه له‌گه‌ل مه‌رو بز، به‌ ڕای

زۆربه‌ی زانیان، ﴿فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾، وه به‌

بو‌چوونی هه‌له‌ی خو‌یان، گو‌تیان: ئه‌م به‌شه‌ بو‌ خوایه‌و، ئه‌م به‌شه‌ش بو‌

هاوبه‌شه‌کانمانه‌، واته‌: ئه‌وانه‌ی که له خه‌یال و ره‌ینی ئه‌واندا به‌ هاوبه‌شی خوا

دانراون، له په‌رسترا‌ندا، ئه‌که‌رنا به‌ ته‌ئکید خ‌وای په‌روهر‌دا‌ر ه‌یج هاوبه‌شی نین،

﴿فَمَا كَانَ لَشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ

فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾، ئنجا ئه‌وه‌ی که بو‌ هاوبه‌شه‌کانیان

دایانناوه‌، ناگاته‌ خوا، به‌لام ئه‌وه‌ی که بو‌ خوا دایانناوه‌، ده‌گاته‌ هاوبه‌شه‌کانیان.

دیاره ئه‌م مه‌سه‌له‌یه وه‌ک له مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا باسی ده‌که‌ین، ته‌فسیلیکی

هه‌یه‌، به‌لام کورته‌که‌ی ئه‌وه‌یه که کافره‌کان د‌وای ئه‌وه‌ی حاصه‌لاتیان هه‌لده‌گرته‌وه‌،

جا دانه‌ویله‌ بو‌وایه‌، یان میوه‌جات، ده‌یانکرده‌ دوو به‌شو، ده‌یانگوت: ئه‌و به‌شه‌ بو‌

خوا، که ئه‌و به‌شه‌ی بو‌ خوا دایاننا‌بوو، بو‌ خو‌یان و میوان بو‌ هه‌ژارو نه‌دار به‌کاریان

ده‌یه‌ناو، ده‌یانبه‌خشی، وه ده‌یانگوت: ئه‌وه‌ش بو‌ بته‌کانمان، بو‌ هاوبه‌شه‌کانمان،

بو‌یه‌ش خوا لی‌رده‌ا نا‌وی نا‌ون: هاوبه‌شه‌کانیان، چونکه ئه‌وان وایانده‌گوتو

نه‌یانده‌گوت بت و سه‌نه‌م، ده‌یانگوت: ئه‌وانه‌ هاوبه‌شی خوا، له په‌رستن و

به‌ندایه‌تییداو به‌شیکی په‌رستیان بو‌ ئه‌وان ئه‌نجام ده‌دا.

ئنجا یه‌کیک له شیوه‌کانی په‌رستن ئه‌وه‌بوو که به‌شیک له مال و سامانه‌کانیان بو‌

خوا داده‌ناو، به‌شیکیش بو‌ بت و سه‌نه‌مه‌کانیان که ناویان نابوون: هاوبه‌شه‌کان

(شرکاء)، وه ئه‌و به‌شه‌ی که بو‌ بت و سه‌نه‌مه‌کان دایان ده‌نا، خزمه‌تی بته‌کانیان

پێ ده‌کرد، بو‌ مه‌سره‌فو خه‌رجیی بته‌کان: به‌رگیان بو‌ بته‌کانیان ده‌کرد، به‌لکو جاری

وا هەبوو زیڕو خشلێان پێوە دەخستن، وە بۆنخۆشیان دەکردن، وە پاشان (سادن)یان بۆ دەگرتن، (سادن) ^(۱) واتە: بتهوان، ئنجا ئەو بتهوانانەش کە خزمەتی صەنەمەکانیان دەکرد، دیارە ئەوانیش پێویستییان بە پارەو مەسرهفو خەرجیی هەبوو، بۆیەش هاوبەش بۆ خوا دانەرو بتهپرستەکان بەشێک لێ بەرهەمی ئازدەل و کشتوکالیان بۆ بتهکان دادەنا، بۆ ئەو مەبەستانە، جا ئەوەی کە بۆ بتهکانیان دادەنا، ئەگەر بەشێکی لێ هەلۆمەریباو چووبایە گەل بەشی خوا، دەیانگوت: دەیانگوت: خوا پێویستی بەوە نیە، بەلام ئەوەی کە بۆ بتهکانیان (هاوبەشەکانیان) دایانابوو، ئەگەر بەشێکی لێ چووبایە لای بەشی خوا، دەیانگوت: ئەوانە پێویستییان پێیەتی، بەلام خوا بێنیازە ! واتە: ئەگەر بەشی بتهکان لەگەل هێ خوا تیکەل بووبایە، دەیانگێڕایەو بۆ بتهکان، بەلام ئەگەر بەشی خوا تیکەل بووبایە، لەگەل هێ ئەوان، نەیاندهگێڕایەو دەیانگوت: خوا پێویستی پێی نیە ! بۆیە خوا دەفەرموێ:

﴿ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾، ئەوە خراپترین جۆرە بریارە، کە ئەوان دەیدەن، واتە: ئەو هەلۆسوکەوتە بەو شیوەیە لەگەل خوای بەرزدا کە: بەشێکی بۆ دابنێی، لەو شتانەو کە دروستی کردوون، ئنجا هەر کات لێ بەشەکەو وی تیکەل بە بەشی بتهکان بوو، لێی گەرپێ، بەلام ئەگەر هێ ئەوان تیکەل بە بەشی خوا بوو، بیهێنیەو ! مانای وایە کە تۆ بە کەمتر لە بتهکانیش، تەماشای خوای پەرۆمەردگارت کردو، جا دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر نیشکی دەخەینە سەر، کە بۆ پڕۆژگاری ئەمپڕۆشمان ئەو بیرۆکە ئەفسانەییە چی لێ وەردهگیرێ ؟

پاشان دێتە سەر باسی هەلۆسوکەوتیکی دیکەو ئەفسانەییان کە ئەویش بریتی بوو، لەوە کە منداڵەکانی خۆیانیان دەکوشت، ئنجا ئەگەر کچ بوونایە دەیانگوت: بۆ ئەوەی تووشی عەیبەمان نەکەن: (دَفْعًا لِّلْعَارِ)، وە ئەگەر کوڕیش بوونایە، جاری وا بوو هەندێک لە تیرەگانی عەرەب (هەموویان نا)، لە ترسی ئەوەی کە دوایی مەسرهفیان پێ ناکیشریـن: (دَفْعًا لِّلْفَقْرِ أَوْ مَخَافَةً مِّنَ الْفَقْرِ)، خوا دەفەرموێ:

(۱) کۆی: سادن، (سَدَنَة)، کە بە خزمەتکاری کابەو بتو صەنەمەکان دەگوترا، برۆانە: مختار الصّحاح، ص: ۲۶۴.

﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْذُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ

فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾، وه ههروهها بهو شیوهیه {واته: وهك چۆن لهسهه
بناغهیهکی ئەفسانهیی دهستکاریی بهرهمی گشتوگالیان دهکرد، بهشیکیان بو خواو،
بهشیکیان بو هاوبهشهکانیان دادهنا، به ههمان شیوه { زۆرێك له هاوبهشهكان، كوشتنی
مندالهكانیان بو رازاندبوونهوه، كێ؟ (شُرَكَاءُهُمْ)، ئەوانهیه كه دهیانکردن به
هاوبهش بو خوا، كه دیاره مه بهست بتهو سهنه مهكان.

ئنجایه كێ بو هی هیه بلی: باشه خو بتهو سهنه مهكان قسهیان نه دهکرد؟
دهلێین: راسته، بهلام ئەوان دهچوون بو لای ئەو بتهو سهنه مانه، دوایی شتیکیان
دهخسته قورعهوه، سێ پارچه داریان دهیئا، یهکیکیان لهسهه نووسرابوو: بیکه،
یهکیکیان لهسهه نووسرابوو: مهیکه، وه یهکیکیان هیچی لهسهه نه نووسرابوو، ئنجا
له تووردهگهیهکیان دههاویشتنو، دهستیان تێدهخست، ئنجا ئەگهر ئەو پارچه داره
بووایه، كه لهسهه نووسرابوو: بیکه، یهكسهه ئەو شتهیان نهجام ددها، كوشتنی
مندال بووایه، ههرجی بووایه، بهلام ئەگهر ئەو بووایه، كه نووسرابوو: مهیکه،
ئهجامیان نه ددها، وه ئەگهر ئەو بووایه كه هیچی لهسهه نیه، دووبارهیان دهكردهوه،
تاكو یهكێك له بیکه و مهیکه دهردهچوو! بۆیهش خوای كاریه جی پالی داوته لای
بتهو سهنه مهكان، چونكه بتهوانهكان له لای ئەوان دهیانکرد، ههروهها بتهوانهكانیش
زۆرجار قسهیان دهکرد له پشت بتهكانهوه، كه به حیساب ئەوه بتهگهیه قسه
دهكات، یاخود به ناوی بتهكهوه قسهیان دهکرد، بۆیه خوا پالی داوته لای ئەوان.

ئنجایا بۆچی وایاندهکرد؟ خوا دهفهرموئ: ﴿زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْذُوهُمْ﴾، هاوبهشهکانیان
بۆیان جوان دهکردن، كه پۆلهکانی خۆیان بكوژن، بو ئەوهی به هیلاکیان بدهن و
بیانفهوتینن، ﴿وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾، وه بو ئەوهی دینهکیان لی تیکه
بکهن.

هەلبەتە دەشگونجی لیژەدا کە دەفەر موی: ھاوبەشەکانیان کوشتنی ڕۆڵەکانیان بوو دەپازاندنەو، مەبەست پێی شەیتانەکان بێ، چونکە بێپەرستەکان شەیتانەکانیان دەپەرستو، ئەوانیش بە خوتخوتە دەیانخستە دڵ و میشکیان، کە: کچەکەت بکوژە! نەوێک دوایی شوو بکات، یاخود تیرەیهکی دیکە بەسەر تیرەکەتاندا بداتو، بە دیل بگیری و عەیبەت بێتە سەرێ! وە: بێنە کۆرەکەت بکوژە! نەوێک دوایی گەورە ببێ و مەسەرفی ئەو هەموو کۆرمانەت پێ نەکیشرێ، کەواتە: بە دوو مەبەست ئەو ھاوبەشانەیان کوشتنی منداڵەکانیان بوو جوان دەکردن: یەکەم: بوو ئەوێ بیانفەوتین، دووەم: بوو ئەوێ دینەکیان لێ تیکەڵ بکەن.

یەکی بۆی هەیه بلی: کام دینە؟ دەلێن: ئەو دینە کە هی ئیبراھیم و ئیسماعیل بوو سەلامی خاویان لەسەر بێ، لەنیویاندا مابووە، هەندێ شتی باش لە شوێنەواری دینی ئیبراھیم و ئیسماعیلیان لەنیویدا مابووە، بەلام شەیتانەکان دەیانویست ئەوەندە شتە کە باشیش بوو، لە پاشماوەی ئەو دینە راستە ئیبراھیم و ئیسماعیل، تیکی بدن، خوا دەفەر موی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا

يَفْعَلُونَ﴾، لیژەدا ئەمە وەلامی پرسیارێکە، کە ڕەنگە لە هەندێ میشکدا پەیدا

بێ، بلی: ئایا خوا نەیدەتوانی ڕێیان لێ بگیری؟ با، بۆیە دەفەر موی: ﴿وَلَوْ شَاءَ

اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾، وە ئەگەر خوا ویستبای و نەکەن، وایانەدەکرد، بەلام ئەدی

خوا بۆچی نەویستو، و نەکەن؟ لەبەر ئەوێ ویستوویەتی ئازادیان بکاتو، ئازاد بن، سەرپشک بن، چونکە و نەبێ تا قی ناکرێنەو، و نەبێ دەرناکەوێ: ئایا کێ بە ئازایەتی خۆی بەندایەتی بوو خوا دەکات؟ وە کێ بەندایەتی بوو خوا ناکات؟ ئەگەر خوا ناچاری کردبان لەسەر تاعەت، ئازایەتی ئەوانە کە بەندایەتی بوو خوا دەکەن، بە ئیرادە ئازادانە خۆیان، دەرناکەوت، هەروێک تاوانی تاوانبارانیش دەرناکەوت.

ئەجا لە گۆتایی ئەم ئایەتەدا دەفەر موی: ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْعَلُونَ﴾، دەجا

وازیان لێ بێنەو ئەوێ کە هەڵدەبەستن، واتە: ئەو درۆو دەرناکەوێ کە بە ناوی

دینه‌وه‌و به‌ ناوی خواوه‌ هه‌ڵیده‌به‌ستن، لێیانگه‌پێ، وه‌ که‌ ده‌فه‌رموێ: لێیانگه‌پێ، مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نیه‌ ئاگاداریان نه‌کاته‌وه‌، ئه‌وه‌تا پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌رکی سه‌ره‌کیی

ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ ﴿... وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَاغُ الْمُبِينِ﴾ ﴿٥٤﴾ النور، وه‌ خواي

په‌روه‌ردگار قورئانی ناردوه‌، بۆئه‌وه‌ی ئاگاداریان بکاته‌وه‌و بانگه‌وازیان بکات، به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌ زۆر خه‌فه‌تی پێ مه‌خۆ، لێیانگه‌پێ و له‌ گومپایی خۆیاندا ویلێان بکه‌، به‌و واتایه‌ که‌ ئیهمالیان بکه‌ خۆیان و بیرۆکه‌ نه‌فسانه‌یه‌یه‌کانیان، له‌و ڕووه‌وه‌ که‌ هیچ نین، واته‌: هیچ ئه‌عتیبارێکیان بۆ دامه‌نی و به‌ هه‌ندیان مه‌گره‌.

ئنجایه‌ خواي زاناو شاره‌زا دێته‌ سه‌ر باسی هه‌ندی شتی دیکه‌ی ئه‌فسانه‌ییان،

ده‌فه‌رموێ: ﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَعْنَمُ وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ

بِرَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرَمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً

عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتُرُونَ﴾، وه‌ گوته‌یان: (واته‌: هاوبه‌ش بۆ

خوا دانه‌ره‌کان، کافره‌کان) ئه‌وانه‌ چه‌ند جوړێک ئاژه‌لن، وه‌ چه‌ند جوړێک به‌روبوومی کشتوکالن، قه‌ده‌غه‌یه‌ نابێ هیچ که‌س بیانخوات، مه‌گه‌ر که‌سێک که‌ خۆمان به‌مانه‌وێ.

(هه‌روا به‌ بۆچوونی خۆیان و له‌ خووه‌ ده‌یانگوت: ئه‌و جوړه‌ ئاژه‌له‌، یان ئه‌و

جوړه‌ دانه‌ویلایه‌، یان ئه‌و جوړه‌ میوه‌جاته‌، یان ئه‌و جوړه‌ به‌ره‌مه‌، ده‌بی حه‌تمه‌ن فلان جوړه‌ که‌سه‌ بیخواو، نابێ فلان جوړه‌ که‌سه‌ بیخوات، بۆیه‌ خوا

ده‌فه‌رموێ: ﴿بِرَعْمِهِمْ﴾ وشه‌ی (رَعَمَ) واته‌: بۆچوونیکی هه‌له‌، به‌ بۆچوونی هه‌له‌ی

خۆیان، ﴿وَأَنْعَمُ حَرَمَتْ ظُهُورُهَا﴾، واته‌: وه‌ هه‌ندی ئاژه‌ل پشته‌یان قه‌ده‌غه‌

کردبوون، واته‌: نه‌ بۆ باره‌ه‌لگرتن، نه‌ بۆ سواریی، به‌کاریان نه‌ده‌هێنان، ئنجایه‌ ئه‌و ئاژه‌لانه‌ حوشتی بوونایه‌، گا بوونایه‌، که‌ زیاتر حوشتی گا به‌کاره‌یێراون بۆ بارو

سوار (بارلێنان و بۆ سواریی)، ﴿وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ﴾،

و هەندێ ئازەلێش ناوی خاویان لەسەر نەدەهێنان، بە درۆ هەلبەستن بە ناوی خواوە، هەر لەخۆوە دەیانگوت: ئەوانە کە سەریان دەبرین، نابێ ناوی خاویان لەسەر بهێنرێ، ئنجا یان ناوی بتو صەنەمیان لەسەر دەهێنان، یاخود هیچ ناویکیان لەسەر نەدەهێنان، هەر ئاوا سەریان دەبرین، دیارە گەر تۆ بتەوی بە شیوەی عەقل و مەنتیق ئەوە هەلسەنگینی، ناچیتە عەقلەووە هیچ پێوەرو تەرازوویەك نایگریتەو، ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، بە تەئکید لەمەودوا خوا سزایان دەدات، بەهۆی ئەو درۆ هەلبەستناوەیە، کە لەخۆوە شتیان قەدەغە دەکرد.

ئنجا خاوی زاناو شارەزا دیتە سەر باسی هەندێ قسەو بیرورای دیکە ی ئەفسانەییان، دەفەرموی: ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰی اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَكُنْ مِّمَّا فَهُمُ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ اِنَّهُمْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، وە گوتیان: ئەوەی لە سکی ئەو ئازەلەنە دایە، (ئازەلە مێنەکان) تاییبەتە بە نێرینەکانمانەو، هەندێك جوړە ئازەلیان دانابوو، دەیانگوت: بەچکەکانی، یاخود شیرەکە ی کە لە سکیدا، دەبێ تاییبەت بێ بە پیاوەکانیانەو ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلٰی اَزْوَاجِنَا﴾، وە گوتیان: قەدەغە یە لەسەر ژنەکانمان، لەسەر هاوسەرانمان، نابێ ئافرەتان بیخۆن، چ شیرەکەیان کە لە سکیان دابوو، چ بەچکەکانیان کە دەیانبوون، ﴿وَاِنْ يَكُنْ مِّمَّا فَهُمُ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ اِنَّهُمْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، بەلام ئەگەر بەچکەکە مردوو بووایە، واتە: کاتێ کە بە مردووی لە دایک بووایە، یاخود کاتێک ئەو ئازەلەیان سەردەبرێ، ئەو بەچکە یە کە لە سکی دایە، ئەگەر مردوو بووایە، ئەو پیاوو ئافرەت تێیدا هاوبەش دەبوون! ئەوەش هەر لەخۆوە، بەبێ بەلگە یە، بێئەوێ کە عەقل بیخوای و زانست بیخوای، بۆیە دەفەرموی: ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ اِنَّهُمْ

حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾، خودا سزای ئەو جوړه وهسفرکردن و باسکردنه ئەفسانه‌ییه‌یان، ددهاته‌وه، **إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ** ﴿٢﴾، بێگومان خوا کاربه‌جیی زانایه.

ئنجای دیته سهر باسی ئەوهی که ئەو جوړه ره‌فتاران‌ه‌یان سهره‌نجای چۆنه؟ دده‌هرموئ: **﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾** ﴿٣﴾، بېگومان زیانباربوون ئەوانه‌ی که منداڵه‌کانی خۆیان به نه‌فامیی کوشت، به بێ زانیاری، {کچ و کورده‌کانیان له‌بهر هه‌زاریی و نه‌داری، یاخود کچه‌کانیان له‌بهر ئەوه که عه‌یبه‌یان نه‌یه‌ته سهر، وه کورده‌کانیان له ترسی هه‌زاریی}، هه‌روه‌ها زیانباربوون به‌هۆی ئەوه‌وه که ئەوه‌ی خوا پێی داو، ئەو رزق و رۆزیانه‌ی خوا پێی داو {له دانه‌ویلوه له ئاژده‌ و له میوه‌جات، هه‌ر له‌خووه هه‌ندی جوړیان له قه‌ده‌غه کردن}، **﴿افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ﴾** ﴿٤﴾، به درۆ هه‌لبه‌ستن به‌ ناوی خوا چونکه ئەوانه‌یان هه‌موو به‌ناوی دینه‌وه ده‌کردو ده‌یانگوت: له‌ رووی دینه‌وه ده‌بێ وابێ و ئەگه‌ر وابکه‌ین له خوا نزیك ده‌بینه‌وه و بێت و سه‌نه‌مه‌کان شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌که‌ن، بۆیه خوا دده‌هرموئ **﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾** ﴿٥﴾، گومر‌ابوون، رپی راستیان ون کرد، وه له‌ رپی راست‌گرتووان نه‌بوون.

ئنجای خوای بێ هاوتا، باسی هه‌ندی له‌ نیعه‌ته‌کانی خۆی ده‌کات، وه پاشان باس ده‌کات که ده‌بێ چۆن له‌گه‌ڵ نیعه‌ته‌کانی خوا، له‌گه‌ڵ چاکه‌کانی خوادا مامه‌له‌ بکری: **﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ﴾** ﴿٦﴾، وه خوا ئەو که‌سه‌یه که باغو بێستانی که‌پر‌دارو بێ که‌پری هێناونه‌ دی، واته: ئەو جوړه میوه‌جاته‌ی که پێویستی‌یان به که‌پر ده‌کات، که دیاره مه‌به‌ست پێی دره‌ختی میوه، (تری) ده‌بێ که‌پری بۆ بکری، بۆ ئەوه‌ی به‌رزبێته‌وه و هێشوه‌کانی پێدا شوڕ بێته‌وه، **﴿وَعِغْرَ مَعْرُوشَاتٍ﴾** ﴿٧﴾، وه ئەوه‌شی که پێویستی‌شی به که‌پر ناکات

رادەخری، ئەوەی کە لە شوینی ئاودێر بیکەن، کەپری بۆ دەکەن، بەلام ئەوەی کە لە
 دیمەکار برۆی، ئەو درەختی ترییه، رادەخری و بەبی کەپرە، ﴿وَعِیْرَ مَعْرُوشَتٍ﴾،
 دەگونجی مەبەست پێی ئەو جۆرە میوانە بی، وەك خۆخ و سیوو هەنارو هەنجیرو
 هەرمی و ئەوانە، کە درەختیان هەیه و پێویستییان بە کەپر ناکات، بۆخۆیان بە
 درەختەکیانە وە هەلواسراون، وە دەشگونجی ﴿مَعْرُوشَتٍ﴾ مەبەست پێی ئەو
 جۆرە تەرەکارو سەوزەو شتانەبی، کە لە زەوی رادەخرین، وەك کالەك و شووتی و
 ترۆزی و خەیارو تەماتەو هەموو ئەو شتانە دیكە، ﴿وَعِیْرَ مَعْرُوشَتٍ﴾،
 مەبەست ئەو جۆرە میوانە بن کە بە درەختەو، ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ﴾، وە خوا
 دارخورمای دروستکردو، وە کشتوکال، (زرع) هەموو جۆرەکانی سەوزەو دانەوێڵە
 دەگریتەو، وە هەموو جۆرەکانی ئەو ڕووەکانەش دەگریتەو کە لە نیوانی سەوزەو
 دانەوێڵەدان، وەك گەنمەشامیی ﴿مُخَلِّفًا أَكْلَهُ﴾، (مخلف) واتە: جۆراوجۆر،
 (أكل) واتە: خواردنەکی، بەلام لێرەدا مەبەست پێی ئەوەیه کە دەخوری، کە
 میوەکەیهتی، یاخود بەرەکی کە جۆراوجۆرە، جا ئەو چ مەبەست پێی (زرع) بی،
 واتە: تەرەکارو دانەوێڵە، چ مەبەست پێی میوەجات بی، هەموویان جۆراوجۆرو
 ڕەنگاو ڕەنگن، ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَعِیْرَ مُتَشَابِهٍ﴾، وە خوا
 زەیتوونی دروستکردو، هەناری دروستکردو، ویکچووێه و ویکنەچووێه، ویکچووێه
 لە ڕەنگدا ویکدەچی، هەنار بە هەنار دەچی، وە زەیتوون بە زەیتوون دەچی، بەلام
 لە تام و چێژو بۆن و نیوەڕۆکیان دا، ویکناچن و جۆراوجۆرن، ﴿كُلُوا﴾
 مِّنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾، ئنجا ئایا دەبی چۆن
 لەگەڵ ئەو نیعمەتانە خاوادا مامەڵە بکری؟ ئایا وەك هاوبەش بۆ خاوادانەرە
 ئەفسانەییەکان، بکەن؟ نەخیر بەلکو دەبی لە بەرھەمەکی بخۆن، هەر کاتی بەری
 دەرکرد، واتە: هەر کاتی پێگەیشت، وە هەفەکەشی لێ دەرکەن لە ڕۆژی

هەلگرتنەوهیدا، (حصاد) واتە: حاصەلات هەلگرتنەوه، ئەو کاتە ی که درەو دەکری و دەچنریتەوهو هەلگەگیر، ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾، واتە: زی دەپړوی مەکەن، لە خواردندا زی دەپړوی مەکەن و لە لای بەخشینیدا زی دەپړوی مەکەن، هەردووکیان دەگریتهوه، بۆچی ؟ چونکە: ﴿إِنَّكَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾، بیگومان ئەو (خوا) زی دەپړویکارانی خوش ناوی.

دوای ئەو دیتەوه سەر باسی ئازەل، دەفرموئ: ﴿وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَشًا﴾، وە لە ئازەلەکان هە باربەر و پاخراوی بۆ دروستکردوون، باربەر ئەو حوشرانەن کە بار دەبەن، یان ئەو (گا)یانە ی کە بار دەبەن، بەلکو هەندیکیان گوتووینانە: (حمولة) ناو هەر بارهه لگریک، جا چ حوشر بێ، چ گویدریژ بێ، چ ماین و ئیستر بێ، چ گا بێ، چ هەر شتیکی دیکە بێ، وە (فرشاً) بە مانای پاخراو دێ، جا دەگونجێ مەبەست پێی ئازەلی ورد بێ، وەك مەر و بز، کە لەچاو حوشترو گادا، بە زهوییەوه نووساوان، وەك فەرشیك پاخراوان لەسەر زهوی، هەندیکیش دەلێن: ﴿وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَشًا﴾، واتە: لەنیو ئازەلەکاندا، هەم هەیانە بارتان بۆ هەلگەگرن، هەم فەرشو رایەخیش لە تووک و موو و خوریەکیان، دروست دەکەن، ﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

خُطُوتِ الشَّيْطَانِ﴾، لەوێ کە خوا پێی داوان، بخۆن و بە دوای هەنگاوەکانی شەیتان دا مەرپۆن، بە دوای شوین پێیەکانی شەیتان مەکەن، کە بین لەخۆوه هەندێ لەو شتانە قەدەغە بکەن، یان بەو شیوێ مامەلەیان لەگەڵدا بکەن، کە لە نایەتەکاندا باسکرا، ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، بیگومان شەیتان بۆ نیو دوزمنیکی ناشکرایە، کەواتە: شوینی مەکەن، هەر لەخۆوه، ئەو رزق و رۆزییە پاک و چاکانە ی پەرەردگار: چ لە ئازەل، چ میوه جات، چ دانەوێلە، چ بەرهمی دیکە، لەخۆوه لە خوتانیان قەدەغە مەکەن.

دوایى خىۋاى بالادەست وەك دەمكوتكردنكى ھاوبەش بۇ خوادانەرەكان، كە لەخوۋە ھەندى لەو شتانەيان لەخوۋيان قەدەغە دەگرد، بەتايبەت ئازەلەكان، دەفەرموى: ﴿ثَمْنِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾، واتە: (خَلَقَ لَكُمْ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ)، ھەشت جووتى بۇ دروستكردوون، لە چوار جۆرە ئازەل، وشەى (أزواج) كوى (زوج)ە، (زوج)ىش برىتيە لە تاكى ھەر شتىك كە بەرانبەرىكى ھەبى، مەرجىش نىە تەنيا لە نىرو مىدا بى، خوا دەفەرموى: ھەشت جووتى بۇ دروستكردوون، لە چوار جۆرە ئازەل، ﴿مِنْ

الصَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ﴾، لە ھەيوانى سىپى دووان و لە ھەيوانى رەش دووان، بۆيە وادەلەيم، چونكە: لە كوردىيدا (ضأن) واتە: مەر، كە زياتر مەينەكە دەگرىتەو، بەلام لە زمانى ەپرەبيدا (ضأن) كە كوى (ضائن)، (ضائن) واتە: ئازەلى وردى سىپى، كە ئىمە دەلەين : مەر، بەلام مەرچ نىە تەنيا مى بى، بەلكو بە نىرو مى دەگوترى: (ضائن)، ئەگەر تاك بى، ئنجا بە مەيەكەى دەگوترى: (نعجة) مەر، وە بە نىرەكەى دەگوترى: (كباش)، بەران، ئىمە دەلەين: بەران و مەر، ﴿وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ﴾، وە لە وردە ئازەلى رەش ياخود سوور، يان مەرەز، دووان، (معز) كوى (ماعز)ە لە زمانى ەپرەبيدا، (ماعز) بە تاكى ئەو دەگوترى كە ئىمە پى دەلەين: بزن، بەلام لە ەپرەبى دا، نەك تەنيا بە مەينەكەى نا، بە ھەردووكان دەگوترى: (ماعز)، چ نىر بى، كە ئىمە بە نىرەكەى دەلەين : نىرىو، بە مەيەكەى دەلەين: بزن، بەلام لە زمانى ەپرەبيدا، بە ھەردووكان دەگوترى: (ماعز) وە بە كوۋيان دەگوترى: (مَعَز)، وە بە تاكى نىريان دەگوترى: (تيس) و بە تاكى مەيان دەگوترى: (عنزَة). كەواتە بە كوردىي: (معز) واتە: ئازەلى وردى رەش، كە زياتر لە چيا دەبى، وە (ضأن) واتە: ئازەلى وردى سىپى، كە زياتر لە دەشت دەبى.

ئنجىا خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ﴾، (ئەى پىغەمبەر!) تۆ پىيان بلى، (يان ھەر كەسى كە قورئان دەخوینى)، ئايا خوا دوو نىرەكانى قەدەغە كردوون، لە ئازەلى رەش و سىپى، مەر و بزن، واتە: بەران و نىرى

قەدەغە کردوون، یان دوو مێینه‌کانی قەدەغە کردوون، واتە: بزن و مەر ؟ ﴿أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نِيَّوْنِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، یاخود هەرچی بەچکەدانی دوو مێینه‌کان گرتوو یانەتە خۆیان، واتە: ئەوەی لەنیو سکیاندایە ؟ چونکە خوا وشە (أرحام) ی بەکارهێناوە (أرحام) یش کۆی (رحم)ە، ئەگەر بۆ بەشەر بێ، دەبێ بڵێ: منداڵان، بەلام بۆ ئازەل دەبێ بڵێن: بەچکەدان، چونکە بەچکەکە تێدایە.

یانی: ئایا خوا هەردوو نێرەکانی قەدەغە کردوون، یان هەردوو مێهەکان، یاخود ئەوەی کە لە بەچکەدانی مێنه‌کاندا، کامە قەدەغە کردو ؟ ﴿نِيَّوْنِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر راست دەکەن، خوا ئەوانە قەدەغە کردو، بەناوی دینی خواوە ئەوە دەلێن، بە زانیاری هەواڵم پێ بدەن، نەك هەروا بە شیوەیه‌کی ئەفسانەیی.

ئەجا لە کۆتایی دا دێتە سەر باسی چوار جۆره‌کی دیکە لە ئازەلان و، دەفەر موی: ﴿وَمِنَ الْأِیْلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ﴾، وه له حوشتەر دووان و له رەشه و لاخیش دووان، دیارە لە زمانی عەرەبییدا (ابل) ناوی (جنس)ە، بۆ حوشتەر، یانی: بێئەوه‌ی کە بزانی : داخۆ نێرە یان مێهە ؟ وه (بقر) یش ناوە بۆ رەشه و لاخ، دیسان بەبێ لەبەرچاوترنی ئەوە کە: نێرە یان مێ ؟ بۆ هەردووکیان بەکاردی، جا عەرەب بە نێرە حوشتەر، دەلێن: (جَمَل) وه به مێهەکەشی دەلێن (ناقة)، کە لە کوردیییدا ئێمە ئەوەمان نیە، چونکە حوشتەر لە کوردەواریی دا نەبوو، تاكو مێهەکە ناویکی بۆ دابنێن و، نێرەکە ناویکی دیکە بۆ دابنێن، هەر دەلێن: وشتەر، یان حوشتەر، وه (بقر) یش ناوی (جنس)ە، بۆ رەشه و لاخ، جا به نێرە رەشه و لاخ دەگوتری: (ثور)، وه به مێهەکەشی دەگوتری: (ثورة)، کە (ثور) به (تیران) کۆ دەکریته‌وه (ثورة)ش به (ثورات)، بەلام ئێمە به نێرەکە دەلێن: گا، وه به مێهەکە دەلێن: مانگا، کەواتە: وشە (بقرة) واتە: تاکی رەشه و لاخ، چ نێر بێ،

چ مێ، کە زۆربەى خەلك وا دەزانن: (بقرة) واتە: مانگا، واتە: مێنەى ڕەشە و لاخ، بەلام لە زمانى عەرەبیدا وانیەو (بقرة) تاكى ڕەشە و لاخە، نێر بێ یان مێو، بە (بقرات) كۆدەكرێتەو، واتە: ڕەشە و لاخەكان، نێرین یان مێ.

دوو بارە خوا دەفەر موی: ﴿قُلْ أَلَذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أُمُّ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا

أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ﴾، بڵێ: ئایا خوا دوو نێرینەكانى قەدەغە كردوون، یان دوو مێنەكان، یاخود ئەوێ كە بەچكەدانى ئازەلەكان گرتوویاننە خۆیان، یانى كامەیان، بەلگەتان چییە؟ ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ

اللَّهُ بِهَذَا﴾، یان ئایا ئێوە شاھەد بوون و ئاگادار بوون كە خوا ئەو وەسیەتەى بۆ كردن، واتە: ئەگەر بەلگەى زانیاریی و عەقڵییەتان نیە، ئایا بەلگەى نەقڵییەتان هەیە؟ بەلگەى پەختان لە وەحى هەیە؟ كە خوا ڕاسپاردەبەكى وای بۆ كردبەن؟ ئەو لە لێردا جووێكە لە پلار و توانج تیگرتن و گالته پێكردن، یانى: نەخێر، نە خوا وەسیەتى وای بۆ كردوون، نە عەقڵ و عیلمیش داخوای ئەو دەكەن كە هەندێ لەو

جووڕە ئازەلانە قەدەغە بكەن، بۆیە دەفەر موی: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ

كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، ئنجا ئایا كێ ستهمكارترە لە كەسێك كە درۆ بە ناوى خواوە هەڵدەبەستێ، بۆ ئەوێ بەبێ زانیاریی خەلك گومرا بكات و سەرگەردانیان بكات؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، بێگومان خوا كەسانى ستهمكار ڕاستە ڕێ ناكاتو، نایانخاتە سەر ڕێی راست.

چەند مەسەلەیهکی گرنگ

مەسەلە یەكەم: که خوا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ

وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِغْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا

كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ

يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، پیشبەر ئەم

نایەتەمان مانا کرد، لێرەدا هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، سێ جۆرە بیئەدەبیی و بیپێزیی بەرانبەر بە خوا دەکەن :

١/ بەشیکیان بۆ خوای بێ هاوتا دانا، لەوێی کە دروستی کردووە لە کشتوکال و لە

ناژەل، واتە: خوا ئەو کشتوکال و دانهوێڵەو میوەجات و ناژەلانی دروستکردوون،

کەچی لە دروستکراوەکانی خۆی، بەشیکی بۆ دادەنێن !

٢/ ئەوێیە کە بەشیکی بۆ دادەنێن، ئەک شەمووی.

٣/ ئەوێیە کە بەشی هاوبەشەکانیان، بۆ خوا نەدەچوو، بەلام بەشی خوا، بۆ بت و

صەنەمەکان و بۆ هاوبەشەکانیان دەچوو، ئنجا ئایا ئەو چۆن بوو؟! عەبدوللای

کوپی عەبباس خوا لە خۆی و بابی رازی بێ، ئەوەمان بۆ پوون دەکاتەو: {عَنِ

ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: وَكَانُوا إِذَا هَلَكَ الَّذِي لَا إِلَهَ لَهُمْ وَكَثُرَ الَّذِي

لِلَّهِ، أَخَذُوا الَّذِي لِلَّهِ، وَأَنْفَقُوهُ عَلَى الْأَصْنَامِ، وَإِذَا هَلَكَ الَّذِي لِلَّهِ وَكَثُرَ الَّذِي

لِلْأَصْنَامِ، قَالُوا: لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأُزَكِيَ الَّذِي لَهُ} ^(١) واتە: عەبدوللای کوپی

عەبباس خوا لە خۆی و بابی رازی بێ، دەئێ: (عەرەبە بت پەرستەکان)

عەدەتیان وابوو: ئەو بەشە کە بۆ بتەکانیان دانابوو، ئەگەر فەوتابایە، وە

ئەو بەشە کە بۆ خوایان دانابوو، زیادی کردبایە، (جا ناژەل بووایە، یان

دانه‌وێڵه، یان هه‌رچی بووایه)، له به‌شه‌که‌ی خوایان هه‌لده‌گرتو دهبانخسته
سه‌ر هی بته‌کانیانو، بۆیان سه‌رف ده‌کردن، به‌لام ئە‌گه‌ر له به‌شی خوا
فه‌وتابایه‌و به‌شی بۆ بته‌کانیان زیادی کردبایه‌ دهبانگوت: ئە‌گه‌ر خوا
ویستبای، به‌شه‌که‌ی خو‌شی زیاد ده‌کرد، (دیاره‌ پی‌ویستی پی‌ نیه‌).

هه‌ر له‌وباره‌وه‌ عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباس خوا له‌ خو‌ی و بابی رازی بی، بۆ
زیاتر روونکردنه‌وه‌ی چه‌مکی ئە‌و هه‌ل‌سوکه‌وته‌ی بته‌پرسته‌کان، ئە‌مه‌شی لئ
گیر‌دراوه‌ته‌وه‌: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَعَلُوا لِلَّهِ مِنْ ثَمَرَاتِهِمْ وَمَا
لَهُمْ، نَصِيبًا، وَلِلشَّيْطَانِ وَالْأَوْثَانِ، نَصِيبًا، فَإِنْ سَقَطَ مِنْ ثَمَرَةٍ مَا جَعَلُوا لِلَّهِ، فِي
نَصِيبِ الشَّيْطَانِ، تَرَكُوهُ، وَإِنْ سَقَطَ مِمَّا جَعَلُوهُ لِلشَّيْطَانِ، فِي نَصِيبِ اللَّهِ،
الْتَقَطُوهُ وَحَفَظُوهُ وَرَدُّوهُ إِلَى نَصِيبِ الشَّيْطَانِ، وَإِنْ انْفَجَرَ مِنْ سِقْيٍ مَا جَعَلُوهُ لِلَّهِ
فِي نَصِيبِ الشَّيْطَانِ، تَرَكُوهُ، وَإِنْ انْفَجَرَ مِنْ سِقْيٍ مَا جَعَلُوهُ لِلشَّيْطَانِ فِي نَصِيبِ
اللَّهِ، سَدُّوهُ، فَهَذَا مَا جَعَلُوا مِنَ الْحَرْثِ وَسَقْيِ الْمَاءِ، وَأَمَّا مَا جَعَلُوا لِلشَّيْطَانِ مِنَ

الْأَنْعَامِ فَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا

حَامِرٍ ﴿١٣٣﴾ المائدة ﴿١﴾، واته‌: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباس خوا له‌ خو‌ی و بابی رازی
بی، ده‌ئێ: ئە‌وانه‌ عاده‌تیان وابوو، له‌ کشتوکال‌و له‌ مال‌و سامان به‌شیکیان بۆ خوا
داده‌نا، به‌شیکیشیان بۆ شه‌یتان‌و بۆ بته‌کانیان داده‌نا، جا ئە‌گه‌ر له‌و به‌شه‌ی که
بۆ خوا دایانناوه‌، له‌ میوه‌که‌ که‌وتبایه‌ خواری‌و چووبایه‌ گه‌ل به‌شی شه‌یتان‌و
بته‌کانیان، لئێ ده‌گه‌ران، به‌لام ئە‌گه‌ر له‌و به‌شه‌ی که‌ بۆ شه‌یتان‌و بۆ بته‌کان
دایانابوو، لئێ که‌وتبایه‌ خواری‌و چووبایه‌ گه‌ل به‌شی خوا، هه‌ل‌یانده‌گرت‌وه‌وه‌
ده‌یانپاراستو دهبانخسته‌وه‌ گه‌ل به‌شی شه‌یتان‌و بته‌کان، هه‌روه‌ها ئە‌و
کشتوکاله‌ که‌ دهبانکرد، ئە‌گه‌ر له‌وه‌ی که‌ بۆ خوا دایانناوه‌، ئاوه‌که‌ی چووبایه‌
نی‌و به‌شی شه‌یتان‌و بته‌کان، لئێ ده‌گه‌ران، به‌لام ئە‌گه‌ر له‌وه‌ی که‌ بۆ بت‌و
شه‌یتان دایانناوه‌، ئاوه‌که‌ی چووبایه‌ گه‌ل به‌شی خوا، دهبانگیرایه‌وه‌، ئە‌وه‌
سه‌باره‌ت به‌ کشتوکال‌و ئە‌وه‌ی که‌ به‌ ئاو‌دی‌ری، ئاو ده‌درئ‌و به‌ره‌م دئ، به‌لام

به‌نسبەت ئەو به‌شەو، که له ئازەلان بو شەیتانیان دانابوو، خوا دەرەرموی:

﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ﴾ المائدة، چوار

جوړه نازەلیان دیاری کردبوون، به تایبەتی له حوشتەر: به‌حیرە، سائیبە، وەصیلە، حام، که کاتی خوێ باسمانکردوه، بوچی ئەو ناوانەیان لیان، که هەر له‌خووه ئەو ناوانەیان لیانابوون، له خوێانیان قەدەغە کردبوون، یاخود بو بته‌کانیان تەرخیان کردبوون.

دەشگونجی مەبەست لەو نایەتە موبارەکە، ئەووبی که لەم فەرمووده‌یهی پیغەمبەر ﷺ دا هاتوه: ﴿ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا غَنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشُرْكَهُ) ﴾ (۱)، واتە: ئەبو هورەیره خوا لێی رازی بێ دەلی: گویم له پیغەمبەری خوا ﷺ بوو، دەیفەرموو: خۆی پایە بهرزو مەزن دەرەرموی: من بێنیازترین و دەولەمەنترینی هاوبەشەکانم له هاوبەشداریتی، هەر که سێک کردووه‌یهک بکات، بەشی جگە له منی تیکەل بکات، ئەو من خۆی و هاوبەشەکهی (که ئەو کەسه، یان ئەو شتە که کردوویهتی به هاوبەش) وازی لێ دینم، (واتە: بەشەکهی خۆشم دەدم بەو).

کەواتە: دەگونجی مەبەست لەو نایەتە که دەرەرموی: (ئەوهی که هی هاوبەشەکانیان بوو، بو خوا نەدەچوو، بەلام ئەوهی هی خوا بوو، بو هاوبەشەکانیان دەچوو) مەبەست ئەووبی چونکه خوا بەشەکهی خۆی ناوی، واتە: بەشەکهی خۆشی دەدات بەو هاوبەشانهو، خوا قبوولی ناکات، ئەو کردووه‌یهی که بو خوا دەرکری، جگە له خۆی تیدا بەشدار بکری، جا نوێز بێ، پۆزوو بێ، مال بەخشین بێ، جەنگ و جیهاد بێ، بلاوکردنه‌وهی زانست بێ، هەر شتی که ریاو شیرکی تیکەوت و جگە له خۆی تیدا بەشدار کرا، خۆی بێنیاز بەشەکهی خۆشی ناوی.

ئەوێ پێویستە لەم رۆژگارەمان دا، لە ئایەتی (۱۳۶) ی وەرگیرین

ئایا ئەمە چی لێ وەردەگیرئ، بۆ ئیستامان؟ ئەوێ لێ وەردەگیرئ کە ئیستاش زۆر کەس ئەگەر خوا بە یەکگرو ئیماندارێ باش نەبئ، هەر وا دەکات، چۆن؟ ئەوان - واتە: هاوبەشدا نەرە پێشووەکان - بە شیوەیهکی رواللەتیی و ئەفسانەیی و سادە، بەشی خواو بەشی جگە لە خاویان جیاکردۆتەو، بەلام ئیستا خەلک دینئ، دەلئ: دینی خوا لە مزگەوتئ، بەلام لە بازارو لە فەرمانگەو کێلگەو لە هەموو کایەکانی دیکە ئیان دا، بە دواي جگە لە خوا دەکەوئ، وەک لە یەکەمین هەلبژاردندا^(۱)، گوئیان: حاجییهک دەنگی دابوو، گوتبوویان: حاجی دەنگت بە کئ داو؟ ئەویش ئاماژەي کردبوو بۆ رەنگی یەکئ لەو حیزبە عەلمانیانەو گوتبووی: هەر فلان رەنگە جوانە نیە؟ گوتبوویان: حاجی ئەدی ئیسلام؟ گوتبووی ئیسلام بان سەر، بان سەر!!

یانئ: لەسەر زەوی لەسەر لەگەل فلان بەرنامەو فیکردیەم، بەنسبەت ئایین و بەرنامەکەي خواش ئەو لە ئاسمانە! کە لە حەقیقەتدا ئەمە وەک ئەوێ کە تۆ بیئنی بەشی کەمتر بۆ خوا دابنئ، یان حیسابی کەمتر بۆ خوا بکەي، کە بیگومان ئەو بەئێدەبییهکی زۆر گەورەي، کە دیارە ئەوێ لە زۆر شتدا بەرجەستە دەبئ: بۆ نموونە :

۱/ کەسێک خەریکی ئیشوکار دەبئ، دوايئ، خۆر خەریکە ئاوابئ، ئەو جار نوێژەکەي دەکەوێتەو بێرو، بە پەلە دەیکات.

۲/ یان کەسێک کە هەر خەریکی ئیشوکار دەبئ، ئنجا ئەگەر بواری هەبوو بەرپۆژوو دەبئ لە رەمەزان دا ! ئەگەرنا دەلئ: ئیشم زۆرە، وەک بلئئ: بەشەکەي خۆای پەرودەگار لە زیادەيە!

۳/ هەر وەها جاری وابوو کەسێک مائیکي خراپ کە بۆخۆي نەویستو، ئەوێ کردو بە خێرو داویەتی بە خوا، بەلام ئەوێ کە بەکەلک هاتو، بۆخۆي بەکاریهیناوه !

(۱) مەبەست یەکەمین هەلبژاردنی پەرلەمانی هەریمی کوردستانە، لە سالی: ۱۹۹۲ ز دا.

لەپراستییدا ئەو هەمووی دەچیتەووە سەر ئەو ریشە ئەفسانەییە، کە تۆ بەشی کەمتر بۆ خوا دابنێی! راست ئەوەیە نەك هەر بەشی کەمتر بەشی زۆرتر، بەلکو تۆ دەبێ هەموو شتەکان بە هی خۆی پەرودرگار بزانێ، لە پەزنامەندیی خۆدا بەکاریان بینی، چونکە خۆی تاک و پاک، رازی نابێ بەو کە کەسی لەگەڵدا

بکریتە هاوبەش، بۆیە خۆی بێ هاوتا لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿سَاءَ مَا

يَحْكُمُونَ﴾، واتە: خراپترین بریار ئەو بریارە کە ئەوان دەیدن، کە بەو

شیوێ مامەڵە لەگەڵ خۆی گەورەدا دەکەن، کە جگە لە خوا پیش خوا دەخەن!

مەسەلەی دووهم: کە دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ

الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْثُوهُمْ وَلِكَلِّسُوا

عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾، ئەوەی

پیشیان دەستکاریکردنی نێعمەتەکانی خوا بوو، لە ئازەل و کشتوکال و بەروبووم و

میوهجات، لەسەر بناغەیهکی ئەفسانەیی و بتپەرستانە، بەلام ئەمەیان بریتیه لە

مامەڵەکردن لەگەڵ ڕۆڵەو جگەر گۆشەیی خۆت دا، لەسەر بناغەیهکی ئەفسانەیی،

دەفەرموی: هەروەها بەو شیوێ، زۆر لە هاوبەشەکان (یاخود زۆر لە بت و

صەنەمەکان، یاخود زۆر لە شەیتانەکان، کە لەگەڵ خوا دەپەرستێن) کوشتنی

ڕۆڵەکانی خۆیانیان بۆ هاوبەش دانەرەکان جوانکردووە، بۆ ئەوەی بیانفەوتێن، وە

بۆ ئەوەی دینەکیان لێ تێکەڵ بکەن، واتە: ئەو دینە هەقە کە لە ئێرپاھیم و

ئێسماعیلەو سەلامی خۆیان لەسەر بێ هاتوو، هەندێ لە پاشماو پاستەکانی لەنیو

ئەواندا ماودەنەو، ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾، وە

ئەگەر خوا ویستبای، وایانە دەکرد، بۆیە: لێیانگەرێ و ئەوەی کە هەڵیدەبەستن،

بە هەڵیبەستن.

لەوبارەشەووە عەبدوللای کۆری عەبباس خوا لە خۆی و بابی رازی بێ، دەلی:

(كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَدْفِنُونَ بَنَاتَهُمْ أَحْيَاءَ، كَرَاهِيَةً لِلْبَنَاتِ، وَكَانَ الرَّجُلُ

مِنْهُمْ يَحْلِفُ، لَأَنْ يُلِدَ مِنْهُمْ كَذًا وَكَذَا غُلَامًا، لِيُنْجِرُوا أَحَدَهُمْ، كَمَا حَلَفَ

عَبْدُ الْمُطَلَّبِ عَلَى ابْنِهِ عَبْدِ اللَّهِ، وَكَانَ لِأَلْهَتِهِمْ خُدَّامٌ يَقُومُونَ عَلَيْهِمُ الَّذِينَ كَانُوا يَزِينُونَ لِلْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ^(۱)، واتە: خەڵکی سەردەمی نەفامیی، (کافرو ھاوبەش بۆخوا دانەرەکان) کچەکانی خۆیان بە زیندووویی لە گلی دەخستن، لەبەرئەوێ رقیان لە کچان بوو، (دەیانگوت: چۆن دەبێ کچ بە شوو بدرێو، ئەو عەیبە گەورەیه مان بێتە سەرێ، یان لە ترسی ئەوێ کە نەوێ تیرەو ھۆزێک بەسەر تیرەو ھۆزەکەیاندا بداو، دوایی کچەکەیان بە دیل بگیریو سووکایەتی پێ بکری، دەیانگوت: با ھەر بە گچکەیی بیکوژین باشتەر، وەک لەوێ دوایی عەیبەمان بێنیتە سەر)^(۲).

ھەرودھا ھەندێ لە پیاوکانیان سویندیان دەخوارد: ئەگەر ئەوێ کورە ببن، یەکیان سەردەبڕێو دەیکاتە قوربانی، وەک (عَبْدُ الْمُطَلَّبِ)، (باپیری پیغەمبەر ﷺ) بەلێنی داو سویندی خواردو قورعەکە کەوتە سەر عەبدوڵلا.

{ ھۆکاری ئەوێش ئەو بوو کە قورەیشیەکان ویستیان زولمی لێ بکەن، ئەویش لە خوا پارێزەر: خوا بە ئەگەر دە کورەم بدە، کە بەرگرییم لێ بکەن، یەکیان بۆ تۆ دەکەمە قوربانی، خواش دە کورێ دانی، یەکیان عەبدوڵلا بوو، بابی پیغەمبەری خۆمان ﷺ، ئنجا قورعی کیشا، عەبدوڵلا دەرچوو، عەبدوڵلاش لە ھەمووان گچکەتر بوو، زۆری خۆش دەویست، گوتی: تەگبیر چیە؟ پرسیان بە کاهینێک کرد، گوتی: بێنە دە حوشتیان لەوێ دانیو، عەبدوڵلاش لەوێ دانی، قورعە بکیشە، ئەگەر دە حوشتەرکە دەرچوون، ئەوان سەربەرەو، عەبدوڵلا سەلامەت دەبێ، ئەگەر عەبدوڵلا دەرچوو، دە حوشتی دیکەیان بچە گەل، دەلێ: دە جاران قورعەیان دەکیشا، ھەر دە جارە کە ھەر عەبدوڵلا دەرچوو، دە حوشتەر، دە حوشتەر زۆری دەکردن، تاکو بوونە سەد (۱۰۰) حوشتەر، ئنجا دوایی سەد حوشتەرکە سەربەرەو وەک فیدیەو قەرەبوو بۆ عەبدوڵلا {^(۳)، ئنجا عەبدوڵلا کورێ عەبباس دەلێ: پەرستراوەکانیان خوددامیان ھەبوون، کە کوشتنی پۆلەکانیان

(۱) جامع البيان للطبري، برقم: (۱۰۸۲۶)، والتفسير الكبير للطبراني، ج ۳، ص ۸۹، ۹۰.

(۲) ئەوێ لە نیوان کەوانەکان زیادکردنی خۆمە.

(۳) السيرة النبوية، لابن هشام، ج ۱، ص: ۸۰-۸۲، ط دار ابن الهيثم.

بۆ ھاوبەشدارەکان دەپازاندەو، ئەو لێردا گوتوو یەتی: (خُدَام) کە کۆی (خادم)ە،
پیشیان دەگوتری: (سَدَنَة)، کە کۆی (سادن)ە، واتە: بتهوان، خزمەتی بتهکەیان
دەکرد، سَبْحانَ اللّٰه ئیستاش لەسەر هەندێ مەزارگە ی هەندیک تاقم و کۆمەڵی
مسوولمانان، ئەو جوړه کەسانە هەن و هەر پێیان دەگوتری: (سادن) واتە: کەسیک کە
خزمەتی ئەو قەبرە دەکاو، پارەیهک کە لەسەر قەبرە کە دادەندری، کۆی دەکاتەو
پێی دەگوتری: (سادن)، کە لە سەر دەمی نەفامییدا پێیان گوتراو: (سادن)، واتە:
خزمەتکاری قەبر، یان خزمەتکاری بت، (خادم) یشی پێ گوتراو، کە کۆیەکە ی
(خُدَام)ە، جا دەلی: ئەو بتانە (خادم)یان هەبوون، خزمەتی بتهکانیان دەکرد، وەك
پیشتر گوتم: بەرگیان لەبەردەکردن و دیانیشۆردن و بۆنخۆشیشیان دەکردن و زیرو
خشلیان پێو دەخستن و ... هتد، ئنجا ئەوانە ی کە بۆ ھاوبەشدارەکان، کوشتنی
مندالەکانیان جوان دەکرد، ئەو بتهوانانە بوون، ئەوان بۆیان جوان دەکردن.

ئنجا خوا کە دەفەرموی: ﴿لِكثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ بۆ
زۆریک لە ھاوبەشدارەکان لەبەر ئەوە ی هەموویان وانەبوون، خو ئەگەر هەموو
وابوونایە، هەموویان کۆر و کچی خۆیانیان کوشتیان، بنەبەر دەبوون، بەلام نە
هەموویان کچی خۆیانیان کوشتوو، نە هەمووشیان کۆر ی خۆیانیان کوشتوو، بەس
هەندیکیان وابوون، بەلکو هەیانبوو کە زۆر عاقل و بلیمەت بوو، ئەگەر کەسیکی
بینیایە، ویستبای کچی خو ی بکوژی، یان کۆر ی خو ی بکوژی، گوتوو یەتی: بیدە من
بەخو ی دەکەم و گەورە ی دەکەم، کە پێگە یشت یان بە رپی دەکەم، یان دەتدەمەو،
هەیانبوو چەندان کەسی ئاوی زیندوو کردۆتەو، ئەو کەسانە ناویشیان هەبوو
کەسانی خێرخواز بوون، کەواتە: خەلکی حەکیم و زانا شیان تیدا بوو.

کە دەفەرموی: ﴿قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائُهُمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا

عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾، وشە ی (أولاد) کۆی (وَلَد)ە واتە: منداڵ، دەگونجی کۆر (ابن) بیو،
دەگونجی کچ (بنت) بی، جا ئەم نایەتە وەك ئەو نایەتە ی سوورەتی (الإسراء)ە، کە

دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ مِّنْ نَّزْفِهِمْ وَإِنَّا قَتَلَهُمْ

كَانَ خَطَا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ الإسراء، واتە: وە منداڵەكانتان لە ترسی تەنگدەستی

مەكوژن، چونكە ئێمە رزقی ئەوانیش و ئێوەش دەدەین، تۆیژەردەوانی قورئان دەلێن: كچەكانیان لەبەرئەو دەكوشت كە سووكایەتی و عەیبەیان نەیهتە سەر، وە كۆرەكانیشیان لەبەر هەژاری و نەداری كۆشتو، وەك گوتم: دیارە هەندێ لە تیرەو هۆزەكان وابوون، یان هەندێك لە بنەمאלەكان وابوون، ئنجا خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ

شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتُرُونَ﴾ وە ئەگەر خوا ویستبای وایانەدەکرد، لێیانگەرێ و ئەوێ كە هەڵیدەبەستن (با هەڵیبەستن).

ناشكرایە كە دەفەرموێ: لێیانگەرێ ئەوێ كە هەڵیدەبەستن، مەبەست ئەو نەیه كە بانگیان مەكەو هەقیان بۆ روون مەكەو، واتە: مەكەو ژێر کاریگەرییان، دیارە ئەو كلتووورە سەقەتە فشارو کاریگەریی زۆر بوو لەسەر عەقڵ و دلی خەلك و كۆمەلگا بەگشتیی، ئنجا هەرچەندە رووی دواندن لە پێغەمبەر ﷺ، بەلام مەبەست پێی مسوولمانانە، واتە: مەكەو نە ژێر کاریگەرییان و، لە دلی خۆتان دا بلێن: ئەوانە مادام ئەو كارە دەكەن، تۆ بلێی ئەسڵیكی نەبێ و شتیكی باش نەبێ؟ دلتیا بن! ئەو بیروكە ئەفسانەییانە هیچ نین و، مەكەو نە ژێر کاریگەرییان، واتە: وازیان لێ بێن و بەهەندیان مەگرن، ئەك مەبەست ئەو بێ: وازیان لێ بێن! بەو واتایە كە بۆیان روون مەكەو، بانگیان مەكەن بۆ هەق! چونكە قورئان هەمووی بانگکردنی مەروفا بۆ هەق، كەواتە: دەبێ وشەكانی قورئان وەك خۆیان لێیان تیبگەین.

مەسەلەى سێیهەم: دواى خەوای پەرورەدگار باسى كۆمەلێك هەلسوكەوتى

ئەفسانەیی دیکەى بپەرستەكان دەكات، كە دەفەرموێ: ﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُّ

وَحَرَّتْ حَجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَأَ بِرَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرَمَتْ ظُهُورُهَا

وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا

يَفْتُرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا

وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مِّتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ

وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿﴾، لێرەدا دەبێ چەند وشەو پرستەیهك مانا بکەین:

(۱) (حَجْرٌ) یانی: (ممنوع): قەدەغە، ئەمیش لەو دەو دەهاتووە ئەگەر کەسێک ویستبێتی پیاوانی، شتیکی دیاریی بکات، پارەدی بۆ کردووە بەردی لە دەورە داناون، ئەوەش پێی دەگوتری (حَجْرٌ).

(۲) (حَرِّمَتْ ظُهُورَهَا)، پشتیان قەدەغە کراوە، یانی: پشتیان قەدەغە کردوون لەو دەو کە سواریان بن، یان باریان لێ بنێن، چەند جوۆرە حوشرێک هەبوون، گوتوویانە: نابێ باریان لێ بنێن، نابێ کەس سواریان بێ، قەدەغە یەو خوا پێی ناخۆشە، بە ناوی خواوە وایان گوتووە.

(۳) (لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا) چۆن ناوی خاویان لەسەر نەهیناون؟ گوتوویانە: ئەو جوۆرە ئازەلە بەس دەبێ ناوی فلان بتهی لەسەر بێ و نابێ ناوی خوا ی لەسەر بێ، چونکە تاییبەتمان کردووە بەو پرستراوانە ی خۆمانەووە.

(۴) ﴿مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذِكْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا﴾

ئەو دەو کە لە سکی ئەو جوۆرە ئازەلەنەدایە، (ئنجای ئەگەر شیر بووبێ، ئەگەر بەچکە بووبێ، بەلام زیاتر واییدەچێ کە بەچکە بووبێ)، ئەو دەو نابێ ئافەرتانمان لێی بخۆن و، دەبێ بەس نێرینەکانمان لێی بخۆن.

دیاردە مەبەست لە ﴿هَذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ لە پرستە ی: ﴿مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ

الْأَنْعَامِ﴾ دا، چەند جوۆرە ئازەلێکی دیارییکراو و زانراو بوون لە باو (عرف) ی ئەو ساکە ی هاوبەش دانەرەکان داو، وشە ی (هذه) کە ناوی ئاماژە (إسم الإشارة) یە بۆ شتی نزیک و زانراو، بەلگە ی ئەو دەو کە گوتمان.

(۵) ﴿وَإِنْ يَكُن مِّتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾، وە ئەگەر مردار بووبێ لە سکی ئەو ئازەلەدا کە سەریان بریووە، یان بە مرداریی لەداک بووبێ، گەنگ ئەو دەو

کە لییان جیاکردۆتەوه، مردار بووبی، ئەوه تییدا هاوبەش بوون، کە ئەوانە
 هەموویان بیرۆکەی ئەفسانەیی بوون، بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿سَيَجْزِيهِمْ

وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، بە تەئکید خوا سزایان دەداتو، لەسەر
 ئەوێ کە هەڵدەبەستن، بێئەوهی کە پشت ئەستووربێ بە ودحیو،
 بەلگەیهکی له ودحی، یاخود بەلگەیهکی عەقڵیی لەسەر بێ.

ئەمە وەك ئایەتی ژمارە (۱۱۶) ی سوورەتی (التحل) وایە کە دەفەرموێ:

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَّنَفْتَرُوا
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ﴾، واتە:

وێ هەر بەوهی کە زمانتان بە درۆ وەسف دەکات، مەلێن ئەوه حەڵەو ئەمە
 حەرامە، تاكو سەرەنجام بە ناوی خواوه درۆ هەڵبەستن، بێگومان ئەوانە ی بە
 ناوی خواوه درۆ هەڵدەبەستن، سەرفراز نابن.

هەروەها وەك ئەوه وایە کە لە ئایەتی ژمارە (۱۰۲) ی سوورەتی (المائدة) دا

دەفەرموێ: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثَرُ هُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، عەرەبەکان چوار
 جۆرە ئازەلیان هەبوون:

۱/ (بحيرة): حوشتريك بووه گوييان شهق كردوه.

۲/ (سائبة): جۆرە حوشتريك بووه گوتوووانە: دەبی بە کەیفی خوێ بگهڕێو
 نابێ کەس بێگهڕێتەوه.

۳/ (وصيلة): ئەویش جۆرە ئازەلیکی مێنە بووه، حوشتريان مەرپان بزن یان مانگا
 بووه، ئەگەر چەند سکی کردبان لە دوا یەك، دەیانگوت نابێ نە سەر بپرێ،
 وە نە تووك یان خوری یان مووی لی بکریتەوه، وە نابێ بدۆشرێ.

۴/ (حام): بە جۆرە حوشتريکیان گوتوه، کە چەند جارێک لە مێنە حوشتري
 پەری بێو بەچکە ی بووبی، دەیانگوت (حمى ظهرة) پشتی خوێ پاراستوه.

یانی: هەر له‌خۆوه، ئەو چوار ناوه‌یان له‌و چوار جوهره ئاژه‌لانه نابوون، نه سه‌ریان ده‌برین، نه باریان لێ ده‌نان، نه سواریان ده‌بوون، نه هیچ سوودیکیان لێ ده‌بینین.

ئنجبا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ

لَا يَعْقِلُونَ﴾^(۱)، به‌لام ئەوانه‌ی که بی‌پروان، درو به ناوی خواوه ده‌که‌ن، وه زۆربه‌شیان نافامن.

ئهم نایه‌تانه سێ مه‌سه‌له‌یان لێ وه‌رده‌گیرین :

۱ - (القرطبي) ده‌لێ: (وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْعَالَمَ يَتَّبِعِي لَهُ أَنْ يَتَعَلَّمَ قَوْلَ مَنْ خَالَضَهُ وَإِنْ لَمْ يَأْخُذْ بِهِ، حَتَّى يَعْرِفَ فَسَادَ قَوْلِهِ، وَيَعْلَمَ كَيْفَ يَرُدُّ عَلَيْهِ؛ لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَعْلَمُ النَّبِيِّ ﷺ وَأَصْحَابَهُ قَوْلَ مَنْ خَالَفَهُمْ مِنْ أَهْلِ زَمَانِهِمْ، لِيَعْرِفُوا فَسَادَ قَوْلِهِمْ)^(۱)، واته: ئەم نایه‌ته ئەو به‌لگه‌یه‌ی تێدایه، که زانا ده‌بێ قسه‌و بیرورای که‌سیک که پێچه‌وانه‌شیه‌تی، با بیروراکه‌شی پێ هه‌له‌ بئو لێشی وه‌رنه‌گرێ، ده‌بێ هه‌ول‌بده‌ت چاکی بزانی، {ئه‌گه‌ر لیبرالیی یه، ئه‌گه‌ر عه‌لمانییه، ئه‌گه‌ر مارکسییه، ئه‌گه‌ر بته‌هرسته، ئه‌گه‌ر هه‌رچی په‌رسته، ده‌بێ تۆ باش باش لێی تێگه‌یو، بیروکه‌که‌ی و قسه‌که‌ی بزانی، بو‌چی؟}^(۲) بو‌ئه‌وه‌ی بزانی که کو‌یی هه‌له‌یه، وه پاشان بزانی چو‌نی به‌رپه‌رج ده‌ده‌یه‌وه، {چو‌ن ده‌زانی که ئەم نایه‌ته ئەوه‌ی تێدایه؟} ئەوه‌تا خوای به‌رز، پێغه‌مبه‌ری ﷺ خۆی و هاوه‌له به‌پێزه‌کانی پێغه‌مبه‌ری ﷺ ئاگادار کردو‌ته‌وه له قسه‌ی خه‌لکی رۆژگاری خۆیان (له کافره‌کان)، تا‌کو پووجه‌لێی قسه‌و بیرورایه‌که‌یان بزانی.

یانی : بیرورایه‌کانیان چو‌ن بوون، به‌بێ ده‌ستکاریی، خوای په‌روه‌ردگار ئاوا باسی کردوون، وه قسه‌کانیان وه‌ک خۆیان گێراونه‌وه، چونکه تۆ ئه‌گه‌ر ناهه‌ق نه‌زانی، ناتوانی به‌رپه‌رجی بده‌یه‌وه.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج، ۷، ص ۷۸.

(۲) ئەوه‌ی له نیوان که‌وانه‌کان دایه زیاده‌کردنی خۆمه، بۆ پروونه‌کردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

۲ - پيشه‌وا (مالك) يش گوتويه‌تى: (اِسْتَدَلَّ مَالِكٌ بِقَوْلِهِ ﴿خَالِصَةً﴾

لِذِكْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ اَزْوَجِنَا ﴿﴾، عَلَىٰ اَنَّهُ لَا يَجُوزُ الْوَقْفُ عَلَىٰ اَوْلَادِهِ الذكور دون البنات، وأن ذلك الوقف يفسخ، ولو بعد موت الواقف، لأن: ذلك

من فعل الجاهلية) ^(۱)، پيشه‌وا مالیک ئەم نایه‌تهی ﴿خَالِصَةً لِّذِكْرِنَا

وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ اَزْوَجِنَا ﴿﴾، کردۆته به‌لگه له‌سه‌ر ئەوه که دروست نیه، که‌سیک شتیک وه‌قف بکات، نه‌نیا بۆ منداڵه نیرینه‌کانی، جیا له که‌جه‌کانی، {واته نه‌نیا بۆ کوره‌کانی و که‌جه‌کانی لێ بی‌به‌ش بکات، هه‌روه‌ها له میراتدا، ئەوه چاکتر دروست نیه، چونکه میرات خوا دیاریی کردوه} ^(۲)، وه ئەو وه‌قفه، ئە‌گه‌ر دواى مردنى وه‌قف‌که‌ره‌که‌ش بێ، ده‌بی هه‌لبه‌وشینریت‌ه‌وه، چونکه ئەوه کرده‌وى سه‌رده‌می نه‌فامیه، که به‌شيان بۆ پیاوانیان داده‌ناو بۆ ئافره‌تانیان دانه‌ده‌نا.

۳ - عه‌بدوڵلای کورپی عه‌بباس خوا لییان رازی بێ، که پيشتریش قسه‌که‌يمان هینا له‌باردی ئەم نایه‌تانه‌وه، ئەم ده‌قه‌ی لیوه نه‌قل کراوه: {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: إِذَا سَرَّكَ أَنْ تَعْلَمَ جَهْلَ الْعَرَبِ فَأَقْرَأْ مَا فَوْقَ الثَّلَاثِينَ

وَمَائَةٍ فِي سُورَةِ الْأَنْعَامِ: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ

عِلْمٍ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾} ^(۳) واته:

عه‌بدوڵلای کورپی عه‌بباس خوا لییان رازی بێ، ده‌لی: ئە‌گه‌ر پیت خو‌شه نه‌زانیی عه‌ره‌به‌کان بزانی، نایه‌تی (۱۳۰) به پشته‌وه له سووره‌تی (الأنعام) دا

بخوینه‌وه: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ تا‌کو

(۱) محاسن التأويل، ج ۴، ص ۷۳۸.

(۲) ئە‌وه‌ی له نیوان که‌وانه‌کان دایه زیاده‌کردنی خو‌مه، بۆ ڕوونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۳۴).

﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾، بەلێ بەم ئایەتانە بۆمان دەردەکەوێ کە عەرەبی بەر لە هاتنی ئیسلام لە چ نەفامییەکی قوول دابوون؟ چۆن لە نەزانی و نەفامی و لە بیئاگاییدا نەرو بوون، بەلام بەهۆی ئیمان و ئیسلام و قورئانەوه، چۆن دواوی گەیشتنە لووتکە ی زانست و عەقل و حیکمەت و دانایی و هەموو رەوشتیکی بەرزو جوان.

مەسەلە ی چوارەم: کە خوا دەفەر موی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ

سَفَهَا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا

كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾، واتە: بە دنیاییەوه زیانبار بوون، ئەوانە ی کە منداڵەکانی خۆیان، پۆلەکانی خۆیانیا بە نەفامی و بەبی زیاریی کوشتن، وە ئەو پۆزییە ی کە خوا پێی دابوون، قەدەغەیان کرد، بە درۆ هەلبەستەوه بە ناوی خواوه، بیگومان گومرا بوون، وە لە رێی راستگرتوان نەبوون.

وشە ی: (ضلال)، بریتیە لە و ن بوون، یاخود رێ لێ و نبوون، ئیمە لە کوردەواریی خۆماندا دەلیین: سەرگەردانی، یاخود گومرایی^(۱).

کە دەفەر موی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا﴾، (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەکی خۆی دا دەلێ: (تحقیق الفعل بـ (قد) للتنبیه علی أنّ خسرانهم أمرٌ ثابتٌ، فيفيد التحقيق التعجب منهم كيف عموا عما هم فيه من خسرانهم؟)^(۲)، واتە: کە وشە ی (قد) چۆتە سەر کردەوهکە، کە لە زمانی عەرەبییدا مانای دنیاکردنەوه دەگەیهێ، بۆ ئاگادار کردنەوهیە لەسەر ئەوه کە زیانباری کافرو هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، بەهۆی ئەو رەفتارانەیانەوه شتیکی چەسپاوه، وە ئەو دنیاکردنەوهیە سەرسوڕمان لە کردەوهیان دەگەیهێ، کە چۆن ئەو زیانبارییە ی خۆیان نەبینیوه، کە تییدان ؟

(۱) مختار الصحاح، ص ۳۳۹.

(۲) التحرير والتنوير: ج ۴، ص ۱۱۳.

وهك دەبینین خوا دەفەرموی: ﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا

بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾، (سَفَهًا) بە نەفامیی، (بِغَيْرِ عِلْمٍ) بەبێ زانیاری، واتە: ئەوانە هەم عەقڵ سووکیو، هەم نەبوونی زانیارییان لە خۆیاندا کوێکردۆتەو، جاری وایە ئینسان زانیاری دەربارەی شتێک نیه، بەلام عەقڵ و تیگەشتنێکی باشی ههیه، وه جاری وایه کهسێک عەقڵ و تیگەشتنەکی باش نیه، بەلام لە شتێکدا زانیاری ههیه، بەلام ئەو هاوبەش بۆ خوادانەرانه، هەم کێشە ی عەقڵیان هەبوو، عەقڵیان سووک و کچ و کال بوو لەو بارهوه، وه هەم زانیارییان نەبوو، دیارە زانیاری لەبارە ی حەرپامو حەلالەوه، تەنیا لە وه حە ی وەرەگیرئ، بۆیه لیڤه‌دا مەبەست لە زانیاری، وه حیه، واتە: نه خۆیان عەقڵیکی باشیان هەبوو، وه نه زانیاریشیان به وه حە ی خۆای پەر وەر دگەر هەبوو، تاکو تووشی ئەو جوړه به‌هه‌له‌داچوونه نه‌بن، ﴿ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴾، دیارە هەر کهسێک که گومرایی، پێی راستی نه‌گرتوه، به‌لام ئەوه شیوازیکه له زمانی عەرەبییدا، بۆ جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر شتێک.

بۆ وێنه: خوا له شوینی دیکه‌دا ده‌فەرموی: ﴿ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

طه، واتە: فیرعون گەله‌که‌ی خۆی گومرایی کردو، پێی راستی پێشان نه‌دان، ﴿ ٧٩ ﴾

یان له شوینی دیکه‌دا ده‌فەرموی: ﴿ ... قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

٥٦ ﴾، واتە: ئەگەر وا بکه‌م که‌واته من گومرایی بوومو، له پێ راستگرتووان نیم.

(الأعشى) شاعیرێکه له شیعریکدا ده‌لێ: (إِنَّمَا تَرَيْنَا حُفَاةَ لَا نَعَال لَنَا) ئەگەر ئێمه ببینی پێخواسین، پێلاومان نین، دیارە ئەگەر که‌سێک پێخواس بی، به ته‌ئکید پێلاوی نیه، ئەمه شیوازیکه له زمانی عەرەبییدا، بۆ ته‌ئکیدکردنه‌وه به‌کاردی.

مه‌سه‌له‌ی پێنجه‌م: که ده‌فەرموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ

وَعَيْرَ مَّعْرُوشَاتٍ ﴾، ﴿ جَنَّاتٍ ﴾، کۆی (جنة‌یه)، (جنة) واتە: بێستان و باغ،

ئێمە لە کوردەواریی دا دەلێین: باغ و بێستان، مەبەستمان پێی ئەوەیە کە درەختی میوەی تێدابی، پاشان دەگونجی کشتوکالێشی تێدا کرابی، سەوزە تێدا کرابی، دانەوێڵە لێ بێ، هەمووی دەگریتهوه.

﴿مَعْرُوشَتٍ﴾، واتە: درەختی میوی کە پربوکرەو، یاخود یانی: وهك چۆن عەرپش و کورسی لەسەر زەوی دادەنرێ، ئەویش ئاوا راخراوه کە لێردا مەبەست پێی میوەیە کە رادەخری لەسەر زەوی، یاخود: سەوزەو کالێک و شووتی ... هتد.

﴿وَعِزِّ مَعْرُوشَتٍ﴾، واتە: ئەو درەختانەی، یاخود ئەو میوەجاتە کە درەختەکانیان بەرز هەڵدەچن و پێویستییان بە کەپر نیە، وهك دارخورماو خۆخ و هەنجیرو هەنارو هەرمی... هتد.

ئەجا کە دەفەرموی: ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْلِفاً أُكْلُهُ﴾، بێشتیش باسمان کرد، واتە: دارخورما، وه کشتوکال کە بەروبوومەکە ی جۆراو جۆرو جیاوازه لە ڕەنگ و تام و بۆن و قەبارەیان دا، ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾، وه زەیتوون و هەنار، وێکیش دەچن و وێکیش ناچن، دەگونجی وێکچوونیان لە ڕووی ڕووەت و ڕەنگ و قەبارەو بێ، بەلام لە تام و چێژدا، وێکناچن.

کە دەفەرموی: ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾، هەر کاتی کە میوەجاتە کە بەری گرت و پێگەیشت، لێی بخۆن، وه دەگونجی مەبەست لە (ثمر) بەروبوومی کشتوکالێش بێ، وهك دانەوێڵەو سەوزەو کالێک و شووتی و خەیارو... هتد، هەر کاتی کە پێگەیشت، بۆتان هەیه لێی بخۆن، ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾، بەلام ڕۆژی هەلگرتنەوهی، یاخود ڕۆژی ڕنینەوهی، یان دروینەکردنی، مافی خۆی لێبدەن، واتە: لەو ڕۆژەوه کە پێدەگات بۆت هەیه لێی بخۆی، بەلام کە ی دەبی مافی هەزارو نەدارانی لێبدە؟ ئەو ڕۆژە کە هەڵیدەگریهوهو دەیچنیهوه.

ئەم رێستە قورئانییە لە ئایەتیکی دیکەش دا، هەر لەم سوورەتەدا هاتووە، لە وێ خوا فەرمووی: ﴿أَنْظِرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ...﴾ ۱۹، واتە: سەرنجی میوە بەرەکەمی بدن، کاتی که میوە دەرەکات، وە کاتی که پێدەگات.

بەلام لێردا دەرەرموئ: ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾، لەویدا دەرەرموئ: سەرنجی بدەئ، چونکە لەویدا مەقام مەقامی ئەوەبوو که خوا باسی نیشانەکانی پەرەدگاریتی خۆی دەکرد، بەلام لێردا باسی نیعمەتەکانی خۆی دەکات، بۆیە لەوێ فەرمووی: سەرنجی درەختەکان بدن که میوە دەرەکات و پێدەگات، لێرەش دەرەرموئ: لە میوەکەمی بخۆن، چونکە لێردا باسی نیعمەتەکانە، پاشان وەك بەشێک لە سوپاسگوزاریی لە بەرانبەر چاکە و نیعمەتەکانی خوا، فەرمان دەکات که مافی خەلکی لێ بدرئ.

وشە (حَصَاد) هەم بە (حَصَاد) خوێنراوەتەو، هەم بە (حَصَاد)، بە مانای چینیوە و هەڵگرتنەو، دئ.

که دەرەرموئ: ﴿وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾، پیشتریش گوتمان، ئەمە سێ واتایان دەگەیەنئ:

۱/ زێدەرپۆیی مەکەن لە لێ خواردنیدا، که هێندە لێ بخۆن، هیچ بەشی هەزارو نەدار نەمیئیتەو.

۲/ لە پێدانی هەزاراندا هێندە لێ مەدەن بە هەزاران و نەداران، که هیچ بۆ مال و منداڵی خۆتان نەمیئیتەو.

دەلێن: یەکیەک لە هاوێلان که خورمایەکەمی پێگەیشتو، گوتووویەتی: ئەمڕۆ لە بەیانیه وە تاکو ئیوارئ، هەر کەسئ بئ، با لەو خورمایەمی من بخوات، ئنجا که ئیوارە داها، هیچی بۆ نەما بۆو بەباتەو بۆ مال و منداڵی، خوای پەرەدگاریش فەرمووی: زێدەرپۆی مەکەن، تەنانەت لە خێرو چاکەشدا، ئینسان دەبئ خەتی نیوەرپاست و میانگیریی رەچاو بکات، نەوێک بۆخۆی هیچی نەمیئئو، خۆشی دواتر پێویستی بە خەلکی بئ، یان مال و منداڵی چاویان لە دەستی خەلکی بئ.

بویه خوا له سوورپرتی (الفرقان) دا ده‌فرموی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ

يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۖ﴾، نه‌وانه‌ی که مالیان

دبه‌خشن و خه‌رج ده‌کهن، نه زی‌ده‌پړوی ده‌کهن، وه نه چروو‌کی‌ش ده‌کهن، نه ده‌ست بلاون، نه چنگ قوچاون، به‌لکو خه‌تی نی‌وه‌پاست ده‌گرن.

۳/ ده‌شگونجی مه‌به‌ست نه‌وه‌بی که به‌گشتی له هه‌موو کرده‌وهو رفتار‌ه‌کانتاندا، زی‌ده‌پړوی مه‌کهن و، سنوور‌ش‌کینیی مه‌کهن.

مشتوم‌پ‌ی زانایان له‌باری نه‌سخ بوونه‌وه،

یان نه‌سخ نه‌بوونه‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته‌وه :

لی‌رده‌دا تو‌ی‌ژ‌ده‌وانی قورئان ده‌باری نه‌م نایه‌ته، که ده‌فرموی: ﴿وَأَثُوا

حَقَّهُ، يَوْمَ حَصَادِهِ﴾، دوو بو‌جوونیان هه‌ن:

(۱) هه‌ندی‌ک ده‌لین: نه‌م نایه‌ته به‌فره‌ز‌بوونی زه‌کات نه‌سخ بو‌ته‌وه، واته: له به‌روبوومی کشتوکال و دارو دره‌خت و میوه‌جات، پی‌ویست ناکات هه‌قی لی‌بده‌ی، مادام زه‌کات فره‌ز بووه، ته‌نیا زه‌کات واجبه.

یه‌کئ له‌و زانایانه پی‌شه‌وا (طبری) یه که به پی‌شه‌وا‌ی تو‌ی‌ژ‌ده‌وانی قورئان داده‌نری، گو‌تو‌ویه‌تی: ﴿وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ عِنْدِي بِالصَّوَابِ، قَوْلَ مَنْ قَالَ: كَانَ ذَلِكَ فَرَضًا فَرَضَهُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ فِي طَعَامِهِمْ وَثِمَارِهِمُ الَّتِي تُخْرِجُهَا زُرْعُهُمْ وَغَرُوسُهُمْ، ثُمَّ نَسَخَهُ اللَّهُ بِالصَّدَقَةِ الْمَفْرُوضَةِ، وَالْوُظُفَةِ الْمَعْلُومَةِ مِنَ الْعَشْرِ وَنِصْفِ الْعَشْرِ﴾^(۱)، واته: راست‌ترین قسه له‌لای من، قسه‌ی که‌سی‌که که ده‌لئ: نه‌وه فره‌ز‌یک بووه خوا له‌سه‌ر ئیماندارانی داناوه، له خوار‌دنیان و له میوه‌جاتیان و له به‌ره‌می کشتوکال و دارو دره‌ختیان دا، دوا‌یی

خوا به زەكاتیك كه فەززی كردوو، ئەندازەى بۆ داناو، كه بریتیه له یەك لەسەر دەو، یەك لەسەر بیست، ئەوێ نەسخ كردۆتەو، {یەك لەسەر دە، واتە: ئەگەر بەرھەمی كشتوكاڵ بە ئاوی باران، یان بە ئاوی ڕووبار ئاو بدری، ئەو بەرھەمەكەى، یەك لەسەر دە (۱/۱۰) ی زەكات لى دەكەوێ، بەلام ئەگەر بە دەست ئاو بدری، ئنجا جوگای بۆ هەلبەستى، یان بە بیرو ناعوورو... هتد، ئەو نیوێ دە یەك، كه دەكاتە بیست یەك (۱/۲۰) }.

هەلبەتە توێژەرەوان بوونەتە دوو ڕا، بەشێکیان دەلێن: ئەم ئایەتە نەسخ بوۆتەو بە زەكات، هەندیکیشیان دەلێن: نەسخ نەبوۆتەو:

(طبري) یەكێكە لەوانەى دەلێن: نەسخ بوۆتەو، بەلام (محمد الطاهر بن عاشور) دەلێ: نەخپەر نەسخ نەبوۆتەو.

منیش پیموایە لە فوڕئاندا نەسخ هەر نیە، وە هیچ ئایەتێك نەسخ نەبوۆتەو.

(محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەكەى خۆى دا لەوبارەو دەلێ: (وَعَلَى الْقَوْلِ الْمُخْتَارِ: فَهَذِهِ الْآيَةُ غَيْرُ مَنْسُوخَةٍ، وَلَكِنَّهَا مُخْصَصَةٌ وَمُبَيَّنَةٌ بِآيَاتٍ أُخْرَى وَبِمَا يَبَيِّنُهُ النَّبِيُّ ﷺ فَلَا يُتَعَلَّقُ بِإِطْلَاقِهَا، وَعَنِ السُّدِّيِّ: أَنَّهَا نُسِخَتْ بِآيَةِ

الزَّكَاةِ يَعْنِي: ﴿حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً﴾ ﴿١٣٦﴾ التوبة، وَقَدْ كَانَ الْمُتَقَدِّمُونَ يُسْمُونَ التَّخْصِصَ نَسْخًا) ^(۱)، واتە: لەسەر قسەى هەلبژێردراو و ڕای هەلبژاردە: ئەم ئایەتە نەسخ نەبوۆتەو، بەلكو تاییبەت كراو، وە ڕوونكراوئەو بە ئایەتەكانى دیکە، وە بەوێ كە پیغەمبەرى خوا ڕوونى كردۆتەو، كە باسى زەكاتى كردو، بۆیە

كە دەفەرموێ: ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾، ئەو پەيوەست نیە بە مانای ڕەهای ئەم ئایەتەو {واتە: تەنیا مەبەست پێى زەكاتە} وە (سُدِّي) گوتوویەتى: ئەم

ئایەتە بە ئایەتى زەكات نەسخ بوۆتەو، واتە: ﴿حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ

وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾ ﴿١٣٦﴾ التوبة، وە زانایانى پیشوو، هەندیک ئایەت كە مانای هەندى

ئایەتیان تایبەت دەکرد، ناویان لێناوە نەسخ، {ئەوان وەك زاراوەیەك بەكاریان
هێناوە، بەلام زانایانی دوایی وایانزانێوه : هەر که وشەى نەسخ بەکارهات مانای ئەوه
دەگەیهنئى که ئەو ئایەتە حوکمەکەى لاچوو، لە کاتییدا که زانایانی پیشوو
مەبەستیان ئەوه نەبوو، بەلکو مەبەستیان ئەوهبوو که ئایەتیک مانایەکی گشتی
هەبوو، ئایەتیکى دیکە هاتو مانایەکەى تایبەت کردو، یان مانایەکی رەهای
هەبوو، ئایەتیکى دیکە ماناکەى بەنددار (مُقَيَّد) کردو} (۱).

ئنجـا من دەلـيـم: لە راستییدا نەسخ کاتیك دەبـێ، که ئەو دوو ئایەتە
تیکگیرین، ئنجـا ئایـا فەرزبوونی زەکات که خوا دەفەرموێ: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾ (۱۳) التوبه، واتە: صدەقهیهک لە مالهەکانیان
وەربگرە، که بەهۆی ئەو صدەقهیهوه، پاکیان بکەیهوه و گەشەیان پێبدە.

ئایـا ئەو زەکاتە، لەگەڵ ئایەتەکەى سوورەتى (الأعام) دا که سوورەتیکى
مەککەییە، که دەفەرموێ: ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ لە بەروبوومی
کشتوکال و میوهجاتەکەتان هەفەکەى لى بـەدەن، ئایـا تیکدەگیرین ؟ دەلـيـن:
نەخیر، چونکە خـوای پەرورەدگار لە سەرەتادا بەگشتی فەرموویەتى و دیاری
نەکردو لە چەندى چەند ؟ هەر بەگشتی فەرموویەتى : لەو بەروبووم
کشتوکالەى که دەیکەن، هەقى هەزارو نەداری لێبدەن، بەلام دیاری نەکردو،
پاشان ئایەتەکانى دیکە، که لە مەدینە هاتوونە خواری، وە سوننەتى پێغەمبەرى
خـوـا ﷺ که روونکەرەوى قورئانە، ئەندازەکەیان دیاری کردو، که دەیهک
(۱۰/۱) ی لێبدەن، ئەگەر بە ئاوى باران یان رووبار ئاو بدرئ، وە بیست یەك،
(۲۰/۱)، ئەگەر بە ئاو بۆ هەلبەستن و بە بیرو ناعوور ئاو بدرئ.

وە دەشگونجی بـلـيـن: پـيـشـى خوا فەرموویەتى : هەقى لێبدەن ! مەبەستى پـيـ
سوننەت (ندب) و خۆبەخشیى (تطوع) بوو، یانى : ئەگەر نەشیاندا بایە،
گوناهبار نەدەبوون، بەلام دوایی خوا فەرزى کردو، که واتە: که دوایی خوا

فەرزێ کردووە، مانای ئەوە نیە کە سوننەت بوونە کە نەسخ بۆتەووە، چونکە فەرز بریتییە لە بەخشینی کە پێویستە بێبەخشی، بەلام سوننەت ئەوەیە کە فەرز نەبوو بێبەخشی، بەلام پەسەند بوو بێبەخشی، کەواتە: کە شتێک فەرز دەکری، حالەتە پەسەندییە کەشی ھەر دەمی.

ئنجایان ئەم ئایەتەیان کردۆتە بەلگە لەسەر ئەوە کە فەرزە لە دانەوێڵەو میوەجات، زەکات بدری، بەبێ ئەوەی کە سالی بەسەردا وەرسووری، کە پێی دەلێن: (حولان الحول) سال بەسەردا وەرسووران، وە سال بەسەردا وەرسووران، بۆ مائی بارزەرگانی و ئازەل و مائی نەغدینە، کە کاتی خۆی زیو زیو بوو، دینار و درەمیان پێ گوتووە، وەك ئیستا پارە نەقدینە: دینار و دۆلار و تمەن و ریال و ... ھتد، ئەوە دەبی سالی بەسەردا وەرسووری، بەلام بەرھەمی کشتووکال و میوەجات و سەوزە، سال بەسەردا وەرسوورانی ناوی، بەلگە دانەوێڵەو کشتووکال و میوەجات، لە کاتی ھەلگرتنەووەی ئەو حاسەلاتە کەدا، ھەقە کە دەدری، کە مەگەر چۆن دەنا، ئەویش سالی ھەر یەك جار دەبی.

زەکات لە چی و چی دەدری، چەند دەدری؟

ئنجایان زەکات لە چی و چی دەدری، چەند دەدری؟ لێرەدا زانایان مشتوو مریان ھەیە:

۱/ ئەبو حەنیفە رای وایە: ھەر چی زەوی سەوزی دەکات، وە دوایی بەشەر لێی بەرھەمەند دەبی، پێویستە زەکاتی لێبدری، منیش بۆخۆم ئەو پرایەم پێ پەسەندە.

۲/ ھەندیکیش گوتووینە: نەخیر، بەلگە تەنیا زەکات لەو شانە دەدری، کە وەك قووت و بژیو، ئینسان پێیان دەژیەت.

(ابن العربي) لە (أحكام القرآن) دا زۆر بە ڕێکیی رای زانایان لەو بارەو دەینی،

دیارە لە شەرحی ئەم ئایەتەدا ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ...﴾ گوتووینە: (وَقَدْ أَفَادَتْ هَذِهِ الْآيَةُ وَجُوبَ الزَّكَاةِ فِيمَا سَمَّى اللَّهُ سُبْحَانَهُ، وَأَفَادَتْ بَيَانَ مَا

يَجِبُ فِيهِ مِنْ مُخْرَجَاتِ الْأَرْضِ الَّتِي أَجْمَلَهَا فِي قَوْلِهِ: ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا

لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (۳۷) البقرة، وَفَسَّرَهَا هَاهُنَا، فَكَانَتْ آيَةُ الْبَقَرَةِ عَامَّةً فِي الْمُخْرَجِ كُلِّهِ مُجْمَلَةً فِي الْقَدْرِ، وَهَذِهِ الْآيَةُ خَاصَّةٌ فِي مُخْرَجَاتِ الْأَرْضِ مُجْمَلَةً فِي الْقَدْرِ، فَبَيَّنَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الَّذِي أَمَرَ بِأَنْ يُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ: "فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ الْعُشْرُ، وَمَا سَقَى بَنُضْحٍ أَوْ ذَالِيَّةٍ نِصْفُ الْعُشْرِ"، فَكَانَ هَذَا بَيَانًا لِمُقْدَارِ الْحَقِّ الْمُجْمَلِ فِي هَذِهِ الْآيَةِ.

وَقَالَ أَيْضًا ﷺ: ﴿لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ مِنْ حَبٍّ أَوْ تَمْرٍ صَدَقَةٌ﴾ (۱)، فَكَانَ هَذَا بَيَانًا لِمُقْدَارِ الَّذِي يُؤْخَذُ مِنْهُ الْحَقُّ، وَالَّذِي يُسَمَّى فِي السَّنَةِ الْعُلَمَاءُ نَصَابًا.

وَقَدْ اختلف العلماء في ذلك اختلافًا متباينًا قديمًا وحديثًا، فروي عن مالكٍ وأصحابه: أَنَّ الزَّكَاةَ فِي كُلِّ مَقَاتٍ لَا قَوْلَ لَهُ سِوَاهُ، وَقَدْ أوردناه في كُتُبِ الْفَقْهِ وَشَرْحِنَاهُ، وَبِهِ قَالَ الشَّافِعِيُّ.

وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: تَجِبُ فِي كُلِّ مَا تُنْبِتُهُ الْأَرْضُ مِنَ الْمَأْكُولَاتِ مِنَ الْقُوتِ وَالْفَاكِهَةِ وَالْخَضَرِ، وَبِهِ قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ الْمَاجِشُونِ فِي أَصُولِ الثَّمَارِ دُونَ الْبُقُولِ.

وَقَالَ أَحْمَدُ أَقْوَالًا: أَظْهَرُهَا أَنَّ الزَّكَاةَ تَجِبُ فِي كُلِّ مَا قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ إِذَا كَانَ يُوسَقُ، فَأَوْجَبَهَا فِي اللَّوْنِ، لِأَنَّهُ مَكِيلٌ دُونَ الْجَوْزِ لِأَنَّهُ مَعْدُودٌ، مُعَوَّلًا عَلَى قَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: ﴿لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ مِنْ تَمْرٍ أَوْ حَبٍّ صَدَقَةٌ﴾، فَبَيَّنَ النَّبِيُّ ﷺ أَنَّ مَحَلَّ الْوَاجِبِ هُوَ الْمَوْسَقُ، وَبَيَّنَ الْقَدْرَ الَّذِي يَجِبُ إِخْرَاجُ الْحَقِّ مِنْهُ. وَأَمَّا أَبُو حَنِيفَةَ فَجَعَلَ الْآيَةَ مِرَاتَهُ فَأَبْصَرَ الْحَقَّ (۲).

گومان له‌وه نیه که ئەمە ئینصافی زانیانی پیشینمان بو دەرده‌خات، دیاره

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْمٍ: (۳۶۵۳۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۹۷۹)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۴۸۳).

(۲) أَحْكَامُ الْقُرْآنِ ج ۲، ص ۲۸۲ و ۲۸۳.

ئیبنولعه‌ره‌بی یه‌کی‌که له زانیانی مالیکی مه‌زه‌هب، به‌لام لی‌ردها قسه‌ی (أبو حنیفة) هه‌ل‌ده‌ب‌ژێری، دیاره قسه‌ی هه‌مووان دینی و ده‌لی: (ئهم نایه‌ته ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که زه‌کات فه‌رزه له هه‌موو ئه‌و شتانه‌دا که خوا ناوی هی‌ناون، دیاره خوا باسی میوه‌جات و باسی دانه‌وی‌له‌و کشتوکالی کردوه به‌گشتی، وه ئهم نایه‌ته ئه‌وه‌ی گه‌یاندوه، که ئه‌وه‌ی زه‌کاتی تی‌دا پی‌وست ده‌بی، ئه‌وه‌یه که زه‌وی

ده‌ری‌دینی، خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ البقرة، واته: هه‌رچی له زه‌وی بو‌تان ده‌ری‌دین، زه‌کاتی لی‌بدن، به‌لام لی‌ردها روونی کردۆته‌وه ئه‌وه‌ی که زه‌وی ده‌ری‌دینی چی‌یه؟ دانه‌وی‌له‌یه میوه‌یه، وه کشتوکاله، لی‌ردها روونی کردۆته‌وه، چونکه نایه‌ته‌که‌ی (البقرة) به‌گشتی باسی ئه‌وه‌ی کردوه، که هه‌رچی له زه‌وی دێته ده‌ری، به‌لام ئه‌ندازه‌که‌ی ده‌بی چه‌ند بی؟ به کورتیی فه‌رموویه‌تی، به‌لام ئهم نایه‌ته به‌تایبه‌ت باسی ئه‌وانه‌ی کردوه، که له زه‌وی دینه ده‌ری، وه به کورتیی باسی ئه‌ندازه‌که‌ی کردوه.

پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ که فه‌رمانی پێ‌کراوه: ئه‌وه‌ی بو‌ خه‌لکی نی‌ر‌دراوته خوار بو‌یان روون‌ب‌کاته‌وه، ئه‌و روونی کردۆته‌وه، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ: الْعُشْرُ، وَمَا سَقِيَ بِنُضْحٍ أَوْ دَالِيَةٍ: نَصْفُ الْعُشْرِ﴾، واته: ئه‌وه‌ی که به بارانی ئاوده‌دری، یه‌ک له‌سه‌ر ده (۱۰/۱)ی ده‌کری‌ته زه‌کات، ئه‌وه‌شی که به هه‌له‌ی‌نجانی ئاویان به ناعوور ئاوده‌دری، ئه‌وه نی‌وه‌ی ده‌یه‌ک، واته: بیست یه‌ک (۲۰/۱)ی ده‌کری‌ته زه‌کات، ئه‌مه‌ش به‌ه‌وی ئه‌وه‌وه که زه‌حمه‌ت و ماندووبونی پی‌وه ده‌کیشری.

ئه‌وه روون‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌ندازه‌یه بووه، که له‌وی به کورتیی باس کراوه، هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی ئه‌وه که له چه‌ندی زه‌کات ده‌دری؟ ئه‌وه‌شی روون‌کردۆته‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ مِنْ حَبٍّ أَوْ تَمَرٍ صَدَقَةً﴾^(۱) واته: له که‌مه‌تر له پینج ویسق له دانه‌وی‌له‌و له خورما، زه‌کات نادری، {وَبِسُقْيَاكَ شَهْسَتْ صَاعَهُ، که له کورده‌واریی خۆماندا، ربه‌ی پێ‌ده‌گوتری، چونکه صاعیک چوار مه‌سته که نزیکه‌ی ده‌کاته چوار کیلو شتیک زیاتر یان

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقَم: (۳۶۵۳۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۹۷۹)، وَالتَّسَائِي بِرَقَم: (۲۴۸۳).

کەمتر، بەو پێیە چوار جارێان شەست، دەکاتە دوو سەدو چل مست، کە ڕەنگە هەر مستێک کێلۆیەک یان زیاتر بێ، کەواتە: پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: لەوەندە کەمتر بێ زەکاتی لێناکەوێ، چونکە ئەگەر لەوەندە کەمتر بێ، هەر بەشی خۆی دەکات ئەو ماله، یان ئەو کەسە^(۱) ئەمەش ڕوونکردنەوەی ئەندازەکی بوو کە ئەو هەقە تێدا دەدرێ، کە لە زمانی زانیان دا پێی دەگوترێ: (نصاب)، واتە: ئەندازەی زەکات لێکەوتوو.

ئەجا لەوبارەو زانیان زۆر کەوتوو نە ڕاجیایی: هێ پێش و هێ دواییش، لە مالیک و ھاو ئەکانییەو گێڕدراوەتەو: زەکات لە هەر شتێک دەدرێ، کە مەرووف هەڵبگیرێ و پێی بژیەت، مالیک هەر ئەو ڕایە هەیە، هەر وەها شافعییش هەمان ڕای هەیە.

بەلام ئەبو حەنیفە گوتوویەتی: هەرچی زەوی سەوزی دەکات، لەو شتانە کە دەخورێن، لە بژیو لەو کە هەڵبگیرێ لە میوەو سەوزە، هەمووی زەکاتی لێدەکەوێ.

ئەحمەدیش چەند قسەیەکی هەن لەوبارەو: ئاشکراترین قسەی ئەوێە کە زەکات لە هەموو ئەو شتانە دەکەوێ کە ئەبو حەنیفە گوتوویەتی، بە مەرجێک بپێورێ، بۆیە ئەحمەد زەکاتی لە بادەم (الْمُوزِ) دا واجب کردووە، چونکە دەپێورێ، بەلام لە گوێزدا، چونکە دەژمێردرێ، زەکاتی تێدا واجب نەکردووە.

دوایی (ابن العربي) دەلێ: (وَأَمَّا أَبُو حَنِيفَةَ فَجَعَلَ الْآيَةَ مِرْأَتَهُ فَأَبْصَرَ الْحَقَّ) واتە: بەلام ئەبو حەنیفە نایەتەکی کردۆتە ئاوینەی خۆی، بۆیە هەقی بینیوە.

منیش دەلێم: قسەکی زۆر جوانەو ڕایەکی ئەبو حەنیفە راستە، چونکە ئێستا هەندێ جۆرە میوەو خواردن هەن، لە ولاتانی دیکەدا، ڕەنگە نەژمێردرێ و نەشپێورێ، بەلام مەرووفیش پێی دەژی، یان زۆر بەنرخە، بۆیە ناگونجێ زەکاتی لێ نەدرێ! ھۆکاری ئەوەش ئاشکرایە: زۆرینەی زانیان سەیری دەورووبەری خۆیان کردووە، بەس باوو عادەتی خۆیان، یان ئەوێ لە دەورووبەریان بوو، هەر ئەوێان بینیو، بەلام ئەبو حەنیفە چونکە دنیاوی زیاتر بینیو، بۆخۆی

فارس بووه به ئەصل، واشپێده‌چی ئەزموونی زیاتر بووبی، چونکه له کووفه بووه، کووفه‌ش ئەو کاته شوینیک بووه، خه‌لکی جو‌راو جو‌ری لی‌بووه، بۆیه له زۆر شتدا ئەبو حەنیفه دیدی فراوانتر بووه، ئاسۆی فیکری فراوانتر بووه، وه چه‌مک واتای نایه‌ته‌کانی فراوانتر لیکداوته‌وه.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ الْأَنْعَمِ حَمُولَةً وَفَرْشًا

كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

﴿ ۱۴۲ ﴾ پێشتریش باس‌مان کرد که لی‌رده‌دا خوا ده‌فه‌رموی: وه له ئاژه‌لان (خوا) هی باربه‌رو هی راخراوی بۆ دروستکردوون، ده‌جا له‌وه‌ی که خوا پێیداوون بخوون، وه به‌ دوا‌ی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون، چونکه ئەو دو‌ژمنیکی ئاشکرایه‌ بو‌تان.

مانا و چه‌مکی (حمولة) و (فرش)

أ - (حمولة): (الحمولة: الإبل التي تحمِلُ، وكذا كُلُّ مَا احْتَمَلَ عَلَيْهِ) (حمولة): ئەو حوشت‌ره‌یه که باره‌له‌ده‌گری، به‌لام خاوه‌نی (مختار الصحاح) ده‌لی: (الحمولة: الإبل التي تحمِلُ، وكذا كُلُّ مَا احْتَمَلَ عَلَيْهِ الْحَيُّ مِنْ حِمَارٍ وَغَيْرِهِ، سَوَاءٌ كَانَتْ عَلَيْهِ الْأَحْمَالُ أَوْ لَمْ تَكُنْ)^(۱)، واته: (حمولة) هه‌م حوشت‌ریش ده‌گریته‌وه، هه‌م هه‌ر شتیک که هه‌ر ژیا‌نداریک با‌ری بخاته‌ سه‌ر، له که‌ران و ئاژه‌لانیی دیکه‌ش، ئنجا با‌ریان به‌سه‌ره‌وه‌ بی، یان نا.

به‌ کور‌تی‌ی واته: باره‌له‌نگر، ئنجا له هه‌ندئ شوینان بار له (گا) ده‌نین، له هه‌ندئ جی‌گا بار له (مان‌گا) ده‌نین، له گوید‌ریژ، له ئی‌ستر، له ما‌ین، له فیل، بۆیه هه‌موو ئەوانه، وشه‌ی (حمولة) ده‌یان‌گریته‌وه.

ب - (وفرشًا) وشه‌ی (فرش): واته: راخراو، بۆیه هه‌ندیکیان گوتوویانه:

مه‌به‌ست پێی ئاژه‌لی ورده، له‌به‌رئه‌وه‌ی که له دو‌وره‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ی، وه‌ک

فەرشیك ٲاخراو، ئازەلی وردیش وەك: مەرۆ بز.

و هەندیکیان گوتووینانە: مەبەست لە (فرش) دەگونجی حوشتەر بی،
رەشە و لاخ بی، مەرۆ بز بی، هەرچیەك بی، كە سەردەبەردی، چونكە كە
سەردەبەردی و دەكەوێتە سەرچی، وەك ٲاخرابی وایە.

هەندیکیان گوتووینانە: (فرش) مەبەست ٲیی نەوێە كە دروست دەكری،
وەك ٲایەخ كە لە تووك و موو و خوری، ئەو ئازەلانە دروست دەكری.

هەندیکێ دیکە گوتووینانە: مەبەست لە (فرش) حوشتی بچووكە و (حمولە) ش
حوشتی گەورە، لە هەندێ لە ولاتان حوشتەر هەیه بەقەدەر گویدرێژیک
دەبی، جاری وایە لە مەرۆ بز گەورەترە. لە گویدرێژیش بچووكترە.

كە خوا دەفەرموی: ﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ﴾، لەوێ كە خوا ٲییداو،
بخۆن، واتە: لە حیاتی ئەوێ لەخۆتان قەدەغە بكەن، سوپاسگوزاری خوا
بكەن و لەو نعیمةتانە بخۆن، كە وەك ٲۆزی ٲییداو، ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، وە بە دواى هەنگاوەكانی^(۱) شەیتان مەكەون،
كە لەخۆتانە و هەندیکیان لەخۆتان قەدەغە بكەن، لەو نعیمةتانەى خوا،
خۆتان بی بەش بكەن.

دیارە مەبەست لە بەدواى هەنگاوەكانی شەیتان نەكەوتن، نەكەوتنە ژیر
كاریگەری یەتی و هەلنەخەڵەتانە بە خوتخوتە و دنەدانەكانی.

ئەجا ئایا لە ٲیدا بە دواى هەنگاوەكانی شەیتان نەكەوین ؟ خوا بە
شیوێەكێ گشتی فەرموویەتی، بەلام بە ٲیی سیاق دەلێین: یانی: لە
مامەلە كردن لەگەڵ ئازەل و دانەوێڵە و میوە و میوەجاتدا، بە دواى هەنگاوەكانی
شەیتان مەكەون، لەخۆ و خۆتان لەو نعیمةتانەى خوا بی بەش مەكەن،
ئەگەرنا لە هیچ شتێكدا نابێ شوینی هەنگاوەكانی شەیتان بكەوین.

(۱) الخُطُوَةُ بِالضَّمِّ: ما بین القدمین، و جمع القَلَّةِ: خُطُوَات و خُطُوات و خُطُوات، والكثیر:
خُطى، والخُطُوَةُ: المَرَّة الواحدة والجمع: خُطُوات و خُطَاء. مختار الصحاح، ص ۱۷۱.

مەسەلەى حەوتەم: خوا دەفەرەمۆی: ﴿ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّكَّانِ اثْنَيْنِ

وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالْذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ

عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ دواتر دەفەرەمۆی:

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ﴿١٤٤﴾، لێرەدا خوا دەیهوێ پرسیارێکی

بێ وەلام ئاراستەى ئەو کافرو هاوبەش بۆ خوادانەرانی بکات، کە لەخۆوە شتیان قەدەغە دەکرد، لەسەر بناغەیهکی ئەفسانەیی، دەفەرەمۆی: خوا هەشت جووتی بۆ ئێوە خوێلقاندوون، لە مەر دووان و لە بز دووان، و لە حوشتر دووان و لە رەشەولای دووان، ئایا خوا کامەى قەدەغە کردووە، دوو نێرەکانی قەدەغە کردوون لە ئازەلی ورد، یانی: بەران و نیڕی، یان دوو مێیهکانی قەدەغە کردوون، یانی: مەر و بز، یاخود ئەوەى کە بەچکەدانى مێینهکان هەلیگرتووە، واتە: ئایا خوا گەورەکانى قەدەغە کردوون، یاخود بێچوووەکان؟ بەلگەتان چیه؟ بۆیه دەفەرەمۆی:

﴿نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، بە زانیاری هەواڵم پێبدەن، ئەگەر

رەست دەکەن، واتە: هیچ زانیارییهکتان نییه، دواى دەفەرەمۆی: ﴿وَمِنَ الْإِبِلِ

اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ﴾، هەرودەها لە وشتر دووان و لە رەشەولای دووان،

دیسان خوا دەفەرەمۆی: ئایە خوا دوو نێرەکانى قەدەغە کردوون، یانی: (گا) و (جەمل)، یاخود دوو مێیهکان، یانی: (ناقە) و (مانگا)، یان ئەو بەچکانەى کە لە بەچکەدانى مێینهکاندان ؟ بە تەئکید هیچیانى قەدەغە نەکردووە بەگشتى واتە: ئێوە

لەخۆتانەوه ئەو قسانە دەکەن، بۆیه خوا لە کوێتاییدا دەفەرەمۆی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ

شُكَّاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا﴾، یانی: ئەگەر زانیاریتان نییه، ئایا

ئێوە شایەدن، کە خوا وەسیەتى لەم شیوەیهى بۆ کردوون، وەك یەکیك بە یەکیکی دیکە دەئێ: تۆ وەکیلى خواى ؟ لەلای خوا هاتووێوە، کە خوا ئەو شتانەى قەدەغە کردوون ؟ بۆیه لێرەدا خوا پرسیارێکی بێ وەلامیان لێدەکات،

چاوەڕپیی وەلامیان لئ ناکات، چونکە ئەوە پێی دەگوتری: پرسیاری نکوولیی لیکەرانه، (الاستفهام الإنکاری) کە پرسیاریک نیه چاوەڕپیی وەلام بی، وەك ئەوەی کە کەسیک ئاوێکی لە پێش بئو، تۆش بلیی : ئایا ئەوە ئاو نیه ؟ خۆ تۆ مەبەستت ئەوە نیه، کە بلی: با، یانی: تۆ دەیبینی، بۆچی نکوولیی لئ دەکەیت؟ بۆیه لە کۆتایی دا دەفەرموی: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ

النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، ئنجا ئایا کئ ستمەکارترە لە کەسیک کە درۆ بە ناوی خواوە هەڵدەبەستێ، تاکو خەلک بەبئ زانیاری گومرا بکات ؟ بێگومان خوا کەسانی ستمەکار ناخەتە سەر رپیی راست. جا (محمد الطاهر بن عاشور) دەئێ: (وَيُسْتَفَادُ مِنَ الْآيَةِ أَنَّ مِنَ الظَّلْمِ أَنْ يُقَدِّمَ أَحَدٌ عَلَى الْإِفْتَاءِ فِي الدِّينِ، مَا لَمْ يَكُنْ قَدْ غَلَبَ عَلَى ظَنِّهِ أَنَّهُ يُفْتَىٰ بِالصَّوَابِ الَّذِي يُرْضِي اللَّهَ)^(۱)، واتە: لەم نایەتە وەردەگیرئ، کە ستمە ئینسان فەتوا بدات لە دیندا، بئ ئەوەی کە دئی بە لای ئەوەدا شکابیتەو، کە ئەو فەتوایە دەیدا، راستەو، خوای بەروەردیگاریش لئ پازییە.

واتە: ئینسان سەری لە شتێک دەرئەچئ، نابی قەسە تێدا بکات، وە ئەو رەفتارە ستمەمێکی گەورەیه، چونکە لێردا خوا رەخنە لە کافرەکان دەگرئ، کە هەر لەخۆیانەو، هەندئ لە ئازەلەکانیان لەخۆیانان قەدەغە دەکردن و ناویکیان لێدەنان،

خوای دادگەریش ئەوەی بە ستم ناوبردو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ مسوگەر خوا کۆمەلئ ستمەکاران ناخاتە سەر رپیی راست، کەواتە: هیچ کەسیک بەبئ زانیاریو، بەبئ دنیایی، یان بەلای کەمەو: بەبئ گومانێکی زال، نابی قسان لەسەر شتێک بکات، دەبئ دلت بەلای شتەکەدا چوو، بەلگەیهکت بەدەستەو هەبئ، ئەو جار بلیی: ئەو شتە ئاوايه، ئەگەرنا لەسەری گوناھبار دەبی.

هەلبەتە ئەو گوتووویەتی فەتوا، بەلام من دەلیم: فەتواو غەیری فەتواش، چونکە

خوای دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ

كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾، واتە: بە دواى شتێك مەكەوه كە زانیاریت دەربارەى نیه، واتە: نەك هەر لە بواری فەتوادا، بەلكو لە هەر بواریكى دیکەش دا، ئینسان كە زانیاری لەبارەى مەسەلەكەیهوه پێ نیه، پێویستە بڵێ: نایزانم.

هەلبەتە زانیانی پێشینمان زۆر بە ئەدەبو گەلیك خاكی بوون: پرسیارێکیان لێ کرابێ نەیانزانی بێ، گوتووینانە: (اللَّهُ أَعْلَمُ) خوا زانیترە، بۆیەش زانیانی پێشوو گوتووینانە: هەر کەسێ: (لا أدري) نازانم، نەزانی ئەوه کاری کراوه، واتە: هەر کەسێ هەر پرسیارێکیان لێ کردو، هەر شتێکی هاتە پێشێ و هەر قسەى تیدا کرد، ئەوه بە تەنکید زۆر جار بە نەزانی قسەى تیدا دەکات و مانای وایە، بە پێچەوانەى فەرمایشتی خۆی بەروردگارەوه، دەجووڵێتەوه، کە خوا دەفەرموێ: هەر شتێك زانیاریتان لەبارەیهوه نیه، قسەى لێ مەکەن و بەدواى مەکەون.

دەگێرپنەوه ئیمام مالیک یەکیك چل (۴۰) پرسیارى لێدەکات، دەلێ: ئەوه چل پرسیارە هێ خەلکی ئەندەلووس (ئیسپانیان)، هیناومن، تۆش ئیمامی خەلکی مەدینەى، ئنجا دواى ئەوهى چل پرسیارەکەى ئاراستە دەکات، لە وەلامى سى و شەشیاندا دەلێ: (لا أدري)، نازانم، ئەویش دەلێ: چۆن نازانی؟ من لە ئەندەلووسەوه هاتووم چەند مانگە پێ، بۆ وەلامى ئەو پرسیارانە؟ (دیاره خەلکی ئەندەلووس و ئەفریقا، هەموویان لەسەر مەزھەبى ئیمام مالیک بوون، ئیستاشى لەگەڵ دابێ)، ئەویش دەلێ: ئاخەر نازانم، بەرانبەرەکەشى دەلێ: چۆن نازانی، من ئەو خەلکە ناردوومى؟ دەلێ: { لا أدري، وأبلغ من وراءك بأن مالكا، قال: لا أدري }، واتە: نازانم، وه بەوانەى كە ناردووشیانى بڵێ: مالیک گوتووێتە: نازانم !

ئە ئەوه ئینصافە، چونکە ئەوانە زانیویانە کە لە راستیدا ئەو فەتوايە دینە، وه هەر قسەیهك كە ئینسان دەیکات، دەبێ پێشێ وەلامەکەى بۆ قیامەتێ ئامەدە کردبێ، ئایا فەناعەتێ پێیەتێ، وه ئایا بە راستى دەزانێو، بەلگەى چییە ؟!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى شازدەيەم

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان شەش (۶) ئايەت دەگىرىتە خۇي، ئايەتەكانى : (۱۴۵ تا ۱۵۰)، ديارە تەوهرى سەرەكىي ئەم شەش ئايەتە، ئەوھىيە، كە خوا بە يېغەمبەرى خۇي دەفەرمۇي: كە بەگشتى بە ھەموو خەئىك، بە كافرو ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكانىشەوہ - كە لەسەر بناغەي ئەفسانەيى چەندان جۆرە ئازەئيان لەخۇيان قەدەغە دەگردن - رايگەيەنى، لەو بەرنامەيەدا كە خوا بۇي ناردوہ - كە قورئانە - بېجگە لە چوار جۆرە شت، لەو شتانەي كە ئەوان بە قەدەغەيان دادەنان، ھېچ شتىكى دىكە قەدەغە نيە، ئەو چوارەش بىرىتىن لە: (مردار، خوینی رژاو، گۆشتى بەراز، سەرىپراو بۇ جگە لە خوا).

پاشان باسى ئەو شتانەش كراوہ كە كاتى خۇي، خوا وەك سزادانىك لەسەر جوولەكانى قەدەغە كىردبون، كە ئەوانىش: ئازەل و پەلەوهرى نىنۆكدار كە نىنۆكيان ھەبى، وە پاشان بەزو چەورىي رەشەولاخ و مەرو بزن، جگە لەوہى كە بە ئىسقانەوہ دەنووسى، يان بە رىخۆلەكانەوہ دەنووسى، كە ناگونجى لىي بگىرىتەوہ.

ئىنجا خواي پەرورەدگار باسى ئەوہى كىردوہ كە: ھاوبەش بۇ خوادانەرەكان بىانووى ئەوہ دەگردن كە ئەو ھاوبەش بۇ خوادانان و شت لە خۇ قەدەغە كىردنەيان، بەھووى ويستى خواوہ بووہ، كەواتە: ديارە خوا ئەو شتانەي پى چاكن، بۆيە ويستوونى، وە ئەگەر خوا ويستباي نەيانكەيىن، نەمان دەگردن، خواش بەرپەرچيان دەداتەوہو رايەدەگەيەنى، كە ئىوہ ھېچ بەلگەيەكتان پى نيە و خواي بىوینە بەلگەي تەواوى ھەيە لەسەرتان، كە ناچارىي نەكردوون بۇ شىرك و شت لەخۇ قەدەغە كىردنەكانتان.

﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۵﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ مِنَ الْبَقَرِ وَالنَّمْرِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِغَيْرِهِمْ ﴿۱۴۶﴾ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۱۴۷﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۴۸﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۱۴۹﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۵۰﴾ قُلْ هَلَمْ شُهِدَآكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايَتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعَدِلُونَ ﴿۱۵۱﴾ ۝

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(("ئەو پیغمبەر" بڵی: لەو (بەرنامە)دا کە بۆم نیرراوە، هیچ قەدەغە کراویک لەسەر هیچ بخۆریک کە بیخوا، شک نابەم، مەگەر مردار بێ، یان خوینی پزراو، یان گۆشتی بەراز، کە بیگومان پیسن، یان فیسقیک، ناوی جگە لە خوای لەسەرھینرابی، ئنجا ھەر کەسیکیش ناچارکرا، بۆ خواردن لە یەکیک لەو چوارانە، بە مەرجیک بە ئارەزوو لیوون و بە تیپەراندنەو نەبی، ئەو بیگومان پەروردگارت لیبوردی بە بەزەییە (۱۴۵) وە لەسەر ئەوانەو جوولەکەن: ھەموو خاوەن نینۆکیکمان قەدەغە کردبوو، وە بەزی رەشەولاخ و مەرپو بزنیشمان لی قەدەغە کردبوون، مەگەر ئەوێ کە بە پشتیانەو نووسابی، یان بە ریخۆلەکان، یان لەگەڵ ئیسکدا ئاویتە بووبی، ئەو جۆرە سزایەشمان دان، بەھوێ سنوور شکینیانەو، وە بیگومان ئیمە راستین لەویدا کە دەلیین (۱۴۶) ئنجا ئەگەر تۆیان بە ناراست دانا، ئەو پێیان بڵی: پەروردگارتان خاوەن بەزەییەکی فراوانە، وە سزای لە کۆمەڵی تاوانباران ناگیردریتەو (۱۴۷) ئەوانەو ھاوبەشیان بۆ خوا داناو، لەمەودوا دەلین: ئەگەر خوا ویستبای: نە خۆمان نە بابو باپیرانمان ھاوبەشمان بۆ خوا داندەدناو، هیچ شتیکیشمان قەدەغە نەدەکرد، ھەر ئاواش ئەوانەو پێش ئەوانیش بە درۆدانانیان کردبوو پێشە، تاکو سزای ئیمەیان چێشت، بڵی: ئایا بۆ سەلماندن قسەکەتان، هیچ زانیاریەکتان لەلایە، تاکو بۆمانی بێنە دەری و پێشانمانی بدەن؟ بەلکو بەس بەدوای گومان دەکەون و، ئیو ھەر درۆ دەکەن (۱۴۸) بڵی: ھەر خوا بەلگەو تەواوی ھەبە، وە ئەگەر ویستبای (ئازادو سەرپشک نەبن، لە نیوان ئیمان و کوفردا)، ھەمووتانی دەخستە سەر راستە رێ (۱۴۹) بڵی: ئەو شایەدانەتان بێن کە شایەدن، لەسەر ئەو کە خوا ئەو شانەو قەدەغە کردوون، ئنجا ئەگەر شایەدیاندان، تۆ شایەدییان لەگەڵ

مەدە، وە بەدوای ئارەزووی ئەوانە مەکەو، کە ئایەتەکانمان بە درۆ دادەنن، وە برۆیان بە دواپۆژ نیەو، دروستکراوەکان لەگەڵ پەرورەدگاریاندا یەکسان دەکەن (۱۵۰)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(لَا آجِدُ): واتە: شک نابەم، نابینم، نادۆزمەو، (وَجَدُ يَجِدُ مَطْلُوبَهُ وَجَدًا وَوَجَدًا وَجَدَةً وَوَجُودًا وَوَجْدًا: أَذْرَكَهُ، وَوَجَدَ الشَّيْءَ كَذَا ... عَلِمَهُ)، (وَجَدَ) واتە: وایزانی، زانی کە وایە، یاخود ئەو شتێ کە بەدوایدا دەگەڕا، پەیدای کرد.

(مَحْرَمًا): (حَرَّمَ الشَّيْءَ عَلَيْهِ: جَعَلَهُ حَرَامًا) (حَرَّمَ الشَّيْءَ عَلَيْهِ) واتە: ئەو شتێ لێ قەدەغە کرد، حەرام لە زمانی عەرەبییدا یانی: (ممنوع) واتە: شتێک کە پێی لێ گیرایی، (الممنوع مِنْ فِعْلِهِ، أَوْ مِنْ أَكْلِهِ، أَوْ مِنْ قَوْلِهِ) شتێک کە پێی لێ گیرایی بکری، یان بخوری، یان بگوتی، (المحرم: ذُو الْحُرْمَةِ) شتێک کە قەدەغەبێ.

(طَاعِمٍ): (اسْمُ فَاعِلٍ مِنْ طَعِمَ)، (طَاعِمٍ) بە کوردیی یانی: بخۆر.

(مَيِّتَةً): وە بە (مَيِّتَةً)ش خۆی پێراوەتەو، (المَيِّتَةُ: الْحَيَوَانُ الَّذِي مَاتَ حَتَّى أَنْفُسُهُ، أَوْ عَلَى هَيْئَةٍ غَيْرِ مَشْرُوعَةٍ) ئاژەلێک کە بۆخۆی مردار دەبێ، لە کوردەواری دا دەلێن: مردار بوو، بێ ئەوێ دەستی کەسی تێدا بێ، یاخود بە شیوەیەکی ناشەرعی دەمری، وەك ئەوێ کە بە دار لێی بدری، یان هەلبدیری ... هتد.

(دَمًا مَسْفُوحًا): واتە: خۆینی پژاوا، جا دوایی باسی دەکەین بۆچی خوا لێرەدا

وشە (دَمًا مَسْفُوحًا) خۆینی پژاوی بەکارهێناوە، لە چوار ئایەتدا هەر

تەنیا (دم) هاتو، تەنیا لێرەدا نەبێ کە دەفرەموی: (دَمًا مَسْفُوحًا)،

خوینی رڙاو، (سَفَحَ الدَّمُ)، واته: خوینه‌که رڙا، وه ده‌گوتری: (يَسْفَحُ سَفُوحًا وَسَفْحَانًا: انصبَّ فهو مَسْفُوح) یانی: رڙاوه.

(رَجَسَ): (الْقَذَرُ، وَالشَّيْءُ الْقَذِرُ) یانی: پیسی، یان شتیک که پیس بی، (الْحَرَامُ، اللَّعْنَةُ، الْفَعْلُ الْقَبِيحُ، الْعَذَابُ، الْكُفْرُ) وشه‌ی (رجس) ئه‌مانه هه‌موویان ده‌گریته‌وه: قه‌ده‌غه، نه‌فرین، کرده‌وه‌ی خراب، سزا، کوفر.

(أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ): واته: ناوی جگه له خوای له‌سه‌ر به‌رزکرا بیته‌وه، چونکه عه‌رهب عاده‌تیان وابوو، که مانگیان ده‌بینی، ده‌یانگوت: (هَذَا هِلَالٌ، هَذَا هِلَالٌ) ئه‌مه هیلاله، ئه‌مه هیلاله! ئنجا له‌وه‌وه هه‌موو ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه‌یه‌کیان به (أَهْلَ بِهِ) یانی: (رَفَعَ صَوْتَهُ بِهِ) ده‌نگی پی به‌رزکردوه، ته‌عبیر کردوه، وه له‌کاتی سه‌ربرپینی قوربانیش دا، ئازله‌که ده‌نگی له‌سه‌ر به‌رزکراوته‌وه، به ناوی جیا له خواو، ناوی جگه له خوای له‌سه‌ر هینراوه.

(بَغَى): (بَغَى) واته: سنووری شکاند، یان تییه‌پرانند، یان سته‌می کرد، ده‌لی: (الْبَغْيُ: تَجَاوَزَ الْحَدَّ، بَغَى يَبْغِي بَغْيًا، اغْتَدَى) واته: سنووری شکاندوه، که لی‌رده‌ا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه به ئاره‌زووه‌وه نه‌بی، له‌و شتانه‌ی لی‌یان ده‌خوات. (شَحْمًا): (شَحْمًا) واته: به‌ز، چه‌وری، (شَحْمًا).

(الْحَوَايَا): (جَمْعُ حَوِيَّةٍ، وَهِيَ الْأَمْعَاءُ، وَالْأَمْعَاءُ جَمْعُ الْمَعَى: الْمَصِيرُ: وَالْجَمْعُ مُصْرَانُ وَمَصَارِينُ)، (الْحَوَايَا) کو‌ی (حَوِيَّةٍ) واته: ریخو‌له.

(بَاسُهُ): (الْبَاسُ): (الْعَذَابُ وَالشَّدَّةُ) واته: سزاو سه‌غله‌تی.

(الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ): (الْبُرْهَانُ الْكَافِي، الْبَلَغُ: الْكِفَايَةُ، بَلَغَ الْأَمْرُ: وَصَلَ إِلَى غَايَتِهِ) واته: به‌لگه‌یه‌کی یه‌کلایکه‌رده‌وه، (بَلَغَ) واته: شتیک که به‌س بی، که ده‌گوتری: (بَلَغَ الْأَمْرُ) واته: کاره‌که گه‌یشه‌مه‌به‌ستی خو‌ی.

(هَلُمَّ): (أَحْضِرْ، هَاتِ، أَحْضِرُوا، هَاتُوا، هَلُمَّ): دعوۃ لإحضار أمرٍ، (هَلُمَّ) واته: بیښه، ئاماده بکه.

(يَعْدِلُونَ): واته: یه‌کسان ده‌کهن، ده‌لئ: (عَدَلَ الشَّيْءَ بِالْشَيْءِ: سَوَّاهُ بِهِ) واته: شتیکي وهک شتیک لی‌کرد، یه‌کسانی کردن.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

ئهم نایه‌تانه‌ش ههر ته‌واوکه‌ری بابه‌تی سهره‌کیی نایه‌ته‌کانی رابردوون، که بریتی بوو له: قه‌دهغه‌کردنی چهند جوریک له دانه‌ویله‌و میوه‌جاتو ئاژهل، له‌لایهن کافره‌کانه‌وه به‌بی به‌لگهی وه‌حیی.

دیاره لهم شه‌ش نایه‌ته‌دا، خوای کاربه‌جی کوټا نه‌نجام له‌و بوارددا راده‌گه‌یه‌نی‌و روونی ده‌کاته‌وه، که خوای زاناو شاره‌زا له‌و شتانه‌ی که هاویه‌شدانه‌رکان له‌و خویانیان قه‌دهغه‌کردوون، ته‌نیا چواریان له‌و کتیبی کوټایی‌و دوا په‌یامی خوادا، قه‌دهغه‌ن.

شایانی باسیشه که زانیان له‌بارهی ئهم شه‌ش نایه‌ته‌وه، زور مشتومریان کردوه، ئیمه‌ش له‌مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا، به‌دریژی باسی ئهو مشتومرو راجیاییه‌ی زانیان

ده‌که‌ین، خوا به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا

عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ ﴾، یانی: هه‌موو ئهو شتانه‌ی که ئیوه له‌و خوتانتان قه‌دهغه‌کردوون و ناووناته‌وره‌ی جیا جیاتان لی‌ناون، ئه‌وانه به‌پیی وه‌حیی‌هک که له‌لایهن خواوه‌بو‌م هاتوه‌هیچیان قه‌دهغه‌نین، به‌لکو ئیوه له‌سهر بناغه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی

ئهو شتانه له‌و خوتان قه‌دهغه‌ده‌کهن، ﴿ قُلْ ﴾ بلی: ﴿ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ ﴾، پی‌م شک نایه‌و نابینم له‌وه‌دا که بو‌م سرووش کراوه، له‌و په‌یامه‌دا که له‌خواوه

بو‌م هاتوه، ﴿ مُحَرَّمًا ﴾، هیچ قه‌دهغه‌کراویک نابینم، ﴿ عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ ﴾،

لەسەر هەر بخۆریک کە ببخوا (طاعم) واتە: کەسیک کە شتیەک دەخوات، جا پیاوویی،
یان ئافەرت بێ، گچکە بێ، یان گەورە بێ، بە پێچەوانەی ئەوانەوه کە دەیانگوت:
ئەو شتە بۆ پیاوان دروستە، بەلام بۆ ئافەرتان دروست نیەو، نابێ ببخۆن،
﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثَّةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ

فَسَقًا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾، مەگەر ئەو شتە کە قەدەغە کراوە، یەکیک لەو

چوارانە بێ: مردار بێ، یان خوینیکی پژاوا بێ، یان گوشتی بەراز بێ، ﴿فَإِنَّهُ

رَجَسٌ﴾، کە بێگومان ئەوە پیسەو قیژدەنە، زۆریە زانیان دەلێن: ئەو (رجس)ە،

بۆ هەرسیکیان دەچیتەوه، یانی: هەركام لە مردارو خوینو گوشتی بەراز (رجس)ن،

کە بە مانای پیسو زیانبەخشو قیژدەن، دێ، ﴿أَوْ فِسْقًا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾،

یاخود ئازەلێکی (فسق) بێ، واتە: (فسق)ی تێدا بەرجەستە بووبێ، ئەویش ئەوێه کە

بۆ جگە لە خوا سەربرابوو، لە کاتی سەربرپێندا، ناوی جگە لە خوای لەسەر

هیئەرابێ، لەو وەحییەدا کە بۆم هاتو: تەنیا ئەو چوارە قەدەغە کراون.

جا ئەوە دوایی باسی دەکەین، وە لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) شدا ئەو راپەم

هەلبێژاردو، کە جگە لەو چوارە دەگونجێ شتی دیکەش قەدەغەبن، چونکە لە

فەرماشتی پیغەمبەر ﷺ دا هاتوون، وەك: هەموو خاوەن کەلبەیهك لە درێندان، وە

هەموو خاوەن نینۆکیك لە پەلەوهران، وە کەری مایی، بەلام وەك دوایی لە مەسەلە

گرنگەکاندا باسی دەکەین، دواي لیۆردبوونەوهی زیاتر، گەیشتوومه ئەو قەناعەتە

کە: جگە لەو چوارە، هیچی شتی دیکە قەدەغە نیە، مەگەر وشە (خبائث)

بیگریتەوهو پیسو قیژدەن بێ، یان چەمک و واتای وشە (رجس) بیگریتەوهو پیسو

زیانبەخش بێ^(۱)، ئەگەرنا خوای پەروردگار هیچ شتیکی دیکە قەدەغە نەکردو،

هەر لە کەرگەدەن، تاكو مارو میروو، کە دوایی بە درێژی باسی دەکەین.

(۱) هەلبەتە هەركام لە: کەلبدار لە درێندانو، چرنووكدار لە پەلەوهرانو کەری مایی، پیسو
زیانبەخشن.

ننجا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، هەر که‌سیک تی‌گی‌راو ناچار کرا، به مهرجیک به ئاره‌زووه‌وه نه‌خوات، وه له‌وه ئه‌نداز‌ده‌یه‌ی که پی‌ویستی‌شی پی‌یه‌وه، په‌کی له‌سه‌ری که‌وتوه، تی‌نه‌په‌رینی، ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بی‌گومان په‌روه‌ردگارت لی‌بوره‌دی به‌به‌زی یه‌وه، له‌وه چوارانه‌ش بۆی هه‌یه‌ بخوات، له‌کاتی تی‌گی‌راوی و ناچاریبیدا، تی‌گی‌راوییه‌ک به‌شی‌وه‌یه‌ک بئی، که‌وه‌وا بزانی ئه‌گه‌ر نه‌خوات، ده‌مری، ئه‌وه‌به‌نسبه‌ت شه‌ریعه‌تی ئی‌سلامه‌وه.

ئه‌دی به‌نسبه‌ت جووله‌که‌کانه‌وه؟ خوا ده‌فه‌رموی ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ (۱۶۶)، وه له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی گه‌راونه‌وه، ئایا جووله‌که بۆچی ناویان

لینراوه: (یه‌ود)؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌ک له‌قورئاندا هاتوه، گوتووینا: ﴿إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ﴾ (۱۶۶) ﴿الأعراف﴾ (هُدًى) یانی: (رَجَعْنَا)، گه‌راپه‌وه، کاتی خو‌ی ئه‌وانه بۆ‌لای خوا گه‌راونه‌وه، ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ﴾، وه له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که گه‌راپه‌وه‌وه بۆ‌لای خوا (له‌سه‌ر ده‌ستی موسا) هه‌موو خاوه‌ن نی‌نوکی‌کمان

قه‌ده‌غه‌کردبوو، (له‌په‌له‌وه‌رو له‌ئازهل)، ﴿... وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا ...﴾ وه له‌ره‌شه‌ولاخ و له‌ئازهل‌ی ورد، { چونکه وشه‌ی (غَنَمٌ) له‌

زمانی عه‌ره‌بییدا، هه‌م مه‌ر ده‌گریته‌وه‌وه هه‌م بزنی‌ش، واته: له‌ئازهل‌ی ورد، یان مه‌رو بز، یاخود هه‌یوانی سپی و ره‌ش { به‌زه‌که‌یانمان قه‌ده‌غه‌کردبوو، واته: چه‌وری و به‌زی ره‌شه‌ولاخ، به‌زی ئازهل‌ی وردمان قه‌ده‌غه‌کردبوو، ﴿إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا﴾،

مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌پشتیان‌ه‌وه نووسابوو، ئه‌وه‌به‌زو چه‌ورییه‌که‌لی نابیته‌وه، ﴿أَوْ

الْحَوَايَا ﴿﴾ یان ئەوەی لەگەڵ ڕیخۆڵەکان دا تێکەڵ بووە، ﴿أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾
یان ئەو بەزەدی لەگەڵ ئیسقانەکان دا تێکەڵ بووە.

ئنجایا بۆچی خوا ئەوەی لە جوولەکەکان قەدەغە کرد بوو ؟ لەبەر پیسیی و،
زیانبەخش بوونی ؟ نەخێر، ﴿ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ﴾، ئەویش
بەهۆی ستمکاریی و لادانیانەوه، ئاوا سزایان دان و ئەوانەمان لێ قەدەغەکردن، وه
بە دڵنیایی یهوه، ئیمه راستگوین.

بۆیهش خوا وا دەفهرموی: چونکه جوولهکەکان به پیغه مبهریان دهگوت: ئیمه
خوا سزای نه داوین، وه هیچ شتیکی له بهر سزادان لێ قەدەغە نه کردوین، به لکو
ئەوه کاتی خۆی یه عقووب له سههر خۆی قەدەغە ی کرد بوو، ئیمهش به دوا ی بابو
با پیرانمان کهوتووین! به لام خوا ڕوونی دهکاته وه که نه خێر، به لکو یه عقووب
شتیکی دیکه ی له سههر خۆی قەدەغە کردوه، نهک نهو شتانه، به لکو نهو شتانه بههۆی
سههرکیشیی و ستم و خراپه یانه وه، خوا سزای دران و، لێی قەدەغە کردوون.

ئنجایا دهفهرموی: ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ

بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿﴾، ئنجایا ئەگەر بێڕوایبون به رانبهرت و تۆیان به
درو دان، تۆیان به ناراست داناو گوتیان: راست ناکه ی، { که مه بهست پیی ته نیا
هاوبهش بو خوادانه کهانه، یان مه بهست جوولهکەکان و هاوبهش بو
خوادانه کهانیشه، ئەگەر وایان کرد } ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ﴾، تو
بلی: پهروهردگارتان خاوهن بهزه ییه کی فراوانه، ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ

الْمُجْرِمِينَ ﴿﴾، وه تۆلهو سزای خواش له کۆمه لی تاوانباران ناگیردریته وه، واته:
ئەگەر بگه ڕینه وه خوا په حمه تیکی فراوان و فه ڕاحی هه یه، به شی هه مووتان دهکات،
ئەگەر نه شگه ڕینه وه، دڵیابن خوا سزاتان ده داو، که سیش ناتوانی سزای خوا
به ره بهرچ بداته وه.

ئنجایا خوا دێتە سەر باسی قسەیه‌کی هاوبەش بۆ خوادانەرو کافرەکان، کە دەیانگوت: ئێمە کە هاوبەش بۆ خوا دادەنێین، ئەو شتانە قەدەغە دەکەین، مادام بە ویستو خواستی خوا، دیارە خوا پێی چاکە! ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ

اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ﴾، لەمەو دوا ئەوانە ی هاوبەش بۆ خوادانەرن دەڵێن: ئەگەر خوا ویستبای، نە ئێمەو نە بابو باپیرانمان، هیچ هاوبەشی‌کمان بۆ خوا دانەدەنا، وە هیچ شتی‌کیشمان قەدەغە نەدەکرد، ئەگەر خوا ویستبای، نە بتمان دەپەرست، نە هیچ شتی‌کیشمان قەدەغە دەکرد، خواش بەرپەرچیان دەداتەو و دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ

ذَاقُوا بِأْسِنَا﴾، ئاوا هەر بەو شیوەیە ئەوانە ی پێش ئەوانیش پیغەمبەرانى ئێمەیان بە درۆ دانا، تاكو سزای ئێمەیان چێشت، یانی: پیغەمبەرانیان بە درۆ دانا، لەو هەدا کە پیغەمبەران دەیانگوت: نابێ بت پەرست بن، نابێ لەخۆتانەو شت قەدەغە بکەن، ئەوانیش هەر ئاوا پیغەمبەرانیان بەراست دانەدەنا، دەفەرموی: ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ

مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا﴾، تۆش بلێ: ئایا هیچ زانیارییەکتان لەو بارەو هەیە، تاكو بۆمانى دەربێنن و پێشانمان بدهن؟ ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

تَخْرُصُونَ﴾، بێگومان ئێو بەس بە دواى گومان دەکەون، وە تەنیا درۆ دەکەن، واتە: راست ناکەن، کە خوا ئەو بت پەرستییه‌ی ئێو ی پێ چاکە، هەر لەبەرئەو ی ویستوو یه‌تی، وە راست ناکەن، کە ئەو شت قەدەغەکردنە ی ئێو ی پێ چاکە، هەر لەبەرئەو ی ویستوو یه‌تی و بەپێی ویستی خوا، چونکە ویستی خوا لەگەڵ رەزامەندی خوا، لە یه‌ك جیان، خوا هەموو شتیکی دەوێ، بەلام هەموو شتیکی خوشناوێ، وەك دوا یی باسی دەکەین، بۆیە دەفەرموی: ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ

شَاءَ لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾، بلێ: خوا بەلگە ی تەواو ی هەیه لەسەر ئێو، ئەگەر

ویستبای هەمووتانی پێنمایی دەکردو، هەمووتانی دەخستە سەر پێی راست، بەلام
نەویستووە زۆرییتان لێبکاتو ئازادی کردوون، بۆیە هەندیکتان بە ویستی
ئازادانەیی خۆتان، پێی راستان گرتۆتەبەر، هەندیکیشتان پێی چەوتتان گرتووە.

ئنجای لە کۆتایی دا دەفەرموی: ﴿قُلْ هَلْ شَهِدَاءُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ

حَرَّمَ هَذَا﴾، بۆی: ئەو شایەدانەتان بێن کە شایەدیی دەدەن لەسەر ئەوەی خوا

ئەو شتانەیی قەدەغەکردوون، کوان؟ کێن شایەدەکانتان؟ ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا

تَشْهَدُ مَعَهُمْ﴾، ئنجای ئەگەر شایەدییاندا، شایەدییان لەگەڵ مەدە.

واتە: تۆ ئەی پێغەمبەر! شایەدییان لەگەڵ مەدە، چونکە ئەوان شایەدیی بە درۆ
دەدەن، تۆش شایەدیی بە راست نەبی نەدە، کەواتە: لەگەڵ ئەواندا شایەدیی مەدە،

﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايَتِنَا﴾، وە بە دوای ئارەزووی ئەوانە

مەکەو، کە ئایەتەکانی ئێمە بە درۆ دادەنن، ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ

بِرَبِّهِمْ يُعَدِّلُونَ﴾، وە ئەوانەیی برپواییان بە دواڕۆژنیە، وە ئەوان دروستکراوەکان

لەگەڵ پەروەردیگاریاندا یەکسان دەکەن.

چەند مەسەلەیه کی گەنگ

مەسەلە یە کەم:

باسک دەربارە ی خواردنە قەدەغە کراوە کان

بابەتی خواردنەکان: کامیان قەدەغەن و، کامیان پەوان و پئی پیدراون؟ بابەتییی گەنگەو پەیوەندیی بە مەزەکانەو هەیه بەگشتی، بە مەسولمان و نا مەسولمان و بە وردو درشتیانەو، بە نیرو مێو، جا ئیمە هەولەدەدین ئەم یاسە زۆر بەگوشراویی بخەینە روو، سەرەتا لەبەر تیشکی ئەو ئایەتەدا کە دەفەر موی:

﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

بابەتە کەمە ڕوون دەکەینەو، واتە: بێ: لەو هەدا کە بۆم سرووش کراوە، هیچ قەدەغە کراویک نابینم، لەسەر هیچ بخوړیک کە بیخوا، مەگەر: (ئەو قەدەغە کراوە) مرداربێ، یان خوینی ڕژاو بێ، یان گوشتی بەراز بێ، کە ئەو پیسە، (یاخود ئەوانە هەموویان پیسن)، یان (فیسق) ییک بێ، کە دەنگی لەسەر بەرزکرا بیتەو بۆ جگە لە خوا، {واتە: سەر بڕاویک ناوی جگە لە خوا ی لەسەر هیئەرابێ}، وە هەر کەسێک تیگیرا، بە مەرجێ بە ئارەزووەو نەبێ و لە سنووریش تێنەپەرینێ، ئەو بە ییگومان پەروردگارت لیبوردی بە بەزەییە.

ئەم ئایەتە مشتومڕ و راجیاییه کی زۆری زانایانی لەسەر، ئنجا ئیمە دیارە سەرەتا چەند بڕگەیه ک لەبارە ی ئەو ئایەتە موبارە کەو، دەخەینە روو، وەک ڕوونکردنەو، دوا یی دینە سەر هەردوو رایەکان، کە زانایان بەگشتی تییدا کەوتوونە دوو ڕاو بۆچوونەو:

۱/ هەندێکیان دەلێن: خوا زۆر بە ڕوون و ڕاشکاوایی لەم نایەتانەدا دەفەرموێ: (ئەو موحەممەد!) تۆ بەو خەلگە بلێ: لەوێدا کە خوا بۆی سرووش کردووم بێجگە لەم چوارە: مردارو، خوینی ڕژاوو، گۆشتی بەرازو، بۆ جگە لە خوا سەربراو، قەدەغە نین، بۆ هەر کەسێک کە بیانخوا.

دەلێن: کەواتە: جگە لەم چوارە، نابێ هیچ شتیکی دیکە قەدەغەبێ.

۲/ هەندێکی دیکەش دەلێن: لەبەرئەوێ کە لە چەند فەرماشتیکی پیغەمبەر ﷺ دا، باسی درێندە کە ئێبەدار (كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ) وە پەلەوێ چێڕنووکدار (ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطُّيُورِ) کراو، وە باسی کەری مانی کراو (الحمار الأهلِي)، هەروەها باسی ژووشک (قَنْضَد) کراو، وە باسی پشیلە (هَرَّ) کراو، لە چەند دەقیقداندا، کە ئەوانە نەهییان لێکراو، یان حەرمان، کەواتە: دەبێ جگە لەم چوارە، حەرمانکراوی دیکەش هەبێ.

ئنجای ئێمە پێش ئەوێ بێنە سەر ڕوونکردنەوێ ئەو دوو رایانەو بەلگەکانیان، چەند شتی کە دەخەبنە ڕوو:

پێنج راستیی گەورە و گەرنج لەبارەی قەدەغە کراوەکانەو

یەكەم: بە پێی سیاق دیارە، کە ئەم نایەتە وەلامی حەرمانکردنە ئەفسانەییەکانی کافرەکان دەداتەو، کە لە نایەتەکانی ڕابردوودا خراونە ڕوو، بە کورتیی خوا دەفەرموێ: ئەو شتانە ئێوە قەدەغەتان کردوون، قەدەغە نین، بلێ: تەنھا ئەو چوارە قەدەغەن، نەک ئەو شتانە ئێوە، هەر ئازەلە ناویکتان لێناو: (بەحیرە، سائبە، وەصیلە، حام) یان دەلێن: نابێ ئافرەتان لەم جوۆر ئازەلە بخۆن، یان ئەو جوۆر ئازەلە دەبێ وابێ! یانی: ئەوانە ئێوە بە قەدەغەیان دادەنێن، هیچیان قەدەغە نین.

دووەم: وشە: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ ﴾، بلێ لەوێدا کە بۆم سرووش

کراو، بە وەحی بۆم هاتو، ئەمە ئەو دەگەییەن کە حەرمان دەبێ، تەنیا لە

رېځگه ودهحيه وه ديارى بگرى، واته: بۇ ديارىيكردى قهدهغه كراوهكان، جگه له وهى، هيچ سهرچاويهكى ديكه مان نيه، ئهگهر يهكيك بلئى: ئهدى بۇ حهلال؟ دهليين: بۇ حهلال پيويست ناكات دهقى لهسهر ههبيى، چونكه خوا به گشتى فهرموويهتى: هه موو شتيكم بۇ مروؤهكان خولقاندوه، وهك دوايى باسى دهكهين، بهلام بۇ ديارىيكردى قهدهغهكان، حهتمهن دهبيى دهقيكى

شەرىعى ھەبى، ۋەك خوا لە شوپىنىكى دىكەدا دەفەرموى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا

أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ

لَكُمْ أَمْرٌ عَلَى اللَّهِ تَقَرُّوْا ﴿٥٩﴾ بونیس، واتہ: تۆ بلی ئایا دمبین ئه‌وه‌ی که خوا له رۆزی بۆی ناردوونه خوار! پاشان ئیوه‌ جه‌لال و جه‌رامتان تی‌دا دناوه، بلی ئایا خوا مۆله‌تی داو؟ یان به‌ ناوی خواوه‌ درۆ هه‌ڵده‌ستن؟

کهواته: هەر شتیەک حەرام بکری، لە دوو حال بەدەر نیه:

(ا) یان له جی خویه‌تی و به مؤله‌تی خواجه، **قُلْ اَللّٰهُ اَدْبَ لَكُمْ**.

(ب) یان بئ جییه و درؤ ههلبهستنه به ناوی خواوه، ﴿أَمْرٌ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾، یانی جگه لهو دوو حالهته نیه، یان له جیی خۆیهتیو به پیی مؤلهتی خوایه، واته: دهقی وهحی لهسهرد، یاخود درؤ ههلبهستنه به ناوی خواوه، ههراکردنیککی بئ بنهمایه و بئ بهلگه و بئ پاساوه.

ههروهها هه ره وهباروه خوا ﷺ له سوورتهی (النحل) دا دهفهرموئ:

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾

لِئَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

❦ ۱۶۶ ، واته: وه به‌وهی که زمانتان به دۆر ده‌یَلِی، (واته: ته‌نیا به دهربرینی زمان و به وه‌سفی درۆ) هه‌ندی شت قه‌ده‌غه مه‌که‌ن، به درۆ به زمانتان مه‌لِین: ئەمه‌ جه‌لا‌له‌و ئەمه‌ جه‌رامه‌، که سه‌ره‌نجام به ناوی خواوه درۆ هه‌له‌به‌ستن،

بێگومان ئەوانەى بە ناوى خواوە درۆ هەڵدەبەستن، سەرفراز نابن.

بۆیەش دەفەرموێ: بە ناوى خواوە، چونکە کە تۆ گوتت : ئەو شتە حەرەمە، دەبێ لە لایەن خواوە بەلگەیه‌کت هەبێ، ئنجا کە بەلگەت نەبوو، لە لایەن خواوە، کەواتە: درۆ هەڵبەستنه بە ناوى خواوە، بوختان کردنه بە خواى پاك و بێگەرد، کە فلان شتەى قەدەغە کردووە.

سییەم: کە دەفەرموێ: ﴿ قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا ﴾، بلى: پيەم شك نایەت لەوەدا کە بۆم وەحی کراوە، هیچ قەدەغە کراویک هەبێ، ئەمە ئەو دەگەیه‌نێ، کە بناغە لە شتەکاندا ڕەواى و حەلاییه، واتە: لە ئەسڵدا خوا هەرچی دروستى کردووە، لەم وجودەدا کە ئیەمە پەيوەندىیمان پێوەى هەیه، چ لەسەر زەوى، چ لە بوونەوهردا بە گشتى، هەمووى بۆ مروّف دروستکراوە، وە بۆ مروّف ڕەوايه کە لى بەهرەمەند بى، بۆچی ؟
چونکە :

۱ - خوا لە سوورەتى (البقرة) دا دەفەرموێ: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي

الْأَرْضِ جَمِيعًا... ﴾ (۲) واتە: ئەو کەسێکە ئەوێ کە لە زەوىیدا، بۆ هەمووتانى خولقاندووە، یانى: هەرچی لە زەوىیدایى، بۆ ئیوێ دروستکردووە.

۲ - هەروەها لە سوورەتى (لقمان) دا دەفەرموێ: ﴿ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهَرَةً وَبَاطِنَةً... ﴾ (۳)،

واتە: ئایا سەرنج نادن! کە خوا هەرچی لە ئاسمانەکان و زەوى دایە، بۆى دەستەمۆ کردوون (بۆى ڕامکردوون کە سوودى لى ببینن)، وە نىعمەت و چاکەکانى خۆى بە ئاشکرا و بە پەنهانیى بەسەردا ڕشتوون.

کەواتە: لە بوون (وجود) دا هەرچی مروّف بتوانى لى بەهرەمەندبى، وە سوودى لى ببینى، بۆى ڕەوايه، چونکە ئەسڵ لە شتەکاندا ڕەوايه، زانیان لەسەر ئەم بنچینهيه ڕیککەوتوون و دەلێن: بناغە لە شتەکاندا بریتیه لە ڕەواى (الأصل)

فِي الْأَشْيَاءِ الْإِبَاحَةِ هەرودها دەشڵێن: (الْأَصْلُ فِي الْأَشْيَاءِ الْحَلِيِّ) بناغه له شتەکاندا بریتیه له حەڵال بوون، دەبێ بەلگه هەبێ لەسەر قەدەغەکران و ڕێ لێگیران، کهواته : ئەو تەعبیره قورئانییه که دەفەرموێ: ﴿ قُلْ لَا آجِدُ فِي

مَا أَوْحَىٰ إِلَيَّ مُحَرَّمًا ﴾، بۆی: پێم شک نایەت، ئەودا که بۆم سرووش کراوه، هیچ قەدەغەکراویک هەبێ... یانی: دەبێ ئیمە بۆ دوزینهوی حەرەمەکان له بەلگه بگهڕێن، واته: بۆ ئیسپاتی ئەوه که فلانه شتە قەدەغەیه، پێویستییمان بهوه ههیه که بهلگه بدوزینهوه، ئەدی بۆ ئیسپاتی ئەوه که فلانه شتە حەڵالە؟ دەشڵێن: له ئەسلدا هەموو شتێک حەڵالە و پێویستی به بەلگه نیه.

چوارەم: که دەفەرموێ: ﴿ عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ ﴾، لەسەر هەر بخوړێک که بیخو، ئەمەش بەلگهیه لەسەر ئەوهی که نیرو من له خواردنهکاندا یهکسانن، وه ئەوه بهرپەرچدانهوی هاوێش بۆ خوادانهرو کافرەکانه، وهك خوا لێیان دهگیرێتهوه: ﴿ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ

لذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مِيتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ ... ﴿ ۱۴۶ ﴾ الأنعام، واته: وه گوتیان: ئەوهی که له سکی ئەو نازەلەنهدايه، تايبهته به پیاوهکانمانهوه، وه حەرەم و قەدەغەیه له ژنهکان (له هاوسەرەکان)، بهلام ئەگەر مرداربێ، هەردووکیان تێیدا بهشدارن.

بهڵێ ئەمه ئەوه دەردهخات، که له بواری خواردن و خواردنهوهدا، پیاوان و ئافرەتان، وهك يهك وانو، شتەکان، ئەگەر رهوا بن، بۆ هەردووکیان رهگهزهکه رهوان.

پێنجەم: که دەفەرموێ: ﴿ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ

خَنِزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ﴾، مهگەر ئەو شتەیه که قەدەغەکراوه، یهکێک لهو چوارانه بێ: مردار بێ، یان خوین بێ، یان گوشتی بهراز، یاخود بۆ جگه له خوا سهربرا بێ .

پێناسەی: میتة و دم و لحم الخنزیر و ما اهل لغير الله به:

۱/ (المیتة): (المعجم الوسيط) ئاوا پێناسەی (میتة) دەکات: (المیتة: الحيوان الذي مات حتف أنفه أو على هيئة غير مشروعة) واتە: (میتة) - مردار - ئەو ژياندارەیه که بۆخوێ مردووە، یان بە شیوەیهکی ناپەرەوا مردووە، بۆ وێنە: ئازەلیک که ئەوەندە لیبدری، بمری، یان خنکیندرا بێ، ئەو مردارە.

۲/ (الدم): - خوین - (سائل أحمر يسري في عروق الحيوان) ماددەیهکی شلی سوورە که بە دەمارەکانی ژيانداردا هاموشۆ دەکات، ئنجای ئەو ژياندارە: ئینسانە، ئازەلە، درندەیه، پەلەووەرە، هەرچی هەیه.

۳/ (لحم خنزير) - گوشتی بەراز - بەرازیش ئازەلیکی زانراوە.

۴/ (فَسَقًا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) واتە: ئازەلیک که ناوی جگە لە خوای لەسەر هینراوە (فسق)، واتە: لە پێ دەرجوون، لە شیرازی شەرع دەرجوون، که بریتییە لەوێ ناوی جگە لە خوای لەسەر هینرابی، واتە: بۆ جگە لە خوا سەربرابی.

پێویستە ئەو بزانین که خوای زانا، بۆ وشە (دم) - خوین - لیڤەدا دەفەرموی:

﴿ دَمًا مَسْفُوحًا ﴾، خوینی پژاوا، ئنجای وەك دواپی باسی دەکەین، لە سێ شوینی دیکە لە قورئاندا، ئەو چوارە هاتوون، واتە: مردارو، خوینو، گوشتی بەرازو، بۆ جگە لە خوا سەربردراو، بەلام تەنیا لیڤەدا ئەو قەیدە خستۆتە سەری، که

دەفەرموی: ﴿ دَمًا مَسْفُوحًا ﴾، خوینی پژاوا، ئنجای بنچینەیهکی زانستی (أصول الفقه) لە نیو زانیاندا باوە، دەلیت: (يُحْمَلُ الْمُطْلَقُ عَلَى الْمُقَيَّدِ) هەمیشە دەبی ئەوێ بە رەهایی باسکراوە، لەبەر رۆشنایی ئەوێدا که بە بەنددار (مقید)ی باسکراوە، تەفسیر بکری، کهواتە: لە شوینەکانی دیکەش دا، مەبەست لە خوین: خوینی پژاوا، بۆچی خوا وایفەرموو؟ چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ

دەفەر موئ: ﴿أُحِلَّتْ لَنَا مِيتَتَانِ: الْحُوتُ وَالْجَرَادُ، وَدَمَانِ: الْكَبِدُ وَالطَّحَالُ﴾^(١)،
واتە: دوو مردارمان بوو لەلاین: ماسو و گوللە (کە سەرنا بێدرین، با بشمرن
لەلاین، مەگەر بۆگەن بووبن، یان لەرووی تەندروستی و پزیشکییە وە زیانیان
هەبێ)، وە دوو خوێنیش: جەرگ و سپل (کە ئەوانیش هەر جوړیکن لە خوێن،
بەلام دیارە پیکهاتە کەیان جیا، لە خوێنی ئاسایی).

هەلبەتە لە رووی زانستییە وە دەرکەوتووە کە جەرگ و سپل زیانیان نیە، وەك
خوێنی پزوا، ئنجار پەنگە یەكی پێی سەیر بێ و بێ: جا خوێنی پزوا، كی
دەبخوات؟ کاتی خۆی عەرەبەکان عەدەتیان وابوو کە میوانیان دەهات، خوشتری
زیندوو یان دەهینا خوێنیان لێ دەگرت، خوێنە کەیان لە شتیك دەکرد، دوایی
دەیان بڕژاندو دەیانخوارد، یان جاری وابوو لە سەفەر خوێنیان لە
خوشترە کەیان دەگرت، یان شتیکیان سەردەبیری، دەیانگوت: با خوێنە کە
خەسار نەبێ، لە قاپیکیان دەکردو، لە پێخۆلەیان دەکردو دەیان بڕژاندو
دەیانخوارد، ئێستاش پەنگە لە نێو هەندێ میللەتاندا شتی وا هەر هەبێ، خۆی
زانو شارەزا هیچی لەخۆرا باس نەکردووە.

وہ خوا ﷻ لە باسی گوشتی بەرازدا فرمویەتی: ﴿فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾،
(رجس) کە لە زمانی عەرەبییدا بە مانای: پیسی، و، قێزەو، و، خەرام و سزاو
ئازارو، نەفرین، دێ، دیارە لێردا بە مانای: قێزەو و شتی پیسو زیانبەخشە،
بەلام ئایا لێردا تەنیا مەبەستی گوشتی بەرازە، یاخود مەبەستی هەرسێکیانە؟

زۆربە ی زانیان دەلێن: کە دەفەر موئ: ﴿فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾، هەرچەندە لە
دوای گوشتی بەراز باسکراوە، بەلام بوو هەرسێکیان دەگەرێتەو، واتە: مردارو
خوێن و گوشتی بەراز، هەرسێکیان پیسن، بە مانای پیسی ماددی، ئەدی ئەو
دیکە کە بوو جگە لە خوا سەردەبیری؟ ئەو پیسی مەعنەویە، ئەگەر نا
لەرووی رۆڵەتیەو، پیس نیە.

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٥٧٢٣)، وَالِدَارْقُطْنِي بَرَقْم: (٤٦٨٧)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (٣٣١٤)، عَنْ ابْنِ
عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي "السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ" بَرَقْم: (١١١٨).

نایا تەنیا ئەو چوار شتە قەدەغەن بۆ خواردن ؟!

ئنجبا با بێینه سەر ئەوە کە نایا تەنیا ئەو چوار شتە قەدەغەن، یان شتی دیکەش هەیە، قەدەغەبی؟

بەلام بەر لەوەی بێینه سەر ڕاو بۆچوونی زانیان دەلیین: کاتی خۆی ئیمە لە سوورەتی (البقرة) لە کاتی تەفسیری نایەتی (۱۷۳)دا، قسەمان لەو بارەوه کردووە، بەلام بە حەقیقەت ئەو بابەتە زۆر گرنگە، بۆیە لێرش دووبارە قسە لێدەکەین، وە من دواى لیکۆلینەوێ زۆرو دواى ئەزموونی زیاتر، ئەو ڕایەى کە لەو کاتەداو، لە تەفسیری نایەتەکەى سوورەتی (البقرة)دا خستووتمەتە ڕوو، کە گوتووتمە: جگە لەو چوارانەش قەدەغە کراوى دیکە هەن، ئیستا ئەو ڕایەم نەماوە، بەلکو ڕایەکی دیکەم بۆ پەیدا بوو، ئەویش ئەوەیە کە جگە لەو چوارانە، هیچ شتی دیکە قەدەغە نیە، مەگەر پیسو و زیانبەخش بێ.

زانایانیش بۆیە کەوتوونە مشتومڕەوه، چونکە ئەم بابەتە کە خوا دەفەرموێ: (تەنیا چوار خواردنتان لێ قەدەغەن) لە چوار شوینان، لە قورئاندا هاتووە:

۱- لە سوورەتی (الأنعام)دا، نایەتی (۱۴۵).

۲- لە سوورەتی (النحل)دا، نایەتی (۱۱۵).

۳- لە سوورەتی (البقرة)دا، نایەتی (۱۷۳).

۴- لە سوورەتی (المائدة)دا، نایەتی (۱).

هەلبەتە خۆی دادگەر راستییەك لە چوار شویندا بختە ڕوو، دیارە بابەتیکی گەورەو گرنگە، وە بێگومان بابەتی خواردنی گوشتی پەلەوهر و ئازەل، شتیکی گرنگەو ژيانى زۆربەى خەلکى لەسەرە.

ئنجبا ڕاجیاییەکەیان بەو ھۆیەو سەرپھەلداو، کە خوا لە چوار شویناندا ئەوێ باس کردووە، لە سوورەتەکانی (البقرة) و (النحل) لە ھەردووکیاندا، وشەى

(إِنَّمَا) ی بەکارهێناوه، که به: ئامرازی کورتەهەڵیان و چەسپاندن، ناسراوه:

۱/ له سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۷۳).

۲/ وه له سوورەتی (النحل) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۱۵).

وهك گوتمان : (إِنَّمَا) له زمانی عەرەبییدا، پێی دەگوتری (أداة الحصر والإنبات) بانی: ئامرازی کورتەهەڵیان و ئیساپات کردن، واتە: (إِنَّمَا) که دەچێتە سەر شتێک، بۆ وێنە: که خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ﴾، واتە: تەنیا ئەوەی لێ قەدەغە کردوون و هیچی دیکە لێ قەدەغە نەکردوون.

۳/ له سوورەتی (الأنعام) یش دا وشە (إِنَّمَا) نیه، لەوێ دەفەرموی: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ

بِهِ﴾ (۱۴۵)، واتە: بێ: لەوەدا که خوا به وهی بۆی ناردووم، هیچ قەدەغەکراویک نابینم جگە لەم چوارانە.. "که باسمان کردن".

۴/ له سوورەتی (المائدة) ش دا دەفەرموی: ﴿أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا

يَتَلَّى عَلَيْكُمُ﴾ (۱)، واتە: چوارپێی ئازەلانتان بۆ حەلال کراون، جگە لەوەی

به سهرتاندا ده خوینړیته وه، دوايي له نایه تی ژماره (۳) دا نه وهی خویندو ته وه و

فهرموویـهتی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمِیَّةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِیْرِ وَمَا أَهَلَ لِغَیْرِ

اللَّهُ بِهِ، وَالْمُنْحَنَةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا

ذَكَّيْنُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْأَلُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقْ ...

المائدة، لهم ثايه تەدا يازده (۱۱) شتان باس دەکات، بەلام هەموويان دەچنەوہ نيۆ ئەو چوارە، چونکە :

(١) ﴿الْمُنْخَنَقَةُ﴾ خنكاً يُندراو (٢) ﴿الْمَوْقُودَةُ﴾ لِيّــــــــــــــــــــــندراو،

(۳) **الْمُتَرَدِّیَّةُ** (مه‌لیدیرو، ۴) **النَّطِیْحَةُ** (قوچ لیڊرو، ۵) **مَا أَكَلَ**

السَّبعُ ﴿٧﴾ ئەوهی درنده لێی خواردبێ، ئەم پێنجانه هه موویان به مردار
حیسابن.

(۶) ﴿ مَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ ﴾ * نهودی له سهر بت سهر برایی، نه میس ههر له

﴿جَوْرَى﴾ مَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ﴿يِه، ٧﴾ ﴿أَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ﴾

ئەو بە زەلەمان دابەشتان کردبێ، کە جوړیکه له قومار، ئەمیش هەر له

جَوْرِي وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ. يه.

خسته رووی دوو رایه‌گانی زانیان

رای به‌کهم :

دهلین: جگہ لهو چوار شتانه، هیچ شتیکی دیکه له نازل و په له ودهرو

زینده و ورو درنده و مارو میروو... هتد قه دهغه نیه، به لام دهلین: به و مهرجه

حەرام نین، کە بە بەلگەی زانستی و پزشکی و تەندروستی نەسەلمێندرابی،

که فلان شته پیسه و زیانبه خشه، چونکه هر شتیک سه لمینرا، پیسه و

زیانبه‌خشه، ئه‌وه قه‌ده‌غه ده‌بی، به‌لام به‌م نایه‌ته نا، به‌لکو به نایه‌تی ژماره (۱۵۷) سوورپه‌تی (الأعراف) که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَ﴾، واته: وه (پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م) هه‌موو شته پیس و زیانبه‌خشه‌کانیان لی قه‌ده‌غه ده‌کات.

که‌واته: هه‌ر شتیک پیس و زیانبه‌خش بی، قه‌ده‌غه‌یه، به به‌لگه‌ی نایه‌ته‌که‌ی (الأعراف - ۱۵۷)، وه به‌پیی ئه‌و وشه‌یه‌ش که له نایه‌تی ژماره (۱۴۵) سوورپه‌تی (الأنعام) دا هاتوه، که دوا‌ی ئه‌وه‌ی باسی مردارو خوین و گوشتی به‌راز ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَنَّهُ رِجْسٌ﴾، واته: له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی پیس و زیانبه‌خشن.

که‌واته: هه‌ر شتیک پیس و زیانبه‌خش بی، هه‌م وشه‌ی (رجس)، وه هه‌م وشه‌ی (خبائث) له سوورپه‌تی (الأعراف) دا، ده‌یگر نه‌وه، به‌لام بی‌جگه له‌وه، ئه‌وه‌ی نه‌که‌ویته ژیر ناوونیشانی: (رجس) و (خبائث) ده‌وه، مانای وایه، ده‌بی حه‌لال بی.

به‌لگه‌کانی رای یه‌که‌م، جگه له نایه‌ته‌کان:

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَأْكُلُونَ أَشْيَاءَ، وَيَتْرَكُونَ أَشْيَاءَ تَقَدَّرًا، فَبَعَثَ اللَّهُ نَبِيَّهٖ ﷺ، وَأَنْزَلَ كِتَابَهُ، وَأَحَلَّ حَلَالَهُ، وَحَرَّمَ حَرَامَهُ، فَمَا أَحَلَّ فَهُوَ حَالِلٌ، وَمَا حَرَّمَ فَهُوَ حَرَامٌ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ عَفْوٌ، وَنَلَا:

﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا﴾، إلی آخر الآية ﴿^(۱) واته: خه‌لکی

سه‌رده‌می نه‌فامیی چه‌ند شتیکیان ده‌خوارد "له‌ ناژه‌ل" چه‌ند شتیکیشیان واز لی ده‌هینا، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ که بی‌زیان لی ده‌کردنه‌وه، خوا‌ی به‌ره‌زیش پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ خوی ره‌وانه‌ کرد، وه کتیبی خوی نارد خوار، ئه‌وه‌ی که حه‌لالی کرد، حه‌لالی کرد، وه ئه‌وه‌ی که قه‌ده‌غه‌ی کرد، قه‌ده‌غه‌ی کرد، وه ئه‌وه‌ی که خوا حه‌لالی کردوه، حه‌لاله، وه ئه‌وه‌ی که خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه، قه‌ده‌غه‌یه، وه ئه‌وه‌شی که خوا لیی بی‌دنگ بووه، ئه‌وه عه‌فوویه (واته:

﴿ ۱ ﴾ أَخْرَجَهُ الطَّحَاوِيُّ فِي "مَشْكِلِ الْأَثَارِ" بِرَقْم: (٦٣٩)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٣٨٠٠)، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ.

لێیگەرپراوەو که لێیگەرپراوە یانی: قەدەغە نیە، دوایی (عبداللە) کوری (عباس) ئەو نایەتە ی خۆیندەو: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا ... ﴾.

وہ لہ گیرانہ وہیہ کی دیکھدا دہلئ: عہبدوئلای کوری عہبباس خوا لیان رازی بی، ئەم نایەتە ی خۆیندەو، دوایی گوتی: ﴿ مَا خَلَا هَذَا، فَهُوَ حَلَالٌ ﴾^(۱) واتە: جگہ لہم چوارانہ، ئەوہی دیکہ ھەمووی ھەلالە.

﴿ عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، قُلْتُ لِحَبِيبِ بْنِ زَيْدٍ: يَزْعُمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ حُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ زَمَنَ خَيْبَرَ! فَقَالَ: قَدْ كَانَ يَقُولُ ذَلِكَ الْحَكَمُ بْنُ عَمْرِو الْغِفَارِيُّ عِنْدَنَا بِالْبَصْرَةِ، وَلَكِنْ أَبِي ذَاكَ الْبَحْرُ ابْنُ عَبَّاسٍ، وَقَرَأَ: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا

أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا ﴾^(۲) واتە: ھەمەری کوری دینار. دہلئ: بە جابیری کوری زەیدم گوت: ئەوانە دہلئ: کہ پێغەمبەری خوا ﷺ لہ رۆزی ھەبەردا نەھی کردوہ لہ خواردنی گوشتی کەری مائیی! ئەویش گوتی: ھەکەمی کوری ھەمەری غیفاریی لہ بەسەر لہ لای ئیمە، وایدەگوت، (دەیگوت: لہ پێغەمبەرم ﷺ بیستوہ وایفەرمووہ)^(۳)، بەلام دەریا (مەبەست پئی عہبدوئلای کوری

عەبباسە) رازی نەبوو بەو قسە، وە ئەو نایەتە ی خۆیندەو: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا ﴾ بۆیەش (جابر) گوتوو یەتی: (بحر) واتە: وەک بەحری زانست وایە.

﴿ أَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَيْسَ شَيْءٌ مِنَ الدَّوَابِّ حَرَامًا، إِلَّا مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا ﴾ ﴾^(۴)، واتە:

(۱) أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بِرَقْم: (۸۷۰۹).

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۲۰۹).

(۳) ئەوہی نیوان کەوانەکان زیادە ی خۆمە، بۆ روونکردنەوہی مەبەست.

(۴) فتح القدیر: ج ۲، ص ۲۱۳.

ئێبنو ئەبی حاتیم لە عەبدوللای کوری عەبباسەو دەگیرێتەو، کە گوتووێتە: هیچ شتێک لە زیندەوهران قەدەغە نیە، مەگەر ئەوێ خوا لە کتێبەکەى خوێ دا قەدەغەى کردبێ.

﴿ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ أَكْلِ الْقُتْنِ؛ فَتَلَا: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا

أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا﴾، الْآيَةَ، فَقَالَ شَيْخٌ عِنْدَهُ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: ذُكِرَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: (خَبِيثَةٌ مِنَ الْخَبَائِثِ)، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: إِنْ كَانَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذَا، فَهُوَ كَمَا قَالَ، مَا لَمْ نَدْرُكْ ^(۱)، وَاتِهِ: لَهُ عەبدوللای کوری عومەرەو دەگیرنەو، کە پرسىارى لیکرا دەر بارەى ژیشک، (لە بارەى خواردنى

گوشتەکەى) ئەویش ئەو نایەتەى خویندەو: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ

مُحَرَّمًا﴾، {واتە: مادام لەویدا نیە کەواتە: حەڵالە} ^(۲)، پیاویکی بە تەمەن لەوێ بوو، گوتی: گویم لە ئەبو ھورەیرە بوو دەیگوت: باسی ژیشک کراوە لەلای پێغەمبەر ﷺ، ئەویش فەرموویەتی: پێسیکە لە پێسیەکان، (یان زیانبەخشیکە لە زیانبەخشەکان)، عەبدوللای کوری عومەریش گوتی: ئەگەر پێغەمبەر ﷺ وایفەرمووبێ، ئەو وەک ئەو فەرموویەتی وایە، دیارە ئێمە پێمان نەزانو!

وادیارە گومانى ھەبوو، تۆ بایی پێغەمبەر وایفەرمووبێ، جا یان گومانى لەو کابرایە بە تەمەنە ھەبوو، یان گومانى لە ئەبو ھورەیرە ھەبوو، کە ڕەنگە بەھەڵدا چووبێ، چونکە جگە لە پێغەمبەر کەس پارێزراو (معصوم) نیە لە ھەڵدا کردن.

﴿ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَاتَتْ شَاةٌ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَاتَتْ فَلَانَةٌ تَعْنِي: الشَّاةَ، قَالَ: (فَلَوْلَا أَخَذْتُمْ مَسْكَهَا)، قَالَتْ: نَأْخُذُ مَسْكَ

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ ۲، ص ۳۸۱، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۳۷۹)، قَالَ أَيْمَنُ صَالِحِ شَعْبَانَ: إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ جِدًّا، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِي.

(۲) نێوان کەوانەکان زیادەى خۆمە.

شَاةٍ قَدْ مَاتَتْ؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ

فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا

مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ... ﴿١٤٥﴾، وَإِنِّكُمْ لَا تَطْعَمُونَهُ إِنَّمَا تَدْبُعُونَهُ

فَتَنْتَفِعُونَ بِهِ)، فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهَا فَسَلَخَتْ مَسْكَهَا، فَابْعَثَهُ فَأَخَذَتْ مِنْهُ قِرْبَةً حَتَّى

تَخْرُقَتْ عَنْهَا^(١)، وَاتَه: عەبدوللای کوری عەبباس دەلی: سەودە کچی

زەمە (کە یەکیکە لە هاوسەرانی بەرپرسی پیغەمبەر ﷺ و دایکانی ئیمانداران

خوا لای پازی بێ، ئافەرەتیکی بە تەمەن بووە)، مەپکی هەبوو مەپکە ی مرد،

گوتی: ئە ی پیغەمبەری خوا ﷺ فالان کە سە مردووە، (دیاره ئەوان عادەتیان

وابوووە کە ئازەل و شت ناویان بۆ داناووە ناویکی هەبووە، بۆ وینە: گوێ بە

گوارە، مەرەز، لە کوردەواریشدا هەیه ناو لە مەپ و بز و مانگا دەنێن^(٢) }

پیغەمبەریش فەرمووی: بۆ پیستەکەتان وەرنەدەگرتو کە وڵتان نەدەکرد ؟

گوتی: ئە ی پیغەمبەری خوا ﷺ! نایا پیستی مەپ مردوو، کە مردووە

وەریبگرین؟ پیغەمبەری خوا ﷺ ئەم نایەتە ی خویند: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا

أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا

مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ... ﴿١٤٥﴾، وَاتَه: بلی: لەویدا کە بۆم وەحی کراوە،

هیچ قەدەغە کراویک نابینم، لەسەر هیچ بخوړیک کە بیخوا...، دوایی فەرمووی:

خۆ ئیوە گوشتەکە ی ناخۆن، بەلکو لە دەباغی دەدەن و خووشی دەکەن، بۆئەو ی

سوودی لێ ببینن، ئیدی سەودە ناردی (دیاره نەفەریکی ناردووە) مەپکەیان

کەوڵ کرد، پاشان خووشیان کردو لە دەباغیانداو، مەشکە یەکیان لێ

دروستکرد، تاکو لەلای سەودە درا، هەر مابوو .

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (٣٠٢٧)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقَم: (١٢٨١)، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيح.

(٢) نِیوان کەوانەکان زیادە ی خوّمە.

تهماشاه دهکەین : پیغه مبه ریش ﷺ به لگه ی بهم ئایه ته هیناوه ته وه، له سه ر
ئه وه که پیسته که ی حه لاله، به لام گوشته که ی حه رامه، چونکه مرداره و
مرداریه که شی بو گوشته که ی ده چیه وه.

﴿ ۶ ﴾ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا سُئِلَتْ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ

السَّبَاعِ، وَكُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ، تَلَّتْ: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ

مُحَرَّمًا ﴾ ^(۱)، واته: له عائشه خوا لێ رازی بی گیر دراوه ته وه، که کاتی که

پرسیاری لیده که را، دهر بهاری هه ر که لیه دارێ که له درندان، وه هه ر

چر نو و کداری که له بالندان، ئه م ئایه ته ی ده خوینده وه: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا

أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا ﴾، بو وینه: دهر بهاری که متیار، گورگ، چه فه ل، شیر،

باشوو، خه رته ل، دالاش، پرسیاری لیکه ابایه ئه م ئایه ته ی ده خوینده وه، واته:

مادام له و چوار شتانه نیه، حه رام نیه.

که وهاته: وی پرای ئایه ته کان، ئه و شوینه وانه ش هه ن، وه که به لگه کانی رای

یه که م، که ده لێ: جگه له و چوارانه، هه یج شتی که قه دهغه نیه.

پای دووهم :

ده لێن: نه خیر، بی جگه له و چوارانه، شتی دیکه ش هه یه قه دهغه بی، چونکه

چه ند ئایه ته و فه رمو و ده یه که له و باره وه هه ن:

به لگه کانیا ن:

(۱) ده لێن: خوا ی په روه ردگار له سوور هتی (الأعراف) دا ده فه رموی: ﴿ وَيُحِلُّ

لَهُمُ الطَّيَبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَ ﴾ ^(۱۵۷)، واته: هه رچی پاک و چاکه

بو یان حه لاله ده کات، وه هه رچی پیسو زیانبه خشه، لێ یان قه دهغه ده کات،

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (۲۰۲۳۵)، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي (تَفْسِيرِهِ)، بِرَقْم: (۸۰۱۱).

ئنجادہلئین: سەرجهم ئەو پەلەووەرە بە چەرنووک و دەندووک بە قولابو، ئەو درپندە کەلەبارانە کە مشتومریان لەسەرە، ھەموویان زیانبەخش و پیسن، لەبەرئەو و شەھێ (خبائث)، دەیانگریتەو.

ھەروەھا بەلگە بە ئایەتی ژمارە (۱۴۵) سوورەتی (الأنعام) یش دیننەو، کە خوای پەرورەدگار دواى ئەووی باسی مردار و خوینی پڑاو و گوشتی بەراز، دەکات، دەفەرئەو: ﴿ فَإِنَّهُ رِجْسٌ ﴾، چونکە پیسە، وەك فەرموویەتی:

﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾، دەلئین: کەواتە: ھەر شتیکی دیکەش زیانبەخش بێ، دەیگریتەو، وە ھەر شتی قیزەون بێ، دەیگریتەو و ھەمان ھوکی ھەیە.

دەلئین: ئەگەر مردار و خوین و گوشتی بەراز، لەبەر (رجس) بوون واتە: پیس و زیانبەخش بوون، حەرەم بن، دیارە ھەر شتیکی دیکەش وابێ، ھەمان ھوکی ھەیە.

۲) ئنجالەوبارەو ئەم فەرموودەیش بە بەلگە دیننەو: ﴿عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ﴾^(۱)، واتە: ئەبێ ئەعلەبە (کە یەکیکە لە ھاوولان) دەلئ: پیغەمبەری خوا ﷺ پیگری کرد لە: خواردنی ھەموو کەلەبارێک لە درپندان، یانی: ئەو درپندانە ی گوشتخوون^(۲).

۳) ھەر لەوبارەو ئەم فەرموودەیش ھەیە: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ﴾^(۳)، واتە: جابیری کوری عەبدوللہ خوا لییان رازی بێ، دەلئ: پیغەمبەری خوا ﷺ پیگری کرد لە خواردنی گوشتی کەری مالیی لە رۆژی خەیبەردا.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۵۳)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۹۳۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۴۷۷)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۴۳۲۵)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۳۲۳۲).

(۲) دواتر ئەو فەرموودەیش دینین کە وێرایی درپندە کەلەبار بائندە چەرنووکدار (ذی مەخلب من الطیر) یش دەکات، کە أحمد: ۱۶۸۶۲ و أبو داود : ۳۸۰۵ ھیناویانەو (الأنبانی) یش بە (صحیح) ی دانائە.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۵۳)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۹۳۲).

ئنجاشوینکەوتووای ئەم رایە دەلێن: پێغەمبەری خوا ﷺ ھەر قسەیکە فەرمووی، وەك ئەوە وایە خوا ﷻ فەرموویتی، بە بەلگە:

أ/ پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمو: ﴿أَلَا هَلْ عَسَىٰ رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَكِيٌّ عَلَىٰ أَرِيكَتِهِ، فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا اسْتَحْلَلْنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَّمْنَاهُ، وَإِنْ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ {^(۱)، واتە: نزیکە پیاویك كە پائی داوئەتەو لەسەر تەختیك، فەرموودەیکە منی پێیگاتو بلی: لە نیوان من و ئیویدا کتیبی خوا ھەیە: ھەر شتی لە کتیبی خوادا بینیمان حەلالە، بە حەلالی دادەنیین، ھەر شتی لە کتیبی خوادا بینیمان حەرامە، بە حەرامی دادەنیین، بەلام وانیەو ئەوێ كە پێغەمبەری خواش ﷺ حەرامی کردو، وەك ئەوێە كە خۆی بەرز حەرامی کردو.

ب/ ھەر وەھا لە فەرموودەیکە دیکەدا پێغەمبەر ﷺ دەفەرمو: ﴿أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يَوْشِكُ رَجُلٌ شَبَعَانٌ عَلَىٰ أَرِيكَتِهِ، يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَاحْلُوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ، أَلَا لَا يَحِلُّ لَكُمْ لَحْمُ الْحِمَارِ الْأَهْلِيِّ، وَلَا كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ...﴾ ^(۲)، واتە: ئاگاداربەن! من کتیبم پێدراو، وە لەگەڵ کتیبیشدا شتیکی دیکە وەك ئەوم پێدراو، (واتە: قورئانم پێدراو و سوننەتیشم پێدراو)، با ئەوە نەیتە دی: پیاویکی تیر لەسەر قەنەفەو لەسەر شوینی ئیسراحتی خۆی پائی دابیتەو بلی: ھەر خەریکی قورئان بن! ھەر شتیكتان لە قورئاندا حەلال بینی، بە حەلالی دابنن، وە ھەر شتیكتان لە قورئاندا بینی حەرامە، بە حەرامی دابنن! ئاگاداربەن! كە گوشتی كەری مالییتان بۆ حەلال نیە، ھەر وەھا گوشتی ھیچ خاوەن كەلبەیکە لە درندان.

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، بِرَقْم: (۲۶۶۴)، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيح.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۷۲۱۳)، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رَجَالُهُ ثِقَاتٌ رَجَالُ الصَّحِيحِ غَيْرُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عُرُوفٍ الْجَرَشِيِّ فَمِنْ رَجَالِ أَبِي دَاوُدَ وَالنَّسَائِيِّ وَهُوَ ثِقَةٌ، وَأَيْضًا أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۶۰۴) قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيح.

دوو جوۆرە تەئویل و ماناکردنی ئایەتەکان،

بۆ خو دەربازکردنی لە تێکگیران :

بەلام ئایا ئەوان چۆن لەم ئایەتەکانە حالی بوون ؟ بە دوو شیوە مانای ئایەتەکان دەکەن:

یهك : دەلێن: لێردا کە خوا دەفەرموی: ﴿ قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا

عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ ﴾، واتە: هەتا هاتنە خواری ئەم ئایەتە هیچ شتێک قەدەغە نەبوو، جگە لەم چوارە، ئەم ئایەتەش لە سوورەتی (الأنعام) دا لە مەککە هاتۆتە خوار، کەواتە: شتی دیکە کە دوایی هاتۆتە خوارو خوا قەدەغە کردبێ، مانای وایە لەگەڵ ئەمەدا تێکناگیرێ، چونکە هەتا ئەو کاتەی ئەم ئایەتە هاتۆتە خوار، تەنیا ئەو چوارە قەدەغەبوون، بەلام خوا ﷻ دوایی شتی دیکەشی قەدەغە کردووە.

بەلام لەراستییدا ئەمە هەتۆشانندنەوێ زۆر ئاسانە، ئەویش ئەوەیە کە: بەلێ، ئەم ئایەتە سەوورەتی (الأنعام) مەککەییە، وە ئەوێ سەوورەتی (النحل)یش هەرۆا، بەلام ئایەتی ژمارە (۱۷۳) ی سەوورەتی (البقرة) لە مەدینە هاتۆتە خوار، وە ئایەتی ژمارە (۲) سەوورەتی (المائدة)ش، نەك هەر لە مەدینە هاتۆتە خوار، بەلکو سەوورەتی (المائدة) کۆتا سەوورەتە لە قورئان هاتبێتە خوار، یانی: لەو دوو سەوورەتە مەدەینەییانەش دا خوای زاناو شارەزا هەر باسی ئەو چوارانە دەکات، کەواتە: ئەو بە بەلگە دانانری.

دوو : مانایەکی دیکە بۆ خو دەربازکردن لە تێکگیران لە نیوان ئەم فەرموودانە و ئەو ئایەتەکانەدا، ئەوەیە کە دەلێن : ئەو کورتەهەڵیانە کە خوا دەفەرموی : تەنیا ئەو چوارە حەرمان، کورتەهەڵیانیکێ گۆیرەیی (حصر نسبی)یە، کە ئەوان پێی دەلێن : (الحصر الإضافي أو الحصر النسبي) یانی : چی ؟ دەلێن:

چونکہ کافرہکان زور شتیان لہ گوشتی نازہلان قہدہغہ دہکرد، وەك باسماں کردو

ئاماژەمان پێدان، کہ خوا دہفہرموی: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا

وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ

لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۳﴾ المائدہ، بۆیہ خوا ﷺ فہرموی: ئەو ئاژەلانہی ئیوہ

قہدەغەیان دہکەن، ہیچیان قہدەغە نی، تەنیا ئەو چوار شتە قہدەغەن، کہ بریتین لہ: مردارو خوینی پڑاوو گوشتی بہرازو بۆ جگہ لہخوا سەرپراو، واتہ: بہنسبەت ئەو شتانەوہ، کہ ئەوان قہدەغەیان کردوون، تەنیا ئەو چوارہ قہدەغەن.

لەوبارەوہ (ابن کثیر) دەلی: (والمقصود من سياق هذه الآية الكريمة، الردُّ عَلَى الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ ابْتَدَعُوا مَا ابْتَدَعُوهُ، مِنْ تَحْرِيمِ الْمَحْرُمَاتِ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِأَرَائِهِمُ الْفَاسِدَةِ مِنَ الْبَحِيرَةِ وَالسَّائِبَةِ وَالْوَصِيلَةِ وَالْحَامِ وَنَحْوِ ذَلِكَ، فَأَمَرَ (اللَّهُ) رَسُولُهُ أَنْ يُخْبِرَهُمْ أَنَّهُ لَا يَجِدُ فِيهَا أَوْحَاةَ اللَّهِ إِلَيْهِ أَنْ ذَلِكَ مُحَرَّمٌ، وَإِنَّمَا حُرِّمَ مَا ذَكَرَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ، مِنَ الْمَيْتَةِ، وَالدَّمِ الْمُسْفُوحِ، وَلَحْمِ الْخَنَزِيرِ، وَمَا أَهْلُ لُغَايَا النَّاسِ يَدْعُونَ لِهَذَا بِالْحَمِ، وَنَحْوِ ذَلِكَ، فَكَيْفَ تَزْعُمُونَ أَنْتُمْ أَنَّهُ حَرَامٌ، وَمَنْ أَيْنَ حَرَّمْتُمُوهُ وَلَمْ يَحْرَمْهُ اللَّهُ؟) ^(۱)، واتہ: مەبەست لەم ئایەتانە بەرپەرچدانەوہی ھاوبەش بۆ خوادانەرەکانە، ئەوانەى كە لەخۆوہ شتیان دادەھیئاو لەخۆیانەوہ شتیان قەدەغە دەکرد لەسەر خۆیان، بە بیروبۆچوونە ھەلەکانیان، وەك: (بَحِيرَةٍ، سَائِبَةٍ، وَصِيلَةٍ، حَامٍ) و وینەى ئەوانە، ئنجا خوا ﷺ فەرمانی بە پیغەمبەر کرد: ھەواییان پێیدا: لەو ئایینەدا كە خوا بە وەحی بۆی ناردوہ، نابینی ئەو شتانە قەدەغە بن، بەئكو ھەر ئەوانە قەدەغەن، كە لەم ئایەتانەدا ھاتوون، كە بریتین لە: مردارو خوینی پڑاوو گوشتی بہرازو بۆ جگہ لە خوا سەرپراو، وە جگہ لەم چوارە خوا ﷺ ھیچی دیکەى قەدەغە نەکردوہ، بەئكو لای بیدەنگ بووہ، كەواتە: ئیوہ چۆن گومان دەبەن كە ئەو شتانە قەدەغەن، وە چۆن قەدەغەتان کردن، لە ھالیکدا كە خوا قەدەغەى نەکردوون ؟!

(۱) المصباح المنیر فی تہذیب تفسیر ابن کثیر، ص ۴۵۵.

رای خوم له و باره وه

وهك پيشتريش گوتەم راي يەكەم هەلەمبژيەرم كە: جگە لەو چوار شتە، ههچ شتيك قەدەدەغە نيه، بەلام دواي ئەوەی كە ئەو سێ روونکردنەوانە، دەخەمە روو:

یه‌گه‌م: به‌نسبته شه‌رآبو می‌زو پی‌سای‌و شتی پی‌سه‌وه، له‌به‌ر پی‌سی‌ی‌و زی‌انبه‌خشی‌یان، هه‌ر حه‌رآمن، چونکه هه‌ندی‌ که‌س ده‌ئین: ئه‌گه‌ر وابی، ده‌بی ئه‌و شتانه‌ش حه‌ل‌آل بن، چونکه له‌ قور‌ئاندا نه‌هات‌وون و ده‌قیان له‌سه‌ر نیه!! ئی‌مه‌ش

له وه لāmā dahliyyīn: نه خيّر وانيه، چونكه وشهى : ﴿الْخَبِيثَاتُ﴾ له نايه تي ژماره

(۱۵۷) سوورەتى (الأعراف)، وه وشەى : ﴿فَإِنَّهُ رَجِسٌ﴾ ❀ لە ئايەتى (۱۴۵)ى

سوورہتی (الأنعام) دا، نھوہ دہگہیہنن کہ ہر شتیّ (خباثت) بی، حہرامہ.

دووهم: مهرج نيه مرقوف بيڙي له ههر شتى ببيتته وه، چهرام بى، چونكه زور له

تويژمەروان لە شوينىك دا ژيان، بۇ ويىنە: بۇقيان نەخواردو، مارمىلكەيان

نه خواردوه، ماريان نه خواردوه .. هتد، به لام ئيمه له سوننه تي پيغه مبه ردا

به لگه مان ههیه که پیغه مبهری خوا، شتیکی نه خواردوهو، بیژی لی کردوتهو،

بِهَلَامْ نَهَيْفَه رَمُووه، حَه رَامَه، بُو وَيْنَه: ﴿عَنْ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ دَخَلَ

مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَيْتَ مَيْمُونَةٍ فَاتَى بِضَبٍّ مَحْنُودٍ فَأَهْوَى إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ

بِهِ، فَقَالَ بَعْضُ النَّسْوَةِ اللَّاتِي فِي بَيْتٍ مَمْنُونَةٍ : أَخْبِرُوا النَّبِيَّ ﷺ بِمَا

يُرِيدُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ، فَقَالُوا: هُوَ ضَبٌّ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ، قَالَ: فَقُلْتُ:

حَدَّثَنَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (لَا وَلَكِنَّهُ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمٍ، فَأَحْدَنَ أَعَافَهُ)،

قَالَ خَالُ بْنُ فَاحٍ شَيْئُهُ فَأَكَا^١ ثُمَّ مَسَّ^٢ مِنْهُ لِيَأْخُذَ بِهِ^٣ وَكَانَ خَالُ بْنُ فَاحٍ

کوری و هلید خوا لیی رازی بی، دهگبیرته وه دهلی: جوومه مالی مهیمونه ی

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، برقم: (١٦٨٥٩)، وَالْبُخَارِيُّ، برقم: (٥٢١٧)، وَمُسْلِمٌ، برقم: (٥١٤٦)، برقم: (٥٢٦٣)
قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(خیزانی پیغەمبەر ﷺ که پووری خالید بووه)، (ضب)یان هینایە پیش پیغەمبەر ﷺ (ئیمە پێی دەلێین: بزەمژە)، پیغەمبەری خوا ﷺ پیشی نەیزانی، دەستی بو برد، یەکی له ئافرەتەکان که له مائی مەیموونە دابوون، گوتی : هەوال به پیغەمبەر ﷺ بهودی که دیهوی لیی بخوان، ئیدی هەولیان پیدا : که ئەوه بزەمژەیه ! ئیدی پیغەمبەری خوا ﷺ دەستی گیرایەوه، خالید دەلی گوتم : ئەی پیغەمبەری خوا ! ئەوه حەرپامه ؟ گوتی : نەخیر حەرپام نیه، بەلام لەسەر زەمیننی ئەو خەڵکە که من له نیویان دا گەوره بووم، نەبووه، بۆیه دڵم بۆی ناچێ، یاخود بیژم لی دەبیتهوه، خالید دەلی: ئیدی منیش رامکیشاو خواردم، پیغەمبەری خواش ﷺ تەماشای دەکرد.

له لایەکی دیکەشەوه فەرموودهی دیکەشمان هەیه به جوړیکی دیکە: ﴿أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ أَكْلِ لَحْمِ الضَّبِّ﴾^(١)، واتە : پیغەمبەری خوا ﷺ رێگری کردوه له خواردنی گوشتی بزەمژە (ضب)، وهك دەبینین : لیڕەدا نەهی لی کردوه، لهویش فەرموویهتی : حەرپام نیه.

کهواتە: مەرج نیه هەرچی پیغەمبەر ﷺ رێگری لی کرد، حەرپام بی، جاری وایه رێگری لی کرانه که، لهبەرئەوه بووه که پێی خوش نەبووه، لەسەر سفرەکهی هەبی و بیژی لی بوتهوه.

سییەم: ئەم رایە که دەلی: جگە لهو چوارانه هیچ شتی دیکە قەدەغه نیه، رای پیشهوا مالیک و کۆمەلێک زانای دیکەیه، دیاره مالیک یهکیکه له پیشهواو زانا گەورهکان، که ئیمامی خەلکی مەدینه بووه، ئنجا ئەگەر ئەو بلی: جگە لهو چوارانه، هیچی دیکە قەدەغەنیه، مانای وایه رایەکهی ئیعتیباریکی تایبەتی هەیه.

پیشهوا فەخرەددینی رازی لهوبارهوه له تەفسیرهکهی خوێ دا^(٢) دەلی: (فَثَبْتَ بِالتَّقْرِيرِ الَّذِي ذَكَرْنَاهُ : قُوَّةَ هَذَا الْكَلَامِ وَصَحَّةَ هَذَا الْمَذْهَبِ، وَهُوَ الَّذِي كَانَ يَقُولُ بِهِ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ) دیاره فەخرەددینی رازی، دواي باسو خواسیکی

(١) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٣٧٩٦)، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِي.

(٢) التفسير الكبير، ج ٧، ص ١٨٢.

زۆر دەلی: بەم شیوەیە چەسپا کە ئەم قسەییە زۆر بەهێزەو، ئەم رایە زۆر راستەو، ئەم رایەش رای مالیکی کۆری ئەنەسە.

لەبەر ئەوە من ئەو قسەییە شەوکانیی کە لە (فتح القدیر) دەکەیدا هیناویەتی، پێم باش نیە، کە لەوبارەو دەلی: (وَقَدْ رُويَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَأَبْنِ عُمَرَ وَعَائِشَةَ أَنَّهُ لَا حَرَامَ إِلَّا مَا ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ، وَرُويَ ذَلِكَ عَنْ مَالِكٍ، وَهُوَ قَوْلُ سَاقِطٍ وَمَذْهَبٌ فِي غَايَةِ الضَّعْفِ، لَا سَتْرَافَ لَهُ لِهَذَا غَيْرُهَا مِمَّا نَزَلَ بَعْدَهَا، مِنَ الْقُرْآنِ، وَإِهْمَالُ مَا صَحَّ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَهُ بَعْدَ نَزُولِ هَذِهِ الْآيَةِ، بِلَا سَبَبٍ يَقْتَضِي ذَلِكَ وَلَا مُوجِبٍ يُوْجِبُهُ) ^(۱) واتە: ئەمە بدوئای کۆری مەبەس و مەبەسەو کۆری عەبەسەو خەو لێیان پازی بی گیردراوەتەو کە: جگە لەوێ خوا لەم ئایەتەدا بای کردووە. هیچ شتێک قەدەغە نیە، و ئەوە لە مالیکیشەو گیردراوەتەو (واتە: رای ئەویشە) و ئەمە قسەییەکی زۆر بێهێزە، چونکە ئەم قسەییە، ئەوە دەخوای، کە هەرچی قورئانی، کە لە دواي ئەوە دابەزیووە بای قەدەغەکراوەکان دەکات، پشتگۆی بخری، و هەرچی کە پیغەمبەری خوا ﷺ دواي دابەزینی ئەو ئایەتە، فەرموویەتی و بە سەنەدی راست پێمانگەیشتووە، دەبی پشتگۆی بخری، بەبی هۆکاری کە ئەوە بخوای و بەبی پاساوی کە شایستە بی!

بەلام ئیە دەلیین: لەراستیدا هیچ ئایەتێک لە دواي ئەوە نەهاتۆتە خوار، کە لەگەڵ ئەم ئایەتەدا تێکگیری، واتە: لەگەڵ ئەو ئایەتە زمارە (۱۴۵) سوورەتی (الأنعام)، و ئەوەیش کە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی ئەویش وەلامی خوای هەییو، بیگومان قسەو کردووە پیغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ قورئان دا تێکناگیری و دژ ناوەستی.

ئەجا وەك پشتریش ئامازەم پێدا: من کاتی خوای لە تەفسیری ئایەتی زمارە (۱۷۳) سوورەتی (البقرة) دا، ئەو رایەم پەسند کرد، کە جگە لەو چوارانە، شتی دیکەش هەن، خواردنیا قەدەغەییە، ئەویش لەبەر هەبوونی ئەو فەرموودانە

پێغەمبەر ﷺ، کە پێشتر باسمان کردن، دواییش جاریکی دیکە باسیان دەکەینەوه، بەلام ئیستا دوای زیاتر وردبوونەوه لە بابەتەکە، گەشتووومەتە ئەو ڕایەکی کە جگە لەو چوارە، هیچ شتێک قەدەغە نیە وەک حەرام و قەدەغە بوون، بەلام دەگونجی بڵیین: ناپەسندە، قیزەونە، هەلبەتە بە مەرجێک ئەو شتە زیانبەخش نەبێ، چونکە ئەگەر زیانبەخش و پیس بێ، دەکەوێتە ژێر ناوونیشانی: (خباثت) دەو، هەموو (خباثت) یەکیش قەدەغەیه.

هەروەها شتی پیس و زیانبەخش دەکەوێتە ژێر ناوونیشانی (رجس) یشەوه، کە ئایەتی (١٤٥)، سوورەتی (الأنعام) دا هاتوو، هەرچی (رجس) یش بێ، واتە: پیس و زیانبەخش بێ، قەدەغە دەکات، بەلام هەر ژياندارێک بە مەرجی پیس و زیانبەخش نەبێ، با ئینسان بیزیشی نەیت بیخوات: مارد، بۆقە، پەرەسیلکەیه حاجی لەقلەقە، فیلە، پلینگە، شیرە، مشکە، هەرچی هەیه، مادام دەرکەوێ زیانی نیە، هیچ بەلگەیه کمان بەدەستەوه نیە، کە بڵیین: ئەو قەدەغەیه، بەلگەم جیه لەسەر ئەو ؟ ئەم دە (١٠) بەلگانهی خوارەوه ن:

دە (١٠) بەلگە لەسەر قەدەغە نەبوونی جگە لە چوار قەدەغە کراوەکە

بەلگە یەکەم: مادام ئەو بابەتە لە چوار ئایەتدا هاتو: دووانی مەککەیی و دووانی مەدینەیی، لە چوار شوێنان لە قورئاندا خوا بفرموی: تەنیا ئەو چوار شتانه قەدەغەن، ناگونجی حوکمیکی لەم شیوێه نە نەسخ بکریتەوه، نە تاییبەکردن، بیگریتەوه، بەتاییبەتیش کە لە سییان دا، شیوازی کورتەهەلێنان (حصر) بەکارهاتو، کە خوا دەفرموی: بەس ئەو چوار شتە قەدەغەن، وە لە چوارەمیشیاندا کە ئایەتی کۆتایەمینە، پیوستیی نەکردوخوا لەویشدا شیوازی کورتەهەلێنان (حصر) بەکاربێنی، کەواتە: ئایەتی چوارەمیش هەمان حوکمی هەیه، هەروەک چۆن کە لە ئایەتی یەکەم دا - کە واییدەجی یەکەم

ئایەت، ئایەتەکە ی سوورەتی (الأنعام) بێ - کە فرمویەتی: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ

فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَ أُودَمَا

مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ

أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾، به‌ئێ که لی‌رده‌دا

باسی خوینی پ‌ژاو (**دَمًا مَسْفُوحًا**) ی کردوه، له سێ نایه‌ته‌که‌ی دیکه‌دا، پی‌ویستی

نه‌کردوه، هه‌موو جارێک باسی خوینی پ‌ژاو بکاتو، وشه‌ی پ‌ژاو (**مَسْفُوحًا**) ی

بۆ زیاد بکات، چونکه مانای وایه هه‌ر کات باسی خوین ده‌کات، مه‌به‌ست پی‌ی خوینی پ‌ژاوه، نه‌ک ئه‌و خوینه‌ی که له جگه‌رو له سپل دا کو‌ده‌بی‌ته‌وه.

ئنجای هه‌ر کام له‌و چوار نایه‌ته‌ش، له سیاقێکدا هاتوون، که خوا باسی چاکه‌و نیعمه‌ته‌کانی حو‌ی ده‌کات، با ته‌ماشای بکه‌ین:

۱ - خوای زاناو توانا له نایه‌ته‌کانی پی‌شتری سوورده‌تی (الأنعام) دا ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿ثَمَنِيَّةَ أَرْوَجَ مِنَ الصَّانِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ أَثْنَيْنِ﴾ ﴿١٤٦﴾، مانای

وایه خوا باسی ئازده‌له‌کان ده‌کات، که خوا دروستی کردوون، ئنجای خوا گله‌یی‌و سه‌رزه‌نش ئاراسته‌ی کافره‌کان ده‌کات، که بۆچی له خو‌تانیان قه‌ده‌غه

ده‌که‌ن؟ ئنجای له‌ویدا ده‌فه‌رمو‌ی: **﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى**

طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً...﴾ ﴿١٤٥﴾، که‌واته: جگه‌ له‌و

چوارانه، ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی که خوا خو‌لقاندوونی له ئازده‌ل و په‌له‌وه‌رو ... هتد، هه‌یچیان قه‌ده‌غه‌ نین.

۲ - له سوورده‌تی (النحل) ی‌شداو له سیاقی باسی نیعمه‌ته‌کانداو، له پی‌ش نایه‌تی

(۱۱۵) دا، خوا ده‌فه‌رمو‌ی: **﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا**

وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ

الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ

بَابُ وَلَا عَادِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾، واته: لهودی که خوا پییداون حال و پاک و چاکه بخون، وه سوپاسی چاکهی خوا بکهن، نه گهر تهنیا بهندایه تی بو نهو ده کهن، بیگومان (خوا) تهنیا مردارو خوین و گوشتی بهرازو بو جگه له خوا سهربرای لی قهدهغه کردوون.

۳ - له سووړه تی (البقرة) شدا دده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن

طَبِيتِ مَا رَزَقْنَكُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾، واته:

ئەو ئەوانە ئیمانتان هیڤاوه ! لەو رزقە پاڤ و چاڤ و بە لەزەتانەى کە پێمانداون، یخۆن، وە سوپاسی (چاکەى) خوا بکەن، ئەگەر تەنیا ئەو دەپەرستن، بێگومان (خوا) تەنیا مردار و خوێن و گوشتى بەرازو بو جگە لە خوا سەربرای لى قەدەغەکردوون...

٤- وہ لہ سوورہتی (المائدہ) شدا دھفرموئ: ﴿... أَحَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةَ الْأَنْعَامِ

إِلَّا مَا يُتَىٰ عَلَيْكُمْ... ﴿١﴾، واته: هرچی چوارپی ئازده بۆتان حه‌لال
کراوه، جگه له‌وهی به‌سه‌رتان دا ده‌خوینریته‌وه...، دوایی ده‌فه‌رموی:
حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ... ﴿٢﴾، که‌واته: هه‌موویان له‌ سیاقی
باسی نیعه‌ته‌کان و چاکه‌کانی خوا دان، ئنجا مادام خوا و به‌ پوون و
راشکاویی بفه‌رموی: ئه‌و شتانه‌ی که‌ بۆم دروستکردوون، هه‌موویان چاکه‌و
نیعه‌تی منن، وه‌ جگه‌ له‌و چوارانه‌ هیچ شتی‌کتان لی‌ قه‌ده‌غه‌ نیه، ئه‌وه
به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه، که‌ جگه‌ له‌و چوار شته، هیچی دیکه‌ قه‌ده‌غه‌ نیه.

بەلگەى دوووم: خوا رايگەياندوۋە كە بەگشتى دروستكاروۋەكانى بۇ سوۋدى مەۋقايەتتىى دروستكردوۋون:

ا - خوا دەفه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۲۹)،

واتە: خوا ئەو کەسەیه کە هەرچی لەسەر زەوی دایە، بۆ ئیوی دروستکردو، مانای وایە هەرچی بەشەر بتوانی لێی بەهرەمەندو سوودمەندی، هەر چرو جانەوهریک بێ، هەر زیندەوهریک بێ، مادام بەشەر بتوانی سوودی لێ ببینی، خوا بۆ ئیوی دروستکردو، گرنگ ئەوێهە زیانی نەبێ و میزاج و دلی قبوولی بکات.

ئەجا لەو ئایەتەنە پێشیدا خوا دەفه رموی: هێچم لێ قەدەغە نەکردوون جگە لەو چوارد، مەگەر شتیکی زیانبەخش و پیس بێ، کە ئەوە حوکمیکی دیکە هەیه.

ب - وە لە سوورەتی (الحج) دا دەفه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا

فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ...﴾ (۳۵)، واتە: ئایا نابینی کە

خوا هەرچی لە ئاسمان و زەوی دایە، بۆ ئیوی دەستەمۆکردو، وە کەشتیش لە دەریادا دەروا بە فەرمانی خوا.

ج - وە لە سوورەتی (الجاثیة) دا دەفه رموی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۱۳)، واتە:

هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه، هەمووی لەلایەن خۆیەو بۆ ئیوی دەستەمۆ و رام کردو، وایلیکردو کە لێی بەهرەمەند بن.

بەلگەی سییەم: خوا ﷻ، هەروەها پیغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەیان کردو کە

بەبێ بەلگەی روو و بێ چەند و چوون، شتیکی قەدەغە بکری، یانی: خواو پیغەمبەری خوا، زۆر بەو قەلسن کە لەخۆوە شتیکی قەدەغە بکری.

با تەماشای بکەین :

ا) له سوورەتی (النحل) دا خوا دەفەر موی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ

الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّنْفَتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾، واتە: وه هەر بهودی که زمانتان وهسفی

دهکات به درۆ مهلێن: ئەمه هه لاله و ئەمه هه پامه، تاكو به ناوی خواوه

درۆ هه لبهستن، ئەوانه ی به ناوی خواوه درۆ هه لدهستن سهرفراز نابن.

ب - وه له سوورەتی (یونس) دا خوا دەفەر موی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ أَنْ

عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾، واتە: بلی: پێشانم بدهن! ئەو پۆزیهی که خوا

بو ی ناردوونه خوار، که چی هه ندیکێتان به هه پام داناو هه ندیکێشان به

هه لال دانا، بلی: نایا خوا مۆلهتی داون، یا خود درۆ به ناوی خواوه

هه لدهستن؟

کهواته: خوا زۆری پێ ناخۆشه، هه ره لهخۆوه ئەو شتانهی که بو ئیمه ی

دروستکردوون، هه پامیان بکهین.

ج - پێغه مبه ره ﷺ له و باره وه فەر موویه تی: ﴿مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ

حَلَالٌ وَمَا حَرَّمَ فَهُوَ حَرَامٌ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ عَافِيَةٌ، فَاقْبَلُوا مِنَ اللَّهِ

عَافِيَتَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ نَسِيًّا، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

﴿٦٤﴾ ﴿مریم﴾^(١)، واتە: ئەوه ی خوا له کتیبی خو ی دا بو ی هه لال کردوون،

هه لاله، وه ئەوه وش که بو ی هه پام کردوون، هه پامه، وه ئەوه ی لی

١) أَخْرَجَهُ الْبَزَّازُ، بِرَقْم: (٤٠٨٧)، وَالطَّبْرَانِيُّ، كَمَا فِي "مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ" (ج ١، ص ١٧١)، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ وَرِجَالُهُ مُوثِقُونَ، وَالْحَاسِكِيُّ بِرَقْم: (٣٤١٩) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "الْكِبْرَى"، بِرَقْم: (١٩٥٠٨)، وَالِدَّارَقُطْنِيُّ، بِرَقْم: (١٢).

بئەدەنگ بوو، عەفوە (چاوپۆشیی لێکراوە)، دەجا چاوپۆشیی خوا وەرەبەر، چونکە خوا هیچ شتێکی لەبەر نەچوو، { یانی: کە هەندێ شتی باس نەکردووە و نەیفەرموووە هەپامە، مانای وایە لەلای و موباحە، ئەگەر زانیان سوودی لێ دەبین، بەکاریبێن، وە ئەگەر زانیان زانی هەیه

لێیگەرپێن} ^(۱)، ئنجا ئەم نایەتە ی خویندەو: ﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴾ ﴿ ۶۴ ﴾

مریم، وە پەرەردگارت هیچی لەبەر نەچوو و هیچی لەبەرناچی.

بەلگە ی چوارەم: بەلگەکی دیکە لەسەر ئەو کە جگە لەو چوار شتانە ی، کە خوا

لە چوار نایەتی قورئاندا، لە سوورەتەکانی: (البقرة، المائدة، الأنعام، النحل) دا رایگەیانندووە کە هەپامە، کە بریتین لە: مردار و خۆین و گوشتی بەرازو بۆ جگە لە خوا سەربراو، جگە لەو چوارە، قەدەغە نین، ئەوەیە کە خوا بە رەهای خواردنی خاوەن کتیبەکانی بۆ مسوولمانان لەلای کردووە، وە کە لە

نایەتی ژمارە (۵) ی سوورەتی (المائدة) دا دەفەرموی: ﴿ الْيَوْمَ أَحْلَلْ لَكُمْ

الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلْلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلْلٌ لَهُمْ ﴾ ﴿ ۵ ﴾، ئەمرو

شته بەتام و خۆشەکانتان بۆ لەلای کراون، وە خواردنی ئەوانە ی کە کتیبیان پێدراوە بۆ ئێوە لەلای، وە خواردنی ئێوەش بۆ ئەوان لەلای.

ئنجا مادام لێردا خوا بە رەهای خواردنی خاوەن کتیبەکانی بۆ ئێمە لەلای کردووە، بەتایبەت خواردنی جوولەکە و نەصرانییەکان، کە دیارە ئەوانیش مەگەر چۆن، دەنا کەم شت هەیه نەبخۆن، دیارە بەراز ئەوە جیا، چونکە بەراز دەقی قورئانی لەسەرە، بەلام شتەکانی دیکە هەرچی خاوەن کتیبەکان بیخۆن، لە گوشتی ئازەل و پەلەو و درندەو زیندەو وەرە، بەپێی ئەم نایەتە، کە دەفەرموی: خواردنی خاوەن کتیبەکان بۆ ئێوە لەلای کراوە، کەواتە هەرچی بیخۆن، جگە لەوەی کە دەقی قورئانی لەسەرە، کە بەرازو ئەوان گوشتەکە ی بە لەلای دەزانن، وە جگە لە مردار و خۆین و، بۆ جگە لە

(۱) ئەوەی نیوان کەوانەکان خۆم زیادم کردووە.

خوا سەربراو، ئەووی دیکە هەمووی ڕەوایە.

بەلگەی پێنجەم: ئەوێهە کە ناگونجی دەقەکانی سوننەت لەگەڵ ئایەتەکانی

قورئاندا تیکبگیرین، بۆچی؟ چونکە خوا بە ئەرکی پێغەمبەری خاتەمی
ﷺ داناوە کە ئایەتەکانی خوا بۆ خەڵک ڕوون بکاتەو، وەك له سوورەتی

(النحل) دا دەفەرموێ: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

وَلَعَلَّهُمْ يَفْكُرُونَ﴾، واتە: وە زیکرمان (بیرخەردوومان) بۆ تۆ

ناردۆتەخوار، تاكو ئەووی بۆیان نیراوەتەخوار، بۆ خەڵکی ڕوون بکەیهو،

کەواتە: ئەرکی پێغەمبەر ﷺ بریتی بوو لە ڕوونکردنەووی قورئان، بۆیە هەموو

فەرماشتەکانی، وە هەموو کردەوێکانی، وە هەموو دانپیداھێنانەکانی، یانی:

سوننەت بە هەرسێ بەشەکەیهو (أقوال وأفعال وتقريرات) دەبی بریتی بی، لە

ڕوونکردنەووی واتاو چەمکی ئایەتەکانی قورئان، ئەك له گەڵاندا تیکبگیری!

ئنجابازانین: چۆن چارەسەری تیکگیریانی ئەو فەرموودانە دەکەین، کە

پیشتر باسمان کردن، کە تیایاندا پێغەمبەر ﷺ نەھی کردو، لە خواردنی

گوشتی درندە کە ئێبەدار، وە پەلەووەری نینۆکدار، وە کەری مالیی....، ئایا

چۆن ئەو فەرموودانە، لەگەڵ ئەم ئایەتانەدا بگونجین؟

ئیمە لەوبارەدا دوو ڕێگەمان لەپیشن :

ڕێی یەکەمیان: ئەوێهە کە بئین: ئەو دەقانە مادام لەگەڵ قورئاندا

تیکدەگیرین، دیارە هی پێغەمبەری خوا ﷺ نین، وەك ئیمام فەخرەددینی

رازیی کە بۆخۆی یەکیکە لەو زانیانە جگە لەو چوارانە، هیچ شتیکی

دیکە ی پێ قەدەغە نیە، هەرچەندە بۆخۆی شافیعیی مەزھەبە، بەلام

لەویدا رای مالیکی بەلاو پەسەندە، وە زانیانی ڕۆچوو هەر وابوون، ئەگەر

بەگشتیش شوینکەوتووی پیشەوایهك بووبن، بەلام کە زانیبیتیان، لە

شتیکدا ئیمامەکەیان نەپێکاوە، پشتگیری رای ئیمامیکی دیکەیان کردو،

کە پێکاویەتی، یان خۆیان رایەکی دیکەیان خستۆتە ڕوو، لەوبارەو ئیمام

فەخرەددین لە (تفسیر الکبیر) هکە ی خۆی دا کە بە (مفاتیح الغیب) ناسراو

دەلی : (وَعِنْدَ هَذَا نَقُولُ: مَا رُويَ أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَرَّمَ كُلَّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَذِي مِخْلَبٍ مِنَ الطَّيُورِ ضَعِيفٌ، لِأَنَّهُ خَبَرُوا وَاحِدٍ عَلَى خِلَافِ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، فَوَجَبَ أَنْ لَا يَكُونَ مَقْبُولًا) ^(۱)، واتە: لێردا دەلیین: ئەو کە لە پیغەمبەرەوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گیردراوتەوه، کە هەموو خاوەن درندەیهکی کەڵبەدار، وە هەموو خاوەن چرنووکیک لە ئالندانی قەدەغەکردو، ئەو بەیھیز، چونکە هەوالی یەکیکە، {خەبەری ئاحاد ئەوێه کە یەک لە هاوێلان لە پیغەمبەری خۆی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیستو، دواپی بە ئیمە گەیشتو، کە لە بەرانبەریدا هەوالی موته واتیر هەیه، کە ئەوێه کە کۆمەلێک، کە نەگونجی لەسەر درۆ کۆببنەوه، شتیکیان لە پیغەمبەر بیستبو، دواپیش بە ئیمە گەیشتی، دیارە ئەو فەرموودانە ی باسی قەدەغەبوونی گۆشتی درندەو گۆشتی ئالندە چرنووکیدار دەکەن، هەرودها هی کەری مانییش، هەموویان فەرموودە ئاحاد، ئنجا دەلی} ^(۲) هەوالی ئاحادیش کە لەگەڵ کتیبی خۆی بەرزدا، تیگبگیری، نابو وەرگیری.

ئەو ریگای یەکەم، بۆ چارەسەری تیگگیرانی ئەو دەقانهی سوننەت کە لەوبارەوه هاتوون، لەگەڵ ئەو ئایاتانەدا، بەلام خۆم ئەو رایەم پێ باش نیه، مادام فەرموودەکان، وە دەقەکان لە کتیب و سەرچاوه متمانه پیکراوەکان دا هاتوون، وە بە سەنەدی زۆر بەهیز هاتوون، ناچار نین بلیین : راست نین و وەریانناگیرن.

بۆیەش: ریگای دووهم هەڵدەبژیرن، ئەویش ئەوێه کە بلیین: مەبەست لەم دەقانه، قەدەغەبوونی خواردنی جگە لەو چوار شتانه نیه، بەلکو مەبەست ئەوێه کە ناپەسەندەو باش نیه، یاخود لە ڕووی تەبیەت نەبردن و لە ڕووی قیزەوونی و لە ڕووی بیژ لیبوونەوهوه، پیغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نەهی لیکردوون و ڕپی لیگرتوون، بەلام قەدەغە نەکردوون، هەلبەتە جگە لەو شتانهی کە دەکەونه ژیر ناوونیشان و نیو بازنە ی چەمک و واتای (خبائث)دو، کە لە نایەتی (۱۵۷) ی سوورەتی (الأعراف)دا

(۱) ج ۷، ص: ۱۸۴.

(۲) ئەوێ نیوان کەوانەکان زیادهی خۆمه، بۆ ڕوونبوونەوهی مەبەست.

هاتود، وه وشەى (رجس) كه له نایەتى ژماره (۱۴۵)ى سوورەتى (الأنعام)دا هاتود، كه پێشتریش باسمان کرد، واتە: هەر شتێك پێسو و زیانبەخش بێ، ئەو بە پێى دەقى قورئان، وه بە پێى عەقلى سەلیمیش قەدەغەیه، بەلام شتێك پێسو و زیانبەخش نەبێ، ئێمە دەلێین: ئەو فەرموودانەى پێغەمبەر ﷺ مەبەست پێیان ئەووە كه ئەو شتانە: ناپەسەندن، یاخود قیژەدونن، تەبیەتى ئینسان نایانبات، بەلگەشمان لەسەر ئەووە چیه ؟

۱/ ﴿عَنْ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَيْتَ مَيْمُونَةَ فَاتَى بِضَبٍّ مَحْنُوزٍ فَاهْوَى إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ، فَقَالَ بَعْضُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي فِي بَيْتِ مَيْمُونَةَ أَخْبَرُوا النَّبِيَّ ﷺ بِمَا يُرِيدُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ، فَقَالُوا: هُوَ ضَبٌّ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ، قَالَ فَقُلْتُ: أَحْرَامٌ هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (لَا وَلَكِنَّهُ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِي فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ)، قَالَ خَالِدٌ: فَاجْتَرَزْتُهُ فَأَكَلْتُهُ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَنْظُرُ^(۱)، واتە: خالیدی کوری وهلیدی خوا لێى رازی بێ، دهگیرێتەوه دەلێ: چوومه مالى مەيموونه (خیزانی پێغەمبەر ﷺ)، كه پووری خالید بووه، (ضب)یان هیئایه پێش پێغەمبەر ﷺ (ئەووی ئێمە پێى دەلێین: بزەنژە)، پێغەمبەری خوا ﷺ پێشی نەیزانی و دەستی بو برد، هەندئى له ئافەرتەکان له مالى مەيموونه دابوون، گوتیان: هەوال بە پێغەمبەری خوا ﷺ بێدەن بەووی كه بەتەمایه لێى بخوات، ئیدی هەوالیان پێدا كه ئەووە بزەنژەیه، ئەویش دەستی گیرایەوه، خالید گوتی: ئەى پێغەمبەری خوا! ئایا حەرەمە ؟ گوتی: نەخیر حەرەم نیه، بەلام لەسەر زەمینى ئەو خەلكەى كه من له نیویان دا گەورە بووم، نەبووه، بۆیه دلم بۆى ناچێ، یاخود بیزم نایەت.

۲/ نجا له فەرموودهى سهحیحى پێغەمبەر ﷺ دا هاتود، كه یهكێك له هاوهدلان به ناوی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ شَبْلٍ)، دهگیرێتەوه، دەلێ: ﴿أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، بِرَقْم: (۱۶۸۵۹)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۲۱۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۱۴۶) (برقم: ۵۲۶۳) قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

وَاللَّهُ نَهَى عَنْ أَكْلِ لَحْمِ الضَّبِّ^(۱)، واتە: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ پێگ‌ری کردو‌ه له‌ خواردنی گوشتی بز نم‌ژە (ضب).

وهك ده‌بینن لێ‌ره‌دا پێگ‌ری لێ‌ کردو‌ه، له‌وێش فه‌رموویه‌تی : هه‌پام نیه‌، كه‌واته‌: مه‌رج نیه‌ هه‌رچی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێگ‌ری لێ‌کرد، هه‌پام بێ.

۳/ وه‌ دهرباره‌ی هه‌ر كام له‌ گوشتی درنده‌ی كه‌ ئه‌به‌دار، وه‌ په‌له‌وه‌ری چ‌رنوو‌ك‌دار، ئه‌م ده‌قه‌ دینینه‌وه‌: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: ﴿ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ ﴾^(۲)). واته‌: پێغه‌مبه‌ری خوا پێگ‌ری کردو‌ه له‌ خواردنی هه‌ر درنده‌یه‌کی كه‌ ئه‌به‌دار، هه‌ر با‌ئنده‌یه‌کی چ‌رنوو‌ك‌دار.

۴/ هه‌روه‌ها له‌باره‌ی كه‌ری ماییشه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌هی لێ‌کردو‌ه، كه‌واته‌: ده‌گونجی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێگ‌ری له‌ شتیك ب‌كات، به‌لام هه‌رامیش نه‌بی، به‌لكو نا‌په‌سه‌ند بێ، چون‌كه‌ عورفو باو نیه‌ بخو‌ری، یان له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی خه‌لك به‌ قی‌زه‌ونی ده‌زانن، یان له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌کی دیکه‌.

وهك له‌م ده‌قه‌دا هاتو‌ه: عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: ﴿ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ نِكَاحِ الْمُتْعَةِ وَعَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ زَمَنَ خَيْبَرَ ﴾^(۳)، واته‌: پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کاتی (جه‌نگی) خه‌یبه‌ردا، پێگ‌ری کرد له‌ (نیکاحی) مو‌تعه‌و (خواردنی گوشتی) كه‌ری مایی.

وهك ده‌بینن : نه‌هی کردو‌ه له‌ خواردنی گوشتی كه‌ر، هه‌روه‌ها له‌ خواردنی گوشتی بز نم‌ژە (ضب)، به‌لام كه‌ خالیدی کو‌ری وه‌لید پرسیا‌ری کردو‌ه، ئایا هه‌پامه‌ ؟ فه‌رموویه‌تی : نه‌خێ‌ر.

كه‌واته‌: ده‌گونجی كه‌ ئه‌وانه‌ش هه‌پام نه‌بن، چون‌كه‌ به‌نسبه‌ت بز نم‌ژە

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، بِرَقْم: (۳۷۹۶)، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، بِرَقْم: (۱۶۸۶۲)، وَأَبُو دَاوُدَ، بِرَقْم: (۳۸۰۵)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، بِرَقْم: (۴۲۲۷)، وَمُسْلِمٌ، بِرَقْم: (۴۹۹۲).

(ضب)دو، پیغەمبەر پاساوی نەخواردنی بەو هەینایەو، فەرمووی: دَلَمَ بَوَى نَاجِي، بِيَزَمَ لِي دَهَبِيَتَهُو، ديارە دەگونجی بەنسبەت گۆشتی درندەو گۆشتی پەلەووەری نینۆکداریشەو، بە هەمان شیوە بی، یان دەگونجی لەبەر ھۆیەکی دیکە بی، بۆ وینە: بەنسبەت گویدریژدەکانەو، بۆ بارەلگرتن پێویستییان بوون، وەك دواوی باسی دەکەین.

بەلگەی شەشەم: یەکیکی دیکە لەو بەلگانه، ئەوێهە کە ھەر کام لە (إِبْنُ عَبَّاسٍ وَابْنُ عَمْرٍو عَائِشَةَ) خوا لە ھەموویان رازی بی، لیبان گیردراو تەو کە کاتی لەبارەو خواردنی ئەو چوار شتەو، پرسسیاریان لیکراو، ئەم ئایەتەیان خویندۆتەو: ﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ ﴾ (۱۴۵) ، واتە: بە پێی ئەم ئایەتە ئەو شتانەو ئێوە پرسسیاریان لەبارەو دەکەن، جگە لەو چوار شتانە، ھیچیان فەدەغە نینن وەك پێشتر دەقی فەرموودەکانمان ھینا.

ھەلەتە: ناگونجی ئەو سێ ھاوێلە بەریزەش نەیانزانبی کە پیغەمبەر ﷺ ئەو فەرموودانەو فەرموو، ناگیان لەو فەرموودانە نەبووبی، بەلام ديارە زانیویانە ئەم فەرموودانە، مانای فەدەغەبوون ناگەيەنن.

بەلگەی ھەوتەم: بەلگەيەکی دیکە لەو بارەو، ئەوێهە کە لە (إِبْنُ شَهَابِ الزُّهْرِيِّ) کە زانیەکی بەرجەستەو تابیعینە، گیراویانەتەو کە: (لَمْ يَسْمَعْ هَذَا النَّبِيُّ فِي الْحَجَّازِ حَتَّى إِذَا جَاءَ الشَّامَ ، سَمِعَهُ مِنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيِّ) واتە: نەبیستو لە حیجاز نەھو کرابی { لە خواردنی گۆشتی کەری مالییو درندەو چرنووکردار } تاكو لە شام لە ئەبو ئیدریسی خەوولانی بیستو.

کەواتە: لە مەککەو مەدینەو تائیفو ھەموو ئەو شوپیانەو دیکەو حیجاز، دەبی ئەو فەرموودانەو پیغەمبەر زانرابن، بەلام ديارە خەلک وا لەو فەرموودانە حالێ نەبوو، کە خواردنی ئەو گۆشتانە ھەرام بی، بەلکو گوتوویانە: پیغەمبەر رێگریی لیکردوون، لەبەرئەوێ ناپەسەندن، یاخود لەبەر ھەر ھۆکاریکی دیکە.

بەلگەی هەشتەم: بەلگەیەکی دیکە لەوبارەوه، ئەوهیه که مالیک که ئیمامی خەلکی مەدینە بووه، خواردنی گوشتی درێندان و پەلەوهی چەرنووکرداری تەنیا بە ناپەسەند زانیوه، ئەمەش دیسان بەلگەیە لەسەر ئەوه که نابێ ئەو شتانە قەدەغەبووبن، ئەگەرنا مەعقوول نیە ئیمام مالیک که ئیمامی خەلکی مەدینە بووه، لە خەلکی مەدینە نەبێستی، که پێغەمبەر لە حالیک دا لەنێواندا بووهو لە خزمەتی دابوون، ئەو شتانە قەدەغەکردوون !

بەلگەی نۆیەم: بەلگەیەکی دیکە لەوبارەوه: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَا أَدْرِي أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ كَانَ حُمُولَةَ النَّاسِ، فَكَّرَهُ أَنْ تَذْهَبَ حُمُولَتُهُمْ، أَوْ حَرَّمَ فِي يَوْمٍ خَيْرٌ، لَحْمَ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ﴾^(۱)، عەبدوللای کوری عەباس خوا لە خۆی و بابی رازی بێ، گوتووێتی: نازانم ئایا پێغەمبەری خوا ﷺ لەبەر ئەوهی بارهههنگری خەلک بووه، رێگری کرد لە سەربرینی کەرو خواردنی گوشتەکە، بۆ ئەوهی که بارهههنگرهکانیان نەفەوتێن، یاخود لە رۆژی خەبەر دا بە یەكجاری قەدەغە کردوه، نەك لەبەر ئەوهی که بارهههنگریانە بارە بەریانە، بەلکو لەبەر ئەوه که پیس و زیانبەخشە ؟

بەلام فەرموودهیهکی دیکە، ئەوه دەگەیهێنی که زیاتر لەبەر بارهههنگری بووبی: ﴿عَنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ جَاءَهُ جَاءٌ فَقَالَ: أَكَلْتَ الْحُمْرُ؟ ثُمَّ جَاءَهُ جَاءٌ فَقَالَ: أَكَلْتَ الْحُمْرُ؟ ثُمَّ جَاءَهُ جَاءٌ فَقَالَ: أَكَلْتَ الْحُمْرُ؟ ثُمَّ جَاءَهُ جَاءٌ فَقَالَ: أَكَلْتَ الْحُمْرُ؟ فَأَمَرَ مُنَادِيًا فَنَادَى فِي النَّاسِ: إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَيَانَكُمْ عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ، فَإِنَّهَا رِجْسٌ، فَأَكْفَيْتُ الْقُدُورَ، وَإِنَّهَا لَتَفُورٌ بِاللَّحْمِ﴾^(۲)، واتە: ئەنەسی کوری مالیک خوا لێی رازی بێ دەگێڕێتەوه، دەلێ: کەسێک هاتە لای پێغەمبەر ﷺ، گوتی: گوشتی کەرەکان خورا، (واتە: کەرەکان سەربراون گوشتیان دەخوری، دیارە پێغەمبەر هیچی نەفەرمووه)، ئنجا یەکیکی دیکە

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۲۲۷)، وَمُسْلِمٌ، برقم: (۴۹۹۲).

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۴۱۹۹)، وَمُسْلِمٌ، برقم: (۴۹۹۶).

هاتو گوتی: گوشتی که رهکان خورا، دوایی یهکیکی دیکه هاتو، گوتی: که رهکان تهواو بوون (واته: هه موویان سهربران) ئنجا پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمانی کرد بانگه که ریگ بانگی کرد، له نیو خه لکیدا که: خواو پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خواو ریطان لیده گرن، له خواردنی گوشتی که ری مالیی، چونکه پیسه، ئنجا ئه و مه نجه لانه ی گوشته کانیان تیدا کوئینر ابوون، له حالیکدا که گوشته کانیان ده کوئی، قه لب کرانه ووه گوشته که ش ریژینرا.

رهنگه هه ندی که س بلین:

هوئی قه دهغه کرانی گوشتی کهر، ئه و ده یه که پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به (رجس) ناوی بردوه و فه رموویه تی: (فَإِنَّهَا رَجْسٌ) !

که دیاره وشه ی (رجس) هه ر کام له ماناکانی: پیس، ئازار، سزا... ده گه یه نی.

ئیمه ش ده لیین: مه رج نیه هه ر شتیکی سیفه تی: ئازارده رو بیزار که ری تیدا بی، چه رام بی، به به لگه ی ئه وه که پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خواو هه ر کام له پیوازو سیرو که وهر (کوواده ی) به ئازارده رو بیزار کهر ناوبردوه و، نه هیشی له خواردنیان کردوه، بو که سانیک بینه مزگه وتو نوژی به کو مه ل، به لام نه یفه رمووه، چه رامن:

(۱) ﴿مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا، أَوْ لِيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا﴾ رواه البخاري: ۸۵۵ و مسلم: ۵۶۴، واته: هه ر که س سیرو پیوازی خوارد، با که نارمان لیبگری، یان: با له مزگه وتمان که نار بگری.

(۲) ﴿مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالْثُومَ وَالْكَرَاثَ، فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَى مِمَّا يَتَأَذَى مِنْهُ بَنِي آدَمَ﴾ رواه مسلم: ۵۶۴، واته: هه ر که س پیوازو سیرو که وهر (کوواده - سیرموکه) ی خوارد، با نزیکی مزگه وته که مان نه که هوئی، چونکه هه ر شتیکی ئاده میزادان بیزارو نارحه ت بکات، فریشتانیش نارحه ت و بیزار ده کات.

(٣) (عمر بن الخطاب) یش خوا لیی رازی بئ: پیازو سیری به دوو ڕووهکه پیسهکه (الشجرتین الخبیثتین) ناو بردوون: ﴿... ثم إنکم أیها الناس! تأکلون شجرتین، ما أراهما الا خبیثتین: البصل والثوم...﴾ رواه مسلم: ٥٦٧، واتە: پاشان ئەو خەڵکینە! ئیوه دوو ڕووهکان دەخۆن، من هەر به پیس (بۆنناخۆش)یان دەزانم: پیازو سیر...
 ئنجا لیرەشەوه دەگەینە ئەو ئەنجامە که:

هەموو قەدەغەکراویک پیس (رجس)ە، بەلام مەرج نیە هەموو پیسیک قەدەغەکراو بئ، چونکە (رجس) یان (خبیث) جاری وا هەیە بە شتی بۆن ناخۆشیان گوتو، بۆ وینە: سیرو پیاز، لەبەر بۆنە ناخۆشەکهی پێیانگوتراو: (خبیث) کهواتە: دەگونجی گوشتی کەری، لەبەرئەوهی تەبیەتی ئەوان نەیبەردو، بۆیە به (رجس) ناوبرا، بەلام ئەگەر قەومێکی وا هەبئ که تەبیەتیان بیبا، ئەوه بۆ ئەوان به (رجس) پیس له قەڵەم نادرئ.

بەلگەی دەیهەم: ئەوهیه که به راستیی دەبی ئیمە ی مسوڵمان عەقل و زمینمان زۆر فراوان بکەین: ئیسلام تەنیا بۆ گەلی عەرەب نەهاتو، تەنیا بۆ کورد نەهاتو، تەنیا بۆ خەڵکی نەهاتو که له ئاسیا دەژین، یان له ئەفریقا دەژین، یان له ئەوروپا دەژین، بەلکو بۆ هەموو خەلکی هاتو له سەرتاپای زەمین دا، من خۆم سالی (٢٠١١) که چوومه (کەمبۆدیا) و چووم بۆ (مالیزیا) ^(١) تەماشام دەکرد (جرج) لەوئ دانراو، مشکێ قەڵەو! منیش گوتم: ئەوه چییه؟ گوتیان: دەیمڕۆشن بۆ خواردنی و لیرەدا زۆر به ڕمینه، بڕواتان هەبئ لەوئ مریشک و قەل و ئەوانە کریاریان هەر نەبوو، لەبەر مارو قرزالی و بۆق و سیسرکهو، چەندان جوړه قالۆنچە و جوړه کرم، گوتم: ئەوه چییه؟ گوتیان: ئەوانە هەموویان دەخۆن و ڕمینیشیان زۆر لەسەرە.

(١) بۆ بەشداریی کردن له کۆنگرە ی پەرلەمنتاری و لاتانی ئاسیادا.

جا له راستييدا ئەگەر بە فراوانى تەماشاي دنيا بکەين، باشە خەلکىكى زۆر لەهوى رەنگە ژيانى هەر لەسەر خواردنى بۆق و قرژال و مارو مشک و جرج بى، هەلبەتە کە دەلّيم: جرج و مشک، نەك ئەهوى له ولاتى خۆمان هەيه، چونکە له هەندى فەرمووداندا هاتو کە: مريشکيش ئەگەر پيسايى بخوات، وه مانگاش ئەگەر پيسايى بخوا، کە پيىدەلّين: (جلالة)، لەبەرئەهوى گوشتەکەى بۆنى ليدى، هەندى له زانايان دەلّين: ناپەسەندە، هەندىکيش دەلّين: حەرپامە بخورئ، مادام زۆر بەى خواردنەکەى شتى پيس بى، بەلام مشکىک، يان جرجىک کە له بيايان گيا دەخوات، مادام سوودبەخش بى و زيانى نەبى، حوکمەکەى جيايە.

هەلبەتە هەر شتىک و هەر ژياندارو زيندەوهرىک، ئەگەر له پرووى تەندروستىيەوه سەلمينرا کە وشەى (خبائث) دەيگريتەوهو، زيانبەخشە بۆ تەندروستىي ئينسان، ئنجا مارە، دووپشکە، مشکە، بۆقە، فالونچەيه، هەرچى هەيه، ئەگەر دەرکەوت زيانى هەيه، ئەوه بەهوى زيانەکەيهوه حەرپامە، بەلام نەك لەبەر ئايەتەکە، يان لەبەر فەرمايشتەکانى پيغەمبەر ﷺ، بەلام ئەگەر دەرکەوت زيانيان نيه، ئەو کاتە ئيمە هيج بەلگەيهکمان نيه کە حەرپام بن، فەرموودەکانى پيغەمبەريش ﷺ وەك گوتم: ئەوپەرى ئەوه دەگەيهنن کە ناپەسەندن، ئەوه بەنسەبت درندەى کەلەبارو، پەلەهەرى چرنووكدارو کەرى مالىي.

بەلام بەنسەبت ئەو زيندەوهر و ژياندارنەى دیکەوه نەمزانيوه پيغەمبەرى خوا ﷺ له فەرموودەکاندا باسى کردبن، بۆ وينە: فيل و کەرگەدەن و مارو.... هتد، کە وەك گوتم: رەنگە زۆر له ولاتان خواردنى سەرەکيان ئەو شتانە بن، بە هەر حال، وەك گوتم: ئەگەر دەرکەوت له پرووى زانستىيەوه زيانبەخش و پيسن، ئەوه ئەوکاتە بە پيى ئايەتەکەى سوورەتى (الأعراف) کە فەرمووى:

﴿وَيَحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَ﴾، ماناي وايە مادام پيس و زيانبەخش بن، دەبى قەدەغە دەبن، بەلام ئەگەر پيس و زيانبەخش نەبوون، هەر لەبەرئەهوى من تەبيعەتم نايانبا، يان تەبيعەتى کەسيک حەزى پيناكات، ئەوه حەرپام نابن، چونکە پيغەمبەر ﷺ تەبيعەتى بزەمژەى نەبردوه، بەلام له تەنیشتى

خالىدى كۆرى وەلىد خوا لىي رازى بى خواردوويەتى و پرسىيارىشى كردو: ئايا
 ھەرپامە ؟ پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموويەتى: نەخىر، بەلام تەبىئەتەم نايبا.

ھەلبەتە منىش (ەلى باپىر) من تەبىئەتەم كوللە و قالۇنچە و سىسرکە و
 مارو مشك، نابات، ئەگەر تەوا و دۇنياش بىم، رەوا و ھەلەلەش، تەبىئەتەم نايبات،
 بگرە رەنگە تەبىئەتەم شتى دىكەش نەبات، كە جارى وايە خەلگى دىكەش
 پىي ھەلەلە، بەلام تەبىئەتە نەبەردن شتىكە، وە شت ھەرپامكردنیش شتىكى
 دىكەيە، ئىمە نابى تەبىئەتە خۇمان لە خەلگى بىكەيە شەرىعەتو، تەبىئە
 خۇمان لە خەلگى نەكەيە شەرىع، شەرىعەتى خواش ئەودىە كە لە وەحى
 خوادا ھاتو، لە قورئان و سوننەتى مەخپى دا ھاتو، بەلام تەبىئەتە و
 عادەتو سروسەتو نەبەتتى ئىمە، جىايە .

ئىنجا كە خۇاى پەرورەدگار دەفەرەمۇي: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ

حَرْجٍ ۖ﴾ الحج، واتە: خوا لە دىنى خۇيدا سەغەلەتتى بۇ ئىو دانهناو، بەو
 جۆرە نېگەيشتە باشتر دېتە دى، زۆر لە ولاتان زىانيان لەسەر چەند
 جۆرىك لەو زىندەورە ئازەل و درىندانەيە، زۆرىك لە ولاتانى رۆژھەلاتى
 ئاسىاو لە ئەورووپا سەك دەخۇن، پىشەلە و بۇق و قىرزال و مارو مشك
 دەخۇن، زۆر جۆرە زىندەورە دەخۇن، ناشىبىن زىانيكى لىدابىن، لە پرووى
 زانستىشەو پىموانىيە ئەوان لە دواى ئىمە وەبىن، تاكو بلىين: ئىمە بۇمان
 دەرکەوتو كە ئەوانە زىانيان ھەيە، بەلام ئەوان بۇيان دەرەكەوتو !

كورتەى قسان ئەودىە: كە مادام خوا دىنى خۇى بۇ ھەموو بەشەر ناردو،
 ئەو بەشەرە لە ھەر شوئىنىكى دىنيا بى، وە خواش ھەرموويەتى : ھەرچى لەسەر
 زەوييە بۇ ئىووم دروستكردو، كەواتە: ھەرچى لەسەر زەوييە لەئەسلدا رەوايە و
 ھەلەلە، بەلام ئەگەر دەرکەوت كە شتىك زىانبەخشە، ئەو ئەو كاتە دەلىين:
 ئەو شتە زىانبەخشە و لەبەرئەودى كە زىانبەخشە، ھەرپامە، نەك لەبەرئەو
 كە ھالانە ھەرمائىشتەى پېغەمبەر ﷺ دەگرىتەو، چونكە پېغەمبەرى خوا ﷺ
 دەقىكى روون و بى چەندو چوونى لى نەگىرەدراوئەتەو، لەوبارەو.

به کورتیی: من نهو رایهم پی پهسند، که: مهرج نیه ههموو نههی
لیکراویک ههپام بی، ئنجا خوا له کوتایی نهو نایهتهدا دهفرموی:

﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۴۵)، ئنجا

هر کهسی ناچاربوو، یان ناچارکرا، به مهرجیک به ئارەزووه نهخوات، وه زیاد
له نهندازی که پهکی لهسهری کهوتوه، نهخواتو تینهبهپین، نهوه بیگومان
پهروهردگارت لیپوردهی به بهزهیه !

جیی سهرنجه که نهه رستهیه: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، له
چوار شویناندا هاتوه، که نهوهش لوتف و میهرهبانی و بهزهیی خوا
دهگهیهنی، بهرانبه به بهندهکانی، واته: بهنسبهت نهو چوارانهشوه که خوا
له چوار نایهتدا، له چوار سوورهدا قهدهغه کردوون، هر کهسیک تیگیرو
ناچاربوو لیان بخوات، واته: له مردارو، له خوینو، له گوشتی بهرازو، له بو
جگه له خوا سهربراویش، نهوه گوناھی ناکاتی.

حیکمهتی جیاوازی تهعبیری چوار نایهتهکه

شایانی باسه که جهرامکردنی نهو چوا خواردنه پیس و زیانبهخشانه،
که له چوار شوینی قورئان دا هاتوه، له هر شوینهی به شیوهیهک هاتوه،
نهویش زور حیکمهتی تیدان، بهلام ئیمه بوارمان نیه زور له پرووی
رهوانیژییهوه به دواي نایهتهکان بکهوینو، خوینههانی کوردیش پهنگه زور
سوودی لی نهبینن:

۱ - له سوورهدی (البقرة) دا خوا دهفرموی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾

﴿فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۷۳).

۲ - وه له سوورهدی (المائدة) دا دهفرموی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَةٍ غَيْرِ

مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳).

۳ - وه له سوورەتی (الأنعام) دا دەفەر موئ: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ

رَبِّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾.

۴ - وه له سوورەتی (النحل) دا دەفەر موئ: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾.

وهك دەبینین: له هەر جییهی به تەعبیریك هاتوه :

(۱) له سوورەتی (البقرة) دا دەفەر موئ: هەر كەسێ ناچار بوو به مەرجێك نه

ئەهلی (بغی) بێ، نه ئەهلی (عدوان) بێ، (عَبْرَ بَاغٍ) واتە: به ئارەزوو و ده

نەبێ، (بغی) لێرەدا به مانای دەستدریژی و سنوور شکێنی نیه، بەلکو به

مانای ئەوهیه به ئارەزوو و ده نەخوات، (وَلَا عَادٍ) وه تێشنه پەرپێنی، یانی:

له ئەندازە پێویستی و پەك له سەر كەوتنی ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾، گوناھێ

له سەر نیه، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خوا لێبوردە بێ به زەهیه، واتە:

ئەگەر ئێنسان تێبگیرێ له نیوان مردن له برسان، یاخود خواردنی گۆشتی

بەرازو مردار و خوێن دا، ئەوه دەتوانێ له وانه بخوات.

(۲) وه له سوورەتی (المائدة) دا فەر موویەتی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ﴾،

یانی: وه هەر كەس ناچار كرا، له برسێهه تییهکی زۆر دا، لێرە و دهش بۆمان

دەردەگهوی، كه ئەو حالەتی ناچارایی (اضطرار) ه، برسێهه تی زۆر، چونكه

(مخمصة) ئەوهیه كه ئێنسان زگی به پشتیهوه نوسابیتەوه و ماوهیهکی زۆر

هیچی نه خواردبێ، زۆر تینی بۆ هاتبێ و سهغلهت بووبێ ﴿غَيْرَ مُتَجَانِفٍ﴾

﴿لَا إِثْمَ﴾، یانی: مهیلی به لای گوناھدا نه کردبێ، ئەمەش ئەوه رووندەگاتهوه

که دهفه رموی: ﴿عَبْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، یانی: رسته ی: نه به ئارده زووه ده بخوات، نه له سنوور تپیه رپینی، یانی: به لا گوناها دا نه شکابیتته وه، که واتته: ﴿عَبْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ﴾، مه به سستی ئه وه یه که به ئانقه ست نه خوات، بوئه وه ی گونا هبار بی، به لکو ده بی زوری بوئی و ناچار بی.

(۳) ههروه ها له سوورپه تی (الأنعام) دا فهرمووی: ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بیگومان په روه ردگارت لیبوره ی به به زه یه.

(۴) وه له سوورپه تی (النحل) یش دا دهفه رموی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بیگومان خوا لیبوره ی به به زه یه.

که واتته: له کاتی تیگیان و ناچاریدا، خوا ﴿حَلَّ﴾ هه وهك (خوا) و هه م وهك په روه ردگار میهره بان و لیبوره وه به به زه یه، به رانه ر به که سانیکی بیچاره و بی دهره تان، که له و شته قه ده غانه بخون.

مه سه له ی دووه م: که خوا دهفه رموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ

ذِي ظُفْرِ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ
ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا

لَصَادِقُونَ ﴿۱۶۱﴾، وه له سه ر ئه وانیه ی جووله که نه، به زو چه وری هه موو خاوه ن نینوکیک له ره شه ولاخو چه یوانی ورد، (مهرو بز) مان لی قه ده غه کردبوون، مه گهر ئه وه ی به پشتیانه وه نووساوه، یان به ریخوله کانیانه وه، یاخود به ئیسقانی دیکه وه نووساوه و لی جیا نابیتته وه، ئه وه ش به هو ی سنوور شکینیان سزمان دان، وه ئیمه راستگوین.

له م ئایه ته موباره که دا خوا رایده گه یه نی که به هو ی لادان و خراپه کارییه وه، نه ک به هو ی ئه وه وه که زیانبه خشن، دوو جوړه شتی له جووله که کان قه ده غه کردوون:

یەگەم : هەموو ژياندارێکی نینۆگدار، چ ئاژەل بێ، چ پەلەوهر، چا دیاره (ظفر) به (أظفار وأظافير) کۆدەکرێتەوه، وه (محمد الطاهر بن عاشور) له (التحرير والتنوير)^(۱) دا دەرباره‌ی وشە‌ی (ظفر) دەلێ: (الظُّفْرُ: الْعَظْمُ الَّذِي تَحْتَ الْجِلْدِ فِي مَنْتَهَى أَصَابِعِ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانَ وَالْمَخَالِبِ، وَهُوَ يَقَابِلُ الْحَافِرِ وَالظُّلْفَ وَيَكُونُ لِلْإِبِلِ وَالسَّيِّعِ وَالْكَلْبِ وَالْهَرِّ وَالْأَرْنَبِ وَالْوَبَرِ وَنَحْوِهَا)، واتە: (ظفر) بریتیه‌ لهو ئیسقانه‌ی که له ژێر پیست دایه‌ له کۆتایی پەنجەکانی ئینسان، (پەنجە‌ی پێ، یان پەنجە‌ی دەست) وه ئاژەل.

وه چەڕنووکێ ئاژەل و پەلەوهر، له بەران‌بەر نینۆک و سەم دایه، وه خوشترو درنده‌و سەگو پشیلەو کەرویشک و دەبرو^(۲) هاووینەیان، هەیانە.

حەیانێ یەک سەم، وه‌ک ئەسەپ و ماین و هێسترو کەر که سەمیان شەق نیه، به‌لام سەمێ ئەوانی دیکه وه‌ک: مانگا و مەر و بز، به‌ عەرەبی (ظلف) ی پێ دەلێن، که دوو له‌تەو، به‌ کوردیی دوو سەم پێ دەلێن، ئنجا ئەو (ظفر) ه‌ چۆنەو جییه‌؟ هی خوشتەر، هی درنده‌یه، هی سەگو پشیلەو کەرویشکە... هتد؟ (محمد متولي الشعراوي) رەحمەتی خوا له هەموو توێژەرەوانی قورئان بێ، له تەفسیره‌که‌ی خۆی دا به‌ناوی (الخواطر) دەلێ: (الظُّفْرُ: هُوَ مَا يَظْهَرُ عِنْدَمَا نَنْظُرُ إِلَى أَقْدَامِ بَعْضِ الْحَيَوَانَاتِ أَوِ الطَّيُورِ، فَهَئَاكَ حَيَوَانَاتٌ نَجِدُ تَشَقُّقَ أَصْبُعِهَا ظَاهِرًا وَأَصَابِعُ مُنْفَصِلَةً وَمُنْفَرَجَةً بَعْضُهَا عَنْ بَعْضٍ، فَهَئِذِهِ لَيْسَتْ حَرَامًا عَلَيْهِمْ، وَنَوْعٌ آخَرٌ نَجِدُ أَصَابِعَهَا غَيْرَ مَفْصُولَةٍ وَغَيْرَ مُنْفَرَجَةٍ، مِثْلُ: الْإِبِلِ، وَالنَّعَامِ، وَالْبِطِّ، وَالْأَوْزِ، وَهِيَ ذُو الظُّفْرِ)^(۳)، واتە: (ظفر) بریتیه‌ لهوه‌ی که بۆمان دەرده‌که‌وێ و دەیبینین له کاتی‌کدا تەماشای پێی هەندی له

(۱) ج ۴، ص: ۱۴۲.

(۲) الوَبَرُ: حيوان من ذوات الحوافر في حجم الأرنب، أَطْحَلُ اللَّوْنِ، أي بين الغبرة والسَّوَادِ قَصِيرُ الذَّنَبِ.... المعجم الوسيط، ص: (۱۰۰۸)، ئەمە: نازانم به‌ کوردیی چی پێده‌لێن و

رەنگه‌ له‌ کوردستان دا هەر نه‌شبێ.

(۳) ج ۷، ص: ۳۹۷۷.

ئازەل و بائەندەکان دەکەین، هەندیک ژياندار هەن تەماشای دەکەین (ژياندار مەبەستم پێ ئازەل و پەڕندە) پەنجەکانیان دیارن و لە یەك جیان، وەك هی مریشک و کەوو قەل و کۆتر، دیارە پەنجەکانیان لە یەك جیان و لە یەك بلاون، ئەمانەیان لێ قەدەغە نەبوو، بەلام جوړیکی دیکە هەیە کە پەنجەکانیان لە یەك جیانین، بەلکو پێکەووە لکان، وەك هی خوشتر، (خوشتر خوفی هەیە و هەمووی پێکەووە)، وە خوشتر مەل و، مراوی و قاز، ئەوانە پێیان دەگوترێ: خاوەن نینۆک (ذو الظفر).

واتە: ئەوێ کە پەنجەکانی پێ پێکەووە لکان. کەواتە: جولهکەکان ئەوانەیان لێ قەدەغە بوو، ئەویش نەك لەبەرئەوێ زیانبەخشن، بەلکو وەك سەرادانیان. دووهم : جوړی دووهمی ئەو شتانە کە لێیان قەدەغە بوونی، بریتی بوو لە (بەز)، کە دواى ئەوێ قەل دەکێتەو، پێ دەگوترێ: پێو، بە عەرەبی پێ دەگوترێ: (شجم) کە جوړیکە لە جەوړی، دیارە جولهکە هەموو بەزو جەوړیی ڕەشەولاخ و مەرو بزنیان لێ قەدەغە بوو، جگە لەوێ کە بە پشتیانەو لکاو، یاخود لەگەڵ پێخۆلەکانیان تیکەل بوو، یان لەگەڵ ئێسقانی دیکەدا تیکەل بوو، لەیەك جیا ناکێتەو.

﴿ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا ۖ ﴾، ئنجا بە تەفسیرکردنی ئەم ئایەتە لە دوو ئایەتی دیکە سووڕەتی (النساء) حالی دەبین، کە خوا لەویدا دەفەرموێ:

﴿ فَيُظْلَمُ مَنْ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ

سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۖ ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ ﴾، واتە: بەهۆی ستم کردنی ئەوانە کە جولهکە بوون هەندێ لە خواردنی خوش و بەتام کە پێشتر بۆیان

هەلال بوون، بەهۆی ستم و زولم دەستدریژیانەو، لێمان قەدەغەکردن، وەك

لێرەش دەفەرموێ: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ ﴾، لێ—رەدا (بەغی)، لەوێش (ظُلُم) دیارە (ظُلُم)^(۱) و بەغی^(۲) یش واتایان لە یەک نزیکە.

هەرودەها فەرموویەتی: ﴿ وَبَصَدَّ هِمَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴾، وە بەهۆی ئەوەوە کە خەڵکیان زۆر لەسەر ڕێگای خوا لادەدا، ﴿ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ ﴾، وە بەهۆی ئەوەوە کە ڕیبایان وەردەگرت، کە ئێشیان قەدەغە کرابوو، ﴿ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَطْلِ ﴾، وە بەهۆی ئەوەوە کە مائی خەڵکیان بە ناهەق دەخوارد، لەبەر ئەو سەتەمانەو، لەبەر ئەو سنوور شکێنیانە، هەندێ شتی خۆش و بەتاممان لێ قەدەغە کردبوون.

ئنجایا ئەو شتە خۆش و بەتامانە چێن؟ لە سوورپەتی (النساء) دا نەیفەرموە، بەلام لە سوورپەتی (الأنعام) دا فەرموویەتی و پووینی کردۆتەو، بۆیە لە قورئاندا یەک وشەی زیادیش نیە، خوا بە پێوستی نەزانیوە لە سوورپەتی (النساء) دا دووبارە بکاتەو، چونکە لە سوورپەتی (الأنعام) دا، کە نایەتەکە دابەزیوە، پووینی کردۆتەو، کە چی لێ قەدەغە کردوون ؟

کە دوو جوړە شت بوون :

١/ پەلەووەرو ئازەلی نینۆگدار.

٢/ بەزو چەوریی ڕەشەولاخ و مەرو بزن.

(۱) الظلم : وضع الشيء في غير موضعه ، مختار الصحاح، ص: ۴۰۵.

(۲) البغي : مجاوزة الحد ، مختار الصحاح، ص: ۵۹.

لێردەدا توێژەرەوانی قورئان پرسیاریک دەکەن، دەلێن : بۆچی خوا ئەو دوو شتە خوێش و بەتامانەیی لێ قەدەغە کردوون، بەتایبەت چەورییەکی ؟

وەلام : ئەوانە ملهوپر بوون و، سنوورشکینییان کردووە، بۆیە خواى کاربەجێ خواردنی خوێش و بەتامی لێ قەدەغە کردوون، بەتایبەتی چەوریی، تاکو لەو ملهوپرێ و یاخیی بوونەیان کەم بکاتەووە.

ئەنجا لە ئەنجامی ئەوەدا کە جوولەکەکان دەیانگوت : ئێمە هیچ شتیکیانمان لێ قەدەغە نەکراوە : (إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَحْرَمْ عَلَيْنَا شَيْئًا، وَأَنَّمَا حَرَّمْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا اقْتِدَاءً بِعَقُوبٍ فِيمَا حَرَّمَهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ)، واتە : خوا هیچ شتیکی لە ئێمە قەدەغە نەکردووە، (وهك سزادان)، بەلكو بۆخۆمان هەندێ شتمان لەخۆمان قەدەغە کردووە، وهك چاولیکردنمان لە یەعقوب (بابی یوسف) چونکە یەعقوب ئەو شتانەیی لەخۆی قەدەغە کردبوون، ئێمەش ئەو شتانەمان لەخۆمان قەدەغە کردوون، وهك ریزلیگرتنی و شوین پێ هەلگرتنی !

بەلام ئەوە راست نیە، بۆیە خوا بۆ بەرپەرچدانەوێیان دەفەرموێ : ﴿ ذَٰلِكَ

جَزَيْنَهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴾، ئاوا سزایانمان دان، بەهۆی دەستدریژی و سنوورشکینییانەووە، وە ئێمە راستگوین. واتە : جوولەکەکان راست ناکەن کە دەلێن : یەعقوب ئەو شتانەیی لەخۆی قەدەغە کردوون، ئێمەش بەهۆی یەعقوب کەوتووین ، بۆیە ئەو شتانە ناخوین و لەخۆمانیان قەدەغە دەکەین، نەك خوا سزای دابین، خواش ﷻ دەفەرموێ : نەخێر وانیه، بەلكو بەهۆی ستم و لادانیانەووە، سزایمانمان دان، وە ئێمە راستگوین.

ئەنجا با تەماشای بکەین، بزانیین یەعقوب چی لەخۆی قەدەغە کردووە؟ ئایا جوولەکەکان راستدەکەن، کە یەعقوب گوشتی ئازەل و پەلەوهری نینۆکدار، وە بەزو چەوری رەشەولاخ و مەر و بزنی لەخۆی قەدەغە کردووە؟ نەخێر، چونکە خوا

لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەرموێ : ﴿ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَاَتُوا بِالتَّوْرَةِ

فَاتْلُوْهَا اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾، هه‌موو خواردنه‌کان بو و ده‌چه‌ی ئیسرائیل

حه‌لال بوون، جگه له‌وه‌ی ئیسرائیل، (واته: یه‌عقوب) له‌خو‌ی قه‌ده‌غه کردبوو، پێش نه‌وه‌ی ته‌ورات بێته‌ خوار، بلی: ته‌ورات بێن و بیخو‌ینه‌وه، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن.

له‌وباره‌وه به‌سه‌ره‌اتی‌ک هه‌یه که تو‌زی‌ک درێژه، به‌لام کو‌مه‌له شتی‌کی دیکه‌شی تی‌دان، سوودبه‌خشه بی‌گی‌رینه‌وه: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَضَرَتْ عَصَابَةُ مِنَ الْيَهُودِ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا فَقَالُوا: يَا أَبَا الْقَاسِمِ! حَدِّثْنَا عَنْ خِلَالٍ نَسْأَلُكَ عَنْهُمْ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا نَبِيٌّ، قَالَ: سَلُونِي عَمَّا شِئْتُمْ، وَلَكِنْ اجْعَلُوا لِي ذِمَّةَ اللَّهِ وَمَا أَخَذَ يَعْقُوبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى بَنِيهِ لَعْنِ حَدَّثْتُمْ شَيْئًا فَعَرَفْتُمُوهُ لَتَتَابِعُنِي عَلَى الْإِسْلَامِ، قَالُوا: فَذَلِكَ لَكَ، قَالَ: فَسَلُونِي عَمَّا شِئْتُمْ، قَالُوا: أَخْبِرْنَا عَنْ أَرْبَعٍ خِلَالٍ نَسْأَلُكَ عَنْهُمْ: أَخْبِرْنَا أَيُّ الطَّعَامِ حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَنْزَلَ التَّوْرَةُ؟ وَأَخْبِرْنَا كَيْفَ مَاءُ الْمَرْأَةِ وَمَاءُ الرَّجُلِ؟ كَيْفَ يَكُونُ الذِّكْرُ مِنْهُ؟ وَأَخْبِرْنَا كَيْفَ هَذَا النَّبِيُّ الْأُمِّيُّ فِي النَّوْمِ، وَمَنْ وَلِيُّهِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ؟ قَالَ فَعَلَيْكُمْ عَهْدُ اللَّهِ وَمِيثَاقُهُ لَعْنُ أَنَا أَخْبَرْتُكُمْ لَتَتَابِعُنِي، قَالَ: فَأَعْطَوْهُ مَا شَاءَ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ، قَالَ: فَأَنْشُدْكُمْ بِالَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ إِسْرَائِيلَ يَعْقُوبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَضَ مَرَضًا شَدِيدًا، وَطَالَ سَقَمُهُ، فَتَذَرَّ لِلَّهِ نَذْرًا لَعْنِ شَفَاهُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ سَقَمِهِ لِيَحْرِمَنَّ أَحَبَّ الشَّرَابِ إِلَيْهِ وَأَحَبَّ الطَّعَامِ إِلَيْهِ، وَكَانَ أَحَبَّ الطَّعَامِ إِلَيْهِ لَحْمَانُ الْإِبِلِ، وَأَحَبَّ الشَّرَابِ إِلَيْهِ أَلْبَانُهَا؟ قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ، قَالَ: اللَّهُمَّ اشْهَدْ عَلَيْهِمْ، فَأَنْشُدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ مَاءَ الرَّجُلِ أَبْيَضُ غَلِيظٌ، وَأَنَّ مَاءَ الْمَرْأَةِ أَصْفَرُ رَقِيقٌ، فَأَيُّهُمَا عَلَا كَانَ لَهُ الْوَلَدُ، وَالشَّبَّهُ بِإِذْنِ اللَّهِ، إِنْ عَلَا مَاءُ الرَّجُلِ عَلَى مَاءِ الْمَرْأَةِ كَانَ ذَكَرًا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَإِنْ عَلَا مَاءُ الْمَرْأَةِ عَلَى مَاءِ الرَّجُلِ كَانَ أُنْثَى بِإِذْنِ اللَّهِ، قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ، قَالَ: اللَّهُمَّ اشْهَدْ عَلَيْهِمْ، فَأَنْشُدْكُمْ بِالَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى، هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ هَذَا النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ تَنَامَ عَيْنَاهُ وَلَا يَنَامُ قَلْبُهُ، قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ، قَالَ: اللَّهُمَّ اشْهَدْ، قَالُوا: وَأَنْتَ الْآنَ فَحَدِّثْنَا مَنْ وَلِيُّكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فَعِنْدَهَا نَجَامُكَ أَوْ نُفَارِقُكَ؟ قَالَ: فَإِنَّ وَلِيَّيَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَمْ يَبْعَثْ اللَّهُ نَبِيًّا قَطُّ إِلَّا وَهُوَ وَلِيُّهُ، قَالُوا: فَعِنْدَهَا نُفَارِقُكَ، لَوْ كَانَ وَلِيُّكَ سِوَاهُ مَنْ

الْمَلَائِكَةَ لِتَابِعْنَكَ، وَصَدَّقْنَاكَ، قَالَ: فَمَا يَمْنَعُكُمْ مِنْ أَنْ تُصَدِّقُوهُ، قَالُوا: إِنَّهُ
عَدُوَّنَا، قَالَ فَعِنْدَ ذَلِكَ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِحَبْرِيلَ

فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ، عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

﴿البقرة﴾^(۱)، واتە: عەبدوللای کۆری عەباس خوا لیان رازی بێ، بۆمان
دەگێڕیتەوه دەلێ: کۆمەلێک لە جوولەکەکان هاتنە لای پیغمبەر ﷺ گوتیان:
هەوالمان پێبدە بە چەند شتێک لێت دەپرسین: مەگەر کەسێک کە پیغمبەری
خوا بێ، ئەگەرنا هیچ کەس وەلامیان نازانێ، {چوار شت بوون}.

فەرمووی: ئەوهی کە دەتوانه‌وێ، لێم بپرسن، بەلام بەلێنی خوام پێبدەن، وه
ئەو بەلێنە ی کە یه‌عقوب لە کورەکانی وەرگرت، کە لەدوای ئەو بیجگە لە خوا
هیچی دیکە نەپەرسن، ئەگەر شتەکەم پێگوتن و زانیان قسەکەم راستە، شوینم
بکەون لە ئیسلامەتییدا، گوتیان: ئەوه‌ش مافی تۆیەو بەلێنت پێدەدەین،
فەرمووی: دە ئیستا چیتان دەوێ لێم بپرسن.

گوتیان: هەوالمان پێبدە دەربارە ی چوار شتان :

۱/ هەوالمان پێبدە دەربارە ی ئەو خوارنە ی کە ئیسرائیل (واتە: یه‌عقوب)
لەسەر خۆی قەدەغە ی کردبوو.

۲/ وه هەوالمان پێبدە دەربارە ی ئاوی ئافرەت و ئاوی پیاو، (واتە: تۆوی ئافرەت و
تۆوی پیاو)، وه چۆن نێرو مێیان لێ پەیدا دەبێ ؟

۳/ وه هەوالمان پێبدە ئەو پیغمبەرە نەخویندەوارە، ئایا لە کاتی خەودا حالی
چۆنە ؟

۴/ وه هەوالمان پێبدە ئەو پیغمبەرە لەنیو فریشتەکاندا کێ دۆستیه‌تی و دی
بۆ لای ؟

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، بِرَقْم: (۲۵۱۴)، قَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

پێغەمبەریش ﷺ پەیمانی لیۆەرگرتن، کە ئەگەر هەوالی پێدان و راست بوو بە پێی کتیبەگە ی خۆیان شوینی دەکەون.

ئەنجا فەرمووی: بەو خوایە لیۆان دەپرسە، کە تەوراتی ناردۆتە خوار بۆ سەر مووسا، ئایا دەزانن کە ئیسپرائیل نەخۆش بوو و نەخۆشییەگە ی درێژی خایاند، دوایی لەسەر خۆی نەزر کرد (لە کوردەواریی دا بە نەزر دەلێن : لەخۆگرتن) کە ئەگەر خوا شیفای داو چاکێ کردەو لەو نەخۆشییە ی، ئەو خۆشەویستترین خواردنەو خواردن، لەخۆی قەدەغە دەکات، (دیارە لە دینی ئەواندا دروست بوو، کە ئینسان شت لەخۆی قەدەغە بکات، وەک نەزر) وە خۆشەویستترین خواردن لەلای، گوشتی حوشت بوو، وە خۆشەویستترین خواردنەو دوش لەلای شیرێ حوشت بوو ؟

گوتیان: بەلێ ئەو راستە، فەرمووی: خوایە ! شایەدبە لەسەریان (کە ئەو هە یەکەم زانی)، دوایی فەرمووی: بەو خوایە کە جگە لەو هیچ پەرستراو نین، کە تەوراتی ناردۆتە سەر مووسا، لیۆان دەپرسە : ئایا دەزانن کە تۆوی پیاو سێو خەستە، وە تۆوی ئافەرت مەیلەو زەردو پوونە، وە هە هەرکامێکیان بەسەر ئەو دیکەدا زāl بوو، ئەو مندالەکە بەویان دەچێ، (شیۆدی ئەو دەبێ)، بە ئیزنی خوا، ئەگەر ئاوی پیاو زāl بوو بەسەر هە ئافەرتدا، مندالەکە کۆر دەردەچێ، وە ئەگەر ئاوی ئافەرتەکە زāl بوو مێینە دەردەچێ بە ئیزنی خوا؟ { دیارە ئەو زāl بوونە وەک ئیعیازی عیلمی دەرکەوتووە، کە ئاوی پیاو رەمزی کیمیایی کۆمۆسۆمەکانی بریتییە لە : (X Y) بەلام هە ئافەرت : (X X) }^(۱)، گوتیان: بەلێ، ئەو دوش وایە، فەرمووی: خوایە ! شایەدبە بەسەریانەو.

ئەنجا فەرمووی: بەو خوایە داواتان لێدەکەم کە تەوراتی ناردۆتە سەر مووسا، (واتە: ئەو خوایەتان بە گژدا دەکەم) دەزانن کە ئەو پێغەمبەرە نەخۆیندەوارە کە دەبێ پێغەمبەری کۆتایی بێ، لە خەودا چاوی دەخەون، بەلام دلێ هەر بێدارەو ناخەوئ؟ گوتیان: بەلێ ئەو دوش وایە، فەرمووی: خوایە ! شایەدبە بەسەریانەو.

(۱) ئەو دی نیوان کەوانەکان زیادکردنی خۆمە.

گوتيان: ئىستا تۆ ھەوالمان پېدە دۆستى تايىبەتى تۆ، لەنىو فرىشتەكاندا، ئەودى كە دى بۆ لاتو وەحىيت بۆ دىنى، كىيە ؟ ئەگەر پىت گوتىن، يان لەگەلت دەبىن و شوپنت دەكەوين، ياخود لىت جيا دەبىنەو.

ئەويش فەرمووى: دۆستم لەنىو فرىشتەكاندا جبرىلە، وە خوا ھىچ پېغەمبەرىكى نەناردو، ھەرگىز مەگەر بە جبرىلدا پەيامى بۆ ناردو.

گوتيان: ئىستا ئىمە لىت جيا دەبىنەو، ئەگەر جگە لە جبرىل فرىشتەيەكى دىكە دۆستى تۆ بووايە، (لە رىواتىكى دىكەدا گوتوويانە : ئەگەر مىكائىل بووايە) شوپنت دەكەوتىن، بەلام جبرىل دوژمنى ئىمەيە، ئنجا لەو كاتەدا خوا ئەم

ئايەتەى ناردە خوار، كە دەفەرموى: ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ

عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾ ۱۷، واتە: بلى : ھەر كەسىك دوژمنى جبرىل بى، ئەو بىگومان جبرىل ئەو كىيەى ناردۆتە خوار بۆ سەر دلى تۆ، بە ئىزنى خوا، كەواتە: ھەر كەسىك دوژمنى جبرىل بى، دوژمنى خواشە.

بۆيە بە پىي ئەم فەرموودەيەش دەردەكەوى كە ئەو شتانەى دىكەش، بەھوى خراپەو ستەميانەو، لىيان قەدەغەگراون، ديارە يەققووب تەنيا گۆشتى حوشترو شىرى حوشترى لەسەر خوى قەدەغەگەردبوو، وەك نەزر، بەلام ئەو شتانەى دىكە كە لە قورئانىدا ھاتوون، وەك سزادانىك بوو، خواى دادگەر لىي قەدەغە كەردوون.

مەسەلەى سىيەم: كە خوا دەفەرموى: ﴿ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو

رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴾ ۱۷، ئنجا ئەگەر تۆيان بە درۆ دانا (بىروايان بە تۆ نەكرد) پىيان بلى: پەرودەگارتان خاوەنى بەزەيەكى فراوانە، وە سزاشى لە كۆمەلى تاوانباران، بەرپەرچ نادىتەو.

سبحان الله لىردەدا خواى بە بەزەيى تەماعى وەبەرناون بۆ رەحمەتەكەى،

پىش ئەودى بە سزايەكەى بيانترسىنى، دەفەرموى: ﴿ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ

وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴾، پىيان بلى: پەرودەگارتان

بەزەیی زۆر فراوانە، یانی: بگەرێنەووە بۆ لای، ئنجا دەفەرموێ: ﴿وَلَا يَرُدُّ

بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمَجْرِمِينَ﴾، (بأس) یانی سزا، جەزەبە: سزای خوا بەرپەرچ نادریتەووە، ئەگەر بۆ کۆمەڵی تاوانباران هات، نالێ ئیووە تاوانبارن، خو تاوانباریش بوون، بەلام خوای کاربەجی ئەووە نافرەموێ، بۆ ئەووی دلیان نەرم بئو و سەرنجیان رابکێشی، وە تەماع و ئومێدیان بە رەحمەتی خوا بئو و بگەرێنەووە، واتە: رەحمەت و میهرەبانیی خوا ئەوێندە فراوانە، ئیووە بەو هەموو گوناح و تاوانانەتانەووە، جوولەکەکان، یان هاوبەش بۆ خوا دانەر و کافرەکان، دەگونجی مەبەست پێی هەردووکیان بئو، یاخود مەبەست یەکیکیان بئو، لەگەڵ ئەو هەموو گوناح و تاوان و خراپانەشتان، رەحمەتی خوا هیێندە فراوانە، جیگای ئیووەشی تیدا دەبیێتەووە، هەرچەندە خاوەن خراپە و تاوان بن، تا ئیستاش لەسەر تاوان و گوناھەکانتان بەردەوام بن، بەلام وەختێک سزای خوا بئو، کەس ناتوانی پێشی بگرێ و بەرپەرچی بداتەووە.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموێ: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾، لەمەودوا ئەوانەى هاوبەش بۆ خوا دانەر

بوون، دەلێن: ئەگەر خوا ویستبای نە ئیوە و نە بابو و باپیرانمان هاوبەشمان بۆ خوا دانەدەنا، وە هیچ شتێکیشمان قەدەغە نەدەکرد، هەر بەو شیووە ئەوانی پێش وانیش پێغەمبەرانیان بە درۆ دانا، تاكو سزای ئیوەیان چێشت، بلی: ئایا لەوبارەووە زانیاریتان لەلایە بۆمان بیێنە دەری و پێشانمان بدەن!

ئەمە بە تەوسەووە خوا فەرموویەتی، دواى دەفەرموێ: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا

الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ ئیووە بەس بەدوای گومان دەکەون، وە بەس

درۆ دەکەن، راست ناکەن.

لێردەدا با تەماشای بکەین !

ئەوان دەلێن: ئەگەر خوا ویستبای، ئیتمە نە خۆمان و نە بابو و باپیرانمان، هاوبەشمان بۆ خوا دانەدەنا، وە ئەگەر خوا ویستبای، ئەو شتانە قەدەغە نەکەین، قەدەغەمان نەدەکردن، کەچی خوا دەفەرموی: هەر ئاوا ئەوانەى پێش وانیش خواو پێغەمبەرانی خویان بە درۆ دانا.

لێردەدا پرسیارێک دیتە پێش:

بێگومان ئەوان شتێکیان گوتووە کە راستە، دەلێن: ئەگەر خوا ویستبای ئیتمە کافر نەدەبووین، ئنجا ئەوەتا خواش بۆخۆی فەرموووەتی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ (۱۷) وە ئەگەر

خوا ویستبای هاوبەشیان بۆ خوا دانەدەنا... هەرودەها فەرموووەتی: ﴿...وَلَوْ شَاءَ

رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ (۱۱۳) الأنعام، ئەگەر پەرودەرگارت ویستبای، وایاننەدەکرد، ئەدى

یانی چی، لێردەدا خواى پەرودەرگار لەسەر ئەو قسەیان پەخنەیان لى دەگرى ؟

ئەو دەبى بە وردى سەرنجى بدەینى ! لێردەدا توێژەرەوانى قورئان زۆر شتیان گوتووە، من تەماشای دەورى سى (۳۰) تەفسیرم کردووە، لەوبارەو زۆر شتیان گوتووە، منیش ئەوێ پێم راست و بەجییه، کورت و پوختەى دەکەمەووە :

سەرەتا دەلێن: ئەوێ هاوبەشدانەرەکان لێردەدا گوتووینانە: لە سوورەتى

(النحل)یشدا هەمان شتیان گوتووە، لێردەدا خوا دەفەرموی: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ

أَشْرَكُوا﴾، لەمەودوا ئەوانەى هاوبەش بۆ خوادانەرن دەلێن، هەوائى داووە کە وا

دەلێن، ئنجا لە سوورەتى (النحل)دا، ئەوێ خوا هەوائى پێداووە هاتۆتە دى:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ

وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

فَهَلْ عَلَى الرَّسْلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾، دیاره سوورپەتی (الأنعام) پێش

سوورپەتی (النحل) ھاتۆتە خواری، لە (الأنعام) دا فەرموویەتی: لەمەودوا ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان دەلێن: ئەگەر خوا ویستبای، خوێمان و بابو باپیرمان ھاوبەشمان بوو خوا دانەدەناو، هیچ شتێکی شەمان قەدەغە نەدەکرد، لە سوورپەتی (النحل) یشدا دەفەرموو: وە ئەوانە ھاوبەشیان بوو خوا دانائەو، گوتیان: ئەگەر خوا ویستبای ئێمەو بابو باپیرانمان، جگە لە خوێمان نەدەپەرست، وە هیچ شتێکی شەمان بە بێ ئیزی

خوا قەدەغە نەدەکرد، خواش دەفەرموو: ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾،

ئەوانە پێش وانیش ھەر وایانکرد، ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسْلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾، ئایا پێغەمبەرەکان هیچیان لەسەر، جگە لە گەیانندنیکی ئاشکرا؟ ئەو لایەکی بابەتە، کە ئەوێ خوا ھەوالتی پێداو، لە سوورپەتی (الأنعام) دا، لە سوورپەتی (النحل) دا ھاتۆتە دی.

لێرەدا خولاصە ١٤٥ و ١٤٦ مەسەلە ١٤٥ و ١٤٦: کە ئەوانە مەبەستیان ئەو بوو بڵێن: ئایا کە ئێمە ھاوبەش بوو خوا دادەنێن و کافر دەبین و شت قەدەغە دەکەین لە خوێمان، بە ویستی خوا ١٤٦ یا نا؟ وەلامە کەشی ھەر ئەوێ کە: بە ئێ بە ویستی خوا ١٤٦.

ئەجە گوتووین: مادام بە ویستی خوا ١٤٦، کەواتە: خوا ئەو کارانە پێ

چاکن! بۆیە خوا ١٤٦ زانای شارەزا دەفەرموو: ﴿... كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ...﴾ (الأنعام)، ئاوا ئەوانی پێش وانیش، پێغەمبەرانیان بە درۆ دانا،

چونکە ئەوان ویستووین بڵێن: ئەو پێغەمبەرەکان! ئێو راست ناکەن، کە خوا شیرک و ئەو شتانە قەدەغە کردو، بە بەلگە ١٤٦ کە خوا ویستووین ئێمە واکەین، ئەجە مادام خوا ویستووین، کەواتە: خوا ئەو شتانە پێ چاکن، کەواتە: نابێ لە شەریعت و دینە کەشیدا، نە شیرکی قەدەغە کردبێ، وە نە لە خو قەدەغە کردنی ئەو ئازەل و خواردنەشی قەدەغە کردبێ!

کەواتە: ئەوەی خوا لێردا ڕەخنەى لێدەگرێ، لە قسەو بۆچوونی کافرەکان ئەوەیە کە هەلساوان ویستی خواو ڕەزامەندی خایان تیکەل کردو، (الإرادة التكوينية)ی خواو (الإرادة التشريعية)^(١) خایان، تیکەل کردو.

گوتووایانە: مادام خوا ویستووێتە ئیمە کافر بین، دیارە خوا کوفری پێ چاکە، وە مادام خوا ویستووێتە ئیمە هاوبەش بۆ خوا دابیین، دیارە خوا هاوبەش بۆ خوا دانانی پێ چاکە، وە مادام خوا ویستووێتە ئەو شتانە فەدەغە بکەین، کە بەبێ ویستی خوا ناکرێ، ئنجا مادام بە ویستی خوا کردوویمان، کەواتە: دیارە خوا ئەو شتانەى پێ چاکن، وە مادام خوا ئەو شتانەى پێ چاک بن، ناگونجێ لە شەریعەتى خوادا ڕەخنەمان لێ بگیرێ لەسەر ئەو شتانە !!

بەلام ئەو لە راستیدا هەلەیهکی زۆر گەورەیه کە ئەوانە تێیکەوتوون، کە ئیستاش هەندێ لە خەلکی مسوڵمان و خو بەمسوڵمان زانیشت تووشی ئەو هەلەیه دەبێ.

دەلێن: هەموو شتێ بە ویستی خوا نیە ؟ بێ، دەى باشە، مادام خوا ئەو شتانەى ویستبێ، دیارە خوا لێیان ڕازییه ؟ بەلام نا، ویستی خوا لەگەڵ ڕەزامەندی خوا لێک جیان، ئنجا ئایا ئینسان بەهۆی جییهو، تووشی ئەو هەلەیه دەبێ ؟ بەهۆی قیاسکردنی خوا لەسەر خو، ئیمە وەك مروّف ناتوانین ئیرادەى شتێک بکەین. مەگەر ڕەغبەتمان لەو شتە نەبێ، ئەگەر بەدەگمەن، دەنا بە زۆری وایە کە ئیمە ویستو ڕەزامەندییمان یەکن، واتە: کە شتیکمان ویست، دیارە ئەو شتانەمان پێ خوشە، ئەو شتەمان پێ چاکە، بەلام خوا ﷻ جیایە، هیچ شتێک بەبێ ویستی خوا نابێ: کوفری کافران، شیرکی موشریکان، نیفاقی مونافیقان، گوناحی تاوانباران، چاکەى چاکەکاران، هەمووی بە ویستی خوا، بەلام بە تەئکید خواى پەرورددگار چاکەى پێخۆشەو، خراپەى پێناخۆشە، ئیمانی پێ خۆشەو، کوفری پێ ناخۆشە، بەلگەمان جییه لەسەر ئەو؟

(١) ویستی هینانەدى، ویستی یاسادانا، کە ویستی هینانەدى، ویستراوەکانى هەر دینەدى، بەلام ویستی یاسادانان، مەرج نیە ویستراوەکانى بێنە دى.

بەلگەمان ئەوەیە کە خوا دەفەر موی: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا

يَرْضَاهُ لَكُمْ ۖ﴾ الزمر، خوا رازی نیه بەندهکانی کافر بن، بەلام ئەگەر شوکرانە ی بکەن رازییە، واتە: خوا شوکرو ئیمانی حەز لێیە، وە کوفرو سپڵەیی، رقی لێیە.

ئنجایە خوا ئەو هەموو پیغەمبەرانی و ئەو هەموو کتیبانە ی بۆچی ناردوون؟ بۆئەوێ کە تێمان بگەیهێنێ: کە چی پێی خۆشەو، چی پێی ناخۆشە؟ بەلێ کوفرو ئیمان و خراپە و چاکە، هەمووی بە ویستی خوا یە، بەلام ئێمە ویستی خوامان لێ دیار نیه، بەس بە کردەوێ خۆمان، بۆمان دەردهکەوێ، کە خوا چی لە ئێمە ویستەو، چی لە ئێمە نەویستەو؟ وە بەهۆی شەریعەتە کە یەو، پەزنامەندیی خوامان بۆ دەردهکەوێ، تۆ بەدوای شەریعەتی خوا بکەو، بە پێی شەریعەتی خوا دەزانی کە خوا رازییە لە ئیمان و چاکەو، وە نارازییە لە نیفاق شیرک خراپە.

کەواتە: ئەو کافرەکان! ئێو لەسەر ئەو سزا دەدرێن، کە بە شیوەیەکی ناپراستەو خۆ پیغەمبەرانی بەدرۆ دادەنێن، کە پێتان وایە راست ناکەن، لەو هەدا کە پێتان پادەگەیهێنن لە خراپیی کوفرو شیرک، وە بە حەرەم دانانی شتان بەبێ مۆلەتی خوا.

مەسەلە ی پێنجەم: خۆی بەروەردگار دۆی ئەو ی بەرپەرچی هاوبەش بۆ خوا

دانەرانی و کافرەکانی دایەو کە دەیانگوت: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا

ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ (۱۴۹)، ئەگەر خوا ویستبای نە خۆمان و نە بابو باپیرانمان، هاوبەشمان بۆ خوا دانەدەنا، وە هیچ شتێکی شمان قەدەغە نەدەکرد.

کە مەبەستیان ئەوەیە: هیچ شتێک لەو شتانە کە شەریعەتی پیغەمبەری خاتەم قەدەغە ی کردوون و پەخنەیان لێ دەگری، نەدەبوو قەدەغە بکری، خۆی

زانای شارەزاش لە وەلامیاندا فەرموی: ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾، هەروا بەو شیوەیە، (واتە: وەك ئەوان)، ئەوانی پێش وانیش پیغەمبەرانی خوا، یاخود پەيامی خویان بە درۆ داناو، تاكو سزای

ئیمەیان چیشت، ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا﴾، پێیان بڵی: ئایا زانیاریتان لەلایە، پێشانمان بەدەن، بۆمان دەربێنن.

پاشان چییەت (ماهیة)ی ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان، دەخاتەرپووو دەفەرموو:

﴿إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾، ئێوە بەس شوین گومان دەکەون، وە تەنیا درۆ دەکەن، لەچی دا درۆ دەکەن؟ ئایا لەویدا درۆ دەکەن کە دەڵێن: ئەگەر خوا ویستبای، ھاوبەشیان بووخوا دانەدەنا؟ وە ئەگەر خوا ویستبای شتیان لەخۆیان قەدەغە نەدەکرد؟ بێگومان نەخێر، چونکە بێگومان بەبێ ویستی خوا، هیچ کەس نە ئیمان دینێ، نە کاسەر دەبێ، وە نە شت قەدەغە دەکات، نە چاکە، دەکات، نە خراپە، دەکات.

ئەدی لە چییدا خوای کارزان بە درۆزنیان دادەنێ؟ لەویدا کە ئەوان مەبەستیان ئەوە بوو: هەر شتێک خوا لە ئێوەی ویستووە دیارە لە لاشی پەسەندە، هەر شتێک خوا ویستوویەتی ئێمە بیکەین، لە شیرکو، لە بە حەرپام دانانی ئەو شتانەی کە نابێ حەرپام بکڕین، دیارە خوا ئەو شتانەی پێ پەسەندن! خواش دەفەرموو: نەخێر، ئێوە درۆ دەکەن، ئەوە راست نیە، کە خوا هەر شتێکی ویستبێ، لە لاشی پەسەند بێ.

دوایی دەفەرموو: ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ﴾، بڵی: بێگومان خوا بەلگەی

تەواوی ھەیه، واتە: بەلگەی تەواوی ھەیه لەسەر بەندەکانی کە ستەمیان لێ ناکات، وە بەلگەی تەواوی ھەیه لەسەر بەندەکانی، کە ئازادی کردوون، بە ویستی ئازادانە خۆیان ئیمان دینن، یان ناھێنن، چاکە دەکەن، یان خراپە دەکەن، بۆیە

دەفەرموو: ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾، بڵی: خوا بەلگەی تەواوی ھەیه، واتە بەلگە کە گەشتتۆتە ئێوەپەریو، گەشتتۆتە کۆتایی مەنزل، ئەگەر ویستبای بە زۆر واتان لێ بکات بپروا بێنن، ھەمووتانی دەخستە سەر پێی راست .

لێرەدا پرستەیی **﴿لَهْدَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾**، مەبەست پێی پرینمایی کردن نیه، چونکه خوا هەموومانێ پرینمایی کردووە، وەك پێگا بۆ ڕوونکردنەووە ڕێ پێشاندان، بەلکو پێی : مەبەست خستنه سەر ڕێیه، چونکه هیدایەت دوو جوړه: یه‌که‌م: ئه‌وه‌یه که خوا ڕێ پێشانی هه‌ندی خه‌لك بدات، ئه‌وه دیاره پێشانی کافرو مسوڵمانی داوه.

دووهم: ئه‌وه‌یه که بیانخاته سەر ڕێی راست، که ئه‌وه تایبەته به ئه‌هلی ئیمان‌ه‌وه، خوا ده‌فه‌رموێ: ئه‌گەر خوا ویستبای هه‌مووتانی ده‌خسته سەر ڕێی راست، یانی چی؟ یانی: ئه‌گەر ویستبای زۆرتان لێ بکات، به زۆر هه‌مووتانی ده‌خسته سەر ڕێی راست، به‌لام نه‌یویستوه زۆرتان لێ بکات و ویستوویهتی ئازادتان بکات، ئنجا که ئازادی کردوون، هه‌ندی‌کتان ڕێی راستان گرتوه و هه‌ندی‌کیشتان ڕێی چه‌وت.

که‌واته: لێرەدا خوا که ده‌فه‌رموێ: ئیوه درۆ ده‌که‌ن، یانی : که ئه‌و شیرک و گونا‌ه‌و خراپه‌یه‌ی ئیوه له‌سه‌رینی، له‌لای خوا په‌سه‌ند بێ و شتیکی باش و خۆشویستراو بێ، ئه‌وه وانیه له‌وه‌دا راست ناکه‌ن.

به‌لام که دوا‌یی خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێ: ئه‌گەر خوا ویستبای، واته: ئه‌گەر خوا ویستبای زۆرتان لێ بکات، ده‌یتوانی زۆرتان لێ بکات، به‌لام ویستوویهتی ئازادتان بکات، که ئازادیشی کردوون، هه‌ندی‌کتان ڕێی راستان گرتوه: ڕێی ته‌نیا خواپه‌رستی و چاکه، هه‌ندی‌کیشتان ڕێی چه‌وتان گرتوه: ڕێی شیرک و گونا‌ه‌و تاوان.

ئنجا ئی‌ره‌یه‌کی که له‌و شو‌ینانه‌ی که تو‌یژه‌ره‌وانی قورئان زۆر تیدا که‌وتوونه‌ته مشتوم‌په‌وه، چونکه: له‌لایه‌که‌وه: ئه‌و هاوبه‌ش بۆخوا دانه‌رانه ده‌لێن: ئه‌گەر خوا ویستبای ئی‌مه هاوبه‌شمان بۆ خوا دانه‌دناو، هه‌یج شتی‌کمان قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد، خ‌وای په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموێ: درۆ ده‌که‌ن، ئنجا ئایا له‌وه‌دا درۆ ده‌که‌ن، که هه‌موو شتی‌ک به‌ ویستی خواپه‌یه؟ نه‌خیر، له‌وه‌دا درۆ ناکه‌ن، به‌لام ئه‌وان مەبەستیان ئه‌وه‌بوو که: خوا ویستوویهتی ئی‌مه هاوبه‌شی بۆ دابنێین، ویستوویهتی ئی‌مه گونا‌ه‌ بکه‌ین، که‌واته: مادام ئه‌وه‌ی له ئی‌مه ویستوه، دیاره

پێی خوشبوووە پەسەندیشی کردووە، خۆی بەرزو مەزن لەو هەدا دەفەرموی: درۆ دەگەن، واتە: مەرج نیە هەرچی خوا ویستی، پەسندی بێ و خوشیبوی!

ئەدی ئایا ئیمە بە چی دەزانین شتەکان کامیان لەلای خوا خوشویستراوە پەسندە؟ وە کامیان ناخوشویستراوە ناپەسندە؟ بەهۆی شەریعەتە کە یەو دەزانین، ئەک لەبەرئەوێ خوا ویستووێتی، خوا هەموو شتیکی ویستووە، هیچ شتێک بەبێ ویستی خوا نایەتەدی، بەلام بۆ دیاریکردنی ئەو کە کام لەو شتانە ویستوونی، لەلای خوشەویستن، ئاوێنە ی ئەو سەنگی مەحەک و تەرازووی ئەو، بریتیه لە شەریعەت، ئیمە تەماشای شەریعەتە کە دەکەین، خوا دەفەرموی:

﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (۷) الزمر، واتە: خوا کوفر بۆ بەندەکانی پەسند ناکات و پێی چاک نیە، بەلام ئەگەر سوپاسی خوا بکەن، سوپاسگوزار بن، شوکرانە بژێر بن، خوا پێی خوشەو پێی رازییە.

کەواتە: بەهۆی شەریعەتەو ئیمە دەزانین رەزامەندیی خوا و خوشویستی خوا، لە کوێیەو، وە توورەیی خوا و رازی ئەبوونی خوا، لە کوێیە، ئەک بیانوو بە ویستی خوا بگڕین.

ئەجا ئەو بۆیە زۆر تیشکی دەخەمە سەر، چونکە هەندێک خەلک ئیستاش زۆرجار بیانوو بە ویستی خوا دینیتەو: خوا ویستی لەسەر نەبوو، ئەو شتە ببێ، یان ئەو شتە نەبێ، کەواتە: خوا پێی چاکە؟ نەخیر، وەک گوتم: ئەو هەمووی بریتیه لە قیاسکردنی خوا لەسەر خۆمان، ئیمە هەر شتێکمان ویست بە زۆری وایە پەسندیش دەکەین، وە هەر شتێکمان نەویست و ئیرادەمان ڕووی تێنەکرد، بەزۆری وایە خوشمان ناوی، بەلام بەنسبەت خۆی پەرورەدگارەو، وانیە، چونکە ناگونجێ هیچ شتێک بەبێ ویستی خوا پەیدا بێ، هەموو شتێک بە پێی ویستی خوا پەیدابێ، هەموو شتێک بەویستی خوا، بەلام لە شتە ویستراوەکانی خوا، کامیان خوشویستراوە بۆ خوا، کامیان بوغزینراوە؟ دەبێ تەماشای شەریعەت بکەین و بەهۆی شەریعەتەو، خوشویستراو و ناخوشویستراوەکانی خۆمان بۆ دەردەگەون.

مەسەلە شەشەم: کە دەفەرموی: ﴿قُلْ هَلْ مَشِيتُمْ عَلَىٰ الْأَرْضِ يَشْهَدُونَ أَن

اللَّهُ حَرَّمَ هَذَا إِن شِئْتُمْ فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿۱۵۰﴾

خوایا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی، بڵێ: بێن ئەو شایەدانەتان کە شایەدی دەدەن: خوایا ئەو شتانەی قەدەغە کردوون، ئنجا ئەگەر ئەوان شایەدییاندا، تۆ شایەدییان لەگەڵ مەدە، وە شوین ئارەزووی ئەوانە مەکەو، کە ئایەتەکانی خوا بە درۆ دادەنێن، وە ئەوانە کە برۆیان بە دواڕۆژ نیە، وە لەگەڵ خوادا دروستکراوەکانی خوا یەکسان دەکەن و، دەیانھێنە پیزی خوا.

چونکە شیرک یانی چی؟ ئەو یە کە هەندێ لە دروستکراوەکان بەیانیە پیزی خوا، یانی: وەک چۆن خوا دەپەرستی، ئەوانیش بپەرستی.

کە دەفەرموی: ﴿قُلْ هَلْ مَشِيتُمْ شُهَدَاءَ كُمْ﴾، وشە (هَلْ) لە زمانی عەرەبییدا،

یانی: (هات)، (بەینە)، (یان (هاتوا)، (بەینن (حاضر) ئامادە بکەن، ﴿قُلْ هَلْ

شُهِدَاءَ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ ئەو شایەدانەتان بێن کە

شایەدی دەدەن، خوایا ئەو شتانەی قەدەغە کردوون، ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ

مَعَهُمْ﴾، ئەگەر ئەوان شایەدییان دا، تۆ شایەدییان لەگەڵ مەدە، چونکە

شایەدی بە درۆ دەدەن، تۆش (ئەو موحەممەد ﷺ) شایەدی بە ھەق و دادگەریی نەبێ نادە، کەواتە: تۆ لەگەڵ ئەوان دا شایەدی مەدە.

لیڕەدا خوا لەجیاتنی ئەو تەفصیلە بباتی و بفرموی: ئەگەر ئەوان

شایەدییان دا، ئەوان تەنیا شایەدی بە درۆ دەدەن، تۆش شایەدی بە درۆ نادە،

کەواتە: لەگەڵیان ئامادە مەبە، یەکسەر فرموویەتی: ئەگەر شایەدییاندا، تۆ شایەدییان لەگەڵ مەدە.

وە دواوی دەفەرموی: ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾، وە شوین ئارەزووی ئەوانە

مەکەو، کە برۆیان بە ئایەتەکانی ئیمە نیە و برۆیان بە دواڕۆژ نیە، وە

دروستکراوەکان لەگەڵ خوادا یەکسان دەکەن، کەواتە: ئەوانە چوار عەیبیان هەن:

۱ - ئەوەیە کە دوای ئارەزوویان دەکەون.

۲ - ئایەتەکانی خوا بە درۆ دادەنێن.

۳ - برۆیان بە دواڕۆژ نیه.

۴ - دروستکراوەکان لەگەڵ خوادا یەکسان دەکەن.

کەواتە: کەسانی وا، تۆ شایستە نی شۆینیان بکەوی.

لە کۆتایی ئەم دەرسەدا دەمەوی ئاماژە بە دوو بابەتی گەرنگ بکەم
هەرچەندە پێشتریش، قسەمان لەبارەو کردن :

بابەتی یەگەم: حەلال و حەرام سنووردارە :

ئەو ئایەتانەی ڕابردن بە زۆریی باسی حەلال و حەرام بوون، ئیمە پێویستە
وہک مسوومان بزاین: خوا ﷻ هیچ شتیکی قەدەغە نەکردووە، زیانبەخش
نەبێ، وە هیچ شتیکی حەلال نەکردووە، کە سوودبەخش نەبێ، بەلام
سوننەتی خوا وایە هەمیشە ئەو شتانەی کە کەمن - کە بیگومان هەمیشەش
حەرام و قەدەغەکان کەمینەن - سەرژمێریان دەکات، بۆئەوەی هەرچی مایەو،
دیاریی کە هەموویان حەلالن.

بۆ وینە : لە بواری خواردنەکان دا، خوا ﷻ دەفەر موی: تەنیا ئەو چوار شتە
قەدەغەن: مردارو، خوینی پزائو، گوشتی بەرازو، بۆ جگە لە خوا سەربراو،
کەواتە: هەرچی دەمێنێتەو لە ئەسڵدا ڕەوایەو موباحە، بەلام بەمەرجیک کە
زیانبەخش نەبێو، ئینسان بەھۆیەو تووشی زەرەر نەبێ.

هەرودھا لە مەسەلەی ئافەرتانی شیواو بۆ ھاوسەرگیری دا، خوای پەرودەرگار
لە سوورەتی (النساء)دا، ئەو ئافەرتانەی کە حەرامن، سەرژمێریان دەکات:

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ
وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ

وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضْعَةِ وَأُمّهَتْ نِسَائِكُمْ وَرَبَّيْبُكُمْ
 الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا
 دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلِيلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ مِّنْ
 أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَنُكُمْ ... ﴿٢٤﴾

خوا ۱۱۱ چوارده حور نافرمت ده‌زمیری، که نه‌وانه قه‌ده‌غه‌ن و پیتان ناشین،
 مانای وایه نه‌وانه‌ی که ده‌میننه‌وه، پیتان ده‌شین، هه‌میشه‌ی خوا نه‌و شتانه‌ی که
 قه‌ده‌غه‌ن سه‌رزمیریان ده‌کات، بوئه‌وه‌ی هه‌رچی مایه‌وه‌ موباح بی، وه‌ک له
 سوورپتی (الأنعام) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ

عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ
 بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾، واته: خوا

نه‌وه‌ی لی‌ی قه‌ده‌غه‌کردوون به‌ ته‌فصیل بو‌ی باس‌کردوون، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی بو‌ی
 ناچاربن، که‌واته: هه‌رچی که‌ خوا به‌ ته‌فصیلی باسی نه‌کردوه، نه‌وه له‌سه‌ر نه‌سلی
 خو‌ی ماوه‌ته‌وه، که‌ بریتیه له‌ حه‌لال بوون و په‌وایی.

بابه‌تی دووه‌م: ته‌نیا شتی زیانبه‌خش قه‌ده‌غه‌کراوه :

پیشتریش باس‌مان کرد که‌ خوا: خوین‌و، مردارو، گوشتی به‌رازو، بو‌ جگه‌ له
 خوا سه‌ره‌برای، قه‌ده‌غه‌کردوون، هه‌ر کامیک له‌وانه زانستی پزشکی (طب)
 بو‌ی ده‌رکه‌وته‌وه، که‌ زیانبه‌خش و به‌زه‌ره، دیاره تا‌کو زانست به‌ره‌و پیشه‌وه بچی،

حېكمەت و نەيىنىيەكانى خوا زياتر ئاشكرا دەبن، كە ھەر كام لە مردارو خويىن كانگاي نەخوشىي و مىكرۇبىن، ھەروەھا گوشتى بەراز - وەك لە سوورەتى (البقرة) شدا باسما كىردو، - كە بۇچى خوا قەدەغەي كىردو؟ چونكە ھەم لەرووى جەستەيەو مایەي نەخوشىي یە، ھەم لەرووى نەفسىيەو.

لە رووى جەستەيەو جۆرە مىكرۇبىك لە گوشتى بەرازدا ھەيە، كە زۆر بەزەحمەت دەفەوتى، وە پاشان بەراز بۇخۇي پيس خۆرو، پاشەرۆكى خۇي دەخواتەو، وە لە رووى دەروونىيەشەو، بەراز عادەتتىكى ھەيە، نەمزانيو ھىچ ئاژەل و درندەيەك ئەو عادەتەي ھەبى، ئەويش ئەو ھەيە كە نېردى بەراز لە پەنا خۇي، سواری مېيەكەي دەبن، ھىچ كاردانەو ھەيەكى نابى، بە پىچەوانەي پەلەو ھەرو درندەو ئاژەلەكانى دىكەو، واتە: بەراز غىرەتى نىە بەرانەر بە مېيەكەي خۇي، بۆيە زاناينى دەروونىاس و كۆمەلئاس دەلئىن: ھەر كەسك گوشتى بەراز بخوات، نەك ھەر گوشتى بەراز، ھەر گوشتىكى دىكە بخوات، عادەتى خاوەنى ئەو گوشتە، ئىجا ئاژەلە، پەلەو ھەرو، ئەو درندەيە، كەم و زۆر لە رووى دەروونىيەو، كاریگەري لەسەرى دەبى، ئەوانەي كە دەلئىن: گوشتى ئاژەلە درندە، كە گوشت خۆرن، نابى بخورى، لەبەرئەو ھەيە كە سىفەتى درندەي كاریگەري لەسەر نەفسى ئىنسان دادەنى.

ھەروەھا گوشتى گویدریژیش بە ھەمان شىو، ھەروەھا گوشتى بەرازیش كاریگەريەكەي ئىستە لە ژيانى ئەوروپايەكاندا، لە ژيانى ئەو كەسانەدا كە گوشتى بەراز دەخۆن، بە ئاشكرا ديارە كە سىفەتى غىرەت، واتە: (بە تەنگ ناموسەو ھەروون)يان لەدەست داو، كابرار زۆر پىي ئاسايە كچەكەي كورپك لەگەل خۇي بىنئیتەو، مالى، يان جارى وایە ھاوسەرەكەي لەگەل دۆستىكى دیتەو مال، وە بەپىي قانونى ئەو ولاتە مەكەر ئافرەتەكە ئەو پیاو لەگەل خۇي بىنئیتەو بۆ شوینى پیاو كەي خۇي، ئەگەرنا ئەگەر لە دەرى لەگەل جوت بى، مادام بە رەزامەندىي خۇي بى، پیاو كە بۆي نىە ھىچ سزايەكى بدات، وە لەلايان بۆتە شتىكى ئاسايى، وە بەتەئكىد خواردنى گوشتى بەرازەكە ئەو كاریگەريە خراپەي لەسەر داناون.

وہ ديارہ بہ پيى ئايەتى ژمارہ (۱۵۷) سوورەتى (الأعراف) كە خواي زاناو

شارەزا فەرموويەتى: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ﴾ ﴿ ۱۵۷ ﴾،

ئەوانەى گە سوودبەخشو باشن، بۆیان حەلال دەکات، وە ئەوانەى گە پیسو زیانبەخشن لێیان قەدەغە دەکات.

مانای وایە: هەر شتێک گە خوا قەدەغەى کردبێ پیسو زیانبەخشە، جا جارى وایە زیانەکەى ئیستا زانراوە، جارى وایە ئیستا نازانرێ و دوایى دەزانرێ، ئیستا گە زیانەکانی: مردار و خوین و گوشتى بەراز دەرکەوتوون، کاتى خۆى نەزانراون، بەلام تاكو زیاتر زانست بەردو پیشەو دەچێ، حیکمەت و نەهێنیەکانى خوا لە دروستکراوەکانى داو، لە شەریعەتەکەى دا زیاتر دەرەکەون، بە پێى بەلێنى

خوا، گە دەفەرموێ: ﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ

لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَّلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾ (فصلت،

واتە: لەمەودوا نیشانەکانى خۆمانیان پێ پیشان دەدەین لە ناسۆکان و لە دەروونیان دا، تاكو بۆیان دەرکەوێ، گە (قورئان) هەقە، بەلێ، هەتا زانست بەردو پیشەو دەچێ، زیاتر پەردە لەسەر راستییەکانى قورئان هەلدەدرێتەو.

هەروەها بۆ جگە لە خوا سەربراویش، ئیستا دەرکەوتووە - ئەویش لە ئەنجامى بەردو پیشچوونى زانستدا - گە ئەو ژياندارى سەردەبەردى، ئەگەر ناوى خواى لەسەر نەهێنرێ، یاخود ناوى جگە لە خواى لەسەر بهێنرێ، کاریگەرییەکی خراپ لەسەر ئەو گوشتە پەیدا، دەبێ تەنانهت لە پرووى پوالت و جەستەییەو، بەلام حیکمەتە گە وەرەکەى ئەو، گە لە پرووى مەعنەوییەو خراپە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ھەقدەيەم

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سى (۲) ئايەت لە خو دەگرى، ئايەتەكانى: (۱۵۱ تا ۱۵۳)، ئەم سى ئايەتە دە دەصیەتە گرنگەكانیان گرتوونە خوian، خواى كارىبەجى دە (۱۰) لە شتە قەدەغەكراوہ گەورەكان، بە ناوونیشانى دەصیەتى خوى دەخاتەرۋو، كە ئەمانەن:

۱ - ھاوبەش بۇ خوا دانان.

۲ - پېچەوانەي چاك رەفتارکردن لەگەل بابو دايك.

۳ - كوشتنى مندال لەبەر برسپەتیی.

۴ - نزيك كەوتنەوہ لە گوناھە درۆدەكان، بە ئاشكراو پەنھانەوہ.

۵ - كوشتنى بە ناھەق.

۶ - نزيك كەوتنەوہ لە مالى ھەتيوۋ زيان پېگەياندى.

۷ - ناپاكىي لە پېوان و كېشاندا.

۸ - قسەى نادادگەرانە كردن، يان قسەى ناراست كردن.

۹ - پەيمانى خوا جيبەجى نەكردن.

۱۰ - لادان لە راستە شەقامى خوا بەرەو رېچكان.

شايانى باسپشە ئەم سى ئايەتەو ئەو دە دەصیەتە گەورەى گرتووياننە خوian، پېگەو پلەيەكى تايبەتيان ھەيە لە ئيسلامدا، وەك دوايى دەيخەينەرۋو.

﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۖ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ ۖ مِنْ إِمْلَاقٍ ۖ تَحْنُ نَزْفُكُمْ
وَأَيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا
الْأَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۵۱﴾
وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ
وَالْمِيزَانِ ۖ بِالْقِسْطِ ۖ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
﴿۱۵۲﴾ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ
عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۵۳﴾ ۝

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((بۆی: وەرێ با ئەوێ پەرورەدگارتان لێی قەدەغە کردوون، بەسەرتاندا بخوینمەو، "ئەوێه" کە هیچ شتێک نەکەنە هاوبەشی، وە کە لەگەڵ بابو دایکتاندا "هیچ خراپەیهك هەرچەندە گچکەو کەمیش بێ نەیکەن" و "چاکەکارو خوش پەفتاربن، وە توخنی گوناھە درێژەکان مەکەون، بە ئاشکراو پەناھانەو، وە نەفسێک کە خوا قەدەغە کردو "بکوژرێ" بە هەق نەبێ مەیکوژن، ئا ئەوەتان "خوا" پێی راسپاردوون، بەلکو بزمان ﴿ ۱۵۱ ﴾ وە نزیکێ مالاو سامانی هەتیو مەکەون، مەگەر بە باشتەری شێوەی مامەلە کردن، هەتا پێدەگات "بالغ دەبێ"، وە پێوانو کێشان بە تەواویو دادگەرانه ئەنجام بدەن، جگە لە توانای، لەسەر هیچ کەس "هیچ ئەرکێک" بپووست ناکەین، وە هەر کات قسەتان کرد، دادگەرین، ئەگەر "بابای قسە لەبارەو دکرارو" خاوێن نزیکیەتی "خزم" یش بێ، وە بە پەیمانی خوا وەفاداری بکەن، ئا ئەوەتان "خوا" پێی راسپاردوون، بەلکو بیھێنەو بیر خۆتان وە ئەم ﴿ ۱۵۲ ﴾ "بەرنامە"ی "رێبازی منە، راستو بێ گریه، دەجا شوینی بکەون و بە دواى رێچکان مەکەون، ئەگەرنا لە بەرنامەى خوا هەلەو پەرگەندەتان دەکات، ئا ئەوەتان "خوا" پێی راسپاردوون، بەلکو پارێز بکەن ﴿ ۱۵۳ ﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(تَعَالَوْا): واتە: وەرن، (وَقِيلَ: أَصْلُهُ أَنْ يُدْعَى الْإِنْسَانُ إِلَى مَكَانٍ مُرْتَفَعٍ ثُمَّ جَعَلَ لِلدَّعَاءِ إِلَى كُلِّ مَكَانٍ، قَالَ بَعْضُهُمْ أَصْلُهُ مِنَ الْعُلُوِّ وَهُوَ ارْتِفَاعُ الْمَنْزِلَةِ فَكَانَ دَعَا إِلَى مَا فِيهِ رَفْعَةٌ) وە گوتراو: لە ئەسڵدا ئەوێهە کە کەسێک لە سەرێ بێ، بانگی کەسێکی دی بکات بۆ شوێنی بەرزو بۆ: وەرە، واتە: وەرە سەرێ، دوایی بەکارهێنراو بۆ هەر جوۆرە بانگ کردنیەک، مەرج نیە بۆ سەر و خوار بێ، یاخود ئەوێهە کە کەسێک بانگ بکە بۆ شتێک کە پێی بەرز بێتەو، بۆیە خوا لێردا وشە (تعالوا) ی بەکارهێناو.

(أَتْلُ): یانی: (أَقْرَأُ) واتە: بەسەرئاندا دەخوینمەو، (تَلَا: تَبَعَهُ مُتَابَعَةً لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا)، ئەسڵی وشە (تَلَى) واتە: بە دواى کەوت، بە دواکەوتنێک کە ئەو شتەکەى دیکە، هیچ شتێک لە نێوانیاندا نەبێ.

(مَنْ إِمْلَقَ): وشە (إِمْلَقَ) واتە: (فَقِرَ) نەداربێ، (أَمْلَقَتُهُ الْخَوَاطِبُ: أَفْقَرَتُهُ، وَأَمْلَقَ الدَّهْرُ مَالَهُ: أَذْبَتَهُ)، لە زمانى عەرەبییدا دەگوترێ: (أَمْلَقَتُهُ الْخَوَاطِبُ) واتە: کارساتەکان هەژاریان کرد، هەروەها گوتراو: (وَأَمْلَقَ الدَّهْرُ مَالَهُ) واتە: رۆژگار مالهەکەى بردو نەیهێشت.

(الْفَوَاحِشُ): (الْفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ) واتە: هەر سێ وشە: (فُحْشٌ، فَحْشَاءٌ، فَاحِشَةٌ) هەر قسەو کردەوێهە کە زۆر دزیو ناقولۆ ناشیرین بێ، کە دیارە وشە: (فَاحِشَةُ) لە قورئاندا هەم بە مانای زینا هاتوو، هەم بە مانای نێربازی هاتوو، وە هەم بە مانای چرووکی و پزددیش هاتوو، هەم بە مانای بلاوکردنەوێ قسەى خراپیش هاتوو.

(وَصَّيْنَكُمْ بِهِ): (الْوَصِيَّةُ: التَّقَدُّمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعْظٍ مِنْ قَوْلِهِمْ: أَرْضٌ وَاصِيَّةٌ، مُنْصَلَةٌ النَّبَاتِ، وَيُقَالُ أَوْصَاهُ وَوَصَّاهُ)، (وَصِيَّةٌ) ئەوێهە کە

بہرانبہرہکەت بہہوئی ئاموژگاریی کردنہوہ، داوای کردہوہی باشی لی بکہی، وہ دہگوتری: (أَرْضٌ وَاصِيَةٌ) یانی: زہویہک کہ رووہکەہی پیکہوہ پەیوہستہ، وہ دہگوتری: (أَوْصَاهُ وَوَصَّاهُ)

(أَشَدُّهُ): (مُفْرَدٌ بِمَعْنَى الْقُوَّةِ وَالْبُلُوغِ، أَوْ جَمْعٌ "شِدَّةً" كَلِمَةً وَأَنْعُمُ)، وشہی (أَشَدُّ) یان تاکہ بہ مانای: ہیژو پیگہیشتن، یان کوی (شدة) یہ، وەك: (نِعْمَةً) کہ کویہکەہی (أَنْعُمُ).

(وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ): (كَانَ يَكِيلُ كَيْلًا، وَكَلَّتْ لَهُ الطَّعَامُ، إِذَا أَعْطَيْتَهُ وَاكْتَلَتْ عَلَيْهِ، أَخَذَتْ مِنْهُ كَيْلًا، الْوَافِي: الَّذِي بَلَغَ التَّمَامَ)، (كَيْلٌ) واتہ: پیوانہ، دہگوتری: (كَلَّتْ لَهُ) واتہ: بۆم پیوا، بہلام (اَكْتَلَتْ عَلَيْهِ) یانی: بۆی پیوام، (وَافِي) واتہ: تیرو تہواو.

(بِالْقِسْطِ): (الْقِسْطُ: هُوَ النَّصِيبُ بِالْعَدْلِ كَالنَّصْفِ وَالنِّصْفَةِ، وَالْقِسْطُ: أَخَذَ قِسْطَ الْغَيْرِ، وَالْإِقْسَاطُ: إِعْطَاءُ الْغَيْرِ، قَسَطَ وَأَقْسَطَ)، (قِسْطٌ) بہشکردنی دادگہرانہیہ، وہ (قِسْطٌ) ئہوہیہ کہ ہہقی بہرانبہرہکەت بخوی، بہلام (إِقْسَاطٌ) ئہوہیہ کہ مافی بہرانبہرہکەت بدہی، کہ یہکەمیان: (قَسَطَ يَقْسِطُ) و دووہمیان (أَقْسَطَ يَقْسِطُ) یہ.

(وَبِعَهْدِ اللَّهِ): (العَهْدُ: حِفْظُ الشَّيْءِ وَمُرَاعَاتُهُ حَالًا بَعْدَ حَالٍ، وَسُمِّيَ الْمَوْثِقُ الَّذِي يَلْزَمُ مُرَاعَاتُهُ عَهْدًا)، (عَهْدٌ) پاراستنی شتیک و چاودیڤری کردنیہتی، حال دوا۱ حال، وہ ئہو پەیمانہی کہ پیویستہ ئاگاداریی لیبکری، ناوی لیئراوہ: (عَهْدٌ).

(صِرَاطِي): (الصِّرَاطُ: الطَّرِيقُ الْمُسْتَقِيمُ)، (صِرَاطٌ) یانی: پیی راستو ریڤک.

(السَّبِيلُ): (السَّبِيلُ: الطَّرِيقُ الَّذِي فِيهِ سَهُولَةٌ، وَجَمْعُهُ: سُبُلٌ)، (سَبِيلٌ) ریپہکی ئاسانیی تیدابیو بہ (سُبُلٌ) کورتدہکریتہوہ.

مانای گشتی نایەتەکان

خوای پەرودەدگار لە کۆتایی باسی ئەو خواردنە قەدەغە کراوانەدا، کە ھاوبەش بوو خوا دانەر و کافرەکان لەسەر بناغەییەکی ئەفسانەیی، بێ ئەوەی کە عەقل پشگیری بکات و لە وەحییە و پشگیری بۆ ھاتبێ، زانست پشت راستی بکاتەو، وە بێ ئەوەی لە گەل سروشتی ئینساندا بگونجێ، ھەر لەخۆو شتیان قەدەغە دەکرد، وە کۆمەڵێک ھەڵسوکەوتیان دەکرد: منداڵی خۆیان دەکوشت، ھاوبەشیان بوو خوا دادەنا! کەچی دوا ھەموو ئەوانەش، کردەو خراپەکانی خۆیان و، پاشان کوفرو شیرکەکە ی خوشیان، دەخستەو سەر خوای پەرودەدگار! وە ک چون شەیتان بە ویستی خۆی سەجەدی بۆ ئادەم نەبرد، واتە: سەجەدی رێزگرتن، کەچی دوا یی گوتی: ﴿ قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي لَأَفْعِدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ ﴿ ۱۶ ﴾ الأعراف، واتە: (ئیبلیس) گوتی: لەبەرئەوەی تۆ منب گومرا کرد، لەسەر رێ راستەکە ی تۆ بۆیان دادەنیشم و ناھێلیم بە رپی راستدا برۆن، بۆخۆی خۆی گومرا کرد، کەچی دەیخستە سەر خوای دادگەر، یانی: خۆی لە گوناھەکانی خۆی تەبیریە دەکرد، ئەو وە عادەتی ئیبلیسە.

ئەنجا لە دوا ھەموو ئەوانە، خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: ﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ إِنَّ إِمْلَاقِي لَخَنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾، بلی: وەرن با ئەو وەتان بەسەردا بخوینمەو، کە پەرودەدگارتان لێ قەدەغە کردوون، یانی: قەدەغە کراوەکان ئەو شتانە نین کە ئیو لە خۆتان قەدەغە دەکەن، لەسەر بناغە ی ئەفسانە یی ! ئەو

شتانەیی کە خوا ڤەدەدەغەیی کردوون، دە (۱۰) شتی سەرەکی و گرنگن، کە بەپرای زۆربەیی توێژمەردوانی قورئان ئەو دە (۱۰) شتە لە شەریعەتی ھەموو پێغەمبەراندان ڤەدەدەغە بوون، وە ئەو دە شتە، زۆربەیان لە تەوراتی ئیستادا ھەن، ئەو دە (۱۰) شتانەش:

یەكەم: ﴿أَلَا تَشْكُرُوا بِعَبَادَةِ رَبِّكُمْ﴾، ھیج شتێك نەكەنە ھاوبەشی خوا، واتە:

یەكەمین ڤەدەدەغەكراو، بریتییە لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، خوا ڤەرموویەتی: ھیج شتێك مەكەنە ھاوبەش، نەیفەرموووە ھیج كەس، لە ھەندێك شوێنان دەفەرمووی:

ھیج كەس، وەك: ﴿وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ ﴿۱۱۰﴾ الكهف، وە لە ھەندێ شوێنان دەفەرمووی: ھیج شتێك، چونكە بەشەر كە تووشی شیرك و ھاوبەش بۆ خوا دانان بوو، جاری وایە یەكێك لە ئینسانەكانی، یان شەیتانەكانی كردۆتە ھاوبەشی خوا، وە جاری وایە شتێك لە شتەكانی كردۆتە ھاوبەشی خوا، داریك، بەردیك، ھەوا و ئارەزوویك، پوودەكێك، درێدەییك، ماریك، دوو پشكێك، مشكێكی كردۆتە ھاوبەش بۆ خوا، كە ئیستاش لە دنیا دا ئەو شتانە ھەر دەپەرستری.

دووەم: لە ڤەدەدەغەكراوەكان بریتییە لە خراپ نەبوون لەگەڵ دایك و باب دا، بەلام لیڤەدا خوا تەعبیرەكەیی گۆڕیوەو نەیفەرموووە: لەگەڵ دایك و باب دا خراپ مەبن،

بەلكو ڤەرموویەتی: چاكە لەگەڵ دایك و باب تاندا بكەن: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، كەواتە: دووەمین گوناھو ڤەدەدەغەكراو بریتییە لە پێچەوانەیی: چاكەكردن لەگەڵ باب و دایكدا، یانی: ھێشاندنێ دلی دایك و باب، وەك لە سوورەتی (الإسراء) دا

دەفەرمووی: ﴿فَلَا تَقُلْ لِّمَآ أُفٍّ وَلَا لِنَهْرُهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ ﴿۲۳﴾

واتە: ھیج وشەییەك نەلێی كە ئەوان پێیان ناخۆش بێ، وە خۆیان لێ تووڤرە مەكە، لیڤەش ڤەرموویەتی: چاكە لەگەڵ باب و دایكتاندا بكەن، كە پێچەوانەیی لەگەڵ خراپ بوونە، كە بریتییە لە دل ھێشاندنیان و ماف ڤەوتاندنیان و بێڕیزی كردن بەرانبەریان، دوایی ھیکمەتەكەیی ڤوون دەكەینەو، بۆچی وایفەرموووە ؟

سییم: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقِ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾،
وہ مندالہ کانتان لەبەر ھەژاری و تەنگدەستی مەکوژن.

جا تەماشای بکەن ! لە سوورەتی (الإسراء) دا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، واتە: مندالە کانتان لە ترسی ھەژاری مەکوژن، ئێمە رۆزی ئێوانیش دەدەین، ھی ئێوەش دەدەین، بەلام لێردا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقِ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، وە مندالە کانتان لەبەر ھەژاری و تەنگدەستی مەکوژن، ئێمە رۆزی ئێوەش و ھی ئێوانیش دەدەین.

مەبەستم ئەوەیە ئەو ھەمووی وردەکاری فەرموودی خوا (کلام اللہ) یە، کە مەرۆف دەبی زۆر بیری لێ بکاتەو، ئنجا دەزانێ کە بۆچی ئەو وشەیە لە پیش ئەم وشەیەدا ھاتو؟ دیارە لەبەر ئەوەشە خۆی پەروردگار پێمان دەفەرموی: زۆر بیر لە قورئان بکەنەو و تێبێکەن.

چوارەم: لەو قەدەغە کراوانە: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا

بَطْنٌ، وە توخنی گوناھە ناخۆیەکان مەکەن، واتە: ئەوانەی کە بە قسە و زمان، یان بە کردەو و ئەندامەکانی دیکە، دەکرێن، چ ئەوانەی ئاشکران و، چ ئەوانەی پەنھان، ئەوانەی کە ئاشکران، واتە: ئەوانەی بە ئەندامە ئاشکراکانتان دەکرێن، ئەوانەی کە پەنھانیشن، واتە: ئەوانەی بە ئەندامە پەنھانە کانتان دەکرێن، وەك دل و ھۆش و خەیاڵ، یاخود لەبەرچاوی خەڵکی دەیانکەن، یان بە پەنھانی دەیانکەن.

پنجەم: لە قەدەغە کراوەکان، دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ

وَصَنَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۸۹۹﴾، وە ئەو نەفسە کە خوا قەدەغەیی کردووە، بە ھەقی خۆی نەبی مەیکوژن، ئا ئەمەتان خوا پێی راسپاردوون و پێی وەھسیەت کردوون، بەلکو بھامن و تیبگەن.

ئنجە لە ئایەتی دووھەمدا دیتە سەر چوار قەدەغەکراوی دیکە :

شەھەم: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، وە توخنی مائی ھەتیو مەکەون، مەگەر بە باشترین شیوہ، ھەتاکو دەگاتە قۆناغی تینو تاقەت و مائەکەیی خۆی دەپاریژێ، بە باشترین شیوہ یانی چی؟ یانی مەگەر بازەگانیی و کەسابەتی بۆ بە مائەکەیی بکەن و بۆی زۆر بکەن، ئەگەرنا نەچەن تەھەرووف لە مائی ھەتیوئەکەدا بکەن، بە شیوہیەک کە زەرەر بکات.

ھەوتەم: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾، وە پێوانەو کێشان بەتەواویی و دادگەرانی ئەنجام بدەن، یانی چی؟ ئەوێ پێشێ، دھەرەموی: توخنی مائی ھەتیو مەکەون، مەگەر بە باشترین شیوہ، واتە: مەبخۆن، زیانی پێ مەگەینەن، لە ھەوتەمیاندا نەیفەرەمووہ : فیل و تەرازوو بازیی لە کێشان و پێواندا مەکەن، بەلکو دھەرەموی: **﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾**، کە دوایی ھیکمەتەکەیی روون دەکەینەوہ، چونکە ھەر ئەوھندە بەس نیە کە تۆ فیل نەکەیی لە پێوان و کێشاندا، بەلکو دەبی بەتەواویی و دادگەرانی کێشان و پێوانەکە تەواو بکەیی، **﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾**، لەسەر ھێچ کەسیک پێویست ناکەین، مەگەر ئەوێ لە توانای دا ھەییە، چونکە مەسەلەیی کێشان و پێوان زۆر ھەستیارە، ئەگەر زۆر تووشی وەسوەسەش نەبن تێیدا، قەیناکات، چونکە خوای دادگەر جگە لەوێ لە تواناندا ھەییە، لەسەری پێویست نەکردوون.

ھەشتەم: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾، ئەگەر قسەتان کرد، دادگەرانی قسە بکەن، ئەگەر خاوەن خزمایەتی و نزیکیش بی.

لیڕەش نەیفەر موو: درۆ مەکەن، یان قسە ی ناراست مەکەن، چونکە هەر ئەو بەس نیە کە قسە ی ناراست نەکە ی و درۆ نەکە ی، بەلکو دەبی قسە ی دادگەرانه بکە ی، ئەگەر ئەو کەسە کە قسە ی لەبارەو دەکری، خزمیش بی و نزیکیش بی و برادەریش بی .

نۆیهەم: ﴿وَبَعِّدِ اللَّهُ أَوْفُوا﴾، وە پەیمانی خوا جێبەجێ بکەن .

لیڕەش نەیفەر موو: پەیمانی خوا مەشکینن، چونکە هەر ئەو نەندەش بەس نیە کە پەیمان نەشکینی، بەلکو دەبی بەجیشی بی، ﴿ذَلِكَ كُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ﴾ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ، ئەو شتان خوا پێی راسپاردوون، بۆ ئەو ی بیری لی بکەنەو، بەلکو بیری لی بکەنەو.

دەیهەم و کۆتایی: کە ئایەتی سییەمی بۆ تەرخان کراوە، ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي﴾

﴿مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾، وە ئەمە راستە شەقامی منە بی گری و گۆلە، شوینی بکەون، ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾، وە بەه دوای رێچکان مەکەون، ئەگەر نا لە راستە شەقامی خوا دەترازین و پەرتەوازە دەبن، ﴿ذَلِكَ كُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، خوا ئەمە ی کردۆتە وەصیەت بۆتان، بۆ ئەو ی پارێزتان پەیدابی، تەقواتان پەیدابی، لیڕەش خوا نەیفەر موو: لە رێی من لامەدەن، چونکە لانەدان لە رێی خوا بەس نیە، بەلکو دەبی شوینی بکەوی.

چەند مەسەلەیه کی گەنگ

مەسەلە یە کەم:

گەنگیی و تاییبە تەندایی ئەم سێ ئایەتەو

ئەو دە وەصیەتە ی گەرتوو یاننە خوێان :

کە هەر کامێک لەو دە وەصیەتە نامۆزگارییەکی تێدا یە، چ شیوازی راستەو خو
بیگە یەن، چ شیوازی ناراستەو خو، لەو بارەو دە فەرما یشتیکی پێغەمبەری خوا ﷺ و
هەندێ قسە ی هاو دەلان دینی ی :

یە کەم: ﴿عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيُّكُمْ

يُبَايِعُنِي عَلَى ثَلَاثٍ؟ ثُمَّ تلا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ

رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾، حَتَّى فَرَغَ مِنَ الْآيَاتِ، فَمَنْ وَفَّى فَأَجَرَهُ عَلَى اللَّهِ،
وَمَنْ انْتَقَصَ شَيْئًا، أَدْرَكَهُ اللَّهُ بِهَا فِي الدُّنْيَا، كَانَتْ عُقُوبَتُهُ، وَمَنْ أَخَّرَ إِلَى
الْآخِرَةِ كَانَ أَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ﴾ {أَخْرَجَهُ
الْحَاكِمُ بَرَقَم: (۳۲۴۰) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَوَافِقُهُ الذَّهَبِيُّ}، وَاتَه: عوبادە ی
کوری صامیت خوا لێی رازی بی، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: کێ
لە ئێو دە پەیمانم لەگەڵ دەبەستێ لەسەر ئەم سێ ئایەتە ؟

پاشان ئایەتەکانی خوێندەو دە : ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ

عَلَيْكُمْ...﴾، هەتا هەر سێ ئایەتی تەواو کردن، فەرمووی: هەر کەمسیک ئەم
ئایەتانە جێبەجێ بکات، پاداشتی لەسەر خوا یە، وە هەر کەسیک شتیکیان لێ کەم
بکاتەو دە، ئەگەر خوا لە دنیا دا سزای دا، ئەو دە سزای دا، وە ئەگەر دواشی خست بو
دواوژ، ئەو دە عایدی خوا یە، ئەگەر ویستی سزای دەدات، وە ئەگەر ویستی
لێی دەبووری.

دوووەم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى وَصِيَّةِ

رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الَّتِي عَلَيْهَا خَاتَمُهُ، فَلْيَقْرَأْ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ

مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ﴿۱۵۳﴾ ﴿

{ أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْكَبِيرِ" بِرَقْم: (۱۰۰۶۰)، وَاتِهِ:

عَبْدُوَللَّاهِ كُورِي مەسعوود خوا لای رازی بێ، دەلی: هەر کەسێک دەیهوێ

تەماشای وەسیەتی پێغەمبەر ﷺ بکات، کە مۆرەکی پێوێه، بە ئەم ئایەتانە

بخوینێتەو، ئنجا خویندنیەو، لە: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ

عَلَيْكُمْ﴾، تاکو: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ﴿۱۵۳﴾ ﴿

سییەم: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: إِنَّ فِي الْأَنْعَامِ آيَاتٍ مُحْكَمَاتٍ

هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ ﴿

{ أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۳۲۴۰)، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَلَمْ

يُخْرِجَاهُ، وَصَحَّحَهُ الدَّهَبِيُّ }، وَاتِهِ: عەبدوللای کوری عەباباس خوا لییان رازی

بێ، دەلی: لە سوورەتی ئەنعامدا چەند ئایەتێک هەن، موحکەمن، "واتە:

مانایان ڕۆشنە "وێ ئەوانە بە بنچینەی کتیبی خوا دادەنرێن، دوایی

خویندنیەو، تا سێ ئایەتەکی تەواو کردن.

ئنجا ئەوێ جێی سەرئەجە: ئەم دە گوناھە، کە بریتین لە:

۱- ھاوبەش بوو خوا دانان.

۲- خراپ ڕەفتار کردن لەگەڵ بابو دایک.

۳- کوشتنی مندال لەبەر هەژاریی.

۴- ئەنجامدانی گوناھە دزیوکان، بە ئاشکراو پەنھانەو.

۵- کوشتنی کەسێک بە ناھەق.

۶- خواردنی مالی هەتیو.

۷- ناپاکیی لە پێوان و کێشاندا.

۸- قسەى ناراستو نادادگەرانه.

۹- پەیمانی خوا جێبەجێ نەکردن.

۱۰- لادان لە راستە شەقامی خوا بەرەو رێچکان.

ئەم دە تاوانە، کە خستماننەرۆو، تاوان و خراپەى زۆر زلن، بەلام جیى سەرئەجە کە پێنج لەو دە شتە ھەدەغەگراوانە، وەك ھەدەغەگراو خراونەتەرۆو، پێنجیشیان پێچەوانەکیان خراونەتەرۆو، چۆن؟

أ/ ئەو پێنجەى وەك ھەدەغەگراو خراونەتەرۆو، ئەمانەن، خوا دەفەرئەمۆ:

یەك: ﴿أَلَا تَشْكُرُوا بَعْدَ سَيِّئَاتِكُمْ﴾، ھێچ شتێك مەكەنە ھاوبەشى خوا.

دوو: ﴿وَلَا تَقُولُوا أَوْلَدَكُمْ مِنْ إِمْلَائِنَا﴾، منداڵەكانتان لە ترسى

ھەزارى مەكوژن.

س: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾، توخنى

گوناھە ناڤولایەكان مەكەون، ئەوانەى كە ناشكران و ئەوانەى كە پەنھانن.

چوار: ﴿وَلَا تَقْنُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ئەو نەفەسەى

خوا ھەدەغەى كردووە، مەگەر بە ھەقى خۆى، ئەگەرنا مەيكوژن.

پێنج: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾،

توخنى مالى ھەتیو مەكەون، مەگەر بە باشترین شیوہ مامەڵەى بۆ پێبکەن.

ب/ بەلام پێنجیان بە شیوہى ناراستەوخۆ خراونەتەرۆو، واتە: بە بارە

خراپەكەدا نا، بۆ وێنە: كە خوا دەفەرئەمۆ: ھاوبەش بۆ خوا دامەنێن،

ئەوانیش بریتین لە:

یەك: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، لەگەڵ دایك و بابتاندا چاك بن.

دووهم: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾، پێوان و کێشان بەتەواویی ئەنجام بدەن، بە دادگەرانه.

سێ: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾، ئەگەر قسەتان کرد، دادگەرانه قسان بکەن، هەرچەندە قسە دەربارە کراوەکە پەيوەندی و نزیکایەتییشی لەگەڵ نێودا هەبێ.

چوار: ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾، پەیمانی خوا جێبەجێ بکەن.

پێنج: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾، وە ئەمە راستە شەقامی منەو شوێنی بکەون.

ئەجا حیکمەتی ئەم جیاوازییە چییە؟ بۆچی خوای کاربەجێ، ئەو پێنجە ی پێشێ، وەك قەدەغەکراو خستووێ روو، بەلام ئەو پێنجە ی دوایی، وەك پێچەوانەکەیان خستووێ روو؟

حیکمەتە کە ی ئەو یە کە بە نەسبەت ئەو پێنجە پێشەو:

۱/ هاوبەش بۆ خوا دانان، ئەو هەر نابێ مەزۆف هاوبەش بۆ خوا دابنێ، لەبەرئەو ی گوناھێکی یەكجار گەورە یە.

۲/ هەروەها كوشتنی مەدائی خۆت.

۳/ وە دوورکەوتنەو وە لە گوناھێ پەنھان و ناشکرا.

۴/ كوشتنی خەلك بە ناھەق.

۵/ خواردنی مائی هەتیو، خوا وەك خۆیان فەرموونی.

بەلام بە نەسبەت پێنجە کە ی دیکەو:

(۱) دایک و باب کە چاکەیان لەگەڵدا بکە ی، خوا نەیفەرموو: (وَلَا تُسَيِّئُوا إِلَى

الوالدين) بۆچی؟ چونکە ئەوئەندە بەس نیە کە تۆ لەگەڵ باب و دایکتدا

خراب نەبی، بەلکو، نەك دەبی خراب نەبی، دەبی زۆر چاکیش بی
لەگەڵیاندا، ئنجا ئەگەر خوا فەرمووبای (أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَلَا تُسَيِّئُوا
إِلَى الْوَالِدَيْنِ) هاوبەش بۆ خوا دامەنێن، لەگەڵ بابو دایکیشان خراب
مەبن ! مانای وایە ئەگەر لەگەڵ بابو دایکت دا باشیش نەبی، قەیناکات،
واتە: هەر خراب مەبە، بەسە ! بەلام خوا وایە فەرموو.

هەلبەتە کەلامی خوا زۆر وردەو لەو مەقام و سیاقەدا ئەوەندە بەس
نیە خۆی پەرورەدگار بفرموی: لەگەڵ دایک و باپتدا خراب مەبە !
چونکە کەسی وا هەیه، بێ پرێزی بەرانبەر دایک و بابی ناکات، بەلام
چاکەشیان لەگەڵدا ناکات، بەلام نەخێر، خوا دەرفرموی: لەگەڵ بابو
دایکتان دا بە چاکە مامەڵە بکەن، چونکە هەر ئەوەندە کە خراپەیان
لەگەڵدا نەکە، بەس نیە.

(۲) پاشان بۆ هی دووهم فەرموویەتی: ﴿ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ وَالْعَهْدُ كَانَ ذَا

بِالْقِسْطِ ﴾، وە پێوان و کێشان بە تەواویی ئەنجام بدەن، بە دادگەرانه،
نەیفەرموو: (وَلَا تَخُونُوا فِي الْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ) لە کێشان و پێوان دا خیانت
مەکەن.

چونکە ئەوەندە بەس نیە کە خیانت و ناپاکیی نەکە، بەلکو دەبی
وریایی و بە دادگەرانه هەقی خۆیان پێدە، کە بۆیان دەکێشێ و پێیان
دەدە، نەك هەر بە ئانقەست خیانت نەکە، بەلکو بە
کەمتەر خەمیش نەیکە.

(۳) وە بۆ هی سێیەم دەرفرموی: ﴿ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا

قُرْبَى ﴾، ئەگەر قسەتان کرد، دادگەرانه قسان بکەن، دیارە خوا مەبەستی
ئەوێە کە: ئەگەر قسەتان کرد، درۆ مەکەن، یان ناهەق مەلێن، بەلام هەر
ئەوەندە بەس نیە کە تۆ درۆ نەکە و ناهەقی نەلێ، بەلکو دەبی زۆر بە
دادگەرانهوه قسە هەق بکە، بە ئینصافەوه قسە بکە، کاتی قسەت
لەسەر هەر شتێک کرد.

﴿ ۴ ﴾ بۇ ھى چوارەم دەفەرمۇي: ﴿وَبَعَثَ اللَّهُ آدَمَ﴾، ۋە بە پەيمانى خوا ۋە ھاداربن، خوا نەيفەرموۋە: (وَلَا تَنْكُثُوا الْعَهْدَ) پەيمان مەشكىن، چونكە ھەرئەۋەندە بەس نىيە كە پەيمان نەشكىن، بەلكو دەبى ئاگاشت لىي بى ۋە كەمتەرخەمىي تىدا نەكەي.

﴿ ۵ ﴾ ۋە بۇ پىنجەم ۋە كۆتايى دەفەرمۇي: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾

﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾، ۋە ئەۋە راستە شەقامى مەۋ شويى بىكەۋن، خوا نەيفەرموۋە: (وَلَا تَنْحَرِفُوا عَنِ الصِّرَاطِ) لە راستە رى لامەدەن، كە ئەۋ كاتە ۋەك ئەۋەيە بىفەرمۇي: ھەر لەرپ لامەدەن، بەلام نا، فەرموۋىيەتى: شويى بىكەۋن، تۆ لىرەدا تەركىزىت لەسەر شويىكەۋتەنى راستە شەقامى خوايە، نەك تەركىزىت لەسەر ئەۋەبى لەسەر راستە شەقامى خوا لانەدەي، بەلكو دەبى تۆ رۆژ بە رۆژ زىاتەر بەۋ رىيە راستەۋە پابەند بى، ۋە بۇ فەرمىانى خوا مەكەچ بى.

مەسەلەى دوۋەم :

پۆلىن كەردنى ئەۋ دە (۱۰) گوناھە بۇسى جۆر :

جۆرى يەكەم / پىنجىيان كە لە ئايەتى يەكەمدا ھاتوۋن، ھەر پىنجىيان عەقلى

سەلىم رەفزان دەكات، يانى ھەر كەسىك عەقلى ھەبى، دەزانى ئەۋانە خراپىن، بۇيە

خوا لە كۆتايى ئەۋ پىنج گوناھەدا دەفەرمۇي: ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ

تَعْقِلُونَ﴾، بەلكو عەقلىتان ھەبى، ھەر عەقلىتان ھەبى دەزانى كە ئەۋ كارانە

خراپىن، ئەۋ پىنجانە چى وچىن؟

يەكەمىيان: ﴿أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾، ھىچ شتىك مەكەنە ھاۋبەشى خوا،

مامەلە لەگەل خوادا، دەبى بە شىۋەيەك بى كە ھىچ شتىك نەھىنىيە رىزى

خوا، بە ھىچ جۆرپىك، ھاۋبەش يانى چى؟ يانى تۆ يەكەك لە

دروستكراۋەكانى خوا، ۋەك خوا مامەلەى لەگەلدا بىكەي.

﴿ تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٧﴾ اِذْ نُسَوِّدُكُمْ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨﴾ ۝ وَاتّٰه: ۝
سویند به خوا ئیمه له گومراییه کی ناشکرا دا بووین، که ئیوهمان له گهل
په رومردگاری حیهانیه کاندایه کسان دهکرد.

عەبدوللای کوری عەبباس خوا لای پرازی بێ، دەلێ: کەسی وا هەیه
 شەوێ دز دێتە سەر مائیان، کەڵەبابەکیان دەقوو قینێ، یان سەگەکیان
 دەوهرێ، یان کەرەکیان دەزەرێ، دەلێ: وەللاهی ئەگەر کەڵەشیڕەکه، یان
 سەگەکه، یان کەرەکه نەبووایە، شەوێ دزییمان لێ دەکرا، دەلێ: ئەو
 شیرکه، بۆچی؟ چونکە دزیی لێنەکرانەکی، گیراوەتەو بۆ یەکیک لەو
 ھۆکارانە (أسباب) کە دەیانبینی، بەلام دەبێ ھۆکار بەدیھێنەر (مسبب)یش
 ببینی، کە خوا، واتە: نابێ تۆ چاوت تەنیا ھۆکارەکه ببینی، بەلکو دەبێ
 بلێی: خوا نەیهیشت، بەلام کەڵەشیڕەکهی کردە ھۆکار، بەلام ئەگەر تەنیا
 یاسی ھۆکارەکه بکە، ئەو ئەو کاتە شیرکە.

نُجِّا لِيَرُدَّاهُمْ فَهَرَمُوودِيَه دَيْنِينِه وَه: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَحَدَّثَهُ بِبَعْضِ الْكَلَامِ، فَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ، فَقَالَ: جَعَلْتَنِي لِلَّهِ عِدْلًا بَلْ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ { أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ

دووه ميان: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، له گهڼ دايك و بابدا چاكه كاري بكري، زانايان زماڼي عه پريسي ده لئڼ: خوا نه يفه رمووه: (والى الوالدين إحساناً) دهغه رموي: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، كه له هه موو قورئانيشدا هر وايه، نجا نايا هم دووانه جياوازيان چييه؟! نه گهر بلق (أَحْسَنَ إِلَيْهِ) چاكه ي له گهڼ كرد، ياني: دهگونجى من كه سيك بنيرم بلين: بچو نهو شته بو بابم بهره، يان نهو كاردي بو بكه، به لام: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، ماناي نهو ديه بوخوت راسته وخو شته كه بكه، خزمه ته كه يان بكه، وه خواي په روه ردگار دهغه رموي: بوخوت راسته وخو خزمه ته كه يان بكه، نهك له ريي كه سيكي ديكه وه، كه راي سپيري.

(۱) له گیرانه وهی دیکه هاتوه: ﴿قُلْ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ شِئْتُ﴾ (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۱۱۷)، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ : حَسَنٌ صَحِيحٌ).

چوارەمیان: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾، وه توخنی گوناوه ناڤۆلایەکان مەکهون، ئەوانەى که ناشکران و، ئەوانەى که پەنهانن.

ئەوهش دیسان ئەوهى له خراپه به دڵ دهکړئ، یان به ئەندامهکانی جهسته، یان ئەوهى که له نێو خهڵکدا دهکړئ، یاخود ئەوهى له حالهتی پهنامهکیى دا دهکړئ، قسه، یان کردوه، دیاره ههموو عهقلیکی سهلیم ئەو جوړه شتانه ڕهفز دهکات.

پینجه میان: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ئەو نهفسه که خوا قهدهغهى کردوه، مهگەر به ههقی خۆی، نهگەرنا مهیکوژن. ئیدی نهفسه که مسوولمانه، یان کافره، خوا بهگشتی فەرموویهتی، دواى خوا دهفهرموى: ﴿ذَلِكَمُ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، ئا ئەمه خوا ئیوهى پى ڕاسپاردوه، بهلکو عهقلتان ههبن، یانی هەر عهقلتان ههبن دهرانن، که ئەم پینجه، هەر پینجیان خراپن.

مهسهلهى سییه:

جوۆرى دووهم: چوار جوۆره گوناح که پێویستیان به بیرکردنهوه و دهبیر خو هینانهوه ههیه، که بزانی خراپن، ئەوانیش چى و چين ؟

(۱) ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، وه توخنی مالى ههتیو مەکهون، ههتا بالغ دهبی، مهگەر به باشتري شیوه.

چونکه دواى ئەوهى منداڵ بالغ بوو، ههتیو نامینى، وهك عهلى كورى ئەبو طالیب خوا لیى رازی بى، له پێغه مبهروه ﷺ هیناویهتی، که فەرموویهتی: ﴿لَا يَتَّم بَعْدَ حُلْمٍ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي "السنن الصغرى" برقم: (۲۰۴۹) } واته: دواى بالغ بوون ههتیوی نامینى، هەر مندالى، كور یان كچ، دواى ئەوهى بالغ بوو، به ههتیو له قهلهم نادری.

ههروهها پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: ﴿رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ عَنْ النَّائِمِ: حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۴۰۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۲۳) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى بِرَقْم: (۷۳۴۶)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۰۴۲)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۸۱۷۰)، وَالْبَيْهَقِيُّ بِرَقْم: (۴۸۶۸) وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: أَحْمَدُ بِرَقْم: (۹۵۶) }، واته: قهلهم لهسه ر سئ كهسان لابراوه: نوستوو تا بهئاگا دی، مندال تا بالغ دهبی، شیئت تا چاك دهبیتهوه.

ئنجا خوای کار بهجی لیره دا نهیغهرمووه: مائی ههتیو مهخون، بهلکو فهرموویهتی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، وه توخنی مائی ههتیو مهكهون، لیئ نزیك مهكهونهوه، نهك ههر نهیخون، ئنجا نهیغهرمووه ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ حَسَنَةٌ﴾ مهگهر بهو شیوهی كه باشه، بهلکو فهرموویهتی: مهگهر به باشتین شیوه.

ئنجا كه دهفهرموی: ﴿حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، واته: تا ئه و کاتهی بالغ دهبی،

وهك له سوورتهی (النساء) دا دهفهرموی: ﴿وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا

النِّكَاحَ فَإِنْ ءَاَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ﴾، واته: وه

ههتیوهكان تاقي بکهنهوه، تاكو كه گهیشتنه ئهنازدهی هاوسهگریی، نهگهر هوشتان پیوه بینین، مالهکهیان تهسلیم بکهنهوه.

بهلام لیردها تبیینیهك ههیه دهبی ئاگادار بین، ههندی كهس پییوایه دهبی به ههموو شیوهیهك و به ههموو جوړیك له ههتیوان خوای به دوور بگری، ههتا خهلكی عهوام دهلین: قهدهغهیه ئاویشیان له مائی بخویهوهو، له ژیر سیبهریشیان دابنیشی چهرامه ! كه دیاره ئهوه راست نیه، چونكه نهگهر بهو شیوهیه بی، ئهوه ههتیوانه زایه دهبن و هیچ كهسیك نابی دهستیان بهسهردا بیئو، سهرهپرشتیان بکاتو، ئاگای لییان بی، بهلکو پیویسته تیكهلییان لهگهل بکریو، هامووشویان بکری، بهلام دهبی كهسیك كه

چایەکیان لە مāl دەخواتەوه، بایی دوو چایی سوودیان پێ بگەیهنئ، پارووه نانێکیان لە مāl دەخوا، با بایی دوو پارووه نان سوودیان پێ بگەیهنئ، وه ئەوه قسەى هەندئ مه‌لایه که زۆر قوول نابنه‌وه له شته‌کاندا، یان هەر ئەوه‌یان رەچاو کردوه، که ئەگەر هەر توخنی هەتیو بکه‌وی، زیانی پێده‌گه‌یه‌نی، به‌لام که تۆ چایه‌کی له مāl ده‌خۆیه‌وه له پ‌ووی ماددییه‌وه، به‌لام له پ‌ووی مه‌عنه‌وییه‌وه هینده‌ی سه‌د چا، سوودی پێ ده‌گه‌یه‌نی، نامۆژگاریی ده‌که‌ی، دئی ده‌ده‌یه‌وه، ده‌ستی به‌سه‌ردا دینئ، دئی خۆشه‌ده‌که‌ی، وه ده‌شتوانئ له پ‌ووی ماددییه‌وه‌ش هاوکاریی بکه‌ی، بایی ئەوه‌ی که سوودت لئ بینیه‌وه زیاتریش.

(۲) ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، وه پ‌یوان و گ‌یشانه به‌ ته‌واویی ئەنجام بده‌ن، له‌سه‌ر ه‌یچ که‌سێک پ‌یویست ناکه‌ین، مه‌گەر ئەوه‌ی له‌ توانایدا بئ.

(أوفوا: الوفاء: التمام) شتی ته‌واو، به‌ ته‌واویی ج‌یبه‌ج‌یی بکه‌ن، ئنجا ب‌و‌چی ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿بِالْقِسْطِ﴾ تاكو مرؤف سته‌م نه‌كات، به‌لكو به‌ دادگه‌رانه، نه‌ سته‌م له‌ خ‌و‌ت بکه‌، نه‌ له‌ به‌رانبه‌ره‌كه‌شتی بکه‌.

ئنجا که ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿لَا تُكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، له‌به‌رئه‌وه‌یه که مرؤف ز‌ی‌ده‌ر‌و‌یی نه‌كات له‌ ز‌و‌ر دوو دل بوونداو وه‌سو‌ده‌س‌ه‌ی ب‌و‌ دروست بئ، ب‌و‌یه خوا ده‌فه‌رم‌وئ: زیاد له‌ پ‌یویست له‌سه‌ر که‌س پ‌یویست ناکه‌ین.

(۳) له‌و شتانه‌ی که خوا له‌ کو‌تاییه‌که‌یاندا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، ئەوه‌یه که ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ

كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾، وه هەر کاتئ قسه‌تان کرد، دادگه‌ر بن، ئەگەر خزمیش بئ، ئەگەر خاوه‌نی نزیکیش بئ، واته: ئەو که‌سه‌ی قسه‌که‌ی له‌باره‌وه ده‌کرئ، با په‌یوه‌ندییه‌کی خزمایه‌تی، یاخود نزیکایه‌تی له‌گه‌ل ئیوه‌شدا هه‌بئ، ئیوه‌ دادگه‌رانه قسه‌ بکه‌ن .

لێردەدا وەك لە سەرەتاوەش گوتمان : خوا نەیفەرموو: قسەى ناراست مەكەن، یان درۆ مەكەن، یاخود قسەى نادادگەرانه مەكەن، چونكە لێردەدا ئەوەندە بەس نیه، كە ئینسان ناراست نەبێ و نادادگەر نەبێ، بەلكو دەبێ دادگەر بێ، وە دەبێ راست بێ، ئنجا كە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَأَعْدِلُوا﴾، هەر كاتێ قسەتان كرد، واتە: هەموو جۆرە قسەیهك، وە لە هەموو بوارەكانی ژيان و گوزەراند، تەنانەت ئەگەر ئینسان باسی بیروپرۆای كۆمەڵیكى نەیارو ناحەزیش بكات، دەبێ دادگەرانه قسە بكات، ئەگەر پەخنە لە بیروكەیهك دەگرێ، با پێچەوانەى ئیسلامیش بێ، با بیروكەیهكى كوفەریش بێ، ئەگەر لایەنێكى باشى هەیه، دەبێ لایەنە باشەكەشى ئامازە پێ بەدەى، نەك لەبەرئەوێ ئەو خەلكێ ناحەزى ئیسلامەو، ئەوان تەنیا پەخنە لە ئیسلام دەگرنو، ئامازە ناكەن بەو شتانەى كە ناتوانن نكوولێیان لێبەن، یان مشتومر هەلناگرن، كە لایەنى چاك و باشن، نابێ مسوولمانانیش لە كاردانەوێ ئەواندا وەبن، بەلكو پێویستە بە دادگەرانه قسە بكەن، وە بەراستی قسە بكەن.

ئنجا وەك گوتەم: با هەڵسەنگاندنى بیروپرۆای كەسێك بێ، كە پرۆاشى بە ئیسلام نیه، یاخود با لە كاتى ناكوكی و مشتومریشدا بێ، یاخود لە كاتى شایەدیدان دابێ، یان لە كاتى قسەى ئاساییش دابێ، ئینسان دەبێ هەولبەدات، شتى ناراست و نادادگەر نەئێ.

چونكە كە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَأَعْدِلُوا﴾، ئەو هەمووی دەگریتەو، هەر كاتێ قسەتان كرد، دادگەر بن لە قسەكەتاندا، ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾، با ئەو كەسە كە قسەكەى لەبارەو دەگرێ و قسەكە بە زیانى تەواو دەبێ، خزمیش بێ و خواوەنى خزمایەتی و نزیکیش بێ.

ئەم ئایەتە وەك ئایەتى ژمارە (۱۳۵) ی سوورەتى (النساء)، كە خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۱۵۱﴾، واتە: ئەو ئهوانه‌ی ئیمانتان هێناوه! زۆر به دادگهریی هه‌ڵسن، (واته: زۆر دادگهریی بچه‌سپینن، وه‌ بۆ خوا شایه‌دی بدهن، با له‌سه‌ر خوشتان بێ، (واته: با به‌ زیانی خوشتان ته‌واو بێ)، یاخود ئەو شایه‌دیدانه به‌ زیانی بابو دایک، یاخود خزمانیش ته‌واو بێ، ئەو که‌سه که شایه‌دیه‌که‌ی بۆ دهری، نه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بێ، یان هه‌ژار بێ، خوا لییان له‌ پێشتره، {واته: نه‌ له‌یه‌ر سه‌روعت و سامانی ده‌وله‌مه‌ندان، نه‌ له‌یه‌ر هه‌ژاری هه‌ژاران، شایه‌دی مه‌گورن و قسه‌ی ناراست مه‌که‌ن، چونکه‌ خوا لییان له‌ پێشتره، وه‌ خواش بۆ خۆی ده‌فه‌رموی قسه‌ی راست بکه‌ن} (۱)، به‌ دوا‌ی ئاره‌زووه‌کان مه‌که‌ون، که‌ سه‌ره‌نجام تووشی نادادگهریی ببن، ئەگه‌ر ئیوه‌ش شایه‌دیدانه‌که‌ لار بکه‌ن و قسه‌ی ناراست بکه‌ن، یان شایه‌دیه‌که‌ هه‌ر نه‌ده‌ن، بیگومان خوا به‌وه‌ی که‌ ده‌یکه‌ن شاره‌زایه‌.

(۴) ئەوه‌یه‌ که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾، وه‌ به‌ په‌یمانی خوا وه‌فادار بن، واته: په‌یمانی خوا جیه‌جی بکه‌ن، ئەمه‌ش وه‌ك ئایه‌ته‌که‌ی

سوورته‌ی (الإسراء) وایه‌، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿...وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ

كَانَ مَسْئُولًا﴾ (۲۴)، واته: وه‌فادار بن به‌ په‌یمان، چونکه‌ په‌یمان لیی ده‌پرسرێته‌وه‌، ئنجا ئەوه‌ی جیی سه‌رنجه‌ ئەوه‌یه‌، که‌ لیرده‌دا خوا به‌ شیوه‌یه‌ك ئەوه‌ی فه‌رموو، که‌ مانای په‌یمان (عه‌د) زۆر فراوان ده‌بی، چۆن؟ خوا لیرده‌دا نه‌یفه‌رموه‌: (بما عاهدتم الله علیه) یان (بما عهد الله به‌ إلیکم) یان (بما

عاهدتم بینکم) به‌ئکو چی فه‌رموو؟ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾،

وه‌ به‌ په‌یمانی خوا وه‌فادار بن، ئنجا ئەمه‌ ده‌گونجی بلیین :

أ / (إضافة المصدر إلى الفاعل) واته: (ما عهد الله به إليكم من الشرائع، فأوفوا) ئەوەی که خوا بۆ لای ئیووی راسپاردوه، پهیمانی لێ وەرگرتوون له بهرنامه‌کانیدا، پێی وه‌فاداربن و جێبه‌جێیان بکه‌ن.

ب / وه ده‌شگونجی وه‌ك عه‌ره‌بیی زانه‌كان ده‌لێن: (أن تكون إضافة المصدر إلى مفعوله) یانی (ما عاهدتم الله أن تفعلوه، فأوفوا به) ئەوەی که پهیمانتان له‌گه‌ڵ خوا داوه جێبه‌جێی بکه‌ن، پێی وه‌فادار بن.

ج / وه ده‌شگونجی ئەوه بێ که پێی ده‌گوتری: (الإضافة لأدنى ملابسة) یانی: (العهد الذي أمر الله بحفظه وحذر من خثره، وهو المعهود التي تنعقد بين الناس بعضهم مع بعض، فأوفوا بها) ئەو پهیمانه‌ی که خوا فەرمانی پێکردوه، بپاریزری، وه ئیووی ئاگادارکردوته‌وه له‌وه‌ی که بشکینری، که بریتیه له‌و به‌لێن و پهیمانه‌ی خه‌ڵک له‌نیو خۆیاندا ده‌یانده‌ن، هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکیان به‌لێن و پهیمان ده‌ده‌ن، جێبه‌جێی بکه‌ن.

که‌واته: به‌هۆی ئەوه‌وه، که خوا وه‌ك (محمد الطاهر بن عاشور) ده‌لێ: (ولهذا أُسند اسم العهد إلى اسم الجلالة بطريق الإضافة دون طريق الفعل، بأن يُقال: وبما عاهدتم الله عليه، أو نحو ذلك، كي يتَّسع لفظه إلى جميع هذه المعاني)^(۱) وشه‌ی پهیمان (عهد) پال‌دراوته لای ناوی خوا، به‌شیووی پال‌دران، نه‌ك به‌شیووی کردار، تا‌کو ئەو سی مانایانه هه‌ر سیکیان بگه‌ڕێته‌وه.

واته: ئەو به‌لێنه‌ی که خوا لێ وەرگرتوون، پێی وه‌فادار بن، ئەو به‌لێنه‌ی به‌خوای ده‌ده‌ن، پێی وه‌فادار بن، وه ئەو به‌لێنانه له‌نیو خۆتاندا ده‌یانده‌ن، پێیان وه‌فادار بن.

به‌لام ئە‌گه‌ر هاتباو به‌شیووی (فعل) خوا فەرمووبای، ئەو کاته یه‌ك مانای ده‌بوو، بۆ وێنه: ئە‌گه‌ر فەرمووبای: (وبما عاهدتم الله عليه) ئەو کاته ته‌نیا یه‌ك مانای ده‌گه‌ڕێته‌وه، واته: ئەو پهیمانه‌ی که داوتانه به‌خوا.

ئەنجا کە دەفەر موئ: ﴿ذَالِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، ئا
ئەو هەتان خوا وەصیەتی ئیووی پیکردووە ئیووی پێ پاسپاردووە بۆ ئەووی
بیربکەنەو.

ئەمە لەبەر ئەوویە کە وەك لە پێشەو بەسمان کرد : هەر کام لەو چوارانە،
ئێنسان هەر تۆزێ بیر بکاتەووە وەبیر خۆی بینیتەووە، شتی رێشەدارن لە
فیتەرتو سەروشتی ئێنساندا، بۆیە فەرموویەتی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۵۲)،
بەلکو بیر بکەنەووە، یان لەبەرئەووە بووە کە عەرەبەکان ئەو کاتە کە
قورئانیان لە نیویدا داوەزیووە، ئەو کردەوانەیان، هەر چواریان کردوون. بۆیە
تەنیا پێویستییان بەو بووە کە بیریان بخریتەووە، واتە: زانیویان، بەلام
جاری وایە لییان بێ ناگابوون، یان کال بوونەتەووە لەنیویاندا، پێویستییان
بە تۆخ کردنەووە بیرخستەووە بووە.

مەسەلەى چوارەم و کۆتایی:

جۆری سێیەم: خوا ﷻ یەك گوناحی گەورە، کە گوناحی دەیهەمینە، یان یەك
قەدەغەى گەورە کە قەدەغەى دەیهەمینە، وە سەرجهەم قەدەغەکانی دیکە
دەخاتەووە نیو خۆی، دەخاتەروو، وە دەشفەر موئ: بە بێ خۆپاراستن لەو
قەدەغەى دەیهەمە، پارێزکاریی بۆ ئیووە پەیدا نابێ، ئەو گوناهاى دەیهەم
خۆتانى لى بپاریزن، بۆ ئەووی تەقواو پارێزاریتان پەیدا بێ، دەفەر موئ:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

عَنْ سَبِيلِهِ ذَالِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۵۳)، وە ئا ئەمە
راستە شەقامی منە، راستە رێبازی منە، شوینی بکەون، وە بە دواى رێچکەکان
مەکەون، ئەگەرنا شوینکەوتنى رێچکەکان، ئیووە لە راستە شەقامی خوا
دەتەرازینىو پەرتەوازەتان دەکات، ئا ئەمەشتان خوا وەصیەتی ئیووی
پێدەکات، بەلکو پارێزتان پەیدابێ، تەقواتان پەیدا بێ.

بۆ تەفسیری ئەم ئایەتە موبارەکە چەند فەرموودەیەك هەن :

فەرموودەى یەكەم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَطَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَطًّا، ثُمَّ قَالَ: (هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ) ثُمَّ خَطَّ خُطُوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ قَالَ: (هَذِهِ سُبُلٌ مُتَفَرِّقَةٌ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ، وَقَرَأَ:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ...﴾ (۱۵۳) ﴿الأنعام﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ

برقم: (۴۴۳۷)، وَالطَّيَالِسِي برقم: (۲۴۴)، وَالنَّسَائِيُّ فِي "الكبرى" برقم: (۱۱۱۷۴)، وَالدَّارِمِيُّ برقم: (۲۰۶)، وَالطَّبْرِيُّ فِي "التفسير" برقم: (۱۴۱۶۸)، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ فِي "المستدرک" برقم: (۳۲۴۱)، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ، وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ شَاكِرٌ { كە ئەمە جوړیکە له تەفسیرکردنی پیغەمبەر ﷺ بۆ قورئان) واتە: عەبدوللای کوړی مەسعوود خوا لێی رازی بێ، دەلێ: له خزمەت پیغەمبەر ﷺ دانیشتبووین، هیلکی بۆ کیشاین {بە دارووچکەیهك یان بە پەنجەى موبارەكى لەسەر گل} وه فەرمووی : ئەمە رپیازی خوایه، وه دواى هەندى هیللى خوارو خيچى له لای راستو چەپی هیلە راستەكە كیشاو، ئاماژەى بۆ ورده هیلەكان كردو، فەرمووی: ئەمانەش رپچەكانن، وه لەسەر هەر رپچەكەیهك شەیتانىك هەیه، خەلكى بۆ بانگ دەكات {ماركسىزم، كۆمۆنىزم، ماویزم كە زیاتر كاتى خۆى هەبوون، وه كاپىتالىزم، لیبرالىزم، سىكوڤلارىزم، ناسیۆنالىزم، ئەوانە كشتیان رپچەكەن} (۱)، وه لەسەر هەر كام لەو رپچەكانە شەیتانىك هەیه، {بەلكو شەیتانەكان هەن} (۲)، كە خەلكى بۆ بانگ دەكات {بۆ ئەووى خەلك ببيتە شوینكەوتەیان} (۳)، دواى ئەم

ئایەتەى خویندەود: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ...﴾ (۱۵۳) .

فەرموودەى دووهم : ﴿عَنْ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا، وَعَلَى جَنْبَيْهِ الصِّرَاطِ سُورَانِ، فِيهِمَا

(۱) نێوان كەوانەكان زیادەى خۆمە.

(۲) بە هەمان شیۆد.

(۳) بە هەمان شیۆد.

أَبْوَابٌ مُّفْتَحَةٌ، وَعَلَى الْأَبْوَابِ سُتُورٌ مُّرْخَاةٌ وَعَلَى بَابِ الصَّرَاطِ دَاعٍ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! ادْخُلُوا الصَّرَاطَ جَمِيعًا وَلَا تَتَفَرَّقُوا، وَدَاعٍ يَدْعُو مِنْ جَوْفِ الصَّرَاطِ، فَإِذَا أَرَادَ يَفْتَحُ شَيْئًا مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ، قَالَ: وَيَحْكُ لَا تَفْتَحْهُ فَإِنَّكَ إِنْ تَفْتَحْهُ تَلْجَهُ! وَالصَّرَاطُ: الْإِسْلَامُ، وَالسُّورَانِ: حُدُودُ اللَّهِ تَعَالَى، وَالْأَبْوَابُ الْمُفْتَحَةُ: مَحَارِمُ اللَّهِ تَعَالَى، وَذَلِكَ الدَّاعِي عَلَى رَأْسِ الصَّرَاطِ: كِتَابُ اللَّهِ، وَالدَّاعِي فَوْقَ الصَّرَاطِ: وَأَعْطَى اللَّهُ فِي قَلْبِ كُلِّ مُسْلِمٍ ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۷۶۷۱) تَعْلِيْقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا الْحَاكِمُ بَرَقَم: (۲۴۵)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَا أَعْرِفُ لَهُ عِلَّةً، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بَرَقَم: (۷۲۱۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۲۸۵۹) وَقَالَ: غَرِيبٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكِبَرِيِّ بَرَقَم: (۱۱۲۳۳)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ، رَقَم: (۳۸۸۷) }، وَاتَه: نَهْوَوَاسِي كُورِي سَهْمَعَانِ خَوَا لِي رَازِي بِي، لَهُ پِيْغَهْمَبَهَرِي خَوَا ﷺ وَهُ دَهْگِيرِيْتَهَوَه، دَهْلِي: پِيْغَهْمَبَهَرِي فَهَرْمُوِي: خَوَا وَيْنَهِي هِيْناوَهْتَهَوَه بُو رَاسْتَه شَهْقَامُو ئَايِيْن وَ بَهْرَنَامَهِي خُوِي بَه رِيْئَهَكِي رَاسْت، وَهُ لَهُ هَهْرَدُوو تَهْنِيْشْتِي نَهَو رِيْگَا رَاسْتَهْدَا دُوو دِيَوَار هَهْن، (دُوو شُوورَه هَهْن) نَهَو دُوو شُوورَهِيَه كَه بَه دَهوَرِي نَهَو رِيْگَايَه وَهُ كِرَاوَن، دَهْرگَايَان تِيْدَان وَ كِرَاوَنَهْتَهَوَه، وَهُ دَهْرگَهَكَاْن كَه كِرَاوَنَه وَهُ پَهْرَدَهِيَان بَه سَهْرَدَا دِرَاوَهْتَهَوَه، پَهْرَدَهَكَه دَهْرگَاكَهِي پَهْنَهَان كِرَدُوَه، وَهُ لَه سَهْرِي كُوْتَايِي نَهَو رِيْگَايَه دَهْرگَايَه كَه هَهِيَه بَانْگَكَهْرِيْكِي لِيْئَه، بَانْگ دَهْكَات دَهْلِي: نَهِي خَه لَكِيْنَه! وَهَرَن بَهْم رَاسْتَه شَهْقَامَهْدَا { بَرُوْن كَه نَهَو دُوو شُوورَهِيَه لَه دَهوَرَهْن }، بَجْنَه نِيُو نَهَو رَاسْتَه شَهْقَامَه وَهُ، وَهُ پَهْرَتَه وَازَه مَهْبَن، وَهُ لَه سَهْرِي رِيْگَاكَهْش بَانْگَخَوَازِيْكِي دِيْكَه بَانْگ دَهْكَات، هَهْر كَاتِي ئِيْنَسَان وَيَسْتِي يَهْكِْ كَه لَهَو دَهْرگَايَانَه بَكَاْتَه وَهُ كَه لَهْمَلَاوَلَاي رِيْگَه كَهْن، { وَاتَه: پَهْرَدَهَكَه لَابَدَات وَ بَجِيْتَه نِيُو نَهَو دَهْرگَايَه } نَهَو كَه سَهَكَه كَه لَه سَهْرِي رِيْئَهَكَه رَاوَه سَتَاوَه دَهْلِي: وَرِيَابَه ! بِيْقَه زَابِي دَهْرگَاكَه مَهْكَه وَهُ، چُونَكَه نَهَو پَهْرَدَهِيَه بَكَهِيَه وَهُ، دَهْچِيَه نِيُوِي.

نَجَا { پِيْغَهْمَبَهَرِي ﷺ شَهْرَحِي كِرْد، مَهْبَهْسْت لَهَو پِيْنَج شَتَانَه چِيْئَه؟ نَهَو رِيْئَه وَهُ دُوو شُوورَهِيَه، نَهَو دَهْرگَايَانَه كَه پَهْرَدَهِيَان بَه سَهْرَدَا دِرَاوَه وَهُ، نَهَو بَانْگَكَهْرَه كَه لَه كُوْتَايِي دَهْرگَاكَه بَانْگ دَهْكَات وَ، نَهَو بَانْگَكَهْرَهْش كَه لَه سَهْر

رَیْیەكەوہ بانگ دەكات؟^(۱) فەرمووی : رَیْیەكە بریتىە لە ئىسلام، دوو شوورەكەش (دوو دیوارەكە) سنوورەكانى خوان، (ئەو شتانەن كە خوا قەدەغەى كردوون)، وە دەرگا كراوەكان، بریتىن لە قەدەغەكراوەكانى خوا، وە ئەو بانگخوازەى كە لە سەرى رَیْیەكەىە لە لای كۆتایى دەرگاكە، كتیى خواىە (قورئان)، وە ئەو بانگخوازەش كە لە سەر رَیْیەكەىە لە لای سەرەو، ئەو نامۆزگەریكەرى خواىە لە دلى هەموو ئىنسانىكى مسولماندا.

تەماشە دەكەین پێغەمبەرى خوا ﷺ زۆر بە جوانى ئەم ئایەتەى بو ئیمە ویناكردو، بوئەوێ كە بە شیوەیەكى تەصویری لى تىبگەین، جا ئەمە ئەوێ لىوێردەگیرى كە مەسەلەى نواندن (تمثیل) شتىكى رەواىە، پێغەمبەر ﷺ بوخۆى لىردە نواندنكى كردو، واتە: (تمثیل) ی كردو، ئەو چەمك و واتا مەعنەویانەى لە شیوەیەكى بەرەستدا خستۆتە بەرچاوى هاوێلان خوا لىیان رازى بى، وە بەرچاوى ئیمەش، بو ئەوێ باش لى تىبگەین.

ئەجا لە كۆتایى تەفسیركردنى ئەو ئایەتە موبارەكانەدا دەلین: ئەم ئایاتانە كە دە (۱۰) قەدەغەى سەرەكییان تیدا بوون، بە گوناھو قەدەغەى شىرك دەستیان پىكرد، كە پێچەوانەى خوا بەیەكگرتنە، وە بناغەو نیوەرپۆكى مسولمانەتى، بریتىە لە خوا بەیەكگرتن و، شتەكانى دىكە هەموویان بە دەورى ئەو ئەسڵەدا دەخولینەو: ئەگەر عیبادەتەكانن، ئەگەر رەوشت و خووەكانن، ئەگەر خۆپارسین لە قەدەغەكانن، ئەگەر جىبەجكردنى ئەركە شەرىعیەكانن، ئەگەر هەلسوكەوتەكانى بواری كۆمەلایەتى و سیاسى و ئابوورى و جەنگ و ئاشتى، هەموویان پەيوەستن بە خوا بەیەكگرتنەو، چونكە تۆ هەر شتىك لەوانە: ئەگەر فەرمانە ئەنجامى دەدەى، وە ئەگەر قەدەغەىە خۆى لى دەپاریزى، لەبەر ئەوێە كە خوا وایفەرموو، بوئەوێ خوا لىت رازى بى لە دنیاو لە دواړژدا، وە لە دنیادا لە عەبىدارى دووربى، لە قیامەتیش سەرفرازو سەربەرز بى، ئەجا قەدەغەى یەكەمیان بریتىە لە چى؟ بریتىە لە شىرك، وە كۆتا قەدەغەشیان بریتىە لە چى؟ بریتىە لە لاندەدان لە رىبازى خواو پەرتەوازە نەبوون، واتە: قەدەغەى یەكەمیان

وہ دہرباری نایہتی کوتاہی کہ دہرہ رموی: **وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا**

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوْا مَا رَكِبَتْ اَيْمَانُكُمْ لِتَمْلِكُوْا مِنْهُ خِطٰٓءًا ۚ اُولٰٓئِكَ يَفْعَلُوْنَ

نَجَا خَوَا لَه دَوَايِ بِيْنَج قَه دَه غَی یِه کَه م دَه فِه رَمَوِی: ﴿لَعَلَّكُمْ نَعْقِلُونَ﴾،

وہ لہ دوای چوار قہ دہ عہی دووہم، دہفہ رموی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، وہ لہ

دواى قه‌ده‌غەى كۆتايى، ددە‌فرموى: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، ئەمەش ئەو‌ەى

لیۆه‌رده‌گیری که: ئینسان ده‌بی عه‌قلی به‌کارینی، ئنجا ئه‌گه‌ر عه‌قلت به‌کاره‌ینا و بیرت کرده‌وه، ئه‌و کاته په‌ند وهرده‌گری، وه که په‌ندت وهرگرت، پارێزکار ده‌بی، که‌واته: (تَعْقِلُ وَتَذَكَّرُ وَتَقْوَى) سێ شتی پێکه‌وه په‌یوه‌ستن، کێ ده‌توانی ئه‌هلی ته‌قوا بی؟ که‌سێ که‌ بتوانی ئه‌و راس‌تیانه‌ی که‌ خوای په‌روه‌ردگار خستوو‌نیه روو له‌ قورئان و سوننه‌تدا، وه‌ له‌گه‌ڵ فیطره‌تیشدا تێکه‌ه‌ڵک‌ش‌راون، بیرخو‌یان ب‌نن‌ت‌ه‌وه‌.

ئنجایا ئایا کۆ ده‌توانی ئه‌و راستییانه وه‌بیرخۆی بینیته‌وه ؟ که‌سێ که‌ عه‌قلی به‌کاربینی، که‌ عه‌قلت به‌کاره‌ینا، راستیه‌کانت ده‌که‌ونه‌وه بیر.

وه ئه‌گه‌ر راستیه‌کانت که‌وتنه‌وه بیرو په‌ندت لی‌وه‌رگرتن، ده‌بی به‌ ئه‌هلی ته‌قوا .

ئنجایا جیی سه‌رنجیشه که‌ له‌ ته‌و‌ر‌اتدا له‌ (سِفْرُ الْخُرُوجِ) له‌ ئیصحاکی بیسته‌مدا، ئه‌و ده‌ وه‌صیه‌تانه هه‌ن، به‌لام دیاره به‌ صیغه‌و ته‌عبیریکی دیکه که‌ ئاوا ده‌ست پیده‌که‌ن: {أَنَا الرَّبُّ إِلَهُكَ الَّذِي أَخْرَجَكَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ مِنْ بَيْتِ الْعِبُودِيَّةِ. لَا يَكُنْ لَكَ إِلَهَةٌ أُخْرَى أَمَامِي. لَا تَصْنَعْ لَكَ تَمَثُّلاً مَنحُوتاً وَلَا صُورَةً مِمَّا فِي السَّمَاءِ مِنْ فَوْقُ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ تَحْتِ وَمَا فِي الْمَاءِ مِنْ تَحْتِ الْأَرْضِ. لَا تَسْجُدْ لَهُنَّ وَلَا تَعْبُدُهُنَّ لِأَنِّي أَنَا الرَّبُّ إِلَهُكَ إِلَهٌ غَيْرُؤْ أَفْتَقِدْ ذُنُوبَ الْأَبَاءِ فِي الْأَبْنَاءِ فِي الْجِيلِ الثَّالِثِ وَالرَّابِعِ مِنْ مَبْغُضِي. وَأَصْنَعْ إِحْسَانًا إِلَى الْوَفَى مِنْ مُحِبِّي وَحَافِظِي وَصَايَايَ. لَا تَنْطِقْ بِاسْمِ الرَّبِّ إِلَهُكَ بَاطِلًا لِأَنَّ الرَّبَّ لَا يُبْرِئُ مَنْ نَطَقَ بِاسْمِهِ بَاطِلًا. اذْكُرْ يَوْمَ السَّبْتِ لِتُقَدَّسَهُ. سِتَّةَ أَيَّامٍ تَعْمَلُ وَتَصْنَعُ جَمِيعَ عَمَلِكَ. وَأَمَّا الْيَوْمَ السَّابِعُ فَفِيهِ سَبْتٌ لِلرَّبِّ إِلَهُكَ. لَا تَصْنَعْ عَمَلًا مَا أَنْتَ وَأَبْنُكَ وَأَبْنُكَ وَعَبْدُكَ وَأَمْتُكَ وَبَهِيمَتُكَ وَنَزِيلُكَ الَّذِي دَاخِلَ أَبْوَابِكَ. لِأَنَّ فِي سِتَّةَ أَيَّامٍ صَنَعَ الرَّبُّ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْبَحْرَ وَكُلَّ مَا فِيهَا وَاسْتَرَاحَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ^(۱). لِذَلِكَ بَارَكَ الرَّبُّ يَوْمَ السَّبْتِ وَقَدَّسَهُ. أَكْرَمَ أَبَاكَ وَأُمَّكَ لِتَطُولَ أَيَّامُكَ عَلَى الْأَرْضِ الَّتِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ. لَا تَقْتُلْ. لَا تَزْنِ. لَا تَسْرِقْ. لَا تَشْهَدْ عَلَى قَرِيبِكَ شَهَادَةً زُورَ. لَا تَنْشِئْ بَيْتَ قَرِيبِكَ، لَا تَنْشِئْ امْرَأَةً قَرِيبِكَ وَلَا عَبْدَهُ وَلَا أَمْتَهُ وَلَا ثَوْرَهُ وَلَا حِمَارَهُ وَلَا شَيْئًا مِمَّا لِقَرِيبِكَ...^(۲)، واته: من په‌روه‌ردگارتم ئه‌و په‌رستراوه‌ی که‌ تو‌م له‌ میسر دهر باز کرد، دوا‌یی ده‌لی: له‌گه‌ل بابو دایکت دا چاک به، وه

(۱) پیشتر به‌ره‌رچی ئه‌و بیروکه ئه‌فسانه‌ییانه‌مان داوه‌ته‌وه‌و، ده‌شتوانی سه‌رنجی : (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بده‌ی به‌رگی سییه‌م باسی : (الإيمان بكتب الله تعالى).

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۲۰.

ئەزىيەتيان مەدە ... دەلى: قەتل مەكە، زىنا مەكە، دزىي مەكە، شايەدىي بە
دۆر بۆ نزيك و خزمانت مەدە... ھتد.

ديارە ئەودى كە خواي پەرودەدگار ھىناونى لەم كتيبي كۆتايى خويىدا، بە
شيۋەيەكى تەواوتر لە كتيبەكان ھىناونى، ئەگەرنا وەك پيشتەر باسماں كرد :
ئەو دە وەصيەتە كە برىتين لە خوپاراستن لەو دە قەدەغەكراو، بە راي
زۆربەي زانايان، لە ھەموو بەرنامەي پيغەمبەرەكانى ديكەشدا ھاتوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی ھەژدەھەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایەتەکانی ژمارە : (۱۵۴ تا ۱۶۰) تەفسیر دەکەن، لەو ھەوت ئایەتەدا خواى پەروردگار باسی پێدانی کتیب بە موسا عليه السلام دەکات، کە مەبەست پێى تەوڕاتە، وە خوا ﷻ تەوڕات بە ڕوونکەرەوێى ھەموو شتێک، ڕێنمایی و بەزەیی خوێ وەسف دەکات.

پاشان باسی قورئان دەکات، وە بە پێژدارو بەرھەمداڕ وەسفی دەکات، وە فەرمان بە ئیمانداران دەکات کە شوێنی بکەون و پارێز بکەن، تاكو شایستەى بەزەیی خوا بن.

ئەجا خوا ﷻ ناماژە دەکات بە ھیکمەت و ئامانجی داھەژێرانى قورئان لە نێو گەلى عەرەبدا، دەکات، کە بریتى بە بیانوو برکریانیا، تاكو بیانووێان نەمێنێ، وە پاشان ھەرپەشەشیان لێدەکات لە ھالێکدا کە لامل و لادەر بن لە قورئان، دەبێ چاوەڕپێ سزای توندی خوا بن، وە دواى خوا ھەرپەشە لە کەسانێک دەکات کە لە قورئان لادەدەن، بە ھاتنى قیامەت، وە دەرکەوتنى نیشانەکانى قیامەت، وە ڕایدەگەيھەنێ کە لەو کاتەدا : ئیمان ھێنان، دادى کەس نادات، وە چاکەکردنیش دادى کەس نادات.

وە لە کۆتایی دا خواى بەرزو مەزن ھەرپەشە دەکات لەو کەسانەى کە ئایینەکەیانیا بەش بەش کردووە، بوونە تاقم تاقم و پەرتەوازە بوون، وە ڕایدەگەيھەنێ کە ئەگەر چاک بن، بگەرێنەووە بۆ سەر ڕیپازی خوا، ئەو ھەر چاکەيھەك کە بیکەن بە دە (۱۰) بەرامبەر پاداشت دەدرێتەو، دیارە لە سوورەتى (البقرة) دا تاكو يەك بە ھەوت سەدیش ڕۆیشتو، کە دواى باسى دەکەین، بەلام خراپە تەنیا وەك خوێ سزای لەسەر ھەيە، وە ھىچ کەسیش ستمى لێناکرى .

﴿ ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْ عَلَيْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ ءَايَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْظُرُوا ۖ إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ ۝ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((دوایی کتیبمان دا بە مووسا، تیرو تەواوو تەواکەر بوو، بۆ چاکەیی ئەو کەسەیی چاکەیی کرد، وە ڕوونکەرەووە بوو بۆ ھەموو شتێک (کە کۆمەڵگای ئەو کاتە پیویستیان بوو)، وە ڕێنمایی و بەزەیی بوو (لە خواوە) بە لکو بپروا بە دیداری پەرورەدگاریان بێنن. ﴿۱۵۳﴾ وە ئەم (قورئان) یش کتیبێکە دامانبەزاندووە، بە پیژو بەرھەمدارە، دەجا شوینی بکەون، وە پارێز بکەن، بە لکو بەزەبیتان لە گەڵ بنوینرێ. (وە ئەم قورئانەمان دابەزاندە سەرتان، ئەو گەلی عەرەب!) نەوێک بڵێن: کتیب تەنیا بۆ دوو کۆمەڵ لە پێش ئێمەدا (واتە جوولەکە و دابەزێنراوە، وە ئێمە لە خویندەنەووە فێرکردنیان (بە ھۆی نەزانیی زامانیانەووە) بێ ئاگابووین. ﴿۱۵۴﴾ یان نەوێک بڵێن: ئەگەر ھاتبوو ئێمە کتیبمان دابەزێندراییە سەر، بە دنیاییەووە ئێمە ئەوان ڕێپراست گرتووتر دەبووین، دەجا ئەو لە پەرورەدگارتانەووە بە لگەییەکی ڕوونو، ڕێنمایی و بەزەبیتان بۆ ھات، ئنجا ئایا کێ ستمکارتەر لە کەسیک کە بە ئایەتەکانی خوا بپروایەو، لییان لامل دەبێ! بیگومان لەمەودوا بە سزاییەکی زۆر خراب، سزای ئەو کەسانە دەدەین، کە لە ئایەتەکانمان لادەدەن (یان خەلکیان لێ لادەدەن) بە ھۆی ئەووە کە لییان لامل دەبن (یان خەلکیان لێ لادەدەن) ﴿۱۵۵﴾ ئایا ئەوان چاوەڕپیی چی دەکەن؟ مەگەر ئەو کە فریشتەیان بێنەلا، یان پەرورەدگارت بێ، یان ھەندێ لە نیشانەکانی پەرورەدگارت بێن، ڕۆژێک کە ھەندێ لە نیشانەکانی پەرورەدگارت دین، ھیچ کەسیک ئیمانەکی سوودی پێناگەییەن، کە پێشتر ئیمانی نەھێنابێ، یان بە پێی ئیمانەکی چاکەیی و دەست نەھێنابێ، بڵێ: چاوەڕ بێ، ئێمەش لە چاوەڕوانانین ﴿۱۵۸﴾ بیگومان ئەوانەیی ئایینەکانیان پەرتەواوە بەش بەش کردووە بوونە دەستە دەستە، تۆ ھیچ پەییوەندییت پێیانەووە نیە، بە لکو کاروباریان دەگەرێتەووە بۆ لای خوا، پاشان ھەواییان پێدەدات، بەوێ کە دەیانکرد ﴿۱۵۹﴾ ھەر کەس چاکە بێنێ (بۆ لای خوا) بە ئەندازەیی دە بەرانبەری پاداشتی ھەیە، وە ھەرکەسیکیش خراپە بێنێ (بۆ لای خوا) تەنیا بە ئەندازەیی خراپەکی سزا دەدرێ، وە ئەوان ھیچ ستمیان لێناکری. ﴿۱۶۰﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(**تَمَامًا**): دوو واتای ھەن، واتە: ئەو کتێبە ی دامان بە مووسا کە تەوراتە، کتێبیکی کَامِل و تێرو تەواو بوو، یاخود تەواوکەربوو، (تَمَامُ الشَّيْءِ : اِنْتَهَاؤُهُ إِلَى حَدٍّ لَا يَحْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ خَارِجٍ عَنْهُ وَالنَّاقِصُ عَكْسُهُ). واتە: شتێک کە بگوترێ ئەو شتە تەواوە، یانی: گەشتۆتە راددەیک پێویستی بە دەرەوێ خۆی نیە، تێرو تەواوە، پێچەوانە ی (ناقص) کە پێویستی بە دەرەوێ خۆی ھەیە، بۆئەوێ تەواو بکری.

(**مُبَارَكٌ**): (أَصْلُ الْبَرَكِ : صَدْرُ الْبَعِيرِ، وَبَرَكَ الْبَعِيرُ: أَلْقَى بَرَكَةً، وَسُمِّيَ مَحْبَسُ الْمَاءِ بَرَكَةً، وَالْبَرَكَةُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ) وشە ی (بَرَكَ) لە ئەسلی زمانی ھەرەبیدا، بە سینگێ حوشتەر دەگوترێ، بۆیە کە دەگوترێ: (بَرَكَ الْبَعِيرُ أَلْقَى بَرَكَةً) واتە: سینگێ خۆی لە زەوی دانای، ئنجا ئەو شوێنە ی ئاوی تێدا ھەپس دەکری، پێی دەگوترێ: (بَرَكَةٌ)، واتە: گۆماو، شوێنێک کە ئاوی تێدا ھەستای، (وَالْبَرَكَةُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ)، واتە: (بَرَكَةٌ) بریتییە لە چەسپانی بەرەگەت و پێزی خوا لە شتێکدا.

(**دِرَاسَتِهِمْ**): واتە: لە خوێندنیان و لێکۆڵینەوێیان، (دَرَسَ الْكِتَابَ وَنَحْوَهُ دَرَسًا وَدِرَاسَةً: قَرَأَهُ قِرَاءَةً وَأَقْبَلَ عَلَيْهِ لِيَحْفَظَهُ) ئەگەر بگوترێ: کتێبەکە ی دەرس کرد، یاخود ھەر شتێکی دیکە ی دیراسە کرد، واتە: خوێندنی ھەو گرنگی پێدا، بۆ ئەوێ لەبەری بکاو تێیگات. کەواتە: (دِرَاسَةٌ) جیاپە لە (قِرَاءَةٌ)، (دِرَاسَةٌ) ئەوێ بە بیخوێنی ھەو لەبەری بکە ی لێ تێیگە ی، بەلام (قِرَاءَةٌ) ئەوێ بەس بخوێنری ھەو.

(**وَصَدَفَ**): (صَدَفَ يَصْدِفُ عَنْهُ صُدُوفًا: أَعْرَضَ وَ مَالَ، وَصَدَفَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: صَرَفَهُ) وشە ی (صَدَفَ) دوو واتای ھەن: واتایەکیان یانی: لەو شتە ی لاداو ڕووی لێوەرگێرا، واتایەکی دیکە ی ئەوێ کە کەسیک، کەسیک لە شتێک بگێرێتە ھەو، دەلێن: فلان کەسی لێ گێرایە ھەو، کەواتە: (صَدَفَ) ئەوێ کە ئینسان بۆخۆی لابادات لە ڕێیە، یاخود خەلکی لابادات، ھەردوو واتاکە ی ھەن.

(سُوءُ الْعَذَابِ): واتە: (السُّوءُ: كُلُّ مَا يَغُمُّ الْإِنْسَانَ، وَكُلُّ مَا يَقْبُحُ، اسْمٌ جَامِعٌ لِلْأَفَاتِ) وشەى (سُوء) ھەر شتێکە کە ئینسان پێی ناردەحەت بێ، پێی ناخۆش بێ: نەخۆشیی بێ، ناخۆشیی بێ، قسەى ناخۆش بێ، ھەژاریی بێ، ھەرچى بێ، ھەر شتێک کە ئینسان دڵی پێی تەنگ بێ و پێی ناردەحەت بێ، ھەروەھا (سُوء) ھەر شتێکە کە ناشرین و ناقلایب، ھەروەھا وشەى (سُوء) ناویکی کۆکەرەوھە بۆ ھەموو دەردو بەلاو نەھامەتیەکان، کە خوا دەفەرەمۆی: (سُوءُ الْعَذَابِ) یانی: سزایەکی زۆر خراپ.

(فَرَّقُوا دِينَهُمْ): واتە: دینەکەى خۆیان بەش بەش و بەرتەواژە کردو، دەلێ: (فَرَّقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: فَصَلْتُ بَيْنَهُمَا، سَوَاءٌ أَدْرَكَكَ بِالْبَصَرِ أَوِ الْبَصِيرَةِ، وَالتَّقْرِيقُ أَصْلُهُ لِلتَّكْثِيرِ، وَيُقَالُ ذَلِكَ فِي تَشْتِيتِ الشَّمْلِ وَالْكَلِمَةِ)، (فَرَّقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ) واتە: دوو شتم لێک جیاکردنەو، (فَصَلْتُ بَيْنَهُمَا) ئەو دوو شتەم لە یەک جیاکردنەو، ئنجا چ ئەو شتە بەچاو ببینرێ، بۆ نموونە: دوو شت دانراون لە پەناى یەکن، لە یەکیان دوور دەخەو، یاخود بەعەقل بزانرێ، بۆ وینە: یەکی دەلێ: من ئەو بابەتەم وا بۆ باسکردن، کە ھەق و ناھەق بۆ لێک جیاکردنەو، ئەو بە عەقل دەبینرێ، یان کوفرو ئیمانم بۆ لە یەک جیاکردنەو، ئەو دیارە لە یەک جیاکردنەو کوفرو ئیمان، یان ھەق و ناھەق، یان حەلال و حەرام، بە عەقل و بە دڵ دەبینرێ، نەک بە چاو.

(شِيعًا): (شيع) یان (أشباع) کۆى (شيعة)یە، (وَالشَّيْعَةُ: مَنْ يَتَقَوَّى بِهِمُ الْإِنْسَانُ وَيَنْتَشِرُونَ عَنْهُ)، ھەر کۆمەلێک کە ئینسان پشتی پێیان قایم بێ، وە لەووەو بەلاو ببەو، پێیان دەگوترێ: (شيعة).

وە کە بە شیعەى بەرانبەر ئەھلى سوننەت و جەماعەت دەگوترێ: (شيعة) لەبەرئەو بوو، کە وەك کۆمەلێک بوون، کاتى خۆى بە حیسابى خۆیان (ئیمە نالین: وایە) بە حیسابى خۆیان بەرگریان لە ەلى کورێ ئەبى طالیب خوا لێ پازى بێ، کردو، وە لە بنەمالەى پیغەمبەر ﷺ، کە بە زۆری ەلى کورێ ئەبو طالیب و بنەمالەى پیغەمبەرى خوا ﷺ لەسەریان قەرزدار بوونەو !.

مانای گشتی نایەتەکان

خوای ئەوێ ﷻ دواى ئەوێ باسى دە (١٠) شتە قەدەغەکراوە سەرەکیەکانى کرد، کە وەك پێشتر گوتمان : بەپای زۆربەى زانیان لە بەرنامەى ھەموو پێغەمبەرانی دیکەدا ئەو شتانە ھەر قەدەغەبوون، ئنجا دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، دواى کتیبمان بە مووسادا، دیارە ئەو کتیبە لە شوێنى دیکە باسکراوە، کە مەبەست پێى تەوہراتە، چونکە مووسا ﷺ یەك کتیبى پێدراوە، ئەویش بریتىە لە تەوہرات، وە تەوہراتیش بە زمانى عیبرىی بە مانای شەریعت دى، یانى بەرنامە، ھەر وەك چۆن ئینجیل واتە: مزگینى، موزدە، ئنجا زانیان - وەك لە مەسەلە گرنگەکاندا باس دەکەین - دەلێن: وشەى (ثم) لە زمانى عەرەبییدا (الترتيب والتراخي) بۆ ریزبەندییە کە پێى بچى، بۆ وینە: ئەگەر سى نەفەر بێن ئەحمەد لە پێشەوہ بى، مەحموود لەدواى وى بىو، دلشاد لەدواى وى بى، دەگوترى: (جَاءَ أَحْمَدُ، ثُمَّ جَاءَ مَحْمُودُ، ثُمَّ جَاءَ دِلشَادُ)، (ثُمَّ) لە زمانى عەرەبییدا بۆ ریزبەندییەو بۆ ئەوہشە کە پێى چووبى، زانیان لێردا دەلێن: تەوہرات کە بە مووسا ﷺ دراوە لە پێش قورئاندا، واتە: پێش ئەوێ قورئان بە موحمەد بدرى، تەوہرات بە مووسا ﷺ دراوە، ئەدەى بۆچى لێردا دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، دواى کتیبمان بە مووسادا؟ زانیان دەلێن: ئەو (ثُمَّ) ھىە، بۆ ریزبەندیی ھەوالدانە، نەك بۆ ریزبەندیی زەمانى، ئەگەرنا دیارە تەوہرات لە پێش قورئانەوہ بوو، لە ڕووى ریزبەندیی کاتییەوہ.

(محمد متولي الشعراوي) لە تەفسیرەكەى خۆیدا ئەو وینەى دەھێنێتەوہو وینەى کى جوانیشە، دەلێ: ئەگەر بابێك بە کۆرەكەى خۆى کە لە زانکۆیە بلێ: ڕۆلە گیان! من لە زانکۆ مشوورم لیخواردووی مشوورت لێدەخۆم، ئنجا لە ئامادەیش مشوورم لیخواردووی، ئنجا لە قوناغى سەرەتایش مشوورم لیخواردووی، ئەگەر بە (ثُمَّ) ش بیلێ، لێردا مانای وانىە کە قوناغى زانکۆ، لەپێش قوناغى

ئامادەیی و قوئای سەرەتاییە، بەلام ئەو (تَمَّ) دیە بۆ ریزکردنی ھەوالدانەکە، ئەک بۆ ریزکردنی زەمەنی.

دەشگونجی مەبەست ئەوە بێ کە خوا دواى ئەوەی باسی ئەو دە (۱۰) شتە قەدەغەکراوە بنەرەتیانەى کرد لە پێشەو، دواى دەفەرموی: ﴿ تَمَّاءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ﴾، یانی: جگە لەو دە (۱۰) قەدەغەکراوەش کە بۆ ھەموو پێغەمبەرەکان ھاتوون، ھەموو پێغەمبەرەکان خەڵکانی خۆیان لێ ئاگادار کردوونەو، ئنجا دواى ئەوەش تەوڕاتمان بە مووسادا، کەواتە: لەو ھالەتەدا ئەو (تَمَّ) دیە لە شوینی خۆی دا بەکارھاتووە بۆ ریزبەندى و بەدواى یەکدا ھاتنە، چونکە تەوڕات دواى ئەوە ھاتووە کە خوا بۆ ھەموو پێغەمبەرانی دیکە، ئەو دە (۱۰) قەدەغەکراوەی کردوون بە بەرنامە، کە بە ئۆمەتەکانی خۆیان یان رابگەینن.

ئنجا کە دەفەرموی: ﴿ تَمَّاءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَّامًا ﴾، لێردا ﴿ تَمَّامًا ﴾، یان بە مانای تێرو تەواو دى، یان بە مانای تەواوکەر دى، ﴿ عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ ﴾، وەک تەواوکەر بۆ کەسێ کە چاکەى کرد، کە مەبەست پێى مووسایە، یان مووسا ئۆمەتەکەینى، یانی: وەک تەواوکەر بۆ ئەو نەعمەتانەى کە خوا پێیدا بوون، تەوڕاتیشمان پێدان، ﴿ وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ ﴾، وە ڕوونکەرەو بۆ ھەموو شتێک، ئنجا ئایا ھەموو شتێک لە تەوڕاتدا باسکراوە؟ نەخیر، بەلکو لێردا مەبەست ھەموو شتێکە، کە ئەوان پێویستیان بوو، کۆمەلگەى ئەوکاتە پێویستی بوو، ﴿ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمِهِمْ يُلْقَاهُمْ رَبُّهُمْ يَوْمَئِذٍ ﴾، وە رێنمایی بوو، وە بەزەیی خوا بوو، بەلکو برۆ بە دیداری پەروردگاریان، بێن.

ئنجا خواى بالادەست دیتە سەر باسی قورئان، دەفەرموی: ﴿ وَهَذَا كِتَابٌ

أَنْزَلْنَاهُ مَبَّارَكٌ ﴾، وە ئەمەش کتیییکە دامانبەزاندووە، بەرھەمدارە، بە پیت و پێزە،

بەرەگەتی تێدایە، ﴿فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا﴾، دەجا شوینی بکەون و پارێز بکەن، لە چەند شوینیەک لە قورئاندا، تەوڕات و قورئان بەیەگەوه هاتوون، چونکە ھەم تەوڕات شەریعەتی تێدابوو، ھەم قورئانیش کامڵترین شەریعەتی خوای پەروردگاری تێدایە، بەزۆری پیکەوه هاتوون.

لێرەش کە خوا ﷻ باسی تەوڕات دەکات، ئێجا دەفەر موی: ئەمەش کتییەکە دامانبەزاندووە بە پیت و پێز، دەجا شوینی بکەون و پارێز بکەن، واتە: خۆتان بپارێزن لەوێ لای لای، ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾، بەڵکو بەزەبێتان لەگەڵدا بنوێنرێ، زانیان دەلێن: (لَعَلَّ مِنَ اللَّهِ وَاجِبَةٌ)، (لَعَلَّ) لە زمانی کوردیییدا دەبێتە: ڕەنگە، لەوانە، بەلام ئەگەر خوای پەروردگار بۆ شتێک بەکاریھێنا، ئەو ئەو شتێ لەسەر خۆی پێویست کردووە، واتە، ئەگەر دوا قورئان بکەون، وە پارێز بکەن لە خۆلایادانی، بە تەنکێد خوای پەروردگار بەزەبێتان لەگەڵدا دەنوێنێ.

ئەوجار باسی حیکمەتی ناردنی قورئان دەکات، لەنیو گەلی عەرەبدا، ئەم قورئانە دیارە کە بۆ ھەموو بەشەر هاتووە، بەلام پێش لە نیو گەلی عەرەبدا بە

زمانی عەرەبی هاتووە: ﴿أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَي طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا

وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ﴾، ئەم قورئانەمان بۆیە لەنیو ئێویدا دابەزاند (ئەو گەلی عەرەب!) بۆئەوێ نەلێن: بێگومان کتیب تەنیا لەنیو دوو کۆمەڵ لە

پیش ئێمەدا دابەزێنراوە، کە مەبەست جوولەکەو نەصرانییەکانە، ﴿وَإِنْ كُنَّا عَنْ

دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ﴾، وە ئێمە لە لیکۆلێنەوێ ئەوانو، لە خوێندنەوێ ئەوانو،

لە توێژینەوێ ئەوان، بۆ کتیبەکیان بئێگابووین، بۆچی؟ چونکە زمانی ئەوانیان نەزانیو، ئەگەر تەوڕات بوو، ئەگەر ئینجیل بوو، دیارە عەرەب زمانی ئەوانیان نەزانیو، واتە: بۆئەوێ ئەو بیانووتان نەبێ، بۆیە قورئانمان لەنیو ئێویدا

دابەزاند، ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾، ھەرودھا بۆ ئەوێ کە نەلێن: ﴿لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ

لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ﴿١٥٤﴾، ئەگەر ئێمە کتیبمان بۆ سەر دابەزیابایە، ئێمە لەوان، واتە: لە جوولەکەو نەصرانییەکان، پێی راستگرتووتر دەبووین، ئەوان باش بەدوای کتیبی خوا ناکەون، ئێمە باشی بەدوا دەکەوتین، ئەگەر خوا لەنیو ئێمەدا کتیبی دابەزاندبایە، **فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ** ﴿١٥٥﴾، دەجا ئیستا ئەوە خوا ئەو بیانووی بریون، ئەوە لە پەرورەدگار تانەو، بەلگەیهکی ڕوون و ئاشکراتان بۆ هات، وە ڕێنماییان بۆ هات، وە بەزەییان بۆ هات، کە ھەر سێکیان وەسفن بۆ قورئان، واتە: ئەو قورئانە کە خوا بۆی ناردوون بەلگەیه، بەلگەیهکی ڕوون و ئاشکرایە، وە ڕێنمایی و ڕێپیشاندەرە، وە مایە بەزەیی و ڕەحمەتی خواشە.

مانای وایە: ئەو بیانووتان نەما.

ھەلبەتە دەشگونجێ لێردا تەنیا مەبەست پێی گەلی عەرەب نەبێ، چونکە خەڵکی دیکەش جگە لە جوولەکەو نەصرانییەکان، جا کورد بوو، فارس بوو، ھەر گەلیک بوو، گوتووین: خوا ھەر تەوراتی بۆ جوولەکەکان ناردو، ئینجیلیشی بۆ نەصرانییەکان ناردو، بەلام ئێمە خوێج کتیبمان بۆ نەھاتو؟ میللەتانی دیکەش بۆیان ھەبوو وابلێن، بەلام خۆی کاربەجێ کە قورئانی دابەزاندو، بۆ ھەموو بەشەر، مانای وایە ھەموویانی بیانوو بێ کردوون، بۆیە دەفەر موێ: **فَمَنْ أَظْلَمُ**

مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ ﴿١٥٦﴾، ئنجا ئایا کێ ستەمکارتەرە لە کەسێک کە ئایەتەکانی

خوا بە درۆ دەزانێ و ڕوای پێیان نیە! **وَصَدَفَ عَنْهَا** ﴿١٥٧﴾، وە لێیان لادەدات،

یاخود خەڵکیان لێ لادەدات! **سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ**

بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٨﴾، بیگومان لەمەودوا، بە سزایەکی زۆر خراپ و بەئیش، سزای ئەو کەسانە دەدەین کە لە ئایەتەکانمان لادەدن، یان خەڵکیان لێ لادەدن، بەھۆی ئەووە کە لێیان لامل دەبن، یان خەڵکیان لێ لادەدن.

﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ

رَبِّكَ ﴾، ئایا چاوەڕێی چی دەکەن؟ مەگەر ئەوە کە فریشتەیان بێنە، یان

پەروردگارت بێ، یان ھەندێ لە نیشانەکانی پەروردگارت بێن، ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ

رَبِّكَ ﴾، ئەو ڕۆژەی کە ھەندێک لە نیشانەکانی پەروردگارت دێن، واتە: نیشانە

گەورەکان، یان نیشانە دوورەکان، ئەو نیشانەکانی کە کەوتوونە پێش قیامەت، ﴿لَا

يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ﴾، ھیچ

نەفسێک، ھیچ کەسێک ئیمانەکی سوودی پێناگەيەن، دواى ھاتنى نیشانەکانى خوا،

مادام پێشتر ئیمانی نەھێنا، یان خۆد پێشتر ئیمانی ھێنا، بەلام چاکەى

نەکرد، بەپێی ئیمانەکی، واتە: ئیمانێکی ڕووکەشی و ڕۆڵەتیی ھەبووب، دواى

ئەوێ کە نیشانەکانی قیامەت دێن، ئەو جۆرە کەسانە ئیمانەکیان سوودی

پێناگەيەن، چونکە ئیمانەیان، واتە: ڕوایان بە شتێک کە نادیارە، ئنجا دواى

ئەوێ کە قیامەت دێ و دیار دەبێ، دواى ئەوێ کە فریشتە دێ و دیار دەبێ،

مانای وایە ئەوە پێی ناگوترێ: ئیمان.

بۆیە خواى پەروردگار دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَنْظَرُوا إِنَّا مُنْظَرُونَ ﴾، بۆ ئێوە

چاوەڕێ بن، ئێمەش چاوەڕێین، چاوەڕێی یەکیک لەو سێ شتانە بکەن، ئێمەش

چاوەڕێین، دیارە کەسێک قسەى وادەکات، کە زۆر لەخوێ دلنای.

ئنجما دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي

شَيْءٍ ﴾، بێگومان ئەوانەى ئایینەکی خۆیان پێناوە، پارچە پارچە کردووە، خوشیان

تاقەت تاقەت بوون، تۆ ھیچ پەيوەندییت بەوانە نیە، ئەوانیش ھیچ پەيوەندییان بەتۆوە

نیە، چونکە تۆ خوا بەیەکگرتنت بۆ ھێناون، وە یەکپیزت بۆ ھێناون، ئایینی خوا

بەیەکگرتن و یەکپیزی (دين التوحيد والوحدة)، بەلام ئەوان مادام خۆیان بەش

بەش بکەن و، دینەکەش پەرتەوازدە بکەن، مانای وایە لەسەر رێبازی تۆ نین، ﴿ إِنَّمَا
أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾. بەلکو کاری ئەوان بۆ لای خواوە، دوایی
هەواییان پێدەدات، بەوێی کە دەیانکرد، ﴿ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ﴾،
ھەر کەسێک چاکە بێنێ (چاکە بەگشتیی) ئەو دە بەرانبەری ئەو چاکەییە پاداشتی
ھەییە، ﴿ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾، وە ھەر
کەسێک خراپە بێنێ (خراپە بەگشتیی) ئەو تەنیا بە ئەندازەی خۆی سزا دەدرێ،
وہ ستەمیان لێناکری.

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴾،

ھەرچەند پێشتریش ئاماژەمان پێدا، بەلام بۆ زیاتر چەسپاندن لە زەینی ھەموو

لایەکدا، توێژەرەوانی قورئان زۆر مشتومریان کردووە، لەسەر ئەم وشەییە (ثُمَّ)

كە دەفەر موی: ﴿ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ﴾، یانی: دواى ئەوەی كە قورئان

دابەزیووە، تەورات بە مووسا دراو؟ كەچی دواى تەورات، قورئان دابەزیووە، ئەدى

چۆن خوا وا دەفەر موی: كە پۆلەتەكەى واىە: دواى ئەوەی قورئان دابەزی،

كتیبیشمان بە مووسادا؟

وئەلامەكەى بە دوو جوۆرە:

١/ (ثُمَّ) بۆ ریزبەندیی و بەكاوێخۆ بەدواى یەكداھاتن (الترتيب والترخي)ە،

بەلام مەبەست ئەوەیە كە دواى ئەوەى خواى زانا ئەو دە (١٠) وەصیەتەى

كردن بۆ ھەموو پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئنجا دواى خوا

تەوراتیشى دا بە مووسا.

٢/ مەبەست لە (ثُمَّ) لێرەدا ریزبەندیى كاتیى نیە، بەلكو مەبەست پێى

ریزبەندییە لە رووی ھەوال پێدانەووە، وەك شاعیرێك دەلێ:

قُلْ لِمَنْ سَادَ ثُمَّ سَادَ أَبُوهُ ثُمَّ قَدْ سَادَ قَبْلَ ذَلِكَ جَدُّهُ

واتە: بە كەسێك بلێ: كە بۆخۆى بوو بە سەرۆك، وە پاشان بابیشى بۆتە

سەرۆك، وە دواى ئەوە لە پێش ئەودا باپیریشى سەرۆك بوو.

ھەموويانى بە (ثُمَّ) ھىناو، بەلام بە تەئكىد باپىرى لە پيش بابىو،
بابىشى لە پيش كوردەكەدا، سەرۆك بوو.

يان وەك لە سوورەتى (الأعراف) لە ئايەتى (۱۱) دا دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ
ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (۱۱)، واتە: وە بىگومان ئىوھمان دروستکردو، دوایى وینەى
ئىوھمان كىشا، دوایى بە فرىشتەكانمان فەرمو: كرنووش بۆ ئادەم ببەن.

ئاشكراشە كە خوای بەدیهینەر پيش ئەوئى ئادەم دروست بكاتو وینەى
بكیشى، بە فرىشتەكانى فەرمو: كرنووش بۆ ئادەم ببەن، بە بەلگەى ئايەتى

ژمارە (۷۲) ی سوورەتى (ص) كە دەفەرموى: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقُ

بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾ (۷۲) ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (۷۲)،
واتە: وە یاد بكەو! كاتى پەروەردگارت بە فرىشتەكانى فەرمو: من بە
دیهینەرى بەشەرئىكم لە قورئى، ئنجا ھەر كاتىك رېكمخستو لە پرووحى خۆم
فووم بەبەردا كرد، كرنووشى بۆ بەرن.

كەواتە: خوا بە فرىشتەكانى فەرمو: كرنووشى پزگرتن بۆ ئادەم ببەن،

پيش دروستكرانى، ئەدى بۆچى لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿ثُمَّ قُلْنَا

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (۱۱)، لیڕەدا دەلێین: ئەو (ثُمَّ) یە بۆ ریزبەندی
ھەوالدان (ترتیب الإخبار) .

ئنجا كە دەفەرموى: ﴿تَمَامًا﴾، ئەوھش دوو واتای ھەن:

۱/ یان بە مانای: (كَامِلًا) دئ، واتە: ئەو كتیبەى بە مووسامان دابوو، تەواوو
كامل بوو بۆ خەلكى رۆژگارى خۆى، وەلامگۆى پرسیارەكانى خەلكى
رۆژگارى خۆى بوو.

۲/ یان بە مانای: (تَتَمِيمًا وَإِتْمَامًا) دى، واتە: تەواوکەر بوو، واتە: خوا پێش دانى تەورات بە مووسا، کۆمەڵێک چاکەى دیکەى لەگەڵ گەلى مووسادا کردبوون ، دواى دەک تەواوکردنى چاکەکانى، تەوراتیشى بە مووسادا، کە دەفەرموى:

﴿ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ ﴾ ، واتە: تەواو بوو، یاخود تەواوکەر، بوو وپراى ئەو چاکەى کە پێمانداوو ، لەبەرئەوى چاکەکاربوون.

ئنجأ (عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ) ش لیژدا سى واتای ھەن:

(۱) دەگونجى بلى: ﴿ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ ﴾ لیژدا بۆ (جنس)ە، دەک لە خویندنهوى عەبدوللای کورپی مەسووددا خوای لى پازى بى، ھاتو: (تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنُوا)، واتە: تەواوکردنى چاکە بۆ ھەر کەسێک چاکەىھەک بکات ، کە مووسا گەلەکەى دەگریتەو.

(۲) ﴿ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ ﴾ ، واتە: دەک نىعمەتێکى تیرو تەواو، یان کتیبێکى تیرو تەواو، یاخود چاکەىھەکى تەواوکەر بوو، دامانبەزاندە سەر ئەو بەندەى کە چاکەى کرد، لە فەرمانبەرى دا بۆ خوای پەروردگار.

واتە: مووسا لەسەر ئەو چاکەىھەکى کە کردى، تەوراتمان پێدا، چونکە خوای کاربەجى پەيامى خۆى بە کەسێک نادات، کە شایستە نەبى.

(۳) ﴿ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ ﴾ ، واتە: لەسەر ئەو کە مووسا بە چاکى کردى، ئیمە تەورات و کتیبمان پێدا.

ئنجأ کە دەفەرموى: ﴿ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ﴾ ، لیژدا خوا دەفەرموى: روونکەرودە بۆ ھەموو شتێک، واتە: ھەموو شتێک کە خەلکى رۆژگارى پێغەمبەر مووسا پێویستیان پى بووبى، ئەگەرنا تەورات ھەموو شتێکى تیدا نەبوو، ھەلبەتە ئەم تەعبیرە بۆ قورئانىش ھاتو، خوای بەرز دەربارەى قورئان دەفەرموى: ﴿ تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ ﴾ (۸۹) النحل، واتە: (قورئان) روونکەرودەى بۆ

ھەموو شتێک، کە ئیوە پێویستییان پێیەتی و پەکتان لەسەری کەوتووە، بەلام بۆ نموونە: لە تەوڕات و لە قورئان دا باس نەکراوە، کە چۆن فرۆکە دروست بکری، بۆچی؟ چونکە مەرووف بۆخۆی عەقڵی بەو شتانە دەشکێو، پێویست ناکات خوا فیئری بکات، خۆی دەتوانێ بیر بکاتەووە ئێو شتانە داڕبھێنی، وەك دەبینین ئێو ھەموو شتانە ی ھێناونە دی، بە پشت بەستن بەو عەقل و توانایە ی کە خۆی بەخسەر پێی داو.

پاشان کە دەفەر موی: ﴿وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾، وە رێنمایی و بەزەمی خوا بوو، بەلکو برپا بە دیداری پەروەردگاریان بێن.

دیارە لە پەیمانی کۆندا کە تەوڕات بەشیکێە لێو، نزیکە ی دوو ھەزار لاپەرە یە، لەو ئ دا مەگەر بەدەگمەن، ئەگەر نا باسی قیامەتی تێدان یە، یانی: کەسێک کە پەیمانی کۆن دەخوینیتەووە، و ھەست دەکات کە جوولە کەو نەصرانیی برپایان بە قیامەت نیە، زۆر بەدەگمەن، لە پەیمانی کۆن دا باسی رۆژی دوایی کراووە، دەبێ بە چراو شەداوان^(۱) تێدا بگەرێی، تاکو ئێو بابەتە دەدۆزیەووە.

بەلام لێرەدا کە خوا دەفەر موی: ﴿لَعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾، بەلکو برپا بێن بە دیداری پەروەردگاریان.

ئێو دەگە یەنێ، کە لە تەوڕاتیش دا باسی قیامەت و سزاو پاداشتی خوا کراوە، بەلام لەمیان ی ئێو دا کە دەستکارییان کردووە، لایان بردووە گۆریویانە، چونکە جوولە کە گرنگیی زۆریان بەو داو، کە تەنیا جەخت لەسەر دنیا بکەن و، قیامەت پشتگوێ بخەن.

مەسەلە ی دووھم: کە دەفەر موی: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، وە ئەمەش کتێبکە بەرھەمدارە، زۆر خێردار و بەپێزە، بەلام

(۱) چراو شەداو: لە زستانان دا بۆ راوی کۆترو پێشۆلەو پۆرو ... ھتد، بەکار دێن.

نایا بەرەکهەتی قورئان لە چی دایە؟ خوا دەفەرموێ: ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾، شوینی بکەون، واتە: ئەگەر شوینی بکەون، ئنجا لێی بەهرەمەند دەبن، بەهۆی خویندن و تیگەشتن و کاریکەردنیەوه، ئەو بەرهەمه و دەست دینن، وەك لە سوورەتی (ص) دا دەفەرموێ: ﴿كَتَبَ أَنْزَلَهُ إِلَيْكَ مَبْرُكٌ لِّدَّبْرُواْ ءَايَتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُواْ

الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾، واتە: ئەمە کتیبیکە ناردوو مانەتە لای تۆ، بەرهەمدارو، بەرەکهتدارە، بۆئەوهی لە نایەتەکان وردبەنەوه و خاوەن عەقلان سوودی لێ وەرگیرن، یانی: ئەگەر لێ ورد نەبنەوه، پەندی لێوەرناگرن.

ئنجا دەفەرموێ: ﴿فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُواْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، شوینی بکەون و پارێز بکەن، پارێز بکەن، یانی چی؟ یان لەخۆتان وریابن و هۆشیاری! لێی لانهەن، بەلکو بەزەبیتان لەگەڵ دا بنوینرێ، کەواتە: لە نەنجامی شوینکەوتنی قورئاندا، وە خۆپاراستن لە لێ لادانی دا، ئینسان شایانی ئەوه دەبی، خوا بەزەهی پێدا بێتەوه، لەگەڵی بەرەحم بی.

مەسەلەى سێهەم: کە خوا دەفەرموێ: ﴿أَنْ تَقُولُواْ إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ

طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ

يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾﴾، لێرەدا خوای

بەرز وەك لە مانا گشتییەكەیدا باسمان کرد: حیکمەتی ناردنە خواری قورئان لەنیو گەلی عەرەبدا بەتایبەت، دەخاتەرپوو، وە دەشگونجی پرووی دواندن لە هەموو مەروفاپەتیی بی، کە ئەو کاتە ماناکەى ئاواى لێ دى: هەموو ئەوانەى کە شارەزای کتیبی ئاسمانی نەبوون، بۆ ئەوهی خوا بیانوویمان بپێ، کە بیانوو

بەو ھە بگرن، بڵێن: تەنیا لەنیو دوو کۆمەڵدا لە پێش ئێمەدا کە بریتین لە جوولەکەکان و نەصرانییەکان، کتیب دابەزینراوە، {ئەو کتیبانە ی کە زانراون: (تەوراتو ئینجیل)، ئەگەر نا بەتەئکید خۆی پەروردگار کتیبی دیکەشی دابەزاندوون} بۆیە قورئانمان دابەزاند بۆ سەر پێغەمبەری خاتەم، بۆئەوێ ئەو خەڵکە ئەو جوۆرە بیانووھیان نەمێنێ، بەلام بە پێی سیاقی ئایەتەکان ، وایپێدەچێ زیاتر مەبەست پێی گەلی عەرەب بێ، چونکە ئاشنایی بە جوولەکەو نەصرانییەکان، یاخود تەنیا ئەو دوو کۆمەڵە بە خاوەن کتیبی ئاسمانی زانین، زیاتر لەنیو گەلی عەرەب دا باووبوو.

ئنجبا با سەرنجی ئەو دوو ئایەتە موبارکە بدەین، کە خۆی کاربەجێ دەیەوێ بیانوو بپری کەسانێک بکات، کە بەھۆی دابەزاندنی قورئانەو دەوایی دەرڤەتیا نەبێ، بڵێن: کاتی خۆی تەنیا جوولەکەو نەصرانییەکان کتیبیان بۆ دابەزینراوە، وە ئێمە هیچ کتیبی خوامان لەبەر دەستدا نەبوو.

شارەزایی زما نی عەرەبی دەلێن: کە دەفەر موی: ﴿ اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ

اَلْكِتَابُ عَلٰى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ﴾، ئەو (اَنْ)، وشەیکە یان پرستەییە لەدواوێ ھەبەو وەك کورتکردنەو ئەو شتە مەزەندە دەکری، وەك بگوتری: (كَرَاهَةً اَنْ تَقُولُوا) واتە: لەبەر پێناخوشتبوونی ئەوێ کە بڵێن، یاخود (حَشِيَّةً اَنْ تَقُولُوا) لە ترسی ئەوێ کە بڵێن: تەنیا کتیب بۆ دوو کۆمەڵ لە پێش ئێمەدا دابەزینراوە، بۆیە ئێمە کتیبمان بۆ سەر پێغەمبەری خاتەم دابەزاند.

ھەندکێشیان گوتوو یانە: (اَنْ تَقُولُوا) یانی: (لَيْلًا تَقُولُوا) بۆئەوێ نەلێن، یان: نەوێک بڵێن: کە کتیب تەنیا بۆ سەر دوو کۆمەڵ لە پێش ئێمەدا دابەزینراوە، کە جوولەکەکان و نەصرانییەکان بوون، ھەڵبەتە ناویان نەھاتو، بەلام بە پێی سیاق دەزانری ، کە مەبەست پێی ئەو دووانەن، چونکە تەنیا ئەو دوو کۆمەڵە خەڵکە بوون کە زانراو بوو باووبوو، کە کتیبیان بۆ دابەزینراوە: جوولەکە بوون، کە تەورات بۆ سەر مووسا دابەزیو، وە نەصرانییەکان بوون، کە ئینجیل بۆ سەر عیسا دابەزیو.

ئنجایە کە دەفەر موی: ﴿وَأِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ﴾، یانی: تاكو دەرفەتی ئەوەتان نەبێ، یان رپی ئەوەتان نەبێ کە بڵێن: ئیمە لە لیکۆڵینەووە شارەزابوونی ئەوان لە کتیبی خویان، بئێگای بووین، لەبەرئەو کە زمانی ئەوانیان نەزانێوە.

وشە (دراسة) هەندێ بە مانای خویندنهوویان لیکداوێتەو، بەلام لەپراستییدا وانیە، دەلێ: (الدراسة: القراءة، مُحَاوَلَةُ الْحِفْظِ وَالتَّأَمُّلِ)، واتە: (دراسة) خویندنهووە بە مەبەستی لەبەرکردن و تیۆدپامان.

ئنجایە (دراسة) لە ئەسڵدا لە وشە (دَرس) دوە هاتووە، (درس) واتە: شتێک کە لەبەین برابێ، یان زۆر بیخوستی لەسەر بێ، شتێک کە کۆن کرابێ، شەر کرابێ خانوویەک، ئاوێدانییەک شوینەواریکی کەمی لێ بەجیمابێ، پێی دەلێن: (الدواریس)، یان (دارسة)، کەواتە: (دراسة) خویندنهوویەکە چەند جار بیخوینێوە، بۆئەوێ لەبەری بکەوێ و لێی وردبێوە، کەواتە: (دراسة) تەنیا خویندنهووە نیە، بەلکو خویندنهوویە، لەگەڵ لەبەرکردن و لێ تیگەشتن و لیۆردبوونەو.

پێشتر باسمانکرد کە (طائفتین) مەبەست پێی جوولەکەو نەصرانییەکانە، ئنجایە تەنیا جوولەکەو نەصرانیی کتیبیان بۆ دابەزێندراو؟

دەلێن: نەخیر، هەلبەتە زۆر لە توێژەرەوانی قورئان دەلێن: دیارە تەنیا کتیب بۆ جوولەکەکان و نەصرانییەکان دابەزیووە، کتیبێک کە بابووبی و زانراووبووبی، بەلام لەپراستییدا ئەو بەلگە نیە لەسەر ئەو مەسەلەیه، بەلام عەرەبەکان وایانزانێوە کە تەنیا جوولەکەو نەصرانیی خاوەنی کتیب، ئەگەرنا (صائبة) کتیبی (کنزاً ربّاً) و (مجوس) کتیبی (ثاقیستا) یان هەن و، (زیوری) (داود) و، (حکمی) (سلیمان) یش لە پەیمانی کۆندا هەن، وە خەلکانی دیکەش هەن لافی خاوەنی کتیبی ئاسمانی بوون لێدەدەن.

دوایی خوا دەفەر موی: بۆئەوێ کە وانهلێن: هەرودها بۆئەوێ نەشلێن:

﴿أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ﴾، ئەگەر کتیب بۆ سەر

ئیمە دابەزیبایە، ئیمە لەوان زیاتر پێی راستمان دەگرت، پێی راستگرتووتر دەبووین و، سەر راستر دەبووین، یانی: باشتەر دیندارییمان دەکرد، واتە: بۆئەوێ بواری ئەو

دوو بیانووەتان نەبێ: ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى

وَرَحْمَةً﴾، بە دڵنیایی لێردا خۆی پەرودرەگەر مەبەستی ئەوێ، کە ئەو

قورئانتان بۆ هات، بەلام نافەرموو: قورئانتان بۆ هات، بەلکو دەرئەوێ: ﴿فَقَدْ

جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾، سێ سیفەتان لە قورئان ھەڵدەدا:

(١) بەلگەییەکی ڕوون و ئاشکراتان لە پەرودرەگارتانەو بۆ هات.

(٢) وە ڕێنماییەکی بۆ هات.

(٣) وە بەزەییەکی بۆ هات.

واتە: قورئان بە سێ وەسفان پێناسە دەکات:

١/ (بَيِّنَةٌ) لەبەرئەوێ ھەر کەسێ عەقڵییکی سەلیمی ھەبێ، دەزانێ کە

قورئان بەلگەییەکی ڕوون و ئاشکرایە و، ئەو کەلامە تەنیا فەرماشتی خواوە، تەنیا خوا دەتوانێ بەو شیوەیە فەرماشت بکات، ئەو فەرموودانە بێ.

٢/ وە ڕێنماییە، ڕێنماییە بۆ ئینسان لە ژبانی تاکیی و خێزانیی و کۆمەلایەتی و سیاسی... ھتەدا.

٣/ وە مایە ڕەحمەتی خواوە بۆ دواڕۆژ، بەلکو ھەر لە دنیا شدا قورئان بەرجەستەکەری ڕەحمەت و بەزەیی و لوتف و کەرەم و بەخشندەیی خۆی پەرودرەگەر، کەواتە: ئەو ئەم قورئانەتان بۆ هات، تاکو ھیچ بڕو بیانووتان نەمێن.

ئنجایا خوا دەفەر موی: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِعَايَةِ اللَّهِ﴾، ئنجایا ئایا کێ سەتەمکار ترە لە کەسێ، کە ئایەتەکانی خوا بە درۆ دادەنێ، بپروای بە ئایەتەکانی خوا نیە، دواى ئەودى کە بۆى ھاتوون ؟

کە پێشتر دەیانگوت: ئەگەر بێت و ئایەتەى خوامان بۆ بێ، کتیبى خوامان بۆ بێ، لە خەڵکی پێش خۆمان (لە جوولەکەو نەصرانییەکان) بەدینتر و چاکتر دەبین و، باشتر پابەند دەبین بە بەرنامە و پێنمایى خواوە، کەچی ئێستا کە بۆیان ھات، بە درۆى دابنێن ! ھیچ کەس لەو کەسە سەتەمکارتر نیە، ھەر و ھا دەیانگوت: ئێمە شارەزای ئەو دوو کتیبە نەبووین کە لە پێش ئێمەدا ھاتوون، بۆ جوولەکەو نەصرانییەکان، بۆیە پێى راستمان نەگرتووە ! باشە ئێستا فەرموون کتیبی ئێکەتان بۆ ھات، بە زمانیکی پوون و پاراوی خۆتان، بۆتان ھاتووە، کە لە لووتکەى رەوانبێژی و پاراوی و پوونى دایە، ئنجایا کێ لە ئێوە سەتەمکار ترە، ئەگەر بپروای پێ نەھێنن، بەلکو لەجیاتی بپروا پێھێنان ئایەتەکانی خوا بە درۆ دابنێن ! ﴿وَصَدَفَ عَنْهَا﴾، وە لە ئایەتەکانی خواشێ لادا، واتە: لە پرووی فیکرییەو پێیان بپروا بوو، وە لە پرووی کردەییەو، لێى لادان.

یان ﴿وَصَدَفَ عَنْهَا﴾، واتە: (صَرَفَ عَنْهَا) خەڵکی لێ لادان، یانی: بەوھندە وازیان نەھێنا، کە بۆخۆیان بپروا بە ئایەتەکانی خوا نەھێنن، بپروا بە کتیبەکانی خوا نەھێنن، بەلکو خەڵکیشیان لێ لادان.

چونکە وشەى (صَدَفَ يَصْدِفُ صُدُوفًا) دوو مانای ھەن:

(۱) مانای یەکەمیان (انحَرَفَ) لایدا.

(۲) مانای دووھم: (صَرَفَ النَّاسَ عَنْهَا) خەڵکی لێ لادا و خەڵکی لێ دوورخستەو.

لێرەدا بۆیە خوا وشەى (صَدَفَ) ی بەکارھێناوە، چونکە وشەى (صَدَفَ) لە یەك کاتدا ھەردوو مانایەکان دەگەییەنێ، یانی: ھەم خۆشیان لەو ئایەتانەو کتیبەى خوا، لایان دا، ھەم خەڵکیشیان لێ دوورخستەو لێ لادا.

دیاره ئەگەر وشەیهکی دیکە بووایە، بۆ وێنە : وشە (مال) یان (انحرَف) یاخود، وشە (صَدَّ) ی بەکارهێنابایە، ئەم وشانە تەنیا یەك مانای دەگەیاندا، بەلام وشە (صَدَف) هەرکام لەو دوو واتایانە دەگریتهوه.

هەلبەتە هاوبەشدانەرەکانیش هەم خوشیان برۆیان پێ نەهێناوهو لێی لامل بوون، وه هەم خەلکیشیان لێی دوورخستۆتەوهو لاداوه.

ئنجای دەفەرموئ: هەرکەسێ وابێ ! ﴿ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدُقُونَ عَنْ ءَايَاتِنَا

سُوَاءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدُقُونَ ﴾، ئیمە لەمەودوا بە خراپترین سزا، سزای ئەو کەسانە دەدەین کە لە نایەتەکانی ئیمە لادەدەن، یان خەلک لە نایەتەکانی ئیمە لادەدەن و دوور دەخەنەوه، ئەو سزایەش بەهۆی ئەو کردارو رەفتارەوهیە کە ئەنجامی دەدەن.

مەسەلەی چوارەم: کە دەفەرموئ: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ

أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِكَ بَعْضُ ءَايَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ ءَايَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامِنًا مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انْظُرُوا إِنَّا مُنْظَرُونَ ﴾، ئەم نایەتە موبارەکە کە پێشتریش مانامان کرد،

بە کورتیی ماناکەى ئاوايە: ئایا بیبروایەکان چاوەڕپێ چی دەکەن؟ جگە لەوهی کە فریشتەکان بێنە لایان، یاخود پەروردگارت بێ بۆ لایان، یاخود هەندئ لە نیشانهکانی پەروردگارت بێن، ئەو رۆژە کە هەندئ لە نیشانهکانی پەروردگارت دێن، ئیمان هێنانی هیچ کەس، سوودی پێ ناگەیهنئ، کە پێشتر ئیمانی نەهێناوه، (پێش هاتنی نیشانهکان) یاخود کە کردەوهی باشی بە پێی ئیمانەکەى ئەنجام نەداوه، بلێ : چاوەڕپێ بن ئیمەش چاوەڕپێن !

لێردا خواى پەروردگار باسی سێ شتانی کردەوه: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ ﴾، یانی:

(هَلْ يَنْتَظِرُونَ) ئایا چاوەڕپێ چی دەکەن ؟ جگە لەوهی فریشتە بێن، یان

پەرودەدگارت بێ، یان نیشانەکانی پەرودەدگارت بێن ؟

ئەم پرستە قورئانییە ، دەگونجی چەند مەبەستیکی ھەبن :

۱/ دەگونجی مەبەست پێی قیامەت بێ، ھاتنی نیشانەکانی پەرودەدگار، ئەو ھە دیارە مەبەست پێی ئەو ھە، بەلام مەبەست لە ھاتنی فریشتەکان و، ھاتنی خوای پەرودەدگار، دەگونجی مەبەستی دیکە ھەبێ، وەك لە سوورەتی (البقرة) دا خوا دەفەرموێ: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴾، واتە: ئایا چاوەڕێی چی دەکەن، جگە ھەوێ کە خوا لە سێبەرێک لە ھەوێراندای بێ، وە فریشتەکانیش لە خزمەتیدا، وە کاروباریان کۆتایی بێ، (واتە: دادگایی بکری و لیپرسینەو ھەیان لەگەڵ بکری)، ﴿ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴾، وە کاروبارەکان بۆ لای خوا دەگێڕدرێنەو.

دەگونجی لیڕەش دا مەبەست پێی ، ھەمان مەبەستی ئەو نایەتە ھە سوورەتی (البقرة) بێ.

۲/ دەشگونجی مەبەست لە ھاتنی فریشتان و ھاتنی خوای پەرودەدگار، ئەو ھە بێ کە کافرەکان داویان دەکرد، وەك لە سوورەتی (الفرقان) دا دەفەرموێ:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ

أَسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴾، واتە: ئەوان ھە بە ئومێدی دیداری ئێمە نین، دەلێن: ئەدی بۆچی فریشتە دانابەزنی سەرمان، یان بۆچی پەرودەدگارمان نابینین ؟ (خوا دەفەرموێ): لە ھەفسی خوێاندای خوێان بەزەلگرت و سەرکێشی و لامیلیان بەرانبەر بە خوا نواند.

۳/ وە دەشگونجی مانایەکی دیکەشی ھەبێ، ئەویش ئەو ھە کە مەبەست لە ھاتنی فریشتەکان، ھاتنی فریشتان بێ، بۆ گیان کێشانیان، وەك خوا لە

سوورەتی (الأعراف) دا دەفەر موو: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْنَهُمْ ...

﴿ ۳۷ ﴾، واتە: ھەتا کاتێک ڕەوانە کراوەکانی ئێمە، (واتە: فریشتەکانمان) چوون بۆ لایان گیانیان کێشان، ڕووحیان وەرگرتن.

ھەرودھا لە سوورەتی (الأنعام) دا خوای زالی مەزن دەفەر موو: ﴿ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴾ ﴿ ۱۱ ﴾، واتە: وە ئەو (خوا) فریشتە یاریزەرەکانتان دەنێرێتە سەر، ھەتا کاتێک یەکێکتان مردنی گەیشتە سەر، فریشتەکانمان گیانی دەکێشن، ﴿ وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴾، وە هیچ کەمتەر خەمی و خواو ساردیی تێداناکەن.

کەواتە، دەگونجێ مەبەست لە: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ هَهُرَّهَ بَيَّ، واتە: ئایا چاوەڕێی جی دەکەن؟ جگە لەوێ کە فریشتەکان بێن بۆ لایان گیانیان بکێشن، ﴿ أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۖ يَنْظُرُونَ ﴾، یان پەروردگارت بێ، یاخود ھەندێک لە نیشانەکانی پەروردگارت بێن؟

ھاتنی خوا :

بەنسبەت ھاتنی خوای پەروردگارەو، وە، دەلێین: سیفەتەکانی خوا وەك خۆینی، وەك زاتینی، وەك دەفەر موو: ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ ﴿ ۱۱ ﴾ الشوری، واتە: ھیچ شتێک وەك خوا نیە.

دیارە سیفەتەکانی خواش وینەیان نیە، کەواتە: بۆ (ھاتنی خوا) دەبێ بلێین: ئەو سیفەتی خوا، وەك بۆ خوا شایستەییە، نەك بەو چەمك و واتایە کە دیتە زەینی ئێمەو: ئێمە کاتێک شتێک لە شوینیکیوە بچیتە شوینیکی، ئەو

شوینەیی که پیشی لی بووه، چۆلی دهکات، ئەوجار شوینیکی دیکه داگیر دهکات، بەلام هاتنی خوی بی وینه بهو شیوهیه نیه، بهلکو سیفهتیکه وهك بۆ خوا شایستهیه، وایه، ئەگەرنا ئەو واتایه که ئیمه بۆ شته ماددییهکان بهکاریدینین، ئەو واتایه، لهگهڵ خوادا ناگونجی، بۆیه دهبی بلّیین: واتایهکهی بهو شیوهیه، که بۆ خوا شایستهیه.

دیاره هه‌موو سیفه‌ته‌کانی دیکه‌ی خوی په‌روه‌ر‌د‌گ‌اریش هه‌روان : زانیاری خوا، فه‌رمایش‌کردنی خوا، ده‌سته‌لاتی خوا، په‌حمه‌تی خوا، چوونه‌ سه‌ر عه‌رشی خوا، واته‌: هه‌موو سیفه‌ته‌کان به‌و شیوه‌یه‌ن که شایسته‌ی خوایه.

هاتنی نیشانه‌کانی په‌روه‌ر‌د‌گار:

مه‌به‌ست له هاتنی هه‌ندێ له نیشانه‌کانی په‌روه‌ر‌د‌گار، زۆربه‌ی زانیان به‌وه لێکیانداوه‌ته‌وه، که نیشانه‌کان بریتین له‌و نیشانه‌ی که پیش هاتنی قیامه‌ت، یان تیکچوونی دنیا، دین، وهك له فه‌رمایش‌تیکي پیغه‌مه‌ردا هاتوه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا﴾^(۱)، واته: ئەبو هورەیره خۆ لێ رازی بی ده‌لی: پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: دنیا کۆتایی نایه‌ت، تا‌کو خۆر له‌ رۆژئاواوه‌هه‌ل‌نه‌یه‌ت.

(ساعة) واته: ئەو کاته‌ی که ژبانی دنیای تیی‌دا کۆتایی دێ و تیک‌ده‌چی، (قیامة) واته: هه‌ل‌سانه‌وه، هه‌ل‌سانه‌وه‌ی دوا‌ی تیکچوونی دنیا، له‌ قۆناغی دووه‌مدا، خه‌لك هه‌ل‌ده‌ستنه‌وه‌و زیندوو ده‌کړینه‌وه، چونکه‌ رۆژی دوا‌یی^(۲) دوو قۆناغی سه‌ره‌کییه: (۱) (ساعة). (۲) (قیامة). وهك خوا له‌ سووره‌تی (الزمر)دا له‌باره‌ی قۆناغی یه‌که‌مه‌وه

ده‌فه‌رموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ الْأَرْضِ إِلَّا

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۷۱۶۱)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۴۶۳۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۱۵۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۴۳۱۲)، وَإِبْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (۴۰۶۸)، وَالنَّسَائِيُّ فِي "الْكَبَرِيِّ" بِرَقَم: (۱۱۱۷۷)، وَإِبْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۶۸۳۸).

(۲) له‌ کتیی: (الإسلام كما يتجلّى في كتاب الله تعالى)دا، به‌دریژی باسی رۆژی دوا‌ییمان کردوه، به‌ هه‌ردووک قۆناغه‌که‌یه‌وه.

مَنْ شَاءَ اللَّهُ ، واتە: فوو بە سووردا کرا، یەکسەر و دەستبەجێ ھەرجی لە ئاسمانەکان و زەوییدا ھەیە، مردن.

پاشان لەبارەى قوناغى دووھەمیشیەو، دەفەر موئ: ﴿ شَمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا

هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴾ ، دواىى بۆ جارى دووھم فوو ی پێداکرا، یەکسەر ھەموویان ھەلسانەو.

جا پێغەمبەر ﷺ دەفەر موئ: ﴿ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنَ مَنْ عَلَيْهَا، فَذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا ﴾ رواه أحمد في المسند : (٧١٦١) ، وَالْبُخَارِيُّ : (٨١ / ٢٢٣) ، وَمُسْلِمٌ : (٢ / ١٩٤) و غیرھم، واتە: دنیا تیگناچێ، تاكو خۆر لە رۆژئاواو ھەڵنەھێت ، ئنجا کاتێ (خۆر لە رۆژئاواو) ھەلھات (پێچەوانەى عَادَتِى خَوَى ، كە ھەموو رۆژێ لە خۆرھەلاتەو ھەلئێ) ، وە خەلك بێنیان ، ھەموو ئەوانەى لەسەر زەویین ئیمان دێن ، بەلام ئەو ئەو کاتە، كە هیچ نەفسێك ئیمان ھێنانەكەى سوودی پێناگەيەنێ ، كە پێشتر (واتە: پێش ھاتنى ئەو نیشانە) ئیمانیا نەھێناو ، وە كردهوى باشیان ئەنجام نەداو.

باسک لە بارەى پەيوەندى کردەو، بە ئیمان وە

خوێنەر موێ: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا

لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا﴾، ئەمە زانیان دوو

واتایان بۆ لیکداوەتەو:

واتای یەكەم :

(الطبري) دەلى: (معنى الآية: لا ينفع كافراً لم يكن آمناً بالله قبل الطلوع، إيماناً كذلك بعد الطلوع، ولا ينفع مؤمناً لم يكن عمل صالحاً قبل الطلوع، عمل صالح بعد الطلوع)^(١)، واتە: كافریك كە پێش خۆرھەڵاتن لە خۆرئاواوە ئیمانی نەھێنابى، ئیمان ھێنانەكەى دواى ئەوێ خۆر لە خۆرئاواوە ھەڵدیتەو، سوودی پێناگەيەنى، وە برۆاداریك كە پێش ئەوێ خۆر لە رۆژئاواوە ھەڵبیتەو، كەردەوێ باشى ئەنجام نەدایى، دواى خۆرھەڵاتن لە خۆرئاواوە، كەردەو ەباشەكانى لیوێرناگیرى، (یان تەو بەكردنى لى وەرناگیرى).

واتای دووھم :

(الشوكاني) دەلى: (لا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا عِنْدَ حُضُورِ الْآيَاتِ مُتَّصِفَةً بِأَنَّهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ، أَوْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ، وَلَكِنْ لَمْ تَكْسِبْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا. فَحَصَلَ مِنْ هَذَا أَنَّهُ لَا يَنْفَعُ إِلَّا الْجَمْعُ بَيْنَ الْإِيْمَانِ مِنْ قَبْلِ مَجِيءِ بَعْضِ الْآيَاتِ، مَعَ كَسْبِ الْخَيْرِ فِي الْإِيْمَانِ، فَمَنْ آمَنَ مِنْ قَبْلِ فَقَطْ، وَلَمْ يَكْسِبْ خَيْرًا فِي إِيْمَانِهِ، أَوْ كَسِبَ خَيْرًا، وَلَمْ يُؤْمِنْ، فَإِنْ ذَلِكَ غَيْرُ نَافِعِهِ، وَهَذَا التَّرْكِيبُ هُوَ

كَقَوْلِكَ: لَا أُعْطِي رَجُلًا الْيَوْمَ أَتَانِي، لَمْ يَأْتَنِي بِالْأَمْسِ، أَوْ لَمْ يَمْدَحْنِي فِي إِيْتَانِهِ إِلَيَّ بِالْأَمْسِ، فَإِنَّ الْمُسْتَفَادَ مِنْ هَذَا: أَنَّهُ لَا يَسْتَحِقُّ الْعَطَاءَ إِلَّا رَجُلٌ أَتَاهُ بِالْأَمْسِ، وَمَدَحَهُ فِي إِيْتَانِهِ إِلَيْهِ بِالْأَمْسِ^(١)، واتە: هیچ کەسێک ئیمانە کە ی لە کاتی هاتنی نیشانەکاندا سوودی پێناگەیهێنێ، کە پیشتر ئیمانی نەهێنابێ، یان ئیمانی هێنابێ، پیش هاتنی نیشانەکان، بەلام کردووی باشی ئەنجام نەدابێ، {واتە: بە پێی ئیمانە کە ی کردووە باشە کانی ئەنجام نەدابێ، چونکە ئیمان هەموو کردووە باشە کان دەخوای} ^(٢)، (دەئێ: کەواتە): لەمەووە ئەو دمان دەستگیر دەبێ کە دەبێ هەردووکیان هەبێ، ئیمانی هەبێ، پیش ئەووەی نیشانەکان بێن، وە دەبێ کردووی باشی هەبێ، بەپێی ئیمانە کە، کەواتە: کەسێک تەنیا ئیمانی هێنابێ، بەلام کردووی باشی ئەنجام نەدابێ، یان بەس کردووی باشی ئەنجام دابێ، بەلام ئیمانی نەهێنابێ، پیش هاتنی ئایەتەکان، سوودی پێناگەیهێنێ.

وہ پیکھاتنی ئەم پستەییەش وەك ئەوہیہ کہ تۆ بلیی: بە پیاویک نابەخشم کہ ئەمرو هاتبێ بۆ لام، بەلام دوینێ نەهاتبێ و مەدحیشی نەکردبم، لە هاتنە کەیدا، ئەمە ئەووەی لیوہردەگیرێ، کہ تەنیا کەسێک شایستە ی ئەوہیہ کہ تۆ پێی ببەخشی کہ دوینێ هاتبێ بۆ لاتو، مەدحیشی کردبێ {بەلام ئەگەر دوینێ هاتبێ و مەدحی نەکردبێ، یان هەر نەهاتبێ، ئەوہ مانای وایە کہ تۆ پێی نابەخشی} ^(٣).

شایانی باسیشە ئەم جوړە لیکدانەوہیہ سەردەکیشی بۆ ئەو مەسەلەییە کە:

ئایا ئیمان یەگێ لە پیکھینەرەکانی کردوہیہ، یاخود کردووە تەنیا تەواوکەری ئیمانە ؟

ئنجایە لە راستییدا دوا ی ئەوہ کہ زۆر سەرنجی ئایەتە کەم داوہ، پیموایە

(١) فتح القدیر: ج ٢، ص ٢٢٣.

(٢) ئەووەی نیوان کەوانەکان، زیادکردنی خۆمە.

(٣) ئەووەی نیوان کەوانەکان، زیادکردنی خۆمە.

ئایەتەکە لەگەڵ ھەردوو واتاگاندا دەگونجی، بەلام ئەوە کە ئایا کردووە پیکھێنەری ئیمانە، یاخود بەس تەواوکەریتە؟ دوایی قسە ی لێدەکەین و رای خۆشم دەلییم، بەلام با تۆزیکێ دیکە تەماشای قسە زانایان بکەین، لە بارە ی لێکدانەوێ مانای ئایەتەکەووە :

(جمال الدين القاسمي) له (محاسن التأويل) دا دەربارە ی ئەم ئایەتە دەلی: (لا ينفع نفساً مؤمنةً إيمانها إذا لم تكن قد كسبت خيراً، هذا قول المعتزلة والخوارج)^(۱)، واتە: ئەمە رای موعتەزەلەو خەواریجە کە: ئیماندارێک کە ئیمان دی نی: ئەگەر کردووی باشی نەکردبێ، بەپی ئیمانەکە ی، ئەوە ئیمانەکە ی سوودی پێناگە یە نی، بەلام ئەشعەرییەکان و مالیکییەکان و ماتوریدیەکان ، ئاوی لێکدەدەنەووە، دەلین: (لا ينفع نفساً غير مؤمنة إيمانها، بعد الآيات، أو نفساً مؤمنة لم تكن كسبت خيراً في إيمانها من قبل كسبها) ، واتە: کەسیک ئیمانی نەھێنابێ، دوا ی هاتنی نیشانەکان ئیمان بی نی، ئیمان ھێنانەکە ی سوودی پێناگە یە نی، وە کەسیکی ش ئیمانی بووبێ، بەلام کردووی باشی نەکردبێ، دوایی دیتنی نیشانەکان، کردووە باشەکانی لی وەرناگیرێن.

دەلین: مەبەست پی ئەوە نیە کە دەبی ئیمانیشی ھێنابێ و ، کردووی باشیشی کردبێ، چونکە کردووە پیکھێنەری ئیمان نیە، بەلکو تەواوکەریتە ی .

ئنجای ھەر خواوێ (محاسن التأويل) دەلی: (لا يَنْفَعُ مَنْ كَانَ مُشْرِكًا، إِيْمَانُهُ، وَلَا تُقْبَلُ تَوْبَةُ فَاسِقٍ، عِنْدَ ظُهُورِ هَذِهِ الْآيَةِ الْعَظِيمَةِ الَّتِي تَضَطَّرُّهُمْ إِلَى الْإِيْمَانِ وَالتَّوْبَةِ، وَذَلِكَ لِذَهَابِ زَمَنِ التَّكْلِيفِ) واتە: کەسیک کە موشریک بووبێ (کافر بووبێ) کاتی کە ئەو نیشانە گەورە ی دەبینی، ئیمان ھێنانەکە ی سوودی پێناگە یە نی، وە ھەروەھا کەسیک فاسق و لاپرێ بووبێ و کردووی باشی نەبووبێ، دوا ی ئەوێ کە ئەو نیشانە گەورە ی دەبینی ، تۆبە کردن و طاعەتکردن و چاکەکانی لی وەرناگیرێن، چونکە کاتی تەکلیف بەسەرچوووە.

وه ئهم فهرمودهدهش دههینیتیه وه که پیغه مبهری خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرِغْ﴾^(۱) واته: بیگومان خوا توبه ی بهنده قبول دهکات، به مهرجیک ږووحی نهگه یبیته گه رووی.

(محمد رشید رضا) ش ده لئ: (والتحقیق: أَنَّ الْإِيمَانَ الصَّحِيحَ بِمَا جَاءَ بِهِ الرَّسُولَ، وَهُوَ إِيْمَانُ الْإِذْعَانِ وَالْقَبُولِ، يَسْتَلْزِمُ الْعَمَلَ بِمَا جَاءَ فِي الْجُمْلَةِ دُونَ التَّفْصِيلِ الشَّمُولِي، فَيَجُوزُ عَقْلًا أَنْ يَتْرُكَ الْمُؤْمِنُ بَعْضَ الْوَاجِبَاتِ أَوْ يَرْتَكِبَ بَعْضَ الْمُحَرَّمَاتِ...) ^(۲)، واته: وه ئه نجامی لیکولینه وه نه وهیه که ئیمانی راست و دروست به وهی پیغه مبهر ﷺ له خوا وه هیناویه تی، که بریتیه له ئیمانی مل بو که چکردن و قبول و لکردن، نه وه ده خوازی که کرده وهی باش نه نجام بدری به گشتی، به بی نه وه که بلین: ده بی هه مو کرده وه باشه کان نه نجام بدرین، چونکه به پی عه قل دروسته وه ده گونجی ئینسانی ئیماندار هه ندی شت که له سه ری فه رزه، بیچوینی، یاخود هه ندی له و شتانه ی که قه دهغه ن، بیان شکی نی.

رای خۆم له باره ی په یوه ندیی نیوان ئیمان و کرده وه وه

رای خۆم له و باره وه: ئایا کرده وهی باش، جا کرده وهی باش کردنی فه رزه کان بی، یاخود خۆدوو و رگرتن له قه دهغه کان بی، کرده وهی باش هه ردوو کیه تی، ئایا کرده وهی باش پیکهینه ری ئیمانه، یان ته و او که ریه تی، یان نه سلنه په یوه ندیی به ئیمانه وه نیه؟ له و باره وه به گشتی پینج را هه ن:

۱) مو رچی ئه کان گوتوو یانه: کرده وهی باش بو ئیمان، نه به شیکی پیکهینه ریه تی، نه به شیکی ته و او که ریه تی، به لکو ده گونجی ئینسان ئیمانیک ی زور زور باشی

۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۶۴۰۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۵۳۷)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۴۲۵۳)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْمٍ: (۶۲۸)، وَالحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۷۶۵۹) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بِرَقْمٍ: (۷۰۶۳)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقْمٍ: (۸۴۷)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْمٍ: (۵۷۱۷)، وَحَسَنَةُ الْأُبَانِي فِي "صَحِيحِ الْجَامِعِ" رَقْمٍ: (۱۹۰۳).

ھەبىئۇ، يەك كىردەۋى باشىشى نەبى !

كە بە تەئكىد ئەم رايە لە سەدا سەد ھەلەيە، چونكە خوا ھەر جارى باسى ئىمانى كىردى ، باسى كىردەۋى باشىشى كىردە، كەواتە: كىردەۋى باش بەشىكە لە ئىمان و لىي جىنانابىتەۋە، ۋە ئەم بىرۆكەيەى مورچىئە ، زىانى زۆرى لە مسوئلمانان داۋە ، كە پىيانوابوۋە دەگونجى مەۋف لافى ئىمانىكى زۆر باش لىبىدات، بىئەۋەى ھىچ كىردەۋىيەكى باشى ھەبى، ھەتا ھەندى لە مورچىئە گوتوويانە: ئىنسان دەگونجى ئىمانى ۋەك ئىمانى جىرىل و مىكائىل بى، بەلام كىردەۋى باشىشى نەبى ! كە ئەۋە رىي زۆر خۇش كىردە بۇ مسوئلمانان، مسوئلمانانىكى ئىمان لاۋاز، كە كىردەۋى باش ئەنجام نەدەن، ۋە خۇشيان بە ئىماندارى باش بىزان، ۋە ئىستاشى لەگەلدايى ئەۋە ھەر ھەيە، بۇ نمونە بابايەكى عەلمانىي، بابايەك كە نە نوپىز دەكات، نە رۇۋو دەگرى، نە ھىچ پابەندىيەكى بە شەرىعەتەۋە ھەيە، دەلى: مەن ئىماندارى زۆر باشم، ديارە بەيىيى بىرۆكەى ھەلەى مورچىئە !

۲) خەۋارىج گوتوويانە: دەبى ھەموو كىردەۋە باشەكانت ھەبىن، واتە: ھەرچى گوناھە نەيكەى و ، ھەرچى واجىبشە ھەموۋى بىكەى، ئىنجا بە ئىماندار لە قەلەم دەدرىي، واتە: ئەۋان گوتوويانە: ھەموو كىردەۋەكان پىكەيئەرى ئىمانن، يانى: ھەموو كىردەۋە باشەكان، كە ۋەك گوتەم كىردەۋى باش ئەۋەيە: ئىنسان خۇى لە قەدەغە كىراۋەكان بىاريزى، ۋە فەرز كىراۋەكانىش ئەنجام بىدات، گوتوويانە: ھەموو كىردەۋە باشەكان پىكەيئەرى ئىمانن.

بۇيەش خەۋارىج پىيانوابوۋە ھەر كەسىك درۇ بىكات، غەيبەت بىكات، نەك ھەر قەتل و زىيا، گوتوويانە: ئەۋە يەكسەر ئىمانەكەى ھەلدەۋەشىتەۋە، ھەروەھا ھەر كەسىك واجبىك بىچوئىنى، نوپىزىك بىچوئىنى، يان فەرمان بە چاكەيەك بىچوئىنى، ھەر واجبىك بىچوئىنى، ئىمانەكەى ھەلدەۋەشەۋە.

كە بە تەئكىد ۋەك چۇن مورچىئە كورتىيان ھىناۋە، خەۋارىجىش تىيانپەرانىدە، مورچىئە ئەھلى بەزايەدان (تفريط) بوون و ، خەۋارىجىش ئەھلى تىپەرانىدن (افراط)ن.

(٣) موعەزەزەیلە گوتووینانە : بەبێ کردووە ئیمان دروست نابێ، بەلام ناشلێین: ھەر کەسێک گوتی: ئیماندارم و کردووەی باشی نەبوون، ئەو کافرە، وە ناشلێین: ئیماندارە، ئەدی دەلێن چییە ؟ گوتووینانە: دەلێین (لَهُ مَنْزِلَةٌ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ) پێگەھەکی ھەیە لە نێوان دوو پێگەکان دا، واتە نە ئیماندارە نە کافرە، لەو نێوانەدا ھەلواسراوە !

کە ئەوھش رایەکی زۆر سەیرە !!

(٤) ئەشعەرییەکان و ماتۆریدییەکان : ئەوھدی کە باوە وەك بیرۆکەى ئەشعەریی و ماتۆریدییەکان، ئەگەرنا (أَبُو الْحَسَنِ الْأَشْعَرِي) وەك لە کتیبی (الإبَانَةُ عَنْ أَصُولِ الدِّيَانَةِ) دا دیارە، رایەکەى بەو شیوەیە نیە، بەھەر حال ئەوھدی وەك قوتابخانەى ئەشعەریی و ماتۆریدیى باوە لە نێواندا دەلێ: کردووە پیکھێنەری ئیمان نیە، بەلام تەواوکەری ئیمان، واتە: ھەر کەسێک کردووە نەبێ، ئیمانەکەى ناتەواوە.

(٥) رای پێنجەم : وەك لە کتیبی {ئیمان و عەقیدەى ئیسلامیی} ^(١) لە بەرگی یەكەم دا بە درێژى باسم کردووە، وە بەلگەکانیشم ھێناون، وە من پێموایە ئەوھ رای زۆربەى ھەر زۆری زانایانە، وە رای پێشینی چاکمانە، وە رای ئەوانەییە کە بە ئەھلى سوننەت و جەماعەت ناسراون، ئەوھییە کە دەلێ :

ئەسلى کردووە پیکھێنەری ئیمانە، واتە: لە ئەسڵدا کردووە پیکھێنەری ئیمانە، بەلام نەك ھەموو کردووەیەك پیکھێنەری ئیمان بێ، واتە: مەرج نیە ئینسانی ئیماندار ھەموو کردووە باشەکان ئەنجام بدات، وە خۆى لە ھەموو قەدەغەکان بپارێزی، بەلکە گوناھێک دەکات: واجبیك دەچوینى، یان قەدەغەییەك دەشکینى، بەلام ھەر بە ئیماندار لەقەڵەم دەدەرى، مادام ئەو قەدەغە شکاندان و ئەو واجب چواندنە ، ئینسانی پێ کافر نەبێ.

(الترمذي) لەوبارەو ئەم دەقەى ھیناوە: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ التَّائِبِيِّ الْمُتَّفِقِ عَلَى جَلَالَتِهِ رَحِمَهُ اللَّهُ، قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ لَا يَرَوْنَ

شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرْكُهُ كُفْرٌ غَيْرُ الصَّلَاةِ ﴿١﴾، واتە: عەبدوللای کۆری شەقیقی تابییعی (پەحمەتی خۆی لێ بێ)، کە زانیان لەسەر گەورەیی و رێزداریی یەكدهنگن، گوتوووەتی: هاوێلانێ بەرپێزی پێغەمبەر موحەممەد ﷺ پێیان وانهبوو، وازلێهێنانی هیچ کردەوێهەك، كوفەر، جگە لە نوێژ.

وہ من قەناعەتەم وایە هەر کەسێ ئەسلی نوێژی نەبێ، نەك هەیبێ و بیچوینێ، هەر نەیبێ وەك دەلێن: (تارك الصلاة) بێ، ئەو ئەسلی کردەوی نیە، وە هەر کەسێك هیچ کردەوێهەکی مسوڵمانانە تیادا نەبوو، بەتایبەتی نوێژ، کە بناغەتی کردەوێ باشەکانە، ئەو بەتەئکید بەلگەیهەکی بەدەستەو نیە بلی: من ئیماندارم، چونکە ئەسلی کردەو، پێکھێنەری ئیمانە، بەلام نەك وەك خەواریج و موعتەزێلە دەلێن: هەموو کردەوێهەك پێکھێنەری ئیمانە، بەلکو ئەسلی کردەو پێکھێنەری ئیمانە، نەك تەواوکەری بیت، وەك ئەشعەری و ماتورییدیەکان گوتووێانە.

مەسەلە پێنجەم: کە خوا دەفەر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا

لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾﴾، بیگومان ئەوانە دینەکە خۆیان پێی پارچە کرد، وە بوونە دەستە دەستە و تاقم تاقم، تۆ هیچ پەيوەندییت پێیانەو نیە، دیارە لێردا پرووی دواندن لە پێغەمبەرە واتە: ئەو موحەممەد! تۆ هیچ پەيوەندییت بەوانەو نیەو، ئەوانیش هیچ پەيوەندییەکیان بەتۆو نیە، واتە: ئەوانە لەسەر رێبازی تۆ نین، کە دینەکیان بەش بەش کردووە، خوشیان بوونە تاقم تاقم و دەستە دەستە، ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، بەلکو چارەنووسی ئەوان، وە لێپرسینەوێ ئەوان و سزادانی ئەوان، عایدی خوا، وە دوایی هەوائیان پێدەدا بەوێ دەیانکرد، کە بە تەئکید ئەو هەرەشەیه.

ئەم ئايەتە مسوئلمانانىش دەگىتەو:

زانايان لىڧردا كەوتوونە مشتومپرەو كە ئايا ئەم ئايەتە موبارەكە: تەنيا مەبەست پىي نا مسوئلمانەكانە، بەتايبەت خاوەن كىتەبەكان، كە دىنى خۇيان بەش بەش كىردو، بوونەتە تاقىم تاقىم دەستە دەستە دىژ بەيەك، ھەم جوولەكە چەند دەستەن، ھەم نەصرانىي چەند دەستەن، ھەم جوولەكەو نەصرانىي دىژ يەكەدىن، وە ئەوان لەگەل (صابئە) و، (صابئە) لەگەل مەجووس و، ئەويدىكە لەگەل ئەويدىكە، ئايا مەبەست تەنيا پىي ئەوانە ؟ ياخود مسوئلمانانىش دەگىتەو ؟ ھەندىكىيان گوتوويانە : تەنيا خاوەن كىتەبەكان دەگىتەو، ئەوان دىنى خۇيان بەش بەش و پارچە پارچە كىردو، ھەر يەكەيان لايەكى گرتو.

بەلام زۆربەى زانايان، يان زۆربەى تويژمەروانى قورئان، وە خوشم ھەر پام وايە، كە ئەو رايە پەسەندترە، كە دەلى : ئەم ئايەتە ھەم نامسوئلمانان دەگىتەو (خاوەن كىتەبەكان)، وە ھەم مسوئلمانانىش دەگىتەو، چونكە مسوئلمانان ھەقى قىتۇيان نىە ! مسوئلمانانىش ئەگەر دىنى خۇيان بەش بەش كىرد، يەكەيان تەنھا لايەنى تەزكىيە نەفسى گرت، ئەوى دىكە تەنھا لايەنى فىقھى گرتو، ئەوى دىكە تەنھا لايەنى جەنگو جىھادى گرتو، ئەوى دىكە تەنھا لايەنى سىياسەتى گرتو، ئەوى دىكە تەنھا لايەنى پەرودەدى گرتو، ئەوى دىكە تەنھا لايەنىكى دىكەى گرت...، لەراستىدا ئەو ھەش ھەر بەش بەش كىردن و پارچە پارچە كىردنى دىنە، وە لە ئەنجامى ئەو ھەشدايە، كە پەرتەوازەيى

لەنيو مسوئلماناندا پەيدا دەبى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا

دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴾ ﴿ ۳۲ ﴾ الروم، ھەر حىزب و كۆمەلە بەو ھەى كە لەسەر يەتى پىي دلخۆشە، چونكە ئەو ھەى كە ھەر لايەنى پەرودەدى گرتو، دەلى : دىن ھەر ئەو ھەى، وە ئەو ھەى تەنھا لايەنى عەقىدەى گرتو، دەلى: دىن ھەر ئەو ھەى، وە ئەو ھەى كە تەنھا لايەنى سىياسەتى گرتو، دەلى: دىن ھەر ئەو ھەى، بەبى ئەو ھەى شىكىمان بو ناكىرى، ئنجا تەماشايان دەكەى: لىك دەخوئىن و دەبنە دىژ يەكەى !

بەلام ئەگەر ھەموو لایەنەکانی ئیسلام و ھەموو بواردەکانی پەچاوبکە، وە ھەولبەدی بەپێی توانا بە ھەموو لایەنەکانیەو پابەند بی ، ئەو کاتە ھەرکەسێ خزمەت بە ھەر لایەکی ئیسلام بکا، تۆ بە ھی خۆتی دەزانی، وە دڵت پێ خۆشە.

بەلگەمان چییە لەسەر ئەو ؟ بەلگەمان ئەوھێە کە خوا لە سوورەتی (آل

عمران) دا دەفەرموی: ﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ

الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۵۰ ﴾ ، (بە مسوڵمانان و ئیمانداران دەفەرموی:) وەك ئەوانە مەبن کە پەرتهواژە بوون و ناکۆك بوون، دواى ئەوھى بەلگە ڕوون و ئاشکراکانیان بۆ ھاتن، وە ئەوانە سزایەکی مەزنیان بۆ ھەیە، کە دەفەرموی: وەك ئەوان مەبن، مانای وایە: ئەگەر ئێوەش وەك ئەوان بن، ئەوا ھەمان سزای ئەوان بۆ ئێوەش داندراو، وە ھەمان ھەرپەشە کە لەوان کراو، ئێوەش دەگریتەو.

ئنجای ئێمە فەرموودەھێکى پێغەمبەرمان ﷺ ھەییە، ھەرچەندە ھەندى لە زانیان مشتومریان لەبارەى سەنەدەکیەو ھەییە، بەلام زۆربەیان بە راستى دادەنێن، بە چەند شیوھەکیش ھاتو، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿ افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى أَوْ ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَفَرَّقَتِ النَّصَارَى عَلَى إِحْدَى أَوْ ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَفَتَّرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً ﴾ (۱)، واتە: جوولەکەکان بوونە چەفتاویەك، یان چەفتاوی دوو دەستەو تاقم، وە نەصرانیەکانیش بوونە چەفتاویەك، یان چەفتاوی دوو دەستەو تاقم، وە ئۆمەتی منیش دەبێتە چەفتاوی سێ دەستەو تاقم.

کەواتە: کە خوای پەروردگار دەفەرموی: ئەوانەى دینەکیان بەش بەش کردو، بوونەتە تاقم تاقم: ھیچ پەيوەندییەکیان بە تۆو نە، وێرای نامسوڵمانان، مسوڵمانانیش دەگریتەو، مسوڵمانانیش ئەگەر وابکەن، مانای وایە

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۴۵۹۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۲۶۴۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَإِبْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (۳۹۹۱)، وَالحَاكِمُ بِرَقَم: (۱۰)، وَالبَيْهَقِيُّ بِرَقَم: (۲۰۶۹۰)، وَأَخْرَجَهُ أَيضاً أَحْمَدُ بِرَقَم: (۸۳۷۷)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقَم: (۵۹۱۰)، وَإِبْنُ حَبَّانَ بِرَقَم: (۶۲۴۷) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

ھیچ پەیوەندییان بە پێغەمبەرەو نابێ، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ دینیکی ھێناوە، دینی خواپەرستی و خوا بەیەکگرتنە، وە دینی یەکریزی و یەکخستە، وەختیک مسوڵمانان ھەر کۆمەڵەیان لایەکی لیڭگرن، وە لەنیو خۆیاندا پەرتەوازە بن، مانای وایە لەسەر رێبازی پێغەمبەر نین لەو بوارددا، وە لەو کردەویدا، با بە یەکجاریش لە بازنە ئیمان و ئیسلام نەچووبنە دەری.

ئەنجا لەوبارەو زانیان چەند قسە یەکیان ھەن، کە زیاتر تیشک دەخەنە سەر چەمک و واتای ئەو ئایەتە موبارەکە، بۆ نموونە :

چەند قسە یەکی زانیان لەبارە چەمک و واتای ئایەتی (۱۵۹) ھو

(۱) (قال ابن عطية: هذه الآية نَعَمُ أَهْلُ الْأَهْوَاءِ وَالْبِدْعِ وَالشُّذُودِ فِي الشُّرُوعِ، وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنْ أَهْلِ التَّحَمُّقِ فِي الْجِدَالِ وَالْخَوْضِ فِي الْكَلَامِ)^(۱)، واتە: (ابن عطية) دەلی: ئەم ئایەتە ھەموو ئەوانە شون ئارەزووەکان دەکەون، وە داھێنان دەکەن لە دیندا، وە شتی ریزپەر دەھێنە پێش، لە لقو بۆیەکانی دیندا، وە جگە لەووش ئەوانە کە زۆر بە شەرە قسەدا قوول دەبنەو، ھەموو ئەوانە دەگێرێتەو.

(۲) (إِبْنُ الْبَطَّالِ) لە شەرھێ (صحيح البخاري) دا، ئەم قسە یە لە (أبو حنيفة) وە دەگێرێتەو: (عن أبي حنيفة، يَقُولُ: لَقِيتُ عَطَاءَ بْنِ أَبِي رِيحٍ بِمَكَّةَ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ شَيْءٍ، فَقَالَ: مَنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ قُلْتُ: مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ، قَالَ: أَنْتَ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَمِنْ أَيِّ الْأَصْنَافِ أَنْتَ؟ قُلْتُ: مِمَّنْ لَا يَسُبُّ السَّلَفَ، وَيُؤْمِنُ بِالْقَدَرِ، وَلَا يُكْفِّرُ أَحَدًا بِذَنْبٍ، قَالَ لِي عَطَاءُ: عَرَفْتَ، فَالْزَمْ،) واتە: (أبو حنيفة) دەلی: لە مەككە گەشیتمە عەطائێ كوری ئەبێ رەباح (كە یەكێك بوو لە زانیانی پیشین)، دەربارە شتێك پرسیارم لێی كرد، ئەویش گوتی: تۆ لە كۆیو ھاتووی، خەلكی كۆیی ؟

منیش گوتەم : خەلكی كووفەم.

گوتی: خەلكی ئەو شارە کە دینەكەیان بەش بەش كردوو بوونە دەستە دەستە؟

گوتم : بەلێ.

گوئی : تۆ لە کامە کۆمەڵەیی ؟

گوتم : من لەوانەم کە جنیۆ بە پێشینەیی چاکمان نادەن، (واتە: لە شیعەکان نەم)، وە ئیمان بە قەدەر دینن، (واتە: لە موعتەزیلە نەم)، وە لەوانەم هیچ کەسێک بە گوناھێک کافر ناکەن، (واتە: خەوارچیش نەم)، {کەواتە: نە شیعە بێو، نە موعتەزیلە بێو، نە خەوارچ بێو، مانای وایە ئەھلی سوننەت و جەماعەتە، کە زۆرینەیی مسوڵمانانن}.

دەلێ: (عطاء) پێی گوتم: پێی خۆت دۆزیوەتەووە پێیەووە یابەند بە .

(۳) (عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا عُثْمَانُ بْنُ عَمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَوْمًا يَخْطُبُنَا، فَتَطَعُوا عَلَيْهِ كَلَامَهُ، فَتَرَامُوا بِالْبَطْحَاءِ، حَتَّى جَعَلْتُ مَا أُبْصِرُ أَدِيمَ السَّمَاءِ، قَالَ: وَسَمِعْنَا صَوْتًا مِنْ بَعْضِ حُجَرِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ، فَقِيلَ: هَذَا صَوْتُ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، قَالَ: فَسَمِعْتُهَا وَهِيَ تَقُولُ: أَلَا إِنَّ نَبِيَّكُمْ قَدْ بَرِيَءَ مِمَّنْ فَرَّقَ دِينَهُ وَاحْتَرَبَ، وَتَلَّت:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ﴾ قال القاضي إسماعيل: أحسبه

يعني بقوله: أم المؤمنين أم سلمة، وأن ذلك قد ذكر في بعض الحديث، وقد كانت عائشة في ذلك الوقت حائضاً، واتە: لە ھەسەنی بەصراییەووە گیردراوەتەووە، گوتوویەتی: رۆژێک عوسمانی کورێ عەففان خوا لیێ رازی بێ، ھاتەدەر وتاری بو داین، کەچی وتارەکیان پێ بری، وە چەوو بەردیان لە یەکدی گرت، {ئەوانەیی کە پشتگیری عوسمانیان کردووە، وەک خەلیفەو ئەوانەیی کە دژایەتیان کردووە، دیارە ئەووە ئەو کاتە بوووە کە ئەو فیتنە گەورەییە روویداوە، کە عوسمانی تیدا شەھید کراوە} ^(۱) ھەتا ھێندەیان بەرد بە یەکدی دادان، ئاسمان دیارنەبوو لەبەر شەپەرە بەرد، وە گویمان لە دەنگی بوو، لە یەکیەک لە ژوورەکانی ھاوسەرانی پێغەمبەرەووە دەھات، گویتان: ئەووە دەنگی دایکی ئیماندارانە، دەلێ: گویم لێ بوو دەیگوت: ئاگاداربێ! پێغەمبەرەکەتان حاشای لەو

نَایه تہی خویند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي

(۴) قَالَ الْقَاضِي: ظَاهِرُ الْقُرْآنِ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ كُلَّ مَنْ ابْتَدَعَ فِي الدِّينِ بَدْعًا مِنْ
الْخَوَارِجِ وَغَيْرِهِمْ ، فَهُوَ دَاخِلٌ فِي هَذِهِ الْآيَةِ ، لِأَنَّهُمْ إِذَا ابْتَدَعُوا تَجَادَلُوا
وَتَخَاصَمُوا وَتَفَرَّقُوا وَكَانُوا شَيْعًا ، وَاتَّه: قَاضِي {كه مه به ست پیی (قاضی
عیاض)ه} دهلی: رواله تی ئەم نایه ته ئەوه دهگه یه نی، كه ههر كه سێك له دیندا
داهینان بکات، {شتێك یهیدا بکات، كه له گهه ئەوه دیندا نامۆ بێ غه ریب بێ} (۱)،
ئنجا خه واریج بێ، یاخود جگه له خه واریج، ئەوه ئەم نایه ته دهگه ریبته وه، چونكه
ههر کاتی داهینانیان کرد له دیندا، شه ره قسه ده کهن، وه كه شه ره قسه یان
کرد، ناکۆك ده بن و ، كه ناکۆك یه ون یه رته واز ده بن و ده بنه تا قم تا قم .

نُجَا (محمد رشید رضا) له تهفسیره‌که‌ی خوی (التفسیر القرآن الحکیم) دا که من قسه‌کانی دیکه‌شم هر له وه‌وه هیناون، ده‌لی: {وَجُمْلَةُ الْقَوْلِ: أَنَّ الْمُرَادَ

مِنْ: ﴿الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا﴾، أَهْلُ الْكِتَابِ، وَالْمُرَادُ مِنْ جَعَلَ الرَّسُولَ بَرِيئًا مِنْهُمْ: تَحْذِيرُ أُمَّتِهِ مِنْ مِثْلِ فِعْلِهِمْ، لِيُعْلَمَ أَنَّ مَنْ فَعَلَ فِعْلَهُمْ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ فَرَسُوعٌ اللَّهُ بَرِيءٌ مِنْهُمْ بِالْأَوَّلَى، لَا كَمَا يَزْعُمُ بَعْضُ الْجَاهِلِينَ الْمُضِلِّينَ مَنْ أَنْ مَا وَرَدَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ مِنْ صِفَاتِ الْكُفَّارِ وَأَفْعَالِهِمْ خَاصٌّ بِهِمْ، فَإِذَا تَلَبَّسَ بِهِ الْمُسْلِمُونَ لَا يَكُونُ حُكْمُهُمْ فِيهِ كَحُكْمِ مَنْ قَبْلَهُمْ، كَانَ اللَّهُ تَعَالَى أَبَاحَ لِلْمُسْلِمِينَ الشُّرْكَ وَالْكَفْرَ وَالنِّفَاقَ وَالْبِدْعَ وَالضَّلَالَاتِ، وَضَمَّنَ لَهُمْ جَنَّتَهُ وَرِضْوَانَهُ بِمَجَرَّدِ انْتِسَابِهِمْ إِلَى الْإِسْلَامِ {^(١) ئەمە قسەیهکی زۆر جوانە، ئەگەر بە زێڕ بنووسریتەوه دەیهێنێ.

دەلێ: کورتەى قسان: مەبەست لەوانەى کە خوا دەفەر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا

دِينَهُمْ﴾، خاوەن کتییەکانە، بەلام مەبەست لەوە کە پێغەمبەر ﷺ بەرییە لە ھەر کەسێ وایکات، ترساندن و وریاکردنەوێ ئۆمەتە کە بەتێ، لەوە کە وەک ئەوان نەکەن، تاکو بزانی ئێ کە ھەر کەسێک وەک ئەوان بکات، لە ئۆمەتێ پێغەمبەر ﷺ، ئەوە پێغەمبەری خوا ﷺ لە پێشترە کە لەوان بەریی بێ و لەوان دوور بێ، تاکو لە جوولە کەو نەصرانییەکان، نەک وەک ئەوەی ھەندێ لە نەزانە گومراکەرەکان دەلێن: کە ئەوەی لە قورئان و سوننەتدا ھاتو، دەربارەى سیفەتى کافرەکان و کردەوکانیان، تاییبەتە بەوانەو، بۆیە ئەگەر مسوڵمانان ئەو سیفەت و کردەو خراپانەیان، کە خوا وەسفی کافرەکانی پێکردوون، ئەنجامی بدەن، حوکمیان وەک حوکمی ئەوان نابێ! ئەمەش ئەوە دەگەییەنێ کە خۆی بەرز رپی داو بە مسوڵمانان کە شیرک بکەن، کوفر بکەن، نیفاق بکەن، داھێنان بکەن لە دیندا، وە گومرای بکەن، وە خوا تەنیا بەوئەندە کە خۆیان بە مسوڵمان زانیو، گەردنتی ئەوەی داوێ کە بیانخاتە بەھەشتەکەى، وە لیشیان رازییە !!

کە ئەوھش دیارە بۆچوونیکی زۆر زۆر ھەلەیه.

بەلام پێویستە بزانی ئێ کە مەسەلە ئیجتیھادییەکان و راجیای تییاندا ئاساییە، وە جیایە لەمە، چونکە پێشەوایانی وەک: (أبو حنیفة، أحمد، سفیان الثوري،

الشافعي، مالك، جعفر الصادق، زيد بن علي، أبو جعفر الطبري، ليث)، ئەو زانایانەو ، دواى وانیش كەسانى وهك : (ابن تيمية، ابن القيم، الشوكاني) ڕەزاو ڕەحمەتى خوا لە ھەموو لایەکیان بى، ڕاجیایان بوو لەسەر ئەو شتانەى كە بواری ئیجتیھادو كۆششیان تێدايە، وه دەقیكى قورئان و سوننەتى بى چەندو چوونیان لەسەر نیە، بابەتەكەى یەكلاى كوردبێتەوهو دەریخات كە ئەو ماناكەیانە، یاخود دەقى قورئان و سوننەتى ھەر لەسەر نیە، بەلكو بۆ عەقل و ئیجتیھادو ئەزموونى بەشەر بەجێھێلراو.

وهك زۆربەى مەسەلەكانى بواری حوكم و سیاسەت و ئیدارەو ئابووری، ئەو ڕاجیایى لەو مەسەلەئەدا، جیایە لەوێ كە خواى پەرودرگار سەرزەنشتى خاوەن كتیبەكانى پێكردو، وه سەرکۆنەى ھەر كەسێكى دیکەش بى دەكات، كە وهك خاوەن كتیبەكان دەكات، وه ھاوئەلانى بەریزى پیغەمبەرىش ﷺ لەو جۆرە شتانەدا كەوتوونە ڕاجیایەو، بەلام ڕاجیایان نەكردۆتە پاساوى ناكۆكى و دووبەرەكى، ئەگەرنا ئەگەر لەسەر بابەتە فەرعییەكان و مەسەلە ئیجتیھادییەكانیش ناكۆكى و دووبەرەكى پەیدا بكرى، بە ھەمان شیوہ لاسایى كردنەوهو شوینكەوتنى خاوەن كتیبەكان دەگەيەن.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەر موى: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امثالِهَا وَمَنْ

جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا امثالُهَا وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ (۱۶۰)، ھەر كەسێك چاكە بێنى، ئەو دە بەرانبەر چاكەى ھەيە يانى: دە بەرامبەر پاداشتى ھەيە، وه ھەركەسى خراپە بێنى تەنیا بەقەدەر خۆى سزا دەدرى وه ستەمیان لێناكرى.

لەوبارەودەش چەندان فەرموودەى پیغەمبەر ﷺ ھەن، زیاتر تیشكمان بۆ دەخەنە سەر چەمك و واتای ئەم نایەتە :

۱/ يهكێك لەو فەرموودانە: پیغەمبەر ﷺ دەفەر موى: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فِيمَا يَرَوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّوَجَلَّ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ عِنْدَهُ عَشْرَ

حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمِلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۸۲۸)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۶۴۹۱)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۱۳۱) ﴾،
واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباس خوا لی‌یان رازی بی، ده‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
ده‌فه‌رموئ: خوای به‌رزو پایه‌دار چاکه‌کان و خراپه‌کانی نووسون، دوایی ئه‌وه‌ی
روون کردو‌ته‌وه، که ده‌فه‌رموئ: هه‌ر که‌سی‌ک ویستی چاکه‌یه‌ک بکات، به‌لام
نه‌یکرد، خوا له‌لای خو‌ی چاکه‌یه‌کی ته‌واوی بو‌ دهنووسی، {واته: عه‌زمی له‌سه‌ر
چاکه‌یه‌ک جه‌زم کردوه، به‌لام بو‌ی نه‌کراوه‌و به‌رچی‌ک هاتو‌ته‌ ری، بو‌یه
نه‌یتوانیوه بیکا، ده‌نا لی‌ی په‌شی‌مان نه‌بو‌ته‌وه} (۱)، ئنجا ئه‌گه‌ر ویستی بیکاتو
کردیشی، خوا به‌ ده‌ چاکه‌ بو‌ی دهنووسی، تا‌کو حه‌وت سه‌د به‌رانبه‌ر تا‌کو چه‌ندان
به‌رانبه‌ر زیاتر، وه‌ هه‌ر که‌سی‌ک ویستی خراپه‌یه‌ک بکاتو، نه‌یکرد، خوا چاکه‌یه‌کی
ته‌واوی بو‌ دهنووسی، {واته: نه‌یکردو لی‌ی په‌شی‌مان بو‌وه، ئه‌گه‌ر نه‌گه‌ر عه‌زمی
له‌سه‌ر جه‌زم بی، حوکمه‌که‌ی جیا‌یه، دوایی با‌سی ده‌که‌ین} (۲)، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و
خراپه‌یه‌ی ویستوو‌یه‌تی بیکاتو کردی، خوا یه‌ک خراپه‌ی بو‌ دهنووسی.

۲/ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌ی قودسی دا‌ واته: که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ خواوه
ده‌یگیرپ‌یت‌ه‌وه، ده‌فه‌رموئ: ﴿ يَقُولُ اللَّهُ: إِذَا أَرَادَ عَبْدِي أَنْ يَعْمَلَ سَيِّئَةً فَلَا
تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ حَتَّى يَعْمَلَهَا، فَإِنْ عَمِلَهَا فَامْكُتُبُوهَا بِمِثْلِهَا، وَإِنْ تَرَكَهَا مِنْ
أَجَلِي فَامْكُتُبُوهَا لَهُ حَسَنَةً، وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنَةً، فَلَمْ يَعْمَلْهَا، فَامْكُتُبُوهَا لَهُ
حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا فَامْكُتُبُوهَا لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ ﴾ (أَخْرَجَهُ
الْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۷۵۰۱)، واته: خوای به‌رزو ده‌فه‌رموئ: هه‌ر کاتی‌ک به‌نده‌ی من
ویستی خراپه‌یه‌ک بکات (به‌ فریشته‌کان ده‌فه‌رموئ) له‌سه‌ر مه‌نووسن، تا‌کو
ده‌یکات، ئه‌گه‌ر کردی، یه‌ک خراپه‌ی بو‌ بنووسن، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌به‌ر من وازی
له‌و خراپه‌یه‌ هینا، {ویستوو‌یه‌تی خراپه‌ بکات، به‌لام نه‌یکرد له‌به‌ر خوا} (۳) له‌

(۱) ئه‌وه‌ی نی‌وان که‌وانه‌کان، زیادکردنی خۆمه‌.

(۲) ئه‌وه‌ی نی‌وان که‌وانه‌کان، زیادکردنی خۆمه‌.

(۳) ئه‌وه‌ی نی‌وان که‌وانه‌کان، زیادکردنی خۆمه‌.

جیئ ئەو خراپەییە، چاکەییەکی بۆ بنووسن، بەلام ئەگەر ویستی چاکەییەك بکات و نەشیکرد، {واتە: نەیتوانی بیکات و پەرچیکی ھاتە ڕێ} ^(۱) چاکەییەکی بۆ بنووسن، {ھەر بە نیەتەکەیی} ^(۲)، بەلام ئەگەر ویستی بیکات و کردیشی، ئەو دە بەرانبەر بۆی بنووسن، تاکو ھەوت سەد بەرانبەر.

(ابن کثیر)یش لەو بارەو قسەییەکی جوان دەکات، لە تەفسیرەکەیی خۆی دا کە دیارە کورتکراوەتەو بە ناوونیشانی : (المصباح المنیر فی تھذیب تفسیر ابن کثیر)، دەڵێ: (إِعْلَمَنَّ أَنَّ تَارِكَ السَّيِّئَةِ الَّذِي لَا يَعْمَلُهَا عَلَى ثَلَاثَةِ أَقْسَامٍ: تَارَةً يَتْرُكُهَا لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ، فَهَذَا يُكْتَبُ لَهُ حَسَنَةٌ عَلَى كَفِّهِ عَنْهَا لِلَّهِ تَعَالَى، وَهَذَا عَمَلٌ وَنِيَّةٌ؛ وَلِهَذَا جَاءَ أَنَّهُ يُكْتَبُ لَهُ حَسَنَةٌ، كَمَا جَاءَ فِي بَعْضِ الْفَافِ الصَّحِيحِ: "فَإِنَّمَا تَرَكُهَا مِنْ جَرَائِي" أَي: مِنْ أَجْلِي. وَتَارَةً يَتْرُكُهَا نَسْيَانًا وَذُهُولًا عَنْهَا، فَهَذَا لَا لَهُ وَلَا عَلَيْهِ؛ لِأَنَّهُ لَمْ يَنْوِ خَيْرًا وَلَا فَعَلَ شَرًّا، وَتَارَةً يَتْرُكُهَا عَجْزًا وَكَسَلًا بَعْدَ السَّعْيِ فِي أَسْبَابِهَا وَالتَّلَافُفِ بِمَا يَقْرُبُ مِنْهَا، فَهَذَا يَنْزِلُ مَنْزِلَةً فَاعِلِهَا) ^(۳)، واتە: بزانی ئەو کردووە خراپەییە کە ئینسان وازی لێ دینێ سێ جۆرە:

۱ - یان لەبەر خوا وازی لێ دینێ، دەیهوێ خراپەییەك بکات و نیەتی بە دلدا دی، بەلام دواایی لەبەر خوا وازی لێ دینێ و پەشیمان دەبێتەو، ئەو وەك فەرموودەکە دەفەرموێ: ئەگەر لەبەر من وازی لێ ھینا، لە بەرانبەر ئەو خراپەییەدا، کە ویستی بیکات و لێی پەشیمان دەبێتەو لەبەر خوا، چاکەییەکی بۆ دەنووسری.

۲ - وە جاری وایە کە وازی لێ دینێ، لەبیری دەچێتەو، ئەو نە خراپەکەیی بۆ دەنووسری، نە چاکەکەشی بۆ دەنووسری، چونکە لێی پەشیمان نەبۆتەو ھەر لەبیری چوو، ویستووێتە خراپەییەك بکات، بەلام دواایی

(۱) ئەوێ نیوان کەوانەکان، زیادکردنی خۆمە.

(۲) ئەوێ نیوان کەوانەکان، زیادکردنی خۆمە.

لەبیری چۆتەووە بیکات، خراپەکە ی بۆ نانوو سڕی، چونکە نەیکردووە، چاکەکەشی بۆ نانوو سڕی، چونکە لێی پەشیمان نەبۆتەووە.

۳ - ئەوێه کە دەیهوێ خراپەیک بکاتو، خراپەکە ی بۆ ناکرێ، بەلام عەزمی لەسەر جەزم کردووە بیکات، بەلام یان لەبەر نەتوانین، یان لەبەر تەنبەلێی بوێ ناکرێ، ئەگەرنا ھەر دەیهوێ بیکات، وە ھەولێشی داوێ ھۆکارەکانی بێنیتە دی، {بۆ وینە: دەیهوێ قەتڵێک بکات، یان زینا بکات، یان دزی بکات، بەلام دوایی دەستی نایگاتی، ئەگەرنا ھەر لە دلێادیە} ^(۱)، ئەو بە تەئکید وەك ئەو خراپەییە کەردبێ وایە.

دوایی خوا ی دادگەر دەفەر موی: ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾، وە ئەوان ستمیان لێ ناکرێ، واتە: چاکەکاران ستمیان لێ ناکرێ، بەلکو پاداشتیان دەدریتەو بە ئەندازە ی چاکەکانی خۆیان، بەلکو بە چەند، بەرانبەر و زیاتر پاداشتیان دەدریتەو، وە خراپەکارانیش ستمیان لێ ناکرێ، خوا ی دادگەر تەنیا بە ئەندازە ی خراپەکەیان سزایان دەدات.

یەکیک بۆ ھەییە، بلێ: ئایا بۆچی خوا یەك بە دە، چاکە ی چاکەکاران دەداتەو، بەگشتی، ھی واش ھەییە یەك بە ھەوت سەدو بەلکو زیاتریش پاداشتی دەداتەو؟! وەلامەکە ی ئەوێه کە ئەو دەکەوێتە سەر ئەندازە ی نیەتو عەزمو جەزمی ئەو ئینسانە، وە کەلێن پێگرتنی بە چاکەکە ی، ھەتا کەلێنی باشتی پێبگری، واتە: ھەتا بە دلێکی ساغو سافترەو بیکاتو، زیاتر رەزامەندی خوا ھاندەر و پالنەری بێ، دیارە بەرانبەری پاداشتەکە ی زیاترەو بەرزترەو چاکترە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى ئۆزدەيەم

پېئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان پېنج (۵) ئايەتى كۆتايى دەگىتتە خۆى، لە : (۱۶۱ تا ۱۶۵)، لەم پېنج ئايەتەدا خۆى پەروردگار سى جاران بە وشەى: بلى (قل) پېغەمبەرى خاتەم ﷺ دەدوینى، وەك لە سەرەتای تەفسىرى ئەم سوورەتەدا گوتمان، لەم سوورەتەدا (۴۳) جار خۆى پەروردگار وشەى: (قل) بەكارهیناود، جا ئەم پېنج ئايەتە سى جارى كۆتايى واتە: جارى (۴۱ و ۴۲ و ۴۳) يان گرتۆتە خویان، بۆیە جارى يەكەم خۆى بالادەست فەرمان بە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ دەكات، كە بفرموى: من پەروردگارم، بەرەو رېيەكى راست پېنمایى کردووم، كە بەرنامەيەكى راست و تەواوو دامەزراودو ھەمان رېبازى ئىبراھیمە، كە ئىبراھیم خوا بە يەكگربوو، نەك ھاوبەش بۆ خوا دانەر.

وہ بۆ جارى دووہم خوا فەرمانى پى دەكات كە رايىگەيەنى: نوپژو بەندايەتىو ژيان و مردنى تەنيا بۆ خۆى پەروردگارى جېھانەكانە، كە ھىچ ھاوبەشى نىن، وە بۆ خۆشى (واتە: موحەممەد ﷺ) يەكەمىنى مسولمانانە.

پاشان بۆ جارى سىيەم و كۆتايى، - كە جارى چل و سىيەمىنە لەم سوورەتەدا - خوا فەرمان بە پېغەمبەر ﷺ دەكات كە بلى: ئايا جگە لە خوا كە پەروردگارى ھەموو شتىكە، كەسىكى دىكە بە پەروردگار بگرم، لە حالىكدا كە ھەر كەسىك، ھەر چىيەك بكات، تەنيا لە مىلى خۆيەتى، وە كەس لە گوناھى كەس ھەلناگرى؟!

وہ لە كۆتايى دا خۆى پەروردگار رايىدەگەيەنى: كە ئىمەى مروقى کردوہ بە جىنشىنى خۆى لەسەر زەوى، وە جىاوازى خستۆتە نيوانمان، لەو نىعمەتانەدا كە پى داوين، بە مەبەستى تافىکردنەوہ، وە رايىدەگەيەنى: كە خۆى پەروردگار سزى خىرايە، بۆ كەسانىك كە لاپى دەبن، وە لىبوردو بە بەزەيشە، بۆ كەسانىك كە بەرەو خوا ھەنگاو دەنيىن.

﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ
أَبْنَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ
فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

(("خو دەفەرموى: ئەى موحەممەد" بلى: بە دىئايىيەو پەرودىگارم خستوومىيە سەر رپىيەكى راستو بى گرىو گۆل، بەرنامەيەكى راستو دامەزراوو راست راگرە، رپبازى ئىبىراھىمە، كە پاكو بى خەوش بوو، وە ئەو (ئىبىراھىم) لە ھاوبەش بۆ خوا دانەران نەبوو (۱۶۱) بلى: بىگومان نوپرو پەرستش و ژيان و مردنم بۆ خوائ پەرودىگارى جىھانەكانە (۱۶۲) ھىچ ھاوبەشى نىن، وە ھەر بەووش فەرمانم پىكراو، وە من يەكەمىنى مسولمانانم (۱۶۳) بلى: ئايا جگە لە خوا بە پەرودىگار بزانم ! لە حالىكدا كە ئەو پەرودىگارو خاوەنى ھەموو شتىكە، وە ھەر كەسىك كەردەوى خراپ بەدەست بىنى بەس سەرى خوى دەگرىتەو، وە ھىچ گوناھبارىك گوناھى يەككى دىكە ھەئناگرى؟ پاشان گەرانەوستان بۆ لای پەرودىگارتانە، ئنجا ھەوالتان پىدەدات، بەو كە تىيدا دەكەوتنە مشتومرو راجىايىەو (۱۶۴) وە ئەو (خو) ئەو كەسەيە كە كەردوونى بە جىئىشتىنان (ى خوى) لەسەر زەوى، وە بە چەندان پلە ھەندىكتانى بەسەر ھەندىكتان دا بەزىكردۆتەو، تاكو لەوودا كە پىي دابوون، تافىتان بكاو، بە راستى پەرودىگار، سزادانى خىرايە بۆ تاوانباران، وە بىگومان ئەو لىبوردەى بە بەزەيە "بۆ فەرمانبەران و گوپرايەلەن" (۱۶۵)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(دیناً قیماً): (دین) واتە، بەرنامەی ژيان، ئایین. (قیماً) (أَيَّ ثَابِتًا مَقُومًا لِأُمُورِ مَعَاشِهِمْ وَمَعَادِهِمْ، وَقُرْيَاءَ: قِيَمًا: الْقِيَمُ: السَّيِّدُ وَسَائِسُ الْأَمْرِ، وَأَمْرٌ قِيَمٌ: مُسْتَقِيمٌ، وَكِتَابٌ قِيَمٌ: ذُو قِيَمَةٍ، وَالْقِيَمَةُ الْمُسْتَقِيمَةُ الْمَعْتَدِلَةُ) وشەى (قیماً) بە مانای چەسپاو دى، وه به مانای راگری کاروباری دنیاو دواپۆز دى، وه ههروهها وشەى (قِيَمٌ) به مانای (سَيِّدٌ) سه‌ره‌رشتیارو مشوورخۆر دى، وه (أَمْرٌ قِيَمٌ) واتە: کاریکی رێک راست، وه (كِتَابٌ قِيَمٌ) واتە: خاودن به‌هاو قیমে‌ت، وه (قِيَمَةٌ) به مانای رێک و راست و هاوسه‌نگ دى.

(مِلَّةٌ إِبْرَاهِيمَ): (المِلَّةُ: كَالِدَيْنِ، وَهُوَ اسْمٌ لِمَا شَرَعَ اللَّهُ تَعَالَى لِعِبَادِهِ عَلَى لِسَانِ الْأَنْبِيَاءِ لِيَتَوَصَّلُوا بِهِ إِلَى جِوَارِ اللَّهِ، وَالْفَرْقُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ الدِّينِ، أَنَّ الْمِلَّةَ لَا تُضَافُ إِلَّا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ)، واتە: وشەى (مِلَّةٌ) هه‌ر به‌مانای (دین) دیت، وه ناوه‌ بوئه‌وه كه خواى بى‌هاوتا له‌سه‌ر زمانى پێغه‌مبه‌رانى (عليهم الصلاة والسلام) وه‌ك به‌رنامه‌يه‌ك بۆ به‌نده‌كانى داناوه، تاكو پيى‌ بگه‌ن به‌ په‌زامه‌نديى خواو، پيى‌بگه‌نه‌ دراوسيه‌تى خوا، به‌لام ئايا وشەى (المِلَّةُ) له‌گه‌ل (دین)دا جياوازيى چييه‌؟ هه‌لبه‌نه‌ له‌ زمانى عه‌ره‌بى‌ى دا، ئه‌گه‌رنا وشەى ميلله‌ت له‌ زمانى كوردى دا، به‌ مانای (گه‌ل)ه‌، ده‌گوترى: ميلله‌تى كورد، به‌لام ئه‌وه به‌كاره‌يى‌نانى كوردى، ئه‌گه‌رنا له‌ به‌كاره‌يى‌نانى قورئان دا، وشەى (مِلَّةٌ) يانى دین، به‌لام جياوازييان چييه‌؟ جياوازييان ئه‌وه‌يه‌، كه دین پال ده‌دریته‌

لاى خوا (دین الله)، وه‌ك ده‌فه‌رموى: ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي

دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾﴾ النصر، ناگوترى: دینى موحه‌مه‌د ﷺ، به‌لكو ده‌گوترى: ميلله‌تى موحه‌مه‌د ﷺ و ميلله‌تى ئیبراھیم عليه‌السلام، واتە: ئه‌و

بەرنامەو رێبازەوی لەسەری بوونە... کەواتە: دینی ئیسلام، ئەگەر پالبدریتە لای خوا، دەگوترێ: دین، بەلام ئەگەر پال بدریتە لای موحمەد ﷺ دەگوترێ: میلەت، واتە: ئەو رێبازو ئەو شیوە دیندارییە، کە ئەو گرتوویەتە بەرو پەیرەویی لیکردووە.

(حَنِيفًا): (الْحَنِفُ: هُوَ مَيْلٌ عَنِ الضَّلَالِ إِلَى الْإِسْتِقَامَةِ، عَكْسُ الْجَنَفِ: هُوَ مَيْلٌ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ إِلَى الضَّلَالِ، وَالْحَنِفُ: هُوَ الْمَائِلُ إِلَى ذَلِكَ)، واتە: (حَنِفٌ) بریتیە لە مەیلکردن و بەلادا چوون، لە گومراوییەو بەردو راستە رێگا، بە پیچەوانەو (جَنَفٌ) دەو، وشە (جَنَفٌ) بریتیە لە مەیلکردنی کەسێک، بو وازھێنان لە گومراویی و پێی لار و خوار، بەردو راستە شەقامی خوا.

(وَنُسْكِ): (النُّسْكُ: الْعِبَادَةُ وَالنَّاسْكُ: الْعَابِدُ، وَاخْتَصَّ بِأَعْمَالِ الْحَجِّ، وَالْمَنَاسِكِ: مَوَاقِفَ النُّسْكِ وَأَعْمَالَهَا، وَالنُّسُكَةُ مَخْتَصَةٌ بِالذَّبِيحَةِ) وشە (نُسْكٌ) بە مانای عبادەت و خواپەرستی دێ، وە (ناسک) واتە: (عابد)، کەسێک خوا پەرست بێ، وە وشە (نُسْكٌ) تایبەتە بە کردووەکانی حەج و عومرەو، (مناسک) یش ئەو شوێنانەن، کە خوا پەرستیەکانی حەج و کردووەکانی حەجیان تێدا ئەنجام دەدرێن، وە وشە: (نُسُكٌ) یانی: (ذبیحە) واتە: سەربراو، ئەوێ کە دەکریتە قوربانی.

(خَلَّتِ الْأَرْضُ): وشە (خَلَّتِ) کوێ (خَلِيفَةً) یە، و (خُلَفَاء) کوێ (خَلِيفَةً)، (خَلِيفٌ وَخَلِيفَةٌ) هەردووکیان بە مانای (جێنشین) دێن، خێلافەت بریتیە لە چی؟ (خِلَافَةٌ) کە زۆر کەس بە هەڵە دەریدەبرێ، (الْخِلَافَةُ: النِّيَابَةُ عَنِ الْغَيْرِ، إِمَّا لِعِيبَةِ الْمُنُوبِ عَنْهُ، وَإِمَّا لِعَجْزِهِ، وَإِمَّا لِمَوْتِهِ، وَإِمَّا لِشَرَفِ الْمُسْتَخْلَفِ، وَعَلَى هَذَا الْوَجْهِ، اسْتَخْلَفَ اللَّهُ أَوْلِيَاءَهُ فِي الْأَرْضِ) وشە (خِلَافَةٌ) بریتیە لە جێنشینیەتیکردنی جگە لە خۆت، جێنشینیەتی کردنی، یان لەبەرئەو دەبێ ئەو کەسێ کە بە جێنشینی داناو، لەوێ نیە، یان لەبەرئەوێ کە ناتوانی، یان لەبەرئەوێ کە دەمرێ، یان لەبەر رێزلیگرتن، یەکیەک لە شوێنی

خۇى دادەنىۋ دەيەۋى رېزى لېبگىرى، ۋە لەم رۈۋەيانەۋەيە، كە خوا دۇستانى
خۇى لە زەۋيىدا كىرەۋتە جېنشېنى خۇى.

(لَيْبَلُوكُمْ): واتە: تاكو تاقىتان بىكەتەۋە، (بَلَوْتُهُ: اختبرته) تاقىم كىرەۋە، يانى:
(كَأَنِّي أَخْلَقْتُهُ مِنْ كَثْرَةِ اخْتِبَارِي) ۋەك بلىي: كە شتىك زور ئەزمۇونت
كىرەۋىۋ شىرت كىرەۋى، چۈنكە دەلى: (بَلِي الثَّوبُ بِلًا وَيَلَأًا: خَلِقَ) واتە:
بەرگەكە، جەكە، شىر بوۋ، كۆن بوۋ، ۋە (ابتلاء) لەۋەۋە ھاتە، كە شتىك تاقى
دەكەيەۋە، كۆنى بىكەۋى ۋ شىر بىكەۋى.

(الْعِقَابُ): (العُقُوبَةُ، وَالْمُعَاقِبَةُ، وَالْعِقَابُ يَخْتَصُّ بِالْعَذَابِ) ھەمۇۋيان بە ماناى
سزادان دىن.

مانای گشتی ئایەتەکان

دیاره خوای تاکى پەروردگار ﷻ لەم سوورەتی (الأنعام)دا ، وەك زۆرجار گوتوو مانە: بەتایبەت باسی یەكتایى خۆى كردووە، وە تێكەهە ئكیش لەگەڵ ئەو بە باسی پیغەمبەراییەتی و وەحیی و رۆژی دواى و بەهەشت و دۆزەخ، ئەوانەشی كردووە، بەلام بەراستى ئەم سوورەتە دەتوانین ناوی لى بنیین (سورة التوحید)، سوورەتی خوا بەیەكگرتن، وە (۴۳) جار خوا لەم سوورەتەدا ، بە پیغەمبەرى دەفەرموی: (قُلْ) بلى، بلى، بلى...، لەم پینچ ئایەتەدا ، سى جار وشەى بلى (قُلْ) هاتووە، وە ئەم پینچ ئایەتە ، وەك پوختە و گوشراوى مەبەستەکانى ئەو (۱۶۰) ئایەتەى رابردوو، وان، چونكە ئەم سوورەتە هەمووى (۱۶۵) ئایەتە، ئەو (۱۶۰) ئایەتەى رابردوو، خوای پەروردگار ئامانجە سەرەکییەكەى هەموویانى لەم پینچ ئایەتەدا پوخت کردۆتەو، وە خوای کاربەجى عادەتى وایە هەم لە سەرەتایى سوورەتەکان و ، هەم لە كۆتایى سوورەتەکان دا پوختە و ئامانج و مەبەستەکانى ئەو سوورەتانه، دەخاتە روو.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿قُلْ إِنِّي هَدَىٰ رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا

قِيمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ، بە پیغەمبەرى خاتەم ﷺ

دەفەرموی: - لە كۆتایى هەموو ئەو قسە و باسو و توویژکردنە لەگەڵ خەلك دا بەگشتى و ، لەگەڵ هاوبەش بۆ خوا دانەرەكاندا، بەتایبەتى - تۆ بلى: بیگومان من پەروردگارم پینمایى کردووم بۆ رپیەكى راست و بى گرى و گۆل، ئنجا ئایا ئەو

رپیە راست و بى گرى و گۆل، ئەو راستە شەقامە چییە؟ ﴿دِينًا قِيمًا﴾ بەرنامەییەكى

چەسپاو و رپك و راست و راست راگرە، ﴿قِيمًا﴾ ، هەر سى ماناكەى هەن:

(۱) هەم بە مانای دامەزراو دى.

(۲) ھەم بە مانای راستو رېك دى.

(۳) ۋە ھەم بە مانای رېبازىك دى، كە كەسىك شوپنى بىكەۋى، رېكى پادەگرى ۋە ناھىلى بەملاۋلادا لىباداۋ لە قالىپكى راستى دەدا.

ئىنا ئايا ئەۋ دىنە رېكۋ راستو دامەزراۋ راست راگرە، رېبازو رىۋشوپنى كىيە؟ ﴿مَلَّةَ اِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾، ھەمان رېبازى ئىبراھىمە ﷺ كە ئىبراھىمىش (حنىف) بوۋە، واتە: ۋازى لە ھەرچى لارىى خوارىى ۋە نارىكىى ھەيە، ھىناۋە، ۋە بەدۋاى راستە شەقامى خوا كەۋتوۋە، كەۋاتە: مەن پەرۋەردگارم بەرەۋە راستە شەقامىكى ئاۋا رېنمايى كىردوۋم، كە سەرقاۋلەى ئەۋ رېبازە، ئىبراھىمە، ئىبراھىمىش پاكۋ راست بوۋە، نە جوۋلەكە بوۋە، ۋە نە نەصرانىى بوۋە، نە ھاۋبەش بۇ خوا دانەر بوۋە، بەلكو مەسۇلمان بوۋە، بۇ خوا كەردن كەچىكى ساغۋ پاكۋ بى خەۋش بوۋە، بۇيەش خۋاى پەرۋەردگار تەئكىد لەۋە دەكاتەۋە، چۈنكە ھەم جوۋلەكەكان دەيانگوت: ئىبراھىم لە ئىمەيە، ھەم نەصرانىيەكان ۋايندەگوت، ھەم ھاۋبەش بۇ خوا دانەرەكانىش دەيانگوت: ئىمە لەسەر رېبازى ئىبراھىمىن، بەلام خۋاى زاناۋ شارەزا، لىرەدا ھەمورىان بە درۋ دەخاتەۋ، دەفەرمۋى: ﴿وَمَا كَانَ مِنْ

الْمُشْرِكِينَ﴾، ۋە ئىبراھىم لە ھاۋبەش بۇ خوا دانەرەنە بوۋە.

كەۋاتە: سەرەتاۋ يەكەمجار خوا فەرمايشتەكەى خۋى ئاراستەى پىغەمبەرى خاتم ﷺ دەكات، كە بە شىۋەى فىكىرىى ۋە تىۋزىى، خوا بە يەكگرتن ۋە ئەۋ ھىدايەت ۋە رېبازەى كە خوا ئەۋى لەسەر دانائە، رايىگەيەنئى، ئىنا بۇ جارى دوۋەم پىى دەفەرمۋى: كە بە شىۋەى كىردەيى بەندايەتتى بۇ خوا كىردن ۋ، يەكتاپەرسىتى

خۋى رايگەيەنئى، دەفەرمۋى: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ﴾، ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي﴾ بلى: بىگومان نوپۇزم ﴿وَنُسُكِي﴾، (نۇسك) بە

ماناى خوا پەرسىتى دى، بەگشتى، ۋە بە ماناى سەربىرىنىش دى، ۋە بە ماناى خوا

پەرسىتىيەكانى ھەجىش دى، ﴿وَمَحْيَايَ﴾، ۋە زىانمە ﴿وَمَمَاتِي﴾، ۋە مەردنم

﴿لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ھەمووى بۇ خىۋاى پەرۋەردىگارى جىھانەكانە، ﴿لَا شَرِيكَ لَهُ﴾، (ئەۋ) ھىچ ھاۋبەشى نىن، ﴿وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾، ۋە بەۋە فەرمانم پىكراۋە، ۋاتە: ھەر لە خۆمەۋە ۋا ناكەم، فەرمانم ۋا پىكراۋە، ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾، ۋە من يەكەمىنى مسوئلمانانم، دىيارە پىغەمبەرى خاتەم يەكەمىنى ئۆممەتەكەى بوۋە .

ۋە ئەمە ئەۋەشى لى ۋەردەگىرى، كە: من يەكەمىن مسوئلمان ۋ بۇ خوا ملكەچ ۋ گەردن كەچم، كەۋاتە: ھىچ ئومىدىكتان بەۋە نەبى، من لەۋ راستە شەقامە لابدەم.

پاشان بۇ جارى سىيەم دەفەرمۇي: ﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾، بلى: ئايا جگە لە خوا، پەرۋەردىگارىكى دىكە بخوازم، لە حالىكدا ئەۋ پەرۋەردىگارى ھەموو شتىكە؟ شتىكى زۆر بى جىيە، خوا پەرۋەردىگارى ھەموو شتىك بى، كەچى تۆ بچى يەككى دىكە بكەى بە پەرۋەردىگارى خۆت !! ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا

عَلَيْهَا﴾، ھەر كەسىكىش ھەر خراپەيەك دەكات، سەرى خۆى دەگرىتەۋە، كەۋاتە: ئەگەر من لابدەم، زەرەر لە خۆم دەدەم، ئىۋەش كە لاتان داۋە، زەرەر لە خۆتان دەدەن،

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾، ۋە ھىچ گوناھبارىكىش گوناھى كەسىكى دى ھەئناگرى، ھىچ كەسىك كۆلى گوناھانى كەسىكى دىكە، ناخاتە سەر شانى خۆى، ﴿ثُمَّ

إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾، دوايى گەرەنەۋەتان بۇ لای پەرۋەردىگارتانە، ﴿فَيَنْبِتُكُمْ بِمَا

كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ﴾، ھەۋالتان پىدەدات بەۋەى كە تىيدا دەكەۋتەنە راجىاييەۋە لەگەل برۋاداران دا .

دیاره لیڤره ڤووی دواندن و قسەکردن، لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە، ﴿وَهُوَ

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ﴾، (خوا) ئەو کەسە یە کە ئیووی کردۆتە

جێنشینیان لەسەر زەوی، ئیمە جێنشینیانی کیین ؟! جێنشینی خواين ﷻ خوا تەسەر ڤووف کردن و دەخالەت کردنی لە کاروباری زەویی دا ، بە ئینسانان سپاردووە،

﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّبَلَّوْكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾، وە خـــــــــــــــــوا

هەندیکتانی بەسەر هەندیکتان دا ، بە چەندان پلە بەرزکردۆتەووە، هەیه عەقڵی زیاتری پێداووە، هەیه هیڤی بەدەنیی زیاتری پێداووە، هەیه مال و سامانی زیاتری پێداووە، هەیه هیڤی دەروونی زیاتری پێداووە، ئەمە واتایەکی

واتایەکی دیکەشی ئەو یە کە: خۆی پەرودەرگەر ئیمتیازەکانی بە نیوتاندا دابەش کردوون، هەر کامیکتانی بەسەر ئەووی دیکەدا بەرز کردۆتەووە، ئەگەر یەکیک لە ڤووی عەقڵی یەو بەهێزبێ، ئەووی دیکە لە ڤووی جەستەییەووە، ئەووی دیکە لە ڤووی مال سامانەووە بەهێز، ئەووی دیکە لە ڤووی دەروونی و مەعنەوییەووە ، دلی گەورەتر، هیچ کەسێک نیە ئیمتیازیکی نەبێ، شتیکی تایبەت بەخۆی نەبێ، خۆی پەرودەرگەر شتەکانی دابەش کردوون.

ئنجایا بۆچی خوا وایکردووە؟ ﴿لِّبَلَّوْكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾، تاكو تاقیتان بکاتەووە لەوودا کە پێی داو، ئایا چی لەو نەعمەتانە خۆ دەکەن ؟ پێیان لەخۆبایی دەبن ؟ پێیان لە کەولی خۆتان دەردەچن ؟ وە شانازی و فەخریان پێو دەکەن بەسەر یەکیددا ؟ یاخود نەعمەتەکان دەگیرنەووە بۆ لای خوا ، ئەو نەعمەتانە لە ڕەزامەندی خوادا بەکاردێنن ؟

لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، بیگومان پەرودەرگەر سزای زۆر خێرایە، وە بیگومان زۆریش لیڤوردە بە بەزەییە، سزای خێرایە بۆ کەسێک کە شایستە سزایی، وە لیڤوردە بە بەزەییە، بۆ کەسێک کە شایستە بەخشش و بەزەیی و لیڤوردنی خۆی پەرودەرگەر.

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلە یەكەم: خوا لەو پێنج ئایەتە کۆتایی سوورەتی (الأنعام) دا ، سێ

جاران بە پێغەمبەری فەرموووە : ﴿ قُلْ ﴾ بڵێ، بۆ جاری یەكەم، دەفەرموێ:

﴿ قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ ، ئەمە چەند شتیکی لێ وەردەگیرێن:

یەكەم / تۆ پێیان بڵێ، بێگومان، { چونکە ﴿ إِنَّ ﴾ ، بۆ تەئکیدو جەخت کردنەوێهه } ، بێگومان پەروردگاری من ، خاوەنی من ، منی پێنمایی کردووە ، یاخود منی خستۆتە سەر راستە ڕێیەك .

لێردا ئەمە وێچواندن (تشبیه)ی تێدا یهه ، یانی: ئەو ئایین و بەرنامە یهه که پێغەمبەری خاتەمی ﷺ لەسەرە ، وەك ڕێیەکی راست وایهه ، كه خوای پەروردگار بۆی ناردووە ، وەك چۆن یههكێك دەستی كه سیك بگریو بیخاته سەر ڕێی راست ، واتهه: خوای خاوەنم ، ئەو ڕێیە راستە ی پێشانداوم ، خستوومیههه سەر ئەو ڕێیە راستهه .

دووهم / ئنجا پێناسە ی ئەو ڕێیە راستە دەکاتو دەفەرموێ: ﴿ دِينًا قِيَمًا ﴾ ، بەرنامە یههکی راستههو چه سپاو، وه شویئکه وتووایی خوشی ڕێك دەکاتو راستیان رادهگری، ناھیلێ بەملاولادا بچن و ، سەرپەرشتیان دەکات.

سییهم / ئنجا ئەو ئایین و بەرنامە راستو چه سپاو، هی کییهه ؟! ﴿ مِلَّةَ ﴾

﴿ إِبْرَاهِيمَ ﴾ ، ڕێبازی ئیبراهیمهه ، هه مان ئایین و ڕێباز كه ئیبراهیم ﷺ لەسەری ڕۆشتووە ، هه مان ڕێبازە .

چوارەم / ئنجا ئايا ئىبىراھىمى سەرقاڧلەى ئەو بەرنامەو رېبازە ، ھەئوئىستى

بەرانبەر رېچكەو كۆپرە رېيەكان چۆن بوو ؟ ﴿ حَنِيفًا ﴾ ، ئىبىراھىمىش
پاك و بى خەوش بوو، وازى لە ھەرچى گومرايى سەرگەردانىي و، ھەرچى
رېچكەو كۆپرە رې ھەبوو ، ھىناو، ھاتۆتە سەر راستە شەقامى خوا.

پىنجەم / ﴿ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ ، وە ئىبىراھىم لە ھاوبەش بۆ خوا
دانەرەن نەبوو.

لېرەدا رەنگە پرسىيارىك لە زەينى ھەندىك كەس دا دروستبى: ئايا كە
پېغەمبەرى خاتەم موخەممەد ﷺ بەپىي رېبازى ئىبىراھىم بەرپۆدەدەچى، ماناي
وانىە ئىبىراھىم لە پېغەمبەرى خاتەم گەرەتر بوو ؟
دەللىن: نەخىر.

لېرەدا مەبەست ئەودەيە كە ئەو رېبازى ئىسلامە ، كە پېغەمبەرى خاتەم
(موخەممەد) ﷺ لەسەر دەروا، شىتىكى داھىنراو نىە، شىتىكى تازە نىە،
بەلكو رەگو رېشەى بە قوولايى مېژوودا چۆتە خوار، پىاويكى گەورەى وەك
ئىبىراھىم كاتى خۆى لەسەر ئەو رېبازە بوو، لە رۆژگارى خۆيدا ئىبىراھىم
سەرقاڧلەى ئەو كاروان و ئەو رېيە بوو.

كەواتە: ئىو ئەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، وە ئەى جوولەكەكان و
نەصرانىيەكان ! وە ئەى ھەموو ئەوانەى كە خۆتان بە خاوەنى بەرنامەيەكى
ئاسمانى دەزانن ! ئەو رېبازەى موخەممەد ﷺ لەسەريەتى، ئەو دىنەى كە ئەو
بۆى ھاتو: ھەمان بەرنامەو رېبازى ئىبىراھىمە سەلامى خواى لى بى.

ئنجا بۆ زانىيارىتان ! ھەموو خاوەن بەرنامە ئاسمانىيەكان، ھەموو خاوەن
كتىبە ئاسمانىيەكان ، شانازىي بە ئىبىراھىمەو دەكەن، جوولەكە عىسايان قىبوول
نىەو، نەصرانىي موخەممەد ﷺ يان قىبوول نىەو، لەنىو خۆياندا ، پەپرەوانى
ھەر بەرنامەيەك ئەوى دىكەيان قىبوول نىە، بەلام ھەموويان ئىبىراھىميان
قىبوول، بە صابىئەكانىشەو، ھەمووشيان شانازىي بە ئىبىراھىمەو دەكەن، بۆيە
خواى پەرورەدگار ئەوئەندە مەدحى ئىبىراھىم دەكات.

وہ بیگومان ئىبراهيمىش ﷺ لہ زور پرووہہ دہشوبہیتہ پیغہمبہری خاتمہوہ ﷺ، موسا ﷺ پیغہمبہری بہنى ئیسرائیل بووہ، عیسا ﷺ تاییہت بووہ بہ بہنى ئیسرائیلہوہ، داوود ﷺ و سولہیمان ﷺ بہ ہہمان شیوہ، پیغہمبہریکی دیکہ لہ شوینی دیکہ بووہ، یہکی دیکہ تاییہت بووہ بہ شوینیکی دیکہوہ، بہلام ئیبراہیم لہ عیراق بووہ، لہ شام بووہ، لہ حجاز بووہ، لہ میسر بووہ، پیغہمبہریکی جیہانیو نیو نہتہوہیی بووہ، پیغہمبہریک بووہ، ہہرچی دەستی گہیوہتی، بگرہ ہہرچی دەنگی گہیوہتی، بانگی کردوہ بۆلای خوی پەروردگار، وہ لہ گہل ہہموو ئەوانہدا کہ جگہ لہ خویان پەرستوہ، ہہر لہ بتو صہنہمہوہ، بۆ خرۆکەو مانگو خۆر، ہہتا حوکمرانیکی ماہورو پادشاہکی ستہمکاری وەك نہ مروود، لہ گہل ہہموویان دا تیگگیراوہو شہرەقسہی کردوہ.

سى جۆرہ سەرەکییہ کەى ھیدایەتى خوا

ئىجا کہ دەفەر موئ: ﴿ هَدَنِي رَبِّي ﴾، پەروردگارم منى رینمایى کردوہ، بۆ زانیاریتان ھیدایەت سى جۆرہ:

۱ / (الهداية التكوينية): واتە: رینمایىکردنى خوا بۆ دروستکراوہکانى بەگشتى، ہہر لہ گہردیلہوہ تا کہەکەشان، ہہر لہ ئەمبیاوہ تا ئینسان، ہہر لہ جندو فریشتہوہ، ہہتا تیگرای ژيانداران و پرووہك .

وہك خوی پەروردگار لہ سوورہتى (الأعلى) دا، باسى ئەو جۆرہ ھیدایەتہى خوی دەكات، واتە: کہ خوا ہہموو دروستکراوہکانى خوی خستۆتہ سەر رپی راست، دەفەر موئ: ﴿ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ

فَهِدَى ۝۳ ﴾، واتە: ناوى ئەو پەروردگارہ بەرزەت بە پاك بگرہ، کہ ہہموو شتیکی بە رپك و پیکى دروستکردوہ، وہ ہہموو شتیکی ئەندازەگیرى کردوہو رینمایىشى کردوہ.

هەروەها لە سوورەتی (طە)دا ، کە فیرعەون بە موسا دەڵێ: ﴿ قَالَ فَمَنْ

رَبُّكُمَا يَمُوسَى ﴾ (۴۹) ، (فیرعەون) گوتی: پەروردگاری ئێو کێیە ئەی

موسا ؟ موسا لە وەلام دا دەفەرموی: ﴿ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ،

ثُمَّ هَدَى ۝۵۰ ﴾ طە، گوتی: پەروردگارمان ئێو کەسەییە، کە بوونی بە هەموو

شتێک بەخشیوە، دوایی رێنماییشی کردووە، ئێو هیدایەتە بریتییە لە هیدایەتی (تکوینی) یانی هیدایەتی گشتی (الهداية العامة) ، کە خۆی پەروردگار هەموو دروستکراوەکانی خۆی، کە وەک گوتم : هەر لە گەردیلەو تا کەهکەشانەکان، کە گەردیلە بچووکتەترین شتە کە ئێمە بزانین^(۱)، وە کەهکەشان (مجرة) یان هیشوو کەهکەشان (السديم) ، گەورەترین شتە، هەموویان لەلایەن خواوە یاساو سیستەمیان بۆ دانراوە، لێی لانا دەن.

۲ / (الهداية التشريعية): رێنمایی یاسا دانان، کە ئەوەش تایبەتە بە ئینسان و

جندەو، وەک خوا پەروردگار لە سوورەتی (البقرة)دا دەفەرموی: ﴿ شَهْرُ

رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ ۝۱۸۵ ﴾ ، واتە: ئێو

مانگی رەمەزانە کە قورئانی تێدا نێردراوەتە خوار، رێنماییە بۆ خەڵک بەگشتی، بۆ کافرو موسولمان، ئەوەش هیدایەتی بەرنامە دانان.

۳ / (الهداية التوفيقية): رێنمایی هاوکاریکردن، ئەویش ئەوەیە کە دوا

ئەو ئینسان هیدایەتی تەشریعی خوا قبوڵ دەکات، خوا هیدایەتیکی زیادهی

دەدات، وەک لە سوورەتی (محمد)دا دەفەرموی: ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ

هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۝۱۷ ﴾ ، وە ئەوانە هیدایەتی گشتی خویان قبوڵ

(۱) دیارە گەردیلە (ذرة: Atom)ش لە سێ بەشی سەرەکی پێکھاتووە، کە بریتین لە: ئەلکتروۆن و پروتۆن و نیتروۆن، تەنۆلکە بچووکتەریش لەنیو گەردیلەدا هەن.

کردووە، (زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ) هیدایەتیان بۆ زیدە دەکات، یانی: هیدایەتی تایبەتیشیان پێ دەبەخشێ، کە بریتییە لە تەوفیق و دڵ وەجەرخان بەرەو چاکەو، دڵ نەرم بوون بۆ تاعەت و، دڵ ڕۆشنیی و بەرچاو ڕۆشنیی، وە پارێزکاریی تایبەتیشیان پێ دەدات.

ئنجایا دیارە کە پێغەمبەر دەفەرموێ: ﴿إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي﴾، مەبەست پێی جووری دوووەم سییەمیەتی، هەم جووری دوووەم کە خوا بەرنامەییەکی بۆ ناردووە، هەم جووری سییەم کە خوا یارمەتی داووە، دلی خستۆتە سەر ئەو راستە شەقامە.

ئنجایا کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، وە ئیبراهیم لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرانی نەبوو، لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەرموێ: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ

يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (٦٧)، واتە: ئیبراهیم نە جوولەکە بوو و نە نەصرانیی بوو، بەلکە وازەینەر بوو لە ھەرچی بیری چەوتە، وە بۆ خوا ملکەچ بوو، وە لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرانی نەبوو.

مەسەلەى دوووەم: خوا بۆ جارى دوووەم بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّ

صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (١٦٢) لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ

وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾، ئەمە چەند شتیکی لێ وەر دەگیرین: لە ئایەتی پێشیدا، خوا ﷻ بە پێغەمبەری ﷺ فەرموو: کە بەو خەڵکە ڕابگەیهنێ: خوا ئەوى هیدایەت داو، وە خستووێتە سەر راستە شەقامێک، مشووری لێ خواردووە، لە ڕووی فیکریی و عەقیدەیی و تیۆرییەو، بەلام ئەمجارە لە ڕووی کردەییەو، خوا پێی دەفەرموێ: بەندایەتی کردەیی خۆت بەوان ڕابگەیهنە بۆ خوا، کە تۆ بەندەى خواى، ھەموو شتیکت بۆ خوا یە بە کردووە، ئەویش لە چوار بەرگەدا دەخاتەرۆو:

(ا) ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي ﴾ ، تۆ بلى: من نوپۇزم.

(ب) ﴿ وَنُسْكِ ﴾ ، وە خوا پەرستىيىم، ياخود قوربانىي سەربىرىنم، ياخود خوا پەرستىيەكانى جەجەم، ھەر سى واتاگەى ھەن.

(ج) ﴿ وَمَحْيَا ﴾ ، وە ژيانم.

(د) ﴿ وَمَمَاتِي ﴾ ، وە مردنم.

﴿ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ، بۇ خۇي پەروردەگارى جىھانەكانە، ﴿ لَا شَرِيكَ لَهُ ﴾ ،

ئەو ھىچ ھاوبەشى نىن، ﴿ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾ ، وە بەۋە فەرمانم پىكراۋە، وە من يەكەمىنى مسۇلمانانم .

(صلاة) و (نُسْكَ) كە لىرەدا پىكەۋە ھاتوون، لە سوۋرەتى (الكوثر) یش دا

پىكەۋە ھاتوون، خوا دەفەرمۇئ: ﴿ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱ فَصَلِّ لِرَبِّكَ

وَأَنْحَرْ ۝۲ ﴾ ، واتە: ئىمە (كوثر) مان بە تۆ داۋە، واتە: چاكەو نىعمەتتىكى زۆر (الخير الكثير) ياخود: رۇوبارىكە لە بەھەشت دا (تَهْرُ فِي الْجَنَّةِ) (۱).

ئىنجا نوپۇز بۇ پەروردەگارت بىكەو ، قوربانىي بۇ سەربىرە .

دەگونجى لىرەدا مەبەست ئەۋەبى: ﴿ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسْكِ لِلَّهِ ﴾ ، نوپۇز كردنم و

قوربانىي سەر بىرىنم، بۇ خوايە.

ياخود (نُسْكَ) دەگونجى مەبەست پىي خواپەرستىي پى ، بەگشتى، نوپۇزىش

تايبەتتىن جۆرى خوا پەرستىيە، واتە: من خواپەرستىي گشتىي و خواپەرستىي

(۱) ﴿عن أنس بن مالك عن النبي ﷺ، أنه قال: بَيْنَا أَنَا أَسِيرُ فِي الْجَنَّةِ، إِذَا بَنَاهُ حَافَتَاهُ قُبَابُ الدَّرِّ الْمَجُوفُ، قُلْتُ: مَا هَذَا يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَذَا الْكَوْثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَ رَبُّكَ...﴾، رواه البخاري: (۱۱ / ۴۱۲)، ورواه مُسْلِمٌ وأحمد بلفظ آخر قريب ..

تايىبەتايىم، بەس بۇ خاۋايە .

﴿وَحَيَاى وَمَمَاتٍ﴾، لە زمانى غەزەپىدا ئەسلى خۇى (حياة و موت)ن، (مَحْيَا وَمَمَات)يان لى دروست كراون، ياخود: (إِسْمَا زَمَانٍ مِنْ: حَيٍّ وَمَاتٍ) ناوى كاتن لە: (ژيا) وه (مرد)، واتە: ئەگەر (مصدر ميمى) بن، واتە: من ژيان و مردنم بۇ خاۋايە، بەلام ئەگەر ناوى زەمانىش بن، واتە: ھەرچى لە ژياندا دەيكەم و، ھەرچى لە كاتى مەرگ دا دەيكەم، بۇ خاۋايە.

كەواتە: كەردەۋەكانى ژيان و مردن، ياخود ئەۋەى كە لە حالەتى ژيان و مردنمدا بەسەرم دا دى، بۇ خاۋايە، خۇم بۇ خوا يەكلا كەردۆتەۋە.

ئىنجا يەككە رەنگە بلى: باشە ئىنسان دەتوانى ژيانەكەى بۇ خوا بى، ئەدى مردنەكەى چۆن بۇ خوا دەبى؟ ۋەلامەكەى ئەۋەى كە: ئاگات لە ژيانەكەت بى، مردنەكەشت يەكسەر بە دواى ژيانەكەتدا دى، ئىنسان لەسەر چى ژيا، لەسەر ئەۋەش دەمرى، ۋە لەسەر چىش بمرى، لەسەر ئەۋەش زىندو دەبىتەۋە .

وہك پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىتەتى: ﴿يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ﴾^(۱)، واتە: ھەموو بەندەكە لەسەر ئەۋە زىندو دەكرىتەۋە، كە لەسەرى مردو، كەواتە: كە دەفەرموى: ژيان و مردنم بۇ خاۋايە، يانى: من ژيانەكەم بەو شىۋەى بە رى دەكەم، كە دىنى خوا دەخوۋاى، كە ژيانەكەت بەو شىۋەى بە رى كەرد، كۆتايى ژيانەكەشت كە مەرگەكەى، بەو شىۋەى دەبى، ۋە ھەر لەسەر ئەۋەش زىندو دەكرىتەۋە .

﴿لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، بۇ خاۋى پەرۋەردگارى جىھانەكانە، لىردا يەككە بوى

ھەيە بلى: ئىنجا باشە خۇ ئەو شتانە ھەر ھى خوان؟ ۋەلامەكەى ئەۋەى: كە من بۇ خوا ئەنجاميان دەدەم، دىنا ھەموو شتىك ھەر ھى خاۋايە، بەلام تۆ بە نىەتى خۇت نوپۇزەكەت بۇ خوا دەكەى، دىنا ھەموو شتىك ھەر خوا خاۋەنىەتى، بەلام

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۷۸)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۷۳۱۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۴۲۳۰).

تۆ دەتوانی کە نوێژەکەت بۆ خوا نەبی، بۆ سەرنج ڕاکێشانی خەڵکت بێ، خوا بەرستییه‌کانی دیکەت ، دەگونجی بۆ ڕیابازی و سەرنج ڕاکێشانی خەڵکت بن، ژيانەکەت بەو شیوێه نەبی کە خوا پێی خوشە.

لێرەدا دەمەوی قسەیه‌کی جوانی (محمد الطاهر بن عاشور) بێنم کە لە تەفسیرەکەیدا^(۱) دەربارە پێغەمبەر ﷺ گوتوویەتی، دەلی: (وَيَجُوزُ أَنْ يَكُونَ الْمُرَادُ مِنَ الْمَمَاتِ مَا يَحْصُلُ لِلرَّسُولِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بَعْدَ وَفَاتِهِ مِنْ تَوَجُّهَاتِهِ الرُّوحِيَّةِ نَحْوَ أَمَّتِهِ ، بِالْدُّعَاءِ لَهُمْ ، وَالتَّسْلِيمِ عَلَى مَنْ سَلَّمَ عَلَيْهِ مِنْهُمْ ، وَالظُّهُورُ لِخَاصَّةِ أَمَّتِهِ فِي الْمَمَاتِ ، فَإِنَّ لِلرَّسُولِ بَعْدَ مَمَاتِهِ أَحْكَامَ الْحَيَاةِ الرُّوحِيَّةِ الْكَامِلَةِ كَمَا وَرَدَ فِي الْحَدِيثِ : "إِذَا سَلَّمَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أُمَّتِي رَدَّ اللَّهُ عَلَى رُوحِي فَرَدَدْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ" وَكَذَلِكَ أَعْمَالُهُ فِي الْحَشْرِ مِنَ الشَّفَاعَةِ الْعَامَّةِ وَالسُّجُودِ لِلَّهِ فِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ ، فَتِلْكَ أَعْمَالُ خَاصَّةٍ بِهِ ﷺ وَهِيَ كَالهَا لِلَّهِ تَعَالَى لِأَنَّهَا لِنَفْعِ عِبِيدِهِ ، أَوْ لِنَفْعِ أَتْبَاعِ دِينِهِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَهُمْ ، فَيَكُونُ قَوْلُهُ : "وَمَمَاتِي" هُنَا نَظَرًا إِلَى قَوْلِهِ فِي الْحَدِيثِ : ﴿ حَيَاتِي خَيْرٌ لَكُمْ وَمَمَاتِي خَيْرٌ لَكُمْ ﴾^(۲) واتە: دەشگونجی مەبەست لەو کە دەفەر موی: ژیان و مردنم بۆ خوا، مەبەست ئەو بێ کە بۆ پێغەمبەر ﷺ خوا ﷺ دواي مردنی، دواي پێغەمبەر دیتە دی، کە بریتیه لە گرنگی دانی ڕووحیی پێغەمبەر ﷺ بە ئۆممەتەکە، کە دوعایان بۆ دەکات، وە سەلام دەکات ، لە هەر کەسێک کە سەلامی لێ بکات، وە لە خەوندادەردەکەوی بۆ کەسانی تایبەت لە ئۆممەتی {جاری وایە لە خەوندادەردەستان دەکات : وابکرئ وانەکرئ}^(۳) چونکە پێغەمبەر ﷺ لە دواي مردنیشی هەموو یاساکانی ژيانی ڕووحی بەتەواوی هەیه، وە کە لە فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ هاتو: ئەگەر یەکیک لە ئۆممەتم سلاوی لێم کرد، خوا ڕووحەکم بۆ دەگیرێتەو، تاکو منیش وەلامی سەلامەکی دەدەمەو، هەرودها پێغەمبەر ﷺ لە قیامەت شەفاعەتی گشتی دەکات، وە سەجدە دەبات لە قیامەت داو ، لە خواي

(۱) التحرير والتنوير، ج ۴، ص ۲۰۲.

(۲) التحرير والتنوير، ج ۴، ص ۲۰۲.

(۳) ئەوێ نیوان کەوانەکان، زیادکردنی خۆمە.

پەرودەردگار دەپارێتەووە مەدحو سەنای خوا دەکات، ئەوانەش کردەووی تایبەتن بە پیغەمبەرەووە ﷺ هەمووشیان بۆ خوان، بەلام سوودی بەندەکانی خوای تێداپە، سوودی شوێنکەوتووانی ئەو ئایینە ی که بۆی پەسەند کردوون، تێداپە، بۆیە که دەفەر موی: مردنیشم بۆ خواپە، مەبەستی پێی ئەوێه که له فەرماشتدا هاتو: ﴿حَيَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ، وَمَمَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ واتە: ژيانم بۆ ئیوه خیرە، مردنیشم بۆ ئیوه خیرە، واتە: له دواى مردنیشم خیرى من هەر دى، {ئاراستەکردنى پیغەمبەر ﷺ بۆ ئۆممەتی دواى مردنیشی هەر بەردەوامە!} (۱).

بەلام بە تەئکید ئەووی که یاساكانی شەریعەتی لیۆردەگیرین، تەنیا ئەو قورئان و سوننەتەن، که پیغەمبەر ﷺ رایگەیانددوون، ئەدی خەون؟! پیغەمبەر ﷺ بۆخوای فەرموویەتی: ﴿لَمْ يَبْقَ مِنَ النَّبُوءَةِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتِ، قَالُوا: وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ﴾ (۲)، واتە: جگە له دلخۆشکەرەکان هیچ شتێک له پیغەمبەراییەتی (دواى من) نەماوەتەو، کوتیان: دلخۆشکەرەکان چییە ؟ فەرمووی: خەونی چاکە .

وهك دهبنيين: پیغەمبەری خوا ﷺ ناوی لێناو (مبشرات) موژدەدەرو دلخۆشکەر.

که دەفەر موی: ﴿وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ﴾، یانی: ئەو فەرمانی خواپە و رێنمایی

خواپە و ، لهخۆمەووە ئەوانە ئەنجام نادەم ، ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾، وه من یەكەمینى مسوڵمانانم، ئاشکرایە که هەموو پیغەمبەرێک یەكەمین مسوڵمانى ئۆممەتەكەى بوو، ئەدی بۆچی لیۆردا خوا وادەفەر موی؟ لیۆردا مەبەست پێی ناو میدکردنى هاوبەش بۆ خوا دانەرەكانە، لەوودا که هیچ تەماعیکیان له پیغەمبەر ﷺ دا نەبى، که دەستبەرداری ئایینەكەى ببى، وه به دواى وان بكەوى، واتە: من یەكەمین مسوڵمانم، یەكەمین ملکەچكەرم بۆ خوا، كهواتە: هیچ

(۱) ئەووی نیوان کەوانەکان، زیادکردنى خۆمە.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۹۹۰).

ئومىدلىكتان بەمن نەبى! دەشتوانىن بلىين: كە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمى: ﴿

وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ يانى: پىغەمبەرى خوا ﷺ لە پروى كاتەو، بەلى پىش

هەموو ئۆممەتى كەوتۆتەو، بەلام پىش پىغەمبەرانى دىكەو ئۆممەتانى دىكە

نەكەوتۆتەو، بەلام لە پروى پايەو پلەو، بىگومان پىش هەموويان كەوتۆتەو، بۇ

ويىنە : ئەگەر لە شويىنىك زانكۆيەك هەبى، هەموو سالىك قوتابىيەكانى: (۹۸، ۹۹)

پلە (درجة) بىين، بەلام دوايى قوتابىيەك لە يەككىك لە دەورەكاندا (۱۰۰) بىين، يان

لە سەد زياتر بىين، دەگونجى بلىين: فالان كەس يەكەمى ئەو زانكۆيە، هەر لەو

رۆژدەو كە زانكۆ دامەزراو، با سەد سالىش بى دامەزرايى، بۇجى! چونكە لە ماوۋى

سەد سال لەمەو پىش، هىچ كەس ئەو پلەيە نەهينەو، ئىنجا ئەو بى دەگوتى:

رەزبەندىنى پلەو پايە (الترتيب الرئى)، ئىنجا ئەو بە هەمان شىۋەش لە پروى

پىگەو پلەو: پىغەمبەرى ئىمە ﷺ يەكەمىن مسولمانە، چونكە: هەموو

پىغەمبەرانى دىكە بۇ خوا ملكەچتر بوو، لە پىش هەموويانەوۋىە لە پروى پىگەو

پلەو، بەلام لە پروى زەمەنەو، ديارە كە تەنيا لە پىش ئۆممەتى خويەتى.

هەموو پىغەمبەران (عليهم السلام) بە (مسلم) وەسەف كراون :

جىي سەرنجە كە خواي پەرۋەردگار هەموو پىغەمبەرانى (عليهم الصلاة

والسلام) بە (مسلم) ناوژەند كىردون، واتە: هەموو پىغەمبەران مسولمان بوونە،

بۇ خوا ملكەچ بوونە، وە دىنى هەموويان تەنيا ئىسلام بوو، يانى: كە خوا

دەفەرمى: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة، واتە: ئىسلام بە

بەرنامە بۇ ھەلبىزاردوون، بۇ پەسەند كىردون، كەواتە: ئىسلام ئايىنى هەموو

پىغەمبەران بوو، با تەماشە بكەين:

۱/ پىغەمبەر نوح ﷺ لە سوورەتى (يونس)دا دەفەرمى: ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا

سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

﴿ ۷۲ ﴾ ، واتە: ئەگەر پشتتان هەڵکرد، هیچ کرێیەکم لێ داوا نەکردوونە، پاداشتم تەنیا لەسەر خواپە، وە من فەرمانم پێکراوە کە لە مسوڵمانان بـم.

۲/ بە نەسبەت ئیبراھیمی شەوہ عليه السلام، لە سوورەتی (البقرة) دا خوا دەفەرموێ:

﴿ وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا

تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ ﴿ ۱۳۲ ﴾ ، وە ئیبراھیم وەسیەتی کرد بۆ نەوہکانی، هەرودەها یەعقووبیش (گوتی): ئەی رۆژەکانم! خوا ئایینی بۆ هەڵبژاردوون، بە مسوڵمانەتی نەبێ مەمرن.

واتە: ئیبراھیمیش و یەعقووبیش و گورەکانیشیان، هەموویان مسوڵمان و ملکەج بوون بۆ خوا.

۳/ پێغەمبەر یوسف عليه السلام لە ئایەتی (۱۰۱) ی سوورەتی (یوسف) دا دەفەرموێ: ﴿ رَبِّ

قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾ ﴿ ۱۰۱ ﴾

یوسف، واتە: پەرودەردگارم، تۆ مۆلک و دەسلەلات پێدام، وە لە تەعبیری خەون شارەزات کردم، ئەی بەدیھێنەری ئاسمانەکان و زەوی! تۆ سەرپەرشتیار و مشوورخۆرمی لە دنیا و دواڕۆژدا، بە مسوڵمانەتی بمرێنە، وە بە صالحانم بگەیهنە.

۴/ هەرودەها موسا عليه السلام لە سوورەتی (یونس) دا دەفەرموێ: ﴿ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمُ

إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴾ ﴿ ۸۴ ﴾ یونس، واتە: موسا

گوتی: ئەی گەلەكەم! ئەگەر ئیوە ئیمانتان بە خوا هیناوە، تەنیا پشت بە خوا ببەستن، ئەگەر مسوڵمانن.

۵/ هەرودەها سەرجهەم پێغەمبەرائی جوولەكەکان، لە سوورەتی (المائدة) خوا

لەبارەیانەو دەفەرموێ: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا

التَّبَيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ ... ﴿٤٤﴾

واتە: ئىمە تەۋراتمان ناردىۋوۋە خوار، رېنمايى رۇشنايى تىدا بوو، پېغەمبەرانىك كە بۇ خوا مسولمان و ملكەچ بوون، حوكميان پى دەگرد، بۇ ئەوانەى كە جوولەكەن، ھەروھەا مشوورخۇران و زانايانى نىو جوولەكەكانىش .

(رېانيون) واتە: ئەو زانايانەى كە حوكمران بوون، (أحبار) یش ئەو زانايانەى كە دەسلەتايان نەبوو.

۶/ ھەروھەا خوا دەربارەى ھەۋارىيەكانى پېغەمبەر عيسا ﷺ لى سوورەتى

(المائدة) دا دەفەر موى: ﴿وَإِذْ أُوحِيَتْ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِى

وَرِسُولِى قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١﴾﴾، واتە: ۋە يادىكەۋە ! كاتىك

ۋەحىيم كىرد بۇ ھەۋارىيەكان، { واتە: برادەرو ھاۋەلە دانستەكانى عيسا ﷺ كە دوازە كەس بوون بە راي زۆربەى زانايان }^(۱)، پىمگوتن: كە ئيمان بەمن و بە پېغەمبەرەكەم بىنن، گوتيان: ئيمانمان ھىناۋە، تۆ شايدەبە، كە ئىمە مسولمانىن.

بۇيەش پېغەمبەر ﷺ فەر موۋىەتى: ﴿الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَاتٍ، أُمَهَاتُهُمْ شَتَّى، وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۹۹۷۵)، وَالْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۳۲۵۸)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۲۳۶۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرْقَم: (۴۶۷۵) }، واتە: پېغەمبەران بران و كورى چەند دايكىكىن و يەك بابيان ھەيە، ۋە ئايىنەكەيان و بەرنامەكەيان يەكە. { بەلام ديارە لەگەل وردەكارىي جوراۋ جوردا }^(۲).

مەسلەى سىيەم: كە دەفەر موى: ﴿أَغْيَرِ اللَّهُ أَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا

تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

(۱) ئەۋەى نىۋان كەۋانەكان، زىادكردى خۆمە.

(۲) ئەۋەى نىۋان كەۋانەكان، زىادكردى خۆمە.

فَإِنِّيَأْتِكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ، بە پێغه‌مبەر دەفەر موێ ، بە شیوێ
پرسیاری نکوویی لیکەرانه: پێیان بلی: ئایا جگە لە خوا بە پەرودرگار بخوازم
کە ئەو پەرودرگاری هەموو شتیکیە ؟

چەمک و واتای وشە (رَبِّ)

وشە (رَبِّ) لە زمانی عەرەبییدا دەلی: (الرَّبُّ فِي الْأَصْلِ: التَّربِيَةُ وَهُوَ إِشْءُ الشَّيْءِ حَالًا فَحَالًا إِلَى حَدِّ التَّمَامِ، يُقَالُ رَبُّهُ وَرَبَّاهُ وَرَبَّيْهِ) وشە (رب) لە بناغەدا بەمانای پەرودەکردنە، ئەویش بریتیە: لەوێ کە شتێک قۆناغ بە قۆناغ پێ بگەیه‌نرێ، هەتاگو تەواو دەبێ و کامل دەبێ، دەگوترێ: (رَبِّهِ وَرَبَّاهُ) هەرسێکیان بە بەک مانا دین، واتە: پەرودەدەي کردو پێی گەیان، صەفوانی کورپی ئوممەیه کاتی خۆی لە جەنگی (حنین) دا بە ئەبو سفیانی گوت: (لَئِنْ يَرُبَّنِي رَجُلٌ مِّنْ قَرِيشٍ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِّنْ أَنْ يَرُبَّنِي رَجُلٌ مِّنْ هَؤُلَاءِ) واتە: ئەگەر پیاویک لە قورەیش سەرپەرشتییم بکات (مەبەستی پێغه‌مبەر بوو)، لەلام خۆشەوێستترە لەو کە پیاویک لە (هوازن) (تیرەیه‌کی دیکە عەرەبەکانە) سەرپەرشتییم بکات، هەلبەتە وشە (رَبِّ) چاوگ (مصدر)، بەلام خوازاو تەو بە بکەر (فاعل)، وه جگە لە خوا بە پەرەهایی بە کەس ناگوترێ پەرودرگار، چونکە هەر خوای بەرز سەرپەرشتی هەموو دروستکاراوەکان دەکاتو، بەرژەو نەدییه‌کانیان دینیته دی.

خاوەنی (المعجم الوسيط) هەشت مانای بۆ وشە (رَبِّ) هێناون: (الرَّبُّ: إسم الله تعالى ولا يقال (الرَّبُّ) في غير الله إلا بالإضافة، والمالك، والسيد، والمربي، والقيّم، والمنعم، والمُدبّر، والمُصلِحُ وجمعه أرباب وربوب)^(١):

(رَبِّ) : (١) ناوی خوای بەرزەو، بۆ غەیری خوای پەرودرگار بەکارنايهت، مەگەر پال بدیته لای شتێک، { وهك: (رب الإبل، رب البيت) يان کە بە ئافرەت دەگوترێ (ربة البيت) يانی کابان، ئەگەر پالبدیته لای شتێک قەیناکات، بەلام

بە مۇتلەقى نەبى بە كەس بگوترى (رب) ﴿ ۱ ﴾ ، وە: (۲) خاوەن، وە: (۳) سەرۆك، وە: (۴) پېگەيەنەر ، وە: (۵) سەرپەرشتىار ، وە: (۶) چاكە لەگەلداكار، وە: (۷) مشوورخۆر ، وە: (۸) چاككەر، (كاروبارى كەسىك و شتىك چاك بكات) ، وە كۆى (رب) یش (أرباب) ه ، وە (ربوب) ه.

كەواتە شتىكى نەگونجاوہ لە كاتىكدا خواى پەروردگار سەرپەرشتىارو خاوەنى ھەموو شتىكە، ئىمە شتىكى دىكەى جگە خوا، يان كەسىكى دىكەى جيا لە خوا، بگەينە پەروردگار.

ئىنجا دەفەرموى: ﴿ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ﴾ ، ھىچ كەسىك ئەو خراپەيەى كە دەيكات ، بىجگە لە خوۋى زىانى بۆ كەسى دىكە نىە.

لېرەدا مەبەست ئەوہىە: كە ئىوہ ئەو گوناھانى كە دەيانكەن، وامەزانن زىانيان بۆ من ھەيە، نەگەرنا بىگومان جارى وايە كەسىك گوناھ دەكات، زىانى بۆ خەلكى دىكەش ھەيە، بەلام لېرەدا مەبەست ئەوہىە كە خۆتان بە تەنيا، تەھەممولى سەرەنجامى غەلەتو پەلەتو گوناھو كوفرو شىركى خۆتان دەكەن، كە بەقسەم ناكەن.

وشەى (كسب) یش لە قورئاندا بۆ چاكە بەكارھاتود، وەك خوا لە سوورەتى (البقرة) دا خوا دەفەرموى: ﴿ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا

كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ﴾ ﴿ ۲۸۱ ﴾ ، واتە: .. ھەر نەفسىك ئەو چاكەيەى كە دەيكات، قازانجى بۆخۆيەتى، وە ئەو خراپەيەى كە دەيكات زىانى بۆخۆيەتى، وشەى: ﴿ كَسَبَتْ ﴾ ، بۆ چاكە، بەلام وشەى: ﴿ اكْتَسَبَتْ ﴾ ، بۆ خراپە بەكارھىنراون، چونكە چاكە لەگەل فیتەرەدا دەگونجىو، ھىچ زەحمەتى ناوئ، بەلام خراپە زەحمەتى دەوئ، تەكەللوفە .

ئىنجا ئايا لىردەدا چۆن دەزانين وشەى: ﴿ كَسَبَتْ ﴾، بۇ خراپەيە ؟ بە ھۆى وشەى ﴿ عَلَى ﴾ ۋە: ﴿ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ﴾، چونكە ﴿ عَلَى ﴾، بۇ زىانە، كەۋاتە: ھەر كەسىك گوناھىك بىكات ، سەرى خۆى دەگرىتەۋە.

ئىنجا ئايا بۆچى لىردەدا وشەى : ﴿ كَسَبَتْ ﴾ى، بەكارھىناۋە ؟ چونكە ئەۋانە ھىندە لەسەر خراپە بەردەۋام بوون، لىيان بۆتە تەبىئەتە و زۆر بە ئاسانىي خراپە دەكەن !.

دوايى دەفەرموى: ﴿ وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى ﴾، ھىچ گوناھبارىك گوناھى كەسىكى دىكە ھەئناگرى، ۋاتە: ۋەك چۆن گوناھى كەس بۇ كەس ناچى، كەسىش گوناھى كەس ھەئناگرى.

ئىنجا ئەۋە ئەۋپەرى دادگەرىي خۋاى پەرۋەردگارە، كە كەس گوناھى كەس ھەئناگرى، ھەئبەتە لىردەدا مەبەست پىي ئەۋەنىە كە كەسىك كەسىك گومرا بىكات، لە گوناھەكەى دا بەشدار نەبى ! چونكە گومرا كىردنەكەى گوناھىكەۋ دىتە ئەستۋى ! بەلام مەبەست ئەۋەنىە: ئايا ئەگەر كەسىك لەۋپەرى دىنا قەتلىك دەكاتو ئاگات لى نىە، دەبى بىتە ئەستۋى تۆ ؟ يان: كورپىك، كچىك ھەئەيەك دەكات، بابو دايكەكە بەبى ئەۋەى كە كەمەرخەم بووین لە پەرۋەردەكرىدىدا، ئايا گوناھەكەى دىتە ئەستۋىيان ؟ نەخىر، لىردەدا مەبەست ئەۋە ھالەتانەيە.

ئىنجا كە خوا دەفەرموى: ﴿ وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

فَإِنِّي بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴾، (ۋزَر) ۋاتە: (جَمَل) كۆل، ئەۋەى كە

ئىنسان بە پىشت ھەئىدەگرى، ۋەك خوا دەفەرموى: ﴿ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ

ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴾ (۳۱) الأنعام، ۋاتە: ۋە ئەۋان كۆلەكانى خۆيان لەسەر

پىشتى خۆيان ھەئەدەگرى، ۋە ئەۋە خراپەترىن شتە كە ئەۋان ھەئىانگرتەۋە.

لێرەدا خوای پەروردگار گوناح تەشبیھ دەکات بە کۆڵیکەوێ کە بابای گوناھبار بە کۆڵیدا داوێ، دەچێ بۆ قیامەتی، ئنجا وەرە مەرۆف بە کۆڵی گوناھەو، بچێ بۆ خزمەت خوای پەروردگار، کە خوا لەسەر زەوی دایناوێ بەندایەتی بۆ بکات، کەچی بە کۆڵی گوناھەو دەچیتەوێ بۆ لای !

دوایی دەفەرموێ: ﴿ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَبَلِّغْهُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ ﴾، دوایی گیرانەوێتان بۆ لای پەروردگار تانە، وە هەواڵتان پێدەدات بەوێ کە تێیدا دەکەوتنە راجیاییەو، چ لەگەڵ کافران دا، چ لەگەڵ ئیمانداراندا، ئەو مشتومڕ و راجیاییە کە لە دنیا دا یەکلایی نابێتەوێ هەڵنابەردێ، لە قیامەتی خوا بۆتان هەڵدەبەری.

مەسەلە ی چوارەم و کۆتایی: خوا لە کۆتایی دا دەفەرموێ: ﴿ وَهُوَ الَّذِي

جَعَلَ لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّبَلِّغُكُم فِي مَا

ءَاتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾، وە خوا ئەو کەسە یە کە ئێوەی کردوێ بە جێنشینانی (خۆی) لەسەر زەوی، وە هەندیکتان ی بەسەر هەندیکتان دا بە چەند یلە بەرز کردوێتەو، تاکو لەو دا کە پێیداوێ، تاقیتان بکاتەو، بێگومان پەروردگار ت سزای خێرایە، وە بێگومان ئەو لێبوردە ی بە بەزەییە.

باسىك دەربارەى جىنشىنى خوابوونى مروث لەسەرزەوى

لېرەدا زاناىان پرسىارىيان كىردوۋە: ئايا روۋى دوانىدن لە كىيە؟ كە خوا

دەفەرمۇي: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ﴾؟

۱/ ھەندىكىيان گوتوويانە: روۋى دوانىدن لە مسوئلمانانە، واتە: ئەى مسوئلمانان! خوا ئىۋەى لەسەر زەوى داناوۋە، ئىۋە جىنشىنى ئەۋن، بۇ ئەۋەى شەرىعەتى ئەۋ پىادە بىكەن لەسەر زەوى.

۲/ ۋە ھەندىكىيان گوتوويانە: روۋى دوانىدن لە ھاۋبەش بۇ خوا دانەرەكانە، چونكە ئەۋ سوۋرەتى (الأنعام)، بە زۆرىى وتووئىرە لەگەل ھاۋبەش بۇ خوا دانەرەكانە دا.

۳/ ھەندىكىيان گوتوويانە: روۋى دوانىدن لە خەلكە بەگشتى.

كە لە راستىيدا سىيەمىيان راستە، چونكە خۋاى بالادەست ، ھەموو بەشەرى لەسەر زەوى داناوۋە، ۋەك جىنشىنى خۋى لەسەر زەوى دايانۋن، ۋە نازو نىعمەتى بەسەردا رشتۋن، ۋە جىاۋازىى جۇراۋ جۇرىشى خستۋتە نىۋانىيان.

لەۋ ئىمتىيازانەدا كە پىيدان، تاكو تاقىيان بىكاتەۋە، لەۋ بۋارەدا ھەموۋىيان وان، نەك مسوئلمانان بە تەنىيا، ياخۇد كافرو ھاۋبەشەدانەرەكانە بە تەنىيا، بەلكو ھەموو بەشەر لەۋەدا يەكسان.

ئىنجا لەم ئايەتەدا كە خوا باسى ئەۋە دەكات: ئىنسانەكانى لەسەر زەوى كىردوۋن بە جىنشىنى خۋى، ئەۋ مەسەلەيە لە پىنج، شەش شوۋىنى دىكەى قورئاندا ھاتوۋە، بۇ نەۋنە:

۱/ لە سوۋرەتى (فاطر)دا دەفەرمۇي: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾

۳۱، واتە: ئەۋ كەسىكە كىردوۋنى بە جىنشىنان لە زەوى دا.

وَيَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ ، واته:

كاتى مووسا بە گەلەكەى خوى گوت: پەنا بە خوا بگرن و يارمەتىى لە خوا وەر بگرن، وە خۇراگربن، زەوى ھى خوايە دەيگاتە ميرات بۇ ھەر كەسەيىك كە بيەوى لە بەندەكانى، وە سەرەنجاميش بۇ پارىزكارانە، گەلەكەى پىيان گوت: پىش ئەودى بىيە لامان (بكرىى بە پىغەمبەر لە نىوانماندا) ھەر ئەزيەت دەدراين (لەلايەن فىرەونەودە)، وە دواى ئەودى كە ھاتووشى، ھەر ئەزيەت دەدريين، فەرموى: زۇر نزيكە پەرورەدگار تان دوژمنەكانتان بىفەوتىنى، وە ئىو بەكاتە جىنشين لە دواى وان، وە تەماشاشا دەكات داخو ئىو چۆن دەكەن؟!

كەواتە: لەو ھەموو ئايەتەكانەدا، خواى پەرورەدگار باسى ئەودە دەكات كە ئىنسانەكانى كەردوونە جىنشين لەسەر زەوى، نىجا دەپرسين : ئايا دەگونجى ئىنسان خەلىفەى خوا بى ؟ ھەندىك دەلىل: نەخىر، من لە كىتبى (خوابەرسىتى ئىسلامى) بەرگى يەكەم دا، بە تەفصىل باسەم كەردو، وە لەو كىتبەدا كە لە زىندان دا نوسىومە بە ناوى (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا باسەم كەردو^(۱)، كە لە راستىدا ئەودە كە ئىنسان جىنشينى خوايە، واقىعە، يانى : ھەر بە واقىيى وايە، بۇچى؟ چونكە ئەودە ديارە خوا ئىمەى لەسەر ئەم زەويە داناو، وە فەرمووشىەتى : ھەرچى لەو سەر زەويەيە، بۇ ئىووم دروست كەردو، وە

فەرمووشىەتى: ﴿ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا

مِنْ رِزْقِهِ... ﴿ ۱۵ ﴾ الملك، واتە: ئەو (خوا) كەسەيىكە زەوى بۇ دەستەمۇ كەردوون، دەجا بە قەد پالەكانىدا برون، وە لە رزقى خوا بخون !

وە فەرمووشىەتى: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿ ۲۹ ﴾

البقرة، واتە: خوا ئەو كەسەيە كە ھەرچى لە زەويى دايە بۇ ھەمووتانى خولقاندو، يان ھەمووى بۇ ئىو خولقاندو .

کەواتە: ئێمە بە گەردەیی جێنشینی خواڤن لەسەر زەوی، جێنشینی خواڤانی چی؟ یانی خواڤی پەرورەدگار لە جیاتی ئەوەی راستەوخۆ، یاخود لە ڕۆی فریشتەکانەوه، کاروباری سەر زەوی هەڵسووڕێنێ، عایدی ئێمە کردووە، ئەوە مانای جێنشین بوونی ئێمەیه بۆ خواڤی پەرورەدگار، چونکە لە فەرماشتیکدا پیغەمبەر ﷺ یش فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الدُّنْيَا حُلُومٌ خَصِرَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النَّسَاءِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۷۴۲)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۱۱۸۵)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقْم: (۸۶۷)}، واتە: بێگومان دنیا شیرینە و سەوزە {خۆشترین تام لە تامەکاندا شیرینییه و جوانترین ڕەنگیش دیارە سەوزییه، واتە: دنیا جوانە و بەتامە} (۱)، وە خواڤی ئێوەی تێدا کردۆتە جێنشینی و، تەماشای دەکات داخۆ چی دەکەن، دەجا خۆتان بپاریزن لە دنیاو، خۆشتان بپاریزن لە ئافەرت (واتە: بە باری حەرپامیدا)، چونکە یەگەمین کێشە و فیتنە کە لەنیو بەنی ئیسرائیلدا بەیدا بوو، بەهۆی ئافەرتانەوه بوو.

ئەجانی نایەتەکانیش هەر ئەوە دەگەیهێنن، کە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی:

ئەجانی ئەو نایەتەکانە کە من خۆیندەمەوه: نایەتەکە (فاطر) و نایەتەکە (الحديد) و نایەتەکە سووڕەتی (البقرة)، مانای خەلیفە خواڤی بوونی ئینسان، دەگەیهێنن، بەلام نایەتەکانی دیکە: نایەتەکە سووڕەتی (يونس) و نایەتەکە سووڕەتی (الأعراف) ئەوە دەگەیهێنن، کە قەومێک لە شوێن قەومێک زەوی بە میرات بگرن.

پاشان (راغب الأصفهاني) زۆر بە جوانیی باسی خەلیفە دەکات و دەڵێ: (خليفة) بە (خَلَائِف) کۆ دەکرێتەوه، هەرودە چۆن (خليفة) بە (خُلَفاء) کۆدەکرێتەوه، (خليفة) و (خليفة) هەردووکیان بە مانای جێنشینی دین (الْخِلَافَةُ: النِّبَاةُ عَنِ الْغَيْرِ، إِمَّا لْغَيْبَةِ الْمَنُوبِ عَنْهُ، وَإِمَّا لِعَجْزِهِ، وَإِمَّا لِمَوْتِهِ، وَإِمَّا لِشَرَفِ الْمُسْتَخْلَفِ)

يانى: وشەى (خِلَافَة) برىتىيە لە جىنشىنايەتتىكىردنى غەيرى خوت، جىنشىنايەتتىكىردنىش، يان لەبەرئەودىيە كە ئەو كەسەى جىنشىنى داناوە لەوئى نىيە، يان لەبەرئەودىيە كە ناتوانى، يان لەبەرئەودىيە كە دەمرى، يان لەبەر رېزلىگرتن ، يەككە لە شوئىنى خوى دادەنىو، دەبوئى رېزى لىبگىرى، ئىنجا بەنسەت ئىنسانەو ، كە خوا كىردوويەتى بەجىنشىنى خوى، بە ماناى چوارەميانە. بەلگەمان چىيە لەسەر ئەو كە خوا رېزى لە ئىنسان ناو؟ ئەودىيە كە

فرىشتەكان گوتيان: ﴿ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ ﴿ ۳۰ ﴾ البقرة، واتە: ئايا كەسكە لە زەوىدا دادەنىو دەيكەى بە جىنشىن، كە خويىنى تىدا دەپىزىو خراپەى تىدا دەكات، ئىمەش ھەمىشە تۆ بە پاك دەگرىن و ستايشت دەكەين؟ (خوا) ھەرمووى: ئەودى من دەيزانم، ئىو نايزانن، كە ديارە ئەو رېز لىگرتنىك بوو، بۆيە فرىشتەكان پىيان خۆش بوو بۆ وان بى.

ئىنجا بىگومان ئىمە يان دەبى بلىين: ئىنسان جىنشىنى خوايە لەسەر زەوى، يان دەبى بلىين: ئىنسانەكان ھەندىكىان جىنشىنى ھەندىكىانن، يان دەبى بلىين: ئىنسان جىنشىنى (جن)، ھەلبەتە ھەندىك لە زانايان و ايانگوتەو، بەلام لەپراستىدا لەبەرئەودى ئىنسان و جىند پىكەو ھاتوونە سەر زەوى، ناگونجى ئىنسان جىنشىنى جىند بى.

ئىنجا بەلگەمان چىيە لەسەر ئەودى كە پىكەو ھاتوونەتە سەر زەوى ؟!

بەلگەمان ئەودىيە كە خوا لە سوورەتى (طه) دا دەفەرموئى: ﴿ قَالَ أَهَيْطًا

مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ

هُدَايَ فَلَا يَضِلَّ وَلَا يُشْقَى ﴾ ﴿ ۱۲۳ ﴾، واتە: (خوا) ھەرمووى: ھەردووك لاتان

دابەزە سەر زەوى (ئىبلىس و ئادەم و ھەووا) ھەندىكتان دوژمنن بۆ ھەندىكتان.

هەرودەها لە سوورەتی (الأعراف) دا دەفەر موی: ﴿ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ

لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ 》， واتە: (خو)

فەر موی: دابەزن هەندیکتان دوژمنی هەندیکتان... .

کەواتە: جند لە پێش مرقفدا لەسەر زەوی نەبوون، بەلکو پیکەو دابەزیو نە
سەر زەوی، وە پیکەو نەو سەر زەویەیان ئاوەدان کردۆتەو .

و نەاشگونجی بلیین : مرقفەکان هەندیکیان خەلیفە ی هەندیکیان، ئەدی
ئادەم خەلیفە ی کێ بوو ؟ خۆ پێش ئادەم کەسی دیکە نەبوو ؟ ئنجا هەندیک
لە توێژەرەوانی قورئان، بۆئەو خۆیان لەو دەرباز بکەن، گوتویانە : لە پێش
ئادەمدا، چەندان ئادەمی دیکە هەبوون! بیگومان ئەو هیچ بەلگە یەکی لەسەر
نیەو، ئەسل ئەو دیکە کە ئینسان جێنشینی خوا یە لەسەر زەوی .

ئنجا دیارە هەمووی سیفەتەکانی خۆی پەروردگار دەبن وەک ئەو دبن، کە بۆ
خو شایستە یە، کەواتە: مرقف کە دەبێتە خەلیفە ی خو، وەک ئەو نەو کە
مرقفەکان دەبنە خەلیفە و جێنشینی یە کەدی، خەلیفە ی خو بوون ، بەو
شیوە یە کە بۆ خۆی پەروردگار شایستە یە.

ئنجا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿ وَرَفَعَ بَعْضُكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّبَلْوِكُمْ فِي

مَاءَاتِكُمْ 》， ئەم نایەتە وەک ئەو نایەتە ی سوورەتی (الزخرف) وایە، کە خو

دەفەر موی: ﴿ نَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحِمْتُ رَيْكَ خَيْرٌ مِّمَّا

يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ 》， واتە: ئیمە لە ژیا نی دنیا دا، ژیا و گوزەرانیانمان لەنیو دا

دابەش کردوون، هەندیکیان بە چەندان پلە بەسەر هەندیکیاندا بەرزگراو نەو،
تا کو هەندیکیان هەندیکیان بەکار بێنن.

يانى: ئەگەر ۋەزىر جوتيار بەكار بېنى، جوتيارىش ۋەزىر بەكار دېنى ۋە خىزمەتى ئەو دەكات، ئەگەر بەرگىدروۋىيەك، ياساناسىك بەكار دېنى، ئەۋىش ئەو بەكار دېنى، ئەگەر سەرۋك خەلك بەكار بېنى، خەلكىش سەرۋك بەكار دېنى، يانى: ھەموۋىيان خىزمەتى يەككى دەكەن، ھەر كەسە بەپى ئەو نىعمەتەنەي كە خوا پىي داۋن، لە بۋارى خۇيدا، ھەركامىكىيان خىزمەتى ئەۋانى دىكە دەكات.

ۋە ئەگەر ماناش ئەۋەبى: خوا ھەندىك لە نىعمەتەكانى زىاتىر داۋن بە ھەندىكىيان، بەلى، ھەيە ەقلى بەقەۋەتتەر، عىلمى زىاتەر، مال ۋ سامانى زىاتەر، قەدۋ قىافەي رېكتەر، پەنگۈ ۋ ۋى جۋانتر، بىگومان ئەۋەش ۋاقىيەكە، بەلام بىگومان لە ۋۋى دۋايشدا لىپرسىنەۋە، بەپى نىعمەتەكانە، ۋەك ۋەرمۋىيەتى: ﴿ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾ ۸ التكاثر، واتە: پاشان لە ۋۋەدا لەبارەي نىعمەتەكانەۋە لىتان دەپرسىتەۋە، يانى: كى خوا نىعمەتى زىاتىرى پىدا بى، بە دلىيى ديارە لىپرسىنەۋەي زىاتىرى لەگەلدا دەكرى.

لە كۋتايى دا خوا كە دەفەر مۋى: ﴿ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴾، بىگومان پەرۋەردگارت سزاي خىرايە، ۋە بىگومان لىبوردەي بە بەزەيىيە، ئاشكرايە سزايەكەي بۇ كەسانىكە كە شايستەي بن، كە بىپرواۋ ستەمكارە خراپەكانن، ۋە لىبوردن ۋ بەزەيىيەكەشى بۇ كەسانىكە كە شايستەي بن، كە ئەھلى ئىمانى چاكەكارو پارىزكارن.

خوا بە لوتفۋ كەرمى خۋى بمانخاتە ژىر سايەي لىبوردەي ۋ مېھربانى ۋ بەزەيى خۋىيەۋە، ۋە پەنا بە خوا دەگرىن لە ۋ گۋناحو تاۋان ۋ غەلەت ۋ پەلەتەنەي كە ۋامان لىدەكەن شايستەي سزاي خۋاي دادگەر بىن، خوا ئاكامو سەرەنجامى ھەموۋ لايەكمان خىر بكات، ئامىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

سهر چاوه كان

- (١) تفسير الطَّبْرِي الْمُسَمَّى جامع البيان في تأويل القرآن، لأَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ بن جرير الطَّبْرِي، تحقيق: هاني الحاج، عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية، ٢٠٠٤ القاهرة.
- (٢) الْمَصْبَاحُ الْمُنِيرُ فِي تَهْذِيبِ تَفْسِيرِ ابْنِ كَثِيرٍ لِلْإِمَامِ الْجَلِيلِ عِمَادِ الدِّينِ أَبِي الْفِدَاءِ إِسْمَاعِيلَ بن عُمَرَ بن كَثِيرٍ الْقُرْشِيِّ الدَّمَشْقِيِّ، إِيَادَادُ جَمَاعَةٍ مِنَ الْعُلَمَاءِ، بِإِشْرَافِ الشَّيْخِ صَفِيِّ الرَّحْمَنِ الْمُبَارَكْفُورِيِّ، دار السلام، الطبعة الثانية (١٤٢١هـ - ٢٠٠٠ م).
- (٣) التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب للإمام فخر الدين محمد بن عمر بن الحسين بن الحسن ابن علي التميمي البكري الرازي الشافعي، حَقَّقَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عِمَادُ زَكِي الْبَارُودِي الْمَكْتَبَةُ التَّوْفِيقِيَّة.
- (٤) الْجَامِعُ لِأَحْكَامِ الْقُرْآنِ، تفسير القُرْطُبِيِّ لأَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدَ بن أَحْمَدَ الْأَنْصَارِيِّ الْقُرْطُبِيِّ، حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عِمَادُ زَكِي الْبَارُودِي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية.
- (٥) أَحْكَامُ الْقُرْآنِ، لأَبِي بَكْرٍ مُحَمَّدَ بن عَبْدِ اللَّهِ الْمَعْرُوفَ بِابْنِ الْعَرَبِيِّ، رَاجَعَ أَصُولَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ مُحَمَّدُ عَبْدِ الْقَادِرِ عَطَا، الطبعة الأولى (١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م).
- (٦) فَتْحُ الْقَدِيرِ، الْجَامِعُ بَيْنَ فَنِي الرِّوَايَةِ وَالدِّرَايَةِ مِنْ عِلْمِ التَّفْسِيرِ (تفسير الشوكاني) تَأْلِيفُ: الْإِمَامِ الْعَلَامَةِ مُحَمَّدَ بن علي بن محمد الشوكاني، تحقيق: عبدالرزاق المَهْدِي، دار الكتاب العربي، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).
- (٧) زَادُ الْمَسِيرِ فِي عِلْمِ التَّفْسِيرِ: لِابْنِ الْجَوْزِيِّ .
- (٨) رُوحُ الْمَعَانِي: لِلْأَلُّوسِيِّ .
- (٩) تَفْسِيرُ الْقَاسِمِيِّ الْمُسَمَّى مُحَاسِنُ التَّأْوِيلِ، تَأْلِيفُ: عَلَامَةُ الشَّامِ مُحَمَّدَ جَمَالِ الدِّينِ الْقَاسِمِيِّ، دار الفكر الطبعة الأولى (١٣٩٨هـ - ١٩٧٨م).
- (١٠) تفسير المراغي، تأليف أحمد مصطفى المراغي، دار الفكر، بيروت.

(١١) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المَنان ، تأليف: العلامة الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي، تحقيق: عبدالرحمن بن معلا اللويحق مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).

(١٢) صفوة البيان لمعاني القرآن، تأليف: الشيخ حسين محمد مخلوف الطبعة الثالثة.

(١٣) صفوة التفاسير، تأليف: العلامة محمد بن علي الصابوني، مكتبة الهداية، أربيل/ العراق، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).

(١٤) تفسير القرآن الحكيم الشهير بـ (تفسير المنار) تأليف: محمد رشيد رضا، دار المعرفة، الطبعة الثالثة.

(١٥) الأساس في التفسير، تأليف: سعيد حوى، دار السلام، الطبعة الثانية (١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م).

(١٦) في ظلال القرآن، تأليف: سيد قطب دار الشروق، الطبعة الشرعية الخامسة والعشرون (١٤١٧هـ - ١٩٩٦م).

(١٧) التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج، تأليف: الاستاذ الدكتور وهبة الزحيلي، دار الفكر الطبعة الثالثة (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م).

(١٨) التحرير والتنوير، محمد الطاهر بن عاشور .

(١٩) الميزان ، محمد حسين الطباطبائي .

(٢٠) تفسير الشعراوي ، محمد متوكل الشعراوي .

(٢١) تفسير نمونه ، ناصر مكارم شيرازي .

(٢٢) الكاشف ، محمد جواد مغنبة .

(٢٣) التفسير التوحيدي ، د. حسن الترابي .

(٢٤) مُفردات ألفاظ القرآن، تأليف: العلامة الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، دار القلم، الطبعة الثالثة (١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م).

(٢٥) الاستيعاب في بيان الأسباب .

(٢٦) أسباب النزول ، للنيسابوري .

(٢٧) ثَبَاب النَقُول فِي أَسْبَابِ النَزُول، للإمام الحافظ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي خَرَجَ أَحَادِيثُهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ عبدالرزاق المَهْدِي، دار الكتاب العربي (١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٦ م)، (أسباب النزول) للنيسابوري .

(٢٨) مختار الصحاح ، للرازي .

(٢٩) المعجم الوسيط، دار الدعوة، الطبعة الثانية. □

(٣٠) الموطأ للإمام مالك بن أنس برواية يحيى بن يحيى الليثي، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م)، (أسباب النزول) للواحيدي .

(٣١) المُسْنَدُ للإمام أحمد بن محمد بن حنبل، الناشر مؤسسة قرطبة، القاهرة، الأحاديث مذيلة بأحكام شعيب الأثؤوط عليها .

(٣٢) صَحِيحُ البُخَارِي للإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البُخَارِي، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م) .

(٣٣) صَحِيحُ مسلم للإمام الحافظ مسلم بن الحجاج النيسابوري، حقوق أصوله و خَرَجَ أَحَادِيثُهُ عَلَى الكُتُبِ السَّتَةِ: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م) .

(٣٤) سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ للإمام أبي داود سُلَيْمَانُ بْنُ الْأَشْعَثِ السَّجِسْتَانِي، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م) .

(٣٥) سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ للإمام الحافظ محمد بن عيسى بن سورة التِّرْمِذِي، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م) .

(٣٦) سُنَنُ النَّسَائِيِّ للإمام أبي عبدالرحمن أحمد بن شعيب بن علي الشهير بـ (النَّسَائِي)، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م) .

(٣٧) سُنَنُ ابْنِ مَاجَةَ، للإمام أبي عبدالله محمد بن يزيد القزويني الشهير بـ (ابْنُ مَاجَةَ)، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م) .

- (٣٨) سُنَن الدار قُطَني، للإمام الحافظ علي بن عُمَر الدار قُطَني، تحقيق: مجدي بن منصور بن سي الشورى، دار الكتب العلمية، الطبعة الثانية (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م).
- (٣٩) المُسْتَدْرَك على الصحيحين للإمام الحافظ أبي عبد الله الحاكم النيسابوري، تحقيق: صالح اللحام، دار ابن حزم، الطبعة الأولى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٤٠) صَحِيح ابْنُ حَبَّان للإمام أبي حاتم محمد بن حَبَّان الخُرَّاساني، تحقيق: حقوق أصوله وَخَرَجَ أَحاديثه: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيخا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (٤١) المُعْجَم الكبير للحافظ أبي القاسم سُلَيْمان بن أحمد الطَّبْرَاني، حَقَّقَهُ وَخَرَجَ أَحاديثه حمدي عبد المجيد السلفي، مكتبة الأصاله والتراث، الطبعة الأولى (١٤٣١هـ - ٢٠١٠م).
- (٤٢) سُنَن الدَّارمي للإمام أبو محمد بن عبد الرحمن بن الفضل بن بهرام الدَّارمي، حَقَّقَهُ وَشَرَحَ أَلْفاظه وَجَمَله وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَوَضَعَ فَهْرَسَه: الأستاذ الدكتور مصطفى ديب البغا، دار المصطفى، الطبعة الأولى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٤٣) مشكاة المصابيح، تأليف: محمد بن عبد الله الخطيب التبريزي، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).
- (٤٤) إرواء الغليل في تخريج أحاديث منار السبيل، تأليف: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).
- (٤٥) السراج المُنِير في ترتيب أحاديث صحيح الجامع الصغير، للحافظ جلال الدين السيوطي، العلامة محمد ناصر الدين الألباني، رتبهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ: عصام موسى هادي، دار الصديق، الطبعة الثانية (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م).
- (٤٦) السنن الكبرى تصنيف: الإمام أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي، تحقيق: دكتور عبد الغفار سليمان البنداري، وسيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية بيروت - لبنان، الطبعة الأولى (١٤١١هـ - ١٩٩١م).
- (٤٧) سلسلة الأحاديث الصحيحة، تأليف: مُحَمَّد ناصر الدين الألباني، رحمه الله، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، الطبعة الأولى.

نیوەرۆک

لایەره	بابەت
۳	پێشه‌کی ئەم تەفسیره بە‌گشتی .
۷	پێشه‌کی ئەم بەرگه .
۸	پێناسه‌ی سوورپه‌تی (الأنعام) و نیوهرۆکه‌کی .
۱۲	سوورپه‌ته مه‌که‌که‌یه‌کان: پانتایی و نیوهرۆکه‌کیان .
۲۵	ناوونیشانە‌کانی بابەته‌کانی سوورپه‌تی (الأنعام):
۳۴	ده‌رسی یه‌که‌م: نایه‌ته‌کانی (۱-۱۰) پێشه‌کی بابەته‌کانی سوورپه‌تی (الأنعام) .
۵۰	سێ بابەتی گرنگ .
۵۰	۱- حیکمه‌تی رسته‌ی (الحمد لله) .
۵۱	۲- جیاوازی نیوان : (حَمْد) و (مَدْح) و (شُكْر):
۵۲	۳- کورته‌ باسیک ده‌رباره‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی .
۸۰	ده‌رسی دووهم : نایه‌ته‌کانی (۱-۲۱)، ر‌وونکردنه‌وه‌ی چه‌ند پاستیه‌که‌ له‌باره‌ی خاوه‌نداریتی و په‌روه‌ردگاریتی و سه‌ربه‌رشتیاریتی خوا، له‌ میانه‌ی دووباربوونه‌وه‌ی ده‌ (۱۰) جاری وشه‌ی : بَلَى (قُل) له‌ کۆی چل و سێ (۴۳) جار له‌م سوورپه‌ته‌دا .
۱۱۵	کورته‌ باسیک ده‌رباره‌ی چه‌مکه‌ واتای : هه‌موو شتی‌که‌ به‌ده‌ستی خوا بوون .
۱۲۱	باسیک ده‌رباره‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌بوونی خوا (فوقیة الله)
۱۳۹	ده‌رسی سێیه‌م : نایه‌ته‌کانی (۲۲-۳۲)، به‌رجه‌سته‌کردنی سه‌ره‌نجامی شوومی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهران له‌ ر‌ۆژی دوا‌یی داو، هۆکاره‌کانی ئەو سه‌ره‌نجامه‌ شوومه‌یان .
۱۵۷	پرسیاریک و وه‌لامه‌که‌ی .
۱۵۹	نایا کافره‌کان له‌ ر‌ۆژی قیامه‌تدا درۆ ده‌که‌ن یان نا ؟
۱۷۹	ده‌رسی چوارهم : نایه‌ته‌کانی (۳۳-۳۹)، دل‌دانه‌وه‌ی خ‌وای میهره‌بان بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ
	که‌ کافره‌کان ئەو به‌راست ده‌زانن، به‌لام هه‌ر نایه‌نه‌وه‌ی بر‌وا بینن .
	ده‌ (۱۰) ئامۆژگاریی کردنی به‌خ‌و‌پایی و گوێ نه‌دان به‌ بیان‌و‌گرتنی کافره‌کان.
۲۰۰	مانای : ته‌نیا به‌ده‌ست خ‌وابوونی هیدایه‌ت و جیاوازیی نیوان ئیراده‌ی ته‌شریعی و ئیراده‌ی ته‌کوینی .

بابەت	لاپەرە
حیکمەتی موعجیزەبوونی قورئان بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ .	۲۰۵
دەرسی پێنجەم : نایەتەکانی (۴۰-۴۹)، ھۆشدارێ دانە کافرەکان کە ترس ھاتنی پۆژی دواوی یان ھەبۆ و بیباک نەبن، ھەرەشەلیکردنیان بە پە کخستنی ھەستەوەرەکانیان و ئاوازەکردن بە ئامانجی نێرانی پیغەمبەران (علیھم السلام) .	۲۱۹
چەند راستییە کە لەبارە ی پیغەمبەرانیوە (علیھم السلام) .	۲۴۵
دەرسی شەشەم : نایەتەکانی (۵۰-۵۸)، فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغەمبەری ﷺ کە چەند راستییەکی گەورە و گەرنە بە خەڵکی رابگەیەنێ دەربارە ی خۆی و بەرنامە کە ی، وە راکە یاندنی چۆنیەتی مامەلە ی خوا ﷻ لە گەل برۆاداران دا .	۲۵۰
وە لآماندەو ی بیانو و گرتەکانی کافران بۆ برۆاھیتانیان بە پیغەمبەراییەتی (محمەد) ﷺ .	۲۶۹
قسە یە کە لەبارە ی ئیحتیھادکردنی پیغەمبەرانیوە (علیھم السلام) .	۲۷۶
مانای وشە ی (وجہ) کاتی ک بۆ خوا بە کاردی .	۲۸۶
پێویستی شارە زابوونی مسولمانان لە بیرو بەرنامەکانی دیکە .	۲۹۴
دە (۱۰) نامۆزگاری و پێنمایی خوا بۆ پیغەمبەرە کە ی لە بواری ھەلس و کەوت کردن لە گەل بیبەر وایان دا .	۲۹۶
وە لآمی ئیشکالی ک .	۳۰۱
دەرسی ھەوتەم : نایەتەکانی (۵۹-۶۷)، خستە پووی ژمارە یە ک لە سیفەت و کردەوکانی خوا ی بەرز، وە ھەرەشە کردن لە کافرەکان بە ئاردنی سزا	۳۰۴
باسی ک لەو بارەو کە (بەنھان) تەنیا خوا دە یزانی .	۳۱۵
مەبەست لە (کتاب مبین) چییە ؟	۳۱۹
دوو ھەلۆستە لە بەرامبەر نایەتی (۶۰) دا .	۳۲۲
وە لآمی ئیشکالی ک روالەتی .	۳۳۰
ترساندنێ خوا بۆ کافرەکان بە سی جۆرە سزایان .	۳۳۵
دەرسی ھەشتەم : نایەتەکانی (۶۸-۷۳)، چەند رێنماییەکی خوا ی کارزان بۆ پیغەمبەر و جیگرا نی لە بواری مامەلە کردن لە گەل بیبەر وایان دا .	۳۴۲
نۆ (۹) راستیی ک لەو دوو نایەتە (النساء ۱۴۰ ، الأنعام : ۶۸) وەر دە گیرین .	۳۵۶
دەگوخی پیغەمبەری خوا ﷺ شتی لەبیر بجی ؟	۳۵۸
پێنج راستیی گەرنە کە لە نایەتی (۷۱) وەر دە گیرین .	۳۶۵
مەسەلە ی رپینرانی مەرۆ ق لە لایەن جندەو .	۳۷۰

لاپەرە	بابەت
۳۷۷	ناسناندنێ خوا بە پێنج لە سیفەتە بەرزو بۆ وێنەکانی .
۳۸۱	دەرسی نۆیەم : ئایەتەکانی (۷۴-۹۰)، گێڕانەوێ وتووێژی ئیبراهیم (علیه السلام) لە گەڵ گەلە کە داو، پووجیی بیرۆکە شێرک و باسی پێبازی راستی پێغەمبەرەن (علیهم السلام) و فرمانکردن بە پێغەمبەری کۆتایی بە شوێنکەوتنی .
۴۰۳	سێ راستی گەرە و گرنگ .
۴۰۸	بەسەرھاتی ئیبراهیم و مونا قەشە لە گەل : ئەستێرە و مانگ و خۆرپەرستان دا، لە چوار دە خاڵ دا .
۴۲۱	فەرمانەوێ هەشت خاڵی گرنگ لە ئایەتی (۸۰) .
۴۲۸	وەرگرتنی سێ بابەتی گرنگ لە ئایەتەکانی : (۸۴ و ۸۵ و ۸۶) :
۴۳۵	باسیک لە بارە شۆینکەوتنی پێغەمبەری خاتەمەوہ ﷺ، بو پێغەمبەرانی پێشوو (علیهم السلام) .
۴۴۵	دەرسی دەیەم : ئایەتەکانی (۹۱-۹۴)، باسی وەحیی و پەيامی خوا و کتیبەکانی خوا بە گشتی، وە باسی سزا بە درۆدانەران پەيامی خوا و لاف لێدەرانی وەحیی بۆ هاتن .
۴۵۷	کێ قەدری خوا ناگرێ؟! .
۴۶۶	پێناسە قورئان بە چوار سیفەت .
۴۷۲	سێ جۆرە کەس کە لەوان سەتەمکارتر نیە :
۴۷۳	چەمک و واتای وشە (وحي) .
۴۷۹	جیاوازی نێوان (روح) و (نفس) .
۴۸۵	دەرسی یازدەهەم : ئایەتەکانی (۹۵-۱۰۵)، خستە پرووی بالادەستی و زانایی و بەزەبی خوا لە ئاویە دەروستکراوەکانی داو، هەلۆیستی نەفامانە هابەش دانەرەن و، پێویست بوونی تەنیا پەرستراوەتی خوا
۵۰۵	چەند زانیاریە کە لە بارە کۆمەڵە خۆرەو .
۵۰۷	راستکردنەوێ بۆ چوونیک هەڵە هەندیک لە زانیان لە بارە ئەستێرەوہ .
۵۱۶	پێناسە سالی تیشکی .
۵۱۹	چەمک و واتای وشە (سماء) .
۵۳۱	پێناسە کردنی خوا بە شەش سیفەت .
۵۳۶	باسیک لە بارە بە دیھێنەراییەتی خواوہ ﷻ .
۵۳۹	ناگوچێ خوا بە دیھێنەری هەبێ .

لاپەرە	بابەت
۵۴۱	باسیکی گرنگ: کردەوی مەرۆف لەنیوان بەدیپنران (خلق) و وە دەستیوەردان (کسب) دا.
۵۴۷	بەکارهینرانی وشە (خلق) بۆ کردەوی مەرۆف .
۵۵۱	باسیك له باره‌ی بینرانی خۆی بەرزو مەزنەو، له دنیاو دواڕۆژدا.
۵۵۲	یەكەم: بۆچی له دنیادا خوا ﷻ نابینن ؟
۵۵۶	دووەم: پیغه‌مبەری خوا ﷺ له باره‌ی دیتنی خواوە، له شه‌وی میعراج دا، چی فەرمووه ؟
۵۵۸	سییەم: راجیایی هاوێڵان له‌وباره‌وه كه: ئایا پیغه‌مبەری خوا (موحه‌ممەد) ﷺ له شه‌وی میعراج دا، خۆی بەرزنا ؟
۵۶۲	چوارەم: یەكەدەنگیی زانیان لەسەر نەبینرانی خوا، بە چاوی سەر، له دنیادا.
۵۶۶	پنجەم: زانیان یەك دەنگ له‌سەر بینینی خۆی پەرورەدگار، له رۆژی دوا‌یی دا.
۵۶۸	شه‌شەم: بەلگەکانی سەلماندنی بینینی خوا له دوا‌ڕۆژدا، له‌لایەن ئەه‌لی بەهه‌شته‌وه.
۵۷۶	هه‌وته‌م: ئەو زانیانە‌ی دیکه كه دە‌ڵێن: خوا ﷻ نابینرێ، بەلگەیان چی‌یه ؟
۵۸۱	هه‌شته‌م: ئایا ده‌کو‌نجی خوا ﷻ له خه‌وندا ببینرێ ؟
۵۸۱	بینرانی خوا له خه‌ون دا، راستییەکی سەلمێنراوه.
۵۸۲	۱/ چەند فەرمووده‌یه‌ك له‌باره‌ی بینینی خواوە، له خه‌ون دا.
۵۸۷	۲/ یەكەدەنگیی (إجماع)‌ی زانیانی مو‌عتە‌به‌ر له‌سەر دیتنی خوا، له خه‌ون دا.
۵۸۹	۳/ ناوی ژماره‌یه‌ك له زانیان و پێشه‌وا‌یان - وه‌ك نموونه - كه خۆی بەرزو مەزنیان له خه‌ون دا، دیوه.
۶۰۵	دەرسی دوا‌زدە‌یه‌م : ئایە‌ته‌کانی (۱۰۶-۱۱۷)، چەند پێ‌نمایی یەکی خۆی بەرزو مەزن بۆ پیغه‌مبەری خوا ﷺ بر‌وادارانی شوێن‌كه‌وتووی، بۆ چۆ‌نی‌ه‌تی مامه‌ڵه‌کردنیان له‌گه‌ڵ نه‌یارانیان دا، وه‌ دل‌دانه‌وه‌ی خوا ﷻ بۆ پیغه‌مبەرو ﷺ بر‌واداران و پێ‌ناسه‌یه‌کی کورتی قورئان‌و، هۆ‌ش‌دار‌یی دانە پیغه‌مبەرو ﷺ بر‌واداران كه به‌هۆی ژماره‌ی زۆری گوم‌راب‌وانه‌وه، نه‌كه‌ونه ژێ‌ر کار‌ی‌گه‌ری یان .
۶۳۶	باسیك له باره‌ی جێ‌دوان به‌ په‌رست‌راوانی جگه له خوا.
۶۶۱	پنج هه‌لو‌سته‌ی گرنگ له به‌ران‌به‌ر ئایه‌تی (۱۱۲) دا.
۶۸۲	دەرسی سی‌زده‌یه‌م : ئایە‌ته‌کانی (۱۱۸-۱۲۷)، په‌وایی خواردنی گوشتی نا‌ژه‌لی سه‌ر‌بر‌پا‌وی ناوی خوا له‌سەر هین‌راو، خۆ‌پاراستن له گونا‌هی ناش‌ک‌راو په‌نه‌ان و نه‌خواردن له گوشتی نا‌ژه‌لی ناوی غه‌یری خوا له‌سەر هین‌راو
۷۰۵	باسیك له باره‌ی (بسم الله) کردنه‌وه له‌کاتی خواردن و سه‌ر‌بر‌پ‌ین دا.

لاپەرە	بابەت
۷۲۰	پێناسەی مەرۆقی برۆدار بە سێ سیفەتی گرنگ.
۷۲۹	پروونکردنەوێ چەمکی سینه گوشاربوون .
۷۳۸	دەرسی چواردەهەم : ئایەتەکانی (۱۲۸ - ۱۳۵)، باسی سەرەنجامی شوومی بێبرواو هاوبەشدانەرانی، دادگەریی و کاربەجیی خوا، بێ مەت کردنی پێغەمبەر ﷺ لە بێ پروایان.
۷۵۰	مشت و مریکی زانیان لەبارەی هەمیشە مانەوێ لە دۆزەخ دا.
۷۶۹	دەرسی پازدەهەم : ئایەتەکانی (۱۳۶ - ۱۴۹)، پووجیی بیرۆکەیی بەقەدەغە دانانی هەندیک لە نیعمەتەکانی خوا لەلایەن موشریکەکانەوە.
۷۹۳	ئەوێ پێویستە لەم رۆژگارەمان دا، لە ئایەتی (۱۳۶) ی وەرگیرین.
۸۰۰	ئەم ئایەتانە سێ مەسەلەیان لێ وەرەگیرین.
۸۰۶	مشت و مری زانیان لەبارەی نەسخ بوونەو، یان نەسخ نەبوونەوێ ئەم ئایەتەوێ :
۸۰۹	زەکات لە چی و چی دەدرێ، چەند دەدرێ ؟!
۸۱۳	مانا و چەمکی (حمولة) و (فرش) .
۸۱۸	دەرسی شانزەهەم : ئایەتەکانی (۱۴۵ - ۱۵۰)، راگەیانندی ئەو راستییە کە جگە لە چوار قەدەگراوە سەرەکییەکان هیچی دیکە قەدەغە نیە، مەگەر پیس و زیانبەخش بێ...
۸۲۹	باسیک دەرباری خواردنە قەدەغەگراوەکان .
۸۳۰	پێنج راستیی گەورە و گرنگ لەبارەی قەدەغەگراوەکانەو .
۸۳۴	پێناسە: میتە و دم و لحم الخنزیر وما اهل لغير الله به .
۸۳۶	ئایا تەنیا ئەو چوار شتە قەدەغەن بۆ خواردن ؟!
۸۳۸	خستنه پرووی دوو رایەکانی زانیان .
۸۴۸	رای خۆم لەو بارەو .
۸۵۱	دە (۱۰) بەلگە لەسەر قەدەغەنبوونی جگە لە چوار قەدەغەگراوە کە .
۸۶۷	حیکمەتی جیاوازی تەعبیری چوار ئایەتە کە .
۸۸۷	بابەتی یەكەم : حەلال زۆرەو، حەرام سنووردارە .
۸۸۸	بابەتی دووهم : تەنیا شتی زیانبەخش قەدەغەگراوە .
۸۹۱	دەرسی حەقدەهەم : ئایەتەکانی (۱۵۱ - ۱۵۳)، باسی دە (۱۰) قەدەغەگراوە سەرەکییەکان یان ، دە (۱۰) وەصیەتە گەورەکان
۹۰۱	گرنگی و تاییبەتمەندی ئەم سێ ئایەتەو ئەو دە وەصیەتە گرتوویانە خۆیان:

بابەت	لایەرە
پۆلێن کردنی ئەو دە (۱۰) گوناھە بۆ سێ جۆر:	۹۰۶
دەرسی ھەژدەھەم: ئایەتەکانی (۱۵۴ - ۱۶۰)، باسی پێدرازی تەورات بە موسا (علیە السلام) و، حیکمەت و ئامانجی ناردنی قورئان بۆ موحمەد و لەنیو گەلی عەرەب داو، ھەرەشەکردن لەوانە ئایینە کە یانیان بەش بەش کردووە بۆوونە تاقم تاقم	۹۲۲
باسی ئە دەرباری پەیوەندیی کردووە، بە ئیمانەو .	۹۴۷
پای خۆم لەبارە پەیوەندیی ئیمان و کردووە .	۹۵۰
چەند قسەییەکی زانیان لەبارە چەمک و واتای ئایەتی (۱۵۹) ھو .	۹۵۶
دەرسی نۆزدەھەم: ئایەتەکانی (۱۶۱ - ۱۶۵)، فەرمانکردنی خوا ﷺ بە پیغەمبەری خاتم ﷺ کە خوا بەیە کەرتن (توحید اللہ) وە بەرنامە و رێبازی خۆی راپگەیی، وە راپگەیانندی خوا بۆ ئەو راستیە کە مەشەکانی کردوونە جینشینی خۆی لە زەوی دا بە مەبەستی تاقیکردنەو بیان	۹۶۴
سێ جۆرە سەرکییەکی ھیدایەتی خوا .	۹۷۶
ھەموو پیغەمبەران (علیھم السلام) بە (مسلم) وەسف کراون .	۹۸۳
چەمک و واتای وشە (ربّ) .	۹۸۶
باسی ئە دەرباری جینشینی خوا بۆونی مەرۆق، لەسەر زەوی .	۹۹۰
سەرچاوەکان.	۹۹۷
نیوەرۆک.	۱۰۰۱